

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

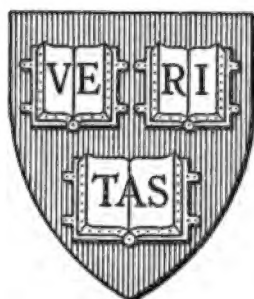
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

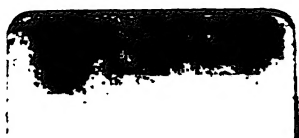
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

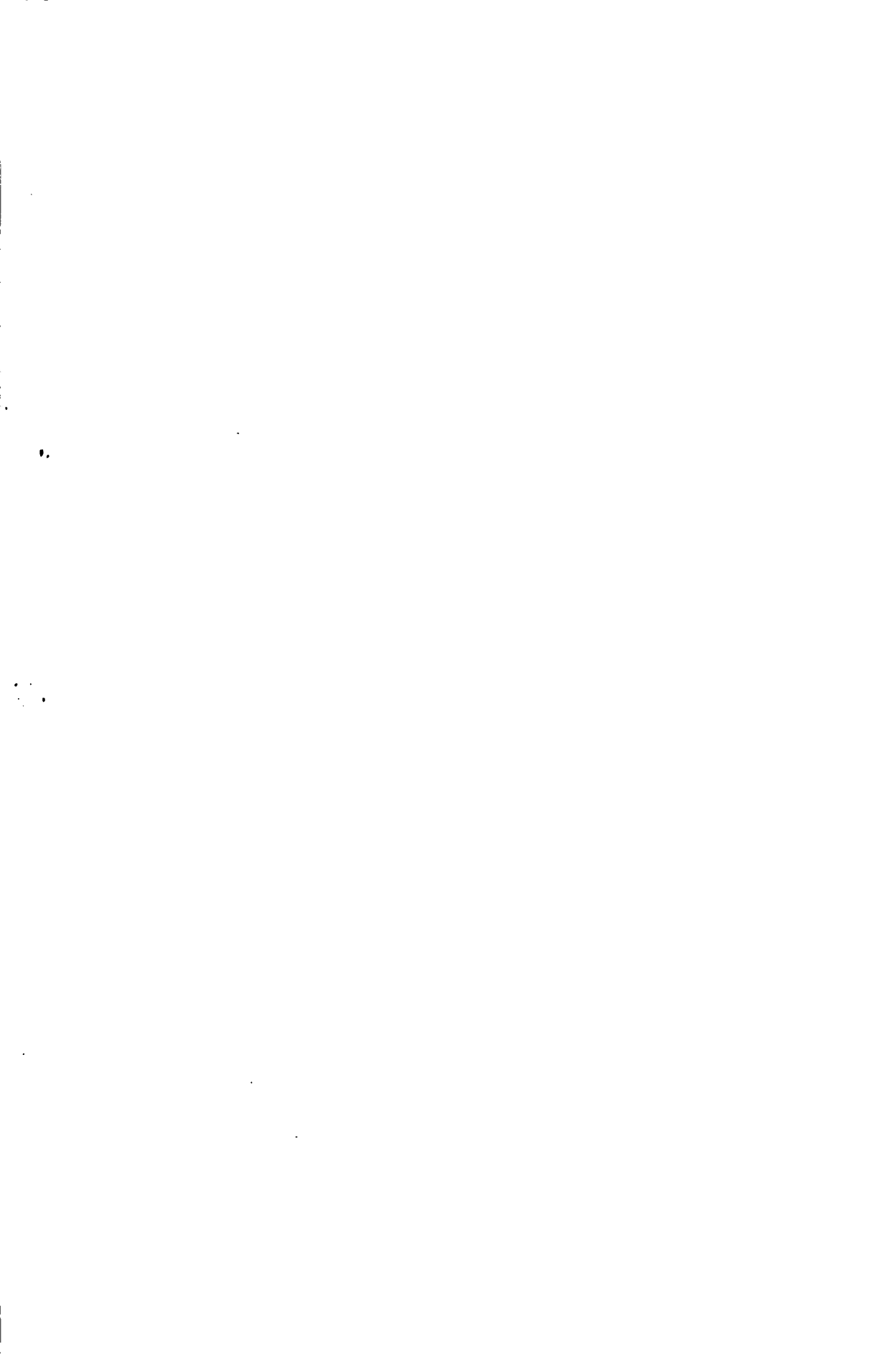
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

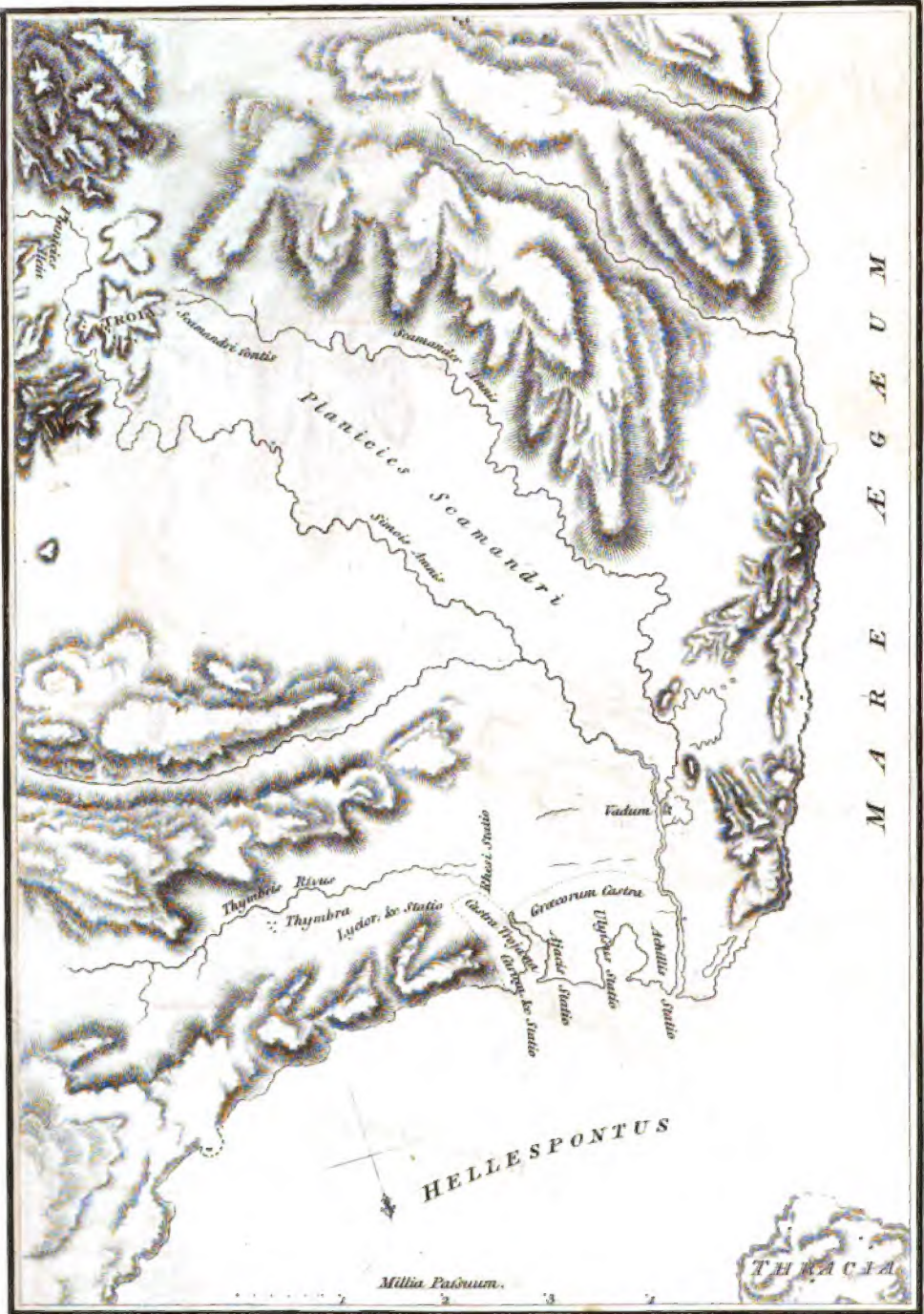

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

CARMINA HOMERICA.

Sir W. Coll. del.

TROAS HOMERICA.

TROAS HODIERNA.

SECRET

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

DATE 10/10/01 BY 6032

EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE, THIS DOCUMENT IS UNCLASSIFIED
DATE 10/10/01 BY 6032

DATE 10/10/01 BY 6032

DATE 10/10/01 BY 6032

DATE 10/10/01 BY 6032

DATE 10/10/01 BY 6032

DATE 10/10/01 BY 6032

DATE 10/10/01 BY 6032

DATE 10/10/01 BY 6032

DATE 10/10/01 BY 6032

DATE 10/10/01 BY 6032

**CARMINA HOMERICA,
ILIAS ET ODYSSEA,**

A RHAPSODORUM INTERPOLATIONIBUS REPURGATA,

ET

IN PRISTINAM FORMAM,

QUATENUS RECUPERANDA ESSET,

TAM E VETERUM MONUMENTORUM FIDE ET AUCTORITATE,

QUAM

EX ANTIQUI SERMONIS INDOLE AC RATIONE,

REDACTA ;

CUM

NOTIS AC PROLEGOMENIS,

IN QUIBUS

DE EORUM ORIGINE, AUCTORE, ET ÆTATE;

ITEMQUE

DE PRISCÆ LINGUÆ PROGRESSU, ET PRÆCOCI MATURITATE,

DILIGENTER INQUIRITUR

OPERA ET STUDIO

RICHARDI PAYNE KNIGHT.

IN ÆDIBUS VALPIANIS:

LONDINI.

PARISIIS ET ARGENTORATI

APUD TREUTTTEL ET WURTZ, BIBLIOPOLAS.

1820.

44.62.160

43 21
12 22

PROLEGOMENA,

§c.

OCTOGESIMO post Trojam captam anno, Mycenarum regnum tenente Tisameno Orestis filio jam sene, magna et infausta mutatio rerum toti Græciæ oborta est ex irruptione Dorum, gentis semibarbaræ, in Peloponnesum; ¹ qui, vel expulsis vel in servitutem redactis veteribus incolis, alios ac duriores mores, et linguam rudem ac vitiosam secum intulerunt. Pauca et parum certa de hac status ac fortunæ conversione tradidere veteres: cujus tamen gravissimum fuisse momentum ad res Hellenicas in deterius mutandas, ea ipsa mutatione, quæ inter Troica et Medica tempora facta est, certissime constat.²

II. Achæi vel Danai³ veteres, qui expulsi erant, primum in Bœotiam et Atticam sese recepisse videntur; atque inde in Asiam paullatim transtulisse; famam et vestigia sequuti majorum, qui tertia antea ætate, bellum iis regionibus gloria maxima, minimo licet fructu, digresserant. Ibi, quum omnem pene oram maritimam occupassent, urbes quamplurimas condiderunt, quas statim ab incunabulis præclaras fuisse, tam ingeniis quam opibus civium, HomERICA carmina, earum antiquissima et æterna monumenta, satis testantur.

III. Quis fuisset antea rerum Græcarum status; quæ populorum conditio; quæ regum ac civitatum jura; qui mores hominum; quibus porro artibus, et quo cultu vitæ, emolliti quodammodo, et expoliti essent, ex his carminibus cuivis scire licet: omnia enim, facundia ea simplici et exquisita, lectorum animis ita obversantur, ut depicta potius quam enarrata videantur. De ipsorum autem carminum auctore vel auctoribus, nihil omnino scimus nec scire possumus: neque enim ipsi Græci, qui, poesi resurgente sexcentis circiter annis post Dorum irruptionem, de ejusmodi rebus inquirere coeperunt, ullam certam aut probabilem notitiam de patria, ætate, vel nomine poetæ obtinere potuerunt.

¹ Thucyd. l. i. c. 12.

² Vide Heyne in Apollodor. l. ii. c. 8. s. 1.

³ Sic Græci universi in Homericis appellati sunt; poetæ enim veteres fabulas de regibus Achæo, Danao, Ione, Hellene, &c. quas sibi confinxerunt posterius ut eorum nomina diversis stirpibus imponerent, prorsus ignorasse videntur.

IV. Post direptas autem et in servitutem redactas a Cyri ducibus civitates Asiæ, ingens carminum copia in Græciam illata est, ac per urbes et vicos decantata sub nomine Homeri, vatis antiquissimi, de quo multa et incongrua narrabant isti homines, qui poemata sparsim decantabant; atque idcirco *ραψῳδοί*, i. e. *ραπτῶν ἱκίων ἀοιδοί*,¹ appellati sunt. Carmina ipsa in diversorum corporum compages ab iisdem hominibus congesta vel redacta esse feruntur: atque sumptibus et cura Pisistrati, et aliorum forsitan principum vel tyrannorum illius seculi, litteris mandata. Ipsum Pisistratum grammatici et critici officio functum esse, et *Homeri libros, confusos antea*, sic disposuisse ut jam inde extiterint, Cicero, e quodam rumore incerto, tradidit.² Complures apud posteros eadem repetierunt, sublata omni dubitatione; ut solent homines in ejusmodi rumoribus tradendis; dum inviti etiam, naturali quodam impetu, ferantur in augendo et ornando, et pro compertis et indubitatis venditando, quæcunque e traditionibus obscuris et incertis acceperint. At neque Herodotus, neque Thucydides, neque Plato, neque Aristoteles, qui tot de Homero, de Pisistrato, et filiis ejus, memoriæ prodiderunt, tanta in poetam beneficia nosse omnino videntur. Aristoteles autem, vir rerum antiquarum peritissimus, laudes in Homerum cumulat ob pulchram carminum dispositionem, et artificiosam compagum structuram; neque unquam suspicatus est eas laudes ad eorum redactorem Pisistratum, non ad poetam, jure pertinuisse. Fabula nihilominus sic crevit eundo, ut e fama tenui et obscura inter Aristotelis et Ciceronis ætatem orta, ac variis deinde circumstantiis paullatim aucta et ornata, Judæorum tandem somnia de sacrorum librorum interpretatione æmulata sit; atque Pisistratus, quemadmodum postea Ptolemæus Philadelphus LXXII grammaticorum opera usus, inter quos Zenodotus et Aristarchus præcipuum locum obtinerent, Homerica carmina sparsa aut deperdita collegisse, et in duo corpora redegissee crederetur.³ Nugacissimorum hominum putida commenta recensere pudet pigetque: tametsi a quibusdam haud indoctis, sed novarum in re critica et historica opinionum nimium studiosis, Thucydidis et Aristotelis gravi judicio et auctoritati prælata esse, dolens indignansque videam.⁴

V. In dialogo Socratico, cui nomen Hipparchi adscriptum est, et qui inter Platonis, dubia auctoritate, recensetur,⁵ Pisistrati filius Hipparchus Homerica carmina primus Athenis intulisse dicitur, et a rhapsodis in ordine, alterum altero excipiente, in Panathenæis decantanda curasse; qui mos apud posteros etiam viguit;⁶ atque inde fortasse fabula de carminibus a Pisistrato aut Pisistratidis in corpora collectis et in ordinem redactis originem traxit. Rhapsodos, qui

¹ Pindar. Nem. ii.

² De Oratore, l. iii.

³ Vide Diomed. in Villosion. Anecd. ap. Wolfii prolegom.

⁴ Jeune Anacharsis, introd. Bryant. Ancient Mythology. Siege of Troy, &c. Wolfii prolegom. in Homer.

⁵ Elian. Var. Hist. l. viii. s. 2.

⁶ "Ὅς ἄλλα τι πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα σοφίας ἀπεδείξατο, καὶ τὰ Ὁμήρου πρῶτος ἐκάλεισεν ἐς τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἀνάγνωσι τοὺς ραψωδοὺς Παρθηναίους ἐξ ὁπολλῆς ἡμετέρας αὐτὰ δεινῶς, ὥσπερ νῦν ἔτι οἱ ποιοῦσιν κ. τ. λ. Homerica Athenis antea ignota fuisse nemo, nisi rerum antiquarum prorsus ignarus fuerit, facile crediderit: sed tota narratiuncula suspicionibus justis obnoxia est: ineptissimis enim commentis de Hipparcho tyranno, ejus Mercuriis, &c. &c. referta est, quæ, quo loco habenda sint, Thucydides antea ostendebat. Veri tamen aliquid sublatare potest; quod eruere et in lucem proferre conatus sumus.

antea confusè, pro suo quisque libitu, singulas singuli rhapsodias in Panathenæis sacris cantitaverant, aut Solon, aut Pisistratus, aut Hipparchus (variè enim a diversis scriptoribus res narrata est)¹ primus coarctum, et in ordine Iliadem et Odysseam ab initio ad finem, altero alterum excipiente, in iis sacris decantare jussit; atque inde fama, quæ postea latius sparsa est, apud Athenienses percrebuit, carmina ipsa, a Pisistrato vel ejus filiis, in ordinem redacta esse, et eam formam accepisse, qua, Aristotelis et aliorum criticorum sententia, tantas laudes poeta meruisset; quum ille tamen, si iis hominibus credere libet, ne in somniis quidem, ejusmodi formam animo concepisset. Aristoteles autem non tanto intervallo temporis Pisistratidas subsequutus est; neque carminum Homericorum fama per id intervallum adeo tenuis aut obscura fuit, ut historiarum omnium et naturæ et artis indagatorem acerrimum, quid in ea contulissent principes illi Atheniensium, fugere potuerit. Plus etiam isti rumori homines postea tribuisse videntur, quam primi ejus auctores significare vel tradere voluerint: nam *libri antea confusi* non sunt libri inconditi a principio, vel sua natura diversi, sed ii, quibus, ordine justo compositis, postea confundi et commisceri contigerat; atque eo sensu verba Ciceronis accipienda, non quo viri doctissimi Heyne et Wolf ea acceperunt.

VI. Præter Iliadem et Odysseam, Hymnos et Epigrammata, a diversis auctoribus inter Homerica recensita sunt,

1. *BATPAXOMTOMAXIA*, ranarum et murium pugna, quam majoribus operibus præluisse Homerus a nonnullis fertur. Alii Pigreti Halicarnasseo, Artemisizæ, quæ inter Xerxis navarchos strenue dimicavit, fratri tribuerunt.² Verum enimvero e sermonis indole ac forma; necnon a scribendi more ἐν δέλτοις, in tabulis,³ haud ἐν διφθέροις, in pellibus ovillis vel caprinis, quibus Asiani veteres usi sunt,⁴ Attico cuidam poetæ prioris ævi potius tribuerim. Galli gallinacei quoque cantus matutinus, de quo poetæ antiquiores vix siluissent, si avis illa iis innotuisset, hic, ut omnibus jam notus et familiaris, primò memoratur.⁵ Indiæ indigena esse videtur avis, ubique terrarum jamdudum domestica: sed in Samothracum et Himerensium nummis argenteis, sexto saltem ante Christum natum seculo cuspis efficta occurrit. Περσικὸς ὄρνις a Græcis appellabatur,⁶ quod a Persia forte in Græciam primum venerat.
2. *ἈΓΩΝ*, certamen Homeri cum Hesiodo, nugatoris cujusdam inficeti commentum, haud alio loco habendum, quam versus isti extemporanei poetæ tributi in vita ejus sub Herodoti persona ac nomine venditata.
3. *Αἰὲς Ἐπταπλεκτός*, capra hirsuta ἡ βαθεῖαν ἔχουσα κόμην, ἡ ἐπτάκις δυναμένη καρῆναι; ludicrum poemation, de quo nihil restat, aut memoriæ proditum est, nisi quod versu iambico sit compositum;

¹ Fabricii Biblioth. Græc. lib. ii. c. 2. s. 11. melius fortasse Lycurgus, Philippi et Alexandri magni temporum orator Atheniensis, doctus et veridicus, populum Atheniensem sic, lege lata, jussisse, tradidit. ὁδῶ γὰρ ὑπέλαβον ὅμῳ οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν ("Ομηρον,") ὥστε νόμον ἔθεντο καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων, μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν μετὰδιδόναι τὰ ἔπη. p. 209. ed. Reisk. de Solone vide Laertii l. i. n. 57.

² Fabricii biblioth. Græc. ed. Harles. lib. ii. c. 1. s. 1.

³ Vide vs. 3.

⁴ Herodot. lib. v. c. 58.

⁵ Vs. 191.

⁶ Aristoph. Av. 485. ed. Brunk.

quam ob causam pro serioris ævi opusculo certissime habendam est.¹

4. *ἈΡΑΧΝΟΜΑΧΙΑ*, araneorum pugna,
5. *ΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ*, gruorum pugna, et
6. *ΨΑΡΟΜΑΧΙΑ*, sturnorum pugna; tria poemata ludicra, a Suida in voce Ὀμηρος laudata, et ad imitationem fortasse Batrachomyomachiae composita.
7. *ΚΕΡΚΟΠΕΣ* (cicadarum genus apud Ælian. Hist. anim. x. 44.) carmen argumenti perinde ludicri de hominibus callidis fraudulentis ac versutis; qua vero forma aut quomodo conditum minime constat.²
8. *ΜΑΡΙΤΤΗΣ*, poema satyricum, ludicrorum omnium celeberrimum de Margite quodam homine fatuo et inepto, qui

πόλλ' ἥπιστατο ἔργα, κακῶς δ' ἥπιστατο πάντα;

vel, antiquiore forma,

ΠΟΛΛ' ΕΠΙΨΙΣΤΑΤΟ ΦΕΡΓΑ, ΚΑΚΩΣ Δ' ΕΠΙΨΙΣΤΑΤΟ ΠΑΝΤΑ: vel forsitan

ΠΟΛΛ' ΗΠΙΣΤΑΤΟ ΦΕΡΓΑ ΚΑΚΩΣ Δ' ΗΠΙΣΤΑΤΟ ΠΑΝΤΑ.

nam *ΕΠΙΨΙΣΤΑΜΑΙ* in *ΕΠΙΣΤΑΜΑΙ*, Homericis jam temporibus contractum esse videtur; et recentior hic poeta augmentum verbi compositi in præpositione, Atticorum more admittere potuit, etsi antiquioribus id nullo pacto licebat. Facetissimum et jucundissimum fuisse hoc poema, ex hoc quidem fragmento, uti et Aristotelis de eodem iudicio, sentire licet. Homero illud tribuunt haud dubitanter et Plato et Aristoteles; Callimachus vero ita in deliciis habuit, ut imitando expresserit. Merito igitur antiquissimum fuisse quivis securè dixerit: neque hærendum est propter aliud poema ejusdem argumenti trimetros iambos dactylicis hexametris catalectis permixtos habens; quod quidem Pigreti Halicarnaseo nonnulli serioris ætatis scriptores tribuerunt, quum tamen recentiori cuidam tribuere fortasse debuissent. Pigres iste totam Iliadem versibus alternis interpolasse traditur; et in elegiaci carminis formam, singulis pentametris post singulos hexametros insertis, redegisse; cujus specimen conservavit Suidas sub voce *πυγρής*.

Μῆνιν αἶδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης κτεράτ' ἔχεις σοφίης,

pari ratione Timolaus quidam Larissæus dactylicos hexametros singulos singulis versibus Homericis subdidit.³

9. *ΕΠΙΘΑΛΛΑΜΙΑ*, et poema perinde amatorium,⁴
10. *ΕΠΙΚΙΚΑΙΔΕΣ*, nuncupatum, quia poeta, quum id pueris decantaret, premii loco *κίχλας*, *turdos* ab iis retulerit.⁵
11. *ΑΜΑΖΟΝΙΑ* a Suida laudata, sed nomine tenus tantum nota.⁶
12. *ΓΝΩΜΑΙ*, *sententia extemporanea* a pseudo-Herodoto memoratæ, et a nugacissimo isto homine fortasse confictæ.
13. *ΕΙΠΕΣΙΩΝΗ*, ab eodem laudata, sed de ea nihil certi comperimus.
14. *ΟΙΧΑΛΙΑΣ ἈΛΩΣΙΣ* *Æchalia expugnatio*, ab Hercule nempe; qui, Ioles, Euryti regis filiae amore captus, urbem eam expugna-

¹ Vide Fabric. ib. s. xxiv. no. 10.

² Vide Fabric. ib. no. 14.

³ Vide Eustath. in Odyss. proœm. et Suid. in *Τιμολάος*.

⁴ Suid. in Ὀμηρ.

⁵ Athenæ, l. ii. p. 65. et xiv. p. 639.

⁶ In Ὀμηρ.

verat et diruerat. Poema alii Homero, alii Creophylo cuidam ejus hospiti vel magistro tribuerunt:¹ melius autem qui Creophyllum istum senioris ævi poetam fuisse, quamvis vetustum, crediderunt.²

15. ΘΗΒΑΪΣ, de priore Argivorum in Thebas expeditione, septem ἔπε: sive libris constans,³ cujus hoc initium retulit scriptor certaminis Homeri atque Hesiodi,

Ἄργος ἄσιδε θεὰ πολυδίδυμον ἔνθα ἄνακτες—

Alii quoque memoraverunt; et Pausanias proximum Iliadi et Odysseæ locum ei assignat.⁴

16. ΕΠΙΓΟΝΟΙ, de Argivorum altera in Thebas expeditione, qua urbs expugnata erat ἔπη sive carmina septem,⁵ quorum initium idem certaminis scriptor retulit;

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα μῦσας.

Herodotus dubitanter Homero tribuit;⁶ atque ipsa ejus dubitatio poema satis antiquum fuisse demonstrat.

17. ΚΤΗΡΙΑ ΕΠΗ Cypria carmina (ita nuncupata fortasse ab insula, in qua primum decantata fuerint) res a Thetidis et Pelei nuptiis usque ad Iliadis initia duodecim libris comprehenderunt; ut ex eorum argumentis a Proclo collectis et adhuc exstantibus, patet. A veterum nonnullis inter HomERICA recensita erant, Herodoto tamen planè adversante:⁷ neque aliquid certe de eorum auctore vel ætate sciri potest, alio aliis tribuente. Iliade autem et Odysseæ haud paullo ætate posteriora fuisse ex ipsa fabularum ratione certissimè constat. Mutilum ex initio fragmentum asservatur in schol. Ven. in Il. 4. 5.

ἦν ὅτε μυρία φύλα καταχθόνα . . .
πλαζομένα βαρυστέρου πλάτος αἴης.
Ζεὺς δὲ ἴδων ἐλήσσε, καὶ ἐν πυκνῇαις πραπίδεσσι
σύνθετο κούφισαι ἀνθρώπων καμβάτορα γαῖαν,
ῥίπισας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιάοιο,
ὅφρα κενώσσειεν θανάτω βάρος· οἳ δ' ἐνὶ Τροίῃ
ἤρως κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βούλη.

Τροίη, cujus forma HomERICA, ΤΡΟΦΙΗ, trisyllaba est, sic in fine versus adhibitum, senioris ævi poetam plane prodit.

18. ΙΛΙΑΣ ΜΙΚΡΑ sive ΕΛΛΑΣΣΩΝ, Ilias minor, a nonnullis Homero tributa; ab aliis tamen, ratione potiore, Leschei poetæ Lesbii senioris ævi, res Iliacas a morte Achillis et armorum judicio usque ad urbis excidium, equo intra moenia recepto, amplexa esse videtur;⁸ neque dubitandum est quin ex hoc poemate Quintus Smyrnaeus

¹ Vide Fabric. ib. no. 19.

² Τούτοις τινὲς καὶ διδάσκοντες Ὅμηρον λέγουσι γηγενῆσαι καὶ ἴσθαι αὐτοῦ παῖμα ΟΙΚΑΛΙΑΣ ΑΛΩΣΙΣ. Ἀρχαῖος μὲν αὖν ἴσθαι, νεώτερος δὲ ἰκανῶς Ὅμηρον.

Phot. Lex. MS. a Benthleio citato in epist. ad Millium Malalæ Hist. chron. subjuncta. Oxon. 1691.

³ Vide Fabric. ib. no. 2.

⁴ Ἐγὼ δὲ τὴν ποιήσιν ταύτην μετὰ γὰρ Ἰλιάδα καὶ τὰ ἔπη τὰ ἐς Ὀδυσσεία ἱκανῶς μάλοισα, Boeot. p. 729.

⁵ Vide Fabric. ib. no. 7.

⁶ Ἔστι δὲ καὶ Ὅμηρον ἐν ἱσιγόνισσι, εἰ δὲ τῷ ὄντι γὰρ Ὅμηρος ταῦτα τὰ ἴσα ἱσθῆσαι. l. iv. c. 32.

⁷ Lib. iii. c. 117.

⁸ Vide Heyn. excurs. in Æneid. ii.

ea, quæ melioris ævi et felicioris ingenii, quam ut sua esse possint, notas præ se ferunt, mutuatus sit.¹

19. *ΝΟΣΤΟΙ*, de reditu principum Græcorum a Troja, auctoris ac temporis incerti.²

20. *ΚΥΚΛΟΣ*, a nonnullis recentiorum apud Suidam et Philoponum,³ inter Homerica laudatur: Cycli autem mythici et epici plures memorati sunt; qui non nisi compendia quædam carminum veterum mythicorum et heroicorum a Coeli et Terræ congressu usque ad Trojæ excidium et Græcorum reditum, eo modo connexa, quo Ovidii metamorphoseon fabulæ, fuisse videntur.⁴ Nomen tamen *ΟΜΗΡΟΣ*, ex *ΟΜΑΕΙΡΩ* deductum, cyclicum quendam significasse videtur; et ad corporis poematum auctorem dignoscendum primo adhibitum esse; quanquam ex ipsa contracta ejus forma pateat, diu post Homerica tempora, immutata jam lingua, effectum esse.

A pseudo Herodoto *ΦΩΚΑΪΣ* inter Homerica memoratur;⁵ si non errore pro *ΦΑΙΑΚΙΣ*, quo nomine ea pars Odysseæ, qua Phæacum res narrantur, internoscebatur,⁶ Græculus nugacissimus id usurpaverit; vix enim urbs Phocæa Heroicis seculis nota esse potuerat, aut fabulis ejusmodi poeticis unquam materias præbuisse; quas Herculis res gestæ, et Græcorum fœderatorum in Thebas et Trojam expeditiones veterum *δοιδῶν* carminibus præcipuè suppeditabant.

VII. Inter carmina autem ea, *Ilias* et *Odyssea* gradum eminentiorem apud veteres obtinuerant; atque communi hominum opinione pro vero foetu vatis antiquissimi semper habitæ sunt; etsi non defuere, tunc quoque, accuratioris doctrinæ et castigatioris judicii viri, qui ea perinde poemata haud unius auctoris fuisse crediderint. Extitere etiam inter Germanos hujus seculi viri doctrina et ingenio insignes, qui suspicati sunt, non tantum utrumque poema e diverso fonte fluxisse, sed utrumque congeriem poematum esse, e variis laciniis diversorum poetarum consutam, et a rhapsodis, qui Pisistratidarum ætate floruerint, in duo pulcherrima et absolutissima corpora reductam.⁷

VIII. Hanc suspicionem Francogalli quidam Hedlin et Perault centum abhinc annos primi moverant: sed, quum neque doctrina neque ingenium audaciæ par esset, insulsa hominum temeritas ab ipsis Francogallis, novarum rerum et opinionum alioquin semper avidissimis, irridebatur. Hac tamen nostra ætate F. A. Wolfius

¹ Qualia sunt

ἦν δ' ἄρα τῷ μὲν ἀκροῖς ὀπιοτρομίους κῶδοιμον
ἦν δ' ἴταχ' ἑμῶν παρὰ τὴν λαοφυρίαν
τῷ δ' ἄρα νῆπιοι νῆς, ἐπειγόμενοι πρὶ πατρὶ,
τύχῃ πάντα φέρισαν· ὃ δὲ σφίσιν ἄλλοτε μὲν ποῦ
ἄχρ' ὀδυρομένοις· ὅτε δ' ἔμπαλιν μειδιάσκον,
παισιν ἀγαλλόμενος· κραδίη δὲ οἱ ἐν δαί· μάλλον
ᾤρμαινε πονέσθαι· ὅτ' ἰδ' ἑκάστω τε καὶ αὐτοῦ·
ἄλλῃ δ' αὖτε γιγνῶς ἐπισταμένης παλάμῃσι
ἐμφοιτῆθαι μελέσσι· κῶπης ἀλκμήρια χεῖρας
πολλὰ παρηγορίῃσι φίλον νῆα, μεδόντι ἱκύν
ἐν πολέμῳ· καὶ στήνα τιτυμμένη δίκην· παιδὶ,
τάρφρα σῆματ' ἔχοντα παλαιῆς θυώτης. lib. ix. vs. 113.

² Vide Fabric. ib. no. 18, et Harles ad eund.

³ In Aristot. Analyt.

⁴ Vide Fabric. ib. no. 18.

⁵ C. 16.

⁶ Ovid. e Ponto iv.—27, et 16,—27.

⁷ Vide Wolfii proleg. et Heyne in Iliad.

eandem sententiam amplexus est, ac tanta subtilitate et ingenii et doctrinae illustravit, ut multorum animis dubitationis aliquod injecerit. Subsequentus est, vel fortasse praeivit, vir omnigenae doctrinae et scientiae copiis instructissimus C. G. Heyne; qui suspiciones contulit, non tantum in singulas rhapsodias aut *ῥapsόδας*, uti a singulis auctoribus profectas, sed in singulas rhapsodiarum partes quoque; ita ut Patrocli *ἱεράπια* putaret varios auctores habuisse, qui plura certaminum genera cumularunt ad fastidium usque.¹

IX. Feracia maximorum ingeniorum praeter omnem naturae rationem modumque fuisse ea secula oportet, quae tot greges poetarum enutrient, quorum quilibet carmina ejusmodi effuderit, quae nemo omnium gentium postea per tria millia annorum aemulari posset; neque nisi unus aut alter probabiliter imitari! Neque minus mirandum est tot poetas, consiliis inter se hand communicatis, ita, fortuito et casu quodam felici, ingenia in eadem materia exercuisse, ut sparsa eorum carmina, sua quasi sponte, in corpora singula tam apte coirent, ut ea corpora pro exemplaribus absolutissimis per omnia subsequuta secula haberentur; et poetae apud posteros tanto plus laudis tulerint, quanto plus in iis imitandis valere visi sint. Dum eorum itaque, quae justam mirationem fortasse faciant, viri docti rationem reddere conati sunt, alia videntur imprudenter introduxisse prorsus incredibilia, ac rerum naturae et historiarum fidei plane contraria.

X. Audaces satis ac temerarii merito visi sunt, qui rerum naturam ex atomorum concursu fortuito ortam esse contenderunt. Eos tamen veniam temeritati impetrare, aequum forsitan fuerit, eo quod, rerum, quae omnibus pariter essent ignotae, nemo certiore rationem reddere posset; atque, in meris ariolationibus et conjecturis, jus omnibus idem. Carminum autem quibus quis, *omnes et in omni genere eloquentia, procul a se reliquisse, atque ipsa dispositione totius operis, humani ingenii modum excessisse*,² visus sit, doctissimis etiam judicibus, ita fortuitam fuisse compositionem, non ratio dumtaxat, sed ipse hominum sensus communis, et experientia quotidiana reclamant. Diversis jam inde seculis, maxima et felicissima ingenia in eodem campo sese exercuerunt; sed nemo adhuc parem laudem honoremve aut meritis aut consequutus est: in sublime enim Virgilius, aliena vestigia premens, arte magis quam natura assurgit; lascivientes ingenio Ovidius et Tassus aliquoties; impetu Lucanus; labore ac sudore Miltonus, *σκηρικότατος χειρὶν πόρνε*—laborat quoque lector, licet saepe delectatus, saepius mirabundus: solus autem Iliacus poeta, indole propria et vi animi ingenita elatus, ad summa quaeque sponte ac natura, non nisu vel intentione, pervenit; omnesque omnigenae eloquentiae gratias et virtutes ea facundiae felicitate condivit, ut versibus innatae, non intextae, videantur: cultusque, ubique eniteat, nusquam ostendatur: sed quotidiani sermonis facilitas, heroicæ grandiloquentiae majestatem, temperet non minuatur, molliat non enervet. Successores, pluviis et stillicidiis undique collectis, rivulos auxisse videntur: ipse gurgite vivo exundat, cujus vorticibus abripi, hauriri, atque invitum ferri, lector quilibet se protinus sentit.

XI. Videamus nihilominus argumentorum genus, quo viri docti in hac disputatione usi sunt; atque ex iis, quae clarissimus Heyne in *ἀντιβολαίᾳ*, Zenodoto olim damnatam, cumulatè congegissit, specimen

¹ In Il. v. 806, vide etiam in 257.

² Quintil. Inst. lib. x. c. 1.

depromptum paullo accuratius expendamus. In immensum creverunt ingenii et doctrinae copiis, quas vir egregius in omnia profudit: at summa tamen disputationis ad hæc pauca redit, atque ex hisce tota pendet.

Clypei; nempe, *θεοσύνου* Achillis omnino nullam esse rationem ad carmen ejusque argumentum; nihil inesse quod conjunctum sit cum ipsa Iliadis actione; nullam habere vim ad declarandam Achillis virtutem, facta, eventa; animum contra avocat a carminis summa; delectat ulique, sed aliarum rerum suavitatem et varietatem; porro argumenta rerum expressarum ab opere ejusque usui prorsus abhorrent; quorsum hæc signa in manu pugnantis, quando singula contemplandi otium haud est. Satis erat unam vel alteram speciem, quæ ornaret vel terreret, Gorgonis vel Draconis, aut monstri alicujus visum offerre: Altera parte non minus aliena est clypei sculptura ab Homericæ ævi, ne de Trojanis temporibus dicam rudiori simplicitate; ipsa tandem (l. denique) episodii narratio et oratio multo majore copia et ornatu elucescit quam in cæteris carminis partibus animadvertimus. In Il. Σ. 473.

Ipsa vero anaglypha quam otiosa, quam ἀποσδιώσκα in clypeo! quam aliena a persona Achillis, non minus quam ab Iliadis argumento! quomodo hoc poeta in animum venire potuit ut in clypeo herōis, etsi ornatissimum eum clypeum esse vellet, urbes, agros, pascua, choreas, cumulatissimis figuris excusas esse narraret! Excurs. in clyp. p. 588.

Si tamen artifex ad ipsum opus accesserat, nullo modo probabile fit, eum ad illud eo modo, quo poeta exposuit, elaborandum aggressum esse. Sunt enim singula aræ tam numerosis figuris, ut eas seu fundere seu malleo extundere diuturni et immensi operis res fuisset; si autem effectum esset, oculorum delectationem nullam habiturum fuisset; tam parva enim ac varia et obscura figura tam multis in aræis, operis quævis magni et lati, visu vix discerni potuissent. Ibid.

Verbo clypeus Achillis a poeta fingi nequit, nisi jam tum similis artificii opera extarent; quæcunque tandem illa essent. Ibid. p. 582.

Opera similis artificii haud extitisse multo ante quinquagesimam olympiadem vir doctissimus subinde plane ostendit; atque ideo, si ejus hypothesi assentimur, totum episodium aut illius aut serioris ævi esse negare non licet.

XII. Hæc ita visa esse aut grammatico Alexandrino aut critico Gottingensi mirationem haud facit: omnes enim homines de rebus, rationibus, et consiliis alienis, e suis ipsorum judicare solent; et normam aliquam, quæ sentiendi tum cogitandi, e quotidiana vitæ consuetudine sibi fingere. Philosophorum collegiis innutriti, atque in scholarum umbraculis vitam degentes, intellectum exercere magis quam affectibus indulgere, aut sensibus animi nativis vacare, assueverunt; atque ejusmodi hominibus solenne est pascere et instruere ingenium ex opinionibus jamdudum receptis, et usu et auctoritate quadam publica sacratis, potius quam e rerum experientia, eventuum observatione, aut aliorum hominum commercio. Omnia igitur ad hasc opinionem redigere et quadrare solent; et, quotiescunque aliquid in re critica offendant, quod his adversari visum sit, id ab auctoris consilio ac summa operis alienum judicare; et præcidendi vel mutandi libidine animos imbutos habere.

XIII. Poetæ autem, qui ejusmodi sapientiam prorsus ignoraverat; at

πολλῶν ἀνθρώπων ἰδὲν ἄστυα καὶ νόον ἔγνω,

alia erat omnino summa consilii atque operis, quam critici ei tribuere vellent: rudium scilicet hominum animos varietate rerum et imaginum delectare; affectus movere, irritare, delinire: nunc truculentis irarum minis et praeliorum tumultibus agitare ac terrere: nunc teneris conjugum et amantium colloquiis, aut quietæ et pacificæ vitæ amenitatibus mulcere ac placare. Continua pugnarum ac cædium serie, per tot millia versuum porrecta, et se ipsum et audientes jam defatigaverat; atque ideo, ante quam ἀπιστολας Achillis, praeliorum omnium maxima, dicere aggrediretur, nova quædam et jucundior rerum species, ac lætior imaginum congeries obducenda et interponenda erat; cui clypeus ille θεόεικτος occasionem haud spernendam præbuerat: neque, ut ejus ornamenta ad Achillis potius quam ad Vulcani aut Thetidis personam et animi indelem adaptaret, poetæ curandum erat; quum ejusmodi subtiles et artificiosas congruentias, auditores neque postalaturi, neque sensuri essent.¹

XIV. Si autem Achilles in oratione cantam Ulyssis calliditatem, aut Ulysses fervidam Achillis vehementiam usurpasset, nemo erat, qui non statim offenderetur; in dijudicandis enim diversorum hominum diversis moribus, et in sermonis specie, quæ unicuique apta fuerit, discriminanda, haud paullo acutiores redduntur animorum sensus quotidiano rerum usu, quam philosophorum aut criticorum sapientia: sed quænam armorum ornamenta duci unicuique convenirent, hominis est theorema in ludo litterario aut artificis officina magis quam in acie aut foro, aut aliis ejusmodi negotiis, versati.

XV. Neque poetam, ut clypeum fingeret, similis opificii opera nosse oportebat, magis quam statuas sese sponte moventes, quales paullo ante finxerat,² vidisse: neque satis mirari possumus, Heyneum, virum tantum, dixisse, *quidquid fingimus ad similitudinem alicujus rei, quæ natura vel arte naturam adumbrante, jam sensui objecta fuerit, animo conceptum esse*; quum tironibus etiam notum sit, id verum esse de simplicibus tantummodo, et primariis animi notionibus et conceptis; e quibus composita pro libitu confingere unicuique liceat. Hinc profecta sunt monstra illa rerum naturæ ignota, quæ Ægyptii et Indi, deorum loco venerari solebant. Artium progressui ac consuetudini magis consentaneum est, clypei ejusmodi archetypum a poetæ phantasia potius quam artificis manu profectum esse: Jovis enim imaginem illam sublinem, quam adhuc simulachris antiquis miramur, non poeta ex artificis alicujus opere, sed Phidias e poetæ versibus effinxit: atque ita necesse est omnia omnium artium inventa, mente prius concepta esse, quam manu perficerentur.

XVI. Poetæ autem munus solenne et peculiare est non tantum naturæ operibus artis speciem obducere, sed naturam ipsam tanquam Dei artem exhibere: unde, sermone poetico, omnia, etiam quotidiana hominum negotia ac rerum vicissitudines, deorum ope et ministerio fiunt: neque vir doctissimus magis offendi debuerat, quod clypeus tam ornatus, et tanta artis subtilitate elaboratus, intra paucarum horarum spatium malleo et incude a Vulcano perficeretur, quam quod Jupiter fulgura et tonitrua manibus ex Ida in planitiem Trojanam jacularetur. Si deorum opera iisdem rationibus atque hominum fieri credidissent veteres; et poeta curiosum critici hodierni iugenum

¹ Φύγει καὶ φοβήται (Ομήρος) τὸν ἰσχυρόντα παντὶ λόγῳ κέρει, εἰς ἄλλα ἐξ ἄλλων διηγήματα τὴν ἀπὸ τοῦ ἀγνοῦ καὶ τῆς κακότητος τῆς κληρονομήσει αὐτὸς παραμυθούμενος. Plutarch. de Garul.

² γ. 376.

Hom.

sortitus esset, Vulcano fortasse scalprum, et Jovi fundam tribuisset. Moribus autem illorum temporum simplicior miraculorum expediendorum ratio conveniebat; et quum poeta clypeos et thoraces, rudibus forte figuris, malleo extusis, aut acu vel pigmento impressis, ornatos vidisset, perfacile erat vivido ejus ingenio majorem in imitando solertiam ac peritiam deo tribuere; atque pleniora argumenta, ex omni rerum natura collecta, ei subicere. Neque quomodo, aut quibus instrumentis, divina illa opera perficienda fuissent; aut an talia essent, qualia ab homine ullo, aut ullo instrumento, perfici potuissent, curae erat ei inquirere: instituto enim sufficebat, laeta esse ac jucunda; atque ad animos audientium deliniendos ac delectandos apta. Si causarum et eventuum rationi et congruentiae potius quam audientium delectationi studuisset, quam longissimè ab instituto aberrasset, quum ducem exercitus, ardescente pugna, abstraxerit et in urbem miserit, nullo urgente negotio, nisi ut auguris mandata, praëconi cui libet tradenda, et alioqui sine effectu evasura matri perferret. At scena jam mutanda erat; et, post tot virorum strages, tam multiplici varietate enumeratas, fastidio et satietati occurrendum, diversa aliqua rerum specie obtenta, qua alii animorum affectus commoverentur: neque opportunius quidquam nec efficacius induci poterat, quam Hectoris cum conjuge colloquium; quod ideo omnino proferendum erat, et serie narrationis quocunque modo intexendum; neque qua verisimilitudine id fieret magnopere fuit ei curandum; quum auditores homines rudes et simplices, imaginum illecebris delinitos et delectatos, iudices parum severos in causis expendendis et rationibus exigendis, experturus esset.

xvii. Disputationis suae conclusionem ipse vir doctissimus timere videtur: tanta enim experientia et usu linguae Graecae edoctus, vix hoc episodium pro opusculo septimi ante Christum natum seculi habere potuit, quum serio et ex sensu animi sui, non e praesumptis opinionibus, iudicium proferret: seculi enim istius poemata extant; neque alii tribuerim Batrachomyomachiam, ludicram illam Homerorum imitationem, quae inter Homerica ab antiquis semper recensita est. In eo autem, alioquin haud inficeto, poematio, quam diversa et ab hoc episodio aliena sunt omnia! alii mores, alia grammatica, alia prosodia, alia sententiarum structura, alia denique lingua! Ipsa etiam Odyssea haud paullo vetustior hanc *ἐκλογίαν* esse eo constare puto, quod lyrae chordae, quae in illa ex ovium intestinis, ut postea, factae traduntur,¹ in hac, e lino, rudiorum et antiquiorum hominum materia, fiunt.² Neque dubitandum est quin poeta hoc Vulcani opificium animo propositum habuisset, quum antea Patroclo omnia Achilles arma induerit praeter hastam;³ quae utpote ligno instauranda, dei officinae haud conveniret. Observare quoque licet siderum distributionem in diversas animalium aliarumque rerum formas et imagines, etsi ante Pisistrati tempora Graecis omnibus notam et usurpatam, clypei inventori nondum innotuisse: nam qui formam vel imaginem ejusmodi aliquam certam et definitam sideris cujusdam in animo habuisset, vel audientibus significare voluisset, nullo pacto eam nominibus tam diversis et a se invicem alienis, quam sunt *Ursa* et *Plaustrum*, iis intelligendam protulisset.⁴ In his autem siderum signis nullam prorsus eorum similitudinem inesse aut un-

¹ Odys. φ. 408.

² Ib. π. 130, et schol. Ven.

³ Iliad. ζ. 570.

⁴ Iliad. ζ. 487.

quam propositam fuisse; at omnia ex arbitrio adhibita ad certas quasdam coeli portiones discriminandas et definiendas, notissimum est; atque ea ab Assyriis vel Aegyptiis ad Græcos post Homericæ tempora pervenisse, probabile videtur.

XVIII. Speciem probabiliorem potius quam vim validiorem habent argumenta, quæ viri docti attulerunt in LXII. versus *Odysseæ*; quos omnes, splendidissimos licet ac pulcherrimos, Aristarchus et alii veterum grammaticorum pro insititiis et diversi poetæ foetu habuerunt;¹ neque inficias ire licet, narrationem de simplici mortuorum evocatione hisce versibus turbari; ac novam scenam et diversam rerum speciem, inopinato et nulla ratione reddita, obtrudi, quum, omnibus ejectis, cæterorum junctura apta et congrua fieret, atque narratio integra et continua. Omnia tamen, tam de loco quam de rationibus, quibus eâ evocatio fiebat, obscura et perplexa sunt; atque Ulysses, etiamsi magicis quibusdam sacris a Circe edoctus manes evocasse super ripam Oceani ulteriorem dictus sit,² se ad Inferos descendurum paullo antea prædicaverat,³ et descendisse, postea professus est;⁴ ita ut sontium poenas ei vidisse licuisset.

XIX. In poeta antiquissimo, qui nihil aliud sibi proposuerat, quam rudium hominum aures carminum dulcedine mulcere, et animos, speciosis fabularum miraculis, ac splendida imaginum et sententiarum varietate, commovere et delectare, philosophicam eam subtilitatem, quæ e rerum naturalium scientia jam adulta profecta est, vix aliquis antiquitatis paullo peritior desideraret; præsertim in religionum tenebris; ubi quo quæque obscuriora, eo magis veneranda et magnifica. Critici autem Alexandrini, qui versus mutando, amputando, et ejiciendo, crudas et informes rudium animorum notiones de ejusmodi rebus ad rationem quandam philosophicam redigere annitebantur, frustra laborarunt: nam res ipsæ inter *τίματα* religionis et poesis sunt, quæ a philosophia maxime abhorrent. Virgilianæ etiam fabulæ de Inferis vix magis inter se congruæ, aut rerum naturæ consentaneæ sunt; quum, in imis terrarum visceribus animæ inclusæ

—solemque suum, sua sidera norunt;

neque, si historię et origines carminum Virgilianorum perinde ignotæ essent atque Homericorum, dubitaverit forsitan Aristarchus aliquis serioris ævi omnem locum de piorum sedibus, tanquam diversi cujusdam poetæ foetum, perinde repudiare.

XX. Gravius est profecto quod vir doctrinæ copia et ingenii subtilitate summus e Pindari *Olymp.* 1. 91, &c. evincere conatur; totam scilicet de sontium poenis locum exemplaribus, quibus usus sit lyricus, defuisse, atque ei prorsus ignotum esse:⁵ sed fallitur vir doctissimus; Pindarum enim in animo habuisse versus de Tantalii supplicio vix dubitandum est, quum eum dixit *ἔχειν μετὰ τριῶν τέταρτον αἶον*, quartam habere penam (saxum nempe super caput suspensum) *πῶς τρεῖς*; quæ sunt Homericæ illæ *δύοις, καὶ λυρὸς, καὶ στάσις ἐν λίμνῃ*. Haud tamen nescius sum Pindari *τέταρτον* in *τέταρτος* mutasse: et recentiores quosdam editores foedam hanc insulsi hominis corruptelam

¹ *Odys.* A. 564,—626.

² Vide schol. Ven. in *Il.* B. 579, schol. in Pindar. *Olymp.* 1. 91, et not. in Euripid. *Orest.* 5. Lond. 1798.

³ A. 34, &c.

⁴ K. 564.

⁵ M. 21.

⁶ Not. in vs. 5. Eurip. *Orest.* Lond. 1798.

in textum recepiſſe: acutiſſimum autem profeſſorem Cantabrigienſem ea deceptum eſſe; non ſuſpicari decet. Neque eum in Heynei interpretatione ἄλλων ἐν ἄλλων conſenſiſſe temere credendum eſt.

XXI. Quod in huiusmodi quaſtionibus maximi eſt momenti ad iudicium recte conſtituendum, ſermo antiquas eſt et Homericus, qualem nemo rhapsodorum, vel Pindari vel Piſiſtrati ætate, purum et nitidum per tot verſus conſervaveſſet; quo præcipuè commotus, locum ſplendidum pulcherrimumque, et cuiuſcumque poetæ ingenio dignum, a totius carminis auctore abjudicare, ob cauſas e critica vel philoſophica ſubtilitate ductas, non auſim; tametsi ſuſpicionibus obnoxium eſſe haud negaverim. Auctorem antiquiſſimum eſſe, et Heracleis carminibus Piſandri et aliorum priorem ex eo certiſſimè conſtat, quod Herculi arcum, Orioni clavam tribuit; quàm illi atque omnes poſterioris ævi poetæ Herculem clavigerum exhibuerint.

XXII. In carminibus Homericis, omnia quæ communi hominum ſenſui, aut quotidiana obſervationi, obverſarentur accuratiſſimè ubique deſcripta vel potius depicta ſunt; ita ut ſibi invicem ac naturæ rerum aptiſſimè ſemper conſtent: ſiquid enim ejuſmodi inſcitè tractatum eſſet, auditores, quamvis rudes alioquin, at earum tamen rerum obſervantiſſimi, protinus ſenſiſſent; atque irriſu ac ſibilo excepiſſent. Quæ autem mente ſola concipi poſſent, parum curabant congrua an incongrua eſſent: neque rationem inventorum a poetis requirebant: quo fit ut omnia de Superis aut Inferis, de Olympo aut Hade, de deorum aut mortuorum ſedibus, confuſa, incerta, et incongrua ſint. Olympus nunc ἐὐρανός; et πολυπύλος; eſt; ut mons terreſtris; nunc cœleſtis quædam beatorum regio

—οὐτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρος
Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἶθήρη
Πέπταται ἀννεφέλος, λευκή δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.

Neque de mortuorum ſtatu aut ſedibus in regione tenebricoſa quadam ultra Oceanum, quem fluvium eſſe, et totum terrarum orbem continuo et equabili curſu ambire, et iterum in ſe ipſum redire putabant, plenior aliqua aut certior notitia eſt. Poeta, quæ accepiſſet, tradidit, aucta fortasſe et ornata, et audientes quæ prorsus nescirent, ingenua animi affectione, credere quam arguere maluerunt.

XXIII. Argumenta nequaquam leviora in epodiis elegantiffimis Iliadis Γ. 121—244, urgenda ſunt: nam omni rerum rationi atque hominum fidei contrarium eſt, Priamum non antea vidiffe aut cognoſſe Græcorum duces, qui decimo jam anno bellum ſub mœnibus Trojæ gererent; neque Helenam antea ſciſſe utrum ſui fratres ei bello interfuerint necne. At carminum primi auditores non adeo curioſi erant, ut ejuſmodi rerum rationem, aut exquirerent aut expenderent: neque earum fides e ſubtilioribus congruentiis omnino pendeſcit: monendi enim ſunt etiam atque etiam Homericorum ſtudioſi, veteres illos ἀνδρες; non lingua profeſſoria inter viros criticos et grammaticos, aut alios quoscunque argutiarum captatores, carmina canitiſſe; ſed inter eos, qui ſenſibus animorum liberè, incautè, et effuſè indulgerent; neque affectus naturales, aut philoſophiæ, aut alius cuiuſcumque ſapientiæ ſcholæſticæ, fūco obleviſſent; neque eorum impetum cultioris vitæ elegantiffimis obtudiffent. Perperam itaque doctiſſimus Heyne obſervat, hoc epodiū nullum vinculum cum ipſa carminis rerum ſumma habere tam neceſſarium, ut a primo

¹ Strabon. lib. xv. p. 686. Suid. in Πείσανδρῳ.

*auctore profectum videri debeat:*¹ omne enim, summæ rerum ac poetæ instituto necessarium erat, quod animos audientium varietate rerum et imaginum captare, ac per vices irritare et mulcere poterat. Si nihil præter ducum rixas, pugnas, et consilia carminibus celebrasset, rudium hominum aures, quæ satietate ac fastidio facile afficiuntur, haud diu tenuisset.

xxiv. Similem ob causam vir doctus suspicatus est Diomedis *ἀριστελῆς* singulare aliquod carmen constituisse; quod postea in Iliadis textum receptum fuerit: At si contextum illud, ejecta hac parte, ipse legisset, eo acumine et iudicio quo solet, omnia manca et mutila facta esse facile sensisset; adeo multa sunt ac necessaria, quæ ex ea pendunt; ut Hectoris et Andromaches congressus et colloquium; Paridis in pugnam reditus et Diomedis ab eo vulnus illatum; Nestoris e periculo liberatio ope equorum, quos ab Aenea Diomedes abstulerat; eorundem equorum in certamine funebri *ἀριστελῆς*; Diomedis rebus a se gestis, fidentis oratio in principum consilio adversus Agamemnonem fugam suadentem; atque inde legatio Ulyssis, Ajacis, et Phœnicis ad Achillem; qua eousque, pacata est ejus ira, ut reditum in patriam distulert; unde omnia quæ subsequuta sunt, ratione probabili atque ordine justo ac naturali procedunt; et corpus integrum, e membris de se invicem mutuo dependentibus, constitutum est; e quo, quemvis dempseris lapidem, tota compages luxata hiabit. Lacericia tantum, et albaria posterorum additamenta, quibus marmoream poematis structuram male seduli imitatores, dum reparare et ornare cupiebant, foedè commaculaverunt, amovenda sunt, ut tota ejus pulchritudo, per omnes partes uno tenore diffusa, planè clarèque eniteat. Poeta et Diomedis res gestas (E. 1—310) et ejus exinde orationem, (I. 31—49) jam tum in animo adumbratos planè habuit, quum eum, injuria ab Agamemnone objurgatum, tam modestè ac verecundè silentem exhibuit (A. 401—2.)

xxv. De episodio provocationis ac pugnae Hectoris et Ajacis—II. H. 17,—diversa, et sibi invicem repugnantia iudicia tulit idem vir præstantissimus: primo enim, suspicari se innuit singulare id fuisse olim carmen, et serius in Iliadis compagem receptum:² at postea, causam ac rationem, qua pugna sine exitu intercepta et dirempta esset, in totius carminis oeconomia, i. e. in ipsa illa Iliadis compage, quaerendam esse censuit; quoniam ea utrumque heroem superstitem esse postulaverat.³ Si autem vir egregius, singulare et integrum aliquod carmen, aut ex hoc, aut ex alio quovis hujusmodi episodio, conficere conatus esset, membrum solum, atque id mancum et mutilum, e corpore pulchro et absoluto, se rapuisse tantum et avulsisse, haud dubiè sensisset.

xxvi. Haud minus inter se discrepantia sunt, quæ vir eximius, nimio studio in suam de carminibus Homericis hypothesin seductus, in rhapsodias K et A protulit: ut enim, priorem ceteris insertam et adaptatam esse ab alio fortasse poeta, ostenderet, apertum esse dixit, alteram ultimos ejus versus excepisse:⁴ at nihilominus cum eam quoque eidem suspicioni subdere vellet, exordium ita comparatum esse, censet, ut novum prorsus carmen exordiri voluisse videatur poeta.⁵ Exordium autem hoc A. 1—2, insititum ac serioris ævi esse, planum

¹ In II. r. 122.² In II. H. 38.³ In vs. 273.⁴ Observ. prelim. in II. K.⁵ In A. 1. Vide similia quoque in Wolfii proleg. xciv. p. 126.

facit, quum fabula de Tithono e posterorum opinionibus de diis profecta, tum rerum antecedentium series et junctura: inclinata enim nocte et luce jamjam oritura ἔγγυθι ἥως,¹ Diomedes et Ulysses e castris profecti sunt; ita ut primo difficoltà, quum jam videre possent, quomodo res gerendæ essent, Rheseum adorti sint. Quum autem redibant, diem planè exortum esse, Nestoris de Rhesi equis iudicium,—vs. 547—manifestum facit.

xxvii. Quum libidine quadam aut credendi aut non credendi mens semel imbuta sit, nihil est quod credere, vel non credere, possit, speciosis adscitis rationibus: atque quanto quis ingenii viribus et doctrinæ copiis præpolleat; tanto avidius præsumptas opiniones amplectitur; et tanto majore apparatu ac validiore custodia, contra communem hominum sensum eas tuetur: unde sæpe fit ut ludibria vulgi philosophorum deliciae sint; et Plato, Zeno, Berkeley, Hume, &c. serio tractaverint, quæ quivis e trivio homunculus jure risisset. Hujusmodi homunculum me esse fateor: neque exquisitiore aliquo ingenii acumine, sed communi hominis cujusvis sensu in re critica uti; at, quoad communi hoc sensu judicare liceat, venia viri doctissimi dixerim, nulla pars neque Iliadis, neque alius cujuscunque poematis, magis e præcedentibus et ante narratis pendet, quam rhapsodia illa decima. Animorum affectus, locorum situs, castrorum custodiæ, ducum orationes, omnium denique rerum gestarum in utroque exercitu nexus et consilia, non nisi ex antea actis intelligi possunt; neque poeta, si ejusmodi *carmen singulare* apud homines simplices et agrestes, quales erant omnes propemodum illius ævi, cecinisset, ad vigesimum versum audientium coronam tenuisset. Quod vir eximius ex Eustathii commentariis protulit; hanc scilicet rhapsodiam sigillatim ab Homero scriptam esse, et a Pisistrato Iliadi insertam, ad παιδαγωγεία relegandum est cum aliis ejusmodi fabulis anilibus quibus abundè scatent quæ de poeta tradita sunt sub Herodoti, Plutarchi, et aliorum personis, ab ineptissimis ludimagistris; qui virum viribus ingenii et animi celsitudine omnibus præfulgentem, ludimagistrum quoque fuisse perinde fatuum et stolidum, pueris persuasum adnuebantur.

xxviii. Viri critici, qui animos multiplici scientia imbutos ad carmina legenda adhibent, omnia τὰ παραλειπόμενα e memoria facile supplere solent: sed quum libri nulli erant; neque rerum antea actarum memoria nisi a poetis conservata, omnis aut historia aut fabula, ut placere posset, integra esse debuerat, ita ut ex se ipsa planè intelligeretur; neque interpretis aut commentatoris opere egeret.

xxix. Quæ in undecima Iliadis rhapsodia narrata sunt haud minus ex ante narratis pendunt; neque rationem pugnae commissæ, neque rerum in ea gestarum nexum atque ordinem quisquam intelligere posset, nisi iram et secessum Achillis, et victoriam, quam Trojani inde consequuti erant, antea cognosset. Initium quoque, effecto exordio insititio, vs. 1, 2, finem precedentis libri aptissime excipit: Rhesei enim cæde Trojanis cognita, et Græcorum exploratoribus regressis, uterque exercitus ad pugnam se accingit; atque e pugna, quæ sequuta est, et rebus in ea gestis, mors Patrocli, et inde reditus et ἐπιστροφή Achillis, et omnia denique, quæ poeta in animo narrare habuisset, serie continua et ordine probabili oriuntur.

xxx. Ita parum in sequentibus vir egregius sibi constat, ut postea, in O. 390, admirabilem esse carminis aconomiam observavit, quod poeta tam diu Patroclum intra tentorium Eurypyli reliquit morantem, ut ille ipso rerum affectu percussus ad Achillem rediret. Atqui hæc omnia e rebus in undecima rhapsodia narratis pendent; neque, ea exempta, Patroclum in Eurypyli tentoria intrasse, aut ad Achillem redire, debuisse sciremus; sed narratio, quæ nunc ordine justo et nexu continuo usque ad finem procedit, luxata et interrupta foret.

xxxi. Ratione probabiliori quæ Hectoris et Ajacis e provocatione pugnam subsequuta sunt de Trojanorum concilio et legatione Idæi—H. 345, &c.—aliud et recentiorum auctorem habere, viro docto visa sunt: neque in hac re ab ejus judicio dissentire, si ita detrahi possent, ut neque hiatum neque cicatricem in corpore poematis relinquerent; quod quomodo fiat, neque ipse indicavit, neque mihi scire contigit.

xxxii. Poemata nihilominus Homerica interpolationibus haud paucis scatere; ac maculis et corruptelis posterorum temporum foedata esse, nemini, qui artem criticam vel summis labiis tetigerit, dubium esse potest; neque alia ratione recentiora ab antiquis secerenda esse videntur, nisi vera indole ac specie veterrimæ linguæ e tenebris eruta, quam quidem certissimam normam in carminibus in pristinum nitorem ac formam integram restituendis adhibere licet. Hac præcipuè nos usuri sumus: nam congerere argumenta, vel e veterum discrepantibus sententiis, vel e criticorum diversis opinionibus, petita, in unam aut alteram partem, nihil aliud est, quam otio proprio et patientia aliena abuti. De carminibus vel eorum auctoribus, neque quidquam scimus neque scire possumus præter ea quæ in carminibus tradita sunt: unica enim monumenta, antiquissimorum temporum nobis restant; neque de iis judicatu, aliunde quam ex ipsis iudicium instruendum est. Historiola de compage rhapsodiarum a Pisistrato vel Pisistratidis facta, si non prorsus spernenda, de Atheniensium exemplari vel editione tantum accipi debet; cujus apud veteres haud magnam fuisse auctoritatem, e grammaticorum silentio colligere licet.

xxxiii. Ut tamen concederemus poemata in rhapsodias divisa, sparsim et membratim in Græciam illata esse, nihil obstaret quominus antea in Asiæ civitatibus integra extitissent. Inter exemplaria antiqua in Bibliotheca Alexandrina asservata, percelebre fuit Massiliense illud, quod reges Alexandrini ex ea civitate coemerant, vel conscribendum curaverant ex antiquiore quodam, quod conditores, exulantes ex Ionia, secum asportasse credibile est; nisi quis Hibernici cujusdam antiquarii sententiam prætulerit, et Homerum neque Græcum fuisse, neque lingua Græca, sed Celtica vel Hibernica usum esse, credere malit.¹ Herodotus, scriptor Asiaticus, qui seculo Pisistratidarum expulsionem subsequuto vixit, nihil nosse videtur de rhapsodiis sparsis, et ab Atheniensium principibus in duos corpora redactis: sed laudat Iliadem et Odysseam, tanquam poemata integra et absoluta ea forma, qua per quadringentos jampridem annos extitissent.² Poemata quoque ipsa, haud e membris alienis, aut partibus heterogeniis, conflata esse; at singula et integra fuisse ab initio; et postea, lectorum vel audientium commodo, in rhapsodias

¹ Collectanea Hibernica, vol. iii. Præf.

² Lib. ii. C. 116.

dissecta ac sejuncta, me jam comprobasse confido, argumentis haud spernendis, quibus alia fortasse adjecero, quum in notulis ostenderim interpolationes haud paucas eo insertas esse, ut singulae rhapsodiae commodè a se invicem sejungerentur, et partes integræ viderentur.

xxxiv. Præter Massiliensæ, aliarum etiam civitatum atque gentium nominibus insignita singula exemplaria antiqua a grammaticis Alexandrinis laudata sunt; scilicet Chii, Cypri, Sinopes, Cretæ, et Argeos; quæ d'Ansse de Villosion, vir de omnibus bonis litteris, præsertim Græcis, optimè meritis, non singula exemplaria a majoribus tradita, aut a rhapsodis collecta credit; sed editiones, quas curaverant nonnulla civitates.¹ Me tamen fateor, (venia viri doctissimi et nobis dum vixit amicissimi dixerim) haud intelligere quomodo civitates aut republicæ editorum officiis fungi possent; aut qualia senatus consulta vel plebiscita fierent de singulorum versuum variis lectionibus, quum ex unoquoque codice aliæ seligendæ, aliæ repudiandæ essent. Minus etiam compertum habeo, qua ratione omnes civitates insulæ Cretæ vel Cypri, unius editoris vel grammatici munus exequerentur vel explerent: Græcorum autem veterum moribus et institutis optime congruit, singulas vel socias civitates singula exemplaria e sparsis et divulsis diversorum rhapsodorum cantilenis, communi auctoritate integra comparasse, ac publico sumptu litteris mandasse.

xxxv. Hand tamen Fred. Aug. Wolfii de hac re sententiam omnino repudiare ausim: neque enim a ratione vel consuetudine veterum alienum est, custodes Bibliothecæ Alexandrinæ singulis Homericorum carminum exemplaribus nomina posuisse earum civitatum vel insularum, e quibus ea, privatorum fortasse scriniis, emissent vel collegissent; atque inde orta esse duo recensionum vel editionum genera quæ ab Alexandrinis laudata sint; *αἱ κατ' ἄνδρα*, quales essent Antimachi et Rhiani; et *αἱ κατὰ πόλεις* vel *ἐκ πολλῶν*; ut Massiliensis, Chia, Argiva, Sinopica, Cypria, et Cretica.² Præterea fuit exemplar percelebre illud *ἐκ γάρθηκος*; quod cura Aristotelis,³ vel, ut alii maluerunt, Callisthenis et Anaxarchi, correctum,⁴ Alexander in cista pretiosissima, inter spolia Persarum capta, depositum tenebat, et secum semper habebat. Wolfii autem sententiæ vocabula *ἐκδόσεις* et *διορθώσεις*, quibus vetera exemplaria dignoscuntur, obstare videntur; *παράδοσις* enim, non *ἔκδοσις* vel *διόρθωσις* ea ratione facta fuisset.

xxxvi. Mirari alioquin in primis debuit, quisquis viri docti sententiam, de carminibus a Pisistrato vel Pisistratidis in ordinem redactis, amplexus sit, Atticam recensionem vel editionem in Bibliotheca nullam fuisse memoratu dignam; neque regem munificentissimum, qui quindecim talentis, adjectis quoque novis et pulcherrimis apographis, tragicorum Æschyli, Sophoclis, et Euripidis exemplaria antiqua ab Atheniensibus, invitis etiam, coemisset,⁵ de Homericorum carminum exemplari aliquo conquirendo ex ea civitate, quæ iis for-

¹ Prolegom. in Il. p. xxxiii.

² Plutarch. in Alexandro.

³ Ὅτι δ' οὕτως ἐσπούδαζε περὶ τῆς τῶν παλαιῶν βιβλίων κτίσιν ὁ Πτολεμαῖος ἡμῖν, ὅ μιν αἰεὶ μαρτύριον ἔσται, δὲ πρὸς Ἀθηναίους ἱερὰς. δοὺς γὰρ αὐτοῖς ἡγχιον πεντηκταῖσμα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ λαβὼν τὰ Σοφοκλέους, καὶ Εὐριπίδου, καὶ Αἰσχύλου βιβλία χάριν τοῦ γράψαι μόνον ἐξ αὐτῶν, εἰς ἰδίους ἀποδοῖναι οὐκ, κατασκευάσας πολυτιμὰς ἐν χάρτει καλλίστοις, ἀ μὲν ἴλεβι παρὰ Ἀθηναίων κατίσχυον δ' αὐτὸς κατισχύασιν, ἐταμίψη αὐτοῖς, παρακαλῶν ἵεναι τι τὰ πεντηκταῖσμα τάλαντα, καὶ λαβὼν, ὅνθ' ὡς ἴδωσαν βιβλίῳ παλαιῶν, τὰ καινὰ. Galen. in Hippocr. Epidem. l. iii. Comm. ii.

⁴ Proleg. s. xxxix.

⁵ Strabon. lib. xiii. p. 594.

nam ipsam indidisset, et litteris prima consignasset, inquam cogitasse. Quod si tanta beneficia in poësim contulissent Attici, ut Iliadem et Odysseam e sparsis ac disiectis diversorum poetarum carminibus condidissent, antiquissima eorum exemplaria, haud minus quam tragicarum in Athenis comparanda fuissent: Bibliothecae tamen conditoribus ac curatoribus potius vitium est, neglectis prorsus Athenis, talia exemplaria e Sinope et Massilla, extremis Asiae et Europae oris, inter gentes feras ac barbaras conditis conquirere; ubi *didit* *trideris* et emendaturientiam furo et commentis minus obnoxia fuissent; atque ideo pristinum nitorem carminum integrum et illesum conservassent. Fabulam itaque istam aut nescisse aut sprevisse eos oportet: studia enim regum et grammaticorum haud paullo actiora erant in Homerum, quam in tragicos; vel alios quoscumque poetas; neque sumptus aut labori ulli pepercissent, quo codices meliores vel antiquiores se obtinere posse sperassent.

XXXVII. Ipse Wolfius, quum e sensibus animi potius quam e praesumptis opinionibus iudicium profert, parum haec fabulae fidere videtur; tamen, ut sententiam suam, quae tota ex ea pendet, quoquo modo taceat, aliam et absurdioram, ei quasi fulcrum ac supplementum, sibi confinxit; atque religiosam eam et perpetuam mirum veterum observantiam, et loquendi sentiendique formularum constantiam, quam in carminibus miramur; et quae uni aetati, et unius hominis ingenio tantum congruere videtur, ex unius Aristarchi elegantis ingenio et doctrina profectam esse contendit;² quum nihilominus, ex innumeris locis constaret, ut doctissimus Heyne jam pridem monuit, Aristarchum neque indelem neque prosodiam veteris linguae cognitum habuisse.

XXXVIII. Haud tamen ullam Homericorum carminum exemplar Pisistrati saeculo antiquius extitisse, aut sexcentesimo prius anno ante Christum natum, scriptum fuisse, facile credam: rara enim et perdifficilis erat iis temporibus scriptura ob penuriam materiae scribendo idoneae; quum litteras aut lapidibus exarare, aut tabulis ligneis, aut laminis metalli alicujus insculpere deberet; quo modo in laminis plumbae antiquissimum Hesiodi exemplar apud Delphos asservabatur. Lamine autem, quae totius Iliadis vel Odysseae capaces fuissent, omnem rationem modumque ponderis et impensae excessissent; atque ideo memoriter retenta sunt, et haec, et alia veterum poetarum carmina; et per urbes ac vicos, et in principum virorum aedibus decantata a rhapsodis istis, qui histrionicam quandam artem exercebant, et alienorum fructibus ingeniorum sese alebant. Neque mirandum est ea per tot secula sic integra conservata esse: quoniam, non, ut Scoterum quidam de pseudo-Ossiani sui poematibus persuadere laborarunt, casu quodam novo et inaudito, per homines rusticos et indigentes, aliis negotiis et curis distractos et impeditos, tradita erant: sed per eos, qui, ab omnibus Graeciae et coloniarum regibus et civitatibus mercede satis ampla conducti, omnia sua studia in iis edicendis, retinendis, et rite recitandis, conferebant, et quorum tantas erat numerus, ut, quinto ante Christum natum saeculo, tum rebus Hellenicis maximè vigentibus, dixerit Syracusanus Hiero, plusquam decem millia hominum ali ab Homero mortuo.² Haud igitur mirum est carmina per tot secula sine litterarum ope ita integra

¹ Prolegom. s. 2.
Hom.

² Plutarch. Apophthegm. Hieron. iv.

mansisse. Ne tamen Scoti, de poesi sua Celtica, soli sine cœmulis gloriarentur, Hibernicus antiquarius facetissimus poema hæud paullo antiquius, si credere libet, de bello Trojano, patria lingua prisca scriptum invenit: quam linguam, sive Celticam, sive Scythicam, sive Magogicam, sive Pelasgicam dixeris, non aliam esse ea, e qua omnia Græcorum carmina antiquiora translata sint; præsertim Homerica; quæ Terpandrum, septimi ante Christum natum seculi lyricum et citharistam, aut alium quemvis ejusmodi hominem transtulisse contendit; neque unquam suspicatus est vir egregius Iliadem suam Hibernicam ex iisdem materiis, quibus Shakespearii "Troilus et Cressida," confictam esse, eodem vel seriore etiam seculo: quamvis id tuto admittere potuerit, et planè nihilominus evincere Hiberniæ Iliacæ vetustiora quam Scotiæ Ossianica carmina esse.¹

Haud minus egregiè hallucinati sunt veterum nonnulli; qui, sacerdotum Ægyptiorum jactatione et præstigiis ludificati, Homerum, Memphi, e libris in Vulcani templo asservatis, Iliadem et Odysseam transtulisse vel confinxisse tradiderunt:² Ægyptii enim, etsi materiam ad conscribendos libros idoneam, Græcis medio septimo ante Christum natum seculo primi suppeditaverint,³ ipsi nullos nisi rituales et annales scripsisse videntur; neque minus cœlum et solum, quam hominum ingenia et indoles linguæ, poesi, quæ varia et inæqualia poscit, inimica fuerunt.

XXXIX. Plutarchus autem Lycurgum, Lacedæmoniorum legumlatorem, carmina Homerica in Ionia apud Cleophyli cujusdam posteros invenisse tradidit; atque ea nono ante Christum natum seculo exscripsisse, et in patriam retulisse; quum jam antea obscura quædam eorum fama inter Græciæ incolas percerebisset, ac partes aut laciniae nonnullæ sparsim et singulatim circumferrentur. Sed hæc fabula, ut cuivis sentire licet, in Lacedæmoniorum, vel eorum legumlatoris laudem tota conficta est ab homine rerum antiquarum, et priscae morum indolis prorsus ignaro; qui libros exscribere ejusdem impensi atque operis in Lycurgi, ac sua ipsius ætate crediderat.

XL. Si vero carmina tam sero litteris mandabantur, haud mirandum est grammaticos Alexandrinos tam parum luminis aut fructus e suis codicibus hausisse; quum scribæ, qui ea e rhapsodorum recitationibus exceperant, rei antiquariæ parum studiosi, sua quisque ipsius, aut ejus qui recitabat, patria dialecto usi sint; quam, gentis cujuscunque fuisset, Pisistrati ætate, plurimum ab Homérico sermone immutatam esse oportet; ita ut, ne in antiquissimo quidem Bibliothecæ exemplari, grammatici illi digamma inventuri essent; neque si forte in Argivo vel Cretensi occurriasset, pro alio quam dialecti semibarbaræ signo exoleto, a poetæ cultissimo sermone prorsus abigendo, habituri essent. E brevibus titulis, in laminis et lapidibus insculptis, linguæ veteris reliquæ eruendæ erant; atque ex iis norma aliqua constituenda, qua, exemplaribus inter se collatis, et metri analogiæque justa ratione habita, e diversorum discrepantiis, unum congruens et sincerum, ab omnibus rhapsodorum sordibus purgatum, confici potuisset. Sed alia prorsus criticorum veterum emendandi, corrigendique ratio fuit.

¹ Collectanea Hibernica, Pref. in vol. iii.

² Ibid.

³ Rege Psammiticho; qui Ægyptum alienigenarum commerciis primus aperuit. Vide Herodot.

XL I. Inscriptionum, quæ adhuc extant, vix unam aut alteram ad ætatem Pisistrato priorem referre ausim: in nummis enim antiquissimis, quorum complures haud paullo vetustiores sunt, signum pro nomine gentis vel civitatis est; et litteræ aut nullæ, aut initiales tantum: neque Homericorum temporum monumenta inscripta speranda sunt; sed posteriora potius exquirenda; quæ inter gentes minus cultas condita, sermonem ipsis antiquiorem, et Homérico propiorem exhibeant. Hujusmodi est tabula illa Heracleensis; quæ, sub finem quarti ante Christum natum seculi exarata, dialecti speciem vetustiorum exhibet, quam quæ in alio quovis ejusmodi monumento adhuc deprehensa sit. Si Peloponnesi, Bœotiae, et Phocidis urbium reliquias perscrutari liceret, alia forte et antiquiora, hominum haud magis elegantibus recentioribus elimatorum, inventuri foremus: neque hujus seculi principes, si partem aliquam opum, quas in bellorum et luxu voragines profundunt, in iis eruendis, exquirendis, et in lucem proferendis, expenderent, minus suæ ipsorum gloriæ, aut civium et subditorum felicitati consulerent. Quæ reges Alexandrini bello fortiter gesserint, vel pace splendide ostentaverint, vix est qui nunc scire curet: sed quæ in bonas artes ac litteras, præsertim in HomERICA carmina contulerunt, ea demum omnia pro communibus in genus humanum beneficiis adhuc agnoscuntur; et, ubicunque terrarum humanitatis et elegantiae studia aliquid progressus fecerint, tanquam gloriæ monumenta celebrantur, quæ eo etiam omnibus aliis ejusmodi monumentis præstant, quod ipsa vetustas, quæ cætera subruit, hæc augeat, in æternumque auctura est.

XLII. De se suaque patria Hesiodus in carmine quædam memoravit; atque ideo ansam præbuit chronographis accuratius inquirendi de ætate, qua vixerit: sed neque Iliadis neque Odysseæ auctor aliquid de se ipso dixit; neque ullam notitiam vel hominum vel rerum sui seculi posteris tradidit, e qua vel de loco vel de tempore, quo floruerit, quicquid certi statuere possimus. Ex indole tamen linguae, et syllabarum nonnullarum mensuris certissime constat utrumque Hesiodo antiquiorem esse: nam omnium linguarum progressio eadem est; atque in contrahendo et comprimendo paulatim tonos ac syllabas, et in elidendo ac molliendo vocis articulationes, præcipue fit.

XLIII. Hanc præsertim ob causam, Ilias mihi videtur antiquior Odyssea; et a poeta præcedentis ævi condita esse. Par in utroque poemate simplicitas morum, idem *χρὸς ἀρχαιοπρέπειης καὶ χάρις ἀβλαστῆς*: atqui voces quædam Odysseæ e vitæ cultioris usu, et rerum statu jam maturiore orta esse videntur; ut *χρήματα*, *opes*, quæ *κτήματα* in Iliade sunt; *λίσχη*, *diversorium publicum*; *βύβλιος ὄπλος*, *funis e bibli*, herba Ægyptiaca, Iliadis auctori ignota, *factus*; *θητεύω*, *operam mercenariam facio*, verbum e nomine *θῆς*, *servus mercenarius*, effictum, ac novum hominum ordinem, medium inter servos et ingenuos, indicans; qui nusquam in Iliade memoratur, neque civili rerum statui in ea adumbrato satis congruere videtur. *ΜΕΞΣΗΝΗ* et *ΜΕΞΣΗΝΙΟΙ* in Odyssea laudantur, quæ inter Peloponnesi urbium et gentium nomina in Iliade memorata non leguntur, neque ejus auctori nota fuisse videntur; neque ancillæ, nisi in locis interpolatis, vocantur nomine.

recentiori δοῦλαι, ut in Odysseæ loco non suspecto,¹ sed ubique ἔκαστι vel δερᾶται.²

XLIV. Voces alias, in utroque poemate perinde obviæ, in Odysseæ breviorē sumunt formam; atque Atticā istā elegantiam et concinnitatem, quæ majestatem veteris linguæ paulatim subruerat, jamdudum obreptantem produnt. Hujusmodi sunt ΝΩΝΤΜΟΣ, penultima brevi, pro ΝΩΝΤΜΝΟΣ, e participio ΝΩΝΤΜΕΝΟΣ contracto; ΘΕΞΠΙΣ pro ΘΕΞΠΕΣΙΟΣ; et ΑΓΡΟΤΗΣ pro ΑΓΡΟΙΝΤΗΣ; atque item secundus casus nominis 'ΗΛΣ, 'ΗΟΟΣ in disyllabum; et ΔΟΑΤΟ, penultima correpta, pro ΔΟΑΣΣΑΤΟ; ΚΙΟΙ quoque et ΚΡΕΑ in monosyllaba; et participia præterita ΤΕΘΝΗΩΣ, ΠΕΠΤΗΩΣ, &c. quæ, more antiquo Ionico, penultimas semper productas in Iliadē, nisi locis interpolatis habent, in disyllaba ΤΕΘΝΕΩΣ, ΠΕΠΤΕΩΣ, &c. poetarum Atheniensium more contracta. Vox, quæ in Iliadē, uno dempto loco,³ ΓΕΡΑΙΗ trisyllaba est ubique, in Odysseæ non nisi disyllaba vel monosyllaba, ΓΡΑΙΗ, ΓΡΗΤΣ, et diæresi ΓΡΗΤΣ, occurrit; quæ more antiquo, ΓΡΑΦΗ, ΓΡΑΦΣ, et ΓΡΑΦΙΣ scribenda esse, e Latino GRAVIS, inde deducto, certissimè constat; atque ita ΓΕΡΑΦΟΕ et ΓΕΡΑΦΗ, pro γεραιός et γεραιή, pari ratione Iliadī restituenda sunt.

XLV. In sententiarum constructione, quæ vulgo syntaxis vocatur, parum differentię est: observare tamen licet, ΕΠΗΝ in Odysseæ haud infrequenter indicativum sibi subjunctum habere; quod in Iliadē nusquam evenit.

XLVI. Alia est autem mythorum et sacrorum ratio; quum Iliacus poeta neque Mercurium deorum nuncium, neque Neptunum tridentigerum, neque Delon insulam Apollini sacram, neque deum eum oraculis χρᾶντα, aut homines χρησομένους;⁴ neque Thesea aliquem heroa; neque hominem ullum, impia ista posteriorum temporum προδιδῶσι, inter deos relatum, nosse videtur.

XLVII. Vestigia etiam Odysseæ insunt artium ac scientiarum, rudium scilicet adhuc et agrestium, auctarum tamen, et gradum aliquem paulo eminentiorem adeptarum. Lyre chordæ haud diutius e lino factæ sunt,⁵ sed ex ovium intestinis, ut hodie fiunt; et verticillum, καλλὶψ, quo intenderentur et remitterentur, adjectum est;⁶ quod Iliacus poeta in Achillis lyra⁷ vix silentio transisset, si ei innotuisset. Usus etiam columnarum in ædificiis frequens in Odysseæ, nusquam in Iliadē, memoratur; atque ideo ignotum fuisse poetæ antiquiori colligere licet: vix enim in Priami ædium tam magnifica descriptione,⁸ eum siluisset, si cognosset. Columnæ, quæ in Ulyssis aula sive triclinio stabant, arborum trunci, medio ædificio erecti ad tigna tecti imbricati sustinenda, fuisse videntur; atque ita, ut hastas, quibus Græci antiquissimi nunquam non armati prodibant, appositas continerent, circumquaque striati, haud aliter quam columnæ Doricæ in posteriorum templis.⁹ Oceanum denique ἀβύσσον, refluxentem esse,

¹ A. 12.

² Vide Eustath. p. 1479, l. 60.

³ Γ. 386 Interpolatum esse totum locum. 386—8. alias ob causas suspicari licet; sed qua ratione repurgandus sit, vix operæ pretium est conjecturis indulgere.

⁴ Odys. ε. 79—81.

⁵ Iliad. ε. 570: Haud me effugit viros doctos λῆρον istud pro cantiuncula quadam habuisse: sed obstat eorum sententiæ ὁπί; nam αὐτίς qui ad citharam canit; ipsa ὁπαιδῆς.

⁶ Odys. ε. 408.

⁷ Iliad. ι. 186.

⁸ Il. ε. 242—50.

⁹ Od. A. 127. Haud me fugit doctrina et ingenio insignes esse viros, qui nega-

longinquiore navigatione, quamvis obscure et ambigüe, homines jam tum percepisse videntur; quum nihil ejusmodi in carmine Iliaco, nisi in versu manifestè spurio et commentitio,¹ memoratum sit. In artibus humilioribus quoque et agrestibus, usus *αἰγυρίων* aquilarum minorum, in aucupio;² et retis, *διπτύου πολυάκρου*, in piscatu,³ progressus indicant, qui, utcumque spernendi in hac satietate et fastidio rerum, iis ætatibus nonnisi tardè et pluribus irritis conatibus fiebant.

XLVIII. Iliacus poeta ipse bella gessisse et arma tractasse videtur; atque ideo omnia, quæ ex eorum usu fiunt, summa scientia et simplici et severa veritate, ut experientia edoctus, et expertorum judicium subiturus, copiosè et facundè in carminibus exhibet; neque, dum singulorum hominum vires ultra modum, pro capto tamen audientium, auget et extollit, mortem ullius vulnere non lethali, aut aliæ non idoneæ causæ usquam tribuit. Aliter autem Odysseæ auctor, in procorum cæde, multos subita morte e sagittarum ictibus extinctos esse finxit, quod non nisi, extracta sagitta, e vulnere profluente sanguine unquam fit, neque a majore poeta usquam fingitur. In aliis quoque rebus, ut uberior et validior in ornando, ita modestior in fingendo est Iliadis auctor; quod non a mente solum vegetiore et judicio severiore profectum esse crediderim; sed quodammodo etiam; e locorum ubi res gestæ essent propinquitate: Troadis enim camporum situs, fluminum cursus, montium prærupta et cacumina, auditibus proximarum regionum incolis, apprimè nota esse debuerant; atque ideo, dum heroum vis ac fortitudo supra omnem naturæ modum efferebatur, istiusmodi rerum ratio justa et accurata habenda erat, qua integra veritatis species, in rebus notis, fingendi licentiæ in ignotis obtenderetur.

XLIX. De Ithaca autem, insula parva, longinqua et obscura, quum nihil omnino scirent coloni illi Asiatici, pronis auribus, ad quæcumque poetæ fingere libuerit accipienda, auditum veniebant. Minus etiam curiosos fuisse oportuit de peregrinationibus Ulyssis, de gentibus et regionibus, quas eum adiisse, et portentis ac prodigiis, quæ cum in iis vidisset, poeta commentus sit: neque serioris ævi geographi, qui eas gentes et regiones inter freta Sicula, Tyrrhena, &c. perquirebant, aliter errasse mihi videntur, quam siquis inter insulas Oceani Australis Gulliverianas istas Lilliput, Blefuscue, &c. perquirere suscepit. Ita nonnullos gravioris judicii viros inter veteres sensisse constat;⁴ quanquam recentiorum poetarum studia, dum res,

veriat *δευρότης* istam columnæ striam sive canaliculum fuisse; et pro appenso vel prope appposito quodam; vel ipsa media columna excavata potius habuerint. Venia tamen eorum dixerim, male eos intellexisse Græca tam poetæ quam commentatoris Eustathii: nam *πρὸς κίονα*, columnæ ipsi, non rei alicui ex ea exstanti vel anteposita, hastam adnixam, unice significare potest; ut bene reddidit Virgilius

—quæ mediis ingenti adnixa columnæ

Ædibus adstabat, validam vi corripit hastam.

(Æn. xii. 92.)

neque Eustathius, per *εἰς κίονα ὑγγυλυμένην*, mediam columnam excavatam, voluisse existimandus est; quum id per *κίονα περιλαβμένην* exprimendum foret; sed superficiem ejus insculptam vel exaratam, ita ut hastæ, ei adnixæ, immotæ starent. Vide "Introduction to Wilkins's Vitruvius."

¹ 2. 399.

² Odys. x. 303—6.

³ Ib. 386. ejusmodi rete sub alio nomine, *ἄφισι λίου*, memoratur Il. E. 487. sed totus locus—478-92—insititius, et serioris cujusdam poetæ esse videtur; haud pauca enim ei insunt ab Homero sermone aliena, quæ in notula recensebimus.

⁴ Strabon. l. i. p. 24. l. vii. p. 292.

quas tractarent, Homericis fabulis ornare et augere laborarent, alteri opinioni plus ponderis et auctoritatis addiderint. Gentes quoque, quæ eas regiones incolebant, dum in patriæ honorem, antiquitatis speciem e carminibus Homericis unaquæque captaret, rumorem vel indicium quodcunque, tenuissimum etiam, quo Græcorum principes a Troja redeunt es ea loca attigisse crederentur, avidè arripere et ambitiosè auxere: unde evenit ut Sicilia pro Cyclopium, Campania pro Læstrygonum, et Corcyra pro Phæacum patria habita sit; quum tamen, revera, non aliter e mente poetæ, de Cyclopiis et Læstrygonibus quam de Brobdignagiensibus, statuendum fuerit; neque Phæaces et eorum insula Scheria alio loco habendi, quam Panchæa, Laputa, Eutopia, et aliæ ejusmodi fabulosæ, quas facetissimi homines, sive in sacerdotum et philosophorum ludibrium, sive in summæ beatitudinis exemplum, suoque ingenio, effinxerint. Neque multum profecit vir acerrimus, qui, post Iliacam topographiam tam felici industria expeditam, Odyssiacam haud paribus auspiciis tentavit: omnis enim similitudo Homericæ cum posteriorum Ithaca e nova lectione Jacobi Bryant, *ATTAP* pro 'AI ΔΕ Τ' in Od. ix. 26, pendet: quam senex, inscitia vix tironi condonanda, protulit; et juvenis, verecundia etiam in puero nimia, amplexus est: quoniam *ATTAP* pronomini emphatico *ATTH* sic *ἀντίθετος*; subjunctum de una eademque re nulla unquam vel ratio vel consuetudo loquendi agnovit. Non aliam ob causam forsitan poeta Ithacam et res Ulyssis cæteris Græcorum a Troja redeuntium materiam carminis prætulit, quam quod, audientibus minus notæ, majorem fingendi licentiam præberent: insula enim parvula, pauperrima, et remotissima nullas illecebras habebat, quibus peregrinatorem, mercatorem, vel etiam piratam Asiaticum visendi studio allectaret.

L. Odysseam Homericam in libri XXIII. vs. 296, finem habuisse, grammatici celeberrimi Aristophanes et Aristarchus olim censuerunt;¹ neque aliter cuivis Homericis paullo altius imbuto censendum est; tam multa subsequentibus insunt a moribus ac sermone illius ævi prorsus aliena. E Tiresiæ vaticiniis quoque constat Ulyssem ob procorum cædem in exilium actum esse,² et longinquis peregrinationibus postea diu jactatum errasse. Pauca, quæ veterum traditionibus poeta acceperat, ornare et augere speciosius miraculis studebat, mutare non audebat; atque ea nihil amplius docuisse videntur, quam Ulyssem, a Troja in patriam redeuntem, via aberrasse, et inter terras longinquas et ignotas naufragium fecisse, et diu latuisse; decimo autem anno solum sub aliena persona clam rediisse, et principes aliquot viros, qui uxorem sollicitarent, et hospitio abuterentur, dolo interfecisse; a quorum parentibus et propinquis e civitate exactus sit. Horum numerum, ut ejus gloriæ consuleret, poeta immodicè, supra omnem fidem et opinionem, ampliavit et auxit; quo præcipuè, et in foedis istis et immanibus suppliciis, quæ Ulysses et Telemachus de caprario et miseris aliquot mulierculis sumunt, judicium limatius ac liberalius desiderandum est.³ Bellatores suos, atroces, sævos, et feroces exhibuit Iliadis auctor; sed a frigida eâ ac tarda crudelitate, quæ odium duntaxat ac nauseam pariat, omnes abhorrent. Cæde et sanguine hostium, non cruciatibus inimicorum gaudent: neque Achillis tantum vel Diomedis, sed Ulyssis etiam, qualis in Iliaco

¹ Vide Schol. min. et Eustath. p. 1948.

² Vide A. 120, &c. et V. 267, &c.

³ X. 465, &c.

carmine adumbratur, excelsior et generosior est animus, quam ut in servos et ancillas sævierit, aut tam vili et miserando sanguine ultiorem vel iram placaverit.

Veruntamen, quo minus iudicii et ingenii in fingendo, eo plus artis et elegantiae in distribuendo et ornando prodit *Odyssæ* auctor. Summus est ubique nitor; et lactea quædam ubertas tenuissimas res citra fucum auget, et veram earum speciem, quamvis religiosè retentam, honestiorem reddit. Quoties res postulant, vigore non impetu, assurgit; alioquin extenuat consulto vires, et cursu facili et æquabili fertur; dum res communes, domesticas et rusticas, sermone cultoque quidem ac nitido, a quotidiano tamen proximo, planè et perspicuè narrat. In *Ulyssis* apud *Phæacas* narratione de erroribus et periculis suis, præcipuè assurgit, haud tamen sublimi eo splendore et ornatu, quo *Virgilius* in *Æneæ* simili apud *Pœnos* narratione; quamvis, ut simplicior hæc quam illa, ita probabilior, et ad personam occasionemque aptior est: nam quo minus poeta se suumque ingenium ostendat eo facilius et libentius lector vel auditor illecebris ejus capitur et tenetur. Quoties illam *Æneæ* legimus, carmina miramur, atque auctorem suspicimus et veneramur; quoties autem hanc *Ulyssis*, narrantem ipsum, poetæ prorsus obliti, audire, resque narratas tanquam oculis subjectas intueri, videmur.

LI. In universum tamen, utriusque poetæ ratio fingendi eadem est; atque ita pro audientium captu instituta, ut veritas in notis ac reapse existentibus fidem faceret fictis et ignotis: quæ ideo omnes crederent simul et stuperent. De rebus sensibus subjectis subtiliora plerumque et morosiora iudicia sunt hominum foris et sub diœtatem degentium, quam criticorum, qui scholarum et gymnasiorum litterariorum umbraculis cessantes, alienis oculis sæpe vident, et sensus animorum, e præsumptis opinionibus, arte professoria concinnant. At ea ipsa iudicia eo exercenda, quo experientia quotidiana nihil valeret, prorsus hebescerent, ita ut omne miraculum, vel loci vel temporis spatio semotum, facile ad credendum esset; et quidquid licentia fingendi de *Achillis* vel *Ulyssis* rebus gestis proferre posset, pronis auribus, tanquam fide dignum, acciperetur; ab iis etiam, quos ne *Virgilianas* quidem hyperbolas de fluctibus ad sidera assurgentibus, &c.¹ æquo animo auscultaturos fuisse, ex eo colligere licet, quod, in carminibus tam multiplices ejusmodi rerum species tam variè adumbratas complexis, nihil tale veteres poetæ ausi sint. Pari quoque modestia, impari quamvis arte et ingenio, poetæ barbari Septentrionales eandem materiam tractarunt, adæque immodici in deorum et heroum factis ultra omnem humanæ naturæ rationem augendis et exaggerandis: de iis enim audientes omnia credere parati erant, quia nihil scire potuerant. In omnibus autem, quæ e solitis navigandi, venandi, et armenta pascendi studiis cognita haberent, nihil, quod non verum esset, oblectare potuit; atque hanc ob causam, si nulla alia subesset, inanum ista ampullarum farrago, quæ sub *Ossiani* cujusdam ficto nomine venditata est, pro commentitia et subdititia, a quovis non veterum morum et consuetudinum prorsus ignaro, habenda foret.

Omnes homines, præsertim juvenes, mirabundi gaudent, prodigiosisque et mirabilibus summopere delectantur; atque iidem senes, quum sensibus obtusis et mentibus defatigatis præsentia minus placet, omnia præterita, quæ ipsi ad ejusmodi delectationem sentiendam

¹ *Æn.* I. 103. 111. 567, &c.

apud omnes accedissent vel extitissent, insito et naturali quodam affectu, non voluntate mendaces, in immensum augent. Hinc opinio semper et ubique per omnia hominum secula propagata est de virtute et viribus majorum, quibus immane quantum praearent suae aetatis homunculis. Hac opinione Iliacus poeta summa arte et judicio, nec minore audacia, usus est ad viros, veterum traditione tantum notos, ita ornandos et augendos, ut vires eorum, omnem naturae rationem modumque supergressae, hominibus etsi naturae observantissimis incredibiles non viderentur, ut summam admirationem et animum delectationem excitarent. His ritè cognitis, cuius in promptu erit discernere quae in carminibus e veritate historica, et quae e poetica fingendi licentia et studio plausus captandi profecta sint. Ut hoc tamen rectè fiat, carminum reapse Homericorum testimonium tantum adhibendum est: nam si posteriorum traditiones omnes omnium temporum, tanquam perinde fide dignos congerimus, farraginem conficiemus incongruam prorsus et absurdam; qualem de bello Trojano confecit Jacobus Bryant, et qualem proculdubio aequè confecisset, si omnes omnium gentium traditiones de sanctorum apostolorum rebus gestis et societatum Christianarum primordiis ad sacrorum librorum fidem inficiendam collegisset.

LII. Quum flumina Troadis Simoenta et Scamandrum male alterum ab altero distinxissent geographi veteres, omnia, quorum notitia aliquo modo ex iis pendebat, situm nempe urbis et planities Trojanae, navium Graecorum stationem, &c. perperam intelligebant, et locis alienis perquirebant; neque nisi hoc demum seculo, Chevalieri, Moritii, Geoffi et Clarkii curis ac laboribus, iusta ac vera aliqua eorum expositio facta est; quae tandem aptissime congruere traditis a poeta visa sunt. Nullo modo igitur nugarum vendicatoribus auscultandum, quorum alter bellum Trojanum,¹ alter Medicum,² nullo quasi negotio, de medio sustulit. Mihi etiam puero, senem haud minus doctum, neque alioqui magis delirum, audisse contigit, qui paribus argumentis, nec majore nisu, Americam et insulas Americanas ex orbe terrarum sustulerat; quaecumque enim de iis narrata essent suis temporibus, quam omnia fraude et maculâ impudentissimis referta et inquinata essent, nemini sano credenda esse contendebat; neque quae Hispani, Lusitani, et Itali de Christophori Colombi, Americi Vesputii, Ferdinandi Magellani, et aliorum longinquis per maria incognita projectionibus, antea tradidissent, plaris aestimanda, quam quae eorum populares iisdem temporibus de Amadis, Palmerini, Orlandi, vel Rinaldi rebus gestis scriptitassent; sive quae, pari impudentia, nebula quidam sub Gulliverii nomine de ejusmodi navigatione nuper proferre ausus esset.

LIII. Diversorum hominum diversi cum ratione insaniendi sunt modi. Huc aliquid verum credere, quod non et antiquum; religio fuit: iis omnia omnium hominum ac temporum commenta, versus sibyllinos, Phoenicias Sanchoniathonis, nescio cujus, historias, poemata Rowleiana, &c. &c. pro sanctis et sinceris amplectari et venditare solenne erat; dum virorum gravissimorum, Thucydidis, Aristotelis, et Strabonis de rebus antiquis testimonia vix notatu digna viderentur. Quae de Anaxagorae, Metrodori Scepsii et aliorum opinionibus suam sententiam comprobantibus, attulit quidam, falsa sunt omnia; nemo

¹ Bryant, War of Troy.

² Richardson, Oriental Dissertations.

enim veterum; ne eorum quidem, qui sub Homericarum fabularum involacris suae sapientiae argutias se invenisse credebant, de ipso bello Trojano dubitationem unquam attulerat; licet poeta res in eo gestas exornasse potius quam enarrasse visus sit; et de animis audientium commovendis, magis quam de mentibus instruendis cogitasse; atque idcirco vera consilia belli non aperuisse; sed speciem quandam probabilem, poesi magis quam rerum rationi aptam, ei prætendisse: nam Helena, si prætecta, vix vera causa tanti belli esse potuit; nunquam enim homines usque eo fatui et stulti fuerunt, ut pro una muliercula, aut illi tot labores suscipere voluissent, aut isti tot mala sustinuerint. Si de belli Peloponnesiaci causis nihil cognitum esset præter ea quæ tradidit Aristophanes, non alia fuisse Periclis in eo suscipiendo consilia quivis crediderit; nec de Græcia subigenda et imperio rerum occupando; sed de mulierculis quibusdam recuperandis eum tantum cogitasse.¹ Quæ comicus vituperandi et mordendi, antiquus poeta ornandi studio fingeat, haud nescius quantum Helenæ persona ei profutura esset; atque audientes non adeo curiosos ejusmodi rerum aestimatores esse, ut justa earum ratio in omnibus reddenda foret.

LIV. Vera belli causa fuisse videtur aucta ultra modum imperia, quum Agamemnonis, tum Priami; atque inde mutua æmulatio, sibi invicem præcavendi studia, timores, odia, et iræ; quæ inter præpotentes semper suboriri solent. Imperium Trojanum quoque Pelopidarum regnum avitum fuisse traditur; quod Dardanidarum familia, expulso Tantalo, Agamemnonis et Menelai proavo, vi occupasse credebatur. Recuperandi itaque imperii studium momenti aliquid in consiliis habere potuit; nec non et juris æqui probabilem obtendere speciem expeditioni, qua majorum res sibi vindicandas, et injurias prius illatas ulciscendas, susceperat. Belli autem eventus vix minus funestus victoribus quam victis fuit: quantumvis enim gloriæ Græcorum principes inde retulissent, res domi, quæ interim labefactabantur, nihilo validiores ex ea post reditum factæ sunt; at conquassata Pelopidarum potentia, et sumptibus ac cædibus fractæ et imminutæ Achæorum opes, Heraclidis et Doribus occasionem redeundi et Peloponnesum invadendi præbuisse videntur: ita ut memorabili, haud tamen unico exemplo, victoris populi clades et ultima ruina e bello prospere gesto successerit.

Agamemnon, junctis Perseidarum cum Pelopidarum hæreditatibus, et maximis sui seculi copiis navalibus auctus, Græcis omnibus mediam usque Thessaliam et Peneum amnem imperitabat;² a quo usque Pontum Euxinum et mare Ionicum omnes gentes utriusque littoris, tam Europæ quam Asiæ, a Mysis et Teucris bello priore subactæ, Priami dicto audientes erant.³ Ita factum est ut Achilles, Thessalorum potentissimus, regnumque utriusque imperii conterminum, cujus erant et Pylarum claustra, tenens, maximi in bello gerendo utrique fuerit momenti; atque eo ad propulsandas injurias, ab imperatore suo sibi illatas, promptior et audacior; præsertim quum, e cæteris Thessalorum principibus, Philoctetes absens, Proteus occisus, et Larissæi in hostium numero essent.⁴ Non equidem negaverim singulos homines corporis viribus, armorumque usu et

¹ Acharn. 524, &c. ed. Brunk.

² Thucyd. l. i. c. 9.

³ Herodot. l. vii. c. 21.

⁴ Il. a. 840. p. 301. pro urbe Troadis nonnulli male acceperunt, quæ nullo modo longe (πῶς) a loco, quo rex ejus occisus est, abesse poterat.

præstantia, plus olim in multitudines valuisse quam postea, quum omnium arma ex iisdem materiis, atque ideo fere æqualia essent: at sensus tamen hominum communis plane docet, rerum et locorum opportunitatem, et mentis acumen et consilium in ea captanda et utenda, plus semper et ubique in duce valuisse ad bella prospere gerenda, quam corporis robur et agilitatem; atque ideo poetam, ut summum ducem ad auditorum captum et ingenium accommodaret et ornaret, ea, quæ ad illa pertinerent, ad hæc transtulisse. In aliis quoque eadem est ejus ratio fingendi in ornandis et augendis omnibus quæ audientes ita nescirent ut ornari et augeri sinerent.

LV. Vix dubitandum est quin flumina Troadis, quæ nominibus hodiernis Mender et Shimar in nostra charta, a viro peritissimo et amicissimo Gullielmo Gell redacta, indicata sunt, Scamander et Simois sint a Demetrio Scepsio, Strabone, et aliis recentioribus descripti: at mihi tamen pro comperto est, Mender istud Simoenta Homericum, et flumen, quod e fontibus sub Bournabaschi vico nascitur, Scamandrum Homericum esse; atque ideo montem illum, cujus partem inferiorem nunc occupat iste vicus, urbis antiquissimæ Trojæ sedem fuisse. Omnia, quæ Scamandro suo tribuit poeta, et quæ e Cowperi falsissima versione perperam accepit geographus clarissimus Rennell, illi flumini minime conveniunt, huic maxime: nam locum unicum, quo Scamander ex Ida fluxisse dicitur, adulterinum et insititium esse omnes nunc agnoscunt, ob causas quas in notulis recensuri sumus.¹ In loco autem a nullo unquam suspecto, quo Somoesii mater in ripis Simoentis eum peperisse traditur, quum ex Ida, in quam cum parentibus greges pascentibus ascendisset, rediret, Simois plane ostenditur ex eo monte fluxisse.² Scamandri exundatio ad Achillem submergendum, non ex imbre subito vel alia quadam causa naturali, sed portenti instar prodigioso Dei opere ultra modum crevisse dicitur;³ at flumen tamen, ita auctum, ulmus e ipso a viri manibus radicibus evulsa, et in alveum transversim præcipitata, totum obstruit et impedit,⁴ quod alveo viginti pedum lato, non trecentorum accidere potuerit. Scamander invocat Simoenta in auxilium adversus Achillem, ut saxa, arborum truncos, et aliam colluviem, quæ sibi, e planitie orto et cursu leni et quieto fluenti, defuisset, ad eum opprimendum et cum armis obtegendum, convolveret:⁵ et viri certamen cum aquis restagnantibus esse eo certissime constat, quod non huc vel illuc impellunt, sed clypeo quacumque verso obstant, et arenam sub pedibus dissolventes, impediunt eum, et paullatim submergunt.⁶ *Πηγάς ποταμῶν, fontes amnis*, ita generaliter enunciati ut in Il. x. 147. non alii esse possunt, salva proprietate linguae, quam fontes primarii ab ostio remotissimi; et quamvis plures nunc sint scaturigines, et omnes unius et ejusdem temperaturæ, nihil obstat quo minus duo tantum, altera callida altera frigida, Homericis temporibus fuerint; quum in iis regionibus, quæ violentis et frequentibus terræ motibus obnoxiae sunt, scaturiginum atque etiam fluminum cursus sæpe mutantur et confundantur. In æstate tamen adhuc copiosiores sunt horum fontum aquæ quæ eæ, quæ latiore alveo et longiore cursu ex Ida defluunt; atque, ob eam forte causam, gradum eminentiorem et honoratiorem in æstimatione incolarum antiquissimorum obtinebant.

Situs hic in monte, quo nunc est vicus Bournabaschi, non modo

¹ Il. x. 5—40.

⁴ Il. x. 422—5.

² Il. Δ. 475.

⁵ Ib. 313—28.

³ Il. φ. 212 &c.

⁶ Ib. 265—71.

rebus a poeta descriptis aptissime convenit, sed iis quoque omnibus, quæ urbi cuicumque primariæ apprime necessaria sunt, instructissimus est, quibus omnia alia loca circumjacentia omnino carent. Urbem primariam eam esse intelligo, quæ ab hominibus agrestibus pastoribus et cultoribus ædificata et munita sit, non ut sedes imperii vel emporium commercii fieret, sed ut locum commodum congregatis habitandum, et a subitis hostium incursionibus et aggressionibus tutum, præberet. Ad hoc tria maximè necessaria erant, mons scilicet ita altus, et ab aliis separatus altioribus, ut in eum missilia desuper jacere non liceret; aquæ scaturigo, aut in eo, aut sic cacumini subjectus ut missilibus inde jactis defendi protegitque posset; et planities subter satis ampla et fertilis ad frumentum hominibus et herbam gregibus præbendam; quæ omnia huic loco, at alii nulli in hac regione, abundè competunt. In omnibus carminis locis non interpolatis poeta de urbe Troja, tanquam alta, prærupta, et ventis exposita loquitur; et versus insititi, qui aliter eam exhibent, alias ob causas, in notulis recensendas, a nobis ejiciendi erunt. Quæ autem olar. Rennell de moenibus ignium ad Græcorum castra accensorum lumine relucens attulit, ut eam mari propiorem fuisse ostenderet, non ad antiquas, sed ad Popianas interpolationes, a Cowpero magis inquinatas et depravatas, omnino pertinent.¹ Græcorum castra, quæ hominum plus quam centum millia, mille naves, et principum omnium currus et equos continebant, non parvo spatio ipsa continebantur; neque quod inter ea et Bournabaschi superesse poterat, plus quam sufficiens ad prælia tam varia inter tantos exercitus æstimandum est; et si id sæpius in die transeant quam nostrorum temporum homunculi possint, poeta rationem audientibus reddere non neglexit, sæpe inculcando, quod vulgus semper facile credidit, nempe præterita presentibus longe meliora fuisse, et viros, qui ad Trojam pugnassent, omnes sui seculi viribus immane quantum superasse.

In terris tam violenter frequenterque concussis alvei et cursus fluminum sæpe proculdubio mutati sunt, ita ut hodiernis parum fidendum sit; neque tumuli, a barbaris fortasse, qui diversi diversis seculis, et ante et post bellum celeberrimum, terram eam occupabant, congesti, in testimonium aliquid valent, aut ad viros, quorum nominibus insigniti sunt, pertinere videntur; neque sepulchrum Ili tam sæpe memoratum pro tumulo sed pro columna habendum est; ut artifices veteres, qui res gestas lapidibus sculptis exhibebant, omnino acceperunt. Poeta eas res ad locorum, in quibus gestæ erant, speciem et naturam ita accommodabat, ut apud auditores, homines rudes et agrestes, at earum tamen satis gnaros, fides narrationi haberetur; fides autem poetica potius quam historica, utpote quæ verisimile pro vero libenter acciperet. Verisimilitudo autem, pro audientium captu et judicio semper et ubique, tam in locorum quam in rerum gestarum congruentia, religiosè conservatur; atque eam carmina ipsa, ab interpolationibus repurgata, lectori idoneo satis superque ostendent.

LVI. Etiam si alia sit in nonnullis mythorum et sacrorum ratio, Odysseæ tamen, nihilominus quam Iliadis auctori, mystica illa et symbolica posteriorum religio prorsus ignota fuisse videtur; neque dii ex ea orti, vel ad eam pertinentes; ut Pan, Silenus, Bacchus,

Cupido, &c. in locis non interpolatis usquam obversantur. Neque Hercules; neque Helenæ fratres, qui, ex ea religione personas alienas induti, in deorum numerum relati sunt, gradum aliquem vel honorem supra naturam humanam adepti erant: versus enim, quibus inter deos recensentur, manifestè spurii et insititii sunt.¹ In nummis tamen Græcarum civitatum antiquissimis, octavo vel nono etiam seculo ante Christum natum cisis, ejus religionis symbola haud infrequenter impressa occurrunt.

Nusquam autem vel in Iliade vel in Odyssea, aut nummi aut litteræ memorantur; nam σήματα ista λυγρὰ, quæ in tabella plicatili Bellerophontes a Proeto acceperat, symbola erant quædam funesta et exitiosa, inter socerum et generum prius constituta, quorum voluuntatem neque Bellerophontes neque alius, quipiam, non ab iis edoctus, intelligere posset:² neque talentum auri numisma, sed pondus est, nulla alia re usurpatum; unde numisma fortasse initium cepit: quatenus enim e pretii ratione magnitudinem ejus definire licet, haud alia existimanda sunt numismata ea antiquissima, quæ adhuc extant, pondo granorum CCLX. plus minusve, singula, quam talenta illa Homericæ cusa ac signata. Omnia ex auro non decocto, quale e fodinis ac metallis provenit, opere vetustissimi moris, rudi et informi, facta sunt; neque e quatuordecim, quæ mihi videre contigit, nisi unum litteris signatum est; ΣΙ nempe, initialibus, ΣΙΦΝΙΩΝ;³ quorum insula, alioqui sterilis et saxosa, auri metalla satis ampla habebat.

Hi nummi fortasse Κροισίῳ στατήρῃς Pollucis sunt, quorum ad exemplum postea Darici ex auro decocto, quo primus Darins Hystaspis filius in moneta usus est,⁴ facti esse videntur; majores enim ejusdem quasi ponderis sunt, minores dimidii: atque ex his urbium Asiaticarum et regum Macedonum στατήρῃς vel Philippi; Romanorum aurei vel solidi; et aliarum deinceps gentium numismata aurea usque ad nostratum Guineas et Francogallorum Louis, originem fortè traxerunt; pondo enim quasi omnia, auri plus minusve puri in nonnullis ratione habita, Persarum Darica minora æquiparant; licet pretium, e copia continuo aucta, sensim imminutum sit. Omnes etiam omnium civitatum Græcarum nummi aurei e partibus aliquot talenti Homericum conficti esse videntur; atque usque eo talentum id in mercantium et vendentium commoda divisum est, ut e οxxx^{na} ejus parte nummuli cusi sint; quorum unus Coiorum, conservatissimus pondo 11. granorum in museo nostro asservatur. Talentum vetus quatuor drachmarum a scriptoribus de re nummaria memoratur;⁵ quod Homericum talentum, et regum Lydorum staterem, Κροισίῳ στατήρῃ, fuisse, vix dubitandum est.

Apud Siceliotas et Italiotas argentea pari modo moneta, ponderis ratione, in talenta, minas, et nummos divisa erat:⁶ necnon et ærea quoque; quæ apud Etruscos ac Latinos, qui eam ab Italiotis recepe-

¹ Odyss. A. 300—4. λυγρὰ ὅσα interpolatorem manifeste prodit.

² Iliad. z. 168, &c.

³ Cantabrigiæ apud virum ornatissimum D. E. Clarke, LL. D. qui eo et compluribus aliis veterum civitatum, regum, et gentium nummis pretiosissimis Museum nostrum humanissime ditavit; ita ut, e quatuordecim quos vidi, undecim nunc habeat. Cæterorum, duo in locupletissimo nummophylacio Baronis de Northwick, et alter in Hunteriano asservantur.

⁴ Herodot. lib. iv. 166.

⁵ Schol. Ven. in Il. v. 269.

⁶ Tab. Heracl. Nap. 1, 93, 96, 123. et Mazzoch. Disquis. in eand. 75.

rant, fusa, non cusa, antiquitus erat. Unicuique tamen genti, et in unoquoque metallo, ratio ponderum et divisionum diversa fuit.

Fallitur autem Richardus Bentleius, quum e locis parum sinceris Pollucis et Festi, Siceliotas et Italiotas scribit *minas* in re nummaria non habuisse; *talentum* autem e nummis XXIV. constituisse: ¹ in tabula enim Heracleensi, sub finem quarti ante Christum natum seculi insculpta, *MNAI* et *NOMOI* diserte memorantur; ² atque editor ejus Mazzochius planè ostendit ratione pretii utrorumque habita, et loco Diodori Siculi citato, minam istam Italioticam XXIV. nummos, et *talentum* Sicelioticum XXIV. minas, valuisse. ³ *NOMOS* (sic enim omnino scribendum, quum *νόμμος* mera barbaries sit e Latina pronunciatione orta) ⁴ quarta pars, plus minusve drachmæ Atticæ fuit; cævas moduli frequentissimi extant nummuli civitatum Italicarum. *ΑΙΤΡΑ* et *ΟΓΚΙΑ* (sic enim, non *οὔγκια*, scribendum) *LIBRA* et *UNCIA*, æris, et rerum pondera viliorum distinguebant; quamvis postea *ΑΙΤΡΑ* monetam argenteam quæ libram æris vel ἡ partes summi, apud eosdem, significaret; et *οὔγκια* XII. valeret. Sic Menandri versus intelligendus est, quem e codice bene restituit Athenæi editor elegantissimus—*μικροῦ τάλαντου γίνεσαι κατὰ λόγον*—at malè interpretatus est—*impensa, si summam rerum subducas, est talenti—μικροῦ—parum abest*. Sermo est enim de vilitate rerum et parsimonia, non magnificentia sacrificantium, quorum impensa in deos ad rationem parvi talenti, Siciliani scilicet, tota computanda esset. Vide Athenæi. *deipnos*. l. VIII. C. LXVII. ed. Schweigh.

Græcorum aliorum numismatibus, ratio numeri, non ponderis, nomina dedit, e clavis deducta vel obolis ferreis vel æreis, qui apud Doros fossitan pro nummis primum usurpabantur; et ejus erant moduli, ut manus hominis sex commodè comprehendere posset; unde æs, quod uniuscujusque pondus, et argentum, quod uniuscujusque pretium æquaret, *ΟΒΟΛΟΣ*; et quod sex, *ΔΡΑΧΜΗ*, appellabatur. ⁵ Mina autem Attica, et *talentum* Atticum, Euboicum, Ægineticum, &c. pondera erant majoris trutinæ, et vilioribus rebus propria; quæ serius, et auctis jam divitiis, ad rationem nummariam translata sunt. Oboli et drachmæ Ægineticæ argenti majores erant quam Euboicæ vel Atticæ; atque illas Peloponnesi, Bæotici, et Phocidis civitatibus, has Græciæ cæteris in usu fuisse, e nummis adhuc extantibus colligere licet: quamvis ratio ponderis, nisi antiquissimis, lubrica admodum et incerta sit; quoniam, inopia vel avaritia urgente, haud infrequenter imminuta esset, præsertim a regibus et tyrannis. Drachmæ

¹ Dissertation on Phalaris, &c. S. XIV. τὸ μὲν τοι Σικελιὸν τάλαντον ἰσάχιστον ἴσχυι. τὸ μὲν ἄρχαιον, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, τίσσεως καὶ ἰσσοι τοὺς νόμμους· τὸ δὲ ὕστερον δυοκαίδεκα δόκασθαι δὲ τὸν νόμμον πρὶς ἡμισβόλια. Polluc. ix. 87. Atticum (talentum) est 6000 denarium, Syracusanum 3 denarium Festi.

² Vs. 75, 95, 96, 123.

³ Mazzoch. in vs. 75. τὸ τάλαντον δὲ, τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικὸν παρὰ Σικελιώταις, τὸ μὲν ἄρχαιον ἦν μὲν ΚΔ· νῦν δὲ ΙΒ. Diodor. Sic. apud Suid. in voce τάλαντον. Aliter et emendatius fortasse Diodori verba extant in Schol. Ven. B. in Il. E. 576. τάλαντον ἴσσι μὲν Ε. ἢ δὲ μὲν δράχμην Ρ. ἢ δὲ δράχμην ἑβόλον Ε. ἢ δὲ χάλκους λίαντι Ζ. τὸ τάλαντον δὲ νῦν λεγόμενον Ἀττικὸν παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν ἄρχαιον ἦν μὲν ΚΔ, νῦν δὲ ΚΒ.

⁴ Quod Bentleii acumen fugisse mirum est, quum quartam sedem in versu iambico senario Epicharmi, quem laudat, teneat. p. 335. et apud Suidam ΝΟΜΟΣ.—*ἀπρίος δὲ ἐπὶ νομίσματος χρῶνται τῇ λίξῃ, καὶ Ῥωμαῖοι παρατρέψαντες ΝΟΤΜΜΟΝ λέγουσιν.*

⁵ *καὶ οὕτως δὲ καὶ τὸ πάμπαν ἄρχαιον οὕτως ἴχεν, ὀβολοῖς χρῶνται νομίσμασι σιδήρεας, ἵππας δὲ χάλκους, ἀρ' ὣν παραμένει πλῆθος ἴτι καὶ νῦν τῶν κρημάτων ὀβόλους καλλίσθαι, δράχμην δὲ τοὺς δέξ ὀβόλους τοσούτων γὰρ ἡ χηρ περιδράντο.* Plutarch. in Lysandro. c. xvii.

Ægineticæ, quas vidi conservatissimas, tum ipsius *Ægiæ* tum Thebarum, Tanagræ, Elidis, et Phocidis, granorum xcv. plus minusve erant singulæ; et didrachmæ cxc.: quum drachmæ Athenarum et Alexandri Magni lxxv.; didrachmæ, quæ rarissimæ, cxxx. sint. Alexander I. tamen, Xerxi æqualis, pondera majora adhibuisse videtur; quæ a successoribus paullatim imminuta, in minora ea Attica tandem cesserunt. Aristoteles, teste Polluce, litram Sioelioticam pretio æquam obolo *Æginetico* esse tradidit: ita ut monetæ alterius rationem ponderis ad alterius rationem numeri redigere in nummis adhuc extantibus facile fuisset, nisi violentia tyrannorum rem sæpe malè tractasset; et argenti, ut aeris, signati pretium supra ponderis et moduli rationem auxisset.

LVII. Si traditis a Strabone et chronico Pario fides habenda est, Phido, Argivorum tyrannus, monetam *Æginæ* cudendam anno ante Christum natum DCCCLXIX. primus curavit: at Lydis tamen Herodotus, justiore forsitan titulo, ejus inventionem vindicavit: nam quæ Plutarchus de nummis a Theseo cuspis, et bovis effigie signatis, prodidit, ab omni historiarum fide et rei antiquariæ ratione prorsus abhorrent; quum Homericis etiam temporibus, diu post Thesei ætatem, si Thesea aliquem unquam fuisse credere libet, omne genus numismatis usque eo ignotum esset, ut neque aurum, neque argentum, neque æs, pretii rationem aliis rebus suppeditaret, sed boum armenta; quorum tantus erat usus apud homines simplices et agrestes, ut absolute pro opibus haberentur. Neque me fugit Phidone[m] hunc, τὰ μέτρα ποιήσαντα Πελοποννησίῳι, inter Croesi æquales sexto demum ante Christum natum seculo recensitum esse ab Herodoto; qui seriori cuidam Argivorum tyranno ejusdem nominis ea tribuisse videtur quæ ad antiquiorem jure pertinebant: nam nemo non rei antiquariæ prorsus ignarus credere potest, Croesi demum seculo, vel mensuras vel pondera vel monetam Græcis quibuscumque primum innotuisse. Mutila tamen vel interpolata esse verba historici jure forte suspicati sunt editores; atque errorem posteriorum commentis non ei tribuendum.

LVIII. *Æginensium* nummi argentei, vulgo *Ægiensibus* perperam tributi, extant nonnulli, quos si non sub antiquissimo illo Phidone, ætate ab eo proxima cuses fuisse, ex opere rudi et informi, colligere licet: at aurea nihilominus Asiaticorum talenta, supra memorata, aliquanto vetustiora esse videntur: artis enim prima et incertissima incepta planè exhibent. Aurum justo pondere finitum, et igne liquefactum in aquam effundebatur, qua in massæ naturalis speciem abnormem et fortuitam effingebatur; atque sic in typum malleo et clavo quadrato adigebatur. Aurea numismata argenteis et æreis ætate priora esse, credendum est; quum aurum magis obvium et inventu facilius fuerit; atque etiam mollius, ductilius, et operi cuicunque, quod instrumentis nondum perfectis perficiendum esset, aptius. In

¹ Onom. p. 216. 436.

² καὶ μέτρα ἔχει τοὺς φιδωνίους καταμύματα καὶ στάθμους, καὶ νόμισμα περὶ αργαγμίνον, τί ἐστι δὲ αὐτὸ καὶ τὸ ἀργυροῦν. Strab. I. viii.

³ πρῶτος δὲ ἀνθρώπων, τῶν ἡμῶν ἱερῶν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καταμύματα ἔχοντα. I. 94.

⁴ ἰσοφείδῃ καὶ νόμισμα, βούνι ἰσχυράξας, ἢ διὰ τὸν Μαραθῶνα ταῦρον, ἢ διὰ τὸν Μίνω στρατηγόν, ἢ πρὸς γυναικῶν πόλιν παρακαλῶν. ἀπ' αὐτοῦ δὲ φασὶ τὸ ἘΚΑΤΟΜΒΟΙΟΝ, καὶ τὸ ΔΕΚΑΒΟΙΟΝ, ἰσομασθῆναι. in Thes.

⁵ Lib. vi. 177, &c.

his tamen antiquissimis mysticæ religionis symbola, gryphus nempe, leo, et aries, singuli super singulos pisces, impressa occurrunt: et si, in re tam vetusta et obscura, conjecturis indulgere liceret, ejusmodi symbola, una cum arte nummaria, Græcos colonos, decimo forte ante Christum natum seculo, ab Asiæ gentibus indigenis didicisse dicërem. Apud Indos ea religio ortum habuisse videtur; ibi enim adhuc viget, et sub iisdem symbolis latet; quorum nonnulla, ut anguis cacullatus, in Ægyptiorum monumentis frequens, earum regionum indigenæ sunt: aries quoque, in nummo antiquissimo Clazomeniorum supra citato impressus, eodem situ et figura membrorum et corporis, quo aries sacer in zodiaco Indico, effectus est: necnon milites Indi, qui sub nostris ducibus nuper stipendia meruerunt, suos deos et eorum sacra, inter Ægyptiorum veterum numina, et signa hieroglyphica, ubique agnoverunt. Litteras autem et monetæ cudendæ artem Indos a Græcis, sub Macedonum et Parthorum imperiis accepisse probabile est: nullum enim ejusmodi monumentum apud eos, temporibus iis antiquius, adhuc inventum est; et signa litterarum, æque ac nummorum Indicorum veterum forma et fabrica, imitationis, Græcorum recentiorum etiam, notas manifestissimas præ se ferunt.¹

Etsi inventionis ratio in omnium artium origine et progressu suaderet, sigilla in lapidibus pretiosioribus insculpta, ad imagines in ceram imprimendas prius adhibita esse, quam typi ad monetam e metallo aliquo cudendam fierent; nulla tamen ejusmodi sigilla perantiqua in dactyliotheçis mihi videre contigerat; quum anno demum MDCCCVI. vir eximius Gulielmus Gell, de litteris Græcis, præsertim Homericis, optime meritis, e Peloponneso reportavit, et mihi humanissime dedit jaspidem purpuream triquetram, magnitudine semiuncialem; cujus in una parte est leo, in altera leo bovem jugulans, cum hederæ corymbo supra, in tertia duo juvenci recumbentes; cum corymbo item Dionysiaco; omnia pereleganti, antiquissimo licet, opificio, leonum in Mycenarum portis persimili, insculpta; neque monetam ullam, quæ tantæ speciem vetustatis præ se ferret, hucusque vidimus. Mycenæica ea leonum anaglypha, quorum membra et corpora, capitibus amissis, nunc restant, sub Pelopidarum imperio sculpta esse vix dubitare licet; neque jaspidis nostræ sigilla ævi multo serioris esse crediderim; ita ut symbola mystica, decimo ante Christum natum seculo, Peloponnesi incolis haud ignota fuisse pro comperto habeam. Neque tamen inficias eo, potuisse tam symbola quam numina mystica sacerdotibus et aliis principibus viris plane innotuisse, et inter secretiora diu latuisse, antequam poetis et rhapsodis ea in cœtus hominum vulgares proferre et promulgare licuisset: ubicunque enim sacerdotes extiterunt, mysteria, ad sanctimoniam et reverentiam tacenda religione augendam, excogitata sunt. Si ejusmodi sigilla in Peloponneso ante Heraclidarum reditum facta fuerint, haud a ratione abhorret colonos inde oriundos, auctis jam divitiis in terris, quæ auro abundarent, ea adhibuisse ad symbola ei imprimenda, quibus pondere vel pretio, in singulis portionibus, publica cujusque civitatis auctoritate comprobato, in mercatorum usum non examinatum acciperetur: vel, si magis credere libet, eos Lydorum regibus, qui metalla possiderent, artifices ad ea in ejusmodi

¹ « οὗ δὲ τῆς Ἰνδικῆς ἱερᾶς ἀπορίας ἀποκρίσει Ἕλληνας τοὺς Ἰνδοὺς ἀγαγόμενα ἄλλα ἀναλλάσσειν, νόμισμα δὲ οὐκ ἰσίστασθαι, καὶ ταῦτα χρυσῷ τε ἀργύρῳ καὶ χαλκῷ πάντως σφισί. Pausan. l. iii. c. xii. s. 3.

usum sculpenda suppeditasse; nam isti reges, teste ipso Herodoto, qui Lydis monetæ inventionem tribuit, Græcos artifices ad omnia elegantiorum artium opera perficienda accersere solebant.¹ Quod Horatius docet,

Laudibus arguitur vini vinosus Homerus,
non nisi Odysseæ Homero convenit, qui altero minor tam opibus et dignitate quam ingenio, et rebus carmine celebratis fuisse videtur; atque ideo tantum vino ciboque tribuisse, et aliis ejusmodi rebus, quæ semper maximè expetendæ visæ sunt iis, quibus experiri vanitatem earum ad vitam beatiorē reddendam nunquam licuit. Quæ autem Hermesianax in elegiis² de veterum poetarum amoribus ludibundus finxit, ut suos eorum exemplo comprobaret, hominem ullum serio accepisse, et pro vera historia venditasse, vix cuiquam credibile foret, nisi Jacobus Bryant sic hallucinatus esset.³

LIX. In Odyssea perinde atque Iliade δεικτικὸς et ἐμφατικὸς est tantummodo articulus; nostratium Britannorum, quam Græcorum posteriorum, Atticorum præsertim, consuetudini loquendi aptior; atque ubi aliter usurpatus sit, pro rhapsodi alicujus foetu habendus, et, cum cæteris ejusmodi sordibus, haud cunctanter ejiciendus.⁴ Quum autem carmina poetæ ac rhapsodi veteres gestu vehementiore recitare soleant; et, scenico quodam more, inter recitandum, voce, vultu, manu, ac totius corporis motu, animorum affectus exprimere, et quidquid versibus perstringere vellent, tanquam præsens ostendere, articulus haud infrequenter ea ratione nominibus præfigebatur; neque alia, propriam ejus vim in Homericis aut percipere aut sentire possumus.⁵ Adjectivis, nihilominus, substantivorum loco usurpatis, ut γερῶν, γεραιός, ξείνος, &c. præfixus pronominis vicem explebat; neque causa erat cur doctissimus Heyne ab ejusmodi vocibus deturbare vellet.

LX. Serior tamen et vulgaris articuli usus, quanquam Hesiodi carmini perinde atque Homericis ignotus, satis antiquus esse videtur, atque jamdudum invaluisse, quum Etrusci et Latini, non modo deorum quorundam nomina, sed vocabula etiam, quorumvis hominum sermoni quotidiano apprimè necessaria, a Græcis recipiebant: nam TERRA haud alia ratione e τῇ γῆ, quam TURMES, Etruscum dei Mercurii nomen, e τοῖς Ἑρμῆς compositum esse oportet. Vetustior igitur priscorum vatum vel ἀοιδῶν poesis inter Græcos, quam ejusmodi nomina aut in Etrusca aut in Latina lingua.

LXI. In chronico Pario Hesiodus sub finem decimi ante Christum natum seculi vixisse traditur; et quanquam me fateor parum fidei habere marmori isti celeberrimo, in hac re nihilominus auctoritas ejus plurimum valet, quod rationibus idoneis fultam video: atque, si e sermonis cujusque proprietatibus, quas septire potius quam definire possim, ariolari liceret, Odysseæ auctorem centum circiter annis,

¹ Lib. i. 95 & 51.

² Apud Athenæ. l. xiii. c. 71.

³ "War of Troy," p. 148.

⁴ Sic cum Hector Paridi minitabundus exprobrat—

οὐκ ἂν τοι χράσιμῃ κίθαρι, τὰ τε δῶρ' Ἀρποδίτης,
ἢ τε κόμην, τὸ τε εἶδος, δὲ τ' ἐν παντί μοῦσιν.

poeta vel rhapsodus, sub Hectoris persona, τὰ δῶρα, τὴν κόμην, καὶ τὸ εἶδος Paridis tanquam præsentis, audientibus inter recitandum, gestu quodam contumelioso, ostendebat; unde articuli singuli singulis præfixi sunt: dum κίθαριν, quam Paris secum in præliis non habebat, sic indicare haud licuit; atque ideo articulus importunè ei adhibitus esset; neque Paris in excusatione articulum adhibet; ab ejus enim persona gestus omnis emphaticus in sua δῶρα tum proprus alienus fuisset.

Iliadis ducentis ante Hesiodum cecinisse putarem.¹ Sic *Iliacum* carmen, maximum illud et pulcherrimum humanæ mentis opus, ei ipsi seculo tribuerim, quo Iones, Peloponneso expulsi, in *Asiam* commigrabant, quod aptissimè convenire videtur, tum schemati universali poematis, tum iis episodiis, quorum difficile est rationem reddere nisi e casibus et rebus gestis illorum temporum.

LXII. Poetæ enimvero et sociis, si propriis pulsi sedibus alienas appetere coacti essent, neque gratior neque aptior carminum materia inveniri poterat, quam bella in iisdem terris olim a majoribus gesta, tanta gloria, et tam prospero successu; neque ulla efficacior ratio suadendi concordiam inter suos, quam clades et calamitates commemorare, quæ, e rixis et jurgiis priorum ducum ortæ, successus illos aut retardassent, aut dubios tantisper reddidissent.

LXIII. Urbium Peloponnesi eversio obscure ambigueque indicatur, ut casus adhuc anceps, at deorum consiliis antea agitatus, atque ideo expectandus;² sic ut simul cuperet ac timeret poeta aliquid certi proferre inter homines, qui e longinquo patrias illas sedes ab hostibus occupatas contemplantur, nec certè scirent si eas conservassent, an diruissent.

LXIV. Catalogus geographicus totius Græciæ, e nominibus propriis regionum, urbium, vicorum, montium, et amnium conflatus, vix aliorum hominum sensibus ea ætate aptari poterat, quam exulum; qui iis ipsis in locis pueritiam degerant; nam mera ista ac nuda scientia rerum, quæ in didactica recentiorum poesi tantas laudes meruit, nullas illecebras habere potuerat apud homines rudes et agrestes; quales erant etiam principes civitatum et duces exercituum Homericis temporibus. Tales homines nulla ratione se doceri patiuntur nisi affectibus animi vehementer commotis; qua evenit ut, apud omnes gentes, primi sapientiæ magistri fuerint poetæ; omnisque doctrina, vel de prudentia vitæ, vel natura rerum, vel potestate deorum, sub fabularum prodigiosarum involucris propagata sit. Ne summus quidem ornatus pulcherrimorum versuum ita commendare potuisset mera nomina et apposita Græcarum urbium, vicorum, montium et amnium, Græcis Græciæ incolis, ut libenter audirent vel optimum poetam et θεοῖς ἐναλγχιον αὐδῆν, qui talia cantitasset. Neque colonis longinquis et inveteratis, qui in nova patria nati, nullam antiquæ vel memoriam vel notitiam habuissent, ejusmodi catalogus motum vel affectum ullum animorum excitasset. Exulantibus autem, et vi pulsis, qui amore quodam indigena locorum consuetorum adhuc tenerentur, nullam materiam aptiorem ad captandos animos, atque intimos eorum sensus et affectus commovendos, poeta naturæ observantissimus seligere poterat. Omne nomen et appositum, unaqueque vel tenuissima nota, quasi in tabula votiva, mentibus ostenderet anteactæ cujusque vitæ cursum—gaudia, ærumnas, ludos—puerorum errores, juvenum voluptates, virorum curas; quæ omnia, memoriæ

¹ In Chronico Hesiodus Homero prior est: at Catoni majori, apud Ciceron. de senectute, Homerus multis ante seculis fuisse visus est: item ductioribus omnibus, credo. Poemation, tamen, quod unicum Hesiodi nunc exstat, ita inquinatum et interpolatum est, ut ejus testimonio de poetæ ætate non temere uti liceat. Vox, nihilominus, ἀρχονταῖς, quam Homerica Prosodia prorsus recusaret, in versu non suspecto, seriem pronuntiandi consuetudinem planè declarat. Vide infra S. CLII, &c.

² *Iliad.* Δ. 51—6.

infixa, hominum affectus semper retrahunt ad locos in quibus ea primi experti sint. In ejusdem catalogi procemio, quo poeta musas memoriae filias studio intentiore invocatur, lamentari quodammodo videtur se exulantem eos in iis regionibus reliquisse; verborum enim tempora planè praesentia sunt, quibus orando iis dicit, *vos adestis et omnia scivistis; nos autem famam aliquam tantum audimus, nihil scivimus.*¹

LXV. Objici forsitan potuerit Hesiodi carmen didacticum: quod Homericis quamvis multo posterius, ejus tamen aetatis est, qua antiqua morum simplicitas adhuc invaluit. Sed alia prorsus est ratio rerum quibus instructum est; neque sententiae, in usum vitae civilis et agrestis collectae, et versibus intextae, speciem aut naturam habent scientiarum earum exquisitorum; quae, quum neque opibus, neque commodis publicis vel privatis aliquid contulerint, tam contemptui apud rudes homines semper fuere, quam otiosis et luxu diffluentibus in deliciis. Prudentiae autem domesticae, ac juris communis et officii praecepta, quae vates Ascreus, e sententiis sparsis et jampridem vulgatis, concinnasse et ornasse, potius quam de suo ingenio deprompsisse videtur, omnium hominum interfuit cognoscere et memoria tenere; dum situs ac nomina locorum alienorum, nisi, ex usu et consuetudine anteactae vitae, affectibus animi infixi et inhaerentia essent, nemo ea aetate vel scire vel audire curasset.

LXVI. Mihi igitur vix dubitandum esse videtur, quin poeta ipse et primi auditores Iiadis, ex iis fuerint, qui inter annum millesimum centesimum et millesimum quinquagesimum ante Christum natum, e Peloponneso et aliis forsitan Graeciae regionibus, in Asiam migraverunt, et florentissimas urbes, bonis artibus et ingeniis fecundissimas condiderunt. Hoc temporis intervallo poetam vixisse nonnulli veterum prodidere, praesertim pseudo-Herodotus; qui, e traditione quadam melioris certè notae quam caetera istius libelli de vita Homeri farrago, eum natum esse anno sexcentesimo vigesimo secundo ante Xerxis expeditionem; qui est millesimus centesimus secundus ante Christum natum, scripsit: quum ipse Herodotus, ducentis serius annis, et Homerum et Hesiodum floruisse tradidisset, verbis tamen quae planè indicant fuisse tum quoque, qui pro aëvo priore contenderent;² atque eorum sententiae Aristarchus calculum adjecisse traditur.³

Duae praecipuae migrationes a chronographis memoratae sunt, altera Æolum anno millesimo centesimo vigesimo quarto, altera Ionum anno millesimo quadragésimo quarto ante Christum natum; sed hanc stirpium distinctionem poeta videtur prorsus ignorasse; neque inter gentes Hellenicas, quarum nomina et situs recensuit, ut Bœotorum, Epeiorum, Abantium, &c. usquam meminit Æolum vel Dorum, vel Ionum: locum enim Iiadis, (N. 681—700,) quo Iones Attici laudantur, insititium esse Heyne jampridem monuit; neque de eo ejiciendo nobis ambigetur.

¹ Il. B. 485, 6.

² Lib. II. c. 53.

³ τοῖς δὲ χρόνοις αὐτῶν (Ὁμήρου) οἱ μὲν περὶ τὸν Ἀρίσταρχόν φασι γινώσκειν κατὰ τὴν τῆς Ὀμήρου ἀποικίαν, ἥτις ὑστέρη τῆς τῶν Ἑρμολογίδου καθόδου ἐπὶ τὴν ἐξήκοντα.

Procli χρηστομ. excerpt. A.

Aliæ veterum sententiae in Philostrati Heroicis asservantur. γίγνται ποιητῆς Ὀμήρου, καὶ ἦδεν, ὡς μὲν φασὶν ἱστοῖ, μετὰ τὴν Τροίαν καὶ εἰσὶν ἰσθ τῶν Τρωϊκῶν οἱ δὲ μετὰ Ἰωνὰ καὶ εἰσὶν, πρὸς τοῖς Ἰωνοῖς ὅτι τὴν ἀποικίαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Ἰωνίαν ἰσχυλῶν οἱ δὲ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἰσθ γίγνεται μετὰ τὴν Τροίαν ἐπὶ Ὀμήρῳ τε καὶ Ἡσίοδῳ. C. XVIII. S. 11.

LXVII. *Dores*, quum nullis certis sedibus diu errassent, jam ante Troica tempora, montes altos ac nivosos inter Thessaliam, Phocidem, et Ætoliā habitabant; ¹ quorum reliqui incolæ in recensione copiarum, atque in præliis subsequitis, numero ac virtute insignes sunt. De Doribus autem silet poeta; quod eos non participes belli crediderit; aut, in patriæ hostes iniquior, rerum gestarum gloria fraudare voluerit. *Parcus* est quoque tam Iliadis quam Odysseæ poeta in Herculis laudibus; quanquam res ejus materiam carminibus antehomeriis haud paucis præbuisse videntur: sed posterius ejus Dorum, qui Peloponnesum subegerant, duces erant: atque eam ob causam fortasse filius ejus Tlepolemus, prima statim pugna, et nullo memorabili edito facto, solus e regibus Græcis occisus est; ² et ipsi pessimum omnium facinus, hospitis nempe cædes inter sacra menasæ patrata, imputatum est. ³

LXVIII. Dorum sermonem antiquum ac semibarbarum, a Lacedæmoniis, veterum morum modorumque tenacissimis, servatum esse credo; et specimen ejus, corruptum scilicet ac mendosum, adhuc extare in decreto contra Timotheum. ⁴ Dorica dialectus, a lyricis, tragicis, et bucolicis poetis usurpata, non est sermo gentilitius populi alicujus; sed lingua in usum poeticum conficta, atque partim e variis archaismis, partim ex usu vulgari recentiorum Dorum conflata; quorum præcipua pars sermonis ex Æolico formata est.

Æolum tamen atque Ionum lingua una eademque fuisse videtur; neque in diversas abiisse dialectos, nisi post emigrationes in Asiam; ubi gentes illæ, quæ generatim Danai et Achæi appellabantur, in varias, et a se invicem remotas civitates dispersæ, in varias species diversorum idiomatum patrium sermonem paulatim deflectebant; ita ut Herodoti ætate quatuor varietates linguæ inter ipsos Iones Asiaticos observarentur; ⁵ neque pauciores neque minus diversos fuisse modos loquendi in Siciliae et Italiae coloniis, e veterum monumentis ac testimoniis certissimè constet. Verbum, quod in communi et Attico sermone ΠΑΣΣΩΝ et ΠΑΤΤΩΝ scribebatur, apud diversos Doricæ stirpis populos ΠΑΣΩΝ, ΠΑΣΣΩΝ, et ΠΑΣΣΩΝ fiebat; atque alias Dorismus antiquus in varias abibat formas, singulas singulis civitatibus proprias et peculiare: alius enim erat sermo Argivorum, alius Lacedæmoniorum, alius Rhodiorum, alius Cretensium, &c. &c.; ⁶ neque ipsius Cretæ una eademque erat omnium civitatum dialectus; at aliarum aliæ, ut e nummis adhuc extantibus planè liquet.

LXIX. Ab his omnibus Attica dialectus quamplurimum distabat; atque quo elegantius ornata, exulta, et perpolita esset, eo magis a fontis ac parentis lucida et simplici magniloquentia delabebatur; ipsis tametsi istis elegantis locum et auctoritatem parentis postea acquisiverit.

LXX. Parens autem ac fons, e quo reliquæ omnes effluerunt, est lingua Homerica; quæ non e diversis dialectis et licentiis poeticis, at grammatici somniarunt, conflata est; sed Achæorum vel Danaorum veterum sermo quotidianus et universalis fuit; quo, Homericis temporibus, omnia publica et privata negotia transigebantur; atque omnes sensus et affectus animorum exprimebantur: eorum enim tem-

¹ Herodot. lib. i. c. 56.

² Il. x. 668.

³ Od. φ. 27, &c.

⁴ a Boethio asservat. et Oxonii edit. ann. 1777.

⁵ Lib. i. s. 142.

⁶ Gregor. Corinth. Episc. de dialect. Dor. S. xli. xci. et Koen. not. in eand.

porum homines neque lexica, neque grammatica, neque libros ullos habebant; quapropter, si poeta verba insolita, aut modos loquendi ab usu communi abhorrentes, in carminibus usurpasset, nemo auditorum intellecturus fuisset.

LXXI. Hæc tamen lingua, quum carmina litteris primum mandabantur, jamdudum exoleverat; qua evenit ut rhapsodi et grammatici, qui ea sic redegerunt, quum neque indolem neque formam ejus planè perspectam haberent, omnia ad suas ipsorum dialectos vulgares traduxerint; atque quoties versuum mensuræ modos loquendi longiores vel pleniores desiderarent, toties licentiam istam poeticam excogitaverint, ac litteris insitiis hiatus suppleverint: Græci enim veteres, quum omnium exterarum linguarum incuriosi, tum in suæ propriæ prisca indole et originibus indagandis minus seduli et attentī fuere; ita ut Thucydides et Aristoteles, viri acumine, scientia, et eruditione facile principes, haud aliter in hac re cæcutirent, quam quivis e trivio sophista vel rhapsodus.

LXXII. Incredibile cuiquam fortasse videbitur, poema ornatissimum, et omnigenæ eloquentiæ gratiis ac virtutibus refertum, in lingua tam exculta compositum esse sexcentos annos antequam ullus prosæ orationis scriptor extitisset. At quamdiu usus litterarum, ob penuriam materiæ ad scribendum aptæ, in paucis tantum et brevibus titulis in lapidibus, aut tabulis ligneis, aut laminis plumbi vel æris insculptis, hæsit, quidquid de laudibus deorum, heroum factis, aut sapientiæ præceptis, uberiore eloquii cursu traderetur, versibus condire solenne erat, ut facilius memoria teneretur; atque ita per rhapsodos, qui et librorum et librariorum vice tunc fungebantur, in publicum prodiret. Musas ideo non Phantasæ neque Inventionis filias esse, sed Memoræ, mythographi finxere; et poeta eas maxima intentione animi invocavit, non ut Achilles vel Diomedis ingentia facta cantaturum adjuvarent, sed ut catalogum facerent; partem operis, cui Musarum opem minime necessariam quivis nostri ævi poeta putaverit.

LXXIII. Troicis jam temporibus regem unumquemque potentiorē in familia poetam aluisse constat, qui hospites et amicos in conviviiis delectaret; ac civium animos ad pietatem et virtutem accenderet; dum deorum laudes, et majorum res fortiter gestas, carminibus ad lyram cantatis, celebraret. Poetæ item singuli, qui arte et ingenio cæteris præcellerent, et quorum fama jam latius percrebuisset, haud unius principis patrociniū, vel unius gentis æstimatione contenti, longinquis peregrinationibus gloriam captabant; atque artem, quam colebant, vario rerum usu, et hominum experientia ornabant augebantque. Talem fuisse credo Thamyrim illum Thracium; qui, dum ab Œchalia redibat, vocem ac memoriam, morbo aliquo in itinere correptus, perdidisse videtur; talemque fuisse ipsum Iliadis auctorem, tum veterum traditio, tum carminis indoles ac forma vix dubitare sinit; non enim curiosus adeo in laudibus inter Græcorum procures æqualiter dispertiendis fuisset; neque tam subtili artificio singulorum ἀπορίαι, ita ut reliquorum gloriæ non obsessent, distribuisset, nisi singulis eorum posteris, tum forte regna singularum gentium tenentibus, placere studuisset.

LXXIV. Poetarum itaque arte et ingenio, æquè atque oratorum studio et contentione, lingua Græca ab ipsis incunabulis exculta et

perpolita est; atque ea ratione unctior quædam splendidiorque consuetudo loquendi, etiam in quotidiano sermone et de tenuissimis rebus, invaluit: neque in illa simplicitate morum, quum maximi reges aratorum, messorum, pastorum, atque etiam coquorum officiis fungerentur, ejusmodi officia Musæ dedignatæ sunt: at humillimas res nativa verborum gravitate, modorum gratia, et numerorum suavitate, in heroicæ majestatis fastigium extollebant.

LXXV. Neque eloquentiæ popularis ac forensis minores fuisse laudes aut præmia viliora, quam bellicæ fortitudinis in heroicis temporibus videntur; e compluribus enim utriusque carminis locis satis liquet, nullum foedius opprobrium in principem virum ingeri potuisse, quam ἀνεπίμυθον, *confuse loquentem* esse: quum enim regna et imperia moribus plusquam legibus, et opinionibus plusquam viribus, starent, unusquisque rex vel princeps civitatis tantum inter cives potestate prævalebat, quantum armis in bello vel eloquio in pace præminere visus esset; quapropter omnes, qui eo loco nati essent; ut sibi rempublicam capessendam quodammodo sperarent, artem dicendi haud minus quam pugnandi callere oportebat; principemque virum liberaliter institutum ante omnia decebat

μύθων τε βῆτιρ ἔμεναι, πρῆκτῆρά τε ἔργων.

Siquis autem exquisitè ornatum se reddere studeret, Homerici instar Achillis, medicinæ scientiam, quatenus bello utilis in vulneribus tractandis; et musicæ vel poesis facultatem, qua propriam virtutem, aliorum fortia facta canendo, accenderet, addere oportebat. Ex ipsa itaque morum simplicitate, et aliarum artium inscitia, eloquentia invaluit; ac lingua, nativa quadam gratia et elegantia ab omni fucō rhetorico aliena, exculta et ornata est.

LXXVI. Carmina haud pauca ante Iliadem per Græcorum urbes decantata fuisse, vix dubitandum est, quamvis nihil antiquius nunc extet, neque in veterum bibliothecis extitisse videatur; nam quæ sub antiquiorum poetarum nominibus circumferebantur, ipsa sermonis indoles ac forma posteriora ætate esse prodit. Ante Shakspearium item nostrum, haud pauci tragœdiarum et comœdiarum scriptores fuerunt, qui plausu sui quisque theatri vicissim gaudebant; etsi omnes ille vir fulgore ingenii sui ita perstrinxit, ut vix rei antiquariæ studiosis nunc noti sint; neque iis etiam adhuc innotuerint, nisi ars imprimendi, exemplaria ultra modum, multiplicasset. Sic Iliacus, credo, poeta omnes qui præissent longe supergressus, eorum scintillis splendorem suum ita offudit, ut prorsus extinxerit, et quæcunque cecinissent, obliviscenda fecerit antequam litteris mandarentur. Tituli hexametri, quos Herodotus ex anathematis templi Apollinis Thebis exscripsit, ni justis suspicionibus obnoxii forent, specimina carminum non tantum ante-Homericorum, sed ante-Troicorum, obtulissent: quandoquidem decimiquarti et decimitertii ante Christum natum seculi esse dehuissent; neque de fide Herodoti in exscribendo quæ vidisset, vel narrando quæ audisset, dubitandum est: de ejus autem judicio et acumine in fraudibus sacerdotum, sanctitatis famam e gloria antiquitatis captantium, detegendis jure suspicari licet; præsertim quum vox μουναρχέων, ut nihil dicam de sono ipso ac tenore versuum, notam manifestam serioris ævi præ se ferat.¹ Alioquin ipsa anathemata illius ævi esse potuerint; etsi deorum templa,

¹ Herodot. v. 59. &c.

Homericis etiam temporibus, nondum in Græcia extitisse, e silentio utriusque poetæ nisi loco manifestè interpolato,¹ probabile est: at tamen sacros fuisse thesauros ditissimos et celeberrimos et Orchemeni et Delphis certissime constat;² et quam solidè et magnificè ejusmodi ædificia, ad res pretiosas fidei commissas tuendas, exstructa essent, adhuc exemplo est quod, tantum non integrum, extat inter Mycenarum reliquias. Apud Græcos quoque veteres, urbibus vi captis ac dirutis, quodcunque in usum sacrorum sic depositum erat, intactum manebat; ita ut Thebis paulo ante bellum Trojanum expugnatis ac direptis, nihil obstaret, quominus quæ Apollini antea dedicata essent, illæsa ad Herodoti ætatem pervenire potuissent; neque custodibus religio fuisset, quo minus quæ de eorum veneranda antiquitate tradita acceperant, litteris inscriptis confirmare auderent.

LXXVII. Unde litteræ Græcæ originem duxerint; et quo tempore signorum numerum plenum acceperint, in obscuro est: omnia enim, quæ tradita sunt de Cadmo, Palamede, &c. lubrica admodum et incerta sunt. De Cadmo, Leucotheæ, quæ nata mortalis dea maris facta est, patre, memoravit Odysseæ auctor; ita tamen ut nullam de ejus patria vel stirpe notitiam reliquerit.³ Cadmei isti celeberrimi, qui Thebas in Bœotia vel condiderant vel occupaverant, a poeta antiquiore memorati sunt; nulla tamen mentione facta vel stirpis vel regionis qua oriundi essent. A Danaïs autem vel Achæis prorsus alieni fuisse videntur: sed a ratione rerum et moribus illius seculi planè abhorret, Phœnices, maritimum genus, sedem occupasse aut coloniam constituisse tam procul a mari inter gentes ignotas et infestas. Cadmum ipsum prorsus ignorasse videtur: neque si nosset, et gentem Cadmeam pro ejus posteris habuisset, eos *Καδμείους* sed *Καδμίδας* e sermonis indole nominasset. Casmilus vel Cadmilus vetas Mercurii nomen fuit;⁴ neque aliud fuisse credo Cadmum: unde Harmoniam, Martis et Veneris filiam uxorem duxisse fertur; atque cum ea in anguem mutatus esse, et dei sceptro vel caduceo adhæsisse; qua mysticæ religionis allegoriam cuivis deprehendere licet.

LXXVIII. De Palamede uterque silet poeta; unde patet nullum fuisse eo nomine ducem in bello Trojano; sed omnia de eo tradita, et de litteris ab eo inventis, posteriorum commenta esse. Neque minus incerta sunt, quæ de litterarum vocalium duplicum, postea inventarum, origine et usu memorantur. Earum usus apud Athenienses anno quarto Olympiadis nonagesimæ sextæ, ante Christum natum trecentesimo nonagesimo tertio, archonte Euclide, primum obtinuisse dicitur:⁵ unde *ἡ μετ' Εὐκλείδην γραμματικὴ* seriore et perfectiorem scribendī modum denotat.⁶ Euripides autem, qui quattuordecim antea annos mortuus est, in tragœdia, quam diu ante mortem composuisse videtur, signa litterarum Θ et Η in nomine ΘΗΣΕΥΣ accuratissime descripserat; et audientibus, ut omnibus jampridem nota et usitata, obtulerat.⁷ Atque Callias, comicus Atheniensis Sophocle

¹ Iliad. B. 549.

² Iliad. I. 381—404, 5.

³ Od. E. 333—5.

⁴ Schol. in Apol. Rhod. I. 917.

⁵ Ἀθηναῖοι ἤρξαντο στοιχείοις Κ Δ χρᾶσθαι, πρότεροι ἸΕ χρώμενοι Chron. Pasch.

⁶ Plutarch. in Aristid.

⁷ Thea. fragm. v.

κύριος τις ὡς τέρπειν ἐκμετρούμενος,
αὗτος δ' ἔχει σφραῖσιν ἐν μέσῳ σφῆρις.

et Euripide antiquior, * et Ω haud minus graphicè expressit in fragmento apud Athenæum.† In nummis identidem Græcarum civitatum nonnullarum Thraciæ vel Macedoniæ, quos e quadrato quadripartito incuso, et rudi opificio, quinti saltem, vel etiam sexti ante Christum natum seculi esse liquet, signa H et Ω occurrunt; atque in aliis item cum forma antiquissima $\tau\upsilon$ T in V Latino asservata; * quum nihilominus seriores eam T Euripidis ætate ab omnibus usurpatam esse, e versibus supra citatis plane constet.

Vidimus etiam spirituum signa Θ , Φ , et X , in Thebarum, Ephesi et Calchedonis nummis argenteis; quos ante Simonidem vel Epicharum, earum litterarum inventores a nonnullis habitos, ex ipsis monetariæ artis incunabulis extitisse, opus rude et informe, aliis quorum ætatem scimus comparatum, planè demonstrat; neque facile crediderim, etiam tragici morum et consuetudinum veterum minus curiosi essent, Euripidem, poetam doctissimum, usque adeo omnem temporum rationem in iis neglexisse, ut litteram, tanquam Thesii seculo notam, audientibus in theatro proponeret, quæ ante acta ætate, ab homine parentum æquali, inventa, et primum usurpata esset. Artium et inventorum penè omnium origines, fabularum tenebris involutæ, indagatorem eludunt; at tutius et melius, quæ deprehendi possunt, e monumentorum fide, quam e mythographorum traditionibus deprehendere licet. Nummi duo musæ nostri nomen gentis Macedoniæ ejusdani exhibent, alter maximi moduli $OPPH\Xi KION$, alter minoris $NOIX\Xi HQ\Omega$, producta vocali priore ex elisa consona. Nummus uterque argenteus formæ antiquissimæ est, et aliis paribus Alexandri primi regis collati, prioris seculi, sexti nempe ante C : n.; esse videntur; quo jam pridem notam esse utramque litteram, H et Ω , et publice receptam oportet apud illius regionis civitates, quas auro et argento abundasse, atque elegantiae in moneta studiosissimas fuisse e nummis quamplurimis adhuc extantibus, certissime constat. Civitas, ad quam pertinent nummi supra citati, eadem esse videtur atque Ὀρίστια Strabonis et Stephani, exoleto et corrupto apud posteros nomine; et ratione reddita, quæ semper in promptu erat, e fabula de Oreste Agamemnonis filio conditore.

LXXIX. Quum quinto demum seculo ante Christum natum historias pedestres Græci componere coeperunt, Ionum dialectus maxime florebat; ita ut Herodotus, Doricæ in Asia civitatis civis, et Atticæ coloniae in Italia incola, ea, uteretur in opere, quo totius generis humani res dicere sibi proposuerat; et quod, Olympico certamine, omnium Græcorum coetui recitare destinaverat.

LXXX. Interea autem Athenienses, opibus, viribus, imperio, et rerum gestarum gloria præpollentes, eloquentia quoque, quum fo-

τὸ δεύτερον δι, πρῶτα μὲν γράμματα δύο,
ταύτας διέρχου δ' ἐν μίσεις ἄλλη μία,
τρίτον δι βόστυχος τις ὡς εἰληγμένος.
τὸ δ' αὖ τρίτον, ἢ μὲν εἰς ὁρθὴν μία,
λόξαι δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατιστραχημέναι
εἰσὶν· τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν ὁμαρί φράσαι
γράμμαι γὰρ εἰσὶν ἐκ διωτῶν δυο,
αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.

* ὁρθὴ μακρὰ γράμμη 'στὶν ἐκ ταύτης μίσης
μικρὰ παρίστω' καταρθεῖν ὁπτία.
ἐπειτα κύβλος, πόδας ἔχον βραχὺς δύο.

L. x. c. lxxx. ed. Schweigh.

* In Veliensium nummis antiquissimis Musei nostri.

rensi, tum poetica et scholastica, omnes alios supereminabant; unde eorum dialectus principem locum obtinebat; atque, apud exteras gentes, fautores, patronos, et cultores habebat Archelaum Macedonum regem, Dionysium Syracusanorum, ac Maussolum et Hidreum Carum. In Macedonum quidem regum nummis patriæ dialecti vestigia occurrunt usque ad Philippum Amyntæ filium, qui Atticum sermonem in omnibus regni negotiis usurpasse videtur, atque Alexandro filio tradidisse; a quo per orbem terrarum propagatus est; ita ut postea non solum Europæ atque Asiæ citerioris reges eo uterentur, sed etiam Bactriæ, Parthiæ, Syriæ et Ægypti; quorum omnium in titulis et nummis usus ejus dialecti sollemnis est. Paucis igitur immutata, pro lingua communi Hellenum habita est; dum omnia antiqui sermonis idiomata, inter gentium singularum diversas aberrationes, vel poetarum licentias, a sophistarum, rhetorum, et grammaticorum gregibus referebantur.

LXXXI. Horum hominum maxima colluvies, Ptolemæorum munificentia undique excitata, in urbem Alexandriam confluxerat; ubi haud pauci in carminibus Homericis corrigendis, expoliendis, et in pristinum nitorem restituendis, sub regum auspiciis, operam impendebant. Exemplaria antiqua aut eorum apographa undique conquisita sunt, et inter se collata; e quibus Zenodotus Ephesius, primus Bibliothecæ Alexandrinæ sub Ptolemæo II. custos, novam editionem confecit; de qua multa memorantur in scholiis Venetianis et Eustathianis; sine tamen indice vel nota ulla, qua ab iis, quæ propriis conjecturis, quibus nimium indulsisse videtur, intulerit, ea distinguantur, quæ e vetustis exemplaribus hauserit.

LXXXII. Aliæ editiones et recensiones, quarum celeberrima Aristophanis sub Ptolemæo IV. vel V., subsequuntur sunt, (de quibus multa doctè disputaverunt viri clarissimi Anse de Villoison et F. A. Wolfius,) ac demum sub Ptolemæo VII. medio secundo ante Christum natum seculo, incluta illa Aristarchi; quæ ut norma et fundamentum omnium posteriorum stetit et adhuc stat. Idem Aristarchus alteram quoque editionem; atque item commentaria in Homerum fecit; nisi forte altera illa editio, ut doctissimo de Villoison in mentem venit, e commentariis et secundis curis, ab aliis, post mortem ejus, confecta sit. Haud pauca ex utraque, itemque e commentariis, extant in scholiis Venetianis; et plura fortasse a librariis atque editoribus tacitè recepta sunt: at prorsus ignoratur, ut in Zenodoti lectionibus, quæ sint veterum exemplarium auctoritate fulta; aut quæ e mente editoris orta, atque ejus judicio critico, tantum commendata. Modestiores tamen Zenodoto haud paullo fuisse, tum in ejiciendis, tum in corrigendis versibus, certum est: et minutissima quæque tanti aestimasse videtur, ut vix credam, majoris momenti aliquid, eum aut adjecisse aut mutasse, non præeuntibus codicibus. In ejiciendo, vel obelisco notando, audacior fuit; at non qua debuerat: e proprio enim ingenio magis quam veteris linguae ratione, aut poetæ mente et consuetudine, judicium exercebat; et quæ ipsi haud placerent, ejiciebat, non quæ Homérico seculo vel sermoni non convenirent. Sermonis enimvero inscitiam vix credibilem produnt infelices ejus conatus in supplendis hiatibus e detrimento digammatibus in Il. l. 128, et aliis haud paucis locis, qui, ut ab eo constituebantur, in scholiis Venetianis citantur.

LXXXIII. Grammatici et critici Alexandrini eo perinde deliquerunt omnes, quod fontes et origines linguae nequaquam indagaverunt; sed

quæcumque ab ipsorum consuetudine loquendi abhorrebant, inter dialectorum anomalias et poetarum licentias retulerunt. Ea ætate quamplurima adminicula inquirendi, et in scriptis monumentis, et in linguis incultis, ac semibarbaris Italiæ, et aliarum Græciæ circumjacentium regionum, obvia et in promptu erant, quæ jamdudum prorsus evanuerunt. Siquis tamen Aristarcho dixisset veram formam et indolem Homericæ sermonis e Latinorum, Etruscorum vel Oscorum linguis eruendam esse, haud aliter stupuisset, credo, quam si Hibernicum antiquarium istum audiisset docentem, carmina e lingua Celtica vel Scythica in Græcam translata esse.¹ In iis autem Italiæ antiquæ linguis principia ac primordia vetustissimæ linguæ Græcæ, inquinata scilicet et corrupta, latuisse, nemo, qui acutissimi Lanzii de hac re doctissimum opus inspexerit, dubitare poterit.

LXXXIV. Ex his igitur præcipuè fontibus scaturigines illius linguæ, quæ haud prorsus exaruerunt, deducendæ sunt: atque ut architecti periti, paucis dirutorum ædificiorum fragmentis effossis, e membrorum proportionibus et artis ratione, schemata integra restituant; sic nos porro, paucis quibusdam radicibus inventis, quæ ex iis pullulasse debuissent, computabimus, et stemmata pulcherrima Homericæ linguæ restituere ac renovare conabimur; ita ut carmina, excussa rubigine, revirescant; et venerandus ille eorum *χρὸς ἀρχαιοτέτης* ritè reflorescat. Criticorum ille princeps Richardus Bentley, atque alii viri docti, qui ejus vestigia insequuti, digamma Homericis reddere laborarunt, in hoc præcipuè mihi errare visi sunt, quod de digammate tantum, non de tota orthographia antiqua reducenda, cogitarunt; sine qua, digamma solum, verborum tantum initiis redditum, inquinabit plura quam sanabit; et modum scribendi, ab omni omnium temporum consuetudine loquendi perinde alienum, exhibebit. Lingua quasi tota immutata est: at numeri tamen ac modi versuum integri manent; atque item analogiæ grammaticæ quantum ad probabilem aliquam ejus cognitionem perducere sufficiat.

LXXXV. Negat autem Priscianus digamma nisi vocali, atque ei in principio vocis præponi posse, unde apud Æoles in B transisset quoties ab P inciperet dictio, quæ aspirari solita esset; ita ut *PHTNP*, *BPHTNP* dixerint.² At senioris ævi Æolum hunc morem fuisse, ipse postea agnoscit, quum veteres Latinos *AF* pro *AB* scripsisse tradit;³ neque aliter veteres Græcos *F* in fine syllabæ et ante consonantem posuisse e Deliaca inscriptione certissime constat: quum enim sculptor incertus hæreret, an *AFTO* antiquiore more, an *ATTO* seniore scribendum esset, utramque litteram adhibuit, et vocem, ubique semper disyllabam, *AFTO* scripsit. Sic Nucerinorum nummi antiquiores habent, litteris Oscis, *NUKRINUM*; recentiores, litteris Græcis, *NOTKPINON*; et sic in tessera ærea, foedus inter duas *Elidis* gentes incisum ferente, quam Olympiæ in Jovis templo olim suspensam, vir amicissimus G. Gell. A. S. MDCCCXIII, inde reportavit et humanissimè mihi dedit, nomen gentis alterius *ETFAOIOI*, atque ipsius foederis *FPATPA*, litteris antiquissimis scriptum est.

LXXXVI. Digamma, a grammaticis *Æolicum* dictum est, quia ab

¹ Collectanea Hibernica, Præf. in vol. iii.

² Lib. i. p. 547.

³ Habebat autem hæc *F* littera hunc sonum quem nunc habet *V*, loco consonantis posita, unde antiqui *AF* pro *AB* scribere solebant: sed quia non potest *Vau*, id est digamma, in fine syllabæ inveniri, ideo mutata est in *B*.

ea gente sola, inter Græcos recentiores, postquam apud omnes alias prorsus exoleverat, usurpabatur; non autem quia ab ea inventum fuerat, aut Æolicæ dialecto, ab origine, proprium ac peculiare: quoniam certissime constat, tum tabulis Heracleensibus, tum marmore Deliacō, et nummis Veliensium, usum ejus, prioribus seculis, haud minus solennem fuisse in Dorum atque Ionum, quam in Æolum sermone; Heracleia enim Italiæ, Dorum e Tarento colonia fuit;¹ atque urbs *TEAH* vel *EAEIE* (utroque modo nomen nummis inscriptum est) a Phocæis ex Ionia fugientibus Olymp. LX. condita est:² et Delon, Caribus ante Homerica tempora expulsis, Iones semper postea possidebant.³

Compluribus scholiorum Venetianorum locis manifestum est, Aristarchum et alios veteres carminum Homericorum redactores, spiritum asperum *h*, quomodo priores *F*, non initii tantum verborum adhibuisse, sed mediis etiam syllabis compositorum scripsisse, quorum in elementis usurpatum vidissent: neque aliter eum extitisse in veterioribus bibliothecæ Alexandrinæ exemplaribus credere par est: quanquam in titulis et inscriptionibus, quæ nunc extant, paucissimis, atque iis antiquissimis, locum omnino obtineat: apud recentiores enim, in scribendo omissus, tanquam accentus vel prosodiæ nota, in legendo subaudiebatur;⁴ atque postea, omnibus doctioris antiquitatis, bonarum artium, et litterarum humaniorum studiis jacentibus, inter ejusmodi notas recensebatur.⁵

LXXXVII. Multa a grammaticis Alexandrinis variè disputata sunt de accentibus vel tonis vocis acutis, gravibus, et circumflexis; qui, in scribendo, notulis vel virgulis unicuique vocali superimpositis, significabantur. Hæ notulæ ab Aristophane, grammatico Byzantino, inventæ sunt, ducentos circiter annos ante Christum natum, ut exteri homines vulgarem linguæ Græcæ pronunciandi rationem in libris indicatam haberent. Ad recentiore vero dialectum Atticam, quæ, sub Macedonum imperio, pro communi Græcorum lingua habita est, unicè pertinent; neque prosodiæ ab antiquis poetis vel rhapsodis usurpatæ ullam notitiam conferre possunt.

LXXXVIII. Hæc vocis modulandæ ratio e citharistæ, potius quam rhetoris aut grammatici arte pendet; et in omnibus linguis adeo subtilis ac mutabilis est, ut vix credam, in ulla, duas hominum ætates in eadem ad amussim perseverasse. Hinc diversæ sententiæ de notulis accentuum in quamplurimis vocibus inter grammaticos Alexandrinos exortæ sunt; quæ omnes fortasse ab usu veterum poetarum, Atticorum etiam, perinde aberrabant: de eo enim homines Byzantii vel Alexandriæ ætatem degentes, secundo ante Christum natum seculo, nihil omnino scire potuerunt. Circumflexus, nihilominus, quatenus contractionis nota, utilis tironibus esse potest, si constanter atque eodem semper significato ubique adhibeatur: at vulgata de accentibus doctrina, quam Constantinopolitanam esse puto, nulli alii rei inservire

¹ Mazzocchi Tab. Heracleens. ² Herodot. lib. i. s. 168. Strabon. vi. p. 258.

³ Thucyd. lib. i. Homer. Hymn. in Apoll.

⁴ Vide Galen. comm. ii. in Hippocrat. lib. vi. de morb. vulg. p. 457. T. V. ed. Basil.

⁵ *ἐπὶ τῶν προσώτων τὰς ἐξῆς, δασύα, ψιλά, περισπωμένη, ἀνιστοργαί, μακρά, ἐφῆ, ἀρχία, ὑποδιαστέλλη.* S. Epiph. de pond. et mens. t. xi. p. 158.

Quantam farraginem in unam sententiolam bonus senex congestit!

videtur, nisi pessumdare prosodiam metricam, substituta quadam musica prosodia, cujus indolem ac formam nemo hodie scit aut scire potest. Hujusmodi est prosodia, qua Græculi hodierni in carminibus veterum recitandis utuntur, nulla justæ mensuræ syllabarum ratione habita, ita ut *δαινομένην, οὐλομένην*, &c. semper dicant: neque nos Angli qui *δαινομένην, οὐλομένην*, &c. pari constantia dicimus, aures delicatiores vel doctiores habere videmur. In alterutrum vitium incidebant omnes, qui, me audiente, accentuum vim in Græcæ linguæ pronunciatione exprimere conati sunt: aut enim, voce sublata et sono intentiore, vocalem producebant; aut ictu vel impetu quoddam vehementiori articulandi, consonantem sequentem conduplicabant. Hermannus, qui vim tantam in syllaba producenda accentui acuto tribuit, eum cum ictu, sive emphasi linguarum hodiernarum planè confudit; atque inde accentum gravem, pro signo muto, nihil præter acuti absentiam significante, necessario habet. Mira tamen inconstantia, circumflexum, ex utroque, id est, ex acuto et nihilo, compositum; plena potentia sua, vir doctus retinuit. De Metris, lib. I. c. xxii et iii. et de Emend. gram. rat. lib. I. c. xiii.

LXXXIX. Linguæ veteres, præsertim Græca, plus melodiæ in pronuntiatione quam nostræ habebant; quoniam speciem quandam ac modulationem cantus, etiam in usu quotidiano et vulgari, ab ipsa natura acceperant; atque quo quæque antiquior esset, eo magis hæc species et modulatio ejus indoli propria erat; quia minus remota a vagitu infantum vel ululatu ferarum. Siquis nostrorum temporum orator servum tibicinem a tergo haberet, qui domini vocem eburneola fistula inter concionandum moderaretur, vix ullus, puto, ex infimâ etiam plebe, risum teneret. Ita tamen in foro Romano concionabatur oratorum sui seculi princeps Caius Gracchus. Pronuntiatio nihilominus Latina concitior ac velocior quam Græca fuisse videtur, ea etiam ætate, qua Græcorum sermo ab antiqua grandiloquentia, et plena illa ac sonora Homericæ linguæ majestate, jamdiu delapsa erat.¹

XC. Poetis antiquis non Musa tantum, sed ipsa natura dedit loqui ore rotundo: sua enim sponte fluebant magnifica illa sesquipedalia verba; quæ, quum posteri pro fucis quodam poetico acceperant, atque viribus et animis imparibus tractarent, in linguam istam fucatam ac factitiam Alexandrinorum poetarum abierunt; qua omnes postea usi sunt, qui carmina heroica versu dactylico hexametro scriptitabant. Nam lingua ista, quum e variis ac discordibus elementis conflata esset, quantum quodcumque quisque voluisset licentiæ poeticæ facile admittebat; atque ideo percommoda erat iis, qui versus ad nauseam usque effutire vellent, quales sunt Quinti Calabri; Nonni, Tryphiodori, &c. &c. Nebulones autem isti, quum linguam Homericam haud minus scatere licentiis poeticis putarent, se proculdubio pro alteris Homeris animo habebant; et attoniti mirabantur suam ipsorum facundiam, quæ in tot volumina, Iliade et Odyssea majora, nullo quasi misu sese diffuderit. Neque minus fucatis, inquinatis, et ab orni omnium hominum ac temporum usu ac ratione loquendi alienus est sermo Arati et Apollonii Rhodii; quum poesis alioquin, siquis ejusmodi sermonis usum ei condonaverit, haud inficeta neque inelegans sit. In dictionum tamen sensu et syntaxi, vera et antiqua loquendi ratio, perinde atque in forma et flexione, neglecta

¹ Cicer. de Orat. lib. iii. ad fin.

² Plutarch. in Demosth. sub. init.

est; neque minus stupuissent, aut magis intellexissent veteres ἀκούειν aut eorum audientes ἀμφωτὴ βεβλημένος, ὄλεθρον ἐγγυάλει, βρομέσκον ἀκούειν, et alia infinita ejusdem farinae, quam κράτα, τεράτα, ἀόπητα, et cætera istiusmodi monstra e grammaticorum et criticorum furo conficta, quibus ad nauseam usque recentiorum carmina heroica faretæ sunt. Virgilius vix magis miratus esset Latinitatem Merlini Coccæii. Neque vero Tragici ea religione, qua poetæ veteres, suam unicuique verbo propriam significationem tribuerunt; sed multa indiscreta et ambigua adhibuerunt, quæ in Homericis nonnisi justo ac certo discrimine usurpantur. Ejusmodi sunt ΦΑΣΓΑΝΟΝ, 'ΕΓΧΟΣ et ΒΕΛΟΣ, singula singulorum armorum nomina; quæ a Sophocle, poetarum Atticorum doctissimo, eousque confusa sunt, ut ensis, quem ab Hectore Ajax dono acceperat, nunc ΦΑΣΓΑΝΟΝ, nomine proprio, modo 'ΕΓΧΟΣ, hasta, et modo ΒΕΛΟΣ jaculum vel sagitta denominaretur; neque ea cultissimos Athenienses offendebant, etsi eorum majoribus, alioquin agrestibus et indoctis, sibilo vel irrisu excepta fuissent. Haud aliter ΣΩΜΑ, de corpore mortuo, et ΣΤΕΡΝΟΝ, (utpote ΣΤΕΡΕΟΝ) de pectore virili tantum, justo semper discrimine a poetis antiquissimis usurpabantur, quæ Attici promiscuè ubique adhibent.

XCI. Homericam autem linguam certa analogia consistere, suisque legibus teneri perinde atque Atticam tragicorum; neque magis epenthesin, vel metathesin, vel alias qualescunque grammaticorum farra-gines unquam admisisse, spero fore ut extra omnem dubitationem stabiliam. Interim, ut iudicium æquum atque integrum adhibeat lector; neque de singulis singulatim, sed tota perspecta ac perpensa rerum ac verborum serie et compage, sententiam ferat, obtestatus oro. Monumenta antiqua, e quibus aliquid luminis haurire possumus, perpauca sunt; et conjecturæ, e ratione linguæ vel analogia grammatica petitæ, tantum auctoritate valent, quantum numero exempla, quibus fulciantur. Potuerim, ut Clarkius, ejusmodi exempla in notulis usque ad molestiam cumulare et iterare; sed malui indulgentiam lectoris petere quam patientia abuti.

XCII. Si verbo unicuique forma sua antiquissima reddenda esset, ad certum aliquem finem certa quadam ratione perduceremur: sed lingua Græca, Homericis jamdudum temporibus immutari et perpoliri cœperat, ac paullatim ad Ionicam illam elegantiam senioris ætatis fleoti; ita ut, quo gradu steterit, quum Ilias et Odyssea conde-rentur, in tanto monumentorum veterum defectu, nullo modo scire possimus. In multis, tamen, haud prorsus improbabilem ariolandi rationem præbent vocum mensuræ; quas quum metri legibus definitæ sint, ipsa natura atque omnium linguarum indoles proclamat, non epenthesibus vel diseresibus arbitrariis expletas vel productas, sed sermonis quotidiani usu communi fixas ac stabilitas esse: inter homines enim litterarum prorsus ignaros, quisnam alium sermonem intellecturus fuerit?

XCIII. In nonnullis, etiamsi haud dubitaverim quin a rhapsodis vel grammaticis immutata sint, quum nihil tamen certi de Homericis formis comperissem, vulgata retinui: nam mihi quoque inter virtutes grammatici habebitur aliqua nescire. Audacius nihilominus in aliis forsitan egisse videar; atque in his verè ne mihi iudicium insecta crimini aut fraudi sit: nam Alexandrinorum doctrina adhuc

vigore apud criticos videtur; ita ut verba contracta pro primariis et antiquissimis thematibus accipiant; atque $\Sigma\text{O}\text{B}\text{N}$ vel $\Sigma\text{O}\text{F}\text{N}$ a

ΣO , BOAN , a BN , &c. soluto circumflexu deducant. Oportuerit etiam, si in nugando viri docti sibi constare vellent, Plantina illa MAVOLO , NEVOLO , $\text{PR}\ddot{\text{A}}\text{HIBEO}$, ITINER , SENICEM , &c. a MALO , NOLO , $\text{PR}\ddot{\text{A}}\text{BEO}$, ITER , SENEM , &c. derivare, et rationem reddere, sicut solent grammatici, epenthesi litterarum VO , EV , HI , IN , IC , &c.

xciv. Sed harum nugarum tædet pudetque; atque ideo, ne leotorem tædio, quo toties ipse affectus sum, afficiam, ad opus me accingam; et primum grammaticam, quatenus a seriore et vulgata discrepare visa sit, exponere conabor.

xcv. In vetustissima lingua, omnia nomina augmentum in secundo casu accepisse videntur, adjecta syllaba, vel syllaba finali in duas dissecta; ut ΣOMA ΣOMATOS , ΘEMIS $\Theta\text{EMIΣTOS}$, KEPAΣ KEPATOS , TPIHPHΣ TPIHPEOS , &c. &c.

Eodem modo illud TOΣ adjunctum fuisse credo omnibus nominibus in IS desinentibus quamvis dura ista et antiqua terminatio secundi casus paulatim emollita et contracta sit apud posteros in

ITOΣ ITOΣ , IAOΣ IAOΣ , et IOΣ ; Attica enim terminatio ejusdem casus in EQΣ e corruptela sermonis veteris orta esse videtur; atque ideo pro dialecti idiomate nulla analogia fulto habenda; e qua grammatici, quum antiqua forma in quibusdam vocibus jamdudum exolevisset, et metrum nihilominus penultimam syllabam longam atque ultimam brevem flagitaret, monstrum illud poeticum in HOΣ , ut ΠOAHOΣ , effinxerunt. Tardè tamen et pedetentim hæc licentia Homericis admissa esse videtur, Gregorius enim Corinthi episcopus, Comnenorum seculi grammaticus, ΠOAIIOΣ tantum penultima producta, nusquam ΠOAHOΣ aut aliud ejusmodi inter dialectorum exempla citat.

xcvi. In nulla autem lingua vel dialecto, quæ verborum formas ac flexiones ex indole propria et usu hominum communi, non grammaticorum fūco, effinxit vel redegit, ulla fuit unquam contractorum solutio, vel circumflexus diæresis, in alia quam in ea ipsa elementa, e quibus conflata sunt; ita ut Attica ista EI et OT , quæ ex EA vel

EE , et AO vel EO , toties contracta sunt, non in EI et OT , sed in antiquæ EA vel EE , et AO vel EO , quoties disyllabis opus sit, dissecanda sunt; et quæcunque in recentiorum scriptis, præsertim Alexandrinorum, contraria occurrunt, pro factitiis habenda, atque eorum linguæ fucæ adjudicanda. Sic KPATOS in KAPATOS , ut BAHTO in BAATTO resolvi debuerat, non in KPAATOS ; quod planè factitium est,

¹ Περὶ τῆς Σύνταξης τοῦ ΠΟΑΤΙΑΔΙΑΛ.

² ΣΧΟΛΙΑ ΤΑΙΑΙΑ ἱπὲρ τὴν ἀντιειρην, ὃ τι ἐφύνητος τὴν εὐθύναν ἸΑΡΙΑΔΕΣ. Schol. Ven. in Il. p. 319.

Ἄλλοτε δὲ ὅτι ἐν ἄλλοις συγγραμμαῖς ἡ ὁμοτιμία τοῦ ἸΑΘΕΜΙΤΟΣ παρὰ τὴν ἰσχυρὰν Ὀμηνεὺς ἸΑΘΕΜΙΤΟΝ, καὶ ὅτι, ὅσοις ΧΑΡΙΣ ΧΑΡΙΑΔΟΣ καὶ ὁμογενὲς ΧΑΡΙΤΟΣ, κατὰ δὲ τὴν παρὰ Ἡρόδοτον Ἀλκιμαχίδου ἤσαν, καὶ ἈΡΤΕΜΙΔΟΣ ἈΡΤΕΜΙΤΟΣ, οἷον ἈΡΤΕΜΙΤΟΣ ΘΕΡΑΠΟΝΤΑ, οὕτω καὶ ΘΕΜΙΣ ΘΕΜΙΤΟΣ, καὶ ἑτέροις τοῖς ὅμοις ΘΕΜΙΤΟΣ οἷον ΘΕΜΙΤΙ ΔΕ ΚΑΛΑΙΗΑΦΗΛΙ, καὶ ἱεῖ αὐτῷ ἸΑΘΕΜΙΤΟΣ. Eustath. in. Od. l. p. 1618. l. 27. et sq. ΠΟΑΙΤΩΝ. CIVIUM. Tab. Herac. Nap. i. 82.

Scholias, ut semper, formas antiquissimas pro licentiis et dialectorum aberrationibus habent.

ab omni omnium hominum patrio et quotidiano sermone alienum, atque ideo ejusmodi ut nemo e veterum ἀοιδῶν auditoribus intellexisset. Neque minus ex Homericis tollenda sunt alia, quæ, distracto circumflexu, rhapsodi et carminum redactores, ad versus, e posteriorum

contractionibus claudicantes, supplendos, intulerunt; ut Ω pro ὦ ex ΑΟ contracto, &c. &c.

xcvii. Quarti casus nominum in ΙΣ desinentium duplex est terminatio, ΙΑΑ et ΙΝ; quæ nihilominus ex una eademque antiquiore forma fluxisse videntur; Latinorum enim, qui Μ, pro Græcorum Ν, in compluribus nominum terminationibus usurpaverant, quartus casus in ejusmodi nominibus in IDEM desinebat; quod Græcis litteris ac pronuntiatione ΙΑΕΝ, et antiquiore sermone ΙΔΑΝ fuisset; e quo, amputatione litteræ finalis, ΙΑΑ; et elisione intermediarum, ΙΑΝ, et postea ΙΝ factum est; ita ut ΠΑΡΙΔΕΜ, ΠΑΡΙΔΑ, et ΠΑΡΙΝ, ejusdem formæ diversæ variationes sint. Secundus casus Latinorum in ΙΔΙΣ originem habuisse in ἰωτανισμῶ recentiorum videtur; nam antiquiora monumenta eorum linguæ VENERUS, CERERUS, HONOROS, &c. pro VENERIS, CERERIS, HONORIS, &c. exhibent.

xcviii. Hic ἰωτανισμός, cujus alia vestigia notabimus infra, e consuetudine pronuntiandi ore constrictiore oriebatur; atque usque adeo apud recentiores invaluit, ut celeberrimi regis nomen, quod in titulis ac nummis unice ΜΙΘΡΑΔΑΤΗΣ est, derivationi a deo Mithra congruens, in libris omnibus tam Græcis quam Latinis, tam manuscriptis quam impressis, semper ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣ vel ΜΙΘΡΙΔΑΤΕΣ sit; atque Græci hodierni vocales Η et Τ ac diphthongos ΕΙ, ΟΙ et ΤΙ pro signis diversis ejusdem soni, qui est simplicis Ι, habéant.

xcix. Etsi nullus unquam sonus in ulla lingua ad libitum loquentis immutari poterat, in linguis tamen parum cultis, ac nondum litterarum usu fixis et stabilitis, omnes soni, qui inter se aliquo modo cognati essent, usu quotidiano perfacile commutabantur. Hinc eæ litteræ, quæ spiritu denso vel aspero; i. e. non tantum a labris, sed e gutture vel pulmonibus, impetu quodam acriore, educto pronuntiabantur, ut Σ et Ρ, F et V, in variis dialectis, vel modis loquendi ex usu ortis, commutabiles erant; ita ut, in secundo casu plurali nominum secundæ declinationis, exempla extarent in antiquis Italorum sermonibus uniuscujusque harum litterarum in eodem loco adhibitæ; atque MUSASUM MUSARUM, ΜΟΥΣΑΦΩΝ, et ΜΟΥΣΑΦΩΝ, diversis regionibus ac temporibus perinde usurparentur.

c. In aliis titulis senioris ævi, quum ejusmodi usus litterarum jamdudum inter Græcos obsolescere cœperat, puncta nuda earum locos occupaverunt; ut in ΜΟΥΣΑΩΝ ΝΤΜΦΑΩΝ, &c.² Etrusci autem quibus littera O ignota erat ΨUSAIS pro ΧΟΦΑΙΣ, vulgo χοαῖς, in titulis scripserunt: at Latini veteres ERIHONT et ERIFONT pro ERUNT, in tabulis Eugubianis, atque ERARUNT pro eodem in aliis monumentis; et RUIUS pro HUIUS, INCROANDI pro INCHOANDI, &c.³ Plautus etiam habet pro GNAROS, GNA-

² Lanzi sopra le lingue morti d'Italia, P. 1. C. vii. S. 1. Osserv. iv.

³ Ἰστί γὰρ ἡ μὲν ψιλὴ, ποιότης συνλάβης, καθ' ἣν ἀναρῶς τὰς χεῖρας τὸ πνεῦμα προέρχεται, οἷον ἄλφ. ἡ δὲ δασεῖα; ποιότης συνλάβης καθ' ἣν ἐν βάθει χεῖρας τὸ πνεῦμα ἐκέρχεται. Porphy. περὶ Προσφθ. in Villosion. Diatrib. p. 114. ἡ μὲν δασεῖα ἐν τῷ θόρακι ἐκέρχεται, ἡ δὲ ψιλὴ ἐξ ἀκρῶν τῶν χειρῶν. ibid.

⁴ Salmasii de Re Hellenica, p. 421. Lanzi ib. vol. 1. p. 70: 261. not. 1. et p. 306.

⁵ Lanzi, ib. p. 259.

RUBES : unde originem, ac formationem secundi casus **GNAROFON** intelligere possumus; qui lingua et litteris Græcorum antiquissimis **ΓΝΑΡΟΦΟΝ** vel **ΓΝΑΡΟΦΟΝ** fortasse fuerit. Hanc tamen formam exolevisse, et contractionem in **ΩΝ** communi hominum usu sancitam esse, etiam in Homericis temporibus, oportet; quoniam nullum ejus exemplum in carminibus extat. In altera declinatione rationem antiquissimæ formæ in **ΩΝ** vel **ΑΩΝ** facile reddebant grammatici *πλεονασμῷ τοῦ Α— εἰς δὲ Αἰολικὰ πλεονασμὸν ἔχοντα τοῦ Α μακροῦ.*²

CI. Secundus nihilominus tertiæ declinationis casus, qui terminationem in *οιο* habet, vexatissimus inter grammaticos est; aliis Thesalicæ, aliis Bœoticæ dialectæ eum tribuentibus; quâ diversitate sententiarum hoc saltem planè declarabant, se sane nihil omnino de eo scire. Si vero in antiquissima forma pluralium **F** vel **F** locum habebat, vix dubitare licet quin eadem littera in singularibus eundem quòque locum usurpaverit: neque difficile est rationem reddere istius **I**; quum enim punctum litteræ obsoletæ locum obtinisset, usui ac consuetudini grammaticorum consentaneum erat, id in iota mutari: nam littera ista omnium hiatuum commodum ac solenne supplementum erat, quod in compluribus postea videbimus.

CII. Antiquissimam itaque formam **ΑΙΟΓΟΦΟ** fuisse nullus dubito: quæ obsoleta, et in **ΑΙΟΓΟ·Ο**, **ΑΙΟΓΟΟ**; et **ΑΙΟΓΟΤ** paulatim contracta, **ΑΙΟΓΟΙΟ** demum fiebat grammaticorum aut rhapsodorum commentis; ut justam versuum mensuram quocunque modo compleret. **VI** metrica digammatis **ΑΙΟΓΟΦΟ** penultimam syllabam ancipitem habuisse debuerit; atque ita metro claudicanti in *Ἰλίου προπάροιθεν, ἀνεύθλου κταμένῳ,*³ *Ἀσκληπίου δύο παῖδες⁴ Αἰδίου κλυτὰ δώματα,*⁵ leniter ac facile subventum est, restituta antiqua nominum orthographia **ΦΙΑΦΙΟΦΟ**, **ἌΝΕΠΣΙΟΦΟ**, **ἈΣΚΛΗΠΙΟΦΟ**, **ΑΙΦΟΑΙΟΦΟ**, &c. Syllaba **ΟΙ**, in Homericis non interpolatis, semper et ubique longa est: at **ΟΙΟ** in secundo casu nusquam occurrit, nisi ubi penultima primum in pede locum obtinet, et ultima tam positione quam natura brevis est; unde constare puto penultimam eam natura quoque brevem, tono tantum et impetu pronunciandi, certis quibusdam locis toties productam esse; atque ideo aliam habuisse formam in sermone antiquo. Rarissime recentiores, etiam Alexandrini, hanc terminationem admittunt ubi ultima syllaba positione longa fit: Apollonius tamen Rhodius *Λυκούργοιο θρασὺς υἱὸς* et *καπνοῖο στροφάλλυγες* habet; et alia fortasse exempla sedulo quærenti ertere liceret. Arg. B. 118. et A. 190. In *Odysseæ* quoque **Ε**. 239, vox *δήμου* quintum versiculi locum obtinet, atque ideo trisyllaba omnino scribenda, et pro pede dactylico habenda est; quum spondæum ex una et integra voce factum, prosodia HomERICA nequaquam in eo loco admitteret, ut plenius infra ostendemus.

CIII. Patronymicorum ac nominum, quæ e verbis formata sunt, terminationes in **ΑΣ**, **Α**, et **ΗΣ** unas et easdem ab origine fuisse puto; atque consuetudine tantum ac vario hominum usu, in diversas abiisse. Eorum casus secundos item, in **ΑΟΣ** et **ΕΟΣ**, **ΑΟ** et **ΕΟ**, contractos postea in **ΟΤΣ** et **ΟΤ**, omnes ab una antiquissima forma **ΑΦΟΣ** varie

¹ Mostell. Act. 1. s. 1. v. 17.

² Eustath. p. 178.

³ *αἰ δὲ τοῦ οἰο γένει, κατὰ μὲν τοὺς ἄλλους ὀπταλμικαί εἰσιν· ἢ δὲ τοῖς Ἀπείροσι καὶ Ἡρόδοτον βασιτὴν φέρονται γένεσθαι.* Eustath. p. 140.

⁴ Iliad. φ. 104.

⁵ Ib. ο. 554.

⁶ Ib. β. 731.

⁷ Odyss. κ. 60.

mutatos esse arbitror: quamvis omnes præter *OTX* et *OT* locum in Homericis carminibus habuerint.

civ. Nomina in *ov*; vel *EFX* desinentia omnes casus obliquos constanter ex ordine, ut ab origine formata erant, in Homericis retinuisse videntur; neque contractio nisi in tertio plurali usquam occurrit. Schema declinationis antiquæ et Homericæ fuisse credo,

S.	D.	P.
: <i>EFX</i>		: <i>EFEX</i>
: <i>EFOX</i>	: <i>EFE</i>	: <i>EFON</i>
: <i>EFI</i>		: <i>EFEXI</i> : <i>EFXI</i>
: <i>EFA</i>	: <i>EFOIN</i>	: <i>EFAX</i>
: <i>EF</i>		: <i>EFEX</i>

Quod tamen e virorum doctorum conjecturis tantum, et ratione quâdam grammatica, consequenti sumus; haud enim scintillam lucis vel Italicorum dialecti vel Græcorum monumenta præbent. Maximi autem momenti est litteras *E* et *T* in huiusmodi vocabulis nusquam diæresi separari; quod vix non aliquo evenire potuisset si ambæ ab origine vocales fuissent.

Quarti casus contracti unicuique est exemplum *ZETN* in Æschionis Samii epigrammate usurpatum,¹ atque sic, restituta forma antiquiore *ΔΞΕFN*, e *ΔΞΕFAN* eo modo quo *ΠΑΠIN* e *ΠΑΠΙΑΝ* contrahi ostendimus, contracta, in *Il. Θ. 206. Ε. 256. et Ω. 331.* omnino rescribendum pro *ZHN*; quod, elisa vocali in fine versus dactylici hexametri; seu, ut grammatici maluerunt, divisa syllaba finali, ita ut *N'* ad versus sequentis initium transferretur, in iis locis tantummodo extat, et alioqui a carminis heroici indole prorsus alienum esse videtur.

cv. Ex his nominibus formata sunt patronymica in *ΕΦΙΑΗΞ* vel *ΕΦΙΑΔΞ* vulgo *εῖδης*; et *εῖδας*; at solute semper κατὰ διάστασιν apud Pindarum et alios Æolicos Doricosve poetas antiquiores;² qui digamma in carminibus sonuisse videntur.

cvi. Nomina autem in *TX* et *T* antiquissimis temporibus casus secundos in *TFOX* habuisse, e reliquiis veteris Latini certissime constat; inter quos *PECUVA* pro vulgato *PECUA* in quarto casu; et *QUESTUVIS* ac *FRUCTUVIS* pro *QUÆSTIBUS* ac *FRUCTIBUS*, in tertio vel sexto plurali occurrunt;³ figura enim antiquissima τοῦ van vel digammatis apud Italos et Italiotas *V* et *E* fuit;⁴ atque usus τοῦ *B* pro ea littera inter Lacones solennis, neque infrequens apud Latinos et alios Italiæ antiquæ populos.

cvi. Hac ratione τοῦ *B* in tertiis casibus pronominum *SIBI*, *TIBI*, *NOBIS*, *VOBIS*, &c. locum habuit; dum in *MIHI* spiritus asper eodem modo, extruso nempe digammate, eundem locum obtinebat; quod in vocabulis Græcis etiam, dialecto non mutata, sæpe accidisse videbimus. Sic quoque adverbium relativum loci vel temporis *UBI* ex antiquissima forma tertii casus pronominis relativi *Ι-ΟΦΙ*, postea *Ι-ΩΙ*, effectum est. In usu pronominum, τοῦ *Ος* ἀντὶ προτακτικοῦ τοῦ *Ο* *Ὁμηρος οὐδέ ποτε τίθησιν*, ut rectè monuit Athenæus: at non æque verum est quod adjecit Deipnosophista, τοῦμπαλιν δὲ ἀντὶ τοῦ *Ος* ὑποτακτικοῦ παρα-

¹ Apud Athenæ. viii. p. 335. Brunck. analect. T. 1. 189. Gaisford in Hephest. p. 255

² Eustath. p. 21 et 28.

³ Lanzi, vol. i. p. 316 et 322.

⁴ Sic in Veliensium nummis et Tabulis Heracleensibus.

ἀντιπρόσθετον ὅτι προτακτικὸν 'Ο' nusquam enim istud ὅ pro ἄ nisi in locis corruptis vel interpolatis occurrit.

CVIII. Vocales itidem I et T inter se commutabiles erant tam in antiquissimis quam in recentioribus dialectis; quo evenit, ut, in Etruscis inscriptionibus idem nomen promiscue *LELUVA* atque *LELIA* scriptum sit;² Attici præterea *ΕΝΣ* pro *ΤΟΣ* vel *ΤΦΟΣ*, substituebant in declensione nominum in *ΤΣ* desinentium; et *ἐγκέλιος* pro *ἐγκέλιος* scribebant;³ atque inde declinationem communem in *ΕΟΣ*; ut *ΠΕΛΕΚΤΣ*, *ΠΕΛΕΚΕΘΣ*; *ΟΗΤΣ*, *ΟΗΕΘΣ*; ortam esse puto; nam earundem litterarum commutationem in Etrusca lingua modo observavimus: at seriórem elegantiam sapit potius quam severam rationem grammaticam Homericæ sermonis. Digamma nihilominus in hujusmodi nominibus exolevisse poetæ ætate videtur; penultima enim in secundo casu semper corripitur; ac nonnunquam ultima item in quarto.

CIX. Sin autem adjectiva masculina in *ΤΣ*, secundum casum in *ΤΟΣ* desinentem habuerunt, feminina eorum in *ΤΙΑ* desinisse debeissent; neque dubito quin vulgata terminatio *ΕΙΑ*, *ΕΑ*, et *ΕΗ*, aut ex Attica elegantia orta sit, aut ab altera forma masculina in *ΗΣ* desinente steterit.

CX. In Homericis *ΔΟΠΤ*, *ΓΟΝΤ*, &c. penultimam semper brevem in recto, et semper longam in obliquis casibus habent, metathesin; ut grammatici dicunt, τοῦ Τ; ita ut *ΔΟΠΤΟΣ* factum sit *ΔΟΠΤΟΣ*; *ΓΟΝΤΟΣ*, *ΓΟΤΝΟΣ*, &c.⁴ In Latinis autem, etiamsi metathesis istam nemo unquam somniaverit, eadem syllaba eodem modo obliquis casibus producta est; ita ut *GENU* priore brevi, factum sit *GENUA* διουλάβως priore longa; quod ex antiqua forma *GENUVA* contractum esse, exemplis *PECUVA* et *PECUA* jampridem citatis, constare puto; ideoque syllabam produci vi duorum consonantium NV, et vocabulum recte scribi *GENVA*. Declinationem ac contractionem parem fuisse in Græcis *ΓΟΝΤ*, *ΔΟΠΤ*, &c. nemo sanus; credo, negabit; atque ideo syllabam priorem, quæ natura brevis in integris casuum formis *ΔΟΠΤΦΟΣ* *ΔΟΠΤΦΙ*, &c. foret, positione longa in contractis *ΔΟΠΦΟΣ*, *ΔΟΠΦΙ*, &c. fieri. Ita denique vera et antiqua forma, quam, quum jampridem, ratione grammatica tantum, assequutus essem, irridebant critici, certissima auctoritate et analogia veteris Latini ab æntissimo Lanzo eruti et expositi, confirmata stabilitaque est. Similem contractionem in nominibus Etruscis, ut *ΘΑΝΑΦΙΛ* pro *ΘΑΝΑΦΙΛ*, ejusdem viri docti thesaurus locupletissimus veterum sermonum Italiæ exhibet;⁵ atque hinc culvis sentire licet titulos ab Ephoro, Thermissæ Ætolis, pro antiquissimis exscriptos,⁶ in quibus *ΔΟΠ*, utraque brevi, usurpatur; haud melioris notæ esse quam quos antea Herodotus, pari fraude deceptus, Thebis Bæotis exscripserat.⁷

CXI. Nominum in *ΩΣ* et *Ω* desinentium haud aliam fuisse declinationem; sed ex *ΩΣ* fieri *ΩΦΟΣ*, *ΩΦΙ*, *ΩΦΑ*, &c. e Latinis *BOS*, *BOVIS*, *BOVI*, &c. probabili saltem ratione colligere liceret, si littera *Ω* in quonibus, longa facta esset usu ac consuetudine tantum loquendi:

² L. xi. C. LXXXIV. ed. Schweigh.

³ Lanzi Vol. 1. p. 251, not. 4.

⁴ Eustath. p. 1240. l. 15.

⁵ ΔΟΠΤΟΣ μὴ ἐνδεχόμενον ὅτι ΔΟΠΤ ὡς γὰρ ΓΟΝΤ ΓΟΝΤΟΣ, καὶ μεταθεσὶν ΓΟΤΝΟΣ, οὕτω καὶ ΔΟΠΤ ΔΟΠΤΟΣ ΔΟΠΤΟΣ. Eustath. p. 1606. l. 62.

⁶ Vol. II. p. 289. &c.

⁷ Apud Strab. l. x. c. iii. s. 2.

⁸ Vide supra. s. LXXVI.

taxat penultima abolere agram; nam *supra* e duplici modo scribendi certum esse vix dubitare soet. De *OXEXOI*, *OPPEOI*, &c. diversae fuerunt grammaticorum veterum opiniones; quum hi pro tertia casu plurali *car* *trideris* rei *φ*, illi pro secunda singulari *καὶ σφραγίς* rei *φ*, adjecta syllaba *OI* habuerint. Vereor tamen ut tertius ille casus locum in assentia tueri ubique possit, ita ut *φ* pro altero *Σ* consuetudine loquendi usurpatum esse videatur. Vide Hort. Adon. in v. *ἰσίοφ*.

cxvi. In Argivorum ac Cretensium veterum dialectis, participia verborum in *HMI*, &c. desinentium, quae vulgo in *SEI* desinent, in *ENS* desinebant; atque ita in Homericorum carminum excerptibus nonnullis antiquis scripta esse, Heraclidēs, grammaticorum veterum inter doctissimos, memoriae prodidit.¹ Ab omnibus tamen libris, tam manuscriptis quam impressis, conjunctio ista litterarum *NS*, a qua abhorrebant delicatae aures recentiorum, exulat; tametsi verum atque antiquissimam formam participiorum eam constituisse, tum linguae Latinae auctoritas, tum ratio grammatica in declinatione, certissime demonstrat: secundi enim casus in *ENTOI*, *ANTOI*, et *ONTOI* desinentes, ab antiquis nominativis in *ENS*, *ANS*, et *ONS*, iuxta ac recta analogia deducti sunt. Quinetiam in nominibus propriis urbium quarundam antiquissimarum haec terminatio participialis antiqua in *NS* apud posteros asservabatur, ut in *HEIPINS*, *TIPTNS*, &c.² retinetur etiam a medicis iulumbrii nomine *EAMINS*, *INORE*.

cxvii. Apocope nihilominus rei *E*, Homericis etiam temporibus, haud infrequens fuisse videtur; ita ut *TTHTON*, *TTPON*, &c. eo quoque seculo, pro antiquioribus *TTHTONS*, *TTPONS*, &c. hominum um invalescere potuissent: atqui non dubitandum est quin *TPPANZ*, *TPPONS*, &c. in *TPAN*, *TPPENS*, &c. emollita sint posterorum elegantia; quae in dialectis *Ἀργυροπολιτικῆς* et codicibus praestantioribus (Argivis fortasse et Creticis) nondum, sub Lagidum imperio, locum obtinuerat. Audacter igitur hi archaismi carminibus restituerendi sunt. Quum feminina horum participiorum et adjectivorum imparisyllabica vel aucta sint, vix dubitandum est quin e casibus obliquis masculinorum efficta sint; atque ea ratione pronuncianda ac scribenda, prisoo more *TPHEANTEA*, *TPPONENTEA*, *HANTEA*, &c. et *TTHEANTEA*, *TPPONENTEA*, *HANTEA*, &c. contracta pro vulgatis *τῆθεν*, *τῆθεν*, *τῆθεν*, &c. In adverbis nihilum finalem saepe amputatum esse observat Eustathius τὸ δὲ *KAMAAI* ἔστι μὲν αἰτὸν *HOAAAKI*. *δύναται* δὲ καὶ διὰ τοῦ *Σ* γράφεσθαι *KAMAΔIS*, αἰ *HOAAAKIE*. *οὐκ* δὲ καὶ *ΔΗΘAKIS* *ΔΗΘAKI*, καὶ *ATΘIX* *ATΘI*. p. 1879, l. 68. Sic *'ANTIPTES* et *'ANTIPT*, atque eadem ratione credo *'AETHOPTIS*, *'EPPH-FOPTIS*, &c. rescribenda esse pro *'AETHOTAI*, *'EPPHFOPTI*, &c. quoties syllaba ultima, sine alia causa, producta sit.

cxviii. Si Menandri et Philemonis reliquiarum emendatori celeberrimo credere libet, participia masculina ultimam aliquando corripunt, ut *-ας*; *ἀν* hic (Menandri *ἑρσολ*. Fr. 9. p. 78.) pro *anapesto* haberi possit, atque ita fieri in dialecto Dorica tradidit Corinthi episcopus. S. cxlix. Vix tamen ipsi Aristarco sic decernenti assentire poterim; etiam si quid comicis Atticis vel bucolicis senioris aevi in re metrica licuerit, ne ariolari quidem ausim. Dawesi autem

¹ Apud Eustath. p. 1786. l. 24.

² Vide Gloss. in Apollon Rhod. l. iii. l. 7. 873. ed. Brunk. Eustath. in Il. 9. 190. et in Od. O. 131. Alcan. apud Hephaest. c. 1. 2.

insitiam atque temeritatem in digammatæ pro N inculcando his participiis, itemque tertiis personis pluralibus verborum, et tertiis casibus nominum et participiorum in *AN* desinentium, facilius esset irrisui exponere: et quæ vera sint ostendere ac stabilire præstat, ut contraria sua sponte ruant.

CLIX. Horem nominum ac participiorum casus tertii plurales, quamquam anomali quodammodo in dialecto communi esse videantur, iusta tamen et recta ratione grammatica effecti sunt: quum enim sequendus casus in *NTON* desinat, tertius in *NTEXI* vel *NTAXI* desinens debeat; quod paullatim contractam, in *NTEXI*, *NXI*, et *XI* abiit; ita ut *ANTEXI* fieret primum *ANTEXI*, deinde *ANXI*, ac postremo *HAXI*; *TTHTONTTEXI*, *TTHTONTXI*, *TTHTONXI*, et *TTHTOTXI*; *TTHTONTTEXI*, *TTHTONTXI*, et *TTHTONTXI*, et *TTHTONTXI*, &c. &c.

CLX. Littera *X*, sicut aliæ liquidæ, *A*, *M*, *N*, et *P*, sæpe producta vel duplicata est in pronunciando; atque quum Græci rationem scribendi consuetudini loquendi semper accommodarent, unaqueque gens ætatis civitatisque modum pronunciandi in scribendo exhibebat; e quo diversæ dialecti paullatim formas diversas accipiebant. Hinc in tabula Heracleensi casus tertius pluralis participii *ΠΟΙΟΝΤΑΧΙ* et *ΠΡΑΞΙΟΝΤΑΧΙ* est; ac vase fictili elegantissimi operis, eadem regione effosso, vocabulum *ΝΟΟΧΧ* inscriptum legimus.

CLXI. Sæpe in carminibus hic casus tertius penultimam longam habet; atque *X* tum duplici signo exprimitur, contra rationem grammaticam, credas; et certo contra morem in aliis observatum; inscriptionibus enim antiquis, si liquidum in ultima vel penultima ex usu pronunciandi geminatum sit, perinde geminatur in initiali; ideoque in carminibus, si *ANTEXI*, *ANTEXI*, &c. retineamus, *ΔΕ ΔΙΟΦΟΝ*, *ΔΕ ΜΜΕΓΑ*, &c. pro vulgatis *δι Δίφον*, *δι μέγα*, &c. recipere debemus. Omnia veterum monumenta Constantinopolitano imperio antequam alterutrum unice exhibent; et, sive hoc sive illud præterieris, optimorum temporum exemplis confirmare poteris. Constantia autem vel in conservandis vel in geminandis, more veterum, litteris, omnino expetenda est; quæ librariis Constantinopolitanis primum neglecta, nunc tandem Homericis carminibus restituitur, eo modo, quod antiquissimum ac verissimum, re diu accurateque investigata, puto.

CLXII. Minus inconstantia est, at nonnihil tamen, in geminatione consonantium *K*, *Π*, *T*; nam hæc quoque icta et emphasi pronunciandi duplicabantur, prima saltem pedis syllaba ut *δύωες*, *δύωι*, &c.; quæ, ratione grammatica *ΤΟΠΠΕΣ*, *ΤΟ ΤΤ*, &c. scribenda sunt. *B*, *G*, *D*, autem, consonantes primariæ, e quibus *Π*, *K*, *T*, duriore et ascriore quodam articulationis impetu, orta esse videntur, nunquam e tono vel emphasi duplicantur; neque dubito omnia ejusmodi exempla, quæ viri docti in carminibus Homericis se vidisse credunt, me facile monstraturum, aut menda et corruptelas esse, aut modos loquendi antiquos et obsoletos male intellectos.

CLXIII. In omnes casus, vel nominum vel participiorum in *ANX* vel *AN* desinentium, mos et consuetudo contrahendi paullatim, et comprimendi terminationes, in Homericis jamdudum temporibus, sensim ac pedetentim irrepserat: qua fit ut casus hi aliquoties sine littera *T*, et penultima correpta sint; ut *ΜΕΑΑΝΟΧ*, *ΜΕΑΑΝΑ*;

¹ *ΕΛΛΗΝΙΣΤΗΝ* τοῦ τ. τοῦτον καὶ τὸ ΤΑΑΑΝΟΧ ἀπὸ τοῦ ΤΑΑΑΧ, καὶ τὸ ΜΕΑΑΝΟΧ ἐκ τοῦ ΜΕΑΑΧ. ἵστανται γὰρ τὸ Τ, ὡς ἔχει τὸ ΤΑΑΑΝΤΑΤΟΧ καὶ τὸ ΤΑΑΑΝΤΕΡΟΝ. Eustath. p. 622. init.

ΣΑΡΠΗΔΟΝΟΣ :ONI :ONA, &c. &c. in nonnullis autem vocalis in
penultima, consonante ejecta, producta est; ut in ΚΡΟΝΙΩΝΟΣ :ΩΝΙ
:ΩΝΑ, &c.; quod maxime Homericum est, ut in sequentibus videbi-
mus. Quartus casus pluralis omnium nominum naturalem ac vetus-
tissimam terminationem in ΑΣ habuisse videtur; ita ut vulgatum illud
ΚΡΟΝΟΣ contractione antiquius forme ΚΡΟΝΑΣ erat, ut
credam, atque hoc ΚΡΟΝΑΣ in Homeris scribitur. Eodem
recentiores pro Veterum et posteriorum Α, substituerunt Ω, ut
et quantum casum fidei litteris scribebant.

CXXIV. A doctissimo Polybii editore nuper observatum est, quod in nominibus terminationem in -ITZ habentibus, ut per exordisse; Ita et MINITE, MINTE, MANITE, ELANITE, cum INPRATE, CAMPRAPE TIE scriptum sit. Sed antiquo modo scribendi, formula romana vel terminatio fuit INPZ et INTHEZ, et littera, quae excedit, non pro atque, sed omnibus quomodocumque evenisset credenda, quia in casibus obliquis personarum longam habent, ut MARTIA SPUS, &c. unde, si MARIOLIS stic saltem, scribi debebant MARTINZA, INTROZ, &c.

cxxv. Ubi nota finalis E 6 K2 non e. Ista composita sicut et prior
 tima in casibus obliquis predicatur, ut in KAPPAK: STOKI, OOL-
 NIK: AKOZ, &c.; littera T exoidisib. videtur, utque eadem in ipse
 qua KAPPAK: AKTOZ, KAPPAK: AKTOZ, OOLNIK: AKTOZ, &c.
 fuisse, quae restituenda etiam Homericis facile discerneret, uti constat
 et linguarum veterum jam olim emolliu. ceptam esse elidendo consonantem
 durioris, et producendam antecedentes aut subsequenter lyabiles, ut Sicili
 ORNI: AKOZ et Delicum OPNI: AKOZ &c. ut quibus TUBNIK: AK-
 : AKOZ facti esse, diversa loquendi consuetudine, et habitum locum
 unde collata in casu recto, et penultima in obliquis semper longa est.

ceterum Verborum tertis personae phrasalim quae valde in OPI d
desinit; et quam Dawesius contra omnem rationem grammaticam ita
anotavitatem veterum, in OPI quondam desinit; penultimam
naturalis et antiquae conservasse videtur in Bolleam Dimes dian
lecto, quod est ONTI TYITONTI quod in aliis dialectis penultima
contractum et enollitum, fiebat ONEI, MEI, et OEI. Ita modum quo
tertis casus participiorum. Ita etiam tertiae personae verborum
MI, ANTI, ENVI, et TINTI, in AEI, EIEI, et OEI habuit in his temporibus
temporibus praeteritis perfectis aliorum verborum, ut nominatio antiqua
ANTI in AAI mutata est; cuius penultima ob causam causam deperire
productum est. Egregie hallucinatus est clarissimus Henr. Bronte
fuisse olim quoniam simplicibus litterarum signis scriptas esse perul-
timas hanc personarum; atque ita formas recentiores MEI, ENVI, et
OEI, e thematibus productivibus EEMI, AAMI, et ON deductas esse. Quae
Negre fortiter et exacte futura CANES, CURENOGI TONENO, etc.
ab hominibus usurpant pro antiquioribus CANE, ENI EPANE, etc.
EN, ENI, a verbis paris QUANO, ENNEPE, TENENO, etc. formatis
casu voluit. Nunc patet etiam notum esse debere penultima futuris
et verbis primae thematibus in supero decem tribus similes
omnium temporum et gentium dialectis; productis esse, et quae antequam
quinta demissiones eorum essent EAI et EIA, non EI et EA
TYITENE et TYITENT contracta in tota et hoc antiquissima

Source is for TIBETAN, TIBETAN, OUTW; just in "EAST, WEST" Schol. Ver. in II. A, 500.

*** Antibiotic resistance:** The ability of a microorganism to resist the effects of an antibiotic.

porro ratione *ΒΟΑΞΩ*—*ΕΒΟΑΞΩ*, et *ΦΙΑΞΩ* et *ΕΦΙΑΞΩ* contracta in *βόαω*, *ιβόαω*, *φιόαω*, *ιφιόαω*, &c.; nec non a recentioribus, Atticis praesertim, in *βῶω*, *ιβῶω*, &c. Vis metrica binarum litterarum haud minus imminuta manebat, quum simplici vel *φίλω*, quam quum duplici vel *πισήμω* signo scriberetur; quod mirum est virum egregium non percepisse, quum in omni fere vocali longa lateat aut brevis absorpta, aut spiritus aut consona suppressa.

CXXVII. In vetustissima tessera hospitali Musei Borgiani Veletis, tertia persona singularis verbi *ΔΙΔΩΜΙ*, quae vulgo *ΔΙΔΩΣΙ* est, *ΔΙΔΩΤΙ*, i. e. *ΔΙΑΔΩΤΙ*, inscripta est; quae antiquissimam formam ejusdem personae in aliis verbis percepisse mihi videor: neque dubito quin Latina terminatio in *ET*, atque Graeca in *EI*, ex obsoleta in *ETI* pariter effictae sint; altera, amputato *I*, altera eliso *T*; ita ut *ΔΟCET*, *ΔΟΚΕΙ*, et *ΔΟΚΕΙ* perinde e *ΔΟΚΕETI* contracta sint; quemadmodum varius et quotidianus usus in omnibus fere linguis plus minusve effecit. “*Iones*,” grammatici dicunt, “*addunt syllabam ΣΙ tertiis personis singularibus modi subjunctivi, ut τῷττισι, pro τῷττι*. At syllaba ejusmodi adscititia ne in ullo quidem unquam hominum sermone locum habuit; et Ionica illa forma, nisi quod *T* in *Σ* mutatum sit, et *F* male subscriptum, justa ac naturalis est, *ΤΤΙΤΤΗΤΙ*—*ΤΤΗΤΗΣΙ*; atque ejecta consona, et *I* finali in mutum converso, *ΤΤΗΤΗ*. In vulgatis Homericorum exemplaribus syllaba ista paragoga tertiis personis singularibus optativi verborum in *MI* nonnunquam adjuncta est, saltem si librarii et grammatici recentiores *δῶμι* et *δῶμισι* pro Atticis optativi formis habuerint: sed in priori, aut scribendum est *ω* pro *φ*, aut iota subscriptum ab omega ad eta transferendum, et in posteriori omnino abolendum; ita ut conjunctivi fiant formae antiquioris *ΔΩΩ* e primitiva *ΔΟΦΩ* contractae; nam syllaba ista ab optativi ratione et indole prorsus aliena est.

CXXVIII. Quum quisnam fuerit Homericus pronunciandi aut scribendi mos; τῷ *T*, an τῷ *Σ*, nemo nunc scire potuerit, priorem praetuli, non tam quod antiquior esset, quam quod *εὐφρανότερος*, et carminis majestati magis congruus. Harum litterarum inter se invicem commutatio perfacilis ac solennis, in linguarum omnium pronuntiatione; et olim fuit et adhuc est: ejusdem enim sunt organi, ut ita dicam; quum *T* consonans dentalis sit; atque *Σ* et *Θ* spiritus dentales modis diversis pronuntiati; unde Lacones sonum τῷ *Σ* τῷ *Θ* tribuerunt; et hac nostra aetate omnes quasi Europae gentes syllabam *TI* tanquam *SI* pronuntiant, quoties vocalis in eodem vocabulo eam excipit.

CXXIX. Aliarum consonantium *λλσσψ*; in initis etiam verborum haud infrequentes sunt; ut in *ΕΙΒΩ* pro *ΑΕΙΒΩ*, *ΕΠΙ* pro *ΠΕΠΙ*, *ΙΑ* pro *ΜΙΑ*, &c.; quorum in nonnullis restituenda est littera initialis ut versus suum metrum habeat; quod, quoties ita visum est, fecimus. Constans tamen haec *λλσσψ*; in quibusdam, et jam ante Homericæ tempora usu communi recepta esse videtur; ut in *ΠΤΙΟΣ*, &c.: Etruscae enim linguae; *PTIA* est *SVIA*, et *FVIA*; i. e. *PTIA* et *PTIA*, quas formis antiquissimas esse, verbum *ΦΤΩ* vel *ΦΤΩ*, a quo deductae sunt, testis idoneus est. Ab eadem radice est Latina vox *PUER*; quae, solita commutatione inter sese τῷ *P* et τῷ *C* vel *K*, in Etruscis est *CFED*, i. e. *CWER*; quo antiquissimam formam Graeci

¹ Lanzi vol. ii. p. 302. &c. 373. &c.

² Ibid. p. 380.

vocabuli *KOTPOΣ* videre licet; quæ sine dubio *KTFEROΣ*, *KTFPOΣ*, et postea *KOFPOΣ* erat. PUER apud veteres Latinos in monosyllabum, quoties expediret, contrahabatur, ut SUO et SUIS: unde Librarii PUR scribebant, et grammatici a voce PURUS deducebant; ridiculè satis et absurdè, ut selebant, quoties rem etymologicam tractarent.

CXXX. In omnibus Græcorum dialectis præter Atticam, K pro H usurpatum est in ΠΩ, ΠΗ, ΠOTE, &c.; ac formæ horum vocabulorum in Latina lingua, QUO, QUA, QUOQUE, persuadere cuiquam forte potuerint Græcos antiquissimos ita pronunciasse ac scripsisse; sed in lingua Oacæ et vetustissima Latina QUIDQUID est PITPIT; et QUI, POI; quo verisimile videtur, Atticam, in hac re, scribendi consuetudinem (quod raro accidit) antiquissimam esse, atque idcirco retinendam in Homericis.

CXXXI. In codice Venetiano antiquissimo subscriptum est iota adverbii πᾶ, ἅλλᾳ, &c. ita ut πᾶ, ἅλλᾳ, &c. scriberentur ubique; et in sermone Æolico, ac Dorico superiore, ΠΩ est ΠOI: 'ENΔΩ, 'ENΔOI, &c. quæ formæ antiquiores sunt e casu tertio pronominum et adjectivorum effictæ: nam, ut vir acutissimus J. Horne Tooke jamdiu planum fecit, adverbia, præpositiones, conjunctiones, et aliæ ejusmodi vocales, non nisi fragmina et ἀποσπάσματα quædam verborum ac nominum sunt. Restituendum igitur iota istud mutum putavimus, haud minus adverbiiis, quæ e masculis et neutris nominum et pronominum formis efficta sunt, quam quæ e femininis; quum veterum sermoni haud minus ΠOI, ΚΑΤΩI, 'ΑΝΩI, &c. quam ΠΗI, 'ΑΛΛΗI, &c. convenire viderentur. Haud alia ratione ΠΑΡΑI, 'ΤΗΑI, &c. formata esse credo; quæ ideo pro sermonis vetustissimi reliquiis, non postarum commentis, habenda esse censeo. Mutum aptius quam subscriptum iota id dictum esset: dum enim lingua Græca viguit, et elegantior quædam scribendi ars invaluit, adscribebatur, non subscribebatur vocali, e contractione diphthongi productæ: Strahonis autem ætate exolescere coeperat, ita ut haud paucis codicibus omnino defuerit, gravi detrimento linguae, ejus indoles ac ratio grammatica idcirco difficilior fiebat et obscurior.

CXXXII. Ut ΠOI et ΠΗI e tertio casu pronominis, sic ΠOT e secundo ejusdem casu factum est; atque ideo pari ratione rescribendum ΠOFO, vel ΠOO, prout metrum postulet.

CXXXIII. Haud aliter adverbia in ΩI desinentia e tertio casu plurali nominum ac pronominum formata esse videntur: in tabula enim Engubiana ΠΩI est VSI; quod sermoni ac litteris Græcis redditum ΠOIZI fieret. Quum tamen sermo in his tabulis rudis ac barbarus sit, et scriptura parum constans, iota illud mutum πᾶ Ω adungere sine validiore auctoritate mihi religio est. Alia adverbia e casibus quartis nominum ac pronominum formata sunt, subandita præpositione quadam.

CXXXIV. Quum Etrusci veteres litteras Δ et O non haberent, ratio ipsa grammatica proximas potestate, quæ T et V sunt, in eorum locis postulabat; quod in nomine Dioseurorum alterius, Græcè ΔΙΟΔΕΥΕΡΚΗΣ, Etruscè TULTUCE, satis aptè evenit: at qua ratione Δ in A, aut T in QU transierit; ita ut 'ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ULYSSES; ΔΑΚΡΥΜΑ, LACRUMA; TE, QUE sint facta, ne conjectura quidem

¹ Vide Lucret. l. iv. 1029. l. v. 421. 569. Ed. Wakefield. et not. ejusd.

ulla assequi valeo; tametsi haud antiquissima putem: quum enim Latinum UTI vel UT ex Græco *ἵοτι* planè confictum sit, et *TI* affine τῷ *TE*, mutationem eam, post UT ex *ἵο TI* translatum, evenisse oportet.

CXXXV. Neque minus difficile est rationem reddere, qua Latini veteres litteris B et DU in iisdem verbis; atque, ut videtur, iisdem sonis significandis, usi sint; ut in *BELLUM DUELLUM*; *BELLONA, DUELLONA*; *BILIUS, DUILIUS*, itemque *VILIUS*; ¹ quod ultimum minus mirandum est, quoniam B et V consonans (quod idem ac F Æolicum) ambo litteræ labiales essent, atque inter se affines; ita ut, in Laconum dialecto, usus τῷ B pro F solennis esset. Idem mos, in Pamphyliæ quoque civitatibus, atque apud alias fortasse gentes quum Doricas tum Æolicas obtinuisse videtur; ² itemque inter Latinos etiam recentiores, sic ut *LIVERTUS* pro *LIBERTUS*, *BOTUM SOLBIT* pro *VOTUM SOLVIT*, in titulis sepulchralibus ac votivis, sub Cæsarum imperio incisis, satis testantur. ³ Apud Arcades quoque B in Z, quod est Ζ, mutabatur, ita ut *BEPEΘPON* fieret *ZEPEΘPON*. ⁴

CXXXVI. In omnibus linguis singula quæque verba, quo magis usu quotidiano in hominum colloquio vulgata et contrita sint, eo magis corruptelis obnoxia fiunt; ac facilius ab indole naturali et iusta analogia uniuscujusque sermonis detorquentur: quo fit ut verbum illud, quo quisque primam notionem mentis, ac conscientiam sui, voce exprimit, apud omnes gentes maxime abnorme sit, et a communi conjugandi ratione latissime aberraret. Ita, in nostra lingua Anglica, *BE, AM, ART, IS, WAS, &c.* nullo vinculo conjugationis aut ratione affinitatis invicem cohererent: sed singula sparsa ac divulsa, a diversis quasi radicibus orta, videntur: et quanquam in linguis antiquis, præsertim Græca et Latina, analogia grammatica plenior haud paullo et accuratior sit, quam in nostris vulgaribus, nihilominus Latinum verbum *SUM* tantum a Græco *ΕΙΜΙ* distat ut vix sibi quisquam persuadere possit utrumque unum atque idem esse; quo tamen nihil certius; nam antiquissima forma erat *ΕΞΩ* et terminatione in *:MI, ΕΞΩΜΙ*; e quo Etrusci, qui litteram O nullam habebant, et I in E libenter mutabant, *ESUME* fecerunt; quod Latini, solito brevitate studio, in *SUM* redegerunt; conservatis nihilominus vestigiis formæ antiquioris in *ESEM, ESE, &c.* (*sic enim veteres scribebant*) ⁵ itemque in *ERAM, ERO, &c.*; mutato tantum S in R; ut apud Latinos haud minus quam apud Lacones fieri solebat. Præteritum autem perfectum *FUI*, quod veteres semper *FUVI* scribebant, haud ejusdem verbi est; sed ad Græcum *ἔφθον* pertinet.

CXXXVII. Futura illa Græca *ΕΞΣΟΜΑΙ, ΕΞΣΘΑΙ, ΕΞΣΕΤΑΙ*, et *ΕΞΣΕΙΤΑΙ* ex antiquissima forma *ΕΞΩ* sunt; omne enim futurum natura desinit in *ΕΞΩ*, ut omne præteritum perfectum in *ΕΚΑ*; sed duo modi contrahendi fuerunt; alter, ejecta vocali ut in *ΤΤΩΩ, ΑΕΩΩ, &c.* quæ futura prima vocata sunt; alter ejecta consonante, ut in *ΤΤΗΩΩ, ΑΕΓΕΩΩ* postea in *ΤΤΗΩ et ΑΕΓΩ* contracta atque futura secunda appellata. Futurum itaque passivum antiquissimum

¹ Lanzi p. 1. C. VII. S. 1. Osser. IV. No. 5. et C. VIII. S. 1. N. 5 et 6.

² Heraclides apud Eustath. p. 1654. l. 21.

³ Torremozz. inscrip. Sic. Class. VI. No. IV. Cor. vet. musei nostri.

⁴ Strab. l. viii. c. viii. s. 4.

⁵ Lanzi, l. 1.

verbi 'ΕΞΩ erat 'ΕΞΕΧΟΜΑΙ; quod ἑλπίσει τοῦ Ε in tertia persona 'ΕΞΣΕΤΑΙ, atque τοῦ Σ alterius 'ΕΞΕΕΤΑΙ fiebat; e quo, solita contractione τοῦ ΕΕ in ΕΙ, et sibi in pronunciando productione, factum est monstrum istud poeticum 'ΕΞΣΕΙΤΑΙ.

CXXXVIII. Forma in ΜΙ contracta fuisse videtur, Homericis etiam temporibus, in 'ΕΣΜΙ et 'ΕΜΜΙ (unde 'ΕΣΣΙ, 'ΕΣΤΙ, 'ΕΣΜΕΝ, &c.); et, ejecta consonante ac producta vocali, in 'ΗΜΙ emollita, e quo 'ΗΗΝ, 'ΕΗΝ, 'ΗΝ 'ΗΑ, 'ΕΑ, 'ΗΜΕΝ, &c. &c. variis contractionibus efficta sunt: semper enim in memoria tenendum est, formas longissimas et plenissimas in omnibus verbis antiquissimas esse; neque ullam justam licentiam immutandi unquam fuisse in ullo hominum sermone, nisi quæ in contrahendo et emolliendo consisteret; atque ea non pro arbitrio cujuslibet usurpata, sed usu ac consuetudine loquendi paulatim introducta: neque nova illa et aucta themata, quæ aut ex auctis quorundam temporum formis conficta sunt, aut modum aliquem vel consuetudinem generalem actionis, adjuncto aliquo exprimunt, sicut verba in :ΙΖΩ, :ΙΣΚΩ, &c. in hanc legem peccant; compositorum enim numero habenda sunt; ut singula exempla facile probabunt.

CXXXIX. Sed, quoniam verborum analogia, qua antiquæ illæ formæ, a poetis tantum usurpatæ, aut singulis dialectis propriæ, ad certam aliquam rationem redigerentur, inter cruces grammaticorum semper fuit; haud a proposito alienum puto, præcipuas eorum sententias de hac re, e scholiis veteribus collectas et librariorum mendis aliqua ex parte saltem purgatas, in ordinem aliquem disponere, atque antequam plura disputavero, lectoris judicio submittere.

CXL. Itaque, ut a verbo difficillimo, ac grammatico veterum subtilissimo et doctissimo exordiar.

1. 'Ιστέον ὅτι τὸ 'ΕΜΜΕΝΑΙ, ὃ 'Ηρακλείδης, οὐ κατὰ τὴν δοκοῦσαν τοῖς πλείοσι ἀκολουθίαν παράγει, ἀλλὰ προπαρρηγοῦσαν αὐτοῦ, ἤγουν τὴν 'ΕΜ συλλαβὴν ἀπὸ παρρηγοῦντος Η γενέσθαι βούλεται συστόλῃ καὶ διπλασιασμῷ, ἄλλως κατὰ τὸ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα γραφέν. Φησὶ γὰρ οὕτως.

μέγιστον τεκμήριον ἐν ἀμφισβητήσῃ τόνων θεματικῶν, τὸ τήν-καὺτα περισπᾶσαι τὰ ῥήματα, ὅτε τὸ ἀπαρέμφατον διὰ προπαρρηγοῦτος τοῦ Η λέγεται. τὸ γὰρ ΚΤΩ περισπᾶται, ὅτε ΚΤΗΜΕΝΑΙ τὸ ἀπαρέμφατον. εἰ δὲ ἦν ΚΤΩ βαρυτόνως ΚΤΕΜΕΝΑΙ ἂν ἦν κατὰ τὸ 'ΕΥΤΕΜΕΝΑΙ. οὕτω καὶ ΦΙΛΩ, ΦΙΛΕΙΝ, ΦΙΛΗΜΕΝΑΙ καὶ ΝΟΗΜΕΝΑΙ, καὶ ΦΡΟΝΗΜΕΝΑΙ καὶ τὸ ΑΗΜΕΝΑΙ δὲ μαρτυρεῖ τῷ ΑΩ περισπωμένῳ.

ἤλлон οὖν, φησὶν, ὡς καὶ τὸ 'ΗΜΕΝΑΙ ἀπὸ τοῦ Ω περισπαιμένου τῆς πρώτης συζυγίας, οὐ καὶ τὸ μετοχή περισπᾶται, Αἰολιστὶ φάμεν 'ΕΜΜΕΝΑΙ καθότι Αἰόλεις καὶ ἐν θέμασι τὸ προηγούμενον Η τοῦ Μ εἰς Ε μετατιθέντες διπλοῦσι τὸ Μ. οἶον ΠΟΘΗΜΙ, ΠΟΘΕΜΜΙ· ΦΙΛΗΜΙ, ΦΙΛΕΜΜΙ.

οὐκοῦν ὃ 'Ηρακλείδης φαίνεται εἰδῶς καὶ τὸ 'ΕΜΜΕΝΑΙ ἀπὸ τοῦ ΗΝΑΙ γενέσθαι τοῦ παρρηγομένου τῷ Η· οὐ θέμα μὲν τὸ Ω, ἤγουν ὑπάρχω περισπωμένως· παρατατικὸς δὲ 'ΗΝ· κατὰ τὸ ΦΙΛΩ, 'ΕΦΙΛΗΝ· ΝΟΩ, 'ΕΝΟΗΝ· καὶ τὰ ὅμοια Αἰολικά. Eustath. p. 1407 et 8.

Hom.

H

2. τὸ δὲ **ἩΑ**, κοινότερον μὲν εἰπεῖν, πρῶτος ἀόριστος τοῦ **ἩΟΝ** ἐστίν, ὃς Ἰωνικῶς **ἘΟΝ** λέγεται· οὐ μετοχὴ **ἘΩΝ**· περὶ ἧς πολλὰ **Ἡρακλείδης** βαθυλογεῖ· **Ἰάδης** δὲ συστολῇ, εὐρηται καὶ **ἘΑ**, ἀφ' οὗ, κατὰ κράσιν, **Η** δίχα τοῦ **Ν**· οὗ τὸ κοῖνον καὶ τετριμμένον **ΗΝ** μετὰ τοῦ **Ν**· ὃ πολλὰ λογοπραγήσας **Ἡρακλείδης** ἐσπάραξεν· ὃς τοιαῦτα τινὰ περὶ τῶν διειλημμένων γραφεῖ.

Ἰωνες τοὺς παρωχημένους ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων προφέρονται ταῖς μετοχαῖς, ὅλον **ΕΙΠΩΝ ΕΙΠΟΝ**, **ΛΑΒΩΝ ΛΑΒΟΝ**. οὕτω **Η** καὶ **ΕΑ** Ἰακῶς, ὅλον **ΕΙ ΤΟΤΕ ΚΟΥΡΟΣ ΕΑ**· ἐπεὶ καὶ ἡ **ἘΩΝ** μετοχὴ ἀπὸ τοῦ **Ε** ἄρχεται. ἡμάρτηται δὲ φησὶ τὸ **ΕΑ** εἰς **Α** περατούμενον· καὶ Ἀσιάνης ἔχεται φώνης· καὶ οἱ Ἑλληνίζοντες δὲ ἐν Κιλικίᾳ οὕτω προφέρονται· τὰς γὰρ εἰς **ΩΝ** ληγούσας ὀξύνοντας μετοχὰς δέον ἐπὶ τῶν ῥημάτων εἰς **ΟΝ** περαιοῦσθαι βραχυνόμενον κατὰ πρῶτον πρόσωπον, ὅλον **ΛΑΒΩΝ ἘΛΑΒΟΝ**, **ΦΑΓΩΝ ἘΦΑΓΟΝ**, καὶ τὰ ὅμοια, αὐτοὶ ἀποβάλλοντες τὸ **Ν** καὶ μετατιθέντες τὸ μικρὸν **Ο** εἰς βραχὺ **Α** προφέρονται, ἀπὸ τοῦ **ΛΑΒΩΝ** καὶ **ΦΑΓΩΝ**, **ἘΛΑΒΑ** λέγοντες καὶ **ἘΦΑΓΑ**· καὶ τρίτα δὲ τούτων πληθυντικὰ εἰς **ΑΝ** λέγοντα λέγουσιν.

ὁ οὖν ἀπὸ τῆς **ἘΩΝ**, φησὶ, μετοχῆς, **ΕΑ** λέγων ἀντὶ τοῦ **ΕΟΝ**, ἀμαρτάνει· ὥς εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ **ΛΑΒΩΝ ἘΛΑΒΑ** φαίη. λέγει δὲ ὥς καὶ ἀναλογώτερον τοῦ **ΕΑ** τὸ **ΗΑ**· γλώσσης μὲν ὃν Ἀσιάνης, κείμενον δὲ καὶ παρὰ **Καλλιμάχῳ**· αἱ γὰρ ἀπὸ ψιλουμένου **Ε** δυσύλλαβοι μετοχαὶ τὸ **Ε** εἰς **Η** μεταβάλλουσι ἐν ῥήμασι, λέγει δὲ καὶ χρήσιν εἶναι τοῦ **ΕΟΝ** παρὰ Ἀλκαίῳ· καὶ ὅτι ὥσπερ **ΦΑΓΟΝΤΟΣ ἘΦΑΓΟΝ**, **ΔΡΑΜΟΝΤΟΣ ἘΔΡΑΜΟΝ** ἀπειλεύσει τῆς μετοχικῆς λεγούσης, οὕτω καὶ **ΕΟΝΤΟΣ ΕΟΝ** ῥητέον, καὶ οὐκ **ΕΑ**. καὶ ὥς Ἰακώτερον μὲν τὸ **ΕΟΝ**, τὸ δὲ **ἩΟΝ** κοῖνον. ὅθεν τὸ **ΗΕΞ** καὶ **ΗΕ**. τὸ δὲ **ΗΟΝ** ἐπὶ πρώτου προσώπου; ἐξαιρίσει τοῦ **Ο** **ΗΝ** γίνεται· ὡς ὁμόφωνον, κατὰ **Χαλκίδεις**, τὸ **ἩΝ ἘΚΕΙΝΟΣ**· ἀφ' οὗ **Δωρικῶς** Ἡσιόδους ἔφη τὸ **ΤΗΣ Δ' ἩΝ ΤΡΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙ**. τὸ δὲ τοιοῦτον Ἡσιόδειον **ἩΝ** ποιεῖ φησὶ τὸ **ἩΞΑΝ** προσθέσει τοῦ **Ξ** καὶ τοῦ **Α**. ὃ δὴ καὶ οἱ τῇ Ἀσιάνῃ χρώμενοι φώνῃ ποιοῦσι, τὸ **ἘΦΤΤΟΝ** καὶ **ἩΛΘΟΝ**, παρενθέσει τῆς **ΑΝ** συλλάβης, **ἘΦΤΤΟΣΑΝ** λέγοντες καὶ **ἩΛΘΟΣΑΝ**· οὕτω δὲ καὶ τὰ ὅμοια.

παραδίδωσι δὲ αὐτοὺς καὶ ὅτι Ἀριστάρχειοι τὸ **ΗΝ ΕΑ** γενέσθαι εἶπον κατὰ τμῆσιν, ὅποια τις γίνεται καὶ ἐν τῷ **ἩΝΤΑΙ ἘΑΤΑΙ** καὶ τοῖς ὁμοίοις· καὶ ἐν τῷ **ἈΣΤΤΑΓΗΝ ἈΣΤΤΑΓΕΑ**, **ΔΙΟΜΗΔΗΝ ΔΙΟΜΗΔΕΑ**· καὶ ἐν τῷ **ΗΙΔΗΝ ΗΙΔΕΑ**, καὶ τοῖς λοιποῖς. Eustath. p. 1758 et 9.

3. ὅτι δὲ Ἰακόν ἐστὶ τὸ **ΕΩΝ**, ἡ Αἰολικὸν, ἡ Δωρικὸν, πάντες γὰρ αὐτῷ χρωῶνται, **Ἡρακλείδης** ἔγραψε ποῦ. ἐνθα ἔφη καὶ ὅτι ὥς **ἘΛΘΩΝ**, **ἘΛΘΕΤΩ**, καὶ τὰ ὅμοια, οὕτως **ἘΩΝ ἘΕΤΩ**· καὶ, ἀναλόγων κράσει, **ΕΙΤΩ** διὰ διφθόγγου ὥς **ΦΙΛΕΙΤΩ**, **ΠΛΕΙΤΩ**· καὶ Δωρικῶς **ΗΤΩ**· Δωρίεις γὰρ οὕτω μεταποιοῦσι τὰς τοιούτας

παρρηγοῦσας, τὸ ΦΙΛΕΙΤΩ καὶ ΝΟΕΙΤΩ, ΦΙΛΗΤΩ καὶ ΝΟΗΤΩ λέγοντες. Eustath. p. 1411. l. 21.

4. τὸ μὲν *HN* ἀντὶ τοῦ *ΤΠΗΡΧΟΝ* ἐν πρώτῳ προσώπῳ προσφυῶς ἔχει τὸ *N* κατὰ συγκοπὴν τοῦ *HON* ὅπερ ἐστὶν ὑπὲρ *χον*. τὸ δὲ τρίτον οὐχ οὕτως ἔχει κατὰ τὸν Ἡρακλείδου λόγον ἔχοντα οὕτως τοῖς εἰς βραχὺ περαιουμένοις, εἴτα συναιρεθεῖσι, τοιοῦτοις προσώποις οὐκέτι μετουσία τοῦ *N* ἐστίν· ὥστε ἐν τῷ *HON HES HE*, καὶ συναιρέσει *HN*, οὐκ ὁρθῶς ἔχει ἢ προσέλευσις τοῦ *N* κοῖνον δέ φησι καὶ τὸ *HΣΚΕΙΝ ΕΙΡΙΑ ΚΑΛΑ*· διαλυθὲν γὰρ εἰς *HΣΚΕΕ* πῶς προσλήφεται τὸ *N*, ὅπου γε οὐδεὶς παρατατικὸς εἰς *N* περατοῦται ἐν τρίτῳ ἐνίκῳ παρ' Ἑλλεσιν; ἑτερῶθι δὲ λέγει ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι, ὥσπερ τὸ *KNEE ΤΤΡΟΝ*, ἤγουν ἔκνεεν, ἔκοπτεν, εἰς τὸ *H* συναιρεθὲν, ὡς *KNH ΤΤΡΟΝ* ἐν Ἰλιάδι, οὐκέτι σὺν τῷ *N* ἐξήνεχθη· οὕτως οὐδὲ τὸ *H* μετὰ τοῦ *N* γραφίσκεται, ἀλλὰ δήλαδὲ δίχα τοῦ *N*, κἂν σημαίνει τὸ *ΤΠΗΡΧΕΝ*, ἀπὸ τοῦ *ΕΕ* δηλονότι· καὶ οὕτω μὲν κατέστησεν ὁ σοφὸς τοιαύτην γραφήν.

ἔστι δὲ καὶ ἄλλως μετὰ τοῦ *N* νοῆσαι τὸ *HN* Δωρικῶς ἅμα καὶ Ἀττικῶς κατὰ τὸν αὐτὸν Ἡρακλείδην εἰποντα οὕτω. τὸ παρ' ἡμῖν *ΕΠΑΕΙ* καὶ *ΕΡΡΕΙ* παρὰ μὲν τοῖς Ἰωσιν *ΕΠΑΕΕΝ* *ΕΡΡΕΕΝ*· ὡς τῆς *ΕΙ* διφθόγγου τεμνομένης παρ' αὐτοῖς εἰς ἄμφω ταῦτα· παρὰ δὲ Δωριεῦσιν, ὧν τῇ διαλέκτῳ καὶ ἀρχαίοι Ἀττικοὶ χρῶνται, τὰ τοιαῦτα δύο *ΕΕ* εἰς *HN* συναιρεῖται. τὸ γὰρ *ΕΠΑΕΕΝ* *ΕΡΡΕΕΝ*, *ΕΠΑΗΝ* καὶ *ΕΡΡΗΝ* παρ' αὐτοῖς. εἰ τοίῳν τοῦτο δέδοται, τί κωλύει κατὰ τὸ *ΕΠΑΕΕΝ* *ΕΠΑΗΝ* Δωρικῶς καὶ *ΕΡΡΕΕΝ* *ΕΡΡΗΝ*, οὕτως εἶναι καὶ *ΕΕΝ* *HN*, περισπωμένως μὲν τοι διὰ τὸ τοῦ ῥήματος μονοσύλλαβον; χαρίντων τῇ Δωρικῇ φωνῇ καὶ τῶν Ἀττικῶν οἱ καὶ τὸ *ΔΑΜΑΤΕΡ* Δωρικόν δν φιλοῦσι λαλεῖν ὡς καὶ ἄλλοθι ἐδηλώθη, ὅτε τὶ θαῦμα προκίται, ὡς καὶ ὁ τοῦ κωμικοῦ Πλούτος δηλοῖ.

ἔτι ἰστίον ὅτι τὸ εἰρημένον *HN*, ἐπὶ τρίτου ἐνίκῳ προσώπου, ὁ Ἀλκιμαν *ΗΣ* λέγει, μετεिल्μημένου τοῦ *N* εἰς *Σ* Δωρικῶς, ὡς ὁ Ἡρακλείδης παραδίδωσιν. ἔστι δὲ αὐτοῦ χρήσις καὶ παρὰ τῷ βοσκολιάστῃ· ὡς καὶ ἐν τῷ *ΠΕΠΟΙΗΚΑΜΕΝ* καὶ *ΛΕΓΟΜΕΝ* καὶ τοῖς ὁμοίοις τρέπουσι τὸ *N* εἰς *Σ* οἱ Δωριεῖς λέγοντες *ΠΕΠΟΙΗΚΑΜΕΣ* καὶ τᾶλλα ὡσαύτως, δηλοῦσιν οἱ χρησάμενοι. τὸ δὲ παρ' Ἡσιόδῳ *ΤΗΣ ΔΗΝ ΤΡΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙ* ἀντὶ τὸν *ΗΣΑΝ* Βωιωτῶν λέγεται γλώσσης εἶναι, οἱ ἐνικὰ ῥήματα πληθυντικῶς ἐνθάδε συνέταπτον. Eustath. p. 1892, l. 30.

5. ἰστίον δὲ ὡς Ἡρακλείδης ἡμαρτήσθαι εἰπὼν τὸ *ΙΣΤΩ* γράφει τοιαῦτα.

τὰ διὰ τοῦ *Σ* ἐκφερόμενα προστακτικὰ καὶ εἰς *Ω* λήγοντα ἀρκτικῶν ἔχει τοῦ *Ω* τὸ *Θ* ὡς *ΛΕΓΒΣΘΩ*, *ΠΟΙΕΙΣΘΩ*, καὶ τὰ ὅμοια. ἡμαρτῆται οὖν τὸ *ΙΣΤΩ*, κἂν καὶ τὸ *ΕΣΤΩ*, διὰ τοῦ *Τ* λεγόμενα. νοητέον δέ, φησιν, ἡμαρτήσθαι αὐτὰ διὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ *Σ*,

ἤπερ τὴν διὰ τοῦ Τ γραφὴν. ταῦτα δὲ οὕτως εἶπων, ἐπάγει μετ' ὀλίγα ὅτι ἐνιοὶ ἐν τῷ ἙΣΤΩ καὶ ἸΣΤΩ οὐ φασι περιττεύειν τὸ Σ· ἐκ τοῦ ἸΣΕΤΩ δὲ καὶ ἙΣΕΤΩ κατ' ἐξαρσιν γενέσθαι τὸ ἸΣΤΩ, καὶ ἙΣΤΩ. κἂν μὲν ἀοριστῶδη χρόνον σημαίνει τὸ ἙΣΤΩ, τὸ Α εἶναι ἐξαίρουμένον· ἐπὶ δὲ μέλλοντος τὸ Ε λείπειν, οὐ τὸ Α. ἐφ' οὗς ἐπικρίνει ὅτι τὸ Α λείπει, ἵνα ἢ ἙΣΑΤΩ ἙΣΤΩ. ΠΟΙΗΣΕΤΩ γὰρ, ἢ ΝΤΘΕΤΩ οὐδεις λέγει· εἰ δέ, φησι, καὶ λείπει τὸ Ε, ὥς ἐνεστῶτα νοητέον κατὰ τὸ ΝΤΣΣΕΤΩ ἐν τούτοις δὲ κατασείων καὶ τοὺς τὸ ἙΤΩ, ἀφ' οὗ τὸ ἙΣΤΩ, ἤΤΩ λέγουστας ἐκτάσει τοῦ Ε εἰς Η, λέγει ὥς οὐδὲν εἰς ΤΩ λήγον προστακτικόν, ἔχον παρατέλευτον τὸ Ε; μετατίθηςιν αὐτὸ εἰς Η· οὐδεις γὰρ τὸ ΦΕΡΕΤΩ ΛΕΓΕΤΩ, ΦΕΡΗΤΩ ΛΕΓΗΤΩ φησίν. οὐκοῦν οὐδὲ ἙΤΩ, ἤΤΩ. αἰς δέ, φησι, καὶ τὸ ἙΤΩ ἡμάρτηται διὰ τοῦ Ε λεγόμενον, παράπηγμα διδάξει τόδε. πᾶσα μετοχὴ εἰς ΩΝ ἔξυτόνος τὸ τρίτον προστακτικόν διὰ τοῦ ἙΤΩ περαιοί· ἙΛΘΩΝ ἙΛΘΕΤΩ, ΣΧΩΝ ΣΧΕΤΩ, ΣΠΩΝ ΣΠΕΤΩ, καὶ ΜΕΤΑΣΠΕΤΩ. ταυτὴ τοι καὶ ἀπὸ τοῦ ΕΙΠΩΝ ΕΙΠΕΤΩ ρητέον. προστακτικόν μέντοι ἀορίστου μετοχῆς ἅπαν ληγούσης εἰς Σ, ὅτε εἰς ΤΩ περαιούται ἐπὶ τρίτου προσώπου, τῷ Η παραλήγεται. ὅλον ΣΦΑΓΕΙΣ ΣΦΑΓΗΤΩ, ΔΑΡΒΕΙΣ ΔΑΡΗΤΩ καὶ ἀπὸ τοῦ ΘΕΙΣ οὖν καὶ ΕΙΣ, ΘΗΤΩ καὶ ἤΤΩ, οὐ μὴν ΘΕΤΩ καὶ ἙΤΩ, ἐνθα ἡμαρτῆσθαι εἰπὼν κατὰ τὸ ΘΕΤΩ καὶ ἙΤΩ ἡγουν ὑπαρχέτω, καὶ τὸ ἙΤΩ, ἀφ' οὗ σύνθετον τὸ ἈΦΕΤΩ, λέγει, καὶ ὅτι τινὲς οὔτε ἙΤΩ φασι προστακτικόν, οὔτε ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἤΤΩ, ἀλλὰ ἙΕΤΩ τρισύλλαβον ἀπὸ τῆς ἙΩΝ μετοχῆς. ὅθεν γενέσθαι τὸ ΕΙΤΩ ἐν διφθόγγῳ καὶ ἐκείθεν ἤΤΩ διὰ τοῦ Η, ὥς ἐν τῇ Α ῥαφωδίᾳ προγέγραπται.

ὁ δ' αὐτὸς Ἡρακλείδης τῆς αὐτῆς ἙΩΝ ἔξυτόνου μετοχῆς τὸ εὐκτικὸν κανονίζων, λέγει ὅτι, κατὰ τῆς ἙΛΘΩΝ καὶ ΕΙΠΩΝ μετοχῆς, εὐκτικὰ ἙΛΘΟΙ καὶ ΕΙΠΟΙ, οὕτω δὲ καὶ ΣΧΩΝ ἙΠΙΣΧΟΙ, καὶ ἙΠΙΣΠΩΝ ΠΟΤΜΟΝ ἙΠΙΣΠΟΙ, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ἙΩΝ ἙΟΙ, οὐχὶ ΕΙΗ. περί δε τοῦ ΕΙΗ, οὗ λόγος ἔσται τις καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα, λέγει ὥς πᾶν ῥῆμα εὐκτικὸν ἔχον τὴν ΕΙ δίφθογγον παρατέλευτον, καὶ τὸ τέλος διὰ τοῦ Η, ἐκ μετοχῆς πεποιήται ληγούσης εἰς ΕΙΣ, οὐ μὴν εἰς ΩΝ καὶ τοῦτο φανερόν φησιν ἐκ τῶν Αἰολικῶν μετοχῶν. Αἰόλεις γὰρ τὸ ΝΟΩΝ ΝΟΟΙΗΝ, ΦΡΟΝΩΝ ΦΡΟΝΟΙΗΝ, καὶ τὰ ὅμοια τὰ παρ' ἡμῶν ΦΙΛΕΙΗΝ λέγουσι καὶ ΝΟΕΙΗΝ· ἐπεὶ καὶ τὰς μετοχὰς αὐτῶν εἰς ΕΙΣ προφέρουσι, ΦΙΛΕΙΣ καὶ ΝΟΕΙΣ λέγοντες ἀντὶ τοῦ ΦΙΛΩΝ καὶ ΝΟΩΝ. κατὰ δὲ τὸ ὅμοιον καὶ ἀπὸ τῆς ΩΝ, προετύπου μετοχῆς συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων, εἴη ἂν εὐκτικὸν τὸ ΟΙΗ, καὶ Αἰολικῶς ΕΙΗ· ἐπεὶ καὶ ἡ μετοχὴ ΕΙΣ. οὕτω δὲ πρῶτον εἰπὼν, ὑποκαταβάς γράφει οὕτως· ἀπὸ τοῦ ΘΕΙΣ καὶ ΒΛΕΙΣ γίνεται ΘΕΙΟ εὐκτικὸν καὶ ΒΛΕΙΟ, οὗ χρήσις ἐν Ἰλιάδι· πᾶν δὲ τοιοῦτον εὐκτικόν, ἡγουν εἰς Ο λήγον, παρὰ Σικελαῖς ἀπὸ τῶν παρ' ἡμῶν εἰς ΕΙΣ ληγουσῶν μετοχῶν, μεταβάλλου τὸ Ο εἰς Ε, πληθυντικὸν ποιεῖ προσθέσει τοῦ Τ ΘΕΙΟ ΘΕΙΤΕ, ΣΦΑΓΕΙΟ

ΣΦΑΓΕΙΤΕ, ΒΛΗΘΕΙΟ ΒΛΗΘΕΙΤΕ. εἶτα εἰπὼν ὅτι οὕτω καὶ Ὅμηρος ἀπὸ τοῦ **ΔΙΑΚΡΙΝΘΕΙΣ** καὶ τοῦ ἐκείθεν Σικελικοῦ **ΔΙΑΚΡΙΝΘΕΙΟ** ἔφη τὸ **ΔΙΑΚΡΙΝΘΕΙΤΕ ΤΑΧΙΣΤΑ**, καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ Σικέλου **ΕΙΣ** μετοχῆς καὶ τὸ **ΕΙΟ** εὐκτικὸν καὶ τὸ **ΕΙΤΕ** ὅλον, ποῖοι **Κ' Εἴτ' Οὐτῶς ΣΗΙ ΑΜΤΝΕΜΕΝ**—καταδέχεται καὶ τοὺς λέγοντας τὰ τοιαῦτα συγκεκρόφθαι ὅλον, τὸ **ΔΙΑΚΡΙΝΘΕΙΤΕ** ἐκ τοῦ **ΔΙΑΚΡΙΝΘΕΙΗΤΕ**, καὶ τὸ **ΕΙΤΕ** ἀπὸ τοῦ **ΕΙΗΤΕ**, εἰπὼν ὡς οὐ διαφερόμεθα αὐτοῖς, οὐ γὰρ ἄτοπον αὐτὰ κατὰ συγκοπὴν ἐξηγέσθαι. Eustath. p. 1755, l. 54.

β. κυριολεξία δὲ τοῦ **ΕΙΛΑΤΟ** ἀντὶ τοῦ **ΕΚΑΘΗΝΤΟ** ἐν τῷ **ΠΕΝΤΗΚΟΣΙΟΙ Δ' ΕΝ ΕΚΑΣΤΗ**—ἔδρη δηλαδὴ—**ΕΙΛΑΤΟ**. οὕτω καὶ ἐν Ἰλιάδι τὸ **ΕΙΛΑΤΑΙ ΕΝ ΜΕΓΑΡΟΙΣ ΠΟΤΙΔΕΓΜΕΝΑΙ**, ψιλῶς κατὰ Ἑρακλείδην προενεκτέον. οὐ γὰρ κἀνήνται, φησιν, ἀλλ' ὑπάρχουσιν, ἤγουν εἰσίν. Ἰωνες γὰρ τοῖς παρακειμένοις ἀντὶ ἐνεστῶτων χρώνται ὅλον, **ΔΙΑΝΕΝΟΗΜΑΙ** ἀντὶ τοῦ **ΔΙΑΝΟΟΤΜΑΙ**, καὶ τὰ ὅμοια.

πλατύων δὲ Ἑρακλείδης τὸν περὶ τοῦ **ΕΙΛΑΤΑΙ** λόγον, γράφει τοιαῦτα. ὡς **ΗΧΕΙΤΑΙ ΗΧΗΤΑΙ, ΔΙΚΕΙΤΑΙ**, οὕτως ἀπὸ τῆς β πρώτης συζυγίας τῶν περιπαυμένων, παθητικοῦ ἐνεστῶτος γένεως **ΕΪΤΑΙ** οὐ εἴη ἀν παρακειμένος **ΗΤΑΙ**, μεταπεσούσης κατὰ τὴν τῆς **ΕΙ** διφθόγγου εἰς **Η**. πληθυντικὸν δὲ αὐτοῦ προσθήσει **Ν** ἀναλόγως **ΗΝΤΑΙ**, κατὰ τὸ **ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ ΠΕΠΟΙΗΝΤΑΙ**, καὶ τὰ ὅμοια. εἶτα Ἰωνικῇ τμήσει τοῦ **Η** εἰς **Ε** καὶ **Α**, ὡς **ΝΕΝΟΗΝΤΑΙ ΝΕΝΟΕΑΤΑΙ**, οὕτω καὶ **ΗΝΤΑΙ ΕΑΤΑΙ**. Ὅμηρος δὲ κατὰ Ἰάδα προσθεῖς τὸ **Ι**, ἔφη **ΕΙΛΑΤΑΙ ΕΝ ΜΕΓΑΡΟΙΣ**. εἶτα λέγει ὅτι καὶ τὸ δασυνόμενον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἐκφερόμενον οὕτως ἔχει. τὸ γὰρ **ΗΝΤΑΙ** ἤγουν κἀνήνται, κατὰ τμῆσιν τῆς **ΗΝ** συλλαβῆς εἰς **Ε** καὶ **Α**, **ΕΑΤΑΙ** λέγεται ὅλον, **ΟΙ ΔΗ ΝΤΝ ΕΑΤΑΙ ΣΙΓΗΙ**. τούτοις δὲ ὁ αὐτὸς ἐπάγει, καὶ ὅτι ἐνίοι τῶν Ἰόνων, οἳ ἀκολουθεῖ, φησι, καὶ ὁ τὰ Ναξιακὰ γράψας Φιλῆτας εἶπε Κάλλινος, μόνον τὸ **Η** ἐν τοῖς τοιούτοις παρακειμένοις εἰς **Ε** καὶ **Α** τέμνοντες τὸ ἐπόμενον **Ν** φυλάττουσι· **ΠΕΠΟΙΕΑΝΤΑΙ** λέγοντες καὶ **ΓΕΓΕΝΕΑΝΤΑΙ** καθὰ καὶ τὸ **ΕΙΓΕΝΟΝΤΟ ΕΓΕΝΤΟ**. καὶ ὁ γε Ζηνόδοτος πολλάκις, φησί, παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτω γράφει καὶ τὰ ἑνικά, δίχα μέντοι τοῦ **Ν** τὸ **ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ** καὶ **ΝΕΝΟΗΤΑΙ, ΠΕΠΟΙΕΑΤΑΙ** γράφων καὶ **ΝΕΝΟΕΑΤΑΙ**. ἡ μέντοι Ἀριστάρχους ἔκδοσις οὐκ οἶδεν Ὅμηρον τῇδε τῇ διαλέκτῳ χρώμενον. εἰ καὶ τισιν ἔδοξεν ὁμοίως τῷ **ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ ΠΕΠΟΙΕΑΤΑΙ**, οὕτω τὸ **ΗΤΑΙ** ἑνικόν, ἤγουν κἀνήνται, γενέσθαι **ΕΑΤΑΙ**, καὶ λειφθῆναι Βοιωτικῶς ἀντὶ πληθυντικοῦ τοῦ **ΗΝΤΑΙ ΕΑΤΑΙ** ἐν τῷ **ΟΙ ΔΗ ΝΤΝ ΕΑΤΑΙ ΣΙΓΗΙ**, ὁ δὲ ἀπορραπίζει ὁ Ἑρακλείδης εἰπὼν οὐδέποτε τὸν Ὅμηρον ἐνίκους χεῖσθαι ῥήμασι ἀντὶ πληθυντικῶν. καθάπερ ἐνίοις Βοιωτῶν ἔδοξεν. Eustath. p. 1885. l. 43.

7. οἱ καθ' Ἡρακλείδην τὰ τρίτα τῶν ὀριστικῶν περισπωμένων τῆς πρώτης συζυγίας καὶ τῶν βαρυτόνων δὲ ῥημάτων κατὰ τὸ ἔνικον εἰς τὴν ΣΙ συλλαβὴν περαιῶσι, τοῦ Η παραλήγοντες· τὸ γὰρ ΦΙΛΕΙ καὶ ΝΟΒΙ, καὶ ΛΕΓΕΙ, καὶ ΦΕΡΕΙ, ΦΙΛΗΣΙ, φησί, καὶ ΝΟΗΣΙ, καὶ ΛΕΙΓΗΣΙ, καὶ ΦΕΡΗΣΙ· τοιοῦτων δὲ καὶ τὸ ΔΑΜΠΡΟΝ ΠΑΜΦΑΙΝΗΣΙ παρ' Ὀμήρου ἄπαξ, φησί, χρησαμένῳ τῇ διαλέκτῳ ἐπὶ τούτου, καλεῖται δὲ καὶ τὸ σχῆμα Ἰβυκίῳ ἐκ τῶν γραμματικῶν διὰ τὸν μελοποιὸν δηλαδὴ Ἴβυκον φιληθῆσαντα τοιαύτη γλῶσση· εἰ δὴ, φησί, καὶ τὸ Ω, τοῦτ' ἐστὶν τὸ ὑπάρχον πρώτης ἐστὶ συζυγίας, κατὰ τὸ ΦΙΛΩ, καὶ ἐστὶ τρίτον αὐτοῦ ΕΙ, Δωριζόμενον κατὰ Ῥηγίους γένηται ἂν ὁμοίως ἐκ τούτου ΗΣΙΝ ὁ ἰεστώς. ἰστέον δὲ ὅτι οὐ περὶ τρίτων ἀνθυπετάκτων ἐστὶν ὁ λόγος, ὅπως τὸ ΛΑΒΗ, ΔΑΧΗ· ἐξ ὧν ΛΑΒΗΣΙ, ΔΑΧΗΣΙ· αὐτὰ γὰρ καὶ ὅσα τοιαῦτα οὐ Ῥηγίαν, εἰσὶν ἀλλὰ Ἰόνων. Eustath. p. 1576. l. 57.

8. τὸ δὲ ΔΕΛΑΚΤΙΑ ἔχει μὲν ὀριστικὸν παρακείμενον καὶ διὰ τοῦ Η. ΔΕΛΗΚΕ γὰρ ὡς τὸ ΔΑΙΜΟΝΙΗ ΤΙ ΔΕΛΗΚΑΣ.— Ἰωνικῶς δὲ ἡ λέξις τῷ Α προπαραλήγεται, συσταλέντος τοῦ Η. Δοριεῖς μὲν γὰρ τὸ Η εἰς Α μακρὸν τρέπουσιν· ὅλον ΔΗΜΟΣ ΔΑΜΟΣ, ΜΗΝ ΜΑΝ. Ἰωνες δὲ εἰς βραχὺ καταστρέφουσιν· ὅλον ΔΕΛΗΚΤΙΑ ΔΕΛΑΚΤΙΑ, ΜΕΜΗΚΤΙΑ ΜΕΜΑΚΤΙΑ, οὕτως Ἀφθόνιος.

Ἡρακλείδης δὲ, ἐν οἷς λέγει τὸ ΔΑΚΝΩ Δωριδί καὶ Ἰάδι πεποιῆσθαι διαλέκτῳ, Δοριεῖς μὲν γὰρ, φησιν, ἐντιθέσιν τῷ Τ τὸ Ν· ΘΤΗ ΘΤΝΩ, ΔΤΩ ΔΤΝΩ, Ἰωνες δὲ βραχύνουσι τὸ Η διὰ τοῦ Α· ἐπάγει οὕτω ΜΕΣΗΜΒΡΙΑ ΜΕΣΑΜΒΡΙΑ, ΠΗΡΗ ΠΑΡΗ, ΔΕΛΗΚΤΙΑ ΔΕΛΑΚΤΙΑ, ΜΕΜΗΚΤΙΑ ΜΕΜΑΚΤΙΑ, συλλαβὴν οὕτω καὶ αὐτὸς τῷ Ἀφθόνιῳ. Eustath. p. 1714. l. 49.

9. παρακείμενου ἐνὸς πολλοὶ ἰεστώτες εὔρηται· ἐνὸς δὲ αὐθις ἰεστώτος παρακείμενοι πολλοὶ, οἷς ὅλον ἐπὶ τοῦ ΦΙΛΩ καὶ ΓΗΘΩ· ἐφ' ὧν εἰς μὲν παρακείμενος ὁλόκληρος ΠΕΦΙΛΗΚΑ, ΓΕΓΕΘΗ· ΚΑ· δεύτερος δὲ ΓΕΙΓΘΑ, ΠΕΦΙΛΑ· τρίτος, παρ' Ἰωνσι δίχα τοῦ Κ, ΠΕΦΙΛΗΑ, ΓΕΓΕΘΗΑ· ὅς, φησί, καὶ Ὀμηρος χρῆσθαι εἰσθεν ἐφ' ἑτέρων ῥημάτων. ὡς ὅτε ἐκ τοῦ ΤΕΤΤΥΧΗΚΑ ΤΕΤΤΥΧΗΑ λέγει, ΔΙΑΠΡΤΣΙΟΝ ΤΕΤΤΥΧΗΩΣ· τέταρτος δέ, φησί, παρακείμενος τοῦ ΦΙΛΩ ΠΕΦΙΛΑΕΙΑ· πρὸς δὲ ὃν Ὀμηρος ἔγραψε τὸ ΝΕΚΤΩΝ ΚΑΤΑΤΕΘΝΕΙΩΤΩΝ ἐκ τοῦ ΤΕΘΝΕΙΑ παρακείμενου. πέμπτος παρακείμενος ἐκ τοῦ ΠΕΦΙΛΑΒΙΑ ὁ ΠΕΦΙΛΑΕΑ δίχα τοῦ Ι· οὗ πρὸς ἀκολουθίαν τὸ ἙΣΤΕΟΤ' ΕἶΝ Α' ἸΔΑΟ, ἀπὸ τῆς ἙΣΤΕΩΣ, φησί, μετοχῆς τοῦ ΣΤΩ ῥήματος· πολλάκις δέ, φησιν, ὑπαλλέττουσι καὶ ἕκτῃ διαφοράν παρακείμενων ἐκ τοῦ Ε εἰς τὸ Α· τὸ γοῦν ἙΣΤΕΑ ἙΣΤΑΑ λέγουσιν· ἂφ' οὗ μετοχὴ ἙΣΤΑΩΣ. τοῦτο δέ, φησιν, ἡ μετάπτωσίς ἐστὶ τοῦ Ε εἰς Α Ἰωνικῶς, ἢ τοῦ Η εἰς

Α. κατὰ δὲ τὸ ἙΣΤΑΑ—ἙΣΤΑΩΣ γίνεται καὶ ΔΕΔΑΩΣ ἐκ παρακειμένου τοῦ ΔΕΔΑΑ. οὕτω δὲ καὶ ΒΕΒΑΩΣ, ΜΕΜΑΩΣ, ΓΕΓΑΩΣ, καὶ ἄλλα. ἐν τούτοις δὲ ὁ αὐτὸς Ἡρακλείδης καὶ τὸ ΠΕΠΛΘΤΙΑ διασαφῶν, ὅπερ ἐν τοῖς ἐξῆς ποῦ κεῖται παρ' Ὀμήρῳ, λέγει καὶ ὅτι τὰ ὑποτακτικά, ὧν αἱ μετοχαὶ εἰς ΩΝ ἐξυτόνοι, ὁλον ΤΥΧΩ—ΤΥΧΩΝ, ΕΥΡΩ ΕΥΡΩΝ, ὁμοίως τοῖς περισπωμένοις ὀριστικοῖς κατὰ τὸν περικείμενον κλίνονται ὁλον ΤΕΤΤΥΧΗΚΑ ΕΥΡΗΚΑ· ἐξ ὧν μετοχαὶ ΤΕΤΤΥΧΗΚΩΣ, ΕΥΡΗΚΩΣ. οὐκοῦν καὶ τοῦ ΠΛΘΩ—ΠΛΘΩΝ κλίσις ὁμοία ΠΕΠΛΘΗΚΑ ΠΕΠΛΘΗΚΩΣ, θήλυκον ΠΕΠΛΘΤΙΑ. ὥσπερ δὲ ΔΕΛΗΚΗΚΩΣ ΔΕΛΗΚΩΣ, ΓΕΓΗΘΗΚΩΣ ΓΕΓΗΘΩΣ Ἰωνικῇ συγκυτῇ, οὕτω καὶ ΠΕΠΛΘΗΚΩΣ ΠΕΠΛΘΩΣ, οὗ θήλυκον ΠΕΠΛΘΤΙΑ.

σημειῶσαι δ' ἐν τοῖς προειρημένοις τὸ ἐν φώνῃ μόνῃ καὶ μὴ ἐν γραφῇ· ὁ δὲλοι παρακείμενον φαινόμενον μὲν ἀκολουθία κλίσεως καὶ νοήσει μόνῃ, μὴ γραφόμενον δὲ, αἰς ἀχρηστον δηλαδὴ καὶ ἀνέξοιστον, αἰς Ἡρακλείδης φησὶν. Eustath. p. 1700. l. 31—51.

10. πρῶτα μὲν ἰστέον ὅτι τὸ ΓΙΝΩΣΚΟΝ ἡμαρτήσθαι δοκεῖ μὴ γραφόμενον ΓΙΓΝΩΣΚΟΝ ἐν δυσι Γ, αἰς Ἡρακλείδης βούλεται. λέγει γὰρ ἐκεῖνος ὅτι, ὥσπερ ΤΕΛΩ ΤΕΛΙΣΚΩ Ἰωνικῶς διὰ τοῦ Κ παραληγομένου τῷ Σ καὶ τῷ Ι, ὁμοίως καὶ ΘΟΡΩ ΘΟΡΙΣΚΩ, καὶ ΜΟΛΩ ΜΟΛΙΣΚΩ, οὕτω καὶ ΝΟΩ ΝΟΙΣΚΩ.

ἐκ τούτων, κατὰ κράσιν, ΘΡΩΣΚΩ, ΒΛΩΣΚΩ, ΝΩΣΚΩ, καὶ Αἰολικῶς ΓΝΩΣΚΩ. Αἰόλεις γάρ, φησι, τὸ ΝΟΩ, ΓΝΩ φασίν. ὅθεν καὶ τὸ ἈΜΦΙΓΝΟΕΙΝ, ἡγουν διχονοεῖν καὶ ἡ ΞΥΓΓΝΟΙΑ, καὶ τὸ ἈΓΝΟΕΙΝ, καὶ ἡ ἈΓΝΟΙΑ. ἐφ' οἷς παραδούς ὁ Ἡρακλείδης, αἰς προστιθείας τὸ Γ τοῖς λεξείοις καὶ οἱ Ἡπειρώται, αἰς καὶ ἀλλαχοῦ ἐρρέθη, τὸν ΔΟΥΠΟΝ ΓΔΟΥΠΟΝ λέγοντες· ὅθεν καὶ ἘΡΙΓΔΟΥΠΟΣ ΠΟΣΙΣ ἨΡΗΣ. ἐνθα μνηστέον καὶ τοῦ ἘΠΙ Δ ΕΓΔΟΥΠΗΣΑΝ ΑΘΗΝΑΙΗ ΤΕ ΚΑΙ ἨΡΗ· προσθεῖς δ' εἶπεν καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ΝΕΦΟΣ, ΝΟΦΟΣ, καὶ ΓΝΟΦΟΣ Αἰολικόν, ὁ ἄλλως ΔΝΟΦΟΣ· καὶ ὅτι καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι ΓΕΝΤΟ, ἡγουν εἴλετο, ἔξωθεν ἔχει τὸ Γ· καὶ αἰς ἡ ΓΝΩΜΗ, πλεονάζει καὶ αὐτὴ τῷ Γ, γενομένη δηλαδὴ ἐκ τοῦ ΝΟΩ ΝΟΗΣΩ, Δωρικῶς μὲν ΝΩΜΗ, Αἰολικῶς δὲ ΓΝΩΜΗ, διδάσκει αἰς Ἰωνες, ὅτ' ἂν ἀναδιπλώσῃ ῥήματα, τὸ αὐτὸ ἀρκτικὸν ποιοῦνται πρώτης καὶ δευτέρας συλλαβῆς, ΛΑΒΕΣΘΑΙ ΛΕΛΑΒΕΣΘΑΙ, ΚΑΜΩ ΚΕΚΑΜΩ, ΠΙΘΕΣΘΑΙ ΠΕΠΙΘΕΣΘΑΙ, ΔΑΣΚΩ ΔΙΔΑΣΚΩ, ΤΥΣΚΩ ΤΥΤΥΣΚΩ, χωρὶς εἰ μὴ μᾶλλον δύο δασεία κείσεσθαι παράλληλα.

τοίνυν, φησὶ, τοῦ ΝΟΙΣΚΩ, συνηρημένου, αἰς εἰρηται, εἰς τὸ ΝΩΣΚΩ, εἴη ἂν ἐπ' αὐτοῦ Ἰωνικῇ ἀναδιπλώσις ΝΙΝΩΣΚΩ διὰ τῶν δύο Ν, τοῦ δὲ ΓΝΩΣΚΩ Ἡπειρωτικῇ ΓΙΓΝΩΣΚΩ διὰ τῶν δύο Γ· αἰς εἶναι, τῷ λόγῳ τούτῳ, ἡμαρτήμενον τὸ ΓΙΝΩΣΚΩ διὰ μόνου τοῦ κατ' ἀρχὴν Γ. εἰ δὲ τούτο τοιοῦτον, καθ' Ἡρακλείδην, πταίοιτο ἂν ὁμοίως καὶ τὸ ΓΙΝΕΣΘΑΙ καὶ τὰ κατ' αὐτὸ πάντα.

οἷς, οἱ μὲν παλαιοὶ, ἐν δυσὶ Γ, ἐχρῶντο, ΓΙΓΝΟΜΑΙ λέγοντες καὶ ΓΙΓΝΟΜΕΝΟΣ· οὕτω καὶ τὰ ἄλλα. οἱ δὲ ὕστερον, ὥς τε καὶ φειδόμενοι γραφικοῦ μέλανος, τὸ δεύτερον Γ παρέλειψαν.

ἔστι γὰρ κἀνταῦθα, ὥς Ἡρακλείδης βούλεται, κατὰ ΜΕΝΩ ΜΕΜΝΩ κατὰ διπλασιασμόν, καὶ μεταθέσει τοῦ Εἰς Ι, ΜΙΜΝΩ κατὰ Ἰωνας, οὕτω καὶ ΓΕΝΩ ΓΕΓΝΩ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ΓΙΓΝΩ ΓΙΓΝΟΜΑΙ καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν. ἐν τούτοις δέ, περὶ ἀναδιπλώσεως ἀκριβολογούμενος Ἡρακλείδης λέγει ὅτι, ὁπνίκα μὲν συλλαβῆς ἀναδίπλωσις ἦ, ὕστερεῖται τὸ ὁλόκληρον μία συλλαβῇ, ἥγουν λείπεται τὸ τέλειον καὶ κοῖνον μίας συλλαβῆς πρὸς τὸ διπλασιαζόμενον. τὸ γὰρ ΛΑΒΩ μία συλλαβῇ οὕτως ὕστερεῖ τοῦ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ΔΕΛΑΒΩ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ὅτε δὲ γράμματι ἐνθεωρεῖται ἐνὶ ἡ ἀναδίπλωσις, τότε ἰσοσυλλάβει τῷ ἀναδεδιπλωμένῳ τὸ ὁλόκληρον, οἷον ΜΕΝΩ ΜΙΜΝΩ, ΓΕΝΩ ΓΙΓΝΩ· οὕτω δὲ καὶ ΜΕΛΩ ΜΕΜΛΩ, καὶ πλεονασμῷ ἥγουν παρενθέσει τοῦ Β, ΜΕΜΒΛΩ· παρεντιθέντος τοῦ Β διὰ τὸ μηδέποτε κατὰ μίαν συλλαβὴν τῷ Α ἐπέσθαι τὸ Μ ὥς δῆλον καὶ ἐκ τοῦ, ὥς ἑρρήθη, ΜΟΛΙΣΚΩ ΒΛΩΣΚΩ, καὶ ἐκ τοῦ ΠΑΡΑΜΕΜΕΛΗΚΕ, ΠΑΡΑΜΕΜΒΛΩΚΕ. Eustath. p. 1722. l. 36. &c.

CXLI. In his omnibus, criticorum veterum solennis et inveteratus error, quo archaismos pro idiotismis, aut, ut Latine loquar, prisci et obsoleti sermonis reliquias pro singularum gentium aberrationibus vel poetarum licentiis acceperunt, planè conspicuus est. Ceteroqui, conversis eorum sententiis; et quæ singularum usui ac consuetudini abnormi tribuerunt, in sincerorum et antiquissimorum loco habitis, exempla, quæ ex fontibus jamdudum obturatis ac deperditis arcessivere, ad justam aliquam notitiam priscae grammaticæ quemvis adducere possunt.

CXLII. Verborum modis, temporibus, numeris, ac vocibus ea grammatica locupletissima est; atque, in eorum usu ac discrimine poetæ antiquissimi ἀκριβεια ubique constans et eadem: quum posteri vocum discrimen in multis neglexerint, haud parvo detrimento linguæ; quæ eo multum perdidit perspicuitatis illius subtilis et exquisitæ, qua singulis vocibus singulos vel cogitandi, vel agendi, vel patiendi modos distinctè ad amussim exprimere solebat. Modorum tamen usus Homericus paullo licentior quibusdam visus est: sed an rationi grammaticæ minus aptus et congruus sit, quam posterorum consuetudo, questio admodum difficilis est, cujus solutio petenda ex intimis recessibus humanæ mentis.

CXLIII. Verborum tempora in omnium linguarum¹ principiis tria tantummodo fuisse, præsens, futurum, ac præteritum, ipsa rerum natura indicare videtur: nam distinctiones vel modificationes illæ perfectorum, imperfectorum, &c., non nisi e grammatica jam culta, et ad animi subtiliores sensus exprimendos ordinata, oriri potuerunt. Si autem conjecturis indulgere liceret, ex iis quæ Heracleides commentatus est in ΕΑ, ΗΑ, ΕΟΝ, ΗΝ, &c.² dicerem omnia præterita terminationem primæ personæ singularis, voce activa, in Α habuisse; atque ideo præteritum imperfectum et utrumque aoristum una eadem-

¹ Vide supra in excerpt,

que forma expressos esse: adjecto enim *N* finali, quod conclusionem duntaxat vocis post litteram vocalem significabat, transitio *τῷ AN* in *ON* haud minus facilis quam *τῷ EAN* in *HN* feret; atque hac ratione originem ac veram indolem aoristi secundi assequi possumus; in quo *Hänsterhusius* et *Lennepe* präteritum imperfectum ex alio themate sepecepisse credebant; quum usus tamen ejus Homericus aoristum tempus subaudiendum indicet. Neque duo futura a diversis thematibus, ut iidem viri docti pro comperto habuerunt, orta esse videntur; sed diversa litterarum elisione in diversas formas contracta esse, modo quo supra ostendimus.

CXLIV. Aliorum quoque schemata temporum quae ἀποπαλίστρα quibusdam visa sunt eadem ratione formata esse nullus dubito; ita ut non modo *ΤΗΠΤΕΩ* in *ΤΗΠΤΕΩ*, *ΤΤΩ*, *ΤΤΗΣ* et *ΤΤΩ* paulatim contraheretur; sed *ΤΕΤΤΙΑ* *ΤΕΤΤΑ* *ΤΕΤΤΙΜΑΙ*, *ΕΤΤΙΗΝ*, *ΕΤΤΘΗΝ*, &c. eadem ratione e formis regularibus ab uno themate *ΤΤΙΤΩ* deductis, litteris paullatim elisis aut emollitis, efficta sint. Si enim unumquodque verbum themata tam varia ac diversa habuisset, non eadem ratione in omnibus ea themata formata essent; at singula quæque verba suas varietates ab aliis diversas habuissent, ita ut nulla analogia inter sese conjungerentur; neque, quum themata *ΤΤΙΤΩ*, *ΤΤΩ*, *ΤΤΗΣ*, *ΤΤΩ*, *ΤΤΗΜΙ*, et *ΤΤΘΗΜΙ* extitisse concederemus, ratio constaret, qua *ΚΤΙΤΩ*, *ΚΑΑΝΩ*, *ΚΑΑΖΩ*, et tot alia verba pari more modoque sua quæque themata diversa haberent. A themate nihilominus in *MI* rectè fortasse deduceremus aoristos illos *ΕΤΤΙΗΝ* et *ΕΤΤΘΗΝ*: nam themata activa in *MI* e passivis in *MAI* orta esse videntur; atque ideo aoristos hos, ut eorum participia in *EIZ* vel *ΕΝΕ*, significationem passivam in activa forma retinuisse; æquè ac participia Latina in *ENS*, quæ pro passivis usurpabantur in prisco sermone.¹ Haud tamen cum viris doctis temere pro præteritis imperfectis hujusmodi aoristos habuerim; quum littera *Σ*, característica futuri et aoristi primi in voce activa, et ab imperfecto alienissima, locum in eo aoristo passivo, in verbis etiam puris, in quorum thematibus aut præteritis perfectis nullum usquam istius litteræ vestigium inventum sit, obtineat; ut in *ΕΜΝΗΣΘΗΝ* a *ΜΝΑΟΜΑΙ* seu *ΜΝΗΜΑΙ*, et *ΕΠΠΝΣΘΗΝ* a *ΠΝΟΜΑΙ*, seu *ΠΝΜΑΙ*. Mihi igitur rem sæpius retractanti probabilius videtur *ΕΤΤΘΗΝ* ex *ΕΤΤΙΤΣΑΜΗΝ*, vulg. *ἐτυλάμην*, ut in voce media extat, paullatim contractum esse, quam e positione derivata *ΤΤΘΗΜΙ* confictum; præsertim quum ejusmodi formas in Homericis vim aoristi non imperfecti semper et ubique habere observaverim; et contractiones alias haud absimiles ipsi viri docti in verborum conjugationibus agnoverint.² Sententiam grammaticorum, qui hunc aoristum e præterito perfecto deducunt, merito repudiavit *Lennepe*. Lacones *Σ* in omnibus pro *Θ* usurpaverunt; atque eorum mos loquendi in sermonem communem aliquatenus, et inde in carmina HomERICA irrepsisse videtur; quamvis Dorica ista dialectus ab Achaica antiquissima maxime aliena esset. Hinc præterperfecta *ΑΕΛΑΣΜΑΙ*, *ΠΕΠΤΣΜΑΙ*, &c. a *ΛΑΘΩ* seu *ΛΗΘΩ*, *ΠΤΩ*, &c. ortum habuisse credere licet; quæ ideo a nobis in justiora et antiquiora *ΑΕΛΑΘΜΑΙ*, *ΠΕΠΤΘΜΑΙ*, &c. redigenda erunt; nisi ubi thema in *ΔΣΩ* vel *ΣΩ* esse poterit. Utram Ionica *ΕΓΕΙΡΩ*, *ΦΘΕΙΡΩ*, *ΚΤΕΙΝΩ*, *ΚΕΙΝΟΣ*, *ΒΟΤΑΗ*,

¹ Aul. Gel. Lib. II. c. ii. et Gronov. not.

Hom.

² *Lennepe*. Analog. Græc. L. vii.

ΑΩ obtinuit; ut TIMHENS, POIHENS, &c. pro antiquioribus TIMAFENS, POIAFENS, &c.; quæ Homericis etiam temporibus exolevisse videntur. In futuris quoque et aoristis, quæ vulgo πῆρα—ἔπαρα, ἔρφα—ἔρφα, &c., scribuntur, τὸ Η in locum τοῦ ΕΙ recipiendum putavimus, tam constantius ergo, quam quod veteres ita pronunciasse videntur: nam, utrum primæ positiones antiquæ ΠΕΙΡΩ, 'ΕΓΕΥΡΩ, &c., an ΠΕΡΡΩ, 'ΕΓΕΡΡΩ, &c., fuissent, futura et aoristi regulares ΠΕΡΣΩ—'ΕΠΕΡΣΑ—'ΕΓΕΡΣΩ 'ΗΓΕΡΣΑ esse debebant; e quibus, solita elisione τοῦ Σ, et productione vocalis antecedentis, ΠΗΡΩ—'ΕΠΗΡΑ, 'ΕΓΗΡΩ—'ΗΓΗΡΑ, &c., fieri oportebat. Præteritum perfectum, participio et verbo auxiliari 'ΕΧΩ significatum, ut ΣΤΗΣΑΣ 'ΕΧΕΙΣ, ΒΕΒΟΤΑΕΤΚΩΣ 'ΕΧΕΙΣ, &c.; quod Attici in deliciis habuerant, Homericus sermo non agnoscit; et, Atticorum venia dixerim, recentiorum magis barbariem quam veterum elegantiam sapit. In Homericis autem præterita perfecta et plusquam perfecta passiva, tertia persona plurali; quæ, postea exoleta, participiis et verbis auxiliariis exprimebantur, haud infrequentia sunt; ut ΤΕΤΕΤΧΑΤΑΙ, 'ΕΤΕΤΕΤΧΑΤΩ, &c.; quæ Atticorum et aliorum ætate posteriorum sermone ΤΕΤΤΜΕΝΟΙ ΕΙΣΙ, 'ΗΞΑΝ, &c., fuerint. In hac enim re grammatica antiqua locupletior fuit, ut consuetudo loquendi in omnibus splendidior, unctior, et numerosior. Ea grammatica etiam agnavisse videtur futurum imperativi in voce media, unde ΒΗΣΕΩ, ΑΤΤΕΣΕΩ, ΟΡΕΣΕΩ, &c. in Homericis; elegantissimo enim Argonauticorum Apollonii editori Brunckio libenter assentior, themata ista βήσεαι, ἀττεσεαι, ὀρεσεαι, &c., supposititia esse, neque alibi quam in grammaticorum commentis usquam extitisse.

XLVIII. De moderum ratione et usu Homericō aliquid certi statuere aut definire perquam difficile et lubricum est, quoniam alia loquendi consuetudo in hac parte apud posteros obtinebat, ad cujus normam rhapsodi et grammatici linguam veterem flectere et convertere, quoad metrum sineret, semper studuerunt; ita ut haud pauca mutata et corrupta esse, in re tam diu tractata et tam parum intellecta, credere liceat. Quam tamen optativus et subjunctivus de indicativo pendere quodammodo videantur, ex eo profectos esse credendum est, alterum e tempore futuro, alteram, adjecto verbo οἰμάω vel ἵκημι; atque inde τήσεαι, τήσοιμι, τήσεαι, τήσεαι, &c. confecta esse. Impetum itaque vel voluntatem animi in agendo exprimere debuerat optativus; atque sic usurpatus esse in sermone antiquo, ex Homericis constare puto. Apud tragicos, optativus, sine ΑΝ vel ΚΕ, desiderativam, et, adjecta ista particula, potentialem significationem semper habet; antiquiores autem poetæ nullum ejusmodi discrimen agnovisse videntur; atque in tessera fœderali Æolica supra citata, quæ circa Olympiadem quadragesimam exarata esse videtur, contrarium planè obtinet; et optativus sine particula potentialis est; et, ea adjecta, aut desiderativus, aut imperativus.

XLIX. Subjunctivus actionem de alia actione, vel conditione aliqua, pendentem exprimit, atque si ideo quodammodo futuram, unde in Homericis futurum indicativi locum subjunctivi sæpe usurpat; et futurorum formæ in utroque modo eadem sunt. Apud posteros discrimina subtiliora in usu subjunctivi observata sunt, poetis antiquissimis prorsus ignota; ita ut frustra laboraverit vir Ἀττικώτατος, nec miq̃us animi virtutibus quam ingenii elegantia æstimabilis, Bur

neius noster, remissiora ea et vetusta ad morositatem Atticam redigere.¹ Attici conjunctionem conditionalem *EI* indicativo et optativo tantum adhibuerunt; atque, adjecta particula dubitantis *KE* vel *AN*, optativo et subjunctivo tantum, nusquam indicativo. In Homericis autem *EI* vel *AI* conditionem indefinitam, et *KE* vel *AN* dubitationem vel ἀσάφειαν generaliter exprimit; et utraque, vel separatim vel conjunctim, prout sententia postulaverit, unicuique modo adhibita sunt; neque σχήματα Ἰβυκεία, quibus indicativus more subjunctivi flectebatur, e Rheginorum dialecto, quam Homerici perinde ac Sinicam vel Japonicam intellexissent, arcessenda sunt; neque viro praestantissimo *EI ΔΕ KE* et *EI KE* in *EI ΔΕ ΓΕ* et *EI ΓΕ* commutanti obsequendum:² alterum enim nusquam in Homericis occurrit: alterum semel tantum; ubi *ΓΕ*, restituto *F*, locum sponte cedit: εἴ γε μὴν εἰδείης, scribendum *EI MEN FEIΔEIHΣ*.³ *ΓΕ*, apud poetam, vel ἐκαστοῦ τινος vel ἐκαστοῦ τινος vel βεβαιωτικὸν est in vocem proxime antecedentem; neque ulla ratione copulis *KAI*, *TE*, *ΔΕ*, &c., subungi potest, nisi quum pronominibus vel adverbis affixae sint; ut in *TOTE*, *ΟΔΕ*, *ΕΝΘΑΔΕ*, &c. Eandem ob causam nulli usquam aut pronomini relativo,⁴ aut adverbio loci vel temporis indefiniti et incerti, ut *POTE*, *ΟΤΕ*, *ΠΟΘΙ*, *ΠΟΘΕΝ*, &c., subjungitur; sed iis tantum, quae locum vel tempus aliquod certum ac definitum indicant; ut *ΕΝΘΑΔΕ*, *ΚΕΙΘΙ*, *ΚΕΙΣΕ*, *TOTE*, *NTN*, *ΕΤΙ*, *ΕΠΕΙΤΑ*, *ΠΡΙΝ*, *ΠΑΡΟΧ*, &c.

Usus hunc particulæ justum, subtilem, et discretum, neque poetæ, neque historici postea unquam observarunt; neque critici vel grammatici Alexandrini intellexisse videntur; magnumque est exemplum modestiæ, fidei, et religionis, qua veteres carmina Homerica tractaverint, eos fulcrum tam commodum metro, e detrimento digammatis claudicanti et hianti, non sæpius inculcasse. Rectè intellecta et accepta vim mirabilem sæpe habet in exprimenda et augenda vehementia loquentis in orationibus incitatoribus; cujus insigne exemplum est Iliad. E. 287—8. Usus ejus ἐκαστοῦ τινος constans ac solennis est in utroque carmine; ut in αὐτὰρ ὅγε, Il. B. 667. Γ. 328. E. 308. 327. 585. Z. 474. Θ. 268. I. 205. K. 154. Λ. 461. 483. N. 164. 399. O. 479. 523. 630. P. 108. Φ. 367. 550. Ψ. 42. 896. Ω. 50. 189. Od. Γ. 173. I. 536. K. 264. Π. 41. Σ. 397. Τ. 140. Χ. 116. 482.—in πρὶν γε, Il. Γ. 430. E. 219. 288. Z. 465. I. 488. 651. M. 172. 437. N. 105. O. 557. Π. 209. P. 504. Σ. 75. 135. 189. 190. 334. Φ. 578. Χ. 266. Ψ. 45. Od. Α. 211. Θ. 128. 347. Δ. 255. 477. Η. 196. Μ. 187. Ν. 114. 322. 336. Ρ. 9. Σ. 288. Ψ. 43. 138.—ὅ γε, Il. E. 350. 429. 827. Ρ. 483. &c. Od. I. 412. Ν. 239. Ο. 326. Π. 150. 194. &c. &c.: quem usum quum Alexandrini neque satis intellectum haberent, neque hiatu omnino offenderentur, particulam e multis locis, ut inutilem et redundantem, extruserunt;⁵ quibus omnibus, ex aliis paribus, a nobis restituenda erit: ut Il. Α. 333. Β. 105. 107. 348. Γ. 379. Ζ. 81. 123. Θ. 271. I. 403. Ν. 172. Π. 322. 840. Φ. 33. 340. Χ. 156.—Od. Η. 230. Ρ. 105. Σ. 401. Τ. 1. 51. Τ. 1.: utcumque enim lubricum et periculosum sit fulcrum tam commodum pro arbitrio adhibere, tutè tamen e locis paribus, vi ejus et ratione satis intellecta, transferre et reponere licet.

¹ In Miltoni Poemata Græca, Lond. 1791.

² Iliad. Ψ. 526. Odys. Z. 282.

³ Odys. E. 206.

⁴ Ὅστιν γε semel dictum est Odys. T. 511. sed totum episodium rhapsodi senioris factus est.

⁵ Vide schol. Ven. in Il. N. 399.

CL. Haud minus emendaturientibus comoda et opportuna est copula poetica *IAE*; atque magis etiam cavenda: quo enim jure in Homericis stet, in ambiguo est; quoniam rarissime occurrit, nisi ubi *KAI* vel *HAE*, e quo factum esse videtur, locum ejus sine injuria occupare potuerit: ita ut e posterorum licentia poetica profectum, et a dactylorum captatoribus insertum esse, suspicari liceat. Si pro comperto haberem ex *HAE* contractum esse, sine alia *κιβδηλεύματος* nota, haud cunctanter ejicerem. Cæterum particularum, copularum, articulorum, et pronominum usus in Homericis, a seriore totus diversus, testimonium satis amplum et idoneum affert, carmina sinceriora, quam vulgo creditur, ad nos venisse.

CLI. In Dorum veterum lingua usus subjunctivi perinde atque optativi cum *AI* vel *EI* sine *KE* vel *AN*, solennis fuit; eo tamen discrimine, ut subjunctivus *potentialem*, optativus *desiderativam* significationem habeat.¹ Indicativum item haud aliter quam in Homericis, eos particulis *AI KA* vel *ei xe* subdedisse, intemeratis tabularum Heraclensium exemplis planè constat; neque solutiorem hunc modorum usum grammaticæ nondum perfectæ, cum Heyneo, tribuere ausim; quoniam in eo nihil sentire queam quod grammaticæ universalis rationi et indoli adversetur: modus enim loquendi propriè subjunctivus est, qui actionem non tam dubiam vel incertam, quam priori alicui, de qua pendet, subjunctam vel subjungendam exprimit; ita ut verbum antecedens, potius quam particula aliqua, eum præfinire debuerit; quod in Latinis evenit. Futurum tamen tantum indicativi pro subjunctivo Homericus sermo agnoscit; *ἴδομεν* enim *ἀγείρομεν*, &c. futura sunt Ionica, scribenda *FHAOMEN*, *AGHPOMEN*, &c., pro *FEASOMEN*, *AGEPSOMEN*, &c.; eliso sibilo, et producta vocali antecedente; neque hærendum est in Iliad. A. 67. ubi pro *βόλεται* esse debuerat *ΒΟΛΑΗΤ*, amputata syllaba finali, more Homérico, de quo vide infra S. CLXIV. Latini autem, vice versa, præsens subjunctivi pro futuro indicativi in verbis omnibus tertiæ et quartæ conjugationis adoptarunt, paullatim exolescentibus formis futuri naturalibus; quarum nihilominus exempla extant, inter Terentianas etiam elegantias, *SCIBO*, *SERVIBO*, &c., pro recentioribus *SCIAM*, *SERVIAM*, &c., quæ e præsentis subjunctivi translata vel reducta sunt. Iidem quoque Latini, quoties de re certa et indubitata loquutio esset, futurum indicativi pro subjunctivo, in obliquo etiam sermone, usurpabant; ut Cicero: *Ejusque rationem, quemcunque magistratum petet, ita haberi, ut haberi per leges liceret, si anno superiore quæstor fuisset*;² ubi Brnesti *petet* in *peteret*, neglecta omni temporum ratione, temere mutavit: sermo enim est de re futura; et idem modus loquendi postea in pari loco occurrit, quem vir doctus, quum audaciori conjecturæ in eo mutando indulgere oporteret, intactum reliquit et silentio præteriiit. *Utque quamcunque in provinciam ejus belli gerendi causa advenerit, ibi majus imperium C. Cassii proconsulis sit quam ejus erit, qui eam provinciam tam obtinebit*.³ Haud secus Lælius temporibus etiam præsentis et præterito imperfecto in oratione obliqua usus est,⁴ incuria fortasse et festinatione scribendi in tantæ molis opere, vel transitione parenthetica in rectum sermonem.

In toto carmine, et Iliaco et Odyssiaco, tredecim sunt loci, non alias interpolati, in quibus *ei* vel *είπε*, sine particula dubitationis,

¹ Vide fœd. Lacedæmon. et Argiv. apud Thucyd. v. 77 et 79.

² Phil. v. 17.

³ Phil. xi. 12.

⁴ Vide lib. iii. c. 2. et 71. lib. xiv. c. 4.

conjunctivum sibi subditum habet, præter eum quem x' inserto sanavit vir eximius C. Burneius;¹ atque cæterorum, cæ aliis locis paribus et sanis, obvia et certa est emendandi ratio.²

CLII. Quum in suscepto opere restituendæ Homericæ linguae, complurium verborum formæ haud paullo immutandæ sint, plus ad rem arbitratus sum ea verba in ordine recensere, atque rationes, quas in singulis immutandis, sequutus sim, singulis subjungere, quam crebris repetitionibus earundem observationum in annotationibus, lectorem pariter ac me ipsum defatigare. In his autem, si a viris summis Bentleio, Heyneo, &c. haud raro dissentiam, ne mihi obsit eorum nomen et auctoritas; at iudicium suum integrum ac sincerum lector unusquisque adhibeat, etiam atque etiam precor. In re tam obscura, quotus quisque criticorum non sæpe et egregiè hallucinatus est? neque me communi sorti exemptum esse speravi: at dummodo critici non rabulæ more in alienos errores animadvertam, parem indulgentiam in meos me poscere æquum est. Ob multos libro de hac re Anglicè scripto piacularem esse profiteor: attamen quum pari jure gloriari liceat, plura conjecturis assecutum esse, quæ, viris criticis tunc fastidita, veterum monumentorum fide nunc comprobata sunt, verecundiæ simul ac modestiæ consultum iri putavi, si neutra sigillatim retractarem aut perscrutarer curiosius quam opus esset ut vera elucerent, falsa proderentur: nam hoc saltem, salva modestia, gloriari licet, veritatem non victoriam in omni disputatione, tam critica quam philosophica, animo me meo finem unicè propositum habuisse, neque ullam unquam præsumptam opinionem tanto amore amplexum esse, ut non, meliora edoctus, sponte ac libenter repudiarer. De re etymologica multa atque ingeniosa protulit Daniel Lennep, sed omnia e suo ipsius aut magistrorum Tiberii Hemsterhusii et Ludovici Caspari Valkenærii ingeniis deprompta, omni veterum inscriptionum et dialectorum auctoritate neglecta, neque ulla ratione habita vel sermonis vel metri HomERICI; e quibus solis leges ac normas in *regulis suis generalibus* stabiliendis accersere et accipere debuerat. Ipsæ itaque regulæ, perinde atque omnia ex iis deducta, harum rerum studiosis maximè præcavendæ sunt; neque ullo modo auscultandum docenti, "*AMNOX* Latine *AGNUS* ex *AMENOX* participio verbi *AMN* formatum esse; quod *AMENOX* et *AMNOX* is propriè diceretur, sensu medio, qui complecteretur et amplecteretur; vel, sensu passivo, quem amplecteretur alius, sive, qui amaretur, quod tenerrimo agno non incongruum nomen."³ Hisce et talibus gaudeant ii quibus argutiæ e longinquo petiti in deliciis sint; nobis autem, quo minus doctrinæ tam reconditæ et exquisitæ insit, eo utram minime sensu communi sic carere licet; ita ut non altiusde *AMNOX* et *AGNUS* quam ex *A* privativo cum *MENOX* et *PONOX* deducenda videantur—*AMENOX* et *APONOX*, contracta in *AMNOX* et *ATNOX*. Neque aliter in aliis, obvia et simplicia abstrusis et eruditissimè omnino præferenda erunt. Quam vero sit periculosum in via tam lubrica et distorta cæcutientes errare, angustæ hujusmodi, quas viri tanti tam cumulati congegesserunt, satis superque demonstrant. Ut enim concedamus verba primitiva quamplurima periisse, quis tamen discreverit,

¹ Il. o. 16.

² Vide Il. A. 261. K. 225. A. 116. M. 223. 239. 245. II. 263. X. 191.—Od. A. 188. 204. M. 349. II. 98. 116. et confer Il. M. 302. Od. A. 119. &c. &c.

³ Etymolog. vol. i. p. 132.

quæ faciunt desperitorum formæ, nisi quorum fragmenta aut reliquæ in dialectis aut monumentis antiquis supersint? Atque si e conjecturis analogicis primitiva pro libitū supponamus, ut exinde derivata et vulgata ad normam qualemcumque refingamus et constituamus, qua denique ratione evitabimus errores, qui e falsis principiis sponte pullulant, et quibus etymologica Lenneppiana haud minus quam antiquiora ubique scatere fatendum est. Audacter tamen progrediamur quatenus veterum dialectorum auctoritas, monumentorum fides, et iusta metri ac sermonis ratio viam ostendant; at non ulterius.

FAH. exclamatio mirantis vel miserantis, vulgo α, ut α δειλ'; sed Latinè VAH, quod Græcum antiquissimum esse videtur: nam in exclamazione, impetu vehementiore prolata, spiritus ille in fine vocis locum habere poterat in Græco haud minus quam in Latino sermone.

'AF. v. αὐ—*retro*, vel eo sensu quo syllaba RE in compositis Latinis—unde

AFTAP. ex **AF**, **TE**, et **APA** compositum, atque

AFTOΞ. v. αὐτός, &c.

'AFAN

'AFANΞN et

'AFHMI diversa themata esse verbi, quod in Latinis AVEO scriptum est, formæ ac sensus similitudo vix dubitare sinit: atque inde adjectivus

'AFATOΞ idem atque AVIDUS et AVARUS; ut in **AFATOΞ ΠΟΛΕΜΟΦΟ**—v. αἶτος πολεμικός, *avidus belli*. Adjecto A privativo fit

'AAFATOΞ. v. ἀάατος, *innocius*, vel, e quo nulla mala cupido vel avaritia oriri possit; et

'AAFATTOΞ vel **'AAFAΣTOΞ**, v. ἀάατος, *inviolabilis*, vel, *nulli male cupidini vel ambitioni obnoxius*.

Aoristi formæ contractæ **'ΑΣΕ** et **'ΑΣΑΙ** e themate contracto **'AN** effictæ sunt; quod Homericis ignotum fuisse videtur; nam versus, in quibus eæ formæ occurrunt, rhapsodorum non poetæ sunt; ut posthac ostensuri sumus.

Hesychius habet **'AAΣTON**—ἀναμάρτητον, ἀβλαβής; et **'AATON**, eodem fere sensu; at littera A ex utroque, librariorum incuria aut desidia, excidiisse videtur; perinde atque Homeri exemplaribus, quibus Seberus in indice conficiendo usus est. In prisco autem sermone litteræ Σ et Τ inter se commutabiles erant; et **ΘATMATA** (sic enim duplici Τ scribi debuerat, non **ΘATMATA**, ut in vulgatis) apud Πίνδαρην pro **ΘATMAΣTA** erat, teste Eustathio;¹ atque ita etiam multa alia ejusmodi. Pro **MHΔEA** Hesiodum **MEZEΑ** habuisse idem prodidit Eustathius;² ac sic antiquiores pronuntiassse oportuit: Ionum enim est **MHΔEA**, sensu quo hic usurpatum est, ejecta consona et producta vocali, eorum more solenni: quo etiam

¹ P. 400.

² Ib.

'ΑΑFATON effingi potuisset. At vetustius et magis Homericam est 'ΑΑFATTON.

Attici post A privativum, in contractis hujusmodi vocabulorum formis, N paragogicum inserebant; ut

ἐν ᾧ ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀποξένον.¹

atque eo modo Dawesius 'ΑΝΑFATON et 'ΑΝΑFΑΣTON scribi voluit; contra tamen Homericam consuetudinem in 'ΑΟΤΤON &c. conservatam; qua moti sustollendum istud N curavimus ubicunque vocalis subsequuta sit.

'ΑFATH. v. Ἀτη—*avaritia—mala cupido, et noxa, βλαβή, ex ea oriunda.* In Homericis non nisi trisyllaba usurpabatur: omnes enim versus, qui eam formam recusant, ut Il. T. 85—139—Ω. 22—30, &c., alias etiam ob causas pro interpolationibus rhapsodorum, qui sermonem veterem parum callebant, habendi sunt.

'ΑΓΑFOΣ. v. ἀγαθός, *præclarus, superbus*; a verbo antiquo 'ΑΓΑFΩ—unde ΑΙΓΗΜΙ et ΑΙΓΑΜΑΙ.

FAINTML, v. ἄγνυμι, quod et

FANTΩ, et antiquius forsitan FPANTΩ; unde Latīnum FRANGO; atque item Græcum FPHΞΞΩ vel FPHΓΩ, v. ῥήσσω, de quo infra. In aoristo secundo N ejectum est, et, penultima correpta, fit 'ΕFΑΓΗ, v. ἐάγη, a FANTΩ deductum ea ratione qua 'ΕΤΤΙΗ a ΤΤΙΤΩ. In uno tantum loco, Il. A. 558, penultimam longam habet: sed aut in aoristum primum 'ΕFΑΝΧΘΗ mutandum est; aut versus, alioqui suspectus, pro insitio habendus atque ejiciendus: τῷ ἀάγης, penultima producta; τὸ N perinde ac τὸ F, certissima analogia restituendum est, atque scribendum.

'ΑFΑΝΤΗΣ; illud enim NT, a recentioribus semper IT scribebatur; et librarii, cum litteræ geminarentur, aut incuria aut festinatione, alteram sæpe supprimebant, præsertim in vocabulis minus usitatis. Vide supra s. cxxiv. Litterarum defectu, tempora futura et aorista activa verbi FANTΩ formas eorundem temporum verbi ΑΙΩ, *duco*, accepisse videntur, ut in ἤξον, ἤξε, &c.; a quibus tamen, antiquo pronunciandi ac scribendi modo, prorsus aliena sunt.

FANΔANΩ

FAΔEΩ

FAΔΩ—v. ἀνδάνω, ἀδέω, ἄδω, et ἄδω—*placeo*: at in Hesychio tamen ΓΑΝΔΑΝΕΙΝ, ΓΑΔΕΙΝ, ΓΑΔΕΞΘΑΙ, eodem sensu; quæ formas antiquas plane indicant: solennis enim est Hesychio usus τοῦ Γ pro F. Facilis ac prona erat alioqui mutatio alterius in alterum; unde ΓΗΘΕΩ, ΓΑΝΤΜΑΙ, et

¹ Æschyl. suppl. 354. ed. Glasg.

Latinam GAUDEO. Iones autem, amputato vel commutato spiritu et producta, ut solebant, vocali, *ἡλῶ* vel *ἡλῶν*, et *ἡλῶς* vel *ἡἡλῶς* effinxerunt; quæ poetæ cognita esse videntur.

ἡλῶ et

ἡλῶν, v. *ἄδω* et *ἄδω*, Latini verbi forma SATIO vix dubitare sinit *ἡλῶν* fuisse antiquissimo sermone: nam Etrusci, Latinorum doctores ac magistri, litteram *λ* non habuerunt; atque ex aliis certissime constat, voces quamplurimas, Homericis etiam temporibus, durum illum spiritum dentalem *σ* in molliorem *τ* mitigasse.

ἡλῶν, v. *ἄδην*, abunde, ad satietatem usque, quod spiritu aspero ab antiquis grammaticis scriptum esse, testis est Eustathius, *ἔτι δὲ καὶ ἑδασύνετο, οἱ παλαιοὶ φασί.*¹

ἡλῶν, v. *ἄδινος*, confertus, densus; ut omnia vocabula cujuscunque generis; quæ initium ab *λ* colectivo vel *ἄδρυστικῶ*, capiunt: nam istud *λ* pro *ἄμα* est; atque idcirco antiquis litteris *τλ* scribendum.

ἡλῶν, *ἡλῶ*, et Ionicè *ἡμῖ*; unde, præfixo fortasse *ἡμῖ*, *ἡλῶ* et *ἡμῖ*, *monstro, splendere facio*, ac metaphoricè *dico*; e quo verba Latina FAOR, AIO et alia innumera in utraque lingua efficta sunt; quæ speciem ac formam parentis plus minusve exhibent; ut

ἡλῶς, Ionicè *ἡλῶς*, quod fortasse Homericum; Attice *ἡλῶς*, *aurora*.

ἡλῶς, v. *ἡλῶς*; et diæresi ad metram supplendum *ἡλῶς*, *lux, lumen*. Idem alia dialecto est Latinum FAVOR.

Atque hic cuivis mirari licet doctissimum Heyne usque adeo cœcutiisse ut pro *ἡλῶν* et *ἡλῶν* in epigrammate, quod Priscianus legerat in tripode vetustissimo in Xerolopho Byzantii, *ἡλῶν* et *ἡλῶν* scriptum esse voluerit.² Vix enim tiro aliquis paullo accuratius institutus, nomina antiqua ita contractionibus et diæresibus recentiorum refingere ausus esset, contra omnem rationem ac consuetudinem prisci sermonis. Nomen *ἡλῶν* apud Pausaniam³ omnem suspicionem de integritate Prisciani lectionis tollere sufficeret si suspicioni justæ alioqui obnoxia esset.

ἡλῶν, v. *ἡλῶν*, prandium, *cibus qui primum mane sumebatur*; unde nomen ab *ἡλῶς* accepisse videtur.; Sensus ejus rectè ceperunt veteres; de etymo mira commentati sunt.⁴

ἡλῶν, v. *ἡλῶν*, tenebræ; et casibus obliquis *ἡλῶν*, *ἡλῶν*, &c.;

¹ p. 1536, l. 59. Eustathio et παλαιὸν Alexandrini sunt.

² Not. in excurs. III. in Il. τ. Vol. viii. p. 727.

³ L. iii. c. 1. s. 2.

⁴ Vide Polyb. IV. c. lxxi. Eustath. p. 1432. l. 2. p. 1791. l. 33. &c.

quæ antiquissima esse videntur; significatio autem ortum indicat ex Λ privativo et F-APEN ; unde pleniorē ejus formam AF-APHF fuisse crediderim; atque ex ea Homericum AF-FHP contractum.

AFEIKH\S , v. $\alpha\epsilon\iota\kappa\eta\varsigma$, indecens, ab Λ privativo et FEIKH ; de quò infra.

AF-ION ,

AF-EN , et

AF-HMI , *spiro*, unde epitheton Vulcani

AF-IHTO\S , v. $\alpha\eta\tau\omicron\varsigma$, *anhelus*, $\kappa\nu\epsilon\nu\sigma\tau\omicron\varsigma$, et

AF-HTH\S , v. *flatus*, *ventus*;

AF-EALA , v. $\alpha\epsilon\lambda\lambda\alpha$, *procella*; atque item vox Latina *ANHELUS*; et

AF-HP , v. $\alpha\eta\rho$, *aer*, casibus obliquis $\eta\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\eta\epsilon\rho\iota$, &c.; quæ Homericis etiam temporibus sic forte pronunciata erant.

AF-AIPON ,

AF-EIPON , et

AF-EIPEN , v. $\alpha\epsilon\iota\rho\omega$, $\alpha\epsilon\iota\rho\acute{\epsilon}\omega$, *sumo*, *tollo*, ex Λ intensivo et F-EIPON , F-AIPON , et F-AIPEON composita esse videntur;

atque idcirco ita scribenda: nam antiqui in mediis vocibus perinde atque initis, aspirationem densam exprimebant, ac litterarum notis significabant.¹

AF-EKON , v. $\alpha\epsilon\kappa\omega\nu$ et $\alpha\epsilon\kappa\alpha\nu$, *invitus*, *nolens*.

AF-EKHTI , v. $\alpha\epsilon\kappa\eta\tau\iota$, *invitè*, ab Λ privativo et F-EKON .

AF-EAPON , v. $\alpha\epsilon\lambda\pi\omega$, *despero*, ab Λ privativo et F-EAPON , quòd vide infra. Vide item

AF-EPTO\S , v. $\alpha\epsilon\rho\gamma\omicron\varsigma$,

AF-E\S-TIO\S , v. $\alpha\nu\epsilon\iota\sigma\tau\iota\omicron\varsigma$,

AF-HOE\S\SON , v. $\alpha\eta\theta\acute{\epsilon}\sigma\sigma\omega$,

AF-IAH\S , v. $\alpha\iota\delta\eta\varsigma$, et Attice $\alpha\iota\delta\eta\varsigma$,

AF-IAPI\S , &c. v. $\alpha\iota\delta\rho\iota\varsigma$, &c. in F-EPION , F-EON , F-ELION , &c. infra exposita.

AF-FANE , v. $\alpha\iota\alpha\varsigma$, nomen e participio effectum; atque ita cum F scriptum in gemma antiqua Etrusci operis.²

AF-EΘALON , v. $\alpha\theta\lambda\omicron\nu$, *certaminis premium*, ab AF-ALON de quo supra. In Homericis est semper trisyllaba; neque certior interpolationis nota quam forma ejus contracta ostendi potest.

AF-EL , v. $\alpha\iota\epsilon\iota$.

AF-ION , v. $\alpha\iota\omicron\nu$, Latine *ÆVUM*; quod antiquum Græcorum scribendi modum planè indicat.

AF-IAHNAOE , v. $\alpha\iota\theta\eta\lambda\omicron\varsigma$, *tenebrosus*, ab Λ privativo et F-ELION deductum.

¹ Vide tab. Heracleens. Non aliter in Alexandrinis Homericorum codicibus locum habuisse e scholiis Venetianis planè liquet.

² Collection d'Orleans. Tom. ii. pl. 2.

ΑΙΙΞΩ, v. αἶσσω, *ruo*, ab *A* intensive et *I* **IKΩ** fortasse confectum.

ΑΑΩ, **ΑΑΕΩ**, ἄλω, ἀλίω, ἄλῃμι, *colligo, coarctro*.

ΑΑΗΜΙ spiritu *F* omnino scribendum, quod *A* collectivum est; unde ἁλία Πέρσων apud Herodotum; etsi eadem vox ab aliis, etiam in inscriptionibus antiquis, sine spiritu **ΑΑΙΑ** scripta sit. Spiritus tamen *B* haud minus quam *F*, in veterum scriptura sæpissimè subaudiebatur.

ΑΑΑΦΩ,

ΑΑΑΦΕΩ,

ΑΑΑΦΗΜΙ, v. ἄλώω, ἀλάλῃμι, *cæcutire vel errare facio*; et

ΑΑΤΦΩ, v. ἄλώω, *mente enra, vel turbatus sum*, composita sunt ex *A* privativo et verbis **ΑΑΦΩ**, **ΑΑΦΕΩ**, **ΑΑΦΗΜΙ**, et **ΑΤΦΩ**, de quibus infra.

Rhapsodi et grammatici, quum formas verborum antiquas nescirent; et vulgatas tamen versibus Homericis haud sufficere comperissent; neque diæresibus hiatus supplere potuissent, syllabas quasdam geminabant: atque eo modo, quum **ΑΑΑΦΗΜΙ** in **ΑΑΗΜΙ** contractum invenissent, neque pleniorē formam, neque mutationis rationem nossent, monstrum illud ἀλάλῃμι compingebant et inducebant. Ita quoque aliis, quæ pari defectu laborare videbant, percommode succurrebant.

ΑΑΕΦΩ, v. ἀλεύω, *evito*, ex *A* quoque privativo et **ΑΑΦΩ**, quod et **ΑΕΦΩ** ut infra videbimus, formatum.

ΑΑΙΟΦΑΩ, v. ἀλοιάω, *pulso, tundo*.

ΑΑΙΟΦΗ, v. ἀλωά, *area, in qua contundendo triturbatur frumentum*.

F melius quam *I*, antiqui sermonis indoli hic conyexit: at neutrum tamen ratione aliqua certa, vel auctoritate suffultum est.

ΑΜΤΦΜΩΝ, v. ἀμύμων, *egregius*, **ΑΜΤΦΜΩΝ**, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ *Γ* **ΑΜΤΜΩΝ**. Hort. Adon. solenni lexicographorum errore τοῦ *F* pro *F*; quæ enim sequuntur de etymo ridicula sunt.

ΑΜΤΦΝΩ, v. ἀμύνω, *defendo, arceo*, ex *A* priv. et exoletο **ΜΤΦΝΩ**, unde **ΜΤΦΝΗ**, de quo infra, compositum.

ΠΑΝΑΚΣ,

ΠΑΝΑΣ, *ἄναξ, rex*,

ΠΑΝΑΣΣΩ, ἀνάσσω, *regno*. Dores Italiæ scribebant **ΒΑΝΝΑΣ**, *F* in *B* mutato, et consona liquida geminata; quod iis solenne fuisse jam antea ostendimus. *E* terminatione brevi in **ΑΣ**, vocativus Homericus **ΠΑΝΑ**, v. ἄνα, formatum est. Significationem apud Atticos planam facit Iso-

¹ Vide Eustath. p. 179.

² Inscrip. Sic. et Tab. Heracleens.

crates in Euagora : τῶν δὲ αὐτοῦ γενομένων οὐδὲνα κατέλιπεν ἰδιωτικοῖς ὀνόμασι προσαγορευόμενον· ἀλλὰ τὸν μὲν βασιλέα καλούμενον, τοὺς δὲ ἀνακτας, τὰς δὲ ἀνάστας : neque alia in Homericis fuisse videtur.

ANIFA, v. ἀνία et ἀνεία, dolor. ἀνιαρὸν, λέγεται ἀνιγρὸν. Suid.

i. e. **ANIFPON** ex **ANIFAPON** contractum, mutatione, jampridem in Hesychii lexico notata, τοῦ *F* in *Γ*.

ΑFOΛΑΦΗΣ, v. ἀόλλης, congregatus, confertus, ab *A* colectivo et **FEAFΩ**, de quo infra.

ΑFOΛΚΣ, v. ὠλξ, sulcus, pro contractione vocis ὠλαξ habitum; cui tamen ne affine quidem est: at ex *A* intensivo et verbo antiquo **FEAFΩ**, νοτοο, formatum.

ΑΓΘΡ, v. ἄθρ, ἐκσις, ab **ΑΓΕΙΡΩ**, atque inde

ΑΓΟΡΤΗΡ, lorum quo appendebatur, &c.

ΑΡΑΙΟΣ, v. ἀραιός, rarus, tenuis. Rectè Schol. Ven. δασύνεται τὸ ἀραιαί, λεπταί· εἰ δὲ ψιλοῦμεν βεβλαμμένοι.

ΑΡΓΕΙΦΟΣ, v. Ἀργεῖος. Latine ARGIVUS antiquiore adjectivi forma.

ΑΡΔΩ, v. ἄρδω, irrigo; atque inde

ΑΡΔΑΜΟΣ, v. ἄρδμδς, irrigatio;

ΑΡΝΕΥΤΗΡ, v. ἄρνευτήρ, urinator.

ΑΡΣ, v. ἄρς, agnus, et

ΑΡΝΕΙΟΣ, v. ἀρνεῖος, aries. **ΑΡΣ**, quod in casu recto nusquam occurrit, e participio aoristo secundo verbi in **ΜΙ ΑΡΕΝΣ** contractum esse videtur; unde, elisa priore et producta altera vocali, formata sunt apposita **ΠΟΛΤΡΦΗΝΟΣ**, **ΙΠΠΟΤΡΦΗΝΟΣ**, &c.; quæ tamen in Iliade non nisi in locis interpolatis inveniuntur; sed simplicius et antiquius **ΠΟΛΤΡΑΡΣ** retentum est in **ΠΟΛΤΡΑΡΝΙ ΘΥΓΕΣΤΗ**. B 106.

ΑΡΗ, v. ἄρη, παρὰ, βλαβή, atque inde

ΑΡΑΟΜΑΙ, vel

ΑΡΕΟΜΑΙ, unde

ΑΡΕΑΡΗΜΕΝΟΣ, v. ἀρήμενος in Homericis, βεβλαμμένος interpretatum; quibus radicem fuisse credo verbum antiquum **ΑΡΕΩ**, de quo infra; atque ab eo fluxisse nomen vetustissimum Latium dei Martis, **BERBER**, in Numæ regis carmine arvali; quod ære insculptum, Romæ anno post Christum natum MDCLXXVIII. effossum est; ac postea, summa et ingenii sagacitate et doctrinæ subtilitate, ab acūtissimo Lanzio interpretatum.¹ Id nomen lingua ac litteris Ionicis **ΑΡΕΡΣ** fuerit; quo constari puto nomini **ΑΡΕΡΣ** (sic enim scribi debuerat) *F* olim præfixum fuisse;

¹ In II. ε. 411. sic Aristarchus, Schol. ε. in II. ε. 425.

² P. 1. c. viii. s. 1. n. 1.

etiam si Homericis ad hiatum supplendum nusquam requiratur; at poetæ jam ætate exolevisse videatur.

FAΣTY, v. ἄστυ, urbs.

AI TFΩ, contractum in

ATFΩ, v. αῖω, sicco, et metaphoricè *siccum vel raucum sono*; ex **A** privativo et **F TFΩ**, v. ῥω plus, compositum: unde

ATFOΣ, v. αῖδς, siccus, aridus

ATFAΔEOΣ, v. αἰαλός, idem

AI TFTH, v. αῦτη, clamor siccus vel raucus.

AI TFTMH, αὔτημη, vapor aridus vel siccus.

ATFFIFAXOΣ, v. αἰάαχος, sono arido vel rauco clamosus; compositum ex **ATFOΣ** et **FIFAXΩ**, de quo infra.

F AΦAP, v. ἄφαρ, statim. ἐκ τοῦ ἈΠΤΩ, ἈΨΩ, ἩΦΑ γίνεται teste Eustathio; ¹ atque etymi ratio constat.

F AΦENOΣ, v. ἄφενος, opes. παρ' ἡμῶν ψιλοῦται, ἀλλὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἀττικῶς δασύνεσθαι λέγεται: ² atque ita rectè, ut e verbo exoleto, in Latinorum HABEO latente effectum; quod litteris antiquioribus Pelasgis vel Etruscis HAEU vel HAGEU; i. e. litteris Græcis, **F A'ΦEΩ** vel **F AΠEΩ**, fuerit: ridiculum est grammaticorum veterum etymon ἀπὸ ἐνός.

AXAIFOΣ, v. Ἀχαῖος, Latine, antiquiore modo **ACHIVUS**.

AI ΩPOΣ, v. ἄσπορος, intempestivus antiqua scriptura; spiritus, eidem rationi grammaticæ, cui cæteræ litteræ, obnoxii erant.

BIFOΣ, v. βίος, vita, e verbo exoleto **FIFΩ**; quod in Latino VIVO adhuc extat, formatum esse puto; atque ideo differre a **BIOΣ**, arcus; quod pari litterarum commutatione, e **FIZ**, VIS effectum, **F** non admisit.

BIFOTOΣ, v. βίωτος, victus, ut **BIFOΣ** scribendum; atque eadem ratione verbum

BIFΩ, vivo; quod jamdudum obsolescere, Homericis etiam temporibus cœpisse videtur: Odysseæ enim nusquam, et Iliadis tribus tantum locis (II. 852. X. 431. Ω. 131.) occurrit; atque iis fœde inquinatum rhapsodorum ac grammaticorum iuscitia; quæ cum βῆμι, verbo prorsus alieno, confusum est. Alia themata tamen ex eo effecta, ut

BIFΩ, et

BIFΩMI, v. βίωω et βίωμι in utroque poemate obvia sunt.

BPIΣEFIZ, v. Βρισηῖς: atque ita alia ejusmodi patronymica a nominibus masculinis in **EFZ** desinentibus rescribenda sunt.

¹ ΑΤΩ γὰρ, τὸ ξηραίνω· τὸ ΤΩ δὲ βρίχω ἄΤΩ μετὰ τοῦ στερητικοῦ Α; καὶ κρᾶσι ΑΤΩ. Suid. in voce.

² P. 158.

³ Eustath. p. 73.

ΓΛΑΦΚΣ, v. γλαυός, *noctua*,

ΓΛΑΦΚΟΣ, v. γλαυῖνος,

ΓΛΑΦΚΙΑΩ, &c. v. γλαυκιάω, &c., a verbo antiquo **ΓΛΑΦΩ**, postea **ΛΑΦΩ**, **ΔΕΦΩ**, et **ΔΑΒΩ**, diversis loquendi modis, formata sunt; atque sensus ejus primarii, distorti scilicet ac fucati, vestigia retinent.

ΓΕΡΑΦΟΣ, v. γεραίος, *senex*,

ΓΡΑΦΙΣ, vel **ΓΡΕΦΙΣ**, contractum in

ΓΡΑΦΣ vel **ΓΡΕΦΣ**, *anus*, atque deinde in γρήυς, diacresi, vulgo distensum. Vide supra, s. XLIV.

ΓΥΦΙΣ, v. γύψ, *pultur*.

ΓΥΡΦΟΣ, v. γύρος, cujus formam ac significationem antiquam exprimit Latina vox **CURVUS**.

ΔΑΦΗΡ, v. δαήρ, *levis*, ex **ΔΑΙΡΩ** vel **ΔΕΙΡΩ**, *sumo*, formatum esse videtur.

ΔΑΦΩ, v. δαίω, *accendo*, unde

ΔΑΦΙΣ, v. δαῖς, *tæda*; et metaphorice *pugna*,

ΔΑΦΝΟΣ, v. δαύς, *ad urendum aptus*,

ΔΑΦΟΣ, v. δαύς, *fax*.

ΔΑΦΕΛΟΣ contractum in

ΔΑΦΛΟΣ, et

ΔΗΛΟΣ; quod Ionicum ac fortasse Homericum; etsi formæ antiquiores in dialectis minus cultis apud posteros usurparentur. **ΔΑΒΕΛΟΣ**, δάλος, *δάκωνες*. **ΔΑΕΛΩΝ**, διάδηλον. **ΔΕΕΛΩΝ**, δῆλον. Hesych. ἴτι λέγει (Ἡρακλείδης) καὶ ὅτι Αἰόλεις τῷ Δ προστιθέντες τὸ Τ, ὥς φησιν Ἀρίσταρχος παρατίθεις τὸ ἈΤΑΡ, ΑΤΤΑΡ. **ΔΔΛΟΣ**, **ΔΔΤΑΟΣ**. **ἸΑΧΕΝ**, **ΙΑΤΧΕΝ**, **ΦΑΣΚΩ**, **ΦΑΤΣΚΩ**, καὶ **ΦΡΑΤΣΚΩ**. Eustath. p. 1654. l. 27. *Æoles retinebant litteras, quibus antiqua pronuntiandi consuetudo significata erat, non ex arbitrio vel proprio scribendi more inscribebant, ut grammatici somniasse videntur.*

ΔΑΦΙΟΣ, v. δήιος, *ardens*, *pugna*, ab eodem; itemque

ΔΑΦΙΩΝ, v. δηῖω *trucidō*.

ΔΑΙΩ, *divido*, a quo **ΔΑΙΣ**, *convivium*, ita semper sine *F* scriptum est.

ΔΕΡΦΩ, v. δέρω, *excorio*, *pellem detraho*. **ΔΕΡΒΙΣΤΗΡ** τὸ δέρμα παρὰ τὸ δέρω, **ΔΕΡΙΣΤΗΡ**, πλεονασμὸς τοῦ Β. Suidas in voce.

ΔΔΕΙΛΩ, v. δεῖδω, *timco*.

ΔΔΙΩ, v. δίω, *idem*.

ΔΔΕΟΣ, v. δέος, *timor*. In vulgatis littera initialis repetitur in verborum augmentis; ea tamen inconstantia, ut aoristus primus sit ἰδδῖσα, et præteritum perfectum δεῖδαικα. Alioqui vocalis semper producitur ante eam litteram nisi in locis interpolatis aut mendosis; quod haud alia ratione

fieri potuerit, quam duplici consona: nam *Δ* e tono vel impetu pronunciandi geminari nequit; atque si posset, constantia in eo, quod poetæ arbitrio, quoties metro conveniret, non indole linguæ fiebat, rerum humanarum usui ac consuetudini contraria esset. Nomen *Ζεύς*, vel, antiquiore forma, *ΔΙΕΥΣ* ejusdem stirpis esse videtur; ac primum significasse sensum et affectum animi, dum dei optimi maximi, cuncta supercilio moventis, speciem ac naturam contempleretur, quæ timorem aut pavorem fuisse vix dubitare licet. Timoris ideo antiquissimum nomen Græcum *ΔΙΣ* fuisse credo atque verba, quibus sensus ejus exprimebatur *ΔΙΣ* et *ΔΙΣΙΛΩ*; quæ paulatim emolita *ΔΙ* et *ΔΙΣΙΛΩ* fierent; ac postea *δῖος* et *διδω*; ea ratione qua nomen illud apud Latinos *DEUS* factum est; commutato scilicet in consonam, ac postea penitus suppresso duro isto spiritu *Σ*. Ita *ΕΠΙΔΙΣΣΑΣΘΑΙ* pro *ἐπιδήσασθαι* scriptum est; atque Bæotice, apud Platonem, *ΙΤΩ* pro *ἰστω*, et alia ejusmodi haud pauca. Deesse exempla, aliquis forsitan objiciet, geminatae consonæ initio vocis; neque unquam ita scripsisse veteres asserere ausim: at non Homericæ ævi scripturam, quæ fortasse nulla erat, restituendam suscepimus; sed linguam Homericam exhibere iis litterarum signis; quæ usitatissima erant, quum ars scribendi apud Græcos jam adulta esset. Hac ratione

ΔΑΚΤΝΘΟΣ et

ΔΒΑΕΙΑ scribenda esse puto pro *Ζάκυνθος* et *Ζέλευ*; itemque *ΚΑΜΑΝΔΡΟΣ* pro *Σάμανδρος* (quod in nonnullis codicibus locum obtinet); nam vocalis præcedens nunquam producta est; et in Zancleorum nummis nomen ornatiss, quod vulgo *Ζάγκλη*, *ΔΑΝΚΛΕ* inscriptum est. Zancleæ illi Iones fuere; atque urbs eorum a Messeniis e Peloponneso profugis, anno ante Christum natum DCLXVIII. capta est, et Messana in posterum dicta. Hi nummi itaque omnes ante eum annum cusi sunt; et scripturæ antiquissimæ Ionicæ, si non Homericæ, exempla exhibent.

ΔΑΚΡΥΤΩΝ, v. *δάκρυον*, lacryma.

ΔΑΚΡΥΡΑ, v. *δάκρυον*, lacryma.

ΔΕΩ, v. *δῖος*, ego; quod ita differre videtur a *ΔΕΩ*, ligo.

ΔΙΦΟΣ, v. *δῖος*. Latine *DIVUS*: atque in ea lingua antiquissimas adjectivorum formas extare puto; etiamsi haud

* Ut *ΙΑΡΕΙΑΔΑΔΟΝΤΟΣ* pro *ἱερειάδωντος* in inscriptione Bæotica a viro impigerrimo D. E. Clarke edita. Pègrein. Sect. III. p. 169.

* Eustath. p. 436.

ignorem, probabili quadam ratione, $\Delta\text{ΙΟ}\Sigma$, $\chi\text{ΙΟ}\Sigma$, &c. e contractione τοῦ $\Delta\text{ΙΗ}\text{Ο}\Sigma$, $\chi\text{ΙΗ}\text{Ο}\Sigma$, &c. deduci: utraque fortasse e vetustioribus $\Delta\text{ΙΗ}\text{Φ}\text{Ο}\Sigma$, $\chi\text{ΙΗ}\text{Φ}\text{Ο}\Sigma$, &c., diversis diversarum dialectorum rationibus, contracta sunt: nam $\Delta\text{ΙΟ}\Sigma$ secundus casus τοῦ $\Delta\text{Ι}\Sigma$, a quo $\Delta\text{ΙΦ}\text{Ο}\Sigma$ vel $\delta\iota\phi\acute{o}\varsigma$, *F* in augmento accipere haud potuit; quod a tota stirpe alienum. Aliter tamen visum est professori doctissimo Herberto Marsh; qui litteras in galea antiquissima Corinthiaca in Alpheo amne reperta, $\text{ANE}\theta\text{ENTOLA}\text{IFI}$, pro $\text{ANE}\theta\text{EN}$ (contractam ex $\text{ANE}\theta\text{E}\Sigma\text{AN}$) $\text{TA}\text{I}\text{IFI}$, non pro $\text{ANE}\theta\text{ENTO}\text{ LA}\text{IHI}$, accepit; neque negandum est, activæ vocis usum in ejusmodi locis frequentiore esse. Linea autem postrema litteræ *E*, incuria vel festinatione scribendi, bis omissa est in vase fictili depicto, apud I. Edwards Londini nuper asservato, in quo nomina TTAFTY et $\theta\text{HC}\text{FTY}$ planè leguntur; et in inscriptione Eliaca, digammis referta, antiquiore forsitan, et ex agro vicino effossa, tertius casus ΔH in unam syllabam ΔI contractus est. Cæterum galea tropæi pars est, ab Argivis e Corinthiorum spoliis positi; atque ideo litteras in prælii campo festinanter inscriptas erroribus magis obnoxias fuisse credere licet.

$\Delta\text{ΙΦ}\text{Ο}\text{Γ}\text{EN}\text{H}\Sigma$, v. $\delta\iota\phi\acute{o}\tau\eta\varsigma$, *dico-genitus*, primam semper longam habet, dum in $\Delta\text{ΙΟ}\text{TP}\text{E}\Phi\text{H}\Sigma$, *Jove nutritus*, semper brevis est.¹

$\Delta\text{PA}\text{F}\Omega$, v. $\delta\pi\acute{\alpha}\omega$, *facio*.

$\Delta\text{ΣA}\text{FO}\Sigma$, v. $\zeta\acute{\alpha}\varsigma$; ac soluto circumflexu $\zeta\acute{\alpha}\varsigma$, *vivens*.

$\Delta\text{ΣA}\text{F}\Omega$,

$\Delta\text{ΣE}\text{F}\Omega$, et,

$\Delta\text{ΣH}\text{MI}$, v. $\zeta\acute{\omega}$, $\zeta\acute{\alpha}\omega$, et $\zeta\acute{\iota}\omega$, *vivo*; unde nomen Jovis $\Delta\text{ΣH}\text{N}$, $\text{Ζ}\eta\eta$, et Dorica pronuntiatione $\Delta\text{ΣAN}$, $\text{Ζ}\acute{\alpha}\nu$, hujus verbi participium fuisse credam; atque antiquissimam ejus formam $\Delta\text{ΣE}\text{EN}\Sigma$, *vivens*.

$\Delta\text{TF}\Omega$, v. $\delta\upsilon\omega$, *subeo*.

FEAP , v. $\acute{\epsilon}\alpha\varsigma$. Hesychio TEAP ac Latine *VER*. Prima syllaba in casibus obliquis, quoties e tono et impetu pronuntiandi producta sit, toties in *EI* diphthongum, grammaticis ac librariis fulcrum solitum inserentibus, mutata est: perperam: ubicunque enim tres syllabæ breves in unam vocem concurrerent, primam producere licuit: $\acute{\epsilon}\lambda\alpha\pi$, casu recto, poetæ recentiores ex Homericis male intellectis sibi confinxerunt, et, inter alia ejusmodi $\acute{\alpha}\nu\acute{\omega}\mu\alpha\lambda\alpha$, ad metrum supplendum, quoties expedire visum esset, adhibuerunt: veteres autem, qui suum quisque sermonem

¹ Horæ Pelasgicæ. p. 1. c. iii.

² Τὸ μὴν $\Delta\text{ΙΟ}\text{TP}\text{E}\Phi\text{H}\Sigma$ συντίθει τὴν ἀρχαίαν, ὡς ἀπὸ τῆς $\Delta\text{ΙΟ}\Sigma$ γενεῆς: τὸ δὲ $\Delta\text{ΙΟ}\text{Γ}\text{EN}\text{H}\Sigma$ ἰκτίριον αὐτὴν, ἀπὸ τοῦ $\Delta\text{ΙΟ}\Sigma$, ἰνδίδας. Ibid. p. 76.

gentilitium in carminibus tantum usurpaverunt, nullam istiusmodi licentiam sibi unquam permittébant; neque, si permisissent, auditores, qui verba tantum usu vulgari trita intelligebant, acceperissent vel tolerassent.

ΕΦΑΩ, v. *ἰάω*, *sinio*; at Laconibus ac Syracusiis **ΕΒΑΩ**,¹ solita litterarum commutatione: ita et *ἔα*, **ΕΥΑ**, *ἰάω*, **ΕΒΑΩΝ** inter Dorismos a Gregorio Corinthi episcopo et Johanne Grammatico recensentur.* inde

ΕΦΑΝΩΣ, v. *ἰανός*, *ductilis*; *flexilis*; dum

ΕΦΑΝΩΣ, *indusium*, iisdem litteris vulgo scriptum, ab **ΦΕΩ** alias **ΦΕΣΣΩ**, de quo infra, deductum est.

ΦΕΙΚΟΣΙ, v. *ἰκωσι* et *ἰλκωσι*. *Viginti* in tab. Heracleensi **ΕΙΚΑΤΙ**; quam formam antiquissimam putarem, et in carmina Homerica recipiendam, si metri integritati semper sufficeret.

ΦΕΛΔΩΣ, v. *ἰδός*, *species*.

ΦΕΛΔΩ,

ΦΕΛΩ, v. *εἰδῶ*, *ἰδω*, *scio*, *video*; unde praeiteritum, *Ἰλικά*, i. e., antiqua forma,

ΦΕΦΟΙΔΑ, et sine augmento, quod usitatis,

ΦΟΙΔΑ. Latina vox **VIDEO** alia forma eadem est; qua antiquus scribendi modus plane indicatur; ut in *Henrychiana* quoque **ΦΟΙΔΗΜΑΙ** *ἰσλάτουμεν*. Sensus itaque nominis **ΑΦΙΔΗΣ**, quod Attici in *Ἰδης* corruerunt; non alius est quam **INVISIBILIS**. Plusquam perfectum, quod recentiorum scriptura *ἴδω* est, ex eorum modo pronunciandi ore constrictiore profecta, iusta analogia **ΦΟΙΔΕΑ** amputato augmento esse debuerat; atque ita nobis rescribendum in Homericis videtur.

Eiusdem stirpis esse videntur

ΦΕΛΕΚΩ, *ἰσέκεα*, *adstimulo*,

ΦΕΙΚΩ, v. *ἰκω*, *similis sum*: atque item

ΦΕΙΣΦΟΣ, v. *ἰσός* et *ἰσός*, *æqualis*: Hesychio **ΦΕΙΣΦΩΝ**, *ἰσός*; et

ΒΙΩΡ, *ἰσός*. *Δάκωνις*. In tabula tamen Heracleensi est **ΒΙΩΡ**; sculptoris errore, an gentis idiomate, incertum: contra analogiam certe.

ΦΕΑΠΩ, **ΦΕΦΟΑΠΩ**, &c. v. *ἔλω*, *ἰολπα*, &c., *spere*;

Bentleio **ΦΕΑΠΩ**, **ΦΕΦΟΑΠΩ**, &c. quod metro haud necessarium auctoritati obstat; nam in titulo antiquo nomen Graecum ab hoc verbo plane deductum, Latinis litteris **HELPIΣ** inscriptum est; et in titulo sepulcri Atheniensium, qui in Potidæa oppugnatione ceciderant anno belli

¹ Hesych.

² S. clvii—viii. et Koen. not.

³ MINDIA HELPIΣ. Winkelman. Hist. Art. l. IV. c. vii.

Peloponesiacci secundo, ante C. n. ccccxxx, *ΕΝΗΕΛΙΠΙΔ*, litteris antiquis insculptum in marmoris fragmento in Museo Britannico asservato, cuius plane legendum exstat.

ΦΗΘΟΣ, v. *ῥθος*, &c.

ΦΕΘΟΣ, v. *ῥθος*, *mos*.

ΦΕΘ, *ΦΕΦΘΑ* pro antiquiore *ΦΕΦΘΑ*, extrusa consona et præducta vocali Ionum more, v. *ῥθα*, *εῖσθα*, &c.: *consuesco*; unde

ΦΕΘΝΟΣ, v. *ῥθνος*, *gens*, *natio*: atque

ΦΕΘΥΡΑ, v. *ῥθειρα*, *coma*. *ῥθειραι* αἱ ἐξ ῥθους ἐπιμελούμεναι τρίχες. Suid.

ΦΘΟΝΗ, v. *ὀδόνη*, *stola*.

ΦΕΑΦΩ, v. *εἴλω*,

ΦΕΑΦΩ, v. *εἴλω*,

ΦΕΑΦΩ, v. *εἴλω*, Latine *VOLVO*; quod non aliud est quam Græca forma antiqua; unde

ΦΟΑΦΟΣ, v. *ὄσλος*, *crispus*, *tortus*, *rotundus*; et Latinorum vox *VULGUS*; atque item

ΦΟΑΦΑΜΟΣ, v. *ὄσλαμος*, *caterva*.

ΦΟΑΦΟΤΡΟΧΟΣ, v. *ὄλοοῖτροχος*.

ΑΦΟΛΚΣ, v. *ὠλξ*, *sulcus*. Vide supra.

ΑΦΟΛΑΦΗΣ, v. *ὠλλης*, *confertus*, *congregatus*.

ΑΦΟΛΑΦΙΔΩ, v. *ὠλλίζω*, *congrego*, ex *Α* collectivo et *ΦΕΑΦΩ* composita.

ΦΕΑΦΑΡ, v. *εἴλαρ*, *propugnaculum*.

ΦΕΑΘΣ, v. *ῥλος*, *palus*. Vide Dionys. Halicarnas. Antiq. Rom. lib. 1. c. xx.

ΦΕΑΘΩ, v. *ῥλεον*, *tabula coquinaria*.

ΦΕΑΙΚΣ, v. *ῥλιξ*, boum epitheton cornua inflexa fortasse significans.

ΦΕΑΙΣΣΩ, *ἐλίσσω*, *verto*, *volvo*. In vulgatis Homericorum carminum exemplaribus haud infrequenter confusum est cum *ΕΑΕΑΙΔΩ* *quatatio*.

ΦΙΑΡΤΣ, v. *ῥλος*, *limas*, *lutum*.

ΦΙΑΡΗ, v. *ῥλη* vel *ῥλη*, *turma*, *caterva*. Etruscè *LENFA*.

ΦΙΑΡΑΔΩ, v. *ῥλαδον*, *catervatim*.

ΦΙΑΡΑΣ, v. *ῥλας*, *funiculus tortus*.

ΦΙΑΡΙΟΣ, v. *ῥλιος*, nomen urbis Trojæ.

ΦΕΑΙΠΙΟΣ, v. *εἰλίπους*, aliud boum epitheton quod ab eadem radice vulgo deductum est, *εἰλίποδες βοῦς ἀπὸ τοῦ εἴλειν*, i. e. *ἐλίσσειν τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν*: *perperam*; nam *allic* *tollere* non *vertere pedes* in incessu inter boum virtutes est; ut rerum bucolicarum doctiores me audiente sæpe observaverunt. Hinc a comico in meretricum laudem adhibitum

est γυναικες εἰλίποδες, *feminae pedibus agiles, alle tripudiantes*,¹
 ποτὶ πύργῳ ἄλλασσαι, ut Lacæna illa in Aristoph. Lysistr.

82. ed. Brunk. Vocabulum itaque deducendum puto ab
 ΕΛΛΩ, v. εἶλω, *tollo*, atque ab eodem item.

ΕΛΛΑΠΙΝΗ, v. εἰλαπίνη, *computatio*.

ΕΝΕΝΚΩ, v. ἐνείκω, *fero*; cujus forma antiqua in præterito
 perfecto ΗΝΕΝΚΑ, posteriorum ἰωτακισμοῦ pura asservata
 est.

ΕΝΕΩ, v. εἶς ὑπὸς; at casus secundus ἐνὶς ex antiquiore
 forma effectus.

ΕΕΩΣ, v. εἶς, pronomen possessivum ab ΕΟ.

ΕΕΤΣ, v. εἶς, bonus. Alias suppresso spiritu et producta
 vocali ΗΤΣ. Aliam quoque fuisse formam εἶς, i. e. ΕΕΩΣ,

ΕΕΗ, ΕΕΩΝ, tradidit Herodianus; quod probabilis mihi
 videtur quam quæ alii grammatici veteres protulerunt:
 (Vide Hort. Adon. v. εἶς) et confirmatur Cnidiorum num-
 mo perantiquo et pereleganti Musei nostri, in quo nomen
 Magistrati vel tyranni, quod in dialecto communi et re-
 centiore ΕΤΒΟΤΛΩΣ foret, scriptum est ΕΟΒΩΛΩΣ,
 spiritu, ut solet in illius seculi scriptura, subaudito.

ΕΕΩΣ et ΤΕΩΣ, v. εἶς, εἶως et τῶς, κείως, *usque, donec,*
interea, &c. penultimam habet ancipitem, et ultimam sem-
 per brevem; nisi sequente consona producta sit: nam quæ
 viri docti in εἶως ὁ ταῦθ', &c. commentati sunt, ut ejusmodi
 monstra metro Homérico commodarent, vix nauci æstimo.
 Versus heroicus neque iambum neque amphibrachyum un-
 quam agnovit; neque talem pedem aut in primo, aut in
 alio alio loco admisit; neque in secunda spondæi syllaba,
 littera Τ ex arbitrio recitantis duplicari potuit; ita ut εἶως ὁ
 ταῦθ' εἶως ὁτταυθ' pronunciaretur; quod doctissimus Heyne
 sibi persuasit.

εἶως et τῶς Attica sunt; sed quænam fuerit antiquior et
 HomERICA forma, dubitare licet. Ejusdem stirpis sunt,
 cujus ΗΜΩΣ et ΤΗΜΩΣ; et quum Attici ex ΕΑΦΩΣ,
 ΝΑΦΩΣ, ΛΑΦΩΣ, &c. εἶως, νῆως, λῆως, &c. fecerint, e ratione
 sermonis conjicere licet eos eodem modo εἶως et τῶς ex
 ΕΕΦΩΣ et ΤΕΦΩΣ fecisse. Quomodo autem ejusdem viri
 docti in mentem venerit, εἶως idem esse quod alibi scribitur
 εἶς,² ne ariolatione quidem assequi possum; quum alterum
 temporis, alterum meris, modi vel rationis adverbium semper
 et ubique sit; neque ulla inter se, aut usus ratione, aut
 significationis similitudine juncta sint. Inter Æolismi ex-
 emplâ a Corinthi episcopo recensita est εἶως, εἰως, quod
 antiquiore scribendi more ΕΕΦΩΣ fuisset: suspicari tamen

¹ Eupolid. fragm. apud Athenæ. l. vii. c. xxvi. ed. Shweigh.

² In Il. A. 193.

licet *AΥΝΣ* pro *ἄως* bonum præsulem voluisse, et nomen Auroræ in animo habuisse.¹ Hesychius nihilominus habet *ΤΑΝΣ*, *τάως*, *Κρήτης*, recentiores scilicet, antiquiores *ΤΑΦΟΣ* fortasse scripsissent.

ΕΝΕΦΩ, v. *Ἐνώω*, Bellona, atque inde

ΕΝΕΦΑΛΙΟΣ, v. *Ἐνοάλιος*. Mars, in vase fictili, a Maz-zochio edito *ΕΝΕΤΑΛΙΟΣ*: utramque a verbo antiquo *ΕΝΑΦΩ*, *ΕΝΕΦΩ*, vel *ἐναύω*, de quo vide Eustath. p. 140, formatam; unde etiam *ΝΕΚΤΑ* et verba Latina *ENECO* et *NECO* originem habuisse videntur.

ΦΕΠΩ thema antiquissimum esse credo verbi, cuius futurum secundum vel Ionicum.

ΦΕΠΩ, v. *ἰπέω*, *dicam*, in Homericis frequentissimum est; ratione eadem effectum, qua *ΤΤΙΩ* et *ΤΤΙΤΩ*: ita ut Latina vox *VERBUM* idem sit ac Græcum *ῥήμα*, i. e.

ΡΗΜΑ, atque

ΦΕΠΩ, v. *ἔπω*, cuius antiqua forma una tantum sententiola, *ἔσπερε νῦν μοι Μοῦσαι*,² a rhapsodis et librariis asservata est, idem ac *ΦΕΠΩ*, alia dialecto, qua τὸ *ἔ* locum τοῦ *Ρ* obtinebat. In aoristo secundo subiectivi scribendum est

ΦΕΠΩ pro v. *ἔπω*, et in præterito perfecto passivo alterius thematis

ΦΕΦΕΡΤΑΙ pro v. *ἔφηναι*, quod ab alio verbo *εἰπέσθαι*, *rego*, acceptum est.

ΦΡΗΤΩΝ, v. *ῥήτρων*, dictum, Laconice *ΒΡΗΤΩΝ*,

ΦΡΗΤΡΑ, v. *ῥήτρα*, pactio, *ΦΡΑΤΡΑ* in tessera ærea Olympiæ nuper reperta, itemque *ΦΕΠΟΣ*.

ΦΡΗΤΗΡ, v. *ῥήτηρ*, orator, Laconice *ΒΡΗΤΗΡ*, producta altera vocali, e priorē elisa, formata esse videntur. Ejusdem stirpis sunt composita *ΕΝΕΠΩ*, *ΕΝΙΣΠΩ*, *ΕΝΙΞΩ*, *ΕΝΙΠΩ*, *ΕΝΙΠΑΠΩ*, *ΕΝΕΝΙΣΠΩ*, &c.; quæ, variegatis spiritibus, productis vocalibus, et adscitis augmentis, formata sunt. *ΕΝΙΠΤΩ* quoque et *ΕΝΕΝΙΠΤΩ*, eodem sensu, in vulgatis Homericorum exemplaribus haud infrequenter occurrunt: sed in præstantissimo codice Harleiano *ΕΝΙΠΩ* et *ΕΝΕΝΙΠΩ*, penultima producta, eorum locum ubique tenent; et quum *ΝΙΠΤΩ* sit verbum prorsus alienum, pro factitiis, et ad linguam faciatam posterorum pertinentibus habenda videntur.

ΦΕΡΤΩΝ, v. *ἔργων*, opus. *ΦΑΡΤΩΝ* Æolicè vel Doricè in eadem tessera.

ΦΕΡΩ, præteritum *ΦΕΡΟΡΤΑ*, v. *ἔργα facio*.

ἘΡΠΩ, *ἘΕ-ΕΡΤΑ* et *ἘΕ-ΕΡΧΑ*, v. *ἔργω*, *εἰργω*, *ἔεργα*, et *ἔρχα*, arceo: sed antiquiore modo cum spiritibus in tabula

¹ S. XXXVII.

² Il. B. 484. A. 313. E. 506. H. 112.

Heracleensi; atque ita quoque in vulgatis nomina ejusdem stirpis ἥρκος, ἥρμα, &c. scripta sunt.

FEPPΩ, v. ἥρρω apud Hesychium **ΓΕΡΡΩ**, **ΒΑΡΡΒΙ**. *perevo, pessum eo*; Latine **VERRO**; et antiquius forsitan **VERVO** ac **BERBO**: unde nomen antiquissimum dei Martis **BERBER** in carmine arvali.¹ Aliter tamen Alexandrini, qui dialectos antiquas, præsertim Italicas, nesciebant, ἐξελούμενοι ἐκείνοι οὕτω καὶ Ἑρακλείδην ἐπειδὴ ἐκ τοῦ **ΦΘΕΙΡΩ** γίνεται τὸ **ΕΡΡΩ**, παρέσει τοῦ **Φ**. καὶ **Θ**. Ἴδιον γὰρ Ἰώνων καὶ Αἰολέων τὰ τῶν λεξέων πρῶτα σύμφωνα αἵρειν, εἴτε ἐν τύχοι ὃν ὄν **ΛΑΪΨΗΡΟΣ**, **ΑΪΨΗΡΟΣ**. εἴτε δύο, **ΠΑΪΤΡΑΞ**, **ΕΤΡΑΞ**, κ. τ. λ., οὕτω γοῦν καὶ **ΦΘΕΙΡΩ**, **ΕΙΡΩ**, ἐξ οὗ Αἰολικῶς **ΕΡΡΩ** ὡς **ΚΒΙΡΩ**, **ΚΕΡΡΩ**. **ΔΕΙΡΩ**, **ΔΕΡΡΩ**, κ. τ. λ.² judicet lector: sed speciosa magis quam valida hæc mihi videntur.

FEPTΩ, v. ἐρύω, et

FEPTΑΣΩ, v. ἐρύζω, *traho*, verbum mire corruptum rhapsodorum et grammaticorum licentia; et cum **PTFΩ**, v. ῥύω, *tueor*, perpetuo confusum.

FEΣΣΩ, v. ἔσσω, et

FENNTMI, v. ἔννυμι, Latine **VESTIO**: atque inde

FEΣΘΗΣ, v. ἔσθης et

FEΣΜΑ, ἔσμα, *vestimentum*.

FETOS, v. ἔτος, Hesychio **ΓΕΤΟΣ**, atque in tabula Heracleensi **LETOΣ**, *annus*: unde Latinum **VETUS** et **VETUSTUS**, idem quod **ANNOSUS**.

FEΣΠΕΡΟΣ, v. ἔσπερος, Latine **VESPER**.

ΕΤΕΟΣ, v. ἔτεος,

ΕΤΤΜΟΣ, v. ἔττυμος, et

ΕΒΗΤΤΜΟΣ, v. ἐβήττυμος, *verus*; ejusdem stirpis cujus

ΕΤΗΣ, **ΕΤΑΙΡΟΣ**, &c.

ΕΞΧΩ, et amputata syllaba **ΣΧΩ**, et eliso **Σ**,

ΕΧΩ, v. ἔχω, futuro ἔξω *habeo*: at in aliis perinde temporibus adhiberi debuerat spiritus; quem in Homericis versus sæpe postulat. Hinc

ΕΧΕΨ, v. ἐχέψ, *pessulus, retinaculum*; atque

ΕΧΘΗ, v. ἔχθη, *ripa*.

ΗΨΩΝ, v. ἥψων, *viaticum*, more adjectivorum Latinorum, qui est item Græcorum antiquissimus, e verbo **ΕΨΩ** **ΕΨΜΙ**, *eo, effectus*.

ΗΜΑΡ, v. ἡμαρ, *dies*: sed ἡμέρα semper cum spiritu aspero in omnibus dialectis; et ἡμαρ item in Attica vetere.

¹ Romæ effos. An. 1778; et mira sagacitate a viro doctissimo Ludovico Lanizio interpretat.: in *Saggi sopra le lingue morte d'Italia*. Vol. i. p. 142.

² Eustath. p. 1647. l. 44, &c.

†ΗΚΑ, v. ἥκα. Atticè ἥκα, *lentè, quietè*, unde ἥκιστα; quod spiritum asperum nusquam non habuit.

ΦΗΝΟΠΣ, v. φηνοψ, *splendidus*: contractum fortasse Ionicè ex **ΦΟΙΝΟΠΣ**, v. φηνοψ, quod eodem sensu usurpatur; atque ideo Homericis; ut antiquius, restituendum.

†ΗΡΙΟΝ, v. ἥριον, *tumulus*, ab **†ΑΙΡΙΩ**, **†ΗΡΑ**.

ΦΗΧΗ, v. ἥχη, *sonitus*.

ΦΗΧΕΩ, v. ἥχέω, *sono*.

ΘΑΦΑΣΣΩ, v. θαάσσω, *sedeo*; et inde

ΘΑΦΑΚΟΣ, v. θαῦκος et θάωκος, *consensus*.

ΘΑΦΕΟΜΑΙ, v. θαάομαι, *video, miror*: Ionicè **ΘΗΕΩ**; etsi

ΘΑΦΜΑ, v. θαῦμα, *miraculum*, formam ab antiquo themate obtinuit, atque in omnibus dialectis, mutato tantum **Φ** in **Τ**, conservavit.

ΘΕΦΩ, v. θέω et θείω, *Æolicè θεύω*,¹ *curro*: atque inde

ΘΟΦΟΣ, v. θόος, *velox*.

ΘΥΦΩ, v. θύω, *ruo, ferveo, sacrifico*.

ΦΙΦΑΧΩ, v. ιάχω, idem quod **ΦΗΧΕΩ**; adscito augmento, ut in **ΠΙΦΑΦΣΚΩ** a **ΦΑΦΩ** et compluribus aliis.

†ΙΑΦΩ, v. ιάω, *vaco, vel, ore aperto respiro*. Latinè **HIO**, **HIARE**; et antiquiore fortasse sermone **HIAO** et **HIAVO**.

ΦΙΦΑΟΜΑΙ, v. ιάομαι, *medeor*;² et

ΦΙΦΗΤΗΡ, v. ιήτηρ, *medicus*, verbo Latino **VIVO** cognata esse videntur; atque ab

ΦΙΣ, v. ἰς, Latinè **VIS** deducta; unde etiam

ΦΙΝΙΩΝ, v. ἰνιον, *nervus*,

ΦΙΣΧΤΣ, v. ἰσχυς, *robur, vis tenendi*, Latinè **VISCUS**, Hesychio **ΦΙΣΧΤΝ** et **ΒΙΣΧΤΝ**, ἰσχυν. ex **ΦΙΣ** et **†ΕΧΩ** confictum;

ΦΙΦΙ, v. ἰφι, *fortiter*, &c. ἰσχημάτισται οὕτως. **ΙΣ**. **ΙΝΟΣ**, **ΙΝΟΦΙ**, ὡς **ΧΑΛΚΟΣ**, **ΧΑΛΚΟΤ**, **ΧΑΛΚΟΦΙ**. καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς **ΝΟ** συλλάβης **ΙΦΙ**.³ Priorem itaque longam habet semper; ut ex **ΦΙΝΦΙ**, elisa consona et producta vocali, contractum. **Ἰφθιμος** autem, ut alia composita quàmplurima, **Φ** in initio haud recepisse videtur.

ΦΙΑΦΕΦΣ, nomen patris Ajacis minoris, v. **†Οἴλεως**; a Zenodoto autem **†Ιλεως** scriptum, quemadmodum apud Hesiodum, Stesichorum, et Pindarum antea exstiterat.⁴ **Φ** sæpe in **Ο** abiit; ut in nomine fluminis et urbis in Creta insula; quod in nummis est **ΦΑΞΟΣ**, **ΦΑΞΙΩΝ**:⁵ at Virgilio **ΟΑΧΥΣ**,

et rapidum Cretæ veniemus **Oaxum**.⁶

¹ Gregor. Cor. ep. de Dial. Æol. S. xxxvii.

² Ἀποσά τι γινῆται καὶ ἀναλβία ἰσσεσθαι; i. e. **ΦΙΦΑΣΣΟΜΑΙ**. Arctini **†Δίου περ**. fragm. apud Heyn. supplend. in Il. A. 515. Vol. vi.

³ Schol. Ven. in. Il. A. 151.

⁴ Vide Heyne in Il. B. 527. sic et Lycophron **†Διος ἰέμερ** vs. 1150.

⁵ Dutens, Médailles.

⁶ Eclog. i. 66.

Ι Η ΗΜΙ, v. ἡμι ex **Ι ΕΩ**, **Ι ΗΜΙ**, mitto, edo, protrudo, adscito augmento eodem modo quo **ΦΙΦΑΧΩ** ex **ΦΗΧΕΩ**, **ΠΙΦΑΦΣΚΩ** e **ΦΑΦΩ**, et alia ejusmodi, compositum: atque inde

Ι Η ΑΜΕΝΗ, v. εἰαμένη, pratum irriguum, locus herbas emit-
tens, vel latè patens, ut καθήμενον πεδίον apud recentiores.

Ι Η ΟΣ, v. ἰδς, jaculum missile, et

Ι Η ΟΦΗ, v. ἰωή, missio vel missiva.

ΦΙΩΝ, v. ἰων, viola: unde

ΦΙΟΦΕΙΛΗΣ, v. ἰοειδης,

ΦΙΩΔΝΕΦΗΣ, v. ἰοδνέφης, et

ΦΙΩΘΑΣ, v. ἰωνθας.

ΦΙΡΙΣ, v. Ἴρις, dea Iris, ἄγαλμα Βίριδος, Pausan. in Lacon.
c. xix. s. 4; i. e. **ΦΙΡΙΑΟΣ** Laconica dialecto.

ΦΙΤΕΑ, v. ἰτέα, salix. Hesychio **ΦΙΤΕΑ**.

ΦΙΤΤΣ, v. ἴτος, ora aliqua curva vel flexilis. Æolicè **ΒΙΤΤΣ**.

Ι Η ΤΑΣΩ, v. ἰύζω, clamo; ejusdem stirpis cujus **Α Η ΤΩ**, &c.

Ι ΙΧΘΥΣ, ἰχθυς, piscis, Atticè tamen ἰχθυς; et ab **Ι ΙΚΩ**
deductum: unde

Ι ΙΚΜΕΝΟΣ, v. ἰκμενος: ψιλοῦται τὸ **ΙΚΜΕΝΟΣ** ἀπὸ τῆς ἰκμά-
δος, ὅτι δὲ καὶ θασύνεται παρὰ τὸ **ΙΚΕΣΘΑΙ**.²

ΚΑΦΩ, v. καίω, uro: antiqua autem forma se ostendit in

ΚΑΦΜΑ, v. καῦμα, calor,

ΚΑΦΣΤΕΙΡΟΣ, v. καύστειρος, ardens, &c.

ΚΛΑΦΩ, v. κλαίω, fleo, at prisca forma in aoristo

ΚΛΑΦΣΑ, v. Εκλαῦσα; et in futuro passivo

ΚΛΑΦΣΟΜΑΙ, v. κλάυσομαι, adhuc obtinet; atque item in
nomine

ΚΛΑΦΘΟΜΟΣ, κλαυθμός, fletus.

ΚΛΕΦΙΣ, v. κληίς. Latinè **CLAVIS**.

ΚΑΤΦΩ, quod et **ΚΑΤΜΙ**, v. κλύω, audio.

ΚΝΑΦΩ, v. κνάω, κναίω, et κναύω: unde **ΚΝΗΜΙ**, scabō,

ΚΡΑΦΑΙΝΩ, v. κραιαίνω, perficio; e **ΧΡΑΦΩ**, spiritu leni
Ionum **ΚΡΑΦΩ** pronunciato, compositum.

ΚΡΟΦΑΙΝΩ, v. κροαίνω, pulso, et

ΚΡΟΦΝΟΣ, v. κροῦνος, torrens, utrumque e verbo antiquo

ΚΡΟΦΩ effictum.

ΚΤΦΑΝΟΣ, v. κύανος, color nigricans,

ΚΤΦΑΟΣ, &c. v. κύδος, &c. gloria,

ΚΤΦΜΑ, v. κύμα, unda,

ΚΩΚΤΦΩ, v. κωκύω, lamentor, et

ΚΩΚΤΦΤΟΣ, v. κώκυτος, lamentatio, omnia e verbo exoletο

ΚΤΦΩ conficta; quod alio pronunciandi modo **ΚΤΒΩ**,
atque inde **ΚΤΠΤΩ** fiebat.

¹ Aul. Gel. lib. ii. c. iii.

² Eustath. p. 138.

ΛΑΦΩ, v. *λάω*, *prehendo*, vel *manibus*, vel *oculis*, vel *alia quacunque ratione*: Æolicè *λαύω*; atque alia pronunciandi consuetudine **ΛΑΒΩ**, e quo innumera fluxerunt; ut

ΛΑΦΑΣ, **ΛΑΦΣ**, v. *λάας*, *λᾶς*, *lapis*,

ΛΑΦΙΝΤΣ, v. *λαίγξ*, *lapillus*,

ΛΑΦΟΣ, v. *λᾶος*, Atticè *λείας*, *populus*,

ΛΑΨΡΟΣ, v. *λαῦρος*, *latus*, *capax*,

ΛΑΨΕΡΤΗΣ, v. *Λαέρτης*: atque ita alia nomina ex eodem composita;

ΛΑΦΙΩΝ, et **ΛΑΨΙΤΕΡΟΣ**, v. *λῶϊων* et *λαΐτερος*, *potior*, *optabilior*; cujus accusativum **ΛΑΨΙΩΝΑ**, in *λῶϊα* contractum, notabile præbet exemplum ejusmodi licentiæ in Atticorum sermone. Vide Sophocl. Philoct. 1079.

ΛΕΦΚΟΣ, v. *λεῦκος*, *albus*,

ΛΕΨΣΩ, v. *λεύσσω*, *specto*; cujus verbi formam antiquissimam fuisse credo **ΓΛΑΨΣΩ**; ut τοῦ **ΛΑΦΩ**, **ΓΛΑΨΩ**; a quo **ΓΛΑΨΚΣ**, v. *γλαῦξ*, atque item **ΓΛΑΨΚΩΠΙΣ** epitheton Minervæ; quod neque *cæsios* neque *nactus oculos* significat; sed *oculos βλέπτικούς*, *εὐοράτους*, vel *ἐμπυράν τι βλέποντας*, παρὰ τὸ **ΓΛΑΨΣΩ**, ἀφ' οὗ καὶ **ΓΛΑΨΣ**; ut rectè interpretati sunt grammaticorum veterum nonnulli apud Eustath. p. 86, et 1202, l. 9.

ΛΕΦΩΝ, v. *λείων*, *leo*, ab eodem,

ΛΕΦΟΣ, v. *λείος*, Latinè **LEVIS**.

ΛΕΙΜΟΣ, v. *λιμὸς*, *fames*, a **ΛΕΙΠΩ**.

ΛΟΦΩ, v. *λούω*, Latinè **LAVO**: quum enim Etrusci veteres litteram *O* non habuissent, locum ejus in sermonibus semibarbaris Italiæ modo *A*, modo *U* obtinebat.

ΛΤΦΩ, v. *λύω*, a quo vocabula Latina **LIBER**, **LIBET**, **LIBERO**, &c.; itemque nomen Etruscum **VVEISVI** in titulo sepulchrali.

ΜΑΦΩ, v. *μάω*, *cupio vehementer*, *impetu feror*, unde nomen Latinum **MAVORS**, postea in **MARS** contractum; quod non aliud quam participium hujus verbi, more antiquo ac semibarbaro formatum, fuisse videtur. **ΜΕΜΑΦΩΣ** fit *συστολή*, ut **ΔΕΛΗΚΩΣ** et **ΔΕΛΑΚΩΣ** e **ΔΗΚΩ** vel **ΔΗΚΕΩ**, **ΜΕΜΑΚΩΣ** e **ΜΗΚΩ** vel **ΜΗΚΑΩ**, &c.

ΜΗΝΙΦΩ, v. *μηνίω*, penultima longa, *irascor*, e **ΜΗΝΙΣ**, *ira*, antiqui sermonis consuetudine in verbis et adjectivis e nominibus fingendis, effectum.

ΜΟΨΑ, v. *Μοῦσα*, *Musa*, a verbo exoletο **ΜΟΨΩ**, in Latinorum **MOVEO** asservato, deductum.

ΜΤΦΩ, v. *μούω*, *claudio*, *comprimo*; unde

ΜΤΨΕΛΟΣ, v. *μέσλος*, *medulla*.

ΜΥΦΩΝ, v. *μύων*, *musculus*.

ΜΥΦΝΗ, v. *μύνη*, *excusatio*, *hæsitatio*,

ΜΥΨΙΑ, v. *μύια*, *musca*,

ΜΥΦΘΟΣ, v. *μῦθος*, *sermo*, *fabula*; &c.

ΝΑΨ, **ΝΑΦΟΣ**, v. *ναΐς*, *νιδς*, *νηδς*, et Atticè *νάως*, *navis*; e **ΝΑΨ**, **ΝΑΨΛΟΣ** fortasse contractum; quod plenum et integrum in nomine Lacedæmoniorum tyranno **ΝΑΒΙΣ**, ut in Latino etiam vocabulo **NAVIS**, extitisse videtur. Formatum est e verbo

ΝΑΨΩ, v. *νάω*, quod et

ΝΑΨΩ, v. *νήω*, *impleo*, *coacervo*; unde quoque

ΝΑΨΟΣ, v. *ναδς*, templum; quod Ionicè, ac fortasse Homericè, **ΝΗΟΣ**; priorem enim semper productam habet. Tempia antiquissima Græcis cognita thesauri sive donaria fuerunt; loca in quibus dona diis sacrata reponerantur et religiosè asservabantur.

Ab eadem radice quamplurima alia, præsertim nomina composita, tam hominum quam rerum, derivata sunt; quæ eadem ratione cum *F* scribenda erunt; nisi ubi Ionica pronuntiatio, quæ τῷ *H* pro *AF* significatur, potior, et magis HomERICA visa sit.

ΝΕΨΟΣ, v. *νέος*, Latine **NOVUS**.

ΝΑΨ, v. *ναρ*, *uxor*, ex *O* copulativo, quod recte *F O*.

ΟΨΑΣ, v. *ὠδς*, *auris*; secundus tamen casus est in vulgatis *ὠδατος*; cuius rationem grammatici suo more reddunt, Ἰωνικὴν ἐπέθηκεσαν ἔχει τοῦ *T* εὐθεία γὰρ αὐτοῦ ἐνικὴ **ΟΑΣ** κατ' Ἡρωδιανον, ὡς **ΦΟΑΣ**. Eustath. p. 1896. l. 4. **ΟΨΑΤΟΕΝΤΑ**, *auritum*, quod in Homericis in *ὠτῶέντα* vulgo contractum est, antiquiore integra forma, et mutata tantum littera obsoleta, *ὠατῶέντα λαγῶν*, in epigrammatis fragmento apud Suidam v. *λαγῶς* asservatur; ubi adæquè contractum esset si secunda versus elegiaci penthemimeris spondæum admisisset.

ΟΨΙΣ, Latine **OVIS**. Sæpe in obliquis casibus disyllabum est, priore ancipiti; **ΟΨ**: **ΙΟΣ** **ΟΨΙΕΞΙ**, &c.¹ pronunciat; ut in Virgilianis **PAR**: **IETIBUS**, **AR**: **IETE**, &c. sic et **ΑΙΨΤΗΤ**: **ΙΟΙ** **ΙΨΤ**: **ΙΑΙΑ**, &c. Iota spiritus lenis vice fungitur.

ΟΔΩΝΣ, v. *ὄδους*: at Ionicè *ὄδων* (Herodot. vi. c. 107.) utrumque ab antiquiore **ΟΔΩΝΣ**; unde Latinum **DENS**; atque in obliquis casibus **ΟΔΩΝΤΟΣ**, **ΟΔΩΝΤΙ**, &c. Participia, quæ terminationem in **ΩΝ**, et sermone antiquissimo in **ΩΝΣ** habuerunt; apud Æoles recentiores in **ΕΙΣ**, et apud antiquiores in **ΕΝΣ** eam acceperunt.¹

¹ Gram. vet. apud Eustath. p. 1755.

FOATΣΣEPΣ, v. Ὀδυσσεύς, παρὰ τισι μὲν δασύνεται παρὰ τὴν ὁδόν· τίνων δὲ ψιλούται παρὰ τὸ ὁδύσσω. Eustath. p. 68. rectè priores; quos totum episodion de Ulyssis apud Autolycum peregrinatione¹ repudiasse oportuit; quod alioquin repudiandum, et pro insitio habendum esse, validioribus adductis argumentis, postea ostendemus. Nomina virorum e verbis infaustæ significationis usquam apud veteres effecta esse, haud facile crediderim; quod ab eorum moribus, et insitis de ominum vi opinionibus, prorsus abhorret; neque obstant quæ tragici de nominibus Homericis commenti sunt: ΑΙΑΣ non ex ΑΙ! ΑΙ!² sed ex eodem fonte quo ΑΙΦΩΝ, ΑΙΦΕΙ, &c. defluxit, ut supra ostendimus.

FOΘONH, v. ὀδόνῃ, indusium, a **FEΘΩ**.

F OIΔEΩ, v. οἰδέω, et

F OIΔANΩ, v. οἰδάνω, tumeo.

F OIΔMA, v. οἰδμα, tumor.

FOIKOΣ, v. οἶκος, Latine VICUS.

FOIKIA, v. οἰκία; sed cum F in tessera Velitr.

FOIKEΩ, v. οἰκέω, habito,

FOIKEPΣ, v. οἰκεῦς, domesticus,

FOIKIΔEΩ, v. οἰκίζω, habitare facio, &c. &c.

FOINOΣ, v. οἶνος, Hesychio ΓΟΙΝΟΣ, Latine VINUM; unde cōposita quamplurima eadem ratione scribenda; ut

FOINEPΣ, v. Οἰνεῖς,

FOINOHΣ, v. οἶνοψ; et recentiorum more loquendi ore strictiore, ἡνοψ: in quorum usu variant codices. Vide Heyn. in II. ψ. 643.

FOINOHEAON, v. οἰνόπεδον, vinetum, &c. &c.

OIFΩ, v. οἶω et ὄϊω, penultima longa, puto, auguror: unde

OIFIΔEΩ, v. οἰζέω,

AOIFIZTOΣ, v. ἀνώιστος,

OIFΩNOΣ, v. οἰωνος, &c. &c.

F OIΩ, fero; cuius futurum tantum in lingua communi, sine spiritu οἶσω, usurpatur: at forma antiqua in tabula Heraacleensi extat; unde

* **OIMA**, v. οἶμα, impetus,

F OIMANΩ, v. οἰμάω, impetu feror,

F OIMOΣ, v. οἶμος, semita, &c.; itemque **F OIΔANΩ** **F OIΔMA**, &c.; de quibus supra.

F OKETΣ, v. ὀξὺς, acutus, ab **F IKΩ**.

F OKTO, &c. v. ὀκτο, &c. at cum nota aspirationis in tabula Heraacleensi scriptum.

OLAFOΣ, v. ὄλοος, noxius, contractum in

¹ Odyss. τ. 343—587.

² Ajac. flagel. 430. ed. Brunck.

ΟΑΦΟΣ, v. οὔλος, unde

ΟΑΦΤΜΙ, v. ἔλλομι, *perdo, occido, &c.*

ΟΑΦΟΧΤΤΑΙ, v. οὐλοχεται, *malæ salsa*, a verbo **ΦΕΑΦΩ**, de quo supra, amputato, ut in composito, *F* initiali. *πλεονάζουσι δὲ τὸ Β οἱ Συρακοῦσιοι, ὡς ἐπὶ τὸ 'ΟΑΒΑΧΝΙΟΝ, τὸ τὰς οὔλας ἔχον.* Suid. in *δερβιστήρ*. Nota dialectorum ratione, qua idem vocabulum Homericō sermone **'ΟΑΦΑΧΝΙΟΝ** fuerit.

Ι ΟΜΙΑΦΟΣ, v. ὁμιλος, *multitudo conferta*,

Ι ΟΜΙΑΦΕΩ, v. ὁμιλέω, *in multitudine versor*,

Ι ΟΜΙΑΦΑΔΟΝ, v. ὁμίλαδον, *confertim*: omnia ex **Ι ΟΜΟΧ** et **ΦΙΑΦΗ** composita.

ΟΠΑΦΩΝ, v. ὁπάων, *sector, minister*; participium verbi antiqui **'ΟΠΑΦΩ**, cujus forma usitatio **'ΟΠΑΔΣΩ**, fuisse videtur; atque ejusdem stirpis, cujus Latina vox **OPIS**. Ionicè apud Herodotum **ΟΠΕΩΝ**, quo planum est *A* non fuisse longa natura etsi ubique in Homericis producta sit.

ΦΟΠΗ, v. ὄπη, et

ΦΟΠΣ, v. ὄψ, Latine **VOX**, i. e. antiquioribus litteris **VOKS**; quod vocabulum idem diversa dialecto vel alio modo pronuntiandi est. Ab **ΦΕΣΠΩ**, de quo supra, originem traxit, perinde atque

ΦΟΣΣΑ, v. ὄσσα, et

ΦΟΣΣΟΜΑΙ, v. ὄσσομαι, quæ vocem vel loquelam quandam interiorem et propheticam menti tantum intellectam, sensibus haud perceptam, significare videntur. Male confunditur **ΦΟΣΣΟΜΑΙ** cum **'ΟΣΣΟΜΑΙ** *intueor* a doctissimo Heyne in *Il. A.* 105.

'ΟΠΜΑ, v. ὄμμα, Æolicè ὄπκα, *oculus*, a verbo **'ΟΠΤΩ**, eadem ratione qua alia ejusmodi nomina effectum: atque paullatim in diversis dialectis diversè emollitum; ita ut Iones et Attici τὸ *Π* in τὸ *Μ*, atque Æoles τὸ *Μ* in τὸ *Η* pronunciando colliquefacerent. Lacones utrumque retinuerunt τοὺς γὰρ ὀφθαλμοὺς **ΟΠΤΙΛΟΤΣ** λέγουσι.

Ι ΟΦΡΑ, v. ὄφρα, est autem **Ι-Ο ΕΠΙ ΡΑ**, a cujus initio spiritus asper abscissus est e recentiorum usu ob *Φ* subsequutum.

'ΟΡΟΦΩ, v. ὀρούω, *ruo*. Pamphylis, teste Heracleide apud Eustath. p. 1654. l. 22, **'ΟΡΟΒΩ**: ita enim legendum, non ὀρούβω, ut in editis.

ΠΑΦΩ, v. παύω, *cessare vel quiescere facio*, ex **ΑΦ** retro compositum.

ΠΕΔΙΑΦΟΝ, v. πῆδιον, *calceus*, e **ΠΕΔΟΝ** et **ΦΕΑΦΩ** compositum.

ΠΙΦΩ, v. *πίω*, Latine BIBO ; commutatis iis tantum litteris, quæ in dialectorum variatione commutari solent ; eadem ratione scribenda item

ΠΙΦΑΡ, v. *πίαρ*, *pinguedo*,

ΠΙΦΩΝ, v. *πίων*, *pinguis*,

ΠΙΦΔΑΚΣ, v. *πίδαξ*, *fons*, &c. &c.

ΠΛΕΦΩ, v. *πλέω*, *navigo*, quod et **ΠΛΗΜΙ** et **ΠΛΩΜΙ** variatione haud insolita. Hinc

ΠΛΕΦΙΔΕΣ, v. *πλήϊδες*, *astra*, quæ *navigandi tempus indicabant*.

ΠΝΕΦΩ, v. *πνέω* et *πνείω*, *spiro* : unde

ΠΝΕΦΜΑ, *spiritus* ; cuius antiqua forma paulhulum immutata in vulg. *πνεῦμα* asservatur ;

ΠΝΟΦΗ, v. *πνοή*, *flatus*, &c. &c.

ΠΡΗΩΝ, v. *πρῶν*, *jugum* vel *cacumen*, et soluto circumflexu, grammaticorum more, *πρώων* : at **ΠΡΗΩΝ**, e **ΠΡΟ-Ι-ΒΕΩΝ** vel **ΠΡΟΙΗΚΩΝ** forte contractum, in scuto Heracl. ; apud Hesych. &c. ; neque duriores istam contractionem in *πρῶν* poetæ antiquissimo innotuisse, facile credam. Simili ratione

ΠΡΟΙΗΚΣ, v. *προΐξ*, *gratia*, et

ΠΡΟΙΗΚΤΗΣ, v. *προϊκτής*, *mendicus*, e **ΠΡΟΙ-ΗΚΩ** vel **ΠΡΟ-Ι-ΗΜΙ** formata esse videntur.

ΠΣΑΦΩ, v. *ψαύω*, *contingo*, *rado*, unde

ΠΣΑΦΡ, v. *ψάρ*, Ionice *ψήρ*, *stercus*,

ΠΣΕΦΔΟΣ, v. *ψεῦδος*, *mendacium*,

ΠΣΕΦΔΩ, v. *ψεύδω*, *mentior*, &c. &c.

ΠΣΤΦΧΗ, v. *ψυχή*, *anima*,

ΠΣΤΦΧΩ, v. *ψύχω*, *flo* vel *spiro*, &c.

ΠΣΤΦΧΟΣ, v. *ψύχος*, *frigus ex aura vel flatu* ; &c. e verbo

ΨΤΦΩ deducenda esse videntur ; atque item

ΠΤΤΦΩ, v. *πτύω*, *spuo*, et

ΠΤΤΦΩΝ, v. *πτύων*, *ventilabrum*, &c.

ΦΡΑΝΩ, v. *ράγγω*, Latine FRANGO, unde

ΦΡΗΓΝΥΜΙ, v. *ρήγνυμι*,

ΦΡΗΣΣΩ, v. *ρήσσω*,

ΦΡΗΓΜΙΝ, vel

ΦΡΗΓΜΙΣ, v. *ρήγμιν*, *ἵνος*, *littus ubi undæ alliduntur et franguntur* ; vetustiore fortasse forma **ΦΡΗΓΜΙΝΣ** : **ΙΝΤΟΣ** ;

ΦΡΑΚΟΣ, v. *ράκος*, Æolicè *βράκος*, *vestis lacera*,

ΦΡΑΧΙΣ, v. *ράχισ*, *spina dorsi*,

ΦΡΗΓΟΣ, v. *ρήγος*, *stragulum*, *superficie inæquali variatum* :

Anglicè RUG.

ΦΡΗΓΤΟΣ, v. *ρήκτος*, *qui rumpi vel frangi potest*.

ΦΡΗΓΣΗΝΩΡ, v. *ρήξηνωρ*, *qui virorum ordines perrumpit*.

ΦΡΑΔΩ, v. *ράζω*,

ΦΡΑΙΝΩ, v. *ραίνω*,

ΦΡΑΙΩ, v. *φαίω*, *spargo, disperdo* ;

ΦΡΑΔΙΝΟΣ, v. *φραδινός*, Æolicè *φραδινός*, *gracilis*,

ΦΡΑΘΑΜΙΝΓΣ, *φάθαμιγξ*, *gutta, aspergo* ;

ΦΡΟΔΟΝ, v. *φρόδον*, Æolicè *φρόδος*, *rosa*,

ΦΡΟΙΑ, v. *φοία*, *malum punicum*.

ΦΡΟΙΒΔΕΩ, v. *φοιβδέω*, *sono rauco vel fracto absorbeo vel diglutio*.

ΦΡΟΙΔΣΟΣ, v. *φοῖζος*, *stridor raucus vel fractus*,

ΦΡΟΙΔΣΕΩ, v. *φοιζέω*, *ejusmodi stridorem edo* ;

ΦΡΟΠΑΛΟΝ, v. *φρόπαλον*, *clava* ;

ΦΡΟΧΘΕΩ, v. *φροχθέω*, *strepo sono aspero et fracto* ;

ΦΡΩΓΣ, v. *φράξ*, *avulsum vel abruptum aliquid ; atque ita gradus vel scala* ;

ΦΡΩΓΑΛΕΟΣ, v. *φωγαλέος*, *lacer, ruptus* ;

ΦΡΩΧΜΟΣ, v. *φωχμός*, *ruptura, fissura*,

ΡΕΡΑ, v. *ρέα et ρεία*, *facile*,

ΡΕΦΛΑΙΟΣ, v. *ρηίδιος*, *facilis*,

ΡΕΦΙΣΤΟΣ, v. *ρήιστος*, *facillimus, &c.*, e verbo fortasse.

ΡΕΡΩ, v. *ρέω*, *fluo* : unde vocabulum Latinum **RIVUS**, quod Græcè est

ΡΟΦΟΣ, v. *ρόος*, *contractum in ροῦς*.

ΙΕΤΡΕΦΣ : ΕΦΟΣ, v. *ετρυφ : ειος*, quod geminato *P* et inserto *I* in casu secundo, grammatici more solenni confinxerunt : sed littera *P*, ut cæteræ liquidæ, pronunciando geminari potest ; et iota istud, metri causa insertum, grammaticorum et librariorum commentum est, poetæ ignotum ; neque penultimam casus secundi masculini, in adjectivo terminationem in **ΤΣ** habente antiquis vatibus producere licebat. Inde et

ΙΕΤΡΕΦΤΗΣ, *εὐρρεΐτης* in *v.* factum est.

ΡΠΔΣΟΩ, v. *ριζόω*, et

ΡΠΔΣΑ, v. *ρίζα*, *radix*, Æolicè *βρίζα* ;

ΡΠΝ, v. *ρῖν*, *nasus*, antiquissima forsitan lingua **ΡΠΝΣ : ΙΝΤΟΣ** ;

ΡΠΝΟΣ, v. *ρῖνος*, *cutis, &c. &c.*

ΡΠΙΟΝ, v. *ρίον*, *promontorium, cacumen* : quæ omnia e verbo exoleto **ΡΠΩ** efficta esse videntur.

ΣΑΟΣ, v. *σῶς*, et soluto circumflexu *σῶος*, *salvus*,

ΣΑΩ, v. *σῶ*, et

ΣΑΟΩ, v. *σῶω*, *salvo*. Latina vocabula **SALVUS** et **SALVO** antiquissimas Græcorum formas exhibere vix dubitare licet ; unde manifestè apparet licentiam contrahendi haud parcè grassatam esse, etiam Homericis temporibus ; quoniam in carminibus priorem semper correptam habent.

ΣΕΡΩ, v. *σεύω*, *agito, persequor* ; ejusdem stirpis ac Latinum

ΣÆVIO : unde

ΣΟΦΩ, v. *σώ* et *σώβω* eodem sensu ; atque

ΣΟΦΟΣ, v. *σός*, in compositis **ΛΑΦΟΣΣΟΦΟΣ** v. *λαόςσος* concitator populi, &c. tantum usurpatum. Vocalis ante **ΣΕΦΩ** semper producta est in Homericis ; qua constantia duplicem fuisse spiritum pronuntiatione antiqua conjicere licet.

ΣΙΦΑΛΟΣ, v. *σίαλος*, *saginat*us, *pinguedine florens* ; unde vexatissima vox

ΣΙΦΑΛΟΕΝΣ, v. *σιγαλάς*, *splendidus*, *varius*, deducta esse videtur ; ut **ΣΙΑΛΩΣΑΙ** *ποικίλω* apud Hesychium. Vide Heyne in Il. E. 226.

ΣΤΕΦΩ, v. *στέφω*, *stare facio* ; quod et **ΣΤΕΩ** **ΣΤΗΜΙ** variatione solita.

ΣΤΕΦΜΑ, *στέμμα*, *corona*, *infula*, e **ΣΤΕΦΩ**, emollito Φ in M ; ut Π in *ῥμμα* pro antiquiore *ΟΗΜΑ*. Vide supra.

ΣΤΑΦΑΩ, v. *σολάω*, et

ΣΤΑΦΕΦΩ, v. *συλεύω*, *prædor*, *spolio* ; verbum a venatu translatum, et ex antiquissima vocis **ΙΤΑΦΗ**, v. *ῥλη* forma, quam **ΣΤΑΦΑ** fuisse, vocabulum Latinum SYLVA planè demonstrat, effictum.

ΤΕΛΕΦΩ, v. *τελείω* pro *τελέω* inserto iota, *finio*.

ΤΕΛΩ, v. *τίω*, *æstimo*, *luo*,

ΤΕΡΕΩ, v. *τέλω*, *perena vel dolore afficio*, eo, quo facinus aliquod luit aliquis ; inde

ΤΙΜΗ, v. *τίμη*, *honor*, *pretium* ;

ΤΙΜΑΩ, v. *τιμάω*, *honoro*, &c.

ΤΡΩΣ **ΟΦΟΣ** ; cujus feminina

ΤΡΟΦΙΣ, et

ΤΡΟΦΙΑΣ, atque, eadem ratione, adjectivi

ΤΡΟΦΙΚΟΣ, v. *τροφικός* ; atque eliso K

ΤΡΟΦΙΟΣ, v. *τροφίος*, et **ΤΡΟΦΙΗ**, v. *τροφή* ; et *τρισυλλάβως τὸ ΤΡΟΙΗΝ*, *ὡς καὶ Ἀρίσταρχός φησιν.*¹

ΤΥΕΛΕΦΣ, v. *τύδεις*, et

ΤΥΕΛΕΦΛΗΣ, v. *Τυδαΐδης*. A verbo **ΘΥΦΩ** deducenda esse videntur : nam derivatio a *τυτθός* admodum ridicula est, et a veterum usu ac consuetudine prorsus aliena. In nonnullis autem dialectis, atque in patrio fortasse Diomedis sermone, spiritus asper in ejusmodi nominibus locum non habuit ; unde in nummo argenteo vetustissimo, quem apud v. cl. Vandamme Amstelodami vidimus, nomen urbis quod vulgo **ΘΗΒΑΙ**, **ΤΕΒΕ** inscriptum est ; et in lebeateæneo, agro Cumano effosso, et inter *χειμήλια* nostra assertato, nomen **ΕΙΗΘΤΙΣ**, **ΕΠΙΠΤΙΣ**.

ΦΑΦΩ, quod et **ΦΗΜΙ**, v. *φάω*, *luceo* ; atque inde *ostendo*, *dico*. Vide supra in **ΙΑΦΩ**, &c.

¹ Schol. Harl. in Od. A. 509.

ΦΑΦΘΣ, v. *φῶς*, *φῶς*, et distracto circumflexu *φῶος*, *lux*, *lumen*, unde

ΦΑΦΒΙΝΟΣ, v. *φάσινος*, *splendidus*, et

ΦΑΦΕΙΝΩ, v. *φαίνω*, *splendo*; cujus aoristum primum passivum

ΦΑΦΕΝΘΕΝ, ex *ΕΦΑΦΕΝΘΗΣΑΝ* contractum, et vulgo *φαανθῖν* scriptum, grammatici suo more e *φαίνω*, *ἐφάνθησαν*, *φᾶνθεν*, et inserto *Α*, aut distracto circumflexu (haud multum interest) *φαανθῖν*, deducunt.

ΦΡΕΦΑΡ, v. *φρέαρ*, et inserto iota *φρεῖαρ*, *puteus*, ex *ΕΠΙ* et *ΡΕΦΩ* compositum.

ΦΤΦΩ, v. *φύω*, *gigno*, *pario*, unde

ΦΤΦΑΩΝ, v. *φύλον*.

ΦΤΦΑΦΟΠΙΣ, v. *φύλοπις*, e *ΦΤΦΑΩΝ* et *ΦΟΠΙΣ*, de quo supra, compositum.

ΦΤΦΗΝ, v. *φύην*.

ΦΤΦΣΙΣ, v. *φύσις*,

ΦΤΦΣΑΩ, v. *φυσάω*, et multa alia.

ΧΑΦΩ, a quo usitatius

ΧΑΔΣΩ, v. *χάζω*, *locum do*, et

ΧΑΦΝΩ, v. *χαίνω*, *hisco*, *hio*; unde **ΧΑΦΝΟΣ**, v. *χαυνός*, *larus*, *hians* apud Pindarum, et **ΧΑΦΟΣ**, v. *χάος*, *hiatus*; atque item

ΧΕΦΑ, v. *χεία*, *latibulum cavum*,

ΧΕΦΩ, v. *χείω*, *χείω*, et *χείω*, *fundo*, in vacuum *do*. Inconstantes sunt libri tam scripti quam impressi in elidenda et retinenda *Σ* in futuris et aoristis hujus verbi et aliorum ejusdem terminationis; quæ littera, quum formæ pleniores in omnibus antiquiores et magis Homericæ sint, a nobis, ubicunque defecerit, restituenda erit.

ΧΕΦΜΑ, v. *χεῦμα*, *fusio*,

ΧΟΦΑΝΟΣ, v. *χόανος*, *fornax*,

ΧΟΦΗ, v. *χόη*, *libatio*; atque item **ΑΧΕΦΩΝ**, v. *ἀχεύων*.

ΧΝΟΦΟΣ, v. *χνός* et postea *χνός*, *lanugo*, a **ΚΝΑΦΩ**.

ΧΡΑΦΩ, v. *χράω* et *χραύω*, *stringo*, *ferio*.

ΧΡΕΦΩ, v. *χρεῖω*, *præbeo*, *utendum do*; unde **ΧΡΗΜΙ**, a quo *ΧΡΗ* oportet, &c. **ΧΡΕΦΩ**, opus, necessitas, v. *χρεῖω* et *χρεῖω*: at semper in Homericis disyllabum; atque ubi aliter usurpatum occurrit, **ΧΡΗ**, quod perinde cum secundo et quarto casu locum obtinet in *Il. H. 109.* pro eo recipiendum est.

ΧΡΕΦΟΣ, v. *χρεῖος*, *debitum*, *officium*, *utilitas*, &c.

OLHI. Restant pauca quædam, de re metrica antiquissimorum poetarum, dicenda; quibus discrimina litterarum, et singularum vim diversam in syllabis aut brevibus aut longis constituendis; itemque quibusnam versus locis ea plus minus valuerit, quatenus nobis cognoscere licuit, exponamus.

In omnibus locis præter sextum promiscuus est usus dactylli et spondæi; minus autem frequens spondæus in quinto; et nunquam ex una sola et integra dictione factus aut in quinto aut in tertio; neque finem in fine vocis habens, nisi vox sit monosyllaba. εἶας, δῆμον, ἦω, et ἰδρῶ, quæ quintum locum in nonnullis obtinent, scribenda sunt, more antiquo, HFAEΣ vel HFAEN, AHMOFO, HOA, et FIAPOA; atque pronuncianda solutè, ita ut pedes dactylici singuli singula fiant. Spondæum e binis verbis monosyllabis confictum in locum tertium libenter acceperunt poetæ veteres, in quintum nequaquam; neque apud posteros aliud alterutræ licentiæ memini exemplum præter Moschi φαιης κ' αἰόλου,¹ et Theocriti ἀδ' ἃ φανῶ,² ubi est altera lectio ἄδεα φανῶ. Priorem tamen veram esse puto; et bucolicum elegantissimum, ut alios ejus ætatis poetas, quæcunque in suis Homericorum exemplaribus inquinatis et depravatis legisset, sibi omnino licere credidisse, tam in prosodia quam in grammatica. Ingratum autem verum aurbis, ejusmodi spondæum ita usurpatum reddidisse, eo colligere licet quod tam raro adhibitus est. In vulgatis Homericorum exemplaribus legimus aliquoties in fine versus ὄφρ' εἰ ἴδω, &c.; quæ more antiquo scribenda et pronuncianda sunt F O F P' ET FEIΔΩ, &c.

Poetæ Latini Græcorum recentiorum in hac re licentiam religiosè evitasse videntur: versus enim Horatii, qui in codicibus et editionibus nonnullis legitur

Ut te Nasidieni juvit cœna beati,

in pluribus et melioribus est, *Ut Nasidieni te juvit cœna beati*:³ littera i altera in nomine proprio vice consonæ fungente, ut in *abiete, pariete*, &c. rectè omnino. In Lucretii tamen carmine, præpositio *inter* sequente pronomine *se*, non alias, tertium locum novies, in Virgilii autem semel explet;⁴ quod, quum summi illi poetæ alii vocabulo nulli, neque vocabuli etiam finis disyllabo usquam concesserint, vix dubitandum est, quin e more antiquo pronunciandi et scribendi conjunctum *interse*, ut *interea, interim, interdum*, &c. profectum sit. Lucretius quoque quintum pedem e binis monosyllabis semel admisit;⁵ versu forsitan, quem, morte immatura præreptus, nondum pro sua elegantia satis expoliverat.

CLIV. Litteræ vocales diversos vocis in loquendo sonos, consonæ eorum divisiones, liquidæ ac spiritus flexiones et modulationes indicant et oculis ostendunt; ita ut vocalis expiratione aeris, ore aperto, exprimitur; consona, ejus retentione, compressis quibusdam oris partibus; liquida, aliis compressis, aliis apertis, ex impedita, haud occlusa voce; spiritus, proximatis tantum, quo densior et constrictior quodammodo in sono edendo halitus fiat.

Consonæ, e partibus oris, quibus singulæ exprimuntur, in labiales B et Π, palatiales Γ et K, et dentales Δ et T, (sit vocabulis venia) distinguuntur; quarum singulas liquidæ propriæ singulæ subsequuntur sunt; labialis scilicet M, dentalis N, et palatiales Δ et P; atque eodem modo item spiritus, labialis nempe Φ, palatalis Χ, et dentales Θ et Σ.

CLV. Præterea, inter litteras antiquas fuere duo spiritus vocales, H vel F; et F, E, vel V; alter densiore sono et impetu quodam

¹ Moschi Eur. v. 97.

² Theocr. id. i. v. 65.

³ Sat. l. ii. viii. v. 1.

⁴ L. ii. v. 66. 154. 789. l. iii. v. 259. 326. 425. l. v. v. 381. Æn. ix. 457. l. vi. v. 453. 1065. 1108.

⁵ L. iii. v. 309.

vehementiore e faucibus expressus; alter leniore et constrictiore efflatu, a labiis protrusus ac rotundatis promissus, quomodo nostras W. Hunc Æoles, recentiores etiam, retinebant, ut ex eorum nummis *FAAEION* inscriptis patet: at illius antiquum signum diviserunt Græci cæteri; et dexteram partem supra litteram ponentes *psilen* notam habebant — — sinistram autem contraria illi aspirationis daseam;¹ si Prisciano fidem habeamus. In nulla tamen inscriptione antiqua nota ista *ψιλ* inventa est; neque ejus utilitatem deprehendere possumus: quandoquidem vocalis omnis, quæ non *δασυψίλα*, suapte natura *ψιλ* esse debuerat. Usus alterius in Italia Græca perantiquum fuisse, e tabula celeberrima itemque nummis Heracleensium patet.

Clarissimus professor Cantabrigiensis, Herbertus Marsh, compluribus argumentis, doctè et ingeniosè prolatis, evincere conatus est, Æolicum *F* idem sonuisse atque Latinam istam litteram, quæ locum et figuram ejus inter Romanos usurpavit;² et quæ, *penè non humana voce, vel omnino non voce potius, inter discrimina dentium efflanda*, modo Græcis prorsus incognito, inter tristes eas et horridas quibus Græcia carebat, a grammaticis antiquis semper numerata est;³ etsi *Φ* similitudinem aliquam ei habebat.⁴ Nulla tamen unquam Hellenica dialectus sonum istum Latinæ *F* agnosce videtur; unde Cicero Græcos universos salsius quam elegantius irridebat, quod hominem accusarent, cujus nomen etiam (Fundanium) dicere nescirent. Qui fuerit veterum Pelasgorum pronunciandi mos, nec scimus, nec scire possumus; sed probabilius est sonum istum e vitio pedetentim ingruente, ut in linguis hodiernis, profectum esse, quam ex antiqui alicujus sermonis indole derivatum.

Haud felicius professor eruditissimus edocere laboravit, consonantem *V*, eam potestatem et sonum olim habuisse apud veteres Latinos, quam nunc apud nos Anglos habet: nam Quintiliani verba supra laudata, necnon et alia grammaticorum testimonia, planum faciunt, Latinos non aliam litteram quam *F*, sic inter dentium discrimina efflandam, ut nos *V* efflamus, et Hispani et Græci hodierni *B*, ullam unquam habuisse: neque dubitandum est, quin hic pronunciandi mos e corruptela profectus sit, paullatim grassata, haud aliter quam ea, quæ Græcorum digamma in Latinum *F* olim verterat. Cæterum pronunciatio res est sua natura tam subtilis et evanida, et ita difficilis intellectu iis, qui sermonem ipsum viva voce vigentem non audierint, ut cuilibet doctiori et ingeniosiori semper in promptu sit, novas opiniones de ea proferre, et specie aliqua veritatis induere; præsertim si spreverit vel seposuerit veterum grammaticorum auctoritatem, e qua, cum ratione metrica poetarum collata, omnia, quæ tuto recipere possumus, omnino pendent. Inter *V* consonam, tamen, et *U* vocalem parum differentiae fuisse e notissima historiola, qua Crassi milites in Syriam profecturi vocem *CAUNEAS* pro *CAVE NE EAS* in malum omen accepisse traduntur, certo scimus.⁵ *Φ*, ut *PH*, labiis solis proferebatur: sed de *F* Terentianus sic scribit:

Imum superis dentibus adprimens labellum,
Spiramine leni (velut hirta Graia vites)
Hanc ore sonabis.

¹ Priscian. lib. i. p. 560.

² Quintil. institut. l. xii. c. x.

³ Cic. de Div. l. ii. c. xl.

⁴ Horæ Pelasgicæ, p. 1. c. iv.

⁵ Priscian. l. i. s. iv.

qui nihil tale de V, sed sequente vocali,

Crevisse sonum perspicia, et coisse crassum,
Unde Æoliis littera fingitur digammos,

tantum observat; quæ nostrati W omnino, V nullo modo congruunt.
Iterum infra de F Latina scribit idem grammaticus poeta:

— nos siquando Græcum Φ necesse est exprimi,
P et II simul solemus, non Latinam hanc ponere,
Cujus a Græca recedit lenis atque hebes sonus.

At sordidum quiddam et absonum nostrati W inesse sentit professor
elegantissimus, docta et erudita antiquitate indignum; in quo tamen
ipso Æolicum F et Latinum V agnosce potius debuit e testimonio
ejusdem grammatici de iis scribentis,

Sordidum quiddam videmus absonumque excludere:
Æolica gens tunc digammon denique illam scriptitat
Mutet ut situm figuræ, quando mutabit sonum:

• • • • •

Æolica etiam dialectus fere est mista Italiæ.

Hanc forsitan ob causam exolevit antiquum F apud Græcos recen-
tiores et elegantiores, quorum delicatulis auribus sonus iste male
conveniebat; atque apud Latinos in semivocalem semidentalem,
Græcis prorsus ignotam, corruptum est.

CLVI. Z, Ξ , et Ψ , binarum litterarum singuli sunt nexus, ut ista
librariorum Constantinopolitanorum commenta *, ϵ , Φ , &c.; atque
ideo a proposito nostro, in antiqua scriptura restituenda, prorsus
aliena. Priscianus quidem scribit, *multo molliorem et volubiliorem
sonitum habere Ψ quam BS vel PS*: sed de pronuntiatione, quum
Græca tum Latina, sui seculi, post Christum natum sexti, tantum
cogitabat grammaticus ille; atque ea in jejunam quandam et exilem
concinnitatem, ab austera veterum grandiloquentia prorsus alienam,
jamdudum emollita et concisa erat.

In Ξ et Ψ , secundum locum Σ occupasse in omnibus dialectis
præter Doricam, quæ signa hæc composita non accepit, e monu-
mentis adhuc exstantibus abundè constat; atque ideo, si ratio linguæ
in testimonium admittenda est, locum eundem in Z, quod vetustius
est, et in antiquissimis Ionum et Atticorum inscriptionibus usurpa-
tum, tenuisse debuit. Verum tamen in eo modus pronuntiandi
Doricus latius apud posteros in sermone communi prævaluisse vide-
tur, ita ut grammatici Alexandrini et Constantinopolitani alium non
agnoscant; et Herodianus inter errores scribendi audacter enumeret
ZMTPNA pro Σ MTPNA, quod nullius hominis os in unum et eundem
sonum comprimere possit litteras Σ AM. At nihilominus Iones vete-
res ZMTPNA omnino scribebant; neque Σ MTPNA in nummis ante
Cæsarum imperium cuspis occurrit; unde planè patet eos signi ele-
menta ea subaudisse quæ facile pronuntiari possent; quum Græci
veteres omnes modum scribendi ad usum pronuntiandi, cujusque
gentis proprium et peculiarem, semper et ubique accommodarent;
atque ita dialectos diversas formarent. Quum igitur Δ Σ ante labia-
lem M vel B a quovis facile pronuntiari posset, ex iis sic positis
Iones veteres Z effecisse, non aliter quam Ξ e K Σ seu X Σ , et Ψ e B Σ ,
II Σ seu Φ Σ , mihi pro comperto est; atque in eas itaque in Homericis
signum illud compositum resolvendum putavi.

* De litteris duplicibus vide Vossii gram. l. i. c. xxi.

CLVII. Vocales longæ vel duplices *H* et *Ω* pari ratione fortasse arceri et relegari debebant: at in hac vetustissimi sermonis obscuritate, paucae sunt admodum voces, quarum elementa sic discernere possumus, ut quæ pro iis substituenda easent, certè sciremus: raro enim vocalis duplex e binis simplicibus composita est: sed, natura simplex et brevis, per concisionem, e suppresso spiritu vel consona vel alia quacunque littera, facta longa est: Iones enim Homericis etiam temporibus sermonem hac ratione emollire jamdudum cœpisse, compluribus exemplis, supra ostendimus: neque *Ω*, in syllaba finali participii præteriti perfecti, e binis *OO* confictum esse, ratio grammatica ulla suadet; sed potius ex elisione alius cujusdam litteræ productum; τοῦ *P* fortasse; si e nomine Latino *MAVORS*, quod participium verbi *MAFΩ* fuisse videtur, ariolari liceat. Haud tamen nescius sum titulis pseudo-Amyclæis inesse *ΚΑΛΑΙΠΟΕΕ ΜΑΤΕΕΡ*, *ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΟΝ*, et alia quamplurima ejusdem farinae, quæ e scriniis nebulonis impudentissimi Fourmontii, pari inscitia et audacia, Barthlemi nuper propagavit. Si *ΚΑΛΑΙΠΟΦΑ*, *ΜΑΤΕΡΣ*, et *ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΣ* scripsissent, speciem aliquam veritatis saltem mendaciis obduxissent.

CLVIII. *Π*, *K*, et *T*, e vehementiore vel ἐμφατικωτέρῳ modo pronunciandi *B*, *Γ*, et *Δ*, orta esse videntur; atque inde duplicum consonantium potestatis-metricæ capaces fieri, in prima saltem pedis syllaba primæ et tertiæ dipodiæ (et dipodiæ in Homericis etiam, pro hac saltem vice, liceat mihi rationem habere): aliis enim locis haud occurrunt ista ὄττι, ὅπως, ὅποτε, &c.; etsi in secunda dipodia obvia sint *ἘΠΙ ΚΑΚΟΝ*, *ΣΑΚΕΪ ΠΙΠΤΩΝ*, *ΝΗΙ ΤΕ*, et alia ejusmodi: nusquam autem vocalis sic producit bis in eodem versu; neque in alia quam prima syllaba pedis. Veteres plerique consuetudinem pronunciandi potiusquam rationem grammaticam in scribendo sequuti sunt; et ubicunque littera duplicem potestatem in versu e tono et impetu recitandi adepta esset, duplici signo eam notabant; ita ut non solum *ΦΟΤΤΙ*, *ΦΟΠΠΟΤΕ*, &c. scriberent, sed *ΔΕΜΜΕΓΑ*, *ΔΕΛΛΟΦΟΣ*, &c.; atque constantia proculdubio in hac re omnino retinenda; neque pro levitate et inscitia librariorum Constantinopolitanorum, ut in vulgatis, deserenda. Rationem grammaticam, ut certiore, notior, et stabiliorem, nos ubique prætulimus.

CLIX. Consonantes simplices *B*, *Γ*, *Δ*, nulla unquam licentia pronunciandi aut impetu recitandi duplicare licuit, ita ut syllabam, natura brevem, longam redderent; nisi ubi tres syllabæ breves continuæ concurrerent: ibi enim prima, si priorem in pede locum obtinuerat, ex impetu recitantis, semper produci poterat; non ita tamen ut syllabæ omnes ei licentiæ perinde obnoxiae essent; nusquam enim sic producit prima præpositionis vel conjunctionis cujusquam disyllabæ, nisi sit prima etiam versus aut verbi compositi pars; neque penultima casus imparisyllabici in nomine quocunque quintæ declinationis; neque penultima secundæ personæ pluralis, vel in modo indicativo, vel imperativo vocis activæ verbi non contracti: ut ii, qui λύσατε in *Π. Α. 20.* pronunciando λύσατε defendunt, sibi persuaserunt; licentia enim tam commoda non unico hoc exemplo staret si licita omnino fuisset. In *ἘΠΙ ΔΗΡΟΝ*, autem *ἘΤΙ ΔΗΝ*, *ΟΤΔΕ ΔΗΝ*, *ΜΑΛΑ ΔΗΝ*, &c. vim τοῦ *Σ*, ex antiquiore forma adjectivi *ΔΗΡΟΣ* in Latino *SERUS* asservata, deductam, poetæ veteres retinuisse videntur; antiquissima enim forma fuit fortasse *ΣΔΕΕΡΟΣ* vel *ΣΤΕΕΡΟΣ* e verbo *ΣΤΑΩ* vel *ΣΤΗΜΙ* efficta; unde, prout in *ΣΤΝ* et *CUM* ex

antiquiore *ΞΞΝ*; Græci alteram Latini alteram, litteram e duplici retinebant. In *ΑΙΦΑΝΤΙ ΔΕ*, quod bis tantum occurrit,¹ licentias aliquid nomini proprio, e necessitate rei, condonandum fortè fuit; ea ratione, qua hiatus in *ΦΑΙΝΟΜΗ 'ΑΣΙΑΔΗ'* tolerandus est. Lucretii editor nuperus, e Græcis exemplis male intellectis, *ΟΒΙΤ* pronunciari *ΟΒΒΙΤ* licuisse credidit; atque ideo temeraria et infelici conjectura pro *ΟΔΙΤ* vel *ΑΝΓΙΤ* in sexto loco versus 1062 libri tertii reposuit; atque exemplis Latinis haud aptioribus comprobare conatus est: O enim in *ΟΒΕΧ*, *ΟΒΙCIS*, &c., quæ adduxit, non e geminata consona B, ut ei visum est, producitur; sed e vi subauditæ I consonæ in nomine e verbo composito *ΟΒΙCΙΟ* efficto: sed in multis dolendum est Gilberto Wakefield, pro doctrina et industria, iudicium, modestiam, et elegantiam non fuisse.

CLX. Liquidæ ac spiritus quolibet in loco pedis aut versus produci poterant; haud ita tamen ut privatorum arbitrium ab omni consuetudine et usu communi liberum et solutum fuisse credam; etsi normam aliquam stabilire aut legem sancire, qua dirigi debuisset, hodie nesciamus.

CLXI. Nulli unquam poetæ, vel Græco vel Latino, syllabam ante binas consonas corripere licuit: nam iota penultimum in *ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ*, *ΙΣΤΙΑΙΑ*, et aliis ejusmodi, pro littera muta vel spiritu leni, ut nostras Y in vocibus *YES*, *YET*, *YEAR*, &c. habendum est, atque pronunciandum, *ΑΙ ΓΥΠΤ*: *ΙΟΙ*, *ΙΣΤ*: *ΙΑΙΑ*, &c. Neque alio modo pronuncianda sunt *ΠΟΤΝΙΑ*, *ΙΕΡΟΣ*, *ΟΦΙΞ*, &c. disyllaba; necnō et *ΙΤΙΕΡΟΦΙ* *ΑΝΑΒΑΝΣ*, &c. atque etiam Lucretianum *ΑΛΙΟΥΔ*, quod male editores *ΑΛΙΔ* scripserunt.

CLXII. Neque Musæ Homericæ licitum erat syllabam pro brevi habere, qua vocalem aut binæ liquidæ, aut liquida consonæ, vel spiritui consono subjuncta, aut alia quævis ejusmodi litterarum conjunctio excipiebat; nisi quum liquida palatialis *Λ* vel *Ρ* consonæ adjuncta esset: neque obstant *ποταμῷο Σκαμάνδρου, ἄστρ' Ζελαίας, ὀλέσσεια Ζάκυνθος*; &c. nam Iones et Æoles veteres, ea ratione qua in nummis *Zanclæis* et *Naxiis*, *ΔΑΝΚΑΕ* pro *Ζάγκλη* et *ΝΑΧΙΟΝ* pro *Ναξιῶν* scribebant; *Σκαμάνδρος, ΚΑΜΑΝΔΡΟΣ*; *Ζέλια, ΔΕΛΕΙΑ*; et *Ζάκυνθος ΔΑΚΤΝΘΟΣ*; pronunciassent videntur.²

CLXIII. Attici et Alexandrini syllabam corripiebant, quavis liquida cuiusvis consonantium *Π*, *Κ*, *Τ*, vel aspiratarum *Φ*, *Χ*, *Θ*, subjuncta, vocalem brevem excipiente; quod poetis antiquioribus, quorum sermo gravior, unctior, et tardior incedebat, nequiquam licuit; unde *Batrachomyiomachiam*, ludicram istam Homericorum imitationem, quæ ejusmodi licentiis scatet, ab Attici cujusdam, elegantioris quam doctioris poetæ, ingenio profectam esse, haud multo ante tragicorum tempora, nullus dubito.

CLXIV. Vetustissimis autem poetis vocalem longam, atque etiam diphthongum, ante vocalem brevem elidere licuit; quod Atticis nequaquam in carmine serio licuisse videtur: eorum enim sermone, vocalis longa vel diphthongus in fine vocis, vocalem brevem ab initio

¹ *Iliad.* x. 459. p. 123.

² *Ib.* p. 583.

³ *Τρίτη γὰρ Ζεὺς ὁ Δαδωνεύς, ὅσπερ Ζῆρος ἄστρον.* Schol. Ven. L. in *Il.* x. 191.

Ionice tamen stirpis erant colonie Sicilienses, quarum nummi hic citantur. Anno primo Olympiadis lxxvi, Hiero Syracusanorum tyrannus veteres incolas Ionas e Naxo in Leontium migrare coegit, et Doros e Peloponneso et Syracusis induxit; quorum nummis nomen, more seriore, *ΝΑΧΙΩΝ* vel *ΝΑΧΙΩΝ* inscriptum est. Vide *Diod. Sic.* l. xi. 49.

subsequentis, crasi, quæ sua natura longa est, semper absorberebat: atque id fieri credo ex Attica pronunciandi consuetudine, qua ictus vel emphasis in ultimam vocis syllabam differebatur; ita ut *AAFOΣ* fieret *ΔΕΝΣ*, *NHOΣ*—*NEΩΣ*, &c.; unde stabilior, firmitior, et elisioni minus obnoxia ea syllaba reddebatur. Contrarium prorsus fuisse Latiorum pronunciandi morem plane ostendunt ea, quæ Quintilianus de eorum vitio solenni tradidit; *plerisque nempe extremas syllabas non proferentibus, dum priorum sono indulgeant.*¹ Neque alia ratio durissimæ istius elisionis litteræ *M* reddenda videtur; quam tamen non omnino *exeritam* fuisse in loquendo et recitando idem Quintilianus observavit, sed *obscuratam* tantum, modo nobis vix satis intelligendo.² Eandem ob causam fortasse vocalem in fine dictionis pro brevi habere ausi sunt ante sibilum *S* et mutam consonantem, in sermone saltem pedestri et poesi ei proxima; unicum enim ejusmodi licentiæ exemplum in Virgilianis a Prisciano laudatum,³ viri doctissimi Burgess et Heyne interpolatum esse demonstrarunt. In sermonibus tamen Horatianis haud infrequens est; neque Lucretius eam vitasse videtur.

CLXV. In Homericis crasis locum non obtinet nisi inter articulum vel pronomen, et vocalem brevem in vocis subsequentis initio; nam *καγω, προύπεμψε, προύτυψε, προύφαινε*, &c., solutè scribenda sunt, *ΚΑΙ ΕΓΩ, ΠΡΟΕΠΕΜΠΞΞ, ΠΡΟΕΤΤΗΞΞ, ΠΡΟΕΦΑΙΝΞΞ*, &c. sicuti *ΠΡΟΕΠΤΞΞΞ, ΠΡΟΕΙ ΕΡΓΞΞ, ΠΡΟΕΙ ΗΚΞΞ*, &c. quæ demto tantum spiritu, pristinam alioqui formam in vulgatis conservasse videntur. Si autem prima in his syllaba crasi producta esset, versus aliquando initium ab ea cepisset, quod nusquam evenit. Neque in verbo ullo composito augmentum temporis ullius præteriti præpositioni præfixum est; sed inter eam et verbum locum semper habet: *composita* enim erant adhuc tantum; non, ut postea, *conjuncta*. Crasis ista inter articulum et vocalem brevem in vocis subsequentis initio, unico tantum exemplo *ἀριστος* vel *ἀριςτος* in Homericis obvia est, atque ideo suspecta; magisque etiam quod, ubicunque occurrit, *ἔχ' ἀριστος* vel *FOX 'APICTOX* vicem ejus percommode explere potest; quamobrem hoc nobis in textum recipiendum erit. Vocali tamen longæ vel diphthongo in fine vocis, trium brevium priorem, ab initio subsequentis absorbere semper licuit, ut in *FOO 'NEKA*, v. *οὐνεκα*, *ΠΗΑΕΙΑΗ 'ΘΕΑΕ*, &c.; nisi quis credere maluerit vocalem longam sive diphthongum a brevi subsequenti absorptam, atque hanc emphasi et impetu pronunciandi productam esse; quod a consuetudine loquendi et indole sermonis et prosodiæ Homericæ nequaquam abhorret.

CLXVI. Apud Atticos in carmine serio spiritus asper vel densus *F* nullam omnino vim metricam habuit; quanquam eo præcipue gaudebant: at in Homericis, facultatem sustinendæ, itemque producendæ vocalis, Heliodorus, metricæ artis inter veteres antistes, ei tribuisse videtur;⁴ quam nos quoque concedere oportet, nisi hiatum, quem in cæsura tantum Homericæ poesis agnoscit, locis quam maxime alienis ferendum esse statuamus. In Pindaricis quoque eandem potestatem habuisse necesse est, hiatus enim iis tantum locis occurrit, ubi dialectis antiquis *F* vel *F* vocalem excepisset. Comici etiam Attici et leviorum carminum scriptores *οὐδε εἰς μῦθε εἰς*, &c. ubique admiserunt; et Menandri fragmentum *οὐδε εἰς σίσσωσθ' ὅλως* exhibet.⁵

¹ Inst. l. xi. c. iii.² Ib. l. ix. c. iv.³ Æn. xi. 309.⁴ Vide Eustath. p. 1465, l. 10.⁵ Apud Athenæ. l. xiii. c. viii. ed. Schweigh.

quo tragicus neque hiatum neque elisionem ejusmodi admittere ausus esset.

CLXVII. De spiritus alterius vocalis *F* vi metrica aliquid certi dicere admodum difficile est; quum jamdiu, ante Alexandrinorum tempora, prorsus exoleverat, nisi obscuris aliquot Italiae, Cretae, et Peloponnesi dialectis; quas illi, tanquam horridas, incultas, et semi-barbaras, adeo contemnebant ut scire dedignarentur: male profecto consulentes rei, quam tractandam susceperant; quoniam quaeque dialectus, quanto incultior esset, tanto antiquissimae propior, et ad poesin antiquissimam illustrandam aptior.

CLXVIII. Priscianus, quem olim sequuti sumus, parem facultatem in metro τῷ *F* concessit, atque alii τῷ *F*; vocalem scilicet antecedentem producendi, vel corripienti, vel resorbendi etiam; prout poetas libuerit.

"Illi (*Æoles*)," inquit, "solebant accipere digamma *F* pro consonante simplici, teste *Astyage*, qui diversis hoc ostendit versibus, ut in hoc versu

ΟΙΟΜΕΝΟZ ΦΕΑΕΝΑΝ ΕΑΙΚΩΗΗΤΑΑ.

Sic nos quoque pro simplici habemus consonante plerumque *V* loco *F* digamma positum, ut

At *Venus* haud animo nequicquam exterrita mater.

Et tamen quando *Æoles* idem *F* inveniuntur pro duplici consonante digamma posuisse, et

ΝΕΕΤΟΡΑ ΔΕ ΦΟΤ ΗΑΙΔΟZ.

Nos quoque videmur hoc sequi in praeterito perfecto et plusquam perfecto tertiae et quartae conjugationis, in quibus *I* ante *V* consonantem posita producitur, eademque subtracta corripitur, ut *CUPIVI*, *CUPII*; *CUIVERAM*, *CUIERAM*; *AUDIVI*, *AUDII*; *AUDIVERAM*, *AUDIERAM*.

Inveniuntur etiam pro vocali correpta hoc digamma illi usi, ut *Alcman*

ΚΑΙ ΧΕΙΜΑ ΙΤΤΡΤΕ ΔΑΦΙΟΝ :

est enim dimetrum iambicum, et sic proferendum *F* ut faciat brevem syllabam: Nostri quoque hoc ipsum fecisse inveniuntur, et, pro consonante, *V* vocalem brevem accepisse, ut *Horatius SYLVÆ* trisyllabum protulit in epodo hoc versu,

Nivesque deducunt *Jovem*; nunc mare, nunc *sylvæ*,

est enim dimetrum iambicum conjunctum penthemimeri heroicae, quod aliter stare non potest, nisi *SYLVÆ* trisyllabum accipiatur. Similiter *Catullus Veronensis*

Quod zonam solvit diu ligatam,

inter hendecasyllabas *Phalæcias* posuit; ergo nisi *SOLVIT* trisyllabum accipias, versus stare non potest. Hoc tamen ipsum in derivativis vel compositis frequenter solet fieri, ut *VOLVO*, *VOLUTUS*; *SOLVO*, *SOLUTUS*; *AVIS*, *AUCEPS*, *AUSPICIUM*, *AUGURIUM*, *AUGUSTUS*; *LAVO*, *LAUTUS*; *FAVEO*, *FAUTOR*.

F digamma *Æoles* est quando in metris pro nihilo accipiebant, ut

ἌΜΜΕZ Δ' ΦΕΡΑΝΑΝ ΤΟ ΔΕ Τ' ΑΡ ΘΕΤΟ ΜΩZΑ ΑΙΤΑΙΛΑ.

est enim hexametrum heroicum. Apud *Latinos* quoque hoc idem *V*

invenitur pro nihilo in metris, et maxime apud vetustissimos comicorum, ut Terentius in *Andria*

Sine invidia laudem invenias, et amicos pares :

est enim iambicum trimetrum ; quod nisi SINE INVI pro tribracho accipiatur, stare versus non potest.

Sciendum tamen quod hoc ipsum *Æoles* quidem ubique loco aspirationis ponebant, effugientes spiritus asperitatem." Lib. i. p. 546.

CLXIX. Ex his certissime constat vocalem *E* saltem in vocalis *AE*, *TE*, *IE*, &c. elisionem ante spiritum *F* passam esse *Æolicorum* poetarum exemplaribus, quæ Priscianus, sexti post Christum natum seculi grammaticus, inspexerat: Alcmanis enim versum citat pro exemplo communis usus, non prodigii cujusdam unici ac singularis. In *Homeris* autem, adeo rara est ejusmodi licentia ; et locis omnibus non interpolatis, adeo leni correctione coercenda, ut eam e rhapsodorum et διασκευαστῶν inscitia et temeritate, potius quam e veteris linguæ consuetudine, profectam esse, facile dixeris.

Ex hemistichio a Prisciano supra laudato, plane liquet *Æoles F* pro *F* in pronomine positivo usurpasse ; et in *Homeris* ante tertium ejus casum singularem vocalis brevis semper sustinetur, et syllaba natura brevis sæpe producta est : unde viri doctissimi Bentley et Heyne *FOI* pro *F OI* scripserunt. At unum duntaxat casum ita pronunciatum et scriptum fuisse vix unius hominis vel unius gentis aut ætatis sermoni convenire puto ; et credere malim spiritum asperum fortius, densius, ac durius pronunciatum esse in hoc casu tertio, ut facilius a recto plurali distingueretur.

CLXX. Spiritus *F* et *F*, inter se commutabiles fuisse, una eademque dialecto, voces *FETOΣ* et *ΠΕΝΤΑΙ ΕΤΗΠΙΣ* in tabula *Heracleensi* plane demonstrant ; neque dubitandum quin uterque, more vocalis potius quam consonæ, ore modice aperto et aere expirato, pronunciatum sit ; quanquam *F* leniore expiratione et ore strictiore paullulum quam *F* ; haud ita tamen ut ulla rei metricæ ratione cogi vel evinci possit, brevem syllabam in spiritum aut liquidam desinentem, ut *ON*, *AP*, *OS*, &c., ob *F* subsequutum necessario produci debuisset. Ejusmodi idcirco, etiamsi tam pauca ac rara in *Homeris*, ut jure suspicionibus obnoxia haberentur, attentare aut vexare mihi religio sit. *Pindarus* autem, qui digamma adhibuisse videtur, non qua ratione in *Homeris*, sed qua in tabulis *Heracleensibus* *Dorice* scriptis usurpatum est, syllabam brevem, cujus littera finalis liquida vel spiritus est, ante spiritum illum vocalem nusquam productam habet ; quamvis elisæ seu amputatæ vocalis in ejusmodi locis exempla perpauca sint, et suspicionibus obnoxia. Constantia tamen in hac re a poeta, qui diversa carmina diversis patronis diverse loquentibus scripserit, haud expectanda est ; etsi non facile credam diversos eum scribendi modos in eodem carmine sibi permisisse : nam *Homericæ* verborum formæ, quas contractionibus sui ipsius seculi ubique immiscuit, pro poeticis tunc habebantur, et a poetis omnibus tam lyricis quam epicis, ut sui juris, usurpabantur ; non ea quidem licentia, qua postea *Alexandrini* usi sunt : nam *Pindarus* licet *ἈΦΕΘΑΟΝ* et *ἈΘΑΟΝ*, *ἈΦΑΤΑ* et *ἈΤΑ* promiscue, prout magis

* Sic *Bruttiorum* urbis nomen, quod prius *ΒΙΡΟ* fuit, postea *ΒΙΒΟ* scriptum est in *nommis*.

expedire visum esset, scripserit, monstra ista facata recentiorum ΚΡΑΑΤΑ, ΤΕΡΑΑΤΑ, ΤΙΗΕΣ, &c. prorsus ignoravit.

CLXXI. Ex eadem tabula Heracleensi constat, *F* in compositis suppressere licuisse; neque veteris linguae rationem impedimento esse quo minus ex *FIΣ* et *FIΘI*, *ΙΘΘΙΜΟΣ* fieri possit; neque enim stabiliorem, validioremve in loco tuendo fuisse alioquin hunc spiritum litteris aliis consonis ac liquidis, credendum est; sed quomodo *K* et *A* ex *ΑΡΑΡΚΩΣ* et *ΑΕΙΒΩ*, quoties expediisset, excesserint, ita ut *ΑΡΑΡΩΣ* et *ΕΙΒΩ* fierent; sic *F* ex *ΙΤΤΑΔΝΡ* (ab *ΙΤΤΩ* deducto) ita ut *ΙΤΑΔΝΡ*, priore correpta, quoties poetæ libuisset, factum sit. Usitatus tamen erat, siquando consona vel liquida vel spiritus elideretur, vocalem antecedentem aut subsequentem produci; ut in *ΤΕΘΝΗΩΤΑ* pro *ΤΕΘΝΗΚΟΤΑ*, *ΕΚΗΑ* pro *ΕΚΑΦΣΑ*, *ΕΘΗΚΑ* et *ΕΔΩΚΑ* pro *ΕΘΕΚΣΑ* et *ΕΔΟΚΣΑ*, et tot aliis. Pari ratione credo, *ΗΩΣ* ex *ΙΑΦΩΣ*, *ΗΤΣ* ex *ΙΕΤΣ*, *ΗΕΔΙΟΣ* ex *ΙΑΦΕΔΙΟΣ*, *ΗΜΙ* ex *ΕΣΜΙ*, et alia ejusmodi infinita orta esse; quæ, quo facilius lector quilibet discernere possit, notanda apice circumflexus curavimus.

CLXXII. Sic quoque, duplicata, quæ alias producta est, littera, *ΕΕΑΔΟΜΑΙ*, *ΕΕΑΔΩΡ*, *ΕΕΡΓΩ*, &c. ex *ΙΕΑΔΟΜΑΙ*, *ΙΕΑΔΩΡ*, *ΙΕΡΓΩ*, &c. facta esse potuerint; nisi ex auctis verborum positionibus, primarum loco receptis potius deducenda esse videantur; alia enim ratione solitus linguarum progressus in curtando et corripiendo inverteri nequit; neque voces productiores e brevioribus in prima positione fieri.

CLXXIII. Quænam signa litterarum dupla scribenda sint; aut quæ singula ac simplicia ex usu ac consuetudine tantum loquendi producenda, melius ac certius constantia vel inconstantia pronuntiandi et ratione grammatica, quam veterum auctoritate, scire et discernere licet: nam ars scribendi, dum rara adhuc erat, et a paucis, atque iis haud e trivio homunculis, intellecta, non pro vulgi captu exercebatur; sed eorum, qui ea scientia præditi erant, ut quæ manca et trunca relicta essent, facile supplere possent. Qui scribebant, itaque, brevitatis studio indulgebant, et litteras singulas pro binis, et duplici potestate præditas, tantum non in omnibus adhibuerunt: unde duo spiritus vocales *F* et *F* paulatim in desuetudinem abierunt, et signa inventa sunt quæ binas litteras singula exprimerent. In foedere antiquissimo supra citato (s. LXXXV et CLII) usus liquidarum *A* et *M* singularum pro binis constans est in *ΑΑΑΑΟΙΣ*, *ΤΑΤΑΑ*, et *ΓΡΑΜΕΝΟΙ* pro *ΑΑΑΑΑΟΙΣ*, *ΤΑΤΕΑΑΑΑ*, et *ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ*. Nonnulli etiam, Etrusci præsertim et Latini veteres, vocalem unicuique consonæ adjunctam in nomine ejus sonando, ut *A τῷ K* et *τῷ Σ*, *E τῷ Δ* et *τῷ Τ*, *I τῷ Π*, *T τῷ Μ* et *N*, *O τῷ Ρ*, &c. pro parte ejus habebant, atque in scribendo prorsus mittebant; unde in eorum titulis sepulchralibus, &c. *LARCNA* et *MARCNA* pro *LARCANA* et *MARCANA*, *TITNI* pro *TITINI*, et alia ejusmodi quamplurima sagacissimus Lanzius observavit. E contrario, litteræ Romanæ *Q*, a Græcis Italiotis et Siceliotis acceptæ, vocalis *U* nusquam non subjuncta est; quia nomen ejus antiquum apud eas gentes non *ΚΑΠΠΑ* sed *ΚΤ* vel *CU* erat; unde Etruscum *HERCLĒ* e Græco *Ι ΗΡΑΚΛΕΗΣ* contractum et corruptum *HERCULES* Latine factum

est; syllaba, quæ litteræ nomen fuit, ipsius litteræ locum obtinente: quæ enim de ARGULO quodam ex arca Noachi profecto, atque inde denominato, Jacobus Bryant anili eruditione commentus sit, ejusmodi ingeniis relinquenda sunt. Non alia ratione ΑΙΣΚΛΑΠΙΟΣ apud Latinos AESCULAPIUS factum est.

CLXXIV. Sic in aliis recentiores litteras redundantes inculcabant; et ubicunque syllaba e tono et impetu pronunciandi produceretur, eam, geminata consona, aut inserto T vel I, scribebant; unde orta sunt ὅτι, ὅπασι, οὔρα, οὐλύμπος, πούλυς, εἶαρος, &c.; quæ nusquam occurrunt, nisi ubi syllaba prior priorem in pede locum obtinet, ita ut e tono producenda sit; quare neque οὔρος mons, neque εἶαρ ver, casu recto usquam in Homericis usurpatur; quum in illo ὈΡΟΣ et FEAP, prioribus correptis, esse debuerint.¹ Sub finem secundi post Christum natum sæculi, bonis artibus ac litteris jam deficientibus, diphthongum EI pro I longo ubique adhibere moris erat, neglecta omni veterum auctoritate et ratione grammatica, ita ut ΠΟΛΕΙΤΗΣ, ΝΕΙΚΗ, ΔΙΕΙ, &c. constanter scriberent. Nos, in originibus et vocibus primariis, auctoritatem veterum, quatenus innotuisset, religiose sequuti; in derivatis, rationi grammaticæ perinde obtemperandum esse censuimus; eam enim in Homericis ratio metrica ubique confirmat et demonstrat.

CLXXV. Etsi versus antitheticos in strophis et antistrophis Pindari supra s. cxi. in testimonium adduxi, me tamen fateor pro lubrico prorsus et incerto habere quidquid de mensura syllabarum e ratione metrica, qua vel ille vel tragici in canticis usi sunt, colligi possit: nam quæ sit ea ratio mihi diligenter perquirenti nondum comperisse contigit; neque viri ingenio et doctrina insignes, qui hoc nostro sæculo eam expediendam, explicandam, et monstrandam susceperunt, aliud quam quantæ sint tenebræ, quibus ejusmodi studia involuta et impedita sint, ostendisse videntur. Carmina ea quæ cantu quodam exquisitiore, vocis varia et diversa flexione et modulatione producta et πεποικιμένῳ recitari solebant, dum continuato instrumentorum sono tenor pronunciandi fulciretur, et ultra communem sermonis usum et consuetudinem proferretur, numeris, aut lege solutis, aut legi saltem minus severæ subjectis, composita esse, credere licet; ita ut syllabæ syllabis et pedes pedibus in strophis et antistrophis non omnes omnibus invicem responderent, tametsi mensura quædam utrisque communis comparata esset, qua singulæ singulis totæ convenirent, quamvis partes discrepant. Demosthenes plane distinguit ἑμμέτρους ab ἄδομένῳ poetis;² eos scilicet qui versus justa symmetria definitos, et justo ordine distributos, quales sunt Homeri, Alcæi, Sapphæ, &c. ab iis qui cantica, qualia sunt Pindari et tragicorum, liberiore spiritu et cursu componebant, atque arti minus severæ tibicinis et citharædi plurimum indulgebant.³ Grammaticorum autem sapientia, omni ejusmodi indulgentiæ et licentiæ semper inimicissima, a iis corrigendis et reformandis, et ad regulam quandam et normam artis redigendis, tandem adhibita est; multis nempe post sæculis, omni

¹ Apollonius Rhodius in limatissimo opere ἡ καὶ οὐ πάλυς γὰρ, &c. admisit, quæ in Homericis nullo modo locum habere potuissent. Arg. 160. Δ. ed. Brunck.

² Ὅστι καὶ τοὺς ἑμμέτρους καὶ τῶν ἄδομένων ποιητὰς, καὶ πολλοὺς τῶν συγγραφεῖν ὁποῖός τε καὶ καὶ τῶν ἄλλων μουσικῆς πεποιθότας. Ἐπιστμ.

³ Vide Athenæi l. x. c. lxxix. ed. Schweigh. locum obscurum sane et intellectu difficilem; e quo tamen colligere licet quantum ex arte citharistæ seu κρουματοποιῶ distributio canticorum in strophas, antistrophas, et epodas dependeret.

ejusmodi poesi jamdudum prorsus extincta, et aliis bonis artibus et litteris sub imperatorum Romanorum dominatione jacentibus et oppressis: Cicero enim omnes ejusmodi conatus ignorasse videtur;¹ neque Quintilianus pro alio quam importunis molestorum hominum nugis habuisse.² Multi tamen postea in ea arena sudarunt, atque demum, sexto post Christum natum seculo ineunte, Eugenius Phryx, qui Anastasio imperante jam senex Constantinopoli docebat, ἔγραψε καλομετρίαν τῶν μελικῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, καὶ Εὐριπίδου ἀπὸ δραμάτων πεντεκαίδεκα· περὶ τοῦ τί τὸ παλαιὸν, παλιμβάκχιον, κ. τ. λ.;³ acumine quod ipsi proculdubio illi poetæ in primis stupuissent, vix credituri quanta scientiæ et artificii subtilitate carmina texuissent. Huic homini fortasse maxima ex parte debentur canticorum formæ quæ vulgo lectæ sunt antequam Burney, Brunck, et Porson alias nuper indiderunt, doctius quidem et ingeniosius excogitatas, at nulla tamen veterum auctoritate sancitas, qua antiquiores aut magis e mente poetarum esse ostenderentur: omnis enim de hac re doctrina, quæ linguam Græcam tot tantisque pedum et versuum nominibus sesquipedalibus ditavit vel oneravit, a molestis istis grammaticis, quos reprehendit Quintilianus, originem accepisse videtur; neque ulli priorum et feliciorum temporum scriptori omnino innotuisse. Plato canticum, τὸ μέλος, ἐκ τριῶν συγκείμενον, λόγου τε καὶ ἁρμονίας, καὶ ῥυθμοῦ esse, nulla metri mentione injecta, diserte docet; (de repub. l. iii. p. 398. D. ed Serr.) neque Hephæstio, secundi post Christum natum seculi grammaticus, in suis carminum veterum exemplaribus, versum, qui non in integra voce finem habuerit, agnovit,⁴ paucissimis quibusdam, quos reprehendit vel excusat, exceptis: neque Horatius, lyricorum Græcorum, quos desideramus, imitator et interpret eximius, ejusmodi licentiam sibi unquam permisit: nam versus 19 et 1, carminum l. ii. 2. et l. iv. 2. in "*beatorum*" et "*admirari*" finiuntur, altero "*beato*—;" et nomine "*Iule*" post alterum disyllabo pronunciato; atque κόμμα λεητικὸν seu τελικὸν dactylici hexametri, Sapphico hendecasyllabo tertio subjunctum, quod metrici recentiores versum Adonium denominarunt, non pro versu integro, sed pro membro, versui præcedenti adjecto, habendum est (vide l. i. 2. vs. 19, 20, &c. et Sapph. frag. in Brunck. analect. i. et v.) Nostri tamen hodierni canticorum Pindari et tragicorum redactores, versus tantum non omnes, mediis dissectis vocibus, definiunt et distinguunt; qua ratione versus solutos tragici Italici Metastasio quivis minore etiam negotio in strophas et antistrophas invicem respondentes redigere possit. Quo animo Shakespearius noster, critico quodam recentiore docente, comperisset se *versus trochaicos trimetros brachycatalecticos, syllaba proceleusmatica pereleganter auctos* scriptitasse, nemo est hodie qui non sentit; neque alio, credo, Æschylus auditurus esset nomina versuum in quos posteri numeros ejus lege solutos diviserint.

Apud Homericorum temporum Græcos voces disyllabæ quamplurimæ priore longa et posteriore brevi, nisi aliis in versu constituendo accommodarentur, omnino pronunciabantur, ut ΑΑΦΟΣ, ΝΑΦΟΣ,

¹ A modis quibusdam cantu remoto, soluta videtur esse oratio, maximeque id in optimo quoque eorum poetarum qui λυρικοί a Græcis nominantur, quos cum cantu spoliaveris, auda pæne remanet oratio. Cic. orator.

² In adeo molestos incidimus grammaticos, quam fuerunt qui lyricorum quædam carmina in varias mensuras coegerunt. Quintil. inst.

³ Suid. in v.

⁴ Πᾶν μέτρον εἰς τρίπλασι περὶ τοῦ αἵματος λέγειν, κ. τ. λ. c. iv. s. 3.

ÆΕΦΟΣ, ΧΡΕΦΟΣ, &c.; quarum priores syllabas Attici et Iones recentiores corripiebant et posteriores producebant constanter *ΑΕΝΣ, ΝΕΝΣ, 'ΕΝΣ, ΧΡΕΝΣ, &c.*, exoletis jam litteris *F* et *F*; quo mihi pro comperto est, illos initio dictionis, ictum vel impetum vocis in dicendo plerumque impegisse, quomodo solebant Latini veteres et adhuc solemus nos Angli; atque hos in finem ejus, ut Francogalli, eum protulisse; quam ob causam mihi probabilius visum est augmenta in temporibus præteritis verborum omnium, quæ augmenta accipere solerent, retinere vel restituere; quum vocalis a fine potius quam ab initio vocis, antiquo eo pronunciandi more, amputari vel elidi debuisset. In finibus tamen dictionum litteræ istæ vocales, aliæ aliis, et singulæ pro loco quem in versu tenebant, plus minusve elisioni vel amputationi obnoxia fiebant; sed obnoxia quodammodo omnes præter *T*; quæ potestate quadam se sustinendi prædita esse videtur; nusquam enim in Homericis a vocali sequenti absorpta est. In exemplaribus vulgatis augmentum in compositis fere omnibus conservatur inter præpositionem et verbum, quibus protectum est.

In carminis textu redigendo et constituendo, quæ probabiliora in codicum et exemplarium veterum variis lectionibus visa sint, selegi et tacitè recepi, sed nihil momenti alicujus e conjectura, non monito lectore, et ratione reddita, admisi.

P. S. Dum hæc imprimebantur, mihi videre contigit quæ vir diligens et ingeniosus Raoul de la Rochette pro Fourmontio atque ejus titulis Amyclæis contra me disertè satis et copiosè disputavit. Ea tamen non mihi est in animo retractare; quum jamjam septuagenario neque otium neque operæ pretium sit hominem arguere, qui portenta ista *ΑΡΙΣΤΑΝΔΕΡΟ, ΑΡΙΣΤΟΜΑΚΟ, ΣΕΚΟΛΑ, ΣΕΚΕΠΑ, &c.* ullo unquam veterum Græcorum sermone usurpata esse, sibi persuaserit; aut *ΜΑΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΚΟΤΡΑΙ ΤΟΤ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ* modum esse loquendi genti vel civitati ulli antiquæ Hellenicæ unquam cognitum crediderit; aut cui simplex, sincerus, et intemerata fide, visus sit is, qui aliud istud portentum *ΙΚΕΤΕΡΚΕΡΑΤΕΕΣ*, ex Hesychio male lecto confictum, et nominis, sive nullius, sive alius *ΕΤΕΟΚΑΡΕΣ*, loco receptum, pro vero et antiquo a lapide exscripto, proferre et venditare ausus esset. Fraudem flagitiosissimam, in illo nomine pro hoc substituendo, ipse ejus defensor et emendator planè etsi invitus agnovit; neque ei, qui semel sic mentitus sit, in alia ulla re unquam credendum est. Ob multos me errores, in libro de litteris Græcis, piacularum esse jampridem professus sum: sed tituli isti pseudo-amyclæi ipsi se falsos esse cuivis doctiori satis produnt; neque nostra disputatione, in plurimis corrigenda, ad id demonstrandum indigent. Masoretica ea *αριστος, σεκεας, &c.*, sic inserto *E*, pro *αριστος, σεκεας, &c.*, meræ sunt scioli insulsi sordes et quisquilæ, ab omni omnium seculorum indole, ratione, et usu loquendi prorsus aliena, quæ serio tractare et arguere vix minoris stultitiæ foret, quam fingere et proferre impudentiæ, audaciæ, et inscitæ fuit. Quod me autem insimulat defensor, mala fide egisse in ea fraude detegenda, quam is, qua fide scit ipse, simul agnoscit ac defendit, ratio arguendi est eorum solennis, quibus argumenta justa desunt: at qua tamen fide egerit ille in tacitè transmittendo serpentem et vulpes clypeo exstantes, et ad belli Messeniaci, quod titulis designari negat, historiam fabulosam planè pertinentes, atque ideo a fabricatore, quum verbis designare nesciret, appositas, judicet lector æquus. Hominem adultum, qui critici partes sibi

agendas tam aûdâcter suscepit, me sanè pudet admonere, Latonam, Græcè loquenti, quacunque sit dialecto, solam esse *ματέρα* vel *μητέρα* του *Απολλωνος*; unamque solam esse, non plures, uniuscujusque vel dei, vel hominis, vel animalis: Græcis enim antiquis non, ut nostri seculi scriptoribus, ratione et sensu communi in verborum usu carere licebat. Eorum lingua e suis tantum radicibus in immensum pullulabat; atque ideo in omni sua forma ex intimis humanæ mentis cogitationibus, justa lege naturæ sese evolventibus, unicè et omnino pendebat; quo fit ut, ad eam ritè intelligendam, opus sit ratione haud minus quam memoria; atque e ratione grammatica universali certissimè dijudicare liceat, quid sit, et quid non sit Græcum. Non ideo, quum dicam *ματρες* και *κουραι* του *Απολλωνος* modum loquendi esse, qui in nulla unquam dialecto Hellenica exstitisse potuerit, eam veterum modorum scientiam mihi præsumo, quæ nemini possit contingere, ut insimulat defensor; sed eam tantum, qua nemo Græci sermonis mediocriter doctus carere potest. Homines autem istiusmodi alios omnes cæcutire credunt ubi ipsi nihil vident.

EMENDANDA ET CORRIGENDA.

IL.						
A. 48.	των	lege	ἱτον.	P. 758.	νπ'	ἱνπ'.
175.	τιμησonti		τιμῆσonti.	Σ. 129.	εταροισιν	ἑταροισιν.
663.	φεισης		φεισῆς.	165.	ἤρατο	ἱήρατο.
B. 286.	λατον		λαφον.	173.	αμνηρομενοι	αμνηρομενοι.
687.	βαβαροφῶνων		βαρβαροφῶνων.	316.	πληφιαδες	πληφιαδης.
Δ. 327.	πληγοιππον		πληγοιππον.	458.	νι'	ἱνι'.
E. 626.	πνοιῆσι		πνοῆσι.	Υ. 59.	πολυπιδακος	πολυπιδακος.
740.	κρυεντα		κρυεντασ.	308.	γενωνται	λιπωνται.
855.	ῶρματο		ορμάτο.	Φ. 592.	νεοτευχοφο	νεφοτευχοφο.
Z. 14.	αφνειος		ἱαφνειος.	Ψ. 143.	εφεσπεν	εφεσπε.
Θ. 43.	εδυνε		εδυνε.	310.	ορφω	οιφω.
163.	ατιμησonti		ατιμῆσonti.	571.	ῆσκῦνας	ῆκῦφνας.
298.	αρεφισθων		αρεφισθων.	659.	ἱωσπερ	ἱωπερ.
544.	εφοισιν		ἑφοισιν.	892.	αεθλον	αφεθλον.
553.	γεφυρας		γεφυφρας.	Ω. 221.	μαντεες	μαντιες.
I. 64.	επιδημοφο		επιδημοφο.	391.	κυδιανεφῆ	κυφδιανεφῆ.
250.	ευρεμεν		ἑυρεμεν.	672.	δειδσει'	δδειδσει'.
323.	νεοσσοις		νεφοσσοις.	OD.		
481.	ωσ		ἱωσ.	A. 241.	ανηρεπταντο	ανηρειπταντο.
K. 299.	αγηνορος		αγηνορας.	B. 49.	βιστον	βιφοτον.
470.	ἱκσον		ἱκσαν.	257.	ωσ	ἱωσ.
573.	τροφων		τροφων.	267.	ἱηλθεν	ἡλθεν.
541.	οι		ἱοι.	306.	τελευτησontin	τελεφτησontin.
A. 247.	ἱομιλον		ἱομιλφον.	Γ. 337.	αυδῆσαατσης	αυδῆσαντσης.
M. 367.	οτρυνετε		οτρυνετε.	Δ. 707.	ουκε	ουδε.
N. 69.	μαντει		μαντι.	Θ. 540.	οιδσυροφο	οιδσυφροφο.
338.	ἱομιλον		ἱομιλφον.	I. 167.	adde punctum post αιγων.	
363.	ορθονοφεα		οθρονοφεα.	501.	απσορφοον	απσοροφον.
652.	νπ'		ἱνπ'.	M. 130.	γινεται	γιγνεται.
Ξ. 415.	γινεται		γιγνεται.	Ξ. 414.	χσεινῶ	χσεινῶ.
O. 124.	θαασσε		θαφασσε.	O. 415.	αθυρματα	ἱαθυρματα.
230.	φοβεν		φοβενεν.	Π. 236.	οφρα	ἱοφρα.
315.	μεν'		μεν.	Σ. 322.	αθυρματα	ἱαθυρματα.
490.	γινεται		γιγνεται.	351.	οφρα	ἱοφρα.
637.	ἱεκτορι		εκτορι.	422.	χρήτηρ'	κρήτηρ'.
Π. 62.	ἱοποι'		ἱοποτ'.	Φ. 204.	ἱετον	ἱεφον.
177.	επικλῆσιν		επικλῆσιν.	NOT. IN IL.		
214.	ομφαλοενται		ομφαλοεντσαι.	Γ. 432-6.	formæ	forma.
305.	αναγκῆ		αναγκῆ.	Δ. 259.	κεραζω	κεραζω.
341.	καρῆ		καρῆ.	507-16.	episodio	episodium.
550.	επαμυνεν		επαμυνενεν.	K. 51-2.	ea	ex.
661.	αγυρι		αγυρι.	O. 16.	commodum	commodam.
663.	εντε		εντε'.	NOT. IN OD.		
738.	αγακλεφος		αγακλεεος.	I. 77.	peccat	peccet.
P. 662.	θρασιαων		θρασιαφων.			
740.	ἱππων		ἱππων.			

Condonanda forsitan hæc oculis jam hebetioribus in opere tam difficili et novo: at me piget pudetque tam parum constantiæ tenuisse in notis extensionis affigendis super litteras aliarum litterarum elisione vel absorptione productas; quod tamen cuivis facile corrigendum erit e ratione grammatica in Prolegomenis expositæ, et postremis Odysseæ libris; quibus, moti præteritis admissis, curam intentiorem impendimus.

Hom.

P

ΦΙΛΦΙΑΣ

ΚΑΙ

ΦΟΔΥΣΣΕΙΑ.

Hom.

A

ΦΙΛΦΙΑΣ.

- ΜΗΝΙΝ** αείδε, θεά, πηλεΐαδά· ἀχιλῆος 4
 ολομένην, τῇ μυρρί· ἀχαιῶισ' ἀλγέ· ἐθήκειν,
 πολλὰς δ' ἰφθίμοις πούρχας ἀΐδι προΐαπτσεν
 ἡρώων, αὐτοῖς δὲ ἑλωρί· ἐτεύχε κυνέσιν, 5
 εἰσωνοῖσι τε παντσί· διος δ' ἐτελέετο βουλή·
 ἐκς ἑοῖο δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 ἀτρεΐδης τε, Ἰάνακς ἀνδρῶν, καὶ δίος ἀχιλλεύς.
 τίς τ' ἀρ' σφοδρὲ θεῶν ἐρίδι γονυέτηκε μαχεσθαι ;
 λητοῦς καὶ διος υἱός· ἰὸ γὰρ βασιλεῖ· χολῶθεις 10
 νουσὸν ἀνα στρατὸν ὤρσε κακὴν· ὀλεκόντο δὲ λαοί·
 ἔσθονεκα τοὶ χρυσεῖ· ἤτις μῆσ' ἀρήτηρα
 ἀτρεΐδης· ἰὸ γὰρ ἦλθε θόρας ἐπὶ νάσας ἀχαιῶν,
 λυσομένοσ τε θυγάτρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἀποινα,
 στεφμαθ' ἔχων ἐν χερσὶν ἱεκηβολοῖ ἀπολλῶνος, 15
 χρυσεῶ ἀνα σκηπτρῷ· καὶ ἐλίσσεται πάντας ἀχαιῶς,
 ἀτρεΐδᾶ δὲ μάλιστα, δύοσ κοσμητοῖς λαῶν·
 ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἱεῦκνημίδες ἀχαιεῖ,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν, ὀλυμπία δῶμαθ' ἔχοντες,
 ἐκπερόσαι πριαμοῖο πόλιν, καὶ φοικαδ' ἵκεσθαι· 20
 παῖδα δὲ μοὶ λυῖσαι τε φίλην, τὰ δ' ἀποινα δεχέσθαι,
 ἱαδσομένοισι διὸς υἱὸν ἱεκηβόλον ἀπολλῶνα.
 ἐνδ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐφευφημήσαν ἀχαιεῖ,
 αἰδεσθῆναι θ' ἱερεῖα, καὶ ἀγλαὰ δεχθῆναι ἀποινα·
 ἀλλ' οὐκ ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι Ἰάνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίτες, κρατερόν δ' ἐπὶ μυρθὸν ἐτέλλεν· 25
 μὴ σε, γέρον, κοιλῆσιν ἐγὼ παρὰ νάσσι κίχισω,
 ἢ νῦν δῆθιφνοντ' ἢ ὑστέρον αἴτις ἰόντα,
 μὴ νῦ τοι οὐ χραῖσ' μῆ σκηπτρόν, καὶ στεφμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λυῖσω· πρὶν μὲν καὶ γῆρας ἐπειτὶν, 30
 ἱεμετερῷ ἐνὶ φοικῷ, ἐν ἀργεῖ, τῆλοθι πατρὸς,
 ἵστον ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λῆχος ἀντιάοντσάν·
 ἀλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρεθίδῃς, σάωτερός ἴως κε νῆαι.

- ἴως εἶφατ'· ἐδδεδισεν δ' τὸ γέρον, καὶ ἐπειθετο μυθῶ· 4
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θίνα πολυφλοισβοῖο θαλασσης,
 πολλὰ δ' ἐπειτ' ἀπανευθε κίων ἤρᾱθ' ὁ γεραίος 35
 ἀπολλῶνι γανάκτι, τὸν ἤυκομος τέκε λητῶ·
 κλυθὶ μέγ, ἀργυροτόκσ', ἴος χρυσὴν ἀμφιβεβηκας,
 κίλλαν τε δσαθεην, τενεδοῖο τε ἱφί γανάσσεις,
 σμινθεῖ· εἰ ποτε τοὶ χάριεντ' ἐπὶ νᾶφον ἐρεφσα,
 ἢ εἰ δὴ ποτε τοὶ κατὰ πίφονα μηρί· ἐκῆα 40
 ταυρων, ἡδ' αἰγων, τοδὲ μοι κρατῆνον ἐελδωρ·
 τίψσειαν δάναοι ἐμα δακρυῖα σοῖσι βελεσσιν.
 ἴως εἶφατ' εὐχομένος· τοῖο δ' ἐκλυε φοῖβος ἀπολλων·
 βῆ δὲ κατ' οὐλυποῖο καρῆνων χωομένος κεαρ,
 τόκσ' ὠμοῖσιν τέχων, ἀμφῆρεφθα τε φαρετρήν· 45
 ἐκλανγσαν δ' ἀρ' οἴστοι ἐπ' ὠμων χωομενοῖο. 46
 ἱδσσετ' ἐπειτ' ἀπανευθε νᾶφον, μετὰ δ' ἴον ἐτήκεν· 48
 δδεδειν δὲ κλανγῇ γενετ' ἀργυροῖο βιοῖο.
 ουρεφας μὲν πρῶτον ἐπῶχετο, καὶ κυνας ἀργοῖς· 50
 αἴταρ ἐπειτ' αἴτοισι βελος τέχευκες ἐφίενς,
 βαλλ'· αἶφει δὲ πυραὶ νεκυων κάφοντο θάμειαι.
 τεννῆμαρ μὲν ἀνα στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο·
 τῇ δεκατῇ δ' ἀγορῆνδ' ἐκαλεσσατο λαφὸν ἀχιλλεῖς· 55
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ ἐβῆκε θεὰ λείκωλενος ἱερῇ·
 κῆδετο γὰρ δαναων, ὅτι ρα θυῆσκοντας ἱοῖτο.
 τοὶ δ' ἐπεὶ ὦν ἤγερθεν, ἱομηγερεες τ' ἐγενοντο,
 τοῖσι δ' ἀντισταμένος μετεφῇ ποδάς ὦκυσ ἀχιλλεῖς·
 ἀτρεφίδη, νῦν ἀμμε παλινπλανχθέντας οἴω
 ἀπς ἀπονοστήσειεν, εἰ κεν θάνατον γέφυγοιμεν· 60
 εἰ δὴ ἱομοο πόλεμος τέ δαμᾷ καὶ λοιμός ἀχαιῖος.
 ἀλλ' ἀγέ δὴ τίνα μαντίν ἐρείομεν, ἢ ἱερεῖα,
 ἢ καὶ ονειροπολόν, καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ δῖος ἐστίν·
 ἴος ἔσποι, ὅ τι τόσον ἐχῶσατο φοῖβος ἀπολλων·
 εἰ τ' ἀρ' ἰογ' εὐχῶλης ἐπιμεμφεται, εἰδ' ἐκατονβῆς· 65
 αἰ κεν πῶς γάρνων κνίσσης αἰγων τέ τελειων
 βουλήτ' ἀντίαςανς ἱμῖν ἀπο λoιγον ἀμυθναί.
 ἦτοι ἰογ' ἴως ἔσπων, κατ' ἀρ' ἱδσσετο· τοῖσι δ' ἀνεστή
 κάλχανς θεστοριδῆς οἰωνοπολὼν ἰοχ' ἀριστος,
 ἴος φοῖδεε τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσσομένα, πρὸ τ' ἐόντα, 70
 καὶ νᾶφες· ἱγῆησατ' ἀχαιῶν ἱιλφῖον εἰσῶ,
 τὴν διὰ μαντοσυνῆν, τὴν τοὶ πορε φοῖβος ἀπολλων·
 ἱο σφῖν ἱεῦφρονεων ἀγορεῖσατο, καὶ μετεῖσπεν·
 ὦ ἀχιλεῖ, κελαι με, δῖϊ φίλε, μυθῆσασθαι
 μηνὶν ἀπολλῶνός, ἱεκατηβελεταῖο γανάκτος. 75
 τοιγὰρ ἐγὼ φερεῶ· σὺ δὲ συνθεο, καὶ μοι ὁμοσσον,
 ἢ μὲν μοι προφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρηγῆσεν.
 ἢ γὰρ οἴφομαι ἀνδρὰ χολῶσμεν, ἴος μέγα πάντων
 ἀργεῖων κρατεεῖ, καὶ τοὶ πειθόνται ἀχαιῖοι. 79

τον δ' απαμειβομενος προσεφη ποδας ὤκους ἀχιλλεὺς·
 θαρσησας μαλα, γεσπε θεοπροπιον, το τι φοιδσθα.
 ου μα γαρ απολλῶνα, διῖ φιλον, ἴωτε συ, καλχαν,
 ευχομενος δαναοισι θεοπροπιας αναφαινεις,
 ουτις, εμεο δσαφοο και επι χθονι δερκομενοφο,
 σοι κοιλῆς παρα ναφσι βαρυιας χειρας εφοισει,
 γσυνπαντων δαναων· ουδ' ἦν αγαμεμνονα γεσπῆς,
 ἰος νῦν πολλον αριστος ενι στρατῷ ευχεται εεναι.

Α
85

και τοτε δη θαρσησε, και ἦυδαε μαντις αμυμων
 ουτ' αρ' τογ' ευχωλης επιμεμφεται, ουθ' εκατονβης·
 αλλ' ἵενεκ' αρῆτηρες, τον ἦτιφμῆσ' αγαμεμνων,
 ουδ' απελυσε θυγατρα, και ουκ απεδεχσατ' αποινα.
 τουνεκ' αρ' αλγε' εδῶκεν τεκηβολος, ηδ' ετι δῶσει·
 ουδ' τογε πριν λοιμοφο βαρυιας χειρας αφεχσει,
 πριν γ' απο πατρι φιλῷ δομεναι γελικῶπιδα κοφρην
 απριατην, ααποινόν, αγεεν θ' ιερην τεκατονβην
 ες χρυσην· τοτε κεν μιν ἱλασσαμενοι πεπιθοιμεν.

90

95

100

ἦτοι τογ' ἴως γεσπων κατ' αρ' ἱεδσето· τοισι δ' ανεστη
 ἱηρος ατρεφιδης ευρυ κρεφων αγαμεμνων
 αχθυμενος· μενεος δε μεγα φρενες αμφιμελαιναι
 πιμπλαντ', οσσε δε ἰοι πυρι λαμπεταοντι γεικτην·
 καλχαντα πρωτιστα κακ' οσσομενος προσεφεσπεν·

105

μαντι κακων, ου πῶ ποτε μοι το κρηγυον γεσπας·
 αιφει τοι τα κακ' εστι φίλα φρεσι μαντεφσθαι·
 εσθλον δ' ουδε τι πῶ γεσπας γεπος, ουδ' ετελεσσας·
 και νῦν ἐν δαναοισι θεοπροπειων αγορεφεις,
 ἴως δη τοοδ' ἵενεκα σφιν τεκηβολος αλγεα τευχει,
 τουνεκ' εγω κοφρης χρυσεφιδος αγλαφ' αποινα
 ουκ εθελον δεχσασθαι· επει πολυ βουλομαι αττην.
 αλλα και ἴως εθελω δομεναι παλιν, ει τογ' αμεινον·
 βουλομ' εγω λαφον σαον εσμεναι, ἡ απολεσθαι.
 ατταρ εμοι γερας αττιχ' ετοιμασαθ', οφρα μη οιος
 αργειφων αγεραστος εω' επει ουδε γεφοικεν.

110

112

110

λεφσσετε γαρ τογε παντες, το μοι γερας ερχεται αλλῆ·

120

τον δ' ἦμειβετ' επειτα ποδαρκης διφος αχιλλεὺς·
 ατρεφιδη κυδιστε, φιλοκτεανωτατε παντων,
 πως γαρ τοι δῶσοντι γερας μεγαθυμοι αχαιφοι ;
 ουδ' ετι ποο φιδμεν γσυνηῖφα κειμενα πολλα·
 αλλα τα μεν πολιων εκσεπραβομεν, τα δεδασται,
 λαφος δ' ουκι γεφοικε παλινλογα τατ' επαγειρεεν·
 αλλα συ μεν νῦν τηνδε θεῶ προτες· ατταρ αχαιφοι
 τριπλῇ τετραπλῇ τ' αποτιφσομεν, αι κε ποθι δσεφς
 δῶητι τροφιην τεύτειχεον εκσαλαπακσαι.

125

τον δ' απαμειβομενος προσεφη κρεφων αγαμεμνων·
 μηδ' ἰοττας, αγαθος περ εων, θεοφεικελ' αχιλλεὺς,
 κλεπτε νοφ· επει ου παρελευθσσαι, ουδε με πειθσσαι·

130

ἢ ἐθέλεις, ἰοφρ' αἴτος ἱεχῆς γερας, αἴταρ ἐμ' αἴτως Ἀ
 ἱσθαι δέομενον; κέλεαι δὲ με τὴνδ' ἀποδῶναι;
 ἀλλ' εἰ μὲν δῶσονται γερας μεγαθυροὶ ἀχαιεῖ, 135
 ἀρσαντες κατὰ θυμῶν, ἰοπῶς ἀνταγσιὼν ἐσται·
 εἰ δὲ κε μὴ δῶσάντιν, ἐγὼ δὲ κεν αἴτος ἱελωμαι
 ἡ τέφον, ἡ αἶψαντος, ἰῶν γερας, ἡ ἰοδυσεῖος. 138
 ἀλλ' ἦτοι μὲν τάττα μεταφράσομεσθα καὶ αἴτις. 139
 νῦν δ' ἀγε, νᾶφα μελαιναν φερυσσομεν εἰς ἱάλα διῖαν, 140
 ἐς δ' ἐρετας ἐπιτήδες ἀγῆρομεν, ἐς δ' ἱεκατονβῆν
 ἥσομεν, ἀν δ' αἴτην χρυσεῖδα καλλιπαρῆον
 βῆσομεν· ἵενς δὲ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἐστω,
 ἡ αἶψας, ἡ ἰδομενεῖς, ἡ διῖος ἰοδυσεῖς· 145
 ἡε σὺ, πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλοτάτ' ἀνδρῶν,
 ἰοφρ' ἱημῖν ἱεκαφερῶν ἱλάσσεαι ἱερα ρεκσάνς.
 τὸν δ' ἀρ' ἱυποδρα εἰδὼν προσεφῆ ποδᾶς ᾤκως ἀχιλλεῖς·
 ὦ μοι, αἰδεῖην· ἐπίεσμενε, κερδαλεοφρον,
 πῶς τις τοὶ προφρῶν ἱεπεσὶν πειθῆται ἀχαιῶν, 150
 ἡ ἱόδον ἐλθεμεναι, ἡ ἀνδρῶσι ἱῖφι μαχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ τρώων ἵενεκ' ἡλυθὼν αἰχμητᾶων
 δευρὸ μαχῆσομενος· ἐπεὶ οὐτὶ μοι αἰτιοὶ ἐντίν.
 οὐ γὰρ πῶ ποτ' ἐμᾶς βοᾶς ἡλάσαν, οὐδὲ μὲν ἱπποῖς,
 οὐδὲ ποτ' ἐν φθιῆϊ ἐριβόλακι, βῶτιανεῖρῃ, 155
 καρπὸν ἐδήλησαντ'· ἐπεὶ μαλα πολλὰ μετακτυ
 ὀρεα τε σκιοέοντα, θαλάσσα τε ἱηχῆντσα·
 ἀλλὰ σοὶ, ὦ μεγ' αἰεῖδες, ἱαμ' ἱεσπομεθ', ἰοφρα σὺ χαιρῆς,
 τίμην ἀρνυμενοὶ μενελαῖῳ, σοὶ τε, κυνῶπα,
 πρὸς τρώων· τῶν οὐτὶ μετατρέπε', οὐδ' ἀλεγίδσεις· 160
 καὶ δὴ μοι γερας αἴτος ἀφαιρησέσθαι ἀπειλεις,
 ἱῶ, ἐπὶ πολλ' ἐμογήσα, δόσαν δὲ μοι ἱυῖες ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοὶ ποτὲ φείσῃν ἱεχω γερας, ἱοποτ' ἀχαιεῖ
 τρώων ἐκπερθσάνθ' εὐναιομενον πτολιεθρον.
 ἀλλὰ το μὲν πλείον πολυαῖκος πολεμοῖο 165
 χεῖρες ἐμαὶ διτέποντ'· ἀταρ ἦν ποτὲ δασμὸς ἱεκηται,
 σοὶ το γερας πολὺ μείδσον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἐρχομ' ἱεχῶν ἐπὶ νᾶφας, ἐπῆν κε κάμω πολεμίδων.
 νῦν δ' εἰμι φθιῆνδ'· ἐπεὶ πολὺ φερτερον ἐστίν
 φοικαδ' ἱμὲν γσὺν νᾶφαι κορωνισιν· οὐδὲ σ' οἶσω. 170
 ἐνθαδ' ἀτίμῳς ἐων, ἱαφένος καὶ πλουτὸν ἀφυκτέεν.
 τὸν δ' ἡμείβετ'· ἐπειτα ἱάναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 φεύγε μάλ', εἰ τοὶ θυμὸς ἐπεσσύται· οὐδὲ σ' ἐγὼ γε
 λίσσομαι ἱεῖνεκ' ἐμφο μενέεν· παρ' ἐμοίγε καὶ ἄλλοι,
 ἱοὶ κε με τιμῆσοντι· μαλίστα δὲ μῆτιστα δόεις. 175
 ἐχθιστος δὲ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων. 176
 εἰ μάλ' ἀκαρτερος ἐσσι, θεὸς ποῖο σοὶ τογ' ἐδῶκεν. 178
 φοικαδ' ἱῶν γσὺν νᾶφαι τε σῆς, καὶ σοῖς ἱεταροισιν,
 μυρμιδόνεσι ἱάνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίδσω, 180

οὐδ' ὀδομαι κοτεοντος· ἀπειλησὼν δὲ τοι ἰῶδε·
 ἴως ἐμ' ἀφαιρεται χρυσεΐδα φοῖβος ἀπολλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ γσύν νάϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοισ' ἑταροῖσιν
 πεμπσῶ· ἐγὼ δὲ κ' ἀγῶ βρισεΐδα καλλιπαρῆον,
 αἶτος ἰων κλισιγνδε, τέφον γερας· ἰοφρ' ἰεῦ γειδῆς,
 ἴσον φερτερος ἤμι σθένει, στρυγῆ δὲ καὶ ἄλλος
 γείσων ἐμοὶ φασθαι, καὶ ἰομοιωθῆμεναι αὐτήν.

4

185

ἴως φάτο· πηλεΐφῶνι δ' ἀχος γένετ'· ἐν δὲ τοι ἦτορ
 στηθεσσιν λασιόισι διανδιχα μερμηρικσεν,
 ἦ ἴγε φασγανὸν ἰοκσυ γερυσσάμενος παρὰ μῆροο,
 τοῖς μὲν ἀναστήσειεν, τὸ δ' ἀτρεΐδην ἐναρῖκσοι,
 ἦε χολὸν παῖσσειεν, ἐρητύσειε τε θυμὸν.

190

ἴεος τὸ ταῖθ' ὀρμαίνει κατὰ φρενὰ καὶ κατὰ θυμὸν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῦ μεγά χσιφος· ἦλθε δ' ἀθῆνῃ
 οὐρανοθεν· προ γὰρ ἴηκε θεὰ λεῖκωλενος ἱήρη,
 ἀμφὼ ἰομῶς θυμῷ φιλεόντσα τε, κηδομένη τε·
 στή δ' ὀπιθεν, χσανθῆς δὲ κομῆς ἔλε πηλεΐφῶνα,
 οἷφ' φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὐτὶς ἰοῶτο.
 θαμβήσεν δ' ἀχιλλεὺς, μετὰ δ' ἐτραπέτ'· αἶττικα δ' ἐγνώ
 παλλαδ' ἀθηναίην· ὀδῶναι δὲ τοι ἔσσ' ἐφάφενθην·
 καὶ μιν φῶνῆσανς ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

195

200

τίπτ' αἶτ', αἰγίτοχοιο διὸς τέκος, ἡλῆλουθας·
 ἦ, τίνα τυβρίν ἰδῆς ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο·
 ἀλλ' ἐκ τοι γέρων, τὸ δὲ καὶ τελεσθῆαι οἶφαι,
 ἦς ὑπεροπλίῃσι ταχ' αὖ ποτε θυμὸν ὀλεσσή-

205

τὸν δ' αἶτε προσέειπε θεὰ γλαῦκῶπις ἀθῆνῃ·
 ἦλθον ἐγὼ παῖσσόντσα τέφον μένος, αἰ κε πύθῃαι,
 οὐρανοθεν· προ δὲ μ' ἴηκε θεὰ λεῖκωλενος ἱήρη,
 ἀμφὼ ἰομῶς θυμῷ φιλεόντσα τε, κηδομένη τε.
 ἀλλ' ἀγε, λῆγ' ἐρίδος, μῆδε χσιφος ἔλκεο χεῖρι·
 ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν οὐειδίσον, ἴως ἔσεται περ.
 ἰῶδε γὰρ ἐκσφereω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτε τοι τρεῖς τόσα παρῆσεται ἀγλαὰ δῶρα,
 τυβρίος ἵενεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχω, πείθεο δ' ἱμῖν.

210

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὦκτος ἀχιλλεὺς·
 χρη μὲν σφοδρύτερον γε, θεὰ, ἔπος ἐρυσασθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολῶμενον· ἴως γὰρ ἀμεινον·
 ἴος κε θεοῖσ' ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἐκλυφον αἶτοο.

215

ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρεῇ κωπῇ σχεθε χεῖραι βαρυσαν·
 ἀπς δ' ἐς κοῦλεον ὥσπερ μέγα χσιφος, οὐδ' ἀπύθῃσεν
 μυθῶ ἀθηναίης· ἡ δ' ὀλυνπόνδ' ἐβεβηκεεν,
 δῶματ' ἐς αἰγίτοχοιο διὸς, μετὰ δαιμόνας ἄλλας.

220

πηλεΐδης δ' ἐκσάφτις ἀταρτηροῖσι ἔπεσσι
 ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πῶ λῆγε χολοῦο·
 ἰοῖνοβαρες, κύνες ἀπμαῖ εἶχαν, κρηδὴν δ' ἐλαφεο,
 οὔτε ποτ' ἐς πολέμην ἱάμα λαῖφ' ὁπρηχθῆναι,

225

ουτε λοχονδ' ἰμεναι γσυν αριστεφεσιν ἀχαιῶν, 4
 τετληκας θυμῷ· το δε τοι κηρ. φειδεται εσσαι.
 η πολυ λαβιον εστι, κατα στρατον ευρυν ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποταιρεσθαι, ἵστίς σεθεν αντιον φεσπῆ· 230
 δημοβορος βασιλεῖς, ἐπει ουτιδανοισι φανασσεις·
 η γαρ αν, ατρεφιδη, νῦν τυστατα λωβησαιο·
 ἀλλ' εκ τοι φερεω, και επι μεγαν ἱορκον ομοομαι,
 ναι μα τοδε σκηπτρον, το μεν ου ποτε φυλλα και οδοσος·
 φυσει, επειδη πρῶτα τομην εν ορεσσι λελοιπεν, 235
 ουδ' αναθηλησει· περι γαρ ρα τε χαλκος ελεπσεν
 φυλλα τε και φλοον· νῦν αἴτε μιν τυιες ἀχαιῶν
 εν παλαμῆς φορεοντι δικασπολοι, τοι τε θεμιστας
 προς διος ηρυφатаι· το δε τοι μεγας εσσεται ἱορκος·
 η ποτ' ἀχιλλεος ποθη ἱκσεται τυιας ἀχαιῶν 240
 γσυνπαντας· τοις δ' ουτι δυνησαι, ἀχνυμενης περ,
 χραφσμεεν, ευτ' αν πολλοι τυφ' εκτορος ἀνδροφονοφο
 βησκοντες πιπτωντι· συ δ' ενδοθι θυμον αμυκσεις. 243
 τως φατο πηλεφιδης· ποτι δε σκηπτρον βαλε γαιῇ 245
 χρυσειοισ' ἱηλοισι πεπαρμενον· ἱεδσето δ' αἴτος.
 ατρεφιδης δ' ἱετερωθεν εμνηψε· τοισι δε νεστωρ
 ἱηδυεπης ἀνοροσε, λιγυς πυλιων ἀγορεφτης,
 τοσ και απο γλωσσης μελιτος γλυκιων ρεφεν αυδη. 250
 τῷ δ' ἡδη δυο μεν γενεαι μεροπων ἀνθρωπων
 πεφθιαθ', οι τοι προσθεν ταμ' ετραφεν ἡδ' εγενοντο.
 εν πυλῷ αγαθεῖ, μετα δε τρειτατοισ' εἰφασσεν·
 το σφιν τευφρονεων ἀγορεφσατο, και μετεφσπεν·
 ω ποποι! η μεγα πενθος ἀχαιφίδα γαιαν ἱκανει.
 η κεν γηθησαι πριαμος, πριαμοφο τε παιδες, 255
 αλλοι τε τροφες μεγα κεν κεχαροιατο θυμῷ,
 εἰ σφοδιν ταδε παντα πυθοιατο μαρναμενοιῖν,
 τοι περι μεν βουλην δαναων, περι δ' εστε μαχεσθαι.
 αλλα πιθισθ'· ἀμφω δε νεωτερω εστον εμεφο·
 ἡδη γαρ ποτ' εγω και ἀρειοσιν ηπερ τυμῖν 260
 ἀνδρεσιν ἱομιλῆσα, και ου ποτε μ' τοιγ' ἀθεριδσον.
 αυ γαρ πῶ τοιοφς ἱδον ανερας, ουδε ἱδωμαι,
 τοιον πειριθοφον τε, δρυφанта τε ποιμενα λαφων, 264
 καινεφα τ', εκσαδιον τε, και αντιθεον πολυφημον, 269
 και μεν τοισιν εγω μεθομιλῆσον εκ πυλοφ' ελθων, 270
 τηλοθεν εκς ἀπιης γαιης· καλεσαντο γαρ αἴτοι·
 και μαχομην κατ' ἐμ' αἴτον εγω· κεινοισι δ' αν ουτις
 των, τοι νυν βροτοι εντιν επιχθονιοι, μαχεοιτο·
 και μεν μεο βουλεων γσυνῆτεν, πειθοντο τε μυθῷ.
 αλλα πιθισθε και υμμές, ἐπει πιθισθαι ἀμειρον·
 μητε συ τονδ', αγαθος περ εων, ἀποταιρεο κοφρην, 275
 ἀλλ' εἰα', τως τοι πρῶτ' εδοσαν γερας τυιες ἀχαιῶν·
 μητε συ, πηλεφιδ', εθελ' εριδσεμεναι βασιλεφί

αντιβίην· ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης μεμυρε τίμης
σκηπτοτοχος βασιλεὺς, ἴωτε δσείς κυδός ἐδῶκεν.
εἰ δὲ σὺ καρτερός εἶσι, θεὰ δὲ σ' ἐγῆνατο μητρη,
ἀλλ' ἵογε φερτερός εἶστιν, ἐπεὶ πλεονεσι θανάσσει.
ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῖς τέφον μένος· ἀτάρ ἐγῶγε
λίσσομαι· ἀχιλλεὺς μεθεμὲν χολόν, ἵος μέγα παντσίιν
ἱερκος ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

A

280

τόν δ' ἀπαμειβομένος προσεφθ κρέων ἀγαμέμνων·
ναὶ δὴ ταῖτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἐφείπεις.
ἀλλ' ἰοδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἐσμεναι ἀλλων,
πάντων μὲν κρατερεὺν ἐθέλει, παντσίιν δὲ θανάσσειεν,
παντσίι δὲ σημαινέειν· ἴα τιν' οὐ πείθεσθαι οἶσθαι.
εἰ δὲ μὴν ἀιχμήτην ἐθεσαν θεοὶ αἰεὶν ἔοντες,
τοονεῖα τοὶ προθεόντιν ονειδεῖα μυθήσασθαι ;

285

290

τόν δ' ἀρ' ὑποβλήδην ἤμειβετο δίφος ἀχιλλεύς·
ἡ γὰρ κε δδείλος τε καὶ οὐτιδανός καλεοίμην,
εἰ σοὶ πᾶν φέρρον ὑποφείσκομαι, ἴο τι κε ἔσπῃς·
ἀλλο δὲ τοὶ φέρω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεις σῆσιν·
χερσὶ μὲν οὗτοι ἐγῶγε μαχέσομαι, ἴεινεκα κόρης·
τῶν δ' ἀλλων, ἴα μοὶ ἐστὶ βοή· παρα ναὶ μελαινή,
τῶν οὐκ ἀν' τι φέροις ἀνέλων, ἀέκοντος ἐμεῖο.
εἰ δ', ἀγε μὴν, πειρήσῃ, ἴνα γνῶωντι καὶ τοῖδε·
αἰψά τοι ἴαιμα κελαινόν ἐροῖται περὶ δοφρὶ.

294

297

298

300

ἴως τῶν' ἀντιβίοισι μαχεσάμενον ἔπεισιν
ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρα ναῖσιν ἀχαιῶν.
πῆλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ ναῖας εἵστας
ἦε, σὺν τε μενοινιάδῃ καὶ ἑφοῖς ἑταροῖσιν·
ἀτρεΐδης δ' ἀρὰ ναῖα βοήν ἱαλαδὲ προφερύσσειν,
ἐς δ' ἐρετας ἐκρινε εἵκοσιν, ἐς δ' ἑκατονβὴν
βῆσε θεῶ· ἀνὰ δὲ χρυσεΐδα καλλιπαρῆον
ἔσσειν ἄγων· ἐν δ' ἀρχος ἐβῆ πολυμήτις ἰδοῦσσεψ.

305

310

τοὶ μὲν ἐπειτ' ἀναβάντες ἐπεπλεον ὑγρὰ κελευθα.
λαφός δ' ἀτρεΐδης ἀπολοφμαίνεσθαι ἀνωγεν.
τοὶ δ' ἀπελοφμαίνοντο, καὶ εἰς ἱάλα λοφματ' ἐβαλλον·
ἐρδὸν δ' ἀπολλῶνι τελέηντσας ἑκατονβάς
ταυρων ἡδ' αἰγῶν, παρα θῖν' ἱάλος ἀτρυγετοῖο·
κνίσσῃ δ' οὐρανὸν ἔικε φελισσομένη περὶ καπνῷ.

315

ἴως τοὶ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' ἀγαμέμνων
λήγ' ἐρίδος, τὴν πρῶτον ἐπῆπειλῆσ' ἀχιλεῖ.
ἀλλ' ἵογε ταλθυβίον τε καὶ ευρυβατὴν προσέφειπεν,
τῶ τοι ἐσαν κηρύκε καὶ ὀτρηρῶ θεράποντε·

320

ἐρχέσθον κλισίην πῆλεΐαδ' ἀχιλεὺς,
χεῖρος ἔλονται· ἀγεμὲν βρισεΐδα καλλιπαρῆον·
εἰ δὲ κε μὴ δῶήτιν, ἐγὼ δὲ κεν αἴτος ἑλωμαι,
ἐλθὼν γσὺν πλεονεσί· τὸ τοι καὶ ῥῆγιον ἐσται.

325

ἴως ἔσπων προῖτες, κρατερόν δ' ἐπὶ μυθὸν ἐτέλλεν.

Hom.

B

τω δ' αἰκοντ' ἐβατην παρα θιν' ἱαλος ἀτρυγετοῖα, A
 μυρμιδωνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ ναῖας ἱκεσθῆν.
 τον δ' ἔβουρον παρα τε κλισιῇ καὶ ναὶ μελαινῇ
 ἡμενον· οὐδ' ἀρα ταρχε εἰδων γηθησεν ἀχιλλεύς. 330
 τω μὲν ταρβησαντε, καὶ αἰδομένω βασιλεῖα,
 στήτην, οὐδὲ τι μὲν προσεφώνεον, οὐδ' ἔρεοντο.
 αἶταρ τογ' ἐγνώ τεύξιν ἐνὶ φρεσ', ἐφώνησεν τέ·
 χαίρετε, κηρύκες, διὸς ἀγγελοὶ, ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν·
 ἀσπον ἰτ'· οὐτὶ μοι ὑμῆες ἐπαιτιοί, ἀλλ' ἀγοιμεμένων, 335
 ἶος σφοῖ προΐτεε βρισεΐδος ἱεμένα κούρης.
 ἀλλ' ἀγε, διδογενὲς πατρακλῆες, ἐκσάγε κούρην,
 καὶ σφοῖν δὸς ἀγεῖν· τῶ δ' αἶτω μαρτυροί εἴστων,
 πρὸς τε θεῶν μακαρῶν, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλέως ἀπήνεός· εἰ ποτὲ δ' αἶτε 340
 χρεῶν ἐμεῖο γενήται ἀείκεα λαιγὸν ἀμυῖναι,
 τοῖς ἀλλοῖσ'·—ἡ γὰρ τογ' ἐλοῖξοι φρεσὶ θυφεί,
 αὖτε τὶ φοιδὲ νοῆσαι ἱάμα προσσῶ καὶ οπίσσω,
 ἵοποτε τοὶ παρα ναῖσι σαρὶ μαχεῖσθαι· ἀχαιῶι.
 ἴως φάτο· πατρακλὸς δὲ φίλῳ ἐπεκείθε' ἐταίρῳ, 345
 ἐκ δ' ἀγάγε κλισίης βρισεΐδα καλλιπαρῆον,
 δῶκε δ' ἀγεῖν· τῶ δ' αἶτις ἰτὴν παρα ναῖας ἀχαιῶν·
 ἡ δ' αἰκοντο· ἱάμα τοῖσι γυνὴ κίεν. Αἶταρ ἀχιλλεύς
 δακρυφύσας ἑταρῶν, ἱάφαρ ἑδῶτο, νοσφεὶ λίσσας, 350
 θιν' ἐφ' ἄλος πολιῆς, ἱάρων ἐπὶ φοινεῶν ποντοῦ.
 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἤρῃσατο, χεῖρας ὀρεγνύς·
 μητὲρ, ἐπεὶ μ' ἐτεκες γὰρ μινυυθαδίον περ εόντα,
 τίμην περ μοὶ οφελλῆν ὀλυμπίος ἐνυαλικῶς
 δόσεις τυποσιβρεμετῆς· ὣν δ' οὐδὲ μὲ τυτθὸν εἵψεν.
 ἡ γὰρ μ' ἀτρεΐδης εὐρυ κρεῖων ἀγαμέμνων 355
 ᾗτίμῃσεν· ἑλάν γὰρ ἑχεὶ γέρας, αἶτος ἀπαφρας.
 ἴως φάτο δακρυ χεῖων· τοῖο δ' ἐκλύε ποτνια μητῆρ,
 ἡμενῆ ἐν βενθεσσίην ἱαλος παρα πατρὶ γέροντι·
 καρπαλιμῶς δ' ἀνεδυ πόλιος ἱαλος, ἡῦθ' ὀμιχλῇ
 καὶ ρα παροῖθ' αἶτοιο καθέδσετο δακρυ χεῖοντος, 360
 χεῖρι τε μὲν κατέρεκε, ἑσπός τ' ἐφάτ', ἐκ τ' ὀνομάδσεν·
 τέκνον, τί κλαῖεις ; τί δὲ σε φρένας ἱκετο πένθος ;
 ἐκσαυδᾷ, μὴ κέθῃ νοῶ, τίνα ἤϊδομεν ἀμφω.
 τὴν δὲ βαρὺ στοναχῶν προσεφῇ πόδας ὦκυσ ἀχιλλεύς·
 φοιδεῖσθαι· τίη τοι ταῖτα εἰδυῖή παντ' ἀγορεύω ; 365
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γὰρ, περισχεο παῖδος ἑσέο. 363
 ἐλθόντ' ὀλυμπόνδε δια λίσσαι, εἰ ποτὲ δὴ τι 365
 ἡ ἑσπεὶ ὦνησας κραδίην διός, ἡε τι ἑργῶ.
 πολλὰκι γὰρ σέο, πατρός ἐνὶ μεγάροισιν, ἀκοῖσαι
 εὐχομένης, ἵοτ' ἐφῆσθα καλαινέφει κρονιδῶνι
 οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀείκεα λαιγὸν ἀμυῖναι,
 ἵοποτε μὲν γυνυθῆσαι ὀλυμπιοὶ ἡέλωον ἀλλοί,

ἡγήσεται, ἡδὲ πειθαρχήσῃ, καὶ πάλλας ἀθήνη. Α
 ἀλλὰ σὺ τοῦγ' ἐλθόντα, θεά, ὑπελύσαιο δεσμούς, 401
 ὥχ' ἑκατονχείρον καλεσάντο· ἐς μακρὸν ὀλυνπόν, 402
 μιν γαίῳ·—το γὰρ αἴτε βιγῇ τοῦτο πατήρ ἀμεινων·— 404
 ἵος ῥα παρὰ προνίῳνι καθέδρετο, κυδδέϊ γαίῳ. 405
 τὸν καὶ ὑπεδδεδίδσαν μακάρες θεοί, οὐδ' ἐτ' ἐδήσαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσαντα παρτίδρεο, καὶ λαβε γόνῳν,
 αἰ κεν πῶς ἐβλήτην ἐπὶ τροφῇσιν ἀρηγῆσαι,
 τοῖς δὲ κατὰ πρυμνας τε καὶ ἀμφ' ἰσθμῶν γελῆσαι ἀχαιῶν
 κτεινομένων, ἵνα πάντες ἐπαφρῶνται βασιλῆος, 410
 γυνῶν δ' ἀτρεΐδης εὐρυ κρείων ἀγαμέμνων
 ἡν ἀφάτην, τοτ' ἀρίστον ἀχαιῶν οὐδὲν ἐτίσεν·
 τὸν δ' ἤμειβετ' ἐπεὶτα θετὶς, κατὰ δαίρυ χεῖνόντα·
 ὦ μοι, τέκνον ἐμὸν, τί νῦ σ' ἐτρεφον αἰνὰ τέκοντα;
 αὐτ' ὀφελὲς παρὰ νάσιν ἀδακρυῖτος καὶ ἀπῆμων 418
 ἡσθῆναι· ἐπεὶ νῦ τοι αἰσα μινυῖνθα περ, οὐτὶ μάλα δὴν
 νῦν δ' ἰαμα· τ' ὤχυμὸρός καὶ οἰδυσύφρος περὶ πάντων
 ἐπλεο· τῷ σε κακῇ αἰσῇ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τοῦτο δὲ τοι φεροντοσα ἱερός δι' ἑρπικεραυνῶν
 εἰμ' αἴτη πρὸς ὀλυνπόν· ἀγαννίφον, αἰ κε πύθηται. 420
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νάσι παρήμενος ὠκυποροῖσιν,
 μῆνι' ἀχαιῶσιν, πόλεμος δ' ἀποπαεὶ πάνπαν.
 δαίφες γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμυμονας αἰθιοπέας
 χθιδσος ἐβη μετὰ δαίτα, θεοὶ δ' ἰαμα πάντες ἱερόντο.
 δώδεκατῇ δὲ τοι αἴτις ἐλευσεται ὀλυνπόνδε· 425
 καὶ τοτ' ἐπεὶτα τοι εἰμι διὸς ποτὶ χαλκοβάτες δῶ,
 καὶ μιν γούνασσομαι, καὶ μιν πείθεσθαι οἴσω.
 ἵως ἀρὰ φῶνῃσαντο· ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἐλὶπ' αἴτω
 χροόμενον κατὰ θυμὸν, ἱεῖδωνοφο γυναικός,
 τὴν ῥα βιγῇ ἀτεκόντος ἀπῆφραον. αἴταρ ἱοδυσσεύς 430
 ἐς χρύσῃν εἰκάνεν, ἀγῶν ἱερὴν ἱεκατονβῆν.
 τοὶ δ' ἵατε δὴ λιμένος πολυβενθεὸς ἐντὸς ἱερόντο,
 ἱστία μὲν στῆλ' αὐτ', ἐβησαν δ' ἐν νάφι μελαινῇ·
 ἱστον δ' ἱστοδοκῇ πέλασαν, προτονοῖσιν ὑψέντες
 καρπαλιμῶς· τὴν δ' εἰς ἱερὸν προφρεῖσαν ἐρετμοῖς· 435
 ἐκ δ' εὐνας ἐβαλον, κατὰ δὲ πρυμνῇσιν ἐδήσαν·
 ἐκ δὲ καὶ αἴτοι ἐβαινόν ἐπὶ γρήγμινι θαλάσσης·
 ἐκ δ' ἱεκατονβῆν βῆσαν ἱεκηβολῶν ἀπολλῶνι·
 ἐκ δὲ χρυσεῖς νάφες βῆ ποντοποροῖο.
 τὴν μὲν ἐπεὶτ' ἐπὶ βῶμον ἀγῶν πολυμητὶς ἱοδυσσεύς 440
 πέτρι φιλῶ ἐν χερσὶ ἐτίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
 ὦ χρυσέ, πρό μ' ἐπεμψε γανάκας ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 παιδά τε σοὶ ἀγέμεν, φοιβῶν δ' ἱερὴν ἱεκατονβῆν
 ρεκσαι ὑπερ δαυαίων, ἱοφρ' ἱελασσομεσθα ἱα ἀκτα,
 ἵος νῦν ἀργεῖοισι πολυστόνα κηδέ' ἐφῆκεν. 445
 ἵως ἱεσίων ἐν χερσὶ ἐτίθειν· το δ' ἐδεχάτο χαιρῶν

παιδα φίλην· τοι δ' ὦκα θεῶ κλειτὴν ἑκατονβὴν A
 ἱεχσεῖς ἐστήσαν τευδμήτον περι βῶμον.
 χερνιπτσάντο δ' ἐπειτα, καὶ ὀλδοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσιν δὲ χρυσεὶς μεγαλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών· 450
 κλυθὶ μεῖ, ἀργυροτοκός, ἵος χρυσὴν ἀμφιβέβηκας,
 κιλλαν τε δσαθεῖν, τενεδοφὸ τε Ἴφι ἱανασσεῖς,
 ἡδὴ μὲν ποτ' ἐμμο παρὸς ἐκλυεὶς εὐχσαμένοιο·
 τίμῃσάνς μὲν ἐμε, μέγα δ' ἵπτῃσιν λαφὸν ἀχαιῶν·
 ἡδ' ἐτι καὶ νῦν μοι τοδ' ἐπικρατῆρον ἐελδωρ, 455
 ἡδὴ νῦν δαναοῖσιν ἀφεικέα λοίγον ἀμύνον.
 ἴως ἐφατ' εὐχομένος· τοφὸ δ' ἐκλυε φοῖβος ἀπολλων.
 αἶταρ ἐπεὶ ῥ' εὐχσάντο, καὶ ὀλδοχύτας προβαλόντο,
 ἀφ' ἐρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἐσφαγσαν, καὶ ἐδερσαν,
 μῆροδ' τ' ἐκσέταμον, κατὰ τε κνισσῇ ἐκαλυπτσάν, 460
 διπτύχα ποιήσαντες, ἐπ' αἵτων δ' ὤμοθετησαν.
 κατὰ δ' ἐπὶ σχιδόησ' ἵο γέρον, ἐπὶ δ' αἰδοπα ῥοῖον
 λείβε· νεοὶ δὲ παρ' αἵτων ἱέχον πεμπάβολα χερσίν.
 αἶταρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάθη, καὶ σπλάνχ' ἐπασάντο,
 μιστυλλὸν τ' ἀρὰ τ' ἀλλὰ, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπῆραν, 465
 ᾤπτῃσαν τε περὶφραδεως, ἐρυσάντο τε πάντα.
 αἶταρ ἐπεὶ πάσαντο πόνου, τετυκόντο τε δαῖτα,
 δαίνυντ'· οὐδὲ τι θυμὸς ἐδέετο δαῖτος γείσσης.
 αἶταρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐκς ἐρον ἔεττο,
 κοῖροι μὲν κρήτηρας ἐπεστεφσαντο ποτοφῶ· 470
 γαμῆσαν δ' ἀρα πάντῃσιν, ἐπαρχσαμένοι δεκάεσιν.
 τοῖ δὲ πάντημεριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο, 472
 ἥμος δ' ἥλιος κατεδύ, καὶ ἐπὶ κνεφας ἦλθεν, 475
 δὴ ποτ' ἐκοιμήσαντο παρὰ πρυμνησία ναῶς.
 ἥμος δ' ἠριγενεὶ ἐφάνη ἑροδοδακτύλος ἥως,
 καὶ ποτ' ἐπειτ' ἀναγόντο μετὰ στρατὸν εὐρυν ἀχαιῶν.
 τοῖσιν δ' ἱέκμενον οὐρον ἔειπεν ἑκατέρωθεν ἀπολλων.
 τοῖ δ' ἱστον στήσαντ', ἀνα θ' ἱστία λείκ' ἐπετασσάν· 480
 ἐν δ' ἀνεμὸς πρηθσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κύμα
 στεῖρῃ πορφύρεον μέγ' ἐφίεχε, ναῶς ἰοντῆς·
 ἦν δ' ἐθέθεν κατὰ κύμα διαπρῆσσοντσα κελευθόν.
 αἶταρ ἐπεὶ ῥ' εἰκόντο κατὰ στρατὸν εὐρυν ἀχαιῶν,
 ναῶα μὲν τοῖγε μελαινὰν ἐπ' ἠπειρῶ· ἐφερυσάν 485
 αἶττοι δ' ἐσκιδνάντο κατὰ κλισίας τε ναῶας τε. 487
 αἶταρ ἵο μὲν ἴε, ναῶσι παρτήμενος ᾤκυποροῖσιν,
 δίφωγενος πηλεὸς τῆς ποδᾶς ᾤκως ἀχιλλεῖς,
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλεσκέτο κυδδιανειραν, 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆαρ
 αἶθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτῆν τε πτολεμὸν τε.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ ῥ' ἐκ τοφὸ δυωδεκάτη γενετ' ἦως,
 καὶ τότε δὴ πρὸς ὀλυμπὸν ἴσαν θεοὶ αἶψα ἐόντες 494
 πάντες ἱαμα, δσείς δ' ἦρχε· θεαὶς δ' οὐ ληθετ' ἐφετμεσων

παῖδος τέτοφ', ἀλλ' ἱγ' ἀνεδύσατο κύμα θαλάσσης, 4
 ἥρην δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανόν, οὐνυκὸν τε·
 τευρεν δ' ευρυοπα κρονίδην ἀτερ ἱήμενον ἀλλων
 ἀκροτατῇ κορυφῇ πολυδαιράδος οὐνυκοῖο.
 καὶ ρα παροῖβ' αἴτοιο καθέδσεται, καὶ λαβε γούνων 500
 σκαιῇ· δεχσίτερεῃ δ' ἀρ' ἱγ' ἀνθεραῶνος ἱελοντσα,
 λίσσομενη προσέειπε δια κρονίωνα ἱανακτᾶ·
 δσεῖ πατερ, εἰ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανατοῖσιν οἴησα,
 ἡ ἔπει, ἡ ἑργῶ, τοδε μοι κρατῆνον ἐελδωρ·
 τίμῃσόν μοι ἱυῖον, ἵως ᾧκυμωρωτάτος ἀλλων 505
 ἐπλετ'· ἀταρ μιν νῦν γε ἱανακς ἀνδρῶν ἀγαμεμνων
 ἥτιμῇσεν ἱελων γὰρ εἷχει γερας, αἴτος ἀπαφρανς.
 ἀλλὰ συ περ μιν τίσων, οὐνυπτε, μητιετα δσεῖ·
 τοφρα δ' ἐπὶ τροφῇσι τίθει κρατος, ἱοφρ' ἀν ἀχαιῖοι
 ἱυῖον ἐμὸν τίσωντιν, οφελλωντιν τε ἱε τίμῃ· 510
 ἱως φάτο· τὴν δ' οὔτι προσεφῆ νεφεληγερετα δσεῖς,
 ἀλλ' ἀκείαν δὴν ἱήστο· θετις δ', ἱως ἱαπτσατο γούνων,
 ἱως ἱεχετ' ἐνπεφυῖα, καὶ εἰρετο δεῖτερον αἴτις·
 νήμερτες μιν δὴ μοι ἱγποσχεο, καὶ κατανευσον,
 ἡ ἀποδῶσπ'· ἐπεὶ οὐ τοι ἐπὶ ὀδεός· ἱοφρ' ἱεῦ ἱεῖδω, 515
 ἱοσον ἐγὼ μετὰ παντσιν ἀτιμῶτατη θεὸς ἡμι.
 τὴν δὲ μεγ' οἰχθησας προσεφῆ νεφεληγερετα δσεῖς·
 ἡ δὴ λοιγία ἑργῷ, ἱοτ' ἐμ' ἐχθοδαπησαι ἐφησεις
 ἱηρῇ, ἱοτ' ἀν μ' ἐρεθῆτιν ονειδείοισι ἑπεσσιν.
 ἱη δὲ καὶ αἴτως μ' αἶψαι ἐν ἀθανατοῖσι θεοῖσιν 520
 νεικῇ, καὶ τε μὲ φησι μαχῇ τροφῇσιν ἀρηγεεν.
 ἀλλὰ συ μιν νῦν αἴτις ἀποστίχε, μὴ σε νοησῇ
 ἱηρῇ· ἐμοὶ δὲ κε ταῖτα μελησεται, ἱοφρα τελεσσῶ.
 εἰ δ' ἀγρ, τοὶ κεφαλῇ κατανευσομαι, ἱοφρα πεποιθῆς.
 τοῖτο γὰρ ἐκς ἐμῆθεν γε μετ' ἀθανατοῖσι μεγίστον 525
 τεκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλόν,
 οὐδ' ἀτελεῖτῆτον, ἱο τι κεν κεφαλῇ κατανευσῶ.
 ἡ, καὶ κυφανῆσιν ἐπ' ὀφρυσὶ νευσε κρονίων·
 ἀνβροσῖαι δ' ἀρα χαιται ἐπεροῖσαντο ἱανακτος 530
 κρᾶτος ἀπ' ἀθανατοῖο· μέγαν δ' ἐλελίκσεν οὐνυκόν.
 τῶγ' ἱως βουλευσάντε διετμαγεν· ἱη μιν ἐπειτα
 εἰς ἱαλ' ἐταλτο βαθυῖαν ἀπ' αἰγλῆεντος οὐνυκοῖο,
 δσεῖς δὲ ἱελόν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἱαμα πάντες ἀνεσταν 535
 ἐκς ἱεδων, σφοδρὸ πατρός ἐναντίον· οὐδε τις ἐτλῇ
 μῆναι ἐπερχομενον, ἀλλ' ἀντιοὶ ἐσταν ἱαπάντες.
 ἱως ἱο μιν ἐνθα καθέδσεται ἐπὶ θρόνῳ· οὐδε μιν ἱηρῇ
 ἡγνώησε ἱιδοντῶ, ἱοτι τοὶ γσυνφρασσατο βουλὰς
 ἀργυροπέδσα θετις, θυγατὴρ ἱαλῖοφο γερωντός·
 αἴτῖκα κερτομῖοισι δια κρονίωνα προσῆυδα·
 τίς δ' αἴ τοι, δολομητα, θεῶν γσυνφρασσατο βουλὰς; 540
 αἶψαι τοὶ φίλον ἐστὶν ἐμεῖ' ἀπο νοσφιν ἐόντα,

κρυπταδία φρονέοντα δικαδόμενον· οὐδὲ τι κῶ μοι
προφρων τετλήκας ἔσπειν ἔσπος, το τι νοήσεις. A

την δ' ἡμειβετ' ἐπεὶ πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τήρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοῖς ἐπιέλπειο μύθοις 545
φειδῶσεν· χαλεποὶ τοὶ ἐσόνθ', ἀλοχῶ περ εὐντοσῇ.
ἀλλ' ἄν μιν κ' ἐπιφεικας ἀκοίμεν, οὐτὶς ἐπεὶ
οὔτε θεῶν πρότερος τὸν φειδῶσται, οὐτ' ἀνθρώπων·
τὸν δ' ἂν ἐγὼν ἀπανευθε θεῶν ἐθελοίμιν νοῆσαι,
μὴ τι σὺ ταῦτα ἑκάστα δειρεῖο, μὴδὲ μεταλλά. 550

τὸν δ' ἡμειβετ' ἐπεὶ βοῶπις ποτνια τήρη·
αἰνοτάτῃ κρονίδῃ, ποῖον τὸν μύθον ἐφίεπες·
καὶ λίγην σε πάρος γ' οὐτ' εἰρομαι, οὔτε μεταλλά
ἀλλὰ μάλ' ἑυκηλὸς τὰ φραδῶσαι, τὰς ἐθελῆσθα.
νῦν δ' αἰνῶς δέδδοίκα κατὰ φρενα, μὴ σε παρῆσπῃ 555
ἀργυροπέδσα θετὶς, θυγατὴρ ἱαλίοιο γέροντος·
ἤερη γὰρ σοίγε παρῆδστο, καὶ λαβε γόνων.
τῇ σ' οἶσθ' ἀτανεύσαι ἑτήτυμον, τῶς ἀχιλῆα
τιμῆσῃς, ὀλεσῇς δὲ πολὺς ἐπὶ ναῖσιν ἀχαιῶν.

την δ' ἀπαμειβομένος προσεφθ' νεφελήγερετα δαίης 560
δαίμονι, αἶψα μὲν οἶσθαι, οὐδὲ σε λήθω·
πρῆγσαι δ' ἐνπὴς οὐτὶ δυνῆσαι, ἀλλ' ἀπο θυμῷ
μᾶλλον ἐμοὶ εἶσαι, τὸ δὲ τοὶ καὶ ῥῆγιον ἐσται·
εἰ δ' ἄρ' ἄρ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
ἀλλ' ἀκεόντσα καθῆστο, ἐμῷ δ' ἐπιπειθεῖο μύθῳ 565
μὴ νῦ τοι οὐ χραφσμωντιν, ἵσσοι θεοὶ ἐντ' ἐν Ὀλύμπῳ,
ἀσπονδῶν, ὅτε κεν τοὶ ἀαπτοῖς χεῖρας ἐφείω.

τῶς ἐφάτ'· ἐδδεδόσεν δὲ βοῶπις ποτνια τήρη,
καὶ ῥ' ἀκεόντσα καθῆστο, ἐπιγναμψαντσα φίλον κέαρ.
ᾧχθήσαν δ' ἀνα δῶμα διὸς θεοὶ οὐρανίφρονες. 570
τοῖσιν δ' ἱεφαίστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
μητρὶ φίλῃ ἐπιήρα φερὼν λείκωλενῷ τήρῃ·
ἣ δὴ λοίγια ἔργα ταῦτ' ἐσσεταί, οὐδ' ἐτ' ἀντεχτα,
εἰ δὴ σφοδ' ἔνεκα θνήτων ἐριδαινέτοσ' ἰῶδε,
ἐν δὲ θεοῖσι κολοφὸν ἐλαίνετοσ' οὐδὲ τι δαίτος 575
ἐσθλὴς ἐσσεταί ἱήδος, ἐπεὶ τὰ χερσὶν ἀνικᾷ.

μητρὶ δ' ἐγὼ παραφῆμι, καὶ αἵτῃ περ νοῶντοσῇ,
πατρὶ φίλῳ ἐπιήρα φέρεειν διῷ, ἱόφρα μὴ αἵτε
νεϊκίητι πατήρ, γσὺν δ' ἱμῶν δαῖτα ταραχῶσῃ.
εἰπερ γὰρ κ' ἐθελήτιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς 580
ἐκς ἑδέων στρυφελίσσαι· τὸ γὰρ πολὺ φερτατός ἐστιν.
ἀλλὰ σὺ τόνγε ἔπεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
ἀφ' ἑπείδ' ἱλαὸς Ὀλύμπιος ἐσσεταί ἱμῶν.

τῶς ἀρ' ἐφθ', καὶ ἀνατίκσανς, δεπας ἀμφικυπελλῶν 585
μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ ἐτίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
τετλαθί, μητέρ ἐμῇ, καὶ ἀνασχέο, κηδομένη περ,
μὴ σε, φίλην περ εὐντοσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσι ἰδῶμαι

θινομένην· τότε δ' οὐτι δυνῆσομαι, ἀχνημένος περ,
χραΐσμεεν· ἀρχαλεός γάρ οὐλύπιος ἀντιφρεσθαι.
ἤδη γὰρ με καὶ ἀλλοτ' ἀλοκσεμεναι μεμαΐῳτα
ριπτε, ποδὸς τεταγών, ἀπο βηλαφὸ θεσπεσιαφῶ·
πάν δ' ἡμαρ φερομένη, ἱάμα δ' ἡελιῷ καταδύντι
καίπεσον ἐν λημνῷ· ὀλίγος δ' ἐτι θυῖμος ἐνῆεν·
ἐνθα με σιντιες ἀνδρες ἱαφαρ νομισάντο πέσοντα.

4

590

ἴως φάτο· μειδῆσεν δὲ θεὰ λεγκωλένος Ἥρη·
μειδῆσαντσα δὲ, παῖδος ἐδεχσάτο χεῖρι κυπέλλον.
αἶταρ ἰο τοῖσ' ἀλλοῖσι θεοῖσ' ἐνδεχσία πάντισιν
βοινοχοῖε, γλυκύ νεκταρ ἀπο κρήτηρος ἀφυσσών·
ἀσβεστός δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλος μακαρεσι θεοῖσιν,
ἴως ἱδὼν ἱηφαιστον διὰ δῶματα ποικυνοῦντα.

595

600

ἴως τότε μὲν προΐαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
δαινῦντ'· οὐδὲ τι θυῖμος ἐδέετο δαίτος γαῖσθης,
οὐ μὲν φορμίνγος περικαλλεός, ἦν ἰεχ' ἀπολλων,
μαῖσαφών θ', αἱ ἀφείδον, ἀμειβομεναι ἱεπι καλῇ.

605

αἶταρ ἐπεὶ κατέδῃ λαμπρὸν φάος ἡελιοφῶ,
τοὶ μὲν κατκείοντες ἐβαν βοικονδὲ ἱεκάστος,
ἡχι ἱεκάστῳ δῶμα περικλυτός ἀμφιγυῖσθης
ἡφαιστός ποιεῖσι ἱδυῖσθι πραπίδεσιν·
δοεῖς δὲ πρὸς ἰὸν λέχος ἡ' οὐλύπιος ἀστεροπητῆς,
ἐνθα παρὸς κοιμᾷθ', ὅτε μιν γλυκύς ὑπνός ἱκανοί.

610

B

ἄλλοι μὲν ρα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
ἱεῶν παννυχίοι, διὰ δ' οὐχ ἔχεν ἡδυμῶς ὑπνός·
ἀλλ' ἵογε μερμηριδὸς κατὰ φρενα, ἴως ἀχιλεῖα
τίμῃσθι, ὀλεσθῇ δὲ παλῦας ἐπὶ νῆσθιν ἀχαιῶν.
ἡδὲ δὲ τοὶ κατὰ θυῖμον ἀρίστη ἐφαίνετο βουλή,
πέμπσαι ἐπ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνον' ὀλοφῶν οὐεῖραν·
καὶ μιν φῶνθσας ἱεπεῖα πτεροέντα προσῆΐδα·

5

βασκ' εἰθ' ὀλοῖ οὐεῖρε, θοῖας ἐπὶ νῆσθιν ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαφῶ
πάντα μάλ' ἀτρεκῶς ἀγορεύμεν, ἴως ἐπιτελλῶ·
θωρηκῶν ἡ κελεῖε κερηκομασάντας ἀχαιῶς
πανσυδῆ· νῦν γὰρ κεν ἱελοὶ πολὺν εὐρυαγυῖαν
τρεῖαν· οὐ γὰρ ἐτ' ἀμφὶς οὐλύπια δῶμαθ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φραδδόνται· ἐπεγναμπτέειν γὰρ ἱαπαντας
ἡρῆ λίσσομένη· τρεῖσι δὲ κηδὲ ἐφαπται.

10

15

ἴως φάτο· βῆ δ' ἄρ' οὐεῖρος, ἐπεὶ τὸν μυῖθον ἀκοῖσθεν·
παρταλῖμῶς δ' εἰκῶνε θοῖας ἐπὶ νῆσθιν ἀχαιῶν·
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἀτρεΐδην ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανον
ἱεῶντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀνδροσθίας κεχυῖ ὑπνός.
στῆ δ' ἄρ' ὑπερ κεφαλῆς, κηλεῖκῶν ἱυῖ ἱεφαικῶς,
νεστορί, τὸν ρα μάλιστ' αἰγόνταν τίτ' ἀγαμέμνονα·
τῷ μιν ἱεῖδσάμενος προσέφανε ὀλοφῶς οὐεῖρος·
ἱεῖδεῖς, ἀτρεῖφῶς ἱυῖ δαΐφρανος, ἱεπεδαμῶδα·

20

ου χρη παννυχιον τευδεν βουληφορον ανδρα, B
 τῷ λαοι τ' επιτετραφαται, και τοσα μεμηλην. 25
 νυν δ' εμεθεν γσυντες ὦκα· διος δε τοι ανγγελος ἤμι. 26
 θωρηκσαι σ' εκελεψε κερηκομαοντας αχαιφος 28
 πανσυδῆ· νυν γαρ κεν τελοις πολιν ευρυαγυιαν
 τροφω· ου γαρ ετ' αμφις ολυμπια δαμαθ' εχοντες 30
 αθανatoi φραδσονται· επεγναμπτσεν γαρ ταπαντας
 τηρη λισσομενη· τροφει δε κηδε' εφαπται
 εκ διος· αλλα συ σῆσιν τεχε φρεσι, μηδε σε ληθη
 ταιρεετω, ευτ' αν σε μελιφρων τυπνος αντήῃ.
 τως αρα φῶησανς απεβησατο· τον δ' ελιπ' αττοο 35
 τα φρονεοντ' ανα θυμω, τα ρ' ου τελεεσθαι εμελλεν.
 φη γαρ τογ' ταιρησεν πριαμοο πολιν τηματι κεινω,
 νηπιος! ουδε τα φοιδε', τα ρα δσεfs μηδετο φεργα.
 θησεν γαρ ετ' εμελλεν επ' αλγεα τε στοναχας τε 40
 τροφει τε και δαναοισι· δια κρατερας τυσμινας.
 εγρετο δ' εκς τυπνοο· θειη δε μιν αμφεχυτ' ομφη·
 ιδεσето δ' ορθωθενς· μαλακον δ' ενδυνε χιτωνα,
 καλον, νηγατεον· περι δ' αf μεγ' εβαλλετο φαφος·
 ποδσι δ' τυπο λιπαροισιν εδησατο καλα πεδιλfa· 45
 αμφι δ' αρ' ωμοισιν βαλετο χσιφος αργυροτηλον·
 τελετο δε σκηπτρον πατροφιον αφθιτον αιφει,
 γσυν τῷ εβη κατα ναφας αχαιφων χαλκοχιτωνων.
 ἥως μεν ρα θεα προσεβησατο μακρον ολυμπον,
 δσηνι φαφος φεροντσα και αλλοισ' αθανatoiσιν· 50
 αfταρ το κηρῦκεσι λιγυφθονγοισ' εκελεψε
 κηρυσσειν αγορηνδε κερηκομαοντας αχαιφος·
 τοι μεν εκκηρυσσον, τοι δ' ἡγειροντο μαλ' ὦκα.
 βουλην δε πρωτον μεγαθυμων ιδισε γεροντων,
 νεστορεῇ παρα ναfi πυλοιγενεος βασιλεφος· 55
 τοfs τογε συνκαλεσας, πυκινην ἤρτυνετο βουλην·
 κλυτε, φιλοι, θειος μοι εντυπνιον ἤλθεν ονειρος
 ανβροσιην δια νυκτα· μαλιστα δε νεστορι διδῶ,
 φειδος τε, μεγαθος τε, φυτην τ', ανχιστ' εφεοικεεν.
 στη δ' αρ' τυπερ κεφαλης, και με προς μυθον εφεσπεν· 60
 τευδεις, ατρεφς τυιε δαφιφρονος, τιπποδαμοfo ;
 ου χρη παννυχιον τευδεν βουληφορον ανδρα,
 τῷ λαοι τ' επιτετραφαται, και τοσα μεμηλην.
 νυν δ' εμεθεν γσυντες ὦκα· διος δε τει ανγγελος ἤμι, 63
 θωρηκσαι σ' εκελεψε κερηκομαοντας αχαιφος 65
 πανσυδῆ· νυν γαρ κεν τελοις πολιν ευρυαγυιαν
 τροφω· ου γαρ ετ' αμφις ολυμπια δαμαθ' εχοντες
 αθανatoi φραδσονται· επεγναμπτσεν γαρ ταπαντας
 τηρη λισσομενη· τροφει δε κηδε' εφαπται
 εκ διος· αλλα συ σῆσιν τεχε φρεσιν. τως το μεν φεσπων 70
 ὦχετ' αποπταμενος· εμε δε γλυκυσ τυπνος αντήκεν.

ἀλλ' ἀγέτ', αἱ κεν πῶς θωρηκόμεν ἵππας ἀχαιῶν·
πρῶτα δ' ἐγὼ ῥέπειν πειρήσομαι, ἣν θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγεσθαι γούνασιν πολυκλῆϊες κελεύσω·
ἱμέες δ' ἀλλοθεν ἄλλος ἐρητύεμεν ῥέπειν.

B

ὣς ἀρὰ φωνήσαντες βουλῆς ἐκς ἤρχε νέεσθαι.

75

τοὶ δ' ἐπανεστήσαν, πειθόντο τε ποιμένι λαῶν,

84

σκηπτότοχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

85

ἦντε ῥέθνε' ἰάντι μελίσσασθαι ἱαδινάων,

πέτρης ἐκ γλαφύρης αἰεὶ νέον ἐρχομέναων,

βοτρυδὸν δὲ πετούνται ἐπ' ἀνθεσὶ ῥαρινοῖσιν.

89

ὣς τῶν ῥέθνεα πολλὰ νάων ἀπο καὶ κλισιάων

91

ἥϊονος προπαροῖθε βαθύης ἐστιχαόντο

ἱλῶδον εἰς ἀγορῇ· μετὰ δὲ σφίσι ῥοσ' ἐδεῖξεν,

στρυγνόντ' ἰμεναί, διὸς ἀγγελοσ'· τοὶ δ' ἀγέοντο·

τετρήχε δ' ἀγορῇ, τυπὸ δὲ στοναχίδετο γαῖα,

95

λαῶν ἱδόντων, ἱομάδος δ' ἦν· ἱέννεα δὲ σφείας

κηρύκες βοάοντες ἐρητύον, εἰ ποτ' αἰυτῆς·

σχοῖατ', ἀκοφείαν δὲ διοτρεφῶν βασιλῆων.

σπουδῇ δ' ἱδόντο λαός, ἐρητύθεν δὲ καθ' ἐδρας,

παῖσαιμενοι κλαγγῆς· ἀνα δὲ κρέων ἀγαμέμνων

100

ἐστὶ σκηπτρον ἱέχων, τὸ μὲν ἱφαιστός καμὲ τευχῶν.

ἱφαιστός μιν ἐδῶκε δι' κρονιδῶν ἱανακτὶ·

αἶταρ ἀρὰ δσέφς δῶκε διακτορῶ ἀργεῖφοντῇ·

ἱερμείας δὲ ἱανακς δῶκεν πέλοπι πληγστίππῳ·

αἶταρ τοῦ· αἶτε πέλοπς δῶκ' ἀτρεῖ, ποιμένι λαῶν·

105

ἀτρεῖς δὲ θνήσκων ἐλίπεν πολυφάρνι θυεστῇ·

αἶταρ τοῦ· αἶτε θυεστ' ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,

πόλλῃσιν νηυσὶ καὶ ἀργεῖ παντὶ ἱανασσέν·

τῷ τοῦ· ἐρείδασαμενος, ῥέπει πτεροέντα προσῆυδα·

110

ὦ φίλοι, ἱήρες δαναοί, θεράποντες ἀέρος,

δσέφς με μεγὰ κρονιδῆς αἶατῇ ἐνέδησε βαρυῇ·

σχετλίος, ῥος πρὶν μιν μοι ὑπεσχετο καὶ κατένευσεν,

ἱλῶν ἐκπερῶσανθ' εὔτειχον ἀπονέεσθαι·

νῦν δὲ κακὴν ἀπατὴν βουλεύσάτο, καὶ με κελεύει

115

δυσκλῆ· ἀργὸς ἱκεσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.

ἱστῶ ποὺ δι' ἐλλεῖ ὑπερμένει φίλον ἑσέναι,

ῥος δὴ πολλαῶν πολιῶν κατέλυσε κάρηνα,

ἡδ' ἐτι καὶ λυφεί· τόφω γὰρ κράτος ἐστὶ μεγίστον.

αἰσχρὸν γὰρ τοδε· γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθεσθαι,

120

μακρὸς ἱστῶ τοιονδὲ τοσονδὲ τε λαόν ἀχαιῶν·

ἀπρήκτον πολεμὸν πολεμίδεμεν, ἡδὲ μαχεσθαι

ἀνδρῶσι παρτοτέροισι· τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.

123

εἰπερ γὰρ κ' ἐβέλαιμεν ἀχαιοὶ τε τρέφες τε

τρέφας μιν λογάσασθαι, ἐφῆστί τοι· ῥοσοὶ εἰσιν,

125

ἱμέας δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθῆμεν· ἀχαιοὶς,

τρέφων δ' ἀνδρῶν ἱεκάστοι ἱελοίμεθα ῥοινοχοφείεν,

Hom.

C

- πολλαι κεν δεκαδες δεφοιατο φοινεχοφο. B
 τοσον εγω φημι πλεας εσμεναι τuiας αχαιων. 129
 τεννεα δη βεβαιαντι διος μεγαλοφ ενιαφοι,
 και δη δορφα σεσηπε ναων, και σπαρτα λελυνται 134
 ται δε ποφ τημετεραι ταλοχοι, και νηπια τεκνα,
 τηται εν μεγαροις ποτιδεχμεναι· αμμι δε φεργον
 αττωσ ακραφαντον, τοφ τεινεκα δευρ' ικομεσθα.
 αλλ' αγειθ', ως αν εγω φεσπω, πειθωμεθα παντες·
 φευγαμεν γσυν νασι φιλην ες πατριδα γαιαν· 140
 ου γαρ ετι τροφιην ταιρησομεν ευρυαγυιαν.
 τως φατο· τοισι δε θυφμον ενι στηθεσσιν ορinen. 142
 κινήθη δ' αγορη, τως κυφματα μακρα θαλασσης 144
 ποντοφο δικαιοφο, τα μεν τ' ευρος τε νοτος τε 145
 ορορ', επατικσανς πατερος διος εκ νεφελαφων.
 τως δ' ιοτε κινήτι δσεφυρος βαθυ λεβιον ελθων,
 λαβρος επαγιδσων, επι τ' ημυφει ασταχυεσιν·
 τως των παντω' αγορη κινήθη· τοι δ' αλαλητω
 νας επ' εσσεοντο· ποδων δ' τυπενερθε κοινη 150
 ιστατ' ατειρομενη· τοι δ' αλληλοισ' εκελεφον
 ταπτεσθαι ναων, ηδ' τελκεμεν εις ταλα διφαν,
 ουρεφς τ' εκσεκαθαιρον· ατυττη δ' ουρανόν ικεν
 φοικαδε ιτεμενων· τυπο δ' ταιρεον τερματα ναων.
 ενθα κεν αργειφοισιν τυπερμορα νοστος ευτυχθη, 155
 ει μη αθηναιην τηρη προς μυφθον εφεσπεν·
 ω ποποι! αιγιτοχοφο διος τεκος ατρυτωνη,
 τοττω δη φοικονδε, φιλην ες πατριδα γαιαν,
 αργειφοι φευγσονται επ' ευρυα νωτα θαλασσης; 159
 αλλ' ιθι νυν μετα λαφον αχαιων χαλκοχιτωνων, 163
 μηδ' εφας νας ταλαδ' τελκεμεν αμφιελισσας. 165
 τως εφατ'· ουδ' ακιθησε θεα γλαφκωπισ αθηνη·
 βη δε κατ' ολυμποφο καρηνων ατικσαντσα,
 καρπαλιμωσ δ' ετικανε θοφας επι νας αχαιων·
 τευρεν επειθ' οδυσεφα, διι μητιν ταταλάντων,
 τεσταοτ'· ουδ' ιογε νας τευσελμοφο μελαινης 170
 ταπτετ', επει μιν αχος κραδιην και θυφμον ικανεν.
 ανχοφο δ' ισταμενη προσεφη γλαφκωπισ αθηνη·
 διφογενες λαφερτιαδη, πολυμηχαν τοδυσσεφ,
 τοττω δη φοικονδε, φιλην ες πατριδα γαιαν,
 φευγσεσθ', εν ναςεσι πολυκλειεσι πεσοντες; 175
 κατ δε κεν ευχωλην πριαμω και τροφσι λιποιτε
 αργειφην τελενην, της τεινεκα πολλοι αχαιων
 εν τροφη απολοντο, φιλης απο πατριδος αιης;
 αλλ' ιθι νυν μετα λαφον αχαιων, μηδε τ' εροφε·
 σοις δ' αζανοισι φεπεσσιν ερητυφε φωτα τεκαστον, 180
 μηδ' εφας νας ταλαδ' τελκεμεν αμφιελισσας.
 τως φαθ'· ο δε γσυνειθηκε θεας φοπα φωνησαντσης·

βη δε θέεεν, απο δε χλαιναν βαλε' την δ' εκομισσεν κηρυκς ευρυβατης ιθακησιος, ιος τοι οπηδεεν.	B
αίτος δ' ατρεΐδα' αγαμεμνονος αντιος ελθων, δεχσατο τοι σκηπτρον πατροφιον, αφθιτον αιφει'	185
γσυν τῷ εβη κατα ναας αχαιων χαλκοχιτῶνται. ιωντινα μεν βασιλεα και εκστοχον ανδρα κιχειη, τον δ' αγανοισι ξεπεσσιν ερητυσασκε παρασταγς'	190
δαιμονι', ου σε ξεφοικε, κακον ιως, δειδισσεσθαι. αλλ' αίτος τε καθησο, και αλλας ιδρυε λαφος.	192
ου γαρ πῶ σαφα φοιδσθ', ιωος νους ατρεΐδαφο.	198
ιον δ' αφ δημοφο τ' ανδρα ιδοι, βοαοντα τ' εφευροι, τον σκηπτρῷ ελασασκεν, ιομοκλησασκε τε μυθῶ'	200
δαιμονι', ατρεμας ιησο, και αλλων μυθον ακοφε, τοι σεφο φερτεροι εντι' συ δ' απτολεμος και ααλκις, ουτε ποτ' εν πολεμῶ εναριθμιος, ουτ' ενι βουλη. ου μεν πως παντες βασιλεσμεν ενθαδ' αχαιοι: ουκ αγαθον πολυκοιρανιη' ιεγς κοιρανος εστω, ιεγς βασιλες, ιῶ εῶκε κρονου παῖς ανκυλομητεο'	205
ιως ιογε κοιρανων διεπε στρατον' τοι δ' αγορηνδε αίτις επεσσεοντο, ναων απο και κλισιαων, τηχη' ιως ιοτε κυμα πολυφλοισβοφο θαλασσης αιγιαλῶ μεγαλα βρεμεται, σμαραγεῖ δε τε ποντος.	207
αλλοι μεν ρ' ιεδσont', ηρητυθεν δε καθ' εδρας. θερσῆτης δ' ετι μουνος αμετροφετης εκολοφα, ιος ξεπεα φρεσιν ιησιν ακοσμα τε πολλα τε φοιδεεν, μαπς, αταρ ου κατα κοσμον, εριδσεμεναι βασιλεσιν, αλλ' ιο τι τοι ξειδσαιτο γελοφιον αργειφοισιν.	210
εχθιστος δ' αχιλεφ μαλιστα' ην, ηδ' ιοδυσεφι' τω γαρ νεικειεσκε. τοτ' αφ αγαμεμνονι διφω ιοκσνα κεκληγως λεγ' ονειδεα' τῷ δ' αρ' αχαιοι εκπαγλως κοτεοντο, νεμεσῆθεν τ' ενι θυμῶ.	215
ατρεΐδη, τεο δ' ατ' επιμεμφεαι, ηδε χατιδσεις; πλεσαι τοι χαλκοο κλισiai, πολλai δε γυναικες εντιν ενι κλισιῇσ' εκσταιρετοι, ιας τοι αχαιοι πρωτιστωῶ δικομεν, ευτ' αν πτολιεθρον τελωμεν. η' ετι και χρυσοφ επιδεφαι, ιον κε τις ιοισει τροφων ιιπποδαμων εκς ιιλφιοφ, ιωιος αποινα,	220
ιον κεν εγω δησανς αγαγω, η' αλλος αχαιων ;	223
ω πεπονες, κακ' ελεγχε', αχαιφιδες, ουκ ετ' αχαιοι, φοικαδε περ γσυν νασι νεωμεθα' τον δ' εφωμεν αίτοφ ενι τροφιῇ γερα πεσσεμεν, ιοφρα ιιδηται η ρα τι τοι χ' ημεες προσαμυνομεν, ηε και ουκι' ιος και νυν αχιλεφα, ιεφο μεγ' αμεινονα φῶτα, ητιμῆσεν' τελων γαρ εχει γερας, αίτος απαφρανς.	225
αλλα μαλ' ουκ αχιλεφ χαλος φρεσιν, αλλα μεθημων' η γαρ αν, ατρεΐδη, νυν ιυστατα λωβησαιο.	230
	231
	235
	240

- ἴως φάτο νεικείων ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν, B
 θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δίφος ἰοδυσεύς,
 καὶ μιν τυπὸδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μυθῶ· 245
 θερσίτ' ἀκριτομυθε, λίγυς περ ἐὼν ἀγορεύτης,
 ἱσχεο, μὴδ' ἐθέλ' οἶος ἐρίδσεμναι βασιλείσιν·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέφω φημι χερείτερον βροτὸν ἄλλον
 εἶμεναι, ὅσοι ἱαμ' ἀτρεφιδῆσ' τυπο ἰλφίον ἦλθον.
 τῷ οὐκ ἀν βασιλεύας ἀνα στομ' ἑχῶν ἀγορεύεις, 250
 καὶ σφιν ονειδεᾶ τε προφεροῖς, νόστον τε φυλασσοῖς. 251
 ἀλλ' ἐκ τοι ἔρρω, το δὲ καὶ τετελεσμένον ἐσται· 257
 εἰ κ' ἐτι σ' ἀφραίνοντα κίχῃσομαι, ἴως νῦν περ ἡῶδε,
 μήκετ' ἐπειθ' ὀδυσεῖ κατῇ σῶμοισιν ἐπειη,
 μὴδ' ἐτι τηλεμαχοῖ πατὴρ κεκλημένος εἴη, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπο μὲν φίλα ἔσματα δῦσω,
 χλαινὰν τ' ἥδε χιτῶνα, τατ' αἰδοί' ἀμφικαλυπτει,
 αἶττον δὲ κλαίοντα θόας ἐπὶ νάφας ἀφῆσθαι
 πεπληγῶς ἀγορηθὲν ἀφεικεσσι πηγήσιν.
 ἴως ἀρ' ἐφῆ' σκηπτρῷ δὲ μεταφρενὸν ἦδε καὶ σῶμα 265
 πληγῶσεν· το δ' ἰδὼν ἡ, θάλερον δὲ τοι ἐκπῆσε δακρυ.
 σμωδιγὺς δ' ἱαιματοεὐκτα μεταφρενὸς ἐκστύπανεσθαι
 σκηπτρὸς τυπο χρυσεὸς· το δ' ἀρ' ἔδσατο, τάρβησεν τε·
 ἀλγῆσας δ', ἀχρεὼν ἰδὼν, ἀπεμοργσατο δακρυ.
 τοι δὲ, καὶ ἀχνομένοι περ, ἐπ' αἰτῶν ἡδὺ γέλασσαν· 270
 ἡῶδε δὲ τις ἔσπεσκε, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ ποιοί! ἡ δὴ μυθρὶ ἰοδυσεύς ἐσθλὰ ἔφοργεν,
 βούλας τ' ἐκσαρχῶν ἀγαθὰς, πόλεμον τε κορυσσῶν.
 νῦν δὲ το δὴ μεγ' ἀρίστον ἐν ἀργείοισιν ἐρεκσεν,
 ἴως τὸν λαβητῆρα ἔπεσβολὸν ἐσχ' ἀγορεύων. 275
 οὐ θῆν μιν παλιν αἶτις ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
 νεικείων βασιλεύας ονειδείοισι ἔπεσσιν.
 ἴως φασάν τῃ πληθὺς ἀνα δ' ἰοπολιπόρδος ἰοδυσεύς
 ἐστὴ σκηπτρὸν ἑχῶν· παρὰ δὲ, γλαφκῶπις Ἀθηνῆ,
 φειδομένη κηρύκι, σιαπᾶν λατὸν ἀναγνῶν, 280
 ἴως ἱαμὰ θ' οἱ πρῶτοι τε καὶ ἱστατοὶ τυεῖς ἀχαιῶν
 μυθὸν ἀκοφείαν, καὶ ἐπιφρασσάμενοι βούλην·
 ἰο σφιν ἑὺφρονεων ἀγορεύσατο, καὶ μετεἶπε·
 ἀτρεφιδῆ, νῦν δὴ σε, Ἰάναξ, ἐθέλοντιν ἀχαιῶι
 πάντων ἐλεγχίστον θέμεναι μεροπέσι βροτοῖσιν· 285
 οὐδὲ τοι ἐκτελεόντιν ἱποσχεσθῆναι, ἡνπερ ἱπυστάν,
 ἐνθαδ' ἐτι στείχοντες ἀπ' ἀργεὸς ἱπποβοτόφου,
 ἰλφίον ἐκπερῶσανθ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 ἴωστε γὰρ ἡ παῖδες νείαροι, χῆραι τε γυναῖκες,
 ἀλλήλοισιν ὀδυφρονταὶ φοικόνδε νεέεσθαι. 290
 ἡ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιήθηντα νεέεσθαι.
 καὶ γὰρ τις ἴνα μῆνα μένων ἀπὸ τῆς ἱαλοχοῖ
 ἀσχαλαίῃ γυνὴ νάφι πολυδουγῶ, ἡνπερ ἀελλαι

χειμεριαὶ φέλξωντιν, ορινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' ἑννατος ἐστὶ περιτροπῶν ἐνιαυτός
 ἐνθαδὲ μίμνοντες· τῷ οὐ νεμεσίδομι· ἀχαιῶς
 ἀσχαλαῖεν παρὰ νῆας κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἐνπῆς
 αἰσχροὶ τοὶ δῆρον τε μένεον, κενεὸν τε νῆσθαι.

B
 295

τλήτε, φίλοι, καὶ μῆνατ' ἐπὶ χρόνον, ἱοφρα δαώμεν
 εἰ ἔτεον κάλχανος μαντεύεται, ἦε καὶ οὐκί.

300

ἔσυ γὰρ δὴ τογὲ εἰδμένον ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροί, τοὺς μὴ κῆρες ἐβαν θανάτοιο φερόντας·
 χθιδσά τε καὶ πρῶϊδσ', ἵοτ' ἐς ἀγλὶδα νῆας ἀχαιῶν
 ἤγερεθοντο, κάκα πριαμῷ καὶ τροφῶσι φερόντας,
 ἡμέες δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροῦς κατὰ βωμός

305

ἐρδόμεν ἀθανάτοισι τελέηντας ἑκατόμβας,
 καλῇ τυπὸ πλατανιστῶ, ἵοθεν ρέειν ἀγλαφὸν τυφδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σημά· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινός,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αἶτος Ὀλύμπιος ἔηκε φαεινός,
 βωμόν· τυπατικέσσαν πρὸς ῥα πλατανιστὸν ὀρόσεν·

310

ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοὶ νεφύσσοι, νηπία τέκνα,
 ὀδῶν ἐπ' ἀκρότατῶ, πταλοῖσ' ὑποπεπτηῶτες,
 ἱοκτώ· ἀταρ μήτηρ ἑνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.

315

ἐνθ' ἵογε τοὺς ἐλκεῖνα κατήσθιε τετρίγῳτας·
 μήτηρ δ' ἀμφεποτάτο οδυρόμενη φίλα τέκνα·
 τὴν δὲ φελικσαμένος πτερυγὸς λαβὼν ἀμφίφαχυν·
 ἡμέες δ' ἔσταυρες θαυμάζομεν, τοῖον εὐτυχθῆ.

316

320

κάλχανος δ' αἴτιξ· ἐπεὶτα θεοπροπίων ἀγορεύει·

322

τίπτ' ἀσφοὶ ἐγενέσθαι, κατῆκομαιντες ἀχαιῶι;
 ἡμῖν μὲν τοῦ ἐφῆνε τερας· μέγα μῆτις τε δόεις,
 ὀπίσιμον, ὀπίσιτελεστον, τοῖο κλέος οὐ ποτ' ὀλεσται.
 ἵως τοῖτος κατὰ τέκν' ἐφαγε στρουθοῖο, καὶ αἴτην,
 ἱοκτώ, ἀταρ μήτηρ ἑνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ἵως ἡμέες τοσαῦτα ἔετα πτολεμίσσομεν αἶθι,
 τῶ δεκατῶ δὲ πολὺν ταιρήσομεν ευρυαγυῖαν.

325

κείνος τῶς ἀγορεύει· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεσται.

330

ἀλλ' ἀγε, μίμνετε πάντες, τεύκνη μῖδες ἀχαιῶι,
 αἴτοσ', εἰς τὸ κε ἑστυ μέγα πριαμοῖο ἑλωμέν.

ἵως ἐφάτ'· ἀργεῖοι δ' ἐπ' εἰσαχόν, ἀμφὶ δὲ νῆας
 σμερδαλέον κонаβήσαν, αἰφύσαντων τυπ' ἀχαιῶν.

334

τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε γερηνὸς ἱπποτα νῆστωρ·

336

ὦ ποιοί! ἦ δὴ παιδὶς φοβόικατος ἀγορεύεσθαι
 νηπιαχοῖσ', τοῖσ' οὐτὶ μέλει πολεμῆϊα ἔργα.

πῇ δὲ γυνθεσθαι τε καὶ ἱοκία βησεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὲ βουλαὶ τε γενοῖατο, μῆδεα τ' ἀνδρῶν,

340

στονδαὶ τ' ἀκρήτοί, καὶ δεχσῖαι, ἥϊσ' ἐπεπιδμέν·
 αἴτῳ γὰρ ῥα ἑπέσσο· ἐριδαινομέν, οὐδὲ τι μῆχος
 ἑυρεμέναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθαδ' ὄντες.
 ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' εἴθ', ὥς πρὶν, ἑχῶν ἀστεμφέα βουλήν,

αρχεῖ' ἀργεῖφοισι κατα κρατερας τυσμινας· B
 τοῖς δ' εἶπε φθινυθεεν, ἵνα και δυο, τοι κεν ἀχαιῶν 346
 νοσφιν βουλεῶντ', ανυσις δ' ουκ εσσεται αἰτων,
 πριν γ' αργοςδ' ἱμεναι, πριν και διος αιγιτοχερο
 γνωῖμεναι ειτε πσευδος τυποσχεσις, ηε και ουκι· 350
 φημι γαρ ὦν κατανευσαι υπερμενεα κρονιῶνα
 τηματι τῷ, ἵοτε νασιεν εν ὤκυποροισιν εβαινον
 αργεῖφοι, τροφει φονον και κηρα φεροντες·
 αστραπτων επιδεχσι', εναισιμα σηματα φαινων.
 τῷ, μη τις πριν επειγεσθω φοικονδε νεεσθαι,
 πριν τινα παρ τροφων ἱαλοχῶ κατακοιμηθηναι, 355
 εἴσασθαι δ' ἑλενης ἱορμηματα τε στοναχας τε.
 ει δε τις εκπαγλως εθελει φοικονδε νεεσθαι,
 ἱαπτεσθω της ναφος τεῦσελμοφο μελαινης,
 ἱοφρα προσθ' αλλων θανατον και ποτμον εφεσπῆ.
 αλλα, ἱανακς, αἶτος θ' εὔ μηδεο, πειθεο τ' αλλῶ. 360
 ουτοι αποβλητον ἱεπος εσσεται, ἵο τι κε ἱεσπω.
 κριν' ανδρας κατα φυλα, κατα φρητρας, αγαμεμνων,
 ἱως φρητρη φρητρηφιν αρηγῆ, φυλα δε φυλοις·
 ει δε κεν ἱως ερκεῆς, και τοι πειθωνται αχαιῖοι,
 γνωῖσε' επιθ', ος θ' ηγεμωνων κακος, ἱος τε νυ λαφων, 365
 ηδ' ἱος κ' εσθλος εἴτι· κατα σφεας γὰρ μαχεονται.
 γνωῖσαι δ' ει και θεσπεσιῇ πολιν ουκ αλαπακσαις,
 η' ανδρων κακοτητι, και αφραδῇ πολεμοφο.
 τον δ' απαμειβομενος προσεφη κρεῶν αγαμεμνων·
 η μαν αἶτ' αγορῇ νικᾶς, γερον, ἱυιας αχαιῶν· 370
 αι γαρ, δεσφ' τε πατερ, και αθηναιη, και απολλον,
 εἰσαῖτοι δεκα μοι γσυνφραδμανες ειεν αχαιῶν·
 τῷ κε ταχ' ημῶσαιε παλις πριαμοφο ἱανακτος,
 χερσιν τυφ' ημετερῆσιν ἱαλοντσα τε περβομενη τε.
 αλλα μοι αιγιτοχος κρονιδης δεσφς αλγε' εδῶκεν, 375
 ἱος με μετ' απρηκτοφς εριδας και νεικεα βαλλει. 376
 κῶν δ' ερχεσθ' επι δαιπνον, ἵνα γσυναγωμεν αρεα. 381
 ἱευ μεν τις δορυ αηρησασθαι, ἱευ δ' ασπιδα θεσθω,
 ἱευ δε τις ἱπποισιν δειπνον δοτω ὤκυποδεσιν,
 ἱευ δε τις ἱαρματος αμφι ἱιδων πολεμοφο μεδεσθω·
 ἱως κε παντημεριοι στυγερω κρινωμεθ' αρεφι. 385
 ου γαρ πασσωλη γε μετεσσεται, ουδ' ηβαιον. 386
 ἱιδρωσαι μεν τεο τελαμων αμφι στήθεσσιν 388
 ασπιδος αμφιβροτης, περι δ' ενχει χειρα καμνεται·
 ἱιδρωσαι δε τεο ἱιππος ἱεῦχσυφον ἱαρμα τιταινων. 390
 τον δ' αν εγων απανευθε μαχης εθελοντα νοησω
 μιμναδσσειν παρα νασι κορωνισιν, ου τοι επειτα
 αρχιον εσεῖται φυγεεεν κυνας ηδ' οἱφαναφς.
 ἱως εφατ'· αργεῖφοι δ' επ' εἴδαχον, ἱως ἵοτε κυῖμα
 ακτη εφ' υποσηλη, ἵοτε κινητιν νοτος ελθων 395

προβλήτι σκοπελῶ· τον δ' ου ποτε κυψματα λειπει,
παντοίων ανεμων, τοτ' αν ενθ' η' ενθα γενωνται.

B

ανσταντες δ' ορεοντο, κεδασθεντες κατα ναφας,
καπνισσαν τε κατα κλισίας, και δειπτον τελοντο·

400

αλλος δ' αλλῶ ερεδσε θεων αιφειγενεταφων,
ευχομενος θανατον τε φυγεν και μῶλον αρεφος.

αϊταρ το βοην ιερεψε φανακς ανδρων αγαμεμνων
πιφανα, πενταετηρον, τυπερμενεϊ κρονιφῶνι·

405

αϊταρ επειτ' αϊσαντε δυω, και τυδεφες τυιον·
τεκτον δ' αβθ' οδυσεφα, διῖ μητιν ταταλαντον.

408

αϊτοματος δε τοι ηλθε βοην αγαθος μενελαφος.

410

βοην δε περιστησαντο, και ολφοχυτας αντελοντο.

τοισιν δ' ευχομενος μετεφη κρεφων αγαμεμνων·

θεεϊ κυδιστε, μεγαιστε, κελαινεφες, αιθερι ναιων,

ρη πριν· επ' ηελιον δυθναι, και επι κνεφας ελθεεν,

πρω με κατα πρηνες βαλεεν πριαμοφο μελαθρον

αιθαλασθ, πρηθσαι δε πυρος δαφιοφο θυρετρα·

415

τεκτορεω δε χιτωῶνα περι στηθεσσι δαϊκσαι

χαλκῶ φρωγαλεον· πολυες δ' αμφ' αϊτον τεταιροι

πρηnees εν κωνιησιν οδαις λαδσοιατο γαιαν.

τως εφατ'· ουδ' αρα πῶ τοι επεκραιβαινε κρονιφῶν·

αλλ' τογ' εδεχτο μεν ιερα, πονον δ' αμεγαρτον οφελλεν.

420

αϊταρ επει ρ' ευχσαντο, και ολφοχυτας προβαλοντο,

αϊ φερυσαν μεν πρωτα, και εσφαγσαν και εδερσαν,

μηρος τ' εκσεταμον, κατα τε κνισσῇ εκαλυπτσαν

διπτυχα ποιησαντες, επ' αϊτων δ' ωμοθετησαν·

425

και τα μεν αρ σχιδσῆσιν αφυλλοισιν κατεκαϊον·

σπλανχνα δ' αρ' ανπηραντες τυπερτεχον τηφαιστοφο.

αϊταρ επει κατα μηρ' εκαφη, και σπλανχν' επασαντο,

ριστυλλον τ' αρα τ' αλλα, και αμφ' οβελοισιν επῆραν,

ωπητησαν τε περιφραδεως, φερυσαντο τε παντα.

430

αϊταρ επει πασαντο πονοο, τετυκοντο τε δαιτα,

δαινυντ', ουδε τι θυμμος εδεφετο δαιτος φεισφης.

αϊταρ επει ποσιος και εδητυος εκς ερον τευτο,

τοισ' αρα μυθων ηρχε γερηνιος ιιπποτα νεστωρ·

ατρεφιδη κοδιστε, φανακς ανδρων, αγαμεμνων,

μηκετι νυν δηθ' αβθι λεγωμεθα, μηδ' ετι δηρον

ανβαλλωμεθα φεργον, το δη θεος ενγυαλιδσει.

435

αλλ' αγε, κηρυκες μεν αχαιων χαλκοχιτωνων

λαβον κηρυσσοντες αγειροντων κατα ναφας·

τημεες δ' ιαθροφοι ιωδε κατα στρατον ευρυν αχαιων

ιομεν, ιοφρα κε θασσον εγηρομεν τοκσυν αρεφα.

440

τως εφατ'· ουδ' απιθησε φανακς ανδρων αγαμεμνων·

αϊτικα κηρυκες λιγυφθονγοισ' εκελεφισεν

κηρυσσεν πολέμονδε καρήκομαοντας αχαιούς. B.
 τοι μὲν ἐκηρυσσον, τοι δ' ἤγειροντο μάλ' ὦκα.
 τοι δ' ἀμφ' ἀτρεΐφῶνα διотреφές βασιλεῖες 445
 θυῖνον κρινόντες· μετὰ δὲ γλαφυῶπις ἀθηνῇ
 αἰγιδ' ἔχοντο· ἐριτίμῳ, ἀγῆραον, ἀθανάτῃ τε·
 τῆς ἑκατόν θυσανοὶ πανχρύσει ἤτερεθοντο,
 πάντες τεῦπλεκες· ἑκατόνβοιός δὲ ἑκαστός.
 γσυν τῇ καιφασσόντσα διέσσυτο λαφὼν αχαιῶν, 450
 στρυφόντ' ἰμεναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἑκαστῷ· 451
 τοῖσι δ' ἱαφαρ πόλεμος γλυκιῶν γενετ', ἥ νεεσθαι 453
 ἐν νάεσι γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.
 ἥ τε πυρ ἀφιδήλον ἐπιφλέγει ἀσπετον ἑλδῆν 455
 ὅρως ἐν κορυφῇσ'· ἑκαθεν δὲ τε φαίνεται αἴγῃ·
 ἴως τῶν ἐρχομένων, ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
 αἰγλή πανφαναόντσα δι' αἰθέρος οὐρανόεν·
 τῶν δ', ἴωσ' ὀρνιχῶν πετεηνῶν ἑθνεα πολλὰ, 460
 χηνῶν, ἡ γερανῶν, ἡ κυκνῶν δολιχοδείρων,
 αἰσῶ ἐν λειμῶνι, καῦστριοι ἀμφὶ ρεέθρα,
 ἐνθα καὶ ἐνθα ποτῶνται ἀγαλλομένα πτερυγέσιν,
 κλαυγῆδον προκαθιδόντων, σμαραγεῖ δὲ τε λειμῶν·
 ἴως τῶν ἑθνεα πολλὰ νάων ἀπὸ καὶ κλισιάων 465
 ἐς πεδῖον προχέοντο καμανδρίων· αἶψα γὰρ τυπο χθών
 σμερδαλέον κοναβίδσε ποδῶν αἴτων τε καὶ ἱππῶν.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι καμανδριῶ ἀνθεμοεντι
 μυρῖοι, ἴσα τε φύλλα καὶ ἀνθεα γίγνεται ἱωρῇ.
 ἥ τε μυιαῶν ἱαδιναῶν ἑθνεα πολλὰ, 470
 ἱαίτε κατὰ σταθμόν ποιμνῆϊον ἡλασκόντιν,
 ἱωρῇ ἑαρινῇ, ἵοτε τε γλαγὸς ἀνγεα δευεῖ·
 τοσοὶ ἐπὶ τροφῇσι καρήκομαόντες αχαιῶι
 ἐν πεδῶ ἵσταντο, διαφραΐσαι μεμαῶτες.
 τοῖς δ', ἴωσ' αἰπολῖα πλατὺ αἰγῶν αἰπολοὶ ἄνδρες 475
 ρεῖα διακρινεώντιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγεώντιν·
 ἴως τοῖς ἡγεμόνες διεκοσμεῖον ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ἑσμινῶν ἰμεναι· μετὰ δὲ, κρεῖων ἀγαμέμνων,
 σπμάτα καὶ κεφαλὴν ἑκελὸς δι' ἑρπικεραυνῶ,
 ἀρεῖ δὲ δῶσωνν, στερνὸν δὲ ποσειδάωνι.
 ἥ τε βῶς ἀγέληφι μεγ' ἐκστόχος ἐπλετο πάντων 480
 ταυρός· ἵο γὰρ τε βοῆσι μεταπρέπει ἀγρομετῆσιν·
 τοῖον ἀρ' ἀτρεΐδην ἦκε δσέης ἡματι κεινῶ,
 ἐκπρεπέ· ἐν πολλοῖσι καὶ ἐκστόχον ἡροφῆσιν.
 ἑσπετε νῦν μοι, μοῖσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντ'· 485
 ἑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστέ, παρῆστε τε, ἰδῶτε τε πάντα,
 ἑμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκοόμεν, οὐδὲ τι ἰδμεν·
 ἵοτινες ἡγεμόνες δαδων καὶ κορῶνοι ἦσαν.
 πληθύν' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομῆναι,
 οὐδ' εἰ μοι δεκά μὲν γλώσσαι, δεκά δὲ στόματ' εἴεν,

φῶν δ' ἀφ' ἡγτος, χαλκεον δὲ μοι ἦτορ ἐνεῖη·	B
βοιωτῶν μὲν πηνελαφος καὶ λεΐτος ἦρχον,	494
αἰκεσίλαφος τε, προβοήτωρ τε, κλονίος τε·	495
τοὶ δ' ὕριην ἐνεμόντο, καὶ ἀλγίδα πετρῆεντσαν,	
σχοῖνον τε, σκώλον τε, πολυκνήμον τ' ἐτεμόνον,	
θεσπείαν, γράϊαν τε, καὶ ευρυχορον μυκαλησσον·	
τοὶ τ' ἀμφ' ἱαμί· ἐνεμόντο, καὶ εἰλεσίον, καὶ ἐρυθρας,	
τοὶ τ' ἐλεῶν· ἐσχον, ἡδ' ἱυλῆην, καὶ πετεῶνα,	500
σκαλεην, μεδεῶνα θ', εὐκτιμενον πτολιεθρον,	
κωπας, τεύτρησιν τε, πολυτρηῶνα τε θισβην·	
τοὶ τε κορωνείαν, καὶ ποιῆενθ' ἀλιαρτον,	
τοὶ τε πλαταίαν ἔσχον, ἡδ' οἱ γλίσσαντ' ἐνεμόντο,	
τοὶ δ' ὑποθηβας ἐσχον, τεύκτιμενον πτολιεθρον,	505
εὐχίστον θ', ἱερὸν ποσιδῆϊον, ἀγλαφον αἰσος·	
τοὶ τε πολυσταφυλον ἑαρην ἔσχον, τοὶ τε μίδειαν,	
νίσσαν τε δσαθεην, ἀνθηδονα τ' ἐσχαταόντσαν·	
τῶν μὲν πεντήκοντα ναῖες κίων· ἐν δὲ ἑκαστῇ	
κοῖροι βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ ἑίκοσ' ἐβαίον.	510
τοὶ δ' ἀσπληδὸν ἐναίον, ἰδ' ὄρχομενον μινυαίον·	
τῶν ἦρχ' ἀσκαλαφος καὶ ἰαλμενος, ἱυῖες ἀρεφός,	
ἱός τε κε ἑαστυόχη, δομῷ ἀκτορὸς ἀδσεΐδαφο,	
παρθένος αἰδοίη, ἱυπεροφίον εἰσαναβαντσα,	
ἀρεΐ κρατερῷ· το δὲ οἱ παρελεχσατο λαβρῇ·	515
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ ναῖες ἐστιχάοντο.	
αἵταρ φωκέων σχεδῖος καὶ ἐπιστροφὸς ἦρχον,	
ἱυῖες ἑῖφτοφο μεγαθυμοφο ναββολίδαφο·	
τοὶ κυπαρίσσον ἔσχον, πυθῶνα τε πετρῆεντσαν,	
κρίσσαν τε δσαθεην, καὶ δαλγίδα, καὶ κανοπέα,	520
τοὶ τ' ἀνεμωρείαν, καὶ ἱυαμπολίην ἀμφ' ἐνεμόντο,	
τοὶ τ' ἀγὰ παρ ποταμὸν κηφίσσον δίον ἐναίον,	
τοὶ τε λίλαιαν ἔσχον, πηγῆς ἐπὶ κηφίσσοφο·	
τοῖς δ' ἱαμα τεσσαράκοντα μελαιναὶ ναῖες ἔποντο.	
τοὶ μὲν φωκέων στιχὰς ἔστασαν ἀμφὶ ἔποντες,	525
βοιωτῶν δ' ἐνπλῆν ἐπ' ἀριστερά θωρησσοντο.	
λοκρῶν δ' ἱηγεμόνευεν το εἰλῆφος ταχύς αἰφάνς,	527
τοὶ κυφνον τ' ἐνεμόντ', ὀπσέντα τε, καλλίαρων τε,	531
βησσαν τε, σκαρφήν τε, καὶ ἀγείας ἐρατεινάς,	
ταρφήν τε, θρονίον τε, βοθαγρίοι ἀμφὶ ρεφέθρα·	
τῷ δ' ἱαμα τεσσαράκοντα μελαιναὶ ναῖες ἔποντο.	534
τοὶ δ' ἐυβοίαν ἔσχον μένεα πνεύοντες ἀβαντες,	536
χαλκίδα τ', ἐρετρίαν τε, πολυσταφυλον θ' ἐστιαίαν,	
κηρινθὸν τ' ἐφαλον, δίφοο τ' αἰπυ πτολιεθρον,	
τοὶ τε καρύστον ἔσχον, ἡδ' οἱ στύρα νάϊεταεσκον·	
τῶν δ' ἀβ' ἡγεμόνευ' ἐλεφῆτωρ, ὁδσος ἀρεφός,	540
χαλκωδοντιάδης, μεγαθυμῶν ἀρχὸς ἀβαντῶν·	
τῷ δ' ἱαμὶ ἀβαντες ἔποντο θοοί, σπιδεν κομαλντές·	

αιχμηται, μεμαφωτες ορεγτησιν μελησιν	B
θωρηκας βρηγασεν δαφνων αμφι στηθεσσιν	
τω δ' ταμα τεσσαρακοντα μελαιναι ναφες ιεποντο.	545
τοι δ' αρ' αθηκας εσχον, τευκτιμενον πτολιθρον	546
των αβθ' ηγεμονεφ, τυιος πετσοφο, μενεσθεφς.	552
τω δ' ταμα πεντηκοντα μελαιναι ναφες ιεποντο.	556
αιφανς δ' εκ σαλαμινος αγεν δυο και δεκα ναφας.	557
τοι δ' αργος τ' εσχον, τιρυνθα τε τειχιονετσαν,	559
τερμιονην, ασινην τε, βαθυς κατα κολπον ιεχοντσας,	560
τροιδσην, ηιονας τε, και αμπελοεντ' επιδαφρον,	
τοι θ' εχον αιγινα, μασητα τε, κοφροι αχαιφων	
των δ' αβθ' ηγεμονεφε βοην αγαθος διομηδης,	
και σθενελος, καπανεφος αγακλειτοο φιλος τυιος	
τοισι δ' ταμ' ευρυταλος τριτατος κιε, φεισοθεος φως,	565
μηκιστεφος τυις ταλαιφονδαφο βανακτος.	
γουνπαντων δ' ιηγεετο βοην αγαθος διομηδης	
τοισι δ' ταμ' τογδακοντα μελαιναι ναφες ιεποντο.	
τοι δε μυκηκας εσχον, τευκτιμενον πτολιθρον,	
ταφνειον τε κορινθον, τευκτιμενας τε κλεωνας,	570
ορνειας τ' ενεμοντο, παραιθυρεην τ' ερατεινην,	
και σικυων, τοδ' αρ' αδρηστος πρωτ' ευβασιλεφεν	
τοι θ' υπερησειην τε, και αιπεινην γονοεντσαν,	
πελληνην τ' εσχον, ηδ αιγιον αμφ' ενεμοντο,	
αιγιαλον τ' ανα παντα, και αμφ' ιελικην ευρυιαν	575
των ιεκατον ναφων ηρχε κρεφων αγαμεμνων	
ατρειδης· ταμα τω γε πολυ πλειστοι και αριστοι	
λαφοι ιεποντ'· εν δ' αϊτος εδυσατο νωροπα χαλκον,	
κυθδιαν, τοτι παντσι μετεπρεπεν ιηροφειν.	579
τοι δ' εσχον κοιλην λακεδαιμονα καιεταιεντσαν,	581
φαριν τε, σπαρτην τε, πολυτρηρωνα τε μεσσην,	
βρυσειας τ' ενεμοντο, και αγγελιας ερατεινας,	
τοι τ' αρ' αμυκλας εσχον, ιελος τ', εφαλον πτολιθρον,	
τοι τε λαφαν εσχον, ηδ οιτυλον αμφ' ενεμοντο	585
των τοι ταδελφεος ηρχε, βοην αγαθος μενελαφος,	
ιεκσηκοντα ναφων, απατερθε δε θωρησσοντο.	587
τοι δε πυλον τ' ενεμοντο, και αρηνην ερατεινην,	591
και θρυλον, αλφειοφο πορον, και τευκτιτον αιφυ,	
και κυπαρισσσηντα, και αμφιγενειαν εναιον,	
και πετελεον, και ιελος, και δωριον· ενθα τε μοσαι	
αντομεναι θαμυριν τον θρεφικα πασαν αφοιδης,	595
οιχαλιηθεν ιοντα, παρ' ευρυτοφ οιχαλιεφος	
στεφτο γαρ ευχομενος νικησεμεν, ειπερ αν ατται	
μοσαι αφειδοιεν, κοφραι διοσ αιγιτοχοφο	
και δε χαλωσασμεναι πηρον θεσαν, ατταρ αφοιδην	
θεσπεσιην αφελοντο, και εκλελαθον κιθαριστυη	600
των αβθ' ηγεμονεφε γερηνιος ιιπποτα νεστωρ	

τῷ δ' ἐνενηκοντα γλῆφουραι ναῖες ἐστιχάοντο.

B

τοὶ δ' ἔχον ἀρκαδίην, τυπο κυλλήνης ὄρος αἶπυ,
αἰπυτίον παρα τυμβόν, τιν' ἀνέρες ἀνχιμαχῆται,
τοὶ φέρον τ' ἐνεμόντο, καὶ ὀρχόμενον πολυμήλον,
ρίπην τε, στρατιήν τε, καὶ ἀνεμόεντσαν ἐνίσπην,
καὶ τεγεήν ἐσχον, καὶ μαντινέην ἐρατεινήν,
στυμφήλον τ' ἐσχον, καὶ παρρασίην ἐνεμόντο·
τῶν ἦρχ' ἀνκαίοιο παῖς, κρείων ἀγαπήνωρ,
ἑκατηκοντα ναῖων· πολυες δ' ἐν ναφί ἑκαστῇ
ἀρκαδὲς ἀνδρὲς ἐβρίον ἐπιστάμενοι πολεμῶ.
αὐτός γάρ σφιν ἔδωκε Ἰάναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
ναῖας ἑὺστέλμας, περᾶεν ἐπὶ ῥοινοπα πόντον,
ἀτρεφίδης· ἐπεὶ οὐ σφί θαλασσία ἔργ' ἐμεμῆλεν.

605

610

τοὶ δ' ἀρα βοφπρασίων τε καὶ ἡλίδας δίφαν ἐναίον,
ἵσπον ἐφ' ὕρμινη καὶ μυρσίνας ἐσχαταόντσα,
πέτρην τ' ὠλενίην, καὶ ἀλείσιον ἐντος ἐεργεῖ·
τῶν αἶψα τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκαστῷ
ναῖες ἔποντο θογαί, πολυες δ' ἐνβρίον ἐπειοί.
τῶν μὲν ἀρ' ἀμφιμαχὸς καὶ θαλπίος ἰηγήσασθην,
ἴνιος, ἰο μὲν κτεατοῖ, ἰο δ' ἀρ' εὐρυτοῖ, ἀκτοριφῶνος·
τῶν δ' ἀμαρυνκείδης ἦρχε κρατερός διφωρῆς·
τῶν δὲ τεταρτῶν ἦρχε πολυχσεῖνος θεοφειδῆς,
ἴνιος ἀγασθένης ἀγέφιαδαῖο Ἰάνακτος.

615

620

τοὶ δ' ἐκ δουλιχίοιο, ἐχινάων θ' ἱεράων·
τῶν αἶψ' ἡγεμονέε μεγῆς, ἱαταλάντος ἀρεφί,
φυφλεφίδης, ἰόν ἐτίκτε διὶ φίλος ἱπποτα φυφλεῖς,
ἴος ποτε δουλιχίονδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολᾶθεν·
τῷ δ' ἱάμα τέσσαρακοντα μελαιναὶ ναῖες ἔποντο.

625

627

630

632

τοὶ δ' ἰθακὴν ἐσχον καὶ νηρίτον ἐννεσιφυλλόν,
καὶ κροκυλεῖ ἐνεμόντο, καὶ αἰγίλιπα τρήχυσιν,
τοὶ τε δακυνθὸν ἔχον, ἡδ' οἱ σάμων ἀμφ' ἐνεμόντο,
τοὶ τ' ἡπειρόν ἔχον, ἡδ' ἀντιπεραί· ἐνεμόντο·
τῶν μὲν ἰοδυσεῖς ἦρχε, διὶ μητὴν ἱαταλάντος·
τῷ δ' ἱάμα ναῖες ἔποντο δυωδεκά μιλτοπαρῆοι.

635

αἰτωλῶν δ' ἰηγετο θογᾶς, ἀνδραίμονος ἴνιος,
τοὶ πλευρῶν ἐνεμόντο, καὶ ὠλενον, ἡδὲ πυλῆνην,
χαλκίδα τ' ἀνχιάλον, καλυδάνα τε πετρῆεντσαν·
τῷ δ' ἱάμα τέσσαρακοντα μελαιναὶ ναῖες ἔποντο.

640

644

645

κρήτων δ' ἰδομένεις δορφικλῦτος ἡγεμονέεν,
τοὶ κωσσὸν τ' ἐσχον, γορτύνα τε τειχιοέντσαν,
λυκτόν, μίλητον τε, καὶ ἀργινόντα λυκαστόν,
φαίστον τε, ἑρῦτιον τε, πολίας ἑὺ ναιεταόντσας,
ἀλλοιοὶ θ', οἱ κρήτην ἑκατονπόλιν ἀμφ' ἐνεμόντο.
τῶν μὲν ἀρ' ἰδομένεις δορφικλῦτος ἡγεμονέεν·
τῷ δ' ἱάμα τογδάκοντα μελαιναὶ ναῖες ἔποντο.

650

652

τλήπολεμος δ' ἱπρακλειδῆς, ἦϋς τε μάγας τε,

εκ φροδοῦ ἱεννεα ναφας αγεν φροδιων αγερωνων
 τοι φροδον αμφ' ενεμοντο διατριχα κοσμηθεντες, B
655
 λιγδον, ιηλυσσον τε, και αργινουετα καμειρον
 των μεν τληπολεμος δορρικλυτος ιηγεμονεφεν,
 τον τεκε φαστυτοχεια βιη ιηρακλειειη,
 την αγειτ' εκς εφυρης ποταμοῦ απο σελληεντος,
 περθσανς φαστυα πολλα διοτρεφειων αιδσηων. 660
 τληπολεμος δ', επει ων τραφη εν μεγαρωῦ τευπηγητω,
 αφτικα πατρος ιεφοφ φιλον μητροφ κατεκτα
 ηδη γηρασκοντα λικυμνιον, οδσον αρεφος
 αιψα δε ναφας επηγσε· πολυν δ' ιογε λαφον αγηρανς
 βη φευγων επι ποντον· απειλησαν γαρ τοι αλλοι 665
 τuiες, τuiφωνοι τε βιης ιηρακλειειης.
 αφταρ ιογ' ες φροδον ιικσεν αλωμενος, αλγεα πασχαν
 τριχθα δ' εφοικηθεν καταφυγλαδον, ηδ' επιληθεν
 εκ διος, ιοστε θεοισι και ανθρωποισι φανακσει. 669
 νιρεφς δ' αφ συμηθεν αγεν τρεας ναφας φεισφας, 671
 νιρεφς, αγλαφης θ' υιος χαροποο τε φανακτος,
 νιρεφς, ιος καλλιστος ανηρ τυπο φιλφιον ηλθεν
 των αλλων δαναων, μετ' αμυφμονα πηλεφειφωνα·
 αλλ' αλαπαδνος εην, παφρος δε τοι ιεσπετο λαφος. 675
 τοι δ' αρα νισσυρον τ' εσχον, κραπαθον τε, κασοῦ τε,
 και καφον, ευρυτυλοφ πολιν, νησοφς τε καλυδνας
 των αφ φειδιππος τε και αντιφος ιηγησασθην,
 θεσσαλοῦ νιε δυω, ιηρακλειδαφ φανακτος
 τοις δε τριηκοντα γλαφυραι ναφες εστιχαοντο. 680
 τοι δ' αλον, τοι τ' αλοπην, τοι τε τρηχιν' ενεμοντο, 682
 τοι τ' εσχον φθιην, ηδ' ιελλαδα καλλιγυναικαι· 683
 των αφ πεντηκοντα ναφων ην αρχος αχιλλεφς. 685
 αλλ' ιοιγ' ου πολεμοφ δυστηχεος εμναφοντο
 ου γαρ εην, ιοστις σφιν επι στιχας ιηγησαιτο
 κειτο γαρ εν ναφεσι ποδαρκης διος αχιλλεφς,
 κοφρης χωομενος βρισεφιδος ηυκομοφ,
 την εκ λυρνησσοῦ, εκσελλετο πολλα μογησανς, 690
 λυρνησσον διαπορθησανς, και τειχεα θηβης
 κατ δε μυνητ' εβαλεν και επιστροφον ενχεσιμωροφς,
 τuiας τευτηνοφ, σεληπιαδαφ φανακτος. 693
 τοι δ' εσχον φυλακην, και πυρασον ανθεμοεντα, 695
 δημητρος τεμενος, οττωνα τε, μητερα μηλων,
 ανχιταλον τ' αντρων, ηδε πτελεον λεχεποιην
 των αφ πρωτεςιλαφος αρεφιος ιηγεμονεφεν,
 δσαφος εων· τοτε δ' ηδη ιεχεν κατα γαια μελαινα
 τοο δε και αμφιδρυφης ιαλοχος φυλακη ελελειπτο, 700
 και δομος ιημιτελης· τον δ' εκτανε δαρδανος ανηρ,
 ναφος αποθρεωσκοντα πολυ πρωτιστον αχαιφων.
 ουδε μεν ουδ τοι ααρχοι εσαν, ποθεν γε μεν αρχων,

αλλα σφειας κοσμησε ποδαρκης, οδσος αρεος, B
 βιφικλοφ τυιος πολυμηλοφο φυλακίδαφο, 705
 αλτοκασιγνήτος μεγαθυμοφο πρωτεσιλαφο,
 τοπλοτερος γενεῇ· το δ' αρα προτερος και αρειων. 707
 τῷ δ' ταμα τεσσαρακοντα μελαιναι ναφες τεποντο.
 τοι δε φερας ενεμοντο παραι βοιβηίδα λιμνην, 710
 βοιβην, και γλαφυρας, και τευκτιμενην διαβολκον
 των ἤρχ' αδμητοφο φιλος παῖς ενδεκα ναφων
 ευμηλος, τον τυπ' αδμητῷ τεκε διφα γυναικων
 αλκηστις, πελιαφο θυγατρων φειδος αριστη. 715
 τοι δ' αρα μηθωνην και θαυμακινη ενεμοντο,
 και μελιβοιαν τεχον, και ολιδσῶνα τρηχυσαν
 τωνδε φιλοκτητης ἤρχεν, τοκσων τευ φειδας,
 τεπτα ναφων· ερεται δ' εν τεκαστῇ πεντηκοντα. 719
 αλλ' το μεν εν νησῷ κειτο κρατερ' αλγεα πασχων, 721
 λημνῷ εν αγαθεῇ, τοθι μιν λιπον τυιες αχαιων,
 τελκει μοχθιδσοντα κακῷ ολοφοφροσος τυδωροο. 723
 ουδε μεν ουδ τοι ααρχοι εσαν, ποθεον γε μεν αρχον, 726
 αλλα μεδων κοσμησεν, το φιλφεος νοθος τυιος,
 τον ρ' ετεκεν ρηνη τυπο φιλφει πτολιπορθῷ.
 τοι δ' εσχον τρικκην, και ιθωμην κλωμακοεντσαν,
 τοι θ' εχον οιχαλινην, πολιν ευρυτοφ οιχαλιεφος· 730
 των αβθ' ηγεσθην ασκληπιοφο δυο παιδε,
 βιγητηρ' αγαθω, ποδαλειριος ηδε μαχαλων·
 τοις δε τριηκοντα γλαφυραι ναφες εστιχαοντο.
 τοι δ' τεχον ορμενιον, τοι τε κρηνην τυπερειαν,
 τοι θ' εχον αστεριον, τιτανοφο τε λεφκα καρῆνα· 735
 των ἤρχ' ευρυπυλος, τευταιμονος αγλαφος τυιος·
 τῷ δ' ταμα τεσσαρακοντα μελαιναι ναφες τεποντο.
 τοι δ' αργισσαν τεχον, και γυρτωνην ενεμοντο,
 ορθην, ηλωνην τε, πολιν τ' ολοφοσσονα λεφκην·
 των αβθ' ηγεμονεφε μενεπτολεμος πολυποιτης, 740
 τυιος περιδοφοφο, τον αθανατος τεκετο δσεφς· 741
 ουκ οιος· ταμα τῷγε λεφοντεφς, οδσος αρεος, 745
 τυιος τυπερθυμοφο κορωνοφο καινεφίδαφο·
 τοις δ' ταμα τεσσαρακοντα μελαιναι ναφες τεποντο.
 γονφεφς δ' εκ κυφοφ ἤγε δυω και φεικοσι ναφας·
 τῷ δ' ενιηνες τεποντο, μενεπτολεμοι τε περαιβοι, 750
 τοι περι δωδωνην δυσχειμερον φοικι' εθεντο,
 τοι τ' αμφ' τιμερτον τιταρησιον φεργ' ενεμοντο,
 τοφ ρ' εφ πηνειον προφίτε καλλιροφον τυδωρ·
 ουδ τογε πηνειῷ γσυνμισγεται αργυροδινη,
 αλλα τε μιν καθυπερθεν επιρεφει, ηυτ' ελαιον·
 τορκοφο γαρ δδεινοο στυγος τυδδατος εστιν αποφρωγς. 755
 μαγνητων δ' ἤρχε προφος, τευθρηδονος τυιος,
 τοι περι πηνειον και πηλιον εννοσιφυλλον

- ναιεσκον' των μιν προθοφος βοφος τηγεμονεσιν
 σφ' δ' ταμα τεσσαρακοντα μελαιναι ναες τεποντο. B
 τοῖτοι αρ' τηγεμονες δαναων και κοιρανοι ησαν. 760
 τις τ' αρ των τοχ' αριστος εην, συ μοι ενεπε, μεδσα,
 αῖτων, ηδ' ιππων, τοι ταμ' ατρειδῆσιν τεποντο.
 ιπποι μιν μεγ' αρισται εσαν φηρητιαδαφο,
 τας τευμηλος ελαφε, ποδακκας, ορνιχθας τας,
 τοτριχας, τοετεας, σταφυλῃ επι νῶτον ρεισφας' 765
 τας εν πιεριῇ τρεψο' αργυροτοκσος απολλων,
 αμφω θηλυιας, φοβον αρεφος φορεοντσας.
 ανδρων δ' αφ' μεγ' αριστος εην τελαμωνιος αιφας,
 τοφερ' αχιλεfs μνηιεν' το γαρ πολυ φερτατος ηεν,
 ιπποι θ', οι φορεεσκον αμυμονα πηλεφιδῶνα. 770
 αλλ' το μιν εν ναεσι κορωνισι ποντοποροισιν
 κειτ', απομνηιςσας αγαμεμνονι, ποιμενι λαφον,
 ατρειδῆ' λαφοι δε παρα ρηῃγμῖνι θαλασσης
 δισκοισιν τεποντο και αιγανησιν τιτεντες,
 τοκσοισιν θ' ιπποι δε, παρ' ταρμασιν τοισιν τεκαστος, 775
 λωτον ερεπτομενοι, φελεοθρεπτον τε σελινον,
 τεστασαν' ταρματα δ' τευ πεπυκασμενα κειτο ρανακτων
 εν κλισιῇσ'. τοι δ' αρχον αρεφιφιλον ποθεοντες
 φοιταον ενθα και ενθα κατα στρατον, ουδ' εμαχοντο.
 τοι δ' αρ' ισαν, τως ει τε πυρι χθων παντσα νεμοιτο' 780
 γαια δ' τυπεστοναχιδσε, διῃ τως τερπικεραυνῷ
 χωομενῷ, τοτε τ' αμφι τυφαφει γαιαν' τιμασση
 ειν αριμοισ', τοθι φαντι τυφαφεος εσμεναι ευας'
 τως αρα των τυπο ποδοι μεγ' εστοναχιδσετο γαια
 ερχομενων' μαλα δ' ὦκα διεπρησσον πεδιοφο. 785
 τρφεσι δ' ανγγελος ηλθε ποδηνημος ὦκυα φιρις,
 παρ διος αιγιτοχοφο, συν ανγελιῇ αλεγεινῇ.
 τοι δ' αγορας αγορεον επι κριαμοφο θυρησιν
 παντες τομηγερες, ημεν νεφοι, ηδε γεροντες.
 ανχοφο δ' ισταμενη προσεφη ποδας ὦκυα φιρις' 790
 ω γερον, αιφει τοι μυθοι φιλοι ακριτοι εντιν, 796
 τως ποτ' επ' ειρηνης' πολεμος δ' αλιφαστος ορῶρεν.
 η μιν δη μαλα πολλα μαχας εισηλυθον ανδρων,
 αλλ' ουκῶ τοιονδε τοσονδε τε λαφον οπαῶπα'
 λιφην γαρ φυλλοισι ρεφαικατες, η παμαθοισιν, 800
 ερχονται πεδιοφο, μαχησομενοι περι ραστυ. 801
 τως εφαθ' εκτωρ δ' ουτι θεας ρεπος ηγνῶησεν, 807
 αιπσα δ' ελυοσ' αγορην' επι τευχea δ' εσσεοντο.
 παντσαι δ' ὡῖγυντο πυλαι, εκ δ' εσσυτο λαφος,
 πεδοι θ', ιππεες τε' πολυς δ' ορυμαγδος ορῶρεν. 810
 εστι δε τις προπαροιθε πολιος αιπυια κολωνη
 εν πεδιοῷ ακανευθε, περιδρομος ενθα και ενθα'
 την ητοι ανδρες βατιειαν κικλησκακτιν,

ἀθάνατοι δὲ τὸ σῆμα πολυσκαρβύμοιο μωρινῆς·
ἐνθα τότε τρώες τὸ διεκρίβην ἡδ' ἐπικούροι.

B
815

τρώεσσι μὲν ἱηγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἴεκτωρ
πριαμίδης· ἱάμα τῷγε πολὺ πλείστοι καὶ ἀρίστοι
λαοὶ θάρησσοντο, μεμαφότες ἐνχειῆσιν.

δάρδανιων αἶψ' ἦρχεν, ἑὺς παῖς ἀνχισαῖο,
αἰνεῖας· τὸν ὑπ' ἀνχισῇ τέκε δι' ἀφροδίτῃ,
ἰδὼς ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ ἐυνηθεντῶν·
οὐκ οἶος· ἱάμα τῷγε δὺο ἀντήνορος ἦναι,
ἀρχελοχὸς τ', ἀκαμαῖος τε, μάχῃς ἑὺ γείδοτε πάντοτε.

820

τοὶ δὲ δαίλαιον ἐναῖον ὑπαι ποδὰ νάφατον ἰδὼς,
ἱάφνειοι, πῖθνοντες ὑδάρ μελάν αἰσηπόιο,
τρώες· τῶν αἶψ' ἦρχε λυκαόνος ἀγλαῖος ἦναι,
πανδάρος, ἱὸν καὶ τοκσον ἀπολλῶν αἶψος ἐδῶκεν.

825

τοὶ δ' ἀδρήστειαν τ' ἐσχον καὶ δῆμον ἀπαισσοῦ,
καὶ πίτυειαν ἔχον, καὶ τήρειν οὐρανὸν αἰπὺν
τῶν ἦρχ' ἀδρήστος τε καὶ ἀμφίτος λινοθήρηκας,
ἦναι δὺο μερόπος περκασιοῦ, ἵος περὶ πάντων
φειδῶς μαντοσύνας, οὐδ' ἑταῖρος παιδάς ἐφᾶσκεν
στείχεμεν ἐς πόλεμον φθίσῃνορα· τῶν δὲ τοὶ οὐτι
παίδεσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μελάνος θανάτοιο.

830

τοὶ δ' ἀρα περκωτὴν καὶ τρακτίον ἀμφ' ἐνεμόντο,
καὶ σῆστον καὶ ἀβυλὸν ἔχον, καὶ δίξαν ἀρισβῆν
τῶν αἶψ' ὑρτακίδης ἦρχ' ἄσιος, ὀρχαμὸς ἀνδρῶν,
ἄσιος ὑρτακίδης, ἵον ἀρισβῆθεν φέρων ἱπποὶ
αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμοῖ' ἀπὸ σελλήεντος.

835

ἱπποπόδας δ' ἀγέ φυλά πελασγῶν ἐνχεσιμῶρων,
τῶν, τοὶ λαφρίσσαν ἐριβῶλακα ναιεταεσκόν·
τῶν ἦρχ' ἱπποπόδας τε, πυλαῖος τ', ὁδὸς ἀρεῖος,
ἦναι δὺο ληθροῦ πελασγῶ τοῦταμιδαῖο.

840

αἶψα θρεβικῆς ἦν' ἀκαμαῖος, καὶ πειραῖος ἱηρῆς,
ἵος φελλησπόντος ἀγανρότος ἐντὸς ἐργεῖ.

845

ἑυφῆμος δ' ἀρχὸς κικονῶν ἦν αἰχμητῶν,
ἦναι τρωϊδσηνοῖο διατρεφῆος κεαδαῖο.

αἶψα πυρραῖχμης ἀγέ παῖνας ἀνκυλοτοκῶς,
τῆλοθεν ἐκς ἀμυδῶνος, ἀπ' ἀγασιοῦ εὐρυ ρεόντος.

849

παφλαγγῶν δ' ἱηγετο πυλαίμενος λασιὸν κέαρ,
ἐκς ἑνέτων, ἵον ἱημιονῶν γένος ἀγροτεράων·
τοὶ γὰρ κῦτῶρον ἔχον, καὶ σῆσαμον ἀμφ' ἐνεμόντο,
ἀμφὶ τὸ παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δῶματ' ἐναῖον,
κρωμῶν τ', αἰγιαλὸν τε, καὶ ὑπὸ σῆλοφς ἐρυθινός.

851

αἶψα ταλιδωῶν ἱδίοις καὶ ἐπιστροφῶς ἦρχον,
τῆλοθεν ἐκς ἀλυβῆς, ἵον ἀργυροῦ ἐστὶ γένεθλο·
μῦσαν δὲ χρομῖος τε, καὶ ἐννομὸς οἰφώνιστος·
ἀλλ' οὐκ οἰφώνισιν ἐρυσάτο κῆρα μελαιναν.

855

φορκύνς αἶψ' ἀφρωγῆς ἦγε, καὶ ἀσκανῖος θεοφειδῆς,

859

862

- τῇλ' ἐκς ἀσκάνης· μεμασαν δ' ἑσμῖνι μαχεσθαι. B
 μῆροσιν αἶ μεσθλῆς τε καὶ ἀντιφός τῆγησασθην, 865
 τοιε πολαιμενος, τῷ γυῖται τεκε λιμνη,
 τοι καὶ μῆονας ἦγον τυπο τμωλῷ γεγαῶτας.
 ναστῆς αἶ καρων τῆγησατο βαβαροφῶνων,
 τοι μιλῆτον ἔχων, φθειρων τ' ὀρος ἀκριτοφυλλον,
 μαιανδροῦ τε ρόφας, μυκαλῆς τ' αἰπυῖνα καρῆνα· 870
 των μὲν ἀρ' ἀμφιμαχος καὶ ναστῆς τῆγησασθην,
 ναστῆς, ἀμφιμαχος τε, νομίφονος ἀγλαφα τεκνα,
 ἶος καὶ χρυσον ἔχων πολεμονδ' ἱεν, ἥτε κοῖρη,
 νηπιος! οὐδε τι τοι τογ' ἐπῆρκεσε λυγρον ολεθρον. 873
 σαρπηδων δ' ἦρχεν λυκιων, καὶ γλαῦκος ἀμύμων, 876
 τηλοθεν ἐκ λυκίης, χσάνθοῦ ἀπο δινεφεντος.
 ἀτταρ ἐπεὶ κοσμηθεν ἱαμ' ἡγεμονεσιν ἑκάστοι, Γ
 τροφες μὲν κλανγῇ τ', ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὀρνίχθεις ἰως·
 ἥτε περ κλανγη γερανων πελεὶ οὐρανοδὶ προ,
 καίτ' ἐπεὶ ὦν χειμῶν' ἐφυγον καὶ ἀθεσφατον ὀμβρον,
 κλανγῇ τοι ποταυνται ἐπ' ὠκεανοῖο ρόφων. 5
 τοι δ' ἀρ' ἴσαν σιγῇ μενεα πνεφοντες ἀχαιῖοι, 8
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεκσεμεν ἀλληλοισιν.
 ἦτ' ὀρεος κορυφῇσι νοτος κατεχεφεν ἱομίχλην, 10
 ποιμεσιν οὐτὶ φίλην, κλεπτῇ δὲ τε νυκτος ἀμεινῷ,
 τοσον τις τ' ἐπὶ λείσσει, ἵοσον τ' ἐπὶ λαφάν ἱτήτιν·
 ἰως ἀρα των τυπο ποδσι κονισσαλος ὥρνυτ' ἀελλῆς
 ἐρχομενων· μαλα δ' ὦκα διεπρήσσον πεδίοιο.
 τοι δ' ἵοτε δη σχεδον ἦσαν ἐπ' ἀλληλοισιν ἱοντες, 15
 τροφῆσι μὲν προμαχίδσεν ἀλεκσανδρος θεοφειδῆς,
 παρδαλεν ὠμοισιν ἔχων καὶ καμπυλα τοκσα. 17
 τον δ' ἰως ὦν ἐνοησεν ἀρεφίφιλος μενελαῖος 21
 ἐρχομενον προπαροῖθεν ἱομίλφοιο, μακτρα βιβῶντα,
 ἰωστε λείων ἐχαρη μεγαλῷ ἐπὶ σωματι κυρσανς,
 ἑυρων ἡ ἐλαφον κεραον, ἡ ἀγριον αἶγα,
 πειναῶν· μαλα γὰρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἀν αἶτον 25
 σσεῖωνται ταχυες τε κυνες, θαλεροὶ τ' αἰδσηοί·
 ἰως ἐχαρη μενελαῖος ἀλεκσανδρον θεοφειδεα
 ὀφθαλμοῖσι φιδων· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλῖτην·
 ἀττικα δ' ἐκς ἱοχεων γσυν τευχῆσ' εἶαλτο χαμαῖδε.
 τον δ' ἰως ὦν ἐνοησεν ἀλεκσανδρος θεοφειδῆς 30
 ἐν προμαχοῖσι φανεντα, κατεπληγη φίλον ἦτορ·
 ἀπς δ' ἑταρων εἰς γέθνος ἐχάδσето κῆρ' ἀλεφεινων.
 ἰως δ' ἵοτε τις τε δρακοντα φιδων παλιννορσος ἀπεστῆ
 ὀρεος ἐν βῆσσῇσ', τυπο τε τρομος ἐλαβε γυια,
 ἀπς τ' ἀνεχώρησεν, ὠχρος τε μιν ἔλλα παρειας· 35
 ἰως αἶτις καθ' ὀμιλφον ἐδῷ τροφων ἀγερωχων.
 δδεδισανς ἀτρεῖος τοιον ἀλεκσανδρος θεοφειδῆς.
 τον δ' ἑκτωρ γεικεσσε φιδων αἰσχροῖσι γεπεσσιν·

δυσπαρι, φειδος ἀριστε, γυναιμανες, ηπεροπεϊτα ! Γ
 αἰθ' οφελος ἀγνος τ' εμεναι, αγαμος τ' απολεσθαι. 40
 και κε το βουλοιμην, και κεν πολο κερδιον ἦεν,
 ἢ τοῦτω λωβην τ' εμεναι και τυποψιον αλλων.
 η ποφο κανχάλασντι καρῆκομασντες αχαιφοι,
 φαντες αριστεφα προμον εσμεναι, τοσνεκα καλος
 φειδος επ' αλλ' ουκ εστι βγη φρεσιν, ουδε τις αληπη. 45
 η τοιος δη εων, εν ποντοποροισι ναεσιν
 ποντον επιπλώσανς, τεταροφς εριῆρας αῆῆρας,
 μιχθενς αλλοδαποισι, γυναιχ' εὔφειδε' ανῆγες
 εκς απιης γαιης, νουν ανδρων αιχμηῆταων ;
 πατρι τε σῶ μεγα πημα, πολιστι τε, παντι τε δημῶ, 50
 δυσμενεσιν μεν χαρμα, κατῆφειην δε σαι αῖτω ;
 εἰκ αν δη μῆνειας αρεφιφιλον μενελαφον ;
 γνωιης χ', οιοφο φῶτος τεχεις θαλερην παρακειτιν.
 ουκ αν τοι χραστμῆ κιθαρις, τα τε δῶρ' αφροδιτης,
 ἢ τε κομη, το τε φειδος; σ' εν κονιῆσι μιγειης. 55
 αλλα μαλα τροφες δδειδημονες· η τε κεν ἦδη
 λαβινον εσσο χιτῶνα, κακῶν ἰενεχ' οσα εφοργας.
 τον δ' αῖτε προσεεσπεν αλεξσανδρος θεοφειδης·
 τεκτωρ, επει με κατ' αισαν ενεικεσας, ουδ' τυπερ αισαν·
 αἰει τοι κραδιη, πελεκυσ ἰως, εστιν ατειρης, 60
 ἰος εστιν δια δορφος, τυπ' ανερος, ἰος ρα τε τεχνῆ
 ναβιον εκταμνητιν, οφελλει δ' ανδρος εροην·
 ἰως τοι ενι στηθεσιν αταρβητος νος εστιν.
 μη μοι δῶρ' ερατα προφερε χρυσης αφροδιτης·
 ουτοι αποβλήτ' εστι θεων ερικυῖδεα δῶρα. 65
 νυν δ' αῖτ' εἰ μ' εθελεις πολεμιδσεμιν ἠδε μαχεσθαι,
 αλλοφς μεν καθισον τροφας και παντας αχαιφους,
 αῖταρ εμ' εν μεσσω και αρεφιφιλον μενελαφον
 ἔσυνβαλειτ' αμφ' ἑλενη και κτημασι παντσι μαχεσθαι· 70
 ἰοποτερος δε κε νικῆσῃ, κρεισσων τε γενηται,
 κτημαθ' ελων ἑυ παντα, γυναικα τε, φοικαδ' αγεσθαι·
 ἰοι δ' αλλοι, φιλοτητα και ἰερκια πιθτα ταμοντες,
 ναιοιτε τροφιην εριβῶλακα· τοι δε νεσθων
 αργος ες ἱπποβοτον και αχαιφίδα καλλιγυναικα. 75
 ἰως εφάθ'· εκτῶε δ' αῖτ' εχαρη μεγα μυθον ακοφσανς,
 και ρ' ες μεσσον ἱων, τροφων ανετεργε φαλανγας. 77
 τῶ δ' επιτοκσαδσαντο καρῆκομασντες αχαιφοι,
 ἱτοισιν τε τιτύσκομενοι λαεσσι τ' εβαλλον· 80
 αῖταρ το μακρον αἰοσε φανακς ανδρων αγαμειμων·
 ἱσχεσθ', αργεῖοι, μη βαλλετε, κῆροι αχαιφων·
 σταῖται γαρ τι φεπες φερεεν κερυβαιφολος τεκτωρ.
 ἰως εφάθ'· οι δ' εσχοντο μαχης, αἰφοι τ' εγενοντο
 εσσυμενωσ· τεκτωρ δε μετ' αμφοτεροισιν εβσσαν· 85
 κελυτε με, τροφες, και ἑυκνημίδες αχαιφοι;
 Hom. E

τῇλ' ἐκς ἀσκανίης· μεμασαν δ' ἑσμῖνι μαχεσθαι.
 μήροσιν αἶψ' ἐμείβετο τε καὶ ἀντίφωσ' ἰγῆσασθην,
 τοῖς πυλαίμενοις, τῷ γυφάγῃ τεκε λίμνῃ,
 τοὶ καὶ μήνοας ἦγον τυπο τρωάδ' ἑγναῖας.
 ναστῆς αἶψ' ἀκάρων ἰγῆσατο βαβαροφῶνων,
 τοὶ μίλητον ἔχον, φθίρων τ' ὄρος ἀκρίτοφυλλοι,
 μαιάνδρ' ἔχον, ῥοῖας, μυκάλης τ' αἰπυῖνα καρπῶν,
 τῶν μὲν ἀρ' ἀμφιμαχος καὶ ναστῆς ἰγῆσατο,
 ναστῆς, ἀμφιμαχος τε, νομίφονος ἀγλαῖα,
 ἦος καὶ χρυσὸν ἔχων πολεμονδ' ἰεν, ἡὺτ'
 νηπίος! οὐδὲ τί τοι τογ' ἐπῆρκεσε λυγρῶν,
 σαρπηδῶν δ' ἦρχεν λυκίων, καὶ γλ' ἔχοντο
 τηλοβὴν ἐκ λυκίης, χσάνθοφ' ἀπο δὲ
 αἶψ' ἀπὸ κοσμηθὲν ἱάμ' ἰγῆσας,
 τροφῆς μὲν κλανγῇ τ', ἐνοπῇ τ'
 ἡὺτ' ἐπεὶ ὦν χειμῶν ἐφυγοῖτο
 κλανγῇ τοὶ ποταῶνται ἐπ'
 τοὶ δ' ἀρ' ἴσαν σιγῇ μενεῖν
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες αἶψ'
 ἡὺτ' ὄρεος κορυφῇσιν
 ποίμεσιν οὐτὶ φίλῃ
 τοσὺν τίς τ' ἐπὶ λ'
 ὥς ἀρα τῶν ἐν
 ἐρχομένων μ;
 τοὶ δ' ὅτε
 τροφῆσι με
 παρδαλεῖ
 τον
 ἐρχοί
 τῶς
 ἦε
 ἀπὸ γὰρ ἐκεῖθεν
 ἀπὸ τῆς ἀγαμέμνονι δίδωμι.
 ἀπὸ τῆς λευκωλένης ἀγγελος ἦλθεν,
 γαλαῖῳ, ἀντήνοριδαο δαίμαρτι,
 ἀντήνοριδης ὅσχε κρέων ἑλικάων,
 λαοδικῆν, πριαμοῦ θυγατρὸς φειδός ἀριστήν.
 τῇ δ' ἐν μεγάρῳ· τῇ δὲ μάγαν ἵστον ἑφαίνοντο,
 διπλάκα, μαρμαρενὴν πολυάς δ' ἐνέπασσεν ἀφελός
 τροφῶν θ' ἱπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 τοὺς ἑλθεν εἶνεκ' ἐπασχόντων ἀρετῆς παλαμῶν.
 ἀνχοῖ δ' ἵσταμένη προσέφη ποδάρεσσιν ἄνδρα
 δευρ' ἰθὺ, νυμφά φίλῃ, τίνα θεσκελα φέρῃς ἰδῆσαι
 τροφῶν θ' ἱπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 τοὶ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισ' ἐφῆραν πελοδάκρυον ἀρετῆς
 ἐν πεδίῳ, ὁλοφῶς λιλαιόμενοι πολέμοιο.
 τοὶ δὲ νῦν ἵσταται σιγῇ, πόλεμος δὲ πεπατῆται,
 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἐν χεῖρα μακρὰ πεπηγμένῃ.

ΕΛΛΗΝΕΣ

120

125

130

135

ἦ ῥα νῦ τοι πολλοὶ δαδμήατο κοῖροι ἀχαιῶν.	Γ
ἤδη καὶ φρυγίην εἰσηλυθὼν ἀμπελοεντσαν,	
ἐνθ' εἶδον πλείστοις φρυγας, ἀνέρας αἰφολοπῶλως,	185
λαφὸς ἀτρεφὸς καὶ μυγδονὸς ἀντιθέαο,	
τοὶ ῥα τοτ' ἐστραταοντο παρ' ἰοχύας σαναγαρίοιο.	
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικουρὸς εἼων μετὰ τοῖσιν ἐλεχθὴν.	188
ἀλλ' οὐδ' τοὶ τοσοὶ ἦσαν, ὅσοι φελικῶπτες ἀχαιεῖ.	190
δεῖτερον αἰθ' ὀδυσεῖα εἶδων, ἐρεῖν' ἰο γεράφος·	
ἔσθ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις τοδ' ἐστίν·	
μειῶν μὲν κεφαλὴν ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο,	
εὐρυτερός δ' ὠμοῖσιν ἰδε στερνοῖσι εἶδεσθαι.	
τευχέα μὲν τοὶ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,	195
αἴτος δέ, κτίλος ἴως, ἐπιπύλεται στιχὰς ἀνδρῶν.	196
τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειὶ ἄλγῃ, διὸς ἐκγεγαυῖα·	199
ἵοτος δ' αἶ λαφερτιάδης, πολυμητὶς ἰοδυσσεύς,	200
ὅς τραφῇ ἐν δημῷ ἰβίακῃς κρᾶναῖς περ εὐντῆς,	
εἶδως παντοίοις τε δολοῖς καὶ μῆδεα πυκνά.	
τὴν δ' αἶτ' ἀντήνωρ τεπνῦμενος ἀντίον ἦΐδα·	
ῶ γυναι, ἡ μαλα τοῖτο ἔσπος νημερτές ἐφ' ἑσπες.	
ἤδη γὰρ καὶ δευρο ποτ' ἤλυθε δίφος ἰοδυσσεύς,	205
σεῖ ἔνεκ' ἀγγελίης, γσὺν ἀρεΐφιλω μινελαῖῳ.	
τοῖς δ' ἐγὼ ἐχσείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισ' ἐφίλησα·	
ἀμφοτέρων δέ φυῆν ἔδωκα καὶ μῆδεα πυκνά.	
ἀλλ' ὅτε δὴ τροφῆσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἐμιχθὲν,	
στάντων μὲν, μινελαῖος ὑπερτεχεν εὐρυὰς ὤμους,	210
ἀμφῶ δ' ἔδδομενῶ, γεραρῶτερός ἦεν ἰοδυσσεύς.	
ἀλλ' ὅτε δὴ μυῖθους καὶ μῆδεα πάντῃσι ὑφαίνοιν,	
ἦτοι μὲν μινελαῖος ἐπιτροχαδὴν ἀγορεύεν,	
παῖρα μὲν, ἀλλὰ μαλα λίγυας, ἐπεὶ οὐ πολὺ μινελαῖος.	214
ἀλλ' ὅτε δὴ πολυμητὶς ἀνατίσκειν ἰοδυσσεύς,	216
στᾶσκεν, ὑπαὶ δέ εἶδεσκε κατὰ χθονὸς ὀπίματα πηγῶν,	
σκηπτρον δ' οὐτ' ὀσιῶ, οὔτε προκρήνες, ἐνώμα,	
ἀλλ' ἀστεμφές τεχέσκεν, αἰδρίϊ φῶτι φείκοιός·	219
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥοπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἔτεεν,	221
καὶ ἔπεα νιφάδεσι φείκοιότα χεῖμεριῇσιν,	
οὐκ ἂν ἐπειθ' ὀδυσεῖ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.	223
τὸ τρίτον αἶτ', αἰάντα εἶδων, ἐρεῖν' ἰο γεράφος·	225
τίς τ' ἀρ' τοδ' ἄλλος ἀχαιῖος ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,	
ἐκστοχὸς ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρυὰς ὤμους·	
τὸν δ' ἔλενῃ τανυπέπλος ἀμειβετο, δίφα γυναικῶν·	
ἵοτος δ' αἶψας ἐστὶ πελωρίος, τέκος ἀχαιῶν·	
ἰδομένε·ς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ κρήτεσι, θεὸς ἴως,	230
ἔσθηκ' ἀμφὶ δέ μιν κρητῶν ἀγοὶ ἀγερθένται.	
πολλὰκι μιν χσείνισσεν ἀρεΐφιλος μινελαῖος	
φοικῶ ἐν ἡμετέρῳ, ἵαπατε κρητῆθεν ἱκοῖτο.	
νῦν δ' ἄλλοις μὲν πάντας ἰορᾷ φελικῶπας ἀχαιεῖς·	234

δοῖω δ' οὐ δύναμαι ἰδεῖν κοσμητορὸς λαφών,
 καστορά θ' ἵπποδαμον, καὶ πυγῆς ἀγαθὸν πολυδεύκεια,
 αἰτοκασιγνήτω, τῷ μοι μίᾳ γῆνατὸ μητρ.
 ἢ οὐχ ἐσπεσθὲν λακεδαίμονος ἐκς ἐρατεινῆς;
 ἡ δευρὸ μὲν ἵεποντο κλέος· ἐνὶ ποντοποροσίῳ,
 νῦν δ' αἴτ' οὐκ ἐθέλοντι μάχην καταδυμέναι ἀνδρῶν,
 αἰσχεὰ δέδδοτες καὶ ὀνείδεα πολλ', ἵα μοι ἐστίν;

236

Γ

ὣς φάτο· τοῖς δ' ἡδὴ καθέχεν φρεσὶς ἰσχυρὰς ἀπὸ
 κηρύκες δ' ἀναστάς θένον φέρον ἱορκία πύθτα,
 γάρνη δ' αὖ, καὶ φοῖνον ἱεὺφρονα, κάρπον ἀροφρῆς,
 ἀσκήϊον ἐν αἰγέῳ· φέρε δὲ κρήνηρα φαείνιον
 κηρύκες ἰδαίος, ἡδὲ χρυσεῖα κυπελλὰ·
 ὠτρυνεν δὲ γέροντα παρτιστάμενος ἑπέεσσιν·

243

245

ὀρσεο, λατομέδοντι ἀδῇ· καλεστέτιν ἀρίστοι
 τρώων θ' ἵπποδαμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἐς πεδῖον καταβῆναι, τὴν ἱορκία πύθτα ταμῆται·
 αἴταρ ἀλεξάνδρος καὶ ἀρεΐφιλος μενελάος
 μακρήσ' ἐνχειῆσι μάχης· ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δὲ νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἐποῖτο·
 τοὶ δ' ἄλλοι, φίλοτῃ καὶ ἱορκία πύθτα ταμόντες,
 ναιομένη τρώϊον ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεώνται
 ἀργὸς ἐς ἱπποβοτόν καὶ ἀχαιΐδα καλλιγυναικῶ.

250

ὣς φάτο· ῥίγησεν δ' ἡ γέρων, ἐκείλεσθε δ' ἑταίροισιν
 ἱπποῖς δαευνόμεναι· τοὶ δ' ἱορκίᾳ ἐπὶ πύθτα.
 ἀν' δ' ἀρ' ἐβῆ πριαμὸς, κατὰ δ' ἡμῖν ἔειπεν ὀπίσσω·
 παρ' δὲ τοὶ ἀντήνων περικαλλέ· ἐβῆσθε διφρῶν.
 τῷ δὲ διὰ σκαίειον πεδῖονδ' ἔχον ὥπλῃας ἱπποῖς.

255

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' εἰκόντο μετὰ τρώϊας καὶ ἀχαιῶς,
 ἐκς ἱππῶν ἀποβάντες ἐπὶ χθονὶ πολυβότῃσιν,
 ἐς μέσσοις τρώων καὶ ἀχαιῶν ἐστίχασαντο.

260

ἔρποντο δ' αἴτι· ἔπειτα ἱορκίᾳ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 ἀν' δ' ἱορκίᾳ πολυμήτις· ἀτὰρ κηρύκες ἀγαθοὶ
 ἱορκία πύθτα θένον γυναικῶν, κρήνηρα δὲ φοῖνον
 μισγόν· ἀτὰρ βασιλεῖσιν ἱδρὸς ἐπὶ χεῖρας ἔχον·
 ἀτρεΐδης δὲ ἑρυσσάμενος χεῖρεσσι μαχαίραν,
 ἡ τοὶ παρ' ἰορκίᾳ μέγα κούρεον αἶψα ἀόρτο,
 γάρνων ἐκ κεφαλῶν ταμνε τρίχας· ἀτὰρ ἔπειτα
 κηρύκες τρώων καὶ ἀχαιῶν κῆμαι ἀρίστοις.

265

τοῖσιν δ' ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχάτο, χεῖρας ἀνασχών·

270

275

δοῦναι πατέρ, ἰδὲθ' ἐμὲν μεδῶν, κωδῖσθε, μεγίστη,
 ἡλῖος θ', ὅς παντ' ἐφορᾷ, καὶ παντ' ἐπακοφίς,
 καὶ ποταμοὶ, καὶ γαῖα, καὶ τοὶ ὑπερνεβρὲ κομῶντας
 ἀνθρώπους τίθυσθ', ἵπποισι κ' ἐπιτορκεν ὁμοσπῇ!
 ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ἱορκία πύθτα·
 εἰ μὲν κεν μενελάον ἀλεξάνδρος καταπτεφύῃ,
 αἴτος ἐπεὶ ἔλθῃ ἔχεται καὶ κτήματα πάντα,

280

ἡμεῖς δ' ἐν ναῦσι νηωμεθα ποντοποροῖσιν· Γ
 εἰ δὲ κ' ἀλεξανδρὸν κτεινῇ χσανθὸς μενελαῖος, 285
 τροφὰς ἐπειθ' ἑλενὴν καὶ κτηματα παντ' ἀποδῶναι.
 ἦ, καὶ ἐπὶ σταμαχοῖς ἑρῶν τὰ με νηλεῖ χαλκῷ· 292
 καὶ τοῖς μὲν κατεβῆκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαιρόντας. 293
 φοῖνον δ' ἐκ κρήτηρος ἀφυσσάμενοι δαπάσειν 295
 ἐκχεῖον, ἡδ' εὐχοντο θεοῖς· αἰφειγενετήσιν·
 ἡῶδες δὲ τίς ἑσπεσκεν ἀχαιῶν τε τροφῶν τε·
 ὄσφι κυδίστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ἱοποτεροὶ προτεροὶ τυπερ ἱερκία πημήνειαν,
 ἡῶδες σφ' ἐνκεφαλὸς χαμαδὶς ρεῖοι, ἥως ἰοδε φοῖνος, 300
 αἴτων, καὶ τεκῶν· ἱαλοχοὶ δ' ἄλλοισι μίγειν.
 ἥως ἔφαν' οὐδ' ἀρὰ πῶ σφιν ἐπεκράβαινε κρονίῳν.
 τοῖσι δὲ δαρδανίδης πριαμὸς μετὰ μύθον ἔειπεν
 κεκλυτε μοι, τροφές, καὶ τεῦκηνμῖδες ἀχαιοί·
 ἦτοι ἐγὼν εἰμι προτὶ φίλιον ἀνεμοέντσαν 305
 ἀπς, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἱορᾶσθαι
 μαρναμένον φίλον ἴσιον ἀρεφίφιλῷ μενελαῖῳ.
 ὄσφες μὲν ποῦ τογὲ φοῖοι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ἱοποτερῷ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
 ἦ ρα, καὶ ἐς διφρὸν ἑρῶας θεοτὸ φοῖσφοθεὸς φῶς· 310
 ἀνδ' ἀρ' ἐβαίν' αἴτος, κατὰ δ' ἔηνι· εἵπειν ἐπισσῶ·
 παρδὲ τοὶ ἀντήνωρ περικαλλεῖ ἐβησατο διφρὸν·
 τῷ μὲν ἀρ' ἀπσοροῖοι προτὶ φίλιον ἀπονέοντο.
 ἱεκτωρ δὲ πριαμοῖο παῖς καὶ δίος ἱοδυσσεύς,
 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αἴταρ ἐπειτα 315
 κλήροϋς ἐν κυσῇ χαλκῆρσι ἐπαλλὸν ἑλόντες,
 ἱοποτερος δὲ προσθεν ἀφείη χαλκεὸν ἐνχος.
 λαοὶ δ' ἥρῃσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνεσχόν·
 ἡῶδες δὲ τίς ἑσπεσκεν ἀχαιῶν τε τροφῶν τε.
 ὄσφι πατερ, ἰδὴθεν μεδέων, κυδίστε, μέγιστε, 320
 ἱοποτερος ταδὲ ἑργὰ μετ' ἀμφοτεροῖσιν ἐθήκεν,
 τὸν δὸς ἀποφθιμένον δύναι δομον αἰδὸς εἰσῶ,
 ἡμῖν δ' ἀφ' ἐφίλοτητα καὶ ἱερκία πῖθτα γενέσθαι.
 ἥως ἀρ' ἔφαν' παλλένδε μέγας κορυθαῖφολος ἱεκτωρ,
 ἀπσ' ἱοραῶν· παριὸς δὲ θεῶς ἐκ κλήρος ὀροῖσεν. 325
 τοὶ μὲν ἐπειθ' ἰδόντο κατὰ στιχάς, ἡῆχι ἱεκαστῷ
 ἱπποὶ ἀτερσιποδὲς καὶ ποικίλα τευχέ· ἐκείτο.
 αἴταρ τογ' ἀμφ' ὅμοισιν ἐδύσατο τευχέα καλά
 δίος ἀλεξανδρὸς, ἱελενης ποσὶς ἡῶκομοιο.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνημῆσιν ἐθήκεν 330
 καλάς, ἀργυρεῖσιν ἐπισφυρίοις· ἀραρυίας·
 δεῖτερον ἀφ' ἑσθῆρας περὶ στηθεσσί· ἐδύσαν·
 ἱοφο κασιγνητοῖο λυκαῖνος· ἡρμῶς δ' ἀπτῶ·
 ἀμφὶ δ' ἀρ' ὅμοισιν βαλετο χσιφος ἀργυροῖηλον,
 χαλκεὸν· αἴταρ ἐπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335

κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινεῖται τεύτυχτον εἰρήκεν, Γ
 ἱππουρίν' ὀδρινὸν δὲ λαφὸς καθυπερβέν εὐσεύει.
 τελλετο δ' αλκιμὸν ἐνχος, τοῖσι παλαμῆφι ἀρήρεν.
 τῶς δ' αἰτῶς μενελάος ἀρεφίος ἐντὶ εὐδύνει.
 τοῖ δ' ἐπαι ὦν ἱεκατέρθεν τομιλῶτο θωρηχθήσαν, 340
 ἐς μεσσην τροφῶν καὶ ἀχαιῶν ἐστιχάωντο,
 ὀδρινὸν δερκομένοι· θαμβὸς δ' ἔχεν εἰστοραῶντας· 342
 καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χῶρῳ, 344
 σείοντ' ἐνχείας, ἀλλήλοισιν κοττεύοντε. 345
 προσθε δ' ἀλεξάνδρος προτίτες δολιχοσκίον ἐνχος,
 καὶ βαλεν ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα παντοσε φεισθήν,
 οὐδ' ἐφρήγσεν χαλκῶν, ἀνεγναμφθῆ δὲ τοῖσι αἰχμη
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· τοῖ δὲ δεξιτέρως ὤρνυτο χαλκῶ
 ἀτρεΐδης μενελάος, ἐπευχσαμένος δι' ἱ πατρί· 350
 δσεῖ ἴανα, δος τίσασθ', ἵος με προτερος κακὰ φοργεν, 351
 ἱοφρα τίς ἀν ῥίγητι καὶ ὀπισθίωνων ἀνθρώπων
 χσείνοδοχον κακὰ ρεκσαι, ἵος ἀν φιλετήτα παρὰσχῇ. 353
 ἦ ῥα, καὶ ἀνπεταλῶν προτίτες δολιχοσκίον ἐνχος, 355
 καὶ βαλε πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα παντοσε φεισθήν
 δια μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινὸς ὀβριμὸν ἐνχος,
 καὶ δια θωρηκὸς πολυδαίδαλο· ἡρηρεΐδατο·
 ἀντικρυς δὲ παρὰ λαπαρὴν διαμήσσε χιτῶνα
 ἐνχος· τοῖ δ' ἐκλήθη, καὶ ἀλεΐσατο κῆρα μελαιναν· 360
 ἀτρεΐδης δὲ φερυσσάμενος χσιφὸς ἀργυροτήλων
 πληγῆσεν ἀνασχομένος κορυβὸς φάλλον· ἀμφὶ δ' ἀε' αἰτῶ
 τριχθα τε καὶ τετραχθα διατρύφειν ἐκπέσε χεῖρος·
 ἀτρεΐδης δ' ὤμωγσε, ἴδων εἰς οὐρανὸν ευρυ·
 δσεῖ πατερ, οὐτίς σεῖο θεῶν ὀλοφωτερος ἄλλος! 365
 ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι ἀλεξάνδρον κακοτήτος·
 νῦν δὲ μοι ἐν χεῖρες· ἐφάγη χσιφὸς· ἐκ δὲ μοι ἐνχος
 ἦτιχθῇ παλαμῆφι ἱετῶσιον, οὐδ' ἐβαλον μιν.
 ἦ, καὶ ἐπαΐκσας κορυβὸς λαβὼν ἱπποδάμουτος, 370·
 ἱελας δ' ἐπιστρεφσας μεθ' εὐκνημίδας ἀχαιῶς·
 ἀνχε δὲ μιν πολυκίεστος ἱμῶνς ἱεπαλὴν τυπο δειρην,
 ἵος τοῖσι τυπ' ἀνθερεῶντος ἱοχέας τετατο τρυφάλειης.
 καὶ νῦν κεν ἐφερυσεν τε, καὶ ἀσπετον ἦῤατο κυδὸς,
 εἰ μὴ ἀρ' ἱοκσυ νῆσσε διὸς θυγατὴρ ἀφροδίτη,
 ἡ τοῖσι φρηγῆσεν ἱμῶντα βοφὸς ἱίφι κταμένοφο· 375
 κῆν δὲ τρυφάλεια ἱαμὶ ἱεσπέτο χεῖρι παχυτῇ.
 τὴν μὲν ἐπειθ' ἦρας μεθ' εὐκνημίδας ἀχαιῶς
 ῥιπτο· ἐπιδίνεσας, κομίσαν δ' ἐριτῆρες ἱεταῖροι.
 ἀφταρ τοῦ' ἀπὸς ἐποροῖσε κατακταμέναι μενεαιων
 ἐνχεῖ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐκστάρπακσ' ἀφροδίτη 380
 ρεφα μαλ', ἵωσσε θεὸς· ἐκαλυπτοσε δ' ἀε' ἡερί πολλῆ
 κατ' δ' ἱεσσ' ἐν θαλαμῷ, ἱεῦδαεῖ, κῆνῶντι.
 αἴτη δ' αἴθ' ἐλεην καλεοντο· ἱε· τὴν δ' ἐκίχανεν

πυργῷ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ τροίδης ἱαλὶς ἦσαν· Γ
 χεῖρι δὲ νεκταρεὺς ἔαυτο· ἐτινακσε λαβόντσα· 385
 γραφὶ δὲ μιν ῥέικυα παλαιγενεὶ προσέειπεν
 εἰροκομῷ, τῇ τοι λακεδαιμονίᾳ ναίεσθαι·
 ἦσκειεν εἰρια καλὰ, μαλίστα δὲ μιν φιλεσκεν·
 τῇ μιν γείδσαμεν προσφῶνες δι' ἀφροδίτη·
 δευρ' ἰθ'· ἀλεξάνδρος σε καλεῖ· γαῖονδε νεισθαι· 390
 πεινός τογ' ἐν θαλαμῷ καὶ δινῶτοισι· λεχέσσιν,
 καλλεῖ τε στίλβων καὶ ἑσμάσιν, οὐδὲ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχησάμενον· τόνγ' εἰθήμεν, ἀλλὰ χορὸνδε
 ἐρχεσθ', ἢ ἐχοροφὸν νεφὸν λήγοντα παθιδόσεν.
 ἴως φατο· τῇ δ' ἀρὰ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι οῖονεν· 395
 βῆ δὲ κατασχόμενῃ ῥεσπῷ ἀργυρὶ φαεινῷ,
 εἰγῇ· παντσας δὲ τροίδας λαβεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
 καὶ δ' ἐπὶ αὐτῷ ἀλεξάνδρου δορὰν περικαλλεῖ· ἴκοντο, 400
 ἀμφιπολοὶ μὲν ἐπεὶτα βοῶντες ἐπὶ ῥεσπῷ· στραπὸντο,
 τῇ δ' εἰς ὑπσοροφὸν θαλαμὸν κει δῖα γυναῖκων.
 τῇ δ' ἀρὰ διφρονέοντσα φιλομειδῆς ἀφροδίτη
 αὐτῇ ἀλεξάνδρου θεὰ κατεβῆκε φερόντσα· 405
 ἐνθα καθιδὸς· ἑλένη, κοῖρῃ διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσε καλὴν κλίναντσα· ποσσὶν δ' ἤμιπαπε μυθῶ·
 ἡλυθες ἐκ πολέμοιο· ἴως ὠφέλες αὐτοῦ· ὀλεσθαι,
 ἀνδρὶ δαίμων κρατερῷ, ἴως ἐμὸς πρότερος πασις ἦεν· 410
 ἡ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχεῖ ἀρεῖφιλον μενελάω·
 σῇ τε βῆ, καὶ χεῖρας, καὶ ἐνχρεῖ, φερτέρως εἶναι·
 ἀλλ' ἰθὺ νῦν προκαλέσσαι· ἀρεῖφιλον μενελάω·
 ἐκσάφτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε
 παύσασθαι κελομαι, μὴδὲ χεῖρας μενελάω
 ἀντιβίον πολέμον· πολέμιδόμεν, ἢδὲ μαχέσθαι 415
 ἀφραδέως, μὴ πῶς τάχ' ὑπ' αὐτοῖο δορεὶ δαίμων.
 τὴν δὲ παρὶς μυθοῖσιν ἀμειβομένους· προσέειπεν·
 μὴ με, γυναῖ, χαλεπὸν οὐκ εἶδ'· ἐνὶ θυμῷ ἐνέσπε·
 νῦν μὲν γὰρ μενελάος ἐνίκησε γούν ἀθηνῆ· 420
 κείνον δ' αὖτις ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ ἐντὶ καὶ ἡμῖν.
 ἀλλ' ἀγε δὴ φιλοτῆτι· τραπέομεν εὐνῆθεντε·
 οὐ γὰρ πῶς ποτε μ' ἰῶδε φρένας ἐρὸς ἀμφεκαλυπτσεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρότερον λακεδαιμόνιος ἐκς ἐρατεινῆς
 ἐπλάσθον ἑρπαιόσας· ἐν ποταποροῖσι ναῖσιν, 425
 νησῷ δ' ἐν κραναῇ ἐμὴν φιλοτῆτι καὶ εὐνῇ,
 ἴως σέο νῦν ἐραμαι, καὶ με γλυκύς ἡμέρος ἱαρεῖ.
 ἦ ῥα, καὶ ἦρχε λεχέσδε κίων, ἱάμα δ' ἑσπεῖ· ἀνοίτις·
 τῷ μὲν ἀρ' ἐν τρήτοισι κατανασθῆν· λεχέσσιν.
 ἀτρείδης δ' ἀν' ὀμφαλὸν ἐφοίτα, θηρὶ ῥέοντος,
 εἰ ποτ' ἐσθλῆς αἰὲς ἀλεξάνδρου θεοειδέα· 430
 ἀλλ' οὐτὶς δυνατόν τρεφῆν κλῆττον τ' ἐπικουρῶν
 δεῖξαι ἀλεξάνδρην· ἐπὶ αὐτῷ μενελάω· 432

τοὶ δὲ θεοὶ παρ' ὁσῆνι καθήμενοι ἤγορευοντο
χρυσεῶν ἐν δαπνοῶ, μετὰ δὲ σφισὶ ποτνία τῆβη
νεκταρ εἰνοχοῦσε· τοὶ δὲ χρυσεῖσι δεπασσιν
δεδεχάτ' ἀλλήλοισ, τροφῶν πολλὴν εἰστοραοντες.
αἰτικ' ἐπειρατο κρονίδης ἐρεθιδσεμεν τῆρην,
κερτομοιοισὶ ἔπεσσι παραβλήδην ἀγορέων·

4

δοίαι μὲν μενελαῶν ἀρηγόνες ἐντὶ θαλάσῃ.
ἀλλ' ἦτοι ται νῶσφι καθήμεναι εἰστοραοντσαι
τερπεσθον· τῷ δ' αἴτε φίλαμειδης ἀφροδίτη
αἶψαι παρμεμολῶκε, καὶ αἴτοιο κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἐκσεσαῶσεν οἴομανον θανέσθαι.

5

7

9

10

ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρετῇ φίλο μενελαῶν·
τῆμεις δὲ φραδσωμεθ', ὅπως ἐστὶ ταῦτα ἔργα·
ἢ ῥ' αἴτις πόλεμον τε κακὸν καὶ φυλίσσιν αἰνῆν
ὀρσομεν, ἢ φιλοτῆτα μετ' ἀμφοτέροισι βαλῶμεν.
εἰ δ' αἴτως τοῦδε παντὶ φίλον καὶ τῆδ' ἔσται,
ἦτοι μὲν φοίκεοιτο πολλὸς πριαμοῖο Ἰανακτος,
αἴτις δ' ἀργεῖσιν ἑλάνην μενελαῶς ἀγοῖτο.

15

ὅπως ἐφαθ'· αἱ δ' ἐπεμύκσαν ἀθηναῖη τε καὶ τῆρην·
πλήσσαι ταιγ' ἱσθῆν, κακὰ δὲ τροφῶν· ἐμεδέσθην.
ἦτοι ἀθηναῖη ἀκείων ἦν, οὐδὲ τι ἔσπεν,
ἐκυδσομένη δι' πατρί, χολὸς δὲ μιν ἄγριος ἔαιρεν·
τῆρην δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χολόν, ἀλλὰ προσῆυδα·

20

αἰνοτάτε κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἐφεςπες;
πῶς ἐθέλεις ἱάλιον θεμεναὶ πόνον, ἢ ἀτελεστον
ἱδρῶα, τὸν ἱδρῶσα μογῶ; καμμένη δὲ μοι ἱέποι
λαῖον ἀγειροντῶν, πρῶτον κακὰ, τοῖο τε παῖδιν.
ἐρδ'· ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινομεν θεοὶ ἄλλοι.

25

τὴν δὲ μεγ' ὀχθήσαντες προσεφθ' νεφέληγερετα δσέες·
δαίμονι, τί νῦν σε πριαμός πριαμοῖο τε παῖδες
τοσα κακὰ ρέδοντιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις
ἱλίσσιν ἐκσαλαπακσαι τεύκτιμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ σὺγ', εἰσελθόντα πυλᾶς καὶ τείχεα μακρὰ,
ἄμμον βεβρωκοῖς πριαμόν, πριαμοῖο τε παῖδας,
ἀλλοῖς τε τροφᾶς, τότε κεν χολὸν ἐκσακασαῖο.

30

35

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῖο γὰρ νείκος ὀπίσσω
σοὶ καὶ ἐμοὶ μεγ' ἐρίσμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
ἀλλὰ δὲ τοὶ ἔρεω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλέω σῆσιν·
ὅποτε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πολλὴν ἐκσαλαπακσαι
τὴν ἐθέλω, ὅθι τοὶ φίλοι ἀνέρες ἐγγεγααντιν,
μὴ τί διατρίβωμεν τὸν ἐμὸν χολόν, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι·
καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ ἐδῶκα ἱέκων ἀέκοντι γὰρ θυμῷ.
ταῖς γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστεροεντὶ
ναίεσθαι πολιστὲς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ταῶν μοι παρὶ κέαρ τίεσθαι φίλιος ἱέρην.
οὐ γὰρ μοι ποτε βῶμος ἐδέετο δαίτης ἑῷσθης,

40

45

46

48

Hom.

F

τῇλ' ἐκς ἀσκανίης· μεμασαν δ' ὑσμῖνι μαχεσθαι.

B

μῆοσιν αἶ μεσθλῆς τε καὶ ἀντιφός τῆγησασθην,
 τοῖς πυλαιομένοσ, τῷ γυφγαίῃ τεκε λιμνῇ,
 τοὶ καὶ μῆνας ἦγον ὑπο τρωαῶ γεγαῶτας.

865

ναστής αἶ καρῶν τῆγησατο βαβαροφῶνων,
 τοὶ μιλῆτον τεχόν, φθείρων τ' ὅρος ἀκριτοφυλλον,
 μαιανδροῦ τε ρόφας, μυκαλῆς τ' αἰπυῖνα καρῆνα·
 τῶν μὲν ἀρ' ἀμφιμαχος καὶ ναστής τῆγησασθην,
 ναστής, ἀμφιμαχος τε, νομίφονος ἀγλαφα τέκνα,
 ἵος καὶ χρυσόν τεχῶν πολεμονδ' ἱέν, ἠύτε κοφρη,
 νηπίος! οὐδὲ τι τοὶ τογ' ἐπῆρκεσε λυγρὸν ὀλεθρὸν.

870

873

σαρπηδῶν δ' ἦρχεν λυκίων, καὶ γλαφκός ἀμυῦμῶν,
 τηλοθὲν ἐκ λυκίης, χσανθοῦ ἀπο δινεφέκτος.

876

ἀτταρ ἐπεὶ κοσμήθην ἱαμ' ἐγχεμονέσιν ἱεκάστοι,
 τροφές μὲν κλανγῇ τ', ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὀρνίχθες ἴως·
 ἠύτε περ κλανγῇ γερανῶν πέλει οὐρανοῦ προ,
 ἱαίτ' ἐπεὶ ὦν χειμῶν' ἐφυγον καὶ ἀθεσφατόν οὐμβρόν,
 κλανγῇ τοὶ ποταύνται ἐπ' ὠκεανοῦ ρόφαων.
 τοὶ δ' ἀρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες ἀχαιοί,
 ἐν θυμῶ μεμαφῶτες ἀλεξσεμὲν ἀλληλοῖσιν.

Γ

5

8

ἡτ' ὅρεος κορυφῇσι νοτὸς κατέχευεν ἱομιχλὴν,
 ποιμέσιν οὐτὶ φίλῃν, κλεπτῇ δὲ τε νυκτὸς ἀμεινῶ,
 τόσον τις τ' ἐπὶ λείσσει, τόσον τ' ἐπὶ λαφάν ἱτήτιν·
 ἴως ἀρα τῶν ὑπο ποδοσὶ κονίσσαλος ὦρνυτ' ἀτέλλης
 ἐρχομένων· μαλα δ' ὦκα διεπρήσσον πεδίοφο.

10

τοὶ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλληλοῖσιν ἰόντες,
 τροφῆσι μὲν προμαχίδσεν ἀλεξσάνδρος θεοφειδῆς,
 παρδαλεὴν ὠμοῖσιν τεχῶν καὶ καμπύλα τοκσα.

15

17

τὸν δ' ἴως ὦν ἐνοήσεν ἀρεφίφιλος μενελαῖος
 ἐρχομένον προπαροῖθεν ἱομιλφοῦ, μακρὰ βιβῶντα,
 ἴωστε λείων ἐχαρὴ μεγαλῶ ἐπὶ σωματὶ κυρσάνς,
 κευρῶν ἢ ἐλαφὸν κέραον, ἢ ἀγρίον αἰγά,
 πειναφῶν· μαλα γὰρ τε κατέσθιει, εἴπερ αὖ αὐτὸν
 σσεῖωνται ταχύνες τε κύνες, θαλεροὶ τ' αἰδῆσοι·
 ἴως ἐχαρὴ μενελαῖος ἀλεξσάνδρον θεοφειδεά
 οφθαλμοῖσι ἱδῶν· φάτο γὰρ τίφσασθαι ἀλῆτην·
 αἶττικα δ' ἐκς ἱοχέων γσύν τευχέσ' ἐταλτο χαμαῖδε.

21

25

τὸν δ' ἴως ὦν ἐνοήσεν ἀλεξσάνδρος θεοφειδῆς
 ἐν προμαχοῖσι φανέντα, κατεπληγὴ φίλον ἦτορ·
 ἀπς δ' ἐταρῶν εἰς γέθνος ἐχαῖσέτο κῆρ' ἀλεφεινῶν.
 ἴως δ' ὅτε τίς τε δρακόντα ἱδῶν παλινὸρστος ἀπέστη
 ὀρεὸς ἐν βησσῆσ', ὑπο τε τρομός ἐλαβε γυῖα,
 ἀπς τ' ἀνεχώρησεν, ὠχρος τε μὲν ἔλλα παρείας·
 ἴως αἶτις καθ' ὀμιλφὸν ἐδῶ τροφῶν ἀγερωχῶν.
 δδεῖδσας ἀτρέφος τοῖον ἀλεξσάνδρος θεοφειδῆς.
 τὸν δ' ἱεκτώρ γεικεσσε ἱδῶν αἰσχρῶσι γέπεσσιν·

30

35

δυσπαρι, φειδες αριστε, γυναιμανες, ηπεροπετα! Γ
 αιθ' οφελος αγονος τ' εμεναι, αγαμος τ' απολεσθαι. 40
 και κε το βουλοιμην, και κεν πολο κερδιον ηεν,
 η' τοιτω λωβην τ' εμεναι και τυποπσιον αλλων.
 η παφο κανχαλασonti καρηκομασontes αχαιφοι,
 φαντες αριστεφα προμον εσμεναι, τοσνεκα καλον
 φειδος επ' αλλ' ουκ εστι βιη φρεσιν, ουδε τις αληπη. 45
 η τοιος δη εων, εν παντοποροισι ναφισιν
 παντον επιπλωσας, τεταροφς εριτηρας αγηρας,
 μιχθεις αλλοδαποισι, γυναιχ' ευφειδε' ανηγες
 εκς ακτης γαιης, νουν ανδρων αιχημηταφων;
 πατρι τε σω μεγα πημα, πολιστι τε, παντι τε δημω, 50
 δυσμενεσιν μεν χαρμα, κατηφειην δε σοι αφα;
 ουκ αν δη μηνεας αρεφιφιλον μενελαφον;
 γνοιης χ', οιοφο φωτος τεχεις θαλερην παρακοιτιν.
 ουκ αν τοι χραστμη κιθαρις, τα τε δωρ' αφροδιτης,
 τη τε κομη, το τε φειδος, οτ' εν κονιτησι μιγειης. 55
 αλλα μαλα τροφες δδεδημονες· η τε κεν ηδη
 λαφινον φεσσο χιτωνα, κακων ιανεχ' οσα φεφοργας.
 τον δ' αφε προσφεσπεν αλεξσανδρος θεοφειδης
 φεκτορ, επει με κατ' αισαν ενεικεστας, ουδ' τυπερ αισαν
 αιφει τοι κραδιη, πελεκυσ ιως, εστιν ατειρης, 60
 ιος ειτιν δια δορφος, τυκ' ανερος, ιος ρα τε τεχνη
 ναφιον εκταμνητιν, οφελλει δ' ανδρος εροφη
 ιως τοι ενι στηθεσσιν αταρβητος νος εστιν.
 μη μοι δωρ' ερατα προφερε χρουσης αφροδιτης.
 ουτοι αποβλητ' εστι θεων ερικυφδεα δωρα. 65
 νυν δ' αφε' ει μ' εθελεις πολεμιδσεμειν ηδε μαχεσθαι,
 αλλοφς μεν καθισον τροφας και παντας αχαιφους,
 αφαρ εμ' εν μεσσω και αρεφιφιλον μενελαφον
 γυνβαλετ' αφ' ηλενη και κτημασι παντσι μαχεσθαι· 70
 ιοποτερος δε κε νικηση, κρεισσων τε γενηται,
 κτημαθ' ελων τευ παντα, γυναικα τε, φοικαδ' αγεσθαι
 ιοι δ' αλλοι, φιλοτητα και ιερκια πιθτα ταμοντες,
 ναισιτε τροφιην εριβαλακα· τοι δε νεσεσθων
 αργος ες ιικποβοτον και αχαιφίδα καλλιγυναικα. 75
 ιως εφαθ'· εκτωρ δ' αφε' εχαρη μεγα μυθον ακοφσας,
 και ρ' ες μεσσον ιων; τροφων ανετεργς φαλανγας. 77
 τω δ' επετοκσαδσεοντο καρηκομασontes αχαιφοι,
 ιφοισιν τε τιτυσχομενοι λαφισσι τ' εβαλλον· 80
 αφαρ το μακρον ατοφσε φανακς ανδρων αγαμεμνων·
 ιισχεσθ', αργεφοι, μη βαλλετε, κερφοι αχαιφων·
 στείται γαρ τι φεφες φερεσεν κερυθαίφολος ιεκτωρ.
 ιως εφαθ'· οι δ' εσχοντο μαχης, ααφοι τ' εγενοντο
 εσσυμενωφς· ιεκτωρ δε μετ' αμφοτεροισιν εφσεπεν 85
 κεκλυτε μεε, τροφες, και τευκνημίδες αχαιφοι;
 Hom. E

μυθὸν ἀλεξάνδρου, τὰς τεινεκα νεῖκος ὀρᾶρεν. Γ
 ἀλλοῖς μὲν κέλεται τροφὰς καὶ πάντα ἀχαιῶς
 τευχέα καλ' ἀποδεσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ·
 αὐτὸν δ' ἐν μεσσηῶ καὶ ἀρεΐφιλόν μανελαῖον 90
 οἷος ἀμφ' ἑλενῇ καὶ κτήμασι παντὶ μαχεσθαι·
 ἱοποτερός δέ κε νικῆσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἔλων ἑὺ πάντα, γυναῖκα τε, τοικαδ' ἀγαθὸν
 τοὶ δ' ἄλλοι φιλοτῆτα καὶ ἱορκία πιθτα ταμῶμεν.
 ὣς εἶπ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 95
 τοῖσι δὲ καὶ μετεΐεσκε βοὴν ἀγαθὸς μανελαῖος·
 κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἀλγος ἱκανεῖ
 θυμὸν ἐμὸν, φρονέτω δὲ διακρινθῆμεναι ἡδὴ
 ἀργεῖοις καὶ τροφὰς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποιθε
 τεινέκ' ἐμῆς εἰδός, καὶ ἀλεξάνδρου τεινέκ' ἀρχῆς· 100
 ἡμεῶν δ' ὁποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τετυχται,
 τεθνᾶναι· ἄλλοι δὲ διακρινθεὶτε ταχίστα.
 τοῖσδε φάρν', ἑτέρων λείκων, ἑταρὴν δὲ μελαιναν,
 γῆ τε καὶ ἡελίῳ· διὶ δ' ἡμέες τοῖσόμεν ἄλλον.
 ἀγσέτε δὲ πριαμοφὸ βίην, τοφρ' ἱορκία ταμῶν 105
 αὐτός, ἐπεὶ τοὶ παῖδες ὑπερφύιοι καὶ ἀπίθαι·
 μὴ τις ὑπερβάσῃ διὸς ἱορκία δηλήσεται. 107
 ὣς εἶπ'· οἱ δ' ἐχαρήσαν ἀχαιοὶ τε τροφὰς τε,
 ἔλπομενοι παῖσέσθαι οἰδυσσοῦ πολεμοφῶ.
 καὶ ῥ' ἱπποῖς μὲν ἐρυκσαν ἐπὶ στιχὰς, ἐκ δ' ἔβαν αὐταί,
 τευχέα τ' ἐκσέδυοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαλήνῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἀράδρα. 115
 ἑκτὰρ δὲ πρότι γαστρὶ δυὸς κηρῶκος ἐπεμπεύ
 καρπαλίμως, φάρνας τε φέρεον, πριαμόν τε καλίσσαι.
 αὐτὰρ τὸ ταλθύβιον προτίττε κρέων ἀγαμέμνων
 νάφας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰμεναί, καὶ φάρν' ἐκείλεον
 τοῖσέμεναι· τὸ δ' ἀρ' οὐκ ἀπίθησ' ἀγαμέμνωνι δίφῳ. 120
 ἱρίς δ' αἶψ' ἑλενῇ λεικώλενῳ ἀγγελὸς ἦλθεν,
 γειδομένη γαλατῶ, ἀντήνοριδαφὸ δαμαρτί,
 τὴν ἀντήνοριδὸς ἔσχε κρέων ἑλικάων,
 λαφoδικήν, πριαμοφὸ θυγατρὸν γειδὸς ἀρίστην.
 τὴν δ' ἑυρ' ἐν μεγαρῳ· ἡ δὲ μάγαν ἵσταν ὑφαίνεν, 125
 διπλακά, μαρμαρετὴν· πολὺν δ' ἐνεπασσεν ἀεθλοῖς
 τροφῶν θ' ἱπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 τοῖς τεθὲν τεινέκ' ἐπασχόν ὑπ' ἀρεῖος παλαμῶν.
 ἀνχοφὸ δ' ἵσταμένη πρόσεφ' ἰδοῦς ᾤκυα ἱρίς·
 δευρ' ἰθὶ, νυμφα φίλῃ, ἵνα θεσκέα φέρῃα ἱδῆται 130
 τροφῶν θ' ἱπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων·
 τοὶ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισ' ἐφέρον πολυδάκρυον ἀρεῖα
 ἐν πεδίῳ, ὀλοφῶ λιλαιόμενοι πολεμοφῶ·
 τοὶ δὴ νῦν ἱεσται σιγῇ, πόλεμος δὲ πεπαῖται,
 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἐν χεῖρα μακρὰ πέπηγεν. 135

αἴταρ ἀλεξανδρὸς καὶ ἀρεΐφιλος μινελαῖος
μακρῆς· ἐνχειῆσι μαχησονται περὶ σφο·
τῷ δὲ κε νικῆσαντι φίλη κεκλησέ· ἱακοίτις.

Γ

ἴως ἑσποντσα θα γλυκυν ἱμερον ἐμβαλε θυμῷ
ἀνδρὸς τε προτεροῦ, καὶ ἑαυτοῦ, ἥδε τοκεῖων.

140

αἴτिका δ' ἀργεννῆσι καλυπτσαμένη ῥοδονῆσιν
ἱορμαίτ' ἐκ θαλαμῶ, τερὲν κατὰ δακρυ χέοντσα·
οὐκ οἶη, ἱαμα τῆγε καὶ ἀμφιπόλοι δὺ ἱέποντο.

143

αἴτσα δ' ἐπειτ' εἰκάνον ἱοθὶ σκαίφαι πυλαὶ ἦσαν.

145

ἴοι δ' ἀμφὶ πριαμον, καὶ πανθοῖον, ἥδε θυμοίτην,
λαμπὸν τε, κλυτίον θ', ἱκεταῖονα τ', ὁδὸν ἀρεῖος,
οὐκαλεῶν τε καὶ ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἀμφῶ,
ἱήατο δημογεροντες ἐπὶ σκαίῃσι πυλῆσιν,
γηραὶ δὴ πολεμοῖο πεπαῖμενοι· ἀλλ' ἀγορεύεται
εὐθλοὶ, τεττινγεσι βεβαιοκοτες, ἴοιτε καθ' ὕλην
δενδρε· ἐφεδσομένοι ῥοπα λειριοεντσαν ἱέντιν·
τοιοὶ ἀρα τροῖων ἱηγητορες ἱντ' ἐπὶ πυργῷ.

150

ἴοι δ' ἴως ὧν βεῖδον ἑλετην ἐπὶ πυργῶν ἰοντσαν,
ἱηκα πρὸς ἀλλήλοισ ἑπεα πτεροεντ' ἀγορεύον·

155

οὐ νεμσις, τροῖας καὶ ἑὺκνημίδας ἀχαιῶς
τογῆδ' ἀμφὶ γυναικι πολὺν χρόνον ἀλγεα πασχεῖν
αἰνῶς ἀθανατῆσι θεῆς· εἰς ὧπα βεβαιοκεν.

ἀλλὰ καὶ ἴως, τογῆ περ εὐντσα, ἐν νάσσι νεεσθῶ,
μηδ' ἱημῖν τεκεῖσι τ' ὀπισσῷ πῆμα λιποῖτο.

160

ἴως ἀρ' ἐφαν· πριαμος δ' ἑλετην ἐκαλεσσατο φῶνῃ·
δευρο παροῖδ' ἐλθόντσα, φίλον τεκος, ἱδῶς· ἐμεῖο,
ἱοφρα βιδῆς προτερον τε ποσιν, πηοῖς τε, φίλοισ τε·
οὐτὶ μοι αἰτιη εἴσι, θεοὶ νῦ μοι αἰτιοὶ εντιν,
ἴοι μοι ἐφορμῆσαν πολεμον πολυδακρυν ἀχαιῶν·

165

ἴως μοι καὶ τονδ' ἀνδρα πελωριον ἐκσονομῆνῆς,
ἱοστις ἱοδ' εἴστιν ἀχαιῖος ἀνὴρ ἥῃς τε μέγας τε.
ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μεῖδσονες ἀλλοὶ εναντιν·
καλὸν δ' ἱοτῶ ἐγὼν οὐ πῶ βιδὸν οφθαλμοῖσιν,
οὐδ' ἱοτῶ γεραρον· βασιλεῖς γὰρ ἀνδρὶ βεβαιοκεν.

170

τον δ' ἑλετην μυθῶσιςιν ἀμειβετο, διῖα γυναικῶν·
αἰδῖος τε μοι εἴσι, φίλε τεκνυρ, ὀδαινος τε·
ἴως μοι ὀφελλε βιδῶν θανάτος κακος, ἱοποτε δευρο
ἱυῖι σῶ ἱεπομην, θαλαμῶν γυνῶτοῖς τε λιποντσα,
παιδα τε τηλυγετην, καὶ ἱομηλικιην ἐρατεινην.

175

ἀλλὰ ταγ' οὐκ ἐγενοντο· το καὶ κλαῖοντσα τετηκα.
τοῖτο δὲ τοι φερῶ, ἱο μ' ἀνείρεαι ἥδε μεταλλᾶς·

ἱοτὸς γ' ἀτρεΐδης, ευρυ κρέων ἀγαμεμνων,
ἀμφοτερον, βασιλεῖς τ' ἀγαθός, κρατερός· ἀχαιῆτης·
δατήρ αἴτ' ἐμός εσκε κυνῶπιδος, εἰ ποτ' εἴην γε.

180

ἴως φάτο· τον δ' ἱο γερων ἠγασσατ', ἐφῶνῆσεν τε·
ὦ μακάρ ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενης, ὀλβιοδαίμων!

ἤρα νυ τοὶ πολλοὶ δεδμηῆατο κοῖροι ἀχαιῶν. Γ
 ἤδη καὶ φρυγίην εἰσηλυθὼν ἀμπελοεντσαν,
 ἐνθ' εἶδον πλείστοις φρυγας, ἀνέρας αἰολοπύλοισι, 185
 λαοῖς ἀτρεφὸς καὶ μυγδονὸς ἀντιθέαο,
 τοὶ ῥα τοτ' ἐστραταοντο παρ' ἰοχλῶος σαναγαρίοιο.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἐων μετὰ τοῖσιν ἐλεχθῆν. 188
 ἀλλ' οὐδ' τοὶ τοσοὶ ἦσαν, ὅσοι φελικῶπες ἀχαιοί. 190
 δεῖτερον αἶθ', ὀδυσεῖα εἶδων, ἐρεῖν' ἰο γεραφός·
 ἔστ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ἔστις τοδ' ἐστίν·
 μείων μὲν κεφαλὴν ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο,
 ευρυτερος δ' ὠμοῖσιν ἰδε στέρνοισι εἶδεσθαι.
 τευχέα μὲν τοὶ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ, 195
 αἶτος δέ, κτίλος ἴως, ἐπιπύλεται στιχῶς ἀνδρῶν. 196
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειὶ ἄλυν, διὸς ἐκγεγαυῖα· 199
 ὅττος δ' αἶ' λαφερτιάδης, πολυμητὶς ἰδυσεῖς, 200
 ἵος τραφῆ ἐν δημῷ ἰθιακῆς κρᾶνας περ εὐντσης,
 εἶδως παντοῖοις τε δολοῖς καὶ μῆδεα πυκνά.
 τὴν δ' αἶτ' ἀντήνωρ πεπνῦμενος ἀντίων ἦϊδα·
 ῶ γυναι, ἡ μαλα τόττο ἔσπος νημερτές ἐφεςπες,
 ἤδη γὰρ καὶ δευρο ποτ' ἤλυθε διῖος ἰδυσεῖς, 205
 σεῖ' ἔνεκ' ἀγγελίης, γσυν ἀρεΐφιλιῷ μενελαῷ.
 τοῖς δ' ἐγὼ ἐχσείνισσα, καὶ ἐν μεγαροῖς' ἐφίλησα·
 ἀμφοτέρων δέ φυτὴν εἶδαν καὶ μῆδεα πυκνά.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ τροφῆσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἐμίχθεν,
 στάντων μὲν, μενελάος ὑπερτεχεν ευρυᾶς ὠμῶς, 210
 ἀμφῷ δ' ἰεδομένῳ, γεραρωτερός ἦεν ἰδυσεῖς.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ μυῖθαῖς καὶ μῆδεα παντσίιν ὑφαίονον,
 ἦτοι μὲν μενελάος ἐπιτροχαδὴν ἀγορέεν,
 παῖρα μὲν, ἀλλὰ μαλα λιγυῶς, ἐπεὶ οὐ πολὺμυῖθος. 214
 ἀλλ' ἵοτε δὴ πολυμητὶς ἀνατίσκειν ἰδυσεῖς, 216
 στᾶσκεν, ὑπαὶ δέ εἶδεσκε κατὰ χθονὸς ὀπμάτα πηγσάνς,
 σκηπτρον δ' οὐτ' ὀσισῶ, εὐτε προπρηνές, ἐκώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφές τεχέσκεν, αἰδριῖ· φῶτι φοικῶς· 219
 ἀλλ' ἵοτε δὴ ῥοπα τε μεγάλῃ ἐκ στήθεος ἵτεεν, 221
 καὶ ἔπεα νιφάδεσι φοικῶτα χεῖμεριῇσιν,
 οὐκ ἀν ἐπειθ' ὀδυσεῖ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος. 223
 τὸ τρίτον αἶτ', αἰάντα εἶδων, ἐρεῖν' ἰο γεραφός· 225
 τίς τ' ἀρ' τοδ' ἄλλος ἀχαιῖος ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 ἐκστόχος ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' ευρυᾶς ὠμῶς·
 τὸν δ' ἔλενη τανυκεπλὸς ἀμείβετο, δίφα γυναικῶν·
 ὅττος δ' αἶψας ἐστὶ πελωρίος, ἱερκὸς ἀχαιῶν·
 ἰδομένεῖς δ' ἱετερῶθεν ἐνὶ κρήτεσι, θεὸς ἴως, 230
 ἔστηχ'· ἀμφὶ δέ μιν κρητῶν ἀγοὶ ἀγερθενται.
 πολλακὶ μιν χσείνισσεν ἀρεΐφιλος μενελάος
 φοικῶ ἐν ἡμετερῷ, ἵοπατε κρητῶθεν ἱκοῖτο.
 νῦν δ' ἄλλοις μὲν πάντας ἰορᾷ φελικῶπας ἀχαιῖος· 234

δοῖα δ' οὐ δύναμαι ἰδεῖν κοσμητορὶ λαῶν,
καστορὰ θ' ἵπποδαμον, καὶ πυγὰς ἀγαθὸν πολυδευκεα,
ἀφροκασίγνητῶ, τῶ μοι μίᾳ γῆνατο μητρί.
ἡ οὐχ ἐσπεύθη λακεδαίμονος ἐκς ἐρατεινῆς;
ἡ δευρο μὲν ἔποντο νῆες· ἐνὶ ποντοποροῖσιν,
νῦν δ' αὖτ' οὐκ ἐθέλonti μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
αἰσχεῖα δέδδοτες καὶ οὐκ εὖ πολλ', ἵα μοι ἐστίν;

236

Γ

ὣτως φάτο· τοὺς δ' ἤδη καθέχεν φυσιδόσατος αἰα.
κηρύκες δ' ἀνα ῥαστῷ θεῶν φέρον ἱερκία πύθτα,
ῥαρνε δύω, καὶ ῥοῖνον ῥεῖφρονά, κερκὸν ἀραρῆς,
ἀσκαῖον ἐν αἰγείο· φέρε δὲ κρήνηρα φαεινόν
κηρυκὲς ἰδαῖος, ἦδε χρυσεῖα κυπέλλα·

243

245

ᾧ τρυνεν δὲ γέροντα παρῆσταμενός τ' ἐπέεσσιν·
οῖσσι, λαομέδοντι ἄδῃ· καλεσόντιν ἀρίστοι
τροφῶν θ' ἵπποδαμῶν, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἐς πῆδιον καταβῆναι, τὴν ἱερκία πύθτα ταμῆται·
ἀτὰρ ἀλεξάνδρος καὶ ἀρετὴφιλος μινελαῖος
μακρῆς· ἐνχειῖσι μάχης· ἀμφὶ γυναικί·
τῷ δὲ νικῆσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἐποῖτο·
τοὶ δ' ἄλλοι, φίλοισι καὶ ἱερκία πύθτα ταμῶντες,
ναῖοιμεν τροφῇν ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεῶνται
ἀργὸς ἐς ἱπποβοτόν καὶ ἀχαιῖδα καλλιγυναικά.

250

ὣτως φάτο· ῥίγησεν δ' ἡ γέρων, ἐκείλει δ' ἑταίρους
ἱπποὺς δαευνγυμνέμεναι· τοὶ δ' ἰσχυρῶς ἐπὶ θόρον.
ἀν δ' ἀρ' ἐβῆ πριαμὸς, κατὰ δ' ἡμῖν ἐταῖρον ὀπίσσω·
παρ δὲ τοὶ ἀντήνων περικαλλεῖ· ἐβῆσαντο διφρῶν.
τῶ δὲ δια σκαίειν πῆδιον ἔχον ᾧπυας ἱπποὺς.

255

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' εἰκόντο μετὰ τροφῆς καὶ ἀχαιῶς,
ἐκς ἱππῶν ἀποβάντες ἐπὶ χθονα πάλυβοις τείραν,
ἐς μέσσον τροφῶν καὶ ἀχαιῶν ἐστίχασαντο.

260

ᾧ τρυνεν δ' αὖτ' ἐπεὶ ῥα ῥατὰς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
ἀν δ' ἰδοῦσας πολυμήτις· ἀτὰρ κηρύκες ἀγαφαί
ἱερκία πύθτα θεῶν γούνατον, κρήνηρα δὲ ῥοῖνον
μισγόν· ἀτὰρ βασιλεῖσιν ἰδὼν ἐπὶ χεῖρας ἔχον·
ἀτρεΐδης δὲ ῥευσσάμενός χεῖρας μάχης,
ἡ τοὶ παρ' ἡσίοτος μάγα κούρεον αἶψα ἀτόρτο,
ῥαρνων ἐκ κεφαλῶν ταμνε τριχάς· ἀτὰρ ἐπεὶ
κηρύκες τροφῶν καὶ ἀχαιῶν κῆραν ἀρίστοις.

265

τοῖσιν δ' ἀτρεΐδης μεγαλ' εὐχάτο, χεῖρας ἀνασχών·

270

275

ὅσῃ πατέρ, ἰδὼν μεδῶν, κῆδος τε, μεγίστη,
ἡ ἥλιος θ', ὅς παντ' ἐφορᾷ, καὶ παντ' ἐπακοφίς,
καὶ ποταμοὶ, καὶ γαῖα, καὶ τοὶ ὑπερνεβὲ κομῶνται
ἀνθρώπος τίνυσθ', ὅστις κ' ἐπιτορκεν ὁμοσπῇ!
ὑμεῖς μαρτυροὶ ἐστέ, φυλάσσετε δ' ἱερκία πύθτα·
εἰ μὲν κεν μινελαῖος ἀλεξάνδρος καταπτεφύῃ,
αὐτὸς ἐπεὶ ἔλκων ἔχεται καὶ κτήματα πάντα,

280

- ἡμεῖς δ' ἐν ναῦσι νειώμεθα ποντοποροισιν· Γ
 εἰ δὲ κ' ἀλεξανδρὸν κτεινῇ χσανθὸς μενελάος,
 τροφὰς ἐπειθ' ἑλενὴν καὶ κτηματὰ πάντ' ἀποδῶναι. 285
 ἦ, καὶ ἐπὶ στομαχοῦς φάρων ταμεὺς νηλεῖ χαλκῷ· 292
 καὶ τοὺς μὲν κατεβῆκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαιρόντας. 293
 φοῖνον δ' ἐκ κρήτηρος ἀφυσσάμενοι δαπάσιν 295
 ἐκχεόν, ἡδ' εὐχόντο θεοῖσ' αἰφειγενετήσιν·
 ἱπῶδες δὲ τίς ἑσπεσκεν ἀχαιῶν τε τροφῶν τε·
 δῶε' κυδίστε, μέγιστε, καὶ ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλοι,
 ἱοποτεροὶ προτεροὶ ὑπερ ἱερκία πημῆναιαν,
 ἱπῶδες σφ' ἐκκέφαλος χαμάδις ρεῖοι, ἵως ἰοδὲ φοῖνος, 300
 αἴτων, καὶ τέκεων· ἱαλοχοὶ δ' ἄλλοισι μιγύειν.
 ἵως ἔφην· οὐδ' ἀρὰ πῶ σφιν ἐπεκραφαίνε κρονίαν.
 τοῖσι δὲ δαρδανίδης πριάμος μετὰ μύθον ἐφespεν·
 κεκλυτε μέο, τροφὰς, καὶ τεύκημίδες ἀχαιεῖ· 305
 ἦτοι ἐγὼν εἰμὶ· προτὶ φίλσιον ἀνεμοεντσαν
 ἀπς, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἱοῦσθαι
 μαρναμένον φίλον ἑταῖον ἀρεφίφιλῷ μενελάῳ.
 δῶε' μὲν ποῦ τογε φοῖδε καὶ ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλοι,
 ἱοποτεροῦ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
 ἦ ῥα, καὶ ἐς διφρον φάρως θετοὺς φοῖσθες φῶς· 310
 ἀνδ' ἀρ' ἐβρίν' αἴτος, κατὰ δ' ἱγνὶ εἵτεινεν ὀπισσῶ·
 παρ δὲ τοῖς ἀντήνων περικαλλεῖ ἐβησατο διφρον·
 τῷ μὲν ἀρ' ἀπσοροῖ προτὶ φίλσιον ἀπονέοντο.
 ἱεκτωρ δὲ πριάμοιο παῖς καὶ δίφος ἱοδυσσῆς,
 χῶρον μὲν πρῶτον διεμετρεῖον, αἴταρ ἐπεῖτα 315
 κλήροισιν ἐν κυνέῃ χαλκῆρει ἐπαλλόν τελοντες,
 ἱοποτερος δὲ προσθεν ἀφείη χαλκεὸν ἐνχος.
 λαφοὶ δ' ἤρῃσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνεσχόν·
 ἱπῶδες δὲ τίς ἑσπεσκεν ἀχαιῶν τε τροφῶν τε.
 δῶε' πατερ, ἰδὴθεν μέδεων, κυδίστε, μέγιστε, 320
 ἱοποτερος ταδὲ φέργα μετ' ἀμφοτεροῖσιν ἐβῆκεν,
 τὸν δὸς ἀποφθιμένον δοῦναι δομὸν ἀγίδος εἰσῶ,
 ἡμῶν δ' ἀφ' ἐφελότητα καὶ ἱερκία πῖθτα γενεσθαι.
 ἵως ἀρ' ἔφην· καλλέν δὲ μέγας κορυθαῖολος ἱεκτωρ,
 ἀπὸ ἱορῶν· παριὸς δὲ βοῶς ἐκ κλήρος ὀροῖσεν. 325
 τοῖς μὲν ἐπειθ' ἰδόντο κατὰ στιχὰς, ἱγχνὶ ἱεκάστῳ
 ἱπποὶ ἀτερσιποδὲς καὶ ποικίλα τευχέ' ἐκείτο.
 αἴταρ τογ' ἀμφ' ὀμοῖσιν ἐδύσατο τευχέα καλά
 δίφος ἀλεξανδρὸς, ἱελενὴς ποτὶς ἡῦκομοιο.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνημῆσιν ἐβῆκεν 330
 καλάς, ἀργυροῖσιν ἐπισφυριοῖσ' ἀραρυίας·
 δεξιτέρον ἀφ' ὀσσηκα περὶ στήθεσσι· ἐδύφεν
 ἱοφὸς κασιγνήτοιο λυκαφῶντος· ἡρμῶσε δ' αἴτῳ·
 ἀμφὶ δ' ἀρ' ὀμοῖσιν βαλετο χσιφὸς ἀργυροῖτον,
 χαλκεὸν αἴταρ ἐπεῖτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335

πρᾶτι δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυμαίνῃ τεύτυχτον εἴηκεν.
 ἱπποῦριν δδαινον δὲ λοφὸς καθυπερβέν εὐευν.
 ἑλλετο δ' αλκιμον ἐνχος, τοῖσι παλαμῆφι ἀρήρευν.
 τῶς δ' αὖτως μενελάος ἀρεφίος ἐντὶ εὐδυνεν.
 τοῖ δ' ἐπαι ὦν ἑκατέρθεν τομιλάφῳ θωρηχθήσαν, 340
 ἐς μέσσον τροφῶν καὶ ἀχαιῶν ἐστιχαόντο,
 δδαινον δερκομένοι· θαμβὸς δ' ἔχεν εἰσφοραόντας· 342
 καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χῶρῳ, 344
 σείοντ' ἐνχείας, ἀλλήλοισιν κοτειόντε. 345
 προσθε δ' ἀλεξάνδρος προΐτεε δολιχοσκίον ἐνχος,
 καὶ βάλεν ἀτρεΐδαφῳ κατ' ἀσπίδα παντοσε γείσῃν,
 οὐδ' εἰρήγυσεν χαλκῶν, ἀνεγναμφθῇ δὲ τοῖσι αἰχμῇ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· τοῖ δὲ δειότερος ὦρνυτο χαλκῷ
 ἀτρεΐδης μενελάος, ἐπευχσάμενος δι' ἰὺ πατρί· 350
 δσέφ' ἄνα, δὸς τίσασθ', ἵος μὲ προτερος κακὰ φοργεν, 351
 ἱοφρα τίς ἀν' ῥίγητι καὶ ὀπσιγόνων ἀνδραπῶν 353
 χρεῖνοδοχὸν κακὰ ρεκσαι, ἵος ἀν' φιλοτῆτα παρασχῇ.
 ἦ ῥα, καὶ ἀνπεταλὼν προΐτεε δολιχοσκίον ἐνχος, 355
 καὶ βάλε πριαμιδάφῳ κατ' ἀσπίδα παντοσε γείσῃν·
 δια μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαφεινῆς ὀβριμὸν ἐνχος,
 καὶ δια θωρηκὸς πολυδαίδαλοφ' ἡρηρεῖδοτο·
 ἀντικρυς δὲ παρὰ λαπαρῇν διαμήσσε χιτῶνα
 ἐνχος· τοῖ δ' ἐκλινθῇ, καὶ ἀλεΐσατο κῆρα μελαιναν· 360
 ἀτρεΐδης δὲ γερυσσάμενος χσιφὸς ἀργυροτήλῳ
 πληγσεν ἀνασχομένος κορυθὸς φάλλον· ἀμφὶ δ' ἀρ' αὖτῳ
 τριχθα τε καὶ τετραχθα διατρύφεν ἐκπέσε χεῖρος·
 ἀτρεΐδης δ' ὤμαργσε, φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρυν·
 δσέφ' πατερ, οὐτίς σεφὸ θεῶν ὀλοφωτερος ἄλλος! 365
 ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι ἀλεξάνδρον κακατήτος·
 νῦν δὲ μοι ἐν χεῖρεσ' εἶα γῇ χσιφὸς· ἐκ δὲ μοι ἐνχος
 ἦτιχθῇ παλαμῆφι γετωσίῳ, οὐδ' ἐβάλον μιν.
 ἦ, καὶ ἐπαΐκσανς κορυθὸς λαβὼν ἱπποδάσυις,
 ἑλκε δ' ἐπιστρέψανς μεθ' εὐκνημίδας ἀχαιῶς· 370·
 ἀνχε δὲ μιν πολυκῆστος ἱμᾶς ἱαπαλῇν τυπο δειρῇν,
 ἵος τοῖσι τυκ' ἀνθερεῶνος ἱοχεῖς τέτατο τρυφαλῆης.
 καὶ νῦν κεν εἰερωσεν τε, καὶ ἀσπετον ἦϊρατο κυδὸς,
 εἰ μὴ ἀρ' ἱοκσὺ νῆσσε διὸς θυγατῆρ ἀφροδίτῃ,
 τῇ τοῖσι ἔρηγυσεν ἱμᾶντα βοφὸς ἱΐφι κταμένοφῳ· 375
 κῆν δὲ τρυφαλεῖα ἱαμ' ἔσπετο χεῖρι παχυτῇ.
 τὴν μὲν ἐπεὶ θῆρας μεθ' εὐκνημίδας ἀχαιῶς
 ριπτοσ' ἐκιδνεΐσανς, κομίσαν δ' ἐριήρες ἑταιροί.
 αἴταρ τογ' ἀπὲς ἐποροῖσε κατακταμέναι μενεαιναν
 ἐνχεῖ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐκστάρπακσ' ἀφροδίτῃ 380
 ρεφα μάλ', ὥσπερ θεὸς ἐκαλυπτε δ' ἀρ' ἦερι πολλῇ.
 κατ' δ' ἔσσε· ἐν θαλαμῷ, ἑυῶδεϊ, κῆῶνεντι.
 αἴτῃ δ' αἴθ' ἐλεην καλεοντοσ' ἐς τὴν δ' ἐκίχανεν

πυργῷ ἐφ' ὑψηλῷ· περι δὲ τροφίδες ταλὶς ἦσαν· Γ
 χεiri δὲ νεκταρεὺς Γεανόφ'· εἰναικσε λαβόντσα· 385
 γραφί δὲ μιν βεῖκυια παλαιγενεῖ προσέειπεν
 εἰροκομῷ, τῇ τοι λακεδαιμονι ναυταυτοῦ
 ἦσκειν εἰρία καλὰ, μαλιστα δὲ μιν φιλεσκεν·
 τῇ μιν βεῖδσαμενῃ προσεφῶνε δι' ἀφροδίτῃ·
 δευρ' ἰθ'· ἀλεξσαῖνδρος σε καλεῖ· βαικονδε νεεσθαι· 390
 πεινος τογ' ἐν θαλαμῷ καὶ δινῶτοισι λεχεσσι,
 καλλεῖ τε στιλβων καὶ εἰσμασι, οὐδε κε φαιης
 ἀνδρὶ μαχησαμενον τουγ' ελθεμεν, ἀλλὰ χορονδε
 ερχεσθ'· ἡε χοροφὸ νεφον ληγοντα καθιδεεν.
 ἴως φατο· τῇ δ' ἀρα θυμὸν ἐνι στηθεσσι ορίεν· 395
 βῆ δὲ κατασχομένη Γεανῷ ἀργητι φαεινῷ,
 εἰγῇ· παντσαῖς δὲ τροφίδαις λαθὲν ἦρχε δὲ· δαιμων.
419
420
 ταὶ δ' τοτ' ἀλεξσαῖνδροφὸ δομον περικαλλεῖ· ἱκόντο,
 ἀμφιπολοὶ μιν ἐπεῖτα θόως ἐπὶ βεργ' στραπόντο,
 τῇ δ' εἰς τυτσοροφὸν θαλαμὸν κε δίφα γυναίκων.
 τῇ δ' ἀρα διφρον τέλοντσα φιλομειδῆς· ἀφροδίτῃ
 ἀντ' ἀλεξσαῖνδροφὸ θεα κατεβῆκε φερόντσα· 425
 ἐνθα καθιδό· τέλενη, κοφρὴ διος αἰγίτοχοφo,
 οσσε καλὶν κλῖναντσα· ποσιν δ' ἡμιπαπε μυθῷ·
 ἡλυθεῖς ἐκ πολέμοφ'· ἴως ὠφέλες ἀτοθ' ὀλεσθαι,
 ἀνδρὶ δαμενς· κρατερῷ, ἴος εἰμος προτερος ποσὶς ἦεν!
430
 ἡ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχε· ἀρεῖφιλον μενελαῖο·
 σῇ τε βιγῇ, καὶ χερσὶ, καὶ ἐνχεῖ, φερτέρως εἶναι·
 ἀλλ' ἰθὶ νῦν προκαλῆσσαι· ἀρεῖφιλον μενελαῖον
 ἐκστατὶς μαχεσασθαι ἐναντίον! ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε
 παύσασθαι κελομαι, μὴδε χεῖρα μὲνελαιῷ
 ἀντίβιον πολέμον πολέμιδσεμεν, ἡδὲ μαχεσθαι 435
 ἀφραδεως, μὴ πως ταχ' τυτ' ἀτοφὸ δορεὶ δαμνῆς.
 τὴν δὲ παρὶς μυθώισεν ἀμειβομενος· προσέειπεν·
 μὴ με, γυναί, χαλεπείσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνίσπε.
 νῦν μὲν γὰρ μενελαῖος ἐνίκησε γούν ἀθηνῇ·
 κείνον δ' αἴτις ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ ἐντὶ καὶ ἡμῖν.
440
 ἀλλ' ἀγε δὴ φιλοτῇτι τραπέιομεν εὐνῆθεντε·
 οὐ γὰρ πῶ ποτε μ' ἰῶδε φρενας ἐρὸς ἀμφεκαλυπτσεν,
 οὐδ' ὅτε σε προτερον λακεδαιμονος ἐκς ἐρατεινῆς
 ἐπλεον ἱερπασσας· ἐν πορτεποροισὶ ναύεσιν,
 νησῷ δ' ἐν κραναῇ ἐμῇ γῃ φιλοτῇτι καὶ εὐνῇ, 445
 ἴως σέφo νῦν ἐραμαι, καὶ με γλυκὺς ἡμερος ἱερρεῖ.
 ἦ ρα, καὶ ἦρχε λεχεσδε κων, ἱαμα δ' ἔσπεθ' ἀνοῖτις·
 τω μὲν ἀρ' ἐν τρήτοισι κατανασθῆν λεχεσθιν.
 ἀτρείδης δ' ἀν' ὁμιλῶν ἐφοικας, θῆρι βελοικας,
 αὶ ποτ' ἐσθλῆς αἰετὸς ἀλεξσαῖνδρον θεαφειδέα. 450
 ἀλλ' οὐτὶς δυνατὸ τρέφαι κλῆσθαι τ' ἐπικουρῶν
 δεῖκσαι ἀλεξσαῖνδρον τοτ' ἀρεῖφιλῷ μενελαῖῳ. 452

τοὶ δὲ θεοὶ παρ' ὁσῆνι καθήμενοι ἤγορευοντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι ποτνια τῆβη
νεκτάρ εἰονοχόεσσ'· τοὶ δὲ χρυστεῖσι δεπασσιν
δέδεχάτ' ἀλλήλοισ, τροφῶν πολλὴν εἰστοραοντες.
αἰτικ' ἐπειραέτο κρονίδης ἐρεθιδόμεν ἱερῇν,
κερτομοῖσι γέπεσσι παραβλήθηδ' ἀγορεύων·

4

δοῖαι μὲν μενελαῶ, ἀρηγόνες ἐντὶ θεῶν.
ἀλλ' ἦτοι ται νοσφι καθήμεναι εἰστοραοντσαι
τερπεσθον· τῷ δ' αἶτε φίλομειδης ἀφροδίτῃ
αἶψαι παρμεμελῶκε, καὶ αἴτοφο κήρας ἀμυῖναι·
καὶ νῦν ἐκσεσαῶσαν οἴομενον θανέεσθαι.

5

7

9

10

ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρετῇφιλοο μενελαῶ·
ἡμεῖς δὲ φραδσαμεθ', ὅπως ἐστὶ ταῦδε ἔργα·
ἡ ρ' αἴτις πολέμων τε κακὸν καὶ φυλίσσιν αἰνῇν
ὀρσομεν, ἡ φίλοτητα μετ' ἀμφοτέροισι βαλῶμεν.
εἰ δ' αἴτως τοδὲ πάντῃ φιλον καὶ ἡδὺ γενοίτο,
ἦτοι μὲν ῥοικεῖτο πόλις πριαμοφο ἱανακτος,
αἴτις δ' ἀργεῖσιν ἱελομένη μενελαῶς ἀγοίτο.

15

ἴως ἐφαθ'· αἱ δ' ἐπεμύκσαν ἀθηναῖη τε καὶ ἱερῇ·
πλήσσαι ταιγ' ἱησθῆν, κακὰ δὲ τροφῆσ' ἐμεδέσθῃ.
ἦτοι ἀθηναῖη ἀκείων ἦν, οὐδὲ τι γέσπεν,
ἐκυδσομένη δι' πατρί, χολος δὲ μιν ἀγρίος ἱαίρειν·
ἱερῇ δ' οὐκ ἐχαδὲ στήθος χολον, ἀλλὰ προσῆυδα·

20

αἰνοτάτῃ κρονίδῃ, ποίον τὸν μῦθον ἐφέσπες;
πῶς ἐθέλεις ἱαλίον θέμεναι πονον, ἢ ἀτελεστον
ἱδρῶα, τὸν ἱδρῶσα μογῶ; καμμένη δὲ μοι ἱέπποι
λαῖον ἀγειρόντῃ, πρῆσιμῳ κακῷ, τοῖο τε παιδῶν.
ἐρδ' ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινεομεν θεοὶ ἄλλοι.

25

τὴν δὲ μετ' ὀχθήσαντ' προσεφῇ νεφέληγερετὰ δσέεσσ'
δαίμονι, τί νῦν σε πριαμος πριαμοφο τε παῖδες
τοσα κακὰ ρέδοντιν, ὅτ' ἀσπερχες μενεαίνεις
ἱλφίος ἐκσάλαπακσαι τεύκτιμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ σὺγ', εἰσελθόντσα πυλάς καὶ τείχεα μακρά,
ἄμνον βεβρωκοῖς πριαμον, πριαμοφο τε παῖδας,
ἀλλοῖς τε τροφῆς, τότε κεν χολον ἐκσακασαῖο.

30

35

ἐρξσον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῖο γὰρ νεῖκος ὀπίσσω
σοὶ καὶ ἐμοὶ μετ' ἐρίσῃ μετ' ἀμφοτέροισι γενήται.
ἀλλὰ δὲ τοὶ ἔρεω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλέο σῆσιν·

ἵποτε κεν καὶ ἐγὼ μεμαφῶς πολλὴν ἐκσάλαπακσαι
τὴν ἐθέλω, ὅθι τοὶ φίλοι ἀνέρες ἐγγεγααντιν,
μὴ τί διατρίβωμεν τὸν ἐμὸν χολον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι·
καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ ἐδῶκα ἱεκῶν ἀτεκοντι γὰρ θυμῷ.

40

ἴαι γὰρ ἱπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστεροεντὶ
ναῖεταοντι πόλιςτες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ταῶν μοι περὶ κέαρ τίθεσκατο ἱλφίος ἱερῇ.
οὐ γὰρ μοι ποτε βωμος ἐδέετο δαίτος ἱεῖσθης,

45

46

48

Hom.

F

λοιβης τε, κνισσης τε· το γαρ λαχομεν γeras ημεες. 4
 τον δ' ημειβετ' επειτα βοδῶπις ποτνια τηρη' 50
 ητοι εμοι τρεις μεν πολυ φιλαται εστι πολιστες,
 αργος τε, σπαρτη τε, και ευρωαγνυια μυκηνη'
 τας διαπερδσαι, τοτ' αν τοι απεχθωνται περι κειρι-
 τρων ουτοι εγω προσθ' ιστοταμαι, ουδε μεγαιριω. 55
 ειπερ γαρ φθονεω τε, και ουκ εφασ διαπερδσαι,
 ουκ ανυω φθονεοντο· επειη πολυ φερτερος εσσι.
 αλλα χρη και εμον θεμεναι πονον ουκ ατελεστον·
 και γαρ εγω θεος ημι, γενοσ δε μοι ενθεν, τοθεν σοι·
 και με πρεσβυτατην τακετο κρονος ανκυλομητης, 60
 αμφοτερον, γενεῃ τε, και τοονεκα ση παρακοιτις
 κεκλημαι· συ δε παντσι μετ' αθανατοισι γανασσεις.
 αλλ' ητοι μεν ταθ' υποδεικσομεν αλληλοισιν,
 σοι μεν εγω, συ δ' εμοι· επι δ' ιστονται θεοι αλλοι
 αθανατοι· συ δε θαῖσον αθηναῖῃ επιτηλαι, 65
 ελθεμεν ες τροφω και αχαιῶων φυλφοπιν αινην,
 πειραῖν θ', ως κεν τροφες τυπερκυφδαντας αχαιῶος
 αρχωντι προτεροι τυπερ τορκια δηλησασθαι.
 τως εφαιτ'· ουδ' απιθησε πατηρ ανδραν τε θεων τε·
 αττιξ' αθηναῖην γερεα πτεροεντα προσῆυδα·
 αιπσα μαλ' ες στρατον ελθε μετα τροφας και αχαιῶος, 70
 πειραῖν δ', τως κεν τροφες τυπερκυφδαντας αχαιῶος
 αρχωντι προτεροι τυπερ τορκια δηλησασθαι.
 τως γεσπων ᾠτρυνε παρος μεμαυειαν αθηνη·
 βη δε κατ' ολυνποφο καρηνων ατικσαντσα. 75
 τοιον δ' αστερ' εῖηκε κρονος παῖς ανκυλομητης,
 η νατῆσι τερας, ηε στρατῶ ευρυῖ λαφω,
 λαμπρον· τοο δε τε πολλοι απο σπινθηρες ἱτενται·
 τῶ γεφικυῖ ητικσεν επι χθονα παλλας αθηνη,
 κατ' δ' εθορ' ες μεσσον· θαμβος δ' ιστοεν ειστοραοντας. 79
 ἔφωδε δε τις γεσπεσκε φιδων ες πλησιον αλλον· 81
 η ρ' αττις πολεμος τε κακος και φυλφοπις αινη
 εσσεται, η φιλοτητα μετ' αμφοτεροισι τιθητιν
 δσεφς, τοστ' ανθρωπων ταμιης πολεμοφο τετυχται.
 τως αρα τις γεσπεσκεν αχαιῶων τε τροφω τε. 85
 τη δ' ανδρι βικελη τροφω κατεδυφσαθ' ομιλφον,
 λαφοδοκῶ αντηνοριδη, κρατερῶ αιχημητῆ,
 πανδαρον αντιθεον διδοσημενη, ει ποφ εφευροι.
 τευρε λυκαφονος τωον αμυφμονα τε, κρατερον τε,
 ιστοταοτ'· αμφι δε μιν κρατεραι στιχες ασπισταφων· 90
 ανχοφο δ' ιστοταμενη γερεα πτεροεντα προσῆυδα· 92
 η ρα νυ μοι τι πιθοιο, λυκαφονος τωις δαφωφρον·
 τλᾶιης κεν μενελαῶῷ επιπροθεμεν ταχυν ἱτον·
 παντσι δε κε τροφεσι χαριν και κυφδος ταροιο. 95
 αλλ' αγ', οἰστεφσον μενελαφο κυφδαλιμοφο· 100

ευχεο δ' ἀπαλλῶνι λυκηγενεῖ, κλυτοτοκοσῶ,
 φαρινῶν πρῶτογονων ρεκσεεν κλειτην ἑκατονβην,
 φοικαδε νοστήσανς ἱερῆς εἰς ἑαυτοῦ δολιχῆς.

4

ὣς φασ' ἀθηναῖ· τῷ δὲ φρενας ἀφρονι πείθεν.
 αἴτι· ἐσθλὰς τοκσὸν ἐϋχσυστον, ἱκσταλοῖ αἶγος
 αἰγριοῖ, ἰὸν ῥα ποτ' αἴτος, ὑπο στερνοῖ τυχησάνς,
 πετρῆς ἐκβαίνοντα δεδεχμένος ἐν προδοκῆσιν,
 βεβλήκεις πρὸς στήθος· ἰὸ δ' ὑπτιος ἐπέσε πετρῇ·
 τοῦ κερά· ἐκ κεφαλῆς ἑκ καὶ δεκά ἑσπ' ἐπεφυῖκεν·
 καὶ τὰ μὲν ἀσκησάνς κεραοχσυστος ἦραρε τεχτων,
 παν δ' ἐϋ λείψανος χρυσῆν ἐπέθηκε κορωννῇ·
 καὶ τὸ μὲν ἐϋ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀνκλῖνας· προσθεν δὲ σάκεα σθένος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναίτικειαν ἀρεῖαι ἡμῖς ἀχαιῶν,
 αἴταρ ἰὸ συλῆαι πώμα φαρετῆς, ἐκ δ' ἑλεθ' ἰόν·
 αἰψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκοσμεῖ πικρὸν οἶστον,
 ευχετο δ' ἀπαλλῶνι λυκηγενεῖ, κλυτοτοκοσῶ,
 φαρινῶν πρῶτογονων ρεκσεεν κλειτην ἑκατονβην,
 φοικαδε νοστήσανς ἱερῆς εἰς ἑαυτοῦ δολιχῆς.

105

110

114

116

118

120

ἔλκε δ' ἰομοῖ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νευρα βοφεία·
 νευρὴν μὲν μαδσῶ πελάσεν, τοκσῶ δὲ σιδήρον.
 αἴταρ ἐπεὶ κυκλωτέρης μεγά τοκσὸν εἰσείνεν,
 λινγσε βίος, νευρὴ δὲ μεγ' εἰσαχ', ἑλτο δ' οἶστος
 ἰοκσυβελῆς, καθ' ομίλῳ ἐπιπτεσθαι μενεαίωνων.

125

οὐδὲ σθένος, μενελαε, θεοὶ μακάρες λελαθόντο
 ἀθάνατοι, πρῶτῃ δὲ διὸς θυγατὴρ ἀγελαῖη,
 ἡ τοὶ προσθεν σταντσα, βέλως ἑχεπευκες ἀμύνην.
 ἡ δὲ τοσὸν μὲν ἐβργεν ἀπο χροός, ὡς ἴτε μῆτηρ
 παῖδος ἐβργει ῥυῖαν, ἰὸ ἡδὺ λειχέται ὑπνῶ.
 αἴτη δ' αἴτ' ἰδύνην, ἰὸ δὲ δωσστηρὸς ἰοχέες
 χρυσεῖοι γσυντεχόν, καὶ διπλοφὸς ἦντετο θωρηκῆς·
 δια μὲν ἀρ δωσστηρὸς ἐληλατο δαιδαλεοῖ,
 καὶ δια θωρηκὸς πολὺδαιδαλοῖ ἡρηρεῖστο,
 μίτρησ' θ', ἡν ἐφορε, ρυῖμα χροός, ἑρκὸς ἀκοντων,
 ἡ τοὶ πλείστον ἐρυτο, δια πρὸ δ' εἰσατο καὶ τῆς·
 ἀκροτάτον δ' ἀρ οἶστος ἐπεγραπτσε χροα φῶτος.

130

133

135

139

ὡς δ' ἴτε τις τ' ἐλεφάντα γυνὴ φοινῖκι μιτῆν
 μῆνις, ἡ καίρα, παρῆιον ἐσμεναι ἱππῶν
 κείται δ' ἐν θαλαμῶ, πολυες τε μιν ἤρῃσαντο
 ἱππεῖες φορεεὶν βασιλεῖ δὲ κείται ἀγαλμα·
 τοιοὶ τοι, μενελαε, μινανθὴν ἱαίματι μηροὶ
 ἐσφυφες, κνημαὶ τ', ἡδὲ σφυρα καλ' ὑπενερθεν.

141

144

146

ῥῆγῃσεν δ' ἀρ' ἐπεὶ φανὰς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ῥῆγῃσεν δὲ καὶ αἴτος ἀρεῖφιλος μενελαός.
 ὡς δ' εἶδεν νευρὸν τε καὶ οἰκὸς ἐκτος εὐντας,
 ἐπσοροφὸν τοὶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· ἀγερθῇ.

148

150

- τοις δὲ βαρυ στοναχῶν μετῴφῃ κρῆων ἀγαμμενων, Δ
 χεῖρος ἔχων μενελάον· ἐπεστοναχόντο δ' ἱεταῖροι· 155
 φίλε κασιγνήτε, θάνατον νυ τοι ἱορκί' ἐταμνων,
 οἷον προστήσανς πρὸς ἀχαιῶν τροῖσι μαχέσθαι·
 ἴως σ' ἐβάλον τροφες, κατὰ δ' ἱορκία πιθί' ἐπατήσαν.
 οὐ μὲν πῶς ἱάλιον πέλει ἱορκίον, ἱαίμα τε ἱερνῶν,
 σπονδαὶ τ' ἀκρήτοι, καὶ δεχσῖαι, ἥϊσ' ἐπεπιθμῶν.
 εἰπερ γὰρ τε καὶ αἰτίκ' οὐλύπκιος οὐκ ἐτελεσέν, 160
 ἐκ τε καὶ ὅππε τελεῖ· γούν τε μεγαλῶ ἀπετίσαν,
 γούν σφῆϊσιν κεφαλῆσι, γυναικίσι τε, καὶ τέκεσιν.
 ἴεω γὰρ ἐγὼ τοδε τοῖδα κατὰ φρενα καὶ κατὰ θυμῶν,
 ἐσσεταὶ ἡμῶν, ἵοτ' ἀν ποτ' ὀλωλῇ φίλσιος ἱερῆ,
 καὶ πριαμός, καὶ λαφὸς τεῦμελίω πριαμοῖο· 165
 δσέφς δὲ σφιν κρονιδῆς, ἱυκσιδσυγος, αἰθερί ναιων,
 αἴτος ἐπισειήτιν ἐρεμνὴν αἰγίδα παντσί,
 τῆσδ' ἀπατῆς κοτῶν· τὰ μὲν ἐσσεταὶ οὐκ ἀτελεστά·
 ἀλλὰ μοι αἶνον ἀχὸς σέθεν ἐσσεταὶ, ὦ μενελάε,
 αἱ κε θανῆς, καὶ μοῖραν ἀναπλησῆς βίβοτοφο· 170
 καὶ κεν ἐλεγχίστος πολυδιπσίον ἀργὸς ἱκοίμην·
 αἰτίκα γὰρ μνήσονται ἀχαιοὶ πατρίδος αἰῆς,
 κατ' δὲ κεν εὐχῶλῃν πριαμῶ καὶ τροῖσι λιποῖμεν
 ἀργεῖην ἑλενῆν· σέφο δ' ὅσπετα πυθσεὶ ἀροῖρα
 κειμένο· ἐν τροῖῃ, ἀτελεῖτῆτῶ ἐπὶ ἱερῶ· 175
 καὶ κεν τις ἱερεὶ τροφῶν ὑπερῆνορεόντων,
 τυμβῶ ἐπιθρῶσκων μενελάφο κυθάλιμο·
 αἰθ' ἵοτῶς ἐπὶ παντσί χολὸν τελεσεῖ ἀγαμμενων!
 τὸν δ' ἐπιθαρσύωνν προσεφῇ χσανθὸς μενελάφος· 178
 θάρσσε, μῆδε τι πῶ δειδίσσεο λαφὸν ἀχαιῶν· 183
 οὐκ ἐν καιριῶ ἱοκῶ παγῇ βελος, ἀλλὰ παροῖθεν 185
 ἡρυγέτο δσώστηρ τε παναιφόλος, ἡδ' ὑπενερθεν
 δσῶμα τε, καὶ μίτρη, τὴν χαλκεφες καμὼν ἀνδρες.
 τὸν δ' ἀπαμειβομένοσ προσεφῇ κρῆων ἀγαμμενων·
 αἱ γὰρ δὴ ἵοτῶς εἴη, φίλος ὦ μενελάε!
 φίλῃτῃ δ' ἑλκος ἐπιμασσεται, ἡδ' ἐπιθῆσῃ 190
 φαρμαχ', ἀ κεν πασῇτι μελαιναῶν ὀδυναῶν.
 ἦ, καὶ ταλθυβίον, θεῖον κηρῦκα, προσῆυδα· 193
 ταλθυβί, ἵοτι ταχίστα μαχαφὸν ἀεὺρο καλεσσόν,
 ἱοφρα φίδῃ μενελάον ἀρεῖον, ἀρχὸν ἀχαιῶν, 195
 ἵον τις οἷστεφσανς ἐβάλεν, τοκσῶν τεῦ ἱεῖδως. 196
 ἴως ἐφατ'· οὐδ' ἀρα τοι κηρυκς ἀπὶθήσεν ἀκοφσαν· 198
 βῇ δ' ἱμεναὶ κατὰ λαφὸν ἀχαιῶν χαλκοχίτωνων,
 παπταίνων ἱεροῖα μαχαφὸν· τὸν δ' ἐνοήσεν 200
 ἱεσταότ'· ἀμφὶ δὲ μιν κρατερὰ στιχες ἀσπίστατων. 201
 ἀνχοῖο δ' ἱσταμένος ἱεπεα πτεροεντὰ προσῆυδα· 203
 ὀρσ', ἀσκληπιαδῇ· καλεεὶ κρῆων ἀγαμμενων,
 ἱοφρα φίδῃ μενελάον ἀρεῖον, ἀτρεφὸς ἱμῶν, 205

- τον τις οἶστεψανς εβαλεν, τοκσων τευ̐ φειδως. 206
- †ως φατο· τῷ δ' αρα θυμον ενι στηθεσιν ορειεν· 208
- βαν δ' ιμεναι καθ' ομιλτον ακα στρατον ευρυν αχαιων. 210
- αλλ' τοτε δη ρ' εικαναν, τοθι χσανθος μενελαος
βλημενος ην, περι δ' αττον αγηγεραβ', οσοι αριστοι,
κυκλος', το δ' εν μασσοισι παριστατο φεισφοθος φῶς·
αττικα δ' εκ δσαστηρος αρηρατος τελκεν οἶστον·
τοσ δ' εκσελκομενοφ, παλιν φαγεν τοκσύες ογκοι·
λυψε δε τοι δσαστηρα παναιφολον, ηδ' τυπενερθεν 215
δσωμα τε, και μητρην, την χαλκεες καμον ανδρες·
ατταρ επει φιδεν τελκος, τοθ' ενπεσε πικρος οἶστος,
ταιμ' εκμυδσησανς, επ' αρ' ηπια φαρμακ' επασσεν. 218
- τοφρα τοι αμφ' επεναντο βοην αγαθον μενελαον, 220
- τοι δ' αττις κατα τευχε' εδυν, μνησαντο δε χαρμης. 222
- ενθ' ουκ ανβριδσοντα φιδοις αγαμεμνονα διδον,
ουδε καταπτῶσσοντ', ουδ' ουκ εθελοντα μαχεσθαι·
αλλα μαλα σπευδοντα μαχην ες κυδδιανειραν. 225
- ιπποφς μεν γαρ εἶῶσε και ταρματα ποικιλα χαλκῶ·
και τοφς μεν θεραπων απανευθ' τεχε φωφσκωντας
ευρυμεδων, τuiος πτολεμαιοφο πειραιδαφο·
τῷ μαλα πολλ' επεταλλε παρτισχεμεν, τοποτε κεν μιν
γυια λαβῆ καματος πολυας διακοιρανιοντα· 230
- ατταρ το πεδσος εων επεπωλειτο στιχας ανδρων·
και ρ' τοφς μεν σπευδοντας φιδος δαναων ταχυπωλων,
τοφς μαλα θαρσυφινσκε παρτισταμενος φεπεσιν·
αργειφοι, μη πῶ τι μεθιτετε θεφριδος αλκης·
ου γαρ επι πσευδεσσι πατηρ δεφς εσσετ' αρωγος· 235
- αλλ' τοιπερ προτεροι τυπερ τορκι' εδηλησαντο,
των ητοι αττων τερενα χροα γυφτες εδεοντι·
ιημεες δ' αθῷ αλοχοφς τε φιλας, και νηπια τεκνα
αγσομεν εν ναφεσιν, επην πτολειεθρον τελωμεν.
- τοφστινας αφ μεθιεντας φιδος στυγεροο πολεμοφο, 240
- τοφς μαλα νεικειεσκε χολῶτοισιν φεπεσιν·
αργειφοι, ιτιομαῶροι, ελενχεες, ου νυ σεβεσθε ;
τιφθ' οφτως φεσσητε τεθῆποτες, ηῦτε νεβροι ;
ται τ' επει ὦν εκαμον παλως πεδιοφο θεφοντσαι,
φεσταντ', ουδ' αρα τις σφι μετα φρεσι γιγνεται αλκη· 245
- †ως τυμεες φεσσητε τεθῆποτες, ουδε μαχεσθε·
η μενετε τροφας σχεδον ελθεμεν, ενθα τε ναφες
φερναθ' ευφρυμνοι πολης επι θινι θαλασσης,
τοφρα φιδητ', ακι υμμιν τυπερσχη' χειρα κρονιφων ;
- †ως τογε κοιρανειων επεπωλειτο στιχας ανδρων· 250
- ηλθε δ' επι κρητεσι, κων ανα τολφαμον ανδρων·
τοι δ' αμφ' ιδομενεφα δαφιφφρονα θαφησσοντο·
ιδομενεφς μεν ενι προμαχοις, σφι φεικελος αλκην,
μηριονης δ' αρα τοι πυματαφ ωτρωφνε φαλανγας·

- τοὺς δὲ δίδων γηθήσῃσαν ἀνδρῶν ἀγαμέμνων· 255
 αἰτῖκα δ' ἰδομένεσσι προσήυδα· μείλιχ' αἰσίν·
 ἰδομένεσσι, περὶ μὲν σὲ τίω δαυαῶν ταχυπόλων,
 ἦμιν ἐνὶ πτολεμῶ, ἡδ' ἀλλοιῶ ἐπὶ φεργῶ. 258
 εἴπερ γὰρ κ' ἄλλοι γε καρῆκομασιν ἀχαιοὶ 261
 δαιτρον πίπυνοντι, σὺν δὲ πλεονόμοιο αἰεὶ
 ἔσθῃ, ὥσπερ ἐμοὶ, πίπυνον, τότε θυμὸς ἀνέγει.
 ἀλλ' ὅρσοι πολέμοιο, τοιοῦτο παρὸς εὐχῶ γενέσθαι.
 τὸν δ' αὖτ' ἰδομένεσσι, κρητὸν ἀγὼς, ἀντίον ἦνδ'· 265
 ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοῖς ἐγὼν ἐπὶ κρητὸν ἑταίροισι
 ἐσσομαι, ὥσπερ τοῖς πρώτοις ὑπεσθῇν καὶ κατενεύσαι·
 ἀλλ' ἄλλοις στρουφὶν καρῆκομασιν ἀχαιῶσιν,
 ἰοφρα ταχίστα μαχόμεσθαι· ἐπεὶ γὰρ γ' ἰοφρὶ ἐχέσθαι
 τροφῶ· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδ' ὀπίσσω 270
 ἐσσεῖ, ἐπεὶ πρότεροι ὑπερὶ ἰοφρὶ ἐδήσαντο.
 ὥσπερ ἐφάτ'· ἀτρεΐδῃ δὲ παρὸς κρητὸν ἀγὼς.
 ἦλθε δ' ἐπ' αἰσάντεσσι, κίων ἀνα ἰοφρὸν ἀνδρῶν
 τῶν δὲ κορυσεσθῇν· ἰαμὰ δὲ νεφὸς ἔσπετο πέδων.
 ὥσπερ δ' ἰοφρὶ ἀπὸ σκοπῆς ἰεῖν νεφὸς αἰπὸς ἀνὴρ 275
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ δρεφύροιο ἰεῖν,
 τῶν δὲ τ', ἀνευθεν ἐσθῇ, μελάντερον, ἥτε πῖσσα,
 φαίνεται ἰὼν κατὰ πόντον, ἀγὼς δὲ τὴν λαίλαπα πολλὴν·
 ῥῆγῃσιν τε δίδων, ὑπὸ τὴν σκῆψιν ἦλθε μῆλα·
 τοιοῖσι ἰαμ' αἰσάντεσιν ἀτρεΐδῃσιν αἰσάντων 280
 δαΐον ἐς πόλεμον πυκινὰ κινῶντο φάλαγγες
 κυφάναι, σάκεσιν τε καὶ ἐνχέσιν πεφρικκυῖαι.
 καὶ τοὺς μὲν γηθήσῃσαν δίδων κρητὸν ἀγὼς ἀγαμέμνων,
 καὶ σφῆας φῶνσας ἑταῖρα πτερόεντα προσήυδα·
 αἰσάντ', ἀργεῖων ἡγήτορες χαλκοχιτῶνται, 285
 σφοδρὶ μὲν, οὐ γὰρ ἰεῖν στρουφίον, οὐτὶ κελεύει·
 αἰτῖκα γὰρ μάλα λαὸν ἀναγομένην ἴφῃ μαχεσθῇ.
 αἰ γὰρ, ὅσπερ τε πατέρ, καὶ ἀθηναι, καὶ ἀπὸ πολλῶν!
 τοιοῖς πάντεσσι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γενέσθαι·
 τῶν καὶ ταχ' ἡμιφύσσει πόλις πριαμῶ ἀνέκτορος, 290
 χερσὶν ὑπὸ ἡμετέρῃσιν ἰαλόντα τε, περὶ κρητὸν τε.
 ὥσπερ ἔσπετο τοὺς μὲν λῆπειν αἰτῖκα, ἐβῃ δὲ μετ' ἄλλοις·
 ἐνθ' ἰοφρὸς νεστόρ' ἐστῆμεν, λίγυν πολέμοιο ἀγορεύτην,
 τοὺς ἑταροὺς στελλόντα, καὶ στρουφόντα μαχεσθῇ. 294
 ἱππέας μὲν πρώτα σὺν ἱπποῖσιν καὶ ἰοφρῶσιν, 297
 πέδωσιν δ' ἐκ σκοπῆς ἐσθῇσιν πολέμοιο τε καὶ ἐσθῶσιν,
 ἰοφρὸς μὲν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσοις ἐλάσσειν,
 ἰοφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαῖη πόλεμοιο· 300
 ἱππέας μὲν πρώτ' ἐπετάλλετο· τοὺς γὰρ ἀναγομένην
 σφοδρὶ ἱπποὺς ἰεῖν, μῆδ' ἐκλενέσθαι ἰοφρῶ.
 μῆδ' ἐπὶ, ἱπποσυνῇ τε καὶ ἡνιοχῇ πεποιθῶσιν,
 οἷος προσθ' ἄλλων μεματω τροφῇ μαχεσθῇ,

- μηδ' αναχῶριετ'· ἀλαπαδνότεροι γὰρ εἰσαθε.
 305
 ἶος δὲ κ' ἀνὴρ ἀφ' ἔφω ἰσχυρὸν ἵετ' ἱερμαῖ' ἰκνῆται,
 4
 ἐνχει ὀρεγσασθαι· ἐπεὶ καλὸν φέρτερον ἰσχύος.
 ἴωδε καὶ τοὶ πρότεροι πολέας καὶ τειχε' ἀπορθεόν,
 τὸνδε νοὸν καὶ θυμὸν ἐν στήθεσσι νύχοντες.
 ἴως το γέρον ὠτρύνει, παλαιὸν πολέμων ἱεὺ φειδῶς·
 310
 καὶ τὸν μὲν γῆθησε ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων,
 καὶ μὲν φῶνθ' ἄνδρα περὶ πτερύγεσσι προσῆυδα·
 ὦ γέρον, εἰδ', ἴως θυμὸς ἐν στήθεσσι φίλοιςιν,
 ἴως τοὶ γόνυ' ἐπ' αὐτῷ, βίη δὲ τοὶ ἐνπέδῳ εἴη!
 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ἰομαῖον· ἴως ὅφελον τις
 315
 ἀνδρῶν ἄλλος ἴσχειν, σὺ δὲ κορροτέρῳσι μετῆσαι.
 τὸν δ' ἤμειβετ'· ἐπεὶ γέρωνος ἵπποτα νύκτωρ
 ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἔχων ἐθέλωμι καὶ αὐτὸς
 ἴως ἔμην, ἴως τότε δίον ἐρεωαλιῶνα κατεκτᾶν·
 ἀλλ' οὐκ ὥς ἴαμα πάντα θεοὶ ὄσαν ἀνθρώποισιν·
 320
 εἰ τότε κορρὸς εἴη, νῦν αὖτε με γῆρας ἱκανεῖ·
 ἀλλὰ καὶ ἴως ἵππεσσι μετεσσομαι, ἥδε καλέσσω
 βουλῇ καὶ μυθοῖσι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερνόντων.
 αἰχμᾶς δ' αἰχμασσόντι νείωτεροι, ἵσπερ ἐμεῖο
 ἱσπότεροι γέγοναν, πεποιδαντὶν τε βίῃφιν.
 325
 ἴως ἔφατ'· ἀτρεΐδῃ δὲ παρῶχετο γῆρσενος κέαρ.
 ἔειπ' ἴσιον πέτετο, μένεσθε πλῆγσι κίπῳ,
 ἔστασθ'· ἀμφὶ δ' ἀθηναῖοι, μῆστορες αὐτῆς·
 αἶψα τοὶ πλῆσιον ἔστηκε πολυμήτις ἰδυσσεῖς·
 330
 παρ' δὲ κεφαλῇσιν ἀμφὶ στιχέας οὐκ ἀλαπαδνᾶν
 ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαφὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νείων γυνορινομένη κινῶντο φάλαγγες
 τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ ἀχαιῶν· τοὶ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ἵσπερ πυργὸς ἀχαιῶν ἄλλος ἐκείδων
 335
 τρώων ἱομῆσι, καὶ ἀρχαῖαν πόλιν.
 τὸς δὲ ἰδὼν νείκεσσε ἱάναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 καὶ σφείας φῶνθ' ἄνδρα περὶ πτερύγεσσι προσῆυδα·
 ὦ ἴσιε πέτετο, διοτρεφὸς βασιλεὺς,
 καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι πεπασμένε, κερδαλεόφρον!
 τίπτε κατακτῶσθόντες ἀφίστατε, μῆνῃτε δ' ἄλλος;
 340
 σφοδρὸν μὲν τε βέβαιε μετὰ πρῶτοιςιν ἔοντας
 ἔσταμεν, ἥδε μάχης καὶ στήθεος ἀντιβολῆσαι.
 πρῶτω γὰρ καὶ δαίτος ἀκοῦσθ' ἐμὸν ἐμεῖο,
 ἵσπερ δαίτα γερνόντων ἐφοπλίζοιμεν ἀχαιοί·
 345
 ἐνθα φίλ', ὅπτα λεία κρεῖα· ἐμμεναι, ἥδε κυπέλλα
 ἰοίνοιο πίνεσθαι μελίηδεος, ἵσπερ ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλος χ' ὁραοῖτε, καὶ εἰ δέκα πυργοὶ ἀχαιῶν
 ἱμείων προπαροῖδε μάχῳιαι νηλεῖ χαλκῷ.
 τὸν δ' ἀρ' ἱπποδρά ἰδὼν προσέφη πολυμήτις ἰδυσσεῖς·
 350
 ἀτρεΐδῃ, ποῖον σε ἔπος φῦγεν ἔρκος ὁδόντων;

πῶς δὴ φῆς πολεμοῖο μεθίταμεν; τοποτ' ἀχαιοὶ
 τροφῶσιν ἐφ' ἵπποδαμῶσιν ἐγῆρομεν τοκοῦν ἀρεῖα,
 οπτσεαι, ἣν ἐβελήσθα, καὶ αἱ κεν τοὶ τα μεμῆλῃ,
 τηλεμαχοῖο φίλον πατέρα προμαχῶσι μίγνεντα
 τροφῶν ἵπποδαμῶν· συ δὲ ταῖτ' ἀνεμῶλια βράδσεις. 355
 τον δ' ἐπιμειδῆσάνς προσεφθ κρείων ἀγαμέμνων. 356
 διφογενες λαφερτιάδῃ, πολυμηχαν' ἰδοῦσσε, 358
 οὔτε σε νικίειω περισσίων, οὔτε κελῶω.
 φοῖδα γάρ, ἥως τοὶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φιλοισιν 360
 ἠπία δῆνεα φοῖδε· τα γὰρ φρονεῖς, ἰα τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἰθὶ· ταῖτα δ' ὀπίσθεν ἀρεσσομεθ', εἰ τι κακὸν οὔν
 ἔφερται· τα δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θιεν.
 ἥως ἔσπων τοὺς μὲν λιπὲν αὐτοῖ, ἐβῆ δὲ μετ' ἄλλοις.
 ἔευρε δὲ τυδεφὸς υἱόν, ὑπερβυφμόν διομηδεά, 365
 ἔεσταοτ' ἐν ὅτ' ἵπποισι καὶ ἵαρμασι κολλητοῖσιν·
 παρ δὲ τοὶ ἔεστηκεε σθένελος, καπανεῖος υἱός.
 καὶ τον μὲν νεικεσσε ἰδῶν κρείων ἀγαμέμνων,
 καὶ μὴν φῶνῃσάνς ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ μοι, τυδεφὸς υἱε δαΐφρονος, ἵπποδαμοῖο! 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεῖς πολεμοῖο γεφυράς;
 οὐ μὲν τυδεφεὶ γ' ἰῶδε φίλον πτώσκαδσεμὲν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ προ φῶλων ἑταρῶν δαΐιοισι μαχεσθαι. 373
 ἥως φάτο· τον δ' οὔτι προσεφθ κρατερός διομηδῆς, 401
 αἰδεσθεὺς βασιλεὺς ἐνὶ πῆν· αἰδοῖοιο.
 τον δ' υἱὸς καπανεφὸς ἀμειβόμενος κῦδαλιμοῖο·
 ἀτρεΐδῃ, μὴ πσευδὲ', ἐπιστάμενος σαφὰ ἔεπεν·
 ἱήμεες τοὶ πατέρων μετ' ἀμεινονες εὐχομεθ' εἶναι· 405
 ἱήμεες καὶ θηβῆς ἑδὸς ἑλλομεν ἑπταπύλοιο,
 παφροτέρων λαφὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἀρείων,
 πειθόμενοι τέρασι θεῶν καὶ δῶῃνος ἀρωγῇ·
 κείνοι δὲ σφετερῇσιν ἀτασθαλιῇσιν ὀλοντο.
 τῷ μὴ μοι πατέρας ποῖ ὁμοῇ ἐνθεο τίμῃ. 410
 τον δ' ἀρ' ὑποδρα ἰδῶν προσεφθ κρατερός διομηδῆς·
 τέττα, σιωπῇ ἴησο, ἐμῷ δ' ἐπιπειθεο μῦθῳ.
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμέσασα ἀγαμέμνονι, ποιμενὶ λαφῶν,
 στρυφνόντι μαχεσθαι τεῦκνημῖδας ἀχαιοῖς·
 τοῖσι μὲν γὰρ κῦδος ἱαμ' ἔπσεται, εἰ κεν ἀχαιοὶ 415
 τροφῶν δαΐωσαντιν, ἑλώντι τε φίλσιον ἱερῆν·
 τοῖσι δ' ἀφ' ἐμεγα πένθος, ἀχαιῶν δαΐωθέντων.
 ἀλλ' ἀγε δῆ, καὶ νοεὶ μεδόμεθα θαφριδος ἀλκῆς!
 ἦ ῥα, καὶ ἐκς ἰσχεῶν γόνυ τευχέσ' ἐτάλτο χαμαῖδε·
 δδαινὸν δ' ἐβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φανακτός. 420
 ἥως δ' ἰοτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυτήχει κῦμα θαλάσσης· 422
 ὀρνυτ' ἐπασσύτερον, δσεφυροῖο ὑπο κινήσαντος,
 ποντῷ μὲν τα πρῶτα κορυσσεται, αἶταρ ἐπειτὰ
 χερσὶ γρήγνυμενος μεγάλα βρεμετ', ἀμφὶ δὲ τ' ἀκρας 425

κυρτον ιον κορυφαῖται, αποπτυφει δ' ἱαλος αχνην·
 ἴως τοτ' επασυτεραι δαναων κινῶντο. φαλαγγες
 νωλεμεως πολεμονδε· κελεφε δ' ἱεφοισιν τεκαστος
 ἡγγεμονων· τοι δ' αλλοι ακην ισαν, ουδε κε φαιης
 τοσον λαφον ἱεπεσθαι ἱεχοντ' εν στηθεσιν αυθην,
 σιγγῇ δεδδιότες σημαντορας· αμφι δε παντσιν
 τευχεια ποικιλ' ελαμπε, τα ἱεσμενοι εστιχαωντο.

4

430

τροφες δ', ἴωστ' οἱες πολυκασμονος ανδρος εν αἱλῇ
 μυθριαι ἱεστηκαντιν αμῆλομεναι γαλα λεικον,
 αδσηχες μεμακυια, ακοφσαντσαι ἱοπα ἱαρνων·
 ἴως τροφων αλαλητος ανα στρατον ευρυν ορῶρεεν.
 ου γαρ παντων ἦεν ἱομος θροος, ουδ' ια γηρυς,
 αλλα γλωσσ' εμεμικτο, πολυκλήτοι δ' εσαν ανδρες.

435

ῶρεσε δε τοῖς μεν αρεῖς, τοῖς δε γλαφκῶπιδις αθηνη,
 δδειμος τ', ἡδε φοβος, και ερις αμοτον μεμαφυια,
 αρεφος ανδροφονοφο κασιγνήτη, ἱεταιρη τε,
 ἡ τ' ολιγη μεν πρῶτα κορυσσεται, αἴταρ επεिता
 ουρανῷ εστηρικσε καρῇ, και επι χθονι βαινει.
 ἡ σφιν και τοτε νεικος ἱομοῖον ενβαλε μεσσῶ,
 ερχομενη καθ' ομιλῶν, οφελλοντσα στονον ανδρων.

440

τοι δ', τοτε δη ρ' ες χῶρον ἱενα γσυνιοντες ἱικοντο,
 γσυν ρ' εβαλον ἱρῖνοῖς, γσυν δ' ενχεα, και μενε' ανδρων
 χαλκιοδωρηκων· αταρ ασπιδες ομφαλοεντσαι
 επλῆντ' αλληλῆσι, πολυς δ' ορυμαγδος ορῶρεεν.
 ενθα δ' ἱαμ' οιμωγη τε και ευχαλη πελεν ανδρων,
 ολφύντων τε, και ολφυμενων· ρεφε δ' ἱαιματι γαια.
 ἴως δ' τοτε χειμαρφοι ποταμοι, κατ' ορεσφι ρεῖοντες,
 ες μισγανκειαν γσυνβιλλετον οβριμον ἱυδωρ.
 κροῖων εκ μεγαλων, κοιλης εντοσθε χαραδρης,
 των δε τε τηλοδι, δουπον εν ορεσιν, εκλυφε ποιμην·
 ἴως των μισγομενων γενετο ἱεφαχη τε φοβος τε.

445

450

455

πρῶτος δ' αντιλοχος τροφων ἱελεν ανδρα κορυστην,
 εσθλον ενι προμαχοισι, θαλυσιαδην ἱεχεπωλον,
 τον ρ' εβαλε πρῶτος κορυθος φαλον ἱεπποδασυιης,
 εν δε μετωπῷ πηγσε, περήσε δ' αρ' οστεον εισῶ·
 αιχημη χαλκειη· τον δε σκοτος εοσ' εκαλυπτσεν·
 ηριπε δ', ἴως τοτε πυργος, ενι κρατερῇ ἱυσμινῇ.
 τον δε πεσοντα ποδων ελαβε κρεφων ελεφῆνωρ
 χαλκιοδοντιαδης, μεγαθυμων αρχος αβαντων·
 ἱελκε δ' ἱυπ' εκ βελεων λελιφημενος, ἱοφρα ταχιστα
 τευχεια συλῆσσει· μινυθα δε τοι γενηθ' ορμη.
 νεκρον γαρ ἱερουντα ἱιδων μεγαθυμος αἱηνωρ,
 πλεφρα, τα τοι κυπτσαντι παρ' ασπιδος εκσεφαεινθη,
 ουτῆσε χσυστῶ χαλκηρει, ελυφσε δε γυια.

460

465

ενθ' εβαλ' ανθεμῖος ἱυῖον τελαμωνιος αἱφας
 ἡῶιον θαλερον, σιμοεντιον· τον ποτε μητηρ

469

473

Hom.

G

- ἰδὼν κατιόντα παρ' ἐχθροῖσιν σιμωσέντος 475
 γῆνατ', ἐπεὶ ρα τοκέσιν ἰαμὶ ἱεσπέτο μήλας ἰδεσθαι· 4
 τοονεκα μιν καλεῖσιν σιμωσέντιον· οὐδὲ τοκέσιν
 τρεφτρα φίλῃσιν ἀπαδάκε, μινυνθαδῖος δὲ τοι αἶψαν
 ἐπλεῖ, ὑπ' αἵματος μεγαθυμοῖο δορὶ δαμέντι.
 πρῶτον γὰρ νιν ἰόντα βάλε στήθος, παρὰ μάδον 480
 δεχσίον· ἀντιπρὸς δὲ δι' ὤμοιο χαλκεῖον ἐνχος
 ἦλθεν· το δ' ἐν κοιμήσῃ χαμαι πέσεν, αἰγείρος ἔως,
 ἦ ρα τ' ἐν ἱταμένη ἑλῆος μεγαλοῖ' ἐπεφύκεεν
 λῆη, ἀταρ τε τοι αἰδοὶ ἐπ' ἀκροτατῇ πεφύαντιν· 485
 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγρὸς ἀνὴρ αἰδῶνι σιδηρῇ
 ἐκσέταμ', ἰοφρα ἔκτεν καμπταῇ περιεκαλλεῖ δῖφρῃ,
 ἦ μὲν τ' ἀδαιομένη κείται ποταμοῖο παρ' ἐχθρῶς·
 τοιον ἀρ' ἀνδραμίδην σιμωσέντιον ἐκστεινάρικσεν
 αἶψαν διόγενος· παρὰ δ' ἀντιφῶς αἰολοθαυρῆος 490
 πριαμίδης καὶ ὀμιλῶν ἀκοντίσεν ἰοφρῷ δορὶ.
 τοο μὲν ἀμαρβ'· ὁ δὲ λείκον, ἰοδυσεῖος ἐσθλὸν ἱεταρὸν,
 βεβλήκει βουβῶν, ἱεπερῶσε νεκρὸν ἑρμῶτα·
 ἦρπε δ' ἀμφ' αἵμα, νεκρὸς δὲ τοι ἀκπέσε χεῖρος.
 τοο δ' ἰοδυσεῖος· μάλα θυμὸν ἀποκταμένοῖ' ἐχολῶθη· 495
 βῆ δὲ δια πρῶμαχων κενουμένων αἰδοῖ χαλκῶ,
 στήθεσιν ἐν μάλ' ἐνχος ἰων, καὶ ἀκοντίσας δορὶ φαφεινῶ,
 ἀμφὶ τοι παπτήναντο· εὐκα δὲ στροφὴς κεχάδοντο,
 ἀνδρὸς ἀκοντίσασαυτοῖ· ἦ δ' αὖχ' ἀλῖον βέλους ἦλκεν,
 ἀλλ' ὑῖον πριαμοῖο νόον βάλε δημοκαφόντα, 500
 ἦος τοι ἀβυδοδὸν ἦλθε, παρ' ἱεπκῶν ὤκυαιψαν·
 τὸν ρ' ἰοδυσεῖος, ἱεταροῖο χαλκῶσαμενος, βάλε δορὶ
 κορσὴν· ἦ δ' ἱεταροῖο δια κροταφοῖ' ἐπερῆσεν
 αἰχμὴ χαλκεῖα· τὸν δὲ σκοτὸς ὅσ' ἀκαλυπτεσεν·
 δαυκτῆσεν δὲ πρῶτα, ἀραβήσας δὲ τευχέ' ἐπ' αἵμα· 505
 χῶρῆσαν δ' ὑπο τε πρῶταχοι, καὶ φαίδιμος ἱεκτωρ·
 ἀργεῖοι δὲ μετ' εἰσαχόν, ἑρυσσάτο δὲ νεκρῶς. 506
 ἐνθ' ἀμαρυνκεῖδην διέφωρα μαῖρ' ἐπεδῆσεν· 517
 χέρμαδιῷ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ἀκριαέντι,
 κνήμην δεχσίτερην· βάλε δὲ θρεῖζικην ἀγὸς ἀνδρῶν.
 πείροφος ἱμβρασιδῆς, ἦος ἀρ' αἰνῶθεν ἠληλουβέεν. 520
 ἀμφοτέρω δὲ τέροντα καὶ ὅσπερ λαφῶς ἀαῖδας
 ἀχρὶς ἀπῆλοφσεν· το δ' ἱεκτωρ ἐν κοιμήσῃ
 κατπέσεν, ἀμφὶ χεῖρε φίλῃσιν ἱεταροῖσι πετασπασας,
 θυμὸν ἀποπνεύσαν· το δ' ἐπέδραμεν, ἦος ρ' ἐβλάεν μιν, 525
 πείροφος· οὐτα δὲ δορὶ παρ' ὀμφαλῶν· ἐκ δ' ἀρα πάντῃσιν
 χύντο χαμαι χελαδῆς· τὸν δὲ σκοτὸς ὅσ' ἀκαλυπτεσεν.
 τὸν δὲ θάνατος αἰνταλὸς ἐπεσσυμένος· βάλε δορὶ
 σφερνὸν ὑπερ μάδσαδ', ἐπαγῇ δ' ἐν πνεύμῳ χαλκῶς·
 ἀνχιμολὸν δὲ τοι ἦλθε θάνατος, ἐκ δ' ἐβριμὸν ἐνχος 530
 ἐσπασάτο στερνόν· ἐφερυσσάτο δὲ χυμφῶς ἱακῆν,

τῷ τογε γαστέρ' ἐτυπτε μισθῷ, ἐκ δ' αἰνυτο θυμῷ.
 τευχέα δ' οὐκ ἀπεδύσε· περὶ στήσαν γὰρ ἵεταίροι,
 θρεΐκες ἀκροκομοί, δολιχ' ἐνχέα χερσὶν ἔχοντες,
 τοὶ τε μέγαν περ εὐντα, καὶ ἰφθίμῳ, καὶ ἀγαθῷ,
 ὥσταν ἀπο σφείων· τοῦδε χασσαμένους πελεμιχθῆ.
 ἴως τῶγ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισ' ἐτετασθή,
 ἦτοι τοῦ μὲν θρεΐκων, τοῦ δ' ἐπειὼν χαλκοχιτῶνων,
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείναντο καὶ ἄλλοι.

535

538

ἐνθ' αὖ τυδεδίδῃ διομηδεὶ παλλὰς ἀθηνῇ
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδήλος μετὰ παντσίιν
 ἀργείοισι γένοιτ', ἥδε κλέος ἐσθλὸν ἱεροίτο.
 δάσε τοὶ ἐκ κορυθὸς τε καὶ ἀσπίδος ἀκαμάτων πυρ,
 ἀστέρ' ὀπωρεῖνῳ ἐναλινκίον, ἵσπε μαλίστα
 λαμπρὸν πανφαινήτι λελοῖμενος ὠκεανοῖο·
 τοῖον τοὶ πυρ δάσεν ἀπο κρᾶτος τε καὶ ὤμων·
 ὥρσε δὲ μιν κατὰ μέσσοι, ἰοθι πλείστοι κλονέοντο.

5

ἦν δὲ τις ἐν τροφῇσι δαρθῆς, ἱαφνείας, ἀμυμῶν,
 ἱερεῖς ἡφαιστοῖο· δὺς δὲ τοὶ τυμῆς ἦστην,
 φηγεῖς, ἰδαίος τε, μάχης τεῦ γείδοτε πάντῃς.

10

τῶ τοι, ἀποκρινθέντε, ἐναντίῳ ἱερμῇθῃτην·
 τῶ μὲν ἀφ' ἱπποῖν, τοῦ δ' ἀπο χθονὸς ὤρνυτο πέδσος.
 τοὶ δ' ἵστε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 φηγεῖς ῥα πρότερος προτίτεε δολιχοσκίον ἐνχος,
 τυδεδίδεο δ' ὑπερ ὤμων ἀριστερὸν ἡλυθ' ἀκωκῇ
 ἐνχέος, οὐδ' ἐβαλ' αἶτον· τοῦ δ' ὑστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 τυδεδίδης· τοῖο δ' οὐχ ἀλίον βέλους ἐκφυγε χεῖρος,
 ἀλλ' ἐβάλε στήθος μεταμαδσίον, ὥσπε δ' ἀφ' ἱππῶν.

15

ἰδαίος δ' ἀποροῖσε λίπῶν περικαλλέα διφρὸν,
 οὐδ' ἐτλῇ περιβῆναι ἱαδελφεοῖο κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ κεν αἶτος ὑπεκφυγε κῆρα μελαιαν,
 ἀλλ' ἡφαιστός ἐρυτ', ἐσαῶσε δὲ νυκτὶ καλυπτσάν,
 ἴως δὴ τοὶ μὴ πανχὺ γερῶν ἀκαχήμενος εἴη.
 ἱπποῖς δ' ἐκσελάσανς μεγαθυμῶς τυδεδίδης τυμῆς
 δῶκεν ἱεταίροισιν καταγεῖν κοίλας ἐπὶ νάσας.

20

25

τροφῆς δὲ μεγαθυμοὶ ἐπεὶ εἶδον τυμῆς δαρθῆτος,
 τὸν μὲν ἀλεῖσσανον, τὸν δὲ κταμένοιο παρ' ἱεχέσσιν,
 πάντῃιν ὀρινθῇ θυμῷ· ἀτὰρ γλαφκῶπις ἀθηνῇ
 χεῖρος ἑλόντσα ἑπέσσι προσῆυδαε θυφρὸν ἀρεῖα·

30

ἀρεῖ, ἀρεῖ βροτολοίγε, μαιφονε, τειχεσιπλῆτα!
 οὐκ ἀν δὴ τροφῆς μὲν ἐᾶσαιμὲν καὶ ἀχαιῶς
 μαρνασθ', ἱποτέρῃσι πατήρ δσες κυδὸς ὀρεγσῇ,
 νοτὶ δὲ χαδσωμεσθῶ, διὸς δ' ἀλεῖσμεθα μῆνιν·

35

ἴως ἑσποντσα μάχης ἐκς ἡγάγε θυφρὸν ἀρεῖα·
 τὸν μὲν ἐπεῖτα καθέσσαν ἐπ' ἡῖοντι καμάνδρῳ.
 τροφῆς δ' ἐκλῖναν δαναοὶ· ἑλε δ' ἀνδρὰ ἑκαστός
 ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ γανὰς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων

αρχον ταλιδσωνων τοδιον μεγαλν εκβαλα διφρεο· E
 πρωτῷ γαρ στρεφῶντι μεταφρενῷ εν δαρυ πηγῃσεν 40
 ωμων μεσσηγυς, δια δε στηθεσφιν ελασσεν·
 δουπησεν δε πασων, αραβησε δε τευχε' επ' ατῷ.
 ιδομενεῖς δ' αρα φαισταν ενῆρατο, μῆονος τυιον
 βωροῖ, τοσ εκ ταρνης εριβῶλακος ηληλουθεεν.
 τον μεν αρ' ιδομενεῖς δορρικλυτος ενχει μακρῷ 45
 νυκσ', τιππων επιβησμενον, κατα δεχσιον ωμων·
 ηριπε δ' εκς τοχεων, στυγερος δ' αρα μιν σκοτος τελλεν.
 τον μεν αρ' ιδομενεῖς εσυλφεον θεραποντες.
 τυιον δε στροφιοφο καμανδριον, ταιμονα θηρης,
 ατρεφιδης μενελαῖος τελ' ενχει τοκσυοντι, 50
 εσθλον θηρεφτηρ· εδιδασκε γαρ αρτεμις ατῃ
 βαλλεμεν αγρια παντα, τα τε τρεφει ορεσιν τυλῃ.
 αλλ' ου τοι τοτε γ' εχραστμ' αρτεμις τιτοχαιρα,
 ουδε τεκηβολια, ἤσιν το πριν γ' εκεαστο·
 αλλα μιν ατρεφιδης δορρικλειτος μενελαῖος, 55
 προσθεν τεθεν φευγοντα, μεταφρενον ουτασε δορρι
 ωμων μεσσηγυς, δια δε στηθεσφιν ελασσεν·
 ηριπε δε πρηνης, αραβησε δε τευχε' επ' ατῷ.
 μηριονης δε φορεκλον ενῆρατο, τεχτονος τυιον
 αρμανιδαῖ, τοσ χερσιν πιστατο δαιδαλα παντα 60
 τευχεμεν· εκστοχα γαρ μιν εφιλατο παλλας αθηνη·
 τοσ και αλεξανδρῷ τεχτήνατο ναςας τειστας,
 αρχεκακοῖς, ται παντσι κακον τροφεισ' εγενοντο. 63
 τον μεν μηριονης, τοτε δη κατεμαρπτε διῶκων,
 βεβληῃκεε γλουτον κατα δεχσιον· τη δε δια προ
 αντικρυς κατα κυστιν τυπ' οστειον ηλυθ' ακωκη·
 γυνυς δ' εριπ' οιμωγσας, θανατος δε μιν αμφεκαλοπτσεν.
 πηδαιον δ' αρ' επεφσε μεγης, αντηντορος τυιον,
 τοσ εα νοθος μεν εῆν, πυκα δ' ετρεφε διῶα θεανω, 70
 τειστα φιλοισι τεκεσσι, χαριδσομενη ποσι τεῖῶ.
 τον μεν φυλφειδης δορρικλυτος, ενγυθεν ελθων,
 βεβληῃκεε κεφαλῃς κατα τινιον τοκσυῖ δορρι·
 αντικρυς δ' αν' οδοντας τυπο γλωσσαν ταμε χαλκος·
 ηριπε δ' εν κονιῇ, πσυχρον δ' τελε χαλκον οδοντσιν. 75
 ευρυπυλος δ' τεῦταιμονιδης τυποσῆνορα διον,
 τυιον τυπερθυμμο δολοπιφονος, τοσ ρα καμανδρου
 αρῃτηρε ετετυχτο, θεος δ' τως τιετο δημῷ.
 τον μεν αρ' ευρυπυλος, τεῦταιμονος αγλαῖος τυιος,
 προσθεν τεθεν φευγοντα, μεταδρομαδην ελασ' ωμων, 80
 φασγανῷ αηκσας, απο δ' εχσεσε χειρα βαρυσαν·
 ταιματοεντσα δε χειρ πεδιῷ πεσε· τον δε κατ' οσσε
 ελαβε πορφυρεος θανατος και μοιρα κραταιη.
 τως τοι μεν πονεοντο κατα κρατερην τυσμινην.
 τυλφειδην δ' ουκ αν γνοιης, ποτεροισι μετειη, 85

ἐλθόντ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐταμὲν ἰοκυσὶ χαλκῶ.

E

ἦ μὲν ἀρ' ἴως ἔσποντο· ἀπεβή γλαφυῶπις ἀθήνη.

τυφδεΐδης δ' ἐκσάφτις ἰσὺν προμαχοῖσιν ἐμῆχθη·

135

καί, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς τροφῇσι μαχεσθῆναι,

ὅθι τότε μιν τρεῖς τόσον ἔτελεν μένος, ἵστυτε λείοντα,

ἰὼν ῥα τε ποιμὴν ἄγρῳ ἐπ' εἰροποκοῖσ' ὄφισιν

χρεασθῆναι μὲν τ' ἀφ' ἑλπίδος ὑπερβαλόμενον, οὐδὲ δαμασσοῦ·

140

τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν· ἐπεὶ δὲ τ' οὐ προσαμύνει,

ἀλλὰ κατὰ σταθμῶς δουρεῖται, τὰ δ' ἐρήμια φοβεῖται·

141

ἴαι μὲν τ' ἀνχιστῖναι ἐπ' ἀλληλήῃσι κεχῶνται·

143

ἴως μεμαῶς τροφῇσι· ἐμῆγ' κρατερός διομήδης.

ἐνθ' ἔτελε φαστύνουσιν καὶ ὑπὲρ ἡνίοχα, κοῖμενα λαῶν·

145

τὸν μὲν ὑπερβαλόμενον βαλὼν χαλκῶ δούρι,

τὸν δ' ἑτερόν· χροῖσιν μεγάλῳ κλεΐδῃ παρ' ὤμων

πληγῶν· ἀπὸ δ' ἀφ' ἑλπίδος ὤμων ἐβραβεύον, ἡδ' ἀπὸ νώτου.

τοῖς μὲν εἰδῶς, ἵο δ' ἀβάντα μετῴχετο, καὶ πολυφείδον,

ἱστίαις ευρυδαμάντοσ, οὐνεροπολοῖο γέροντος·

τοῖσ' οὐκ ἐρχομένοισ' ἵο γέρον ἐκρίνατ' οὐνεροῖς,

150

ἀλλὰ σφείας κρατερός διομήδης ἐκσενάρισκεν.

βῆ δὲ μετὰ χροῖσιν τε, θυμῶνα τε, φαινοπὸς ἱστίαις,

ἀμφὶ τῇ λυγρῇ· ἵο δ' ἐπείρετο γῆραϊ λυγρῶ,

ἱστίον δ' οὐ τέκετ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσι λιπεσθῆναι.

155

ἐνθ' ἵστυτε τοῖς ἐναρίδου, φίλον δ' ἐκσάουτο θυμῶν

ἀμφοτέρω· πατέρι δὲ γόνι καὶ κῆδεα λυγρὰ

λείπ', ἐπεὶ οὐ δούσαντε μάχης ἐκ νόστησαντε

δέχοντο· χηρῶσται δὲ διὰ κτήσιν δατούντο.

ἐνθ' ἱστίαις πριαμένοισ' ὄντα λαβὼν δαρδανίδαο

160

εἰν ἱστίαις διφρῶν ὄντας, ἑχέμενονα τε, χροῖον τε.

ἴως δὲ λαῶν ἐν βοῶσι θορῶν ἐκς ἀφ' ἑλπίδος φανγῶν

πορτίου, ἡς βοῶς, χροῖον κατὰ βοσκομένοισιν·

ἴως τοῖς ἀμφοτέροισ' ἐκς ἱππῶν τυφδεΐδης ἱστίαις

βῆσε κακῶς ἀτεκόντας, ἐπεὶ δὲ τευχέ' ἐσύλφα·

ἱπποῖς δ' τοῖσ' ἑταροῖσ' ἐδιδῶ μετὰ νάφας ἐλαίνον·

165

τὸν δ' ἐφ' αἰσθῆς ἀλαπαδόντα στίχας ἀνδρῶν,

βῆ δ' ἵμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνακλόνον ἐν χροῖσιν,

πανδάρου ἀντιθέου διδόμενος, εἰ ποῦ ἐφευροί.

ἔπειτα λυκαόνος ἱστίον ἀμύνονα τε, κρατερόν τε·

στήθεσσι δὲ προσθ' ἀπ' αὐτοῦ, ἔπος τε μιν ἀντίον ἤνυδα·

170

πανδάρε, ποῦ τοι τόκον, ἴδε πτεροεντὲς οἴστοι,

καὶ κλέος; ἵπῳ οὐτὶς τοι ἐριδόμενος ἐνθάδε γ' ἀνῆρ,

οὐδὲ τις ἐν λυκίῃ σέφ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.

ἀλλ' ἀγε, τῷδ' ἐφ' ἀνδρὶ βέλους δι' ἡμῶν ἀνασχῶν,

ἵστυτε ἴδε κρατεῖ, καὶ ὅθι κακὰ πολλὰ φερόμεν

175

τροφῶν· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γόνι' ἐλυσεν·

εἰ μὴ τις θεὸς ἐστί, κοτεσσάμενος τροφῇσιν,

ἱστίων μηνίσαν· χαλεπὴ δὲ θεοῖσ' ἐπὶ μέγιστος.

τον δ' αἶτε προφείσπε λυκαόνος ἀγλαῖος υἱός· B
 αἰνεῖα, τροφῶν βουλήφορε χαλκοχιτώνων, 180
 τυφδεΐδῃ μιν ἐγῶγε δαΐφρωνι πάντα εἵσκω,
 ὥσπερ ἰδὲ γιγνώσκων, ἀλγῶπιδά τε τρυφαλεῖν· 182
 εἰ δ' τογ' ἀνὴρ, ἵω φημι, δαΐφρων τυφάδας υἱός, 184
 οὐχ ογ' ἀνευθε θεοὸ ταδὲ μαινεταί, ἀλλὰ τις ἀνχί 185
 ἔσσην ἀθανάτων, κεφαλῇ γελῶμενος ὤμοις,
 ἵος τοῖτοο βέλους ὥκῃ κίχημακον ἐστραπεν· ἀλλ' ἦ
 ἦδη γὰρ τοι ἐφῆκα βέλους, καὶ μιν βαλεῖν ὥμον
 δεχσίων, ἀντικρυς διὰ θωρηκῆς γυαλάο·
 καὶ μιν ἐγῶγ' ἐφάρκην ἀεὶδωνεῖν προῖαπτσεν, 190
 ἐντῆς δ' οὐκ ἐδάμασσα· ἄσος καὶ τις ἐστὶ μοῖρῃς.
 ἵπποι δ' ὄν παρεσσι, καὶ ἱάρματα, τῶν κ' ἐπίβαιον·
 ἀλλὰ ποῖ ἐν μεγάροισι λυκαόνος ἑνδεκά διφροι
 καλοὶ, πρῶτοπαγῆες, κείταυχαες· ἀμφὶ δὲ πεπλοὶ
 πεπτανταί· παρὰ δὲ σφιν ἑκαστῷ δίδουγες ἵπποι 195
 ἔσταντιν, κρὶ λαίμων ἐρεκτομεναὶ καὶ οὐφρας.
 ἦ μιν μοι μάλα πολλὰ γούων αἰχμηῖτα λυκαῶν·
 ἐρχομένῳ ἐπετέλλε δομῶν, ἐκὶ ποιητοῖσιν·
 ἵπποισιν μ' ἐκέλεῖ καὶ ἱάρμασιν ἐνβεβαῶτα 200
 ἀρχεῖεν τροφῆσι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πίδαμην, ἦτ' αἰ παλὺ καρδίον ἦεν, 202
 ἵππων φειδομένης, μὴ μαι δαίαιατο φορβῆς. 204
 ἵως λίπον· αἶταρ πέδφος ἐς φίλσιον ἡληλαυθα, 205
 τοκσοῖσιν πίδαμος· τὰ δὲ μ' οὐκ ἀφ' ἐμῆλλον οἴησεν.
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀρισταῖσιν ἐφῆκα,
 τυφδεΐδῃ τε, καὶ ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 ἀτρεκὲς ταίμ' ἀσπείφα βάλων· ἡγήρα δὲ μάλα·
 τῶ· ῥα κακῇ αἰσῇ ἀπὸ πασάλας ἀνκυλὰ τοκσα 210
 ἡματι τῷ ἑλεμνῷ, ἑστὰ φίλσιον εἰς ἐρατεινῇ
 ἡγεομένη τροφῆσι, φέρων χάριν ἑκτορεὶ δίδω·
 εἰ δὲ κε νοστήσω, καὶ ὥσπερ σφαιρὶ οφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμῇ, ἱαλοχὸν τε, καὶ ὑπερσάφες μέγα δῶμα, 215
 αἶτις· ἐπεὶτ' ἀπ' ἐμῆς καρῇ ταμοὶ ἀλλοτρίας φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ ταδὲ τοκσα φαείνῃ ἐν πυρὶ θείην· 215
 χερσὶ διακλασσάσας· ἀνερῶν γὰρ μοι σπῆδει.
 τον δ' αἶτ' αἰνέας, τροφῶν ἀγός, ἀντίαι ἡῦδα·
 μὴδ' ἵστως ἀγορεύε· παρὸς δ' οὐκ ἐσσεταί ἀλλως,
 πρὶν νοεῖ τῶδ' ἀνδρὶ, γούων ἵπποισιν καὶ ἱοχασσιν, 220
 ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἐνταῖς τειρῶσθηναι.
 ἀλλ' ἀγ', ἐμῶν ἱοχῶν ἐπιβήσας, ἱοφρα εἶδηναι
 ἵοιοι τροφιοὶ ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διαῶμεν, ἡδὲ φεβέσθαι·
 τῶ καὶ νοεῖ πολὺνδε σαῶσέτο, εἰπερ αἰ αἶτε 225
 δαεῖς ἐπὶ τυφδεΐδῃ διομῆδεϊ κυδὸς ὀργασθῇ.
 ἀλλ' ἀγε νῦν, μάστιγας καὶ ἡνὶα σφάλασντα

- δεχσαι, εγω δ' ἱππων αποβησομαι, ἱεφρα μαχωμαι· E
 ης συ τονδε δεδεχσο, μελησονταιν δ' εμοι ἱπποι.
- τον δ' αἴτε προσεεσπε λυκαφονος αἰγλαφος υἱος· 230
 αινεια, συ μεν αἴτος ἱεχ' ἡνια και τειω ἱππων·
 μαλλον τυφ' ἡνιτοχῶ ἡεωθοτι καμπυλον ταρμα
 τοισετον, ειπερ αν αἴτε φειωμεθα τυδεφος υἱον.
 μη τω μεν δδειδσαντε ματῆσετον, ουδ' εθειλητον
 εκφερεμεν πολεμοφο, τειον φθονγον ποθεοντε·
 νοφι δ' επατικσανς μεγαθυμοφο τυδεφος υἱος, 235
 αἴτω τε κτεινῇ, και ελασσῇ μωνυχας ἱπποφς.
 αλλα συγ' αἴτος ελαφνε τει ταρματα και τειω ἱππων,
 τονδε δ' εγων επιοντα δεδεχσομαι τοκσι δαρφι.
- ἴως αρα φῶνήσαντες, ες ταρματα ποικιλα βαπτες, 240
 εσμεμαφωτ' επι τυδεφιδῇ ἱεχον ὤκυας ἱπποφς·
 τοφς δ' εφιδε σθενελος, καπανεφιος αἰγλαφος υἱος,
 αιψα δε τυδεφιδῇν ἱεπτα πτεραιεντα προσῆυδα·
 τυδεφιδῇ διομηδες, εμῶ κεχαρισμενε θυμῶ,
 ανδρ' ἱοραω κρατερω επι σοι μεμαφωτε μαχεσθαι, 245
 φιν' απελεθρον ἱεχοντας· το μεν, τοκσων τευ φειδως,
 πανδαρος, υἱος δ' αἴτε λυκαφονος ευχεται εσναι·
 αινειας δ' υἱος μεγαλητορος ανχισαφο. 247
 αλλ' αγε δη χαδσωμεθ' εφ' ἱππων, μηδε μοι τοτῶ
 θυνε δια προμαχων, μη πως φιλον ἡτορ ολεσσης. 249
- τον δ' αρ' ἱυποδρα φιδων προσεφη κρατερος διομηδης· 250
 μη τι φοβονδ' αγορεφ', επει ουδε σε πευθεμεν οφω·
 ου γαρ μοι γενναιον αλυσκαδσονται· μαχεσθαι,
 ουδε καταπτῶσσειν· επι μοι μενος ενπεδον εστιν. 254
 αλλο δε τοι φερεω, συ δ' ενι φρεσι βαλλεο σῆσιν· 259
 αι κεν μοι πολυβουλος αθηνη κυιδος ορεγση 260
 αμφοτερω κτηναι, συ δε τοφσδε μεν ὤκυας ἱπποφς
 αἴτοφ' ευκακεεν, ες αντυγος ἡνια τῆνανς·
 αινειαφο δ' επατικσαι μεμνημενος ἱππων,
 εκ δ' ελασαι τροφων μεθ' εϋκνημίδας αχαιφοφς. 264
- ἴως τοι μεν τοιαῖτα προς αλληλοφς αγορεφον· 274
 τω δε ταχ' ενγυθεν ηλθον, ελαφνοντ' ὤκυας ἱπποφς. 275
 τον προτερος προσεεσπε λυκαφονος αἰγλαφος υἱος·
 καρτεροθυμει, δαφιφρον, αγαφοφο τυδεφος υἱει,
 η μαλα σ' ου βελος ὤκυ δαρμασσατο, πικρος οἶστος·
 νῦν αἴτ' ενχετῇ πειρῆσομαι, αι κε τυχοιμι.
- ἦ ρα, και ανπεκαλων προτιτεε δολιχοσκιον ενχος, 280
 και βαλε τυδεφιδαφο κατ' ασπιδα· της δε δια προ
 αιχημη χαλκκειη πταμενη θωρηκι πελασθη.
 τῶ δ' επι μακρον αἴυσε λυκαφονος αἰγλαφος υἱος·
 βεβληῖαι κενεῶνα διανπερες, ουδε σ' οἶσω
 δηρον ετ' ανσχησεσθαι· εμοι δε μεγ' ευχος εδῶκας. 285
 τον δ' ου ταρβησανς προσεφη κρατερος διομηδης·

ἤμβροτες, οὐδ' εὐτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφάσι γ' οἴσω
 πρὶν γ' ἀποπαύσασθαι, πρὶν γ' ἢ ἑτέρων γε πέσσοντα·
 ταιμάτων ἰάσθαι ἀρετὰ ταλαφρῖνον πολέμιστον.
 ἴως φαιμένος προέηκε, βέλος δ' ἰδυένει ἀθηνῇ
 ἔρινα παρ' ὀφθαλμούς, λείκοις δ' ἐπερῆσεν ὀδοντας·
 τοῦ δ' ἀπο μὲν γλαύσαν πρυμνὴν ταμὲ χαλκός αἰτερῆς,
 αἰχμῇ δ' ἐκσελύθη παρα νείατον ἀνθεαῖνα.
 ἤριπε δ' ἐκς ἰοχίων, ἀραβήσε δὲ τευχέ' ἐπ' αἰτῶ,
 αἰετολά, πανφαναοντα· παρὲντροσαν δὲ τοὶ ἱπποὶ
 ὠκυπόδες· τοῖο δ' αἰθ' ἐλυθὴ πρυμνὴν τε, μένος τε.
 αἰνείας δ' ἀπορόσε σὺν ἀσπίδι δορὶ τε μακρῶ,
 δδιδόσαντες μὴ πως τοὶ φερυσσάμενοι νεκρὸν ἀχαιοί.
 ἀμφὶ δ' ἀρ' αἰτῶ βραίνε, λείων ἴως, ἀλκι· πεποιθώς.
 προσθε δὲ τοὶ δορυ δ' ἐσχέ, καὶ ἀσπίδα πάντοσε φείσθη,
 τὸν κταμέναι μαμαῶς, ἴσσις τοῖο γ' ἀντίος ἐλθοί,
 σμερδαλέα ἱεράων· ἰο δὲ χερμαδίων λαβε χεῖρι
 τυδεφίδης, μέγα φέρων, ἰο κ' οὐ δύα γ' ἀνδρὲ φέραιεν,
 ἰοῖο νῦν βροτοὶ ἐνθ'· ὁ δὲ μὲν ρεῖ· ἐπαλλε καὶ οἷος.
 τῶ βάλεν αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἐνθα τε μένος
 ἱσχυρὸν ἐνστρέφεται· κοτύλην δὲ τε μὲν καλεοντίν·
 ἑλάνσσε δὲ τοὶ κοτύλην, πρὸς δ' ἀμφὶ· ἔρῃσσε τένοντες·
 ὥσσε δ' ἀπο ἔρινον τρηχὺς λίθος· ἀτὰρ τογ' ἱερῶς
 ἐστὴ γυνὴς ἐρικυαν, καὶ σπείδαστο χεῖρι παχυτῇ.
 καὶ νῦν κεν ἐνθ' ἀπολαίτο ἱάνακς ἀνδρῶν αἰνείας,
 εἰ μὴ ἀρ' ἰοκῆσσι νοήσε διὸς θυγατὴρ ἀφροδίτη,
 ἀμφὶ δ' ἔφον φίλον ἱυῖον ἐχέσαστο πηχέε λείκω·
 προσθε δὲ τοὶ πεπλόφο φαεινὸς πτυγμ' ἐκαλυπτόσεν.
 οὐδ' ἱυῖος κατάνειος ἐληθετο συνθεσσιαῶν·
 ἀλλ' ἰογε τοῖς μὲν ἱερόις ἠρύκακε μωνυχίας ἱπποῖς
 νοσφιν ἀπο φλοισβεῖ, ἐκς ἀντιγῶς ἱηνία τῆνας·
 αἰνείας δ' ἐπατίκασαν καλλιτριχίας ἱπποῖς
 ἐκσελάσε τροφῶν μεθ' εὐκνημίδας ἀχαιοῖς·
 δῶκε δὲ δαίτυλῶ, ἱεταρῶ φίλῶ, τὸν περὶ πάντοσης
 τίθεν ἰομηλικίης, ἵοσι τοὶ φρεσὶν ἀρτία ἰοῖδεν,
 νάσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαίνεμεν· ἀτὰρ τογ' ἱερῶς
 ἱων ἱππῶν ἐπιβάνς ἐλαβ' ἱηνία σίγαλοντα·
 αἰψα δὲ τυδεφίδην μεθ' ἐπε κρατερωνυχίας ἱπποῖς,
 σμεμαῶς· ἰο δὲ κυτρίν ἐπῶχετο νηλεὶ χαλκῶ.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ εἰ ἐκίχανε πολὺν κατ' ὀμίλῶν ὀπαδῶν,
 ἐνθ' ἐπορεύσασιν μέγαθυμοιο τυδεφῶς ἱυῖος,
 ἀκρὴν οὐτάσε χεῖρα μεθαλμένος ἰοκῆσι χαλκῶ
 ἀβληχρὴν· εἶθαρ δὲ δορυ χροὸς ἀντετορήσεν,
 ἀνδροσίου δια πετλοῖ, τὸν τοὶ χαρίτες κάμον αἶται,
 πρυμνὸν ὑπερ θανάτος· ρεῖε δ' ἀνδρότοτον ἱαίμα θεοῖο.
 ἱη δὲ μέγα ἱεράωντα ἀπο ἱεοῖο κατβαλεν ἱυῖον·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσαστο φοῖβος ἀπολλων

Hom.

H

κυφανῇ νεφελῇ, μη τις δαναων ταχυπωλων 345
 χαλκον ενι στηθεσσι βαλων, εκ θυμον τελειτο. B
 τῇ δ' επι μακρον ατιψε βοην αγαθος διομηδης·
 φεικε, διος θυγατερ, πολεμεο και δαφιοτητος·
 η ουχ αλις, τοτι γυναικας ααλκιδας ηπεροφεεις ;
 ει δε συγ' ες πολεμον πωλησσαι, ητε σ' οϊσω 350
 ριγησεν πολεμον γε, και ει χ' ετερωθι πυθαι.
 πως εφασθ' η δ' αλυφοντο· απεβησατ'· ετειρετο δ' αιωνος.
 την μεν φiriς τελοντα ποδημεμος εκσαγ' τομιλλου,
 αχθομενην οδυνησι· μελαινετο δε χροα καλον.
 τευρεν επειτα μαχης επ' αριστερα θεφρον ερεβα 355
 ιημερον· ηερι δ' ενχος εκεκλιτο, και ταχυ· ιικπω·
 ιη δε, γνυκς εριποντα, κασιγνητοφο φιλοφο,
 πολλα λισσομενη, χρυσαμπυκας ητηεν ιικποφς·
 φιλε κασιγνητ', εκκομισαι τε με, δοσ δε μοι ιικποφς,
 ιοφρ' ες ολυνπον ιικωμαι, ιιν' αθανατων ιεδος εστιν. 360
 λειην αχθαμαι ιελκος, ιο με βροτος ουτασεν ανηρ,
 τυδεδιδης, ιος νυν γε και αν διι πατρι μαχοιτο.
 πως φατο· τῇ δ' αρεφς δωκε χρυσαμπυκας ιικποφς·
 ιη δ' ες διφρον εβαινε, ακηχεμενη φιλον ητορ. 365
 παρ δε τε φiriς εβαινε, και ιηνια λαδσέτο χερσιν·
 μαστινγσεν δ' ελασεν, τω δ' ουκ ατεκοντ' επετεςθην·
 αιπσα δ' επειτ' ειικοντο θεων ιεδος, αιπων ολυνπον·
 ενθ' ιικποφς εστησε ποδημεμος ωκυα φiriς,
 λυφσαντο· εκς ιοχεων· παρα δ' ανβροσιον βαλεν ηδαρ.
 ιη δ' εν γονφασ· επικτε διωνης διφ' αφροδιτη, 370
 μητρος ιεφης· ιη δ' ανκας ελαδσέτο θυγατερ' ιεφην,
 χειρι τε μιν κατερεκσε, ιεπος τ' εφασ', εκ τ' ονομαδσεν·
 τις νυ σε τοιαδ' ερεκσε, φιλον τεκος, ουρανιφωνων
 μαπσιδιως, ιως ει τι κακον ρεδσοντοσαν ενσπη ;
 την δ' ημειβετ' επειτα φιλομειδης αφροδιτη· 375
 ουτα με τυδεδος ιυιος, ιυπερθυμος διομηδης,
 ιοονεκ' εγω φιλον ιυιον ιυπεκσεφερον πολεμοφο,
 αινειαν, ιος εμοι παντων πολυ φιλτατος εστιν.
 ου γαρ ετι τροφων και αχαιων φυλλοπις αινη,
 αλλ' ηδη δαναοι γε και αθανατοισι μαχονται. 380
 την δ' ημειβετ' επειτα διωνη, διφα θεαφων·
 τετλαθι, τεκνον εμον, και ανασχεο, κηδομενη παρ !
 πολλοι γαρ δη τλημεν ολυνπια δωμαθ' εχοντες
 εκς ανδρων, χαλεπ' αλγε επ' αλληλοισι τιθεντες. 384
 σοι δ' επι τοττον ανηκε θεα γλαφκωπις αθηνη· 405
 νηπιος ! ουδε το φοιδε κατα φρενα τυδεδος ιυιος,
 ιοτι μαλ' ου δηκαιος, ιος αθανατοισι μαχοιτο,
 ουδε τι μιν παιδες ποτι γονφαςι πακπαδσονται,
 ελθοντ' εκ πολεμοφο και αινης δαφιοτητος.
 τω νυν τυδεδιδης, ει και μαλα καρτερος εστιν, 410

- φραδσεσθω, μη τις τοι αμεινων σεο μαχηται! 411
 η ρα, και αμφοτεροισι απ' ιχορα χειρος εμοργνυ' 416
 αλθετο χειρ, εδοναι δε κατηπιασεντο βαρυαι. Ε
 ται δ' ατ' ειστορασαντοσσι αθηναϊη τε και τηρη,
 κερτομοιοσι γεσσοσι δια κρονιδην ερεθιδσον·
 τοισι δε μυθων ηρχε θεα γλαυκῶπις αθηνη· 420
 δσεφ πατερ, η εα τι μοι κεχολῶσαι, το τι κε γεσπω ;
 η μαλα δη τινα κυπρις αχαιϊαδων αυτιτεντσα
 τροσιν ταμ' τεσπεσθαι, τοσ νυν εκπαυλ' επιλησεν, 423
 προς χρυσῆ περονῆ καταμυκσατο χειρα ταραιην. 425
 τως φατο· μειδῆσεν δε πατηρ ανδρων τε θεων τε,
 και ρα καλεσσαμενος προσεφη χρυστην αφροδιτην·
 ου τοι, τεκνον εμον, δεδοται πολεμῆια φερρα·
 αλλα συγ' τιμεροεντα μετερχεο φερρα γαμοφο, 430
 ταττα δ' αρεφι βοθῶ και αθηνη παντα μελησει.
 τως τοι μεν τοιαττα προς αλληλοσ αγορεφον.
 αινειᾷ δ' εποροσε βοην αγαθος διομηδης,
 γιγνωσκων το τοι αττος τυπερεχε χειρας απολλων·
 αλλ' τογ' αρ' ουδε θεον μεγαν ταδσετο· τιτετο δ' αιφει 435
 αινειαν κτηναι, και απο κλυτα τευχεα δυσαι.
 τρις μεν επειτ' εποροσε, κατακταμεναι μενεαινων,
 τρις δε τοι εστυφελικσε φαιεινην ασπιδ' απολλων·
 αλλ' τοτε δη το τεταρτον επεσσυτο, δαιμονι φεισφος,
 δδεια δ' τομοκλησανσ προσεφη τεκαφεργος απολλων·
 φραδσεο, τυφδεφιδη, και χαδσεο, μηδε θεοισιν 440
 φεισφ' εθελε φρονεεν· επει ου ποτε φυλлон τοροιον
 αδανατων τε θεων, χαμαι ερχομενων τ' ανθρωπων.
 τως φατο· τυφδεφιδης δ' ανεχαδσετο τυτθεν επισσῶ,
 μηνιν αλεφομενος τεκατηβολοφ' απολλῶνος.
 αινειαν δ' απατερθεν τομιλφοφ' εθηκεν απολλων 445
 περγαμῶ εν τιερῆ, τοθι τοι ναφοσ γ' ετετυχτο·
 ητοι τον λητω τε, και αρτεμιοσ τιτοχεαιρα,
 εν μεγαλῶ αδυτω ακωντο τε, κυφδαινον τε.
 ατταρ το φειδωλον τευχσ' αργυροτοκσοσ απολλων,
 αττω τ' αινειᾷ φικελαν και τευχσοσι τοιον· 450
 αμφι δε φειδωλῶ τροφεσ και διφοι αχαιοι·
 δαφιδων αλληλων αμφι στηθεσσι βοφειας. 452
 δη τοτε βοφρον αρεφα προσηυφδαο φοιβος απολλων 454
 αρεφ, αρεφ, βροτολοιγε, μισαιφονε, τειχεσιπλητα!
 ουκ αν δη τονδ' ανδρα μαχησ φερυσαιω μετελθων
 τυφδεφιδην, τοσ νῦν γε και αν διῶ πατρι μαχοιτο ;
 κυπριδα μεν πρωτον σχεδον ουτασε χειρ· επι καρπω,
 ατταρ επειτ' αττω μοι επεσσυτο, δαιμονι φεισφοσ. 460
 τως φεσπων, αττος μεν εφιδσετο περγαμῶ ακρη· 460
 τροσαν δε στιχας ολφεσ αρεφσ ατρωφνε μετελθων. 461
 τιοισι δε πριαμοφο διοτρεφεσσι κελεφεν 463

οὐκ ἔστιν Ἰδμενος, διωτρεφὸς βασιλεὺς,
 ἐς τι καὶ ἐστὶ κτείνεσθαι ἐφάσπετε λαβὼν ἀχαιῶν;
 ἢ εἰς τοῦ κεν ἀμφὶ πυλῆσ' ἱεῦκοιητῆσι μαχόμεναι;
 κεῖται ἀνὴρ, τὸν φείσων ἐτίθμεν ἑκτορι δίδω,
 αἰνείας, τοῖος μεγαλήτορος ἀνχισαῖο.
 ἀλλ' ἀγέτ', ἐκ φλοίσβοιο σῶσσομεν ἐσθλὸν ἱεταῖρον.
 ἴως ἑσπῶν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστω.
 ἐνθ' αἶψα σαρπηδὼν μάλα νεικέσεν ἑκτορα δίδω.
 ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἰχεται, τοῦ πρὶν ἱεχέσκει;
 φῆς ποτ' ἀτερ λαβὼν πολὺν ἱεχέσμεν, ἡδ' ἐπικουρῶν,
 οἷος, γύνυ γαμβροῖσι, κασιγνήτοισι τε σοῖσιν
 τῶν νῦν οὐτὶν ἔγωγε εἶδες δύναμ', οὐδὲ νοήσαι,
 ἀλλὰ κατακτῶσσοντι, κύνες ἴως ἀμφὶ λείοντα.
 ἡμέες δ' αἶψα μαχομεσθ', ἵοιπερ τ' ἐπικουροὶ ἐνεσμεν.
 ἴως φάτο σαρπηδὼν· δάκε δὲ φρένας ἑκτορι μυῖθος.
 ἀπῆκε δ' ἐκς ἰοχέων γύνυ τευχίσ'· ἐλάτο χαμάδσ'·
 πᾶλλων δ' ἰοκῶσα δόρυα κατὰ στρατὸν ὥχετο παντῇ,
 ὀτρυνὼν μαχεσασθαι· ἐγείρει δὲ φυλῆσιν αἰνῆν.
 τοὶ δ' ἐφελιχθήσαν, καὶ ἐναντιοὶ ἔσταν ἀχαιῶν·
 ἀργεῖοι δ' ὑπεμῆναν ἑσθλὰς, οὐδ' ἐφοβήθεν.
 ἴως δ' ἀνέμος ἀχνὰς φέρεει ἱεράς κατ' ἀλοφάς,
 ἀνδρῶν λικμῶντων, τότε τε χσάνθη δῆμητῆρ
 κρινῇ ἐπειγόμενων ἀνεμῶν κερπὸν τε καὶ ἀχνὰς·
 ταὶ δ' ὑπολεγκαισπόνται ἀχυρμιαί· ἴως τοτ' ἀχαιῶι
 λεικοὶ ὑπερῷ ἐγενοντο κόνισσαλαῖ, τὸν ῥα δὲ αἴτων
 οὐρανὸν ἐς πολυχάλκον ἐπέπληγον ποδὲς ἱσπῶν,
 ἀπὸς ἐπιμιαγομένων· ὑπὸ δ' ἐστρεφὼν ἱγνίτοχερες.
 τοὶ δὲ μένος χεῖρων ἰδὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῖρος ἀρεῖς ἐκαλύπτει μάχῃ, τροφῆσιν ἀρηγῶν,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος· τόφω δ' ἐκράβαινε φετμάς
 φοῖβοι ἀπολλῶνος χρυσάτορο, ἵος μὲν ἀναγνῶν
 τροφῆσι θυμὸν ἐγῆραι, ἐπεὶ εἶδε πᾶλλαδ' ἀθῆνην
 οἰχομένην· ἦ γὰρ ῥ' ἐπέλεν δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αἴτος δ' αἰνείαν μάλα πῖθνος ἐκς αὐτοφῶ
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμὲνι λαβὼν.
 αἰνείας δ' ἱεταροῖσι μῦθιστάτο· τοὶ δ' ἐχαρτήσαν,
 ἴως φείδων δσαφὸν τε καὶ ἀρτεμειά προσιόντα,
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἱεχόντα· μεταλλῆσαν γὰρ μὲν ὦτι
 οὐ γὰρ ἐφ' ἄπαντος ἄλλος, τὸν ἀργυροτοκὸς ἐγείρειν,
 ἀρεῖς τε βροτολοῖγος, ἐρὶς τ' ἀμότην μεμαφύια.
 τοῖς δ' αἰαντὲ δύω, καὶ ἰδοῦσσαίς, καὶ διομήδης,
 ὥτρυνον δαναοὺς πολεμίδεσμεν· τοὶ δὲ καὶ αἴτοι
 οὐτε βίας τροφῶν ὑπεδεδίδσαν, οὐτε τίδωκας·
 ἀλλ' ἐμμενον, νεφέλῃσι φέροιχατες, ἴως τε κρονίδων
 νηγεμῆς ἑστήσεν ἐκ' ἀκροπόλοισιν ὀρεσσίν,
 ἀτρεμὰς, ἵοφρ' ἱεῖδῃτι μένος βορέαο, καὶ ἄλλων

E
465

470

475

477

493

495

500

505

510

515

520

- δσαχραφειων ανεμων, τοιτε νεφεα σκιοεντα 525
 πδοησιν λιγυρησι διασπειδναντιν αιεντες
 τως δαναοι τροφας μενον ενπεδον, ουδ' εφεβοντο.
 ατρεφιδης δ' αν τομιλφον εφοιταε, πολλα κελεφων
 ω φιλοι, ανερες εστε, και αλκιμον ητορ τελεσθε,
 αλληλοδς τ' αιδεεσθε κατα κρατερας τυσμινας· 530
 αιδομενων δ' ανδρων πλεονες σαιοι, ηε πεφανται·
 φευγοντων δ' ουτ' αρ κλειος ορνυται, ουτε τις αλκη.
 η, και ακοντισε δορφι βοφας· βαλε δε προμον ανδρα,
 αινειαιφ τεταρον μεγαθυμοφο, δαφικαφοντα
 περγασιδην, τον τροφες τομωσ πριαμοφο τεκεσσιφ
 τифон, επει βοφος εσκε μετα πρωτοισι μαχεσθαι.
 τον ρα κατ' ασπιδα δορφι βαλε κρεφον αγαμεμνων·
 ιη δ' ουκ ενχος ερυτο, δια προ δ' εισατο και της·
 νεφαιρη δ' εν γαστρι δια δσωστηρος ελασσεν·
 δουπησεν δε πεσων, αραβησε δε ταυχε' επ' αφτω. 540
 ενθ' αφτ' αινειας δαναων τελεν ανδρας αριστοδς,
 των ρα πατηρ μεν εναιεν τευκτιμενη ενι φηρη,
 ιαφνειος βιφοτοφο· γενοδ δ' ην εκ ποταμοφο
 αλφειοφ, τοστ' ευρυ ρεφει πυλιων δια γαιης. 545
 ιος τεκετ' ορσιλοχον, πολυεσ' ανδρεσι φανακτα·
 ορσιλοχος δ' αρ' ετικτε διοκλεεα μεγαθυμον·
 εκ δε διοκλεεοδ διδυμαφονε παδ' εγενεσθην,
 κρηθων, ορσιλοχος τε, μαχης τευ φειδοτε παντσης.
 τω μεν αρ' ιηθησαντε μελαιναφων επι ναφων 550
 φιλφιον εις τευπωλον ταμ' αρχειφοισιν τεπεσθην,
 τιδρην ατρεφιδησ', αγαμεμνονι και μενελαφω,
 ιαρνυμενω· τω δ' αφθι τελος θανατοφ εκαλυπτεσεν.
 τοιω, τωγε, λεφοντε δυο ορεοδ κορυφησιν
 ετραφετην τυπο μητρι βαθυιης ταρφεσιν τυλφης· 555
 τω μεν αρ' ταρπαδσοντε βοφας και φιφια μηλα
 σταθμοδς ανθρωπων κεραιδσεται, τοφρα και αφτω
 ανδρων εν παλαμησι κατεκταθεν τοκσυι χαλκω·
 τοιω τω χειρεσιν τυπ' αινειαιο δαμιντε
 κατπεσστην, ελατησι φεικοτε τυποσηλησιν. 560
 τω δε πεσοντ' ελεησε βσην αγαθος μενελαφοδ·
 βη δε δια προμαχων, πεκορυθμενοδ αιδοπι χαλκω,
 σειων ενχειην· τοφο δ' ωτρυφεν μενοδ αρεφδ,
 τα φρονεων, τινα χεισιν τυπ' αινειαιο δαμειη.
 τον δ' εφιδ' αντιλοχος μεγαθυμοφο νεστοροδ τυιοδ· 565
 βη δε δια προμαχων· περι γαρ οδιε ποιμενι λαφων.
 τω μεν δη χειρας τε και ενχεα τοκσυεοντα
 αντιον αλληλων τεχτην, μεμαφωτε μαχεσθαι.
 αντιλοχος δε μαλ' ανχι παρτιστατο ποιμενι λαφων. 570
 αινειας δ' ου μηνε, βοφοδ περ εων πολεμιστης,
 τως φειδεν δυο φωτε παρ' αλληλοισι μενοντε.

τοι δ' ἐπει ὦν νεκροῖς φέρουσιν μετα λαβὸν ἀχαιῶν, Ε
 τω μὲν ἀρα δδελῶ βαλετην ἐν χερσὶν ἱταίρων·
 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρῶτοισ' ἐμαχεσθήν. 575
 ἐνθα πυλαιμένεα ἱελετην, ἱταλάντων ἀρεῖν,
 ἀρχὸν παφλαγονῶν μεγαθύμων ἀσπίστατον.
 τὸν μὲν ἀρ' ἀτρεΐδης δορρικλείτος μενελάος
 ἱεσταοτ' ἐνχεῖ νυκσε, κατὰ κλεΐδα τυχεσάνς.
 ἀντιλοχὸς δὲ μυδῶν' ἐβαλ' ἱηνιοχὸν θεραπόντα, 580
 ἐσθλὸν αὐτυμνιάδην, το δ' ὑπεστρεφε μανυχῆς ἱπποῖς,
 χερμαδιῷ ἀνκῶνα τυχῶν μεσοτ' ἐκ δ' ἀρα χερσῶν
 ἱηνια λαίῃ' ἐλεφάντι χαμαι πέσον ἐν κονιῇσιν.
 ἀντιλοχὸς δ' ἀρ' ἐπαΐκσανς χσιφεὶ ἤλασε κορσὴν·
 αἶταρ τογ' ἀσθμαινῶν ἱεῦεργεὸς ἐκπέσε διφροῦ 585
 κυμβάχως ἐν κονιῇσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὠμοῖς.
 δηθα μάλ' ἱεστήκεε, τυχε γὰρ πσαμαθοῖο βαθυΐης,
 ἱοφρ' ἱππῶν πλῆγσάντ' ἐχαμαι βαλὸν ἐν κονιῇσιν. 588
 τοῖς δ' ἱεκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοῖς 590
 κεκλήγως· ἱαμα δὲ τρώων ἱεσπόντο φαλαγγες
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἀρὰ σφιν ἀρεῖς, καὶ ποτνὶ ἐνέω·
 ἱη μὲν, ἱεχόντσα κυδοιμὸν αἰδεα δαΐοιότητος·
 ἀρεῖς δ' ἐν παλαμῇσι πελωρίων ἐνχὸς ἐνωμα·
 φοῖται δ' ἀλλοτὲ μὲν προσθ' ἱεκτορὸς, ἀλλοτ' ὀπισθεν. 595
 τὸν δὲ ἰδὼν ρίγησέ βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
 ἱως δ' ἱοτ' ἀνὴρ ἀπαλαμνός, ἱὼν πολυὺς πεδίοιο,
 στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἱαλαδὲ προρέοντι,
 ἀφρῷ μορμυρόντα ἰδὼν, ἀνα τ' ἐδραμ' ὀπίσσω· 600
 ἱως τότε τυδεΐδης ἀνεχάδετο, ἱεσπε τε λαίῳ·
 ὦ φίλοι, ἱοῶν δὴ θαδμαδοῦμεν ἱεκτορὰ διφρὸν
 αἰχμητήν τ' ἐμναι, καὶ θαρσαλεὸν πολέμιστὴν·
 τῷ δ' αἶψα παρὰ ἱενε γέ θεων, ἱος λείγον ἀμυλνέ·
 καὶ νῦν ἱοὶ παρὰ κείνος ἀρεῖς, βροτῷ ἀνδρὶ ἱελοικῶς. 605
 ἀλλὰ πρὸς τρώας τετραπμένοι αἶψα ὀπίσσω
 ἱεικετε, μὴδὲ θεοῖς μινεαινέμεν ἱῖφι μαχεσθῆναι.
 ἱως ἀρ' ἐφῆ· τρώες δὲ μάλα σχεδὸν ἡλυθὸν αὐτῶν.
 ἐνθ' ἱεκτωρ δύο φῶτε κατεκτανε, ἱεῖδοτε χαρμῆς,
 ἐν ἱενὶ διφρῷ ὄντε, μινεσθῆν, ἀνχιτάλον τε. 610
 τῷ δὲ πέσοντ' ἐλεησε μέγας τελαμωνίος αἶψαν·
 στή δὲ μάλ' ἐγγυς ἱων, καὶ ἀκοῦτισε δορὶ φαείνῳ,
 καὶ βάλεν ἀμφίτον, σελαγοῖ' ἱυῖ, ἱος ρ' ἐν ἀκαιοῖ
 ναίε πολυκτῆρων, πολυλαΐος· ἀλλὰ ἱε μοῖρα
 ἡγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ πριάμον τε καὶ ἱυας. 615
 τὸν ρα κατὰ δσωστήρ' ἐβάλεν τελαμωνίος αἶψαν,
 νείαιρ' δ' ἐν γαστρ' ἐπαγῇ δολιχοσκίον ἐνχὸς·
 δουπήσεν δὲ πέσων· το δ' ἐποδραμε φαίδιμος αἶψαν
 τευχέα συλτήσων· τρώες δ' ἐπὶ δορταὶ ἐχέισαν
 ἱοκσυα, πανφαναοντα· σάκος δ' ἀνεδέχσατο πολλὰ.

αἶψα το λαὸς προσβὰς ἐκ νεκροῦ χαλκεὺν εὖχος
ἐσπασατ' οὐδ' ἀρ' ἐτ' ἀλλ' ἐδυνήσατο τευχέα καλὰ
σμοῖν ἀφελῆσθαι· ἐπειγέτο γὰρ βελέεσιν.
ἔδιδε δ' ἰογ' ἀμφίβασιν κρατερὴν τροφὴν ἀγερῶχων,
τοὶ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφίστασαν ἐνχέ' ἱεχόντες,
τοὶ τε, μέγαν περ ἰόντα, καὶ ἰφθίμον, καὶ ἀγαφόν,
ᾤθσαν ἀπο σφείων· το δὲ χάσσαντες πελεμιχθῆ.

620

Ε

ὣς τοὶ μὲν πονεόντο κατὰ κρατερὴν ἰσχυρίην.
τλήπολεμον δ' ἱηρακλεΐδην ἦν τε, μέγαν τε,
ᾤρσεν ἐπ' ἀντιβῶ σαρπηδὸν μοῖρα κραταίη.
τοὶ δ' ὅτε δὴ σχέδον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντε,
ἱυῖος θ', υἱῶνος τε, διὸς νεφεληγερεταῖο,
τὸν καὶ τλήπολεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἐφίπεν·

625

630

σαρπηδὸν, λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτόσσεμεν ἐνθάδ' ἔοντι μάχης ἀδαήμενι φῶτι;
πseudομενοὶ δὲ σε φαντὶ διὸς γόνον αἰγίτοχοιο
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδέξαι ἀνδρῶν,
τοὶ διὸς ἐκσεγενόντο ἐπὶ πρότερον ἀνθρώπων.

635

ἀλλ' ὅιον τίνα φαντὶ βίην ἱηρακλεΐδην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμεμένονα, θυμολέοντα;
ὅς ποτε δευρ' ἐλθὼν ἱερεχ' ἱππῶν λαφομένοτος,
ἱερεὸς οἷός γ' ἔσθ' ἰπποσὶ καὶ ἀνδράσι παρροτεροῖσιν,
ἱλφίον ἐκσαλαπακσε πόλιν, χηρᾶσε δ' ἀγυῖας.
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθοντι δὲ λαοί·
οὐδὲ τί σε τροφῆσιν οἶσθαι ἀλκαρ εἶσθαι,
ἀλλ' ἔνυκ' ἐμοὶ δμῶντα κύλας ἀφιδάο περὶ σέθεν.

640

644

646

τὸν δ' ἀφ' ἱηρακλεΐδων, λυκίων ἀγός, ἀντίον ἦν δα·
τλήπολεμ', ἦτοι κείνος ἀπῶλεσε ἱλφίον ἱερὴν,
ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαθὸν λαφομένοτος,
ὅς γὰρ μιν τευ ἐρξάντα κακῶ ἠνίκαπε μῦθῳ,
οὐδ' ἀπέδωχ' ἱπποῖς, τῶν τεινεκα τηλοθὲν ἦλθεν.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μελαιναῖαν
ἐκς ἐμῶν τευχῶν εἶναι, ἐμῷ δ' ἔνυκ' ὁδοῖς δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δῶσθαι, πρυμνὴν δ' ἀφιδὸν κλυτοπαλῶ.

650

655

ὣς φάτο σαρπηδὼν· το δ' ἀνέσχετο μελινὸν εὖχος
τλήπολεμος, καὶ τῶν μὲν ἱαμαγτῇ δόρυα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἦλκον· το μὲν βάλεν ἀλκίον μεσσην
σαρπηδὼν, αἰχμὴ δὲ διανέρες ἦλθ' ἀλκίον·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύκς ἐκαλύπτει.
τλήπολεμος δ' ἀρα μῆρον ἀριστερὸν ἐνχείῃ μακρῷ
βεβλήκεν· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμακρόντα,
ὥστε ἔνυκ' ἐμῶντα, πατήρ δ' ἐτι λαιγὸν ἀμύνει.

660

τοὶ μὲν ἀρ' ἀντίβωσιν σαρπηδὸν διδοῖ· ἱερακλῆς
ἐκσεφρονὲς πόλεμος· ἐβάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
ἱλκόμενον· το μὲν οὐτὶς ἐπεφρασάτ', οὐδ' ἐνόησεν,
μῆροσ' ἐκσεφρονέσθαι δόρυ μελινὸν, ἱερακλῆς ἐπὶ βίῃ

665

σπαιδοντων· τοιον γαρ τεχον ποτεν αμφιτεκοντες·

Ε

τληπολεμον δ' ετερανθεν τευκημηιδες αχαιοι
επισεφερον πολεμοφ· ενοησε δε διος τοδυσεφς,
τλημονα θυμον τεχων· μαιμασσε δε τοι φιλον ητορ·

670

μερμηρικσε δ' επειτα κατα φρενα, και κατα θυμον,
η προτερῳ διος τειον εριγδουποιο διασκει,
η' τογε των πλεονων λυκιων απο θυμον τελοντο·
ουδ' αρ' τοδυσεφι μεγαλητορι μορσιμον ηεν,
ιφθιμον διος τειον αποκταμεν τοκσυι χαλκῳ.

675

τω ρα κατα πληθυν λυκιων τρεπε θυμον αθηνη.
ενθ' τογε κοιρανον τελλεν, αλαστορα τε, χρομιον τε,
αλκανδρον θ', αλιον τε, νοημονα τε, πρυτανιν τε.
και νυ κ' ετι πλεονας λυκιων κτανε διος τοδυσεφς,
ει μη αρ' τοκσυ νοησε μεγας κορυβαιβολος τεκτωρ.
βη δε δια προμαχων κεκορυθμενος αιθοπι χαλκῳ,
δδειμα φερων δαναοισ'· εχαρη δ' αρα τοι προσιοντι
σαρπηδων, διος τειος, ξεπος δ' ολοφυδνον εεσπεν·

680

πριαμιδη, μη δη με τελωρ δαναοισιν εἰᾶσῃς
κεισθαι, αλλ' επαμυθνον, επειτα με και λιποι αιφον
εν πολι τυμετερῃ· επει ουκ αρ' εμελλον εγωγε
νοστησανς φοικονδε, φιλην ες πατριδα γαιαν,
τευφρανεεν ταλοχον τε φιλην και νηπιον τειον·

685

τωσ φατο· τον δ' ουτι προσεφη κορυβαιβολος τεκτωρ,
αλλα παρητικσεν, λελιθμενος, τοφρα ταχιστα
αῶσσαι· αργειφος, πολυων δ' απο θυμον τελοντο·

690

τοι μεν αρ' αντιθεον σαρπηδονα διφοι τεταιροι
τεσσαν τυκ' αιγιτοχοφο διος περικαλλει φηγῳ·
εκ δ' αρα τοι μηροο δορυ μειλινον αῶσσε θυραδσε
ιφθιμος πελαγων, τοσ τοι φιλος ηεν τεταιρος.
τον δ' ελιπε πσυχη, κατα δ' οφθαλμων κειχυτ' αχλυσ·
αφτις δ' ανηυσθη, περι δε πνοη βορεαφο
δσαφρε' επιπνεγοντσα κακως κεκαφῃτοτα θυμον.

695

αργειφοι δ' τυκ' αρεφι και τεκτορι χαλκοκορυστῃ
ουτε ποτε προτρεποντο μελαιναφων επι ναφων,
ουτε ποτ' αντεφεροντο μαχῃ· αλλ' αιφεν οπισσῳ
χαδσονθ', ως επυθοντο μετα τροφεισιν αρεφα.

700

ενθα τινα πρωτον, τινα δ' τυστατον εκσεναρικσαν
τεκτωρ τε πριαμοφο παις και χαλκος αρεφς·

αντιθεον τευδραντ', επι δε πληγσιππον ορεστην,
τρηχον τ' αιχημητην αιτωλον, φοινομαον τε,
φοινοπιδην θ' ελενον, και ορεσβιον αιτολομιτρην,
τοσ ρ' εν τυλῃ ηναιε, μεγα πλουτοφο μεμηλως,
λιμνη κεκλιμενος κηφισσιδι· παρ δε τοι αλλοι
ναιον βοιωτοι, μαλα πιφονα δημον τεχοντες.

705

τοφς δ' τως αν ενοησε θεα λεγκωλενος τηρη
αργειφος ολεκοντας ενι κρατερῃ τυσμινη,

710

ἄλτικ' ἀθηναίων ἑπεα πτερόεντα προσηύδα·

E

ὦ ποποὶ! αἰγίτοχοιο διὸς τέκος ἀτρύτωνη,
ἣ ῥ' ἱαλίον τον μαῖθον ὑπεστήμεν μενελαΐῳ,
ἱλΐιον ἐκπερθάνῃ· εὐτειχεον ἀπόνευσθαι,
εἰ τοῖτ' ὦ μαινεσθαι ἐβᾶσμεν ὀλβον ἀρεῖα.

715

καλ' ἀγε δὴ καὶ νοεὶ μεδώμεθα θεοφίδος ἀλκῆς.

ἴως ἐφατ'· οὐδ' ἀπύθησε θεὰ γλαφυῶπις ἀθηνῆ.

ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσαμπυκᾶς ἐντυεν ἵπποδ'·

720

ἦβη δ' ἀμφὶ ἰοχέσσει θεῶς βαλε καμπυλὰ κυκλὰ·

722

τῶν ἦτοι χρυσῆ ἱτύς ἀφθίτος, ἀτὰρ ὑπερβεν

724

χαλκῇ ἐπισωτρά, προσαρήροτα, θαῖμα ἱδεσθαι·

725

πλημναι δ' ἀργυροῖ ἐντὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·

διφρὸς δὲ χρυσεῖσι καὶ ἀργυρεῖσιν ἱμαντσίῳ

ἐντεταται· δόαι δὲ περιδρομοὶ ἀντυγες ἐντίῳ

τοῦ δ' ἐκς ἀργυρεὸς ρυθμὸς πέλεν· ἀτὰρ ἐπ' ἀκρῷ

730

θήσε χρυσεῖον κάλον δσυχον, ἐν δὲ λεπαδνα

καλ' ἐβαλε, χρυσεῖ· ἵππο δὲ δσυχον ἦγαγεν ἱερῇ

ἵπποδ' ὠκυπόδας, μεμαῖυι' ἐρίδος καὶ αὐύτης.

ἀτὰρ ἀθηναίη, κόρη διὸς αἰγίτοχοιο,

πέπλον μὲν κατέχευεν ἐβᾶνον πατρός ἐπ' οὐδεὶ,

735

σοικίλον, τὸν ῥ' αἴτῃ ποιήσατο καὶ καμὲ χερσίν·

ἦ δὲ, χιτῶν' ἐνδύντσα διὸς νεφέληγερετάφω,

τεύχεσιν ἐς πολέμῳ θωρησσετο δακρυόεντα.

ἀμφὶ δ' ἀρ' ὠμοῖσιν βάλετ' αἰγίδα θυσσάνοντσαν,

δδεινῇ, ἣν περὶ μὲν παντὴ φόβος ἐστεφανώτο·

740

ἐν δ' ἐρίς, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεντα ἱτάπη·

ἐν δὲ τε γοργοῖ κεφαλῇ δδεινόφω πέλωροο,

δδεινῇ τε, σμερδνῇ τε, διὸς τέρας αἰγίτοχοιο.

κράτι δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφαλήρον,

χρυσεῖν, ἑκατόν· πόλιων πρυλίσσ' ἀραρυῖαν.

745

ἐς δ' ἰοχεᾶ φλόγεα ποσ' ἐβήσατ'· ἐλαδσετο δ' ἐνχὸς

746

βρίθῳ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δαμνῆτι στιχᾶς ἀνδρῶν.

ἱερῇ δὲ μαστιγγὶ θεῶς ἐπεμαίετο ἵπποδ'·

748

αἵτομαται δὲ πυλαὶ μυκῶν οὐρανοῖ, ἵας ἱέχον ἱππῶν.

749

τῇ ρα δι' αἵτῶν κεντρήνακας ἱέχον ἵπποδ'·

752

ἱερον δὲ κρονιδῶνα, θεῶν ἀτερ τήμενον ἀλλων,

ἀκροτατῇ κορυφῇ πολυδείραδος ὀλυμποῖο.

ἐνθ' ἵπποδ' ὀτῆσαντσα θεὰ λείκωλενος ἱερῇ

755

δοτῇν ἵπκατον κρονιδὴν ἐκσειρετο, καὶ προσέφασκεν·

δοσεῖ πατέρ, οὐ νεμεσίδσε· ἱορῶν τὰδε ἑργ' ἀφίδηλα,

757

μακρῶ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον· ἐμοὶ δ' ἀχὸς· τοὶ δὲ ἱεκῆλοι

759

τερπονται κύπρις τε καὶ ἀργυροτόκος ἀπολλων,

760

ἀφρονα τούτων ἀνέντες, ὅς οὐτινα φοῖδε θεμιστά.

δοσεῖ πατέρ, ἦ ρα τί μοι μεχολῶσσαι, αἰ κεν ἀρεῖα

λυγρῶς πέπλῃ γυῖα μαχῆς ἐκς ἀποδιδώμην·

τὴν δ' ἀπαμειβομένης προσέφη νεφέληγερετα δσεῖς·

Hom.

I

- ἀγρῆς μαν τοι ἐπορσον ἀθηναίην ἀγελαίην, 765
 ἢ τε μαλίστα φεῶθε κακῆς· ὀδυνῆσι πελαδσεν.
 ἴως ἐφατ'· οὐδ' ἀπιθῆσε θεὰ λεῖκωλενος ἡρῇ·
 μαστιγῶσεν δ' ἵππους· τῶ δ' οὐκ ἀέκοντ' ἐκτεσθῆν·
 μεσσηγυς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστεροεντος. 770
 ἵππον δ' ἤεροφοίδες ἀνὴρ εἶδ' ὀφθαλμοῖσιν,
 ἡμενος ἐν σκοτειῇ, λείσσων ἐπὶ φοινοπα κόντον,
 τῶσιν ἐπιθρῶσκοντι θεῶν τυπστήχες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τροφίην ἵκσαν, ποταμῶ τε ρέοντι,
 ἦρχι ρόφας σιμοεύς γυνυβαλλέτον ἡδὲ καμάνδρος,
 ἐνθ' ἵππους ἐστήσε θεὰ λεῖκωλενος ἡρῇ, 775
 λυψάντ' ἐς τοχέων· περὶ δ' ἤερα πολὺν ἐχέσεν
 τοῖσιν δ' ἀνβροσίην σιμοεύς ἀνστήλε νεμεσθαί.
 ἴαι δ' ἐβατὴν τρήροντι πελειασὶν ἰθὺαθ' ὁμοίαι,
 ἀνδρῶσιν ἀργεῖοισιν ἀλεκσεμέναι μεμαῖναι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' εἰκάνων τοῖσι πλείστοι καὶ ἀρίστοι 780
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίην διομήδεος ἵπποδαμοφῶ
 φελλόμενοι, λείοντι φελοκότες ὠμοφαγέσιιν,
 ἡ συσι καπρησίιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδύν·
 ἐνθα στάντ' ἤϊφσε θεὰ λεῖκωλενος ἡρῇ,
 στεντορὶ φεισδάμενῃ μεγαλήτορι, χαλκωφῶν. 785
 αἰδώς, ἀργεῖοι, κακ' ἐλενχεα, φείδος ἀγῆτοι!
 ἵοφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλεσκετο δίφος ἀχιλλεύς,
 οὐδὲ ποτε τροφῆς προ πυλαίων δαρδανιαίων
 οἰχνεσκον· κείνοο γὰρ ἐδεδδισαν ὀβριμον εὐχῆς 790
 νῦν δὲ ἵεας πολίος κοιλῆς· ἐπὶ νάσσι μαχόνται.
 ἴως φεσποντῶ, ὥτρουε μένος καὶ θυμὸν ἵεαστοο.
 τυφδεῖδῃ δ' ἐποροῖσε θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνῇ·
 τευρε δὲ τὸν γε γανакта παρ ἵπποισιν καὶ τοχέσιν
 ἑλκος ἀναπυφύχοντα, τὸ μιν βάλε πανδάρος ἱτιά· 795
 ἱδρῶς γὰρ μιν εἵρειν τυπο πλάτυς τελαμῶνος
 ἀσπίδος τευκυκλῶ· τῷ εἵρειτ', ἐκάμνε δὲ χεῖρα·
 ἀν' ὅτισων τελαμῶνα, κελαινέφες ταμί· ἀπεμοργν·
 ἵππειοο δὲ θεὰ δούγοι· ἱαπτσατ', ἐφῶνῃσεν τε·
 ἡ ὀλίγον τοι παιδὰ φελοκοτ' ἐγῆματο τυφδεῖς. 800
 τυφδεῖς τοι μικρὸς μὲν ἐνν δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.
 καὶ ῥ' ὅτε περ μιν ἐγὼ πολεμιδόμεν οὐκ εἴασκον,
 οὐδ' ἐκπαιφασσεν, ὅτε τ' ἡλυθε νοσφιν ἀχαιῶν
 ἀγγελὸς ἐς θηβας, πολυας μετὰ καδμεῖφῶνας,
 δαίνυσθαί μιν ἀνώγον ἐνὶ μεγάροισιν ἱεκήλον· 805
 αἴταρ τὸ θυμὸν ἱέχων τὸν καρτερον, ἴως τὸ παρὸς περ,
 κοφρῶς καδμεῖων προκαλιδσέτο, πάντα δ' ἐνικά· 807
 σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρα θ' ἵσταμαι, ἡδὲ φυλασσῶ, 809
 καὶ σε προφρονέως κέλομαι τροφῇσι μαχεσθαι· 810
 ἀλλὰ σεῖ· ἡ καματος πολυαίης γυνὴ δούφκεν,
 ἡ νῦ σε ποὺ δδέος ἱσχέει ἀκαρμῶν· οὐ συγ' εἵπειτα

τυφδεὸς ἐκγῶνος ἐσσι, δαΐφρονος τοῖνεΐδαο.

E

τὴν δ' ἀπαμειβομένος προσεφθ' κρατέρος διομηδῆς
γιγνώσκω σε, θεά, θυγάτηρ διος αἰγίτοχοιο·

815

τῷ τοι προφρονέως ἔρεω ἔπος, οὐδ' ἐπικεῖσθαι.

οὔτε τι με δδεις ἴσχει ἀκεαρίω, αὐτε τις οἶκος·
ἀλλ' ἐτι σὼν μεμνήμηνι ἐφετμέων, ἵας ἐπετῆλας.

οὐ μ' εἶπας μακαρεσί θεοῖς· ἀντικρυ μαχεσθαι

820

τοῖς· ἀλλοῖς· ἀτὰρ εἰ κε διὸς θυγατὴρ ἀφροδίτῃ

ἐλθῇ· ἐς πόλεμον, τὴνγ' οὐταμὲν ἰοκσυῖ χαλκῷ.

τοσσεκα νῦν αἴτος τ' ἀναχαδσομαι, ἦδε καὶ ἀλλοῖς

ἀργεῖοις ἐκελῆστα ταλῆμεναι ἐνθαδὲ πάντας·

γιγνώσκω γὰρ ἀρεά μαχὴν ἀνα κοίρανεοντα.

τὸν δ' ἤμειβετ' ἔπειτα θεά γλαφκῶπις ἀθηνῇ·

825

τυφδεΐδῃ διομηδῆς, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

μὴ τι συγ' ἀρεά τὸν δέδιδι, μῆτε τιν' ἄλλον

ἀθανάτων· τοιγ' τοι εὐγὼν ἐπιταρρεθὸς ἦμι.

ἀλλ' αἶγ', ἐπ' ἀρεῇ πρῶτῳ ἔχε μωνυχας ἱπποῖς·

830

τυκτσον δὲ σχεδὴν, μὴδ' ἰαδσεο θυφρον ἀρεά

ταῖτον μαινομένον, τυχτον κακόν, ἀλλοπροσαλλον·

ἵος πρῶτῃ μὲν ἐμοὶ τε καὶ ἱερῇ στεφτ' ἀγορεῶν,

τροφσι μαχησέσθαι, ἀτὰρ ἀργεῖοισιν ἀρηγσέν·

νῦν δὲ μετὰ τροφῆσιν ἱομιλῆϊ, τῶν δὲ λελαθται.

ἵως φαμένη, σθένελον μὲν ἀφ' ἱππῶν ᾧσσε χαμαῖσε,

835

χεῖρι παλιν ἱερυσαντο· ἵο δ' ἀρ' ἐνμαπῆως ἀποροῖσεν.

ἱη δ' ἐς διφρον ἐβaine παραι διομηδεα δίον

ἐσμεμαψια θεά· μεγα δ' ἐβραχε φηγίνος ἀγσων

βριθοσυνῇ· δδεινὴν γὰρ ἀγεν θεόν, ἀνδρα τ' ἀρίστον.

λαδσετο δὲ μαιστινγα καὶ ἱηνία παλλας ἀθηνῇ·

840

αἴτικ' ἐπ' ἀρεῇ πρῶτῳ ἔχε μωνυχας ἱπποῖς.

ἦτοι ἵο μὲν περιφαντα πελωρίον ἐκσεναρίκσεν,

αἰτωλῶν ἱεχ' ἀρίστον, ἱοχησίοι' ἀγλαφον τυιον·

τὸν μὲν ἀρεῖς ἐναρῶσε μαιφονας· αἴταρ ἀθηνῇ

δυφ' ἀφιδος κυνην, μὴ μιν ἱδοὶ οὐβριμος ἀρεῖς.

845

ἵως δ' ἐφιδε βροτολοίγος ἀρεῖς διομηδεα δίον,

ἦτοι ἵο μὲν περιφαντα πελωρίον αἴτοδ' ἐφᾶσεν

κεῖσθαι, ἱοθι πρῶτον κτεινῶν ἐκσαινυτο θυμῶν·

αἴταρ ἵο βῆ ρ' ἰδυς διομηδεος ἱπποδαμοιο.

ἵοι δ' ἵοτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλληλοῖσιν ἰωντες,

850

προσθεν ἀρεῖς ᾧρεγσαθ' ὑπερ δσυνγον, ἱηνία θ' ἱππῶν,

ἐνχεῖ χαλκειῷ, μεμαψας ἀπο θυμῶν ἔλεσθαι·

καὶ τογε χεῖρι λαβοντσα θεά γλαφκῶπις ἀθηνῇ

ᾧθσεν ἱυπ' ἐκ διφροιο ἑτασσιον ἀτιχθῆναι.

δεῖτερος αἴθ' ᾧρμᾶτο βοην ἀγαθὸς διομηδῆς

855

ἐνχεῖ χαλκειῷ· ἐπερῶσε δὲ παλλας ἀθηνῇ

νεφατον ἐς κενεῶνα, ἱοθι δσωννυσκετο μίτρην.

τῇ εἰ μιν οὐτα τυχων, δια δὲ χροα καλὸν εἰδᾶπτεν·

- εκ δε δορυ σπασεν αἴτις· το δ' εβραχε χαλκeos ἀρεῖς· 859
 τοῖς δ' ἀρ' τυπο τρομος ἔελλεν ἀχαιῶς τε, τροῖας τε. 862
 τοιγ' δ'· εκ νεφειων ερεβεννη φαίνεται αἴτηρ, 864
 καψματος εκs ἀνεμοῖο δυσαιῖτος ορνυμενοῖο· 865
 τοιους τυφδεῖδῃ διομηδεῖ χαλκeos ἀρεῖς E
 φαίνεθ', ομοο νεφεσσιν ἰων εἰς οὐρανὸν ευρυ·
 καρπαλιμῶς δ' εἰκανε θεων ἔδος, αἰπυν ολυνπον
 παρ δε διῖ κρονιῶνι καθέδσετο θυμὸν ἀχέων,
 δείκσεν δ' ἀνβροτον ἱαιμα, καταρεφον εκs ᾧτειλης, 870
 και ρ' ολοφυδρομενος ἔεπεα πτεροεντα προσῆυδα·
 δσεῖ πατερ, ου νεμεσίδσε' ἱορῶν ταδε καρτερα ἔεργα ;
 αἰφει τοι ρῖγιστα θεοι τετλήοτες εσμεν
 ἀλλήλων ἱεότητι, χαριν δ' ἀνδρεσι φεροντες.
 σοι παντὲς μαχομεσθα· συ γαρ τεκες ἀφρονα κοῖρην, 875
 ολομενην, ἦγ' αἰφεν αἴσυλα ἔεργα μεμῆλεν.
 ἄλλοι μεν γαρ παντες, ἴσοι θεοι εντ' εν ολυνπῶ,
 σοι τ' ἐπιπειθονται, και δεδμημεσθα ἱεαστος·
 ταῖτην δ' ου τι ἔεπει προτιβαλλεαι, ουτε τι ἔεργῶ,
 ἀλλ' ἀντίεις, ἐπει αἴτος ἐγῆναο παιδ' ἀφιδηλον· 880
 ἱη νῦν τυφδεος τυιον τυπερθυμὸν διομηδεα
 μαργαίνεεν ἀνέτηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοισιν.
 κυπριδα μεν πρῶτον σχεδὸν οὐτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ·
 αἴταρ ἐπειτ' αἴτῳ μοι ἐπεσσυτο δαίμονι φείστος. 884
 τον δ' ἀρ' τυποδρα φιδων προσεφη νεφεληγερετα δσεῖς· 888
 μη τι μοι, ἀλλοπροσαλλε, παρτεδοσμενος μινυριδσε·
 ἐχθιστος δε μοι εσσι θεων, τοι ολυνπον ἱεχοντιν. 890
 αἰφει γαρ τοι εἰς τε φιλή, πολεμοι τε, μάχαι τε·
 μητρος τοι μενος εστιν ἀἴεσχετον, οὐκ ἐπίφεικτος,
 ἱηρης· την μεν ἐγω σπουδῇ δαμνημι ἔεπεσσιν·
 τῷ σ' οἴω κεινης ταδε πασχεμεν εντεσῆσιν.
 ἀλλ' ου μαν σ' ἐτι δηρον ἀντεχομαι ἀλγε' ἱεχοντα· 895
 εκ γαρ ἐμεο γενος εσσι, ἐμοι δε σ' ἐγῆνατο μητηρ.
 εἰ δε τεο εκs ἀλλοο γε θεων γενε' ἱῶδ' ἀφιδηλος,
 και κεν δη παλαι ἦσθα ἐνερτερος οὐρανιῶνων.
 ἱως φατο, και παιηὸν ἀνωγεν εἰησασθαι.
 τῷ δ' ἐπὶ παιηων οδυνηφατα φαρμακ' ἐπασσεν. 900
 ἱως δ' ἱοτ' ὀπος γαλα λείκον ἐπειγομενος γσυνεπηγησεν, 902
 τυγρον εον, μαλα δ' ᾧκα περιτρεφεται κυκαοντι·
 ἱως ἀρα καρπαλιμῶς εἰησατο βοθρον ἀρεῖα.
 τον δ' ἱηβη λοφισεν, χαρίεντα δε ἔεσματ' ἐφισσεν. 905
 τροφων δ' οιωθη και ἀχαιῶν φυλφοπισ αἰνη· Z
 πολλὰ δ' ἀρ' ενθα και ενθ' ἱθύσε μαχη πεδίοιο,
 ἀλλήλων ἱθυνομενων χαλκῆρεα δορῖα,
 μεσσηγυς σιμοεντος, ἰδε χσανθοῖο ροῖᾶν.
 αἰφας δε πρῶτος τελαμωνιος, ἱερκος ἀχαιῶν, 5
 τροφων εἰηγσε φαλαγγα, φάος δ' ἑταροισιν ἐτήκεν,

ἀνδρα βαλὼν, ὅς ἀριστος ἐνὶ θρεφικῷ ἐτετυχτο,
 υἱὸν ἑὸς ἀδελφοῦ, ἀκαμαντ', ἦν τε μέγαν τε.

Z

τὸν δ' ἐβάλε πρῶτος κορυβὸς φάλον ἱπποδάσκειος,
 ἐν δὲ μετὰ πῶ ἐπὶ γῶ, ἐπερῆσε δ' ἀρ' ὅσπερ οἰσὶν
 αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκοτὸς ὅσ' ἐκαλυπτεῖ.

10

ἀγαστῶν δ' ἀρ' ἐπέφνε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης
 τευθρανίδην, ὅς ἐκείνῃ ἐκτετιμένην ἐν ἀριστῇ,
 ἀφνειὸς βίβοτο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·

15

πάντας γὰρ φιλεσκεν, ἰδοὺ ἐπὶ τοῖσιν αἰσῶν.
 ἀλλὰ τοῖς οὐκ οἶσιν τῶν τε τοτ' ἤρκεσε λυγρὸν ὀλβρον
 προσθεὶς ὑπαντίαςαν· ἀλλ' ἀμφὶ θυμὸν ἀπὸ θυφρα,
 αἶτον καὶ θεράποντα καλῆσιον, ὅς ῥα τοτ' ἵππων
 ἔσκεν ὑψηλὸς· τῶ δ' ἀμφὶ γαίαν ἐδύτην.

20

δρῆσον δ' εὐρυτάλος καὶ ὀφελτιὸν ἐκσεναρικσεν·
 βῆ δὲ μετ' αἰσῶν καὶ πηδᾶσον, ὅς ποτε νυμφῇ
 νάξῃ ἀβαρβαρῇ τεκ' ἀμύμονι βοῆκοιλιῶνι.

25

βοῆκοιλιῶν δ' ἦν υἱὸς ἀγαθὸς λαομέδοντος,
 πρεσβυτάτος γενεῇ, σκοτιὸν δὲ τε γῆνατο μητῇ·
 ποιμαίνων δ' ἐκ' οἴσιν ἐμὶ γῇ φιλοτῇ καὶ εὐνῇ·
 ἦν δ' ὑποκυφισμένη διδυμαῖον ἐγῆνατο παῖδα·
 καὶ μὲν τῶν ὑπελύσε μῆκος καὶ φαίδιμα γαῖα
 μήκιστε γαῖα, καὶ ἀπ' ὧν τευχέ' ἐσσυλᾷ.

ἱπποδάμῳ δ' ἀρ' ἐπέφνε μένετολεμος πολυκοίτης.

30

πιδυλὸν δ' ἰδοὺσερς περὶ πῶσον ἐκσεναρικσεν
 ἐν χεῖ χαλκείῃ· τευκρὸς δ' ἀρετὰ φάλα διῶν.

ἀντιλόχος δ' ἀβλήρον ἐντῆρατο δορὶ φαεινῷ
 νεστοριδῆς· ἐλάτῳ δὲ ἱππῶ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ναιε δὲ, σατνιόντος τευρεφταῖο παρ' ἰοχθῆς,
 πηδᾶσον αἰκνιῶν. φυλάκων δ' ἦν λείτονος ἱππῶς
 φευγόντ'· εὐρύπυλος δὲ μελανθίων ἐκσεναρικσεν.

35

ἀδρήστον δ' ἀρ' ἐπεῖτα βοὴν ἀγαθὸς μενελάος
 δαῖτον ἰδὼν· ἵππων γὰρ τοῖς αὐτοδομένῳ πεδίοιο,
 ὁδοῖ ἐνὶ βλαφθέντ' ἐμυκνῶ, ἀνκὺλον ἱππῶ
 ἱππῶντ' ἐν πρῶτῳ ρυθμῷ, αἶτω μὲν ἐβήτην
 πρὸς πόλιν, ἦν περ τοῖς ἄλλοις αὐτοδομένοις φεβόντο·
 αἶτος δ' ἐκ διφραῖο παρὰ τροχὸν ἐκσεκυλισθῇ
 πρηνῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στομα· παρ δὲ τοῖς ἑσθῇ
 ἀτρεφίδης μενελάος, ἱππῶν δολιχοσκιὸν ἐνχος.

40

ἀδρήστος δ' ἀρ' ἐπεῖτα λαβὼν ἐλίσσετο γούνα·

45

δαῖτον δ' ἀτρεφὶς υἱε, συ δ' ἀγαστῶν δεχσάμενος
 πολλὰ δ' ἐν ἱππῶν πατέρῳ κειμήλια κεῖται,
 χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολυκμήτος τε σιδηρὸς·
 τῶν κεν τοῖς χαρίζαιτο πατὴρ ἀπείριστ' ἀποῖνα,
 εἰ κεν ἐμὲ δαῖτον πεπυθῶντ' ἐπὶ νάξῃ ἀχαιῶν.

50

ἵππων φάτο· τῶ δ' ἀρὰ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐπέθεν.
 καὶ δὴ μιν ταχ' ἐμελλε θόρας ἐπὶ νάξῃ ἀχαιῶν

δῶσμεν ἰὼ θραπέντι καταχέμεν· ἀλλ' ἀγαμέμνων Ζ
 ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ἱομάκλῃσας ἔσπερ ἤϊδα·
 ὦ πεπον, ὦ μανλαῖε, τῇ δὲ σὺ κῆδαι αἴτῳ 55
 ἀνδρῶν; ἡ σοὶ ἀρίστα πεποιῆται κατὰ τοῖκον
 πρὸς τροφῶν· τῶν μὴ τις ὑπακφυγὼ αἴπυν ἐλευθρὸν! 57
 ἴως ἔσπῳν ἐτρέπεν ἱδμελφεόφῳ φρενὸς ἱήρως, 61
 αἰσιμα παρῆστων· ἰὸ δ' ἀπὸ ἱδαν ὠθσατο χεῖρι
 ἱήρῳ ἀδρήστον· τὸν δὲ κρέων ἀγαμέμνων
 οὐτὰ κατὰ λαπαρῶν· ἰὸ δ' ἀντρέπεται· ἀτρεΐδης δὲ
 λακκὸς ἐν στήθεσι βανς ἐκσεσπασε μιλίων ἐνχος· 65
 νεστόρ δ' ἀργεῖοισιν ἐκεκλῆστο, μακρὸν ἀνύσανς·
 ὦ φίλοι, ἱήρως δαναοὶ, θραπέοντες ἀρεῖος,
 μὴ τις νῦν ἐναρὼν ἐπιβαλλόμενος μεταπίσθεν
 ῥάμνεται, ἴως κε πλείστα φέρων ἐπὶ κατὰς ἵκηται· 70
 ἀλλ' ἀνδρὰς κτεινόμεν· ἐπεὶτα δὲ καὶ τὰ ἱετῆλαι
 νεκροὺς ἀν' ἐκδιδόντες συλῆσθε τεθνηῶτας.
 ἴως ἔσπῳν ὠτρεῖνε μένος καὶ θυμὸν ἱεκάστω.
 ἐνθα κεν αἶτε τροφὸς ἀρεΐφιλον ὑπ' ἀχαιῶν
 φίλῳ ἐισανέβησαν, ἀαλκείῃσι δαμέντες,
 εἰ μὴ ἀρ' αἰνεῖαί τε καὶ ἱετῆρ' ἔσπε παραστάς 75
 πριαμίδης ἱελέως, οἰωνοπόλων ἰοχ' ἀρίστος·
 αἰνεῖα τε, καὶ ἱετῆρ, ἐπεὶ πόνος ὑμῖν μάλιστα
 τροφῶν καὶ λυκίων ἐκκεκλῆται, ἵονεκ' ἀρίστοι
 πάντῃσιν ἐπ' ἴθιν εἴτε μάχεσθαι τε φρονέειν τε·
 στήτ' αἴτῳ, καὶ λαφὼν ἐρυκνέετε προ' πυλάων, 80
 πάντῃ ἐποιοχόμενοι, πρὶν γ' αἶτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φευγοντάς πεσέειν, δαίμοσι δὲ χάσμα γενέσθαι.
 αἶταρ ἐπεὶ κε φαλαγγὶς ἐποτρυνήτοιν ἱσπαντάς,
 ἡμεῖς μὲν δαναοῖσι μάχῃσιν αἶθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρομένοι περ' ἀναγκαῖη γὰρ ἐπείγει· 85
 ἱετῆρ, ἀτὰρ σὺ πολὺνδε μετέρχεο, ἔσπε δ' ἐπεὶτα
 μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ γυναικὸντα γεράδας
 ναφὸν ἀθηναίης γλαφυροπιδὸς ἐν πολὶ ἀκρῇ,
 οἰγσαντσα κλεῖδι θυρᾶς ἱεράφῳ δομοφῳ,
 πέπλον, ἵος τοι δοκεῖ χαριεστάτος ἡδὲ μεγίστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι καλὸν φίλτατος αἶτῃ,
 θεῶναι ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἑῷκομοφῳ·
 καὶ τοι ὑποσχεσθαι δύο καὶ δέκα βας ἐνὶ ναφῇ,
 ἡμῶν, ἀεστας, ἱερέσμεν, εἰ κ' ἐλεησῇ 95
 ἱστυ τε, καὶ τροφῶν ἱαλοχός, καὶ κῆπα τεύχεα,
 αἰ κεν τυφδέφῳ ἱμῶν ἀπὸσχῇ φίλῳ ἱερέῳ,
 ἀγρίον αἰχμητήν, κρατερὸν μῆστωρ φεόβοφ·
 ἵον δὲ ἐγὼ καρτίστην ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
 οὐδ' ἀχιλεῖα ποδ' ἦδε γ' ἐδεδίμεν, ὀρχαμον ἀνδρῶν,
 ἵον περ φαντὶ θεᾶς ἐκς εἶμεναι· ἀλλ' ἰὸδε λίην 100
 μαινεται, οὐδὲ τις τοι δυνατόν μενος φείσφοφαιδῶσεν.

ἴως εἰσὶν ἐκτὼρ δ' οὐκ ἐκαστὸς ἀπὸ δόξης
 αἰτῆς δ' ἐκ τοῦτον γυνὴν τευχέσ' ἐλάτο χαμάδι
 παλλων δ' ἰσχυρὰ δόξα, κατὰ στρατὸν ὥχεται παντῇ,
 στρυφνὸν μαχεσασθαι· εὐρεῖ δὲ φυλῶσιν αἰνῶν.
 τοὶ δ' ἐβελιχθήσαν, καὶ ἐναντίω ἔσταν ἀχαιῶν.
 ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λήγσαν δὲ φονοῖ.
 φαν δὲ τιν' ἀθανάτων ἐκ οὐρανό· ἀστεροεντος
 τροφῶν ἀλεξήσονται κατελθόντων, ἴως ἐβελιχθῶν.
 ἱεκτὼρ δὲ τροφῶν ἐκκλετο, μακρὸν αἰνέσας·
 τροφῶν ὑπερβύμοι, τηλακλήτοι τ' ἐπικουραί,
 ἀνέρες ἐστέ, φίλοι, μνησάσθε δὲ θαυριδὸς ἀλκῆς,
 ἰοφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ φίλῶν, ἡδὲ γερωντῶν
 ἱεσπὼ βουλεύεσσι, καὶ ἡμετέρῃσ' ἰαλοχοῖσιν,
 δαίμοσιν ἀρῆσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἱεκατονβάς.
 ἴως ἀρα φῶνθας ἀπεβῆ κορυθαίολος ἱεκτὼρ·
 ἀμφὶ δὲ μιν σφυρ' ἐτυπτε καὶ ἀχένας δερρὰ κελαῖνον,
 ἀντὺς, τῇ πυματῇ θέεν ἀσπίδος ἐμφαλοεντός.
 γλαῖκος δ' ἱππολοχοῖο παῖς καὶ τυδέφης ἱνὸς
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων ἔστηνεν μαμαῶτε μαχεσθαι.
 τοὶ δ' ὅτε δὴ σθένος ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν προτερος προσέειπε βροτὴν ἀγαθὸς διαμειδῶν·
 τίς δὲ σὺ ἐσσί, φερίστε, κατακλῆτων ἀνδρῶν;
 οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἐπῶπα μάχῃ ἐνὶ κούδιανερῇ
 τοῖον ἀτὰρ μὲν νῦν γὰρ πολὺ προβαθμίας ἵππωντων
 σὺ θάρσει, τοτ' ἐμὸν δολιχοσκίον ἐνχος ἐμῶν.
 τὸν δ' αὖθ' ἱππολοχοῖο προσῆυδα φαιδῖμος ἴως·
 τυδέφιδι μεγαθύμῳ, τῇ γενεῇ ἀρεῖνεις;
 τοῖα περ φυλλῶν γενεῇ, τοῖαδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φυλλὰ τὰ μὲν τ' ἀνέμος χαμάδις χεῖν, ἀλλὰ δὲ θ' ὕλη
 τηλεθαόντῳ φύει, ἱεαρὸς δ' ἐπιγιγνεται ἱερῇ·
 ἴως ἀνδρῶν γενεῇ ἡμῶν φύει, ἡδ' ἀπολήγει.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῖτα δαήμεναι, ἰοφρ' ἐγὼ ἱεαῖς·
 ἔστι πολλὸς σφυρὶ μυχῷ ἀργεὺς ἱπποβοτάς,
 ἐνθαδὲ σισυφὸς ἐσχ', ὅς κερδιστὸς γένετ' ἀνδρῶν,
 σισυφὸς αἰφολιδῶν· τοῖ δ' ἀρα γλαῖκον τεκέθ' υἱόν·
 αἴταρ γλαῖκος ἐκτεκὼν ἀμύμονα βελλεροφοντῆν·
 τῷ δὲ θεοὶ καλλὸς τε καὶ ἥρατον ἐρατεινὴν
 ὤπασαν· αἴταρ τοὶ προῖτες καὶ ἐμῆδατο θυμῷ·
 ἴος ἐ' ἐκ θαμῷ ἐλάσσειν, ἐπεὶ πολὺ φερτερος ἦεν.
 τῷ δὲ γυνὴ προῖτο· ἐπεμῆδατο, δι' αὐτῆς,
 κρυπταδῇ φίλοισι μνησμέναι· ἀλλὰ τὸν οὐκ
 πείθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα βελλεροφοντῆν.
 τῇ δὲ πσεύδαμενὴ προῖτον βασιλεῖα προσῆυδα·
 τεθναιῆς, ὦ προῖτ', ἡ κᾶκταν βελλεροφοντῆν,
 ἴος μ' ἐθέλειν φίλοισι μνησμέναι οὐκ ἐθέλοντῃ.
 ἴως φάτο· τὸν δὲ φανέτα χολὸς λαβὼν, τοῖον ἀκοῖσεν·

Z

105

110

115

120

125

126

144

145

150

152

155

158

160

165

κτῆναι μιν ῥ' ἀλεφεινε, σέβασσάτο γὰρ τογε θυμῷ, Z
 πεμπε δὲ μιν λυκιηνῷ, ἐπορεν δ' ἵογε σηματα λυγρὰ,
 γραπτῶν ἐν πίνακι πτυχτῷ θυμοφθόρα πολλὰ· 170
 δεῖξαι δ' ἦν ὡγεν ἰῷ πενθερῷ, ἱοφρ' ἀπολοῖτο.
 αἶταρ ἰο βῆ λυκιηνδὲ θεῶν τυτ' ἀμυμῶνι πομπῇ·
 ἀλλ' ἵοτε δὴ λυκιὴν ἵκσε, χσανθὸν τε ρεόντα,
 προφρονέως μιν εἵφε λανὰς λυκίης ευρυίης.
 ἱεννήμαρ χσεῖνίσσε, καὶ ἱεννεα βοῆς ἱερέσεν· 175
 ἀλλ' ἵοτε δὴ δεκατῇ ἐφάνη ἑροδοδακτύλος ἦως,
 καὶ τότε μιν ἐρεῖνε, καὶ ἦτεε σημα ἱδεσθαι,
 ἵο τι ρα ἱοι γαμβροῖο παρὰ προῖτοιο φέροιτο.
 αἶταρ ἐπεὶ δὴ σημα κακὸν παρέδεχσάτο γαμβροῖο,
 πρῶτον μιν ρα χιμαῖραν ἀμαιομακτῆν ἐκελεῖσεν 180
 πεφνεμέν· ἱη δ' ἀρ' εἴην θείον γενοσ, οὐδ' ἀνθρώπων,
 προσθε λείων, σπῖθεν δὲ δράκων, μεσση δὲ χιμαῖρα,
 δδεινὸν ἀποπνεύοντσα πυρὸς μένος αἰδομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατεπέφνε, θεῶν ταραεῖσι πίθησας.
 δεῖτερον αἶ, σολυμοῖσι μαχησάτο κυδδαλιμοῖσιν· 185
 καρτιστῆν δὴ τήνγε μαχὴν φάτο θυμῶναι ἀνδρῶν.
 τῷ δ' ἀρ' ἀνερχομένο πικρινὸν δόλον ἄλλον ὑφαίνεν· 187
 κρίνανς ἐκ λυκίης ευρυίης φῶτας ἀριστοῖς,
 ἱεσσε λοχόν· τοὶ δ' οὐτὶ καλὶν φοικόνδε νεόντο·
 πάντας γὰρ κατεπέφνε ἀμυμῶν βελλεροφοντῆς. 190
 ἀλλ' ἵοτε δὴ γιγνώσκει θεοὸ γόνον ἦν εόντα,
 αἶτοιο μιν κατερυκ', ἐδιδῷ δ' ἵογε θυγατερ' ἱεῖην·
 δῶκε δὲ ἱοι τίμης βασιλεῖδος ἱημισυ πάντσης.
 καὶ μὴν ἱοι λυκιοὶ τεμένος ταμὸν ἐκστόχον ἄλλων, 195
 καλὸν φυταλῆς καὶ ἀροφρῆς, ἱοφρα νεμοῖτο.
 ἱη δ' εἵτεκε τρία τέκνα δαίφρονι βελλεροφοντῇ,
 φεισφάνδρον τε, καὶ ἱππολόχον, καὶ λαφοδαμειαν.
 λαφοδαμειῇ μὲν παρελεχσάτο μητίστια δσεῖς,
 ἱη δ' εἵτεκ' ἀντίθεον σαρπηδόνα, χαλκοκορυστῆν. 200
 ἀλλ' ἵοτε δὴ καὶ κείνος ἀπηχέτο πάντσει θεοῖσιν,
 ἦτοι ἱο κατ' πεδῖον το ἱαλεῖον οἶος ἀλᾶτο,
 ἱὸν θυμὸν κατέδων, πατὸν ἀνθρώπων ἀλεφεινῶν·
 φεισφάνδρον δὲ ἱοι ἱοῖον ἀρεῖς, ἀφάτος πολέμας,
 μαρναμένον σολυμοῖσι κατεκτανε κυδδαλιμοῖσιν· 205
 τὴν δὲ χολῶσαμένη χρυστήνιος ἀρτεμῖς ἐκτα.
 ἱππολόχος δὲ μ' ἐτίκτε, καὶ ἐκ τοῖο φῆμι γενεσθαι·
 πεμπε δὲ μ' ἐς τροίην, καὶ μοι μάλα πολλ' ἐπετέλλεν,
 αἶφεν ἀριστερεῖν, καὶ ὑπερτόχον εἶμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γενοσ πατέρων αἰσχυμένο· ἱοι μὲγ' ἀριστοὶ 210
 ἐν τ' ἐφυρῇ ἐγενοντο καὶ ἐν λυκίῃ ευρυίῃ·
 ταῖττης τοι γενεῆς τε καὶ ἱαιμάτος ευχομαι εἶναι.
 ἱως φάτ'· ἐγῆθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
 εὐχος μὲν κατεπήγσεν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,

ἄτταρ το μείλιχοιοῖσι προσήϊδας ποιμένα λαῶν·
 ἡ ρα νυ μοι χρεῖνος πατροφίος εὔσι παλαιός·
 216
 φοινεῖς γὰρ ποτε δίφος ἀμυῖμονα βέλλεροφοντην
 χρεῖνιοσ' ἐνι μεγάροισι, γείκοσιν ἱηρατ' ἐρυκτανς.
 τοι δὲ καὶ ἀλλήλοισ' ἐπορον χρεῖνῆϊα καλὰ·
 φοινεῖς μὲν δσώσῃς' ἐδιδῶ φοινικὶ φαφεινον,
 βέλλεροφοντης δὲ χρυσεν δεπας ἀμφικυπελλον·
 220
 καὶ μιν ἐγὼ κατελείπον ἰων ἐν δῶμασ' ἐμοισιν.
 221
 τῷ νῦν σοι μὲν ἐγὼ χρεῖνος φίλος ἀργεῖ μεσσῶ
 224
 ἡμῖ· συ δ' ἐν λυκῇ, τότε κεν τῶν δῆμον ἱκίωμαι.
 225
 ἐνχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεφωμεθα καὶ δι' ἱομίλθοσ'
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ τράφες, κλῆτοὶ τ' ἐπικούροι,
 κτεινόμεν, τὸν κε θεὸς γε πορῇ, καὶ ποδῶσι κιχέω·
 229
 σπῆλλοι δ' ἀέ σοι ἀχαιῶι ἐνταίρεμεν, τὸν κε δύνηαι.
 232
 ἴως ἀρα φῶνῃσαντε, καθ' ἵππων ἀΐκσαντε,
 233
 χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ ἐπιθώσαντο.
 237
 ἔκτωρ δ' ἴως σκαίφας τε κύλας καὶ φῆγον ἱκανέν,
 ἀμφ' ἀρα μιν τράφον ἱαλοχοὶ θεῶν, ἦδε θυγατρες,
 εἰρμέναι παῖδας τε, καὶ σὺν γῆτορς τε, ἑτας τε,
 καὶ πῶσι· το δ' ἐπεῖτα θεοῖσ' εὐχεσθαι ἀναγεν·
 240
 παντῶς ἑχέσσης· πολλῇσι δὲ κῆδ' ἐφαπτο.
 ἀλλ' τότε δὴ πριαμοφὸ δομον περικαλλέ' ἱκανέν,
 χρεῖσθῃσ' αἰθοντοῖσι τετυχημένον· ἄτταρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἐσσαν θαλαμοὶ χρεῖστοφὸ λιθοφῶ,
 245
 πλῆστοι ἀλλήλων δεδμήμενοι· ἐνθα δὲ παῖδες
 κοιμῶντο πριαμοφὸ παρα μῆστῃσ' ἱαλοχοῖσιν·
 κοῦραων δ' ἑτεροπθεν ἐναντιοὶ ἐνδοθεν ἀγλης
 δαδῶκ' ἐσαν τέγχοι θαλαμοὶ χρεῖστοφὸ λιθοφῶ,
 πλῆστοι ἀλλήλων δεδμήμενοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
 κοιμῶντο πριαμοφὸ παρ' αἰδοῖσ' ἱαλοχοῖσιν.
 250
 ἐνθα τοι ἠπιόδωρος ἐναντιῇ ἡλυθε μῆτηρ,
 λαφοδικῇ ἐσαγοντσα, θυγατρῶν γείδος ἀριστήν,
 ἐν τ' ἀρα τοι φῦ χεῖρι, γέπος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὀνομαδσέν·
 τέκνον, τίπτε λίπων πολέμον θρασύν ἡλῆλουθας·
 255
 ἡ μάλα δὴ τειρόντι δυσωνυμοὶ ἴσις ἀχαιῶν
 μαρναμένοι περὶ ἱάστν· σε δ' ἐνθαδὲ θυμὸς ἀντήκεν
 ἐλθόντ', ἐκς ἀκρῆς πόλιος δι' χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ἱοφρα κε τοι μέλιτῆδε φοῖνον ἐνεγκω,
 ἴως σπενδοῖς δι' πατρὶ καὶ ἀλλοῖσ' ἀθανάτοισιν
 260
 πρῶτον· ἐπεῖτα δὲ κ' αὐτὸς σῆσαι, αἰ κε πῖθῃθα.
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα φοῖνος ἀεχέσει,
 ἴως τυγῇ κεκμηῆκας ἀμύων σοῖσις τετῆσιν.
 τὴν δ' ἡμειβετ' ἐπεῖτα μέγας κορυθαίολος ἑκτάρ·
 μὴ μοι φοῖνον ἀΐειρε μέλαφρονά, ποτνία μῆτηρ,
 μὴ μ' ἀπογυῖσθῃς, μένος δ' ἀλκῆς τε λαθῶμαι.
 265
 χερσὶ δ' ἀνιπτεσθῇ δι' λείβεμεν αὐτοπα φοῖνον
 Hom.

ταδσομαι· ουδε πῆ ἐστι κελαϊνεφεῖ κρονιῶνι Z
 ταιρατι και λυθρῷ πεπαλαγμενον ευχεταεσθαι.
 αλλα συ μεν προς ναφον αθηναιης αγελαφης
 ερχεο συν θυεεσιν, ταβολφισσαντσα γεραφας· 270
 πεπλον δ', τοστις τοι χαριεστатος ηδε μεγιστος
 ἐστιν ἐνι μεγαρῷ, και τοι πολυ φιλτατος αἰτῇ,
 τον θες αθηναιης ἐπὶ γονφασιν ἡῦκομοφο,
 και τοι τυποσχεσθαι δυο και δεκα βοφς ἐνι ναῤῥῷ,
 ηνιδας, ακεστας, τιερεφσεμεν, αι κ' ελεησῇ 275
 φαστυ τε, και τροφων ταλοχοφς, και νηπια τεκνα,
 αι κεν τυδδεφς τυιον αποσχῇ φιλφιοφ τιερης,
 αργιον αιχμηῆτην, κρατερον μηστωρα φοβοφο.
 αλλα συ μεν προς ναφον αθηναιης αγελαφης
 ερχε'· ἐγω δε παριν μετελευθσομαι, τοφρα καλεσσω, 280
 αι κ' εβελῇ φεσποντος ακοφεμεν· τως κεν τοι αἰθι
 γαια χανοι· μέγα γαρ μιν ολυνπιος ετρεφε πημα
 τροφσι τε, και πρειαμῷ μεγαλητορι, τοφο τε παιδσιν.
 ει κεινον γε φιδοιμι κατελθοντ' αἰδος εισῷ,
 φαιην κεν φρεν' ατερποφ οἰδσυος εκλελαβεσθαι. 285
 τως εφαδ'· η δε μολοντσα ποτι μεγαρ', αμφιπολοισιν
 κεκλετο· ται δ' αρ' ταβολφισσαν κατα φαστυ γεραφας.
 αἰτῇ δ' ἐς θαλαμον κατεβησατο κῆῳεντα,
 ενθ' εσαν τοι πεπλοι, πανποικιλα φεργα γυναικων
 σιδονιων, τας αἰτος αλεκσανδρος θεοφειδης 290
 ᾔγαγε σιδονιηθεν, επιπλῶς ευρυα ποντον,
 την τοδον, την τελενην περ ανῆγαγεν τευκατερειαν.
 των τεν' αἰῆραμενη τεκαβη φερε δῶρον αθηνη,
 τος καλλιστος ἐην ποικιλμασιν, ηδε μεγιστος·
 αστηρ δ' τως απελαμπεν· ἐκειτο δε νεφатος αλλων. 295
 βῃ δ' ιμεναι, πολλαι δε μετεσσεφοντο γεραφαι.
 ται δ' τοτε ναφον τικανον αθηνης, ἐν πολὶ ακρεῖ,
 τῇσι θυρας ὤϊγσε θεανω καλλιπαρῆος,
 κισσεφεις, ταλοχος αντηνορος τιπποδαμοφο·
 την γαρ τροφες ἐβῆκαν αθηναιης τιερειαν. 300
 ται δ' ολολυγῇ παντσαι αθηνη χειρας ανεσχον·
 τη δ' αρα πεπλον τελοντσα θεανω καλλιπαρῆος
 θῆκεν αθηναιης ἐπὶ γονφασιν ἡῦκομοφο·
 ευχομενη δ' ἡρᾶτο διος κοφρῇ μεγαλοφο·
 ποτνὶ αθηναιη, ρυφσιπτολι, διφα θεαφων, 305
 ενχος δη φανγσον διομηδεος, ηδε και αἰτον
 πρηνεα dos πεσεεεν σκαιφειων προπαροιθε πυλαφων
 τοφρα τοι αἰττικα νῦν δυο και δεκα βοφς ἐνι ναῤῥῷ·
 ηνιδας, ακεστας, τιερεφσομεν, αι κ' ελεησῇς
 φαστυ τε, και τροφων ταλοχοφς, και νηπια τεκνα. 310
 τως ται μεν ρ' ευχοντο διος κοφρῇ μεγαλοφο. 312
 τεκτωρ δε προς δῶματ' αλεκσανδροφ εβεβηκειεν

πάλαι, τὰ ῥ' αὐτὸς ἐτευχσε σὺν ἀνδρῶσιν, τοὶ τοτ' ἀρίστοι **Ζ**
 ἦσαν ἐνὶ τροφῇ ἐριβώλακι τεχτονέες ἀνδρες· **315**
 τοὶ τοὶ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ ἀγλὴν,
 ἐγγυθὶ τε πρίαμοιο καὶ ἑκτορος ἐν πολὶ ἀκρῇ.
 ἐνθ' ἑκτωρ εἰσῆλθε δι' ἰφίλοιο· ἐν δ' ἀρα χεὶρ
 ἐνχος ἑχ' ἑνδεκάπηχυν· παροῖθε δ' ἐλαμπέτο δόρυς
 αἰχμῇ χαλκῇ, περὶ δὲ χρυσεὸς θέε πορκῆς. **320**
 τὸν δ' ἑυρ' ἐν θαλαμῷ περικαλλέα τευχέ' ἑποντα,
 ἀσπίδα, καὶ θωρηκά, καὶ ἀγκυλὰ ταχό' ἑφαίοντα·
 ἀργεῖν δ' ἑλένη μετ' ἀρα δμῶϊσι γυναικῶσιν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπολοῖσι περικλυτὰ ἑργ' ἐκέλευεν.
 τὸν δ' ἑκτωρ νεικέσσε ἰδὼν αἰσχροῖσι ἑπέσσειν· **325**
 δαίμονι, οὐ μὲν καλά χολὸν τὸνδ' ἐνθεο θυμῷ·
 λαοὶ μὲν φθινύθοντι περὶ πτόλιν, αἰπὺ τε τείχος,
 μαρναμένοι· σέο δ' ἔεινέκ' αὐτῇ τε, πτολεμῶς τε,
 ἑστυ τοδ' ἀμφιδεῖδ'· σὺ δ' ἀν μαχέσαιο καὶ ἀλλῶ,
 εἰ τίνα ποο μεθίεντα ἰδοῖς στυγεροῦ πολέμοιο· **330**
 ἀλλ' ἀνα, μὴ τάχα ἑστυ πυρὸς δαΐμοιο θέρηται.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής·
 ἑκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπερ αἶσαν,
 τοῦνεκά τοι ἔρειω· σὺ δὲ συνθεο, καὶ μετ' ἀκοῖσον· **335**
 οὗτοι ἐγὼ τροφῶν τοσὸν χολῶ, οὐδὲ νήμεσι,
 ἡμῶν ἐν θαλαμῷ, ἐβελὼν δ' ἀχέϊ προτραπέσθαι.
 νῦν δὲ με παρῆσποντο' ἑταλὸχος μαλακοῖσι ἑπέσσειν,
 ἱερμῆσ' ἐς πόλεμον· δοκεῖ δὲ μοι ἰῶδε καὶ αὐτῷ
 λαΐον ἐσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμβιβέται ἀνδράς.
 ἀλλ' ἀγε νῦν, ἐπιμῆνον, ἀρεΐα τευχέα δύω· **340**
 ἡ ἰθ', ἐγὼ δὲ μετείμι· κίχῃσέσθαι δὲ σ' οἶω.
 ἵως φάτο· τὸν δ' οὐτὶ προσέφη κορυθαίολος ἑκτωρ.
 τὸν δ' ἑλένη μυθήοισι προσῆυθε μελιχιοῖσιν·
 δαίτερ ἐμεῖο, κύνος κακομηχανόιο, κρυονετσης,
 ἵως μ' ὀφελ' ἡματι τῷ, τότε με πρῶτον τέκε μήτηρ, **345**
 οἰχέσθαι προφερόντα κακῇ ἀνεμόιο θυέλλῃ
 εἰς ὄρος, ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 ἐνθα με κύμ' ἀποέρσε, παρὸς ταδὲ ἑργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ταδὲ γ' ἰῶδε θεοὶ κακ' ἐτεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἐπειτ' ὤφειλλον ἀμεινονὸς εἶναι τακοῖτις, **350**
 ἵος τοῖδε νήμεσιν τε καὶ αἰσχεῖ πολλ' ἀνθρώπων.
 τῷτ' οὐτ' ἀρ' νῦν φρένες ἐνπέδοι, οὐτ' ἀρ' ὀπισσῶ
 ἐσσονται· τῷ κεν μὴν παρῆρῃσέσθαι οἶω.
 ἀλλ' ἀγε νῦν, εἰσελθε, καὶ ἑδσο τῷδ' ἐπὶ διφρῷ,
 δαίτερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν. **355**
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶτα μέγας κορυθαίολος ἑκτωρ· **359**
 μὴ με καθίδο', ἑλένη, φίλοντα περ, οὐδὲ με κείθεσις. **360**
 ἡδὴ γὰρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ἱοφρ' ἐπαμύνηναι
 τροφῶσιν, τοὶ μὲν εἰμ' ὀπὴν ἀπεσπότης τεχόντιν·

αλλά συγ' ἐρυνθή τείκε, σπειγεσθω δὲ καὶ αὐτός, Z
 ὥς κεν μ' ἐντοσθεν πολλὸς καταμαρτυρήσῃ ὄντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼ φοικονδ' ἐσελευθσομαι, ἰοφρα εἶδωμαι 365
 φοικέας, ἱαλοχόν τε φίλην, καὶ κῆπιον ἱυαν.
 οὐ γὰρ τοῖδ', εἰ ἐτι σφιν ὑποτράπας ἱκσομαι αὐτίς,
 ἢ τῆδ' μ' ὑπο χερσὶ θεοὶ δαμασυντίν ἀχαιῶν.
 ὥς ἀρα φῶνθ' ἄνδρες ἀπεβή κορυθαῖφολος ἱεκτώρ.
 αἰψα δ' ἐπει' εἰκάνε δερμαῖς τεύχωναισιν, 370
 οὐδ' ἱεὺρ ἀνδρομαχὴν λεῖκαλ' ἄνδρα ἐν μεγάροισιν·
 ἀλλ' ἔηγε γούν παιδὶ καὶ ἀμφιπολῷ τεύχε' ἑλκῶ
 πυργῷ ἐφ' ἑστῆκε γαστρώσῃ τε, μύθρομην τε.
 ἱεκτώρ δ' ὥς οὐκ ἐνδὸν ἀμυμον' ἐστῆμεν ἱακοῖτιν,
 ἐστὴ ἐπ' οὐδὸν ἱών, μετὰ δὲ δμῶῃσιν ἐφ' ἑσπεν 375
 εἰ δ' ἀγε, μοι, δμῶ' αἰ, νῆμαρτα μύθησας·
 πῇ εἴη ἀνδρομαχὴ λεῖκαλ' ἄνδρα ἐν μεγάροισιν;
 ἢ πῇ ἐς γαλαῶν, ἢ εἰνατέρων τεύχε' ἑλκῶ,
 ἢ ἐς ἀθηναίης ἐκσοιχεται, ἐνθα περ ἄλλαι 380
 τροφίδες τευπλακαμοὶ ὀδυσσῆν θεὸν ἱλάσκονται;
 τὸν δ' αὖτ' ὀτρύνῃ ταμίη πρὸς μύθον ἐφ' ἑσπεν
 ἱεκτόρ, ἐπεὶ μάλ' ἀνῶγας ἀληθεῖα μύθησας θάη,
 οὐτε πῇ ἐς γαλαῶν, οὐτ' εἰνατέρων τεύχε' ἑλκῶ,
 αὐτ' ἐς ἀθηναίης ἐκσοιχεται, ἐνθα περ ἄλλαι 385
 τροφίδες τευπλακαμοὶ ὀδυσσῆν θεὸν ἱλάσκονται.
 ἀλλ' ἐπὶ πυργῷ εἴη μέγαν ἱλφιοῖ, ἴσονε' ἀκοῖσιν
 τειρεσθαι τροφάς, μέγα δὲ κρατὸς εἶναι ἀχαιῶν. 387
 ἦ ῥα γυνὴ ταμίη· τοῦ δ' ἀπέστυτο δαίματος ἱεκτώρ 390
 τὴν αἴτην ἰδὼν αὐτίς, τεύχε' ἑλκῶ κατ' ἀχίνας.
 εὐτε πύλας εἰκάνε, διερχομένης μέγα ἱαπτο,
 σκαίφας, τῇ ἀρ' ἐμείλλε διεκρίσθαι πεδίοις,
 ἐνδ' ἱαλοχὸς πολυδάρος ἐναντιῇ ἤλθε θεοῖσιν,
 ἀνδρομαχῇ, θυγατὴρ μεγαλήτερος ἡετίωνος· 395
 ἡετίωνος, ὅς ἐκείνῃ ὑποπλακίῳ ἱωλφῆεντοσῇ,
 θηβῇ ὑποπλακίῳ, κίλικος· ἀνδρῶσι βασιλεὺς
 τοῦ περ δὴ θυγατὴρ ἔχεθ' ἐκτορὶ χαλκοκορυστῇ·
 ἦ τοι ἐπειτ' ἦντοσ', ἱαμα δ' ἀμφιπολὸς κίεν αὐτῇ,
 παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχοντοσ' ἀταλαφρονα, κῆπιον αὐτῶς 400
 ἱεκτορίδην ἀγαπῆτον, ἀλινκίον ἀσπερ καλῶ·
 τὸν ῥ' ἱεκτώρ καλεῖσκε καμακτορίον, αἴταρ τοὶ ἄλλοι
 βασιλεῖς· οἷος γὰρ ἐρύετο ἱλφίων ἱεκτώρ.
 ἦτοι τοῦ μὲν μεῖδιζε εἶδων ἐς παῖδα σπυγῇ· 405
 ἀνδρομαχῇ δὲ τοὶ ἀνχὶ παρὶστατο δακρυ χεῖρας,
 ἐν τ' ἀρα τοὶ φῶ χεῖρι, ἔπος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὀκυμαδῶν·
 δαίμονι, φῆσσι σε τέκον μενός, οὐδ' ἐλπίσεις
 παῖδα τε νηπιαχόν, καὶ ἐμ' ἀμωρόν, ἦ ταχὺ χεῖρ
 σεῖ' ἐσομαι· ταχὺ γὰρ σε κατακτανέοντι ἀχαιῶι,
 πάντες ἐφορμῆθ' ἄνδρες· ἐμὸν δὲ κε κερδῶν εἴη 410

σεῖ' ἀπαμαρτύνουσ' ἡ χθονα δαίμωναι· οὐ γὰρ ἐν' ἀλλῇ
ἔσται θάλαττῳ, ὅππῃ ἀν' οὐρανὸν ἐφύετο.

Σ
412

τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυβαίνετος Ἰάντωρ·

440

ἦ καὶ ἐμοὶ ταῦτα πάντα μέλει γυναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
αἰδέομαι τροφᾶς καὶ τροφίδας ἑλπεσιπέπλους,

αἱ με, κακὸς ἴσως, νοσφιν ἀλυσκαδῶσα πολέμοιο·

οὐδὲ με θυμὸς ἀνέγειν, ὅππῃ μάθην ἔσμεναι ἐσθλὸς

αἶψαι, καὶ πρῶτοιςί μετὰ τροφισὶ μάχεσθαι,

445

ἱερνυμένος πατέρες τε μέγα κλέος, ἡδ' ἐμὸν αἶψα.

ἴδμεν γὰρ τοδεῖς ἰδέα κατὰ φρενὰ καὶ κατὰ θυμὸν,

ἔσεται ἱήμαρ, ἵετ' ἀν' ὅσῃ ὀλωλῇ ἑλπίος ἱερῇ,

καὶ πριαμός, καὶ λαὸς ἱπμέλιος πριαμένο.

ἀλλ' οὐ μοι τροφὴν τέσσεσι μέλει ἀλγος ὀπίσσω,

450

οὐτ' αἵτης ἑκαβῆς, οὐτὲ πριαμένο ἱαναιπτος,

οὐτὲ κασιγνήτων, τοὶ κεν πολὺς τε καὶ ἐσθλὸς

ἐν κονίῃσι πέσουσιν ὑπ' ἀνδράσι δυσπρεπέσιν,

ἵεσσαν σεῖ', ἵετὲ κεν τις ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων

δακρυφονέυσσας ἀγῆται, εὐθεὶς ἱήμαρ ἀπαφρονέ.

455

καὶ κεν ἐν ἀργείῳ ἵεσσαν, πρὸς ἀλλῇς ἱστοῦ ὑφαιωνί.

καὶ κεν ὑδωρ φορεῖς μεσσηίδος, ἡ ὑπερείης,

πολλὰ ἀτεκαδόσμοσιν· κρατερὴ δ' ἐπικρίσεται ἀνάνη.

καὶ ποτε τις ἱεσπῆται, ἵδμεν κατὰ δακρυ χεῖροντας,

460

ἱεκτορος ἱδὲ γούης, ἵεσσαν ἀριστερέσιν μάχεσθαι

τροφῶν ἱπποδάμων, ἵετὲ ἑλπίον ἀμφ' ἐμαχόντα.

ἴσως ποτε τις ἱεσπῆται· σοὶ δ' αἶψα ἔσεται ἀλγος

χρητὶ τοιοῦτο· ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἱήμαρ.

ἀλλὰ με τεινέωσα χυτὴ κατὰ γαῖαν καλυπτοί,

πρὶν γὰρ τίς σῃς τε βούης, σεῖ' ὅ' ἐλκῆθιμοιο πύθεσθαι!

465

ἴσως ἱεσπῶν ἵεσσαν παιδάς ὀργισσάμενος φαίδιμος Ἰάντωρ·

ἀπὸ δ' ἵο καίς πρὸς κάλπον ἱδὲσαντο τείνῃς

ἐκλινθὴ ἱφάχων, πατέρες φίλοι· ὅππῃ ἀτυχέος,

ταρβήσαντες χαλκῶν τ', ἡδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,

ἴδμεν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς ἵεσσαν νησάντας·

470

ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος, καὶ ποτὴν μήτηρ.

αἵτις ἀπὸ πρῶτος κορυβ' ἱεσσαντο φαίδιμος Ἰάντωρ,

καὶ τὴν μὲν κατέβηκεν ἐπὶ χθονὶ παφαναοντάων.

ἀλλὰρ τοῦ' ἵον φίλον ἱμεν ἐπὶ κυσέ, πῆλῃ τε χερσίν,

475

ἱεσπῶν ἐπευχσάμενος δι' ἑ, ἀλλοίσι τε θεοῖσιν·

δοσεῖ, ἀλλοὶ τε θεοὶ, δοτὲ δὴ καὶ τῶνδε γενέσθαι

παῖδ' ἐμὸν, ἴσως καὶ ἑγὼ περ, ἀριπρεπέα τροφῶν·

477

καὶ ποτε τις ἱεσπῶν, πατέρες γ' ἵεσσαν πολλὸν ἀμεινῶν,

479

ἐκ πολέμοιο ἀνίσταται· φέροι δ' ἐκείνῃ βροτοῦντα,

480

κτῆνας δαΐων ἀνδρά, χαρῆν δὲ φρενὶ μήτηρ.

ἴσως ἱεσπῶν κάλοχαρὸς φίλης ἐν χερσίν εὐχέσθαι

παῖδ' ἱεσπῶν· ἵη δ' ἀρὰ μὴν καὶ καὶ εὐχέσθαι πόλιν,

δακρυφονέυσσας γέλασαντας· ποτὶς δ' ἐλκῆσιν νησάντας;

χεiri τε μιν κατερεκσε, Γεπος τ' εφαιτ', εκ τ' ονομαδσεν· 485
 δαιμονιη, μη μοι τι λιβην ακαχιδσσο θυμῳ· Z
 ου γαρ τις μ' ὑπερ αισαν ανηρ αιδι προιαπτσει·
 μοιραν δ' ουτινα φημι πεφυγμενον εσμεναι ανδραν,
 ου κακον, ουδε μεν εσθλον, επη ταπρωτα γενηται.
 αλλ' εις φοικον ιοντσα σεφ' ατῆς Γεργα κομιδσε, 490
 ιστον τ', ηλακατην τε, και αμφιπολοισι κελεσε
 Γεργον εποιχεσθαι· πολεμος δ' ανδρασι μελησει. 492
 τως αρα φῶνησανσ κορυβ'· τελλετο φαιδιμος τεκτωρ 494
 ιππουριν· ταλοχος δε φιλη φοικονδ' εβεβηκεν. 495
 εντροπαλιδσσομενη, θαλερον κατα δακρυ χεγοντσα.
 αιψα δ' επειτ' εικανε δομοφς τευ ναιεταοντας
 τεκτορος ανδροφονοφ· εκιχησατο δ' ενδοθι πολλας
 αμφιπολοφς, τῆσιν δε γον παντσησιν ενῶρσεν. 499
 ουδε παρις δηθυενεν εν τυψηλοισι δομοισιν· 503
 αλλ' τογ', επει κατεδυ κλυτα τευχεια ποικιλα χαλκῳ,
 σσεφσατ' επειτ' ανα Γαστυ, ποσι κραιπνοισι πεποιθως. 505
 τως δ' ιοτε τις στατος ιππος, ακοσθησανσ επι φατηῃ,
 δεσμον ατοφρηγσανσ θεῃ πεδιοφο κροαινων,
 Γεφῶθως λοφσθαι τευρεφς ποταμοφο,
 κυφδιαων· τυπσοο δε καρῃ τεχει, αμφι δε χαιται
 ωμοισ' ατισσονται· το δ' αγλαιῃφι πεποιθως, 510
 ριμφα τε γονφα φερει μετα Γηθεα και νομον ιππων·
 τως τυιος πριαμοφο παρις κατα περγαμοφ ακρης
 τευχεσι πανφαινων, τωστ' ηλεκτωρ, εβεβηκεν
 κανχαλαων, ταχυες δε ποδες φερον· αιψα δ' επειτα 515
 τεκτορα διφον ετετμεν ταδελφεφον, ευτ' αρ' εμελλεν
 στρεφσεσθ' εκ χωρης, τοθι ἤϊ Ιοαριδσε γυναικι.
 τον προτερος προσεφσπεν αλεξσανδρος θεοφειδης·
 ηθει, η μαλα δη σε και εσσυμενον κατερυκω,
 δηθυενων, ουδ' ηλθον εναισιμον, τως εκελεφς·
 τον δ' ακαμειβομενος προσεφη κορυθαίολος τεκτωρ· 520
 δαιμονι, ουκ αν·τις τοι ανηρ, Ιος εναισιμος ειη,
 Γεργον ατιφμησειε μαχης, επει αλκιμος εσσι.
 αλλα τεκων μεθιεις τε, και ουκ εθελεις· το δ' εμον κσαρ
 αχνυται εν θυμῳ, τοθ' υπερ σεθεν αισχε' ακοφω
 προς τροφων, τοι τεχοντι πολυν πονον Ιεινεκα σεφο. 525
 αλλ' ιομεν· τα δ' οπισθεν αρεσσομεθ', αι κε ποθι δσεφς
 δαῶῃ, επουρανιοισι θεοισ' αιφειγενετησιν
 κρητηρα στησασθαι ελευθερον εν μεγαροισιν,
 εκ τροφης ελασαντας τευκνημιδας αχαιφοφς.
 τως Γεσπων πυλεων εκσεσσυτο φαιδιμος τεκτωρ· H
 τῳ δ' Ιαμ' αλεξσανδρος κι' ταδελφεφος· εν δ' αρα θυμῳ
 αμφοτεροι μεμασαν πολεμιδσμεν ηδε μαχεσθαι.
 τως δε θεος νατῆσιν εελδομενοισιν εδῶκεν
 ουρον, επῆν κε καμωντιν τευχσεστῆσ'· ελατῆσιν 5

ποντον ελαφνόντες, καματώ δ' ὑπο γυια λελύνται· H
 ἴως ἀρα τῶ τρώεσιν ἐελδυμένοις· ἐφανήτην.
 ἐνθ' ἑλετην, το μὲν τῶν ἀρεΐθωτο-φανакτος,
 ἀργὴ ναιεταοντα μενεσθιον, τὸν κορυνητης
 γῆνατ' ἀρεΐθωτο· καὶ φιλομεδόντσα βοῶπις· 10
 ἑκτωρ δ' ἦιονε· εἰσὶν ἐν χεῖ τοπυσεσντι·
 ἀλχεν' ὑπο στεφανης τεύχαλκο· ἐλυσε δὲ γυια.
 γλαφκος δ', ἱππολοχαφὸς παῖς, λυκίων· ἀγὸς ἀνδρῶν,
 ἑφίφονον βάλε δορὶ, κατὰ κρατερην ἱσμινην,
 δεχσιαδην, ἱππῶν ἐπιτάλμενον ὤκυιασαν,
 ὦμον· το δ' ἐκς ἱππῶν χαμαδὶς πεσ'· ἐλύντο δὲ γυια. 15
 τοὺς δ' ἴως ὦν ἐνοησε θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνη
 ἀργεῖφοις ὀλεκοντας ἐνι κρατερῇ ἱσμινῇ,
 βῆ ῥα κατ' Ὀλύμπου κρηρῶν ἀνικσαντσα
 ἑλφιον εἰς ἱερην· τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' ἀπολλων, 20
 περγαμο· ἐκ κατιῶν, τρώεσι δ' ἐβούλετο νικην.
 ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συκαντεςθην παρὰ φηγαῶ·
 τὴν προτερος προσεφεςπε ἱανакς, διὸς τῆς, ἀπολλων·
 τίπτε συ δ' ἀφ' ἑμαφια, διὸς θυγατερ μεγαλοφ,
 ἡλθες ἀπ' Ὀλύμπου, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀντήμεν ; 25
 ἀλλ' εἰ μοι τι πῖθοιο, το κεν πολὺ κερδιον εἴη,
 εὔν μὲν παφσωμεν πολέμον καὶ δαΐοτητα. 29
 τὸν δ' αἶτε προσεφεςπε θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνη· 33
 ἰφῶ ἐστῶ, ἑκατέργε· τα γὰρ φρονεοντσα καὶ αἶτη
 ἡλθον ἀπ' Ὀλύμπου, μετὰ τρώας καὶ ἀχαιφοῖς· 35
 ἀλλ' ἀγε, πῶς μεμονας πολέμον καταπαφσεμεν ἀνδρῶν ;
 τὴν δ' αἶτε προσεφεςπε ἱανакς, διὸς τῆς, ἀπολλων·
 ἑκτορος ὀρσωμεν κρατερον μενος ἱπποδαμοφ,
 ἦν τίνα ποὺ δαμῶν προκαλεσσεται οἰθεν οἰος
 ἀντιβιον μαχεςασθαι ἐν αἰνῇ δαΐοτητι· 40
 τοὶ δὲ κ' ἀγασσασμενοι χαλκοκνημῖδες ἀχαιφοὶ
 οἷον ἐπορσειαν πολεμιδσεμεν ἑκτορι διφῶ.
 ἴως ἐφάτ'· οὐδ' ἀπῆθησε θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνη.
 τῶν δ' ἑλενος, πριαμοφ φίλος παῖς, γυνυθετο θυμῶ
 βουλην, ἦ ῥα θεοῖσιν ἐφάνδανε μητιαοντσιν· 45
 στή δὲ παρ' ἑκτορὸς ἰων, καὶ μιν πρὸς μυθον ἐφεςπεν·
 ἑκτορ, τοῦ πριαμοφ, διῇ μητιν ἱαταλάντε,
 ἦ ῥα νυ μοι τι πῖθοιο ; κασιγνήτος δὲ τοι ἦμι.
 ἀλλοὺς μὲν καθισον τρώας καὶ πάντας ἀχαιφοῖς·
 αἶτος δὲ προκαλεσσαι ἀχαιῶν ἱστὶς ἀριστος, 50
 ἀντιβιον μαχηςασθαι ἐν αἰνῇ δαΐοτητι·
 οὐ γὰρ πῶ τοι μοῖρα θανεεν καὶ ποτμον ἐφεςπεν·
 ἴως γὰρ ἐγὼ τοπ' ἀκοφσα θεῶν αἰφειγενεταῶν.
 ἴως ἐφάθ'· ἑκτωρ δ' αἶτ' ἐχαρη μέγα, μυθον ἀκοφσαν·
 καὶ ῥ' ἐς μεσσον ἰων, τρώων ἀνετέργε φαλανγας, 55
 μεσσοφ δορὸς ἑλῶν· τοὶ δ' ἱδρυνησαν ἱαπάντες.

κατ' ὃ ἀγαμέμνων ἴσσαν τεύκνημιδης ἀχαιῖδης· H
 κατ' ὃ ἀρ' ἀθηναίη τε καὶ ἀργυροτοκῆς ἀπολλων
 ἱεδοσθήν, ὀρνιχθεὶς βέβαιατος ἀνυπνίου,
 φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατερες διὰς αἰγυιοχέας, 60
 ἀνδρῶσι τερπομένοι· τὰς δὲ στιχὰς ἦϊατο πικναί,
 ἀσπίσι καὶ κορυβέσι καὶ ἐνχέσι παφρικαίαι.
 τοιη δὲ δσεφύρατο ἐχέσαστο πόντον ἐπὶ φρεσὶ
 ὀρνυμένοιο νέον, μέλαισι δὲ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
 τοιαὶ ἀρα στιχὰς ἦϊατ' ἀχαιῶν τε τρέφον τε 65
 ἐν πεδιδῷ· ἱεκτώρ δὲ μετ' ἀμφοτεροῖσιν ἐδῆσεν·
 κεκλυτὲ μοι, τρέφες, καὶ τεύκνημιδης ἀχαιῖος,
 ἱοφρα ἔπω τα με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι καλεῖται.
 ἱορκία μὲν κρονιδῆς ὑπεσίδουγος οὐκ ἐταλῆσσαν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων ταμμαιρεται ἀμφοτεροῖσιν, 70
 εἰς τὸ κεν ἡ ὑμῶς τρέφειν τεύκτοργον ἱδῆτε,
 ἡ' αἱτοὶ παρα νῆας, δαίματ' ἐπὶ πόντοισιν.
 ὑμῶν δ' ἐν γὰρ εἰσιν ἀριστερὸς παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ἱαντῖνα θυμὸς ἐμοὶ μάχεσθαι ἀναγῆαι,
 δευρ' ἰτω ἐκ πάντων, πρῶτος εἶμεναι ἱεκτερι δῖῳ. 75
 τῷδε γὰρ μυθιομαι, δῶς δ' ἀμμ' ἐπὶ μάρτυρος ἑσται·
 εἰ μὲν κεν ἐμε κείνος ἱελῇ ταναηκαὶ χαλκῷ,
 τευχέα συλῆσας, φερετω κοίλῃς ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ φοικαδ' ἐμὸν δομεναὶ παλιν, ἱοφρα πῶρος με 80
 τρέφες καὶ τρέφον ἱαλοχοὶ λαλαχῶντι θανόντα.
 εἰ δὲ κ' ἐγὼ τὸν ἱέλω, δῶῃ δὲ μοι εὐχος ἀπολλων,
 τευχέα συλῆσας, ἱέσω ποτὶ ἱελίῳ ἱερῇν,
 καὶ κρεμαῶ ποτὶ νῆα ἀπολλωνος ἱεματοῖο·
 τὸν δὲ νεκρὸν ἐπὶ νῆας τεύσελμοις ἀποδύσω,
 ἱοφρα ἱε ταρχύσωντι καρῆνομασσαντες ἀχαιῖαι, 85
 σημά τε τοὶ χεῖσωντιν ἐπὶ πλατὺ ἱελλησποντῷ.
 καὶ ποτε τις ἱεσπῆτι καὶ ἐπσιγονῶν ἀνδρῶν,
 νῆα πολυκλεΐδι κλέων ἐπὶ φοινῶπα πόντον·
 ἀνδρὸς μὲν τοδὲ σημά παλαὶ κατὰ τεθνήκωτος, 90
 τὸν ποτ' ἀριστερόντα κατεκτανε φανιδίμος ἱεκτώρ.
 τῶς ποτε τις ἱερεῖ· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεσται·
 τῶς ἐφάβ· οἱ δ' ἀρα πάντες ἀκὴν ἐγενοντο σκοπῇ·
 αἰδῆσθαι μὲν ἀῖνασθαι, δδιδῆσκ' ὃ ὑποδεχθαι. 94
 ὅπασε δὲ δὴ μενελάος ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν· 96
 ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, ἀχαιῖδες, οὐκέτ' ἀχαιῖοι!
 ἡ μὲν δὴ λαβὴ ταδὲ γ' ἐσσεταὶ αἰνῶδες αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις δαναῶν νῦν ἱεκτορὸς ἀντίος εἴτιν.
 ἀλλ' ὑμῶς μὲν πάντες ἱδῶς καὶ γαῖα γενοῖσθε,
 ἱημένοι αἰθὶ ἱεαστοὶ ἀνεαῖροι, ἀκλῆες αἰτῶς· 100
 τῷδε δ' ἐγὼν αἴτος θωρηκῶμαι· αἴταρ ὑπερβῶν
 νικῆς πεῖραθ' ἐχῶνται ἐν ἀθάνατοις θεοῖσιν.
 τῶς ἀρα φῶνῆσας κατεδύσατο τευχέα παλα.

εἴθε καὶ τοί, μινελάω, εἴποις βροτοῖο τέλειττη, 104
 εἰ μὴ ἀναικισάστας τέλει βασιλεῖς ἀχαιῶν· 106
 αὐτὸς τ' αἰτρεΐδης, εὐρυ κρείων ἀγαμέμνων,
 δαχσιτερὴς τέλει χεῖρος, ῥεπὸς τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὀνομάδων·
 ἀφραίνεις, μινελάω, διότερες· οὐδὲ τι σε χρὴ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδομένος περ, 110
 μὴδ' ἐβελ' ἐκς εἰδὸς σέφ' ἀμείνονι φῶτι μάχεσθαι· 111
 καὶ δ' ἀχιλεὺς τοῖτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδδιανειρῇ 113
 ρερίγ' ἀντιβολήσ', ὅσπερ· σέφ' ὅσον ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴδσε', ἰὼν μετὰ ῥέθνος ἑταίρων· 116
 τοῖτῳ δὲ προμὸν ἄλλον ἀναστήσονται ἀχαιοί. 116
 ὣς ῥεπὼν παρπειθεὶς ἀδελφεοῖο φράσας ἱήρως, 120
 αἰσιμα παρῆσπον· τοῖ δ' ἐπειθετο. τοῖ μὲν ἐπειτα
 γηθοσύνῳ θεράποντες ἀπ' ὤμων τευχέ' ἔλονται.
 νειστωρ δ' ἀργεῖοισιν ἀνίστατο, καὶ μετεῖσπεν·
 ὦ ποιοί! ἡ μέγα πένθος ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκανεῖ·
 ἡ κε μεγ' οἰμωγσείε γερῶν ἱππηλάτα πηλεΐς, 125
 εὐθλὸς μυρμιδῶν βουλευφόρος ἡδ' ἀγορεύτης,
 ὅς ποτε μ' εἰρομένος μεγ' ἐγήθε' ἑλῶ ἐνὶ ῥοικῶ,
 πάντων ἀργείων ῥεπὼν γενεὴν τε τοκὸν τε.
 τοῖς νῦν εἰ πτωσσόντας ἑυφ' ἐκτορὶ πάντας ἀκοῖσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰῆραι, 130
 θυμὸν ἀπο μέλεων δύναι δομὸν αἰδὸς εἰσῶ.
 αἰ γὰρ, δσεῖ τε πατέρ, καὶ ἀθηναίῃ, καὶ ἀπολλῶν,
 ἡβροίμ', ὣς τοτ' ἐπ' ὤκυρῶν κελαδόντ' ἐμαχόντο
 ἀγρομένοι πυλίοι τε καὶ ἀρκαδὲς ἐνχεσιμῶροι,
 φείας παρ' τειχεσσιν, ἰαργαυῶ ἀμφὶ ρεῖθερα· 135
 τοῖσι δ' ἐρευθαλίῳ προμὸς ἴστατο, ῥεῖσθῶς φῶς,
 τευχέ' ἔχων ὤμοισιν ἀρεΐδοιο ῥαυακτὸς·
 διδοῖ ἀρεΐδοιο, τὸν ἐπικλῆσιν κορυνητήν
 ἀνδρὲς κικλῆσκον, καλλιδάσωνι τε γυναικες,
 ῥοονεῖ ἀρ' οὐ τοκσῶσι μάχεσκετο δορὶ τε μακρῶ, 140
 ἀλλὰ σιδηρεῖν κορυνῇ ῥῆγνυσκε φαλαγγας. 141
 τοῖ ῥογε τευχέ' ἔχων προκαλιδσέτο πάντας ἀριστοῖς· 150
 τοὶ δὲ μαλ' ἐτρομέον καὶ ἐδεδδισαν, οὐδὲ τις ἐτλή·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίδεσεν
 θάρσει ἑλῶ γενεῇ δὲ νεφωτάτος ἔσκον ἱππῶντων·
 καὶ μάχομην τοὶ ἐγὼ, δῶκεν δὲ μοι εὖχος ἀθηνα.
 τὸν δὲ μῆκιστον καὶ καρτιστὸν κτανὸν ἀνδρᾶ· 155
 πολλὸς γὰρ τις ἐκεῖτο παρῆτορος εἴθε καὶ εἴθε.
 εἰθ' ὣς ἡβροίμ', βίη δὲ μοι ἐνπεδὸς εἴη,
 τῶν κε ταχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος ἑκτωρ.
 ἡμῶν δ' ὅτιπερ ἐάντιν ἀριστέες παναχαιῶν,
 οὐδ' οἱ προφρονέας μεμαῖ· ἐκτορὸς ἀντίον ἐλθεῖν! 160
 ὣς νεικεσσ' ὁ γερῶν· τοῖ δ' ἔννεα πάντες ἀνέστην.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ῥαυακὸς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·

Hom.

L

- ταῖς δ' ἐπὶ τυφδεΐδης ὄρτο κραταῖρος διαμνηδής· H
 τοῖσι δ' ἐπ' αἰφάντος, θόρειν ἐπίεσμενοι ἀλκήν·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομενεύς, καὶ σπᾶσεν ἰδομενεύς· 165
 τοῖσι δ' ἐπ' εὐρυπύλος, τεύχαιμονος ἀγλαῖος ἑκός· 167
 ἀν δὲ θόρῳ ἀνδραϊμονίδης, καὶ δίος ἰδουστῆς.
 πάντες ἀρ' τοιγ' ὄθελον πολεμῶσμεν ἱεκτορι δίῳ.
 τοῖς δ' αἴτις μετεφέσπε γερηνίος ἱεκτοτα νεστώρ· 170
 κλήρῳ νῦν πεπαλαχθεὶς διακτερές, ἵος κε λαχτήν·
 ἵεκτος γὰρ δὴ ὄνησαι τεύχεα μῦδας ἀχαιῶν·
 καὶ δ' αἴτος τὸν θυμὸν ὄνησεται, αἰ κε φυγῇ
 δαΐφ' ἐκ πολεμῶ καὶ αἰγῆς δαΐφ' ἵεκτος.
 ἵως ἐφάβ'· οἱ δὲ κλήρον ἐσημῆσαντο ἱεκστος, 175
 ἐν δ' ἐβάλον κυνῇ σγαμμεμονος ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἤρῃσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνεσχόν·
 ἵῳ δὲ τις ἑσπεσκε, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 δσεῖ πατερ, ἡ αἰφάντα λαχέειν, ἡ τυφδεὺς ἑκός,
 ἡ αἴτον βασιλεῖα πολυχρυσόο μνηστήρης! 180
 ἵως ἀρ' ἐφάν· παλλέν δὲ γερηνίος ἱεκτοτα νεστώρ·
 ἐκ δ' ὄθορε κλήρος κυνῆς, τὸν ἀρ' ἠθέλον αἴτοι,
 αἰφάντος· κηρυκὲς δὲ, φέρων ἀν' ἱομίλῳ ἱεκστῇ,
 δεικνύοντες ἐνδεχσθῆναι πάντεσσι ἀριστεφέσιν ἀχαιῶν·
 τοὶ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπῆλθοντο ἱεκστος· 185
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἱεκστος, φέρων ἀν' ἱομίλῳ ἱεκστῇ,
 ἵος μιν ἐπιγραφτῶν κυνῇ βάλε φαίδιμος αἰφάνς,
 ἦτοι ἱεκσθεὶς χεῖρ· ἵα δ' ἀρ' ἐβάλεν, ἀνχὶ παραστῆς·
 γνῶ δὲ κλήροιο σημεῖα ἰδὼν, γῆθησε δὲ θυμῷ.
 τὸν μὲν παρ' ποδὶ ἱεκστος χαμαδὶς βάλ', ἐφώνησεν τε· 190
 ὦ φίλοι, ἦτοι κλήρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αἴτος
 θυμῷ· ἐπεὶ δοκεῖ νικῆσμεν ἱεκτορα δίῳ.
 ἀλλ' ἀγεῖθ', ὅφρ' ἀν' ἐγὼ πολεμῆῃα τεύχεα δίῳ,
 τοφρ' ἱεκστος εὐχεσθῆ δι' κρονιδῶν ἱεκστος. 194
 ἵως ἐφάβ'· οἱ δ' εὐχόντο δι' κρονιδῶν ἱεκστος. 200
 ἵῳ δὲ τις ἑσπεσκε, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 δσεῖ πατερ, ἰδὼν μιν μεδίσαν, κυδίσαν, μεγίσαν,
 ἵος νικῆν αἰφάντι καὶ ἀγλαῖον εὐχὸς ἱεκστος·
 εἰ δὲ καὶ ἱεκτορα περ φίλεις, καὶ κηδεῖαι αἴτος,
 ἱεκστος ἀμφοτέρωσιν βίην καὶ κυδὸς ἱεκστος. 205
 ἵως ἀρ' ἐφάν· αἰφάνς δ' ἐπερυσσέτο νωροπὶ χαλκῷ.
 αἴτῳ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χρο' εἰσέσατο τεύχεα,
 σσεῖσάτ' ἐπειθ', οἷος τε πέλωριος ἐρχεται ἀρεῖς,
 ἵος τ' εἰτὶν πολεμῶν μετ' ἀνέρας, ἵεσσε κρονιδῶν
 θυμοβοροῖ ἐκδὸς μιν εἰς γυναικῆς μαχεσθῆναι. 210
 τοῖος ἀρ' αἰφάνς ὄρτο πέλωριος, ἱεκστος ἀχαιῶν,
 μεδίσαν βλοσυροῖσι προσώπασι· νεφέ δὲ πέδῳ
 ἦε μακρὰ βίβανς, κραιπνὰ δολιχοσκήνῳ ἐκός.
 τὸν δὲ καὶ ἀργεῖαι μετ' ἐγῆσαν ἱεκστος.

τρεῖς δὲ τρεῖς αἰὲς ὑπὸ γυναικὶ ἱερῶν,
 ἱερῶν τ' αὖτις θυμῶν ἐν στήθεσσι πατασεν
 αἶψα δ' ἐν γυναικὶ ἔλκευ, φέρων σάκος, ἥτε πυργῶν,
 χαλκῶν, ἑπταβοείων, τοῖσι τυχεῖς καὶ τευχῶν,
 σκυτοτομῶν τοῦχ' ἀριστεῖς, ἐν ὑλῇ ἱερῶν νομῶν
 ἱερῶν τοῖσι ἐποίησεν σάκος αἶψα, ἑπταβοείων,
 ταυρῶν δ' αὖτις φέρων τελαμῶν αἶψα
 στῆναι μάλ' ἑπταβοείων, ἀπειλῶν δὲ προσήνδρα· 215
 ἑπταβοείων, νῦν μὲν δὴ σαφὰ φέρων οἶδον αἶψα,
 τοῖσι καὶ δαυνοῖσιν ἀριστεῖς μετὰντιν,
 καὶ μετ' ἀχιλλεῖα ἑπταβοείων, θυμῶν φέρων· 216
 τὸν δ' αὖτις προσήνδρα μετὰντιν κερυθαίματος ἑπταβοείων
 αἶψα διδοῦναι, τελαμῶν καὶ σάκος αἶψα,
 μὴ τι μάλ', ἥτε παιδὸς ἀφ' αἶψα, κείνην δὲ,
 ἥ γυναικὸς, τῇ οὐκ οἶδον πολυμήναια φέρων· 219
 αἶψα ἐν γυναικὶ τοῦ φέρων μετὰντιν, ἀνδραγαθίας τε· 220
 ἥ γυναικὸς, καὶ ἀνδραγαθίας μετὰντιν ἀνδραγαθίας τε,
 καὶ βαλὼν αἶψα δίδων σάκος ἑπταβοείων,
 ἀνδραγαθίας καὶ χαλκῶν, ἥτε ἑπταβοείων ἥντιν αὖτις· 225
 ἥτε δὲ διαπύχας ἔλκευ ἀνδραγαθίας χαλκῶν ἀνδραγαθίας
 ἐν τῇ δ' ἑπταβοείων ἑπταβοείων ἑπταβοείων· 226
 αἶψα διδοῦναι μετὰντιν ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας τε,
 καὶ βαλὼν πριαμίδας καὶ ἀσπίδας πάντας φέρων· 227
 διαπύχας ἀσπίδος ἔλκευ φέρων ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας τε,
 καὶ διαπύχας πολυδαίδαλον ἑπταβοείων· 228
 τὸν δ' ἐκπασσάμενον ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας τε, ἀμφὶ
 γυναικὶ ἑπταβοείων, ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας τε,
 ἥ οὐκ ἀνδραγαθίας, τὸν τε σθένος οὐκ ἀνδραγαθίας· 229
 πριαμίδας μὲν ἐπειτα μετὰντιν σάκος αἶψα φέρων,
 οὐδ' ἐπταβοείων χαλκῶν, ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας τε· 230
 αἶψα ἀσπίδας οὐκ ἀνδραγαθίας φέρων· τῇ δὲ διαπύχας
 ἔλκευ ἀνδραγαθίας· στυφάμενος δὲ μὲν μετὰντιν· 231
 τῇ δὲ ἀνδραγαθίας ἐπταβοείων· μετὰντιν δὲ ἀνδραγαθίας ταιμῶν·
 ἀλλ' οὐδ' ἔως ἀνδραγαθίας μετὰντιν κερυθαίματος ἑπταβοείων·
 ἀλλ' ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας χαλκῶν παχύνει,
 κείνην ἐν πύχῃ, μετὰντιν, τῇ δὲ μετὰντιν, μετὰντιν· 235
 τῇ βαλὼν αἶψα δίδων σάκος ἑπταβοείων,
 μετὰντιν ἐπταβοείων μετὰντιν δὲ ἀνδραγαθίας·
 ἀνδραγαθίας αὖτις αἶψα μετὰντιν αἶψα ἀνδραγαθίας,
 τῇ ἐπταβοείων, ἀνδραγαθίας δὲ τῇ ἀνδραγαθίας· 240
 αἶψα δὲ ἀσπίδας φέρων, βαλὼν μετὰντιν μετὰντιν·
 βαλὼν δὲ τοῖσι φέρων γυναικὶ· οὐδ' ὑπὸ γυναικὶ ἐπταβοείων,
 ἀσπίδας ἐν χερσίν· τὸν δὲ ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας·
 καὶ νῦν δὲ χερσίν· ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας,
 εἰ μὴ ἀνδραγαθίας, διὸς ἀνδραγαθίας ἥτε καὶ ἀνδραγαθίας,

- ἦλθον, το μὲν τρώων, το δ' ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
 τάλθυβιος τε καὶ ἰδαίος, πεπνυμένα ἀμφώ·
 μεσσηὶ δ' ἀμφοτέρων σκηπτρα σθένον· ἔσπε τε μυθὸν
 κηρυκς ἰδαίος πεπνυμένα μῆδεα γείδων·
 μηκετι, παῖδε φίλω, πολεμίδεσσε, μῆδε μαχεσθόν·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφοδρὶ φιλεῖ νεφέληγερετα δσείς· 280
 ἀμφώ δ' αἰχμητὰ· τογε δὴ καὶ ἰδμεν ἱππάντας.
 νυκς δ' ἤδη τελεθεῖ, ἀγαθὸν καὶ νυκτι πίθεσθαι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμωνίος αἴανς·
 ἰδαί, ἱεκτορα τάττα κελεύετε μύθησασθαι·
 αἴτος γὰρ χαρμῇ προκαλίσσαστο πάντας ἀριστεύς. 285
 ἀρχετώ· αἴταρ ἐγὼ μάλα κείβομαι, ἤπερ ἂν τοῖτος.
 τὸν δ' αἴτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἱεκτωρ·
 αἴαν, ἐπεὶ τοι ἐδῶκε θεὸς μέγας τε βίην τε,
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἐνχεί ἀχαιῶν φερετάτος ἐσσι,
 νῦν μὲν παύσωμεσθα μάχης καὶ δαΐατης, 290
 σημερον· ἑσπερον αἴτε μαχησομεθ', εἰς το κε δαίμων
 ἀμμε διακρίνῃ, δσῇ δ' ἑτεροισι γέ νικῇ· 292
 ἔως συ τεύφρηνῃς πάντας παρὰ νάσιν ἀχαιεύς· 294
 αἴταρ ἐγὼ κατὰ ἔσπυ μέγα πριάμοιο ἑλάνκτος 296
 τρώας τεύφρανειω καὶ τρώϊδας ἑλκεσίπτεπλος·
 ἔαιτε μοι εὐχομέναι ἄσιον ὄνουνται ἀγῶνα.
 δῶρα δ', ἀγ', ἀλλήλοισι περικλυτά δῶμεν ἀμφώ,
 τοφρα τις ἑῷδε ἑσπετιν ἀχαιῶν τε τρώων τε· 300
 ἡ μὲν ἐμαρνασθὴν ἐρίδος περὶ θυμολοβοῖο,
 πρὸ αἴτ' ἐν φιλοτητι διατμαγεν ἀρβμησαντε.
 ἔως ἀρὰ φῶνισανς δῶκε χσιφὸς ἀργυροῖηλον,
 γσυν κολεῶ τε φερων καὶ τεύτμητῷ τελαμωνί·
 αἴανς δὲ δσαστηρ' ἐδίδα· φοινικὶ φαφεινον. 305
 τῷ δὲ διακρινθέντε, το μὲν μετὰ λαφὸν ἀχαιῶν
 ἦ', το δ' ἐς τρώων ἱομαδὸν κίε· τοι δ' ἐχαρησαν
 ὥς φείδον δσάφον τε καὶ ἀρτεμεα προσιόντα,
 αἴαντος προφυγοντα μένος καὶ χείρας ἀπτοεύς·
 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἔσπυ, ἀτελπόντες σῶον ἐναί. 310
 αἴαντ' ἀθ' ἐπεσθὲν τεύκνημίδες ἀχαιεῖοι
 εἰς ἀγαμέμνονα δίφον ἀγὼν κεχαρῆστοι νικῇ.
 τοὶ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀτρεΐδαϊ ἐγενοντο,
 τοῖσι δὲ βόην ἱερῆσε ἑλάνκς ἀνδρῶν ἀγαμέμνονιν
 ἀρσενα, πεντάεττον, ὑπερμενεῖ κρονιῶνι· 315
 τὸν δερὸν, ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διεχέσαν ἱππάντα,
 μιστυλλὸν τ' ἀρ' ἐπιστάμενος, πῆραν τ' ὀβελαιοσιν,
 ὥπτησαν τε περὶ φρεσὶς, ἑρυσσάντο τε πάντα·
 αἴταρ, ἐπεὶ παύσαντο πόνο, τετυχόντο τε δαίτα,
 δαινύντ', οὐδε τι θυμὸς ἐδέετο δαίτης γείσσης. 320
 νωτοισιν δ' αἴαντα διηνέκεις· ἐγεραιραν
 ἦρως ἀτρεΐδης, εὐρυ κρείων ἀγαμέμνων.

ὤψταρ ἐπεὶ ποσιος καὶ ἐδητύος ἐκς ἐρον ἔεντο, H
 τοῖσ' ἰο γερων πανκρῶτος τυφαινεν ἤρχετο μητιν
 νεστῳρ, ἴοο καὶ προσθεν ἀριστῇ ἐφαινετο βουλή· 325
 ἰο σφιν τεύφρονεων ἀγορεύσατο, καὶ μετεφίσπεν·
 ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι ἀριστάρες παναχαΐων,
 πολλοὶ γὰρ τεθνάντι καρήκομαοντες ἀχαῖοι,
 τῶν νῦν λαιμα κελαῖνον τεύροτον ἀμφι καμανδρον
 ἐσκέδασ' ἰακσὺς ἀρεῖς, πσυχαὶ δ' ἀφιδόσδε κατηλθον. 330
 τῷ σε χρη πολέμον μεν ἰαμ' ἤοι παῖσαι ἀχαΐων,
 αἱτοὶ δ' ἀγορμενοὶ κυκλήσομεν ἐνθαδε νεκροῖς
 βοῶσι καὶ ἱημμενακίην· ἀταρ κατακῆομεν αἱτοῖς. 333
 τυμβον δ' ἀμφι πυρην ἵενα χεῖσομεν ἐκσαγαγοντες, 336
 ἀκρίτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αἱτον δῆμομεν ὤκα
 πυργὸς τυπσηλοῖς, φέλλαρ νάων τε καὶ αἱτων.
 ἐν δ' αἱτοῖσι πυλάς ποιήσομεν ἵεν ἀραρυίας,
 ἰοφρα δι' αἱτῶν ἱππηλασίῃ ἱόδος εἴη· 340
 ἐκτοσθεν δὲ βαθυῖαν ἐρυκσομεν ἐγγυθὶ ταφρον,
 ἱη χ' ἱπποῖς καὶ λαφον ἐρυκακοὶ ἀμφὶς ἐόντσα,
 μὴ ποτ' ἐπιβριθῇ πολέμος τρώων ἀγερωχων.
 ἴως ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ἐπήνησαν βασιλεῖς.
 τρώων αἱτ' ἀγορῇ γ' ἦν ἱλδίοθ' ἐν πολὶ ἀκρῇ, 345
 δδεῖλη, τετρήχηνα, παρα πριαμοῖο θυρήσιν·
 ποισιν δ' ἀντήνωρ· πεπνυμένος ἤρχ' ἀγορεύειν·
 κεκλυτε μέο, τρώες, καὶ δαρδανοὶ, ἡδ' ἐπικουροὶ,
 ἰοφρα ἴεω τα με θυμὸς ἐνὶ στηθεσσι κελεῖται.
 δευτ' ἀγέτ', ἀργεῖην ἱελεην καὶ κτημαθ' ἀμ' αἱτῇ 350
 δάομεν ἀτρεΐδῃσιν ἀγεῖν· νῦν δ' ἱορμια πῖθτα
 πομπυδαμένοισι μαχομένοισι· τῷ οὐ νῦ τι κερδίον ἱημῖν. 352
 ἡτοὶ ἰογ' ἴως ἴεσπων κατ' ἀρ' ἱέδσετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 354
 δίος ἀλεξανδρὸς, ἱελεὲς ποσις ἡῦκομοῖο· 355
 ἴος μιν ἀμειβομένοισι ἴεσα πτεροέντα προσῆυδα·
 ἀντήνωρ, συ μὲν οὐκ ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 ἴοῖσθα καὶ ἄλλων μυθὸν ἀμεινονα τοῦδε νοησαι·
 εἰ δ' ἱετέον δὴ τοῖτον ἀπο σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐκς ἀρα δὴ τοὶ ἐπειτα θεοὶ φρενας ὤλεσαν αἱτοὶ. 360
 αἱταρ ἐγὼ τρώεσσι μεθ' ἱπποδαμοῖσ' ἀγορεύσω·
 ἀντικρυς δ' ἀποφημί, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδῶσω·
 κτηματὰ δ', ἴοσ' ἀγομένη ἐκς ἀργεὺς ἱημετερόν· δῶ,
 παντ' ἐθέλω δομεναί, καὶ φοικεθὲν ἀλλ' ἐπιθεναί.
 ἡτοὶ ἰογ' ἴως ἴεσπων κατ' ἀρ' ἱέδσετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 365
 δαρδανίδης πριαμός, θεοφιν μῆστῳρ ἱαταλάντος·
 ἴος σφιν τεύφρονεων ἀγορεύσατο, καὶ μετεφίσπεν·
 κεκλυτε μέο, τρώες, καὶ δαρδανοὶ, ἡδ' ἐπικουροὶ,
 ἰοφρα ἴεω τα με θυμὸς ἐνὶ στηθεσσι κελεῖται.
 νῦν μὲν δορπον ἱελεσθε κατὰ πτόλιν, ἴως τὸ παρὸς περ, 370
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγγρηγορε ἱεκάστας·

- ἦραθεν δ' ἰδαίος ἴτω κοίλας ἐπὶ ναῖας,
 ἔσπεμεν ἀτρεΐδῃς, ἀγαμέμνωνι καὶ μνηστιάδῃ,
 μύθον ἀλεξάνδροιο, τοῖς ἑσπεκα νεκρὸς ὄρεται
 καὶ τοδὲ ἔσπεμεναι πικρὸν ἔπος, αἱ κ' ἐθέλοντες
 παῖσασθαι πολέμοιο δυστήχεις, εἰς ἡ κε νεκροὺς
 κῆμεν· ἕσπερον αἶψα μαχησόμεθ', εἰς τὸ πε δαίμων
 ἀμμε διακρίνῃ, δῶν δ' ἑτεροῖσι γέ νικῃ.
 ἥως εἶπα· οἱ δ' ἀρα τοῦ παλαιοῦ κλυτοῦ, ἡδ' ἐπείοντο.
 ἦραθεν δ' ἰδαίος ὄρε κοίλας ἐπὶ ναῖας.
 τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ δαίμοις, θεοειδέας αἰετός,
 καὶ παρα πρυμνῇ ἀγαμέμνωνος· αἶψα τὸ τοῦτον,
 ὅταν εἰν μεσσησάν, ῥυττεφώσεν ἡνῶτα κτηνῆς·
 ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἀριστεροὶ πάντοχαίτων,
 ἦναιεν πριαμὸς τε, καὶ ἄλλοι τρώες ἀγατοί,
 ἔσπεμεν, αἱ κε περ ἡμεῖς φῶναι καὶ τῆδ' ἔγωγε,
 μύθον ἀλεξάνδροιο, τοῖς ἑσπεκα νεκρὸς ὄρεται
 κτηνῆματα μὲν ἴος· ἀλεξάνδρος κενὸν ὄνι ναῖων
 ἦγαγετο τρώϊον, ἥως πρὶν ὠφείλ' ἀπολεσθαι!
 πάντ' ἐθέλει δομεναι, καὶ φοικοῦσθαι ἀλλ' ἐπείοντο·
 κοφιδίην δ' ἑλδοχὸν μνηστιάδῃ κοιδάδῃμοιο
 οὐ φητιν δῶσειν· ἡ γὰρ τρώες γέ κελονταί.
 καὶ δὲ τοῦ ἦναιεν ἔσπεμεν ἔπος, αἱ κ' ἐθέλοντες
 παῖσασθαι πολέμοιο δυστήχεις, εἰς ἡ κε νεκροὺς
 κῆμεν· ἕσπερον αἶψα μαχησόμεθ', εἰς τὸ πε δαίμων
 ἀμμε διακρίνῃ, δῶν δ' ἑτεροῖσι γέ νικῃ.
 ἥως εἶπα· οἱ δ' ἀρα πάντες ἡμεῖς ἡμεῖντο ὅταν.
 ὅππε δὲ δὴ μετέσπε βῆναι ἀγαθὸς διομήδης·
 μήτ' ἀρ' εἰς τῶν κτηνῶν ἀλεξάνδροιο δεχέσθαι,
 μήτ' ἄλλῃν· ἡμεῖν δὲ, καὶ ἴος μάλῃ νηπιὸς εἴστιν,
 ἥως ἡδὴ τρώεσιν ὀλοδρεῖο πείρατ' ἐφατται.
 ἥως εἶπα· οἱ δ' ἀρα πάντες εἴδοντο τοῖς ἀγαθῶν,
 μύθον ἀγαμέμνωνος διομήδους ἑκπύδοιο.
 καὶ τοῦτ' ἀρ' ἰδαίος πρῶτον κρητὸν ἀγαμέμνωνος
 ἰδαί, ἡτοὶ μύθον ἀγαθῶν τῶντος ἀγαθῶν,
 ἥως τοὶ ὑποκρινόμενοι ὅταν δ' ἐπείοντο τῶντος·
 ἀμφοὶ δὲ νεκροῖσι, πεπρωμένον ὅτι μετὰ τῶν
 οὐ γὰρ τις φησὶν κακῶν κακῶν ἐπείοντο
 γίγνεται, ἐπὶ κε φανερῶν, πικρὸς μετὰ τῶντος ἰδαί·
 ἰορκία δὲ δόσας ἑδόμεναι ἐργαίουτος, πῶς ἰορκία.
 ἥως ἔσπεκα τὸ πικρὸν ἀγαθῶν πάντων ἀγαθῶν
 ἀποροφῶν δ' ἰδαίος εἶπε ποτὶ φίλον ἡμεῖν.
 τοὶ δ' ἔπειτ' εἰν ἀγορῇ πρῶτος καὶ θαρδανήωντες,
 πάντες ἰορκίαντες, πεπρωμένον ἰορκίαν· ἀρ' ἰδαί
 ἰδαίος· τὸ δ' ἀρ' ἡμεῖς καὶ ἀγαθῶν ἀγαθῶν,
 ὅταν εἰν μεσσησάν καὶ δ' ἐπείοντο μάλ' ὅταν,
 ἀμφοτέρων, νεκρὸς τ' ἀγαθῶν, ἑτέρων δὲ μάλ' ὅταν.

H

375

379

381

385

390

395

400

405

410

415

αργεῖοι δ' ἑτεροῦθεν τεύσεσθαι ἀπο νάων
ὠτρυνόντο κενύας τ' ἀγέμεν, ἑταροὶ δὲ μεθ' ὕλην.

Η
420

ἥελιος μὲν σπείτα νέον προσεβαλλὼν ἀφείρας,
αἷς ἀκαλαρεῖσσι βαθυρέοις ἀκραιφνεῖς
οὐρανὸν εἰσανίων· τοὶ δ' ἦν τεσσ' ἀλλήλοισιν
εὐθα διαγινῶναι χαλεπὸς ἦν ἀνδρῶν ἱκέαστον·
ἀλλ' ἱδρύετο κούφοντες ἀπὸ βράτων ταυματοειδέων,
δακρυῖα θερμὰ χέοντες, ταυματοειδῶν σπασίηνται
εὐθ' εἶπε κλαῖεν πρῶτος μάλα· τοὶ δὲ σιωπῇ
νεκροῖς πυρκαϊῆς ἐπανάσθαι, ἀχνυμένοι περ
ἐν δὲ πυρὶ κρηθίσαντες εἶβαν πατὴρ ἱδρῶν ἱερῶν.
ὥς δ' αὖτως ἑτεροῦθεν τεύοντο καὶ ἀχαιῶν
νεκροῖς πυρκαϊῆς ἐπανάσθαι, ἀχνυμένοι περ
ἐν δὲ πυρὶ κρηθίσαντες εἶβαν κοίλας ἐπὶ νάσας.

425

ἦμος δ' οὐτ' ἀρ' ἔτι ἦν, ἐπὶ δ' ἀμφιλυκῆ κινῆς,
τῆμος ἀρ' ἀμφὶ πυρὶν κριτὴς ὄρετο λαὸς ἀχαιῶν·
τυμβὸν δ' ἀμφ' αὐτῶν ἔνθ' ἐποίησεν ἐκσπαραγόντες,
ἀκρίτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὖτ' ὅτε τείχος ἐδῆσαν,
πυργούς θ' ὑψηλοὺς, γέφυρ' ὕψους τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὖτ' οἱ πυλῆας ἐποίησεν ἑνὶ ἀραρυίας,
ἰσφρα δὲ αὐτῶν ἱππηλασίῃ ἰσθμὸς εἴη·
ἐκτοσθεν δὲ βαθυῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρ' ὀρέσαν,
εὐρυϊαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκολοπὰς κατεπύρσαν.

430

435

δυσσάτο δ' ἥελιος, τετελεστέον δὲ γέργον ἀχαιῶν·
βοῶντες δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλεοντο.
καὶ δὲ ἐκ λημνῶν παρῆσαν, ῥοῖον ἀγόντων,
πολλοὶ, τὰς προέηκαν ἱπποκλῆος ἱπποκλῆος,
τὸν ῥ' ἐτεχ' ὑπσιπύλην ἔκ' ἱπποκλῆος, πομπὴν λαῶν
χωρὶς δ' ἀτρεΐδῃς, ἀγαμέμνωνι καὶ μενελάῳ,
δῶκεν ἱπποκλῆος ἀγόντων μεθ', ἡλκὴν μετρά.
εὐθ' ἀρ' ῥοῖον ἱπποκλῆος ἀγόντων ἀχαιῶν,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθέρι σιδηρῷ,
ἄλλοι δὲ ῥοῖον, ἄλλοι δ' αὖτ' οἱ βοῶντες.

440

441

465

παννυχίοι μὲν σπείτα κατὰ κλισίας ἀχαιῶν
δαινύοντο, τροφὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἦδ' ἐπικουραὶ.
παννυχίος δὲ σφιν καὶ ἐμνήδετο μητιέτα δαίμων,
σμερδαλέα κτυπεῖσθαι τῶν δὲ χλωρῶν ὀδῶν ἱπποκλῆος·
ῥοῖον δ' ἐκ δαπνῶν χαμαὶ χέον, οὐδὲ τις ἐτλῇ
πίεμεναι, πρὶν λείψαι ὑπερμενεί κρονιδῶν.
κοιμήσαντ' ἀρ' ἐπειτα, καὶ ἱπποκλῆος δαῖμον ἔλεοντο.

470

474

476

ὥς μὲν κροκόπεπλος ἐκιδύατο πάντας ἐπ' αἶαν,
δαίμων δὲ θεῶν ἀγῶν· ποιήσατο τερπικέραυνος
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδείραδος ὀλυμποῖο·
αὐτὸς δὲ σφ' ἀγῶν, θεοὶ δ' ἱπποκλῆος πάντες ἀέον·
κεκλυτέ μοι, πάντες τε θεοὶ, πάντας τε θεῶναι,
ἰσφρα ἔγωγε τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

Θ

δ

ἀλλὰ συγ' ὀρνυθὶ τέττα, πειγισθῶ δὲ καὶ αἴτες, Z
 ἰὼς κεν μὲ ἐντοσθεν πολλὸς καταμαρτυρῇ εἶντα,
 καὶ γὰρ ἐγὼ φοικονδ' ἐσελευθόμην, ἰοφρα ἰδῶμαι 365
 φοικεφας, ἱαλοχον τε φίλην, καὶ κηπίον ἱσιαν.
 οὐ γὰρ φοιδ', εἰ ἐτι σφιν τυποτραπὸς ἱκσομαι αἴτις,
 ἡ' ἡδὴ μὲ τυπο χερσὶ θεοὶ δαμασωντίν ἀχαιῶν.
 ἴως ἀρα φῶνθησαν ἀπερὴ κορυθαίφολος ἱεκτωρ.
 αἰπσα δ' ἐπεῖτ' εἰκάνε δομαῖς ἱεὺ ναῖετασοντας, 370
 οὐδ' ἱεὺρ' ἀνδρομαχὴν λεικωλάναν ἐν μεγάροισιν·
 ἀλλ' ἵηγε γυνὴ παῖδι καὶ ἀμφιπολιῷ τεύπετλῳ
 πυργῷ ἐφειστήκει γασόντσα τε, μούρομένη τε.
 ἱεκτωρ δ' ἴως οὐκ ἐνδὸν ἀμμιμὸν ἐτετμεν ἱακοῖτιν,
 ἐσθὴ ἐκ' οὐδὸν ἱων, μετὰ δὲ δμῶῃσιν εἴεσπεν 375
 εἰ δ' ἀγε, μοι, δμῶαι, νημερτεῖα μυθήσασθε·
 πῇ ἐβη ἀνδρομαχὴ λεικωλάνος ἐκ μεγάροιο;
 ἡε πῇ ἐς γαλαῶν, ἡ' εἰνατερων τεύπετλων,
 ἡ' ἐς ἀθηναίης ἐκσοιχεται, ἐνθα περ ἀλλοι
 τροφίδες τευπλαχαμοὶ ὀδεῖνθιν θεὸν ἱλίσκονταί;
380
 τὸν δ' αἶτ' ὀτρῆρη ταμίη πρὸς μῦθον εἴεσπεν·
 ἱεκτορ, ἐπεὶ μαλ' ἀνῶγας ἀληθεῖα μυθήσασθαι,
 οὐτε πῇ ἐς γαλαῶν, οὐτ' εἰνατερων τεύπετλων,
 οὐτ' ἐς ἀθηναίης ἐκσοιχεται, ἐνθα περ ἀλλοι
 τροφίδες τευπλαχαμοὶ ὀδεῖνθιν θεὸν ἱλίσκονταί. 385
 ἀλλ' ἐπὶ πυργὸν ἐβη μέγαν ἱλίσιοφ, ἱοονεὶ ἀκοῖσεν
 τεῖρεσθαι τροφας, μέγα δὲ κρατὸς εἶναι ἀχαιῶν. 387
 ἦ ῥα γυνὴ ταμίη· τοῦ δ' ἀπείσσυτο δῶματος ἱεκτωρ 390
 τὴν αἴτην ἱόδον αἴτις, τεύκτιμενας κατ' ἀρχαίς.
 εὐτε πυλάς εἰκάνε, διερχομένος μέγα ἱαυτο,
 σκαίφας, τῇ ἀρ' ἐμείλλε διεκρίσκειαι πεδίοις,
 ἐνθ' ἱαλοχος πολυδῶρος ἐκάντη ἡλθε θέτοντσα,
 ἀνδρομαχὴ, θυγατὴρ μεγαλήτερος ἡετίωνος 395
 ἡετίων, ἵος ἐκείνῃ τυπο πλακῶ ἱυλῆεκτῳ,
 θηβῶν τυποπλακίῃ, κελικῶς ἀνδρῶσι βασιλῶν
 τοῦ περ δὴ θυγατὴρ ἱεχῶ ἐκτορὶ χαλκοκραστῇ·
 ἱη τοὶ ἐπεῖτ' ἦντησ', ἱαμα δ' ἀμφιπόλος κίεα αἴτῃ,
 παῖδ' ἐπὶ κολπῷ ἱεχόντσα ἀταλαφρῆα, κηπίον αἴτως 400
 ἱεκτοριδὴν ἀγαπῆτον, ἀλινκίαν ἀσπερ χαλῶ·
 τὸν ῥ' ἱεκτωρ καλεσσε καμακδρίον, αἴταρ τοὶ ἀλλοὶ
 ἱαστυφανακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο ἱλίσιον ἱεκτωρ.
 ἦτοι τοῦ μὲν μεῖδῃσε ἱδῶν ἐς παῖδα σπετῇ·
 ἀνδρομαχὴ δὲ τοὶ ἀνχὶ παρίστατο δακρυ χέοντσα, 405
 ἐκ τ' ἀρα τοὶ φῶ χεῖρι, ἱεπερ τ' ἐφατ', ἐκ τ' ἐκρηαδῶν·
 δαίμονις, φῆσσι σε τέκον μένος, αὐτ' ἐλπίρεις
 παῖδα τε νηπιαχῶν, καὶ ἐκ' ἀρῶν· ἱη ταχὺ χηρὴ
 σέφ' εἶσομαι· ταχὺ γὰρ σε κατακτανέουσιν ἀχαιῶς,
 πάντες ἐφορμήθοντες· ἐμοὶ δὲ καὶ κερδὲν εἴη. 410

σεῖ· ἀπαμαρτύντοσ' ἡ χθονα θυμέναι· οὐ γὰρ ἐν' ἀλλῇ
εἴσται θαλπωρη, ἐπεὶ ἀν' συγῇ ποτμον σφευγῆς.

Σ

412

τὴν δ' αἴτε προσέειπε μάγας κορυθαίολος Ἰκτωρ·

440

ἦ καὶ ἐμοὶ τὰδε πάντα μέλει, γυναι· ἀλλὰ μελ' αἰνῶς
αἰδέομαι τροφὰς καὶ τροφῆδας ἑλκεστικέπλους,

αἱ με, κακὸς ἔως, νοσφιν ἀλυσκαδῶ πολέμοιο·

οὐδὲ με θυμὸς ἀνέστην, ἐπεὶ μάθον ἐσμέναι ἐσθλὸς

αἰεὶ, καὶ πρῶτοισι μετὰ τροφῇσι μάχεσθαι,

445

ἑρνωμένος πατέρες τε μάγα κλέος, ἡδ' ἐμὸν αἶψον.

ἔνυ μὲν γὰρ τοδε φοῖδα κατὰ φρενα καὶ κατὰ θυμὸν,

εἴσεται ἡμῶν, ἵετ' ἀν' ποτ' ὀλωλῇ φίλιος ἱερῇ,

καὶ πριάμος, καὶ λαφὸς ἑυμέλιος πριάμοιο.

ἀλλ' οὐ μοι τροφῶν τέσσην μέλει ἀλγὸς ὀπισσῶ,

450

οὐτ' αἴτης ἑκαβῆς, οὐτὲ πριάμοιο ἑλκεστικὸς,

οὐτὲ κασιγνήτων, τοὶ κεν πολέμους τε καὶ ἐσθλοὶ

ἐν κονίῃσι πέσουσιν ὑπὲρ ἀνδράσι δυσμένεσιν,

ἵεσθαι σέβ', ἵετὲ κεν τις ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων

δακρυφουσέσσιν ἀγῆται, εὐλευθερὸν ἡμῶν ἀπαφρανς·

455

καὶ κεν ἐν ἀργείᾳ εὐνέσσει, πρὸς ἀλλῆς ἱστοῦν ὑψωνοῖς·

καὶ κεν ὑδωρ φορεῖσι μεσσηίδος, ἡ ὑπερείης,

πολλὰ ἀτεκαδόμοσιν· κραιτέρη δ' ἐπικαίσειτ' ἀνάνη·

καὶ ποτὲ τις ἑσπῆτι, εἶδον κατὰ δακρυ χεῖρυντῶν,

ἑκτορος ἡδὲ γυνῆ, ἑὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι

460

τροφῶν ἱπποδάμων, ἵετὲ φίλιον ἀμφ' ἐμαχόντο.

ἔως ποτὲ τις ἑσπῆσι· σοὶ δ' αἶψα νύξιν εἴσεται ἀλγὸς

χρητὶ τοιοῦτο· ἀνδρὸς, ἀμύνουσιν δουλίῳ ἡμῶν.

ἀλλὰ με τεθνήσκοντα χυτὴ κατὰ γαῖαν καλυπτοί,

πρὶν γέ τι σῆς τε βροτῆς, σέβ' ὅτ' ἐλκεθμοῖο πυθέσθαι!

465

ἔως ἑσπῶν ἑὸς παιδὸς ἐρεγσάντο φαιδῖμος Ἰκτωρ·

ἀπὸ δ' ἰο παῖς πρὸς κάλπον ἐυδασανόφ' ἐκλήνης

ἐκλήνης φίλων, πατέρες φίλοι· ὅσιν αὐτὸς ἔχων,

ταρβήσας χαλκῶν τ', ἡδὲ λαφὸν ἱππιοχαιτῆν,

ἔδδινον ἀπ' ἀκροτάτης πορεύος πρὸς ἅπαντα νοήσας·

470

ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος, καὶ ποτνια μήτηρ.

αἴτιξ' ἀπὸ κρείττος πορὺ ἑλλετο φαιδῖμος Ἰκτωρ,

καὶ τὴν μὲν κατέβηκεν ἐπὶ χθονὶ πασφάνωντῶν.

αἶψα γοῦ' ἰὸν φίλον ἑμὸν ἐπεὶ κῆλε τε χερσίν,

ἑσπῆκεν ἐπευχσάμενος δι' ἑτ', ἀλλοίειν τε θεοῖσιν·

475

δοσεῖ, ἀλλοὶ τε θεοὶ, δοτὲ δὴ καὶ τῶδε γενέσθαι

παῖδ' ἐμὸν, ἔως καὶ ἔγω περ, ἀριπρῆστα τροφῆσιν·

477

καὶ ποτὲ τις ἑσπῶν, πατέρες γ' ἵετὲ πολλὸν αἰμεινῶν,

479

ἐν πολέμοι' ἀνίστα· φέροι δ' ἐνέκρη βροτοσέστα,

480

κτῆνας δαίμον ἀνδρῶν, χάριον δὲ φρενα μήτηρ.

ἔως ἑσπῶν καλοχρῆστος φίλος ἐν χερσὶν ἐθήκεν

παῖδ' ἑμὸν· ἡ δ' ἀρα μὴ καὶ ἑμὸν ἐδεχσάτο πόλιν,

δακρυφὸν γέλασαντῶν· ποτὶς δ' ἐλεήσει ποτήνας;

χεiri τε μιν κατερεικσε, Γεπος τ' εφαιτ', εκ τ' ονομαδσεν· 485
 δαιμονιη, μη μοι τι ληην ακαχιδσσο θυΓμῶ· Z
 ου γαρ τις μ' τυπερ αισαν ανηρ αφιδι προιαπτσει·
 μοιραν δ' ουτινα φημι πεφυΓμενον εσμεναι ανδρων,
 ου κακον, ουδε μεν εσθλον, επη ταπρωτα γενηται.
 αλλ' εις φοικον ιοντσα σεΓ' αΓτης Γεργα κομιδσε, 490
 ιστον τ', ηλακατην τε, και αμφιπολοισι κελεε
 Γεργον εποιχεσθαι· πολεμος δ' ανδρσσι μελησαι. 492
 τως αρα φῶνησανσ κορυθ' τελλετο φαιδιμος Γεκτωρ 494
 ιππουριν· Γαλοχος δε φιλη φοικονδ' εβεβηκεεν. 495
 εντροπαλιδσομενη, θαλερον κατα δακρυ χεοντσα.
 αιπσα δ' επειτ' ειικανε δομοΓς τευ ναιεταωντας.
 Γεκτορος ανδροφονοΓ· εκιχησατο δ' ενδοθι πολλας
 αμφιπολοΓς, τησιν δε γοον παντσησιν ενῶρσεν. 499
 ουδε παρις δηθυφεν εν τυπσηλοισι δομοισιν· 503
 αλλ' τουΓ, επει κατεδυ κλυτα τευχεα ποικιλα χαλκῶ,
 σσεΓσατ' επειτ' ανα Γαστυ, ποσι κραιπνοισι πεποιδως. 505
 τως δ' ιοτε τις στατες ιππος, ακοσθησανσ επι φατην
 δεσμον ατοΓρηγσανσ θεΓη πεδιοΓο κροαινων,
 ΓεΓῶθωσ λοεσθαι τευρεΓος ποταμοΓο,
 κυΓδιαων· τυπσοο δε καρῆ Γεχει, αμφι δε χαιται
 ωμοισ' ατισσονται· το δ' αΓλαϊηφι πεποιδως, 510
 ριμφα Γε γονΓα φερει μετα Γηθεα και νομον ιππων·
 τως τυιοσ πριαμοΓο παρις κατα περγαμοΓ ακρης
 τευχεσι πανφαινων, Γαστ' ηλεκτωρ, εβεβηκεεν
 κανχαλαων, ταχυεσ δε ποδεσ φερον· αιπσα δ' επειτα 515
 Γεκτορα διΓον ετετμεν Γαδελφεον, ευτ' αρ' εμελλεν
 στρεφσεσθ' εκ χωρης, Γοθι τη Γοαριδσε γυναικι.
 τον προτερος προσεΓεσπεν αλεκσανδρος θεοΓειδης·
 ηθει, η μαλα δη σε και εσσυμενον κατερικω,
 δηθυφνων, ουδ' ηλθον εναισιμον, τως εκελεεσ ;
 τον δ' απαιμειβομενος προσεφη κορυθαιΓολοσ Γεκτωρ· 520
 δαιμονι, ουκ αν·τις τοι ανηρ, Γοσ εναισιμος ειη,
 Γεργον ατιΓμησειε μαχης, επει αλκιμος εσι·
 αλλα Γεκων μεθιΓεις τε, και ουκ εθελεις· το δ' εμον κεαρ
 αχνυται εν θυΓμῶ, Γοθ' υπερ σεθεν αισχε' ακοΓω
 προς τροΓων, Γοι Γεχοντι πολυν πονον Γεινεκα σεΓο. 525
 αλλ' ιομεν· τα δ' οπισθεν αρεσσομεθ', αι κε ποθι δσεΓς
 δῶῃ, επουρανοισι θεοισ' αιΓειγενετησιν
 κρητηρα στησασθαι ελευθερον· εν μεγαροισιν,
 εκ τροΓης ελασαντας Γευκνημιδασ αχαϊοΓς.
 τως Γεσπων πυλεων εκσεσσυτο φαιδιμος Γεκτωρ· H
 τῶ δ' ταμ' αλεκσανδρος κι Γαδελφεοσ· εν δ' αρα θυΓμῶ
 αμφοτεροι μεμασαν πολεμιδσομεν ηδε μαχεσθαι.
 τως δε θεοσ ναΓτησιν εελδομενοισιν εδῶκεν
 ουρον, επην κε καμωντιν Γευχεσστησ' ελατησιν 5

παντον ελαφνόντες, καματώ δ' ἵσπο γυια λελύσται· H
 ἴως ἀρα τῶ τρώεσιν ἐελδόμενοι· ἐφάνητην.
 ἐνθ' ἑλετην, το μὲν τῶν ἀρεφίθοφο βανακτος,
 ἀρῇ ναιεταοντα μενεσθιον, τὸν κερυνητης
 γῆνατ' ἀρεφίθοφος καὶ φιλομεδοντα βοῦῶπις· 10
 ἑκτωρ δ' ἦιονε· εἰσὶν ἐν χεῖ τοκσυοεντι
 ἀλχεν' ἵπο στεφανης τεύχαλκοφ· ἐλυσε δὲ γυια.
 γλαφκος δ', ἱππολοχοφ παῖς, λυκιων ἀγος ἀνδρων,
 βίφινρον βαλε δορφι, κατα κρατερην ἱσμίνην,
 δεχσιαδην, ἱππων ἐπιταλμενον ὠκυίασαν,
 ὠμιον· το δ' ἐκς ἱππων χαμαδὶς πεσ'· ἐλύντο δὲ γυια. 15
 τοὺς δ' ἴως ὦν ἐνοησε θεα γλαφκῶπις ἀθηνη
 ἀργεῖφος ὀλεκοντας ἐνι κρατερῇ ἱσμίνη,
 βῆ ῥα κατ' ὀλυμποφ κερηνων ἀτίκσαντσα
 βίλφιον εἰς ἱερην· τῇ δ' ἀντιος ὦρνυτ' ἀπολλων, 20
 περγαμοφ ἐκ κατιων, τρώεσι δ' ἐβουλετο νικην.
 ἀλληλοισι δὲ τῶγε συναντεςθην παρὰ φηγῶ.
 τὴν προτερος προσέεσπε βανακς, διος τῆιος, ἀπολλων·
 τίπτε συ δ' ἀφ μεμαφυια, διος θυγατερ μεγαλοφ,
 ἠλθες ἀπ' ὀλυμποφ, μέγας δὲ σε θυῖμος ἀντήκεν ; 25
 ἀλλ' εἰ μοι τι πῖθοιο, το κεν πολυ κερδιον εἴη, 28
 σὺν μὲν παφσωμεν πολεμον καὶ δαφιοτητα. 29
 τὸν δ' αἶτε προσέεσπε θεα γλαφκῶπις ἀθηνη· 33
 ἱῶδ' ἔστω, ἑκατέρω· τα γὰρ φρονεοντσα καὶ αἶτη
 ἠλθον ἀπ' ὀλυμποφ, μετὰ τρώας καὶ ἀχαιφος· 35
 ἀλλ' ἀγε, πῶς μεμονας πολεμον καταπάσμεν ἀνδρων ;
 τὴν δ' αἶτε προσέεσπε βανακς, διος τῆιος, ἀπολλων·
 ἑκτορος ὀρσῶμεν κρατερον μένος ἱπποδαμοφ,
 ἦν τίνα ποο δαμῶν προκαλεσσεται οἷθεν οἷος
 ἀντιβιον μαχεσσασθαι ἐν αἰνῇ δαφιοτητι· 40
 τοι δὲ κ' ἀγασσαμενοι χαλκοκημῖδες ἀχαιφοι
 οἷον ἐπορσειαν πολεμίδεσμεν ἑκτορι· δῖφῶ.
 ἴως ἐφάτ'· οὐδ' ἀπῖθησε θεα γλαφκῶπις ἀθηνη.
 τῶν δ' ἑλενος, πριαμοφ φίλος παῖς, γσυνθετο θυμῶ
 βουλην, ἦ ῥα θεοισιν ἐφάνδανε μητιαοντισιν· 45
 στη δὲ παρ' ἑκτορ' ἰων, καὶ μιν πρὸς μυῖθον ἐφespεν·
 ἑκτορ, τυῖ πριαμοφ, δῖι μητιν ἱαταλάντε,
 ἦ ῥα νυ μοι τι πῖθοιο ; κασιγνήτος δὲ τοι ἦμι.
 ἀλλοὺς μὲν καθισον τρώας καὶ πάντας ἀχαιφος·
 αἶτος δὲ προκαλεσσαι ἀχαιῶν ἵσστις ἀριστος, 50
 ἀντιβιον μαχησσασθαι ἐν αἰνῇ δαφιοτητι·
 οὐ γὰρ πῶ τοι μοῖρα θάνεεν καὶ ποτμον ἐφespεν·
 ἴως γὰρ ἐγὼ φοπ' ἀκοῖσα θεων αἰφειγενεταῶν.
 ἴως ἐφάθ'· ἑκτωρ δ' αἶτ' ἐχαρη μέγα, μυῖθον ἀκοῖσαν· 55
 καὶ ῥ' ἐς μεσσον ἰων, τρώων ἀνέτεργε φαλαγγας,
 μεσσοφ δορφος ἑλῶν· τοι δ' ἱδρυνθήσαν ἱαπαντες.

κατ' δ' ἀγαμέμνων ἴσσαν τεύκητιδες ἀχαιῆες· H
κατ' δ' ἀρ' ἀθηναίη τε καὶ ἀργυροκόμος ἀπολλων
ἱεδοσθην, ὀρνιχθεὶς ἐξοικότες αἰγυπτοῖσιν,
φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατερός διος αἰγυιοχέας, 60
ἄνδρες ἰερπομῆνοι· τῶν δὲ στιχες ἦτο πικναί,
ἀσπίσι καὶ κορυβέσι καὶ ἐνχέσι πεφρικμένα,
τοῖη δὲ δσεφύρατο ἐχέσαστο πόντον ἐπὶ φρεσὶ
ὀρνυμένοιο νεῖον, μέλαινα δὲ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
τοιαὶ ἀρα στιχες ἦετ' ἀχαιῶν τε τρέφων τε 65
ἐν πεδίῳ· ἱεκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν εἴσπεν·
κεκλυτε μοι, τρέφε, καὶ τεύκητιδες ἀχαιῆες,
ἱοφρα ἔγω τα με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι καλεῖται.
ἱορκία μιν κρονίδης ὑπεσίδουγος οὐκ ἐταλίσσεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονεῶν τεμναιρεται ἀμφοτέροισιν, 70
εἰς τὸ κεν ἡ ἱμερὲς τρέφῃν τεύκωργον ἱελάητε,
ἡ αἴτοι παρα ναῖσι· δαμναίτε πόντοποροῖσιν.
ἱυμῖν δ' ἐν γὰρ εἰσιν ἀριστερές παναχαιῶν·
τῶν νῦν ἱοντίνα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀσπῶναι,
δευρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρῶτος εἶμεναι ἱεκτερι διῆθ'. 75
ἱῶδε γε μυθεομαι, δσείς δ' ἀμμ' ἐπὶ μαρτυρός εἴστω·
εἰ μιν κεν ἐμε κείνος ἱελῇ ταναηκεῖ χαλκῶ,
τευχεα συλῆσας, φερεται καίλας ἐπὶ ναῖας,
σῶμα δὲ φοικαδ' ἐμον δομεναὶ καλῖν, ἱοφρα πυρός με
τρέφες καὶ τρέφων ἱελοχαὶ λελαχόντι θανόντα. 80
εἰ δὲ κ' ἐγὼ τον ἱελαρ, δῶῃ δὲ μοι εὐχος ἀπολλων,
τευχεα συλῆσας, τοῖσιν ποτὶ ἱελῖον ἱετῶν,
καὶ κρεμαῶ ποτὶ ναῖον ἀπολλωνος ἱεματοῖο·
τον δὲ νεκὺν ἐπὶ ναῖας ἱεῦσελμοῖς ἀποδοῖσσω,
ἱοφρα ἱε ταρχυῖσωντι καρῆνομασντες ἀχαιῆες, 85
σημα τε τοὶ χεῖσωντιν ἐπὶ πλατὺ ἱελλησποντῆ.
καὶ ποτε τις ἱεσπῆτι καὶ ὀπσιγοναν ἀνδρῶτων,
ναῖι πολυκλεῖδι κλεῖων ἐπὶ φοικοπα πόντον·
ἀνδρὸς μιν τοδε σημα παλαὶ κατὰτεθνήκωτος,
ἱον ποτ' ἀριστεφοντα κατεκτανε φαιδιδιμος ἱεκτωρ. 90
ἱως ποτε τις ἱερεῖ· το δ' ἐμον κλέος οὐ ποτ' ὀλεσται.
ἱως εἴωθ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ἀκην ἐγενοντο σκαπῆ
αἰδεσθῆν μιν ἀῖνρασθαι, ὀδεῖσαν δ' ἱυποδεχθαι.
ὀπσε δὲ δὴ μενελάος ἀνίστατο, καὶ μετεῖσπεν 94
ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, ἀχαιῖδες, οὐκετ' ἀχαιῆες!
ἡ μιν δὴ λωβῆ ταδε γ' εἴσεται αἰνοθεν αἰνώς, 96
εἰ μὴ τις δαναῶν νῦν ἱεκτωρός ἀντίος εἴσιν.
ἀλλ' ἱμερὲς μιν πάντες ἱεδωρ καὶ γαῖα γενεοῖσθε,
ἱημενοὶ αἴθῃ ἱεκαστοὶ ἀμεαριοὶ, ἀκλεες αἴτως· 100
τῶδε δ' ἐγὼν αἴτος θωρηκσομαι· αἴταρ ἱυπερθεῶν
νίκης πεῖραθ' ἐχόνται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἱως ἀρα φῶνθσας κατεδύσαστε τευχεα καλὰ.

- τῷ δ' ἐπὶ τυφδεΐδης ὄρτο κραταῖρος δαμνιδῆς· H
 τοῖσι δ' ἐπ' αἰγάντες, θάφειν ἐκίεσμενοι ἀλκῇ·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομενεῖς, καὶ σπᾶσαν ἰδομενεὺς· 165
 τοῖσι ἧ' ἐπ' εὐρυπύλος, ἱεῦταιμονος ἀγλαῖος ἱκίος· 167
 ἀν δὲ θόωνς ἀνδραμονίδης, καὶ δῖος ἰδομενεὺς.
 πάντες ἀρ' τοιγ' ὅθελον πολεμῶσμεν ἱεκτορι δῖῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετεφέσπε γερηνίος ἱπποτα νεστωρ· 170
 κλήρῳ νῦν πεπαλαχθεὶς διανκτερός, ἵος κε λαχτήν·
 ἵοτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἱεῦκτημῖδας ἀχαιῶν·
 καὶ δ' αὖτος τὸν θυμὸν ὀνήσεται, αἰ κε φυγήτιν
 δαΐφ' ἐκ πολεμῶο καὶ αἰσῆς δαΐφιοτος.
 ἵως ἐφάβ'· οἱ δὲ κλήρον ἐσημῆσαντο ἱεκάστος, 175
 ἐν δ' ἐβάλον κυνέῃ ἀγαμέμνωνος ἀτρεΐδαο.
 λαφοὶ δ' ἤρῃσαντο, θοοῖσι δὲ χεῖρας ἀνεσχόν·
 ἱῶδ' ἐδὲ τις ἑσπεσκει, ἱδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 δσεῖ πατέρ, ἧ' αἰγάντα λαχέειν, ἧ' τοῦδεος ἱκίῳ,
 ἧ' αὖτον βασιλεῖα πολυχρυσόο μνηστήρης! 180
 ἵως ἀρ' ἐφάν· παλλέν δὲ γερηνίος ἱπποτα νεστωρ·
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος κυνέης, τὸν ἀρ' ἤθελον αὖτοι,
 αἰγάντος· κηρυκὲς δὲ, φέρον ἀν' ἱομῖλτον ἱεκάστῃ,
 δεικνύσιν ἐνδεχσῖα πάντας ἀριστεφῖσιν ἀχαιῶν·
 τοὶ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπῆλθοντο ἱεκάστος· 185
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἱεκάσταν, φέρον ἀν' ἱομῖλτον ἱεκάστῃ,
 ἵος μιν ἐπιγραπτῶν κυνέῃ βάλε φαίδιμος αἰγάνς,
 ἦτοι ἱεκάσταν χεῖρ'· ἵος δ' ἀρ' ἐβάλεν, ἀνχὶ παραστῶν·
 γνῶ δὲ κλήροιο σημεῖα ἱδῶν, γῆθησε δὲ θυμῷ.
 τὸν μὲν παρ ποδ' ἱέον χαμαὶς βαλ', ἐφώνησεν τε· 190
 ὦ φίλοι, ἦτοι κλήρος ἐμός, χαιρῶ δὲ καὶ αὖτος
 θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικῆσμεν ἱεκτορά διδόν.
 ἀλλ' ἀγέθ', ὅφρ' ἀν' ἐγὼ πολεμῆϊα τεύχεα δύνω,
 τοφρ' ἱμεεὺς εὐχεσθε δι' ἱεκάστων ἱεκάσταν· 194
 ἵως ἐφάβ'· οἱ δ' εὐχόντο δι' ἱεκάστων ἱεκάσταν· 200
 ἱῶδ' ἐδὲ τις ἑσπεσκει, ἱδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 δσεῖ πατέρ, ἱδῶν μεδῶν, κυδῖσταν, μεγίσταν,
 δος νικῆν αἰγάντι καὶ ἀγλαῖον εὐχος ἱεκάσταν·
 εἰ δὲ καὶ ἱεκτορά περ φιλέεις, καὶ κῆδεαι αὖτος,
 ἱεκάσταν ἀμφοτέρωσι βίην καὶ κυδῶς ἐπασσον· 205
 ἵως ἀρ' ἐφάν· αἰγάνς δ' ἐπορεύετο νωροπὶ χαλκῷ.
 αὖταρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χρο' εἰσεσάτο τεύχεα,
 σσεῖσάτ' ἐπειθ', οἷος τε πελώριος ἐρχεται ἀγέης,
 ἵος τ' εἰτὶν πολεμῶνδε μετ' ἀνέρας, ἱεκάσταν ἱεκάσταν
 θυμοβορόν· ἐρίδος μενεΐ γυνεῖτῃκε μαχεσθαι· 210
 τοῖος ἀρ' αἰγάνς ὄρτο πελώριος, ἱεκάσταν ἀχαιῶν,
 μεδῶν βλοσυροῖσι προσώπασσι· νεφέ δὲ ποδῶν
 ἦεν μακρὰ βίβανς, κρᾶδαν δολιχόσκιον ἐχέων.
 τὸν δὲ καὶ ἀργεῖοι μετ' ὀνήσαν ἐπισταμέντες·

τροφας δε τροφας αινος τυπηλως γυναικα τεκασταν, 215
 τεκτορι τ' ατῷ θυμῳς εν στηθεσ' επατασεν 216
 αιφας δ' ενγυθεν ηλθε, φερων σακος, ηῦτε πυργος, 219
 χαλκειον, τεπταβοφειον, το τοι τυχιος καμει τευχων, 220
 σκυτοτομων τοχ' αριστος, εν τυλῃ ῥακια ναιων 220
 Η
 τος τοι εποισεν σακος αιφολον, τεπταβοφειον,
 ταυρων δσατρεφειον, επι δ' τογδων ηλασε χαλκον.
 το προσθε στερυφο φερων τελαμωνος αιφας
 στη ρα μαλ' τεκτορος ενγυς, απειλησας δε προσῆτοδα 225
 τεκτορ, νυν μεν δη σαφα φειδσαι οιοθαι εως,
 τοιαι και δανωσιον αριστερες μεταντιν,
 και μετ' αχιλλεα ῥηγσῆμαρα, θυμολαφοντα. 228
 τον δ' αῖτε προσεφεςτε μεγας κορυθαίφολος τεκτορ 233
 αιφαι διφογενες, τελαμωναι, κοιραναι λαφων,
 μη τι μετ', ηῦτε παιδες αφαφροτα, πειρητιδισε, 235
 ηε γυναικος, τη ουκ εωδων πολυρηῖα τεργα
 αῖταρ ενων του τοιδα μαχας τ', ανδρακτασιαις τε. 237
 Η ρα, και ανπεπαλων προῖται δολιχοσκιον ενχος, 244
 και βαλεν αιφαντος δδενον σακος τεπταβοφειον, 245
 ακροτατον κατα χαλκον, τος τογδως ηεν επ' ατῷ.
 τεκς δε δια πτυχας ηλθε δαφιδων χαλκος ατειρης
 εν τῇ δ' τεβδοματῇ ῥινῷ σχετο. δεῖτερος αῖτε
 αιφας διφογενης προῖται δολιχοσκιον ενχος,
 και βαλε πριαμιδαφ κατ' ασπιδα παντοσε φεισῆν. 250
 δια μεν ασπιδος ηλθε φαφεινης οβριμιον ενχος,
 και δια θωρηκος πολυδαυδαφ ηρηρενδστο. 252
 το δ' εκσπασσασμενω δολιχ' ενχα χαρσιν ταμ' αμφω 255
 γουν ρ' επεσον, λαφονται φεικοτες αμφαγασιον,
 η συσι καπροισιν, των τε σθενος ουκ αλαπαδιον.
 πριαμιδης μεν επεῖτα μεσον σακος ουτασε δαφει,
 ουδ' εῖρηγσεν χαλκον, ανεγνωμφθη δε τοι αιχη. 260
 αιφας δ' ασπιδα ουκσεν εφαιλμενος. τη δε δια προ
 ηλυθεν ενχειη. στυφελισσε δε μεν ρομαφῶτα
 τρωῖδην δ' αῖχεν επηλθε. μελαν δ' ανκαρσεν ταιμα.
 αλλ' ουδ' τως απειληγε μαχης κορυθαίφολος τεκτορ
 αλλ' αναχασσασμενος λιθεν τελλετο χαρι παχυῇ,
 κειμενον εν πεδιῷ, μελαιναι, τρηχυν τε, μεγαν τε. 265
 τῷ βαλεν αιφαντος δδενον σακος τεπταβοφειον,
 μεσσον επομφαλιον περιτηχησεν δ' ορα χαλκος.
 δεῖτερος αῖτ' αιφας πολυ μενδονα λαφαι αιῖρηαις,
 ῖηκ' επιδινεφσας, επερενδσε δε ῖιν' απειλησεν
 εῖσῷ δ' ασπιδ' εφαιγσε, βαλμων μιλοφειδαι πετρη 270
 βλαπτσε δε τοι φαια γουφῷ. ο δ' τυπηλος εκσπασσασμενος,
 ασπιδ' ενι χριμφθεις. τον δ' ανπο' εῖρησεν αποδων.
 και νυ κε δη χσιφεισ' αῖταρ χεδον ουταδονα,
 ει μη κηρυκας, διος αιγῶναι ηδε και ανδρων,

- ἦλθον, το μὲν τρώων, το δ' ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων, 275
 τάλθυβιος τε καὶ ἰδαίος, πεπνυμένα ἀμφώ·
 μεσσήδ' ἀμφοτέρων σκηπτρα σχεδόν· ἥσπερ τε μῦθον
 κηρυκὲς ἰδαίος πεπνυμένα μῆδεα φείδων·
 μηκέτι, παῖδε φίλω, πολέμιδ' ἐστε, μῆδε μαχέσθων·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφοδρὶ φίλῃ νεφέλῃ γερεῖα δαΐς· 280
 ἀμφώ δ' αἰχμητῶν· τογε δὴ καὶ ἰδμεν ἱσπαντες.
 νυκὲς δ' ἤδη τελεθεῖ, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πίθεσθαι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμώνιος αἴανς·
 ἰδαί, ἱεκτορά ταῦτα κελεύετε μύθησασθαι·
 αἴτω γὰρ χαρμῇ προκαλέσσατο πάντας ἀριστούς. 285
 ἀρχέτω· αἴταρ ἐγὼ μάλα κειθόμεαι, ἤγερ' ἂν ἱόττος.
 τὸν δ' αἴτε προσέειπτε μέγας κορυθαίολος ἱεκτώρ·
 αἴαν, ἐπεὶ τοι ἑδῶκε θεὸς μέγας τε βίην τε,
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' εὐχῇ ἀχαιῶν φρεσάτος ἐσσι,
 νῦν μὲν παθώμεσθα μάχης καὶ δαϊότητος, 290
 σημερόν· ὑστέρων αἴτε μαχησομεθ', εἰς το κε δαίμων
 ἀμμε διακρίνῃ, δῶν δ' ἑτεροῖσι γέ νικῇ·
 ἥως σὺ ἱεὺφρῆνῃς πάντας παρὰ νῆσιν ἀχαιῶδ'·
 αἴταρ ἐγὼ κατὰ ἥστυ μέγα πριαμόφει φανακτὸς 294
 τρώας ἱεὺφρανεὼ καὶ τρώϊδας ἱελκεσίπτεπλός·
 ἴαιτε μοι εὐχομέναι θείον ὄνουνται ἀγῶνα.
 δῶρα δ', ἀγ', ἀλλήλοισι περικλυτὰ δῶμεν ἀμφώ,
 ἱόφρα τις ἱππὸς ἑλπίην ἀχαιῶν τε τρώων τε· 300
 ἡ μὲν ἐμαρνασθὴν ἐρίδος περὶ θυμολοβοῖο,
 εἰδ' αἴτ' ἐν φιλοτῇ διέτμαγεν ἀρβήματα.
 ἥως ἀρα φῶνῃσιν δῶκε χροῖφος ἀργυροήλον,
 γόνυ κολεῶν τε φέρον καὶ ἱεὺτμήτῳ τελαμώνι·
 αἴαντας δὲ δασυτήρ' ἑδιδῶ φοινίκι φαείνῳ. 305
 τῶν δὲ διακρινθέντ', το μὲν μετὰ λαφύων ἀχαιῶν
 ἦν, το δ' ἐς τρώων ἱομάδον κίε· τοὶ δ' ἐχαρήσαν
 φῶς φείδον δαΐων τε καὶ ἀρτεμῖα προσιόντα,
 αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀαπτοῖς·
 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἥστυ, ἀτελπόντες σάον ἐναί. 310
 αἴαντ' αἰθ' ἐπεσθὲν ἱεὺκνημίδας ἀχαιοὶ
 εἰς ἀγαμέμνονα δίφῳ ἄγον κεχαρήτοτα νικῇ.
 τοὶ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀτρεΐδαϊ ἐγένοντο,
 τοῖσι δὲ βόλῃ ἱερέεσσι φαναιὸς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 ἀρσενά, πενταέτηρον, ὑπερμενεῖ κρονιῶνι· 316
 τὸν δερὸν, ἀμφὶ θ' ἔπαν, καὶ μιν διεχέσαν ἱσπαντα,
 μιστυλλὸν τ' ἀρ' ἐπιστάμενος, πῆραν τ' ὀβελόισιν,
 ὥπτησαν τε περικραδέως, φερυσάντο τε πάντα·
 αἴταρ, ἐπεὶ παύσαντο πόνοο, τετυχόντο τε δαῖτα,
 δαινύντ', οὐδὲ τι θυμὸς ἐδέετο δαῖτες· φείδης. 320
 νωτοῖσιν δ' αἴαντα διηνεκέσ' ἐγερουραν
 ἱήρως ἀτρεΐδης, εὐρὴ κρέων ἀγαμέμνων.

ἄταρ ἐπεὶ ποσιος καὶ ἐδητύος ἐκς ἐρον ἔεντο, H
 τοῖς' ἰο γερῶν πανκρῶτος ὑφαινεεν ἤρχετο μητὶν
 νεστωρ, ἰοο καὶ προσθεν ἀριστη εἴφαινετο βουλή· 325
 ἰο σφιν τεύφρονεων ἀγορεύσατο, καὶ μετεῖσπεν·

ατρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι ἀριστεφεὶς παναχαΐων,
 πολλοὶ γὰρ τεθνάντι καρῆκομαιντες ἀχαιοί,
 τῶν νῦν ἱαίμα κελαινον τεύροφον ἀμφὶ καμανδρον
 ἐσκαδασ' ἰακσὺς ἀρεῖς, πσυφχαὶ δ' αἰδοσδε κατηλθον. 330

τῷ σε χρεὶ πολέμον μεν ἱαμὶ ἧοὶ παῖσαι ἀχαιῶν,
 αἴττοι δ' ἀγρομενοὶ κυκλήσομεν ἐνθαδε νεκροῖς
 βοῖσι καὶ ἱημοκασίην· ἀταρ κατακῆομεν αἴτοῖς. 333

τυμβον δ' ἀμφὶ πυρην ἱενα χεῖσομεν ἐκσταγαγοντες, 336
 ἀκρίτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αἴτον δημομεν ὦκα
 πυργοῖς ὑποσηλοῖς, γελῶν νάων τε καὶ αἴτων.

ἐν δ' αἴτοισι πυλᾶς ποιήσομεν ἱεὺ ἀραρυίας,
 ἰοφρα δι' αἴταφον ἱππηλασίῃ ἰοδος εἴη· 340

ἐκτοσθεν δὲ βαθυῖαν ὀρυκσομεν ἐγγυθὶ ταφρον,
 ἱη χ' ἱπποῖς καὶ λαφον ἐρυκακοὶ ἀμφὶς ἐόντσα,
 μῆ ποτ' ἐπιβριθῇ πόλεμος τροφῶν ἀγροχωῶν.

ἱως ἐφαθ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ἐπῆνησαν βασιλεῖς.
 τροφῶν αἴτ' ἀγορῇ γ' ἦν ἱιλῖοῖς ἐν πολὶ ἀκρῇ, 345
 δδελῶν, τετρήχυνια, παρὰ πριαμοῖο θυρήσιν·
 ποσίην δ' ἀντήνωρ· πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύσει·

κεκλυτε μεν, τροφῆς, καὶ δαρδανοί, ἡδ' ἐπικουροί,
 ἰοφρα γέπω τα με θυμῶς ἐνὶ στηθεσσί κελεῖται.
 δευτ' ἀγείτ', ἀργεῖην ἱελεην καὶ κτήμαθ' ἀμ' αἴτῃ 350
 δάομεν ἀτρεΐδῃσιν ἀγεῖν· νῦν δ' ἱερμῶα πῖθτα
 πσευδοσαμενοὶ μαχομεσθα· τῷ οὐ νῦ τι κεῖδεν ἱημῖν. 352

ἡτοὶ ἰογ' ἱως γέσπων κατ' ἀρ' ἱεδοετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 354
 δίος ἀλεξάνδρος, ἱελενης ποσίς ἡύκομοῖο· 355

ἰος μιν ἀμειβομενος γέπτα πτεροεντα προσῆυδα·
 ἀντήνωρ, σὺ μεν οὐκ ἐτ' ἐμοὶ φίλα τάτ' ἀγορεύεις·

Γοῖδοθα καὶ ἄλλων μῦθον ἀμεινονα τοσδε νῶσαι·
 εἰ δ' ἱετειν δὴ τοῖτον ἀπο σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐκς ἀρα δὴ τοὶ εἴπειτα θεοὶ φρενᾶς ὤλεσαν αἴττοι. 360

ἄταρ ἐγὼ τροφῆσι μεθ' ἱπποδαμοῖς ἀγορεύσω·
 ἀντικρὺς δ' ἀποφημῖ, γυναῖκα μεν οὐκ ἀποδώσω·
 κτήματα δ', ἰοσ'· ἀγομένη ἐκς ἀργεὺς ἱημετερόν· δαῖ,
 παντ' ἐθέλω δομεναί, καὶ Γοικαθεν ἀλλ' ἐπίθεναί.

ἡτοὶ ἰογ' ἱως γέσπων κατ' ἀρ' ἱεδοετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 365
 δαρδανίδης πριαμός, θεοφῖν μῆστωρ ἱαταλάντος·
 ἰος σφιν τεύφρονεων ἀγορεύσατο, καὶ μετεῖσπεν·

κεκλυτε μεν, τροφῆς, καὶ δαρδανοί, ἡδ' ἐπικουροί,
 ἰοφρα γέπω τα με θυμῶς ἐνὶ στηθεσσί κελεῖται.
 νῦν μεν δορπον ἱελεσθε κατὰ πτόλιν, ἱως τὸ παρὸς περ, 370
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρηγορθε ἱεκάστας·

- ἦσαν δ' ἰδαίος ἴτω ποίλας ἐπὶ νάσας, H
 ἔσπεμεν ἀτρεΐδῃς, ἀγαμέμνονι καὶ μνηστιάδῃ,
 μύθον ἀλεξάνδροιο, τοῖς ἑσπεκα νεκρὸς ὀρώμεν
 καὶ τοδε ἔσπεμεναι νεκρὸν ἔσπες, οἱ κ' ἐβόλωνται 375
 παφασθαι πολέμοιο δυστήχεις, εἰς ἡ κε νεκρὸς
 κῆμεν· ἑσπερον αἶτε μαχησόμεθ', εἰς ἡ κε θάνατον
 αἶμμε διακρίνῃ, δαῖτ' ὅ τετεροισι γε νικῇ.
 ἥως εἰσὶ· οἱ δ' ἀρα σὺ μάλα μιν κλυτὰ, ἡδ' ἐπιδόντο. 379
 ἦσαν δ' ἰδαίος ἔβη καίλας ἐπὶ νάσας. 381
 τοῖς δ' ἑυρ' εἰν ἀγορῇ θάνατος, θρασυτάτας ἀνδρες,
 μετὶ παρα πρυμνῇ ἀγαμέμνονος· αἶταρ ἡ τοῖσιν,
 στανς ἐν μεσσησάν, κατεφῶσεν ἡπύτα κήρυξ·
 ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἀριστέες παυκαχάων, 385
 ἦναγεν πριαμος τε, καὶ ἄλλοι τρῶες ἀνδραί,
 ἔσπεμεν, αἱ κε περ ἔρμαι φίλον καὶ τῆδ' ὕμνῳ γένετο,
 μύθον ἀλεξάνδροιο, τοῖς ἑσπεκα νεκρὸς ὀρώμεν
 κτήματα μιν ἑσ' ἀλεξάνδρος κολῆσ' ἐνὶ νάσῳ
 ἦγαγετο τρῶσιν, ἥως πρὶν ὤφειλ' ἀπολεσθαι· 390
 πάντ' ἐβλεπὶ δομέναι, καὶ φοιτῶν ἀλλ' ἐπιδόναι·
 κἀφριδὴν δ' ἡλαχον μνηστιάδης ποιδαλιμάδῳ
 οὐ φητιν δῶσεν· ἡ κῆν τρῶες γε κελόνται.
 καὶ δε τοδ' ἦναγον ἔσπεμεν ἔσπες, οἱ κ' ἐβόλωνται
 παφασθαι πολέμοιο δυστήχεις, εἰς ἡ κε νεκρὸς 395
 κῆμεν· ἑσπερον αἶτε μαχησόμεθ', εἰς ἡ κε θάνατον
 αἶμμε διακρίνῃ, δαῖτ' ὅ τετεροισι γε νικῇ.
 ἥως εἰσὶ· οἱ δ' ἀρα πάντες ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐπιδόντο·
 ὅσπερ δε δη μετέφωκε βῆναι ἀγαθὸς διαμῆτης·
 μητ' ἀρ' εἰς σὺν κτήματ' ἀλεξάνδρου δεχέσθαι, 400
 μετ' ἀλλῶν γυνόντων δε, καὶ ἑσ' μάλα νηπύς ἐστιν,
 ἥως ἡδὴ τρῶεσιν ὀλεθροῦ κείρατ' ἐφαπται.
 ἥως εἰσὶ· οἱ δ' ἀρα πάντες ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐπιδόντο,
 μύθον ἀγαμέμνονος ἀνδρῶν καὶ ποιδαλιμάδῳ.
 καὶ τοτ' ἀρ' ἰδαίων προσέφη κρήνην ἀγαμέμνον· 405
 ἰδαί, ἦτοι μύθον ἀγαμέμνονος τῆτος κατέλας,
 ἥως τοι τυκομένηται ἔρμαι δ' ἐπιδόνται τῆτος·
 αἶμμι δε νεκροῖσιν, κατεκλήμεν σὺν μεγάλῳ
 οὐ γὰρ τις φησὶ νεκρὸν κατὰ ἐπιδόντων
 γίγνεται, ἐπὶ κε θάνατον, πύρος μελίσσεται ἀνὰ 410
 ἰσχυρία δε δαῖς ἑίδεται ἐργάδουτος, πῶς ἰσχυρία.
 ἥως ἔσπεσαν ἡ ἐπιδόντων ἀνὴρ καὶ πύρος κατὰ
 ἀπσοροφον δ' ἰδαίος ἀνὴρ ποτὶ ἐλπίδων ἱερῶν.
 τοι δ' ἑσ' εἰν ἀγορῇ τρῶες καὶ θάρσυνοντες,
 πάντες ἰσχυρία, κατεκλήμεν ἰσχυρία· ἐπὶ ἀνὰ 415
 ἰδαίος· ἡ δ' ἀρ' ἡλὶς καὶ ἀνὰ κρήνην κατεκλήμεν,
 στανς ἐν μεσσησάν· οἱ δ' ἐπιδόντων κατὰ ἀνὰ,
 ἀμφοτέρων, νεκρὸς· ἡ κατὰ, κατὰ δε μετ' ἡλὶν.

αργεῖοι δ' ἑταίρων ἐκείνων ἀπο νῆων
ὠτρυνόντο κακῆς τ' ἀγέλης, ἑταροὶ δὲ μετ' ὑδάτων.

420

ἥλιος μὲν στείλει νεφὸν προτεβαλλέν ἀφ' ὧρας,
 εἰς ἀκαλαρεῖτα βαθυροφ' ἐκείνοτα
 οὐρανὸν εἰσανιών· τοὶ δ' ἦντες ἀλλήλοισιν
 εὐθα διαγνῶναι χελευσθεῖς ἦν ἀνδρὰ τεκίστον·
 ἀλλ' ἰδυάτι ἠδόνοντες ἀπὸ βροτὸν ταμακτοεῖτα,
 δακρυφα θερμα χεύοντες, ταμαγσάων ἐπατήραν
 εὐδ' εἶας κλαῖειν πρισμός μεγας· τοὶ δὲ σισπηῇ
 νεκροῖς πυρκαϊῆς ἐπανάθει, ἀχνημενοί περ·
 ἐν δὲ πυρὶ κρηθσάντες εἶβαν ποτὶ φίλκων ἱερῶν.
 τῶς δ' αὖτως ἑτερεῶν τεύκνημῆδες ἀχαιοὶ
 νεκροῖς πυρκαϊῆς ἐπανάθει, ἀχνημενοί περ·
 ἐν δὲ πυρὶ κρηθσάντες εἶβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

425

ἦμος δ' οὐτ' ἀρ' πῶς ἦως, ἐπὶ δ' ἀμφιλυκῇ κίεας,
 τῆμος αἶ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ὄγρετο λαὸς ἀχαιῶν·
 τυμβὸν δ' ἀμφ' αἴτην ἔην ποιεῖον ἐκσαργαζόμεντες,
 ἀκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὖτ' αἶψα τείχεος ἐδῆσαν,
 πυργόεσ θ' ὑψηλοῖς, φειδωρὸν νῆαν τε καὶ αἵτων.
 ἐν δ' αὖτοισι πυλᾶς εὐκροῖον ἔην ἀραρυίας,
 ἰοφρα δι' αἵτασιν ἱππηλασίη ἰοδὸς εἴη·
 ἐκτοσθεν δὲ βαθυῖαν ἐπ' αἵτῳ ταφρὸν ὀρυκσαν,
 ευρυῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκολοπὰς κατῆπυγσαν.

430

δυσάτο δ' ἥελιος, τέτελεσθε δὲ ἑργον ἀχαΐων·
 βοόφονον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλεστο.
 παῖδες δ' ἐκ λημνοῦ παρέσταν, φαῖνον ἀγούσσαι,
 πολλαί, τὰς προετήκεν ἱησονίδης τεύναφος,
 τὸν ῥ' ἐτεχ' ὑσιπυλὴ τυτ' ἱήσωνι, ποίμενι λαῶν·
 χωρὶς δ' ἀτρεΐδῃσ', ἀγαμέμνωνι καὶ μενελαΐῃ,
 δῶκεν ἱησονίδης ἀγόμεν μύθῳ, χίλια μέτρα·
 εὐθ' ἀρα φοινδίσαντε καρῆχαμικοιτες ἀχαΐαι,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθονί σιδήρεϊ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' ἀφροῖσι βοόεσιν.

435

παννυχιοι μὲν οὖν ἐπειτα καθήκομενοιτες ἀχαιῶι
 δαινύοντο, τροφῆς δὲ κατὰ πτόλιν ἧδ' ἐπικουραὶ.
 παννυχίος δὲ σφιν κακ' ἐρηδέτο μητιετα δσεῖς,
 σμερδαλεὰ πτυκασάν τ' αἶψ' ἐκ χλωρον ὄδεος ταιρῖεν·
 ῥοῖον δ' ἐκ δαπνῶν χαμαδὶς χεῖον, οὐδὲ τις ἐτλῆ
 πίεμεναι, πρὶν λείψαι ὑπερμενῆ κρονιδῶνι.
 κοιμήσαντ' αὖ' ἐπειτα, καὶ ὑπνεῖα δῶρον τέλονται.

-440

441

465

ἥως μὲν προκατεπλὸς ἐκδόντα πάντῃσαν ἐπ' αἰῶν,
 δσεῖς δὲ θέαν ἀγαθὴν ποιήσατο τερψιμεραυνος
 ἀκροτατῇ κορυφῇ πολυδιδραδος ὀλυμποῖο·
 αἴτος δὲ σφ' ἀγαρεῖα, θεοὶ δ' ἵστα πάντες ἀκοῦν·
 κεκλυτὲ μοῖο, πάντες τε θεοὶ, πάντῃσαι τε θαῖναιαι,
 ἰοφρα ἴκω τὰ μὲ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι χολαίει·

470

474

476

480

②

5

μητε τις ὦν θηλυία θεός τογε, μητε τις ἀρσὴν
πειραίστω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἱάμεα πάντες
αἰνεῖθ', ὅφρα ταχίστα τελεῖτ' ἡσά ταδε ἔργα.
Ἴον δ' ἂν ἐγὼν ἀπανεύει θεῶν ἐθέλοντα κήσῳ
ἐλθόντ', ἡ τροφῆσιν ἀρηγέμεν, ἡ δαναοῖσιν,
πληγῆς οὐ κατὰ κόσμον ἐλευθίστασι ὀλυνκοῦνδ'
ἡ μὲν ἑλῶν ριπτῶσ ἐς τάρταρον ἡγερέντα,
τῆλε μάλ', ἰῆχι βαβίστον ἵππο χθονός ἐστι βερέθρον,
ἐνθα σιδηρεῖαι τε πυλαὶ καὶ χαλκός οὐδός,
15 τὸσον ἐνερθ' ἀφίδα, τὸσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσεται· ἐπειθ', ὅσον ἤμι θεῶν καρτίστος ἱαπαντῶν.
εἰ δ', ἀγε, πειρήσασθε θεοὶ, τίνα ἔηδετε πάντες,
σειρην χρυσεῖην ἐκς οὐρανοθεν κρεμασάντες,
πάντες δ' ἐκστὰπτεσθε θεοὶ, πάντῃσι τε θειαναι·
20 ἀλλ' οὐκ ἂν φερύσαιτ' ἐκς οὐρανοθεν πεδίοις
δσῆν' ἵπκατον μῆσταιρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ καμῶντες
ἀλλ' ἵστε δὴ καὶ ἐγὼ προφρων ἐθέλοιμι φερύσαι,
ἀτῆν' κεν γαίῃ φερύσαιμ', ἀτῆν' τε θαλασσῇ·
σειρην μὲν κεν ἐπειτα περὶ Ἴριον ὀλυνκοῖο
25 δησαιμην· τὰ δὲ κ' ἀτὰ μετῆτορα πάντα γενοίτο·
τὸσον ἐγὼ περὶ τ' ἤμι θεῶν, περὶ τ' ἤμ' ἀνθρώπων.
ἵως ἔσπῳν ἵπκ' ὀχεσσι τίτυσκειτο χαλκοκοῦ ἵπκῳ,
41 ὠκυπέτα, χρυσεῖσσι ἑθελῆσιν κομῶντες·
χρυσὸν δ' ἀτὸς ἐδυνῆ περὶ χροῖ· γενοῖτο δ' ἱμασθλὴν
χρυσεῖην, ἑυτύχτον, ἑεσοῖ δ' ἐπιβήσατο διφροῖ.
μαστινγῆσεν δ' ἐλασεν· τῷ δ' οὐκ ἀνέχοντ' ἐπέτεσθην
45 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστεροέντος.
ἰδὴν δ' ἱκανὸν πολυπιδάκα, μητέρα θήραν,
γάργαραν, ἐνθα δὲ τοὶ τεμένος, βῶμος τε θυῆνης·
ἐνθ' ἵπκοις ἐστήσε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
50 λυφσάνς ἐκς ἱοχέων, κατὰ δ' ἥερα πολὺν ἐχέειν.
ἀτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέδρετο κυδεῖ γαίῃ,
εἰσφοράων τροφῶν τε πολὺν καὶ νάφας ἀχαιῶν.
τοὶ δ' ἀρα δειπνὸν ἔελοντο καρῆκομαόντες ἀχαιοὶ
ριμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' ἀτὸς θωρησσόντο.
60 τροφῆς δ' ἀφ' ἑτέρωθεν ἀνα πτόλιν ἱοκλίδαντο,
παιρτοτεροὶ· μεμασάν δε καὶ ἵως ἱυσμῖνι μαχεσθαι,
χρεῖῳ ἀνανκατῇ, προ τε παιδῶν καὶ προ γυναικῶν.
πάντῃσι δ' ὠϊγνῶντο πυλαὶ, ἐκ δ' ἐσσυτο λάφας,
πῆδοι θ', ἱππέες τε· πολὺς δ' οὐρμαγδὸς οὐαῖρεν.
65 τοὶ δ' ἵστε δὴ εἰς χῶρον ἵνα γυνιοντες ἵκοντο,
γσυν ρ' ἐβαλον ἱρίνοις, γσυν δ' ἐνχεα, καὶ μενέ ἀνδρῶν
χαλκοθωρηκῶν· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλοέντῃσι
ἐπλήντ' ἀλλήλησιν· πολὺς δ' οὐρμαγδὸς οὐαῖρεν.
ἐνθα δ' ἱάμ' οἰμαγῇ τε καὶ εὐχῶλῃ πέλεν ἀνδρῶν,
ὀλγυντῶν τε καὶ ὀλγυμένων· ῥεῖε δ' ἱαμῆτι γαίῃ.

τοφρα μὲν ἦως ἦν, καὶ αἰκνέτο ἱερὸν ἡμᾶρ,
τοφρα μάλ' ἀμφοτέρων βελέ' ἵππτετ', ἐκίπτε δὲ λαὸς·
ἡμὸς δ' ἥελιός μιν οὐρανὸν ἀμφέβηκεσθαι,
καὶ τότε δὴ χρυσεία πατὴρ ἐτίθειν ταλάντα·

6

ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρ' ἀνὴλεως θανάτοιο,
τροφῶν θ' ἵπποδᾶμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
ἔλκε δὲ μεσση λαβὼν, ῥεπε δ' αἰσιμον ἡμᾶρ ἀχαιῶν.
αἴτος δ' ἐκς ἰδῆς μεγάλ' ἐκτύπε, δαφόμενον δὲ
ἦκε σέλας μετὰ λαφὼν ἀχαιῶν· τοὶ δὲ φιδόντες
θαμβήσαν, καὶ πάντας τυπο χλωρὸν ὄδεος ἔελλεν.

70

72

75

ἐνθ' οὐτ' ἰδομένους πλῆ μιν μένον, οὐτ' ἀγαμέμνων,
οὐτε δὴ αἰδάντες μιν ἐπὶ, θεράποντες ἀρεῆος·
νέστωρ δ' οἷος ἐμμενέ γερηνίος, οὐρὸς ἀχαιῶν,
οὐτὶ ἔκκων, ἀλλ' ἵππος ἐστειρέτο· τὸν βάλεν ἱτιά
διδὸς ἀλεξάνδρος, ἑλένης ποτὶς ἡῦκομοιο,
αἰκρὴν κατ' ἀκροφύν, ἰοθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρῆνιν ἐννεφεύαντι, μάλιστα δὲ καιρίον ἐστίν.

80

ἀλγήσαντες δ' ἀνεπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐννεφαλον δῦ·
γούν δ' ἵππος ἐταράκτε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
τοφρ' ἵο γέρον ἵπποιο παρῆτοριος ἀπεταμνεν
φασγανῷ ἀτίσσαν, τοφρ' ἔκτορος ὤκυες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἱτιάχμον, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
ἐκτορά· καὶ νῦν κεν ἐνθ' ἵο γέρον ἀπο θυμὸν ὀλεσσειν,
εἰ μὴ ἀρ' ἵοκσυ νόησε βοήν· ἀγαθὸς διομηδῆς·
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων ἱδοῦσθαι·

85

διδόμενος λαφερτιάδῃ, πολυμήχαν' ἱδοῦσθαι,
πῇ φεύγεις, μετὰ νεῶτα βάλλον, κακὸς ἦως, ἐν ἱομυλῷ;
μὴ τις τοὶ φεύγοντι μεταφρενῷ ἐν δόρῳ πηγῶν!
ἀλλὰ μὲν, τοφρα γέροντος ἀποδόσμεν ἀγρίον ἄνδρα.

95

ἦως ἐφάτ'· οὐδ' ἐσακόςσε πολυτλάνες διδὸς ἱδοῦσθαι,
ἀλλὰ παρῆτικεν κοίλας ἐπὶ νεῆας ἀχαιῶν.
τυφειδῆς δ', αἴτος περ ἐὼν, προμαχοῖσιν ἐμιχθή·
στῆ δὲ προσθ' ἵππων νηλεφιάδαο γέροντος,
καὶ μιν φῶνθ' ἰδοῦσθαι ἔκτα πτερόεντα προσῆμν'·

100

ὦ γέρον, ἡ μάλα δὴ σε νεῖαι τείροντι μάχῃται·
σὴ δὲ βίη λελυτᾷ, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ὀπάσει·
ἡπιδανὸς δὲ νῦν τοὶ θεράπων, βραδυὲς δὲ τοὶ ἵπποι.
ἀλλ' ἀγ', ἐμὸν ἵοχων ἐπιβήσας, τοφρα φιδῆαι
τοιοὶ τροφιοὶ ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διακείμεν ἦδε φεβεσθαι,
τοῖς ποτ' ἀπ' αἰνείαν ἑλόμεν, μῆστωρ φαβοῖο.

105

τοῖσιν μὲν θεράποντες κομίσταν· τῶδε δὲ νοῖ·
τρέφειν ἐφ' ἵπποδᾶμοισ' ἰδυόμεν, τοφρα καὶ ἔκτορ·
φιδέσται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαινεται ἐν παλαμῆσιν.

110

ἦως ἐφάτ'· οὐδ' ἀκίθησε γερηνίος ἵπποτα νέστωρ
νέστορας μὲν ἐπειθ' ἵππος θεράποντες κομίστην

Hom.

M

- ἄρβιμοι, σθενελες τε και ευρυμεδων αγαπήκωρ.
 τω δ' εις αμφοτερω διομηδεος ταρματ' εβήτην
 νεστωρ δ' εν χειρεσ' ελαβ' ιηνια σιγαλεοντα,
 μαστιγιγεν δ' ιπποδ' ταχα δ' ιεκτορος ανχ' εγενοντα.
 τω δ' ιθυς μεμαλῶτος ακοντισε τυδδεος τυιος.
 και τοφο μεν ρ' απαμαρτεν το δ' ιηνιοχον θεραποντα,
 ιμιον τυπερθυμωσ θηβαιωφο, ιηνιοπεφο,
 ιεκπων ιηνι' ιεχοντ', εβαλε στηθος παρα μαδδων
 ηριπε δ' εκς ιοχεων, τυπεροφησαν δε τοι ιεκποι
 ὠκυποδες τοφο δ' αβ' ελυθη πσυχη τε μενος τε.
 ιεκτορα δ' αιων αχος τυκασε φρενας ιηνιοχοφο
 τον μεν επειτ' ηῖασε, και αχθυμενος περ ιεταιρεω,
 κεισθαι το δ' ιηνιοχον μεθεπε θρασυν' ουδ' αε' ετι δην
 ιεκπω δεφεισθη σημαντορος· αιπσα γαρ ιευρεν
 ἱφιτιδην αρχεπτολεμον θρασυν, τον ρα τοδ' ιεκπον
 ὠκυποδων επεβησ', εδιδαυ δε τοι ιηνια χερσιν.
 ενθα κε λοιγος εην, και αμηχανα ιεργ' εγενοντο·
 ει μη αε' ιοκσυ νοησε πατηρ ανδρων τε θεων τε
 βροντησανς δε δδεινον, αφηκ' αργητα κεραυνον,
 κατ δε προσθ' ιεκπων διομηδεος ιημε χαμαιδε·
 δδεινη δε φλογς ὠρτο θεειφο καφεμενοφο
 τω δ' ιεκπω δδειδσαντε κατακτητην τυφ' οχεσσιν·
 νεστορα δ' εκ χειρων φυγον ιηνια σιγαλεοντα·
 δδειδσε δ' ιογ' εν θυμῳ, διομηδεα δε προσεφειπεν·
 τυδδεϊδη, αγε δ' αῖτε φοβονδ' ιεχε μωνυχας ιεκποδ'·
 η' ου γιγνῶσκεις, το τοι εκ διος ουχ' επετ' αλκη·
 νυν μεν γαρ τοτῷ προνιδης δσεψς κυδδος επαδσει.
 τον δ' ημειβετ' επειτα βοην αγαθος διομηδης·
 και δη ταῖτα γε παντα, γερον, κατα μοιραν εφειπες·
 αλλα τοδ' αιων αχος κραδιην και θυμῳ ιικανει·
 ιεκτωρ γαρ ποτε φησει, ενι τροφωσ' αγορεων,
 τυδδεϊδης τυπ' εμεφο φοβεομενος ιικετο ναςας.
 ιως ποτ' απειλησει· τετε μοι χανοι ευρυια χθων!
 τον δ' ημειβετ' επειτα γερηνιος ιεκποτα νεστωρ·
 ω μοι, τυδδεος τυιε δαφιφρονος, ιοιου εφειπες!
 ειπερ γαρ σ' ιεκτωρ γε κακον και καλκιδα φησει,
 αλλ' ου πειθονται τροφες και δαρδανιῶνες,
 και τροφων ιαλοχοι μογαθυμων ασπισταφων,
 ταφων εν κονιῳσ' εβαλες θαλεροψ παρακοιτας.
 ιως αρα φῶνησανς φυγαδ' ετραπε μωνυχας ιεκποδ'·
 αῖτις αν' ιιτωχμων· επι δε τροφες τε και ιεκτωρ
 ιηχη θεσπεσιῇ βελεα στονοοντα χεροντα.
 τῷ δ' επι μακρον αιυσε μεγας κορυθαίολος ιεκτωρ·
 τυδδεϊδη, περι μεν σε τιφον δαναιε ταχυπαλοι
 ιεδρῇ τε, κρεασιν τ', ηδε πλεσις δεπασιν·
 νυν δε σ' ατιμηφοντι· γυναικος αρ' αντ' ετετυχο!

9
115

120

125

130

132

135

140

141

145

150

155

160

163

ἴσας φάτο· τυφδεΐδης δὲ διανδία μερμηρικέει,
ἱπποῖς τε στρεφσάει, καὶ ἐναντιβίον μαχεσασθάει.
τρεῖς μὲν μερμηρικέει κατὰ φρενα καὶ κατὰ θυμὸν·
τρεῖς δ' ἀρ' ἀπ' ἰδαιῶν ὀρεῶν κτύπε μῆτις τε δόσεψ.
ἱεκτώρ δὲ τρεφέειν ἐκεκλῆτο, μακρὸν αὐτοῖσας.

167

6

170

172

τρεῖς, καὶ λυκιοὶ, καὶ δαρδανοὶ ἀνχιμαχῆται,
ἀνδρες ἐστέ, φίλοι, μῆσασθε δὲ βορέϊδος ἀλκῆς.
γυγνώσκω δ', ὅτε μοι προφρων κατενεύσε κρονίων
νικῆν καὶ μέγα κυδός, ἀτὰρ δαναοῖσι γε πῆμα.
νηπιοὶ! τοὶ ἀρα δὴ ταῦτε τείχεα μηχανάοντο!
ἱπποὶ δὲ ρεῖα τάφρον τυπερβόρεονταὶ ὀρυκτῆν.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νάειν ἐπὶ γλαφυρῇσι γενέσθαι,
μῶϊμοσυνῇ τις ἐπειτα πυρὸς δαΐεο γενέσθαι,
ἴσας πυρὶ νάειν ἐνιπρήσθαι, κτενεῶ δὲ καὶ αἰτοῖς.

175

177

179

180

182

τῶν δ', ὅσων ἐκ νάειν ἀπο πυργόφω τάφρος ἐτέρωθεν

213

πλήθεν ἱεμῶς ἱππῶν τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
ἐελθόμενων· ἐλθὲν δὲ βορέϊ ταταλάντος ἀρεῖ

215

ἱεκτώρ πριαμίδης, ὅτε τοὶ δόσεψ κυδός ἐδάκεν.
καὶ νῦν ἐν ἐνιπρήσθαι πυρὶ κηλεῖ νάειν εἰσάειν,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ ἐθῆκεν ἀγαμέμνωνι ποτνια τήρη,
αἰτῶ ποτνύσαντι, βορέϊ στυφνῆναι ἀχαιοῖς.

βῆ δ' ἱμεναὶ παρὰ τε κλισίας καὶ νάειν εἰσάειν,

220

πορφύρεον μέγα φάρος ἱεχῶν ἐν χεὶρὶ παχυτῇ·

στῆ δ' ἐφ' ὀδυσσεύς μεγακῆτεϊ νάει μελαινῇ,

223

τῇ ῥ' ἐν μεσσοτάῳ ἔσκε, γέγωνε μὲν ἀμφοτέρωσιν·

227

ἤτυφον δὲ διακρύσιον, δαναοῖσι γέγωνεσ·

αἰδῶς, ἀργεῖοι, κακ' ἐλεγχῆα, εἰδὸς ἀγῆτοι!

πῇ ἔβαν εὐχῶναι, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἀριστοὶ,

230

ἴσας ὅσοι ἐν λημνῷ κενεαχέες εὐχεταίεσθε,

232

πίθοντες κρήτηρας ἐπιστεφείας φοινοῖο,

τρεῶν ἀνδ' ἑκατὸν τε διήκοσιων τε ἱεκάστος

στήσεισθ' ἐν πολεμῷ; νῦν δ' οὐδ' ἱενοῖ ἀγαστοὶ εἰμεν!

234

δόσεψ πατερ, ἡ ρα τιν' ἡδὴ τυπερμενεῶν βασιλεῶν

236

τῇδ' ἀφατῇ ἀφάειν, καὶ μιν μέγα κυδός ἀπῆρας;

οὐ μὲν δὴ ποτὲ φημι τέφον περικαλλέα βωμὸν

νάει πολυκλεΐδι παρελθόμεν ἐνθαδὲ φερρῶν·

ἀλλ' ἐπὶ πάντῃ βορέϊν δῆμον καὶ μῆρ' ἐκῆα,

240

ἱεμέμενος τρεῖν ἱεῦτειχέον ἐκσαλαπάσσαι.

ἀλλὰ, δόσεψ, τοδὲ περ μοι ἐπικρατῆρον ἐελδῶρ,

αἰτοῖς δὴ περ εἰῶσον τυπεκφυγεῖν καὶ ἀλυκσαι,

μῆδ' ἱετῶν τρεῖσιν εἰῶ δαμνασθῆναι ἀχαιοῖς.

ἴσας φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφυράτο δακρυ χέροντα·

245

νεύσει δὲ τοὶ λάφον σῶον εἰμεναὶ, οὐδ' ἀπολεσθῆναι.

αἰτῆκα δ' αἰετὸν ἱῆκε, τελειοτάτον πετεηνῶν,

νεβρον ἱεχόντ' ὀρυχέει, τέκος ἐλαφόφω ταχυίης·

παρὰ δὲ διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κατβαλε νεβρον.

249

τοι δ' ὅπως ὦν λείδονθ' ὅτ' ἀρ' ἐκ δῖος ἠλυθεν ὄρνις, 251
 μαλλον ἐπὶ τροφῇσ' ἐθορον, μνήσαντο δὲ χαρμῆς. 9
 ἐνθ' οὐτις πρότερος δαναῶν, πολλὰν περ εὐστῶν,
 εὐχάτο τυφθεΐδαο πάρος σχεμένῳ κούρῳ,
 ταφροφὸ τ' ἐκσελάσθαι, καὶ ἐναντιβίον μάχεσθαι· 255
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος τροφῶν ἔλεν ἀνδρᾶ κορυστὴν,
 φραδμονίδην ἀγέλαον· τὸ μὲν φυγαδ' ἐστράπεν ἱπποφῶς·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρενῶ ἐν δορὺ πηγῆσεν
 ὤμων μεσσηγυς, διὰ δὲ στηθεσφίν ἐλάσσειν·
 ἤριπε δ' ἐκς ἰοχέων, ἀραβήσε δὲ τευχέ' ἐπ' αὐτῷ. 260
 τὸν δὲ μετ' ἀτρεΐδαι, ἀγαμέμνων καὶ μενελάος·
 τοῖσι δ' ἐπ' αἰφάντες, θοδρὴν ἐπίεσμενοι ἀλκὴν·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομένεϊς, καὶ ὀπαῶν ἰδομένεϊς· 263
 τοῖσι δ' ἐπ' εὐρυπύλος, τεύχαιμονος ἀγέλαος ἱούσ· 265
 τευκρὸς δ' ἰενατὸς ἦλθε, πάλιντονα τόσσα τίτανων·
 στῆ δ' ἀρ' ὑπ' αἰφάντος σακεῖ τελαμωνιαδαο.
 ἐνθ' αἰφάνς μὲν ὑπεκσεφέν σάκος, αἶταρ τογ' ἱήρως
 παπτήνηας, ἐπεὶ ἀρ' τιν' οἴσσεσσαν ἐν ἱομυλῶ
 βεβλήκεεν, τὸ μὲν αἶθι πέσων ἀπο θυμὸν ὀλέσσειν, 270
 αἶταρ τογ' αἶτις· ἰων, παῖς ὅπως ὑπομήτερα, δῶσκειν
 εἰς αἰφάνθ'· ὁ δὲ μὲν σακεῖ κρυπτάσκε φαεινῷ.
 ἐνθα τινὰ πρῶτον τροφῶν ἔλε τευκρὸς ἀμύμων·
 ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ ὀρμενον, ἠδ' ὀφελεστήν,
 δαιτορὰ τε, χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον λυκοφόντην, 275
 καὶ πολυταίμονιδην ἱάμ' ὀπαῶνα, καὶ μελανίπικον. 276
 τὸν δὲ λείδων γῆθησε ἱάναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 τοκοσφ' ἀπὸ κρατεροῦ τροφῶν ὀλεοντα φάλαγγας·
 στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰων, καὶ μὲν πρὸς μύθον ἐφείπεν· 280
 τευκρε, φίλῃ κεφαλῇ, τελαμωνίε, κοίρανε λαῶν,
 βαλλ' ἰότῳ, αἰ κεν τι φάος δαναοῖσι γενῆαι,
 πατρὶ τε σῶ τελαμῶν', ἵος σ' ἐστρεφε τυτθὸν εὐστα,
 καὶ σε, νόθον περ εὐντ', ἐκομίσσαθ' ἐφ' ἐνὶ βόικῳ·
 τὸν, καὶ τηλοθ' ὄντα, τεύκλειης ἐπιβήσον. 285
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐκσέρεω, ὅπως καὶ τετελεσμένον ἐσται·
 αἰ κεν μοι δαῖτ' ὀφείλῃς αἰγιόχοις καὶ ἀθήνῃ
 φίλῳ ἐκσαλαπακσαι τεύκτιμον πτολιθρον,
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμῇ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θῆσω,
 ἢ τριπόδ', ἢ δυὸ ἱπποφῶς αὐτοῖσιν ἰάχεσσιν, 290
 ἢ γυναιχ', ἢ κεν τοι ἱόνον λῆχος εἰσαναβαῖνοι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφωκε τευκρὸς ἀμύμων·
 ἀτρεΐδῃ κυδίστε, τί με σπευδόντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ἴσση δύναμις γέ παρεστι,
 παύομαι· ἀλλ' ἐκς ἴσοι προτὶ φίλῳ ὤθσαμ' αὐτοῖς, 295
 ἐκ τοῖο δὴ τοκοσίοις δεδεχμένος ἀνδρᾶς εὐταίρων.
 ἰακτῶ δὴ προεῖπα τανυγλωχίνας οἴστοις,
 πάντες δ' ἐν χροῖ ἐπηχθεν ἀρετῶν αἰδομένων·

ταύτην δ' οὐ δύναμαι βάλλειν κυνα λυσσητήρα.

θ

ἤ ρα, καὶ ἄλλον οἶστον ἀπο νευρηφιν ἰάλλεν
 ἑκτορος ἀντικρὺς, βάλλειν δὲ ἑ τὶ τέτο θυμὸς·
 καὶ τοῖο μὲν ῥ' ἀπαμαρῆθ'· ὁ δ' ἀμφύμονα γοργυθιδῶνα,
 ἦεν ἑὺν πριαμεῖο, κατὰ στήθος βάλεν ἑῖπῳ·
 τὸν ῥ' ἐκς αἰσχυμένην οὐκισμένη τέκε μητήρ,
 καλὴ καστιανεῖρα, δερμας εἰλικυῖα θεῆσιν.
 μήκων δ' ὥς ἑτερεώσε καρῇ βάλεν, ἤτ' ἐνὶ κηπῷ
 καρπῷ βριβομένη, νοτῆσι τε φαεινῇσιν·
 ὥς ἑτερεώσ' ἤμυσε καρῇ πηληκί βαρυφύθεν.

300

305

τευκρὸς δ' ἄλλον οἶστον ἀπο νευρηφιν ἰάλλεν
 ἑκτορος ἀντικρὺς, βάλλειν δὲ ἑ τὶ τέτο θυμὸς.
 ἀλλ' ἵογε καὶ τότε ἅμαρτε· παρῆσθηλεν γὰρ ἀπολλων·
 ἀλλ' ἀρχεπτολεμον, θρασὺν ἑκτορος ἡνίοχον,
 ἑστειμένον πολεμῶνδ', ἐβالة στήθος παρὰ μαῖδων·
 ἤριπε δ' ἐκς ἰόχεων, ὑπερέθησαν δὲ τοὶ ἱπποὶ
 ὤκυποδες· τοῖο δ' αἰθ' ἐλυθὲ πούγχη τε μένος τε.
 ἑκτορὰ δ' αἶνον ἄχεος πυκάσε φρένας ἡνίοχον·
 τὸν μὲν ἐπειτ' ἠΐσα, καὶ ἀχνομένος περ ἑταίρου·
 κειβριονῆν δ' ἐκείλεσεν ἰαδελφεόν, ἐγγὺς εὐντα,
 ἱππῶν ἡνὶ ἑλέεν· το δ' ἀρ' οὐκ ἀπὶθήσεν ἀκοῖσας.

310

315

αἴτος δ' ἐκ διφροῦ χαμαι θορὲ πανφαναοντος,
 σμερδαλέα εἰσάχων· το δὲ χερμαδίον λαβὲ χειρὶ
 βῆ δ' ἰδὺς τευκροῦ, βάλλειν δὲ ἑ θυμὸς ἀναγεν.
 ἦτοι το μὲν φαετρὴς ἐκστέλλετο πικρὸν οἶστον,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αἶ κορυθαίολος ἑκτωρ
 αἶ φεροντα, παρ' ὤμων, τοῖσι κλειῖς ἀποτέργει
 αἶχονα τε στήθος τε, μαλίστα δὲ καιρίον ἐστίν,
 τῇ ῥ' ἐπὶ τοὶ μαμαῖσθ' ἐβالةν λιθῷ ἀκριαεντι·
 ἔρηγε δὲ τοὶ νευρὴν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ·
 στήθε γυνυξ ἐρίπων, τοκσον δὲ τοὶ ἐκπέσε χεῖρος.
 αἶσαν δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πέσοντες,
 ἀλλὰ θέων περιβῆ, καὶ τοὶ σάκος ἀμφεκαλυπτσεν.

320

325

τὸν μὲν ἐπειθ' ὑπεδῶντε δὺο περιήρες ἑταῖροι,
 μηκιστεῖς, ἐχίοιο παῖς, καὶ δίφος ἀλάστωρ,
 νάσας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρὺα στοναχόντα.

330

335

ἀπς δ' αἴτις τρέφουσιν ἐλυνπίος ἐν μένος ὤρσεν,
 τοὶ δ' ἰδὺς ταφροῖο βαθυῖης ὤθεσαν ἀχαιεῖς·
 ἑκτωρ δ' ἐν πρῶτοις κίε, σθένει βλεμμαίων.
 ὥς δ' ἵοτε τίς τε κυῶν σὺος ἀγρίοι, ἢε λείοντος,
 ἑσπτήται κατοπίσθε, πῶσιν ταχέσι πεποιθὺς,
 ἑσπῆται τε γλαυτοῖς τε, ἑλίσσασθαι τε δοκέει·
 ὥς ἑκτωρ ὤπαδσε καρῇκομασσας ἀχαιεῖς,
 αἶσαν ἀποκτείνων τὸν ἐπιστάτον· τοὶ δ' ἐφεβοντο.
 αἶσαν ἐπεὶ διὰ τε σκολοπάς καὶ ταφρον ἐβησαν
 φευγοντες, πολλοὶ δ' ἐδάμην, τρέφων ὑπο χερσίν,

340

ται μὲν δὴ παρα ναῖσιν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισι τε κεκλωμένοι, καὶ πάντεσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀντίσχοντες, μεγάλ' εὐχέταοντο ἱεκάστος.
 ἱεκτωρ δ' ἀμφιπεριστροφάεν καλλιτριχὰς ἱπποῖς, 349
 γοργοὺς ὀπμαῖ' ἔχων ἦδε βροτολοιγὸν ἄρεος.
 ἐν δ' ἐπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡέλιος, 485
 ἑλκρον νυκτὰ μελαιναν ἐπὶ δσαδῶρον ἀρόφραν.
 τροφῆσι μὲν ῥ' ἀτεκοντὶν ἐδῷ φάος· αἵταρ ἀχαιῶις
 ἀσπασίη, τρισλίστος, ἐπηλυθε νυκὺς ἐρεβοννῆ.
 τροφῶν δ' αἶτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαιδιμός τεκτωρ, 489
 ἐν καθαροῷ, τοῖθι δὴ νεκρῶν διαφαίνεται χῶρος.
 ἐκς ἱππῶν δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθονα, μῦθον ἀκούον,
 τὸν ῥ' ἱεκτωρ ἀγορεύει, διὶ φίλος· ἐν δ' ἀρα χεῖρι
 ἐνχὸς τεχ' ἑνδεκαπήχυν· παροῖθε δ' ἐλαμπέτο δόρυς 495
 αἰχμη χαλκείη, περὶ δὲ χρυσεὸς θέει πορκῆς.
 τῷ τογ' ἐρείδσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 κελύτε μοι, τροφῆς, καὶ δαρδανοί, ἡδ' ἐπικουροί,
 νῦν ἐφάμην, ναῖας τ' ὀλεσάνς καὶ πάντας ἀχαιῶς,
 ἀπὲς ἀπονόστησεν προτὶ φίλων ἀνεμνεύσαν· 500
 ἀλλὰ πρὶν κνεφὰς ἦλθε, τὸ νῦν ἐσαῶσε μάλιστα
 ἀργεῖος καὶ ναῖας ἐπὶ γῆγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαινῇ,
 δόρυα τ' ἐφοπλισομεσθ'· αἵταρ καλλιτριχὰς ἱπποῖς
 λυφασθ' ὑπ' ἐκς ἰοχέων, παρα δὲ σφισὶ βαλλέει· ἐδῶδην· 505
 ἐκ πολιοῦ δ' ἀγασσθε βόας καὶ εἴφια μῆλα
 καρπαλιμῶς, βοῖον δὲ μελιφρόνα βοινιδόσση,
 σῆτάν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ χυῖλα πολλὰ λεγέσθαι,
 ὥς κεν παννυχίοι, μεσφ' ἦος ἡριγενεῖς,
 καφάμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἰωγῆ· 510
 μὴ πῶς καὶ διὰ νυκτὰ καρῆκομασντες ἀχαιοί
 φευγέμεν ἱορμησώμεθα ἐπ' εὐρυά ναυτα θαλάσσης.
 μὴ μαν ἀσπουδὶς γέ νάων ἐπιβαίεν ἱεκέλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γέ βελος καὶ βοικὸς πέσσει·
 βλήμενος ἢ τίτῳ, ἢ ἐνχεῖ ἱοκρυονεῖντι,
 ναῖος ἐπιθροῶσκαν· ἵνα τις στύγεητι καὶ ἄλλος 515
 τροφῆσιν ἐφ' ἱπποδαμοῖσι φέρεεν πολυδάκρυον ἄρεα.
 κηρύκες δ' ἀνα γαστρὶ διὶ φίλοι ἀγγελόντων,
 παῖδας πρῶθηβας, πολιοκροταφὸς τε γέροντας,
 λεχσασθαι περὶ γαστρὶ θεοδμήτων ἐπὶ πυργῶν·
 θηλυτεραί δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἱεκάστη 520
 πυρὸς μεγά καφόντων· φυλακὴ δὲ τις ἐνπέδος ἑστώ,
 μὴ λοχὸς εἰσελθῆτι πόλιν, λαῶν ἀπειόντων.
 ἑῷδ' ἑστώ, τροφῆς μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω. 523
 πρῶτ' ὃ τυπῆοιο γόνυ τευχεσὶ θωρηχθέντες 530
 ναῖσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγῆρομεν ἱοκρυον ἄρεα.
 φειδομαι, αἰ κε μὴ το τυφδεΐδης κρατερός διομήδης

παρ ναῶν πρὸς τειχὺς ἀπέδουσαι, ἢ κεν ἔγω τὸν
 χαλκῷ δαΐωσας· ἐνὰρα βροτοῦντα φερωμαι. 9
 534
 τῶς ἱεκτωρ ἀγορεύ· ἐπὶ δὲ τροφὸς καλαῶθησαν.
 542
 τοὶ δ' ἱπποῖς μὲν ἐλυσαν τυκο δούγῳ ἰδρῶντας,
 ὄθησαν δ' ἱμάντεσι παρ' ἱαρυμάσ' εἰοισιν ἱκαστός·
 ἐκ πολίος δ' ἤγσαντο βοῶας καὶ ξίφια μῆλα 545
 καρπαλιμῶς· τοῖον δὲ μελιφρονα τοῖνιδόντο,
 οὔτιον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ χυτοὶ πολλ' ἐλεγοντο. 547
 τοὶ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολεμοῖο γεφυράς
 ἦσαν παννυχίοι· πυρὰ δὲ σφισὶ καίετο πολλὰ. 553
 τῶς δ' ἐστ' ἐν οὐρανῷ ἀστρά φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
 φαίνεται ἀριπρῆπτα, τότε τ' ἐπλετο νηνεμος αἰθήρ, 555
 πάντα δὲ τρέδετα ἀστρά γεγῆθι δὲ τε φρενα ποιμήν. 559
 τῶς τοὶ μὲν τροφὸς φυλάκας ἔχον· αἴταρ ἀχαιῶδες
 θεσπεσίη τέχε φυδσα, φόβου κρυοντος ἰταίρη
 πενθεὶ δ' ἀτλήτω βεβολῆατο πάντες ἀριστοί.
 τῶς δ' ἀνέμοι δύο πόντον ὀρίοντο ἱχθυόοντα,
 βορέης καὶ δασεφυρος, τῷ τε θρεψικῆθεν αἰήτων, 5
 ἔλθοντ' ἐκσάπινης· ἱαμυδὶς δὲ τε κοῦμα κελαῖνον
 κερθυσταί, πολλὸν δὲ παρέκς ἱάλα φυῖκος ἔχεν·
 τῶς εἰδαῖσεται θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀχαιῶν.
 ἀτρεΐδης δ', ἀχρεὶ μεγαλῷ βεβολημένος ἦτορ,
 φοῖταε κηρύκεσι λιγυφθονγοῖσι κελεύων 10
 κλήϊδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκουσαν ἀνδρὰ ἱκαστόν,
 μῆδε βοᾶν· αἴτος δὲ μετὰ πρῶτοισ' ἐπονέετο.
 ἴδοντο δ' εἰν ἀγορῇ τετιγῆσθαι· ἀν' δ' ἀγαμέμνων
 ἵστατο δακρυχεύων, τῶστέ κρηνὴ μελανυγδρος,
 τῇ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφρον χεφεὶ τυφδάρ· 15
 τῶς το βαρὺ στοναχῶν ἔεπε ἀργεῖοισι μετῆυδα·
 ὦ φίλοι, ἀργεῖων ἱγῆτορες, ἦδε μέδοντες,
 δσείς με μέγα κρονίδης ἀφατῇ ἐνεδήσα βαρυτῇ·
 σχετλῖος! τὸς πρὶν μὲν μοι τυπεσχετο καὶ κατενευσεν,
 γίλῖον ἐκπερδσανθ' εὔτειχεον ἀπονέεσθαι· 20
 νῦν δὲ κακὴν ἀκατὴν βουλεύεσάτο, καὶ με κελεύει
 δυσκλεῖ ἀργὸς ἱμεσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὥλεσα λαόν.
 ἀλλ' ἀγῶ, ὡς ἀν' ἐγὼ τρέπω, κείθωμεθα πάντες, 22
 26
 φευγωμεν γσὺν ναῖσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἐτι τροφὴν ἱαίρησομεν ευρυαγῶν.
 τῶς ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ἀκὴν ἐγενοντο σιωπῇ,
 δὴν δ' ἀαφοὶ ἦσαν τετιγῆσθαι τυῖες ἀχαιῶν 30
 ὅπσε δὲ δὴ μετῆεσπε· βροτὴν ἀγαθὸς διομῆδης·
 ἀτρεΐδην, σοὶ πρῶτα μαχησομαι ἀφραδῶντι,
 τῇ θέμις ἐστὶ, ἱάνακς, ἀγορῇ· σὺ δὲ μὴ τι χολῶθῃς·
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτος οὐειδίσας ἐν δαναοῖσιν,
 φάινς ἐμὲν ἀπτολεμὸν καὶ ἀαλκίδα· ταῖτα δὲ πάντα 35
 ἴδοντ' ἀργεῖων ἡμῶν νεοί, ἦδε γεροντες.

σοι δε διανδιχ' ἐδῶκε χρόνος παῖς ἀνυπομήτης· I
 σκηπτρον μὲν τοι ἐδῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι ἐδῶκεν, ὅ τε κρατος ἐστὶ μαγιστον·
 δαίμονι', ὅτ' αὖ ποῦ μάλα ἱέλπεται ἱσίας ἀχαιῶν 40
 ἀπτολεμῶς· τ' εἶμεναι καὶ ἀαλκιδας, ὥς ἀγορεύεις·
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται, ὥς τε νεισθῆαι,
 ἐρχεο· παρ τοι ἱόδος, νάφες δέ τοι ἀνχι θαλασσης· 43
 ἀλλ' ἄλλοι μένουσι καρῆκομαοντες ἀχαιοί, 45
 εἰς ὅ κε περ τροφὴν διαπερθσομέν· εἰ δέ καὶ αἱ τοί, —
 φευγοντων γύν νάφει φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 νοεὶ δ', ἐγὼ σθένελος τε, μαχησόμεθ', εἰς ὅ κε τεκμήρα
 φίλσιοι' ἱερῶμεν· γύν γάρ θ' αὖ ἡγήλουθμεν·
 ὥς ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρα πάντες εἰσαχον ἱσίας ἀχαιῶν, 50
 μύθον ἀγασσάμενοι διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 τοισι δ' ἀνίσταμενος μετεφώνεεν ἱπποτα νεισθῶρ·
 τυφδεΐδῃ, περὶ μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερος ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ἱομήλικας ἐπλε' ἀρίστος· 55
 οὐτὶς τοι τὸν μύθον ἐνοσσεύεται, ὅσοι ἀχαιοί, 56
 οὐδὲ πάλιν ἔρειε· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων· 60
 ἀλλ' ἀγ', ἐγὼν, ὅς σε φο· γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
 ἐκσέπσω, καὶ πάντα διτίκσκομαι· οὐδὲ κε τίς μοι
 μύθον ἀτιμῆσει, οὐδὲ κρείων ἀγαμέμνων·
 ἀφρήτωρ, ἀθεμιστός, ἀέστυος ἐστὶν ἐκεῖνος,
 ὅς πολεμῶ' ἐραταὶ ἐπιδήμοιο, κρυόντος·
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθωμένα νυκτὶ μελαινῇ, 65
 δορκα τ' ἐφοπλίσσομεσθα· φυλακτῆρες δέ ἱεκάστοι
 λεχσασθων παρὰ τάφρον ορυκτὴν τειχέος ἐκτος·
 κοφροῖσιν μὲν ταῖτ' ἐπιτελλομαι· αἵ τ' ἀρ' ἐπεῖτα,
 ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἀρχε· σὺ γὰρ βασιλεῖτατος ἐσσι,
 δαίνιε δαῖτα γέροντι· ἑβόικε τοι, οὗτοι ἀφεικές· 70
 πλεσαι τοι φοῖνοο κλισίαι, τὸν νάφες ἀχαιῶν
 ἱηματῖαι βρεφικθῆεν ἐπ' εὐρυά ποντον ἀγοντίν·
 πάντα τοι ἐσθ' ὑποδεχσῖση, πολυσὶν δέ φανασσείς·
 πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείθεσθαι, ὅς κεν ἀρίστην 75
 βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δέ χρῃ πάντας ἀχαιῶας
 ἐσθλῆς καὶ πυκίνης, ὅτι δαῖσιοι ἐγγυθὶ νάφον·
 καφοντίν πυρὰ πολλὰ· τίς ἀν ταδε γῆθησείς·
 νυκς δ' ἡδ' ἡε διαφραῖσει στρατον, ἡε σαῶσει·
 ὥς ἐφάθ'· τοι δ' ἀρα τοο μάλα μὲν κλυφόν, ἡδ' ἐπιδόντο· 80
 ἐκ δέ φυλακτῆρες γύν τευχέσιν ἐσσεύοντο,
 ἀμφὶ τε νειστοριδὴν θρασυμήδεα, ποιμένα λαφών,
 ἡδ' ἀμφ' ἀσκαλαφον καὶ ἰαλμένον, ἱσίας ἀρετός,
 ἀμφὶ τε μῆριονην, ἀφαρέα τε, δαῖτιπυρον τε,
 ἡδ' ἀμφὶ κρέοντος υἱόν, λυκομήδεα δίφον·
 ἱεπτ' ἐσαν ἱηγεμόνες φυλακῶν, ἱεκάτον δέ ἱεκάστῳ 85
 κοφροὶ ἱαμ' ἐστειχόν, δολιχ' ἐνχεα χερσὶν ἱεχόντες·

ἵαται δὲ μέσον τῆφρου καὶ τείχεος ἰδόντων· I
 εὐθα δὲ πυρ κῆαντ, ἐτίθεντο δὲ ἄρατον ἱεκάστος.
 ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἰαχάλλεας ἤγεν ἀρχαίων
 εἰς κλισίην, παρα δὲ σφ' ἐτίθετο μενοεικέα δαίτα· 99
 τοὶ δ' ἐπ' οὐκ ἐβ' ἐτοίμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλόν.
 αἶψα γὰρ ποσσὶς καὶ εὐήτορος ἐκς ἔρον ἔεντο,
 τῷσ' ἰὸ γέρον· πάντ' αἶψ' ὑφ' αἰνέμεν ἤρχετο μῆτιν
 νειστώρ, τοῦ καὶ προσθεν ἀριστη εἴφαινετο βούλη·
 ἰὸ σφιν ὑψίφρονεσσιν ἀγρόεσσιν, καὶ μετέειπεν· 95
 ἀτρεΐδην κυδίσσας, Ἰάνακας ἀνδρῶν ἀγαμέμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήγσας, σέθεν δ' ἀρχόμεναι· τοῖσιν καὶ πολλὰν
 λαβὼν ἐσσι Ἰάνακας, καὶ τοὶ δ' οὐδ' ἐν γυναικῶν
 ἐκπῆτρον τ', ἠδὲ θέμεντας, ἵνα σφίσι βουλευῆσθαι·
 τῷ σε χρεὶν περὶ μὲν φασθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσθαι, 100
 κρητῆρ' ἐστὶν καὶ καὶ ἀλλῶ, τοτ' ἂν τίνα θυμὸς ἀναγῇ
 ἱεσπέμεν εἰς ἀγῶν· σέθεν δ' ἐχέσεται, ἰὸ τι κεν ἀρχῇ·
 αἶψα γὰρ ἔρεω, ἵως μοι δόκει εἶναι ἀριστα.
 οὐ γὰρ τις νοῦν ἀλλῶς ἀμείνονα τοῦδε νηπεί,
 ἵον γὰρ νοῶν, ἦμεν παλαι, ἠδ' ἐτι καὶ νῦν, 105
 ἐπεί τοι ἴτε, διδύμενοι, βρισηΐδα κορὴν
 χωόμενοι· ἀχιλῆας ἐβης κλισίῃσιν ἀπαφρῶν·
 οὐτὶ καὶ ἡμετέρον γε νοῦν· μάλα γὰρ τοὶ ἐγὼ γε
 πολλ' ἀπεμυθεύομεν· σὺ δὲ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ·
 ἱεσπέμεν, ἀνδρῶν φροῖστον, ἵον ἀθανάτοι περ ἐτίσαν, 110
 ἠΐφ' ἐμῆσας· ἔλων γὰρ ἔχεις γερας· ἀλλ' ἐτι καὶ νῦν
 φραδσωμεσθ', ἵως κεν μιν ἀρεσσάμενοι πεπιδόμεν
 δῶροισιν τ' ἀγαθοῖσι, ἱεσπέσαι τε μείλιχοισιν·
 τὸν δ' αἶψα φραδσεσκε Ἰάνακας ἀνδρῶν ἀγαμέμνον
 ὦ γέρον, οὐ τι πσεύδος ἐμὸς ἀφάτας· κατέλεγσας· 115
 ἀφασαμην, οὐδ' αἶψα αἰνοῦμαι· ἀντι νῦ πολλὰν
 λαβὼν ἐστὶν ἀνὴρ, ἵοντε δ' οὐδ' ἐν κείρῳ φίλῃσιν· 117
 ἀλλ' ἐπει ἀφασαμην, φρεσὶ λευγαλεῇσι πύθησας, 119
 ἀπὸς ἐθέλω ἀρεσάει, δομέναι τ' ἀπείροις ἀπὸν· 120
 ἱμῶν δ' ἐν πάντεσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 ἱεπ' ἀπυρὸς τριπόδας, δεκά δὲ χρυσοῖο ταλάντα,
 αἰθῶνας δὲ λεβητάς· ἱεπ' αὖ δ' ἱπποῖς, 123
 οὐ κεν ἀλέγιος εἴη ἀνὴρ, ἱὸ τῶσα γενόιτο, 125
 ἵωσα μοι ἠνεκάντιν ἀφ' ἑθλῶν μόνον χεῖρας ἱπποῖ· 127
 δῶσω δ' ἱεπ' αὖ γυναικάς· ἀμυμῶνα ἱεργὰ ἱδυίας,
 λεσβίδας· ἵωσα, τότε λεσβὸν· ἱεπ' αὖ δ' ἱπποῖς, 130
 ἐκτελομένη, ἵωσα καλλεῖ ἀνικῶν· φύλα γυναικῶν·
 τὰς μὲν τοὶ δῶσω· μετὰ δ' ἐσσεύεται, ἵωσα· ἀπ' ἡρώων
 κορὴν βρισηΐδης· καὶ ἐπὶ μέγαν ἱεργὸν ὀνομήνω,
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπίβημεναι, ἠδὲ μὴ γῆναι,
 ἵωσα θεμὶς ἀνθρώπων πέλοι, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν·
 τὰτα μὲν αἶψα πάντα παρὰ σέθεν· εἰ δὲ κεν αἶψα 135
 ἵωσα·

Γαστυ μέγα πρηνέος θέει δακρυῖν ἀλκίπνοισι,
 νάξας ἑλπίς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ κρήσασθαι,
 εἰσελθὼν, τότε κεν δακτυλίον λαβὼν ἀχαιῶν.
 τροφιάδας δὲ γυναικας ἱέουσιν αἶτος ἔλκεσθαι,
 ταὶ κε μετ' ἀργεῖην τέλειον καλλιέσται ἐσθνι. 140
 εἰ δὲ κεν ἄργος ἱκοιμὲν ἀχαιῖκεν, οὐδὲν ἀφάρης,
 γαμβρός κεν μοι εἴη· τίσσω δὲ τὴν ἱέουσαν ἐσθνι,
 ἴος μοι τηλυγετὸς τρέφεται θαλῆντι ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δὲ μοι ἐντὶ θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ τέλειοντες,
 χρυσοθήμες, καὶ λαϊόδικη, καὶ ἱφιφάνουσα· 145
 τάων, ἴην κ' ἐθέλητι, φίλην ἀσέδον ἀγέσθαι
 πρὸς οἶκον πηλεῖος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλινα δῶσω
 πολλὰ μάλ', ἴος οὐκ ἔστι τίς ἑστὶν ἐπ' ἐδῶκε θυγατρὶ. 148
 τάτα κε τοὶ τέλειονται μετὰ ληγσάντι χολοῖο.
 157
 δμῆθητόν· ἀφίδης τοὶ ἀμειλίχως, ἡδ' ἀδαμαιοτορ,
 τοιοῦτα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθίστος ἱπποκλῆτος·
 καὶ μοι ὑποστήτω, ἴσον βασιλεύτερος ἦμι,
 ἡδ' ἴσον γενεῇ προγενέστερος εὐχόμεναι εἶναι. 160
 τὸν δ' ἡμειβετ' ἐπεὶτα γερηνίος ἱπποκλῆτος·
 ἀτρεφίδη κυδίστε, θανάκας ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 δῶρα μὲν οὐκ ἐτ' οἶσται δίδους ἀχιλῆϊ θανάκτι·
 ἀλλ' ἀγέτε, κλήτορας στυγόμεν, τοὶ κε ταχίστα 165
 ἐλθόντων ἐς κλισίην πηλεΐωνα ἀχιλῆος.
 εἰ δ', ἀγέ, τόξ' ἂν ἔγαν ἐκπλοσσομαι, τοὶ δὲ πίθεσθαι·
 φοινίκας μὲν πρῶτιστά, διὶ φίλος, ἱγρήσασθαι,
 αἶψα ἐπεὶ αἶψας τε μέγας καὶ δίφους ἱδοσσοίης·
 κηρύκων δ' ἱδοῖος τε καὶ εὐρυβατὸς ἱμ' ἱπποκλῆτος. 170
 φέρτε δὲ χερσὶν ἱδωρ, ἱεῖσθαι τε κελύφει,
 ἱεῖσθαι διὶ κρονιδῇ ἀρῆστομῶν, αἰ κ' ἐλεήσει.
 ἴως φάτο· τοῖσι δὲ πάνσι φαεινὸντα μύθον εἰσέπειν.
 αἶψα κηρύκας μὲν ἱδωρ ἐπὶ χεῖρας ἐχέσθαι,
 κούροι δὲ κρήνηρας ἐσπεύσαντο ποτόιο· 175
 νόμῃσαν δ' ἀρα πάντων, ἐπαρχόμενοι δαπνοῖν.
 αἶψα ἐπεὶ σπένδσαν τ', ἐπὶ δ' ὅσον ἠέλε θυμὸς,
 ἱορμῶντ' ἐκ κλισίης ἀγαμέμνονος ἀτρεφίδαο.
 τοῖσι δὲ πολλ' ἐπελάλε γερηνίος ἱπποκλῆτος·
 δεινὸν ἔστιν ἐς ἱεῖστον, ἱδοσσοίης δὲ μάλιστά, 180
 κούροι, ἴως πεπιθεῖεν ἀμφοτέρω πηλεΐωνι.
 τὼ δ' ἐβήτην παρὰ θύνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχόμενοι γαῖης τε καὶ ἐνδοσσοίης,
 φειδιδίως πεπιθεῖεν μεγάλης φρενὸς αἰφαιδίαο.
 μνημιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίᾳ καὶ νάξας ἱκοσθῆν· 185
 τὸν δ' ἔπειτα φρενὴν τερπόμενον φορμύγι λυγροῖν,
 καλῇ, δαιδαλεῇ, ἐπὶ δ' ἀργυρεὸς δούρος ἦεν·
 τὴν ἱαρετ' ἐκς ἐναρῶν, πολλὴν ἡστέωνος ὀλεσσοίης·
 τῇ τογὲ θυμῶν ἐτερπεν, αἶψα δ' ἀρα κλέει ἀνδρῶν.

- πατροκλος δε τοι εως εναντιος ἦστο σιωπῇ,
δεχμενος αἰφαιδην, ὥσπερ λαγῶσειεν αἰεΐδων.
τῶν δ' ἐβρατην προτερῶν, ἦγεστο δε διφος ἰδουσσεῖς·
στῆναι δε προσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνοράσαν ἀχιλλεῖς
αὐτῇ γῶν φορμυγῇ, λιπῶν ἱεδος, ἐνθα θαλάσσαν.
ἴως δ' αὐτως πατροκλος, ἐπεὶ εἶδε φῶτας, ἀνίστη·
τῶν καὶ δεχνυμενος προσεφθι ποδας ὤκυς ἀχιλλεῖς·
χαιρετον!· ἡ φίλοι ἀνδρες ἱκανετον· ἡ τι μάλα χρη·
τοῖ μοι σκυδομένον περ ἀχαιῶν φιλτατοὶ ἐστων.
ἴως ἀρα φῶνθ' αὖτε προτερῶν ἀγέ διφος ἀχιλλεῖς,
ἴωσαν δ' ἐν κλισίαισι, ταπήσιν τε πορφύρεοισιν·
ἀψα δε πατροκλον προσεφῶνεεν, ἐγγὺς ἐντα·
μειδῶνα δὲ κρήνηρα, μενοειτιό· ἵναι, καθίστα,
δσαφροτερον δε κεραῖε, δεπας δ' ἐντυνεν ἱεκαετῶ·
τοῖ γὰρ φιλτατοὶ ἀνδρες ἐμῷ ὑπεκνῶντι μελαθεῶ.
ἴως φάτο· πατροκλος δε φίλῳ ἐπεπειθεῖ ἐταίρῳ·
αὐτῶν ἴογε κρείον μέγα κατβαλεν ἐν πυρὸς ἀγῇ,
ἐν δ' ἀρα νῶτον εἴηκε· οἷος καὶ πύονος ἀγῶς,
ἐν δε σῶος σιβαλοφὸ ραχὶν τεθαλυῖαν αἰοιφῇ·
τῶν δ' ἔχεν αὐτομέδων, ταμνεν δ' ἀρα διφος ἀχιλλεῖς·
καὶ τὰ μεν ἱε μιστυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελῶσιν ἐπειρεν·
πῶρ δε μενοειτιάδης δάφεν μέγα, ἱεσφοδεος φῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πυρ ἑκάη, καὶ φλογὺς ἐμαρανθή,
ἀνδρακὶν στορεσάνς, ὀβελῶς ἐφυπερδ' ἐταυρῶσαν·
κασσε δ' ἱαλὸς θεῖοφ, κρατευταφῶν ἐπαῖτῶρας.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε, καὶ ἐν ἱελεοῖσιν ἐχέσεν,
πατροκλος μὲν σῖτον ἱελῶν ἐπετῆμε τραπέδοσθ·
κῆλαιο· ἐν κανεοῖσιν· ἀτὰρ κρε' ἐνῆμεν ἀχιλλεῖς.
αὐτὸς δ' ἀντίον ἱδῶν ἰδουσσέας θεῖοφ,
τῶνχοφ τοῖ ἱετῶροφ· θεοῖσι δε θυῖσαι ἀνωγεν
πατροκλον, τὸν ἱεταῖρον· τοῖ δ' ἐν πυρὶ ἐβαλλε θυήλας.
τοῖ δ' ἐπ' οὐναιῶν· ἐτοιμα προκειμένα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πῶσιος καὶ εἰήτητος ἐκς ἐρον ἱεοντο,
νευσ' αἰφῶς φοινικὶ· νόησε δε διφος ἰδουσσέας·
πλησάμενος δε δεπας ἱοινοφ· ἐδαδεχτ' ἀχιλλεῖα·
χαῖρ', ἀχιλλεῖ! δαίτος μὲν ἱεῖσθης οὐκ ἐπιδέξεις,
ἡμῶν ἐν κλισίῃ ἀγαμέμνωνος ἀτρεΐδαφ,
ἡδε καὶ ἐνθαδε νῦν· παρὰ γὰρ μενοεικῆα πολλὰ·
ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφες, εἰστοραοντες,
δεσφόμεν· ἐν δοτῇ δε, σαωσέμεν, ἡ ἀπολεσθαι
νάφας ἱεῦσελμοῖς, ἐῖ μὴ συγὲ θυῖσαι ἀλκην.
ἐγγὺς γὰρ νάφῶν καὶ τειχεος ἀφλιν ἐθεντο
τῶνχοφ ὑπερθυμοῖ, τηλεκλήτοι τ' ἐπικουροῖ,
κῆλαμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατον, οὐδ' ἐτι φανκιν
σχεψέσθ, ἀλλ' ἐν νάφῃσι μελαινήσιν πεσέσθαι.
δσέας δε σφιν κρεμνῆς ἐνδεχσῖα σήματα φαίνον

190

I

195

200

205

210

215

220

225

227

229

230

235

αστραπτει· τεκτωρ δὲ μεγα σθενεῖ βλεμειαιων
 μαινεται εκπαγλως, πιθυνος διῖ, ουδε τι τῖφει
 ανερας, ουδε θεος· κρατερη δὲ τε λυσσα δεδουκεν.
 240
 αραεται δε ταχιστα φανημεναι ἦσα διφαν
 στεφται γαρ ναιων αποκοπτεμεν ακρα κορυμβα,
 αἴτας τ' ἐνπρήθσειεν μαλεροο πυρος· αἴταρ ἀχαιῶς
 δαφνωσεν παρὰ τῆσιν ατυδόμενος τυπο καπνοο.
 ταῖτ' αἰνως δεδδοῖκα κατα φρενα, μη τοι ἀπειλας
 245
 εκτελεσωντι θεοι· τημῖν δὲ δη αισιμον εἴη
 φθίσθαι ἐνι τροφῇ, τεκας ἀργεος ἵπποβοτοφο.
 246
 αἴτῳ τοι μετοπισθ' ἄχος εἴσεται, ουδε τι μῆχος
 249
 ρεχθέντος κακοῦ· εἴτ' ἄχος ευρεμεν· αλλα πολυ πριν
 250
 φραδσε', τοπως δαναοισιν ἀλεκστήσεις κακον ἡμαρ.
 ω πεπον, ἡ μὲν σοιγε πατηρ ἐπέτελλετο πηλεῖς
 ἡματι τῷ, τότε σ' ἐκ φθίης ἀγαμειμόνι πεμπεν
 255
 τεκνον ἐμον, καρτος μὲν ἀθηναίη τε καὶ ἡρῆ
 δῶσόντ', αἱ κ' ἐθέλωντι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμον
 ἱσχεμεν ἐν στηθεσσι· φιλοφροσυνῇ γὰρ ἀμεινων
 ληγεμεναι δ' ἐριδος κακομηχανοῦ, τοφρα σε μαλλον
 τίφωντ' ἀργεῖων ἡμιν νεοὶ ἢδε γεροντες.
 ἴως ἐπετέλλ' το γερων· σὺ δὲ λήθσαι· ἀλλ' ἐτι καὶ νῦν
 260
 παῖς, εἰδὼ δὲ χολον θυμάλγεα· σοὶ δ' ἀγαμεινων
 ἀγστια δῶρα δίδωσι μεταληγσαντι χολοφοί.
 εἰ δὲ, σὺ μὲν μὲν ἀκοῖσον, ἐγὼ δὲ κε τοι καταλεγσω,
 ἴσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπεσχετο δῶρ' ἀγαμεινων
 265
 ἱεπ' ἀπυροῖς τριποδας, δεκα δὲ χρυσοφο ταλάντα,
 267
 αἰθῶνας δὲ λεβητας φεῖκοςσι, δῶδεκα δ' ἵπποφο.
 269
 ου κεν ἀλείως εἴη ἀνῆρ, ἰὼ τοσα γενοίτο,
 270
 ἴοσ' ἀγαμειμονος ἵπποι ἀσθλία ποδσιν ἱαρόντα.
 δῶσει δ' ἑπτα γυναικας ἀμυμονα φεργα ἱδυϊας,
 λεσβιδας, ἱας, τότε λεσβον τεύκτιμενην ἑλες αἴτος,
 ἐκστειλέθ', αἱ τότε καλλεὶ ἐνικῶν φυλα γυναικων.
 τας μὲν τοι δῶσει, μετὰ δ' εἴσεται, ἡν τοτ' ἀπήφρα
 275
 κοφρην βρισεῖος· καὶ ἐπὶ μέγαν ἱορκον ομειται,
 μη ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβημεναι, ἡδὲ μιγῆναι,
 ἡ ἑμις ἐστὶ, ἱάνακς, ἡτ' ἀνδρῶν, ἡτε γυναικων.
 ταῦτα μὲν αἴτῃκα πάντα παρῆσεται· εἰ δὲ κεν αἴτε
 280
 ῥᾶστυ μεγα πριαμοφο θεοὶ δῶσόντ' ἀλαπακσαι,
 νάφας ἱαλὶς χρυσοο καὶ χαλκοφο νάφθασθαι,
 εἰσελθων, τότε κεν δατεωμεθα λείδ' ἀχαιῶι.
 τροφιαδας δὲ γυναικας φεῖκοςιν αἴτος ἑλεσθαι,
 285
 ἱαι κε μετ' ἀργεῖην ἑλενην καλλίστῃ αἰωντῖν.
 εἰ δὲ κεν ἀργος ἱκοιμεθ' ἀχαιῖκον; οὐδάρ ἀρεῖρης,
 γαμβρος κεν τοι εἴς· τίσει δὲ σε φείσων ὀρεστή,
 ἴος τοι τῆλυγετος τρεφεται θαλῆῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεις δὲ τοι ἐντὶ θυγατρὲς ἐνὶ μεγαρῷ τεύπηχτῷ,

χρυσόθεμις, και λαοδίκη, και ἱφίφανασσα·
 τῶν, ἣν κ' ἐβλήθη, φίλην αἰδῶν ἀγεσθαι
 πρὸς τοῖον πηλεὺς· το δ' αὖτ' ἐπιμειλία δῶσει
 πολλὰ μάλ', ἵος' οὐκ ἔτις ἔβη· ἐπεδῶκε θυγατρὶ. 290
 ταῦτα κέ τοι τελεσείε μεταληγσάντι χολοῖο. 299
 εἰ δέ τοι ἀτρεΐδης μὲν ἀπὸ χητο κραιπνὸν μάλλον, 300
 αὐτός, και τοῖο δῶρα· σὺ δ' ἄλλος περ παναχαιῶς
 τειρομένοισι εὐλαίρε κατὰ στρατόν, τοι σε, θεὸν ἴως,
 τίθουσιν· ἦ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κυδὸς ἱαροῖο.
 νῦν γὰρ χ' ἑκτόρ' ἑλίοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἐλθῇ,
 λυσσάν τεχάν· ὀλοήν· ἐπεὶ οὐτὶνα φητὶν ἵομοιον 305
 τοι εἶναι δαναῶν, τοῖς ἐνθάδε ναῖες ἐνεκάν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὧκυς Ἀχιλλεύς·
 δῖογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν ἱδοῦσσι,
 χρεὶ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπὸ λῆγας ἀποφασκεῖν,
 ἣ περ δὴ κραιπνὸν τε, και ἴως τετελεσμένον ἐστίαι, 310
 ἴως μὴ μοι τρυδῶντε παρήγενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ἵομος ἀΐδαο πολῆσιν,
 ἴος χ' ἑτέρον μὲν κείθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ ἔσπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ ἔρεω, ἴως και τετελεσμένον ἐστίαι·
 οὐτ' ἐμε γ' ἀτρεΐδην ἀγαμέμνονα πεισθεμένον οἶω, 315
 οὐτ' ἄλλος δαναῶς, ἐπεὶ οὐκ ἀρα τίς χάρις ἦεν
 μαρνασθαι δαΐοισιν ἐπ' ἀνδρῶσι νώλεμες αἶψαι.
 εἰσὶν μοῖρα μένοντι, και εἰ μάλα τίς πολεμίδσοι·
 ἐν δὲ μῆτι τίμῃ ἡμῶν κακὸς, ἦδε και ἐσθλὸς· 319
 οὐδὲ τί μοι περικείται, ἐπεὶ πάθον ἀλγεα θυμῷ, 321
 αἶψαι ἐμὴν πούλην παραβαλλόμενος πολεμίδσειεν.
 ἴως δ' ὀρνίχες ἀπ' τῇσι νεοσσόισι προφερῇσιν
 μαστὰς, ἐπεὶ κέ λαβήτι, κακῶς δὲ τε τοι πέλει αὐτῇ·
 ἴως και ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐτῶν νυκτὰς ἱαφόν, 325
 ἱήματα δ' αἱματοέοντα διεπρήσσον πολεμίδσαν,
 ἀνδρῶσι μαρναμένοισι, ἱοῶν ἐνεκὰ σφετεράων.
 δῶδεκα δὲ γούν νασι πολίης ἀλαπακσ' ἀνθρώπων,
 πέδσος δ' ἑνδεκά φημι κατὰ τροίην ἐριβώλον·
 τῶν ἐκ πάντας κειμηλία πολλὰ και ἐσθλα 330
 ἐκστειλομένη, και πάντα φερὼν ἀγαμέμνονι δόσκον
 ἀτρεΐδῃ· το δ' ὀπίσθε μένων παρὰ νασι θεῶσιν,
 δεχσάμενος, δια πάφρα δασῶσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστεῖος ἐδιδῶ γέρα, και βασιλεῖσιν·
 τοῖσι μὲν ἐνθάδε κείται, ἐμε δ' ἀπο μουνὸς Ἀχαιῶν 335
 ἑλλεῖθ'· ἐχεὶ δ' ἑλίοχον θυμάρειά, τῇ παρτῖαφον
 τερπεσθῶ. τί δὲ δεῖ πολεμίδσεσθαι τροῖεσιν
 ἀργείοις; τί δὲ λαφὼν ἀνῆγαγεν ἐνθάδ' ἀγῆραν
 ἀτρεΐδης; ἦ οὐχ' ἐλενης ἑνεκ' ἦυκομοιο;
 ἦ μουνὸς φίλεσθ' ἄλοχός μερόπων ἀνθρώπων· 340
 ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ἴσσις ἀνὴρ ἀγαθὸς και ἔχεφρων,

τοι δ' ὥς ὦν ἴδονθ' οὔτ' ἀρ' ἐκ δῖος ἠλυθὲν ὄρνις, 251
 μαλλον ἐπὶ τρώεσσι ἐβόρον, μνήσαντο δὲ χαρμῆς. 6
 ἐνθ' οὔτις πρότερος δαυαῶν, πολλῶν περ εὐντων,
 εὐχάτο τυδαιίδαο παρὸς σχήμεν ἄκυας ἱπποῖς,
 ταφροφὸν τ' ἐκσελασθαι, καὶ ἐναντιβίον μαχεσασθαι· 255
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος τρώων ἔτελεν ἄνδρα κορυστήν,
 φραδμονίδην ἀγελαῶν· τὸ μὲν φυγαδ' ἐτραπεν ἱπποῖς·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρενῷ ἐν δορυ πήγυσεν
 ὤμων μεσσηγυς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἐλασσεν·
 ἥριπε δ' ἐκς ἰοχέων, ἀραβήσε δὲ τευχέ' ἐπ' αὐτῷ. 260
 τὸν δὲ μετ' ἀτρεΐδαι, ἀγαμέμνων καὶ μενελάος·
 τοῖσι δ' ἐπ' αἰφάντες, θοῆριν ἐπίεσμενοι ἀλκῇ·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομενεῖς, καὶ ὀφάων ἰδομενεύς· 263
 τοῖσι δ' ἐπ' εὐρυκύλος, τεύταιμονος ἀγλαῖος υἱός· 265
 τευκρὸς δ' ἰφννάτος ἦλθε, παλιντονα τοκσά τιτάνων·
 στή δ' ἀρ' ὑπ' αἰφάντος σακεῖ τελαμωνιαίδαο.
 ἐνθ' αἶψας μὲν ὑπεκσεφερον σάκος, αἶψα τ' ἰογ' ἱήρως
 παπτήναντες, ἐπεὶ ἀρ' τιν' οἴσταντας ἐν τομιλῆϊ
 βεβλήκειεν, τὸ μὲν αἶθι πέσων ἀπο θυμὸν ὀλεσσαν, 270
 αἶψα τ' ἰογ' αἶψις ἰων, παῖς ὥς ὑπομήτερα, δῦσκειν
 εἰς αἰφάνθ'· ὁ δὲ μιν σακεῖ κρυπτάσκε φαεινῷ.
 ἐνθα τίνα πρῶτον τρώων ἔτελε τευκρὸς ἀμυμῶν;
 ὀρσιλόχον μὲν πρῶτα, καὶ ὀρμενον, ἡδ' ὀφελεστήν,
 δαιτορα τε, χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον λυκοφοντήν, 275
 καὶ πολυταιμονίδην ἱάμ' ὀφάονα, καὶ μελαντίππον· 276
 τὸν δὲ ἴδων γῆθησε Ἰάναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 τοκσοῦ ἀπο κρατεροῦ τρώων ὀλεκοντα φάλαγγας·
 στή δὲ παρ' αὐτὸν ἰων, καὶ μιν πρὸς μυθήν εἴεσπεν· 280
 τευκρε, φίλῃ κεφαλῇ, τελαμωνίε, κοίρανε λαῶν,
 βαλλ' ἰοτῶς, αἰ κεν τι φάος δαναοῖσι γενῆαι,
 πατρὶ τε σῷ τελαμῶν, ἴος σ' ἐτρεφε τυτθὸν εὐντα,
 καὶ σε, νοθὸν περ εὐντ', ἐκομίσσαθ' ἐφ' ἐνὶ ῥοικῷ·
 τὸν, καὶ τηλοθ' εὐντα, τεύκλειῃς ἐπιβήσον. 285
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐκσῆραω, ὥς καὶ τετελεσμένον ἐσται·
 αἰ κεν μοι δῶῃ δσεῖς αἰγιόχος καὶ ἀθήνη
 ἱλῖδιόφ' ἐκσαλαπακσαι τεύκτιμενον πτολιθρόν,
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβῆϊον ἐν χερὶ θῆσω,
 ἡ τριποδ', ἡ δὲ δυὰς ἱπποῖς αὐτοῖσιν ἰοχέσσιν, 290
 ἡ γυναιχ', ἡ κεν τοι ἱμὸν λελχος εἰσαναβαῖνοι.
 τὸν δ' ἀπαμειβομένος προσεφώνεε τευκρὸς ἀμυμῶν·
 ἀτρεΐδῃ κυδίστι, τί με σπευδοντα καὶ αὐτὸν
 ἐτρυνεις; οὐ μὲν τοι, ἴσση δύναμις γέ παρεστι,
 παφομαί· ἀλλ' ἐκς τοῦ προτὶ ἱλῖτον ὤθησάμθ' αὐτοῖς, 295
 ἐκ τοῦ δὴ τοκσοῖσι δεδεχμένος ἀνδρᾶς ἐνταῖρω.
 ἰοκτῶ δὴ προετῆκα τανυγλαχίνας οἴστοις,
 πάντες δ' ἐν χροῖ ἐπηχθὲν ἀρεΐθωων αἰδύσην·

τούτον δ' οὐ δύναμαι βάλεεν κυνα λυσσητήρα. 6
 ἥ ρα, καὶ ἄλλον οἶστον ἀπο νευρηφιν ἱάλλεν 300
 ἱεκτορος ἀντικρυς, βάλεεν δὲ ἑε τίετο θυμὸς·
 καὶ τοῖο μὲν ῥ' ἀπαμαρβ'· οὐδ' ἀμυμονα γοργυβιδῶνα,
 ἵων ἑὺν πριαμεῖο, κατὰ στήθος βάλεν τίω·
 τὸν ῥ' ἐκς αἰσυμνηθεν οὐκυϊομένη τεκε μήτηρ,
 καλὴ καστιανεῖρα, δέμας εἰλικυια θεῆσιν. 305
 μήκων δ' ἑως ἑτερώσσε καρῇ βάλεν, ἡτ' ἐνὶ κηπῷ
 καρπῷ βριβομένη, νοτιῇσι τε φαεινῇσιν·
 ἑως ἑτερώσ' ἤμυσε καρῇ πηληκί βαρυφύθεν.
 τευκρος δ' ἄλλον οἶστον ἀπο νευρηφιν ἱάλλεν
 ἱεκτορος ἀντικρυς, βάλεεν δὲ ἑε τίετο θυμὸς. 310
 ἀλλ' ἵογε καὶ τότε ἄμαρτε· παρὰ σφῆλεν γὰρ ἀπολλων·
 ἀλλ' ἀρχεπτολεμον, θρασύν ἱεκτορος ἡνιτοχεῖα,
 ἱετμενον πολεμονδ', ἐβαλε στήθος παρὰ μαῖδων·
 ἤριπε δ' ἐκς ἰόχεων, ὑπεροήσαν δὲ τοὶ ἱπποὶ
 ᾤκυποδες· τοῖο δ' αἶθ' ἐλυθὲ πσυφχὴ τε μένος τε. 315
 ἱεκτορα δ' αἶνον ἀχέος πυκάσσε φρένας ἡνιτοχεῖο·
 τὸν μὲν ἐπειτ' ἠΐδσε, καὶ ἀχνημένος περ ἑταίρου·
 πεβριονη δ' ἐκείλεισεν ἱαδελφεόν, ἐγγυς εὐντα,
 ἱππων ἡνὶ ἑλέεν· το δ' ἀρ' οὐκ ἀπὶθήσεν ἀκοῖσας·
 αἶτος δ' ἐκ διφροῖο χαμαὶ θορὲ πανφαναοντος, 320
 σμερδαλεὰ ἑῖφαχων· το δὲ χερμαδίον λαβὲ χειρὶ
 βῆ δ' ἰθύς τευκροῦ, βάλεεν δὲ ἑε θυμὸς ἀναγεν.
 ἦτοι το μὲν φαετρὴς ἐκστέλλετο πικρὸν οἶστον,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αἶ κορυθαῖφολος ἱεκτωρ
 αἶ φερυοντα, παρ' ὤμων, τοῖσι κλειῖς ἀποτέργει 325
 αἶφχονα τε στήθος τε, μαλίστα δὲ καιρίον ἐστίν,
 τῇ ῥ' ἐπὶ τοὶ μαιμαῖσ'· ἐβαλεν λιθῷ ἀκριαεντι·
 ἔρῃγχε δὲ τοὶ νευρὴν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ·
 στῆ δὲ γυνὴς ἐριπων, τοκσον δὲ τοὶ ἐκπῆσε χεῖρος·
 αἶφας δ' οὐκ ἀμελήσσε κασιγνήτοιο πέσοντος, 330
 ἀλλὰ θεῶν περιβῆ, καὶ τοὶ σακὸς ἀμφεκαλυπτσεν.
 τὸν μὲν ἐπειθ' ὑποδύντε δύο περιήρες ἑταῖροι,
 μήκιστεῖς, ἐχίοιο παῖς, καὶ δίφος ἀλάστωρ,
 νάσας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρὺα στοναχοντα.
 ἀπς δ' αἶτις τρέφουσιν ὀλυμπίος ἐν μένος ᾤρσεν, 335
 τοὶ δ' ἰθύς ταφροῖο βαθυῖης ᾤδσαν ἀχαιεῖς·
 ἱεκτωρ δ' ἐν πρῶταισι κίε, σθένει βλεμναίων.
 ἑως δ' ἵετο τίς τε κυων σὺος ἀγρίοι, ἡε λείοντος,
 ἱαπτήται κατοπισθε, ποσσὶν ταχέσι πεποιῖσας,
 ἱσχυία τε γλοῖταις τε, ἑλίσσσομενον τε δοκεῖ· 340
 ἑως ἱεκτωρ ᾤπαδσε καρῇκομαοντας ἀχαιεῖς,
 αἶφεν ἀποκτείνων τὸν ἐπιστάτον· τοὶ δ' ἐφεβοντο.
 αἶταρ ἐπεὶ διὰ τε σκολοπας καὶ ταφρον ἐβῆσαν
 φευγοντες, πολλοὶ δ' ἐδάμην, τρώων ὑπο χερσίν,

ται μὲν δὴ παρα ναῖσιν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισι τε κεκλωμένοι, καὶ παντὶ θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχέσασθαι ἱκεῖστος.
 ἱεκτωρ δ' ἀμφιπεριστροφάεν καλλιτριχὸς ἱππός, 349
 γοργόος ὀμμαθ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιγὸν ἄρεος. 485
 ἐν δ' ἐπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠέλειο,
 ἑλκρον νυκτὰ μελαιναν ἐπὶ δσαδῶρον ἀροῖραν.
 τρῶες μὲν ῥ' ἀτεκοντὶν ἐδῷ φάος· αἴταρ ἀχαιῶις
 ἀσπασίη, τρισλίστος, ἐπηλυθε νυκὺς ἐρεβεννῇ.
 τρῶων δ' αἶτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαιδιμος ἱεκτωρ, 489
 ἐν καθαρῷ, τοῖσι δὲ νεκρῶν διαφαίνεται χῶρος. 491
 ἐπὶ ἱππῶν δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθονά, μύθον ἀκοῖον,
 τὸν ῥ' ἱεκτωρ ἀγορεύει, διὶ φίλος· ἐν δ' ἀρα χεῖρας
 ἐνχὸς ἔχ' ἑνδεκαπῆχυν· παροῖθε δ' ἐλαμπέτο δόρυς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρυσεὸς θέει πορκῆς 495
 τῷ τογ' εἰδόμενος ἔπειτα πτερὰντα προσηΐδα·
 κελύτε μεο, τρῶες, καὶ δαρδανοί, ἠδ' ἐπικουροί,
 νῦν ἐφάμην, ναῖας τ' ὀλεσάντες καὶ πάντας ἀχαιῶς,
 ἀπὸς ἀπονστήσεν προτὶ φίλων ἀνεμνεύσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνεφὰς ἦλθε, τὸ νῦν ἐσαῶσε μάλιστα 500
 ἀργεῖος καὶ ναῖας ἐπὶ γῆγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαινῇ,
 δόρυα τ' ἐφοπλισομεσθ'· αἴταρ καλλιτριχὸς ἱππός
 λυσαθ' ὑπ' ἐκς ἰοχέων, παρα δὲ σφίσι βαλλέτω ἐδῶδην·
 ἐκ πολίος δ' ἀγασσθε βόας καὶ βίβια μῆλα 505
 καρπαλιμῶς, βοῖον δὲ μελιφρόνα βοινιδόσση,
 εἵταν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ χεῦλα πολλὰ λεγέσθαι,
 ὥς κεν πάννηχοι, μεσφ' ἦος ἠριγενείης,
 καὶ φάμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἰσχυρῇ·
 μὴ πως καὶ διὰ νυκτὰ καρήκομαοντες ἀχαιοί 510
 φευγέμεν ἱορμήσονται ἐκ' εὐρυά ναυτα θαλάσσης.
 μὴ μαν ἀσπουδὶς γέ ναῶν ἐπιβαίεν ἱεκτελοί,
 ἀλλ' ὥς τις ταῦτων γέ βελος καὶ βοικὸς πέσσειν
 βλήμενος ἢ τίτῳ, ἢ ἐνχεῖ τοκσυοεντι,
 ναῖος ἐπιθρῶσκων· ἵνα τις στυγέητι καὶ ἄλλος 515
 τρῶσιν ἐφ' ἱπποδαμοῖσι φέρεει πολυδάκρυον ἄρεα.
 κηρύκες δ' ἀνα γαστρὶ διὶ φίλοι ἀγγελόντων,
 παῖδας πρῶθ' ἔβας, πολιακροταφὸς τε γέροντας,
 ληχσασθαι περὶ γαστρὶ θεοδμήτων ἐπὶ πυργῶν·
 θηλυτεραί δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἱκεῖστη 520
 πυρὸς μεγά καόντων· φυλακὴ δὲ τις ἐνέδεος ἔστω,
 μὴ λοχὸς εἰσελθῇτι πόλιν, λαῶν ἀπεινῶν.
 ἐγὼ δ' ἔστω, τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω. 523
 πρῶτ' ὁ τυπῆοι γόνυ τευχέσι θωρηχθέντες 530
 ναῖσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγῆρομεν ἱοκσυν ἄρεα.
 εἰδόμεμαι, αἰ κε μ' ἰο τυφδαίειδης κρατερός διομήδης

- παρ νάων προς τειχες ἀπέδουσαι, ἡ κεν ἔγω τον
χαλκῷ δαΐωντας ἐνὰ βροτοεντα φερσμαι. 9
534
ἴως ἱκτωρ ἀγορεύει· ἐπὶ δὲ τροφες καλὰ θῆσαν.
542
τοὶ δ' ἱπποὶς μὲν εὐφραν τυπο δούγουσ' ἰδρῶντας,
θῆσαν δ' ἱμῶντες παρ' ἱερμας· εἴοισιν ἱεκάστος·
ἐκ πολίος δ' ἤγσαντο βοῆας καὶ βίβια μῆλα 545
καρπαλιμῶς· φοῖνον δὲ μελιφρονα φοινιδόντο,
οὔτε γὰρ ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ χυλὰ πολλὰ ἐλεγοντο. 547
τοὶ δὲ, μέγα φρονεόντες, ἐπὶ πτολεμοῖο γεφυρας 553
ἦσαν παννυχίοι· πυρὰ δὲ σφισὶ καίετο πολλὰ.
ἴως δ' ἔστ' ἐν οὐρανῷ ἀστρά φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην 555
φαίνειτ' ἀριπρεπεία, τότε γὰρ ἐπλετο νηεμῶς αἴθηρ, 556
πάντα δὲ φαίνεται ἀστρά γεγενη δὲ τε φρονα ποιμῆν. 559
ἴως τοὶ μὲν τροφες φυλάκας ἔχον· αἴταρ ἀχαιῶδες I
θεσπέσιον ἔχε φῦδρα, φόβοι κρυαντοὶ ἱεταίρη
πυθῆϊ δ' ἀτλήτῳ βεβληῆσαντο πάντες ἀριστοί.
ἴως δ' ἀνέμῳ δυο πόντον οἰνέοντο ἰχθυόεντα,
βροχὸς καὶ δροφυρός, τῷ τε θρεϊκῆδεν αἰήτων, 5
ἐλθόντ' ἐκσπινῆς· ἱαμυδὸς δὲ τε κύμα κελαῖνον
κορυβταί, πολλὸν δὲ παρέκς ἑλὰ φῦκος ἔχεν·
ἴως εὐαῖδιστο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀχαιῶων.
ἀτρεΐδης δ', ἀχρεὶ μεγαλῷ βεβλημένος ἦτορ,
φοῖτας κηρύκεσι λιγυφθογόισι κελεύων 10
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκεμεν ἀνδρὰ ἱεκάστον,
μηδὲ βοᾶν· αἴτος δὲ μετὰ πρῶτοις ἐπονέετο.
ἴδουσιν δ' εἰν ἀγορῇ τετιγῆσθες· ἀνδ' ἀγαμέμνων
ἵστατο δακρυχέων, ἴωσθε κρήνη μελανύφδρος,
τῇ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὄνοφρον χεῖρ ὑψιδωρ· 15
ἴως τὸ βαρὺ στοναχῶν ἔπε' ἀργεῖοισι μετῆυδα·
ὦ φίλοι, ἀργεῖων ἱγνητορες, ἡδὲ μεδόντες,
δοεῖς με μέγα κρονίδης ἀφατῇ ἐνέδησε βαρυτῇ·
σχετλίοι! ἴος πρὶν μὲν μοι τυπεσχετο καὶ κατενευσεν,
ἱλθίον ἐκπερθεσθᾶν εὐτειχεον ἀπονέεσθαι· 20
νῦν δὲ κακὴν ἀπατὴν βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
δυσκλῆς ἄργος ἱκεσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὥλεσα λαόν.
ἀλλ' ἀγέθ', ὡς ἂν ἔγω γέσσω, πειθώμεθα πάντες, 22
26
φευγώμεν γούν νάσσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
οὐ γὰρ ἐτι τροφὴν λαίεησομεν οὐραγυῖαν.
ἴως ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρὰ πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
θὴν δ' αἰετοὶ ἦσαν τετιγῆσθες ἵπτες ἀχαιῶων 30
ὅππε δὲ δὴ μετεΐεσκε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
ἀτρεΐδην, σοὶ πρῶτα μαχησομαι ἀφραδοντι,
ἡ γὰρ θεμὶς ἐστὶ, Γανακὲς, ἀγορῇ· σὺ δὲ μὴ τι χολῶθῃς·
ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτος οὐκιδίσας ἐν δαναοῖσιν,
φῶς ἐμὲν ἀπτολεμῶν καὶ αἰαλκίδα· ταῖτα δὲ πάντα 35
ἴδουσιν· ἀργεῖων ἡμῶν νεοί, ἡδὲ γέροντες.

σοι δε διανδιχ' ἔδωκε κρονος παῖς ἀνκυλομητης· 1
 σκηπτρον μιν τοι ἔδωκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
 ἀλκην δ' οὐ τοι ἔδωκεν, ἵο τε κρατος ἐστὶ μαγιστον.
 δαιμονί, ἵο τῶ ποε μάλα τέλπειαι ἱυίας ἀχαιῶν. 40
 ἀπτολεμοῖς τ' ἔμεναι καὶ αἰαλκιδας, ἵως ἀγοραῖς;
 εἰ δε τοι αὐτῶ θυμὸς ἐπεσσυται, ἵωστε νεεσθαι,
 ἐρχο· παρ τοι ἵοδος, νᾶες δε τοι ἀνχι θαλασσης· 43
 ἀλλ' ἄλλοι μένουσι καρῆκομαιοντες ἀχαιῶι, 45
 εἰς ἵο κε περ τρωῖην διαπερθεσμεν· εἰ δε καὶ αἱ τοι,—
 φευγοντων γσυν νᾶσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 νοβι δ', ἐγὼ σθένελλος τε, μαχησμεθ', εἰς ἵο κε τεμνωρ
 φίλσιοις ἱευρωμεν γσυν γαρ θεῶ ηἰληουθμεν.
 ἵως ἐφαθ'· οἱ δ' ἀρα πάντες εἶδαχον ἱυίας ἀχαιῶν, 50
 μυθον ἀγασσάμενοι διωμῆδες ἱπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνίσταμενος μετεφώνεεν ἱπποτα νεστωρ·
 τυδεῖδῃ, περὶ μιν πολεμῶ ἐνὶ καρτερος εἴσι,
 καὶ βουλήν μετὰ πάντας ἱομήλικας ἐπλε' ἀριστος· 55
 οὐτις τοι τον μυθον ἐνοσσεται, ἵοσοι ἀχαιῶι,
 οὐδε παλιν ἔρεει· ἀταρ οὐ τέλος ἱκεο μυθων. 56
 ἀλλ' ἀγ', ἐγὼν, ἵος σείβο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 ἐκσέπειω, καὶ πάντα διτρίκομαι· οὐδε κε τις μοι
 μυθον ἀτιμῆσει, οὐδε κρέων ἀγαμέμνων.
 ἀφρῆτωρ, ἀθεμιστος, αἰεστῖος ἐστὶν ἐκεῖνος,
 ἵος πολεμοῖς ἐραται ἐπιδημοῖς, κρυοντος·
 ἀλλ' ἤτοι νῦν μιν πειθωμέθα νυκτι μελαινῇ, 65
 δορκα τ' ἐφοκλίσσομεσθα· φυλακτῆρες δε ἱεκαστοὶ
 λεχσασθων παρὰ ταφρον ορυκτὴν τειχῆος ἐκτος.
 κοφροῖσιν μιν ταῖτ' ἐπιτελλομαι· αἵταρ ἐπεστα,
 ἀτρεῖδῃ, συ μιν ἀρχε· συ γαρ βασιλεῖττας ἐσσι.
 δαινιε δαῖτα γερωντσι· ἔδοικε τοι, οὐτοὶ ἀείκεις· 70
 πλεῖαι τοι ῥοῖνοο κλισίαι, τον νᾶες ἀχαιῶν
 ἱημαται βρεφικηθεν ἐπ' εὐρωα ποντον ἀγοντιν.
 παντσα τοι ἐσθ' ὑποδεχσίση, πολυσὶν δε θανασσεις.
 πολλων δ' ἀγρομενων, τῶ πειθσαι, ἵος κεν ἀρίστην
 βουλήν βουλεσθῇ· μάλα δε χρῆ πάντας ἀχαιοῖς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ἵοτι δαῖοι ἐγγυθὶ νᾶων
 καφοντιν πυρὰ πολλὰ· τις ἀν ταδε γηθήσειε;
 νυκς δ' ἱηδ ἡε διαφραῖσει στρατον, ἡε σαῶσει.
 ἵως ἐφαθ'· τοι δ' ἀρα ποε μάλα μιν κλυθον, ἡδ' ἐπίθοντο.
 ἐκ δε φυλακτῆρες γσυν τευχέσιν ἐσσεφοντο, 80
 ἀμφι τε νεστοριδὴν θρασυμῆδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἡδ' ἀμφ' ἀσκαλαφον καὶ ἰαλμενον, ἱυίας ἀρεῖος,
 ἀμφι τε μηριονην, ἀφαρέφα τε, δαῖσιπυρον τε,
 ἡδ' ἀμφι κρεφοντος υἱν, λυκομῆδεα δίον·
 ἱεπτ' ἐσαν ἱηγεμονες φυλακων, ἱεκατον δε ἱεκαστοῖ 85
 κοφροὶ ἱαμ' ἐστειχον, δολιχ' ἐνχεα χερσὶν ἱεχόντες·

καὶ δὲ μέσον τειφρὸν καὶ τείχεος ἰδόντων·
 εὐθα δὲ πυρ κῆαντ', εὐθεντο δὲ δάκρυον ἑκαυτός.
 ἀτρεΐδης δὲ γερόντης· ἰαφάλλεος ἦγεν ἀρχαίων
 εἰς κλισίην, παρὰ δὲ σφ' ἐτίθετο μενοεικέα δαίτα·
 τοὶ δ' ἐπ' οὐναιῷ· στομάχῳ προκείμενα χεῖρας ἱαλλόν.
 αἴταρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔεντο,
 τοῖσ' ἰο γέρον· πάντας τ' ὑφαίνεμεν ἤρχετο μήτην
 νεστόωρ, τοῦ καὶ προσθεν ἀριστη εἴφαινετο βουλή·
 ἰο σφιν τοῦφρονετον ἀγρόεσσατο, καὶ μετεφέσπεν·
 ἀτρεΐδην κυδίσσας, φαυακς ἀνδρῶν ἀγαμέμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήγσας, σέφῳ δ' ἀρχομαι· ἰοσκεα πολλῶν
 λαφῶν ἐσσι φαυακς, καὶ τοὶ δόσεψ ἐγκυαλικσέν
 σκηπτρον τ', ἠδὲ θάμωστας, ἵνα σφῆσι βουλεψῆσθα·
 τῷ σε χρεὶ περι μὲν φασθῶν ἔσπος, ἠδ' ἀπακοῖσαι,
 κραιῆναι δὲ καὶ ἀλλῶ, τοτ' ἀν τινὰ θυμῶς ἀνοσγῆ
 ἔσπαιμεν εἰς ἀγῶν· σέφῳ δ' ἔχσεται, ἰο τι κεν ἀρχῆ·
 αἴταρ ἐγὼ ἔρεω, ἵως μοὶ δόκει· εἶναι ἀριστα.
 οὐ γὰρ τις νοὸν ἀλλῶς ἀμεινονα τοῦδε νηπεί,
 ἵοιον ἐγὼ νοσῶ, ἡμὲν παλαι, ἠδ' ἐτι καὶ νῦν,
 ἐσπεί τοτ' ἴοτε, διέφγενες, βρισεΐδα κοῖρην
 χωομενοφ ἀχιλῆος ἐβης κλισίῃθεν ἀπαφραυς·
 οὐτι καὶ ἡμετερον γε νοὸν· μάλα γὰρ τοὶ ἐγῶγε
 πολλ' ἀπεμυθῆομην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ·
 ἔεικσας, ἀνδρὰ φοριστον, ἵον ἀθανατοὶ περ ἐτίσαν,
 ἠψίμῆσας· ἔλεων γὰρ ἔχεις γερας· ἀλλ' ἐτι καὶ νῦν
 φραδσωμεσθ', ἵας κεν μὲν ἀρεσσάμενοι πεπιδάμεν
 δῶροιςιν τ' ἀγανοίσι, ἔπεισαι τε μείλιχιοίσι·
 τὸν δ' αἴτε φραπέσπας φαυακς ἀνδρῶν ἀγαμέμνον·
 ἠο γέρον, οὐ τι πσευδὸς ἐμῶς ἀφατάς· κατέλεσπας·
 ἀφασαμην, οὐδ' αἴτος αἰανομαι· ἀντι νῦ πολλῶν
 λαφῶν ἐστιν ἀνηρ, ἵοντε δόσεψ κέαρ φιλῆσῃ·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀφασαμην, φρεσι λευγαλεῇσι πύθησας,
 ἀπς ἐθελῶ ἀρεσαι, δομεναι τ' ἀπεραιοὶ ἀποτα·
 ἱμῶν δ' ἐκ πάντεσι περικλυτα δῶρ' οὐομῆνω,
 ἔεπ' ἀπυροῖς τριποδας, δεκα δὲ χρυσοῖο ταλάντα,
 αἰθῶνας δὲ λαβήτας· ἔεικσσι, δαῶδεκα δ' ἱπποῖς·
 οὐ κεν ἀλέφιος εἴη ἀνηρ, ἱῶ τοσα γενάιτο,
 ἵοσα μοὶ ἡνεκάντιν ἀφῆλλα μωνυχες ἱπποὶ·
 δῶσω δ' ἔεπτα γυναῖκας· ἀμυμῶνα ἔεργα ἱδύας,
 λεσβιδας· ἵας, ἵοτε λεσβον· ἔεκτιμενῃ ἔλεων· αἴτος,
 ἐκστέλομην, ἵαι καλλεὶ ἀνικῶν· Φυλῆα γυναῖκων·
 τας μὲν τοὶ δῶσι, μέτα δ' ἐσσεται, ἵην· τοτ' ἀπῆδρῶν
 κοῖρην βρισεῖος· καὶ ἐπὶ μέγαν ἱορκον οὐοῶμαι,
 μὴ ποτε τῆς εὐνης ἐτίβημεναι, ἠδὲ μεγῆναι,
 ἱῆ θυμῶς ἀνθρώπων κέλαι, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναῖκων·
 ταῖτα μὲν αἴφικα πάντα παρῆσσεται· εἰ δὲ πον αἴτε

Hom.

N

φαστὺ μέγα πρῆμα φέει δαῶντ' ἀλκιμασάει,
 νάσας ἑλπίς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ κρήνησθαι,
 εἰσελθὼν, τότε κεν δατασμεθα λαοὶ ἀχαιοί.
 τροφιάδας δὲ γυναικας ῥήϊσιν αἴτος ἱέσθαι,
 ταὶ κε μετ' ἀργαίην ἑλενην καλλιπάρῃσιν. 140
 εἰ δὲ κεν ἄργος ἱκοίμεθ' ἀχαιῖκον, οὐδάρ' ἀροφρῆς,
 γαμβρός κεν μοι εἴη· τίς ποτε δὲ τὴν ῥήϊσιν ὀφείλη,
 ἴος μοι τηλυγετὸς τρέφεται θαλῆϊ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δὲ μοι ἐντὶ θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ τεύχεσσι,
 χρυσοθεμίς, καὶ λαοδοκίη, καὶ ῥιφιδάνασσα· 145
 τῶν, ἣν κ' ἐθέλητι, φίλην ἀσέδον ἀγεσθαι
 πρὸς ῥοικόν πηλεὸς· ἐγὼ δ' ἐπὶ μαιλία δῶσω
 πολλὰ μάλ', ἴσ' οὐκ ἔτι ῥήϊ ἐκ' ἐδῶκε θυγατρί.
 ταῦτα κε τοὶ τελευτᾶμι μεταλήσαντι χολοῖο. 157
 δμῆθητόν· ἀΐδης τοὶ ἀμειλίχος, ἡδ' ἀδαμαστός,
 τοσούτω καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθίστος ἑλάντων
 καὶ μοι ὑποστήτω, ἴσον βασιλῆυτος ἡμῖν,
 ἡδ' ἴσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι. 160
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ γερηνὸς ἵπποτα νειτῶρ·
 ἀτρεΐδῃ κυδίστε, ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 δῶρα μὲν οὐκ ἐτ' οὐοῦντα δίδως ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
 ἀλλ' ἀγέτε, κλήτοφς ὀτρυνόμεν, τοὶ κε ταχίστα 165
 ἐλθὼντ' ἐς κλισίην πηλεΐαδ' ἀχιλῆος.
 εἰ δ', ἀγε, τῶς ἀν' ἐγὼν ἐπιπτόσομαι, τοὶ δὲ πίθεσθαι
 φοινίκας μὲν πρῶτιστά, διὶ φίλος, ἱγήσασθαι,
 αἵταρ' ἐπεὶ αἶψας τε μέγας καὶ δίφους ἱδοῦσσι·
 κηρύκων δ' ἱδίοις τε καὶ εὐρυβάτης ἱμ' ἱππεύσθαι. 170
 φέρετε δὲ χερσὶν ἱδῶς, τεύχεσσι τε κλυτοῖς,
 ἑσπέρῃ διὶ κρονιδῇ ἀρῆστομεθ', αἰ κ' ἐλεησῇ.
 ἴως φάτο· τοῖσι δὲ παντὶ ῥεῖανδρα μύθεον εἰσπευ.
 αἵτιστα κηρύκες μὲν ἱδῶν ἐπὶ χείρας ἔχουσιν,
 κούροι δὲ κρήνηρας ἐπιστεφάντο ποταμοῖο. 175
 νωμῆσαν δ' ἀρα πάντων, ἐπαρχσάμενοι δαπασιν.
 αἵταρ' ἐπεὶ σπένδσαν τ', ἐκίον θ' ὅσον ἠέλε θυμὸς,
 ἱορμῶντ' ἐκ κλισίης ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο.
 τοῖσι δὲ πολλὰ ἐπέελλε γερηνὸς ἵπποτα νειτῶρ,
 δεινὸν ἔλκον ἐς ἱεκάστον, ἱδοῦσσι δὲ μάλιστα, 180
 κερᾶν, ἴως πεπίθειεν ἀμοιβὰν πηλεΐδῃ.
 τῷ δ' ἐβάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχομένοιο γαῖης τε καὶ ἰσχυροῦ,
 φειδύας πεπίθειεν μεγάλης φρενὸς αἰσάντα.
 μῦθ' ἰδὼν δ' ἐπὶ τὴν κλισίαν καὶ νάσας ἱκασθῆναι 185
 τὸν δ' ἱερὸν φρενὴν τρεπομένοιο φορμινγὶ λήγουσιν,
 καλῇ, δαιδαλεῇ, ἐπὶ δ' ἀργυρεὸς δούρος ἦεν·
 τὴν ἱερὴν ἐκς ἐναρῶν, πολὺν ἡστίωνος ἐλίσσας
 τῇ τογὴ θυμὸν ἐτέρπειν, αἶψα δ' ἀρα κλείει ἀνδρῶν.

πατροκλος δε τοι οιος εναντιος ἦστο σιωπῇ,
 δεχμενος αἰφαιδῆν, ὅποτε ληγσειεν αἰφιδῆν.
 τω δ' ἐβρατην προτερῶ, ἤγεστο δε διφος ἰδουσσείῃ·
 σταν δε προσθ' αἴτοφ'· ταφῶν δ' ἀνοράσαν ἀχιλλεύς
 αἰτῇ γονυ φορμυγῇ, λίπων ἱεδος, εὐθα θαύασσεν.
 ἴως δ' αἴτως πατροκλος, ἐπει εἶδε φῶτας, ἀνίστη·
 τω και δεχνυμενος προσεφθι ποδας ἄκως ἀχιλλεύς·
 χαιρετον!· ἡ φίλοι ἀνδρες ἱκανετον· ἡ τι μάλα χρη·
 τοι μοι σκυδσομενῶ περ ἀχαιῶν φίλτατοι εἶστον.
 ἴως ἀρα φῶνησας προτερῶ ἀγε διφος ἀχιλλεύς,
 ἱεσεν δ' ἐν κλισμοισι, ταπητῇ τε πορφυρεοισιν·
 ἀπσα δε πατροκλον προσεφῶνεεν, εὐγυς εἶτα·
 μείδονα δὴ κρήτηρα, μενοιτιοῖ ἴσιε, καθίστα,
 δασφροτερον δε κερᾶς, δεπας δ' ἐντυφνον ἱεκαετῶ·
 τοι γὰρ φίλτατοι ἀνδρες ἐμῷ ὑπεαντι μελαθεῶ.
 ἴως φατο· πατροκλος δε φίλῳ ἐπεειθεῖσ' ἐταιρῶ.
 αἴτως ἵογε κρείον μέγα κατβαλεν ἐν πυρος αἰγῇ,
 ἐν δ' ἀρα νωτον εἴηκε ὀφιος και πύκνος αἰγος,
 ἐν δε σπυς σφάλαφο ραχιν τεθαλυιαν αἰοιφῇ.
 τῷ δ' ἵεχεν αἰτομεδων, ταμνεν δ' ἀρα διφος ἀχιλλεύς·
 και τα μεν ἱεν μιστυλλε, και ἀμφ' ὀβελρισιν ἐπειρεν·
 πῦρ δε μενοιτιαδῆς δάφεν μέγα, γείσφοθεος φῶς.
 αἴταρ ἐπει κατα πυρ ἐκάτη, και φλογς ἐμαρανθή,
 ἀνθρακην στορεσας, ὀβελός ἐφυπερβ' ἐτανυσσεν·
 πασσε δ' ἱαλος ἱεῖοφο, κρατευταῖων ἐπατήρας.
 αἴταρ ἐπει ῥ' ὤπτῃσε, και ἐν γέλεισιν ἐχέσεν,
 πατροκλος μεν σῖτον ἱελων ἐπετῆμε τραπέδοσθ·
 κρηῖοις' ἐν κανεοισιν· ἀταρ κρε' ἐνῆμεν ἀχιλλεύς.
 αἴτος δ' ἀντιον ἱδῶσεν ἰδουσσείας θείας,
 τειχεῖο τοῖς ἑτεροῖς· θείοισι δε θυῖσαι ἀνωγει
 πατροκλον, ἱον ἱεταυρον· το δ' ἐν πυρ' ἐβαλλε θυήλας.
 τοι δ' ἐπ' οὐειαθ' ἐτοῖμα προκειμενα χείρας ἱαλλον.
 αἴταρ ἐπει ποσιος και εἴητως ἐκς ἐρον ἱεντο,
 νευσ' αἰφῶς φοινικί· νοησε δε διφος ἰδουσσείας,
 κλησαμενος δε δεπας ἱοινοῖ· ἐδεδεχτ' ἀχιλλεύς·
 χαῖρ', ἀχιλλεῖ! δαιτος μεν γείσφης οὐκ ἐπιδείσεις,
 ἡμεν ἐν κλισίῃ ἀγαμεμνονος ἀτρεῖδαφο,
 ἡδε και ἐνθαδε νῦν· παρα γὰρ μενοεικεα πολλὰ·
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφες, εἰστοραοντες,
 δεδδμεν· ἐν δογῇ δε, σῶσσεμεν, ἡ ἀπολεσθαι
 νάσας τεῦσελμοῖς, εἰ μὴ αὐγε θυῖσαι ἀλκην.
 εὐγυς γὰρ νάων και τειχεος ἀλῖν εἴεντο
 τρώες ὑπερθυμοι, τηλεκλήτοι τ' ἐπικουροι,
 κῆαμενοι πυρα πολλὰ κατα στρατον, οὐδ' ἐτι φαντιν
 σχῆσεσθ', ἀλλ' ἐν νάσσι μελαινήσιν πεσσεσθαι.
 δαίεις δε σφιν κρηιδῆς ἐνδοχσία σήματα φαινων

190

I

195

200

205

210

215

220

225

227

229

230

235

αστραπτει· τεκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμειαινών
 μαινεται εκπαγλῶς, πίθυνοσ διῖ, οὐδὲ τι τίθει
 ἀνέρας, οὐδὲ θεός· κρατερὴ δὲ τε λυσσα δεδούκεν.
 ἀραιται δὲ ταχίστα φανημέναι ἦσα διάν

I

240

στεῖται γὰρ νῆων ἀποκοπτοσμεν ἀκρά κορυμβά,
 αἴτας τ' ἐνπρήθσεν μαλεροο πυρός· αἴταρ ἀχαιῶς
 δαΐωσεν παρά τῃσιν αὐτοδόμενος τυπο καπνοο.
 ταῖτ' αἰνῶς δεδδοῖκα κατὰ φρενα, μὴ τοι ἀπειλας
 ἐκτελεσῶντι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἰσιμον εἰη
 φθίσθαι ἐνὶ τροφῇ, ἥκας ἀργεὺς ἱπποβοτοο.
 αἴτῳ τοι μετοπίσθ' ἀχος ἐσσεται, οὐδὲ τι μῆχος
 ρεχθέντος κακοῦ· ἐστ' ἀχος εὐρεμέν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραδσέ, ἵσπως δαναίοισιν ἀλεκσῆσεις κακὸν ἡμᾶρ.

245

246

249

250

ὦ πέπον, ἡ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπέτελλετο πῆλεις
 ἡματι τῷ, τότε σ' ἐκ φθίης ἀγαμεμῶνι πέμπεν·
 τέκνον ἐμὸν, καρτὸς μὲν ἀθηναίη τε καὶ ἡρῆ
 δῶσόντ', αἱ κ' ἐθέλωντι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἱσχεμέν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνῃ γὰρ ἀμεινῶν·
 ληγεμέναι δ' ἐρίδος κακομηχανοῦ, ἵφρα σε μαλλόν
 τίφωντ' ἀργεῖσιν ἡμῶν νεοὶ ἤδε γέροντες.

255

ἴσως ἐπέτελλ' ἰο γέρον· σὺ δὲ ληθεαί· ἀλλ' ἐτι καὶ νῦν
 παῖε', εἴα δὲ χολὸν θυμῷ μαλ' ἀγα· σοὶ δ' ἀγαμεμῶν
 ἀγστία δῶρα δίδωσι μετ' ἀληγσάντι χολοφόι.

260

εἰ δὲ, σὺ μὲν μὲν ἀκοῖσιν, ἐγὼ δὲ κε τοὶ καταλοῖσιν,
 ἴσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπεσχετο δῶρ' ἀγαμεμῶν
 ἱππ' ἀκυροῖς τριποδας, δεκά δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθῶνας δὲ λιβητάς· εἴκοσι, δῶδεκα δ' ἱπποῖς.

265

267

269

270

οὐ κεν ἀλεΐος εἰη ἀνὴρ, ἴω τὸσα γενοίτο,
 ἴσ' ἀγαμεμῶνος ἱπποὶ ἀεθλία ποδσιν ἱκόντο.
 δῶσσι δ' ἑπτα γυναικάς ἀμύμονα φέργα ἱδυνίας,
 λιβητίδας, τὰς, τότε λιβῶν τεύκτιμενὴν ἑλὲς αἴτος,
 ἐκστειλέ, αἱ τότε καλλεὶ εὐκῶν φυλά γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δῶσσι, μετὰ δ' ἐσσεται, τὴν τοτ' ἀπῆρα
 κοῖρην βρισητός· καὶ ἐπὶ μέγαν ἵοκον ὀμεσται,
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
 ἣν θεμὶς ἐστί, ἱάνακς, ἡτ' ἀνδρῶν, ἡτὲ γυναικῶν.

275

ταῖτα μὲν αἴτικα πάντα παρὲσσεται· εἰ δὲ κεν αἴτε
 ἱάστῳ μέγα πριαμοῖο θεοὶ δῶνόντ' ἀλαπακσαι,
 νῆας ἱάλις χρυσοῖο καὶ χαλκοῖο νῆσθασθαι,
 εἰσελθόν, τότε κεν δατέωμεθα λιβιδ' ἀχαιῶι.
 τροφιάδας δὲ γυναικάς· εἴκοσιν αἴτος τελεσθαι,
 ἴαι κε μετ' ἀργεῖν ἑλὲν καλλίσται ἐσώντιν.
 εἰ δὲ κεν ἀργὸς ἱκοιμεθ' ἀχαιῶν, οὐθάρ ἀφ' ἑρῆς,
 γαμβρὸς κεν τοι εἰς· τίσει δὲ σε εἴσθον ὀρεσθῆ,
 ἴος τοι τῆλυγτος τρεφεται θαλῇ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δὲ τοι ἐντὶ θυγατρὲς ἐνὶ μετὰρ τεύπηχτῳ,

280

285

χρυσοθεμεις, και λαφοδικη, και ῥιφιγανασσα·
 τῶν, ἴην κ' ἐβελήσθαι, φίλην αἰεθὼν ἀγεσθαι
 πρὸς τοῖκον πηλεὺς· τοῦ δ' αὖτ' ἐπιμειλία δῶσει
 πολλὰ μαλ', ἵος' οὐκ ᾧ τις ἱετῇ ἐπεδῶκε θυγατρί.
 290
 τὰτα κέ τοι τελεσεῖ μεταληγσάντι χολοφῷ.
 299
 εἰ δέ τοι ἀτρεΐδης μὲν ἀπηχθετο κεαρῶνι μάλλον,
 300
 αἴτος, και τοῖο δῶρα· συ δ' ἄλλος περ παναχαΐφος
 τειρομένοφς ἐλαΐρε κατὰ στρατόν, τοι σε, θεὸν ἴως,
 τίς οὐκ· ἦ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κυδδὸς ἱεροῖο.
 νῦν γὰρ χ' ἐκτορ' ἱελοῖς, ἐπεὶ ἀν μάλα τοι σχεδὸν ἐλθῇ,
 λυσσαν ἱεχὼν ὀλοθῇ· ἐπεὶ οὐτίνα φητὶν ἱομοῖον
 305
 τοι ἔμεναι δαναῶν, ἵος ἐνθαδὲ νᾶφες ἐνεγκαν.
 τὸν δ' ἀπαμειβομένοφ προσεφῇ ποδάφς ὦκυφ ἀχιλλεύφ·
 δίφιογενεφ λαφερτιάδῃ, πολυμήχαν ἱδοῦσσεφ,
 χρεῖ μὲν δὴ τὸν μύθον ἀπηλεγέωφ ἀποφεςπεν,
 ἱῇ περ δὴ κρανέω τε, και ἴωφ τετελεσμένον ἐσται,
 310
 ἴωφ μὴ μοι τρυδσητε παρτήμενοι ἀλλοθεν ἀλλοφ.
 ἐχθροφ γὰρ μοι κείνοφ ἱομῶφ ἀφίδαφ πυλῆσιν,
 ἵοφ χ' ἑτερόν μὲν κέβθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλο δέ γε σπῇ.
 αἴταρ ἐγὼ ἱερεω, ἴωφ και τετελεσμένον ἐσται·
 315
 οὐτ' ἐμὲ γ' ἀτρεΐδῃν ἀγαμέμνονα κείθσεμὲν οἴφω,
 οὐτ' ἄλλοφ δαναῶφ, ἐπεὶ οὐκ ἀρα τίφ χαρίφ ἦεν
 μαρνασθᾶν δαΐφιοσιν ἐπ' ἀνδρεσὶ νῶλεμεφ αἴφει.
 φείσῃ μοῖρα μένοντι, και εἰ μάλα τίφ πολεμίδσοι·
 ἐν δέ μήτῃ τίφμῃ ἡμεν κακοφ, ἡδέ και ἐσθλοφ·
 319
 οὐδέ τί μοι περικείται, ἐπεὶ πάθον ἀλγεα θυφμῶ,
 321
 αἴφει ἐμὴν πσυφχῇν παραβαλλομένοφ πολεμίδσεν.
 ἴωφ δ' ὀρνίχφ ἀπτήσῃ νεοσσοίσῃ προφερητὶν
 μᾶστακ', ἐπεὶ κέ λαβῇτι, κακῶφ δέ τε τοι πέλει αἴτῃ·
 ἴωφ και ἐγὼ πολλὰφ μὲν αὐτοπνοφ νυκταφ ἱαφον,
 325
 ἱήματα δ' ἱαιματοέντα διεπρήσσοφ πολεμίδσων,
 ἀνδρεσὶ μαρναμένοφ, ἱοαρὼν ἱενεκα σφετεραφων.
 δῶδεκα δὴ γσύν νᾶφσι πολίαφ ἀλαπακσ' ἀνθρώπων,
 πέδσοφ δ' ἱενδεκα φῆμι κατὰ τροφὴν ἐριβῶλον
 τῶν ἐκ πάντσοφν κειμήλῃα πολλὰ και ἐσθλα
 330
 ἐκστειλομένη, και πάντα φερὼν ἀγαμέμνονι δοσκόν
 ἀτρεΐδῃ· τοῦ δ' ἐπίσθε μένων παρὰ νᾶφσι βοφῆσιν,
 δεχσαμένοφ, δια παφρα δασᾶσκετο, πολλὰ δ' ἱεχεσκεν.
 ἀλλὰ δ' ἀρίστεφσ' ἐδιδῶ γερα, και βασιλεφσιν·
 τοίσῃ μὲν ἐνπέδα κείται, ἐμεὸ δ' ἀπό μουνόφ ἀχαΐφων
 335
 ἱελλεθ'. ἐχει δ' ἱαλοχόν θυφμαρεα, τῇ παρτήαφων
 τερπεσθῶ. τί δέ δέῃ πολεμίδσέμεναι τροφείσιν
 ἀργείφσφ; τί δέ λαφὸν ἀνῆγαγεν ἐνθαδ' ἀγῆρανφ
 ἀτρεΐδης; ἡ οὐχ' ἐλενῃφ ἱενεκ' ἡῦκομοφ;
 ἡ μουνοὶ φιλείονθ' ἀλοχοφ μέροπων ἀνθρώπων
 340
 ἀτρεΐδαῖ; ἐπεὶ ἵοστίφ ἀνῆρ ἀγαθοφ και ἱεχεφρων,

πην αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κηδεταί· ἴσως καὶ ἐγὼ τὴν I
 ἐκ θυμῶο φιλεῶν, δορίκνητὴν περ εὐντοσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας ἔλλατο, καὶ μ' ἀπατήσῃ,
 μὴ μέο πειραεὶτο τεῦ ψείδοτος· οὐδὲ με πείσσει. 345
 ἀλλ', ἰδοῦσε, γύνυ σοὶ τε καὶ ἀλλοῖσιν βασιλεῦσιν
 φραδσεσθῶ, καέσιν ἀλεκσεμένοι δαίον πυρ.
 ἡ μὲν δὴ μάλα πολλ' ἐποκησάτο νοσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τείχος ἐδήμα, καὶ ἤλασε ταφρον· ἐπ' αὐτῷ 350
 ευρυῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκαλοπας κατέπηγσεν·
 ἀλλ' οὐδ' ἴσως δύναται σθένος ἑκτορος ἀνδραφονοφῶ
 ἱσχεμέν· ἰοφρα δ' ἐγὼ μετ' ἀχαιοῖσιν πολεμίδας,
 οὐκ ἐθέλεσκε μαχῆσθαι τοῖς τειχεσὶ ὀρμημέν· ἑκταρῶ
 ἀλλ' ἴσων ἐς σκαίφας τε πυλάς καὶ φηγον ἱκανῶν· 355
 εὐθὰ ποτ' οἷον ἐμίμνε, μοχλὶς δὲ μετ' ἐκφυγεν ἱορμήη.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἀέλω πολεμίδας μιν ἑκτορι δίφῳ,
 ἀφρὼν ἱερά δι' ῥεκταῖς καὶ πανταὶ θεοῖσιν,
 καθήσαντες τεῦ ναφας, ἐπὴν ἑλαδὲ προφρευσσα,
 ὀπτσεαι, ἣν ἐβλήσθαι, καὶ αἱ κεν τοὶ τα μεμῆλῃ
 ἦρι μαλ' ἑλλησποκτον ἐφ' ἰχθυόοντα πλεόντας 360
 ναφας ἐμας, ἐν δ' ἀνδρας ἐρεσσόμεναι μεμαῖώτας·
 ἐμ δὲ κεν ἑυκλαίην δῶν κλυτὸς ἐνοσιγίας,
 ἱηματι κε τρίτατῳ φθίην εὐβῶλον ἱκομένη.
 ἐστὶ δὲ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κατλίπον ἐνθάδῃ ἑρρῶν· 365
 ἀλλων δ' ἐνθενδὲ χρύσεον καὶ χαλκὸν εὐφρον,
 ἥδε γυναίκας τεύδσανους, παλιν τε σιδήρεον
 ἀγχομαι, ἱάσα λελονχα. γέρας δὲ μοι, ἴσπερ ἐδῶκεν,
 αἷτις ἐφουβρίδσαν ἔλετο κρεῖσσι ἀγαμέμνων
 ἀτρείδης· τῷ παντ' ἀγορεύμεν, ἴσως ἐπιτελλῶ,
 ἀνφάδον· ἰοφρα καὶ ἀλλοὶ ἐπισκυδσονται ἀχαιοί, 370
 ἐμ τίνα ποο δαναῶν ἐτι ἑλπέται ἐκσπαταῆσεν,
 αἶψιν αἰδείην ἐπίεσμενος· οὐδ' αὖ ἐμῶν γε
 τετλαῖν, κυνὸς περ ἐών, εἰς ὧπα ἱδισθῆναι·
 οὐδὲ τι τοὶ βούλας γσυνφρασσομαι, οὐδὲ τι φέρων· 375
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπατήσῃ, καὶ ἤλιτεν· οὐδ' αὖ ἐμ' αἷτις
 ἐκσπαφοῖτο ἑπεσσιν· ἱαλίς δὲ τοὶ· ἀλλὰ ἱεκέλος
 ἑρρετω· ἐκ γὰρ ἑοφρένας ἔλλατο μητίετα δῖος.
 ἐχθρὰ δὲ μοι τοφὸ δῶρα· τίφω δὲ μιν ἐν κάρῳ αἰσῇ·
 οὐδ' εἰ μοι δεκακίς καὶ ἑικοσακίς τόσα δοῖν, 380
 ἴσα τε τοὶ νῦν ἐστί, καὶ εἰ ποδὲν ἀλλὰ γένοιτο·
 οὐδ' ἴσ' ἐς ὀρχόμενοι ποτιμισσεται, οὐδ' ἴσα ἡθῶς
 αἰγυπτίας, ἰοθὶ πλείστα δομοῖς· ἐν κτήματα κείται,
 ἱαὶ θ' ἑκατονπυλοὶ ἐντι, δῖηκοσι δ' αὖ ἑκαστας
 ἀνδρας ἐκσοιχύνοντι συν ἱπποῖσιν καὶ ἰοχέσιν· 385
 οὐδ' εἰ μοι τόσα δοῖν, ἴσα πταμάδος τε κούρῃς τε, 386
 οὐδὲ κεν ἴσως ἐτι θυμῶο ἐμῶν πείσσει· ἀγαμέμνων· 388
 κοφρὴν δ' οὐ γάμω ἀγαμέμνωνος ἀτρείδαο·

οὐδ' εἰ χρυσέῃ ἀφροδίτῃ σκελίδας ἐρίδου,
 Ἔργα δ' ἀθηναίῃ γλαφυρῶν τελεσφορέων,
 οὐδ' ἐμὴν ἰσὺς γάραντο· τοῦ δ' ἀχαιῶν ὡλὸν τελευτῶν,
 ἵπποισι τοὶ τε γέγονε, καὶ ἵπς βασιλείεσσιν ἐστίν.
 ἦν γὰρ δὴ με σάουσι θεοὶ, καὶ φοικαδ' ἱπποῖσιν,
 πηλείδης θὴν μοι στείπε γυναικὰ γαμήσαντα ἄνδρες.
 395 πολλαὶ ἀχαιΐδες ἔσθην αὖτ' ἑλλάδα τε φθίην τε,
 καὶ φραὶ ἀριστεύον, τοὶ τε πτολίεθρα ρυφύοντο·
 ταῖων ἦν κ' ἐθέλονται, φίλῃν ποιήσαντο τάσσοιτο.
 οὐδ' αὖ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσοτο θυμὸς ἀγχιόροιο,
 ὕμναντα μνηστῆρ' ἱπποχόν, ῥέκκοιαν ἱπποχόν,
 400 κτήμασι τερπασθαι, τὰ γέρον' ἐκτίσαντο πηλείδης.
 οὐ γὰρ ἐμοὶ πούτῃ τις ἀσταγασίον, οὐδ' ἵπποισιν
 ἑλπίδα κτήσθαι, ῥέκκοιαν πτολίεθρον,
 τοῦ πρὶν ἐπ' ἑρμηνῆς, πρὶν γ' εἰλθεῖν ἰσὺς ἀχαιῶν
 οὐδ' ἵπποισιν λαίβεσθαι ἀσπληνέας ἐντοσ' ἑρμηνῆς
 405 φοῖβοι ἀπολλῶντος ποδῶ ἐν πετρήεντ' ἦ.
 ἑλπίστοι μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἵπποι μῆλα,
 κτήνη δ' ἐκτὸς ποδῶν, καὶ ἵππων χερσὶν ἀνδρῶν·
 οὐδ' ἐλπίτη, εἴπει' ἄρ' ἐν ἀμειβόμεναι κέρκεος ὀδόντων.
 410 μῆτηρ γὰρ τε με φησι θεά, θεῆς ἀργυροπύδου,
 διχθαδίας κηρὸς φερόμεν θανάτοιο τελευτῆς.
 εἰ μὲν κ' αἶθι μένων τρώων πόλιν ἀμφὶ μαχέμεναι,
 ὥλετο μὲν μοι νόστος, ἀτορ κλέος ἀφίπτεον ἐστίν·
 εἰ δέ κε φοικαδ' ἱπποῖσιν ἐν ἐς πατρίδα γαίῃ,
 415 ὥλετο μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπεὶ δὴρ' αὖ μοι πῆλ' ἔστιν.
 καὶ δ' ἂν τοῖσ' ἀλλήεσσιν ὅγ' ἀπαρμυθήσεται ἡνίκα
 φοικαδ' ἀποπλήθον· ἐπεὶ οὐκ ἐστὶ δῆϊτα τέκνον
 ἑλπίδα ἀνδρῶν· μάλα γὰρ ἔστιν εὐροσκα δόσος
 420 χεῖρα ἑλθὼν ὑπερσυχῆ, νεοαρσένεσσιν δὲ λαῶν.
 ἀλλ' ἱμῶες μὲν νόστος ἀριστεύουσιν ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀποφασθεῖν, τοῦ γὰρ γέρας ἐστὶ γέροντος·
 ἵπποισι δ' ἀλλήν· φραδόμενοι ἐν φρεσὶ μῆτιν ἀμειβόμεναι,
 425 ἦ καὶ σφιν ναῖες τε σπῆναι καὶ λαῶν ἀχαιῶν
 ναῖσιν ἐπὶ γλαφυρῶν· ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἵπποισιν.
 ἵπποισι δ' αἰεὶ δ' ἀρα πάντες ἀνδρῶν ἐγίνοντο σπῆναι,
 430 μῆλον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερὸς ἀνδρῶν ἐστιν.
 ὅσπερ δὲ δὴ μεταφασθεῖν γέρον' ἱπποκλήδα φεικίως,
 διακρυφ' ἀναπρήσσειας, περὶ γὰρ δὲ ναῖσι ἀχαιῶν
 εἰ μὲν δὴ σάουσι γε μετὰ φρεσὶ, φασίην' ἀχιλλεύς,
 435 βαλλῆσαι, οὐδ' ἐμὴν πῶς ἀμύψουσιν ναῖσι βοήσῃσι
 πῦρ ἐθέλεις ἀνδρῶν, ἐπεὶ χυλὸς οὐκ ἐστὶ θυμῶ·
 πῶς αὖ ἐπειτ' ἀπὸ σπῆος, φίλον τέκος, αἶθι λιπυμένῃ
 οἶος; σοὶ δὲ μ' ὑπερσυχῆ γέρον' ἱπποκλήδα πηλείδης
 ἱμῶσι τῶν, τότε δ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνωνι κέμεναι

νηπιον, ουκ ὦν Γεῖδοθ' ομοῖοιο πτολιμαῖο,
 αὐδ' αγορεων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπες τελευθωτιν·
 τοονεκα με προσεῆκε διδασκαμεναι ταδε παντα,
 μυθων τε ῥήτηρ' εμεναι, πρῆκτηρα τε ἔργων.
 ἴως αν επειτ' απο σεο, φιλον τεκος, οὐκ εθελοιμι
 λειπεσθ', ουδ' ει κεν μοι τυποσταιη θεος αἴτος,
 γηρας αποχυσῆσας, θησεν νεον ἱθαβαοντα,
 ἴοιον ἴοτε πρῶτον λιπον ἑλλαδα καλλιγυναικα,
 φευγων νεικα πατρος αμύντορος ορμένιδαο·
 ἴος μοι καλλακιδος περι χῶστατο καλλικομοῖο,
 την αἴτος φιλεσκεν, ατίμαδσεσκε δ' ἱακοτιν,
 μητερ' εμην· ἱη δ' αἶεν εμε λισσεσκετο γονεων,
 καλλακιδι προμιγναι, ἱν' εχθῆρει γεροντα.
 τῇ πιδομην, και ερεκσα' πατηρ δ' εμος, αἴτικ' οἶσθενς,
 πολλα κατῆραστο, στυγερας δ' επεκεκλετ' εριννας,
 μη ποτε γονεας' εμοισιν εφασσεσθαι φιλον ἴοιον
 εως μεθεν γεγαῶτα· θεοι δ' ετελεον επαραι.
 τον μεν εγω βουλεῖσα κατακταμεν ἱοσυῖ χαλκῷ,
 αλλα τις αθανατων πασεν χολαν, ἴος ε' ενι θυμῷ
 δημοῖ εθηκε φατιν και ονειδεα πολλ' ἄνθρωπων·
 ἴως μη πατροφονος μετ' ἀχαιοισιν καλσειμην.
 (ενθ' εμοι ουκετι πανταν ερητυετ' εν φρεσι θυμος,
 πατρος χωομενοῖο, κατα μεγαρα στροφασθαι.
 η μεν πολλα ἱεται και ανεπσιοι αντιαοντες
 αἴτοιο λισσομενοι καταρητυον εν μεγαροισιν·
 πολλα δε ἱφια μηλα και ἑλλιποδας ἑλικας βαῖς
 εσφαδσον, πολλοι δε σνες θαλεθοντες αλοιφῇ
 ἑφομενοι τανυοντο δια φλογος ἱηφαιστοῖο·
 πολλον δ' εκ κεραμων μεθυ πιεετο τοῖο γεροντας.
 ἱενναυχις δε μοι ἀμφ' αἴτῳ παρα νυκτας ἱαφον·
 ἴοι μεν ἀμειβομενοι φυλακας ἱεχον· ουδε ποτ' εσθη
 πυρ, ἱετερον μεν τυπ' αἰθοντοσῇ, ἱεύτερες αἴλης,
 αλλο δ' ενι προδομῷ, προσθεν θαλαμοῖο θυραων.
 αλλ' ἴοτε δη δεκατη μοι επηλυθε νυκς ερεβεννη,
 και τοτ' εγω θαλαμοῖο θυρας πυκινως αραρυιας
 ἑρήγσανς εκσηλθον, και τυπερβορον ἱερκιον αἴλης
 ρεφα, λαθων φυλακας τ' ἄνδρας, δμῶας τε γυναικας.
 φευγον επειτ' ἀπανευθε δι' ἑλλαδος ευρυχορεο,
 φθίην δ' εκστικομην εριβαῶλακα, μητερα μηλων,
 ες πηλεφα ἱαναχθ'· ο δε με προφρων τυπεδεχτο,
 και μ' ἐφιλησ', ως ει τε πατηρ ἴον παιδα φιλησῇ
 μῶνον, τηλυγετον, πολλοισιν επι κτεατεσιν·
 και σε τοσοῖτον εθῆκα, θεοισ' ἐπιεικελ' ἀχιλλεῖ,
 εκ θυμῷο φιλαων· επει ουκ εθελεσκες ἱαμὶ αλλῷ
 ουτ' ες δαιτ' ἱμεναι, ουτ' εν μεγαροισι πασασθαι,
 πριν γ' ἴοτε δη σ' επ' εμοισιν εγω γονεασι καθίσσας,

440

I

445

450

455

456

458

460

465

470

475

480

482

485

επισκοφὸ θ' ἀδσαιμι προταμιῶν, καὶ τοῖνον ἐπισχῶν.

I

πολλαὶ μοι κατεδάσμεν ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα

490

τοῖνοφ, ἀποβλυδῶσιν ἐν νηπιῇ ἀλεγμυῇ.

ἔως ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον, καὶ πολλὰ ἐμογησα,

τὰ φρονέων, τοῖ μοι οὐτὶ θεοὶ γόνον ἐπιστελέειν

πᾶς ἐμεῖ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπίφεικελ' ἀχιλλεῖ,

495

παισόμεν, ἵνα μοι πᾶς ἐφείκεα λόγος ἀμυγῆς.

ἀλλ', ἀχιλεῖ, δαμασὼν θυμὸν μέγαν' αὐδὲ τί σε χερὶ

νῆλες ἤτ' ἐχέον' στρεφτοὶ δὲ τε καὶ θεοὶ αἶτοί,

τῶν περ καὶ μεδέων ἀρετῇ, τίμῃ τε, βίῃ τε.

καὶ μὲν τὰς θυέσσιν καὶ εὐχαλῆς ἀγανῆσιν,

500

λοιβῇ τε, κνισσῇ τε, παρατροπαιοὶ ἀνθρώποι

λίσσομενοι, ὅτε κεν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμαρτῇ.

καὶ γὰρ τε λίσαι οὐτὶ διὸς κοῖραι μεγαλοῖ,

χωλαὶ τέ, ρυῖσαι τέ, παραβλαῦπες τ' ἐφθαλμοί·

ταὶ ρα τε καὶ μετασισθ' ἀφάτης ἀλεγόντι κινύσται.

505

τῇ δ' ἀφάτῃ σθένει τε καὶ ἀρτίπος· ἴσσηκα πάντας

πολλοὺς ὑπεκπρέθει, φέανται δὲ τε πάντας ἐπ' αἶαν,

βλαπτόντο· ἀνθρώποις· ταὶ δ' ἐκσάσσονται ὀπίσθῃ.

ἔως μὲν τ' αἰδέσθαι κοῖρας διὸς, ἀσπονδὸν ἰόντας,

τὸν δὲ μεγ' ᾤησαν, καὶ τ' ἐκλύον εὐχσάμενο·

510

ἔως δὲ κ' αἰνῆται, καὶ τε στερῶς ἀποφασγῇ,

λίσσονται· ὃ ἀρα ταῖς διὰ κρονίῳνα κινύσται,

σφ' ἀφάτην ταμ' ἵππεσθαι, ἵνα βλαφθὸς ἀποτίσῃ.

ἀλλ', ἀχιλεῖ, πορὲ καὶ σὺ διὸς κοῖρῃσιν ἵππεσθαι

τίμην, τῇτ' ἀλλῶν περ ἐπιγναμπεὶ νόον ἐσθλῶν.

515

εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπίσθ' ὀνομάσσοι

ἀτρεφίδης, ἀλλ' αἶψ' ἐπίδραφελος χαλεπᾶνοι,

σὺκ' ἀν' ἐγῶν σε μῆνιν ἀπορίπτουσα ἀειδίμην

ἀργαίοισιν ἀμυγᾶμεναι, χάταπτοι περ ἐνπῆρ'

νῦν δ' ἵαμα τ' αἶψα πολλὰ δίδοι, τὰ δ' ὀπίσθεν ὑπεσθῇ,

520

ἀνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπρεσθῆκεν ἀριστοῖς,

κρίναμενος κατὰ λαφῶν ἀχαιϊκῶν, τοῖτε σοὶ αἶψ' ὀ

φιλτατοὶ ἀργείων' τῶν μὴ συγὲ μύθον ἐλεγχῆς,

μηδὲ ποδᾶς· πρὶν δ' οὐτὶ νημεσῆτον κεχολῶσθαι.

τοῖσιν καὶ τῶν πρὸθεν ἐπυθόμεθα κλειῖ ἀνδρῶν

525

ἱερῶν, ὅτε κεν τιν' ἐπίδραφελος χολὸς ἵκοι,

δῶρητοί τ' ἐπέδοντο, παραίρητοί τε ἵππεσσιν.

μεμῆμαι τοδὲ ἔργον ἐγὼ παλαι, οὐτὶ νῆον γε,

ἔως ἤν' ἐν δ' ἑμὶν ἔραω πάντες φίλοισιν.

κουρητὲς τ' ἐμαχόντο καὶ αἰτωλοὶ μενεχαρμαι

530

ἀμφὶ πόλιν καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλοισι ἐναρίδον·

αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυγῶμενοι, καλυδῶνος ἐραννῆς·

κουρητὲς δὲ, διαπραδῶν μεμαφῶτες ἀρεῇ.

καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσοδρόνος ἀρτεμὶς ᾤρσειν

χῶσαμεν, τοῖ τοι οὐτὶ θαλυσία γονῆσ' ἀλοφῆς

Hom.

O

φοινεὺς ῥεκάσ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δακρυῖν ἐκείωντες· 535
 ἢ δὲ χολώσασμαι, ἴδεν θανάτος, ἐλτοχέμεναι· 536
 ὄρσεν ἐπὶ χλοῖνῃ σὺν ἀγρίῳ, ἀργυρόντα· 537
 ἰός κακὰ πολλὰ ἄρδασκε Γέβαν φοινεὺς ἀλόχῃ· 540
 πολλὰ δ' ἰογὲ πρὸ βελυμνα χαμαι, βάλα δένδρεα μακρὰ· 541
 ἀτῆσι φρίδῃσι, καὶ ἀτρίσιν ἀνθεσιν ἔμψαν· 542
 τὸν δ' ἱυῖος φοινεὺς ἀπείπταιεν μάλα σφίρας· 543
 πολλέων ἐκ πόλιων θηράτορας ἀνδρῶς ἀνῆρως· 544
 καὶ κυνάς· οὐ μὲν γὰρ κ' ἑδάμη παῖροισι βροτοσίῃ· 545
 τὸσος ἔην, πολλὰς δὲ πυρὸς ἐπέθῃ· ἀλυσμένη· 546
 ἢ δ' ἀμφ' ἀτῆν ἐβῆκε πολὺν κλάδον καὶ αἰνέτην· 547
 ἀμφὶ στυος κεφαλῇ καὶ δερμασί· ἀμυγνόντι· 548
 κούρητων τε μέσσην καὶ αὐτῶν μενοειμένον· 549
 ἰοφρα μὲν ὦν μάλα σφίρας ἀρτίφρονας πελαγίστας· 550
 τοφρα δὲ κούρηται· κακῶς ἦν· οὐκ ἔδυναντο· 551
 τειχεὸς ἐκτοσθεν ἔμμενεν, πρὸς περ ἐντος· 552
 ἀλλ' ἵτε θῆ μάλα σφίρας ἐδὺ χολός, ἵσαστε καὶ ἄλλαν· 553
 ἰοκλάνει ἐν ἐτήθεισι καὶ πυκνῇ περ φρονέοντι· 554
 ἦτοι ἴο, μήτρε φίλῃ, ἀλβουῇ χροῖσινος κούρη· 555
 κείτο παρὰ μνηστῇ ἱαλοχρῶ, καλῇ κλέσπασσῃ· 556
 κούρῃ μαρπίσσης καλλίσφωρος· ἐυτηνέης· 557
 ὕδα θ', ὅς κάρτιστος ἐπὶ χθονίων γένετ' αἰνέων· 558
 τὼν τότε· καὶ οἱ Γυναικῶς ἐκείτης ἱαλλὰτο τοῖσιν· 559
 φοβεῖσθ' ἀπολλῶνος, καλλίσφωρος· ἱακκὰ κούρης· 560
 τὴν δὲ τότε· ἐν μαγαροῖσι πατὴρ καὶ πατήρ μήτηρ· 561
 ἀλκυονὴν καλέσσαν ἐπῶμεν, ἱακκὰ· ἀρ' αἴτης· 562
 μήτηρ, ἀλκυονος πολυπενθεος αἰὶον ἱακκῶν· 563
 κλαῖ, ἵτε μιν ἱακκῶν ἀνταρτῆσι φοβῶς ἀπολλῶν· 564
 τῇ ἰογὲ παρκατέλεχτο, χολὸν θυμῶν περσῶν· 565
 ἐκς ἀρεῶν μήτρες κεχλωμένους, ἢ οἱ θεοὶ· 566
 πολλ' ἀχέοντα· ἦρᾶτο καὶ ἐμνήτατο φοβεῖ· 567
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφρόβην· χερσὶν ἀλάει· 568
 κικλήσκοντα· αἰδῆν καὶ ἐκείνην παρσεφῶσαν· 569
 προχὺν καθέδουμένην, δυνάτο δὲ δακρυῖν· κούρη· 570
 παιδί δομεν θανάτον· τῆς δ' ἡεροφάντις ἐμνήτα· 571
 ἐκλούεν ἐκς ἀρεβασφί, ἀμυγνόντι· ἡτρε ἱακκῶν· 572
 τὼν δὲ ταχ' ἀμφὶ πυλῶς ἱακκῶς καὶ δούρας ἀρεβασφί· 573
 πυργῶν βαλλομένων· τὸν δ' ἀλυστόντο χερσὶν· 574
 αὐτῶν, παμπρὸν δὲ θῆον ἱακκῶς ἀρεβασφί· 575
 ἐκσελθεῖν καὶ ἀμυγνόντι, ἱακκῶς χροῖσινος μενοειμένον· 576
 ἱοκλάνει ἐν ἐτήθεισι καὶ πυκνῇ περ φρονέοντι· 577
 εὐδα μιν ἦν ὡς ἱακκῶς παρκατέλεχτο, χολὸν θυμῶν· 578
 σεντηκοντογυῖον· ἐπὶ μὲν ἱακκῶν, ἱακκῶς· 579
 ἱακκῶν δὲ, πύλιν ἀρεβασφί, ἱακκῶς· 580
 πολλὰ δὲ μιν ἱακκῶς ἀρεβασφί, ἱακκῶς· 581
 οὐδοῖ ἐπ' ἐν βαβάσῃ ἱακκῶς· 582

σείων κολλήτας στανίδας, γόνυδ' ἄρ' ἔρπον· I
 πολλά δ' εὖ τοι γὰρ κἀνὸν καὶ κούνην μήτηρ
 εἰσισσύν· ὁ δὲ μάλλον ἀνέσθ'· πολλά δ' ἔταίρων· 585
 τοὶ τοὶ κούνηται καὶ φιλεῖται ἦσαν ἱσχυροὶ
 ἀλλ' οὐδ' ἔως τοῦ θύμονος ἐν στήθεσσι κείνοι,
 πρὶν γ' ἔτε δὴ θαλάμῳ πυκ' ἐβαλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πυργῶν
 βαῖνον κούρητες, καὶ ἐνερῆθον μέγα ἱσχυ· 590
 καὶ τότε δὴ μελεαγρὸν ἰσχυροῦ παρακοίτης
 λίσσεται ὀδύρομεν, καὶ τοὶ κατελεγον ἱσχυροὶ
 κηδ'· ἔως ἀνδραποῖσι πέλει, τὸν ἱσχυ ἱσχυ·
 αὐτὰρ μὲν κτείνοντι, πολὺν δὲ τε πυρ ἀμαυῖναι,
 τεκτα δὲ τ' ἄλλοι ἀγασσι, βαδεδόκοντες τε γυναῖκας· 595
 τοὺ δ' ὤρινετο θυμὸς ἀκαλόντος κακὰ ἔργα·
 βῆ δ' ἰμεναί, χροὶ δ' ἔστε ὀδυρόμενο πανφάνοτα.
 ἔως το μὲν αἰσχροῖσι ἀπ' ἡμῶν κακὸν ἔργον,
 φεικσας ἰὼ θυμῷ· τῷ δ' οὐκ ἐτι δῶρ ἐτίθεσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἡμῶν καὶ αἴσας· 600
 ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νοεὶ φρεσὶ, μὴδ' ἐπὶ θαμνῶν
 ἐνταῖθα τρεπέσῃ, φίλος· κακὸν δὲ κεν εἴη
 ναῖσι καθεμένῃσιν ἀμύνεμεν· ἀλλ' ἐπὶ δῶροις
 ἐρχεο· φείδου γὰρ σὲ θεῶ τίσοντιν ἀχαιοί· 603
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 606
 φοῖνικες, ἄττα, γέρας, διστρεφες, οὐτι μὲ ταῦτα
 χρὴ τίμης· φρεσὶ δὲ τετίμῃσθαι διὸς ἀνδρῶν· 608
 ἀλλὰ δὲ τοὶ ἔρεα, σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλετο στήθεσσι· 611
 μὴ μοι γόνυ κέρε θυμὸν ὀδύρομενος καὶ ἀχέων,
 ἀτρεῖδ' ἱεροῖ φέρων χάριν· οὐδ' ἐπὶ σὲ χρὴ
 τὸν φίλεον, ἵνα μὴ μοι ἀπεχθῆναι φίλεοντι·
 κἄλον τοι γόνυ μοι τοὺ κηδόμεν, ἔως καὶ με κηδῇ· 615
 ἔσται δ' ἀγγελεῖσθαι, σὺ δ' αἴσας λίσσαιο· μιν
 εὐνῇ ἐν μαλακῇ· ἱαμὰ δ' ἦοι φανομένηφι
 φράσσομεθ', ἡ καὶ νεομεθ'· ἐφ' ἡμετέρ', ἡ καὶ μενομένη· 617
 ἦ, καὶ πατρὸς τοῦ ἐπ' ὄφρ' ἐνέσθ'· οὐδ' ἐπὶ
 φοῖνικι στορεσθῇ πυκνὸν λίσσας, ἱσχυρὰ τάχιστα
 ἐκ κλισίης νοστήσο μεδούατο· τοῖσι δ' ἀρ' αἴσας
 ἀντίθεος τελαμωνιάδης μετὰ μύθοις εἰσέειπεν· 620
 διόγονες λαφύραδ' ἀνδρῶν, πολυμήχαν' ἱσχυροὶ,
 ἴομεν· οὐ γὰρ μοι δοκεῖ μύθοιο τέλει
 τῆς γ' ἱσχυ κρῆσθαι· ἀπαμειβόμενος δὲ τάχιστα
 χρὴ μύθοις δαμναῖσθαι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ εἶναι,
 τοὶ πόδε νῦν ἔσται περὶ δόξαν· αἴσας Ἀχιλλεύς
 ἀγρίον ἐν στήθεσσι· εἴδοιτο μεγαλήτορα θυμὸν,
 σχετλῆος! οὐδ' ἀντιτρέπεται φίλετος ἱσχυροῦ· 630
 κηδῆς! καὶ μὲν τις τε κασιγνήτοιο φονεὶ
 ποινῇ, ἡ τοῦ πατρὸς ὀδυρόμενο τέλει
 καὶ ὁ μὲν ἐν δηρῷ μένει αἴσας, πολλὰ ἀποτίσαντες· 632

τοο δε τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀθήκωρ,
 ποιὴν δεχσάμενος· οἱ δ' ἀληγτον τε κακὸν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν· τεινεκα κέβηρ
 οἷς· νῦν δε τοὶ ἑπτα κάρτισ' ἔχουσιν ἐκτόχ' ἀριστάς,
 ἀλλὰ τε πολλὰ ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἑλῶν ἐνὶ θυμῷ,
 αἰδεσσαι δὲ μελαθρόν· ὑπεΐροφιοι δὲ τει εἰμὲν
 πληθύουσ ἐκ δαναῶν, μεμαρμέν δε τοὶ ἐκτόχων ἀλλων
 κηδιστοὶ τ' εἶναι καὶ φίλτατοι, τοσοὶ ἀχαιῖται.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 αἶψα διόγενες, τελαμῶνι, κοῖραν λαΐων,
 πάντα τι μοι κατὰ θυμὸν εἰδῶσ' ὀϊστήσασθαι·
 ἀλλὰ μοι τοῖδ' ἀνέται κραδίη χολῶ, ἵεσσι· ἐκείνους
 μνησσομαι, ἵος μ' ἀστυφίλον ἐν ἀργείοισιν ἐρεῖσεν·
 ἀλλ' ἑμῆες ἐρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀποφασίθ'·
 οὐ γὰρ πρὶν πολεμοφὸ μεδησομαι ταυματοπύτης,
 πρὶν γ' ἵσιον πριαμοφὸ δαΐφρονος, ἑκτόρα δῖον,
 μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ ναῖας ἵκεσθαι.

ἴως ἐφάβ'· οἱ δὲ ἑκάστος ἑλῶν δέπας ἀμφικυπέλλων,
 σπένδσαντες, παρὰ ναῖας ἴσαν παλιν· ἦρχε δ' ἰδοῦσ' αἶψα
 πατροκλὸς δ' ἑταροῖσιν, ἰδὲ δμῶές· ἐκελύετον
 φοινίκι στορεσάι πυκινὸν λείχους ἵοτι τάχιστα.
 ἦαι δ' ἐκίπτεθ' ὀϊστοῖσιν ὀϊστοῖσιν λείχους, ἴως ἐκελύετον,
 κῶεα τε, ἱρήγους τε, λείχους τε λείχους ἀλόν.
 εὖθ' ἰο γέρον κατέλεχτο, καὶ ἦσα δῖαν ἐμμεν.
 αἶψα Ἀχιλλεύς ἔειπε μύχῳ κλισίῃς ἑυπύκνου
 τῷ δ' ἀπὸ παρκατέλεχτο γυνή, τὴν λεισβόβην ἦγεν,
 φορβαντος θυγατὴρ, διωμῆδη καλλιπαρῆος.
 πατροκλὸς δ' ἑτέρωθεν ἐλεχάτο· παρ' δ' ἀπὸ καὶ τῶ
 Ἰφίτις ἑυδωάνος, τῇ τῷ πορὶ δῖος Ἀχιλλεύς,
 σκῆθρον ἑλῶν αἰπύαν, ἐνέειπε πτολίεθρον.

ἦαι δ' ἵοτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀτρεΐδα' ἔγχεοντο,
 τοὺς μὲν ἀπὸ χερσέσσιν κυπέλλοις· τοὺς ἀχαιῶν
 δέδεχατ' ἀλλοθεν ἄλλος ἀναστάδων, ἐκ τ' ἐρεῖστο
 πρῶτος δ' ἐκσερεῖνε Ἰανναῖος ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·

ἴσπερ' ἀγέ μ', ὦ πολυαῖν' ἰδοῦσε, μέγα κῆδος ἀχαιῶν,
 ἦ ρ' ἐθέλει ναῖεσιν ἀλεῖσθ' ἀνὰ δαΐον πῦρ,
 ἦ ἀπέειπε, χολὸς δ' εὖ ἔχει μεγαλήτορα θυμῷ,
 τὸν δ' αἶψα προσέειπε πολυτλαὺς δῖος ἰδοῦσ' αἶψα·

ἀτρεΐδην κῆθεσθε, Ἰανναῖος ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 κείνος γ' οὐκ ἐθέλει σβεσσοῖσι χολόν, ἀλλ' ἐπὶ μέλλον
 πιμπλάνεται μένος· οὐδ' αἰνέται, ἦδε σα δαΐκα·
 αἶψα σε φραδασέσθαι ἐν ἀργείοισιν ἀπαρῆν,
 ἵπκως κεν ναῖας τε σάψῃ καὶ λαΐων ἀχαιῶν
 αἶψα δ' ἠπειλήσεν ἱάμεν· οἱ φαίνοντο φιν
 ναῖας ἑυσελμοὺς ἑλῶν· ἑλκεμένον ἀμφιέχουσας
 καὶ δ' ὦ τοῖς· ἀλλοῖσιν εἴη παρκατέσθαι.

- ῥῆμαδ' ἀποκλέψαν· ἐκεῖ οὐκ ἐστὶ δῆϊτε τρυμνῶν
 ῥιγίδια· αἰκυνίης· μαλαὰ γὰρ ἔσθαι εὐρυπῶτα δούρας
 χεῖρα ἔειπεν ὑπερῆρχε, τεθάρσθησαντι δὲ λαοί·.
 ἴως εἰσὶν· οἱ δ' ἀρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο διακτῆ·
 ὅςθ' ὁ λαοὶ ἦσαν τετίφητες τοῖς ἀχαιῶν·
 ὅσπερ δὲ δὴ μετέφρασε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἀτρεΐδην κούδιστε, βασιλεὺς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 μὴδ' ὀφείλες λίσσεσθαι ἀμώμωνα πηλεΐφωνα,
 μυρία δῶρα δίδως· τοῦ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἀλλῶς,
 οὗ αἶ μιν πολὺ μαλλὼν ἀγῆνορ ἦσιν ἀντήκαε·
 ἀλλ' ἦτοι κείνῳ μὲν εἴσαομεν, ἡ κεν ἰήτιν,
 ἡ κε μνη· τότε δ' αἶτε μαχησεται, ἰσπερὶ κεν μὴ
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνωγῇ, καὶ θεὸς ὀρεῖ·
 ἀλλ' ἀγεθ', ὡς ἂν ἔγωγε σκοπῶ, πεπρωμένα πάντες
 οὐδ' ἂν κοιμησάσθε, τεταρπόμενοι φίλων ἥτορ
 σῖτοιο καὶ βοσκοῦ· τοῦ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκῆ·
 αἶψαρ ἐπὶ κε φωνῇ καλῇ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλιμῶς πρὸ καίαν ἰεχερίην λαφὸν τε καὶ ἱπποῦς
 στυφύων· καὶ δ' αἶψα ἐνὶ πρῶτασι μαχεσθαι·
 ἴως εἰσὶν· οἱ δ' ἀρα πάντες ἐπῆνησαν βασιλῆϊ,
 μύθῳ ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο·
 καὶ τότε δὴ σπένδοντες ἔβαν κλισίῃσδε ἱεκάστοις·
 εὐθαδ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ἱπποῖσιν δῶρον ἔτελλον·
 ἄλλοι μὲν παρὰ καίσιν ἀριστεῖας παναχαιῶν
 ἔδονον παννυχίοι, μαλακῶ δὲ δαμῆμενοι ἱπποῖ·
 ἀλλ' οὐκ ἀτρεΐδην ἀγόμεμενον, ποιμένα λαφόν,
 ἱππὸς ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ἱορμαίνοντα·
 ἔως δ' ἐπὶ τὸν ἀστρακτῆ ποταμὸν ἤϊοντο·
 τευχῶν ἡ πολὺν ὀμβρὸν, ἀθεσφατόν ἡς χαλαδῶν·
 ἴως πυκιν' ἐν στήθεσσιν ἀνίστατο χεῖρ·
 ἀφ' ὧν ἐν κραδίῳ· τρέποντο δὲ τοὶ φρεσὶν ἐντός·
 ἦτοι τοῦ ἐς πῦλιν τοῦ τραφικὸν ἀβήσεις,
 βαλμαδσεν πυρὰ πολλὰ, τὰ κατὰ ῥιγίδια πρὸ,
 αἶψα στυμνῶν τ' ἐναπὴν, ἱερὰ δὲ τ' ἀνδραπῶν·
 αἶψα τοῦ ἐς νείας τε ῥίδοι καὶ λαφὸν ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προβελύμεν ἱεκάστοις χεῖρας
 ἱπποῖσιν ἐόντι δι· ῥέγα δ' ἐστὶν κούδιστος κούρ·
 ἔδε δὲ τοὶ κατὰ βαρύν ἀριστερῇ ἐφαινετο βοῶν,
 νειστόρ· ἐπὶ πρῶτον νηλείϊον εἰθέμεν ἀνδρῶν,
 εἰ τίνα τοὶ γόνυ μῆτιν ἀμώμωνα τεκτῆσται,
 ἱήτης ἀλεσκικακὸς πάντας δαίμονας· γένεϊται
 ὀρθῶν δ' ἐνδύει περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποδὶ δ' ἱππο λαπαρῶσιν ἐδάκατο καλά πεδίλα·
 ἀμφὶ δ' ἐπὶ δαφνοῖν ἐφίστατο δερμὰ λεόντος
 αἰθῶνος, μεγαλόφρονος, κούδιστος· ἱεκάστο δ' ἐπ' ἔχους·
 ἴως δ' αἶψα μετ' ἐλάφον ἔχε τρέμας· οὐδὲ γὰρ αἶψα

ἱππος ἐπὶ βλεφάρῳ κεν ἐφίεσθαι, μή τι πῶσεντι
 ἀργεῖοι, τοὶ δὲ ἰδὲν ἱεῖν καὶ κλῆν, ἐφ' ὧν γὰρ
 ἤλυθον ἐς τροίην, πέλεμακ' ἔρασαν ἱερμαίνοντες
 παρδαλεῇ μὲν πρῶτα μεταφρατὴν πυρὶ καλῶντες
 ποικιλήν, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃ κεφαλῇφι αἰήρας
 θῆκατο χαλκίην· ἄρου δ' ἔλλετο χεῖρ' ἀκαχίῃ·
 βῆ δ' ἱμὲν ἀνστήσαν ἰὸν ἱαδελφεόν, ἵος μὲγα πάντας
 ἀργεῖων ἐφάνασαι, θεὸς δ' ἴως τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' ἱεὺρ' ἀμφ' ὦμοισι τήθημεν ἐντὶ καλῶ,
 νάβι παρα πρυμνῇ· τῷ δ' ἀσπασίος γενεὶ ἔλθων.
 τὸν προτερος προσέειπε βαῖν' ἀγαθὸς μενεαλῆς·
 τίθ' ὄτῳ, ἦθις, κορυσσεῖαι· ἢ τί' ἱεταίρων
 ὀτρύνεις τροφῆσιν ἐπισκαπὸν· ἀλλὰ μάλ' αὖτως
 ὀδιδῶ, μὴ οὕτως τοὶ ἱπποσχηταὶ τοδὲ ἔργον,
 ἀνδρας δυσμένειας σκοπιάσμεν οἷος ἐπελθῶν,
 νυκτὰ δι' ἀνθροστὴν· μάλ' αὖ τις θρασυκαρδὴς ἐσται.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
 χρὴ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διατροφῆς ὦ μενεαλῆ,
 κερδαλεῆς, ἣ τις κεν ἐρίσεται ἡδὲ σαῶσαι
 ἀργεῖοις καὶ νάβας· ἐπεὶ δῖος ἐτραπέτο φρήν.
 ἱεκτορεῖο' ἀρα μάλ' ὅλον ἐπὶ φρεν' ἐθήχ' ἱεροισιν·
 οὐ γὰρ πῶ ἱδομην, αὐτ' ἐκλυῶν αὐτῷδ' ἑσάντος,
 ἀνδρ' ἵνα τοσαυτὴ μερμερ' ἐφ' ἡματι μῆτις πασθῇ,
 ἵος ἱεκτωρ ἐρακσέ δι' ἑφίλος ἱυίας ἀχαιῶν,
 αὐτῶς, οὔτε θεῶς ἱυῖος φίλος, οὔτε θεοῖα
 ἀλλ' ἰθὺ νῦν, αἰδάντα καὶ ἰδομένε' ἀκαλεσσαν,
 ριμφα θεῶν ἐπὶ νάβας· ἐγὼ δ' ἐπὶ ναστρά διδῶ
 εἰμι, καὶ ὀτρύνει ἀνστήμεναι· αἰετ' ἀδελφῆν
 ἔλθεμεν ἐς φυλακῶν ἱερὸν τέλος, ἧδ' ἐπιτῆλαι
 κείνοιο γὰρ κε μάλιστα πυθόιατο· τοῖο γὰρ ἱυῖος
 σῆμαιναι φυλακῆσι, καὶ ἰδομένεος σπῆσαν.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶτα βοῶν ἀγαθὸς μενεαλῆς·
 πῶς γὰρ μοι μὴθ' ἐπιτελλέαι, ἡδὲ καλεῖς·
 αἶθι μένω μετὰ τοῖσι, δειδεχμένος εἰς ἱὸ κεν εἰδῆν,
 ἢ θεῶν μετὰ σ' αἵτις, ἐπὶν ἱεὺ τοῖς ἐπιτῆλαι·
 τὸν δ' αἶτε προσέειπε ἱάναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 αἶθι μένεεν, μὴ πῶς ἀβροτακόμεν ἀλλήλοισιν
 ἐρχόμενοι· πολλὰ γὰρ ἀνα στρατῶν ἐντὶ κελυβοῖ
 φθηνγέο δ', ἣ κεν ἦσθαι, καὶ ἐγρηγορεῖαι ἀναχθῆναι,
 πατρθεν ἐκ γενεῆς ὀνομαδσάν ἀνδρα ἱεκάστην,
 πάντας κυδαινῶν· μῆδε μεγαλῶσε βυμῇ·
 ἀλλὰ καὶ αἱτοὶ περ ποσειδεῖα· ἱπὸς ποδ' ἀμμι
 δσείς ἐπὶ γιγνόμενοιςιν ἵηται κακότητα βαρύναν.
 ἴως ἔσπῃ ἀπακίμπεν ἱαδελφεόν, ἱεὺ ἐπιτῆλως.
 αἶτ' αὖτ' ἱὸ βῆ ρ' ἱμῆναι μετὰ ναστρά, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' ἱεὺρ' ἐπὶ παρα τὴ κλισίῃ καὶ νάβι μελαινῇ.

πυνή ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἐνταῖα τοικίλ' ἐκείτω· 75
 ασπίς, καὶ δύο δορεῖ, φάειν τε τροφάλαα· K
 παρ δὲ δωσότηρ κείτω παναιφίλος, τῷ δ' ἰὲ γεραίος
 δειωνυβί, ἐπ' εἰς πολέμου φθισήνορα θωρησσοίτο,
 λαβὼν ἀγών· ὅποι οὐ μὲν ἐπέτρεπε γηραὶ λυγρόν·
 ἐφθάρης δ' ἀρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπατήσανς, 80
 ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἐκσερευνέτο μυθήσθαι·
 τίς δ' ἰοτῶν κατὰ ναῖας ἀνα στρατὸν ἐρχέαι υἱός,
 νυκτὰ δὲ ὀφθαλμῶν, τότε θ' αὐδαῖτε βροτοὶ ἄλλοι; 83
 φθόνγεο, μὴδ' ἀκῶον ἐπ' ἐμ' ἐρχεο· τίπτε δὲ σε χρεῖ; 85
 τὸν δ' ἤμειβετ' ἐπειτα δαίνας ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ὦ νειστωρ νηλεΐσθη, μέγα κυδὸς ἀχαιῶν,
 γινώσκει ἀτρεΐδην ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 δσεῖς ἐνείηκε ποταίοσι διανκῆρες, εἰς το κ' αὐτοῖσσι
 ἐν στηθεσσι μινῇ, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ. 90
 πλαῖδομαι ἰφθῖ, ὅπῃ οὐ μοι ἐπ' ὀπμῶσιν ἱδυμὸς ἱππῶς
 ἴδσανει, ἀλλὰ μέλει πολέμος καὶ κηδὲ ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ δαναῶν περὶ δαδδοιδῇ, οὐδὲ μοι ἦτορ
 ἐνπεδόν, ἀλλ' ἀλαλκνέμεναι· κραδίη δὲ μοι ἐκπῶ
 στηθεῶν ἐκθάρσκει, τρορεῖ δ' ὑπο φάιδιμα γυναι. 95
 ἀλλ' εἰ τι δρᾶνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σε γ' ἱππῶς ἴκασει,
 δευρ' εἰς τοῖς φυλακῆς καταβιομέν, ἱοφρα εἰδόμεν,
 μὴ τοι μὲν καμάτῳ ἱεσθῆναι, ἦδὲ καὶ ἱππῶν,
 κομῆσάντων, αἰτάρ φυλακῆς ἐπὶ πανχὺ λαβάντων·
 δυσμένει δ' ἀνδρὲς σχεδὸν ἴηται, οὐδὲ τι εἰδμέν 100
 μὴ πως καὶ διὰ νυκτὰ μανοιῆσάντων μαχεσθαι.
 τὸν δ' ἤμειβετ' ἐπειτα γερηνὸς ἱεκπῶτα νειστωρ·
 ἀτρεΐδην κυδίστι, δαίνας ἀνδρῶν ἀγαμέμνον,
 οὐ θὴν ἱεκτορὶ πάντα νηματα μῆτιετ' ὀσεῖς 105
 ἐκτελεεῖ, ἴσασι ποσὶ νῦν ἱελεται· ἀλλὰ μιν οἶσω
 κηδεσὶ μοχθήσειεν καὶ πλειοσιν, εἰ κεν ἀχιλλεῖς
 ἐκ χελοῖ ἀργαλεῶς μεταστρεφῇ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἱεκτορὶ ἐγὼ· προτὶ δ' αἶψ' ἐγὼ καὶ ἐγὼ
 ἦμεν τυδεΐδην δορίκλυτον, ἦδ' ἱδοσεία, 110
 ἦδ' αἰφάντα ταχύν, καὶ φυλάεας ἀλκιμον ἦτορ.
 ἀλλ' εἰ τίς καὶ τοῖσδε μετοιχομένος καλεσείεν,
 ἀντιθεὸν τ' αἰφάντα, καὶ ἰδομένηα δαίνακτα·
 τῶν γὰρ ναῖας ἱαντὶν ἱεκάστωτα, οὐδὲ μάλ' ἐγγυς·
 ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδαῖον μενελαόν 115
 νεικῶσω, εἰπερ μοι νειμῶσθαι, οὐδ' ἐκπέσθαι,
 ἴσως ἴσθαι, σοὶ δ' οἶψ' ἐπέτρεπεσεν πονεσθαι.
 νῦν ὀφείλεις κατὰ πάντας ἀριστέας πονεσθαι
 λισσομένους· χρεῖω γὰρ ἱεκάστωτα οὐκετ' ἀνέχτος·
 τὸν δ' αἶψ' ἐπρόειπε δαίνας ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον, ἀλλοτὲ μὲν σε καὶ αἰτίαςθαι ἀνδρῶν· 120
 πολλὰκι γὰρ μεθίει τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονεσθαι,

αὐτ' οὐκ ὦντα κενὸν ἀφραδὴν ἔσται·
 ἀλλ' ἐμεῖ τ' εἰσφοράσθαι, καὶ ἐμὴν παρὰ δόξαν ἔσται·
 νῦν δ' ἐμεῖο πρότερον μὲν ἐπύρηνται, καὶ μοι· ἀπὸ τῆς
 τὸν μὲν ἐγὼ παρὰ δόξαν παλαιοτέρῃ, τῆς ἐν μεταλλῇ.
 ἀλλ' ἴομεν· κενὸς δ' ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἐστὶν ἐνδοξότερος·
 ἐν φυλάκῃ· τὴν γὰρ σφίον ἐπαφροδύνῃ ἀναρῶνται.
 τὸν δ' ἡμεῖς ἐπειτα γερνῶντες ἐκπύουσι· νεώτερος
 τοῦτος οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς
 ἀφροδύνῃ, τοῦ κεν ἐν ἐπύρηνται καὶ ἀναρῶνται·
 ἴως ἔσταιν ἐνδοξότερος παρὰ τῆς παλαιᾶς·
 ποδοὶ δ' ὑπο λαπαρῶν ἐστὶν ἐκπύουσι·
 ἀμφὶ δ' ἀρα χλαίνας περὶ τῆς παλαιᾶς
 δόξης, ἐκπύουσι, τῆς δ' ἐπύρηνται λαπαρῶν.
 ἔσταιν δ' ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 ἢ δ' ἴομεν· κατὰ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 πρώτων ἐστὶν ἐκπύουσι, διὰ μὲν τὴν ἐκπύουσι,
 ἐκ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 φενομένης· τὸν δ' ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 ἐκ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 τὴν δ' ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 νύκτα δι' ἀνθρώπων· τὸν δ' ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 τὸν δ' ἡμεῖς ἐπειτα γερνῶντες ἐκπύουσι·
 διότιν ἐκπύουσι, ἐκπύουσι·
 μὴ νεμεσῶ· τοῦ γὰρ ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 ἀλλ' ἴομεν, τοῦ γὰρ ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 βούλας βούλας, καὶ φενομένης·
 ἴως φαβ'· οὐδ' ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 ποικίλον ἀμφ' ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 βαν δ' ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 αὐτὸς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 τῆς δ' ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 οὐδ' ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 λαμψ', ὡς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 τῆς δ' ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 αὐτὰρ ὑπο κρῆτος· τῆς δ' ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 τὸν παρὰ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 λαμψ' ποδοὶ κινῶνται, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 ἐγὼ, τῆς δ' ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 οὐκ ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 ἴωται ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 ἴως φαβ'· οὐδ' ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 καὶ μὲν φῶνται· τῆς δ' ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 σκετῆς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 οὐ νύ καὶ ἀλλοὶ ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 τῆς δ' ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·
 ταυτὴ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς·

τον δ' αὖτε προσέειπε γεραιότερον ἄνδρα νειότερον·
 ναι δὲ ταῦτα γὰρ πάτερ, φίλος, κατὰ μοῖραν εἴεσθες.
 ἐντὶν μὲν μοῖραι δὲ ἀμείβονται, ἐντὶ δὲ λαοὶ
 καὶ πολῦες, τῶν καὶ τίς ἐποιχομένος καλῶσιν·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὶν βεβήκειν ἀχαιῶες·
 νῦν γὰρ δὴ πάντες ἐπὶ χόρῳ ἵσταται ἀκμῆς,
 ἡ μάλα λυγρὸς ἐλεῖρος ἀχαιῶες, ἡ βίβηται.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, αἶψα ταχύν, καὶ φυλάεες ἱκνῶ
 ἀνστήσων, σὺ γὰρ εἶσι νειότερος, εἰ μὴ ἐλαιοῖς.
 ἴως φαδ'· ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐφύσσετο δερμα λαέοντας.
 αἰθῶνος, μεγαλοῖο, ποδηνέες· ἰόλλετο δ' εὐχῶς·
 βῆ δ' ἰμεναί· τοῖς δ' αὖθις ἀναστήσαντας ἀγὼν ἵηται.
 τοὶ δ' ὅτε δὴ φυλάεσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἐμῖχθον,
 οὐδὲ μὲν ἰσθύναντες φυλάκων ἱγνητοῖς ἵεναν·
 ἀλλ' ἐγρηγορτί γ' ἔσαν τευχέσιν ἵηται πάντες.
 ἴως δὲ κύνες περὶ μῆλα διατρωχέοντα ἐν αἰλῇ,
 θηρὸς ἀκοῖσάντες κρατερὰ φρονέες, ἴως τε καὶ ὕλην
 ἐρχηται δὲ ὀρεσφί· πέλυσ δ' ὀρμηγῆτος ἐπ' αἵματι
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν, ἀπὸ τε σφίσι τυκνὸς ἀλῶσεν·
 ἴως τῶν ἱδυμῶς ἱδυμῶς ἀπὸ βλοφαροῖν ἀλῶσεν,
 πῶτα φυλάσσεσθαι κακῇ· πεδίοις γὰρ αἶψα
 τετραφάδ', ὅπ' ἐπὶ τρέων αἶψαν ἰκνῶν.
 τοῖς δ' ὅτε γέρον γῆθησε ἱδῶν, θρασύνει τα μύθῳ.
 ἰόλλετο νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσεσθαι· μὴδ' εἰς ἱδυμῶς
 ἵκνῶσθαι, μὴ χάρμα γενέσθαι δυσμάνεσιν.
 ἴως ἔσταν ταφροὶ διέσσυτο· τοὶ δ' ἱαμ' ἱεπῶντο
 ἀργεῖων βασιλεῖς, ἴσας κακῶτα βουλήν.
 τοῖς δ' ἱαμ' ἡμῶντος καὶ νειότερος ἀγλαῖος ἱκνῶς
 ἦσαν· αἱτοὶ γὰρ καλῶν γυνμῆταςθαι.
 ταφρον δ' ἐνδιαβάντες ἐρυκτῶν, ἱδρῶντο
 ἐν καθαρίῳ, ἱδῶν δὲ κακῶν διαφαίνετο χῶρος
 τιπτόντων· ἱδῶν αἵτις ἀπὸ τρέων ὀβριμὸς ἱκνῶν
 ἔλυνος ἀργεῖος, ἴως δὲ περὶ πῶς ἀκαλυπτεται.
 ἐνθα καθέδουμένοι, ἴως ἀλλήλοισι πιφαίσκον.
 τοῖσι δὲ μύθῳ ἦρχα γεραιότερος ἱκνῶτα νειότερον·
 ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὲ τις ἀνὴρ πεπιδυῖ· εἴτ' αἵτας
 θυμῷ τολμῆντι μετὰ τρέας μεγαθύμους
 ἀλῶμεν; εἰ τίνα ποὺ δάσει ἱδῶν ἀσχαταῖα,
 ἡ τίνα ποὺ καὶ φημὶ ἐπὶ τρέας πύδουτο,
 ἴσας τε μῆταςθαι μετὰ σφίσι· ἡ μεμῶσιν
 αἶψα μιν παρὰ χρεὶν ἀπὸ τρέας, ἡ πύδουτο
 ἀπὸ ἀναχῶρησιν, ἐπὶ δαμάσαντο γ' ἀχαιῶες·
 ἴσας καὶ πῶτα πύδουτο, καὶ ἀπὸ εἰς ἱδυμῶς
 ἀσκηθῶς, μετὰ καὶ ἱδυμῶν ἀλῶν ἐπὶ.
 ἴως ἐφάδ'· εἰ δ' ἔρη πάντες ἀπὸ τρέας σπῶν·
 τοῖσι δὲ καὶ μετῴσθαι ἀπὸ ἀγλαῖος διαμάνεος.

Hom.

P

νεστορ, ἐμ' οὐρύνῃ κρηδίῃ καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 220
 ἀνδρῶν δυσμενεῶν θυναὶ στρατὸν, ἐγγυς ἔσται, K
 τροφῶν· ἀλλ' εἰ τις μοι ἄντηρ ἱερὰ τέκετο καὶ αἰπὸς,
 μαλλὸν θαλπώρη, καὶ θαρσάλευτερον ἔσται.
 γούν τε δὴ ἐρχομένο, καὶ τοι προ το τοῖ ἐποίησεν,
 ἱοπῶς κέρδος εἴη· μόνος δ' εἰπὲρ καὶ ποσὶν, 225
 ἀλλὰ τε τοι βραχίστων τε νόος, κερπὴ δὲ τε μητις.
 ἴως εἶπαθ'· οἱ δ' ἔδελον διομήδεϊ πολλοὶ τέκεσθαι·
 ἠβελετὴν αἰγαντε δῶα, θεράποντες ἀρεῆος,
 ἠβελῆ μηριονῆς, μάχα δ' ἠβελῆ νεστορος υἱός·
 ἠβελῆ δ' αἰφιδιῆς, δορδικλείτης μένελαος, 230
 ἠβελῆ δ' ἰο τλημῶν ἰδοῦσεφς καταδύνασι ἱομύλων
 τροφῶν· αἰεὶ γὰρ τοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτολμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βασιλεὺς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 τυδαιδῆ διομήδεος, ἐμὸν πεχάρισμῶν θεῖον, 235
 τὸν μὲν δὴ τέταρον ὕψιζήσῃ, τὸν κ' ἐβλήθησθαι,
 φάινομενων τὸν ἀρίστον, ἐπεὶ μερμάρνῃ γε πολλὰι.
 μήδε σὺν, αἰδομένος ὅσσ' ἐφρεσὶ, τὸν μὲν ἀρετῇ
 κατλείπειν, σὺ δὲ χεῖρόν' ὀπασσαι, αἰδοῖς γέλλων·
 εἰς γυνεὴν ἱοράων, μὴ δ' εἰ βασιλεύτερος ἔστιν. 240
 τοῖς δ' αἴτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
 εἰ μὲν δὴ τέταρον γε κίλετ' ἐμ' αἶτον ἱελεσθαι,
 πῶς ἀν ἐπειθ' ὀδυσσεὺς ἐγὼ θεῖοιο λαθοίμην,
 ἴσο περὶ μὲν ἄροφρων κρηδίῃ καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἐν παντεσὶ ποινῶν, φίλει δὲ καὶ παλλὰς ἀθήνῃ, 245
 τόλτοιο γ' ἐπὶ δὴ μὲν, καὶ ἐκ πυρός αἰδομένοιο
 ἀμφοὶ νοστήσασιν, ἐπεὶ περὶ τοῖδε ποσὶν.
 τὸν δ' αἴτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 τυδαιδῆ, μήτ' ἀρ' ἐμὲ μῶλ' αἰνεῖ, μήτε τι νεικεί·
 γειδοσι γὰρ τοι τάττα μετ' ἀργείοισι ἀγορεύουσιν, 250
 ἀλλ' ἴωμεν μάλα γὰρ νόος ἔσται, ἐγγυθὶ δ' ἔσται,
 ἴως γέσπονθ', ὅπλῳ δ' ἐνὶ ὀδυσσέϊ ἐδύνην. 254
 τυδαιδῆ, μὲν ἔδωκε μένεπολεμος θρασυμῆδης
 φασγάνον ἀμφηκὲς, τὸ δ' ἔειπεν παρὰ νῆφ' ἐλπίσαστο,
 καὶ σάκος· ἀμφὶ δὲ τοῖς κούρῃν κεφαλῆφιν ἐθήκεν
 ταυρεῖην, ἀφάλλον τε, καὶ ἀλοφύον· ἦντε κατακτείνετε
 κεκλήται· ρύεται δὲ κερὶ θαλάσῃν αἰδομένην,
 μηριονῆς δ' ἰδοῦσεφς ἰδὼς βίον, ἦδε φαρετρήν,
 καὶ χσιφός· ἀμφὶ δὲ τοῖς κούρῃν κεφαλῆφιν ἐθήκεν,
 ἱρῶνο ποιήτην· πολὺς δ' ἐνὶ στήθεσσι τιμάντοισι, 255
 ἐν τετατο στερεῶς· ἐπτοσθε δὲ λῆξαι ὕδατος,
 ἀργιόδοτος υἱός· ὅστις τέχον ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ἱεὺ καὶ ἐπισταμένους· μῦθος δ' ἐνὶ πίθος ἀρῆμεναι,
 τὴν ρα πῶς· εἰς ἔλκεός· ἀμολύτορος ὀρμίστατο,
 ἐπτοσθε αἰτολύκος, πυκινὸν ὄμιον ἀντιτορήσαν·
 σκανδαίαν δ' ἀρ' ἔδωκε κούρῃν ἀφιδάματι, 260

ἀμφιδάμνης δὲ πάλιν δάκρυ χέειν ἔχοντο·
 αἴταρ ἰο μνηριὸν δὲ καὶ ταῖς φασίηναι·
 δη τοῦ οὐκ ἀποδοῦναι καὶ ἀμφιτεθέντα·
 τῶ δ', ἐπεὶ ὦν ἱεράριον ἐν δαίμοισιν εἴδεται,
 βαν ρ' ἰμεναίη λυπετήρ· δε κατ' αἰθοῖα πακτὰς ἀριστοῖς·
 τῶσι δὲ δεχσίον ἦκεν εὐφροῖον ἐγὺς· ἰδοῦσα
 παλλὰς ἀθηναίη· τῶ δ' οὐκ ἴδον ἀφθαλμοῖσιν·
 νύκτα δι' ὀφθαλμοῖς, ἀλλὰ κλῆροσιν ἀκούσαν·
 χαιρε δὲ τῶ ὀρνιχῶ ἰδοῦσας, ἤρατο δ' ἀθηναίη·
 κλυθὶ μὲν, αἰγυλοχόῃ διος τέκος, ἦντε μοι αἰεὶ
 ἐπ' ἅπαντες· ποιοῖσι παρίστασαι, οὐδὲ σε λήθω·
 κινυμένος· νῦν αἴτε μάλιστα με φίλοι, ἀθηναίη·
 δος δὲ πάλιν ἐπὶ κακῶς· ἰγυκλῆας ἀφικέσθαι,
 ρεκπαντὰς μετὰ ἔργον, ἰο καὶ τροφῆς μελήσει·
 δεῖτερος αὖτ' ἤρατο βαν αγαθὸς διημιθῆς·
 κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, διος τέκος ἀτρυγάνη·
 ἦσπε μοι, ὅς τοτε πατρὶ καμ' ἱεσπὲς τυφρῆς δαίμων·
 σοι δ' αἶ εἶον μετὰ βῆν ἦνιν, εὐρυμετώπων,
 ἀμμητήν, ἦν αὐτῶ ἵππο δσυχον ἦγαγεν ἀνὴρ·
 τῶ τοι εἶον ρεῖσιν, χρῆσιν κερασίη περιχέσας·
 ἰ φως εἶφαν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἐκλύε· παλλὰς ἀθηναίη·
 ἰο δ' ἐπεὶ ἤρῃσαντο διος κατ' ἤ μεγαλοῖο·
 βαν ρ' ἰμεν, ἰωσπε λαφόντα θυμῶ, δια νύκτα μελαιναίη·
 ἀν φονον, ἀν κηκῆας, δια τ' ἄντα, καὶ μελαιναιμα·
 ἰ ἄνδε μὲν οὐδὲ τροφῆς ἀγῆνορος ἦσαν ἱεκταρ·
 ἰουδεμιν, ἀλλ' ἰομυδὶς κηκῆσκειο πάντα ἀριστοῖς·
 ἰοσοι ἔσαν τροφῶν ἱεκητορες, ἦδε μεδοντες·
 τοῖς ἰογ· στυκαλῆσας, πυκινὴν ἠρτυνετο βουλήν·
 τις κεν μοι τοῖς ἔργον ἱπποσχομέας ἱελεσειαν·
 δαίμων ἐπὶ μεγαλῶν· ἰ μῶθος δὲ ἰοι ἀρκίος ἔσται·
 ἰαῖσιν γὰρ δαίμων, τῶ, ὅμοι τ' ἐμὰ χενας ἱεκῶς·
 ἰδὲ κεν ἀριστοὶ στυτὶ βοῶν· ἐπὶ νῆσιν ἀχαίτων·
 ἰοτῶς κεν τλῶν· ἰο τ' αὐτῶ κυδῶς ἱεκῶς·
 νῆσιν ὠκυπορῶν· σκεδὸν εἰλεμεν, ἐκ τε στυβασθαι,
 ἦε φυλασσονται καὶς βοῶν, ἰο τ' ἰο παρὸς περ,
 ἦ ἦδη, χεῖρα· ἰο τ' ἡμετέρῃσι δαίμοντες·
 φυγῶν βουλεῖσιν μετὰ σφισιν, οὐδ' εἰλεαντι·
 ἰοτῶς φυλασσόμενοι, καμῶν ἱεκῶς αἰνῶ·
 ἰο τ' εἰλε· ἐκ δ' ἀρκῶντες ἀκὴν ἐμεινάντο στυτῶ·
 ἦν δὲ τις ἐν τροφῇ βουλήν, ἰομυδῶς ἱοις·
 κηρῶς θεῖοιο, ποδωχῆσας, πηλυχαλκῶς·
 ἰο δὲ τοι θεῖος μετὰ ἐν κακῶς, ἀλλὰ ποδῶν·
 αἴταρ ἰο μόνος ἐν μετὰ πάντε κατ' ἡντήτων·
 ἰο ρα τοτε τροφῶν τε καὶ ἱεκῶν ἱεκῶς παρῶστας·
 ἱεκῶν, ἐπὶ στυτῶν καὶ καὶ θυμῶς ἀκὴν·
 νῆσιν ὠκυπορῶν· σκεδὸν εἰλεμεν, ἐκ τε στυβασθαι·

Κ

270

275

280

285

292

295

300

305

310

315

320

ἀλλ' ἄγε, μοι τὸ σκηπτρὸν ἀναλῆξαι, καὶ μοι ὄρασθαι, Α
 ἢ μὲν τοῖς ἵπποισι τε, καὶ ταρταρὰ παικίλῃ χαλκῷ,
 δώσωμεν, τοὶ φοβέοντιν ἀμύμονα τηλεφίδωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς εἴσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόκης·
 τοφρα γὰρ ἐς ἔτρατον εἰμι διανκτέρας, τοφρ' ἂν ἱκνωμαι 325
 ναῖ' ἀγαμεμνονέην, τοῖσι πόα μελλοντιν ἀρίστοι
 βούλας βούλεσεν, ἢ φευγεμέν, ἢε μάχεσθαι.
 ἴως φαβ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκηπτρὸν λαβεῖ, καὶ τοὶ ἄραουσιν·
 γιδστω νῦν δσείς αἴτος, ἐργιδουπὸς ποσὺς τήρης,
 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐφοχῆσται ἀλλος 330
 τρώων· ἀλλὰ σε φημι διανκτέρας ἀγλαΐεσθαι.
 ἴως φάτο, καὶ ῥ' ἐπεὶ ἱερκον ἀπῶμοσε, τὸν γ' ὀροθυνέ·
 αἴτῃκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο κάμπουα τοπσα·
 ἔασατο δ' ἐκτοσθεν ἱρήνῃν πολιοφὸ λυκοφῶ,
 κρᾶτι δ' ἐπὶ κτιδεῇν κύνεην· τέλει δ' ἱοκσιν αἰκοντα· 335
 βῆ δ' ἰμεναι προτὶ ναῖας ἀπὸ στραταῖ· οὐδ' ἀρ' ἐμελλεν
 ἐλθων ἐκ ναῖων ἀπὸς τέκτορι μύθεον ἀφοῖσεν.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κατὰλῃ' αἰκίλῃν,
 βῆ ῥ' ἂν ἱδον μεμαῖος· τὸν δ' ἐφρασάτο προσκοντα
 διόγενης ἱδοσείς, διομηδεα δὲ προσέφασκεν· 340
 ἴστος τοι, διομηδης, ἀπὸ στραταῖ ἐρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ', ἢ ναῖεσιν ἐπισκοπὸς τῆμετρήσιν,
 ἢ τινα συλγῆσων νεκκων κατὰ τεθυῆδων.
 ἀλλ' ἐφωμην κρῶτα παρεκσέλθεον πεδίοφῳ
 τυτθον· ἐπειτα δὲ κ' αἴτον ἐκαίκεσαντες τέλοισιν 345
 κερκαλιμῶς· εἰ δ' ἀμμε παραφθαῖν τι ποδῶσιν,
 αἶψαι μιν ποτὶ ναῖας ἀπὸ στρατοφιν προτιέλῃσιν.
 ἴως ἀρα φῶνησαντες, παρεκς ἱδοῖ' ἐν νεκυσσιν 349
 κλινητήην· το δ' ἀρ' ὦκα παρεδραμιν ἀφραδῆσιν. 350
 ἀλλ' ἵοτε δὴ ῥ' ἀπεν, ἱδον τ' ἐπιοῦρα κελονταί
 ἱησιονων, ται γὰρ τε βῶων προφεριστεραι ἐντην
 ἱελλεμεναι νεφο βανυτῆς κῆγτων ἀροτρων·
 τῶ μὲν ἐπεδραμετην· το δ' ἀρ' ἐστῆ δουκον ἀποφασας.
 ἱελλετο γὰρ κατὰ θυμῶν ἀποστρεφσοντας ἱεταροῖς 355
 ἐκ τρώων ἰμεναι, κάλιν τέκτορος στροφνῶντος.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ ῥ' ἀπεσαν δορτήνετες, ἢ καὶ εἰκαστων,
 γνῶ ῥ' ἀνδρας δαίσιος, λαίκεσηρα δὲ γονῖατ' ἐνωμα
 φευγεμεναι· τοὶ δ' αἴτσα δυνεμεν ἱορηῆθησας.
 ἴως ὁ ἵοτε κερχαροδοντε δσιν κύνε, ἱεδοτε θήρης, 360
 ἢ κεμαῖ· ἢε λαγοφον, ἀπεργετον ἐνμεντες αἶψαι
 χῶρον ἀν' ἱυλγῆνθ', ὁ δὲ τε προβείητι μεμήκτες·
 ἴως τὸν τυλῆφιδης, ἦδε κτολιπορβος ἱδοσείς,
 λαβοῖ' ἀποτμηκσάντ', ἐδιωκῆτον ἐνμεντες αἶψαι.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ τὰχ' ἐμελλε μίγησεσθαι φυλακῶσιν, 365
 φευγων ἐς ναῖας, τότε δὴ μινος ἐνβαλ' ἀθήνη
 τυλῆφιδῇ· ἵσται μὴ τις ἀχαῖων χαλκοχατῶων

φθαιη επευχασαμενος βιβλιναι, το δε δαδτερος ελθῃ·
δαδτι δ' επαλειψαν προσεφη κρατερος διομηδης·

K

ηε μεν, ηε σε δορσι κίχησονται· ουδε σε φημι
δηρον εμης απο χερως αλυμσεσθαι αιτων ελεδρων.

370

ἦ ρα, και ποχος αφῆκεν, τεκτον δ' ἤμαρτασε φῶτος.

δεχσιτερον δ' ἔκπερ ιεμεν τεύχσφε δορως ακωκη
εν γαιῇ επαγη· το δ' αρ' αυτη, τυρβησεν τε,

374

χλωρος τυκο δδσεος· τω δ' αυθμαινεντ' εκιχητην,

376

χειρων δ' ιαπτευσθη· το δε δακρυδταως λεπος ηυδα·

δσαγγρεσθ', ατταρ εγων εμε λαφσμαι· εστι γαρ ευδαν

χαλκος τε, χρυσος τε, πολυκρηῆτος τε εσθης·

των κ' υμμεν χαρσεαιτο πατηρ απερεισι' απαινα,
ει κεν εμε δσαφον ποποθειτ' επι ναφιν αχαψων.

380

τον δ' απαμειβομενος προσεφη πολυκρητης ιοδσσεφς·

βαρσει, μηδε τι τοι θανατος καταδοφμιος εστω·

αλλ' αγε, μοι τοδε φεσπε, και απρεκως καταλεγσων·

εἴη δ' ιοφτως επι ναφας απο στρατεφ ερχσαι εως,

386

νυκτα δι' ορφναην, ιοτε θ' ευδεντι βροτοι αλλαι;

388

η σ' τεκτωρ προσεῆκε διασκοπεσθαι ιεασστα

388

ναφας επι γλαφυρας; η σ' αφτον θυμωσ απῆκεν;

τον δ' ἤμειβετ' επειτα δολων, τυκο δ' ετρεμε γυναι·

390

πολλῃσιν μ' αφαῖσσι παρεκ νουσ ηγαγεν τεκτωρ,

ιος μοι πηλεφιδῶνος αγαφωφ ρωσυχας τιππης

δωσμεναι κατεμσσε, και ιαρματα ποικιλα χαλκῷ·

ἦσγεν δε μ' ιοντα, θυφην δαι νυκτα μελαισων,

ανδρων δυσμενεων σχεδον εσθαιεν, εκ τε ποθεσθαι,

395

ηε φυλασσονται ναφας βαφαι, ιως το παρος περ,

ἡ ἡδη, χειρσων τυφ' ημεταεῖσσι δαμσστες,

φυγσιν βουλειοιτε μετα σφισιν, ουδ' εδελσσι

νυκτα φυλασσεμεναι, καρακτιφ ιεφιδρσστες κισφ.

τον δ' επιμειδωντας προσεφη πολυκρητης ιοδσσεφς·

400

η ρα νυ τοι μεγαλων δωρων απεραῖετο δοφμος,

ιικπων αιφακιδωφ δαφφρσσες· ια δ' αλεγγσναι

ανδρεσι γε θῆῃσσι δαμηναι, ηδ' ιοχεσθαι,

αλλῷ γ' ἡ αχαψι, τον κδσκατη τεπε ραητηρ.

αλλ' αγε, μοι τοδε φεσπε, και απρεκως καταλεγσων·

405

πω νῦν δευρο ιαων λσπες τεκτωρα, ποιμενα λαφων;

πω δε τοι εντα κπται αρεφια; πω δε τοι ιεκποι;

πως δ' ιαι των αλλων τρδφων φυλασσαι τι και ευναι;

408

τον δ' αφτε προσεῖπκε δολων, τευμηδσς τυιος·

412

τοιγαρ εγω τοι καττα μωλ' απρεκως καταλεγσω·

τεκτωρ μεν μετα τωσιν, ιοσσι βουληφωροι αυτη,

βουλας βουλειφαι θειος παρσ σηρακτι φυλσφ,

415

νσσφιν απο φλωσφβοφ· φυλακως δ' ιαισ εφρσφ, ιηρσφ,

ουφς κερριμενη ρεφεται εφρσφτον, ιωδε φυλασσαι·

ισσαι γαρ τρδφων πορος εσχαρμ, ιωσιν κωκλσφ,

τοι δ' εγρηγορθάντι, φύλασσεμέναί τε κέλονται Κ
 αλληλοισ'· αταρ ἄλτε πολυκλήτοι γ' επικουροί 420
 τευδοντί· τροφῶν γὰρ ἐπίτραπτοντι φυλάσσειν·
 ου γὰρ σφιν παῖδες· σχεδὸν ἡγάται, οὐδὲ γυναικεῖ.
 τὸν δ' ἀπαμειβομένος προσεφθ' πολυμήτις Ἰδοῦσεφθ'·
 πῶς γὰρ νῦν, τροφῆσι μεμιγμένοι ἵπποδαμοῖσιν 425
 τευδοντ', ἡ νοσφιν; διαφεςπε μοι, ἱοφρα δάειω.
 τὸν δ' ἡμειβετ'· ἐπεῖτα δολῶν, τεῦμηδεος τυῖος·
 τοιγὰρ ἐγὼ καὶ τάττα μαλ' ἀτρεκέως καταλεγοῦ·
 πρὸς μὲν ἱαλὸς κᾶρες, καὶ παιῶνες ἀγκυλοτοχοί,
 καὶ λελεγες, καὶ καυκῶνες, δίφοι τε πελασγοί· 430
 πρὸς θυμβρῆς δ' ἐλαχὸν λυκίοι, μυσοὶ τ' ἀγερῶχοι,
 καὶ φρυγες ἵπποδαμοί, καὶ μῆῶνες ἵπποκαυροῦται·
 ἀλλὰ τῇ ἐμὲ τάττα διεκσερεεσθε ἱεκάστα;
 εἰ γὰρ δὴ μεματόν τροφῶν καταδυῖναι τομιλῶν,
 θρεῖικες τοῖδ' ἀπανευθε νηληλυδες, ἐσχατοὶ ἀλλῶν 435
 ἐν δὲ σφιν Ἑρῆσος βασιλεῖς, καὶς ἡῖονες.
 τοῦ δὴ καλλιστοῖς ἵπποφθ' Ἰδὼν, ἡδὲ μεγιστοῖς·
 λεγκότεροί χιδνος, θέεεν δ' ἀνεμοῖσιν ἱομοιοί.
 ἱαρμία δὲ τοι χρυσῶ τε καὶ ἀργυρῶ τευ ἡσκηται·
 τεύχεα δὲ χρυσεῖα, πελωρία, θαῖμα ἰδεσθαι, 440
 ἡλυθ' ἱεχῶν· τὰ μὲν οὐτὶ καταβλήτοισι γέδοικεν
 ἀνδρεσὶν φορεεῖν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νάσσι πελασσετον ᾠκυποροῖσιν,
 ἡ ἐμὲ δῆσαντες λιπέτ' αἶτοθι νηλεῖ δεσμῶ,
 ἱοφρα κέν ἐλθῆτον, καὶ πειρήθητον ἐμεῖο, 445
 ἡε κατ' αἰσαν ἐφespoν ἐν θυμῷ, ἡε καὶ οὐκι.
 τὸν δ' ἀρ' ἱπποδρα, Ἰδὼν προσεφθ' κρατερός διομήδης·
 μὴ δὴ μοι φυγῶν γε, δολῶν, ἐνβαλλεο θυμῶ,
 ἐσθλα πέρ ἀνγῆλῶς, ἐπεὶ ἱκεο χείρας ἐς ἱάρας·
 εἰ μὲν γὰρ κε σὺ νῦν ἀπολυσομένη, ἡε μεθώμεν, 450
 ἡ τε καὶ ὑστέρον εἰσθα βοῖας ἐπὶ νάσας· ἀχάϊων,
 ἡε διοπτεφῶν, ἡ ἐναντιβίον πολεμικῶν·
 εἰ δὲ κ' ἐμῆσ' ὑπο χερσὶ δαμένς ἀπο θυμῶν ὀλεσσοῖς,
 οὐκ ἐτ' ἐπεῖτα σὺ πῆμα ποτ' εἶσσαι ἀργεῖδοισιν·
 ἡ, καὶ ἱο μὲν μιν ἐμελλε γενεῖοφο χεὶρι παχιστῇ
 ἱαπτοσαμένος λίσσεσθαι· ἱο δ' ἀφ' ἑνὸς μεσσὸν ἐλασσῶν, 455
 φασγάνῳ ἀτίκῶς, ἀπο δ' ἀμφῶ ἐκερσε τενοντε·
 φθονγομένο· δ' ἀρα τοογε καρῇ κονιῆσιν ἐμὴχθῃ·
 τοῦ δ' ἀπο μὲν κτιδεὴν κυνέην κεφαλῆφιν ἱελοντο,
 καὶ λυκεὴν, καὶ τοκῶσα παλιντονα, καὶ δορυ μακρόν· 460
 καὶ ταγ' ἀθηναῖῃ λεῖσιτιδὶ δίφος Ἰδοῦσεφθ'·
 ἱυπσοσ' ἀνέσχεθε χεὶρι, καὶ εὐχομένος ἱεπος ἦνθα·
 χαίρει, θεα, τοῖσδεσσι· σὺ γὰρ πρῶτῃ ἐν ὀλυνπῶ
 πάντων ἀθανάτων ἐκιδάσσομεθ'· ἀλλὰ καὶ αἶψα
 πεμπσον ἐπὶ θρεῖικων ἀνδρῶν ἵπποφθ' τε καὶ ἐννάς·

τας ἀρ' ἐφώθησαν, καὶ ἀποτρεχέοντες ὑπὸ τοῦ
 ὄντος ἀναμύκηται· δαίμων δ' ἐπὶ σῆμα τ' ὄθηκεν,
 γυμναρπύτταν δόνακα, μύκητος τ' ἐριθλέας ὁδοῖς,
 μὴ λαβοὶ αἵτις ἰστέον θοὴν διὰ νύκτα μελαινάν.

465

K

τῷ δ' ἐβάτην προτερῶν, διὰ τ' ἔντα καὶ μελάν ταιμα·
 αἵψα δ' ἐπὶ θρεφικῶν ἀνδρῶν τέλος ἵκσον ἰόντες·
 τοὶ δ' ἰεὺδον καματῶν ἱεραδικοῦτες, ἔντα δὲ σφιν
 καλά παρ' αἰτοῖσιν χθονὶ κεκλιτοί, ἵεῦ κατα κοῦμον
 τριστοιχίς· παρὰ δὲ σφιν ἱεραστῶν διδύμοις ἵπποι.
 ῥῆσος δ' ἐν μετῶν ἱεὺδε, παρ' αἰτῶν δ' ὤκυες ἵπποι
 ἐκς ἐπιδιφριαδὸς κυματὸς ἱμαντὸς· ἐδεδεντο.

470

475

τῶν δ' ἰοδυσσεὺς προπαρῶντες ἱδὼν διομηδεὶ δεικνόν·
 ἵοτ' οἱ τοί, διαμυῆδες, ἀνὴρ, ἵοτ' οἱ τοί ἵπποι,
 ἵοτ' οἱ τοί πιφασκε δολῶν, ἵον ἐπεφύομεν ἱήμεες.
 ἀλλ' αἶεθ, προφάρε κρατερόν μενός· οὐδὲ τι σε χρεὶ
 ἱεσταμέναι μελῶν γαστρὶν τευχέσιν· ἀλλὰ λυφ' ἵπποδ'·
 ἡρ' οὐ γὰρ ἀνδρῶν ἐνταίρε, μελήσονται δ' ἐμοὶ ἵπποι.

480

ταῖς φάτο· τῶν δ' ἐνπνεῖσε μένος γλαυκῶπις ἀθηναί·
 κτείνει δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στονὸς ὠρνυτ' ἀφεικῆς
 αἰορι θεινομένων· ἐρῶναιτο δ' ἱαιματι γὰρ.

ταῖς δὲ λείων μὴλῶσιν ἀσημαντοῖσιν ἐπὶ λῶν,
 αἶμασιν, ἡ' οἰεσὶ, κακὰ φρονέων ἐνοροσῆ·

485

ταῖς μὲν θρεφικῶν ἀνδρῶν ἐπὶ χεῖρσι τυφδεὸς ἵσιος,
 ἱοφρα δυωδεκ' ἐπὶ φρεσὶν· ἀταρ πολυμήτις ἰοδυσσεὺς
 ἱοντῖνα τυφδεῖδης αἰορι πληγσάσκε παρασταῖς,

τονδ' ἰοδυσσεὺς μετοπίσθε λαβὼν ποδὸς ἐκσφερυσάσκεν,
 τῶν φρονέων κατα θυμῶν, ἱοκῶς καλλιτριχέας ἵπποι
 ρεῖα διελθῶν, μὴδὲ τρομοῖσιν θυμῶν

490

πεκροῖσ' ἀνβαινόντες· ἀγέθεσσον γὰρ ἐτ' αἰτῶν.
 ἀλλ' ἵοτεθ βασιλεῖ ἐκίχησάτο τυφδεὸς ἵσιος,

τον τρις καὶ δεκάτον μελιτηδεά θυμῶν ἀπ' ἡφρα,
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆσιν ἐπεστή.

495

τοφρα δ' ἀρ' ἱοτ' ἡμῶν ἰοδυσσεὺς λυφ' ἱοκῶς
 γαστρὶ δ' ἡφρεν ἱμαντῶν, καὶ ἐκσηλαφέν ἱομῶν,

496

τοκῶν ἐπιπλησάν· ἐπεὶ οὐ μαστίνγα φαεινὴν
 ποικιλοῖ ἐκ διφραῖ ἐνοήσατο χερσὶν ἱελεσθῆναι.

498

ῥαπδοσῆσεν δ' ἀρα, πιφασκῶν διομηδεὶ δαίῳ.

500

αἶταρ ἱο μεμυρηδὸς μενών, ἱο τι κυντατον ἐρδοί·
 ἡ' ἵογε διφρον ἱελῶν, ἱοδὶ ποικίλα τευχῆ· ἐκείτο,

ρυφμοῖ ἐκσφερμαί, ἡ' ἐκφερα ὑπὸ τοῦ ἀτῆρας·
 ἡ' ἐπὶ τῶν πλεονῶν θρεφικῶν ἀπο θυμῶν ἱελοῖτο.

505

ἡφῆς ἱο ταῖθ' ὀρμαίνει κατα φρένα, τοφρα δ' ἀθηναί
 ἐγγυθεν ἱσταμένη προσέφη διομηδεά δαίῳ·

νοστοδοθὲν μῆσαι, μεγαθυμῶς τυφδεὸς ἵσιος,
 νάσας ἐπὶ γλαυφράς, μὴ καὶ πεφροθυμένος ἐλθῆς·

510

μὴ ποδοῖ τις καὶ προφάρε ἐγγυθῆναι θεὸς ἄλλος,

ἰως φαβ'· ε δὲ γυναιήκα θεός ἴεπα φῶνταυτης· K
καρκαλιμῶς δ' ἱππων ἐπεβησάτ'· ἐκοπτε· δ' ἰδυσεῖς
τοκοῶ· τοι δ' ἐπετοτο θόας ἐπὶ νάας ἀχαιῶν.

οὐδ' ἀλαφοσκεπὴν εἰς· ἀργυροκοκκός ἀπολλων· 515

ἰως ἰδ' ἀθηναιὴν μετὰ τυφάδος ἱμῶν ἱεπανταυ,
τῇ κοτεων τροφῶν κατεδύσατο παλιν ἱομύλων·
ᾤρσεν δὲ θρεψικῶν βουληφορον, ἱπποκαλόντα
ἔρῃσ' ἀναπικῶν ἐσθλῶν· ἰο δ' ἐκς ἱππῶς ἀνοράσας,
ἰως ἰδὲ χῶρον ἐρημῶν, ἰδ' ἱεπτασάν ᾤκους ἱπποῖ,
520

ἀνδρας τ' ἀσπαιροντας ἐν ἀργαλεῇσι φονήσῃ,
ᾤρωσεν τ' ἀρ' ἐπειτα, φίλον τ' ὀνομήνην ἱεταυρον.
τροφῶν δὲ κλαυγῇ τε καὶ ἀσπατος ὥστε πυδαίμους
θυφνόντων ἱαμύδος· θάψοντα δὲ μαρμαρα ἱεργῶν,
ἰωσ' ἀνδρες ρεψαντας ἐβαν καίλας ἐπὶ νάας.
525

τοὶ δ' ἴοτε δὴ ρ' εἰκαῶν, ἰοθὶ ἐκοπεν ἱεπταρος ἐκταν,
εἰς ἰδυσεῖς μὲν ἀρκίσε, δι' φίλος, ᾤκους ἱπποῖς·
τυφάδεϊδης δὲ χαμαῖδε θορῶν ἀνὰ βροτοέντα
ἐν χεῖρας· ἰδυσεῖς τὴν ἐπεβησάτο δ' ἱππων·
μαστινύσεν δ' ἱπποῖς, τῶν δ' οἰκὲ ἀίεοντ' ἐκοτεσθῆν.
530

νεστορ δὲ πρῶτος κτυπὸν αἶψ', ἐφῶντησεν τε· 532

ὦ φίλοι, ἀργεῖων ἱεγητορες, ἡδὲ μάδαντες,
πσευδομοιαι, ἡ ἱετυμῶν ἱερεῶν· καλεταὶ δὲ μὲ θυμῶς·
ἱππων μ' ᾤκυποδῶν ἀμφὶ κτυπος εἶαται βαλλεῖ·
535
αἱ γὰρ δὴ ἰδυσεῖς τε καὶ ἰο κρεττορες· διομήδης
ἰφ' ἱαφαρ ἐκ τροφῶν ἐλασσαιε μαννυχῶς ἱπποῖς!
ἀλλ' αἰνῶς δαδδοῖδα κατὰ φρενι, μὴ τι παθάντιν
ἀργεῖων τοὶ ἀριστοὶ ἱππε τροφῶν ἀρυμαχῶν.

οὐπῶ παν εἰεφerto ἱεπος, ἰοτ' ἀρ' ἡλυθον αἶτοι· 540

καὶ ρ' οἱ μὲν κατεβησαν ἐπὶ χθονι· τοὶ δὲ χαρηντες
δεχσῆν ἦστασαντο, ἱεπασσι τε μαιλιχιοσιν·
πρῶτος δ' ἐκσερεῖν γερηνῶς ἱπποτα νεστορ·
ἱεσπ' ἀγε μ', ὦ πελυαῖν ἰδυσεῖς, μάχα κυδῶς ἀχαιῶν,
ἱαπῶς τὰς δ' ἱπποῖς λαβέτον· κατὰδύντ' ἐς ἱομύλων
545
τροφῶν· ἡ τις σφῶς ἐπορεν θεός ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτινεσι ἱεφεικοτες ἡελοῖο.

αἶψαι μὲν τροφῶν ἐπιμισγόμεναι, οὐδε τι φημι
μυναδῶσεν παρὰ νάσι, γερῶν παρ' ἐσθλῶν πολεμιστῆς·
ἀλλ' οὐπῶ τῶν δ' ἱπποῖς ἱδῶν, οὐδ' ἐνοησε,
550
ἀλλὰ τιν' ὑμῶν εἶπῶ δομεναι θεῶν ἀντίαςαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶς φιλῶν καφεληγάρτα δαίε,·
κοφρῇ τ' αἰγίταχορῶ διος, γλαῖκῶπης ἀθηνῆ.

τὸν δ' ἀπαμειβομένης προσφῆν πολυμήτης ἰδυσεῖς·
ὦ νεστορ νηλεῖαδης, μάχα κυδῶς ἀχαιῶν,
555
ρεφα θεός γ' ἐβελων καὶ ἀμεινονας, ἡε περ τοῖδε,
ἱπποῖς δαίρησάτ', ἀπὸν παλιν φερταρεν ἐντιν.
ἱπποῖ δ' ἰοῖδε, γερῶν, νηηλῶδες, ἰεῖς ἀρεῖντες.

θρείκιοι· τὸν δὲ σφι· γανὰντ' ἀγαθὸς διομηδὴς
εἵκτανε, παρ' δ' ἱετάρους δύο καὶ δεκά παντὰς ἀριστοῖς.
τὸν τρεῖς καὶ δεκάτον σκοπὸν ἑλλομεν ἐγγυθὶ νάων,
τὸν ρα διοπτῆρα στρατοῦ ἐσμεναι ἡμετεροῖο
τεκτῶρ τε προεῖηκε καὶ ἄλλοι τρώες ἀγαθοί.

K
500

ἴως ἴεσπων, ταφροῖο διήλασε μῶνυχας ἱπποῖς,
κανχάλαων· ἱάμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαιρόντες ἀχαιοί.
τοὶ δ' ἴοτε τυδεΐδεο κλισίην τεύτυχτον ἱκάντο,
ἱπποῖς μὲν κατεδήσαν τεύτμητοῖσιν ἱμαντοσιν
φατῇ ἐφ' ἱππῆϊ, ἰοθὶ περ διομηδεὸς ἱπποὶ
ἔστασαν ὤκυποδες, μελιτήδεα πυφρον ἐδόντες.

505

νάϊ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἐναρὰ βροτοῦντα δολῶντος
θηχ' ὀδυσεῖς, ἰοφρ' ἱερὸν ἑτοιμασσάσαι· ἀθηνῇ.
αἴτῳ δ' ἱδρῶα πολλὸν ἀπενιδδόντο θαλασσῇ
ἐσβάντες, κνήμας τ', ἡδὲ λοφόν, ἀμφὶ τε μῆροῖς.
αἴταρ ἐπεὶ σφιν κυψαί θαλασσης ἱδρῶα πολλὸν
νικτῶσιν ἀπο χρωῶτος, καὶ ἀνεκκυγχθεν φίλον ἦτορ,
ἐς ῥ' ἀσαμινθοῖς βάντες τεύχεσστας λήεσαντα.
τῷ δὲ λήεσαμενῶ, καὶ ἀλειφόμενῶ λιπ' ἐλαίῳ,
θεῖπνῳ ἐφιδσανετήν· ἀπο δὲ κρήτηρος ἀθηνῇ
πλεοῖ· ἀφυσσάμενοι λείβον μελιτήδεα φοῖνον.

570

δοσεῖς δ' ἐρίδα προῖαλλε θόας ἐπὶ νάφας ἀχαιῶν
ἀργαλεῖν, πολεμοῖο τερας μετὰ χερσὶν ἔχοντσαν·
στῇ δ' ἐφ' ὀδυσεῖος μεγακῆτεϊ νάϊ μελαινῇ,
τῇ ῥ' ἐν μεσσοτάῳ ἔσκε, γεγῶνεμιν ἀμφοτέρωσσε,
ἡμιν ἐπ' αἶφαντος κλισίας τελαμῶνιαδαῖο,
ἡδ' ἐπ' ἀχιλλεῖος· τοὶ ῥ' ἐσχάτα νάφας εἵϊστας
ἔερυσαν, ἦνορτῇ πιθῶνοι καὶ καρτεῖ χεῖρων.
ἐνθα στάντο· ἦτοῖσε θεὰ μέγα τε, δδαινὸν τε.

575

ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδεῖ δσωννυσθαὶ ἀνωγεν
ἀργεῖοῖς· ἐν δ' αἴτος ἐδυσατο νωροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνημῆσιν ἐθήκεν
καλὰς, ἄργυρεοῖσιν ἐπισφυριοῖσ' ἀραρυῖας·
δεῖτερον αἶθ' ὠρηκα περὶ στηθεσσιν ἐδυγεν,
τὸν ποτε τοὶ κινυρῆς δῶκε, χρεῖνῆϊον εἶναι.

3

4

5

10

15

πευθετο γὰρ κυπρόνδε μέγα κλεος, ἴονεκ' ἀχαιοὶ
ἐς τρώειν νάεσιν ἀναπλεῖσσεσθαι ἐμελλον·
τοῖονεκα τοὶ τὸν ἐδῶκε, χαριδδομενὸς βασιλεῖ.
τῷ δ' ἦτοι δεκά τοῖμοι ἐσαν μελάνος κυφανοῖο,
δῶδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἵκοσι κασσιτεροῖο·
κυφανοὶ δὲ δράκοντες ὀρωρεχάτο προτὶ δειρὴν
τρεῖς ἑκατέρθε, ἱριδίσι ἑφοικότες, ἱας τε κρονίῶν
ἐν νεφεί ἐστηρικσε, τερας μεροπῶν ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἀρ' ὠμοῖσιν βαλετο χσιφός· ἐν δὲ τοὶ ἱηλοὶ
χρυσεῖοι πανφαινον· ἀταρ περὶ κούλεον ἦεν
ἀργυρεον, χρεῦσεισιν ἀϊορτήρεσιν ἀρήρος.

20

25

30

Hom.

Q

αν δ' ἔλετ' ἀμφιβροτην, πολυδαίδαλον, ἀσπίδα θοῖριν, 1
 καλὴν, ἣν περὶ μὲν κυκλοὶ δέκα χαλκοὶ ἦσαν·
 ἐν δὲ τοὶ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτεροῖο
 λεῖκοι, ἐν δὲ μεσοῖσιν ἦν μέλανος κυφανοῖο. 35
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφανωτο
 δδαινὸν δερκομένη, περὶ δὲ δδαιμός τε, φόβος τε.
 τῆς δ' ἐκς ἀργυρεὸς τελαμῶν ἦν· αἵταρ ἐπ' αἵτῳ
 κυφανοῖο ἐφέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δὲ τοὶ ἦσαν 40
 τρεῖς ἀμφιστρεφεῖς, ἱένος ἀλχένος ἐκπεφυγυῖαι.
 κῆρτι δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
 ἱπποῦριν· δδαινὸν δὲ λόφος καθυπερβέν ἐνευεν.
 ἔλλετο δ' ἀλκιμα δοῖρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ἰοκυσῶ· τῇ δὲ χαλκὸς ἀπ' αἵτοφιν οὐρανὸν εἰσῶ
 λαμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν ἀθηναῖη τε καὶ ἱέρη, 45
 τιμῶντ' αἰ βασιλεῖα πολυχρυσόοιο μυκηνης.
 ἱνιτοχῶ μὲν ἐπεῖτα ἑλῶ ἐπετελλέν ἑκάστος
 ἱπποῖς ἱεὺ κατὰ κόσμον ἐρυκεμέν αἶθ' ἐπὶ ταφρῶ·
 αἵτοὶ δὲ πρυλῖες γσύν τευχέσι θωρηχθέντες 50
 ῥοφόντ'· ἀσβεστός δὲ βοῇ γενέτ'· ἐν δὲ κυδοιμῶν
 ὤρσε κακὸν κρονιδῆς, κατὰ δ' ἱπποῖσιν εἴηκεν ἐέρσας 53
 ἱαιματὶ μυδαλέας ἐκς αἰθέρος, ἵονεκ' ἐμελλέν
 πολλὰς ἰφθίμοις κεφαλὰς αἰδὶ προῖαπτεσθαι. 55
 τροφῆς δ' αἶθ' ἐτερῶθεν ἐπὶ θρασμῷ πεδίοιο,
 ἑκτορὰ τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμυγμονὰ πολυδάμαντα,
 αἰνεῖαν θ', ὅς τ' ῥοφῶσι, θεὸς ἴως, τίετο δὴμῳ,
 τρεῖς τ' ἀντήνοριδας, πολυβόν, καὶ ἀγῆνορα δίον, 60
 ἡθῆον τ' ἀκαμάντ', ἐπιφεικέλον ἀθανάτοισιν.
 ἑκτωρ δ' ἐν πρῶτοισι φερ' ἀσπίδα παντοσεῖσε φέρειν·
 ἵοιός δ' ἐκ νεφελῶν ἀναφαίνεται ὀλβίος ἀστὴρ,
 πανφαίνων, τότε δ' αἵτις ἐδῶ νεφέα σκιοέοντα·
 ἴως ἑκτωρ τότε μὲν τε μετὰ πρῶτοισι φανεσκεν, 65
 ἀλλοτὲ δ' ἐν πυματοῖσι, κελῶν· πᾶν δ' ἀρα χαλκῷ
 λαμπ', ὡς ἀστεροπὴ πατέρος διὸς αἰγιόχοιο.
 τοὶ δ', ἴωσθ' ἀμῆτηρες ἐναντιοὶ ἀλλήλοισιν
 οὔμῳ ἐλαφνώντιν, ἀνδρὸς μακάρος κατ' ἀροῖραν,
 πυφρῶν, ἡ κρήνων, τὰ δὲ δραγμάτα ταρφέα πιπτει· 70
 ἴως τροφῆς καὶ ἀχαιῶι ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 δαίμων· οὐδ' ἑτέροι μναφόντ' ὀλοφόιο φόβοιο·
 εἰσφᾶς δ' ἱππομῆχ' κεφαλὰς ἔχον· τοὶ δὲ, λυκοὶ ἴως,
 θυφόν· ἐρὶς δ' ἀρ' ἐχάειρε πολυστόνος εἰστοραόντ'· 74
 οἷ γὰρ ῥα θῆων παρ' ἐτυγχάνει μαρναμένοισιν. 84
 ἱοφῆ μὲν ἴως ἦν καὶ ἀτεχέστερο ἱερὸν ἱμάρι, 85
 τοφῆ μάλ' ἀμφοτέρων βελέ' ἱαπτεῖ, ἐπίπτε δὲ λαφός·
 ἡμὸς δὲ δρύτομος περ ἀνὴρ ἱππολίσσατο δόρπον
 ὀρεὸς ἐν βησσοῖσιν, ἐπεὶ τ' ἐκορεσσατο χεῖρας
 ταμνῶν δένδρεα μακρὰ, ἱαδὸς τε μὴν ἱέκετο θυμῶν,

σῖταφο τε γλυκεροφὸ περὶ φρενας ἱμερος ταιρευν· 4
 τήμος σφῆ ἀρετῇ δαναοὶ ἱρήγσαντο φαλαγγας, 90
 πεκλομενοὶ ἑταροῖσι κατὰ στιχας· ἐκ δ' ἀγαμεμνων
 πρῶτος οροφσ'· ἔλεε δ' ἀνδρὰ βιῆνορα, ποιμένα λαῶν,
 αἶτον, εἰπεῖτα δ' ὀπαφονα φίλζεα πληγστίπκον.
 ἦτοι τογ' ἐκς ἱππων κατεφαλμένος ἀντιος ἐστή· 95
 τον δ' ἰβυς μεμαῶτα μετῶπιον τοκσυῖ δορφε
 νυκσ', οὐδε στεφανῇ δορυ εσχέθε χαλκοβαρυα,
 ἀλλὰ δι' αἵτης ἤλθε καὶ ὀστεοφ, ἐνκεφαλὸς δὲ
 ἐνδον ἱαπας πεπαλακτ'· ἐδαμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοφς μὲν λίπεν αἶθρι θανάκς ἀνδρῶν ἀγαμεμνων 100
 στήθεσι πανφαινοντας, ἐπεὶ περιδυῖσε χιτῶνας·
 αἶταρ το βῆ φείσφον τε καὶ ἀντιφον ἐκσεναρικσων,
 ἵσιε δυω πριαμοφ, νοθον καὶ γνήσιον, ἀμφω
 ἐν ἑνὶ διφρωῷ εοντε· το μὲν νοθὸς ἱηνίτοχέφεν,
 ἀντιφὸς αἶ παρεβᾶσκε περικλυτος· τω ποτ' ἀχιλλεῖς 105
 ἰδῆς ἐν κνημοῖς· ἐδίδη μοσχόισι λυγοῖσιν,
 ποιμαῖνοντ' ἐπ' ὄφισι λαβων, καὶ ἐλυῖσεν ἀποινων.
 δῆ τότε γ' ἀτρεφίδης ευρυ κρέφων ἀγαμεμνων
 τον μὲν ὑπερ μαδσοφ κατὰ στήθος βάλε δορφε·
 ἀντιφον αἶ παρ' ὄφας ἐλασε χσίφει, ἐκ δ' ἐβαλ' ἱππων. 110
 σπερχομενος δ' ἀπο τοῖιν ἐσυλῆσε τευχέα καλά,
 γιγνώσκων· καὶ γὰρ σφε παρὸς παρα ναῖσι βοῆῃσιν
 φείδεν, τοτ' ἐκς ἰδῆς ἀγαγεν ποδάς ὤκως ἀχιλλεῖς.
 ἵως δὲ λείων ἐλαφοφ ταχυῖης νῆπια τεκνα 115
 ρεφιδίως γυνεφαγγσε, λαβων κρατεροῖσιν ὀδόντσιν,
 ἐλθων εἰς ευνην, ἱαπαλον τε σφ' ἠτορ ἀπῆφρα·
 ἡ δ' εἶπερ κε τυχητι μαλα σχεδον, οὐ δυνατὰ σφιν
 χρεᾶσμεεν· αἶτην γὰρ μιν ὑπο τρομὸς αἶνος ἱκανεῖ·
 καρπαλιμὼς δ' ἦτικσε δια δρυμα πυκνα καὶ τυλῆην 120
 σπυδοντοσ', ἱδρῶοντοσὰ κραταιοφ θῆρος ὑφ' ὀρμῆς·
 ἵως ἀρα τοῖσ' οὐτὶς δυνατὸ χρεᾶσμησαι ὀλεθρον 125
 τροφῶν, ἀλλὰ καὶ αἶτοι ὑπ' ἀργεῖφοῖς ἐφεβοντο.
 αἶταρ το πειθσανδρον τε καὶ ἱππολοχον μινεχαρμην,
 ἵκτας ἀντιμαχοφ δαφίφρονος, τοσ ρα μαλιστα,
 χρυσον ἀλεξανδροφ δεδεχμενος, ἀγλαφὰ δῶρα, 125
 οὐκ εἶασχ' ἐλεηνν δομεναὶ χσανθῶ μινελαῖφ,
 τοσ περ δῆ δυὸ παιδ' ἐλαβε κρέφων ἀγαμεμνων,
 ἐν ἑνὶ διφρωῷ εοντε, ἱομοσ δ' ἔχον ὤκυας ἱπποφς·
 ἐκ γὰρ σφείας χείρων φυγον ἱηνία σίφαλοεντα,
 τω δ' ἐκυκῆθητην· το δ' ἐναντιον ὤρτο, λείων ἵως, 130
 ἀτρεφίδης· τω δ' αἶτ' ἐκ διφροφ γονῶαδσεσθην·
 δσαφγρεῖ, ἀτρεφὸς ἵσιε, συ δ' ἀγσία δεχσαι ἀποινα·
 πολλὰ δ' ἐν ἀντιμαχοφ δομοῖς κειμηλία κείται,
 χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολυκμῆτος τε σιδήρος·
 τῶν κεν τοι χαρίσαιο πατῆρ ἀπερεῖσι· ἀποινα,

νεστορ, ἐμ' οτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἀνδρῶν δυσμενέων θυμῶν στρατῶν, ἐν γυῖοις ἐσθλὰ,
 τροφῶν· ἀλλ' εἰ τις μοι κτήρ ἱερὰ τέκεται καὶ ἀλλῶς,
 μάλλον θαλαπύρῃ, καὶ θαρσάλευαυτερον ἐσθλῶν.
 γόνυ τε δὴ ἐρχομένο, καὶ τοι πρὸ τοῦ ἐνοήσεν,
 ἵσπως κέρδος ἤν' μόνος δ' εἰπὲρ κέ ποσὶ ἤν'
 ἀλλὰ τε τοὶ βραδύτων γὰρ κούρ', ἀπὸ τῆς δὲ τε μητρὸς.
 ἵως εἶπα· οἱ δ' ἐθέλον' διομήδεϊ πολλοὶ τέκεσθαι.
 ἠβελτήν αἰδαντε δοῶν, θεράποντες ἀρετῆς,
 ἠβέλε μῆριον ἤν', μάλα δ' ἠβέλε νεστόρος υἱός.
 ἠβέλε δ' ἀτρείδης, δορικλείτος μενελάος.
 ἠβέλε δ' ἰο τλημῶν τοδούτης καταδυῖναι τομῖλον
 τροφῶν· αἶψα γὰρ τοὶ ἐν φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέπειτα ἰάναος ἀνδρῶν ἀγομέμενον
 τυδείδῃ διομήδης, ἐμὸν κεχαρισμένον ὀφείβω,
 τὸν μὲν δὴ τέταρον ὅν' ἵταρησται, γόνυ δ' ἐθέλησθαι,
 φάινομενων τὸν ἀρίστον, ἐπεὶ μεμαλυντὶ γὰρ πολλοί.
 μῆδε συγ', αἰδομένος ὅστις φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρετῶν
 κατλείπειν, συ δὲ χεῖρόν' ὑπασσάμεναι, κούρ' ἵσταται
 ἐς γένετ' ἱορῶν, μῆδ' εἰ βασιλῆς τερός ἐστιν.
 τοῖς δ' αὖτις μετέπειτα βόην ἀγαθὸς διομήδης
 εἰ μὲν δὴ τέταρον γὰρ κέλεται· ἐμ' αὖτ' ὅν' ἐλεσθαι,
 πῶς ἂν ἐπειθ' ὀδούσης ἤν' ὀφείλο' λαδοίμεν,
 ἵσοι περὶ μὲν ἄρ' ὀφρῶν κρυπτή καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἐν παντέσι ποιοῦσι, φίλος δὲ κὲ πάλλας ἀθήνη.
 τότ' ὅτε γ' ἐπέθρονοντο, καὶ ἐπὶ πύργῳ ἀνθροῦντο
 ἀμφω νοστήσασμεν, ἐπεὶ περὶ φειδε νοστήσας.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
 τυδείδῃ, μῆδ' ἄρ' ἢ μὲν κ' αἶνε, μῆδ' ἄρ' ἐν νηυσὶ
 ἵκοντο γὰρ τοὶ ἄλκ' αἰετ' ἀργείων ἀγορέων.
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νόκος ἀνταί, ἐγγυθὶ δ' ὀφείλομεν.
 ἵως ἱερὸν ὄν', ὀπλῶν ἐν ἐδῶντο δὲ ἐδῶντο.
 τυδείδῃ μὲν ἐδῶκε μενελάος θρασυαγῆδης.
 φασγάνον ἀμφηκὲς, τὸ δ' ἵππον παρὰ νῆφ' ἐλκεσθαι,
 καὶ σάκος· ἀμφὶ δὲ τοὶ κούρην κεφαλῇ φιν ἐθήκεν
 ταυρετήν, ἀφάρον τε, καὶ ἄλλοφρον· ἦν τε κατὰ νηυσὶ
 κεκλήται· ρυφεται δὲ παρῇ θαλάσῃ ἀνδρόν.
 μῆριον δ' ὀδούσῃ δίδωμι βίον, ἠδὲ φαρμακὴν,
 καὶ χεῖρος· ἀμφὶ δὲ τοὶ κούρην κεφαλῇ φιν ἐθήκεν,
 ἱρὸν ποιετήν· πολλοὺς δ' ἐπὶ σῶσιν ἱερὰν ποιεῖν
 ἐν τετατο στερεῶς· ἐπὶ σῶσιν δὲ λῆκει ὀδούσης.
 ἀργιόδοντος υἱὸς θεμῖδ' ἵππον ἐν δὲ καὶ ἐν δὲ,
 ἵππον καὶ ἐπιστάμενός· μῆδ' ἄρ' ἐν πύργῳ ἀνθροῦντο.
 τὴν γὰρ πῶς· εἰς ἐλκεῖος ἀμφοτέρους ὀφείλομεν
 ἐκστέλει· ἀφ' ὅθεν· ἀμφοτέρους ὀφείλομεν
 σκαυδαίαν δ' ἄρ' ἐδῶκε κούρῃ φιν ἐθήκεν, καὶ σκαυδαίαν

ἀμφιδάμους δὲ μέλας δάκρυ χερσὶν ἔσται·
 αἴταρ ἰο μνηστῆρ' ἔσθ' ἐφ' αὐτῇ φέρηται·
 270
 δη τοῦ ὀλοκαυτοῦ πυρρῶς κατ' ἀμφιτρέβεντα·
 τῶ δ', ἐπεὶ ὦν ἱερὰ λίσσιν ἐνὶ δάμοισιν εἴδ' ἔτλη·
 βαν ῥ' ἰμεναι ἄνεστη δὲ κατ' αἴθορα πακτὰς ἀριστοῖς·
 εἴσι δὲ δαχσίον ἦεν ἐσθδίου ἐγυς· ἰδοῦσα
 275
 παλλὰς ἀθηναίη· τῇ δ' οὐκ εἶδον ὀφθαλμοῖσιν
 νυκτα δὲ ὀφθαλμοῖσι, ἀλλὰ κλαγγαῖαντος ἀκοῖσαν·
 χαιρε δὲ τῷ ὀρνιχῷ ἰδοῦσας, ἥρατο δ' ἀθήνη·
 κλυθὶ μέγ', αἰγυιοχόρα διος τέκος, ἦτα μοι αἶψα
 280
 εἰ πάντες ἰανοῖσι πρὸς ἱστάσαι, οὐδὲ σε λήθω·
 κινυμένος· νῦν αἴτα μαλίστα με φίλαι, ἀθήνη·
 285
 δος δὲ καλὴν ἐπὶ νάξας· ἱεὺς κλειῆς ἀφικέσθαι,
 ρεκσαντας μέγα ἔργον, τοῖς κεν τρέφει μελαινά·
 δέσπερος αἴτ' ἥρατο βαρὺν ἀγαθὸς διαμήδης·
 κλυθὶ νῦν καὶ ἐμεῖο, διος τέκος ἀτρυγάνη·
 290
 ἔσπε μοι, τὸς τότε πατρὶ καμ', ἔσπες τυφροῖ, δαίμων·
 292
 σοὶ δ' αἴ εἴω ρέκω βόη ἦν, ευρυμετώπων,
 ἀδμήτην, ἣν αὐτῷ τυκο δούγον ἦγαγεν αὐτῇ·
 τῇ μοι εἴω ρέκω, χρυσὸν κερασίην περιχέσας·
 295
 ἴφως ἐφ' αὐτὴν ἐχόμεναι· τῶν δ' ἐκλυε παλλὰς ἀθήνη·
 τοὶ δ' ἐπεὶ ἥρῃσαντο διος κατ' ῥῇ μεγαλόφω·
 βαν ῥ' ἰμεν, ἵωσθε λείοντα δύω, δια νυκτα μελαινά·
 ἀν φονον, ἀν νηκας, δια τ' ἄντα, καὶ μελαινά·
 300
 ἴσδε μεν οὐδὲ τρέφας ἀγῆνρος ἦσαν ἱεκταρ·
 ἱευδεμεν, ἀλλ' ἱαμυδὸς κικλήσκοντο πάντας ἀριστοῖς·
 305
 ἴωσσι ἐσαν τρέφων ἱεκτορες, ἡδὲ μεδοντες·
 τοῖς ἴωσι στυγαλίσσας· πυκινὴν ἥρτυντο βουλήν·
 τίς κεν μοι τοῖς ἔργον τυκοσχομένος τειλεσίην·
 δαίμων ἐπὶ μεγαλόφω· μισθὸς δὲ τοὶ ἀρκίος ἐσται·
 310
 δαίμων γὰρ δαίμων, τίς δὲ τ' ἐργαζόμενος ἱεκτορ·
 315
 ἴδὲ κεν ἀριστοὶ πάντες ἴωσσι ἐπὶ νάξιν ἀχαιῶν·
 ἴωσσις κεν τλῆθι, τοῖς αἴτῳ κλυδὸς ἱερῆς·
 νάξων ὠκυπόρων· στυγὰν εἰλεμεν, ἐκ τε τυβεσθαι,
 320
 ἡ φυλασσονται καὶ τὸς ἴωσσι, τὸς τοῖς παρὸς παρ·
 ἡ ἡδὴ, χερσὶν ἐφ' ἡμπερὶν δαίμοντες·
 325
 φυγισιν βουλεόντι μετὰ σφισιν, αὐτὸν εἰλεντ·
 νύκτα φυλασσόμενοι, καμῶν ἱεκτορ·
 330
 ἴωσσι ἐφ' αὐτῇ· αἱ δ' ἀρκίως ἀρκίως ἐκέναντο στυγῇ·
 335
 ἡν δὲ τίς ἐν τρέφει, ἴωσσι, ἱεμυδὸς ἴωσσι·
 κηρύκος θεῖος, πολυχρυσός, πολυχάλκος·
 340
 ἴωσσι τοὶ ἴωσσι μετὰ κακῶς, ἀλλὰ ποδῶν·
 αἴταρ ἰο μόνος ἦν μετὰ πάντε καμῶν·
 345
 ἴωσσι τοὶ τότε τρέφειν ἐκ τε καὶ ἱεκτορ· ἴωσσι παρὰ στυγῇ·
 350
 ἱεκτορ, ἐμ· στυγῇ· καμῶν καμῶν ἀρκίως·
 355
 νάξων ὠκυπόρων· στυγὰν εἰλεμεν, ἐκ τε τυβεσθαι·
 360

ἀλλ' ἀγε, μοι το σπηῆτρον ἀναλχεῖ, καὶ μοι ὁραστον, H
 ἢ μὲν τοὺς ἱπποὺς τε, καὶ ἱερμὰ καὶ κίβητα χυλῶν,
 δῶσμεν, τοι φορεῦντι ἀμφύμῳ πηλεΐδῳ.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλλος σκοπὸς εἴσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόκτου·
 τοφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἰμι διανπερὲς, τοφρ' ἂν τιμωμαι 325
 ναῖ ἀγαμεμνονεην, τοῖσι πόσιν μελλοντίν ἀρίστοι
 βούλας βουλεύειν, ἢ φεύγειν, ἢ μάχεσθαι.
 ἵως φαδ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σπηῆτρον λαβεῖ, καὶ τοὶ ὁραστον·
 εἰδὼτα νῦν δόσεις ἄλτος, ἐργιδεὺς ποτὶς τήρης,
 μὴ μὲν τοῖσ' ἱππῶσιν ἀνὴρ ἐφοχῆσται ἄλλος 330
 τροφῶν· ἀλλὰ σε φημι διανπερὲς ἀγλαΐεσθαι.
 ἵως φάτο, καὶ ῥ' ἐπεὶ τόρκον ἀπώμοσε, τὸν γ' ὁρῶν
 αἴττικα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπόλα τοκῶ·
 ἔσσετο δ' ἐκτοσθεν ἔριον πολιοῖο λυκῶ,
 κρᾶτι δ' ἐπὶ κτιδεῖν κύνειν· τέλος δ' ὁρῶν ὤκοντα· 335
 βῆ δ' ἰμεναι προτὶ ναῖας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἂρ' ἐμείλλεν
 εἰδέναι ἐκ ναῶν ἅπς τεκτορι μῦθον ἀφώσσειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱππῶν τε καὶ ἀνδρῶν κατὰ λῖφ' ἐμῖλτον,
 βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμᾶως· τὸν δ' ἐφράσατο προσόντα
 δίφου γένος ἰδοῦσές, διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340
 ἵσθως τοι, διομήδες, ἀπὸ στρατοῦ ἐρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ', ἢ ναῖσιν ἐπισκοπὸς τῆμετρεῖσιν,
 ἢ τίνα συλῆσθαι νεκρῶν κατατεθνήτων.
 ἀλλ' ἐφάμεν πρῶτα παρεκσέλθεον πεδίοιο
 τυτθόν· ἐπεὶτα δὲ κ' αἴτον ἐκατικῶντες τέλειμεν 345
 καρκαλιμῶς· εἰ δ' ἄρ' ἡμμε παραφθάσῃ τι ποδῶσιν,
 αἰεὶ μιν ποτὶ ναῖας ἀπὸ στρατοῦ προτείλῃεν.
 ἵως ἀρὰ φῶνθσαντες, παρεκς τοδοῖ ἐν νεκυεσσιν 349
 κλινθήτην· το δ' ἂρ' ὤκα παρεδραμεν ἀφραδῆσιν. 350
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπερην, ἵππον τ' ἐπιούρα πελόνται
 τῆμιονων, τὰς γὰρ τε βῆσιν προφερέστεραι ἐντὶν
 ἑλκεμεναι νεοῖο βαθὺς πηγῶν ἀρότρων·
 τῶ μὲν ἐπεδραμετήν· το δ' ἂρ' ἐστὶ δουκὸν ἀπείσαν·
 ἑλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρεφόντας τεταίρωτες 355
 ἐκ τροφῶν ἰμεναι, καλὴν τεκτορὸς οἰκονομῶντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπείσαν δορῆνεκας, ἢ καὶ ἐλαστον,
 γυνῶ ῥ' ἀνδρας δαίφους, λαίπυρα δὲ γούνατ' ἐντομα
 φεύγεμεναι· τοὶ δ' αἰπῶς διωκεμεν ἑορμῆθῃσιν.
 ἵως ἂν ὅτε καρχαροδόντες δύο κύνες, εἰδοῖς θήρης, 360
 ἢ κεμαῖ· ἢ λαγόν, ἐπείγεται ἐμῶν αἰεὶ
 χῶρον ἂν τυλῆενδ', ὃ δὲ τε προβέβητι μεμῆκτος·
 ἵως τὸν τυλῆειδης, ἡδὲ πολυπόρδος ἰδοῦσές,
 λαοῖ ἀποτμηκῶντ', ἐδιώκετον ἐμῶν αἰεὶ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ταχ' ἐμείλλε μίγησεσθαι φυλάσσων, 365
 φεύγων ἐς ναῖας, τότε δὴ μῆνός σβαλ' ἀθήνη
 τοῖδεϊδῇ· ἵσθι μὴ τις ἀχαιῶν χαλκοχρῆτων

φθαιη επευχσάμενος βαλῆσαι, το δε δαίτῃρος εὐδὴ·
 δαδί δ' ἐπαίεσσαν προσεφθ' κρατερός διαμηδής·
 ἥε μὲν, ἥε σι δορὶ κίχνησονται· οὐδὲ σε φθῆμι
 δῆρον ἐμης ἀπο χείρος ἀλυσσάμεν αἰπὺν ἀλῶδρον.
 ἥ ρα, πῶς πύχως ἀφῆκεν, τέκων δ' ἤμαρτασε φῶτος.
 δεχσιτερον δ' ἵππων πῶμαν τεύχεσθε δορὶος ἀκασκῆ
 ἐν γαίῃ ἐπαγῆ· το δ' ἀρ' ἐπὶ τῇ, τυρβήσεν τε,
 χλωρός ἱππο δάσος· τῶ δ' ἀσθμαίνοντ' ἐκίχητην,
 χείρων δ' ἐκτετασθήν· το δε δακρυόσαντες ἴππος ἡμῶν·
 δσαγγρεσθ', αἴψαυ ἐγὼν ἐπὶ λήσσομαι· ἐστὶ γὰρ ἔνδον
 χαλκός τε, χρυσοί τε, πολυκαῖῃτος τε σιδήρος·
 τῶν κ' ὑμῶν χαρίζαιτο πατήρ ἀπείρεσι· ἀπείρεα,
 εἰ κεν ἐμὲ δσαίον πεποθεῖτ' ἐπὶ νήσων ἀχαιῶν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφθ' πολυμήτης ἰδοῦσσε·
 θαρσέε, μῆδε τι τοι θάνατος καταβολῆμος ἐστω·
 ἀλλ' ἀγε, μοι τόδε ἴσπε, καὶ ἀτρεκέως καταλεγοῦν·
 πῇ δ' ἵστως ἐπὶ νάσας ἀπὸ στρατοῦ ἐρχομαι εὖος,
 νυκτὰ δι' ὀρφνῶν, τότε θ' ἐσδόντι βροτοὶ ἀλλοί;
 ἡ σ' ἱεκτωρ προσέθηκε διασκοπῶσθαι ἱεκάστα
 νάσας ἐπὶ γλαφυράς; ἡ σ' αἴτῳ θυμὸς ἀντήκεν;
 τὸν δ' ἤμειβετ' ὑπεὶτα δολῶν, ἱππο δ' ἐπείρε γαῖα·
 πολλῶσιν μ' ἀφαιῖσι παρὲκ νόον ἤγαγεν ἱεκτωρ,
 ἵος μοι πηλεφιδῶνος ἀγαθὸ μῆνοχας ἱππέος
 δῶσσεμένοι κατεκίσσε, καὶ ταρβᾶτα ποικίλα χαλκῶ·
 ἦνσγεν δὲ μ' ἰόντα, θάψην δαὶ νυκτὰ μελαινῶν,
 ἀνδρῶν δυσμένεων σχεδὸν ἐνδραμν, ἐκ τε ποθέσθαι,
 ἥε φυλασσονται νάσας θάψαι, ἵως το παρὸς πῆρ,
 ἡ' ἡδῇ, χείρων ἱπ' ἡμῶν ἀπῆτε δαίμοντες,
 φυγῶσιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἀβέλοιτε
 νυκτὰ φυλασσόμενοι, κακῶς ἱεταδύκοντες αἰνῶ.
 τὸν δ' ἐπιμειδίσαντες προσεφθ' πολυμήτης ἰδοῦσσε·
 ἡ ρα νῦ τοι μεγάλων δῶρων ἐπαρκεῖτο δοῖμος,
 ἱππῶν αἰθακίδαθ' ἀειφρονέας· ἵππ' δ' ἀλγύνου
 ἀνδρεσὶ γὰρ θῆταισι διαμνησθῆναι, ἡδ' ἵεχέσθαι,
 ἀλλῶ γ' ἡ' ἀχλὺς, τὸν ἀδύνατον τέκε ραῖτηρ.
 ἀλλ' ἀγε, μοι τόδε ἴσπε, καὶ ἀτρεκέως καταλεγοῦν·
 πῶς νῦν δευρὸ κίων λῆπς ἱεκτορα, ποίμενα λῆφω;
 πῶς δὲ τοι ἐντὸς περὶται ἐρεβία; πῶς δὲ τοι ἱππῶι;
 πῶς δ' ἵππ' αἰ τῶν ἀλλῶν τροχῶν φυλάσσει τε καὶ ἐσκέει;
 τὸν δ' αἴτε προσέειπε δολῶν, τεύμεθεος ἵππος·
 τοιγάρ ἐγὼ τοι τὰ πάντα μὲν ἀτρεκέως καταλεγοῦν·
 ἱεκτωρ μὲν μετὰ τούτῳ, τῶσιν βουληφόροι ἐντὸς,
 βούλας βουλεύει θεοὶ περὶ στήματι φίλῳ,
 νοσφιν ἀπὸ φλοσβόο φυλάσκει δ' ἱππ' εἰρεῖα, ἱερῶς,
 οὐτὶς κεκριμένη ρυτάνει στρατον, οὐδὲ φυλάσσει·
 ἵσται γὰρ τρέφων πορὸς ἐσχαρῆα, τῶσιν ἀνέστη,

Κ

370

374

376

389

385

386

388

390

395

400

405

408

412

415

τοι δ' εγρηγορθάντι, φυλάσσόμεναι τε κέλονται K
 αλληλοισ'· αταρ ἄττε πολυκλήτοι γ' επικουροί 420
 τευδόντι· τροφῶν γὰρ ἐπίτραπτοντι φυλάσσειν·
 οὐ γὰρ σφιν καίδες σχεδὸν ἦσται, οὐδὲ γυναικίς.
 τὸν δ' ἀπαμειβομένος προσεφθ' πολυμήτις Ἰδοσσεύς·
 πῶς γὰρ νῦν, τροφῶσι μεμιγμένοι ἵπποδαμοῖσιν 425
 τευδόντ', ἡ νοσφιν; διαφεςπε μοι, Ἰοφρα δάεισθ'.
 τὸν δ' ἡμειβετ'· ἐπεῖτα δολῶν, ἱϋμήδεος ἱυῖος·
 τοιγὰρ ἐγὼ καὶ τὰτα μάλ' ἀτρεκέως καταλεῖψω·
 πρὸς μὲν ἱάλος κἄρες, καὶ παῖνες ἀνκυλοτοκοῖοι,
 καὶ λελεγες, καὶ καυκῶνες, δίφοι τε πελασγοί· 430
 πρὸς θυμβρῆς δ' ἐλαχὼν λυκίοι, μυσοὶ τ' ἀγερῶχοι,
 καὶ φρυγες ἵπποδαμοί, καὶ μῆνες ἵπποκοροσταί·
 ἀλλὰ τῇ ἐμε τὰτα διεκσερεεσθε ἱεκάστα·
 εἰ γὰρ δὴ μεματόν τροφῶν καταδυῖναι ἱομίλῶν,
 θρεφίκες τοῖδ' ἀπανευθε νεφελυδες, ἐσχατοὶ ἀλλῶν 435
 ἐν δὲ σφιν ῥῆσος βασιλεῖς, καὶς ἡῖονεφος.
 τοὺ δὴ καλλιστοῖς ἵπποφς ἱδὼν, ἠδὲ μεγιστοῖς·
 λεῖκτοτεροὶ χιόνος, θέεεν δ' ἀνεμοῖσιν ἱομίοι.
 ἱαρμία δὲ τοι χρυσῶ τε καὶ ἀργυρῶ τευ ἦσκηται·
 τεύχεα δὲ χρυσεῖα, πελώρια, θαῖμα ἱδεσθῆαι, 440
 ἡλυθ' ἱεχῶν· τὰ μὲν οὐτὶ καταβῆτοισι φείδικεν
 ἀνδρῶσιν φορεεεν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμε νῦν μὲν νάσι πελασσετον ᾧκυποροῖσιν,
 ἢ ἐμε δῆσαντες λιπέτ' αἴτοθι νηλεὶ δεσμῶ,
 Ἰοφρα κὲν ἐλθῆτον, καὶ πειρήθητον ἐμεῖο, 445
 ἢ κατ' αἰσαν ἐφισπον ἐν ἑμῖν, ἢ καὶ οὐκί.
 τὸν δ' ἀρ' ἱυπόδρα, ἱδὼν προσεφθ' κρατερός διορθῆς·
 μὴ δὴ μοι φυγσιν γέ, δολῶν, ἐνβαλλεο θυμῶ,
 ἐσθλα περ ἀνγῆλανς, ἐπεὶ ἱκεο χεῖρας ἐς ἱἄρας·
 εἰ μὲν γὰρ κε σὺ νῦν ἀπολυσομέν, ἢ μεθώμεν, 450
 ἢ τέ καὶ ἱυστερόν εἰσθα βοῆας ἐπὶ νάσας ἀχαιῶν,
 ἢ ἐδιοπτέισων, ἢ ἐναντιβιὸν πολεμίσων·
 εἰ δὲ κ' ἐμῆσ' ἱυπό χερσὶ δαμένς ἀπο θυρῶν ὀλεσθῆς,
 οὐκ ἐτ' ἐπεῖτα σὺ πῆμα ποτ' ἐσσεαι ἀργεῖδίσιν.
 ἦ, καὶ τὸ μὲν μιν ἐμελλε γενεῖοθ' ἑσθλῇ καὶ χερσὶ
 ἱαπτοσάμενος λίσσεσθαι· τὸ δ' ἀφ' ἑνα μεσσην ἐλασσεν, 455
 φασγάνῳ ἀκίσανς, ἀπὸ δ' ἀμφῶ ἐκερσε τεύοντε·
 φθονγομένοο· δ' ἀρὰ τοογὲ καρῇ κονίῃσιν ἐπὶ χθῆ.
 τοὺ δ' ἀπὸ μὲν κτιδεῖν κυνέην κεφαλῆφιν ἱελόντο,
 καὶ λυκεῖν, καὶ τοκσα παλιντονα, καὶ δορο μακρόν· 460
 καὶ ταγ' ἀθηναῖῃ λειστίδι δίφος Ἰδοσσεύς·
 ἱυπσοσ' ἀνεσχεθε χεῖρι, καὶ εὐχομένος ῥεπος ἦνθα·
 χαῖρε, θεά, τοιαδέσσι· σὺ γὰρ πρῶτῃν ἐν ὀλύντοισι
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδώσομεθ'· ἀλλὰ καὶ αἴτῃς
 πεμπσον ἐπὶ θρεφίκων ἀνδρῶν ἵπποφς τε καὶ ἐνάδας·

ἴσας ἀρ' ἐφώνησαν, καὶ ἀπαύειν ἵπποσ' αἰήσαν· 465
 ἔβηεν ἀνα μυρικήν· δάκλον δ' ἐπὶ σῆμα τ' ἔθηκεν· K
 γυυμαρπτσάν· δονακάς, μυρικής τ' ἐριθήλας ὁδοῖς,
 μὴ λαβοὶ αἵτις· ἴαυτε βοήην δια νύκτα μελαιναν.
 τῷ δ' ἐβλάτῃ προτέρῳ, δια τ' ἐντεα καὶ μελαν· ἵαιμα·
 αἰψα δ' ἐπὶ θρεϊκῶν ἀνδρῶν τέλος ἵκσον ἰόντες· 470
 τοὶ δ' ἰεὺδον καματῷ ἱεταδῆκοτες, ἐντεα δὲ σφιν
 καλά παρ' αἰτοῖσιν χθονὶ κεκλιτο, ἵεῦ κατα κόσμον
 τριστοιχίς· παρα δὲ σφιν ἱεκάστῳ δίδουγες ἵπποι.
 ῥῆσος δ' ἐν μετῷ ἱεὺδε, παρ' αἰτῷ δ' ὤκυες ἵπποι
 ἐκς ἐπιδιφριαδος πυμῆατος ἱμαντ' ἐδεδεντο. 475
 τῷ δ' ἱοδυσσεὺς προπαροῖδε ἱδῶν διομηδεῖ δεικσάν·
 ἱόττος τοι, διομηδές, ἀνῆρ, ἱόττοι δὲ τοὶ ἵπποι,
 ἱός νῶσιν πιφασκε δολῶν, ἱόν ἐπεφύομεν ἡμέες·
 ἀλλ' ἀγε δὴ, προφῆε κρατερόν μενός· οὐδὲ τι σε χρεῖ
 ἱεσταμέναι μελῶν γυυν τευχέσιν· ἀλλὰ λυφ' ἵπποφ' 480
 ἡρ' πυγ' ἀνδράς ἐνταίρε, μελήσοντιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 ἴσας φάτο· τῷ δ' ἐνπνεύσε μένος γλαφκῶπις ἀθηνη·
 κτείνει δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στονός ὦρνυτ' ἀφεικῆς
 ἀτορι θεινομένων· ἐρυθαίνεται δ' ἱαιματι γὰρ.
 ἴσας δὲ λείων μηλαῖσιν ἀσημαντοῖσιν ἐπεδῶν, 485
 αἰγῆσιν, ἡ ὀφίσι, κακὰ φρονέων ἐνοροσῆ·
 ἴσας μὲν θρεϊκάς ἀνδράς ἐπῶχετο τυφδεός ἱυῖος,
 ἱοφρα δυαδέκ' ἐπῆφεν· ἀταρ πολυμητὶς ἱοδυσσεὺς,
 ἱόντινα τυφδεΐδης ἀτορι πληγσᾶσκε παραστάνς,
 τοὺδ' ἱοδυσσεὺς μετοπίσθε λαβὼν ποδὸς ἐκσφερυσᾶσκε, 490
 τρεῖ φρονέων κατα θυμῶν, ἱοπῶς καλλιτριχὲς ἵπποι
 ῥεῖα διελθαιεν, μῆδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς· ἀνβαινοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἐτ' αἰτῶν.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ βασιλεὺς ἐκίχησάτο τυφδεός ἱυῖος,
 τὸν τρεῖς καὶ δεκάτον μελιτήδεα θυμῶν ἀπῆφρα, 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλήφιν ἐπέστη,
 τοφρα δ' ἀρ' ἱο τλήμων ἱοδυσσεὺς λυφε μωνυχᾶς ἵπποφ'· 496
 γυυν δ' ἡτέρην ἱμαντσί, καὶ ἐκσηλαφεν ἱομιλῶα,
 τοκσῷ ἐπιπληγσάν· ἐπεὶ οὐ· μαστίνγα φαείνην 500
 ποικιλοῖ· ἐκ διφραῖ· ἐνόησατο χερσὶν τελεσθαι·
 ῥαφδσησεκ δ' ἀρα, πιφασκῶν διομηδεῖ διφῷ.
 αἴταρ ἱο μεμνηριδσε μενῶν, ἱο τὶ· χυντάτον ἐρδοῖ
 ἡ ἵογε διφρον ἱελῶν, ἱοδὶ ποικίλα τευχᾶ· ἐκείτο, 505
 ρυῖμοι· ἐκσφερμα, ἡ· ἐκφεροι ἵπποσ' αἰήσαν·
 ἡ· ἐπὶ τῶν πλεονῶν θρεϊκῶν ἀπο θυμῶν ἱελοῖτο.
 ἱεῖς ἱο ταῖθ' ὀρμαινε κατα φρενα, τοφρα δ' ἀθηνη
 ἐγγυθεν ἱοσταμένη προσέφη διομηδεα διφῷ·
 νοσταφὸ δὴ μῆσαι, μεγαθυμῶφ τυφδεός ἱυῖος,
 νάφας ἐπὶ γλαφυρας, μὴ καὶ πεφοβημένος ἐλθῆς· 510
 μὴ ποφὸ τις καὶ προφας· ἐγῆρατιν θεός· ἀλλος,

ἴως φάθ'· ὃ δὲ γυναικῆκε θεῶς ἰσπα φῶνταινταις· K
 καρκαλιμῶς δ' ἱππων ἐπιβῆσαι· ἐκπτε· δ' ἰδυσεῖς
 τοκοῶ· τοι δ' ἐπετοντο θεῶς ἐπὶ ναῶς ἀχαιῶν.
 οὐδ' ἀλαφοκοπὴν εἰς ἄρ' ἀργυροκοπῆς ἀπολλαν, 515
 ἴως εἰδ' ἀθηναίων μετα τυδεῶς ἡμῶν ἱεπονταί,
 τῇ κοτεσὼν τροφῶν κατεδύσαντο πολὺν ἱομῆλον·
 ᾤρσεν δὲ θρεῖνικον βουληφορον, ἱπποκαλόντα
 ἑρῆστον ἀνεπσιον ἐσθλόν· ἰο δ' ἐκς ἱπποῖν ἀνορεῖταις,
 ἴως εἰδε χῶρον ἐρημον, τοῦ ἱεπτασαν ᾤκους ἱπποῖ, 520
 ἀνδρας τ' ἀσπαιροντας ἐν ἀργαλεῇσι φρεσίν,
 ᾤκωσεν τ' ἀρ' ἐπεντα, φίλον τ' ὀναμῆνεν ἱεταυρον.
 τροφῶν δὲ κλωνγῇ τε καὶ ἀσπαιτος ὥστε κιδάμεος
 θυφοντων ἱαμυδῆς· θαῖοντα δὲ μαρμαρα ἑργα,
 ἴωσ' ἀνδρες ρεσσαντες ἐβαν καίλας ἐπὶ ναῶς. 525
 τοι δ' ἴοτε δη ρ' εἰκάνον, τοῖσι ἐκπτεν τευτερας ἐκταν,
 εἰδ' ἰδυσεῖς μὲν ἀρκεσθαι, δι' φίλος, ᾤκους ἱεπταῖς·
 τυδεῖδης δὲ χαμάσσε θορῶν ἀκαρα βροτοῖντα
 ἐν χεῖρεσ' ἰδυσεῖσι τῶσεν ἐκβῆσαντο δ' ἱππων·
 μαστιγγεν δ' ἱπποῖς, τῶν δ' οἰκ αἰεκοκ' ἐκπεσθῶν, 530
 νεστορ δὲ πρῶτος κτυποὶν αἰε', ἐφῶντησαν τε· 532
 ὦ φίλοι, ἀργεῖων ἱεγῆτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 πσευδομαι, ἡ ἱετυμον ἑραῶν; καλεται δὲ με θυμῶς·
 ἱππων μ' ᾤκυποδῶν ἀμφὶ κτυπος εἰατα βιλλαι· 535
 αἱ γὰρ δη ἰδυσεῖς τε καὶ ἰο κρετερας διομῆδης
 ἱπῶν ἱαφαρ ἐκ τροφῶν ελασαιατο μανυχῶς ἱπποῖς!
 ἀλλ' αἰνῶς δαδδοῖδα κατὰ φρενα, μὴ τι παθῶντιν
 ἀργεῖων τοι ἀριστοι ἱππε τροφῶν ὀρυμαγδῶς.
 οὐκὼ παν ἐφερτο ἑπος, τοῖσ' ἀρ' ἡλυθον αἶτοι. 540
 καὶ ρ' οἱ μὲν κατεβῆσαν ἐπὶ χθονί· τοι δὲ χαρῆντες
 δεχσθῇ ἥσταδοντο, ἱεπεσι τε μαιλιχιοσιν·
 πρῶτος δ' ἐκσερεῖνι γερηνος ἱπποτα νεστορ·
 ἱεπ' ἀγε μ', ὦ τελευαὶν ἰδυσεῖς, μέγα κιδῶς ἀχαιῶν,
 ἱεπῶς τοῖσδ' ἱπποῖς λαβετον· κατὰδ' οὐκ' ἐς ἱομῆλον 545
 τροφῶν; ἢ τις σφῶν ἐπορεν θεῶς ἀντιβολήσαντας;
 αἰνῶς ἀκτινεσι ἑφαίκοτες ἥελιο.
 αἰεὶ μὲν τροφῶν ἐπιμισγῶμαι, οὐδὲ τι φημι
 μιμναδσεν παρα ναῖσι, γερῶν περ ἐκκιν πολέμιστας·
 ἀλλ' οὐκὼ τοῖσδ' ἱπποῖς εἰδόν, οὐδ' ἐνοησα, 550
 ἀλλὰ τιν' υἱμ' εἶπω δομεναὶ θεῶν ἀντίαςαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶν φίλοι νεφεληγερετα δαῖες,
 κοφρῇ τ' αἰγιτοχῶς διος, γλαφκῶς αἰθῶν,
 τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη παλιμῆτις ἰδυσεῖς· 555
 ὦ νεστορ νηλεΐαδῃ, μέγα κιδῶς ἀχαιῶν,
 ρεῖα θεῶς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείκτους, ἡε περ τοῖσδ',
 ἱπποῖς δῶρησαντ', ἐπεὶ πολὺ φερταροι ἐντιν·
 ἱπποὶ δ' τοῖδε, γεράς, νεηλυδῶς, τοῖς ἀρεῖναις.

θρεΐκιοι' τὸν δὲ σφι ἱαναπὲ' αγαθος διομηδῆς
εἰτανε, παρ' δ' ἱετάρους δύο καὶ δεκα παντας ἀριστοῖς.
τὸν τρις καὶ δεκατὸν σκοποὺν ἑλλομεν ἐγγυθὶ νάφων,
τὸν ρα διοπτῆρα στρατοῦ ἐσμεναι ἡμετεροῖο
ἱεκτωρ τε προεΐηκε καὶ ἄλλοι τροφες ἀγαθοί.

K
560

ἴσως ἔσπων, ταφροῖο διηλάσε μῶνυχας ἱπποῖς,
πανχαλαῶν· ἱαμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαιροντες ἀχαιοί.
τοὶ δ' ἴοτε τυφδεΐδεο κλισίην τεύτυχτον ἱκάντο,
ἱπποῖς μὲν κατεθῆσαν τεύτυμῆτοισιν ἱμαντοσιν
φατῆν ἑφ' ἱππεΐῃ, ἰοθὶ περ διομηδεὺς ἱπποὶ
ἔστασαν ὠκυποδες, μελιτήδεα πυφρον ἐδοντες.

565

νάφι δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἐναρὰ βροτοσεντα δολῶνος
θηχ' ὀδυσεῖς, ἱοφρ' ἱερὸν ἱετοίμασσαιατ' ἀθηνῇ.
αἱτοὶ δ' ἱδρεα πολλὸν ἀπενιδόντο θαλασσοῇ
ἐσβαντες, κνημας τ', ἠδε λοφον, ἀμφὶ τε μῆροῖς.
αἵταρ ἐπεὶ σφιν κυφμα θαλασσης ἱδρεα πολλὸν
νικτσεν ἀπο χρωτός, καὶ ἀνεκφυχθεν φίλον ἦτορ,
ἐς ῥ' ἀσαμινθοῖς βαντες τεύχσεστας λαφείσαντα.
τῶ δὲ λαφείσαντων, καὶ ἀλειφόμενων λίπ' ἐλαιῶ,
δεικνῶ ἐφιδεσμετην' ἀπο δὲ κρήτηρος ἀθηνῇ
πλεσοῦ ἀφυσσάμενοι λειβὸν μελιτήδεα φοῖνον.

570

δοεῖς δ' ἐρίδα προῖαλλε βοῆας ἐπὶ νάφας ἀχαιῶν
ἀργαλεῖν, πολεμοῖο τερας μετὰ χερσιν ἱεχόντσαν·
στῆ δ' ἐφ' ὀδυσεῖος μεγακῆτεϊ νάφι μελαινῇ,
τῇ ῥ' ἐν μεσσοτῶ ἐσκε, γεγωνεμεν ἀμφοτερῶσε,
ἡμεν ἐπ' αἰφάντος κλισίας τελαμωνιαδαφο,
ἠδ' ἐπ' ἀχιλλεῖος· τοὶ ῥ' ἐσχατὰ νάφας ῥεῖσφας
φερυσαν, ἦνορεῖ πῖθουοι καὶ καρτεῖ χειρῶν.
ἐνθα σταντσ' ἦτοφσε θεὰ μεγα τε, δδεινον τε.

575

ἀτρεΐδης δ' ἐβοησεν, ἰδε δσωννυσθαι ἀνωγεν
ἀργεΐφους· ἐν δ' αἷτος ἐδυφσατο νωροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνημῆσιν ἐθήκεν
καλας, ἀργυρεοῖσιν ἐπισφυριοῖσ' ἀραρυίας·
δεῖτερον αἶψα περὶ στήθεσσιν ἐδυφεν,
τὸν ποτε τοὶ κινυρης δάκε, χσείνηϊον εἶναι.

3

4

5

10

15

πευθετο γὰρ κυφρονδε μεγα κλεος, ἴσωνεκ' ἀχαιοί
ἐς τροφίην νάφῃσιν ἀναπλέσσεσθαι ἐμελλον·
τοσνεκα τοὶ τὸν ἐδῶκε, χαριδοσόμενος βασιλεῖ.
τοῖο δ' ἦτοι δεκα τοῖμοι ἐσαν μελάνος κυφανοῖο,
δῶδεκα δὲ χρυσοῖ, καὶ ῥεῖκοσι κασσιτεροῖο·
κυφανεοὶ δὲ δρακόντες ὀρωρεχατο προτὶ δειρὴν
τρεῖς ἱεκατερβε, ῥεῖρῖδοι ῥεῖφοικοτες, ἱας τε κρονίφων
ἐν νεφεί ἐστῆρικσε, τερας μεροπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἀρ' ὠμοῖσιν βαλετο χσείφος· ἐν δὲ τοὶ ἱηλοὶ
χρυσεῖοι πανφαινον· ἀταρ περὶ κούλεον ἦεν
ἀργυρεον, χρευσειοσιν ἀτορτηρεσιν ἀρῆρος.

20

25

30

Hom.

Q

αν δ' ἔλετ' ἀμφιβροτην, πολυδαίδαλον, ἀσπίδα θοῆριν, 4
 καλὴν, ἣν περὶ μὲν κυκλοὶ δέκα χαλκοὶ ἦσαν·
 ἐν δὲ τοὶ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτεροφὸ
 λεῖκοι, ἐν δὲ μεσσοῖσιν εἴην μελανὸς κυφάνοφ. 35
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν γοργῶ βλασυρῶπις ἐστεφανωτο
 ὀδδῆινον δερκομένη, περὶ δὲ ὀδδῆμος τε, φόβος τε.
 τῆς δ' ἐκς ἀργυρεὸς τελαμῶν ἦν· ἀφ' αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν
 κυφάνοφς ἐφέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δὲ τοὶ ἦσαν 40
 τρεῖς ἀμφιστρεφεῖς, ἑνὸς ἀφ' ἑνὸς ἐκπεφυκυῖαι.
 κρᾶτι δ' ἐπ' ἀμφιφάλον κυνήην θέτο, τετραφάληρον,
 ἱππουρίν· ὀδδῆινον δὲ λοφὸς καθυπερβέν ἐνευεν.
 ἔλλετο δ' ἀλκιμα δορφεῖ δυοῖ, κεκορυθμένα χαλκῶ,
 ἰοκυσσά· τῇ δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτοφῶν οὐρανὸν εἰσῶ
 λαμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδοῦπησαν ἀθηναίη τε καὶ ἰήρη, 45
 τιφμῶντσαι βασιλεῖα πολυχρυσόφῳ μυκηνης.
 ἱηνιτοχῶ μὲν ἐπεῖτα ἔφω ἐπετελλέν ἑκαστός
 ἱπποφῶς τευ κατὰ κόσμον ἐρυκεμένῳ ἀφ' ἐπὶ ταφρῶ·
 αὐτοὶ δὲ πρυλῖες γσύν τευχέσι θωρηχθέντες
 ῥοφόντ'· ἀσβεστός δὲ βοή γενετ'· ἐν δὲ κυδοιμῶν 50
 ὤρσε κακὸν κρονίδης, κατὰ δ' ἱυπσοθ' εἰῆκεν ἐερσας
 ἱαιματὶ μυδαλέας ἐκς αἰθέρος, ἵονεκ' ἐμελλέν
 πολλὰς ἰφθίμοφς κεφαλὰς αἰδὶ προῖαπτσέν. 55
 τροφές δ' ἀφ' ἑτερῶν ἐπὶ θρασμῶν πεδίοφ,
 ἑκτορὰ τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμυθμονα πολυδαμάντα,
 αἰνείαν θ', ὅς τροφῶσι, θεὸς ἴως, τίετο δημῶν,
 τρεῖς τ' ἀντήνοριδας, πολυβόν, καὶ ἀγῆνορα δίφον, 60
 ἠῖθεον τ' ἀκαμαντ', ἐπίεικελὸν ἀθανάτοισιν.
 ἑκτορῶν δ' ἐν πρῶτοισι φερ' ἀσπίδα παντοσεῖς εἰσῆν·
 ἰοῖος δ' ἐκ νεφελῶν ἀναφαίνεται ὀλβίος ἀστήρ,
 πανφαινῶν, τότε δ' αὖτις ἐδῶ νεφέα σκιοέντα·
 ἴως ἑκτορῶν τότε μὲν τε μετὰ πρῶτοισι φανεσκεν, 65
 ἀλλοτε δ' ἐν πυματοῖσι, κελεῖων· πᾶν δ' ἀρὰ χαλκῶ
 λαμψ', ὡς ἀστεροπὴ πατέρος διὸς αἰγίτοχοφ.
 τοὶ δ', ἴωσθ' ἀμῆτηρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὀγμόν ἐλαφνῶντιν, ἀνδρὸς μακάρος κατ' ἀροφραν,
 πυφρων, ἡ κρῖθων, τὰ δὲ δραγμάτα ταρφέα πίπτει· 70
 ἴως τροφές καὶ ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 δαφίων· οὐδ' ἑτέροισι μναφόντ' ὀλοφῶφ φοβόφ·
 εἰσφας δ' ἱυσμινῇ κεφαλὰς ἔχον· τοὶ δὲ, λυκοὶ ἴως,
 θυφόν· ἐρῖς δ' ἀρ' ἐχαιρε πολυστόνος εἰσφάροντσα· 74
 οἷα γὰρ ρα θεῶν παρτυνχάνε μαρναμένοισιν. 74
 ἰοφρα μὲν ἴως ἦν καὶ ἀτεχσέτο ἱερὸν ἱήμαρ, 84
 τοφρα μάλ' ἀμφοτέρων βελέ· ἱαπτέτ', ἐπίπτε δὲ λαφός· 85
 ἡμὸς δὲ δρυτομὸς περ ἀνὴρ ἱοπλίσσατο δόρπον
 ὀρεὸς ἐν βησσοῖσιν, ἐπεὶ τ' ἐκορεσσατο χεῖρας
 ταμνῶν δένδρεα μακρά, ἱαδὸς τε μιν ἱέκετο θυφμόν,

σῖταφο τε γλυκεροφo περι φρενας ἱμερος ταιρειεν· 4
 τῆμος σφῆ ἀρετῇ δαναοι ἱρῆγσαντο φαλανγας, 90
 πεκλομενοι ἑταροισι κατα στιχας. εκ δ' αγαμεμνων
 πρῶτος οροφo· ἔελε δ' ἀνδρα βιῆνορα, ποιμενα λαφων,
 αἴτον, επειτα δ' οπαφona ἑλῆεφα πληγoῖππον.
 ἦτοι τογ' εκs ἱππων κατεφαλμενος ἀντιος εστη·
 τον δ' ἰδus μεμαφῶτα μετῶπιον τοκσυῖ δορφι 95
 νυκo', ουδε στεφανη δορυ εσχθε χαλκοβαρυια,
 αλλα δι' αἴτης ἦλθε και οστεοf, ενεκεφαλoς δε
 ενδον ἱαπανs πεπαλακτ'· εδαμασσε δε μιν μεμαφῶτα.
 και τοfς μεν λιπεν αἴθι βανακs ἀνδρων αγαμεμνων
 στήθεσι πανφαινοντας, επει περιδυfσε χιτῶνας· 100
 αἴταρ το βη φεισfon τε και ἀντιφον εκσεναρικσων,
 ἵυιε δυω πριαμοfo, νοθον και γνήσιον, ἀμφω
 εν ἑνι διφρωῷ εοντε· το μεν νοθος ἡνιτοχεφεν,
 ἀντιφος αἴ παρεβῶσκε περικλυτος· ἴω ποτ' ἀχιλλεῖς
 ἰδης εν κνημοισ'· ἐδιδῆ μοσχοισι λυγοισιν, 105
 ποιμαινοντ' ἐπ' οἰεσι λαβων, και ελυfсен αποινων.
 δη τοτε γ' ἀτρεΐδης ευρυ κρεφων αγαμεμνων
 τον μεν ὑπερ μαδσοfo κατα στήθος βαλε δορφι·
 ἀντιφον αἴ παρ' οἴας ελασε χσιφει, εκ δ' ἐβαλ' ἱππων.
 σπερχομενος δ' ἀπο τοῖιν εσυλῆε τευχea καλα, 110
 γιγνώσκων· και γαρ σφε παρος παρα νασι βοῆῃσιν
 φειδεν, τοτ' εκs ἰδης ἀγαγεν ποδας ωκυς ἀχιλλεῖς.
 ἵως δε λεφων ελαφοfo ταχυιης νῆπια τεκνα
 ρεΐδιωs γουσνεφανγσε, λαβων κρατεροισιν οδοντσιν,
 ελθων εις ευνην, ἱακαλον τε σφ' ἦτορ ἀπῆφρα· 115
 ἱη δ' εειπερ κε τυχητι μαλα σχεδον, ου δυναται σφιν
 χρεῖσμεεν· αἴτην γαρ μιν ὑπο τρομος αινος ἱκανει·
 καρκαλιμωs δ' ἦτικσε δια δρυμα πυκνα και ὑλῆην
 σπευδοντσ', ἱδρωῶντσα κραταιοfo θηρος ὑφ' ὀρμηs·
 ἵως αρα τοισ' ουτιs δυνατο χρεῖσμησαι ολεθρον 120
 τροφων, αλλα και αἴτοι ὑπ' ἀργεῖοισ' εφεβοντο.
 αἴταρ το πεισσανδρον τε και ἱππολοχον μενεχαρμην,
 ἵυιαs ἀντιμαχοfo δαΐφρονος, τοs ρα μαλιστα,
 χρυσον ἀλεξανδροfo δεδεχμενος, ἀγλαφα δῶρα,
 ουκ εἶεσx' ελενην δομεναι χσανθῶ μενελαῖῳ, 125
 τοο περ δη δυο παιδ' ελαβε κρεφων αγαμεμνων,
 εν ἑνι διφρωῷ εοντε, ἱομοο δ' ἔεχον ὤκυας ἱπποfς·
 εκ γαρ σφεας χειρων φυγον ἱηνια σιφαλοεντα,
 ἴω δ' εκυκῆθητην· το δ' ἐναντιον ὦρτα, λεφων ἵως,
 ἀτρεΐδης· ἴω δ' αἴτ' εκ διφρωfo γονῶδσοσθην· 130
 δσαῖγρεῖ, ἀτρεῖος ἵυιε, συ δ' ἀγσια δεχσαι αποινα·
 πολλα δ' εν ἀντιμαχοfo δομοιs κειμηλια κειται,
 χαλκος τε, χρυσος τε, πολυκμῆτος τε σιδηρος·
 των κεν τοι χαρισαιτο πατηρ ἀπερεισι· αποινα,

- εἰ νοεῖ δσαῖω πεπυθόιτ' ἐπὶ νοῖσιν ἀχαιῶν. 135
 ἴως τῶγε κλαίοντε προσαυθῆτην βασιλεῖα
 μείλιχοις ῥεπέσιν· ῥοπ' αμειλικτον δ' εακοῖσαν
 εἰ μὲν δ' ἀντιμαχοῖο δαίφρονος τυιες ἐστον,
 ἴος ποτ' ἐνὶ τρώων ἀγορῇ μανελαῖον ἀνωγεν,
 ἀγγελίην ἐλθοντα συν ἀντιθεῶ ἰοδυσεῖ, 140
 αἶθι κατακτῆναι, μῆδ' ἐσσιέμεν ἀπς ἐς ἀχαιῶς·
 νῦν μὲν δὴ τοῖο πατρός ἀφεικεα τίσετε λαβὴν.
 ἦ, καὶ πειθσάνδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσπερ χαμαῖδε,
 δορὶ βαλὼν πρὸς στήθος· το δ' ἵπκτιος οὐδεῖ ἐρείδσθῃ.
 ἵππολοχος δ' ἀποροσε, τὸν αἶ χαμαὶ ἐκτεναρικσεν, 145
 χεῖρας ἀπο χσῖφει τμήκσας, ἀπο τ' αἶχένα κοπτσας·
 ῥολμον δ' ἴως, ἐσσεῖε κυλινδεσθαι δι' ἰομῖλφοο.
 τοῖς μὲν εἰᾶς· το δ', ἰοθὶ πλεῖσται κλονεοντο φάλαγγες,
 τῇ ρ' ἐνοροῖσ', ἱάμα δ' ἄλλοι τεύκνημῖδες ἀχαιοί.
 πεδοὶ μὲν πεδοῖς ὀλεκον φευγοντάς ἀνακτῇ, 150
 ἱππέες ἱππέας, τυπο δὲ σφίσιν ὥρτο κονίη
 ἐκ πεδίου τὴν ὥρσαν ἐρηγδοῦποι ποδὲς ἱππῶν,
 χαλκῷ δαῖσιοντες· ἀτὰρ κρείων ἀγαμέμνων
 αἶψιν ἀποκτείνων ἱπέτ', ἀργείοισι κελεύων.
 ἴως δ' ἴοτε πυρ ἀφιδήλον ἐν ἀχσὺλῳ ἐνπεσῇ τυλγῇ, 155
 παντῇ φελφυαῖων ἀνεμος φερεῖ, τοὶ δὲ τε θαῖμνοι
 προῖρῖδοι πιπτοντιν ἐπείγομενοι πυρὸς ἱορμῇ·
 ἴως ἀρ' ἵπ' ἀτρεῖδῇ ἀγαμέμνον' ἐπίπτε καρῆνα
 τρώων φευγοντῶν, πολλοὶ δ' ἐριαῖχνες ἱπποὶ
 κτῆν' ἱοχεα κροταλίδσον ἀνα πτολεμοῖο γεφυρας, 160
 ἱηνιτοχοῖς ποθεοντες ἀμυῖμονας· τοὶ δ' ἐπὶ γαιῇ
 κείατο, γυῖπεςιν πολὺ φίλτεροι, ἢ ἱαλοχοῖσιν.
 ἱεκτορα δ' ἐκ βελέων ἱπαγε δσεῖς, ἐκ τε κονίης,
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ θ' αἱματος, ἐκ τε κυδοῖμοο·
 ἀτρεῖδῆς δ' ἱπέτετο, σφεδανὸν δαναοῖσι κελεύων. 165
 τοὶ δὲ παρ' ἱλῖφο σῆμα παλαιοῖο δαρδανίδαο
 μεσσὸν κατ' πεδῖον παρ' ἐρινεον ἐσσεῖοντο,
 ἱέμενοι πολίος· το δὲ κεκλήγως ἱπέτ' αἶψι
 ἀτρεῖδῆς, λυθρῷ δ' ἐπαλασσετο χεῖρας ἀαπτοῖς.
 ἀλλ' ἴοτε δὴ σκαίφας τε πυλὰς καὶ φηγὸν ἱκοντο, 170
 ἐνθ' ἀρα δὴ ἱστάντο, καὶ ἀλλήλοῖς ἀνεμίμνον.
 τοὶ δ' ἐπὶ κατ' μεσσὸν πεδῖον φοβεοντο, βόες ἴως,
 ἱαστε λείων ἐφάβησε, μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ,
 παντσας· τῇ δὲ μῆτ' ἀναφαίνεται αἶψυς ὀλέθρος·
 τῆς δ' ἐκς αἶχεν' ἐφάνγε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοντσίην, 175
 πρῶτον· ἐπεῖτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἐνκατα πάντα λαφύσσει·
 ἴως τοῖς ἀτρεῖδῆς ἐφίπε κρείων ἀγαμέμνων,
 αἶψιν ἀποκτείνων τὸν ὀπιστάτον· τοὶ δ' ἐφεβοντο. 178
 ῥεσπέτε νῦν μοι, μοῖσαι, ὀλυμπία δῶμαθ' ἐχόντσαι, 218
 ἴοστις δὴ πρῶτος ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν,

ἤ αἴτων τροφῶν, ἢ κλήτων επικουρῶν.

220

Ἴφιδαμανς ἀντήνοριδης, ἧς τε, μέγας τε,
 ἷος τραφή ἐν θρεϊκῇ εὐρυπλάκῃ, μητέρα μῆλ' αὖ
 κισσέας τόνγ' ἐτρέφεε δαμαίει' ἐν τυτθῶν ἑσπέρῃ
 μητροπατρῷ, ἷος εἰκτε θάνατος καλλιπαρῆος.
 αἴταρ ἐπεὶ ῥ' ἱβῆς ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
 αἴταρ μιν κατέρυκ', εἰδὼ δ' ἵος θυγατέρ' ἱβῆν·
 γῆμανς δ', ἐκ θαλαμοῖο μετα κλῆος ἵκετ' ἀχαιῶν,
 γούνη δυο καὶ δέκα νῆσσι κορωνίσιν, τοὶ τοὶ ἑκατόν.
 τὰς μὲν ἐπεὶ τ' ἐν περὶ κρήνῃ λίπε νῆας εἰσέτας·
 αἴταρ τὸ πέδον ἑσπέρῃ, εἰς ἱλίδιον ἠλθούσων.

225

ἷος ῥα τοτ' ἀτρεΐδαι' ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν.
 τοὶ δ' ὅτε δὴ σῆμα ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἀτρεΐδης μὲν ἀμάρτε, παρὰ δὲ τοὶ ἐτραπέτ' ἐνχος.

230

Ἴφιδαμανς δὲ κατὰ δόσαν, ἑρμῆος ἀνέστη,
 νύκτ' ἐπὶ δ' αἴτος ἐρεΐδε βαρυκῇ χεὶρὶ πύθωνος·
 οὐδ' ἔορε δόσαντ' ἀναιδέως, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργυρῷ ἀντομένη, μαλὶς ἵος, ἐτραπέτ' ἀχαιῶν.
 καὶ τὸς χεὶρὶ λαβὼν εὐρυ κρήνῃ ἀγαμέμνων
 ἔλκε' ἐπὶ τοῖς μεμαῖσιν, ἵππεσ' αἷς ἐκ δ' ἀρα χεῖρας
 ἀπασσάτο· τὸν δ' ἀπὸρ' ἀπὸρ' ἀπὸρ', εἰσεὶ δὲ γούνη.

235

ἵος τὸ μὲν αἴτος περὶ κρήνῃ χαλκῶν ἵππων,
 οἰκτρος, ἀπὸ μνήστης ἱαλοχόου, ἵπποισιν ἀνέστη,
 κούρῃδης, ἵος οὐτὶ χάριν εἶδε, πολλὰ δ' εἰσεὶ
 πρῶτ' ἑκατόν βαρ' εἰσεὶ, ἐπειτὰ δὲ χιλί' ἵππων
 αἰγῶν ἱοῦσιν καὶ οἰαῖς, τὰ τοὶ ἀσπὶς ποσειδάωντος.
 δὴ τότε γ' ἀτρεΐδης ἀγαμέμνωνος ἐκσενάρικεν,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ἱοῦσιν ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

240

τὸν δ' ἵος ὦν ἐκοῦσε καὶ τὸν, ἀνδρῶν ἀνδρῶν,
 πρὸς βυγῆς ἀντήνοριδης, κρατερῶν ῥα τὴν πενθὸς
 ὀφθαλμοῖς ἐκακώτερος, κασιγνήτῳ πεποντός·
 στήν δ' εὐρακὸς γούνη δόρτι, λαβὼν ἀγαμέμνονα δίον·
 νύκτ' δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀνέστη ἀνέστη,
 ἀντίκρυ δὲ δόρτι φαεινὸς δόρτις ἀνέστη.

245

ῥῆγῃσιν τ' ἀρ' ἐπειτὰ ἱακῶν ἀνδρῶν ἀγαμέμνωνος
 ἀλλ' οὐδ' ἵος ἀπὸρ' ἀπὸρ' ἀπὸρ' ἀπὸρ' ἀπὸρ',
 ἀλλ' ἐπορεύσε κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀνέστη ἀνέστη,
 ἵπποι τὸ Ἴφιδαμαντὸς κασιγνήτῳ καὶ ἱοῦσιν
 ἑλκε ποδὸς μεμαῖσιν, καὶ ἀνέστη πάντας ἀνέστη
 τὸν δ' ἑλκόντ' ἀν' ἱοῦσιν ἵππ' ἀσπιδὸς ἐμφαλομένης
 οὐτῇσιν χούστῳ χαλκῶν, εἰσεὶ δὲ γούνη·
 τοῦ δ' ἐπὶ Ἴφιδαμαντὶ κατὰ χεῖρα ἀπὸρ' ἀπὸρ' ἀπὸρ' ἀπὸρ',
 ἐπὶ ἀντήνορος ἵπποις ἵππ' ἀτρεΐδῃ βασιλεῖ
 ποτμον ἀναπλησάντες, εἰδὼ δόρτι ἀνέστη εἰσεὶ.

250

αἴταρ τὰ τῶν ἀλλῶν ἐπὶ κρήνῃ στήν ἀνέστη,
 ἐν χεὶ τ', ἀπὸρ' ἀπὸρ' ἀπὸρ' ἀπὸρ' ἀπὸρ',

255

260

265.

- εἰ μὴ τυφδεΐδῃ διομηδεῖ κεκλῆθ' ὀδυσσεύς· 4
 τυφδεΐδῃ, τί παθόντε λελαθμένα βοείδος ἀλκῆς ;
 ἀλλ' ἀγε δευρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἐλεγχος
 ἐσέσται, εἰ κεν νάσας τελέῃ κορυβαίολος ἱεκτῶρ. 315
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός διομηδής·
 ἦτοι ἐγὼ μένεω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μινυνθα
 ἱημάτων ἐσέσται ἱήδος, ἐπὴν νεφέληγερετα δσείς
 τροφῇσι βουλήται δῶναι κρατος, ἥπερ ἱημῖν.
 ἦ, καὶ θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσπερ χαμαῖδε, 320
 δόρβι βαλὼν κατὰ μαδῶν ἀριστερόν· αἶταρ ἱοδυσσεύς
 ἀντίθεον θεράποντα μόλιφονα τοῖο βανακτος.
 τοῖς μὲν ἐπειτ' ἠῆσαν, ἐπεὶ πόλεμόν· ἀπεπαῖσαν·
 τῷ δ' ἀν' ἱομῖλιν ἰόντ' ἐκυδοίμεον, ὥς τότε καπρῶ
 ἐν κυσὶ θηρετήρησι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325
 ὥς ὀλεκὼν τροφὰς παλινὸρμενών· αἶταρ ἀχαιῖοι
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνεπνέον ἱεκτορά διφον.
 ἐνδ' ἱελετήν διφρον τε καὶ ἀνερῆ· δήμοδ' ἀρίσταν,
 τοῖσι δὴ μερὸς περὶ κωσῖοδ', ὅς περὶ πάντων
 φοῖδες μαντοσύνας, οὐδ' ἱερός παιδὰς ἐβῆσκεν 330
 στεῖχεσθην εἰς πόλεμον φθίσῃνορα· τῷ δὲ τοι οὐτὶ
 πείθεσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μελάνος θανάτοδ'.
 τοῖς μὲν τυφδεΐδῃς δόρβικλειτος διομηδής,
 θυμφο καὶ πσυφχῆς κεχαδων, κλυτὰ τευχῆ' ἀπῆφρα·
 ἱπποδάμον δ' ἱοδυσσεύς καὶ ὑπερτοχὸν ἐκσεναρικσεν. 335
 ἐνθα σφιν κατὰ φείσφα μάχην ἐτανυσσε κρονίφων
 ἐκς ἰδῆς καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλοδς ἐναριδῶν.
 ἦτοι τυφδεὸς τοῖος ἀγαστροφὸν οὐτάσε δόρβι
 παιονίδην ἱηροῖα καὶ ἰσχίον· οὐδὲ γὰρ ἱπποὶ
 ἐνγυς ἐσαν προφυγεεν· ἐφασσάτο δὲ μέγα θυμῷ· 340
 τοῖς μὲν γὰρ θεράπων ἀπανευδ' ἔχεν· αἶταρ τὸ πέδος
 θυφνε δια προμαχῶν, ἱεφὸς φίλον ὥλεσε θυμῶν.
 ἱεκτῶρ δ' ἱοκσυ νῆσε κατὰ στιχας, ὥρτο δ' ἐπ' αἶτοδς
 κεκλήγως· ἱαμα δὲ τροφῶν ἱεσπόντο φαλαγγες·
 τὸν δὲ φιδων ῥῖγῃσε βῶην ἀγαθὸς διομηδής, 345
 αἶψα δ' ἱοδυσσεῖα προσεφῶνεεν, ἐνγυς εόντα·
 νοῖν δὴ τοδὲ πῆμα κυλινδεται, ὀβριμὸς ἱεκτῶρ·
 ἀλλ' ἀγε δὴ στεῶμεν, καὶ ἀλεξωμέσθα μένοντες.
 ἦ ρα, καὶ ἀνπεπαλὼν προῖτες δολιχοσκίον ἐνχος, 350
 καὶ βαλεν, οὐδ' ἀπαμαρτε τίτυσκομένος κεφαλῇφιν,
 ἀκρὴν κατ' κορυθὰ· πλανχθῇ δ' ἀπο χαλκοφὶ χαλκος
 οὐδ' ἱκετο χροῖα καλὸν· ἐρυκακε γὰρ τρυφάλεια
 τριπτυχός, ἀφλῶπισ, τὴν τοι πορὲ φοῖβος ἀπολλάν.
 ἱεκτῶρ δ' ὥκ' ἀπελεθρόν ἀνδραμ', ἐμῖγτο δ' ἱομῖλιν· 354
 αἶταρ ἀλεξάνδρος, ἱελενῆς ποσίς ἡῦκομόδ', 369
 τυφδεΐδῃ ἐπὶ τοκσ' ἐτίταινετο, ποιμενὶ λαφῶν, 370
 στηλῇ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τυμβῷ

- φίλοιο δαρδανίδαο, παλαιόο δημογεροντος.
 ητοι το μεν θωρηκα τ' αγαστροφοῖ ἰφθίμεο
 αινυτ' απο στηθεσφι παναιτολον, ασπίδα τ' ωμων,
 και κορυθα βριαρην· το δε τοκσοφο πήχυν αντιελκεν,
 375 και βαλεν, ουδ' αρα μιν ἱαλιον βελος εκφυγε χειρος,
 ταρσον δεχοιτεροφο ποδος· δια δ' ανπερες τιτος
 εν γαιῇ κατεπηγτο· το δε μαλα ιηδου γελασσανς,
 εκ λοχοῖ ανπηδησε, και ευχομενος ἔσπος ἡῦδα·
 380 βεβλήῃ, ουδ' ἱαλιον βελος εκφυγεν· τως οφελον τοι,
 νεφατον ες κενεῶνα βαλων, εκ θυμῳν τελεσθαι·
 τοτῶ κεν και τροφες ανεπνευσαν κακοτητος,
 λοιτε σε πεφρικκαντι, λεγονθ' ως μηκαδες αιγες.
 τον δ' ου ταρβησανς προσεφη κρατερος διομηδης·
 385 τοκσοτα, λωβητηρ, κερα' αγλαφε, παρθενοπίπτα,
 ει μεν δ' αντιβιον γουν τυχεσι πειρήθειης,
 ουκ αν τοι χραίσμητι βιος και ταρφες τιτο·
 νῦν δε μ' επιγραπτσας ταρσον ποδος, ευχαι αἴτως.
 ουκ αλεγω, τως ει με γυνη βαλοι, η παῖς αφρων·
 390 κωφον γαρ βελος ανδρος ααλκιδος ουτιδανοφα.
 ητ' αλλως τυπ' εμεφο, και ει κ' ολιγον περ επαφρῇ,
 τοκσου βελος πελεται, και ακεαρῳν αιπσα τιθητιν·
 τοο δε, γυναικος μεν τ' αμφιδρυφοι εντι παρειαι,
 παιδες δ' ορφανικοι· το δε θ' αιματι γαιαν ερευθων
 395 πυθεται· οἰφωνοι δε περι πλεες, ηε γυναικες.
 τως φατο· τοο δ' ἱοδυσεῖς δορρικλυτος εγγυθεν ελθων
 εστη προσθ'· το δ' οπισθε καθεδσομενος, βελος ὦκυ
 εκ ποδος ἔελκ'· οδυνη δε δια χροος ηλθ' αλεγειντη.
 ες διφρον δ' ανοροφσε, και ιηνιτοχῶ επετελλεν
 400 ναισιν επι γλαφυρήσιν ελαφνεμεν· ἤχθετο γαρ κσαρ.
 οιωθη δ' ἱοδυσεῖς δορρικλυτος, ουδε τις αἴτῳ
 αργειῶν παρεμιμνεν, επαι φοβος ελαβε παντας·
 οχθησανς δ' αρ' εῖσπε προς τον μεγαλητορα θυμῳν·
 ω μοι εγω, τι παθω ; μεγα μεν κακον, αι κε φεβωμαι,
 405 πληθυν ταρβησανς· το δε εἴγιον, αι κεν ταλῶω
 μουνος· τοῖς δ' αλλοῖς δαναοῖς εφοβησε κρονιῶν.
 αλλα τιη μοι ταῖτα φίλος διελεγσατο θυμῳς ;
 φοῖδα γαρ, τοτι κακοι μεν αποιχονται πολεμοφο·
 τος δε κ' αριστεῖητι μαχῇ ενι, τονδε μαλα χρη
 410 ἔσταμεναι κρατερος, ητ' εβλήτ', ητ' εβαλ' αλλον.
 ἔφος το ταῖθ' ορμαινε κατα φρενα και κατα θυμῳν,
 τοφρα δ' επι τροφων στιχες ἤλυθον ασπισταῖων·
 ἔελσαν δ' εν μεσσοισι, μετα σφισι πημα τιθεντες.
 τως δ' τοτε καπριον αμφι κυνες θαλεροι τ' αἰδσθοι
 415 σσεῖωνται, το δε τ' ειτι βαθυιης εκ χσυλοχοφο,
 θηγων λεφκον οδοντα μετα γναμπτήσι γευουσιν·
 αμφι δε τ' αἰσσανται· τυπαι δε τε κομπος οδοντων

γιγνεται· τοι δε μνησθην ταφάρ ὀδυνον περ εοντα· A
 τως ρα τοτ' ἀμφ' ἰοδυσεῖα, δι' φίλον, εἰσεῖοντο
 τροφες· το δε πρῶτον μιν ἀμύμονα δαΐσκιπτον 420
 εὐταφεν ὤμων ὑπερθεν, ἐφαλμενος ἰοκσυῖ δορφί·
 αἴταρ ἐπειτα βοῶνα, καὶ ἐννομον ἐκσεναρικσεν·
 χερσίδαμαντα δ' ἐπειτα, καὶ ἵππων αἰκισαντα,
 δορφί κατα προτμήσιν ὑπ' ἀσπίδος ομφαλονεντσης 425
 νυκσεν· το δ' ἐν κονίῃσι πέσων, ἔλε γαίαν ἀγοστῶ.
 τοῖς μιν εἶᾶς, το δ' ἀρ' ἱππασίδην χαροπ' εὐτασι δορφί
 αἴτοκασιγνήτον ἦυγενος σῶκοιο·
 τῶ δ' ἐπαλεκοσῆσαν σῶκος κίε, γεισφοθεος φῶς·
 στη δε μαλ' ἐγγυς ἰων, καὶ μιν πρὸς μύθον εἰσπεν· 430
 ὦ ἰοδυσεῖ πολυαίνε, δολων αἶατ', ἦδε πονοῖο,
 σημερον ἡ δοιοισιν ἐπευχσσαι ἱππασιδῆσιν, 431
 ἡ κεν ἐμῶ ὑπο δορφί τυπεις ἀπο θυῖμον ἐλεσσῆς. 433
 τως ἔσπων, οὐτῆσε κατ' ἀσπίδα πάντοσε γεισῆην·
 δια μιν ἀσπίδος ἤλθε φαΐεινης ὀβριμον ἐνχος, 435
 καὶ δια θωρηκος πολυδαίδαλοῦ ἡρηρεῖδστο·
 πάντα δ' ἀπο πλείρων χροα ἱεργαθεν· οὐδε τ' εἶᾶσιν
 παλλας ἀθηναῖη μιχθῆμεναι ἐνκασί φῶτος.
 γνῶ δ' ἰοδυσεῖς, το τοι οὐτι τέλος κατακαιριον ἤλθεν·
 ἀπς δ' ἀναχωρήσανς σῶκεν πρὸς μύθον εἰσπεν· 440
 ἴατ' ὀδελ'! ἡ μαλα δὴ σε κίχνηται αἰπυς ἐλεθρος·
 ἦτοι μιν ρ' ἐμ' ἐπαΐσας ἐπὶ τροφῇσι μαχέσθαι,
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθαδὲ φῆμι φονον καὶ κῆρα μελαιναν
 ἱηματι τῶδ' εἰσεσθαι· ἐμῶ δ' ὑπο δορφί δαμνεντα 445
 ἐνχος ἐμοὶ δῶσεν, στυγῆν δ' αἰδίῳ κλυτοπωλῶ.
 ἦ, καὶ το μιν φυγαδ' αἴτις ὑποστρεφσας ἐβέβηκεν,
 τῶ δε μεταστρεφθεντι μεταφρενῶ ἐν δορυ πηγσεν
 ὤμων μεσσηγυς, δια δε στηθεσφιν ἐλασσει·
 δουπησεν δε πέσων· το δ' ἐπευχσάτο δίφος ἰοδυσεῖς· 450
 ὦ σῶχ', ἱππασοῦ τῷδε δαΐφρονος, ἱπποδαμοιο,
 φῆθ' σε τέλος θανατοῖο κίχνημενον, οὐδ' ὑπαλυσσας.
 ἴατ' ὀδελ'! οὐ μιν σοῖγε πατήρ καὶ ποτνια μήτηρ
 ὄσσε καθαιρησονται θανοντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ 454
 ὠμησται γερῶσονται, περὶ πτερά πυκνά βαλοντες. 456
 τως ἔσπων, σῶκοιο δαΐφρονος ὀβριμον ἐνχος
 ἐκσῶ τε χροος ἔλκε, καὶ ἀσπίδος ομφαλονεντσης·
 ἵαιμα δε τοι σπασθεντος ἀνεσσυτ', ἐκῆδε δε θυῖμον.
 τροφες δ' ἀφ' ἀμειγαθυμοι, ἐπεὶ εἶδον ἵαιμ' ἰοδυσεῖος, 460
 κεκλομενοὶ καὶ ὀμιλῶν ἐπ' αἴτῳ πάντες ἐβῆσαν.
 αἴταρ ἰογ' ἐκσοπισῶ ἀνεχαδσεί, αἴτῳ δ' ἱταίροφς·
 τρίς μιν ἐπειτ' ἤλυθεν, ἴστον κεφαλῇ χαδὲ φῶτος,
 τρίς δ' αἴεν εἰσάχοντες ἀρεΐφίλος μενελαος·
 αἰψα δ' ἀρ' αἰγάντα προσεφῶνεν, ἐγγυς εοντα· 465
 αἶαν διφογενες, τελαμῶνι, κοῖραν λαφῶν,
 Hom. R

ἀμφὶ μ' ἰοδυσεφός ταλασιφρόνος ἵκετο φῶνι, 4
 τῷ ἵκελῃ, ὥς εἰ τε βιῶατο μουνον εἶναι
 τροφές ἀποτμήγσαντες ἐν κρατερῇ ἑσμινῇ.
 ἀλλ' ἰομεν καθ' ὁμιλόν, ἀλεκσεμεναι γὰρ ἀμεινον.
 ὀδιδω, μὴ τι παθήτιν ἐν τροφῇ μονωθεν, 470
 ἐσθλός εἰν· μεγάλη δὲ πόθῃ δαναοῖσι γενηται.
 ὥς ἑσπων, το μὲν ἦρχ', το δ' ἱαμ' ἑσπετο βεῖσφοθός φῶς.
 ἑυρον ἐπειθ' ὀδυσεῖα, δι' ἑφίλον· ἀμφὶ δ' ἀρ' αὐτον
 τροφές ἑπον, ὥς εἰ τε δαφοῖνοι θόες ὀρεσφιν
 ἀμφ' ἐλαφον κεραον βεβλήμενον, τον ρ' ἐβαλ' αὐην 475
 ἱτῶ ἀπο νευρῆς· τον μὲν τ' ἤλυκε ποδῶσιν
 φεύγων, ἱφρ' ἱαμα χλιαρον, καὶ γονῆα ὀρῶρῃ
 αὐταρ ἐπειδὴ τονγε δαμασσεται αὐκός οἶστος,
 ὠμοφαγοὶ μιν θόες ἐν ὀρεσι δαρδακτοντιν 480
 ἐν νεμεί σκιερῶ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαιμων
 σιντην· θόες μὲν τε διτρεσαν, αὐταρ το δαπτε·
 ὥς ῥα τοτ' ἀμφ' ἰοδυσεῖα δαφιφρονα, ποικιλομητην,
 τροφές ἑπον πολλοὶ τε καὶ ἀλκιμοὶ αὐταρ τογ' ἱήρως
 αἰσσαν ἱεῶ ἐνχει ἀμυφνετο ἠγλες ἱημαρ. 485
 αἶφας δ' ἐγγυθεν ἤλθε, φερων σακός, ἦτε πυργον,
 στη δὲ πάρεκς· τροφές δὲ διτρεσαν ἀλλουδὶς ἄλλος.
 ἦτοι τον μενέλαος ἀρεφίος ἐκσαγ' ἱομιλῶς
 χείρος ἱέχων, ἱεφός θεραπων σχεδὸν ἠλασεν ἱπποῖς.
 αἶφας δὲ τροφῇσιν ἐφαλμενος ἱελλε δορυκλον
 πριαμιδην, νοθον ἱιον· ἐπειτα δὲ πανδοκον οὐτα: 490
 οὐτα δὲ λυφσανδρον, καὶ πυρασον, ἦδε πυλαρτην.
 ὥς δ' ἱοποτε πληθὺν ποταμός πεδιονδε καίτειν
 χεῖμαρτός κατ' ὀρεσφιν, ὀπαδοσόμενος διος ὀμβρῶ,
 πολλὰς δὲ δρυας ἀσάλαας, πολλὰς δὲ τε πευκας 495
 ἐσφερεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετον εἰς ἱαλα βαλλει·
 ὥς ἐφεπε κλονεων πεδιον τότε φαιδιμος αἶφας,
 δαφιδσων ἱπποῖς τε καὶ ἀνερας· οὐδε πῶ ἱεκτωρ
 πευθετ', ἐπεὶ ῥα μαχῆς ἐπ' ἀριστερ' ἐμαρνατο παντῆς,
 ἱοχθας παρ ποταμόφ καμανδροφ· τῇ ῥα μαλιατα 500
 ἀνδρων πίπτε καρῆνα, βοη δ' ἀσβεστος ὀρῶρεεν,
 νεστορα τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀρεφίον ἱδομενεῖα.
 ἱεκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ἱομιλῆς, μερμερα ρεδσων
 ἐνχει ἔ', ἱπποσυνῇ τε· νεφον δ' ἀλαπαδσε φαλάνγας,
 εὐδ' ἀν πῶ χადσωντο κελευθοφ δίφοι ἀχαιοί, 505
 εἰ μὴ ἀλεξανδρος, ἱελενης ποσίς ἦυκομόφ,
 παφσεν ἀριστεφοντα μαχαφονα, ποιμενα λαφον,
 ἱτῶ τριγλῶχῖνι βαλων κατα δεχσίον ὠμον.
 τῷ ῥα περιδδιδσαν μέγεα πνεφοντες ἀχαιοί,
 μὴ πως μιν, πολεμόφ μετακλινθεντος, ἱελοειν.
 αἶτিকা δ' ἱδομενεῖς προσεφῶνες νεστορα δίφον 510
 ὦ νεστορ ἠγλεφιδη, μέγα κυῖδες ἀχαιοί,

αγρῆς, σῶν τοχέων ἐπιβήσας· παρ δὲ μαχαῶν
βαίνεται· ἐς νάας δὲ ταχισθ' ἔχε μωνυχὰς ἵππους·
βίητρος γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀνταγισίος ἀλλῶν,
ἵππος τ' ἐκταμνεῖν, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πασσεῖν.

Λ

515

ὣς εἶπας· οὐδ' ἀπὶθῆσε γερηνίος ἵπποτα νεστόρ·
αἴτῃ δ' ὅν τοχέων ἐπεβήσατο· παρ δὲ μαχαῶν
βαίν', ἀσκληπιοῖ· τοῖος ἀμύμονος βίητηρος·
μαστιγίσεν δ' ἵππους, τῶ δ' οὐκ αἰσκόντ' ἐπετεσθῆν
νάας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἐπλετο θυμῷ.

520

κεβριονίης δὲ τροφᾶς οἰνομένοος ἐνῆσεν,
ἑκτορι παρβεβῶας, καὶ μιν πρὸς μύθον εἰσπεν·

ἑκτορ, νοίε μιν ἐνθαδ' ἱομιλῆομεν θάναοισιν,
ἐσχατῇ πολέμοιο δυστήχεος· τοὶ δὲ δὴ ἅλλοι
τροφᾶς οῖονονται ἐπιμύγς ἵπποι τε καὶ ἄττοι.

525

αἶψας δὲ κλονεῖ τελαμωνίος· τοῦ δὲ μιν ἐγνώων·
εὐρυ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ τῆμεες
κίπσ' ἵππους τε καὶ ταρμ' ἰδυνομένον, ἐνθα μαλίστα
ἵππεδες πέδοι τε, κακὴν ἐρίδα προβαλόντες,
ἀλλήλοισι ὀλέκοντι, βοῇ δ' ἀσβεστός οἳ ᾤρεν.

530

ὣς ἀρὰ φῶνθας ἱμάσεν καλλιτερχᾶς ἵππους
μαστιγὶ λιγυρῇ· τοὶ δὲ, πληγῆς ἀφίοντες,
ριμῷ ἔφερον θόρον ταρμα μετὰ τροφᾶς καὶ ἀχαιῶς,
στείβοντες νεκρὰς τε καὶ ἀσπίδας· ταιματι δ' ἀγῶν
νερθεν ταπᾶν πεκαλακτο, καὶ ἀντυχῆς ται περὶ δίφρον,

535

ταῖς ἀρ' ἀφ' ἵππειων τοπλεων ραθαμινγες ἐβαλλον,
ταὶ τ' ἀπ' ἐπισπᾶντων· τοὶ δὲ τίτετο δοῦναι ἱομιλῶν
ἀνδρομέον, ῥῆγσαι τε, μεθαλμένος· ἐν δὲ κυδοίμον
ἦκε κακὸν θάναοισι, μινυνθα δ' ἐχάδετο δόρυς.
αἴταρ το τῶν ἀλλῶν ἐπεπᾶλετο στιχᾶς ἀνδρῶν
ἐνχῇ τ', ἀτορὶ τε, μεγαλοῖσι τε χερμαδίοισιν·
αἶψαντος δ' ἀλέφειε μάχην τελαμωνιαδάδῳ.

540

δοῖς δὲ πατὴρ αἶψανθ' ὑπσιδουγὸς ἐν φόβον ᾤρσεν·
στῆ δὲ τάφῳ, ἐπὶθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπτάβοειον·
τρεσσε δὲ παπτήνας ἐφ' οἰμολογῶ, θηρὶ ῥεφοικῶς,

545

ἐντροπαλιδόμομος, ὀλίγον γόνυ γόνυος ἀμειβῶν.
ὣς δ' αἰθῶνα λείοντα βόων ἀπο μεσσήλοιο
ἐσσεφοντο κύνες τε καὶ ἀνερὲς ἀγροῖανται,
κοῖτε μιν οὐκ εἰσάντι βόων ἐκ πίφαρ τελεσθαι,

550

παννυχοὶ ἐγρησσοῦντες· τοὶ δὲ κρέων ἐρατίδων
ἐθυεῖ, ἀλλ' οὐτὶ πρῆσσει· θάμεις γὰρ ἀκόντες
ἀντιοὶ αἰσσοῦντι θρασυαῖαν ἀπο χειρῶν,
καθόμενοι τε δέται, τὰς τε τρεῖς, ἐσσυμένος περ·
ῥῶσθεν δ' ἀπο νοσφιν ἐβη τετίηνοτι θυμῷ·
ὣς αἶψας τοτ' ἀπο τροφῶν τετίημένος ἦτορ
ἦε πολλ' αἰσκῶν· περὶ γὰρ ὅδῃ νάσιν ἀχαιῶν.

555

ὣς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἀροφραῶν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας

εωθης, ἡὼ δὴ πολλὰ περὶ γροπᾶλ' ἀμφὶς εἶανχθῃ,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βάθῳ λείον· τοὶ δὲ τε παῖδες
 τυκτόντι γροπαλοῖσι· βῆν δὲ τε νηπιη αἰτῶν
 σπουδῇ τ' ἐκσηλασσάν, σπεί τ' ἐκπορυσσάτο φορεθῆς·
 ἴως τοτ' ἐπειτ' αἶψαντα μέγαν, τελαμασίων ἴσιον,
 τροφῆς ὑπερβύμῳ τηλεκλήτοϊ τ' ἐπικουροῖ,
 νυσσόντες χσυστοῖσι μέσον σάκος, αἶψιν ἵκοντο.
 αἶψας δ' ἀλλοτὲ μὲν μνήσασκετο θεφειδὸς ἀλκῆς,
 αἶψις ὑποστρεφθεὺς, καὶ ἐρητύσασκε φαλαγγας
 τροφῶν ἱπποδαμῶν· ἵοτε δὲ τροπαεσσάτο φεύγειν
 πάντας δὲ προεργε θέας ἐπὶ νάφας ἰόδεσεν.
 αἴτος δὲ τροφῶν καὶ ἀχαιῶν βύβη μεσηγυς
 ἵσταμενός· τὰ δὲ δόρυ θρασυαῖων ἀπο χερῶν,
 ἀλλὰ μὲν ἐν σακεὶ μεγάλα παγεῖν, ὀρμένα προσσῶ·
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγυ, παρὸς χροᾷ λείκων ἐπαίρειν,
 ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἰάδσαι.

τὸν δ' ἴως οἷν ἐνοῆσ' ἐυφαιμόνος ἀγλαῖος τυῖος,
 ευρυπύλος, πυκινέσι βιαδόμενον βελέεσσι,
 στήθεα παρ' αἴτον ἴων, καὶ ἀκοντίσσε δόρυ φαεινῷ,
 καὶ βάλε φαεινῶν ἀπιστάων, ποιμένα λαῶν,
 ἱήπαρ ὑπο πρᾶπιδων, εἴθαρ δ' ὑπο γούνατ' ἐλύσεν
 ευρυπύλος δ' ἐποράσσα, καὶ αἰνυτο τευχέ' ἐπ' ὤμων.
 τὸν δ' ἴως οἷν ἐνοῆσεν ἀλεξάνδρος θεφειδῆς
 τευχέ' ἀπαινυμένον ἀπιστάωνος, αἵτινα τοκσὺν
 ἔλκεν ἐπ' ευρυπυλῶ, καὶ μιν βάλε μῆρον οἰστέῳ
 δεχσίον· ἐκλάσθη δὲ δυνάεις, ἐβαρύνε δὲ μῆρον
 ἀπὸς δ' ἑταρῶν εἰς ἑθνος ἐχάδετο, κηρ' ἀλείπειαν,
 ἥλυθεν δὲ διαπρυσιὸν δαυαίοισι γογγῶνας·

ὦ φίλοι, ἀργεῖων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 στήθεα φελίχοντες, καὶ ὤμῳ νηλῆες ἱήπαρ
 αἶψανθ' ὅς βελέεσι βιαδόμεναι· οὐδὲ γὰρ φημι
 φεύγεισθ' ἐκ πολέμοιο θυστήχεος· ἀλλὰ μάλ' αὐτὴν
 ἵστασθ' ἀμφ' αἶψαντα μέγαν, τελαμασίων ἴσιον.

ἴως ἐφάτ' ευρυπύλος βεβλήμενος· τοὶ δὲ παρ' αἴτον
 πλῆθιοι ἐστήσαν σάκε' ὀρμένα κλινάοντες.
 δόρυατ' ἀνασχομένοι· τῶν δ' αὐτοῖς ἡλυθεν αἶψας·
 στήθεα μεταστρεφθεὺς, ἐπὶ ἵκετο ἑθνος ἑταίρων.

ἴως τοὶ μὲν μαρνάοντο δέμας πυρὸς αἰθόμενοι.
 νεστορὰ δ' ἐκ πολέμοιο φέρον κηλεῖαι ἱπποὶ
 ἱδρῶνται· ἥγον δὲ μάχαρνα, ποιμένα λαῶν
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνοῆσε ποδαρχῆς ὄϊος ἀχιλλεύς·
 ἔστηκεε γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακλήτει νάφι,
 εἰστορῶν πόνον αἶπυν, ἡμῶνα τε διακρυφόντας·
 αἶψα δ' ἑταίρων ἑλὼν πατρικλεῖα προσέειπεν,
 φθηνγασμένος παρὰ νάφας· τοὺς δὲ κλισιγῆν ἀκούσας
 ἐκμολε γείατος ἀρεφί· καί ποτ' ἄρα τοὶ πέχεν ἀρχῇ.

- τὸν πρότερος προσέειπε μνηστῖος ἀλκιμὸς Ἴων·
 τίπτε με κικλῆσκεις, ἀχιλλεῖ; τί δὲ σε χρὴ εμεῖο;
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεΐς·
 δίφῃ μνηστῖαδῃ, μάλ' ἐμῷ κεχαρισμένῳ θυμῷ,
 νῦν οἶδω περὶ γυναικὶ ἐμαῖ στήσασθαι ἀχαιεῖς
 λίσσομενός· χρεῖον γὰρ ἵκασται οὐκ ἐτ' ἀνέχτος.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, πατρόκλε, διὶ φίλε, νεισθὼρ ἔρρεο,
 ἰοντῖνα τότῳ ἀγρίῳ βεβλήμενον ἐκ πολέμοιο.
 ἦτοι μὲν τὰ γ' ὀπίσθῃ μαχαλόντι πάντα ἑφαίκεν
 τῷ ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ εἶδον ὅπματα φῶτος·
 ἱπποὶ γὰρ με παρήϊκσαν, προσσῶ μεμαυῖαι.
 ἴως φάτο· πατρόκλος δὲ φίλῳ ἐπεπαίδεβ' ἐταυρῷ·
 βῆ δὲ θέεεν παρὰ τὴν κλισίαν καὶ νάξας ἀχαιῶν.
 τοὶ δ' ὅτε δὴ κλισίην νηλεΐαδάς· ἀφίκοντο,
 αἴτῃ μὲν ῥ' ἀπεβήσαν ἐπὶ χθόνα πολυβοτείραν·
 ἱπποῖς δ' εὐρυμέδων θάλασσαν λυγρὰ τοῖο γέροντος
 ἐκς ἰοχέων· τοὶ δ' ἰδρὸν ἀπεπυύχοντο χιτῶνων,
 στάντε ποτὶ πνοήν παρὰ θῖν' ἱάλος· αἴτῃρ σπείτα
 εἰς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμαῖσι καθίδδον.
 τοῖσι δ' ἐτεύχε κυκείῳ· τεύτλα καμὸς ἱεκάμηδῃ,
 τὴν ἑαρέτ' ἐκ τένεδοιο γέρον, τότε ἐπαρθεὺς ἀχιλλεΐς,
 θυγατὲρ Ἄρσινοιο μεγαλήτορος, ἣν τοὶ ἀχαιεῖς
 ἐκστέλον, ἱόνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἱππάντων·
 ἣν σφοδρὸν πρῶτον μὲν ἐπὶ πρεΐῃλε τραπέδαν
 καλὴν, κυανοπέδαν, τεύχευτον· αἴτῃρ ἐπ' αἴτῃ
 χαλκίον κανόν· ἐπὶ δὲ κρομμύον, ποτῶ ὅσσην,
 ἥδε μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφειτὸς ἱερός· αἴτῃν·
 παρὰ δὲ δεκάς περικαλλές, τὸ ἑοικότεν ἧγ' ἰο γέρας,
 χρυσεῖοισ' ἡλίοισι πεπαρμένον· ὄφρα δ' αἴτῳ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοῖαι δὲ πελειαδὲς ἀμφὶς ἱεκάστον
 χρυσεῖαι νεμέθοντα, δύο δ' ὑπὸ πυθμῶν ἦσαν.
 ἄλλος μὲν μοῖαν ἀπακινήσασκε τραπέδοιο,
 πλεονέων· νεισθῶρ δ' ἰο γέρον ἀμογήτης αἴειρεν.
 ἐν τῷ ρα σφ' ἐκυκλῆσε γυνή, ἑλίκυμι θεῆσιν,
 φοινῶν πρᾶμνεϊῶ, ἐπὶ δ' αὖγεῖον κνήμη τυρὸν
 κνήστει χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἀλφειτὰ λείκ' ἐπαλύνειν
 περικείμεναι δ' ἐκελεύσεν, ὅττι ῥ' ἰοπλίσσε κυκλαῖ.
 τῷ δ' ἐπεὶ ὦν πέφικετ' ἀφειτὴν πολυμάνεκα διπσαν,
 μυθόβοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.
 πατρόκλος δὲ θυρῆσιν ἀφίστατο, τεισφόρος φῶς.
 τὸν δὲ εἶδων ἰο γέρας ἀποθρονόφ' ὤρετο φάεινον,
 ἐς δ' ἀγέ χεῖρος ἱέλων, κατὰ δ' ἱεδρῖα σθῆαι ἀνέγεν.
 πατρόκλος δ' ἑτεροσθεν αἰεῖνέτ', εἴσπε τε μυθῶν·
 οὐχ ἔδος ἐστὶ, γέρας διδοτρεφές, οὐδὲ με πείθεεις.
 αἰδέομαι, νεμέσῃτος, ἴως ἂν προσιῇ κε πύθεσθαι,
 ἰοντῖνα τότῳ ἀγρίῳ βεβλήμενον· ἀλλὰ καὶ αἴτος

- εἰ νομίῃ δαίῳ πεπυθόιτ' ἐπὶ νάσιν ἀχαιῶν. 135
 ἵως τῶγε κλαύοντε προσαυθῆτην βασιλῆα
 μελιχίοις ἱεπέσιν· ἱὸπ' ἀμειλικτον δ' εἰκοφσαν·
 εἰ μὲν δ' ἀντιμαχοῖο δαίφρονος ἵσιες εἶστον,
 ἵος ποτ' ἐνὶ τρώων ἀγορῇ μανελαῖον ἀνώγειν,
 ἀγγελῆν ἐλθόντα συν ἀντιθεῶ ἰοδυσεῖ, 140
 αἶθι κατακτῆναι, μὴδ' ἐσθτεμεν ἀπς ἐς ἀχαιῶς·
 νῦν μὲν δὴ τοῖο πατρός ἀφεικεα τίσσετε λαβὴν.
 ἦ, καὶ πειθσάνδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσπερ χαμάδσε,
 δορὶ βαλὼν πρὸς στήθος· τοῖ δ' ἱππτιος οὐδεὶς ἐρείδσθι.
 ἱππολόχος δ' ἀποροφσε, τὸν αἶ χαμαὶ ἐκτεναρικσεν, 145
 χεῖρας ἀπο χεῖρ' ἐμῆκσας, ἀπὸ τ' αἶχένα κοπτσας·
 ἱολμὸν δ' ἵως, ἐσσεῖε κυλινδεσθαι δὲ ἱομῆσο.
 τοῖς μὲν ἐφ' αὖ· τοῖ δ', ἱοθὶ πλεσται κλονεοντο φάλαγγες,
 τῇ ῥ' ἐνοροφ', ἱαμα δ' ἄλλοι τεύκνημῖδες ἀχαιῶι.
 πεδοῖο μὲν πεδοφς ὀλεκον φευγοντάς ἀνακνῆ, 150
 ἱππεφες ἱππεφας, ἱυπο δὲ σφῖσιν ὥρτο κονίῃ
 ἐκ πεδίοιο τὴν ὥρσαν ἐρηγδουποὶ ποδες ἱππων,
 χαλκῷ δαίσιοντες· ἀτὰρ κρεῖων ἀγαμέμνων
 αἶψιν ἀποκτείνων ἱεπέτ', ἀργεῖοισι κελεῖων.
 ἵως δ' ἵοτε πυρ ἀφῖδηλον ἐν ἀχσὺλῳ ἐνπεσῇ ἱυλῆ, 155
 παντῇ φελφυφάων ἀνεμος φερεῖ, τοὶ δὲ τε θάρνοι
 προφρῖδσοι πιπτοντιν ἐπειγομενοι πυρος ἱορμῆ·
 ἵως ἀρ' ἱυπ' ἀτρεφιδῇ ἀγαμέμνον' ἐπιπτε καρῆνα
 τρώων φευγοντων, πολλοὶ δ' ἐριαφ' χενες ἱπποὶ
 κῆν' ἱοχεα κροταλιδσον ἀνα πτολεμοφο γεφυρας, 160
 ἱηνιτοχῶς ποθεοντες ἀμυμωναί· τοὶ δ' ἐπὶ γαιῇ
 κειατο, γυφπεσιν πολὺ φιλτεροι, ἢ ἱαλοχοῖοισιν.
 ἱεκτορα δ' ἐκ βελεων ἱυπαγε δσεφς, ἐκ τε κονίῃς,
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ θ' αἱματος, ἐκ τε κυδοῖμοιο·
 ἀτρεφιδῆς δ' ἱεπέτο, σφεδανον δαναοῖσι κελεῖων. 165
 τοὶ δὲ παρ' ἱιλφοφ σημα παλαιοφο δαρδανιδαφο
 μεσσον κατ πεδῖον παρ' ἐρινεον ἐσσεῖοντο,
 ἱεμενοι πολῖος· τοῖ δὲ κεκλήγως ἱεπέτ' αἶψι
 ἀτρεφιδῆς, λυθρῷ δ' ἐπαλασσετο χεῖρας ἀαπτοφς.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ σκαίφας τε πυλας καὶ φηγον ἱεκετο, 170
 ἐνθ' ἀρα δὴ ἱεσταντο, καὶ ἀλλήλοφς ἀνεμιμνον.
 τοὶ δ' ἐτι κατ μεσσον πεδῖον φοβεοντο, βοφες ἵως,
 ἱαστε λείων ἐφοβησε, μολων ἐν νυκτος ἀμολγῷ,
 παντσας· τῇ δὲ μῆ ἀναφαινεται αἶπυς ὀλεθρὸς·
 τῆς δ' ἐκς ἀφ' ἑν' ἐφάνγε, λαβων κρατεροῖσιν ὀδοντσιν, 175
 πρῶτον· ἐπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἐνκατα πάντα λαφύσσει·
 ἵως τοῖς ἀτρεφιδῆς ἐφεπε κρεῖων ἀγαμέμνων,
 αἶψιν ἀποκτείνων τὸν ὀπιστάτον· τοὶ δ' ἐφεβοντο. 178
 ἱεσπετε νῦν μοι, μολσαι, ὀλυμπῖα δῶμαθ' ἐχοντσαι, 218
 ἱοστις δὴ πρῶτος ἀγαμέμνονος ἀντίος ἤλθεν,

ἦ' αὐτῶν τροφῶν, ἧε κλήτων ἐπιμοῦρων.

220

Γιφίδαμανς ἀντήνοριδης, ἧς τε, μέγας τε,
 ἶος τραφή ἐν θρεϊκῇ εὐρεῖα λακί, μητέρα μῆλων
 κισσεῖς τονγ' ἐστρεψε δαμοῖς' ἐνι τυτθὸν ἑντα
 μητροπατῶρ, ἶος εἵκτε θάνατα καλλιπαρῆον
 αἶψαρ ἐπεὶ ῥ' ἱηβης ἀρικυδέος ἵκετο μέτρον,
 αἶψο μιν κατερυκ', εἰδὼ δ' ἵογε θυγατέρ' ἱέτην
 γῆμανς δ', ἐκ θαλαμοῖο μετὰ κλέος ἵκετ' ἀχαιῶν,
 γσυν δυο καὶ δεκά ναῖσι κορωνίσιν, τοι τοι ἱεπόντα.
 τας μὲν σκεῖτ' ἐν περκαυτῇ λίπε καίας κρίστας
 αἶψαρ το πέδσος ἑσθν, εἰς ἱλθιον ἠληλουθεν.

225

ἶος ρα τοτ' ἀτρεΐδαϊ ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν.
 τοι δ' ἵοτε δη σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντας,
 ἀτρεΐδης μὲν ἀμαρτε, παρὰ δὲ τοι ἐτραπέτ' ἐνχος.
 Γιφίδαμανς δὲ κατὰ δσωνην, ἄωρηκός ἐνερθεν,
 νυκσ' ἐπὶ δ' αὐτὸς εὐρεῖσε βαρυκῇ χεῖρι πιθήσανς
 σὺδ' ἐτορε δσώσθηρα παναῖφον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργυρῷ ἀντομένη, μαλῶβος ἱως, ἐτραπέτ' αἰχμη.
 καὶ τογε χεῖρι λαβὼν ευρυ κρεῖων ἀγαμέμνων
 ἱελλ' ἐπὶ τοι, μεμαῖως, ἱώσσε λίς' ἐκ δ' ἀρα χεῖρος
 σπασσατο' τον δ' ἀτορι πληγσ' αἶχεν', ἐλύσε δὲ γυῖα.
 ἱως το μὲν αἶθι πεσὼν κοιμήσαστο χαλκεὼν ἱππυν,
 οἰκτρος, ἀπο μνήστης ἱαλοχοῦ, ἱαστοῖσιν ἀρηγών,
 κοφριδης, ἱης οὐτὶ χάριν εἶδε, πολλὰ δ' ἐδῶκεν
 πρῶθ' ἑκατον βολς δῶκεν, σκεῖτα δὲ χιλί' ἱπποστή
 αἰγας ἱομοῦ καὶ οἰας, τα τοι ἀσπετα ποιμαίνοντα.
 δη τότε γ' ἀτρεΐδης ἀγαμέμνωνος ἐκσεναρικεσεν,
 βη δὲ φερων ἀν' ἱομίλον ἀχαιῶν τευχέα καλά.

230

235

240

245

τον δ' ἱως ὦν ἐκοῖσε καῖων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενής ἀντήνοριδης, κρατεροῦ ρα ἱε πενθός
 οφθαλμοῖς ἐκαλυπτε, κασιγνήτοιο πεσόντος
 στη δ' ευρακς γσυν δαρῖ, λαβὼν ἀγαμέμνονα δίφω
 νυκσὶ δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἐνερθεν,
 ἀντικρυς δὲ διέσχε φαεινὸν δόρυς ἀμικη.
 ῤῆγησεν τ' ἀρ' ἐπειτα ἱανας ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 ἀλλ' οὐδ' ἱως ἀπελῆγε μάχης ἠδὲ πτολεμοῖο,
 ἀλλ' ἐποροῖσε κατῶν τεχνῶν ἀνεμοτρεφες ἐνχος.
 ἦτοι το Γιφίδαμαντα κασιγνήτον καὶ ἱεπατρῶν
 ἱελλε ποδὸς μεμαῖως, καὶ αἰφύττε πάντας ἀριστοῖς
 τον δ' ἱελκοντ' ἀν' ἱομίλῶν ἱπ' ἀσπίδος ἐμφαλοεντοῖς
 οὐτῆσε χσυστῶ χαλκῆρει, ἐλύσε δὲ γυῖα
 τοο δ' ἐπὶ Γιφίδαμαντι κατῆ ἀπικοπτε παραστῶς
 ἐνθ' ἀντήνορος ἱυῖς ἱπ' ἀτρεΐδῃ βασιλεῖ
 ποτμον ἀναπλησῶντες, εἰδὼ δόμεν αἰείδος εἰσῶ.

250

255

260

αἶψαρ ἱα των ἀλλων ἐπεκώλετα στιχας ἀνδρῶν,
 ἐνχει τ', ἀτορι τε, μεγαλοῖσι τε χερμαδίοισιν,

265.

- τοφρα τοι ταιμ' ἐτι θερμον ἀνηνοθεν ἐκς ᾧτείλης· Α
 αἴταρ ἐπεὶ το μὲν ἑλκος ἐτερσέτ', ἐπάσματο δ' ἑταῖμα,
 τοκσυαὶ δ' ὀδυναὶ δυσνον μένος ἀτρεΐδαφο.
 τῶς δ' ἑοτ' ἀν ᾠδινόντσαν ἑχῇ βελος τοκσυ γυναικα,
 δριμυ, το τε προΐτεντι μογοστοκοὶ εἰλειθυαὶ, 270
 ἡρης θυγατερες, πικρας ᾠδῖνας ἑχόντσαι·
 τῶς τοκσυ' ὀδυναὶ δυσνον μένος ἀτρεΐδαφο.
 ἐς διφρον δ' ἀνοροσε, καὶ ἡνιτοχῶ ἐπετελλεν
 ναῖσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν εἰλανεμεν' ἤχθετο γὰρ κεαρ.
 ἤϊψεν δὲ διαπρυσίον δαναοῖσι γεγῶνας· 275
 ὦ φίλοι, ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μεδόντες,
 τυμεες μὲν νῦν ναῖσιν ἀμυῖνετε ποντοποροῖσιν
 φυλφοπιν ἀργαλεην, ἐπεὶ οὐκ ἐμε μῆτιετα δσεῖς
 ἡῖᾶσε τροφῇσι πανήμεριον πολεμιδσεν.
 τῶς ἐφάβ' ἡνιτοχος δ' ἱμασεν καλλιτριχας ἱπποῖς 280
 ναῖας ἐπὶ γλαφυρας· τῷ δ' οὐκ ἀτεκοντ' ἐπετεσθην·
 ἀφρεον δὲ στηθεα, φραϊνοντὸ δὲ νερθε κονιῇ,
 τειρομενον βασιλεῖα μαχης ἀπανευθε φεροντε.
 ἑκτωρ δ', τῶς ἐνοησ' ἀγαμεμνονα νοσφι κιοντα,
 τροφῇσι καὶ λυκίοισιν ἐκεκλετο, μακρον αἰψῶσας· 285
 τροφῇς, καὶ λυκιοὶ, καὶ δαρδανοὶ ἀνχιμαχῆται,
 ἀνερες ἐστε, φίλοι, μνῆσασθε δὲ βοφριδος ἀλκης·
 οἰχετ' ἀνὴρ τοχ' ἀριστος, ἐμοὶ δὲ μεγ' εὖχος ἐδῶκεν
 δσεῖς κρονιδης· ἀλλ' ἴθυσ εἰλανετε μανυχας ἱπποῖς
 ἰφθῖμων δαναων, τὴν τυπερτερον εὖχος ταρησθε. 290
 τῶς φεσπων ᾧτρυφε μένος καὶ θυῖμον ἑκαστοο.
 τῶς δ' ἑοτε ποο τις θηρεῖτηρ κυνας ἀργιόδοντας
 σσεῖῃ ἐπ' ἀγροτερῷ συὶ καπριῷ, ἡε λείοντι·
 τῶς ἐπ' ἀχαιοῖσ' ἐσσεφε τροῖας μεγαθυμοῖς
 ἑκτωρ πριαμιδης, βροτολοιγῷ φείσφος ἀρεῖ. 295
 αἴτος δ' ἐν πρῶτοις μεγά φρονεων ἐβεβηκεεν·
 ἐν δ' ἐπεσ' ἑυσμινῇ, τυπερατεῖς φείσφος ἀτελλῇ,
 ἡ τε καθαλλομένη φείσειδα ποντον ορίνει.
 εὐθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ἑυστατον ἐκσεναρικσεν
 ἑκτωρ πριαμιδης, τότε τοι δσεῖς κυῖδος ἐδῶκεν· 300
 ἀσσαιον μὲν πρῶτα, καὶ αἰτόνοον, καὶ οὔτην,
 καὶ δολοπα κλυτιδην, καὶ οφελτιον, ἡδ' ἀγελαφον,
 αἰσυμνον τ', ὠρον τε, καὶ ἱππονοον μενεχαρμην·
 τοῖς ἀρ' ἑοτ' ἡγεμονας δαναων τέλεν· αἴταρ ἐπειτα
 πληθυν· τῶς ἑοτατε δσεφυρος νεφεα στυφελικσῇ 305
 ἀργεσταφο νοτοφο βαθυῇ λαιλαπὶ τυπτων·
 πολλον δὲ τροφὴ κυῖμα κυλινδεται, τυπσσε δ' ἀχνη
 σκιδναται ἐκς ἀνεμοφο πολυπλανκτοφο ἱτιάης·
 τῶς ἀρα πυκνα καρῆαθ' ὑφ' ἐκτορι δαμνατο λαῶων.
 εὐθα κε λοιγος ἑὴν, καὶ ἀμνηχανα φεγ' ἐγενοντο, 310
 καὶ νυ κεν ἐν ναῖεσ' ἐπεσον φευγοντες ἀχαιοί,

- εἰ μὴ τυφδεΐδῃ διομηδεὶ κεκλεῖθ' ὀδυσεύς· 4
 τυφδεΐδῃ, τί παθόντε λελαθμένα βορέϊδος ἀλκῆς ;
 ἀλλ' ἄγε δευρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἐλεγχος
 ἐσσεταί, εἰ κεν νάξας ἑλῇ κορυβαίολος ἱεκτωρ. 315
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφθ' κρατερός διομηδῆς·
 ἦτοι ἐγὼ μένω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μινυνθα
 ἡμῶν ἐσσεταί ἡδός, ἐπὴν νεφέληγερετα δσεῖς
 τροφῆσι βουλήται δῶναι κρατος, ἥπερ ἡμῖν.
 ἦ, καὶ θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσπερ χαμαῖς, 320
 δορὶ βαλὼν κατὰ μαῖσον ἀριστερόν· αἶψα ἰοδυσεύς
 ἀντιθεὸν θεραπεύοντα μολίοντα τοῖο βανακτος.
 τοῖς μὲν ἐπειτ' ἠᾶσαν, ἐπεὶ πόλεμόν· ἀπεπαῖσαν·
 τῷ δ' ἀν' ἱομιλῶν ἰόντ' ἐκυδοίμεον, ὥς τότε κάπρῳ
 ἐν κυσὶ θηρεύτησιν μέγα φρονέοντε πείσῃτον· 325
 ὥς ὀλεκὼν τροφὰς παλινὸρμενόν· αἶψα ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνεπνεύον ἱεκτορά διφόν.
 ἐνθ' ἑλετην διφρὸν τε καὶ ἀνερῆ, δήμῳ ἀρίστῳ,
 τοῖς δυὸ μεροπὸς περκασίῳ, ὅς περὶ πάντων
 φοῖδες μαντοσύνας, οὐδ' ἑτοῖς παιδᾶς ἐᾷσκειν 330
 στεῖχεσθαι εἰς πόλεμον φθίσῃνορα· τῷ δὲ τοι οὐτὶ
 πείθεσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μελάνος θανάτοιο.
 τοῖς μὲν τυφδεΐδῃς δορυκλείτος διομηδῆς,
 θυμφο καὶ πυσύχης κεχαδών, κλυτὰ τευχέ' ἀπ' ἡῖρα·
 ἱπποδάμων δ' ἰοδυσεύς καὶ ὑπερτόχον ἐκσεναρῖσεν. 335
 ἐνθα σφιν κατὰ φείσφα μάχην ἐτανύσσε κρονίων
 ἐκς ἰδῆς καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλοισιν ἐναριδύον.
 ἦτοι τυφδεύς τοῖος ἀγαστροφόν οὐτάσσε δορὶ
 παιονίδην ἡρῶα καὶ ἰσχιόν· οὐδὲ γὰρ ἱπποὶ
 ἐνγυς ἔσαν προφυγεῖν· εἰσάσσαντο δὲ μέγα θυμῷ· 340
 τοῖς μὲν γὰρ θεράπων ἀπανευθ' ἔχεν· αἶψα τὸ πέδσος
 θυῖνε διαπρυμαχῶν, ἑτοῖς φίλον ὥλεσε θυμόν.
 ἱεκτωρ δ' ἰοκκυ νῆσσε κατὰ στιχᾶς, ὥρτο δ' ἐπ' αἶτοισιν
 κεκλήγως· ἱάμα δὲ τροφῶν ἱεσπόντο φαλαγγες·
 τὸν δὲ φιδὼν ῥῖγῃσε βόην ἀγαθὸς διομηδῆς, 345
 αἶψα δ' ἰοδυσεύς προσεφῶνεν, ἐνγυς εὐντα·
 νοεῖν δὴ τοδὲ πῆμα κυλινδεται, ὀβριμὸς ἱεκτωρ·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στεώμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
 ἦ ῥα, καὶ ἀντεπαλὼν προτίττε δολιχοσκίον ἐνχος,
 καὶ βαλεν, οὐδ' ἀπαμαρτε τίτυσκομένος κεφαλῆφιν, 350
 ἀκρὴν κατ' κορυθᾶ· πλανχθῇ δ' ἀπὸ χαλκοφί χαλκος
 οὐδ' ἔικετο χροᾶ καλὸν· ἐρυκακε γὰρ τρυφάλεια
 τριπτυχός, ἀλῶπις, τὴν τοι πορὶ φοῖβος ἀπολλῶν.
 ἱεκτωρ δ' ὥκ' ἀπελθρόν ἀνεδραμ', ἐμῖγτο δ' ἱομιλῶ· 354
 αἶψα ἀλεξάνδρος, ἑλενης πόσις ἡῡκομόιο, 360
 τυφδεΐδῃ ἐπὶ τοκὸν ἐτίταινέτο, ποιμένι λαῶν, 370
 στηλῇ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τυμβῷ

ἑλίοιο δαρδανίδαο, παλαιόο δημόγεροντος. A
 ἦτοι το μὲν θωρήκε τ' ἀγαστροφά· ἰφθίμιο
 αἰνυτ' ἀπο στήθεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων, 375
 καὶ κορυθα βριαρην· το δὲ τοκσεόο πηχυν ἀνέλακεν,
 καὶ βαλεν, οὐδ' ἀρα μιν ἱαλίον βελος ἐκφυγε χεῖρος,
 τάρσον δεχσιτέραο ποδός· δια δ' ἀντρες τίτος
 ἐν γαίῃ κατεπήγτο· το δὲ μαλα ἰηδὺ γελασσάνης,
 ἐκ λοχοῖ' ἀνπηδήσε, καὶ εὐχομένος ἔεπος ἦνδ'· 380
 βεβλήῃ, οὐδ' ἱαλίον βελος ἐκφυγεν· τῶς ὀφελον τοι,
 νέεατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμόν τελευτᾷ·
 ἰοτῶ κεν καὶ τροφές ἀνεπνέσαν κακότητος,
 ἵοιτε σὲ πεφρικκάντι, λείονθ' ὥς μηκάδες αἰγες.
 τὸν δ' οὐ τάρβησανς προσεφθ κρατερός διομήδης· 385
 τοκσοτά, λαβητήρ, κερά' ἀγλαίε, παρθενοπίπτα,
 εἰ μὲν δ' ἀντίβιον γῶν τευχέσι κειρήθειης,
 οὐκ ἀν τοι χραδμητι βίος καὶ τάρψεις ἵτοι·
 νῦν δὲ μ' ἐπιγραπτῶν τάρσον ποδός, εὐχέαι αἴτως.
 οὐκ ἀλεγῶ, τῶς εἰ με γυνὴ βαλοῖ, ἡ παῖς ἀφρών· 390
 κωφὸν γὰρ βελος ἀνδρὸς ἀαλκίδος οὐτιδανόο.
 ἦτ' ἀλλῶς ἔντ' ἐμεῖο, καὶ εἰ κ' ὀλίγον περ ἐπαρῇ,
 ἰοκσυ βελος πελεται, καὶ ἀκεαρίων αἰψα τίθητι·
 τοο δὲ, γυναικὸς μὲν τ' ἀμφιδρυφοὶ ἐντὶ παρειαί,
 παιδὲς δ' ὀρφανικοὶ· το δὲ θ' αἵματι γαίαν ἐρεῦδων 395
 πυθεται· οἴωνοι δὲ περὶ πλεῖς, ἡ γυναικεῖς.
 τῶς φάτο· τοο δ' ἰοδυσεῖς δορρικλύτος ἐγυθεὺν ἐλθὼν
 ἐστὴ προσθ'· το δ' ὀπίσθε καθέδσομενος, βελος ὦκυ
 ἐκ ποδός τελέε· ὀδυνη δὲ δια χροός ἤλθ' ἀλεγείνῃ.
 ἐς διφρον δ' ἀνορόσε, καὶ τήνιτοχῶ ἐπετελλεν 400
 νάσιν ἐπὶ γλαφυρήσιν ἐλαίνεμεν· ἦχθετο γὰρ πεαρ.
 οἰωθῇ δ' ἰοδυσεῖς δορρικλύτος, οὐδὲ τις αἴτῳ
 ἀργεῖων παρεμimνεν, ἐπεὶ φόβος ἐλάβε πάντας·
 ὀχθήσανς δ' ἀρ' ἐέσπε πρὸς τὸν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω ; μέγα μὲν κακόν, αἰ κε φεβώμαι, 405
 πληθύν τάρβησανς· το δὲ εἷγιον, αἰ κεν ἱαλῶω
 μόνος· τῶς δ' ἀλλοῖς δαναοῖς ἐφοβήσε κρονίφων.
 ἀλλὰ τίη μοι τάττα φίλος διελεγσατο θυμός ;
 ῥοῖδα γάρ, ὅτι κακοὶ μὲν ἀποιχόνται πολεμοῖο·
 ἵος δὲ κ' ἀριστερήτι μαχῇ ἐνι, τόνδε μαλα χρῆ 410
 ἔσταμεναι κρατερώς, ἦτ' ἐβλήτ', ἦτ' ἐβαλ' ἄλλον.
 ἔερος το τάτθ' ὀρμαίνει κατὰ φρενα καὶ κατὰ θυμόν,
 τοφρα δ' ἐπὶ τροφῶν στιχές ἤλυθον ἀσπιστάων·
 ἔελσαν δ' ἐν μεσσοῖσι, μετὰ σφίσι πῆμα τίθεντες.
 τῶς δ' ἵοτε καπρίον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰδοῖσθαι 415
 σσεῖνται, το δὲ τ' εἰτι βαθυῖς ἐκ χσυλοχοῖο,
 θήγων λείκον ὀδοντα μετὰ γναμπτήσιν γενυσσῖν·
 ἀμφὶ δὲ τ' αἰσσανται· τυπαὶ δὲ τε κομπὸς ὄντων

γιγνεται· τοι δε μιν οὐκ ἔστιν ἰαφάρ δδαινον περ εοντα· 4
 ἴως ρα τοτ' ἀμφ' ἰδυσεῖα, δι' φίλον, ἐσσεύοντο
 τροφές· το δε πρῶτον μιν ἀμύμονα δαφιοπῆτην 420
 εὐταφεν ὦμον τυπερθεν, ἐφαλμενος ἱεκοῦ δορφί·
 ἀφταρ ἐπειτα βοτῶνα, καὶ ἐνομον ἐκσεναρικσεν·
 χερσίδαμαντα δ' ἐπειτα, καὶ ἱππων αἰκισαντα,
 δορφί κατα προτμήσιν τυπ' ἀσπίδος ομφαλοεντσης 425
 νυκσεν· το δ' ἐν κονίῃσι πέσων, ἔλε γαίαν ἀγοστῶ.
 τοῖς μιν εἰᾶς, το δ' ἀρ' ἱππασίδην χερσ' εὐτασε δορφί
 ἀφτοκασιγνήτην ἥυγενος σωκοφο·
 τῶ δ' ἐπαλεκοσῆσαν σωκος κισ, γεισφοδος φῶς·
 στη δε μαλ' ἐγγυς ἰων, καὶ μιν πρὸς μυθον εἰσπεν·
 ὦ ἰδυσεῖ πολυαινε, δολων αἶατ', ἦδε πονοφο, 430
 σήμερον ἡ δοιοισιν ἐπευχσεαι ἱππασιδῆσιν,
 ἡ κεν ἐμῶ τυπο δορφί τυπενς ἀπο θυμῶν ἐλεσσῆς. 431
 ἴως γεισπων, οὕτῃσε κατ' ἀσπίδα παντοσε γεισῆην·
 δια μιν ἀσπίδος ἦλθε φαφεινης ἐβριμον ἐνχος, 435
 καὶ δια θωρηκος πολυδαίδαλοφ ἡρηρειδστο·
 παντα δ' ἀπο πλεῖρων χροα ἱεργαθεν· οὐδε τ' εἰᾶσεν
 παλλας ἀθηναῖη μιχθῆμεναι ἐνκασί φῶτος.
 γνῶ δ' ἰδυσεῖς, το τοι οὐτι τέλος κατακαιριον ἦλθεν·
 ἀπς δ' ἀναχωρήσανς σωκον πρὸς μυθον εἰσπεν· 440
 φατ δδειλ' ἡ μαλα δὴ σε κίχανεται αἶπυς ολεθρος·
 ἦτοι μιν ρ' ἐμ' ἐπαῖσας ἐπὶ τροφῇσι μαχεσθαι,
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθαδε φημι φονον καὶ κῆρα μελαιναν
 ἱηματι τῶδ' ἐσσεσθαι· ἐμῶ δ' τυπο δορφί δαμνεντα
 ἐνχος ἐμοὶ δῶσεν, πσυλῆην δ' αἰίδι κλυτοπωλῶ. 445
 ἦ, καὶ το μιν φυγαδ' αἵτις τυποστρεφσανς ἐβεβηκεεν,
 τῶ δε μεταστρεφθεντι μεταφρενῶ ἐν δορυ πηγσεν
 ὦμων μεσσηγυς, δια δε στηθεσφιν ἐλασσειν·
 δουπησεν δε πέσων· το δ' ἐπευχσατο αἶφες ἰδυσεῖς·
 ὦ σωχ', ἱππασοφ τῷδε δαφιοφρονος, ἱπποδαμοφο, 450
 φθῆ σε τέλος θανατοφο κίχημενον, οὐδ' ὑπαλυκσας.
 φατ δδειλ'! οὐ μιν σοιγε πατήρ καὶ ποτνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρησονται θανοντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
 ὠμησται φερύσονται, περὶ πτέρα πυκνα βαλοντες. 454
 ἴως γεισπων, σωκοφο δαφιοφρονος ἐβριμον ἐνχος 456
 ἐκσῶ τε χροος ἔλκε, καὶ ἀσπίδος ομφαλοεντσης·
 ἱαιμα δε τοι σπασθεντος ἀνισσυντ', ἐκτῇδε δε θυμῶν.
 τροφές δ' αἶ μεγαθυμοὶ, ἐπεὶ εἶδον ἱαιμ' ἰδυσεῖος, 460
 κεκλωμενοὶ καὶ ὀμιλῶν ἐπ' αἵτῳ πάντες ἐβησαν.
 ἀφταρ τογ' ἐκσποπισῶ ἀνεχαδσεν, αἵτῳ δ' ἱεταίροφς·
 τρις μιν ἐπειτ' ἤτῳσεν, ἵστον κεφαλῇ χαδε φῶτος,
 τρις δ' αἶφεν εἰφαχοντος ἀρεφίφίλος μενελαος·
 αἶψα δ' ἀρ' αἶφαντα προσεφῶνσεν, ἐγγυς εοντα·
 αἶφαν δίφωγενες, τελαμῶναι, κοίφανε λαφῶν,
 Hom.

ἀμφὶ μὲ ἰοδυσσεύος ταλασιφρονος ἵκετο φῶνι, 4
 τῷ ἵκελῃ, ἥως εἰς τε βιῶατο μουνον ἔοντα
 τροφες ἀποτμήγσαντες ἐνὶ κρατερῇ ἰυσμινῇ.
 ἀλλ' ἰομεν καθ' ὁμιλῶν, ἀλεκσεμεναι γὰρ ἀμεινον.
 ὀδεδῶ, μὴ τι παθῇτιν ἐνὶ τρήεσι μωνῶθεν, 470
 ἐσθλὸς εἶων· μεγάλη δὲ πόθῃ δάναοισι γένηται.
 ἥως ἔεσπων, ἰο μὲν ἦρχ', ἰο δ' ἱαμ' ἔεσπετο φοισφοθεὸς φῶς.
 ἱευρον ἐπειδ' ὀδυσεῖα, δι' ἱφίλων· ἀμφὶ δ' ἀρ' αὐτὸν
 τροφες ἔεπον, ἥως εἰς τε δαφνοῖνοι θοφες ὀρεσφιν
 ἀμφ' ἐλαφον κεραον βεβλήμενον, τὸν ῥ' ἐβαλ' ἀστηρ 475
 ἱτῶ ἀπο νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυκε ποδῶσιν
 φεύγων, ἱοφρ' ἱαίμα χλίσαν, καὶ γόνυατ' ὀρῶν
 αἶταρ ἐπειδὴ τόνγε δαμασσεῖται ὤκως οἴστος,
 ὠμοφαγοὶ μιν θοφες ἐν ὀρεσσι δαρδᾶπτοντιν
 ἐν νεμεί σκισρῶ· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαιμων 480
 σιντήν· θοφες μὲν τε διέτρεσαν, αἶταρ ἰο δαπτεῖ
 ἥως ῥα τοτ' ἀμφ' ἰοδυσεῖα δασιφρονα, ποικιλομητήν,
 τροφες ἔεπον πολλοὶ τε καὶ ἀλκιμοί· αἶταρ τογ' ἱήρως
 αἰίσσαν ἱεῶν ἐνχει ἀμυῖνετο νήλεος ἱήμαρ.
 αἰάνς δ' ἐγγυθεν ἦλθε, φέρων σαχός, ἥτε πυργόν, 485
 στῆ δὲ πάρεκς· τροφες δὲ διέτρεσαν ἀλλυθῆς· ἄλλος
 ἦτοι τὸν μινελαφὸς ἀρείος ἐκσάγ' ἱομιλῶ
 χεῖρος ἱέχων, ἱεὸς θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἱπποῖς.
 αἰάνς δὲ τροφῶσιν ἐφαλμένος ἱελλε δορυκλῶν
 πριαμίδην, νόθον ἱών· ἐπεῖτα δὲ πανδοκὸν οὐτα· 490
 οὐτα δὲ λυφσανδρὸν, καὶ πυρασόν, ἦδε πυλαρτήν.
 ἥως δ' ἱοποτε πληθὼν ποταμὸς πεδίουδε κατεῖτιν
 χειμαροφὸς κατ' ὀρεσφιν, ὀπαδομένοιο διὸς ὀμβρῶ,
 πολλὰς δὲ ὄρυας ἀδσαλεῖας, πολλὰς δὲ τε πευκάς
 ἐσφερεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετον εἰς ἑλὰ βαλλεῖ· 495
 ἥως ἐφεπε κλονέων πεδίου τότε φαιδιμος αἰάνς,
 δαλιδσὼν ἱπποῖς τε καὶ ἀνέρας· οὐδὲ πῶ ἱεκτωρ
 πευθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερ' ἐμαρνατο πάντοης,
 ἱοχθῆς παρ ποταμοῖο καμάνδρο· τῇ ῥα μαλίστα
 ἀνδρῶν πίπτε καρῆνα, βοῇ δ' ἀσβεστός ὀρῶρεν, 500
 νεστόρα τ' ἀμφὶ μεγάν, καὶ ἀρείον ἰδομενεῖα.
 ἱεκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ἱομιλῆε, μερμερα ρέδσων
 ἐνχει β', ἱπποσύνη τε· νέων δ' ἀλαπαδεῖ φαλάνγας,
 οὐδ' ἀν πῶ χαδόντο κελευθοῖο δίφοι ἀχαιοί,
 εἰ μὴ ἀλεκσανδρὸς, ἱελενῆς ποσις ἡῦκαμοῖο, 505
 παῖσεν ἀριστεύοντα μάχαφονα, ποιμένα λαῶν,
 ἱτῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεχσίον ὤμον.
 τῷ ῥα περιδδεδῶσαν μέγα πνέοντες ἀχαιοί,
 μὴ πῶς μιν, πολέμοιο μετακλινθέντος, ἱελοῖεν.
 αἶττικα δ' ἰδομενεὺς προσεφῶνες νεστόρα δίφον· 510
 ὦ νεστόρ νηλεφίδῃ, μέγα κυδὸς ἀχαιῶν,

αγρῆς, σῶν τοχέων ἐπιβήσας· παρ δὲ μαχαλῶν
βαίνεται· ἐς νάσας δὲ ταχισθ' ἔχε μανυχᾶς ἱπποῖς·
βιήτης γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀνταγισίος ἀλλῶν,
ἵππος τ' ἐκταμνέει, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πασσεύει.

4

ὣς ἐφάτ'· οὐδ' ἀπὶθῆσε γερηνίος ἱπποτα νῆστωρ·
αἴτικα δ' ἔων τοχέων ἐπεβήσατο· παρ δὲ μαχαλῶν
βαίν', ἀσκληπιοῖο· τοῖος ἀμύμονος βιήτης·
μαστιγίσεν δ' ἱπποῖς, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντ' ἐπετέσθη
νάσας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἐπλετο θυμῷ.

515

520

κεβρίονος δὲ τροφᾶς ορίνομενός ἐνέησεν,
ἑκτορι παρβέβαως, καὶ μιν πρὸς μύθον ἐφέσπεν·

ἑκτορ, νοεὶ μὲν εὐθὰδ' ὁμιλῆσομεν θάναοισιν,
ἐσχατὴν πόλεμόν τοι δυστήνηος· τοὶ δὲ δὴ ἄλλοι
τροφᾶς ορίνονται ἐπιμύγας ἱπποὶ τε καὶ αἴτῳ.

525

αἴφας δὲ κλονεῖ τελαμωνίος· τοῦ δὲ μιν ἐγγῶν
εὐρυ γὰρ ἀμφ' ὁμοῖσιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμέες
κῆρ' ἱπποῖς τε καὶ ταρμ' ἰδυνομένῃ, εὐθὰ μαλίστα
ἱππέας πέδσοι τε, κακὴν ἐρίδα προβαλόντες,
ἀλλήλοισι ὀλέκοντι, βοῇ δ' ἀσβεστός ὀρώρει.

530

ὣς ἀρὰ φώνησας ἱμάσεν καλλιτριχᾶς ἱπποῖς
μαστιγί· λυγρῇ· τοὶ δὲ, πληγῆς ἀφίοντες,
ριμῷ· ἐφερον θόρον ταρμα μετὰ τροφᾶς καὶ ἀχαιῶς,
στεῖβοντες νεκυᾶς τε καὶ ἀσπίδας· ταιματι δ' ἀγῶν
νέβεν ταπᾶς πεπαλακτο, καὶ ἀντιγῆς ται περὶ δίφρον,
ἑς ἀρ' ἀφ' ἱππείων ἱππείων ραδαμνίγες ἐβαλόν,
ἑς τ' ἀπ' ἐπιστῶν· τοῦ δὲ τίθετο θυμῷ ὁμιλῶν
ἀνδρομέον, ἑρῆγσαι τε, μεθαλμένος· ἐν δὲ κυδοιμῷ
ἦκε κακόν, θάναοισι, μινυθὰ δ' ἐχάδετο ὄρος.
αἴταρ τοῦ τῶν ἀλλῶν ἐπεπώλετο στιχᾶς ἀνδρῶν
ἐν χεὶ τ', ἀτορὶ τε, μεγαλοῖσι τε χερμαδίοισιν·
αἴφας δ' ἀλέεινε μάχην τελαμωνιαδάδω.

535

540

δοεὶς δὲ πατὴρ αἴφανθ' ὑπὸ ἰδούργῳ ἐν φόβῳ ὤρσεν·
στῆ δὲ ταφῶν, οπίθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπτάβοειον·
τρεῖς δὲ πατῆρ' ἐφ' ὁμιλῶν, θηρὶ φοβέως,
ἐντροκαλίδομενος, ὀλίγον γόνυ γόνυ ἀμείβων.

545

ὣς δ' αἰθῶνα λείοντα βόων ἀπὸ μεσσαίῳ
ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνδρῆς ἀγροικῶνται,
κοῖται μὲν οὐκ ἐφαυτο βόων ἐκ πίτῃς τελεσθαι,
παννυχόεσσι γρησσόντες· τοῦ δὲ κρέων ἐρατὶδῶν
ἰθυεῖ, ἀλλ' οὐτὶ πρῆσσει· θαμνὲς γὰρ ἀκόντες
ἀντιοὶ ἀίσσοντι θραυσίαν ἀπὸ χειρῶν,
καθόμεναι τε δέται, τὰς τε τρεῖς, ἐσσυμένος περ·

550

ἦσαν δ' ἀπὸ νοσφίν ἐβη· τετίφησι θυμῷ·
ὣς αἴφας τοτ' ἀπὸ τροφῶν τετίφημένος ἦτορ
ἦε πολλ' ἀέκων· περὶ γὰρ ὅδ' ἐν νάσῃν ἀχαιῶν.

555

ὣς δ' ἐπὶ τὸν παρ' ἀρόφρων ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας

σωθῆς, ἵψ' ὅθ' ἔτι πολλὰ περὶ βροπάλ' ἀμφὶς εἰσέλθῃ,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθυ λαβὼν· τοὶ δὲ τὸ παῖδες
 τυκτοντὶ βροπαλοῖσι· βίη δὲ τὴ νηπιῇ αὐτῶν
 σπουδῇ τ' ἐκστήλασσαν, ὅππῃ τ' ἐκστήλασσαν πορεύθῃ·
 ἵως τοτ' ἐπεὶ αἶψα μεγάαν, τελαμαωνίον ἴωον,
 τροφὸς ὑπερβύθιοι τηλεκλήτοι τ' ἐπικουροί,
 νυσσόντες χύσυστοισι μέσσην σάκος, αἶψα ἵκοντο.
 αἶψα δ' ἀλλοτὲ μὲν μνηστῆρα θεοειδὸς ἀλκῆς,
 αἶψα ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσας φάλαγγας
 τροφῶν ἱπποδαμῶν· τότε δὲ τροπαεσσέτο φεύγειν
 πάντας δὲ προτέρως θοῆας ἐπὶ ναῖας ἱάδαεν.
 αὐτὸς δὲ τροφῶν καὶ ἀχαιῶν ὄνυσ μισητὸς
 ἵσταμενός· τὰ δὲ δόρυ θρασυαῖαν ἀπὸ χερσῶν,
 ἀλλὰ μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ παγεῖν, ὀρμένα προσσῶ·
 πολλὰ δὲ καὶ μισσηγῆ, παρὸς χροᾷ λείκων ἐπαίρειν,
 ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἱάδαί.
 τὸν δ' ἵως ὦν ἐνόησ' ἐυφαιμονος ἀγλαῖος ἴσιος,
 ευρυπύλος, πυκινέοις βριαδομένοισιν βελέεσσιν,
 στήθεα παρ' αὐτοῦ ἴων, καὶ ἀκοντίσας δόρυ φαεινῶν,
 καὶ βάλε φαεινῶν ἀπιστάων, πομπῆν λαβὼν,
 ἱππάρ' ὑποπραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπογούρ' ἐλύσειν
 ευρυπύλος δ' ἐπὶ στήθεσσι, καὶ αἰνυτο τευχέ' ἀπ' ὤμων.
 τὸν δ' ἵως ὦν ἐνόησεν ἀλεξάνδρος θεοειδὸς
 τευχέ' ἀπαινυμένοισιν ἀπιστάων, ἄρτινα τοσσὺν
 ἔλκεν ἐπ' ευρυπύλῳ, καὶ μὲν βάλε μῆρον οἰστέῳ
 δαχτύλιον· ἐκλάσθη δὲ δόρυ, ἐβαρύνε δὲ μῆρον.
 ἀπὸς δ' ἱππάρων εἰς ἑθνος ἐχάσσετο, κῆρ' ἀλκείων,
 ἦτορ δὲ διακρύψαν δαυαίσι γογγύων·
 ὦ φίλοι, ἀργεῖων ἐτήχτορες, ἦδε μέδοντες,
 στήθεα ἑλὶχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἱππάρ·
 αἶψα ὅς βελέεσσιν ἐκλάσσεται· οὐδὲ γὰρ φημι
 φεύγεσθ' ἐκ πολέμοιο δυστήχεος· ἀλλὰ μάλ' αὐτὴν
 ἵστασθ' ἀμφ' αἶψα μεγάαν, τελαμαωνίον ἴωον.
 ἵως ἐφάτ' ευρυπύλος βεβλήμενος· τοὶ δὲ παρ' αὐτοῦ
 πλῆθυσιν ἐστήσαν σάκος ὀρμένα κλινάοντες.
 δόρυ δὲ ἀνασχομένοισιν τῶν δ' αὐτοῦ ἡλῶεν αἶψα
 στήθεα μεταστρεφθεὶς, ὅππῃ ἵκετο ἑθνος ἑταιρῶν.
 ἵως τοὶ μὲν μαρνάοντο δαμάει πυρὸς αἰθομένοιο.
 νεστόρα δ' ἐκ πολέμοιο ἐφῆρον νηλεῖσι ἱπποῖ
 ἱδρῶντας· ἦτορ δὲ μάχων, πομπῆν λαβὼν
 τὸν δὲ δίδων ἐνόησε ποδάρκης διῆος ἀχιλλεύς·
 ἔσστηκε γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μετὰ κλητῇ ναίῃ,
 εἰσὶ ναὸν πόνον αἰπὺν, ἵππων τε διακρύψαντας·
 αἰψὰ δ' ἑταίρων ἑλὼν πατρὸς ἑσπερὸν προσέειπεν,
 φθονοσάμενος παρὰ ναῖος· τοὶ δὲ κλισίῃσιν ἀκούσαντες
 ἐκμολεῖν εἰσὶν ἀρετῇ· κακῶ δ' ἄρ' ἔστι τοὶ πέλει ἀρχῇ.

A

560

565

570

575

580

588

590

595

600

- τῶν προτέρως προσέειπε μενοιτιάδ' αλκιμῆς ἑως·
 τίπτε με κικλήσκεις, ἀχιλλεῦ; τί δέ σε χρὴ ἐμεῖο; 605
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
 δίε μενοιτιάδῃ, μάλ' ἐμῷ μεχαρισμένῃ θυμῷ,
 νῦν οἴσω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσασθαι ἀχαιῶν
 λισσομένων· χρεὼν γὰρ ἵκωνται οὐκ ἐτ' ἀνέχτος· 610
 ἀλλ' ἴθι νῦν, πατρόκλε, διὶ φίλε, νειστόρ' ἔρσει,
 ἱόντινα τότῳ ἀγρὶ βεβλήμενον ἐκ πολέμοιο.
 ἦτοι μὲν ταγ' ὀπίσθῃ μαχαίρῃ πάντα βεβαίην
 τῷ ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ εἶδον ὅπματα φῶτος·
 ἱπποὶ γὰρ με παρητίκσαν, πρῶτ' ἄν μεμαύται· 615
 ἴως φάτο· πατρόκλος δὲ φίλῳ ἐπεπαίδεθ' ἐταυρῷ·
 βῆ δὲ θέειν παρα τὴ κλισίας καὶ ναῖας ἀχαιῶν.
 τοὶ δ' ὅτε δὴ κλισίην νηλεῖαδ' ἀφίκοντο,
 αἵ τοι μὲν ῥ' ἀπεβήσαν ἐπὶ χθόνα πολυβοτείραν·
 ἱπποῖς δ' ευρυμέδων θέρων λυγρὰ τοῖο γέροντος 620
 ἐκς ἰοχέων· τοὶ δ' ἰδρὸν ἀπεπυύχοντο χιτῶνων,
 σταντε ποτὶ πνοήν παρα θῖν' ἱάλος· αἵ τ' αὖτε
 εἰς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμαῖσι καθίδουσιν.
 τοῖσι δ' ἐστευχε κυκείῳ· τεῦπλοκαμος ἱεκαμῆδῃ,
 τὴν ἔαρετ' ἐκ τένεδοιο γέρον, ἵετ' ἐπαρῶσεν ἀχιλλεύς,
 θυγατέρ' ἀρσινόοιο μεγαλήτορος, τὴν τοὶ ἀχαιῶν 625
 ἐκπέλον, ἱόνεκα βουλῇ ἀριστεφύσκον ἱππῶντων·
 τὴ σφοδρὴν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τραπέδαν
 καλὴν, κυανοπέδαν, τεύχευτον· αἵ τ' αὖτε ἐπ' αὐτῇ
 χαλκεῖον κάππεον· ἐπὶ δὲ κρομμύον, ποτῷ ὅσπον,
 ἦδε μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτοφ ἱεροῦ ἀκτὴν· 630
 παρὰ δὲ δέπας περικαλλές, ἵο φοικῶθεν ἦγ' ἵο γεραίος,
 χρυσεῖοισι ἱηλοῖσι πεκαρμένον· ὀφάτα δ' αὖτος
 τέσσαρ' ἔσαν, δοῖαι δὲ πελοπιάδες ἀμφὶς ἱεκάστον
 χρυσεῖαι νεμέθοντα, δυοὶ δ' ἵππο πυθμένεσσιν ἦσαν.
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέδοιο,
 πλεονέων· νειστῶρ δ' ἵο γέρον ἀμογήτις αἵρειν· 635
 ἐν τῷ ρα σφ' ἀκουῆσε γυνή, βεβήκει θεῇσιν,
 φοινῷ πρᾶμνεϊῷ, ἐπὶ δ' αἰγείον κτῆν τυρὸν
 κνηστὶ χαλκεῖῳ, ἐπὶ δ' ἀλφίτα λαβὴν ἐπαλύνειν
 πεινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ἱεκάστου κυκείῳ· 640
 τῶν δ' ἐπεὶ ὦν κίχοντ' ἀφ' ἑτὴν πολυκάμνα δέπσαν,
 μυθήοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐπαυόντες.
 πατρόκλος δὲ θυρῆσιν ἐφίστατο, βεῖσθ' ὁδοῖος φῶς.
 τὸν δὲ εἶδον ἵο γεραίος ἀπὸ θρόνου ὅρα φαεινός,
 ἐς δ' ἀγρὶ χεῖρος ἱέλου, κατὰ δ' ἱεδρῖα σθῆναι ἀνῶγειν· 645
 πατρόκλος δ' ἑτεροσθεν αἰννεῖ, εἴσπε τε μυθεῖν
 οὐχ ἑδὸς ἐστί, γεραίη διωτρεφής, οὐδὲ με πειθεῖς.
 αἰδέομαι, νεμεσῆτος, ἵος ἀρ' ἐπείηκε πνέσθαι,
 ἱόντινα τότῳ ἀγρὶ βεβλήμενον· ἀλλὰ καὶ αἶτος

γιγνώσκω· ἵππων δὲ μαχάρανα, ποιμένα λαῶν. 640
 νῦν δέ, ἔσπος ἔρπον, παλιν ἀγγελος εἰμ' ἀχιλλεῖ. A
 τευ δὲ συ φοιδῶθα, γεράς διοτρεφές, τοῖος ἐκείνος
 ὀδρινος ἀνὴρ· ταχὰ κεν καὶ αἰτιον αἰτῶιτο.
 τὸν δ' ἤμειβετ' ἐπειτα γερηνίος ἵπποτα νῆστωρ·
 τίπτε τ' ἀρ' ἱπῶ ἀχιλλεὺς ὀλοφυρεται ἱυίας ἀχαιῶν, 655
 ἵσσοι δὴ βελεσὶν βεβλήηται; οὐδὲ τι φοιδεν
 πένθος ὅσον ὁρῶρε κατὰ στρατόν· τοὶ γὰρ ἀρίστοι
 ἐν νῆσιν κεῖνται βεβλήημενοι, οὐταμενοι τε.
 βεβλήηται μὲν το τυφδεΐδης κρατερός διομηδης·
 οὐτασται δ' ἱόδυσεφς δορίκλυτος, ἡδ' ἀγαμέμνων· 660
 τοῖτον δ' ἄλλον ἐγὼ νῆον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
 ἱπῶ ἀπο νευρῆς βεβλήημενον· αἶψα ἀχιλλεὺς,
 ἐσθλός· ἐων, δανάων οὐ κηδεταί, οὐδ' ἐλεαιρεῖ.
 ἡ μὲναι, εἰς το κε δὴ νῆες θογαὶ ἀνχι θαλάσσης, 665
 ἀργεῖων ἀτεκῆτι, κύρος δαΐωφο θερωνται,
 αἶψοι τε κτεινωμεθ' ἐπισχερῶ; οὐ γὰρ ἐμὴ εἰς
 ἐσθ', οἷη παρὸς ἐσκεν ἐνὶ γνάμπτοισι μελεσσειν.
 εἰθ' ἴως τῆβαφειμι, βίη δὲ μοι ἐνπεδὸς εἴη,
 ἴως ἱσποτ' ἡλειοῖσι καὶ ἱμῶν νεικος ἐτυχθῇ 670
 ἀμφὶ βοήλασγῇ, τοτ' ἐγὼ κτανον ἱτυμονεφα,
 ἐσθλὸν ὑπερτοχιδῆν, ἵος ἐν ἡλίδι ναιετασκεν,
 ρυψὶ ἐλαφνομένος· το δ' ἀμυφνων ἱῆσι βοφῶν
 ἐβλήτ' ἐν πρῶτοις ἐμῆς ἀπο χείρος ἀκοντι,
 κατ' δ' ἐπεσεν, λαοὶ δὲ περὶ τρεσαν ἀγροισται· 675
 λεΐδα δ' ἐκ πεδίοιο συνελασσάμεν ἡλίδι πολλῇν. 676
 ἴως εὐν, εἰ ποτ' εἴην γε μετ' ἀνδρῶσιν· αἶψα ἀχιλλεὺς 761
 οἷος ἱεῖς ἀρετῆς ἀπονῆσεται· ἡτε μιν οἶσω
 πολλὰ μετακλαφσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπο λαφὸς ὀληται.
 ὦ παπὸν, ἡ μὲν σοίγε μὲνόντιος ἱπῶ ἐπετελλεν
 ἱμῶσι τῶ, τότε σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνωνι πεμπεν· 765
 τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπερτερος ἐστὶν ἀχιλλεὺς, 785
 πρεσβύτερος δὲ σὺ ἔσσι· βίῃ δ' ἵογε πολλὸν ἀμεινων·
 ἀλλ' ἱεὺ τοὶ φασθαι πυκινὸν ἔσπος, ἡδ' ὑποθεσθαι,
 καὶ τοὶ σημαίνεν· το δὲ πειθσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
 ἴως ἐπετελλ' το γερων, σὺ δὲ λῆθαι· ἀλλ' ἐτι καὶ νῦν
 ταῖτα ἔσποισ ἀχιλλεῖ δαΐφρονι, αἰ κε πῖθηται. 790
 ἴως φάτο· τῶ δ' ἀρα θυμὸν ἐνὶ στηθεσσί·ν ὀρινεν· 803
 βῆ δὲ θέσεν παρὰ νῆας· ἐπ' αἰθακιδῆν ἀχιλλεῖα.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ κατὰ νῆας ἱόδυσεφς θεΐωφο 805
 ἱκσε θεῶν πατροκλός; τίνα σφ' ἀγορῇ τε θεμῖς τε
 ἦῃν, τῇ δὴ καὶ σφὶ θεων ἐτετευχατο βῶμοι·
 εἴθα τοὶ ευρυκύλος βεβλήημενος ἀντεβόλησεν,
 δίφογενῆς τεῦταιμονίδης, κατὰ μῆρον οἶσται,
 σκαδσων ἐκ πολέμοιο· κατὰ δὲ νοτίος· ρῆσεν ἱδρὸς 810
 ὤμων καὶ κεφαλῆς· ἀπο δ' ἱελκεος ἀργαλειο

ταῖμα μελαν δαλαρυδοί· νοός γε μὲν ἐνπεδός ῥ' ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε· μνηστῖα δ' ἀλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυράμενος ἴσπερ πτερόεντα προσηύδα·

Α

βαί· ὀδευλοὶ δαναῶν ἱγῆτορες, ἦδε μέδοντες!

815

ὣς ἄρ' ἐμελλετὶ τήλε φίλων καὶ πατρίδος αἰγῆς
 ἱάδσεμιν ἐν τροίῃ· τάχρ' αὖ κύνες ἀργετὶ δῆμῳ;
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ἑσπέε, διστρεφές· εὐρυπύλ' ἱέρως,
 ἣ ῥ' ἐτι ποῶ σῃσονται πέλωριον ἱεκτόρ' ἀχαιοί,
 ἣ ἤδη φθίσονται ὑπ' αἵτοιο δόρφιν δαμέντες;

820

τὸν δ' αἶψ' εὐρυπύλος βεβλήμενος ἀντίον ἤλυθα·
 οὐκ ἔτι, δῖος γενεὴς πατρὸς κλέος, ἀλλὰ καὶ ἀχαιῶν
 ἐσσεύεται, ἀλλ' ἐν ναῶσι μελαινήσιν πεσέονται.

τοὶ μὲν γὰρ δὴ πάντες; ὅσοι παρὸς ἦσαν ἀρίστοι,
 ἐν ναυσὶν κεῖνται βεβλήμενοι, οὐταμένοι τε,

825

χερσὶν ὑπο τρώων· τῶν δὲ σθένος ὀρνυται αἰεὶν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σαῶσον, ἀγῶν' ἐπὶ ναῖα μελαινὰν
 μῆροιο δ' ἐκταμ' οἷστον, ἀπ' αἵτοιο δ' ἰαίμα κελαῖνον

829

νιδῶ· ἰὺδατὶ χλειαρῷ· ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα παύσει·
 ἱγῆτροι μὲν γὰρ, ποδάλειριος ἦδε μαχάων,

832

τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἴομαι ἑλκὸς ἔχοντα,
 χρεΐδοντα καὶ αἶτον ἀμυψόμενος ἱγῆτρος,
 κείσθαι· τοῦ δ' ἐν πεδίοῦ τρώων μένει ἰοκύν ἀρεῖα.

835

τὸν δ' αἶψ' προσέειπε μνηστῖα δ' ἀλκιμος υἱός·
 πῶς τ' ἄρ' εἰ ταῦδε ἔργα; τί ρεκόμεν, εὐρυπύλ' ἱέρως;
 ἐρχομαι, ἰοφρ' ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μύθον ἐνίσπιο,
 τὸν νεστωρ ἐπετέλλε γερηνίος, οὐρὸς ἀχαιῶν·
 ἀλλ' οὐδ' ὣς περ σέο μῆθησ' αἰσχρομένοιο.

840

ἦ, καὶ ὑπο στερνοῖο λαβὼν ἄγε ποίμενα λαῶν
 ἐς κλισίην· θέρων δὲ ἰδὼν ὑπεχείρε βόλεις.
 εὐθα μὲν ἐκταύσαντες, ἐκ μῆρο δ' ἐταμνε μαχαιρῇ
 ἰοκύν βέλους περιπνεύας· ἀπ' αἵτοιο δ' ἰαίμα κελαῖνον
 νιδῶ· ἰὺδατὶ χλειαρῷ· ἐπὶ δὲ ἑρίδαν βάλε πικρὴν,
 χερσὶ διατρίβσαντες, ὀδυνηφάτον, τῇ τοὶ ἱάπαντας
 ἐσχ' ὀδυνας· τοῦ μὲν ἑλκὸς ἑτέρπετ', ἐπαύσατο δ' ἰαίμα.

845

ὣς τοῦ μὲν ἐν κλισίῃσι μνηστῖα δ' ἀλκιμος υἱός
 εἶπεν· εὐρυπύλον βεβλήμενον· τοὶ δ' ἐμαχόντο
 ἀργεῖοι καὶ τρώες· ἱομύλῳ δ' οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν
 ταφρὸς ἐτι σῃσεν δαναῶν, καὶ τειχὸς ὑπερβεν.

Μ

4

ὣς δ' ἰοτ' ἀν' ἐν τε κύνεσι καὶ ἀνδρῶσι θηρεύτησιν
 κακῆριος, ἥε λείων στρεφεται, σθένει βλεμμαίων,

41

τοὶ δὲ τε πυργῆδον σφείας αἵτοιο ἀρτυφνάντες
 ἀντίοι ἱστᾶνται, καὶ ἀκοντὶδόντι θάμνιαις
 αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τοῖο δ' οὐ ποτε κυδδαλὶμον κῆαρ

45

ταρβέει, οὐδὲ φοβέεται, ἀγῆνορ ἥε μὲν ἐκτα·
 ταρφέα τε στρεφεται, στίχας ἀνδρῶν περὶ ἡτῖδων·

47

ὣς ἱεκτόρ' ἀν' ἱομύλῳ κῶν ἐλεῖσσεθ', ἐταίροισιν

49

ταφρον εποτρυνων διαβαινομεν· ουδε τοι ιππας 50
 τολμαον ὠκυποδες· μαλα δε χρεμετιδσον επ' αμφοῖν 51
 χειλει εφισταοτες· απο γαρ δειδισσεται ταφρος
 ευρυι, ουτ' αρ' υπερβορεεν σχεδον, ουτε περῆσαι
 ρεφιδιη· κρημνοι γαρ επηρεφες περι παντσαν
 ιεστασαν αμφοτερωθεν· υπερθεν δε σκολοπεσιν 55
 τοκσυσιν ἤρῃρε, τοις ιεστασαν τειχες αχαιων
 πυκνοφς και μεγαλοφς, δαφρων ανδρων αλεφωρην.
 ευθ' ου κεν ρεφα ιεπρος ιευτροχον ιαρμα τιταικων
 εσβαιη, πεδσοι δε μενοινεον, ει τελεοντιν.
 δη τοτε πολυδαμανς θρασυν ιεκτορ' ειεσπε παραστανς· 60
 ιεκτορ τ', ηδ' αλλοι τροφων αγοι, ηδ' επικουρων,
 αφραδων δια ταφρον ελατνομεν ὠκυας ιεπποφς·
 τη δε μαλ' αργαλεη περαειν· σκολοπες γαρ εν ατῇ
 τοκσυες ιεσταντιν, προτι δ' ατφς τειχος αχαιων·
 ευθ' ου πως εστιν καταβημεναι, ουδε μαχεσθαι 65
 ιεπποφσι· στειγος γαρ, τοθι τρασσεσθαι οἴω.
 ει μεν γαρ δη πανχυ κακα φρονειων αλαπαδσει
 δσεφς ιυκσιβρεμετης, τροφεισι δε βουλετ' αφηγειν,
 η τ' αν εγωγ' εβελοιμι και αττικα τατο γενεσθαι,
 νωνυμνοφς απολεσθαι απ' αργεος ευθαδ' αχαιφς· 70
 ει δε χ' υποστρεφωντι, καλιωκσις δε γενηται
 εκ ναιων, και ταφρωῖν ενεπληγσωμεν ορυκτην,
 ουκετ' επειτ' οἴω ουδ' ανγελον απονεεσθαι
 απσοροφον προτι ιαστυ, ιελιχθεντων ιυπ' αχαιων.
 αλλ' αγεθ', ως αν εγων ιεσπω, πειθωμεθα παντας· 75
 ιεπποφς μεν θεραποντες ερυκοντων επι ταφρωῖν,
 αττοι δε πυρλιες, γσυν τευχεσι, θωρηχθεντες,
 ιεκτορι παντες ιεπωμεθ' ιατολφες· ατταρ αχαιοι
 ου μενεοντ', ει δη σφιν ελεθροφο περαιτ' εφακται·
 ιως φατο πολυδαμανς· ιαδε δ' ιεκτορι μυθος ασημας· 80
 αττικα δ' εκς τοχεων γσυν τευχες· εκαλτο χαμαιδσε.
 ουδε μεν αλλοι τροφες εφ' ιππων ἤγερεθοντο,
 αλλ' απο παντες οροσαν, επει ιιδον ιεκτορα διφαν.
 ιηνιτοχῶ μεν επειτα ιεφῶ επετελλεν ιεκαστος,
 ιεπποφς ιευ κατα κοσμον ερυκεμεν αθ' επι ταφρωῖν· 85
 τοι δε διασταντες, σφειας ατφς αρτυνναιτες,
 πενταχα κοσμηθεντες, ιαμ' ιηγαμενος' ειεποντο.
 τοι μεν ιαμ' ιεκτορ' ισαν και αμωφρονι πολυδαμαντι,
 τοι πλειστοι και αριστοι ισαν, μεμασαν δε μαλιστα
 τειχος ρηγσαμενοι κοιλῆσ' επι ναισι μαχεσθαι· 90
 και σφιν κεβριονης τριτος ιεσπιτο· παρ δ' αρ' τοχεσιν
 αλλον, κεβριοναφο χερειονα, κατλιπεν ιεκτωρ.
 των δ' ιτερων παρις ἤρχε, και αλκαθοφς, και αγῆκωρ·
 των δε τριτων τελεως, και δαφιφοβος θεοφειδης,
 ιυιε δυω πριαμοφο· τριτος δ' ἦν ασιος ιηρας, 95

ὥστις ἑρτακίδης, τὸν ἀρισβήτην φέρον τίς ποί
 εὐθύνες, μεγάλοι, πεταμοί ἀπο σέλληεντος.
 τῶν δὲ τεταρτῶν ἤρχεν ἑὸς καὶς ἀρχισαλο
 αἰνίας· ἰαμα τῶγε δυο ἀντήνορες τῆς,
 ἀρχελοχος τ', ἀκαμανς τε, μαχης τεῦ γειδοτε παντσης. 100
 σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλείτων ἐπικουρῶν,
 πρὸς δ' ἔλετο γλαῖκον, καὶ ἀρεῖον ἀστεροπαῖον
 τοὶ γὰρ τοὶ γειδοσαντο διακριδὸν εἶναι ἀριστοί. 103
 τοὶ δ' ἐπεὶ ἀλλήλοισι ἀπαρὸν τυχτήσιν βόεσιν, 105
 βαν ῥ' ἴδυσ δαναῶν λαλίστημοι, οὐδὲ τ' ἐφάντο
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νάσσι μελαινήσιν πείσεσθαι.
 ἐνθ' ἄλλοι τρώες, τῆλε κλήτοι τ' ἐπικουροί,
 βουλῇ πολυδαμάντος ἀμωμητοῖ ἐπιδόντο·
 ἀλλ' οὐχ ὀρτακίδης ἐβέλ' ἀσιος, ὀρχαμος ἀνδρῶν, 110
 αἴθι λιπὲν ἱπποῦς τε καὶ ἱνιτοχὸν θεραποντα,
 ἀλλὰ συν αἰτῶσιν πέλασεν νάσσι βοήσιν,
 νηπίος! οὐδ' ἀρ' ἐμελλε, κάκας τυπο κῆρας ἀλυσσάνς,
 ἱπποῖσιν καὶ τοχέσσιν ἀγαλλόμενος παρὰ νάσων
 ἀπὸς ἀπονέστησεν προτὶ φίλιον ἀνέμμεντσαν· 115
 εἰσάτο γὰρ νάσων ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ ἀχαιῶι
 ἐκ πεδίου νίσσαντο συν ἱπποῖσιν καὶ τοχέσσιν· 118
 τῇ ῥ' ἱπποῦς τε καὶ ἱαμα διηλασεν, οὐδὲ πυλῆσιν 120
 τευρ' ἐπικεκλιμένας σάνιδας καὶ μακρὸν τοχέα·
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἰ τιν' ἑταιρῶν
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σώσειαν μετὰ νάσας.
 τῇ ῥ' ἴδυσ φρονέων ἱπποῦς ἔχε· τοὶ δ' ἰαμὶ ἔποντο
 τοξοῦα κεκλήγοντες· ἐφάντο γὰρ οὐκετ' ἀχαιῶς 125
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐκ νάσσι μελαινήσιν πείσεσθαι.
 νηπίοι! ἐν δὲ πυλῆσιν δυ' ἀνέρε τευρὸν ἀριστῶν, 127
 τὸν μὲν, περὶ βοῦς τυῖα, κρατερὸν πολυκοίτην, 129
 τὸν δὲ, λείοντα, βροτολογίῳ γείσον ἀρεῖ· 130
 τῶ μὲν ἀεὶ προκαροῖθε πολέων τυπσηλαῖων
 ἔστασαν, ὥς τότε· τε δρυὲς ὀρεσὶν τυπσικαρήνοι,
 ταῖτ' ἀνέμον μῖμοντι καὶ τυφτόν τῆματα πάντα,
 ἑρδοῇσιν μεγάλῃσι διηκείας ἀραρυῖαι·
 ὥς ἀρα τῶ χεῖρεσι πεποιθότες, ἡδὲ βίηφι, 135
 μῖμον ἐπερχόμενον μέγαν ἀσιον, οὐδ' ἐφεβότο.
 τοὶ δ' ἴδυσ πρὸς τείχος τεύδμητον, βόας αὖτας
 τυπσοῦ ἀνασχομένοι, ἐκὶν μεγάλῃ ἀλαλήτῳ,
 ἀσιον ἀμφὶ θανάκτα, καὶ ἱταμένον, καὶ ὀρεστήν,
 ἀσιαδὴν τ' ἀκαμάντα, θάσῶνα τε, φοινομαῶν τε. 140
 τοὶ δ' ἦτοι ἑσθὺς μὲν εὐκνημίδας ἀχαιῶς
 ἄρῃων, ἐνδὸν εὐντες, ἀμύνεσθαι περὶ νάσων·
 αἴταρ ἐπειδὴ τείχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 τρώας, ἀταρ δαναῶν γένετο ἱταχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τῶ ἀτίκσαντε, πυλαίων προσθ' ἐμαχέσθην, 145
 Hom.

αγροτεροῖσι συεσι βεφαίκετε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἡδὲ κύνων δεχαῖται κολοσυρτον ἰοντα,
 δοχμαὶ τ' αἰσσοῦντε περὶ σφίσι λαγῶντον ἡλῆην,
 πρυμνὴν ἐκταμνοντε, ἱπκαὶ δὲ τε κομπὸς ὀδόντων
 γίγνεται, εἰς τὸ καὶ τις τε βαλὼν ἐκ θυῖμον τελεῖται·
 ἴως τῶν κομπῆε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαείνος,
 ἀντὴν βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερός ἐμαχόντο,
 λαφαῖσιν καθυπερθε πεποῖθετες, ἡδὲ βίηφιν.
 τοὶ δ' ἀρα χερμαδιοῖσιν τεύδητων ἀπο πυργῶν
 βαλλόν, ἀμύνοντο σφῶν τ' αἵτων, καὶ κλισιαῖων,
 ναῶν τ' ὤκυπορων· νιφάδες δ' ἴως πίπτον ἐραδσε,
 ἱαστ' ἀνεμὸς ὄσατεῖς, νεφεα σκικεντα δαήσανς,
 ταρφείας κατεχεῖν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ·
 ἴως τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἐρεῖον, ἦμεν ἀχαιῶν,
 ἡδὲ καὶ ἐκ τρώων· κορυβες δ' ἀμφ' αὐτὸν αἰυτσειν,
 βαλλομεναι· μυλακασί, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλοεντσαί.
 δη ρα τοτ' ὤμαργεν τε καὶ ἰω πεπληγέτο μῆρῳ
 ἀσῖος τυρτακιδῆς, καὶ ἀλαστήσανς ἱεπὸς ἡῖδα·

δοεῖ πατερ, ἡ ρα νῦ καὶ σὺ φιλοπσευδῆς ἐτετυχσο
 πανχὺ μαλ' ἰ οὐ γὰρ ἐγὼγ' ἐφαμην ἡτροφας ἀχαιῶδες
 σχῆσεμιν ἡμετερον τε μένος καὶ χεῖρας ἀαπτοῖς·
 τοὶ δ', ἴωστε σφῆκες μέσον αἰόλοι, ἡ μελίσσαι,
 φοικία ποιησῶνται ἰοδῶ ἐπὶ παιπαλοντση,
 οὐδ' ἀπολείποντιν κοῖλον δομον, ἀλλὰ μένοντες
 ἀνδρας θηρετήρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων·
 ἴως τοιγ' οὐκ ἐθέλοντι πυλαῖων, καὶ δὴ ἐντε,
 χασσασθαι, πρὶν γ' ἡ κατακταμεν, ἡ ἱαλῶναι.

ἴως ἐφατ', οὐδὲ διος κείθε φρενα τατ' ἀγορεύων·
 ἱεκτορὶ γὰρ τοὶ θυῖμος ἐβουλετο κυδὸς ὀρεγσαι.

ἐνθ' αἶ πειριβοῖτ' ἡῖος, κρατερός πολυκοίτης,
 δορὶ βαλεῖν δαμασον, κύντης διὰ χαλκοπαρῆος·
 οὐδ' ἀρα χαλκείῃ κορυς ἐσχεθεν, ἀλλὰ διὰ προ
 αἰχμῇ χαλκείῃ βρήγσ' ὀστειν, ἐνκεφαλὸς δὲ
 ἐνδὸν ἱαπὰνς πεπαλακτ'· ἐδαμασσε δὲ μιν μεμαῖωται.

ἄτταρ ἐπεῖτα πυλῶνα καὶ ὀρμενον ἐκσεναρικσεν.
 ἡῖον δ' ἀντιμαχοῖο λείοντες, ὀδσος ἀρεῖος,
 ἱππομαχὸν βαλεῖ δορὶ, κατὰ δαωστήρα τυχησανς.
 αἵτις δ' ἐκ κολοῖο φερυσσάμενος χσιφὸς ἱοκτυ,
 ἀντιφατὴν μὲν πρῶτον, ἐκατικῆανς δι' ἱομῖλδο,
 πλῆγσ' αἵτωσχεδῆν· τὸ δ' ἀρ' ἱπκτιος οὐδεὶ εἰδῶθη.
 ἄτταρ ἐπεῖτα μινῶνα, καὶ ἱῖταμενον, καὶ ὀρεστήν,
 παντας ἐκασσύτεροῖς πῶλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.

ἱοφρ' τοὶ τοῖς ἐναρῖδον ἀπ' ἐντεα μαρμαῖροντα,
 τοφρ' τοὶ πολυδαμαντι καὶ ἱεκτορὶ κῆρροι ἱεποντο,
 τοὶ πλείστοι καὶ ἀριστοὶ ἔσαν, μεμαῖσαν δὲ μαλίστα
 τειχος τε βρήγσαι, καὶ ἐνιπρῆθαι πυρὶ ναῖας·

- τοί ε' ετι μερμηριδσαν, αφισταοτες παρα ταφρῶ· M
 ορνιχς γαρ σφιν επηλθε περῆσεμεναι μεμαφοτσειν, 200
 αιετος τυκσιπετης, επ' αριστερα λαφον εεργων,
 φοινηεντα δρακοντα φερων ουχεσι πελωρον,
 δσαφον, ετ' ασκαιροντα· και ουκῶ ληβετο χαρμης·
 κοπτεε γαρ αττον ιεχοντα κατα στηθος, παρα δειρην, 205
 ιδνωθενσ οπισῶ· το δ' απο ιεθεν ιηκε χαμιαδσε,
 αλγησανς οδυνησι, μεσῶ δ' ενι κατβαλ' τομιλῶ·
 αττος δε κλανγσανς πετετο πνοῆς· ανεμαφο.
 τροφες δ' ερῆγησαν, επει ειδον αιετολον οφιν
 κειμενον εν μεσσοισι, διος ταρας αιγιτοχαφο.
 δη τοτε πολυδαμιας θρασυν ιεκτοε' εφεσκε παραστανς· 210
 ιεκτορ, αfei μεν πως μοι επιπλησσεις αγορησιν
 εσθλα φραδσεμενῶ· επει ουδε μεν ουδε ιεφεικεν,
 δημον εοντα παρεκς αγορεμεν, ουτ' ενι βουληῃ,
 ουτε ποτ' εν πολεμῶ, σον δε κρατος αιφεν αιεχσειεν.
 νυν δ' ατ' εκσφερεω, ιως μοι δοκε' εσσαι αριστα. 215
 μη ιομεν δαναοισι μαχησομενοι περι ναφων·
 ιῶδε γαρ εκτελεσθαι οῖφομαι, ει ιετεον γε
 τροφσιν τοδ' ορνιχς ηλθε περῆσεμεναι μεμαφοτσειν,
 αιετος τυκσιπετης, επ' αριστερα λαφον εεργων,
 φοινηεντα δρακοντα φερων ουχεσι πελωρον, 220
 δσαφον· ιαφαρ δ' απειῆκε, παρος φιλα φοικι· ιικεσθαι,
 ουδ' ετελεσσε φερων δομεναι τεκεσιν ιεφοισιν·
 ιως ιημεες, ειπερ κε κυλας και τειχος αχαιφων
 ερῆγομεθα σθενει μεγαλῶ, φεικσωντι δ' αχαιφοι,
 ου κοσμῶ παρα ναφιν ελευσαμεθ' αττα κελευθα· 225
 πολλοις γαρ τροφων καταλειπομεν, τοις κεν αχαιοι
 χαλκῶ δαφιῶσαντιν αμυφνομενοι περι ναφων.
 ιῶδε χ' υποκριναιτο θεοπροπος, ιος σαφα θυμῶ
 εῆδειη τερασιν, και τοι πειθειαιτο λαφοι.
 τον δ' αρ' τυποδρα ειδων προσεφη κορυθαίολος ιεκτοε· 230
 πολυδαμιαν, συ μεν ουκ ετ' εμοι φιλα τατ' αγορεφεις·
 φοιδσθα και αλλον μυθον αμεινονα τοοδε νοησαι.
 ει δ' ιετεον δη ταττον απο σπουδης αγορεφεις,
 εκς αρα δη τοι επειτα θεοι φρενας ὤλεσαν αττοι,
 ιος κελεαι δσηνος μεν εριγδουποφο λαβεσθαι 235
 βουλεων, ιας τε μοι αττος τυπεσχετο και κατενευσεν.
 τυνη δ' οἰωνοισι τανυπτερυγεσι κελεφεις
 πειθεσθαι· των ουτι μετατρεπομ', ουδ' αλεγιδσω,
 ει κ' επι δεχσι· ιωντι προς ἦρα τ' ἥελιον τε,
 επ' επ' αριστερα τοιγε, ποτι δσοφον ἦροεντα. 240
 ιημεες δε μεγαλοφο διος πειθωμεθα βουληῃ,
 ιος παντσι θνητοισι και αθανατοισι γανασσει.
 ιενς οἰωνος αριστος, αμυφνεσθαι περι πατρης.
 τιπτε συ δεδδοικας πολεμον και δαφιοτητα·

εἴπερ γὰρ κ' ἄλλοι γέ περικτείνωμεθα πάντες
 νᾶσαι ἐπ' ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δόκος ἐστ' ἀπολεσθαι·
 οὐ γὰρ τοι κραδίη μενεδαίος, οὐδὲ μαχημάτων.
 εἰ δὲ σὺ δαΐειότητος ἀφεχθεῖς, ἤ τι ν' ἄλλον
 παρφαμενός· ἑπτέσσιν ἀποστρεφείς πολέμοιο,
 αἴτικ' ἐμῷ τυπο δόρβι τυπὲν ἀπο θυμὸν ὀλεσσείς.
 ἴως ἀρα φῶνησας ἰηγήσατο· τοὶ δ' ἑταρ' ἑκόντο
 ἱηχῇ θεσπέσιγ' ἐπὶ δὲ δόεις τερπικεραυνός
 ὥρσεν ἀπ' ἰδαίων ὀρεῶν ἀνεμὸς θυελλᾶν,
 ἱη ρ' ἰθύς νᾶσαν κονίην φέρεν· αἴτ' ἀρχαίων
 θέλγε νοον, τροφῆσιν δὲ καὶ τεκτορι κυδὸς ὑπαδσεν.
 τοῦ περ δὴ τεραεσὶ πεποιθότες, ἦδ' ἐβηφί,
 ἱρήγνυσθαι μέγα τείχος ἀρχαίων περὶ τειδίον.
 κροσσᾶς μὲν πυργῶν φέρουσιν, καὶ εἰρεπον ἐπαλκσίας,
 στηλᾶς τε προβλήτας ἐμοχλεῖον, τὰς ἀρ' ἀρχαῖοι·
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἐσμεναι τεχματα πυργῶν.
 τὰς τοιγ' ἀφέρουσιν, ἑλποντο δὲ τείχος ἀρχαίων
 ἱρήγασμεν· οὐδὲ νῦν πῶ δαναοὶ χάσσοντο κελευθοῖ·
 ἀλλ' τοιγὰ ῥένοισι βοῶν φρακσάντες ἐπαλκσίας,
 βαλλὼν ἀπ' αἵτων δαΐεις τυπο τείχος ἰόντας.
 ἀμφοτέρω δ' αἶψαντε κελεΐταιοντ' ἐπὶ πυργῶν
 πάντοσε φοιτῆτην, μένος ὀτρύνοντες ἀρχαίων·
 ἄλλον μείλιχιοισ', ἄλλον στερείοισι ἑπτέσσιν
 νεικεῖον, ἴσταντα πᾶνχ' ἀρχαίας μεθιέντα ἱδοῖεν·
 ὦ φίλοι, ἀργείων ἴος τ' ἐκστόχος, ἴος τ' ἐμῶν,
 ἴος τε χερειότερος· ἐπεὶ οὐκ ὦ πάντες ἱομοιοί
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἐπλετο φέρων ἑταρῶν
 καὶ δ' αἴτ' οὐδὲ ποῦ γινώσκετε· μὴ τις ὑπίσσω
 τετραφθῶ προτὶ νᾶσας ἱομοκλήτηρος ἀκούων·
 ἀλλὰ προσῶ ἴτεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κελεσθε,
 αἱ κεν δόεις δῶντιν ὀλυμπίος ἀστεροπότης,
 νεικος ἀποδσαμενός, δαΐεις· προτὶ ἑταρῶν
 ἴως τῶν προβαίνοντε μάχην ὠτρύνων ἀρχαίων.
 τῶν δ' ἴωσθε νιφάδες χιονὸς πίπτωντι θαμνίσαι
 ἱηματι χεῖμερι, τότε τ' ὥρετο μῆτις τὰ δόεις
 νιφεμέν ἀνθρώποισι, ἱηφάσκαμενός τ' ἐταρῶν
 κοιμήσαντες δ' ἀνεμὸς χεῖρ' ἐνέθεν, ἱηφρα καλυπτῶν
 ἱηψηλῶν ὀρεῶν κορυφᾶς καὶ ἱηρήνας ἀκροῖς·
 ἴως τῶν ἀμφοτέρωσθε λίθοι πύοντο θαμνίσαι,
 ἱη μὲν ἀρ' ἐς ἱηφᾶς, ἱη δ' ἐκ τῶν ἐς ἀρχαίους
 βαλλόμενων· το δὲ τείχος ὑπερ πάντων ὀρῶσεν.
 οὐδ' ἂν πῶ τότε γέ τῶν καὶ φαίδιμος τεκτορ
 τειχεὸς ἐφῆγσαντο πύλας καὶ ἱηκρον ἱηχᾶ,
 εἰ μὴ ἀρ' ἱηον τῶν ἱηρηδὸν μῆτις τὰ δόεις
 ὥρσεν ἐπ' ἀργείοισι, λῆγοντ' ὡς βοῶσι ἱηκσίον.
 αἴτ' ἱη δ' ἀσπίδα μὲν προσθ' ἐσχέτο πάντοσε ἱησῆν,

245

M

250

255

260

265

270

275

280

282

287

290

καλὴν, χαλκείην, ἐκσηλατον· τὴν ἀρα χαλκίῃς
 ἤλασεν, ἐντοσθεν δὲ βοδείας ραπτοσε θαμείας,
 χρυσεῖης ἑραβδοῖσι διηνεκασιν περὶ κυκλον·
 τὴν ἀρ' ἰογε προσθε σχομενος, δυο δορφε τινασσων
 βῆ ῥ' ἰμεν, ἵωσσε λείων ορεσιτροφος, ἰοτ' ἐπιδείης
 διήρον εἴ κρεασιν, κελεται δὲ ἰε θυμὸς ἀγῆνωρ,
 μῆλων πειρήσονται, καὶ εἰς πυκινὸν δόμον εἰλθεσιν·
 εἰπερ γὰρ χ' εὐρητὶ παρ' αἵτοφι βῶτορας ἀνδρας
 γαστρὶ κυσι καὶ δορφεσι φυλασσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ρα τ' ἀπειρήτος μεμνε σταθμῶ διεσθαι·
 ἀλλ' ἰογ' ἀρ' ἡ ἱερπασσε μεθαλμενος, ἡε καὶ αἶτος
 ἐβλήτ' ἐν πρῶτοις βοδὴς ἀπὸ χειρὸς ἀκοῖτι·
 ἵως ρα τοτ' ἀντίθων παρρηδονα θυμὸς ἀντήκεν
 τειχὸς ἐπαίκεσαι, διὰ τε ἑρήγασθαι ἐκαλκείας.
 αἵτικα δὲ γλαῖκον προσεφῆ, παιδ' ἱππολοχοφῶ·

295

M

300

305

γλαῖκε, τῇ δὲ νοφὶ τετίμμησθα μαλίστα
 ἱερῇ τε, κρεασιν τ', ἡδὲ πλεῖσις δεπασιν,
 ἐν λυκίῃ; πάντες δὲ, θεοὺς ἵως, εἰστοραοντι,
 καὶ τιμενος νεμομεσθα μέγα χσανθοφὸ παρ' ἰοχθας,
 καλὸν, φυταλὴς καὶ ἀροφρὸς πυφροφοροφῶ;
 τῶ νῦν χρῆ λυκίοισι μετὰ πρῶτοις ἐντας
 ἱεσταμεν, ἡδὲ μαχῆς καὶ στείρης ἀντιβολησαι·
 ἰοφρα τις ἱπδὲ ἑπῇ λυκίων πυκα θωρηκταίων,
 οὐ μαν ἀκλῆες λυκίην κατακοιραντοῖν
 ἱημετεροὶ βασιλῆες, ἐδόντι τε πύφανα μῆλα,
 ἑοῖον τ' ἐκσάιτον, μελίτῃδ' ἀλλ' ἀρα καὶ εἰς
 ἐσθλῇ, ἐπεὶ λυκίοισι μετὰ πρῶτοις μαχόνται.

310

315

320

ὦ πεπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγοντε,
 αἶφει δὴ μελλοίμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
 ἐσσασθ', οὔτε κεν αἶτος ἐν πρῶτοις μαχοίμεν,
 οὔτε κε σε στελλοίμῃ μαχὴν εἰς κυδδιανειραν·
 νῦν δ', ἐνπῆς γὰρ κῆρες ἐφίσταντιν θανάτοφῶ
 μυριαί, ἵως οὐκ ἐστὶ φυγεῖν βροτον, οὐδ' ἱπκαλυκσαι,
 ἰομεν· ἡ τῶ εὐχὸς ορεγσομεν, ἡε τις ἱημῖν.

325

ἵως ἐφατ'· οὐδὲ γλαῖκος ἀπετραπέτ', οὐδ' ἀπιδῆσεν.
 τῶ δ' ἰβὺς βήτην λυκίων μέγα ἑθνὸς ἀγοντε.

830

τοῖς δὲ ἱδῶν ῥῆγῃς· τῆς πετρεφῶ μενεσθεῖς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πυργὸν ἴσαν κακοτήτα φεροντες.
 παπτήνεν δ' ἀνα πυργὸν, ἀχαιῶν εἰ κε ἱδοῖτο
 ἱηγεμονῶν τινα, τοὶ τε ἑαρήν ἱεταροῖσι τ' ἀμυλῆναι·
 εἰ δ' ἐνησ' αἶφαντε δυο, πόλεμοφ' ἀκορητῶ,
 ἱεσταστας, τευκρον τε νεφὸν κλισιῆθεν ἰοντα
 ἐνγυθεν· ἀλλ' οὐ πῶς τοὶ ἐνν βοαοντι γεγωνεον·
 τῶσος γὰρ κτυπὸς ἦεν, αἰφῆτῃ δ' οὐρανὸν ἱκεν,
 βαλλομένων σάκειων τε καὶ ἱπποκομῶν τρυφαλείων
 καὶ πυλίων· παπσῆας γὰρ ἐπῶχάτο· τοὶ δὲ κατ' αἶτας

335

340

ἴσταμενοι πειρώντο βρῆ· φρήγσαντες ἐσελθόν. M
 αἴψα δ' ἐπ' αἶψαντα προΐτε κήρυκα βοῶντην
 ἔρχεο, δίε βοῶντα, θέων αἶψαντα καλέσσαν,
 ἀμφοτέρω μιν μάλλον· το γὰρ χ' οὐχ' ἀρίστον ἱππάντων 345
 εἶη, ἐπεὶ ταχὺ τῇδε τετευχσεται αἶψυς οὐλέθρος·
 ἴσδε γὰρ ἐβρίθσαν λυκίων ἀγοί, τοι το παρὸς περ
 δόσα χραφαίεες τελεθόντι κατὰ κρατεράς ἑυσμῖνας.
 εἰ δὲ σφιν καὶ ἐκείβι πόνος καὶ νεικὸς ὀρώρειν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω τελαμῶνιος ἀλκιμὸς αἶψας. 349
 ἴως εἶπας· οὐδ' ἀρα τοι κήρυκς ἀπὶ θῆσεν ἀκοῖσας, 351
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τείχος ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 στήθε παρ' αἶψαντες κίων, εἴθαρ δὲ προσῆλθ' αἶψαντ',
 ἀργεῖων ἱγνητορὸν χαλκοχιτώνων,
 ἥνωγεν πετσοῖο διοτρεφέος φίλος υἱός· 355
 κείσ'· μιν, ἰοφρα πονοῖο μινυνθὰ περ ἀντιασσητόν·
 ἀμφοτέρω μιν μάλλον· το γὰρ χ' οὐχ' ἀρίστον ἱππάντων
 εἶη, ἐπεὶ ταχὺ κείβι τετευχσεται αἶψυς οὐλέθρος·
 ἴσδε γὰρ ἐβρίθσαν λυκίων ἀγοί, τοι το παρὸς περ
 δόσα χραφαίεες τελεθόντι κατὰ κρατεράς ἑυσμῖνας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθαδὲ περ πόλεμος καὶ νεικὸς ὀρώρειν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω τελαμῶνιος ἀλκιμὸς αἶψας. 362
 ἴως εἶπας· οὐδ' ἀπὶ θῆσε μέγας τελαμῶνιος αἶψας, 364
 αἴψα φίλισταδ' ἱππεῖα πτέροντα προσῆλθ' αἶψαντα· 365
 αἶψαν, σφοδρὶ μιν αἶψι, σὺ καὶ κρατερός λυκομήδης,
 ἴστασθε δαναοὺς ὀτρυνέτε· εἴβι μαχεσθῆναι·
 αἴψα ἐγὼ κείσ'· εἰμὶ, καὶ ἀντιασ πόλεμον·
 αἴψα δ' ἐλευσέσθαι αἴψις, ἔπειτα· τοι τοῖσ'· ἐπαμύνων.
 ἴως ἀρὰ φωνήσαντες ἀπεβῆ τελαμῶνιος αἶψας, 370
 καὶ τοῖς τευκρὸς ἱαμ' ἦε κασιγνήτος καὶ ἱππάρχος·
 τοῖς δ' ἱαμὰ πάνδ' ἱππεῖα τευκρὸς φέρε· καμπύλα τοῖσ' αἶψα. 372
 τοῖς δ' ἐπ' ἐπαλκσίας βαῖνον, ἐρεμνὴ λαίλαπι· εἰσέτοί, 375
 ἴφθίμοι λυκίων ἱγνητορὸς ἦδε μέδοντες·
 γούνη δ' ἐβρίθσαντο μαχεσθῆναι ἐναντίον, ὥρτο δ' αἰψὺν
 αἶψας δὲ πρῶτος τελαμῶνιος ἀνδρὰ κατακτεῖναι
 σαρπηδόντος ἱππάρχου, ἐπικλῆσα μεγαθύμον,
 μαρμαρῷ ἀκριασέντι βαλὼν, ἴος τείχεος ἐντός· 380
 κείτο μέγας παρ' ἐπαλκσιν ὑπερτάτος· αὐδὲ χ' ἐρεῖα
 χεῖρεσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνῆρ, οὐδὲ μάλ' ἱγνητορὸν,
 τοιοῖο νῦν βροτοὶ ἐνθ'· οὐδ' ἀρ' ὑπὸ σόθεν ἐνβαλ' αἰψὺν
 θλάσσει δὲ τετραφάλου κυνέην, γούνη δ' ὅσ' ἀραγέσεν
 παρ' ἀμυδὸς κεφαλῆς· το δὲ φαρνέτηρι· φέουκας 385
 κατ' ἐπ' ἀφ' ὑψηλοῦ πυργόου, λίπε δ' ὅσ' ἐστα θυμὸς·
 τευκρὸς δὲ γλαυκόν, κρατερόν παῖδ' ἱππολόχοιο,
 ἴσδε ἐπεσσυμένον βαλεῖ τείχεος ὑψηλοῦ,
 ἴσδε γυμνωθέντα βραχίον· ἐπείσσε δὲ χαρμῆς.
 ἀπὸ δ' ἀπὸ τείχεος ἱατὸ λαβὼν, ἵνα μὴ τις ἀχαιῶν 390

βλήμενον αβρήσει, και συχεταίτο Γεωσφιν.
 Μ
 σαρπηδοντι δ' αχος γενετο, γλαφυρ' ακιοντες,
 αττικ' επει τ' εσησαν Ιωμεως δ' ου ληθετο χαρμης·
 αλλ' Ιογε θεστοριδης αλκιμαφονα δορυι τυχησανς
 νυκς', εκ δ' εσπασεν ενχος· Ιο δ' Ιεσπομενος πεσε δορυι 395
 πρηνης, αμφι δε Ιοι βραχε τευχια ποικιλα χαλκω.
 σαρπηδων δ' αρ' επαλκσιν Ιελων χερσι στιβαρησιν
 Ιελχ', η δ' Ιεσπετο παντα διανκτες· ατταρ Ιυπερθεν
 τειχος εγυμνωθη, πολυεσι δ' εθηκε κελευθον.
 τον δ' αιφας και τευχρος Ιαμαρτησανθ', ο μιν Ιτω
 βοβληκειε τελαμωνια περι στήθεσσι φαεινον 400
 ασπιδος αμφιβροτης· αλλα δεεις κηρας αμυνεν
 παιδες Ιεφοο, μη ναβσιν επι πυμνησι δαμειη.
 αιφας δ' ασπιδα νυκσεν εφαλμενος· Ιη δε δια προ
 ηλυθεν ενχειη, στυφελικσε δε μιν μεμαλῶτα· 405
 χῶρησεν δ' αρα τυτθον επαλκσιος, ευδ' Ιογε πανταν
 χαδσετ', επει Ιοι θυμωσ ειελπετο κυδδω Ιαρσεθαι.
 κεκλετο δ' αντιθεοισι Γελιωσάμενος λυκισισιν·
 ω λυκιοι, τι δ' αρ' Ιωδε μεθῆτε θαυριδος αλκης·
 αργαλειον δε μοι εστι, και Ιφθιμω περ εοντι, 410
 μουνῶ Γρηγασαμενῶ, θεσθαι παρα ναβσι κελευθον
 αλλ' εφομαρτεετ'· πλεονων δη Ιεργον αμεινον.
 Ιως εφασθ'· οι δε Γανακτος Ιυπεδδεδιδαντες Ιεμακλην
 μαλλον επεβριδσαν βουληφορον αμφι Γανακτα.
 αργειοι δ' Ιετερωθεν εκαρτυνναντο Φαλαγγας 415
 τειχος εντοσθεν, μογα δε σφισ' εφαινετο Ιεργον.
 ουτε γαρ Ιφθιμοι λυκιοι δανῶων εδυναντο
 τειχος Γρηγασαμενοι θεσθαι παρα ναβσι κελευθον·
 ουτε ποτ' αιχημηται δανῶωι λυκιοις εδυναντο
 τειχος απς εδσασθαι, επει τα προῶτ' επελασθεν. 420
 αλλ' Ιωστ' αμφ' ουροισι δυ ανερε θηρικασθον,
 μετρ' εν χερσιν Ιεχοντες, εκργσυνῶ εν αροφρῇ,
 Ιω τ' ολιγῶ ενι χῶρω εριδσητον περι Γειστης·
 Ιως αρα τοις διατεργον επαλκσιος· Ιοι δ' Ιυπερ αττεων
 δαφινῶν αλληλων αμφι στήθεσσι βοφειας· 425
 πολλοι δ' ουταδσοντο κατα χροα νηλεϊ χαλκῶ· 427
 παντη δη πυργοι και επαλκσιες Ιαιματι φῶτων 430
 Γεφραδατ' αμφοτερωθεν απο τρεων και αχαιων.
 αλλ' ευδ' Ιως εδυναντο φοβον ποιησαι αχαιων
 αλλ' Ιεχον, Ιωστε ταλанта γυνη χερυητις αληθης,
 Ιητε σταθμον Ιεχοντσα και ειριον, αμφις αντελκει
 Γεισταδσοντο', Ιηνα παιδσιν αφεικα μισθον Ιαρηται. 435
 Ιως μιν των επι Γεισθα μαχη τετατο πτολεμος τε·
 πριν γ' Ιοτε δη δεεις κυδδω Ιυπερτερον Ιεκτορι δῶκεν
 πριαμιδῇ, Ιογ' πρωτος εστῆλατο τειχος αχαιων·
 ητησαν δε διακρυσιον τρεφει γεγωνως·

ορνυθῆ, ἱπποδάμοι τροφές· ἐρῆγνωσθε δὲ τειχός 440
 ἀργείων, καὶ ναῖσιν ἐστίετε θεσπίδαρες πυρ. M
 ἴως φατ' ἐποτρύνων· τοὶ δ' εἶασι πάντες ἀκοῖον,
 ἰθυσαν δ' ἐπὶ τειχός τὰ φολλέες· τοὶ μὲν εἰπεῖτα
 κροσσάων ἐπεβαῖνον, ἀκαχμένα δοξαθ' ἔχοντες.
 ἑκτωρ δ' ἱερπακσανς λαφὰν φέρεν, ἴος ρα πυλάων 445
 ἑστηκεε πρόσθεν, πρυμνός, παχύς, αἶταρ ὑπερβεν
 ἰοκούς εἴν'· τὸν δ' οὐ κε δὴ ἀνέρε δημόφ' ἀρίστω
 ρεΐδιως ἐφ' ἀμαγσαν ἀπ' οὐδὸς οὐλοσσειαν,
 τοιοὶ νυν βροτοὶ ἐνθ'· ὁ δὲ μιν ρεῖ παλλὰ καὶ οἷος. 449
 ἴως δ' ὅτε ποιμὴν ρεῖα φέρεϊ ποκὸν ἀρσένος οἷος, 451
 χεῖρι λαβὼν ἑτερῇ, ὀλίγον δὲ μιν ἀχθὸς ἐπείγει·
 ἴως ἑκτωρ ἰθὺς στανιδῶν φέρε λαφὰν αἰήραυς,
 ἴαι ρα πυλάς ἐρυόντο πυκὰ στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας, ὑποσηλάς· δαῖσι δ' ἐντοσθεν ἰοχάρες 455
 ἐσχὼν ἐπῆμοιβοί, μίαν δὲ κλέϊς ἐπαρῆρεν.
 στήθε μάλ' ἐνγύς ἰων, καὶ εἰρῖδσαμένος βάλε μαστῆς, 457
 ἐρῆγσε δ' ἀπ' ἀμφοτέρωθεν θαιρῶς· πέσσε δὲ λιθὸς εἰσῶ 459
 βρεῖθοσυνῇ, μάλα δ' ἀμφὶ πυλαὶ μυκόν· οὐδ' ἀρ' ἰοχάρες 460
 ἐσχεθετήν, στανίδες δὲ διέτμαγον ἀλλυδίς ἀλλή
 λαφὸς ὑπο ρίπης· τὸ δ' ἀρ' ἐσθαρὲ φαίδιμος ἑκτωρ,
 νυκτὶ θεῇ ἱαταλαντός ὑπὲρ πύ· ἐλαμπε δὲ χαλκῶ
 σμυρδαλαῖ, τὸν εἴστο περὶ χροῖ· δαῖα δὲ χερσὶν
 δορὶ ἔρχεν· οὐκ ἂν τις μιν ἐρυκακοὶ ἀντιβολήσανς, 465
 ροσφὶ θεῶν, ἰοτ' ἐστάλτο πυλάς· πυρὶ δ' ὅσσ' ἐδαδῆεν
 κεκλετο δὲ τροφῆσι ἑλίκταρηνος κατ' ὀμιλῶν
 τειχός ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πύοντο.
 αἵτῃκα δ' τοὶ μὲν τειχός ὑπερβάσαν, τοὶ δὲ κατ' αἵτας
 ποιήτας ἐσεχύντο πυλάς· δαναοὶ δ' ἐφάρθηεν 470
 ναφῆς ἀνα γλαφυραῖς· ἰομαῖδος δ' ἀλῖφαστος ἐτυχθῇ.
 δσῆς δ' ἐπεὶ ὦν τροφῆς τε καὶ ἑκτορὰ ναῖσι πέλασσαν, N
 τοῖς μὲν εἰᾶ παρα τῇσι πόναν θ' ἔχμεν καὶ οἶδον
 νωλεμεῶς· αἶτος δὲ καλὴν τρέπεν ὅσσε φαεῖνω,
 νοσφὶν ἐφ' ἱπποπόλων θρεφικῶν καθορῶμενος αἰαν. 4
 ἐς τροφὴν δ' οὐ παντὰς ἐτι τρέπεν ὅσσε φαεῖνω· 7
 οὐ γὰρ τογ' ἀθανάτων τιν' εἰλεπεθ' εἶεν κατὰ θυμὸν
 ἐλθόντ', ἡ τροφῆσιν ἀρηγεμὴν, ἡ δαναῶσιν.
 οὐδ' ἀλαφροσκοπὴν ἐσχέ κρέων ἐνοσιχθῶν 10
 καὶ γὰρ τὸ θαῤμαδῶν ἦστο πτολεμὸν τε μάχην τε
 ὑπσοφ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς σάμοφ' ὑλγῆντσης,
 θρεφικῆς· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πάντα μὲν ἰδῆ,
 φαίνετο δὲ πριαμοῖο πόλις, καὶ ναῖες ἀχαιῶν.
 ἐνθ' ἀρ' ἰογ' ἐκς ἱάλος ἑδσσετ' ἰων, ἐλαίρει δ' ἀχαιῶς 15
 τροφῆσι δαμναμένους, διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμεσα.
 αἵτῃκα δ' ἐκς ὄρεος κατεβῆσατο παιπαλονέντος,
 κραιπνὰ ποσὶ προβιβάνς· τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὑλγῇ

ποδσιν ὑπ' ἀθανάτοισι ποσειδάωνος ἰοντος. N
 τρις μὲν ὀρεγσάτ' ἰων, τὸ δὲ τετρατὸν ἵκετο τεκμῶρ, 20
 αἰγας· ἐνθα δὲ τοὶ κλυτὰ δῶματα βενθεσὶ λιμνῆς,
 χρυσέα, μαρμαίροντα τέτευχάται, ἀφθίτα τ' αἶφει.
 ἐνθ' ἐλθων, ὑφ' ὀχεσσι τίτυσκειτο χαλκοποδ' ἵππων,
 ᾠκυπετα, χρυσέῃσι θευρήσιν κομαοντε.
 χρυσὸν δ' αἶτος εἴδυε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμασθλῆν 25
 χρυσεῖην, ἱεῦτυχτον, ἱεσο δ' ἐπεβησατο διφροο·
 βῆ δ' ἐλασεν ἐπὶ κυψματ'· ἀταλλε δὲ κητέ ὑπ' αἶτοο
 πάντοθεν ἐκ κέθμων, οὐδ' ἤγνώησε φανακτα·
 γῆθοσυγῇ δὲ θαλασσα διίστατο· τοὶ δ' ἐπείοντο
 ριμφά μαλ', οὐδ' ὑπενερό· ἐδαινετο χαλκεὸς ἀγσων. 30
 ἐστὶ δὲ τι σπέφος ευρυ βαθυῆς βενθεσὶ λιμνῆς, 32
 μεσσηγυς τενοδοῖο καὶ ἱμβροῖο παιπαλοεντοῆς·
 ἐνθ' ἵπποφς ἐστήσε ποσειδάων ἐνοσιχθων,
 λυψανς ἐκς ἰοχεων, παρὰ δ' ἀνβροσίον βαλεν ἧδ' ἀρ 35
 ἐδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποδσὶ πέδας ἐβαλε χρυσεῖας,
 ἀφρήγτοφς, ἀλυτοφς, ἰοφρ' ἐνπεδὸν ἀφθὶ μενοισεν
 νοστήσαντα φανακτα· ἰὸ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' ἀχαιῶν.
 τροφες δὲ φλογὶ φείσφοι ἱαφολφες, ἡε θυελλῆ, 40
 ἱεκτορὶ πριαμιδῇ ἀμοτον μεμαῶτες ἱεποντο,
 ἀβρομοὶ, αὐφίφαχοι· ἱελποντο δὲ νάφας ἀχαιῶν
 ἱαιρησεν, κτενεσεν δὲ παρ' αἶτοφὶ πάντας ἀχαιῶφς·
 ἀλλὰ ποσειδάων γαιήτοχος, ἐννοσιγαῖος,
 ἀργεῖοφς ᾤτρυφνε, βαθυῆς ἐκς ἱαλος ἐλθων,
 φείδσαμενος καλχάντι δέμας καὶ ἀτειρεα φῶνῃν 45
 αἶφαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αἶτω·
 αἶφαντε, σφοφε μὲν κε σαῶσετε λαφὸν ἀχαιῶν,
 ἀλκῆς μνήσαμενω, μῆδε κρυεροῖο φοβοῖο.
 ἀλλῇ μὲν γὰρ ἐγὼ οὐ δέδδ' αἰ χεῖρας ἀαπτοφς 50
 τροφων, τοὶ μεγὰ τεῖχος ὑπερ κατέβησαν ἱομῖλφ·
 ἱεχσοντιν γὰρ ἱαπάντας ἱεῦκνημῖδες ἀχαιῶι·
 τῇ δὲ δὴ αἰνοτατὸν πέριδεδδ' αἰ, μῆ τί παθῶμεν,
 ἱῆ ρ' ἰογ' ἰὸ λυσσάδῃς, φλογὶ φεῖκέλος, ἱηγεμονεφει. 53
 σφοφιν δ' ἱφδὲ θεῶν τίς ἐνὶ φρεσὶ ποιήσσειεν, 55
 αἶτω θ' ἐσταμενὰ κράτεφς, καὶ ἀνωγεμεν ἀλλοφς·
 τῷ κε καὶ ἐσσυμενοῦ περ ἐροφῆσαιτ' ἀπο νάφων
 ᾠκυπορων, εἰ καὶ μὲν ὀλυνπίος αἶτος ἐγείρει.
 ἦ, καὶ σκηπανιῷ γαιήτοχος ἐννοσιγαῖος 60
 ἀμφοτέρω κέκοφας πλῆσεν μενεὸς κρατεροῖο,
 γυῖα δ' ἐθήκεν ἐλαφρα, ποδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 αἶτος δ', ἱωσθ' ἱερῆς ᾠκυπτερος ᾠρτο πετεσθαί,
 ἱος ρα τ' ἀπ' αἰγίλιπος πετρῆς περιμηκεὸς ἱαρθενς
 ἱορμησῇ πεδίοφ διωκεμεν ὀρνεον ἀλλο·
 ἱως ἀπο τῶν ἤτικσε ποσειδάων ἐνοσιχθων. 65
 τοιῶν δ' ἐγνῶ προσθεν ἰὸ φιλφεφς τάχως αἶφανς,

Hom.

T

ορνυσθ', ἱπποδαμοὶ τροφές· ἱρήγνυσθε δὲ τειχὸς 440
 ἀργείων, καὶ ναῖσιν ἐνίτετε θεσπίδαρες πυρ. M
 ἴως φατ' ἐποτρύνων· τοὶ δ' εἴασι πάντες ἀκαίον,
 ἰθυσαν δ' ἐπὶ τειχὸς ἱαχολῆες· τοὶ μὲν οὔτετα
 κροσσάων ἐπεβαινον, ἀκαχμένα δορῶν ἔχοντες.
 ἑκτώρ δ' ἱαρχακσάνς λαφάν φερεν, ἴος ρα πυλάων 445
 ἑστῆκαε πρόσθεν, πρυμνός, παχύς, αἴταρ ὑπερβέν
 ἰοκσὺς εἴη· τὸν δ' οὐ κε δὴ ἀνέρε δῆμοι' ἀρίστω
 ρεφίδως ἐφ' ἀμαγσαν ἀπ' οὐδέος οὐχλοσσειαν,
 τοιοὶ νυν βροτοὶ ἐνθ'· οὐδὲ μιν ρεῖ' ἐπαλλε καὶ εἰος. 449
 ἴως δ' ἴοτε ποιμὴν ρεῖα φερεὶ πακὸν ἀρσενὸς εἰος, 451
 χεῖρι λαβὼν ἑτερεῇ, ὀλίγον δὲ μιν ἀχθὸς ἐπείγει·
 ἴως ἑκτώρ ἰθὺς στανίδων φερε λαφάν αἰήραν,
 ἴαι ρα πυλάς ἐρῶντο πυκα στιβαρὸς ἀραρυίας,
 δικλίδας, ὑπσηλας· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ἰοχέες 455
 εἰσχὸν ἐπῆμοιβοι, μία δὲ κλείς ἐπαρῆρεν.
 στή δὲ μαλ' ἐγγὺς ἰων, καὶ ἐρεῖδσαμένος βαλε μασσας, 457
 ἱρήγσε δ' ἀπ' ἀμφοτεροῖς θαιράς· πέσσε δὲ λίθος εἰσῶ 459
 βρεῖδσυνῇ, μέγα δ' ἀμφὶ πυλαὶ μυκὸν οὐδ' ἀρ' ἰοχέες 460
 εἰσχεθετήν, στανίδες δὲ διέτμαγεν ἀλλυδὶς ἀλλή
 λαφὸς ὑπο ῥῖπῃς· ἰὸ δ' ἀρ' ἐσθόρε φαίδιμος ἑκτώρ,
 νυκτὶ βοῇ καταλάντος ὑπὲρπῖ· ἐλαμπε δὲ χαλκῶ
 σμερδαλέῳ, τὸν εἴεστο περὶ χροῖ· δόαι δὲ χερσὶν
 δορὶ ἔχευ' οὐκ αὖ τις μιν ἐρυκακαὶ ἀντιβολήσανς, 465
 νοσφὶ θέων, ἰὸτ' ἐστάλτο πυλάς· πυρὶ δ' ὅσα' ἐδαδῆεν
 κακλετο δὲ τροφῆσι· φελικσαμένος καὶ ὀμιλῶν
 τειχὸς ὑπερβαίνεεν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίνοντο.
 αἴτῃκα δ' τοὶ μὲν τειχὸς ὑπερβάσαν, τοὶ δὲ κατ' αἴτας 470
 ποιήτας ἐσεχύντο πυλάς· δαναοὶ δ' ἐφαρῆθεν
 ναφας ἀνα γλαφυράς· ἱομάδος δ' ἀλίστατος ἐτυχθῇ.
 δσείς δ' ἐπεί ὦν τροφάς τε καὶ ἑκτόρα ναῖσι πελάσσειν, N
 τοῖς μὲν εἴᾱ παρα τῇσι ποσσὶν θ' ἐχόμεν καὶ οἶδσιν
 νολεμεως· αἴτος δὲ καλὴν τρέπεν ὅσσε φαφεινῶ, 4
 νοσφιν ἐφ' ἱπποπολῶν θρεφικῶν καθαρῶμενος αἶαν. 7
 εἰς τροφίην δ' οὐ παντὰς ἐτι τρέπεν ὅσσε φαφεινῶ·
 οὐ γὰρ ἰογ' ἀθανάτων τιν' ἐτελεπεῖ' εἶον κατὰ θυμὸν
 ἐλθόντ', ἢ τροφῆσιν ἀρηγεμέν, ἢ δανααῖσιν.
 οὐδ' ἀλαφροσκοπὴν εἰσχε κρέων ἐνοσιχθῶν 10
 καὶ γὰρ ἰὸ θαῤμαδσῶν ἱστο πτολεμὸν τε μαχὴν τε
 ὑπσοῖ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς σαμοῖ ὑλῆθεντσης,
 θρεφικῆς· ἐνθὲν γὰρ ἐφαινετο πάντα μὲν ἰδη,
 φαίνετο δὲ πριαμοῖ πόλις, καὶ ναῖες ἀχαιῶν.
 ἐνθ' ἀρ' ἰογ' ἐκς ἱαλὸς ἑδσσετ' ἰων, ἐλαίει δ' ἀχαιῶς 15
 τροφῆσι δαμναμένως, διὲ δὲ κρατέρως ἐνεμεσσα.
 αἴτῃκα δ' ἐκς ὄρεος κατεβησάτο παυταλόντες,
 κραιπνὰ ποσὶ προβιβάνς· τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὑλῆ

- αἰψα δ' αὖ αἶφ' αἶφ' ἀντα πρὸς σέφ' τελαμωνίων τοιῶν· N
 αἶφ'· ἐπεὶ τις νοεῖ θεῶν, τοὶ οὐρανὸν ἔχοντιν,
 μαντεῖ φειδομένων κελεται παρα νάσσι μαχεσθαι,
 οὐδ' ἵκεν καλῆς ἐστὶ θεοπροπος οἰωνιστῆς· 70
 ἰθὺς γὰρ μετοπίσθ' ἐπὶ ποδῶν ἤδε κνημῶν
 ῥέει ἐγνῶν ἀπὸντος, ἀριγνώτοι δὲ θεοὶ περ·
 καὶ δ' ἐμὲ ἀφ' ὅθ' ὁ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 μάλλον ἐφορμασθαι πολέμιδ' ἢ ἡδὲ μαχεσθαι,
 μαιμαζόντι δ' ἐνέρθε ποδὲς καὶ χεῖρες ὑπερβην· 75
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμωνίης αἶψας·
 ἰδοὺ νῦν καὶ ἐμὸν περὶ δόρυ καὶ χεῖρας ἀπτοί
 μαιμαζόντιν· ἐμὸν μένος ὥρρε· νέρθε ποδῶν
 ἐσσυμαι ἀμφοτέροισι· μένοιναί γε καὶ οἷος
 ἔκτορι πριαμίδ' ἄμοτον μεμαζῶτι μαχεσθαι· 80
 ἴσως τοὶ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγορεύον,
 χαρμῇ γηθοῦντο, τὴν δ' ὅφιν θεὸς ἐμβαλε θυμῷ.
 τοφρὰ δὲ τοὺς οπίθεν γαῖητοχος ὥρρεν ἀχαιῶν,
 τοὶ παρα νάσσι βοῆσιν ἀνεψύχον φίλον ἦτορ·
 τὸν ῥ' ἴαμα τ' ἀργαλεῶν καμάτων φίλα γυῖα ἐλεῦντο, 85
 καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο, δερκομένοισιν
 τροφάς, τοὶ μέγα τειχὸς ὑπερκατέβησαν ἱομίδ'·
 τοὺς τοῖγ' εἰσπορευόμενοι, ὑπ' ὀφρυῶν δακρυῶν λείβον·
 οὐ γὰρ ἔφ' ἄν φευσσέσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' ἐνοσιχθῶν
 ῥεῖα μετῴσασθαι κρατερὰς ὠτρύνει φαλαγγας· 90
 τεύχεον ἐπὶ πρῶτον καὶ λείπον ἦλθε κελῶν,
 πηνελαφον ἔ' ἦτορ, θοῶντα τε, δαίπυρον τε,
 μηριόνην τε, καὶ ἀντιλόχον, μῆστωρας ἀτότης·
 τοὺς τοῖγ' ἐπὶ τρυφῶν ἔπειτα πτερόεντα προσῆυδα·
 αἰδώς, ἀργεῖοι, κόφροι νεοὶ! ὕμνιν ἐγώ γε
 μαρναμένοισι πεποιθὼ σῴσμεναι νάσας ἰῶνας·
 εἰ δ' ὅτε πολέμοιο μεθήσετε λυγαλεῶν,
 νῦν δὲ φείδεσθαι ἱμάρα, ὑποτροφῆσι δαμῆναι·
 ὦ ποιοὶ! ἡ μέγα θαῦμα τοδ' ὀφθαλμοῖσιν ἱοῶμαι,
 ὀδῶν, τὸ μὴ ποτ' ἐγώ γε τελεῖταισθαι ἐφ' ἄσπον,
 τροφάς ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νάσας· τοὶ τὸ παρὸς περ
 φυδοσάκιν' ἔ' ἐλαφοῖσ' ἐφείκεσαν, ἵαται καθ' ὕλην
 θοῶν, παρδαλίων τε, λυκῶν τ' ἠῖα πέλονται,
 αἵτως ἡλασκόντ' αἰ, ἀλκίδες, οὐδ' ἐπὶ χαρμῇ·
 ἴσως τροφῆς τὸ πρὶν γὰρ μένος καὶ χεῖρας ἀχαιῶν
 μίμνεμεν οὐκ ἐθέλ' ἄσπον ἐναντίον, οὐδ' ἡβαιοὶ·
 νῦν δὲ τεκὰς πολλοὺς κοιλῆσ' ἐπὶ νάσσι μαχόνται,
 ἡγεμόνος κακότητι, μεθ' ἡμῶν σὺν ἡσὶ τε λαῶν,
 τοὶ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμύνεμεν οὐκ ἐθέλοντι
 νάσων ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αἵτας· 100
 ἀλλ' εἰ δὲ καὶ πάντων ἑταυτοῦ αἰτίας ἐστὶν
 ἡρώς ἀτρεΐδης, εὐρύ κρείων ἀγαμέμνων,
105
110

ἴθονε κ' ἀπῆτιμήσῃσιν πρῶτα πηλεφιδῶνα,
 ἡμέας γ' οὐπὼς ἐστὶ μεθιτεμεναὶ πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκίωμεθα θάσσον· ἀκέσται τοὶ φρένες ἐσθλῶν. N

ἡμεῖς δ' οὐκετι καλά μεθίτετε θοφρίδος ἀλκῆς,
 πάντες ἀρίστοι ὄντες ἀνα στρατὸν· οὐδ' ἂν ἐγώ γε
 ἀνδρὶ μαχησάμην, ἵσσις πολέμοιο μεθείη,
 λυγρὸς ἔων· ἡμῖν δὲ νυμεσσαομαι περὶ κέαρ. 115

ὦ πέποινες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖδον
 τῇδε μεθιμοσυνῇ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θεσθε ἱεκάστος
 αἰδοῦσα καὶ νυμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεικὸς ὁρᾶρεν.
 ἱεκτώρ δὴ παρὰ νᾶσι βοήν ἀγαθὸς πολέμιδσει,
 καρτερός· ἐφρήγσεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ἰοχέφα. 120

ἴσως ῥα κελεφτιαῶν γαίητοχος ᾤρσεν ἀχαιῶς·
 ἀμφὶ δ' ἂρ' αἰφάντας δόιοις ἵσταντο φαλάνγες
 καρτεραί, ἵας οὐτ' ἂν κεν ἀρεῖς ὀνοσαιοτο μετελθῶν,
 οὔτε κ' ἀθηναίη λαφροσσοφός· τοὶ γὰρ ἀρίστοι
 κρινθέντες τροφᾶς τε καὶ ἱεκτόρα δίον ἐμύμον, 125

φρακσάντες δόρυ δόρῃ, σάκος σάκει προθυμῶν·
 ἀσπίς ἂρ' ἀσπίδ' ἐρείδε, κορυς κορυθ', ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 πσάφον δ' ἱπποκομοὶ κορυθὲς λαμπροῖσι φαλοῖσιν
 νευόντων· ἴσως πυκνοὶ ἐφίστασαν ἀλλήλοισιν·
 ἐνχέα δ' ἐπτύσσοντο θρασυαίων ἀπὸ χειρῶν
 σείομεν· τοὶ δ' ἴθις φρονέον, μεμασάν δὲ μαχεσθαι. 130

τροφές δὲ προετυπτοσαν ἱαφολφές, ἦρχε δ' ἂρ' ἱεκτώρ
 ἀντικρὺς μεμαῶς· ἱολφωτοχός ἴσως ἀπὸ πέτρης,
 ἵοντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμαροφός ὁδοῇ,
 ἐφρήγσας ἀσπετῶ ὀμβρῶ αἰδέος ἱεχμάτα πέτρης,
 ἱυπσί τ' ἀναβρῶσκων πέτεται, κτυπεῖ δὲ θ' ὑπ' αἴτοο 140

ἱυλῇ· ἵο δ' ἀσφαλῶς θέγει ἐνπέδον, ἱεφός ἱικηται
 ἱεῖσφοπέδον, τότε δ' οὐτὶ κυλινδεται, ἐσσυμένος περ·
 ἴσως ἱεκτώρ, ἱεφός μὲν ἀπειλεῖ μεχρὶ θαλάσσης
 ῥεῖα διελθεμεναὶ κλισίας καὶ νᾶας ἀχαιῶν,
 κτεινῶν· ἀλλ' ἵοτε δὴ πυκινῇσ' ἐνεκρυσσε φαλάνγσιν, 145

στῆ ῥα μαλ' ἐνχρὶμφθενς· τοὶ δ' ἀντιοὶ ἱυῖες ἀχαιῶν,
 νυσσόντες χσιφείσιν τε καὶ ἐνχέσιν ἀμφιγυοῖσιν,
 ᾤθσαν ἀπὸ σφείων· ἵο δὲ χασσαμένος πελεμιχθή,
 ἦλυψεν δὲ διαπρυσίον τροφῇσι γεγῶνας· 150

τροφές, καὶ λυκιοὶ, καὶ δαρδάνοι ἀνχιμαχῆται,
 παρμενέ· οὗτοι δὴρον ἐμὲ σχήσοντιν ἀχαιῶι,
 καὶ μαλα πυργήδον σφείας αἴτορς ἀρτυφνάντες·
 ἀλλ', οἶφω, χασσόνται ἱυπ' ἐνχέος, εἰ ἱεφὸν με
 ᾤρσσε θεῶν ἵοχ' ἀρίστος, ἐριγδοῦπος ποῖς ἱήρης. 155

ἴσως ἱεσπῶν, ᾤτρυψε μένος καὶ θυμὸν ἱεκάστος.
 δαίφιφοβός δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκεεν
 πριαμιδῆς, προσθεν δ' ἱεχεν ἀσπίδα πάντοσε ἱεῖσθην,
 κοῖφα ποσὶ προβιβάνς, καὶ ἱυπάσπιδιὰ προποδίδων·

μηριονης δ' αἴτοφο τιτυσκετο δορφι φαφεινῶ, N
 και βαλεν, ουδ' απαμαρτε, κατ' ασπιδα παντοσε γεισῆην, 160
 ταυρειην' της δ' ουτι διηλασεν, αλλα πολυ πριν
 εν καλῶ εἶαγη δολιχον δορυ· δαφιφοβος δε
 ασπιδα ταυρειην σχεδ' αφ' εἶ, εἰδδειςε δε θυμῶ
 ενχος μηριοναφο δαφιφρονος· αἴταρ τογ' ἱηρως
 απς τεταρων εις γεθνος εχαδσετ' εχωσατο δ' αινωσ 165
 αμφοτερον, νικης τε, και ενχεος, το γσυνεφανγσεν·
 βη δ' ἰμεναι παρα τε κλισιας και ναφας αχαιφων,
 τοισόμενος δορυ μακρον, το τοι κλισιῇ ελελειπτο.
 τοι δ' αλλοι μαρναντο, βοη δ' ασβεστος ορυρεεν.
 τευκρος δε πρῶτος τελαμωνιος ανδρα κατεκτα 170
 ἰμβριον αιχμητήην, πολυῖπποφο μεντορος τυιον.
 ναιε δε πηδαιον, πριν γ' ελθεμεν τυιας αχαιφων,
 κοφρην δε πριαμοφο νοθην τεχε μηδεσικαστην·
 αἴταρ επει δαναων ναφες ηλυθον αμφιγελισσαι, 175
 απς εις φιλιον ηλθε, μετεπρεπε δε τροφεισιν·
 ναιε δε παρ πριαμῶ· το δε μιν τιφε γεισῆα τεκεσσι·
 τον ρ' τυιος τελαμῶνος τυπ' οφατος ενχεῖ μακρῶ
 νυκσ', εκ δ' εσπασεν ενχος· το δ' αἴτ' επεσεν, μελιη ἱως,
 ἱητ' ορεος κορυφῇ τεκαθεν περιφαινομενοφο
 χαλκῶ ταμνομενη τερενα χθονι φυλλα πελασση· 180
 ἱως πεσεν· αμφι δε τοι βραχε τευχεα ποικιλα χαλκῶ.
 τευκρος δ' ἱορμηθη, μεμαφως απο τευχεα δυσσαι·
 τεκτωρ δ' ἱορμηθεντος ακοντισε δορφι φαφεινῶ·
 αλλ' το μεν αυτα φιδων ἡλεεπατο χαλκεον ενχος,
 τυτθον· το δ' αμφιμαχον, κτεατοῦ υἱ' ακτοριφῶνος, 185
 νισσομενον πολεμονδε, κατα στηθος βαλε δορφι·
 δουπησεν δε πεσων, αραβησε δε τευχε' επ' αἴτῳ.
 τεκτωρ δ' ἱορμηθη κορυθα κροταφοισ' αραρυιαν
 κρᾶτος αφαρπακσαι μεγαλητορος αμφιμαχοφο·
 αιφανς δ' ἱορμηθεντος ακοντισε δορφι φαφεινῶ 190
 τεκτορος· αλλ' ου πῇ χροος εισατο, πανς δ' αρα χαλκῶ
 σμερδαλειῶ κεκαλυφθ'. ο δ' αἶρ' ασπιδος ομφαλον ουτα,
 ὥδσε δε μιν σθενεῖ μεγαλῶ· ἱη δ' εχασσατ' οπισσῶ
 νεκρων αμφοτερων· τοις δ' εκσεφερυσσαν αχαιφοι.
 αμφιμαχον μεν αρα στιχιος, διφος τε μενεσθεφς, 195
 αρχοι αθηναιων, κομισαν κατα λαφον αχαιφων·
 ἰμβριον αἴτ' αιφαντε, μεμαφоте θοφριδος αλκης.
 ἱωστε δυ' αιγα λεφοντε, κυνων τυπο καρχαροδοντων
 ταρπακσαντε, φερητον ανα ρῶπῆϊα πυκνα,
 τυπσοῦ τυπερ γαιης μετα γαμφηλῆσιν τεχοντε· 200
 ἱως ρα τον τυπσοῦ τεχοντε δυω αιφαντε κορυστα
 τευχε' εσυλῆτην, κεφᾶλην δ' ταπαλης απο δειρης
 κοπτσεν φιλιαδης, κεχολῶμενος αμφιμαχοφο·
 ἱηκε δε μιν σφαιρηδον γελισαμενος δι' ἱομιλφοσ,

- ἑκτορι δὲ προπαροιθε ποδῶν πεσεν ἐν κονίῃσιν. 205
 και τότε δη περι κεαρι ποσειδαῶν εχολῶθη,
 τειφωνο πεσοντος ἐν αινῇ δαφιοτητι·
 βη δ' ἰμεναι παρα τε κλισίας και ναῖας ἀχαιῶν,
 οτρυνεῶν δαναῶς, τροφῆσι δε κηδὲ εἵτευχεν· 209
 τῶν δ' ἵομον ἵστατο νεϊκος ἐπὶ πρυμνῇσι ναφῆσιν. 333
 ἥως δ' ἰοθ' ὑπο λιγυῶν ἀνεμῶν σπερχωντίν ἀελλαι
 ἡματι τῷ, τότε τε πλειστη κονίς ἀμφὶ κελευθοῖς, 335
 τοῖθ' ἀμυδὶς κονίης μεγαλήν ἵσταντίν ἱομιχλήν·
 ἥως ἀρα τῶν ἱομοσ' ἦλθε μάχη, μεμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλοῖς καθ' ὁμίλον ἐναιριεμεν ἱοκσυῖ χαλκῷ.
 ἐφρικσεν δε μάχη φθισιμβροτος ἐνχειῇσιν
 μακρῆς, ἥς ἐσχον ταμεσιχροῦς· ὅσσε δ' ἀμερδεν 340
 ἀγῆ χαλκίῃ κορυθῶν ἀπο λαμπομεναῶν,
 θωρηκῶν τε νεοσμηκτῶν, σακεῶν τε φαφεινῶν,
 ἐρχομενῶν ἱαμυδῶν· μάλα κεν θρασυκαρδὶος εἴη,
 ἥος τότε γῆθησειε ἰδῶν πόνον, οὐδ' ἀκαχοίτο.
 τῷ δ' ἀμφὶς φρονεοντε δὺν κρονοῖ τῷε κραταίῳ 345
 ἀνδρεσὶν ἱηροφῆσιν εἵτευχετον ἀλγεα λυγρᾷ.
 δσῆς μὲν ἀρα τροφῆσι και ἑκτορι βουλετο νικῆν,
 κυθδαιῶν ἀχιλεῖα ποδᾶς ταχύν, οὐδ' ἵογε πανπαν
 ἠθελε λαφον ὀλεσσαι ἀχαιῖκον φίλῖοθι προ,
 ἀλλὰ θετὶν κυθδαινε και τῷια καρτεροθυμῶν. 350
 ἀργεῖοῖς δε ποσειδαῶν ὀροθυνε μετελθῶν. 351
 τοὶ δ' ἐρίδος κρατερῆς και ἱομοῖοφο πτολεμοφο
 πείραρ ἐπαλλασκάντες, ἐπ' ἀμφοτεροῖς ἐτανυσσαν, 358
 ἀεζήγτον τ' ἀλῦτον τε, το πολλῶν γονφατ' ἐλυψεν. 360
 ἐνθα, μεσαιπολιος περ ἐὼν, δαναοῖσι κελεῖσανς
 ἰδομενεῖς, τροφῆσιν ἐφαλμενος ἐν φόβον ᾤρσεν·
 πέφνε γὰρ ὀρθυφονεῖα, καρθησοθεν ἐνδον εόντα,
 ἥος εἰ νῆον πολεμοφο μετὰ κλεος ἡλῆλουθεν·
 ἦτες δε πριαμοφο θυγατρῶν γείδος ἀρίστην, 365
 κασσάνδρην, ἀεδνον· τυπεσχετο δε μεγὰ φεργον,
 ἐκ τροφῆς ἀτεκοντας ἀποθσεμεν τῷας ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ἵο γερῶν πριαμος τυπο τ' ἐσχέτο, και κατενευσεν
 δῶσσεμεναι· ἵο δ' ἐμαρναθ', ὑποσχεσῖσι πιθήσανς.
 ἰδομενεῖς δ' αἴτοφο τίτυσκετο δορὶ φαφεινῷ, 370
 και βαλεν τυπσὶ βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἦρκεσε θωρηκῆς
 χαλκίος, τὸν φορεεσκε, μεσῇ δ' ἐν γαστερ' ἐπηγσεν·
 δουπησεν δε πέσων· ἵο δ' ἐπευχσατ', ἐφῶνησεν τε·
 ὀρθυφονεῖ, περὶ δη σε βροτῶν αἰνῖδομ' ἱαπαντῶν,
 εἰ ἵετον δη παντὰ τελετῆσεις, ἥος τυπεσχτης 375
 δαρδανιδῇ πριαμῷ· ἵο δ' τυπεσχετο θυγατερ' ἱέην.
 και κε τοὶ ἡμεῖς ταῦτα γ' τυποσχομενοὶ τελεσαιμεν·
 δοῖμεν δ' ἀτρεῖδαφο θυγατρῶν γείδος ἀρίστην,
 ἀργεὺς ἐκσαγαγοντες, οὔπῃεμεν· εἰ κε συν ἀμῖν

φίλιος ἐκπερθεῖς τεύχαιον μιν πτολίεθρον. 380
 ἀλλ' ἰεπέ, ἰοφρ' ἐπὶ νάσσι συντάμμεθα ποταποποροισιν
 ἀμφὶ γαμῶ· ἐπεὶ οὗτοι ἐεδνώται κακῶι εἶμεν. N
 ἴως γέσπων, πόδας ἔελε κατα κρατερὴν ὑσμίνην
 ἡρώς ἰδομένεϊς· τῷ δ' ἄσιος ἦλθεν ἀμύγνυρ, 385
 πέδους προσθ' ἱππῶν· τῷ δὲ πνέοντε κατ' ὤμων
 αἶψιν ἔσχ' ἡνίοχος θοράκων· ἰο δὲ τίτετο θυμῷ
 ἰδομένεϊα βάλεεν· ἰο δὲ μιν φθαμένος βάλε δορὶ
 λαιμόν ὑπ' ἀνδρεῶνα, διὰ προ δὲ χαλκὸν εἰλασεν·
 ἤριπε δ', ἴως τότε τις δρυσ ἤριπεν, ἢ ἀχερῶϊς, 390
 ἢε πίτυς βλαθρῇ, τήντ' ὀρεσὶ τεχτονέες ἀνδρες
 ἐκσεταμόν πελεκύσσι νείηκεσι, νάσιον εἶναι·
 ἴως ἰο προσθ' ἱππῶν καὶ διφρῶδ' ἐκείτο ταχυθέρης,
 βεβρυχκῶς, κονίος δεδραγμένος ταιματοεστῆς.
 ἐκ δὲ τοι ἡνίοχος πληγῇ φρενῆς, ἴας παρὸς εἴχεν, 395
 οὐδ' τογ' ἐτολμήσεν, δάφιων τυπο χείρας ἀλυκσάνς,
 ἀπρ' ἱπποῖς στρεφσάι· τὸν δ' ἀντιλόχος μινεχάεμεν
 δορὶ μέσον περὶ ἦσε τυχῶν· οὐδ' ἦρκεσε θωρήκας
 χαλκεός, τὸν φορεῖσκε, μεσῇ δ' ἐν γαστρί· ἐπήγεσεν.
 αἶψα τογ' ἀσθμαίνων τεύχεργεος ἐκίσε διφρῶ·
 ἱπποῖς δ' ἀντιλόχος, μεγαθυμῶς νοστόρος ἰυῖος, 400
 ἐκσελάσε τροφῶν μεθ' εὐκνημίδας ἀχαιῶς.
 δάφιφοβός δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθεν ἰδομένεϊας,
 ἄσιος ἀχνυμένος, καὶ ἀκοντίσας δορὶ φαφεινῷ·
 ἀλλ' ἰο μὲν ἀντὰ εἰδὼν ἤλειψατο χαλκεὸν εὐχῶς
 ἰδομένεϊς· κρυφθῇ γὰρ ὑπ' ἀσπίδι παντοσεῖσαι, 405
 τὴν ἀρ' ἰογε γένοιτο βόταν καὶ νωροπὶ χαλκῷ
 δινώτην φορεῖσκε, δύο κανόνες· ἀραρυῖαν·
 τῇ τυπο πάντας εἶαλῃ, τὸ δ' ὑπερπτατο χαλκεὸν εὐχῶς·
 καρφαλέον δὲ τοι ἀσπίς ἐπιδρεκσάντος αἰφύσεν
 εὐχεῶς· οὐδ' ἑλπίαν ῥα βαρυῖναι χεῖρος ἀφῆκεν, 410
 ἀλλ' ἐβάλ' ἱππασίδην ὑποσῆνορα, ποιμένα λαφῶν,
 ἡπάρ τυπο πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπο γούφατ' εἰλυσεν.
 δάφιφοβός δ' ἐκπαγλὸν ἐπευχσάτο, μακρὸν αἰφύσανς·
 οὐ μὲν αἶψ' ἀτίτας κείτ' ἄσιος· ἀλλὰ ἔε φημὶ 415
 εἰς ἀφίδος περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο,
 γῆθησεν κατα θυμόν· ἐπεὶ ῥα τοι ὥπασα πομπόν.
 ἴως εἶπατ' ἀργεῖοισι δ' ἀχῆς γενετ' εὐχσάμενοιο. 417
 ἰδομένεϊς δ' οὐ λήγε μινος μέγα· τίτετο δ' αἶψαι 424
 ἢε τίνα τροφῶν ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλυπτάται, 425
 ἢ αἶψος δουπῆσαι, ἀμύγνων λοίγον ἀχαιῶς.
 ἐνθ' αἰσυμνητῶ διωτρεφὸς φίλον ἰυῖον
 ἡρώδ' ἀλκαθοῖον· γαμβρὸς δ' ἦν ἀνχιστῶ·
 πρεσβυτάτην δ' ὥπασε θυγατρὸν ἱπποδάμειαν,
 τὴν περὶ κεῖρ' ἐφίλησε πατὴρ καὶ ποτνια μήτηρ 430
 ἐν μεγάρῳ· πάντας γὰρ ἱομηλικίην ἐκαστο

καλλεῖ, καὶ ἔργοισιν, ἵδε φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν N
 γῆρας ἀνὴρ τοῦχ' ἀρίστος ἐνὶ τροφῇ ευρυῇ·
 τον τοῦ' ὑπ' ἰδομένοφι ποσειδάων ἐδαμασσειν,
 θελγσας ὅσσοι φαεινῶ, ἐπέθησε δὲ φαιδιμα γυια. 435
 οὔτε γὰρ ἐκσοπισθῶ φυγέειν δυνάτ', οὐτ' ἀλεγεσθαι·
 ἀλλ', ἵωστε στηλὴν ἢ δένδρεον ὑπσιπετηλον,
 ἡτρεμας ἱστασθαι, στηθὸς μέσον οὐτασε δορφί
 ἡρώς ἰδομένοφι, ἔφησεν δὲ τοῖς ἀμφὶ χιτῶνα
 χαλκεον, ὅς τοι προσθεν ἀπο χροὸς ἦρκε' ὀλεθρὸν· 440
 ὅθι τότε γ' αὐτὸν αἰσέσεν, ἐρείκομένους περὶ δορφί·
 δουπήσεν δὲ πέσων, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπέπηγεεν,
 ἦ ῥα τοῖς ἀσπαιροντῶσα, καὶ οὐριαχὸν πολεμιδύεν. 443
 ἰδομένοφι δ' ἐκπαύλον ἐπέυχσάτο, μακρὸν αἰφύσαν· 445
 δαίφοβ', ἢ ἄρα δὴ τί γέϊσκομεν ἀγασίον εἶναι
 τρεῖς ἱένος ἀντιπεφασθαι, εἴπει σὺ περ εὐχαι ἰστῶς;
 δαίμονι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἱστῶσ' ἐμεῖο,
 ἰοφρα εἰδῆς, τοῖος δῶήνος γόνος ἐνθαδ' ἱκανῶς,
 ὅς πρῶτον μινῶ' ἐτεκε κρητῇ ἐπιούρῳ· 450
 μινῶς δ' αἶ τέκεθ' υἱὸν ἀμυμνονα δευκαλιφῶνα·
 δευκαλιφῶν δ' ἐμ' ἐτίκτε, πολυτὸς ἀνδρῶσι φανακτῆ,
 κρητῇ ἐν ευρυῇ· σὺν δ' ἐνθαδε νῆες ἐνεκκαν,
 σοὶ τε κακόν, καὶ πατρί, καὶ ἀλλοῖσι τροφῶσιν.
 ἵως φάτο· δαίφοβος δὲ διανδιχα μερμηρικσεν, 455
 ἢ τίνα ποὺ τροφῶν τεταριδσάιτο μεγαθυμῶν,
 ἀπὸς ἀναχῶρησας, ἢ πειρῆσαιτό καὶ οἷος.
 ἱῶδε δὲ τοῖς φρονέοντι δασσάτο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' αἰνεῖαν· τὸν δ' ἱστῶτατον ἱεῦρεν ἰομίλφω
 ἱεσταῶτ'· αἶφει γὰρ πριαμῶ ἐπεμηνίφει διφῶ, 460
 ἱοονέκ' ἀρ' ἐσθλὸν εὐντα μετ' ἀνδρῶσιν οὐτὶ τίφειπέν.
 ἀνχάφω δ' ἱσταμένος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 αἰνεῖα, τροφῶν βουληφόρε, σὺν σε μάλα χρὴ
 γαμβρῶ ἀμυφνεμέναι, εἴπερ τί σε κηδὸς ἱκανεῖ·
 ἀλλ' ἱεπέ, ἀλκαθόφω ἐπαμφομένομ, ὅς σε παρὸς γε 465
 γαμβρὸς εἶων ἐτρεφσε δομοῖσ' ἐνι, τυτθὸν εὐντα·
 τὸν δὲ τοῖς ἰδομένοφι δορφικλυτὸς ἐκσεναρικσέν.
 ἵως φάτο· τῶ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στηθεσσίην ὀρινεν·
 βῆ δὲ μετ' ἰδομένοφα, μέγα πτολέμοιο μεμῆλως.
 ἀλλ' οὐκ ἰδομένοφα φόβος λαβε, τηλυγετον ἵως, 470
 ἀλλ' ἐμεν', ἵως τότε τίς σὺς ὀρεσὶν ἀλκι πεποιθὼς,
 ἵωστε μένει κολοσσορτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χῶρῶ ἐν οἰοπολῶ, φρίσσει δὲ τε νῶτον ὑπερβέν·
 οφθαλμῶ δ' ἄρα τοῖς πυρὶ λαμπέτον· αἶταρ ὀδόντας
 ὀθγει, ἀλεξασθαι μεμαλῶς κυνάς τῆδε καὶ ἀνδράς. 475
 ἵως μένει ἰδομένοφι δορφικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχῶρεεν,
 αἰνεῖαν ἐπιόντα βοῇ θοφόν· αὐτὴ δ' ἱεταίραϊς,
 ἀσκαλαφὸν τ' ἐστίρων, ἀφάρετα τε, δαίτιπυρον τε,

ἵσταμενοι πειρώντο βῆλ' ἱρῆγσαντες ἐσελθεῖν. M
 αἶψα δ' ἐπ' αἶψαντα προΐτε κήρυκα βοῶντην
 ἐρχεο, δίφε βοῶντα, θέων αἶψαντα καλέσασιν,
 ἀμφοτέρω μὲν μάλλον· ἵο γὰρ χ' οὐχ' ἀρίστον ἱππαντῶν 345
 εἴη, ἐπεὶ ταχὰ τῆδε τετευχσεται αἶψος ὀλέθρος·
 ἴσθδε γὰρ ἐβρίθσαν λυκίων ἀγοί, ἵοι το παρὸς περ
 δσαχραῖες τελεθόντι κατὰ κρατέρας ἱσμίνας.
 εἰ δὲ σφιν καὶ ἐκείθι πόνος καὶ νεικὸς ὀρώρειν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω τελαμωνίος ἀλκιμὸς αἶψας. 349
 ἴως ἐφατ'· οὐδ' ἀρα ἵοι κήρυκς ἀπὶθήσεν ἀκοῖστας, 351
 βῆ δὲ θέεεν παρατείχος ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 στῆ δὲ παρ' αἶψαντες κίων, εἶθαρ δὲ προσῆυδα·
 αἶψαντ', ἀργεῖσιν ἱγῆητορς χαλκοχιτώνων,
 ἦνῳγεν πέτεσθ' ἀιοτρεφὸς φίλος υἱὸς 355
 κείσ'· μὲν, ἵσθρα πονοῖο μινυῖθα περ ἀντίασθων·
 ἀμφοτέρω μὲν μάλλον· ἵο γὰρ χ' οὐχ' ἀρίστον ἱππαντῶν
 εἴη, ἐπεὶ ταχὰ κείθι τετευχσεται αἶψος ὀλέθρος·
 ἴσθδε γὰρ ἐβρίθσαν λυκίων ἀγοί, ἵοι το παρὸς περ
 δσαχραῖες τελεθόντι κατὰ κρατέρας ἱσμίνας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθαδὲ περ πόλεμος καὶ νεικὸς ὀρώρειν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω τελαμωνίος ἀλκιμὸς αἶψας. 362
 ἴως ἐφατ'· οὐδ' ἀπὶθήσε' μέγας τελαμωνίος αἶψας, 364
 αἶψα ἱλδίαδην ἱερεα πτέροντα προσῆυδα· 365
 αἶψαν, σφοδρὶ μὲν αἶθρι, σὺ καὶ κρατέρας λυκομήδης,
 ἥσταυτες δαναοὺς ἐτρυνετε εἰς μάχεσθαι·
 αἶψα ἔγω κείσ'· εἰμὶ, καὶ ἀντίασθ' ἀπολεροῖο·
 αἶψα δ' ἐλευθροῖμαι αἶψις, ἐπὶν ἴω τοῖς· ἐπαμύνω.
 ἴως ἀρα φώνησας ἀπὲβη τελαμωνίος αἶψας, 370
 καὶ ἵοι τευκρὸς ἱαμὶ ἦε κασιγνήτος καὶ ἱεπάτρος·
 τοῖς δ' ἱαμα πανδύειον τευκρὸς φέρε καμπύλα τοῖσα. 372
 ἵοι δ' ἐπ' ἐπαλκσίας βαινόν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἱεῖσθαι, 375
 ἴφθίμοι λυκίων ἱγῆητορς ἠδὲ μέδοντες·
 γούν δ' ἐβαλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αἰψήτη·
 αἶψας δὲ πρῶτος τελαμωνίος ἀνδρὰ κατὰ κρη
 σαρπηδόντος ἱεταίρον, ἐπικλεια μεγαθύμου,
 μαρμαρῶ ἀκριασγῆτι βάλλον, ἵος τεύχος ἔντες 380
 κείτο μέγας παρ' ἐπαλκσιν ὑπερτάτος· οὐδὲ χ' ἐρεῖα
 χεῖρες ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἱγῆσῶν,
 τοιοὶ νῦν βροτοὶ εὐθ'· ὁ δ' ἀρ' ὑπὸ σόθεν ἐνβαλ' αἰψῶν·
 θλάσσε δὲ τετραφάλων κυνῆν, γούν δ' ὅσπερ ἀραγῶν
 παυθ' ἀμυδὶς κεφαλῆς· ἵο δὲ ἱερνέτηρι ἱερεῖκος 385
 κατῆκεσ' ἀφ' ὑπὸ στήθεσσι πυργῶν, λίπε δ' ὅσπερ θυμὸς·
 τευκρὸς δὲ γλαῖκον, κρατέρον καὶ δ' ἱππολόχοιο,
 ἵτῳ ἐπισσυμένον βάλε τεύχος ὑπερτάτοιο,
 ἵτῳ ἴδε γυμνωθέντα βραχίον· ἐπῆσε δὲ χαρμῆς.
 ἀπὸ δ' ἀπὸ τεύχος ἱαλτο λαβών, ἵνα μὴ τις ἀχαιῶν 390

βλῆμενον ἀβροῦσαι, καὶ συχετάσιντο ῥοπέσιν.

M

σαρκῇδοντι δ' ἀχρὸς γένετο, γλαφυρὸν ἀπιοντες,
αἰτικ' ἐπεὶ τ' ἐνοήσεν ἱομας δ' οὐ λήθετο χαρμῆς·
ἀλλ' ἵογε θεστοριδῆς ἀλκιμαφονα δορὶ τυχησας
νυκτ', ἐκ δ' ἐσπασεν ἐνχος· ἵο δ' ἱεσπομένος πεσε δορὶ

385

πρηνῆς, ἀμφὶ δὲ τοὶ βραχὲ τευχέα ποικίλα χαλκῷ.
σαρκῇδων δ' ἀρ' ἐπαλκσιν τέλων χερσὶ στιβαρῇσιν
τελχ', ἡ δ' ἱεσπετο παντὰ διανκτερες· αἴταρ ὑπερθεν
τειχος ἐγυμνωθῇ, πελυσὶ δ' ἐθήκε κελυθον.

τὸν δ' αἶψας καὶ τούκρος ταμαρτησανθ', ὁ μὲν ἱεῖω
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινόν
ασπίδος ἀμφιβροτῆς· ἀλλὰ δσεῖς κηρὰς ἀμύθεν
παῖδες ἱεῖου, μὴ εἰδῶσιν ἐπὶ πρυμνήσιν δαμειν.

400

αἶψας δ' ἀσπίδα νυκσιν ἐφαλμένος· ἱὴ δὲ δια πρὸ
ἡλυθεν ἐνχειῇ, στρυφελικσὲ δὲ μιν μεμαῖωτα·
χῶρησεν δ' ἀρα τυτθὸν ἐπαλκσιος, εὐδ' ἵογε παπταν
χαδσετ', ἐπεὶ τοὶ θυμὸς ἐτελπετο κυδὸς ταρεσθαι.
κεκλετο δ' ἀντίθεοισι ῥέλωσάμενος λυκίοισιν·

405

ὦ λυκιοί, τί δ' ἀρ' ἱῶδε μεθίετα θεφρὸς ἀλκῆς;
ἀργαλέον δὲ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμω περ ἐόντι,
μουνῷ ῥῆγῃσάμενθ', θεσθαι παρὰ νῆσσι κελυθον·
ἀλλ' ἐφομαρτεστε· πλεονων δὴ ῥεργον ἀμεινον.

410

ἴως ἐφάθ'· οἱ δὲ ῥαναστος ὑποδδιδόσαντες ἱομακλῆν
μαλλὸν ἐπαβρίθσαν βουληφορον ἀμφὶ ῥαναστα.
ἀργεῖοι δ' ἱετρωθεν ἐκαρτυνῶντο φαλαγγας
τειχος ἐντοσθεν, μέγα δὲ σφισ' ἐφαινετο ῥεργον.

415

οὐτε γὰρ ἰφθίμοι λυκιοὶ δαναῶν ἐδυναντο
τειχος ῥῆγῃσάμενοι θεσθαι παρὰ νῆσσι κελυθον·
οὐτε ποτ' αἰχμητὰι δαναῶν λυκίοις ἐδυναντο
τειχος ἀπὸ θῆσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτ' ἐπελῶσθεν.

420

ἀλλ' ἴωσ' ἀμφ' οὐροισι θυ' ἀνερὲ θηριασθον,
μετρ' ἐν χερσὶν ἱεχοντες, ἐκρυσυνθ' ἐν ἀροφῇ,
ἴω τ' ολιγῷ ἐνὶ χώρῳ ἐριδσητον περὶ ρειστῆς·
ἴως ἀρα τοῖς διετργον ἐπαλκσιες· τοὶ δ' ὑπερ ἀφτεων
δαῖων ἀλληλων ἀμφὶ στήθεσσι βοφείας·

425

πολλοὶ δ' οὐταδσοντο κατὰ χροᾷ νηλεῖ χαλκῷ.
παντῇ δὴ πυργοὶ καὶ ἐπαλκσιες ἱαιματι φῶτων
ῥεφραδατ' ἀμφοτερωθεν ἀπὸ τρεῶν καὶ ἀχαιῶν.

427

430

ἀλλ' εὐδ' ἴως ἐδυναντο φοβὸν ποιησαι ἀχαιῶν·
ἀλλ' ἱεχον, ἴωσ' τελαντα γυνὴ χερσῇτις ἀληθῆς,
ἱητα σταθμὸν ἱεχοντσα καὶ εἰριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
ῥεισφάδσοντοσ', ἵνα παιδσιν ἀφείκεα μισθὸν ταρηται.

435

ἴως μὲν τῶν ἐπὶ ρεισφά μαχῇ τετατο πτολεμὸς τε·
πρὶν γ' ἵοτε δὴ δσεῖς κυδὸς ὑπερτερον τεκτορι δῶκσιν
πριαμίδῃ, τοσ' πρῶτος ἐστῆλατο τειχος ἀχαιῶν·
ἤνυσεν δὲ διαπρυσιον τρεῖσι γηγῶναις·

ορνυσθ', ἵπποδαμοι τροφες· ἐρῆγνωσθε δὲ τειχος 440
ἀργεῖων, καὶ ναῖσιν ἐντίτετε θεσπιδάες πυρ.

M

ἴως φάτ' ἐποτρύνων· τοὶ δ' εἶασι πάντες ἀκοῖον,
ἰθυσαν δ' ἐπὶ τειχος ἱαφολέες· τοὶ μὲν σπεῖτα
κροσσάων ἐπέραινον, ἀκαχμένα δοξαδ' ἔχοντες.

445

ἑκταρ δ' ἱερπακσαν λαφάν φερεν, ἴος ρα πυλάων
ἑστηκεν πρόθεν, πυρμνος, παχύς, αἴταρ ὑπερθεν
τοκσος εἴην· τὸν δ' οὐ κε δὴ ἀνέρε δημόϊ' ἀριστῶν

449

ρεφιδίως ἐφ' ἀμαγσαν ἀπ' οὐδεος οχλίσσεται,

451

τοιοὶ νῦν βροτοὶ ἐνθ'· ὁ δὲ μιν ρεῖ' ἐπαλλε καὶ εἰος.
ἴως δ' ἴτε ποιμὴν ρεῖα φερεὶ ποκὸν ἀρσενος οἴος,
χεὶρι λαβὼν ἱετρη, ὀλίγον δὲ μιν ἀχθὸς ἐπείγει·
ἴως ἑκταρ ἰθὺς σανιδῶν φερε λαφάν αἰθήρας,
ταὶ ρα πυλάς ἐρῶντο πυκα στιβαρῶς ἀραρνιας,
διεαλιδας, τυπσηλας· δόιοι δ' ἐντοσθεν τοχέες

455

ἐσχὸν ἐπῆμοιβοι, μία δὲ κλέϊς ἐπαρῆρεν.

457

στῆ δὲ μαλ' ἐγγὺς ἰων, καὶ ἐρεῖδσαμένος βάλε μασσας,

459

ἐρῆγνωσεν δ' ἀπ' ἀμφοτεροῖς θαιροῖς· πέσσε δὲ λιθὸς εἰσῶ

460

βρεῖδουσνῇ, μέγα δ' ἀμφὶ πυλάς μύκον· οὐδ' ἀρ' τοχέες

ἐσχεθετήν, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἀλλυδὶς ἀλλῇ

λαφὸς τυπο ρῖπῃς· τὸ δ' ἀρ' ἐσθόρε φαίδιμος ἑκταρ,

νυκτὶ βοῇ ἱαταλάντος τυπῶπι· ἐλαμπε δὲ χαλκῶ

σμερδαλεῶ, τὸν εἴστο περὶ χροῖ· δόια δὲ χερσὶν

δορ' ἔχεν· οὐκ ἀν τὶς μιν ἐρυκακοὶ ἀντιβολήσανς,

465

νοσφὶ θεῶν, ἴοτ' ἐσταλτο πυλάς· πυρὶ δ' ὅσσ' ἐδεῖδ' ἔεν

κακλετο δὲ τροφῇσι ἑλίκσσαντος κατ' ὀμιλῶν

τειχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντα.

αἴττικα δ' τοὶ μὲν τειχος ὑπερβάσαν, τοὶ δὲ κατ' αἴτας

ποίητας ἐτεχύντο πυλάς· δαναιὶ δ' ἐφοβήθεν

470

ναφας ἀνα γλαφυρας· τομαδὸς δ' ἀλῖσαςτος ἐτυχθῇ.

δοεῖς δ' ἐπεὶ ὦν τροφάς τε καὶ ἑκτορά ναῖσι πελάσσαν, N

τοῖς μὲν εἰᾶ παρα τῇσι ποτὸν θ' ἔχεμεν καὶ οἶδον

νωλεμεως· αἴτος δὲ παλιν τρέπεν ὅσσε φαείνω,

νοσφὶν ἐφ' ἱπποπολῶν θρεφικῶν καθορῶμενος αἶαν.

4

ἐς τροφὴν δ' οὐ παντὰς ἐτι τρέπεν ὅσσε φαείνω·

7

οὐ γὰρ τογ' ἀθανάτων τιν' εἰλεπεθ' εἶον κατὰ θυμὸν

ἐλθόντ', ἢ τροφῇσιν ἀρηγεμέν, ἢ δαναισίην.

οὐδ' ἀλαφροκοπίην ἐσχέ κρεῖων ἐνοσιχθῶν

10

καὶ γὰρ τὸ θαρμαδῶν ἴηστο πτολεμὸν τε μάχην τε

τυπσοῖ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς σαρμαῖ' ὑλγῆντσης,

θρεφικῆς· ἐνθὲν γὰρ ἐφαίνετο πάντα μὲν ἰδῆ,

φαίνετο δὲ πριαμοῖο πόλις, καὶ ναῖες ἀχαιῶν.

ἐνθ' ἀρ' τογ' ἐκς ἱαλὸς ἑδῶσεν ἰων, ἐλαίει δ' ἀχαιῶς

15

τροφῇσι δαμναμένους, διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμεσσα.

αἴττικα δ' ἐκς ὄρεος κατεβήσαντο παυπαλεντες,

κραιπνὰ ποσὶ πρὴβιβανς· τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὑλγῆ

ποδοσιν ὑπ' ἀθανάτοισι ποσειδάωνος ἰοντος.

N

τρὶς μὲν ὀρεγσάτ' ἰων, τὸ δὲ τετρατόν ἵκετο τεκμῶρ,
αἰγας· ἐνθα δὲ τοὶ κλυτὰ δαῖματα βενθεσὶ λιμνῆς,
χρυσέα, μαρμαίροντα τετευχάται, ἀφθίτα τ' αἰφί.
ἐνθ' ἐλθων, ὑφ' ὀχεσσι τίτυσκετο χαλκοποδ' ἱππῶν,
ἄκυπτα, χρυσέῃσι θευερῇσιν κομαοντε.

20

χρυσὸν δ' αἶτος ἐδυφε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμασθλὴν
χρυσείην, ἱεῦτυχτον, ἱεροο δ' ἐπέβησατο διφροο·
βῆ δ' ἐλασεν ἐπὶ κυψματ'· ἀταλλε δὲ κῆτε' ὑπ' αἶτος
πάντοθεν ἐκ κεῖθμων, οὐδ' ἠγνώησε φανακτα·

25

γῆθοσυνῇ δὲ θαλασσα διήιστατο· τοὶ δ' ἐπετοnton
ριμφα μαλ', οὐδ' ὑπενερθ' ἐδαινετο χαλκεος ἀγσων.

30

ἔστι δὲ τι σπέφος ευρυ βαθυῆς βενθεσὶ λιμνῆς,
μεσσηγυς τενοδοο καὶ ἱμβροο παιπαλοεντσης·

32

ἐνθ' ἱπποῖς ἐστήσε ποσειδάων ἐνοσιχθων,
λυσσας ἐκς ἱοχων, παρὰ δ' ἀνβροσιον βάλεν ἥδαρ
ἐδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποδοσὶ πεδὰς ἐβάλε χρυσεας,
ἀφρήγτος, ἀλυτοῖς, ἱοφρ' ἐνπεδον ἀφθὶ μενοειν
νοστήσαντα φανακτα· τοὶ δ' ἐς στρατον ὤχετ' ἀχαιῶν.

35

τροφας δὲ φλογὶ φεισφοὶ ἱαφολφες, ἡε θυελλῇ,
ἱεκτορὶ πριαμιδῇ ἀμοτον μεμαῶτες ἱεποντο,
ἀβρομοὶ, αὐφίφαχοι· ἱελποντο δὲ ναφας ἀχαιῶν
ἱαιρησεν, κτενεεεν δὲ παρ' αἶτοφι πάντας ἀχαιῶς·

40

ἀλλὰ ποσειδάων γαιήτοχος, ἐνοσιγαιος,
ἀργεῖος ὠτρυνε, βαθυῆς ἐκς ἱαλος ἐλθων,
φειδσαμενος καλχαντὶ δεμας καὶ ἀτειρεα φῶνην·
αἶφαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αἶτω·

45

αἶφαντε, σφοδρὲ μὲν κε σαῶσεται λαφον ἀχαιῶν,
ἀλκῆς μνήσασμενω, μῆδε κρυεροο φοβοο.

ἀλλῇ μὲν γὰρ ἐγὼγ' οὐ δεδδία χείρας ἀαπτοῖς
τροφων, τοὶ μεγα τεῖχος ὑπερ κατεβησαν ἱομίλφ·
ἱεχσοντιν γὰρ ἱαπάντας ἱεῦκνημῖδες ἀχαιοὶ·

50

τῇ δὲ δὴ αἰνοτατόν περὶδεδδία, μὴ τὶ παθῶμεν,
ἱῇ ρ' ἱογ' ἱο λυσσάδης, φλογὶ φεικέλος, ἱηγεμονεφεί.

53

σφοδρὶν δ' ἱῶδε θεῶν τὶς ἐνὶ φρεσὶ ποίησειεν,
αἶτω θ' ἐσταμεναι· ἱράτερως, καὶ ἀνωγεμεν ἀλλοῖς·
τῶ κε καὶ ἐσσυμενον· περ ἐροῖησαιτ' ἀπο ναφων
ἄκυπορων, εἰ καὶ μὴν ὀλυνπίος αἶτος ἐγειρεῖ.

55

ἡ, καὶ σκηπανιῶ γαιήτοχος ἐνοσιγαιος
ἀμφοτέρω κέκοπως πλησεν μενεος κρατεροο,
γυῖα δ' ἐθήκεν ἐλαφρα, ποδὰς, καὶ χείρας ὑπερβεν.
αἶτος δ', ἱωσθ' ἱερῆς ἄκυπτερος ὠρτο πετεσθαι,
ἱος ρα τ' ἀπ' αἰγίλιπος πετρῆς περιμηκεος ἱαρθεν
ἱορμησῇ πεδίοο διωκεμεν ὀρνεον ἀλλο·

60

ἱως ἀπο των ἡῖτικε ποσειδάων ἐνοσιχθων.

65

τοῖν δ' ἐγνώ προσθεν ἱο φιλφες τάχως αἶφας,

Hom.

T

αἶψα δ' ἀρ' αἶψαντα προσεφθ τέλαμωνιον τοῖον N
 αἶψαν· ἐπεὶ τις νοτὶ θεῶν, τοὶ οὐνοὶν ἔχοντιν,
 μαντεῖ γειδομένου κελεῖται παρα ναῖσι μαχεῖσθαι,
 οὐδ' ἵογε καλχανὸς ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστῆς· 70
 ἰθμάτα γὰρ μετοπίσθε ποδῶν ἡδὲ κνημῶν
 ρεῖ ἐγνῶν ἀπιοντος, ἀριγνώτοι δὲ θεοὶ περ·
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 μαλλὸν ἐφορμασθῆναι πολέμιδ' ἐμὸν ἡδὲ μαχεῖσθαι,
 μαιμαῖοντι δ' ἐνέρβει ποδὲς καὶ χεῖρες ὑπερβῆναι. 75
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφθ τέλαμωνιος αἶψαν·
 ἰοτῶ νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δόρυατι χεῖρες ἀπιοῖ
 μαιμαῖοντιν· ἐμοὶ μένος ὤρορε· νέρβει ποδῶν
 ἐσσυμαι ἀμφοτέροισι· μένοινάφω δὲ καὶ οἷος
 ἑκτορι πριαμίδῃ ἀμοτον μεμαῖωτι μαχεῖσθαι. 80
 ἴως τοὶ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγορεύον,
 χάρμῃ γηθοῦσιν, τὴν δ' ὅφιν θεὸς ἐνβάλε θυμῷ.
 τοφρὰ δὲ τοῖς ὀπίθεν γαῖητοχος ὤρσεν ἀχαιῶν,
 τοὶ παρα ναῖσι βοῆσιν ἀνεπσυχόν φίλον ἦτορ· 85
 τῶν ρ' ἴαμα τ' ἀργαλεῶ καματῶ φίλα γυῖ' ἐλελύοντο,
 καὶ σφιν ἀχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο, δερκομένοισιν
 τροφάς, τοὶ μέγα τειχὸς ὑπὲρ κατεβήσαν ἱομίδῳ.
 τοῖς τοιγ' εἰσπορευόμενοι, ὑπ' ὀφρυσι δακρυῖα λείβον·
 οὐ γὰρ ἔφην φευγέσθαι ὑπ' ἐκ κακοῖ· ἀλλ' ἐνδοσιχθῶν 90
 ρεῖα μετείσταμενος κρατερὰς ὠτρύνει φαλαγγας.
 τευκρὸν ἐπὶ πρῶτόν καὶ λείϊτον ἦλθε κελεύων,
 πηνελαφὸν ὅ' ἦροφα, θοῖαντα τε, δαίφυρον τε,
 μηριονῆν τε, καὶ ἀντιλοχόν, μῆστωρὰς ἀφούτης·
 τοῖς τοιγ' ἐπὶ τρυφῶν ἔπεια πτεροεντα προσήυδα· 95
 αἰδῶς, ἀργεῖοι, κόρυες νεοὶ! ὑμῖν ἐγὼ γέ·
 μαρναμένοισι πεποιθὰ σῶσσεσθαι ναῖας ἱάμας·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολεμοῖο μεθήσσετε λειψαλεοί,
 νῦν δὲ φεῖδεται ἱήμαρ, ὑπο τροφῇσι δαμῆναι.
 ὦ ποιοὶ! ἡ μέγα θαῖμα τοῦ ὀφθαλμοῖσιν ἱορῶμαι, 100
 ὀδδῶν, τὸ μὴ ποτ' ἐγὼ γε τελεῖτῃσθεσθαι ἐφ' ἄσκον,
 τροφάς ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι ναῖας· τοὶ το παρὸς περ
 φυδσακινῆσ' ἐλάφοισ' ἐφεοικεσαν, ἵατε καθ' ὕλην
 θοῶν, παρδαλίων τε, λυκῶν τ' ἡῖα πελονται,
 αἶψας ἡλασκοντῆσαι, ἀαλκίδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμῃ· 105
 ἴως τροφῆς το πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας ἀχαιῶν
 μιμνεμένον οὐκ ἐβλεῖσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιον·
 νῦν δὲ τεκάς πολλὸς κοιλῆσ' ἐπὶ ναῖσι μαχόνται,
 ἡγεμόνος κακότητι, μεθῆμοσυνῆσι τε λαῶν,
 τοὶ κεινῶ ἐρίσαντες ἀμύνεμεν οὐκ ἐβελόντιν 110
 ναῖαν ὠκυπορῶν, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αἶψας.
 ἀλλ' εἰ δὲ καὶ πάντῃν ἑτήτυμον αἰτίας ἐστὶν
 ἡρώς ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων ἀγαμέμνων,

- ἰθὺν ἐκ' ἀπῆτις μῆσε πῆδ' ἄνεα πηλεφίῳνα,
 ἱημεας γ' οὐκ ἔστι μεθιέμεναι πολεμοφο.
 ἀλλ' ἀκίωμεθα θάσσον· ἀκεσταί τοι φρονες ἐσθλῶν. 115
 ἑμμεες δ' οὐκετι καλά μεθίετε θοφρίδος ἀλκῆς,
 πάντες ἀριστοὶ ἔοντες ἀνα στρατόν· οὐδ' ἂν ἐγώ γε
 ἀνδρὶ μαχῆσαι μὴν, ἴσσις πολεμοφο μεθείη,
 λυγρὸς ἔων· ἑμῶν δὲ νημεσσαομαι περὶ κέαρ.
 ὦ πεπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μείδσον 120
 τῇδε μεθιμοσυνῇ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἱεκάστος
 αἰδοῦσα καὶ νημεσίην· δὴ γὰρ μέγα νεικὸς ὁρῶρεν.
 ἱεκτῶρ δὴ παρὰ νᾶσι βοὴν ἀγαθὸς πολέμιδ' εἰσι,
 καρτερός· ἐφρήσεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ἰοχέφα. 125
 ἴως ῥα κελεφτίων γαιήτοχος ὤρσεν ἀχαιφός·
 ἀμφὶ δ' ἀρ' αἰφάντας δαίους ἵσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ἴας οὐτ' ἂν κεν ἀρεφς ὀνοσάιτο μετελθών,
 οὔτε κ' ἀθηναίη λαφύσσορος· τοὶ γὰρ ἀριστοὶ
 κρινθέντες τροφᾶς τε καὶ ἱεκτόρα δίφον ἐμῖνον,
 φρακσάντες δόρυ δόρῃ, σάκος σάκει προθυμῶν· 130
 ἀσπίς ἀρ' ἀσπίδ' ἐρείδε, κορυς κορυβ', ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 πύλας δ' ἱπποκομοὶ κορυβὲς λαμπροῖσι φάλοισιν
 νηουντων· ἴως πυκνοὶ ἐφίστασαν ἀλλήλοισιν·
 ἐνχέα δ' ἐπυσσόντο θρασυαίων ἀπο χερῶν
 σείομεν· τοὶ δ' ἴθις φρονέον, μεμασαν δὲ μαχεσθαι. 135
 τροφᾶς δὲ προετυπτοσαν ἱεφολφες, ἦρχε δ' ἀρ' ἱεκτῶρ
 ἀντικρὺς μεμαφῶς· ἱεφολφροχὸς ἴως ἀπο πέτρης,
 ἴοντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χεῖμαρος ὁσπῇ,
 ἐφρήσαντες ἀσπετῶ ὁμβρῶ αἰδέος ἱεχμάτα πέτρης,
 ἑπύσι τ' ἀναθρῶσκων πέτεται, κτυπεὶ δὲ θ' ὑπ' αἴτοο 140
 ἑπύλῃ· ἴο δ' ἀσφαλεως θέσει ἐνπέδον, ἱεφὸς ἱεκηται
 ἱεφολφπέδον, τότε δ' οὔτε κυλινδεταί, ἐσσυμένος περ·
 ἴως ἱεκτῶρ, ἱεφὸς μὲν ἀπειλεε μεχρὶ θαλάσσης
 ῥεφᾶ διελθόμεναι κλισίας καὶ νᾶας ἀχαιφῶν,
 κτεινῶν· ἀλλ' ἴοτε δὴ πυκινῆς· ἐνεκρυσσε φάλαγγσιν, 145
 στῆ ῥα μαλ' ἐνχρὶμφθενς· τοὶ δ' ἀντιοὶ ἱνιες ἀχαιφῶν,
 νηυσσόντες χσιφείσιν τε καὶ ἐνχέσιν ἀμφιγυοῖσιν,
 ὤδσαν ἀπο σφείων· ἴο δὲ χασσαμένος πελεμιχθῇ,
 ἦτῳφεν δὲ διαπρυσίον τροφῆσι γεγῶνως·
 τροφᾶς, καὶ λυκιοὶ, καὶ δαρδανοὶ ἀνχιμαχῆται, 150
 παρμενέ· οὗτοι δὴρον ἐμὲ σχῆσοντιν ἀχαιφοί,
 καὶ μαλὰ πυργηδὸν σφείας αἴτρῃς ἀρτυγνάντες·
 ἀλλ', οἶφω, χασσονται ἑπ' ἐνχέος, εἰ ἱετεον με
 ὤρσε θεῶν ἰοχ' ἀριστος, ἐριγδουπος ποσίς ἱερης·
 ἴως ἱεσπαν, ὠτρυνέ μενος καὶ θυμὸν ἱεκάστος. 155
 δαφίφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβηχέεν
 πριαμιδῆς, προσθεν δ' ἱεχεν ἀσπίδα πάντοσε ἱεφίην,
 κοφῶα ποσὶ προβιβάνς, καὶ ἑπᾶσπιδία προποδίδων·

μηριονης δ' αὐτοφo τιτυσκετο δορφι φαφεινῶ, N
 και βαλεν, ουδ' απαμαρτε, κατ' ασπιδα παντοσε φειστην, 160
 ταυρειν' της δ' ουτι διηλασεν, αλλα πολυ πριν
 εν καλῶ εβαγη δολιχον δορυ· δαφιφοβος δε
 ασπιδα ταυρειν σ'χεθ' αφ' εφ, εδδεισε δε θυμῶ
 ενχος μηριοναφo δαφιφρονος· αφταρ τογ' τηρως
 απς τεταρων εις φεθνος εχαδσετ' εχασατο δ' αινας 165
 αμφοτερον, νικης τε, και ενχεος, το γουνεφανγσεν·
 βη δ' ιμεναι παρα τε κλισιας και ναφας αχαιφων,
 τοισόμενος δορυ μακρον, το τοι κλισιῇ ελελειπτο.
 τοι δ' αλλοι μαρναντο, βοη δ' ασβεστος ορωρεεν.
 τευκρος δε πρῶτος τελαμωνιος ανδρα κατεκτα 170
 ιμβριον αιχμητην, πολυτιπποφo μεντορος τuiον.
 ναιε δε πηδαιον, πριν γ' ελθειμεν τuiας αχαιφων,
 κοφρην δε πριαμοφo νοθην τεχε μηδεσικαστην·
 αφταρ επει δαναων ναφες ηλυθον αμφιφελισσαι,
 απς εις φιλφιον ηλθε, μετεπρεπε δε τροφεισιν· 175
 ναιε δε παρ πριαμῶ· το δε μιν τιφε φεισφα τεκεσσιν.
 τον ρ' τuiος τελαμῶνος τυπ' οφατος ενχεῖ μακρῶ
 νυκσ', εκ δ' εσπασεν ενχος· το δ' αφτ' επεσεν, μελιη τως,
 τητ' ορεος κορυφῇ τεκαθεν περιφαινομενοφo
 χαλκῶ ταμνομενη τερενα χθονι φυλλα πελασση· 180
 τως πεσεν· αμφι δε τοι βραχε τευχεα ποικιλα χαλκῶ.
 τευκρος δ' τορμηθη, μεμαφως απο τευχεα δυσσαι·
 τεκτωρ δ' τορμηθεντος ακοντισε δορφι φαφεινῶ·
 αλλ' το μεν αφτα φιδων ηλφεσατο χαλκων ενχος,
 τυτθον· το δ' αμφιμαχον, κτεατοφ' υῖ' ακτοριφῶνος, 185
 νισσομενον πολεμονδε, κατα στηθος βαλε δορφι·
 δουπησεν δε πεσων, αραβησε δε τευχε' επ' αφτῶ.
 τεκτωρ δ' τορμηθη κορυθα κροταφοισ' αραρυιαν
 κρᾶτος αφαρπακσαι μεγαλητορος αμφιμαχοφo·
 αιφας δ' τορμηθεντος ακοντισε δορφι φαφεινῶ 190
 τεκτορος· αλλ' ου πῇ χροος εισατο, πανς δ' αρα χαλκῶ
 σμερδαλεῶ κεκαλυφθ'· ο δ' αρ' ασπιδος ομφαλον ουτα,
 ὤθσε δε μιν σθενει μεγαλῶ· το δ' εχασσατ' οπισσῶ
 νεκρων αμφοτερων· τοφς δ' εκσεφερυσσαν αχαιφοι.
 αμφιμαχον μεν αρα στιχιος, διφος τε μενεσθεφς, 195
 αρχοι αθηναιων, κομισαν κατα λαφον αχαιφων·
 ιμβριον αφτ' αιφαντε, μεμαφoτε βοφριδος αλκης.
 τωσπε δυ' αιγα λεφοντε, κυνων τυπο καρχαροδοντων
 ταρπακσαντε, φερητον ανα ρῶπηῖα πυκνα,
 τυπσοφ' τυπερ γαιης μετα γαμφηλῆσιν τεχοντε· 200
 τως ρα τον τυπσοφ' τεχοντε δυω αιφαντε κορυστα
 τευχε' εσυλῆτην, κεφαλην δ' ταπαλης απο δειρης
 κοπτσεν φιλφιαδης, κεχολῶμενος αμφιμαχοφo·
 τηκε δε μιν σφαιρηδον φελικσαμενος δι' τομιλφο,

- ἱεκτορι δὲ προπαροιθε ποδων πεσεν εν κονιῇσιν. 205
 και τοτε δη περι κεαρι ποσειδαφων εχολῶθη,
 τειφωνοφο πεσοντος εν αινη δαφιοτητι·
 βη δ' ἰμεναι παρα τε κλισιας και ναφας αχαιφων,
 οτρυνεων δαναας, τροφει δε κηδε' ετευχεν· 209
 των δ' ἱομον ἱστατο νεικος επι πρυμνησι ναφεισιν. 333
 τως δ' ἰοθ' υπο λιγυων ανεμων σπερχωντιν ατελλαι
 ἱηματι τῷ, τοτε τε πλειστη κονις αμφι κελευθοφς, 335
 τοιθ' αμυδις κονιῆς μεγαλην ἱσταντιν ἱομιχλην·
 τως αρα των ἱομοσ' ηλθε μαχη, μεμασαν δ' ενι θυμῷ
 αλληλοφς καθ' ὁμιλον ενταιριμεν ἱοκσυι χαλκῷ.
 εφρικσεν δε μαχη φθισιμβροτος ενχειῇσιν
 μακρῆσ', τας εσχον ταμεσιχροας· οσσε δ' αμερδεν 340
 αἶγῃ χαλκειη κορυθων απο λαμπομεναφων,
 θωρηκων τε νεοσμηκτων, σακεων τε φαφεινων,
 ερχομενων ἱαμυδις· μαλα κεν θρασυκαρδιος ειη,
 ἱος τοτε γηθησειε φιδων πονον, ουδ' ακαχοιτο.
 τω δ' αμφιφς φρονεοντε δυω κρονοφ τειε κραταια 345
 ανδρεσιν ἱηροφεισιν ετευχετον αλγεα λυγρα.
 δσεφς μεν αρα τροφεισ και ἱεκτορι βουλετο νικην,
 κυθδαινων αχιλεφα ποδας ταχυν, ουδ' ἱογε πανπαν
 ηθελε λαφον ολεσσαι αχαιφικον φιλφιοθι προ,
 αλλα θετιν κυθδαινε και τειια καρτεροθυμον. 350
 αργειφοφς δε ποσειδαφων οροθυνε μετελθων. 351
 τοι δ' εριδος κρατερης και ἱομοῖοφο πτολεμοφο
 πειραρ επαλλακσαντες, επ' αμφοτεροισ' ετανυσσαν,
 αφεῆγτον τ' αλυτον τε, το πολλων γονφατ' ελυφεν. 358
 ενθα, μεσαιπολιος περ εων, δαναοισι κελεφσανφ
 ἱδομενεφς, τροφεισιν εφαλμενος εν φοβον ὤρσεν·
 πφνε γαρ ορθυφονεφα, καρησοθεν ενδον εοντα,
 τος εα νεφον πολεμοφο μετα κλεος ηληλουθεεν·
 ἦτεε δε πριαμοφο θυγατρων φειδος αριστην, 365
 κασσανδρην, ασεδνον· τυπεσχετο δε μεγα φεργον,
 εκ τροφης ατεκοντας αποθσεμεν τειας αχαιφων.
 τῷ δ' ἱο γερων πριαμος τυπο τ' εσχετο, και κατενευσεν
 δῶσεμεναι· ἱο δ' εμαρναθ', υποσχεσιῇσι πιθησανφ.
 ἱδομενεφς δ' αἱτοφο τιτυσκετο δορφι φαφεινω, 370
 και βαλεν τυψι βιβαντα τυχαν· ουδ' ἦρκεσε θωρηκς
 χαλκειος, ἱον φορεσκε, μεσῇ δ' εν γαστερ' επηγσεν·
 δουπησεν δε πεσων· ἱο δ' επευχσατ', εφῶνησεν τε·
 οθρυφονεφ, περι δη σε βροτων αινιδσομ' ἱαπαντων,
 ει ἱετεον δη παντα τελεφτῆσειφ, ἱοσ' τυπεστης 375
 δαρδανιδῇ πριαμῷ· ἱο δ' τυπεσχετο θυγατερ' ἱεην.
 και κε τοι ἱημεφς ταῖτα γ' τυποσχομενοι τελεσαιμεν·
 δοιμεν δ' ατρεφιδαφο θυγατρων φειδος αριστην,
 αργεος εκσαγαγοντες, οπυιεμεν· ει κε συν αμμεν

φίλῳ ἐκπερσῆς τεύχαιομενον πτολιόβοον. 380
 ἀλλ' ἵππε', ἱοφρ' ἐπὶ καύσι συντάμεθα τοκτοτοροισιν
 ἀμφὶ γαμῶ· ἐπεὶ οὗτοι ἐδύνωται κακῶι εἶσμεν. N
 ἴως φεσπών, ποδὸς τέλχε κατὰ κρατερὴν τυφμῆν
 ἡρώς ἰδομένεφ'· τῷ δ' ἄσιος ἦλθεν ἀμύωνταρ, 385
 πεδὸς προσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνέοντε κατ' ὤμων
 αἶψεν τέχ' ἡνιτοχὸς θεράπων· το δὲ τίτετο θυμῷ
 ἰδομένεφ' ἀβασεν· το δὲ μιν φθαμένος βάλε δορὶ
 λαιμόν· τυπ' ἀνθερώνα, διὰ προ δὲ χαλκὸν εἰλασεν·
 ἤριπε δ', ἴως τότε τις δρυὸς ἤριπεν, ἢ ἀχεράϊς, 390
 ἢε πίτυς βλαστήρη, τήντ' ὀρεσὶ τεχτονεὺς ἀνδρὲς
 ἐκσεταμόν πελαγύσσιν κέηκεσσι, νάβιον εἶναι·
 ἴως το προσθ' ἵππων καὶ διφραδ' ἐκείτο ταχυπόδες,
 βεβρυχκῶς, κόνιος δεδραγμένος ταιματοενταῆς.
 ἐκ δὲ τοὶ ἡνιτοχὸς πληγὴ φρενῶς, ἴας παρὸς εἶχεν, 395
 οὐδ' τογ' ἐτολμήσεν, δαίμων ὑπο χείρας ἀλυκτῶν,
 ἀπὸς ἵπποφ' στρεφῶν· τὸν δ' ἀντιλόχος μένεχαρμῆς
 δορὶ μέσον περονῆσε τυχῶν· οὐδ' ἦρκεσε θάρης
 χαλκῶς, τὸν φορεῶσκε, μεσῇ δ' ἐν γαστρί· ἐπήγεον.
 αἶψα τογ' ἀσθμαίνων τεύχεργεὸς ἐκπέσε διφραδ'· 400
 ἵπποφ' δ' ἀντιλόχος, μεγαθυμὸς νεστόρος τυίος,
 ἐκσελάσε τροφῶν μεθ' εὐκνημίδας ἀχαιῶν.
 δαίφοβος δὲ μάλα σκεδὸν ἡλυθεν ἰδομένεφας,
 φασίῳ ἀχνυμένος, καὶ ἀκροντίσε δορὶ φαφεινῷ·
 ἀλλ'· το μὲν αὐτὰ φιδῶν ἤλειψατο χαλκὸν ἐνχος 405
 ἰδομένεφ'· κρυφθὴ γὰρ τυπ' ἀσπίδι παντοσε φείσθη,
 τὴν ἀρ' ἵογε φρίνοισι βόων καὶ νωροπὶ χαλκῷ
 δινῶτην φορεῶσκε, δύω κανόνες· ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶνς εἶαλε, το δ' ὑπερπτατο χαλκὸν ἐνχος·
 καρφαλέον δὲ τοὶ ἀσπίς ἐπιδρεκσαντός αὐτῶν 410
 ἐνχος· οὐδ' ἱαλίαν ῥα βαρυτὴς χεῖρος ἀφῆκεν,
 ἀλλ'· ἐβλάτ' ἵππασίδην ὑποσῆνορα, ποιμένα λαβὼν,
 ἡπαρ ὑπο πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπο γόνυ· ἐλῶσεν.
 δαίφοβος δ' ἐκπαγλὸν ἐπευχόσατο, μακρὸν αὐτῶν·
 οὐ μὲν αἶψ' ἀτίτας κείτ' ἄσιος· ἀλλὰ τε φημὶ 415
 εἰς αἰδὸς περ ἰόντα πυλάρταφ' ἀκρατερόφ',
 γῆθησεν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥα τοὶ ὥπασα πομπόν.
 ἴως ἐφάτ'· ἀργεῖοισι δ' ἀχὼς γενετ'· εὐχσάμενοφ'. 417
 ἰδομένεφ' δ' οὐ λήγε μῆνος μέγα· τίτετο δ' αἶψι 424
 ἢε τίνα τροφῶν ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλυπταί, 425
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι, ἀμύων λοίγον ἀχαιῶν.
 ἐνθ' αἰσυμνηταφ' ἀντρέφους φίλον τυῖον
 ἡρώφ' ἀλκαθοφ'· γαμβρὸς δ' ἦν ἀχισαφ'·
 πρεσβυτάτην δ' ὥπαιε θυγατρὸν ἵπποδάμειαν, 430
 τὴν περὶ κεῖρ' ἐφίλῃσε πατὴρ καὶ ποτὶμα μήτηρ
 ἐν μεγάρῳ· πάντας γὰρ ἐμνηστικὴν ἐκείαστο

καλλεῖ, καὶ ἔργοισιν, ἴδε φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ τοῦχ' ἀρίστος ἐνὶ τροφῇ ευρυτῇ·
 τον τοῦ' ὑπ' ἰδομένοφι ποσειδάων ἑδαμασσει, 435
 θελγσας ὅσσοι φαίει· ἐπεθῆσε δὲ φαίδιμα γυῖα.
 οὔτε γὰρ ἐκσοπισθῶ φυγεῖν δυνατόν, οὔτ' ἀλεῖσθαι·
 ἀλλ', ὥστε στηλὴν ἢ δένδρεον ὑποσικετηλόν,
 ἡτρεμας ἑσταότα, στηθὸς μέσον οὐτάσσε δορφί 440
 ἡρώς ἰδομένεφ, ἔβησεν δὲ τοῖσι ἀμφὶ χιτῶνα
 χαλκεόν, ὅς τοι προσθεν ἀπο χροὸς ἤρκε' ὀλεθρόν·
 ὅη τότε γ' αὐτὸν ἀτόφεν, ἐρείκομένους περὶ δορφί·
 δούπησεν δὲ πῆσων, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπέπηγεεν,
 ἦ ῥα τοῖσι ἀσπαιροντῶσα, καὶ οὐριαχὸν πολεμίδεν. 443
 ἰδομένεφ δ' ἐκπαγλὸν ἐπευχσάτο, μακρὸν αὐτῶν· 445
 δαίφοβ', ἦ ἀρα δὴ τί φεῖσκομεν ἀγῶιον εἶναι
 τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφασθαι, εἴπει σὺ περ εὐχῆαι ἰότῳ;
 δαίμονι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἰστῶσ' ἐμεῖο,
 ἰοφρα εἰδῆς, ἰοῖος δῶήνος γόνος εὐθαδ' ἱκανῶ, 450
 ὅς πρῶτον μινῶ' ἐτεκε κρητῇ ἐπιούρῳ·
 μινῶς δ' αἶ τέκεθ' υἱὸν ἀμυλμονα δευκαλιφῶνα·
 δευκαλιφῶν δ' ἐμ' ἐτίκτε, πολυτὸς ἀνδρεσὶ ἱκανῶτα,
 κρητῇ ἐν ευρυτῇ· εὖν δ' εὐθαδὲ νῆας ἐνεκῶν,
 σοὶ τε κακόν, καὶ πατρί, καὶ ἀλλοῖσι τροφῶσιν.
 ὥς φάτο· δαίφοβος δὲ διανδιχα μερμηρικσεν, 455
 ἢ τίνα ποῦ τροφῶν τεταρίσσαιτο μεγαθυμῶν,
 ἀπὸς ἀναχῶρησας, ἢ πειρήσaiτο καὶ οἶος.
 ὣδ' ἐπὶ τοῖσι φρονέοντι δασσάτο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' αἰνεῖαν· τὸν δ' ἰστῶτατον ἔπειρεν ἱομίλῳ 460
 ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ πρίαμῳ ἐπεμνήνιφε διφῶ,
 ἰοῦνεκ' ἀρ' ἐσθλὸν εὐντα μετ' ἀνδρεσὶν οὐτὶ τίφεικέν.
 ἀνχοῖο δ' ἰσταμένος ἑπεία πτερόεντα προσήνυδα·
 αἰνεῖα, τροφῶν βουληφορε, εὖν σε μάλα χρὴ 465
 γαμβρῷ ἀμυλνέμεναι, εἴπερ τί σε κηδὸς ἱκανεῖ·
 ἀλλ' ἑπέ', ἀλκαθοῦ ἐπαμύνομεν, ὅς σε παρὸς γε
 γαμβρός εἰν ἐτρεψε δομοῖσ' ἐνὶ, τυτθὸν εὐντα·
 τὸν δὲ τοῖσι ἰδομένοφ δόρφικλυτὸς ἐκσεναρικῶν.
 ὥς φάτο· τῷ δ' ἀρα θυμὸν ἐνὶ στηθεσσίην ὀρίεν·
 βῆ δὲ μετ' ἰδομένεφ, μέγα πτολέμοφο μεμῆλας.
 ἀλλ' οὐκ ἰδομένεφ φόβος λαβε, τῆλυγετον ὥς, 470
 ἀλλ' ἐμὲν, ὥς τότε τίς σὺς ὀρεσὶν ἀλκι ποιοῖσας,
 ὥστε μένει κολοσσορτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χῶρῳ ἐν οἰοπολῳ, φρίσσει δὲ τε νῶτον ὑπερβέν·
 ὀφθαλμῳ δ' ἀρα τοῖσι πυρὶ λαμπετόν· αἶταρ ὀδόντας 475
 ὀθγει, ἀλεκσασθαι μεμῆλας κυνας ἡδὲ καὶ ἀνδρας.
 ὥς μενεν ἰδομένεφ δόρφικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχῶρεεν,
 αἰνεῖαν ἐπιόντα βοῇ θυφόν· αὐτὴ δ' ἑταίραίς,
 ἀσκαλαφόν τ' ἐστὶραῶν, ἀφάρεα τε, δαίτηυρον τε,

μηριονην τε, και αντιλοχον, μηστῶρας αὐτῆς· N
 τοῖς τογ' ἐποτρυνῶν ἱεῖα πτεροεντα προσῆυδα· 480
 δευτε, φίλοι, και μ' οἰῶ ἀμύνετε· δέδδια δ' αἰνῶς
 αἰνεῖαν ἐπιοντα ποδας ταχυν, ἵος μοι ἐπειτὶν
 ἵος μαλα καρτερος ἐστὶ μαχῇ ἐνὶ φῶτας ἐνταίρειν·
 και δ' ἵχει ἱθῆης ἀνθος, ἵο τε κρατος ἐστὶ μεγίστον.
 εἰ γὰρ ἱομηλικιῇ γε γενοίμεθα τῶδ' ἐνὶ θυμῷ, 485
 αἰψα κεν ἡε φερόιτο μέγα κρατος, ἡε φεροιμην.
 ἵως ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρα πάντες, ἵενα φρεσὶ θυμῶν ἱεχόντες,
 πλῆσι οἱ ἐσθῆσαν, σάκε' ὦμοισι κλῖναντες.
 αἰνεῖας δ' ἱετερῶθεν ἐκεκλεθ' εἴοισ' ἱεταροισιν,
 δαφιφοβον τε, παριν τ' ἐστορῶν, και ἀγῆνορα δίφον, 490
 τοῖ τοι ἱαμ' ἱηγέμενες τροφῶν ἐσαν· αἴταρ ἐπειτα
 λαφοὶ ἱεπονθ', ὡς εἰ τε μετὰ κτίλον ἱεσπετο μῆλα
 πῖφομεν' ἐκ βοτάνης· γανυταὶ δ' ἀρα τε φρένα ποιμην. 493
 τοῖ δ' ἀμφ' ἀλκαθοῖν αἴτοσχεδὸν ἱορμῆθησαν 496
 μακροῖσι χυστοῖσι· περὶ-στήθεσσι δὲ χαλκος
 σμερδαλεὸν κοναβίδσε, τίτυσκομένων καὶ ὀμιλῶν
 ἀλλήλων· δυο δ' ἀνδρες ἀρεῖοι, ἐσπῆχοι ἀλλων,
 αἰνεῖας τε, και ἱδομενεῖς, ἱαταλάντοι ἀρεῖ, 500
 ἱίεντ' ἀλλήλων ταμείην χροα νηλεῖ χαλκῷ.
 αἰνεῖας δὲ πρῶτος ἀκοντίσεν ἱδομενεὺς·
 ἀλλ' ἵο μὲν ἀντὰ ἱίδων ἱήλεισάτο χαλκεὸν ἐυχος·
 αἰχμη δ' αἰνεῖατο κραδαινόμενη κατὰ γαίης.
 ὦχετ', ἐπεὶ ῥ' ἱαλίον στίβαρης ἀπὸ χειρὸς ὀροῖσεν. 505
 ἱδομενεῖς δ' ἀρα ἱοινομαῖον βάλε γαστέρα μεσσην·
 ἱρήγχε δὲ θωρηκὸς γυάλον, διὰ δ' ἐντερα χαλκος
 ἱήφυν· ἵο δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἱελε γαίαν ἀγοστώ.
 ἱδομενεῖς δ' ἐκ μὲν νεκυὸς δολιχοσκιὸν ἐυχος
 ἐσπασάτ', οὐδ' ἀρ' ἐτ' ἀλλ' ἐδύνησάτο τευχέα καλά 510
 ὦμοισιν ἀφελεσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἐτ' ἐνπεδὰ γυῖα ποδῶν ἦν ἱορμῆθεντι,
 οὐτ' ἀρ' ἐπαίικσαι μεθ' ἐφον βέλους, οὐτ' ἀλεεσθαι·
 τῷ ρα και ἐν σταδῇ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἱήμερ,
 τρεσσαι δ' οὐκετὶ ριμῶα ποδὲς φερὸν ἐκ πολεμοῖο. 515
 τοο δὲ βādην ἀπιοντος ἀκοντίσε δορφε φαφεινῷ
 δαφιφοβὸς· δὴ γὰρ τοῖ ἱεχεν κοτον ἐνμενες αἴφει·
 ἀλλ' ἵογε και τοτ' ἀμαρτεν, ἵο δ' ἀσκαλαφον βάλε δορφε,
 ἱυιον ἐνεφαλιόο, δι' ὦμοιο δ' ὀβριμον ἐυχος
 ἐσχεν· ἵο δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἱελε γαίαν ἀγοστώ. 520
 τοῖ δ' ἀμφ' ἀσκαλαφῷ αἴτοσχεδὸν ἱορμῆθησαν· 526
 δαφιφοβὸς μὲν ἀπ' ἀσκαλαφῶο πηληκα φαφεινῇν
 ἱάρπασε· μῆριονης δὲ θοῖν ἱαταλάντος ἀρεῖ
 δορφε βραχίον' ἐτυπτσεν ἐφαλμένος, ἐκ δ' ἀρα χειρὸς
 ἀγλῶπις τρυφαλεῖα χαμαὶ βομβήσε πεσοντσα. 530
 μῆριονης δ' ἐκσαφτὶς ἐφαλμένος, αἰγυπιὸς ἵως,

ἐπὶ τέρῳσε πρυμνοῖο βραχίονος οὐβριμον ἐνχος Ν

ἀπς δ' ἑταρῶν εἰς γέθνος ἐχάσσετο· τὸν δὲ πολίτης,
ἀστοκασιγνήτος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτῆνανς,
ἐκστῆγεν πολεμὸν δυστήχεος, ἰοφρ' ἱκεῖθ' ἱπποῖς 535

ᾧκυας, τοὶ τοὶ ὀπίσθε μάχης ἡδὲ πτολεμοῖο
ἔεστασαν, ἡνιόχον τε καὶ ἱερματὰ ποικιλ' ἔχοντες·
τοὶ τούγε προτὶ ἑστυ φέρον βαρυὰ στοναχόντα,
τρεφόμενον· κατὰ δ' ἱαίμα νεφουτάτοφ' ἔρεψε χεῖρος. 540

τοὶ δ' ἄλλοι μαρνάντο, βῆθ' δ' ἀσβεστός οὐαῖρεν.
αἰνείας δ' ἀφαρέα καλητοριδὴν ἐποροφσας
λαίμον ἐτυπτοσ', ἐπὶ τοὶ τετραπμένον, ἰοκσυῖ δορτί·
ἐκλινθὴ δ' ἑτέρωσε καρῇ, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐαφθῆ,
καὶ κορυς· ἀμφὶ δὲ τοὶ θάνατος χυτο θυμφοραίστης. 545

ἀντιλοχός δὲ βοθῶνα, μεταστρεφθέντα δοκείσας,
οὐτας· ἐπαίτικσας· ἀπο δὲ φλεβὰ πάντσαν ἐκερσεν,
τήτ' ἀνα νῶτα θέοντσα διανπερες, ἀλχεν' ἱκανεῖ·
τὴν ἀπο πάντσαν ἐκερσεν· ἰο δ' τυπτιος ἐν κοινίῃσιν
κατῆπσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοισ' ἑταροῖσι πετασσας. 550

ἀντιλοχός δ' ἐποροφσε, καὶ αἰνυτο τευχέ' ἀπ' ὤμων,
παπταίνων· τρέφει δὲ περιστάδων ἀλλοθεν ἄλλος
οὐταδὸν σάκος εὐρυ παναῖφολον, οὐδ' ἐδυναντο
εἰσῶ ἐπιγραπτσαὶ τέρενα χροα νηλεῖ χαλκῷ
ἀντιλοχοῦ· περὶ γὰρ εἰ ποσειδάων ἐνοσίχθων 555
νέστορος ἱυῖον ἐρύττα, καὶ ἐν πολλοῖσι βελέσσιν.
οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀνευ δαίμων ἦν, ἀλλὰ κατ' αἰτοῖς
στροφαστ'· οὐδὲ τοὶ ἐνχος ἔχ' ἀτρεμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
σειόμενον ἐλελεκτο· τίτυσκετο δὲ φρεσὶν ἡῖσιν,
ἡ τεο ἀκοντίσσαι, ἡε σχεδὸν ἱορμῆθῆναι.

ἀλλ' οὐ ληθ' ἀδαμαντὰ τίτυσκομενος καθ' οὐμῖλον 560
ἀσιαδὴν, ἵος τοὶ οὐτὰ σάκος μέσον ἰοκσυῖ χαλκῷ,
ἐγγυθεν ἱορμῆθεν· ἀμειννώσεν δὲ τοὶ αἰχμὴν
κυφανοχαῖτα ποσειδάων, βήτοτο μεγῆρανς.

καὶ τὸ μὲν αἰτοῖς ἐμῆν', ἵωστε σκῶλος πυρὶ καῖστος, 565
ἐν σάκει ἀντιλοχοῖο, τὸ δ' ἱημισυ κεῖτ' ἐπὶ γαῖης·

ἀπς δ' ἑταρῶν εἰς γέθνος ἐχάσσετο, κηρ' ἀλεγεινῶν·
μῆριονης δ' ἀπιοντα μεθεσπομενος βάλε δορτί
αἰδοῖων τε μέσηγυ καὶ οὐφαλοφ'· ἐνθα μάλιστα 570

γίγνεται ἀρεῖς ἀλεγεινὸς οὐδ' αὐροῖσι βροτοῖσιν·
ἐνθα τοὶ ἐνχος ἐπηγσεν· ἰο δ' ἑσπομενος, περὶ δορτί
ἡσπαιρ', ἵως ἵοτε βῶς, τόντ' ὀρεσι βοῖκοιοι ἀνδρες
ἑλθασιν οὐκ ἐβελοντα βιῇ δῆσαντες ἀγοντίν· 575

ἵως ἰο τυπενς ἡσπαιρε μινυνθα περ, οὐτὶ μάλᾳ δὴν,
ἰοφρα τοὶ ἐκ χροῦς ἐνχος ἀνεσπασατ' ἐγγυθεν ἐλθων
ἱηρως μῆριονης· τὸν δὲ σκοτός ὅσσ' ἐκαλυπτεν. 575

δαίτυρον δ' ἑλένος χσιφῆ· σχεδὸν ἡλασε κορσὴν
θρεφικῷ, μεγαλῷ, ἀπο δὲ τρυφαλείαν ἀραγσεν·

Hom.

U

ἦ μὲν ἀποπλανχθέντσα, χαμαὶ πέσε· καὶ τὶς ἀχαιῶν N
 μαρναμένων μετὰ ποδσὶ κυλινδομένην ἐκομισσεν·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νυκὶς ἐκαλυπτοσεν. 580
 ἀτρεΐδην δ' ἀχὼς τέλλε, βοὴν ἀγαθὸν μενελάων·
 βῆ δ' ἐπαπειλήσαντς τέλεον ἡρώεϊ γανάκτι,
 τοκσὺ δορυ κραδῶν· τὸ δὲ τοκσόφῳ πηχὺν ἀνέτελεν.
 τῷ δ' ἀρ' αἰμαρτήτην, τὸ μὲν ἐνχεῖ τοκσοῦσεντι
 τίτετ' ἀκοντισσάει, τὸ δ' ἀπὸ νευρῶν οἴστῳ· 585
 πριαμίδης μὲν ἐπεῖτα κατὰ στήθος βάλεν τίτῳ
 θωρηκὸς γυάλων, ἀπὸ δ' ἐπτάτο πικρὸς οἴστος.
 ὥς δ' ἐπ' ἀπὸ πλατύος πτωφὸς μεγάλῃν κατ' ἀλοφὴν
 θρώσκωντιν κυάμοι μελανοχρῶς, ἢ ἐρεβινθοί,
 πνοῇ τυπο λίγυρῃ καὶ λικμητήρως ἐροῇ· 590
 ὥς ἀπὸ θωρηκὸς μενελάφῳ κυδδαλιμοφῷ
 πολλὸν ἀποπλανχθεὺς, τέκας ἐπτάτο πικρὸς οἴστος.
 ἀτρεΐδης δ' ἀρὰ χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς μενελάος,
 τὴν βάλεν, ἣν ῥ' ἐχε τοκσὸν τεύχεσυν· ἐν δ' ἀρὰ τοκσῷ
 ἀντικρὺς διὰ χεῖρος ἐλήλατο χαλκίῳ ἐνχος. 595
 ἀπὸ δ' ἐταρῶν εἰς γένος ἐχάσσετο, κηρ' ἀλφειῶν,
 χεῖρα παρακρεμασάντς· τὸ δ' ἐφέλετο μείλιον ἐνχος·
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χεῖρος ἔρυσεν μεγαθύμος ἀγῆνωρ,
 αἴτην δὲ γσυνεδῆσεν τεύστροφῷ ὀφίος αἰωτῷ,
 σφενδονῇ, τὴν ἀρὰ τοῖς θεραπῶν ἐχε ποίμενι λαφῶν. 600
 πειθσάνδρῳ δ' ἴθυσ μενελάφῳ κυδδαλιμοφῷ
 ἦε· τὸν δ' ἀγὲ μοῖρα κακὴ θανάτοφῳ τέλοσδε,
 σοί, μενελάε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δαΐοιότητι.
 τοῖ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἀτρεΐδης μὲν ἀμαρτε, παρὰ δὲ τοῖς ἐτραπέτ' ἐνχος· 605
 πειθσάνδρῳ δὲ σάκος μενελάφῳ κυδδαλιμοφῷ
 οὐτάσεν, οὐδὲ διὰ προδυνῆσατο χαλκὸν εἰλασσαι·
 ἐσχέθε γὰρ σάκος ευρυ, κατεκλασθῆ δ' ἐνὶ καλῷ
 ἐνχος· τὸ δὲ φρεσὶν ἦσ' ἐχάει, καὶ ἐτέλετο νίκη·
 ἀτρεΐδης δὲ, ἔρυσσάμενος χσιφὸς ἀργυροῖηλον, 610
 ἱαλτ' ἐπὶ πειθσάνδρῳ· τὸ δ' ἐπ' ἀσπίδος τέλλετο καλὴν
 ἀγσινὴν τεύχεα, ελαιῖνῳ ἀμφὶ πελεκῶ,
 μακρῷ, τεύχεσιστῷ· ἱάμα δ' ἀλλήλων ἐφίκεσθην.
 ἦτοι τὸ μὲν κορυθὸς φάλον ἤλασεν· ἱπποδάσειως
 ἀκρον τυπο λοφὸν αἴτεν· τὸ δὲ προσίοντα, μετώπον, 615
 ἑρίνος ὑπερ πυμάτης· λακε δ' ὅσπερ, τῷ δὲ τοῖς ὅσπερ
 παρ ποσὶν αἰματοῦντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
 ἰδνωθῆ δὲ πέσων· τὸ δὲ λακὸς ἐν στήθεσσι βαινῶν,
 τευχεὰ τ' ἐκσενάρικσε, καὶ εὐχομένος ἔειπε ἦνδα·
 λείπσετε θνὴν ἰοτῷ γε νάφας δαναῶν ταχυπόων, 620
 τροφὰς ὑπερφιάλοι, δδαινὴς ἀκορητοὶ αἰυτῆς·
 ἀλλῆς μὲν λωβῆς τε καὶ αἰσχρὸς οὐκ ἐπίδεες· 622
 ὥς ἔειπὼν, τὰ μὲν ἐντὶ ἀπὸ χροὸς αἰματοῦντα· 640

ψυλῆσανς, ἑταροῖσ' εἰδῶς μενελαῖος ἀμυγμων
αἴτος δ' αἶτ' ἐκσάφτις ἰων προμαχοῖσιν ἐμιχθή.

εἴθα τοι ἥϊος ἐφάλτο πυλαίμενεος βασιλῆος
ταρπαλίων, ἵος πατρί φιλῶ ἵετο πολεμικῶν
ἐς τρώην, οὐδ' αἴτις ἀφικετο πατρίδα γαίαν·

645

ἵος ρα τοτ' ἀτρεψίδαφο μέσον σάκος οὐτ' αὖ δαρῖ
ἐνυθῆεν, οὐδε δια προ δυνῆσατο χαλκὸν ἐλασσαι·
ἀπς δ' ἑταρῶν εἰς ἑθνος ἐχάδ' αὖτο, κηρ' ἀλεΐειναι,
παντοσε παπταίνων, μὴ τις χροα χαλκῷ ἐπαρῇ.
μῆριον δ' ἀπιοντες ἵτεε χαλκῆρε' οἷστον·

650

καὶ ρ' ἐβαλε γούτον κατὰ δεχσίον· αἶταρ οἷστος
ἀντικρυς κατὰ κυστὴν ὑπ' ὅσπεον ἐκσεπερῆσεν.
ἰδδομένοσδε κατ' αἶθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων
θυμὸν ἀποπνέων, ἵωσθε σκωληκὸς ἐπὶ γαίῃ

655

καί τοι ταβενς· ἐκ δ' ἱαίμα μελαιν ρέει, δένε δὲ γαίαν.
τοσ δὲ παρὶς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοφ' ἐχολᾷθη·
χσεῖνος γὰρ τοι εἴην πολυσὶν μετὰ παφλαγονέσιν·
τοφ' ἵογε χωόμενος προΐτεε χαλκῆρε' οἷστον.

660

ἦν δὲ τις εὐχῆν' ὥρ, πολυφειδοφ' μαντίος ἥϊος,
ἱαφνέος τ', ἀγαθὸς τε, κορινθῶδι φοικία ναιών,
ἵος ρ' ἐϋφειδὸς κηρ' ὀλοφῆρ, ἐπὶ νάφος ἐβαινεῖν·
πολλάκι γὰρ τοι εἴδ' αὖτε γερῶν ἀγαθὸς πολυφειδός,
νοσφῶ ὑπ' ἀργαλεῇ φθίσθαι τοῖσ' ἐν μεγάροισιν,
ἡ μετ' ἀχαιῶν νάφειν ὑπο τρώεσσι δαμῆναι.

665

τον βαλ' ὑπο γναθμοφ' καὶ ὄφ' αὖτος· ὥκα δὲ θυμὸς
ἔχ' ἀπο μελῶν, στύγερὸς δ' ἀρα μὲν σκάτος ἑλλεν.

668

671

ἵως τοι μὲν μαρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοφ'·
ἑκτωρ δ' οὐκ ἐπεπύθτο δι' ὅφ' αὖτος, οὐδε τί φειδεῖν,

675

ἵοτι ρα τοι νάφειν ἐπ' ἀριστερὰ δαΐσοντο
λαοὶ ὑπ' ἀργείων· ταχὰ δ' ἀν καὶ κυδὸς ἀχαιῶν
ἐπλετο, τοῖος γὰρ γαῖητοχὸς ἐνοσίγαιος
ᾧ τρυφ' ἀργείοφ, πρὸς δὲ σθένει αἴτος ἀμύνειν·
ἀλλ' ἑχεθ', ἥ τα πρῶτα πυλᾶς καὶ τείχος ἐστάλτο,
ἱρῆγ' αὖτο δακνῶν πυκινὰς στίχας ἀσπίσταφ.

680

αἶφ' αὖτος δ' οὐκετὶ παντὰν, ἵο φίλῆος ταχὺς ἥϊος,
ἵστατ' ἀπ' αἰφάντος τελαμωνίωφ, οὐδ' ἡβαιον·

701

ἀλλ' ἵωσ' ἐν νείῳ βόει φοῖνοπε πηγτὸν ἀροτρον,
φειδὸν θυμὸν ἑχόντε, τίταινετον· ἀμφὶ δ' ἀρα σφιν
πρυμνοῖσιν κεραεσὶ πολὺς ἀνακηκίει ἱδρῶς·

705

τῷ μὲν τε δ' αὖτος οἶον ἐϋχέσυνον ἀμφὶς ἐργεῖ
ἵεμενω κατ' ἀφολκᾶ, τεμει δὲ τε τέλσον ἀφ' ὅφ' αὖτος·
ἵως τῷ παρβεβαῶντε μαλ' ἵεστασαν ἀλλήλοισιν.
ἀλλ' ἥτοι τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
ἀλλοὶ ἵεπονθ' ἑταροὶ, τοὶ τοὶ σάκος ἐκσεδεχόντο,
ἵωσ' αὖτε μὲν καμάτος τε καὶ ἱδρῶς γούφ' αὖτος ἵκοιτο.
οὐδ' ἀρα φίλῆαδῃ μεγάλῃτορι λοκροὶ ἵεποντο·

710

ου γὰρ σφιν σταδιῇ ἱσμινῇ μιμνε φίλον κειρ· N
 ου γὰρ ἔχον κορυθὰς χαλκῆρας ἱπποδάσυνας, 715
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας τευκυκλούς καὶ μείλινα δούρα·
 ἀλλ' ἀρα τοῖσιν καὶ εὖστροφῷ οἷος ἀτατῶ
 φίλῳ εἰς ταμ' ἔποντο πεποιθότες· τοῖσιν ἐπεὶ
 τάρφεα βάλλοντες τρώων φρήγνυντο φαλαγγας.
 ὃν ῥα τοῦ' οἱ μὲν προσθε, σὺν ἐντεσὶ δαιδαλεοῖσιν,
 μαρνάντο τρώεσιν τε καὶ ἑκτορι χαλκοκορυστῇ· 720
 τοὶ δ' ὀπίθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· οὐδὲ τι χαρμῆς
 τρώες μιμνήσκοντο· συνεκλόνον γὰρ οἷστοι.
 ἐνθα κε λευγαλεὺς νάων ἀπο καὶ κλισιάων
 τρώες ἐχώρησαν προτὶ φίλῳ ἀνεμοεντσαν,
 εἰ μὴ πολυδάμανς θρασὺν ἑκτορ' εἴεσκε παραστάνς· 725
 ἑκτορ, ἀμύχανος ἐσσι παραφρήτοισι πίθεισθαι.
 τοῖσιν καὶ τοὶ περιδῶκε θεὸς πολεμῆϊα φέργα,
 τοῖσιν καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιδόμεναι ἀλλαν·
 ἀλλ' οὕτως ταῦτα πάντα δύνῃσαι αὐτὸς τελεσθαι· 730
 ἀλλῶ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα φέργα· 732
 ἀλλῶ δ' ἐν στήθεσσι· ἐτίθει νοῦον ευρυοπα δόσεις 733
 ἐσθλόν, τοῦ δὲ τε πολλοὶ ἐπαφρίσκοντ' ἀνθρώποι. 735
 αὐτὰρ ἐγὼ φέρω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἀρίστα·
 πάντῃ γὰρ σὲ περὶ στέφανος πολεμοῖο δέδῃεν·
 τρώες δὲ μεγαθυροί, ἐπεὶ κατὰ τείχος ἐβῆσαν,
 τοὶ μὲν ἀφίσταντι γούν τευχέσιν, τοὶ δὲ μαχόνται
 παφροτεροὶ πλεονεσι, κεδασθέντες κατὰ νάσας.
 ἀλλ' ἀναχάσσεσθαι καλὸν ἐνθάδε πάντας ἀριστοῖς· 740
 ἐνθεν δ' ἂν μάλα πάντας ἐπιφρασσάμεθα βούλην·
 ἢ κεν ἐνὶ νάεσσι πολυκλέφεσσι πέσωμεν,
 αἰ κ' ἐβλήητι θεὸς δομεναὶ κρατος, ἢ κεν ἐπεὶ
 παρ νάων ἐλθοίμεν ἀπημονες· ἢ γὰρ ἐγὼ γε 745
 ὀδιδῶ, μὴ το χθιδὸν ἀποστήσανται ἀχαιοὶ
 χρεὸς, ἐπεὶ παρὰ νάεσιν ἀνὴρ ἀφάτος πολεμοῖο
 μιμνέει, τὸν οὐκέτι πανχὺ μάχης σχήσεσθαι οἶσιν.
 ὥς φάτο πολυδάμανς· ἔα δὲ ἑκτορι μύθος ἀπημων· 748
 καὶ μὴ φῶνθ' ἔπειτα πτερόεντα προσῆλθε· 750
 πολυδάμαν, σὺ μὲν αὐτοῖς ἐρυκακε πάντας ἀριστοῖς·
 αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἰμι, καὶ ἀντία πολεμοῖο·
 αἰψά δ' ἐλευθόμαι αὐτίς, ἐπὶν τεῦ τοῖσ' ἐπιτήλῳ.
 ἦ ῥα, καὶ ἱορμῆθ' ὀρεῖ νιφοντὶ γέλοικας,
 κεκλήγας, διὰ δὲ τρώων πέτετ', ἠδ' ἐπικουραν. 755
 τοὶ δ' ἐς πανθοφίδην ἀγαπήνορα πολυδάμαντα
 πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ ἑκτορὸς ἐκλύον αὐτὸν.
 αὐτὰρ τὸ δαίφρονον τε, βίην θ' ἐλενοῖο Γανυκτοῦ,
 ἀσιαδὴν τ' ἀδάμαντα, καὶ ἀσίου τυρτακοῦ τῆτον,
 φοῖτα· ἀνα προμαχὸς διδόμενος, εἰ ποτ' ἐφευροί· 760
 τοῖς δ' ἐντὸς οὐκέτι πανκῶν ἀπημονας, οὐδ' ἀολέθροισι·

- αλλ' τοι μιν δη, νῆσιν ἐπὶ πρυμνήσιν ἀχαιῶν,
 χερσιν ὑπ' ἀργείων κέατο πούργας ὀλεσάντες·
 τοι δ' ἐν τειχεῖ εἰσαν βεβλήμενοι, οὐταμένοι τε.
 τον δὲ ταχ' ἔειρε μάχης ἐπ' ἀριστερά δακρυόεντος
 δίφον ἀλεξάνδρον, ἑλენης ποσὶν ἤυκομοιο,
 θαρσύνονθ' ἐταροῖς, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 ἀνχαιοὶ δ' ἵσταμενός προσέφη αἰσχροῖσι γέπεσσιν·
 δυσπαρί, γείδος ἀριστε, γυναιμανες, ἡπεροπέτα!
 ποο τοι δαίφοβος τε, βίη θ' ἐλενοιο γανакτος,
 ἀσιαδης τ' ἀδαμανς, ἡδ' ἀσιος ἑρτακοῖ υἱος;
 ποο δὲ τοι θρυόνεις; νῦν ὤλετο παντσα κατ' ἀκρης
 γίλιος αἰπυιῇ· νῦν τοι σας αἰπὺς ὀλεθρος.
 τον δ' αἶψα προσέειπεν ἀλεξάνδρος θεοφειδης·
 ἑκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς αἰτίον αἰτιασθαι,
 ἀλλοτε δὴ ποτε μάλλον ἐροῖσαι πολεμοιο
 μελλ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμε πανπαν ἀαλκιδ' ἐγῆνατο μητηρ·
 ἐκς τοιο γὰρ παρὰ νῆσιν μάχην ἡγήρας ἑταιρων,
 ἐκ τοιοῦθ' ἐνθαδ' εὐντες ἱομιλῆομεν δαναοῖσιν
 νωλεμεως· ἑταροὶ δὲ κατεκταθεν, τοῖς συ μεταλλάξ.
 οἷο δαίφοβος τε, βίη θ' ἐλενοιο γανакτος,
 οἰχεσθον μακρῆσι τετυπμενω ἐνχειῆσιν,
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φονον δ' ἡμῦνε κρονίω.
 νῦν δ' ἀρχ', ἱοπῇ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 ἡμεες δὲ μεμαῶτες ἱαμ' ἑπσομεθ', οὐδε τι φημι
 ἀλκης δεῖσσεσθαι, ἱοση δύναμις γε παρεστίν·
 παρ δύναμιν δ' οὐκ ἐστὶ καὶ ἐσσυμενον πτολεμίδεσεν.
 ἱως ἑσπων, παρεπειθεσεν ἀδελφεοιο φρενας ἡρας·
 βαν δ' ἱμεν, ἐνθα· μάλιστα μάχη καὶ φυλῶσις ἦεν,
 ἀμφὶ τε κερβιονην, καὶ ἀμῦμονα πολυδαμάντα,
 φαλκην, ὀρθαιον τε, καὶ ἀντίθεον πολυφοίτην,
 παλμυν τ', ἀσκανιον τε, μαρυν θ' υἱ' ἱπποτίφωος·
 τοι ρ' ἐκς ἀσκανης ἐριβῶλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἦοι τῇ προτερῇ· τότε δὲ δσεῖς ὤρσε μάχεσθαι.
 τοι δ' ἱσαν, ἀργαλεων ἀνεμων ἱαταλαντοὶ ἀτῆλλῃ,
 ἱη ρα θ' ὑπο βροντῆς πατερος διος εἰσι πέδονδε,
 θεσπεσιῶ δ' ἱομαδῶ ἱαλι μισγεται, ἐν δὲ τε πολλὰ
 κυμματα παφλαδσόντα πολυφλοισβοιο θαλασσης,
 κυρτα, φαληριαόντα, προ μιν τ' ἀλλ', αἶταρ ἐπ' ἀλλὰ·
 ἱως τρεῖς προ μιν ἀλλοὶ ἀρῆροτες, αἶταρ ἐπ' ἀλλοὶ,
 χαλκῶ μαρμαῖροντες ἱαμ' ἱηγεμονεσ' εἰποντο.
 ἑκταρ δ' ἱηγετο, βροτολογίῳ γείσφος ἀρεῖ,
 πριαμίδης· προ ἑθεν δ' ἱεχεν ἀσπίδα παντοσε γείσφην,
 ἱρῖνοῖσιν πυκινῇ· πολλὸς δ' ἐπελῆλατο χαλκος·
 ἀμφὶ δὲ τοι κροταφοῖσι φαφεινῇ σείετο πηληκς.
 παντῇ δ' ἀμφὶ φαλλανγας ἐπειρατο προποδίδσων,
 εἰ πως τοι γείσσειαν ἱπασπίδια προβιβῶντι.

N

765

770

775

780

785

790

795

800

805

807

νεστορα δ' οὐκ ελαθεν ἰθαχῇ, πίνοντα περ ἐντῆς,
ἀλλ' ἀσκληπιαδὴν ἔπεια πτέροντα προσῆυδα·

H

φραδσεο, δίφε μαχαῖον, ὅπως ἐστὶ ταδε ἔργα·
μειδῶν δὴ παρὰ νᾶσι βοῇ θαλαρῶν αἰδῶων.

5

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πίνε καθήμενος αἰδοῖα φοῖνον,
εἰς τὸ κε θερμὰ λοφेत्रα τεῦκλοκαμος ἑκαμῆδῃ
θερμῇνῃ, καὶ λοφῆ ἀπο βροτον ταιματοσντα·
αἴταρ ἐγὼν εἴδων, ταχὰ ἔειδομαι, ἐς περιώπην.

ὣως ἔσπων, σάκος ἔαλλε τετυχημένον ἰσῖος ἑλεφο
κειμένον ἐν κλισίῃ, θρασυμῆδεος ἱπποδαμοῖο,
χαλκῷ πανφαῖνον· τὸ δ' ἔσχε' ἀσπίδα πατρὸς ἑλεφο.
ἔαλλετο δ' ἀλκιμον ἐγχος ἀκαχμένον ἰοκυσὶ χαλκῷ·
στῆ δ' ἐκτος κλισίης, ταχὰ δ' εἶδε ἔργων αἵτιες,
τοῖς μὲν ορίνομενοῖς, τοῖς δὲ κλονέοντας σπῖσθεν
τροφᾶς ὑπερθυμοῖς· ἐρερίκτο δὲ τειχὸς ἀχαιῶν.

10

15

ὣως δ' ὅτε κορυφῇ πελαγὸς μέγα κυματι κωφεῷ,
ῥοσσομένον λυγρῶν ἀνεμῶν λαιπσηρα κελευθα
αἴτως, οὐδ' ἀρὰ προπρὸ κυλινδεται οὐδ' ἑτεροσσε,
πρὶν τίνα κεκρίμενον καταβήμεναι ἐκ δῖος οὐραν·
ὣως τὸ γέρον ἱορμαίνε, δαΐδομενος κατὰ θυμὸν
διχθαδί· ἡ μὲθ' ομίλῳ ἰοὶ δακῶν ταχυπόλων,
ἦε μετ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
ἰῶδε δὲ τοὶ φρονέοντι δόασσάτο κερδίων εἶναι,
βῆναι ἐπ' ἀτρεΐδῃ. τοὶ δ' ἀλλήλοῖς ἐναγίδσον,
μαρναμένοι· λάκε δὲ σφί περὶ χροὶ χαλκὸς αἰετὶς
νυσσομένων χσιφῶσιν τε καὶ ἐνχέσιν ἀμφιγυοῖσιν.

20

25

νεστορὶ δὲ γυνυβλήντο διωτρεφῆες βασιλεῖες
παρ νᾶων αἰοντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
τόν καὶ φῶνῃσας προσεφῆ κρείων ἀγαμέμνων·

28

41

ὦ νεστορ νηλεΐαδῃ, μέγα κυδὸς ἀχαιῶν,
τίπτε λιπῶν πόλεμον φθίσῃνορα δευρ' ἀφικανεῖς;
ᾔδειδά, μὴ δὴ μοι τέλεσῃ ἔπος ὀβριμὸς ἑκταρ,
ὣως ποτ' ἐπὶ πειλήσεν ἐνὶ τροφῇ ἀγορέων,
μὴ πρὶν παρ νᾶων προτι ἱλδῖον ἀπονεσθαι,
πρὶν πυρὶ νᾶας ἐνιπρηθῆαι, κτῆναι δὲ καὶ αἴτοῖς.
κεῖνος τῶς ἀγορέε· τὰ δὲ νῦν πάντα τέλεσται.

45

ὦ ποιοὶ! ἡ ρὰ καὶ ἄλλοι τεῦκνημίδες ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ βαλλόνται ἐρωὶ χολόν, ὥσπερ ἀχιλλεὺς
οὐδ' ἐθέλοντι μαχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νᾶεσιν!

50

τόν δ' ἤμειβετ' ἐπεὶ γερηνὸς ἱπποτα νεστωρ·
ἡ δὲ ταῖτα γ' ἱετοῖμα τετευχάται, οὐδὲ κεν ἄλλως
δοσεῖς ὑπὸ σὺβρεμετῆς αἴτος παρατεχτῆναιτο.

55

τειχὸς μὲν γὰρ δὴ κατερῆριπεν, ὥς ἐπεκῆμεν,
ἀφρῆγτον νᾶων τε καὶ αἴτων ἑλδᾶρ εἰσεσθαι·
τοὶ δ' ἐπὶ νᾶσι θυῇσι μαχὴν ἀλίσαστον ἑχόντιν
νώλεμες· οὐδ' ἀν' ἐτι γνοίης, μάλα περ σκαπιάδων,

τοποτερωθεν ἀχαιοὶ ορίσμενοι κλονέονται·
 τῶς ἐπιμύς κτεινόνται, αὐτῇ δ' οὐρανον ἵκει.
 ἡμεῖς δὲ φραδσωμένῳ, ἵππῳ ἐσται ταδε φέρην,
 εἰ τι νοός ρεῦσει· πολέμον δ' οὐκ ἀμμε κελίεω
 θυμῶναι· οὐ γὰρ πῶς βεβλήμενον ἐστὶ μαχεσθαι.

Ξ

60

τὸν δ' αἶψα προσέειπε Γαῖακς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 νέστορ, ἐπειδὴ νῆσιν ἐπὶ πρυμνῇσι μαχόνται,
 τείχος δ' οὐκ ἐχράσμε τετυχημένον, οὐδὲ τι τάφρος,
 ἣ ἐπὶ πολλ' ἐπαθὼν δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 ἀβρήγτον νῆων τε καὶ αἰτῶν ἑλῖαρ ἐσεσθαι·

65

τοῖσ' αὖ ποῦ δι' ἡμελλεὶ ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 νῶνυμνοῖς ἀπολεσθαι ἀπ' ἀργεὸς ἐνθαδ' ἀχαιῶς.
 φοῖδα μὲν γάρ, τότε προφρων δαναοῖσιν ἀμύνην·
 φοῖδα δὲ νῦν, τότε τοῖς μὲν τόμῳ μακαρεσσι θεοῖσιν
 κυθδαίν', ἡμετέρων δὲ μένος καὶ χεῖρας ἐδήσεν.

70

ἀλλ' ἀγέθ', ὥς ἂν ἔγων ἴεσπῳ, πειθόμεθα πάντες·
 νῆας, ἵππῳ πρῶται φερέμεναι ἀνχὶ θαλάσσης,
 ἔλκωμεν, πάντας δὲ φερύσομεν εἰς ἑλάνθ' ἰθάλην·
 τυπτοὶ δ' ἐπ' εὐναῶν ἱερμίσσομεν, εἰς τὸ κεν εὐθὺς
 νυκτὶ ἀβροτῇ, ἣν καὶ τῇ ἀποσχόνται πολέμοιο
 τροφῆς· ἐπεὶ δὲ κεν φερύσμεθα νῆας ἱπποπόδας.

75

οὐ γὰρ τις νέμεσις φύγειεν κακόν, οὐδ' ἀνα νυκτῇ.
 βέλτερον, ἵος φεύγων προφυγῇ κακόν, ἢ ἐλάνθ' ἰθάλην.

80

τὸν δ' αἶψα ὑπεδρεῖναι πρὸς ἐφ' ἡμῶν πολυμήτις ἰδοῦσας·
 ἀτρεΐδην, ποῖον σε ἴεσπῳ φύγειν ἱερμίσσομεν;
 ὀλομέν', αἰὲν ὄφελ' ἀφεικέλιον στρατὸν ἄλλοον
 σημαίνειν, μὴδ' ἀμμι ἱκανοῖσιν τοῖσιν ἀρὰ δούλῳ
 ἐκ νεότητος ἐδόκε καὶ ἐς γῆρας τολμύειεν
 ἀργαλέοις πόλεμοις, ἵππῳ φθιόμενθα ἱερμίσσομεν.

85

τοῖσ' αὖ δὴ μεμονῶς τροφῶν πολλὴν εὐρυαγυίαν
 κατλείπουσεν, ἵος ἱερέων οἰδοῦμεν κακὰ πολλὰ;
 σιγάς, μὴ τις ἐπ' ἄλλος ἀχαιῶν τοῖσιν ἀκούσῃ
 μῦθον, τὸν οὐ κεν ἀνὴρ γὰρ διὰ στόμα πάντων ἀγοιτο,
 ἵππῳ ἐπιστάτω τῇσι φρεσὶν ἀρτία βαδίσεν,
 σκηπτοτοχὸς τ' εἴη, καὶ τοὶ πειθόμενοι λαοὶ
 τοσοῖδ', ἵππῳ σὺ μετ' ἀργείοισι ἱκανοῖσιν.

90

νῦν δὲ σεῖ' ὠνόσασμεν πανχὺ φρονέας, τοῖον ἐφείπεις·
 ἵος κελαι, πόλεμοιο συνέστατος καὶ αὐτῆς,
 νῆας ἱερμίσσομεν ἑλάνθ' ἰθάλην, ἵππῳ ἐπὶ μάλλον
 τροφῇ μὲν εὐχὰ γενήται, ἐπικρατέοντι περ ἐντῆς·
 ἡμῖν δ' αἰπὺς ὀλέθρος ἐπὶ τῇ· οὐ γὰρ ἀχαιοὶ
 σχήσοντι πόλεμον, νῆων ἑλάνθ' ἱερμίσσομεν,
 ἀλλ' ἀποπαττανεόντιν, ἐφείποντι δὲ χαρμῆς.
 ἐνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται, ὀρχαμε λαόν.

100

τὸν δ' ἡμῖν βεῖ· ἐπεὶ δὲ Γαῖακς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 ὡς ἰδοῦσε, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνὶ πῇ

- ἀργαλεῇ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἔγων ἀέκωντας ἀναγὰ
 νάφας ἱεῦσελμοῖς ἱαλαδ' ἱελκαμέν τῆσας ἀχαιῶν· 105
 νῦν δ' εἴη, ἵος τῆσδε γ' ἀμεινονα μῆτιν ἐνίσποι,
 ἣ νείος, ἥ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν ἀσμενῶ εἴη.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέεσπε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
 ἐγγυς ἀνὴρ, οὐ δὴθὰ ματέεσομεν, αἱ κ' ἐθέλητε 110
 πειθεσθαι· καὶ μὴ τι κοτῶ ἀγασθηθεῖ ἱεκάστος,
 ἱοῦνεκα δὴ γενεῇφι νείωτατος ἦμι μεθ' ὑμῖν·
 πατὴρ δ' ἐκς ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι. 113
 πορβεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμυῖμονες ἐκστεινόντο, 115
 ῥοῖκεον δ' ἐν πλεῖρῶνι, καὶ αἰπιυνὴ καλυδῶνι,
 ἀγχιος, ἠδὲ μελαῖος, τρίτατος δ' ἦν ἱπποτὰ ῥοῖνεῖς,
 πατὴρ ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἐκστόχος αἴτων.
 ἀλλ' ἰο μὲν αἴτωθ' ἐμῆνε, πατὴρ δ' ἐμὸς ἀργεὶ ἐνασθή,
 πλανχθένης· ἴως γὰρ ποὺ δσέῃς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120
 ἀδρηστοῖο δ' ἐγῆμε θυγατρῶν, ναιε δὲ δῶμα
 ἱαφνειὸν βιότοτο, ἱαλὶς δὲ τοὶ ἦσαν ἀροῖραι
 πυρροφοροὶ, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὀρχατοὶ ἀμφίς,
 πολλὰ δὲ τοὶ προβατ' ἐσκέ· ἐκεκαστο δὲ πάντας ἀχαιῶς 125
 ἐνχεῖν· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκοῖμεν, ἴως ἔτεον περ.
 τῶ οὐκ ἀν με γένος γε κακὸν καὶ ἀαλκίδα φάντες
 μύθον ἀτίμησαιτε πεφασμένον, τὸν χ' εὖ ἔσπων.
 δευτ' ἰομέν πολεμονδε, καὶ οὐταμένοι περ, ἀνανκῆ·
 ἐνθα δ' ἐπειτ' αἴτο μὲν ἱεχωμεθα δαΐιοιτος, 130
 ἐκ βελεῶν, μὴ ποὺ τις ἐφ' ἐλκεῖ ἱελκος ἱαρηται·
 ἄλλοις δ' ὀτρύνοντες ἐνῆσομεν, τοὶ το παρὸς περ
 θυμῷ ἦρα φερόντες ἀφίσταντ', οὐδὲ μαχόνται.
 ἴως ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρα τοὺ μαλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπιδόντο·
 βαν δ' ἰμεν, ἦρχε δ' ἀρα σφί ἱανακς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων. 135
 οὐδ' ἀλαῖοσκόπῃν ἐσχε κλυτὸς ἐνοσιγαιός,
 ἀλλὰ μετ' αἴτοῖς ἦλθε, παλαιῶ φῶτι ἱεφοικας·
 δεχσίτερην δ' ἱελε χεῖρ' ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο,
 καὶ μιν φῶνθησας ἱεπτα πτεροέντα προσῆυδα·
 ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ ποῖ ἀχιλλεὸς ὀλοφὸν κῆαρ 140
 γῆθει ἐν στήθεσσι, φόνον καὶ φυδσαν ἀχαιῶν
 δερκομενῶ· ἐπεὶ οὐ τοὶ ἐνὶ φρενέσιν οὐδ' ἠβαιαί.
 ἀλλ' ἰο μὲν ἴως ἀπολοῖτο, θεὸς δὲ ἱε σιφλωσειεν!
 σοὶ δ' οὐκ ἔω μαλα πᾶνχυ θεοὶ μακαρεῖς κοτεόντιν·
 ἀλλ' ἐτι ποὺ τρώων ἱεγητορες, ἠδὲ μέδωντες, 145
 εὐρυ κονίσσοντιν πεδῖον· σὺ δ' ἐποπτεῖσαι αἴτος
 φευγόντας προτὶ ἱαστυ νάφων ἀπο καὶ κλισιαῶν.
 ἴως ἔσπων, μεγ' αἴυφεν, ἐπεσσυμένος πεδῖοτο.
 ἱοσον δ' ἱεννεαχιλοὶ εἰῖαχον, ἣ δεκάχιλοι
 ἀνέρες ἐν πολεμῷ, εἰδα γσυναγοντες ἀρεῖος· 150
 τοσσην ἐκ στήθεσφι ῥοπα κρεῖων ἐνοσιχθῶν
 ἱῆκεν· ἀχαιοῖσιν δὲ μεγὰ σθένος ἐνβαλ' ἱεκάστῳ. 151

τηρη δ' εβειδε χρυσόθρονος οφθαλμοισιν	153
τον μιν κοιπνύσαντα μάχην ανα κνίδιανειραν	154
αίτοκασιγνήτον και δαίερ', εχαιρε δε θυμῷ	155
δοῖνα δ' ἐπ' ακροτάτης καρφης πολυκιδάκτος ιδης	
τημενον εβειδε· στυγερὸς δε τοι σπλετο θυμῷ.	
μερμηρηικσε δ' επεστα βοδῶπος ποτνια τηρη,	160
τοπως εκσταπαφειτο διος νων αοχτοχοδο·	
τηδε δε τοι κατα θυμον αριστη εφαινετο βουλα,	
ελθεμεν εις ιδην, τοῦ στυναντσαν ταδ' αἴτην,	
ει πως τιμῆραιτο παραδραθεν φιλοτητι	
ἤν' χροῖν, τῷ δ' κωπον ακηρονα τε χλειαρον τε	165
χεῖρ' ἐπὶ βλεφαρεισιν, δε φρεσι πενκαλμῆσιν.	
βη δ' ιμεν ες θαλαμειν, τον τοι φίλος τυιος ετευχεν	
τηφαιστος, πικνας δε θυρας σταθμῆσιν επῆρσεν	
κλειδι κροσση· την δ' ου θεος αλλος αν εῖγεν.	
ενδ' τηγ' εισελθοντσα, θυρας επεβῆκε φαεινας.	170
ανβροσιη μιν πρῶτον απο χροος τιμεροσντος	
λοφματα παντα καθῆρον, αλειψαστο δε λιπ' ελαιῷ,	
ανβροσιφ, τεδανῷ, το ρα τοι τοδυεωμενον ἦεν	
τοο και κινυμενο διος προτι χαλκοβατες δῶ,	
εντης ες γαιαν τε και ουρανον ἵκετ' αἰυτμη.	175
τῷ ρ' τηγε χροα· καλαν αλειψαμενη, ιδε χαντας	176
πεκασαμενη, χερσι πλοκαμοῖς επλεκε φαεινοῖς.	178
αμφι δ' αρ' ανβροσιον τεσων τεσῶν, ον τοι αἴνην	
εχσυφ' ασκησαντ', ετιβες δ' ενι δαιδαλα πολλα·	
χρυσειῆς δ' εντετῆσι κατα σθηδος περονῶτο.	180
δσασατο δε δσωνη τεσων τεσῶν θυσανοισ' αραρυιαν,	
εν δε τ' αρ' ερματ' εῖηκεν τεῦτρητοισι λοβοισιν,	
τριγληνα, μοροσντα· χαρις δ' απελαμπετο πολλη.	
εῖρηδεμνῷ δ' εφυκερῶ εκλυπτατο διφα θεαῶν,	185
καλῷ, νηγατεῷ· λεφκον δ' ἦν, ἥελιος τως.	
ποδοι δ' τυπο λοπαρεισιν εδησατο καδλα πεδιλα.	
αἴταρ επειδη παντα περι χρο' εῖηκατο κοσμεν,	
βη ρ' ιμεν εκ θαλαμειο· καλεσσαμενη δ' αφροδιτην,	
των αλλων ακανυδα θεων, προς μυθον εἰσπεν·	190
η ρα νυ μοι τι πιδοιαι, φιλον· τεκος, το τι κε εσπω;	
ηε κεν αρνησαι, κοτεσσαμενη τογε θυμῷ,	
τοονεκ' εγω δαναωσι, συ δε τροφεισιν αρηγεις;	
την δ' ἡμειβετ' επεστα διος θυγατηρ αφροδιτη·	
τηρη, πρεσβα θεα, θυγατερ μεγαλο κρονοδο,	195
αυδῶ· το, τι φρονεις· τελεσαι δε με θυμῳς ανωχει.	197
την δε δολοφρονοντσα πρεσῆμδαε ποτνια τηρη·	
δος νῦν μοι φιλοτητα και τιμερον, τοῦτε συ παντας	
δαμνασαι αθανατοῖς, ηδε θνητοῖς ανθρωποῖς·	200
ειμι γαρ οπτισομενη πολυφερβο περατα γαῖης,	
απεσαν τε θεων γενεσιν, και μοιχαρμ τηδων,	

λοι μ' ἐν σφοῖσι δομοῖσιν τοῦ τρεφον ἡδ' αἰττωμένων, Ξ
 δεχσάμενοι ρεῖης, τότε τε κρονὸν ευρυποκα δάε'ς
 γαίης νερθε καθέδσε καὶ αἰτρωμένοιο θαλάσσης.
 τοῖς εἰμ' ὀπτομένη, καὶ σφ' ἀκρότα νεκρὰ λαβών· 205
 ἡδὴ γὰρ ἄνθρωπον χρόνον ἀλλήλων ἀφείχονται
 εὐνης καὶ φιλοτήτος, ἐπεὶ χάλεος ἔκπεσε βαλῆα.
 εἰ κείνῳ γε ἔπεσσι παρὰ πτεκίθοντα φίλον κέαρ
 εἰς εὐνὴν ἀνέσσαιμι ἱομένονα· φιλοτήτι,
 αἶψαι κε σφί φιλὴν τε καὶ αἰδομένην καλεομένην. 210
 τὴν δ' αἶψα προσέειπε φιλομένης ἀφροδίτῃ·
 οὐκ ἐστ', οὐδὲ γένοιτα, τέον ἔσπας ἀρνησασθαι. 212
 ἦ καὶ ἀπο στήθεσφι εὐφύσαστο κέστον τιμῶντα,
 ποικίλον· ἐνθα δὲ τοὶ θέλγεται πάντα στυγχεῖ· 214
 ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλοτήτος, ἐν δ' ἐμῶν, ἐν δ' ἰοαρκίτου,
 παρφασίς, ἡτ' ἐκλεπτοὶ νοῦν πυκὰ περ φρεσίνωντα·
 τὸν ῥα τοὶ εὐβαλε χάρις, ἔπος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὀνομαδέν· 215
 τῇ νῦν τοῖτον τιμῶντα, τέῳ ἐκατέρω κολαῖ·
 ποικίλον, ἡδ' ἐνὶ πάντα τετυχεῖται· οὐδὲ σε φημι 220
 ἀπρήκτον γε νέεσθαι, τοῖ τε φρεσὶ σῇσι μνησιν·
 τὸς φάτο· μείδῃσεν δὲ βοῶπις ποτνια ἡγήρ,
 μείδῃσαντα δ' ἐπεὶ τέῳ ἐκατέρω κολαῖ·
 ἡ μὲν εἶπε πρὸς δῶμα διὸς θυγατὴρ ἀφροδίτῃ·
 ἡγήρ δ' αἰτίκσαντο· ἔλκε γέρον ὀλυνφέο, 225
 πῖφριν δ' ἐπιβάντα, καὶ ἡμαδίην ἐρατίνην,
 σπείσας· ἐφ' ἱπποκόλων θρεφικῶν ὄρεα νύφασται,
 ἀκρότατας κορυφάς, οὐδὲ χθον' ἐμαρπτε ποδαῖν.
 ἐκς ἀθάτο δ' ἐπὶ πάντων εἶπεν ἄνθρωπον·
 λημνον δ' εἰσαφίκαυε, πόλιν θείοιο θάνατος, 230
 ἐνθ' ὑπὸ γυνυβλήτῳ, κασιγνήτῳ θανάτοιο,
 ἐν τ' ἀρὰ τοὶ φῦ χεῖρ, ἔπος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὀνομαδέν·
 τυπνε, γυναικὸς πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
 εἰ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἐκλυέες, ἡδ' ἐπὶ καὶ νῦν 235
 πείθε· ἐγὼ δὲ κε τοὶ εἶδον χάριν ἡμάτων πάντα·
 κοιμήσον μοι δῶνος ὑπ' ὀφρυσίν ὅσπερ φαίνων,
 αἶψα· ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλεχσομαι ἐν φιλοτήτι·
 δῶρα δὲ τοὶ δῶσω, καλὸν θρόνον, ἀφθιτὸν αἶψαι,
 χρυσεὸν ἡφαιστός· δὲ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυῖεν· 240
 ἀσκησάνς τευχέσει, τυτὸ δὲ θρήνυν ποσὶν ἡσται,
 τῷ κεν ἐπισχοίης λαπαροῖς ποδάς ἑλλαπτινάδων.
 τὴν δ' ἀπαμειβομένης προσεφώνεν ἡλῆμος τυπνός·
 ἡγήρ, πρεσβὰ θεῶν, θυγατὴρ μεγαλόιο προνέο,
 ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰετὸν ἀνέστην·
 ῥέφα κατευνῆσαιμι, καὶ ἀν ποταμόιο ῥέεθρα 245
 ὠκεανό, ὅσπερ γυναικὸς πάντας τετυχεῖται·
 δῶνος δ' οὐκ ἀν ἐγὼ γε κενόν· ἀσπῶν ἡμῶν,
 οὐδὲ κατευνῆσαιμι, τότε μὴ αἶψα γε κελείναι.

ἤδη γὰρ μὲν καὶ ἄλλοι εἴη ἐπινύσσεν ἐβόρῃ,
 ἡματι τῷ, τοτ' ἐκείνος ὑπερβύβρις διὸς τυιοῦ
 ἐπλεε φίλσιοθεν, τροφῶν πολλῶν ἐκσταλαπακταῖς.

Ξ
 250

ἦτοι ἐγὼ μὲν ἐλεχσε διὸς νοῦν αὐγίτοχατο
 ἡδυμὸς ἀμφιχυθεὶς· σὺ δὲ τοι κακ' ἐμῆδσας θυμῷ,
 ὀρσαντο' ἀργαλειῶν ἀνέμων ἐπὶ πόντον αἰήτας·
 καὶ μιν ἐπεῖτα καθυδ' ἰϋναίωμεν ἄπενεγκας,
 νοσφι φίλων πάντων· το δ' ἐπεγρομένος χαλεπαίνειν,
 ριπταδσῶν κατὰ δῶμα θεός· ἐμὲ δ' ἐκστόχα πάντων
 ὀσητῇ, καὶ κε μ' αἰδᾶσθαι ἀπ' αἰθέρος ἐνβάλε ποτῶ,
 εἰ μὴ νυκὶς δμητῆραι θεῶν ἐσαῶσε καὶ ἀνδρῶν·
 τὴν ἱκορὴν φεύγων· το δ' ἐπαῶσατε, χωρμένος περ·
 ἱαδσέτο γὰρ, μὴ νυκτὶ βῆθ' ἀποθυμία ἡρώοι.
 νῦν αἶ τοῖτο μ' ἀκωγῆς ἀμνηχάου ἀλλο τελεσσαι.

255

260

τὸν δ' αἶτε προσέειπε βαδῶπις ποτνία ἡρῇ·
 τυπνε, τῇ δὲ σὺ ταῖτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μανοῖσθαι·
 ἡ φῆς, ἵως τροφῆσιν ἀρηγῆμεν εὐρυπῶτα δσάν,
 ἵως ἡρακλῆος περὶ χῶσατε, παῖδες τέτοιο·
 ἀλλ' ἰθ', ἐγὼ δὲ κε τοι χαρίτων μιαν ἐκπλοτερῶν
 δῶσω οὐκίμεναι, καὶ σὴν κεκλήσθαι ἱακοῖται.

265

268

ἵως φάτ'· ἐχῆρατο δ' ἱπνός, ἀμειβομένος δὲ προσῆυδα·
 ἀγρῆς νῦν μοι ὁμοσσαν ἀσάττων στύγος τυδώρ,
 χεῖρι δὲ τῇ τέτερῃ μὲν ἵλε χθονα πολυβοτείραν,
 τῇ δ' ἐτερεῇ ἱάλα μαρμαρετῇ· τίνα νοῖον ἱακάντες
 μαρτυροὶ ὦνθ' οἱ ἐνερθε θεοὶ κρονον ἀμφὶς εόντες·
 ἡ μὲν ἐμοὶ δῶσεν χαρίτων μιαν ἐκπλοτερῶν.

275

277

ἵως ἐφάτ'· οὐδ' ἀπὸ θῆσε θεῶν λεικωλόνος ἡρῇ,
 ὦμνυε δ', ἵως ἐκελεε, θεός δ' ὀνομῆεν ἱακάντας
 τοὺς τυποταρταρίους, τοὶ τιτῆνες καλεῶνται.
 αἶταρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσεν τ' ἐτελετῆσεν τε τὸν ἱορπον,
 τῶ βήτην, λημνοο τε καὶ ἰμβροτο φαῖτον λιπόντε,
 ἥερα ἱεσσαμένω, ριμφο κρήσσοντε κελεύθον·
 ἰδὴν δ' ἱκεσθὴν πολυπίδακα, μητέρα θήραν,
 λεκτον, ἱοθὶ πρῶτον λιπετὴν ἱάλα· τῶ δ' ἐπὶ χερσὶ
 βήτην· ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν τυπ' ἐσειετο τυλῆ.
 ἐνθ' ἱπνός μὲν ἐμῆσε, παρὸς διὸς ὅσσε εἶδασθαι,
 εἰς ἐλατὴν ἀναβάνς περιμηκετον, ἡ τοτ' ἐν ἰδῇ
 μακροτάτῃ πεφυῖα δι' ἥερος αἰθερ' ἱκανεν·
 ἐνθ' ἡστ' ὁδοῖσιν πεπυκασμένος εἰλατινοῖσιν,
 ὀρνιχθὶ λιγυρῇ ἐναλινκίος, ἡγν' ἐν ὀρεσσί
 χαλκίδα κικλήσκοντι θεοὶ, ἀνδρες δὲ κυμινδίη.

280

285

290

ἡρῇ δὲ κραιπνῶς προσέβησατο γαργαρον ἀκρον
 ἰδὴς τυπσηλῆς· εἶδε δὲ κεφεληγερετα δσῆς.
 ἵως δ' ἐφῖδ', ἵως μιν ἐρὸς πυκινὰς φρενὰς ἀμφεπαλυπτεν,
 ἵως τότε πρῶτιστον ἐμίσγεσθην φιλοτῆτι,
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλος ἀφόντε τοκέας.

295

στη δ' αἴτης προπαροῖδε, ἔπος τ' εἶπαι, ἐκ τ' ἐνεμαῖδεν· Ξ
 ἡρη, πῇ μεμαῖναι κατ' ὀλυμποῦ τοῦ ἱεραῖς ;
 ἱπποὶ δ' οὐ παρᾶντι καὶ ἱαρχατά, τῶν κ' ἐπιβαίης.
 τὸν δὲ δολοφρονέοντσα προσῆυθαι ποτνία ἡρη· 300
 ἐρχομαι ὀπτομένη πολυφερβεῖο πειρατὰ γαίης,
 ὠκεανὸν τε θεῶν γενεσίν, καὶ μητέρα τῆθιν,
 τοὶ μ' ἐν σφοῖσι δομοῖσιν τεῦ τριφὸν ἡδ' αἰτῖταλλον· 303
 ἱπποὶ δ' ἐν πρυμνωρεῖῃ πολυκίβδακος ἰδης 307
 ἔσταυθ', οἱ μ' τοῖσόντιν ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ τυγρην.
 νῦν δὲ σεῖ τεινεκα δαυρο κατ' ὀλυμποῦ τοῦ ἱεραῖν,
 μὴ πως μοι μετεπειτα χολᾶσσαι, αἱ κε σιωπῇ 310
 εἰχωμαι πρὸς δῶμα βαθυροφ' ὠκεανόφ.
 τὴν δ' ἀπαμειβομένος προσεφθ νεφέληγερετα δσεῖς·
 ἡρη, κείσε μὲν ἐστὶ καὶ ἡστέρον ἱερμῆθηναι,
 νοῖ δ', ἀγ', ἐν φιλοτῇ τραπειόμεν ἐνῆθηναι· 315
 οὐ γὰρ πῶ ποτε μ' ἰῶδε θεᾶς ἐρος, οὐδὲ γυναικος, 316
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπρὸχυθεις ἐδαμασσειν, 318
 ἥως σεῖο νῦν ἐραμαι, καὶ με γλυκύς ἡμέρος ἵαρει. 328
 τὸν δὲ δολοφρονέοντσα προσῆυθαι ποτνία ἡρη·
 αἰνοτάτε κρονίδη, ποῖον τὸν μυῖθον εἰσπες ; 330
 εἰ νῦν ἐν φιλοτῇ λιλαῖσαι ἐνῆθηναι
 ἰδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπεφάνται ἱαπαντα,
 πως κ' εἰ, εἰ τις νοῖ θεῶν αἰφειγενεταῖων
 ἔυδοντ' ἀβρησαι, θεοῖσι δὲ πάντῃ μετελθὼν 335
 πέφραδοι ; οὐκ ἀν ἐγῶγε τέφον πρὸς δῶμα νεομῆν,
 ἐκς εὐνης ἀνσταντσα· νεμεσῆτον δὲ κεν εἴη.
 ἀλλ' εἰ δὴ ρ' ἐθέλεις, καὶ τοὶ φίλον ἐπλετο θυμῷ,
 ἐστὶν τοὶ θαλαμῶς, τὸν τοὶ φίλος τυῖος ἐτευχσεν
 ἡφαιστός, πυκινὰς δὲ θυρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν· 340
 ἐνθ' ἵομεν κείοντες, ἐπεὶ νῦ τοὶ εἶαδεν εὐνη.
 τὴν δ' ἀπαμειβομένος προσεφθ νεφέληγερετα δσεῖς·
 ἡρη, μήτε θεῶν τογὲ δεδδῖθι μήτε τιν' ἀνδρῶν
 ὀπτεσθαι· τοῖον τοὶ ἐγὼ νεφὸς ἀμφικαλυπτσῶ
 χρυσεὸν· οὐδ' ἀν νοῖ διαδρακοὶ ἥελιος περ, 345
 ἵοτε καὶ ἱοκυστάτον πέλεται φάος εἰστοραεσθαι.
 ἥ ρα, καὶ ἀγκας ἐμαρπτε κρονὸς παῖς· τὴν παρακοιτίν·
 τοῖσι δ' ἵπκο χθὼν δι' ἐφυεν νεφὸθληα ποιήν,
 λῶτον θ' ἐρσῆεντ', ἡδὲ κροκόν, ἡδ' ἱακινθόν,
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ἥος ἀπο χθόνος τυπσῶ· ἐτεργεν· 350
 τῷ ἐν ἐλεχσασθῇν, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἑσσσαντο
 καλήν, χρυσεὴν· στίλκναι δ' ἀπεκίπτον ἐρσαι.
 ἥως ἵο μὲν ἀτρεμας ἑυδὲ πατὴρ ἀνα γαργαρεῖ ἀκρῷ,
 τυκνῶ καὶ φιλοτῇ δαμειν, ἥχε δ' ἀγκας ἱακοιτίν.
 βῆ δὲ θέγεν ἐπὶ νάφας ἀχαιῖων ἡδυμὸς τυπνός,
 ἀγγελίην ἑρσαι γαίητοχῶ ἐννοσιγαῖῳ· 355
 ἀρχοφ' ὃ ἱσταμένος ἑπεα πτερόεντα προσηύδα·

προφρων ὦν δαυαοισι, ποσειδάων, επαμειβναι,
και σφιν κυδος σπαλσε, μινυθα περ, τοφρ' ετι τυδει
δσεις· επει αὐτω̃ εγω μαλακον περι κομ' εκκαλυπτα·
τηρη δ' εν φιλοτητι παρηπαφεν ευνηθηναι.

Ξ

360

τως τεικων, το μεν ε̃χειτ' επι κλυτα φυλ' ανθρωπων
τον δ' ετι μαλλον αντηκεν αμυνμεναι δαυαοισιν.
α̃τικα δ' εν πρωτοιςι μεγα προδωρων εκειλεσεν

αργειοι, και δ' α̃τε μεδιεμεν τεκτορι νικην
πριαμιδη̃, ινα ναςας τελη̃, και κυδος ταρηται;
αλλ' το μεν το̃τω̃ φητι, και ευχεται, τοσενκ' αχιλλε̃ς
νας̃ιν επι γλαφυρη̃σι μενει κεχαλω̃μενος ητορ'
κεινοφο δ' ουτι λιην ποθη εσσεται, ει κεν τοι αλλοι
τημεις οτρυνωμεθ' αμυνμεν αλληλοισιν.

365

αλλ' αγαθ', ως αν εγω τεικω, κειθωμεθα παντες·
ασπιδας, τοσαι αρισται εν στρατω̃ ηδε μεγαισται,
τεισσαμενοι, κεφαλας δε παναιδη̃σιν κορυθεσιν
κρυπταντες, χερσιν τε τα μακροτατ' ευχε' εελοντες,
ιομεν· α̃ταρ εγων τηγησομαι, ουδε τι φημι
τεκτορα πριαμιδη̃ν μενεσεν, μαλα περ μεμαφε̃τα.

370

375

τως ε̃φαθ'· οι δ' αρα τοο μαλα μεν κλυτον, ηδ' επιβαντο.

378

το̃ς δ' α̃τοι βασιλε̃ες εκοςμεον, ουταμενοι περ,
τυδεϊδης, το̃δισεις τε, και α̃τρεϊδης αγαμεμνων
οιχομενοι δ' επι παντας, αρε̃ια τευχε' αμειβον,
εσθλα μεν εσθλος εδυνε, χερ̃ια δε χειρονι δοςκεν.
α̃ταρ επει τεισσαντο περι χρο̃ι νοροπα χαλκον,
βαν ρ' ιμεν· η̃ρχε δ' αρα σφι ποσειδαων ενοςιχθων,
δδεινον ατορ ταυνηκες τηχαν εν χειρι παχυτη̃,
τεικελον, α̃τρε̃ρε̃π̃· το̃ω̃ δ' ου θεμις ε̃στι μιγνηαι
εν δα̃φι λευγαλε̃η̃, αλλα δ̃δως̃ ισχανει ανδρας.

380

385

τροφας δ' α̃θ' στερωθεν εκοςμει φαιδιμος τεκτωρ.
δη ρα τοτ' αινοτατην πριδα πτολεμο̃ ε̃τανυσσαν
κυφανοχαιτα ποσειδαων, και φαιδιμος τεκτωρ.
εκλυσθη δε θαλασσα ποτι κλισιας̃ τε νας̃ας̃ τε
αργειων· τοι δε γσυνισαν μεγαλιω̃ αλαλητω̃.

390

392

ουτε θαλασσης κυμα τοσον βοαι̃ ποτι χερσιν,
ποντοθεν ορνυμενον πνε̃η̃ βορεα̃ ε̃λεγειν̃η̃
ουτε πυρος τοσος γε ποτι βρομος αιθομενο̃φο,
ορε̃ος εν βησση̃ς, τοτε τ' ορε̃ρε̃ κα̃ε̃μεν τυλφη̃ν
ουτ' ανεμος τοσον γε ποτι δρυσιν τυπσικομοισιν
η̃πυει, τοσ̃τε̃ μαλιστα̃ μεγα βρε̃μεται χαλεπαιων·
τοση̃ αρα τρο̃ων και α̃χαιων̃ επ̃λετο φων̃η̃,
δ̃δεινον αιυσαντων, τοτ' επ' αλληλοισιν οροσαν.

395

400

αιφαντος δε πρωτος ακεντισε φαιδιμος τεκτωρ
ευχει, επει ε̃τετραπτο̃ προς̃ ιδυ̃ τοι, ουδ' απαμαρτην,
τη̃ ρα δυω̃ τελαμωνα̃ περι στηθε̃σ̃ ε̃τετασθη̃ν,
η̃τοι το μεν σακκος, το δε φασγανο̃ ε̃ργυροτηλο̃.

405

τω τοι ερυσασθην τερενα χρεα· χαῖσατο δ' ἑκτόωρ, Ξ
 τοτι ρα τοι βελος ὦκυ Γεωσσιον ἐσφυγε χεῖρες·
 απς δ' ἑταρων εἰς Γεθνος ἐχάδετο, κηρ' ἀλεφευεν.
 τον μεν ἐπειτ' ἀπιοντα μεγας τελαμωντος αἵφας
 χερμαδιῷ, τα ρα πολλα, θαλάων ἱεχματα ναῶν, 410
 παρ ποσι μαρναμενων ἐκυλινδετο· των ἱεν αἰήρων,
 στηθος ἐβεβλήκειν ὑπερ αὐτογος, ἀνχεθι δεῖρης·
 στρομβον δ' ἱως, εἰσεῖε βαλων, περι δ' ἐδραμε παντῇ.
 ἱως δ' τοῦ' υπο ῥῖπης παταρος διος ἐκσερικῇ δρυς
 προφριδος, ὀδαινη δε θεεῖφο γίνεται ὁμη. 415
 ἱως ἐπεσ' ἑκτορος ὦκα χαμαι μενος ἐν κονιῇσιν· 418
 χεῖρος δ' ἐκβαλεν ἐγχος, ἐπ' αἰτῷ δ' ἀσπις εἰαφθῇ,
 και κορυς, ἀμφι δε τοι βραχε τευχea ποικιλα χαλκῷ. 420
 τοι δε μεγα ἱθαχοντες ἐπεδραμον τοιες ἀχαιῶν,
 ἑλπομενοι Γερυσασθαι, ἀκοντιδσον δε θαμειας
 αἰχμας· ἀλλ' οὔτις ἐδυνῆσατο ποιμενα λαῶν
 οὔτασαι, οὔδε βάλεεν· πρην γὰρ περιβησαν ἀριστοι,
 πολυδαμανς τε, και αἰνειας, και διῖος ἀγῆνωρ, 425
 σαρπηδων τ' ἀρχος λυκίων, και γλαῦκος ἀμυμῶν·
 των δ' ἀλλων οὔτις ἱεΓ ἀκηδεσεν, ἀλλα παροῖθεν
 ἀσπιδας ἱευκυκλως σχεθον αἰταῖο· τον δ' ἀρ' ἑταιροι
 χερσιν αἰήραντες φερων ἐκ ποναῖ, ἱοφρ' ἱικεῖσ' ἱππῶς
 ὦκυας, τοι τοι ὀπισθε μαχης ἠδε πτολεμαῖο 430
 ἑστασαν, ἱννιτοχον τε και ταρματα ποικιλ' ἱεχοντες·
 τοι τον γε προτι Γαστυ φερων βαρυα στοναχοντα.
 ἀλλ' ἵοτε δη πορον ἱικσαν ἱεῦρεφος ποταμοῖο
 χσανθοῖο δινεφεντος, τον ἀθανατος τεκετο δαῖς,
 ἐνθα μιν ἐκς ἱππῶν πελασαν χθονι, κατ' δε τοι ἱυδωρ 435
 χεῖσαν· το δ' ἀνπυσθῇ, και ἀνεδρακεν οφθαλμοισιν·
 ἱεδσομενος δ' ἐπὶ γονῖα, κελαινέφες ταιμ' ἀπμεισσειν·
 αἴτις δ' ἐκσοπισῷ πλήτο χθονι, τω δε τοι ὅσσε
 νυκς ἐκαλυπτε μελαινα· βελος δ' ἐτι θυμῶν ἐδαμνα.
 ἀργεῖφοι δ', ἱως αἶν ἱιδον ἑκτορα νοσφι κιοντα, 440
 μαλλον ἐπὶ τροφες· ἐθορον, μνήσαντο δε χαρμης·
 ἐνθα πολυ πρῶτιστος ἱο Γιλῆφος ταχυς αἵφας
 σατνιον οὔτασε, δορῖι μεβαλμενος ἱεκσυοεντι,
 Γοινοπιδην, τον ἀρα νυμφῇ τεκε ναῖς ἀμυμῶν
 Γοινοπι βοῖκολεοντι παρ' ἱοχθας σατνιοεντος. 445
 τον μεν Γιλῆφιδης δορῖικλυτος, ἐγγυθεν ἐλθων,
 οὔτα κατα λαπαρην· το δ' ἀνετραπετ', ἀμφι δ' ἀρ' αἰτῷ
 τροφες και δαναοι γσυναγον κρατερην ἱυσμινην.
 τῷ δ' ἐπὶ πολυδαμανς ἐνχεσπαλος ἠλθεν ἀμυμῶν
 πανθοῖδης· βάλε δε προβοῖήπορα δεχσιον ἁμων, 450
 ἱυιον ἀρεῖλυνεφο· δι' αἰμοῖο δ' ὀβριμον ἐγχος
 ἐσχεν· το δ' ἐν κονιῇσι πεσων ἱελε γαιαν ἀγοστῷ·
 πολυδαμανς δ' ἐκπαῖλον ἐπευχσατο, μακρον αἰυδανς·

εὐ μὲν αὖτ' οἶσιν μεγαθυροῖο παντοδαῖο
 χεῖρος ἀπο στίβαρης ἱαλίων τηδῆσαι ἀκόντα, Ξ
465
 ἀλλὰ τις ἀργεῖαν κομίσσε χρόϊ· καὶ μὲν οἶσιν
 αὐτῷ σκηπτομένον πατιμέν ὄμορον αἶδος εἰσῆ·
 ἴως ἐφατ'· ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐχσάμενοιο·
 αἶσσι δὲ μαλιστα δαΐφρονι θυμῷ ορίεν
 τῷ τελαμῶνιδῃ· τοῖε γὰρ πᾶσιν ἀνχί μαλιστα· 460
 καρπαλίμως δ' ἀπίοντος ἀκοῖσσε ὄρεϊ φαεινῷ.
 πολυδάμων δ' αὐτὸς μὲν ἀλῆστατο κῆρα μελαινάν,
 λισσέρις ἀνικακῶς· κομίσαν δ' αὐτῆτορος ἴσιος
 ἀρχελοχός· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βουλεύσαν ἐλεθρον· 465
 τὸν ῥ' ἐβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ ἀλχένος ἐν γωνίεσσιν αὐτοῦ,
 νεύατον ἀστραγάλον· ἀπὸ δ' ἀμφὶ ἐκέρσε τένοντες·
 τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῇ, στομά τε, ῥῖνες τε
 οὐδεὶ ἐπλήντ', ἥπερ κῆραι καὶ γόνυ πῆστος.
 αἶψαν δ' αὖτ' ἐγγέγονον ἀμφὶ μὲν πολυδάμωντι·
 φραδῶσιν, πολυδάμων, καὶ μὲν κῆρες ἐνίσπει, 470
 ἦ ῥ' οὐχ ὅστος ἀνὴρ προδοῖντορος ἀντιπεφασθαι
 ἀγσιος· οὐ μὲν μὲν κακὸς γινώσκται, οὐδὲ κακὸν ἐκ·
 ἀλλὰ κασιγνήτος ἀντῆτορος ἱπποδάμοιο,
 ἦ καὶς· αὐτῷ γὰρ ῥα φυτὴν ἀνχιστ' ἐξείκευ.
 ἦ ῥ', ἱεὺ γινώσκων· τροφῆς δ' ἄχος ἐλαβε θυμῷ. 475
 ἐνθ' ἀκαμῶν προμαχὸν βοιωτίας οὐτάσε δαρῖ,
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ἵο δ' ἱφιελκε ποδοῖν.
 τῷ δ' ἀκαμῶν ἐκπαγλὸν ἐπευχόσατο, μακρὸν αὐτοῖσιν·
 ἀργεῖοι ἱπποδάμοιοι, ἀπειλάων ἀκορητοί,
 οὐ θὴν οἰοῖσιν γε πόντος τ' ἐσεται καὶ οἶδυσ· 480
 ἡμῶν, ἀλλὰ ποθ' ὥδε κατακτανέσθαι καὶ ὑμῶν.
 φραδῶσιν, ἴως ἡμῶν προμαχὸς δεδμημένος ἱεὺδε
 ἐνχει μῶ· μὴ τοι τι κασιγνήτοιο γε ποινὴ
 δῆρον εἴη ἀτίτος· τῷ καὶ κε τις εὐχεται ἀνὴρ
 γνῶτον ἐν μεγάροισι φάρης ἀλκίτηρα λιπέσθαι. 485
 ἴως ἐφατ'· ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐχσάμενοιο·
 πῆνελαφω δὲ μαλιστα δαΐφρονι θυμῷ ορίεν·
 ἱομῆθι δ' ἀκαμῶντος· ἵο δ' οὐχ ὑπεμῆνεν ἐροτῆρ
 πῆνελαφοῖο φανακτός· ἵο δ' οὐτάσε φίλσιονετα,
 ἱσίων φορβαντος πολυμήλαο, τὸν ῥα μαλιστα· 490
 ἱερμείας τροφῶν ἐφίλει, καὶ πῆσιν οἶσιν
 τῷ δ' ἀρ' ἱπποκλήτῳ μόνον τέκε φίλσιονετα·
 τὸν τοῦ ὑπ' ὀφρύς οὐτα κατ' ὀφθαλμοῖο θεμεθλα,
 ἐκ δ' ὥσπερ γλήτην· δερὶ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρε,
 καὶ διαφίνιος ἦλθεν· ἵο δ' ἱεὺσσο χεῖρε πετάσσας 495
 ἀμφὶ· πῆνελαφος δὲ ἱερυσσάμενος χροῖος ἱπποκλῆ,
 ἀλχένα μεσσοῖν ἐλάσσει, ἀπῆρακτορ δὲ χαμαῖσιν,
 αὐτῇ γόνυ πηλῆκε, κερῇ· ἐπὶ δ' ὀφρῶν ἐνχός
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ἵο δ' ἐφη, καδείων ἀνασχόν· 499

Γεσπεμεναι μοι, τράφες, ἀγαθὰ φίλινος
 πατρι φίλῳ και μητρι γοῆμεναι ἐν μεγάροισιν·
 οὐδε γὰρ τῇ προμαχοῖο δαίμαρ ἀλεγγυροδαίε,
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθοντι γανυσσεται, ἰοπότε κεν δὴ
 ἐκ τρώϊος γούν νάσι νεώμεθα κοῖροι ἀχαιῶν. 501
 ἴως φάτο· τοῖς δ' ἄρα πάντας ἑυκο χλαῖρον ὄδεος ἔλλεν·
 πακτῆινεν δὲ ἱεκάστος, ἱερῇ φύγοι αἰκὺν ἐλευθρον.
 Γεσπετε νῦν μοι, μάσσαι, ὀλυμπία δῶμαβ' ἐχόντσαι,
 ἱοστis δὴ πρῶτος βροτῶντ' ἀνδραγρὶ ἀχαιῶν
 ἱῆρατ', ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μάχην κλυτος ἐννεσίγαιος. 505
 αἶψας ῥα πρῶτος τελαμωνίος ἑυρτίον οὔτα
 γυρτιάδην, μύσων ἱγῆητορα καρτεροβύμων·
 φάλκην δ' ἀντιλοχος και μερμερον ἐκσεναρικσεν·
 μηριονης δὲ μορυν τε και ἱπποτιφῶνα κατεκτα·
 τευκρος δὲ προβοῶνα τ' ἐντῆρατο, και περιφήτην· 510
 ἀτρεΐδης δ' ἀρ' ἐπειβ' υπερῆτορα, ποιμένα λαῶν,
 οὔτα κατα λαπαρην, δια δ' ἐντερα χαλκος ἀφυσσεν
 δαϊφῶσαν· πσυῆχη δὲ κατ' οὔταμενην ᾠτείλην
 ἐσσυτ' ἐπειγομένη· τον δὲ σκοτος οἶσ' ἐκαλυπτεν.
 πλειστοῖς δ' αἶψας ἔλλεν, το φίλινος ταχὺς ἑυιος· 520
 οὐ γὰρ τοι τις ἰομοιος ἐφεςπεσθαι ποσιν ἦεν,
 ἀνδρῶν τρεσσαντων, ἰοτε τε δσας ἐν φοβον ᾠρσεν.
 αἶταρ ἐπεὶ δια τε σκολοπας και ταφρον ἐβησαν. 0
 και μὲν δὴ παρ' ἰοχεσσιν ἐρητυφοντο μανοντες, 3
 χλαῖραι ἑυκο ὄδεος, πεφοβημενοι· σγρετο δὲ δσας
 ἰδης ἐν κορυφῇσι παρα χρυσόθρονον ἱήρης· 5
 στη δ' ἀρ' ἀνατίκσανς, ἰδε δὲ τράφας και ἀχαιῶς,
 τοῖς μὲν ορινομενοῖς, τοῖς δὲ κλανοντας οπισθεν
 ἀργεῖοῖς· μετα δὲ σφι ποσειδαῶνα ἱανακτα.
 ἱεκτορα δ' ἐν πεδιῷ ἰδε κειμενον· ἀμφι δ' ἱεταυροι
 ἱῆαθ', ο δ' ἀργαλειῷ ἱεχετ' ἀσθματι, κσαρ ἀπινυσσων, 10
 ἱαιμ' ἐμειων· ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαῖροτατος βαλ' ἀχαιῶν.
 τον δὲ ἰδων ἐλεησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 δδεια δ' ἑυποδρα ἰδων ἱερῇν πρὸς μύθον ἐφεςπεν·
 ἡ μάλα δὴ κακοτεχνος, ἀμηχανε, σος δολος, ἱερῇ,
 ἱεκτορα διδόν ἐπαῖσε μάχης, ἐφοβησε δὲ λαῶς. 15
 οὐ μαν ῥοιδ', εἰ κ' αἶτε κακοραφίης ἀλεγείνης
 πρῶτῃ ἐπαῖεῖν, και σε πληγῇσιν ἱεμασσω.
 ἡ εὐ μεμεναι, ἰοτε τ' ἐκρεμαῖ ἑυποθεν, ἐκ δὲ ποδαῖν
 ἀκμονας ἱῆκα δυω, περι χερσι δὲ δεσμον ἱῆλα
 χρυσεον, ἀῖεῖγτον; συ δ' ἐν αἰθερι και νεφελῇσιν 20
 ἐκρεμαῖ, ἱῆλασταν δὲ θεοὶ κατα μακρον ὀλυμπον·
 ἱῆσαι δ' οὐκ ἐδυναντο παρασταδον· τον δὲ λαβειμαι,
 ἐπιτᾶσκον τεταγαν ἀπο βῆλαφο, ἱεφρ' ἀν ἱεκηται
 γην ὀλιγυπελεων· ἐμε δ' οὐδ' ἴως θυῖμον ἀντίεσεν
 ἀδσηχῆς ὀδυνη ἱερακλεος θεῖοφο, 25

τῶν σὺ γαῖαν βορέῃ ἀνεμῷ πεπιθόντσα θυελλας	0
πέμπσας ἐπ' ἀτρυγετον ποντον, κακα μητιαόντσα,	28
καὶ μιν ἐπεῖτα καθόνδ' ἰεῦναιομενην ἀπενενκας.	31
τῶν σ' αἵτις μνήσω, ἵν' ἀποληγῇς ἀπατάων·	32
ἰοφρα εἰδῆς, ἥ τοι χραίσμῃ φιλοτῆς τε καὶ εὐνῃ.	34
ἴως φατο· ρῖγησεν δὲ βοῤῥῶπις ποτνια ἱερῇ,	35
καὶ μιν φῶνησαντσα ἑπεα πτεροεντα προσῆυδα·	
εἰδῶτ' αὖν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρυς ὑπερθεν,	
καὶ τὸ κατειβομενον στυγὸς ὑψδαρ, ὅσπερ μεγίστος	
ἰορκὸς, ὀδυνότατος τε πέλει μακαρεσι θεοῖσιν·	
σὴ θ' ἱερῇ κεφαλῇ, καὶ νοτίτερον λῆχος αἵτων	
καθριδίων, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτὲ μάψομαι·	40
μὴ δὲ ἐμῇ ἰσότητι ποσειδάων ἐνοσιχθῶν	
πῆμαιναι τροφᾶς τε καὶ ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρηγεῖ·	
ἀλλὰ ποῦ αἵτων θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀναγεί·	
κτεινομενός δ' ἐπὶ νάσσι εἰδὼν ἐλεησεν ἀχαιφός.	
αἶταρ τοι καὶ ἐκείνῳ ἐγὼ παραμυθήσασαιμην	45
τῇ ἱμῇ, ἥ κεν δὴ σὺ, κελαινέφες, ἡγεμονεῖς.	
ἴως φατο· μεῖδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,	
καὶ μιν ἀμειβομενος ἑπεα πτεροεντα προσῆυδα·	
εἰ μὲν δὴ σὺγ' ἐπεῖτα, βοῤῥῶπις ποτνια ἱερῇ,	
φείσθον ἐμοὶ φρονεόντσα μετ' ἀθανάτοισι καθιδόσις,	50
τῷ κε ποσειδάων γέ, καὶ εἰ μάλα βουλευαὶ ἀλλῇ,	
αἰψά μετὰστρεφθεῖς νοῦν, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κεαρ·	
ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἴτεον γέ καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,	
έρχου νῦν μετὰ φυλά θεῶν, καὶ δευρὸ καλεσσὸν	
ἱρίν τ' ἐλθεμεναί, καὶ ἀπολλῶνα κλυτοτοκσον.	55
ἴως ἐφατ'· οὐδ' ἀπῆλθε θεὰ λεικωλένος ἱερῇ·	78
βῆ δὲ κατ' ἰδαῖον ὄρεων εἰς μακρὸν ὀλυνπον.	
ἴως δ' ἴοτ' ἂν ἀνικοῇ νοὸς ἀνέρος, ὅσπ' ἐπὶ πολλῇν	80
γαῖαν ἐληλυθὼς, φρεσὶ πευκαλιμῆσι γοησῇ,	
ἐνθ' εἰην, ἢ ἐνθα, μενοινῇητι τε πολλὰ·	
ἴως κραιπνῶς μεμαφύια διεπτάτο ποτνια ἱερῇ·	
ἵκετο δ' αἶπυν ὀλυνπον, ἱομηγερέσι δ' ἐπῆλθεν	
ἀθανάτοισι θεοῖσι διὸς δομῷ· τοὶ δὲ εἰδόντες,	85
πάντες ἀνῆϊκσαν, καὶ δεχάναοντο δεπασσιν.	
τῇ δ' ἀλλοῖς μὲν εἶᾶσε, θεμιστὶ δὲ καλλιπαρῆϊ	
δεχτὸ δεπας, πρῶτῃ γὰρ ἐναντιῇ ἦλθε θέγοντσα,	
καὶ μιν φῶνησαντσα ἑπεα πτεροεντα προσῆυδα·	
ἱερῇ, τίπτε βεβήκας, αὐτοδσομενῇ δὲ ἑφοίκας·	90
ἡ μάλα δὴ σ' ἐφοβήσε κρονόο παῖς, ὅς τοι ἱακοίτης·	
τὴν δὲ ἡμείβετ' ἐπεῖτα θεὰ λεικωλένος ἱερῇ·	
μὴ με, θεὰ θεμί, τάττα διεῖρεο· φοῖδσθα καὶ αἶτη,	
τοῖος ἐκείνοιο θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνῆς·	
ἀλλὰ σὺγ' ἀρχὴ θεοῖσι δομοῖς ἐνὶ δαίτῳ φείσθης·	95
τάττα δὲ καὶ μετὰ πάντῃσιν ἀκούσθαι ἀθανάτοισιν,	

Hom.

Y

ἰρία δσες κακα ἔργα πιφαίσκεται· οὐδε τι φημι
παντσιν ἰομῶς θυμὸν κεχαρησμεν, οὐτε βροτοισιν,
οὐτε θεοῖς, εἴπερ τις ἐτι νῦν δαινύται τευφρῶν. Q

Ἦ μὲν ἀρ' ἴως ἔσποντσα καθέδρετο ποτνία ἱερῇ· 100
ᾤχθησαν δ' ἀνα δῶμα διος θεοί· Ἦ δ' ἐγέλασσε
χείλεσιν, οὐδε μετώπον ἐπ' ὄφρυσι κυφανέσιν
εἰανθῇ· παντσιν δὲ νεμεσῆθεντσα μετῆυδα·

νηπιοί! τοὶ δσῆνι μενεαινομεν ἀφρονεόντες,
ἦ ἐτι μιν μεμαμέν καταπαῖσμεν, ἀσπον ἰόντες, 105
ἦ ἔπει, ἦε βιτῇ· το δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίδσει,
οὐδ' οἴεται· φῆτιν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
καρτεῖ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἀριστος.

τῷ ἔχθρ' ὅτι κεν υμμι κακὸν πεμπῆτιν ἱεκάστῳ·
ἦδη γὰρ νῦν ἑλπομ' ἀρεῇ γε πῆμα τετυχθαι· 110
ἴσις γὰρ τοὶ οἰῶλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
ἀσκαλαφος, τὸν φηβ' εἶον εἶμεναι ὀβριμος ἀρεῖς.

ἴως ἐφάτ'· ἀτὰρ ἀρεῖς θαλερῶ πεπληγέτο μῆρῳ
χερσὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσῆυδα· 115
μὴ νῦν μοι νεμεσῆσέτ', ὀλυμπία δῶμαθ' ἐχόντες,
τίσσεσθαι φόνον ἴσιος, ἰόντ' ἐπὶ νάξας ἀχαιῶν,
εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, διὸς πληγῆντι κεραυνῷ,
κεῖσθαι ἰομοῦ νεκυέσι μεθ' αἵματι καὶ κοινῇσιν.

ἴως φάτο· καὶ ῥ' ἱπποῖς κέλετο δδιδμον τε φόβον τε
δσευγνυμέν· αἴτος δ' ἐντὶ ἐδυῖσατο πανφανάοντα· 120
ἐνθα κ' ἐτι μείδων τε καὶ ἀργαλεωτερος ἄλλος
παρ διὸς ἀθανάτοισι χολὸς καὶ μῆνις ἐτυχθῇ,
εἰ μὴ ἀθῆνη, παντσί περὶ δδιδσαντσα θεοῖσιν,
ᾤρτο δ' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἐνθα θάασεν.

τοῦ δ' ἀπο μὲν κεφαλῆς κορυθ' ἑλλετο, καὶ σάκος ὤμων, 125
ἐνχος δ' ἐστήσε στιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλόντσα
χαλκεόν· Ἦ δὲ ἔπεσσι καθάπτετο θόρον ἀρεῶ·

μαινομενε, φρένας ἤλε, διαφθοράς· ἦ νυ τοὶ αἴτως
οἶατ' ἀκοφίμεν ἐστί, νοὸς δ' ἀπολῶλε καὶ αἰδῶς;
οὐκ ἀφίεις, ἵατε φῆτι θεὰ λείκωλενος ἱερῇ; 130
Ἦ δὴ νῦν παρ δσῆνος ὀλυμπιοῖ' ἠληλουθεν·

ἦ ἐθέλεις αἴτος μὲν ἀναπλησῆς κακα πολλὰ,
ἀπς ἰμὲν ὀλυμπονδε, καὶ ἀχνυμένος περ, ἀναγκῇ,
ἀτὰρ τοῖς· ἄλλοισι κακὸν μέγα παντσί φυτεῖσαι;
αἴτिका γὰρ τροφῆς μὲν ὑπερβύμοις καὶ ἀχαιῶς 135

λείπει, το δ' ἱμῆας εἰσι κυδαιμῆσιν ἐς ὀλυπόν·
μαρπτσεὶ δ' ἑχσεῖς, ἴοστ' αἰτίος, ἴοστε καὶ ὀσκι.
τῷ σ' αἶ νῦν κελομαι μεθεμὲν χολὸν ἴσιος ἑοφο·
ἦδη γὰρ τις, τοῦδε βίην καὶ χεῖρας ἀμεινῶν,
ἦ κεφάτ', ἦ καὶ ἐπειτα πεφῆσεται· ἀργαλεὸν δὲ 140

παντῶν ἀνθρώπων ρυθῆναι γενεὴν τε τοκὸν τε.
ἴως ἔσποντσα, ἱδρῶσε θρόνῳ ἐνι θόρον ἀρεῶ.

ἰηρὴ δ' ἀπολλῶν' ἐκάλεσσατο δῶματος ἐκτος, O
 Ἴριν θ', ἡ τε θεοῖσι μετ' ἀνγέλως ἀθανάτοισιν,
 καὶ σφείας φώνησαντ' αἶψα πτερόεντα προσῆυδα· 145
 δσέψ· σφοδ' εἰς ἰδὴν κελετ' ἐλθεμέν ἵοτι ταχίστα. 146
 Ἴη μὲν ἀρ' ἴως ἑσποντσα πάλιν κτε ποτνια ἰηρῇ· 149
 ἑδσέτο δ' εἰνι θρόνῳ· τῷ δ' αἰκίσαντ' ἐπετέσθην, 150
 ἰδὴν δ' ἱκανὸν πολυπίδακα, μήτερα θηρῶν·
 ἱερον δ' ευρυοπὰ κρονιδὴν ἀνα γάργαρῳ ἀκρῷ
 ἱήμενον, ἀμφι δὲ μιν θυοεν νεφὸς ἐστεφανῶτο·
 τῷ δὲ παροῖθ' ἐλθόντε διὸς νεφέλῃ γέρεταφο
 στήτην· οὐδὲ σφοδ' εἰδὼν ἐχολῶσατο θυμῷ, 155
 ἵοτι τοι ὦκα ἑπέσσι φίλης ἱαλοχοῦ ἐπίθεσθην·
 Ἴριν δὲ προτερὴν ἑπέα πτερόεντα προσῆυδα·
 βασιλ' ἰθι, Ἴρι ταχυία, πόσειδαῶνι βανάκτι
 πάντα ταῦ ἀνγῆλαι, μῆδε πσευδανγέλως εἶναι·
 παύσαμενον μιν ἀνωχθὶ μάχης ἡδὲ πτολεμοφο 160
 ἐρχεσθαι μετὰ φυλά θεων, ἡ εἰς ἱαλὰ διφαν·
 εἰ δὲ μοι οὐκ ἑπέεσ' ἐπιπείθεται, ἀλλ' ἀλογησέι,
 φραδσεσθῶ δὴ ἐπειτα κατὰ φρενα καὶ κατὰ θυμῶν,
 μὴ μ' οὐδὲ, κρατερός περ εἶναι, ἐπίοντα ταλᾶσσῃ
 μῆναι· ἐπεὶ ἱεὸ φῆμι βιγῇ πολὺ φερτερός εἶναι. 165
 ἴως ἐφατ'· οὐδ' ἀπὶθησε ποδὴν νεμὸς ὦκυα Ἴρις· 168
 βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὁρεῶν εἰς ἱλφίον ἱερὴν·
 ἴως δ' ἵοτ' ἀν' ἐκ νεφῶν πτάεται νίφας, ἡε χαλαῶσα 170
 πσυλῆρη τυπο ρῖπης αἰθρηγενεὸς βορεαφο·
 ἴως κραιπνῶς μεμαφύια διεπτάετ' ὦκυα Ἴρις,
 ἀνχοφο δ' ἱσταμένη προσεφῆ κλυτὸν ἐννοδὶ γαῖον·
 ἀγγελίην τίνα τοι, γαιήτοχε κυφανοχαίτα,
 ἦλθον δευρο φερόντσα παρὰ διὸς αἰγιτοχοφο. 175
 παύσαμενον σ' ἐκελεψε μάχης ἡδὲ πτολεμοφο
 ἐρχεσθαι μετὰ φυλά θεων, ἡ εἰς ἱαλὰ διφαν·
 εἰ δὲ τοι οὐκ ἑπέεσ' ἐπιπείθεται, ἀλλ' ἀλογησέις,
 ἡπείλεις καὶ ἐκείνος ἐναντιβίον πολεμικῶν
 ἐνθαδ' ἐλευθσεσθαι· σὲ δ' ὑπεκσαλεφεσθαι ἀναγεί 180
 χείρας, ἐπεὶ σέφο φῆμι βιγῇ πολὺ φερτερός εἶναι. 181
 τὴν δὲ μεγ' οὐχθησάνς προσεφῆ κλυτὸς ἐννοδὶ γαῖος· 184
 ὦ ποποι! ἡ ρ', ἀγαθὸς περ εἶναι, ὑπεροπλὸν ἐφισπεν, 185
 εἰ μ' ἱομοτίμον εἶναι βιγῇ ἀτρεκόντα καθεχσέι.
 τρεῖς γὰρ τ' ἐκ κρονοῦ εἰμεν ἱαδελφεοί, ἵος τεκε ρεῖη,
 δσέψ· καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' ἀφιδῆς ἐνεροῖσι βανάσων·
 τριχθα δὲ πάντα δεδασται, ἱεκάστος δὲ μορε τίμης·
 ἡτοι ἐγὼν ἐλαχὼν πόλιν ἱαλὰ ναιεμέν αἰφεί, 190
 παλλομένων, ἀφιδῆς δ' ἐλαχε δσοφὸν ἡεροεντα·
 δσέψ· δ' ἐλαχ' οὐρανὸν ευρυὸν ἐν αἰθερί καὶ νεφέλῃσιν·
 γαῖα δ' ἐτι γσυνή παντῶν, καὶ μακρὸς ὀλυνπος·
 τῷ εἰα καὶ οὐτὶ διδς βέομαι φρεσὶν· ἀλλὰ ἱεκήλος,

- και κρατερος περ εων, μενετω τριτατῇ ἐνι μοιρῇ. 195
 χερσὶ δὲ μὴ τι με πανχυ, κακον ἴως, δειδισσεσθῶ
 θυγατερεσιν γὰρ τε καὶ ἴνισσι κερδῖον εἰη
 ἐκπαγλοῖσι ἑπεσσιν ἐνισσεμεν, ἴος ἐτεκ' αἴτος,
 τοὶ ἔθεν στρυφόντος ἀκοῖσονται καὶ ἀναγκῇ.
 τὸν δ' ἡμειβετ' ἐπεῖτα ποδῆνεμος ὦκυα ἱρίς· 200
 ἴστῳ γὰρ δὴ τοι, γαιήτοχε κυφανοχαιτα,
 τόνδε φέρω δι' ἑμῖθον ἀπηνεα τε, κρατερον τε ;
 ἦ τι μεταστρεφσεις ; στρεφται μὲν τε φρενες ἐσθλων.
 βῶιδσθ', ἴως πρεσβυτεροῖσιν ἐριννυες αἰεὶν ἑπονται.
 τὴν δ' αἶτε προσέειπε ποσειδάων ἐνοσιχθών· 205
 ἱρί θεα, μάλα τότῳ ἑπος κατὰ μοῖραν ἐέειπες·
 ἐσθλον καὶ τὸ τετυχται, ἴοτ' ἀνγελος αἰσιμα φειδῇ·
 ἀλλὰ τοῦ αἶνον ἀχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκανεῖ,
 ἵποτε βεῖσφομορον καὶ ἱομῇ πεπρωμενον αἰσῇ
 νεῖκειεν ἐβελήτι χολωτοῖσιν ἑπεσσιν. 210
 ἀλλ' ἦτοι μὲν νῦν γε νεμεσῆθεος ὑποφεικσῶ· 211
 ἴως ἑσπων, λίπε λαβὸν ἀχαιῖκον ἐνοσιγαῖος· 218
 δύνε δὲ πόντον ἰων, ποθέσαν δ' ἡρώες ἀχαιῖοι.
 καὶ τότ' ἀπολλῶνα προσέφη νεφέληγερετα δσεῖς· 220
 ἔρχεο νῦν, φίλε φοῖβε, μεθ' ἑκτορα χαλκοκορυστήν·
 ἦδῃ μὲν γὰρ τοι γαιήτοχος ἐνοσιγαῖος
 οἰχεται εἰς θάλα διδαν, ἀλεψαμενος χολὸν αἰπὺν
 ἡμετερον· μάλα γὰρ κε μάχης ἐπυθοντο καὶ ἄλλοι,
 ἵοιπερ νεεττεροὶ ἐντὶ θεοὶ, κρονὸν ἀμφὶς εόντες. 225
 ἀλλὰ τοῦ ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κερδῖον, ἦδε τοὶ αἰτῶ
 ἐπλετο, ἵοτι παροῖθε νεμεσῆθεος ὑπεφεικσεν. 227
 ἀλλὰ συγ' ἐν χεῖρεσι λαβ' αἰγίδα θυσσανόωντσαν, 229
 τὴν μάλ' ἐπίσειων, φοβέεν ἡρώας ἀχαιῖους. 230
 ἴως ἐφάτ'· οὐδ' ἀρα πατὴρ ἀήκοοστήσεν ἀπολλων· 236
 βῆ δὲ κατ' ἰδαιων ὄρεων, ἱερῆκι βελοικῶς
 ὦκυϊ, φασσοφρονῶ, ἵοστ' ὦκιστος πετεηνών·
 ἑυρ' ὑῖον πριαμοφὸ δαφίφρονος, ἑχτορα δίον,
 ἡμενον, οὐδ' ἐτ' ἐκεῖτο· νεφὸν δ' ἐσαγῆρατο θυμὸν, 240
 ἀμφὶ ἑ γινῶσκων ἑταροῖς· ἀτὰρ ἀσθμα καὶ ἰδῶας
 παῖετ', ἐπεὶ μιν ἐγείρε διὸς νοὸς αἰγίτοχαλκῳ.
 ἀνχολὸ δ' ἵσταμενος προσέφη ἑκατέρωθεν ἀπολλων·
 ἑκτορ, ὑῖ πριαμοφῳ, τῇ δὲ συ νοσφιν ἀπ' ἀλλων
 ἡσ' ὀλιγηπέλεων ; ἦ ποὺ τί σε κῆδος ἱκανεῖ ; 245
 τὸν δ' ὀλιγοδρανεων προσέφη κορυθαίολος ἑκτωρ·
 τίς δὲ συ ἐσσι, φερίστε θεων, ἴος μ' εἰρεαὶ ἀντήν ;
 οὐκ αἶνεις, ἵο με νῆσιν ἐπὶ πρυμνήσιν ἀχαιῖων,
 ἴος ἑταροῖς ὀλεκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βαλὲν αἶαντος
 χερμαδιῷ πρὸς στήθος, ἐπαῖσε δὲ βοήριδος ἀλκής ; 250
 καὶ δὴ ἐγὼγ' ἐφάμην νεκυας καὶ δῶμ' ἀφίδαο
 ἡματι τῷδ' ὀπτεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶψιν ἦτορ.

τον δ' αἶτε προσέειπε βασιλεὺς τεκαίεργος ἀπολλών·
 θάρσσε νῦν, τοῖον τοι αἰσώσθηται κρονίδεω
 ἐκς ἰδῆς προεῖπες παρτεσταμέναι καὶ ἀμύνεεν,
 φείβον ἀπολλῶνα χρυσατορόν· ἴος σε πάρος γε
 ρυθόν, ἰομῶς αἶτον τέ καὶ αἰκνύνον πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἀγε νῦν, ἱππέσιν ἐποτρύνον πολυέσιν,
 ναῖσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαφνέμεν ὄκνας ἱππέας·
 αἶταρ ἐγὼ προπαροίει κίων, ἱπποῖσι κελεύειν
 πάντσαν λείανω, τρέψω δ' ἱεροφάς ἀχαιῶδες.
 ἴως ἔσπων, ἐνπνέσει μῆνος μέγα ποιμένα λαῶν.
 ἴως δ' ἴοτε τις στατός ἱππος, ἀκαστήσανς ἐπὶ φατνῇ,
 δεσμον ἀπορρήγαντας θέλει πεδίοιο κροαιῶν·
 ἴως ἔκτωρ λαίπληθρα ποδάς καὶ γούνατ' ἐναίμα,
 στροφύων ἱππέας, ἐπεὶ θεοῖ· ἐκλύειν αὐδῆν.
 τοὶ δ' ἴωστ' ἡ' ἐλαφον περῶν, ἡ ἀγρίον αἶγα
 ἐσσεύοντο κυνέ· τε καὶ ἀνέρες ἀχραιῶται·
 τον μὲν τ' ἡλιβατός πετρή καὶ δασκίος τυλῆ·
 ἠρύειτ', οὐδ' ἀρα τέ· σφι κίχνημεναι αἰσίμον ἦεν·
 τῶν δ' ὅ' ὑπο δίῃαχης· ἐφάνη λῆς ἡῶναιος
 εἰς ἰόδον, αἰψά δ' ἐπὶ πάντας ἀπετραπέ καὶ μεμαψάσας·
 ἴως δαναοὶ ἴεος μὲν ἱομῆλαδον αἶεν ἱετόνκο,
 νύσσοντες χσιφείων τε καὶ ἐνχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν·
 αἶταρ ἐπεὶ ἴδον ἑκτόρ· ἐπὶ χρομένον· στίχας ἀνδρῶν,
 ταρβήσαν, πάντσιν δ' ἐπὶ παρὰ ποσὶ κατῆκε θυμῶς.
 τοῖσι δ' ἐπεὶ· ἀγορεύει θυμῶς, ἀνδραίμονος τυῖος,
 αἰτωλῶν ἰοχ' ἀρίστος, ἐπιστάμενος μὲν ἀχόντι,
 ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δ' ἐπὶ παῖροι ἀχαιῶν
 νικαῶν, ἰοποτε καὶ εἰς εἰσσεῖαν περὶ μύθων·
 ἰο σφιν τεύφρονεων ἀγορεύεσθαι καὶ μετεῖσπεν·
 ὦ ποποὶ! ἡ μέγα θαῖμα τοδ' ὀφθαλμοῖσιν ἱορῶμαι·
 τοῖον δ' αἶτ' ἐκσάττις ἀνέστη, κήρας ἀλυκτῶν,
 ἑκτόρ! ἡ θῆν μιν μαλ' ἐτέλετο θυμῶς ἑκάστω
 χερσὶν ὑπ' αἶαντος θανεῖν τελαμωνιαδάο.
 ἀλλ' ἀγεθ', ὡς ἀν' ἐγὼ ἔσπω, πείθωμεθα πάντες·
 πληθύν μιν ποτὶ ναῖας ἀνωγομένον ἀπονέεσθαι·
 αἶττοι δ', ἰοποὶ ἀρίστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχομένῃ εἶναι,
 στεῖνομεν, εἰ καὶ πρῶτον ἐρυκτομεν ἀντίασαντες,
 δορῖατ' ἀνασχομένοι· τον δ' οἶω καὶ μεμαψάτω
 θυμῷ δδεῖδεσθαι δαναῶν καταδύναϊ ἱομῆλιν.
 ἴως ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρα τοο μαλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπὶθοντο.
 τοὶ μὲν ἀρ' ἀμφ' αἶαντα καὶ ἰδομένα βασιλῆα,
 τευκρον, μῆριον ἡν τε, μὲν ὅ' ἀταλάντων ἀρετῇ,
 ἱυσμῆν ἡρτυνόν, ἀριστεφῶς καλεσάντες,
 ἑκτόρι καὶ τρέφειν ἐναντίον· αἶταρ ὀπίσσω
 ἡ πληθύς ἐπὶ ναῖας ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
 τρέφει δ' ἐπὶ προεπύπταν ἱοφάλλεες· ἡρχε δ' ἀρ' ἑκτόρ

0

255

260

264

269

270

275

280

285

289

294

295

300

305

μακρά βαβάας· πρῶθεν δ' ἐκί' αἴτοιο φοῖβος ἀπολλῶν,
 Γεσμενος ωμοῖν νεφέλῃν, τέχε δ' αἰγίδα θοδρῖν,
 δάειν, ἀμφιδασυνικῶν, ἀρπυρεῖε', ἤν' ἔρα χαλκῆς
 ἡφαιστος δι' ἑδῆκε φερέμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν
 τὴν ἀρ' τογ' ἐν χεῖρεσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.

310

ἀργεῖοι δ' ὑπεκρίνανται τὰ δόλφες· ὅρτο δ' αὖψιτῃ
 ἰοκυσί' ἀμφοτέρωθεν· κενὸν νεύρηφι δ' ὤσσετο
 φάειον· πολλὰ δὲ θόρυα θρασυκάρων ἀπὸ χεῖρῶν,
 ἀλλὰ μὲν ἐν χρό' ἐνῆργον· ἀρετῶδων ἀνδρῶν,
 πολλὰ δὲ καὶ μέσσηγος, πᾶρος· χροῖα καλὴν ἐκείρεν,
 ἐν γαῖῃ ἱσταμένο, ἀνιαισμενὸς χροῖος ἑδῶσε:

315

ἰοφῆα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέφα φοῖβος ἀπολλῶν,
 τὰφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἔκτετε, ἐκίτε δὲ λαῶς·
 ὅστωρ ἐπεὶ κατενώπη ἰδὼν θάνατον ταχὺ πᾶσι
 σείσ', ἐπὶ δ' αὖτος αἰθέρε μάλα μέγα, τίσι δὲ δοῖμον
 ἐν στήθεσσιν εἰελγσ', ἔλκετο δὲ θοδρὶδὸς ἄλκιος.

320

τοὶ δ' ἴωσ' ἤε βοῶν ἀγέλην, ἢ πᾶσι μὲν ὄντων
 θηρε δυο κλονέοντα, πελαγίης ὑπὲρ ἀμολαῖο,
 εἰδὼντ' ἐκσπίνης, σημαντόρος τοῦ κτερόντος·
 ἴως ἐφοβέον ἀχαιοὶ ἀλλεπιδεῖ· ὃ γὰρ ἀπολλῶν
 ἔθηκε φόβον, τρώεσθ' οὐ καὶ ἱετόρι κύδος ὕπαδεν.

325

ἐνθα δ' ἀνὴρ ἴππεν ἄνδρα, κεδάσθεντος ἱερμίνης·
 ἱεκτωρ μὲν ὑπὸ χροῖ' ἐπὶ καὶ ἀρετῶδων ἐπὶ φόνῃ,
 τὸν μὲν, βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκὸν χιτῶνός,
 τοῦ δὲ, μενεσθεὸς μεγαθυμῶν κείων ἱεταῖρον.
 αἰνείας δὲ μεδόντα καὶ ἱφίστον ἐκδοτάρικόν·
 ἦτοι το μὲν νόθος υἱὸς φίλφιδος θειοῖο

330

ἔσκε μεδών, αἰγαντὺς ἀδελφεός· ὅστωρ ἐνθ' ἐν
 ἐν φυλακῇ, γαίης ὑπὸ πέτρῃδός, ἄνδρα κατὰ κράτος
 γυνῶτον μνηστῆρος ἐρασιπιδός, ἤν' ἔχε φίλφιδος
 ἱφίστος αἴτ' ἀρχὸς μὲν ἀθηναίων ἐταυχτός,
 ἡμῖος δὲ σφηλεῖο πάλαισκετο βορκόλιδαο.

335

ῥημιστεῖ ἔλεε πολυδαρκῶν, ἔχων δὲ πολὺ τῆς
 πρῶτῃ ἐν ἱερμίνῃ, ἐκονὸν δ' ἔλεε διφῶς ἀγχιπῶρ.
 δαίμονον δὲ παρὶς βάλε δαίμον ὥρεον οἰκῶν,
 φευγόντ' ἐν πρῶμαχοισι, διὰ προ δὲ χαλκῶ εἰλασέν.

340

ἰοφρ' τοὶ τῶς ἐκρίδον ἀπ' ἐντία, τοφρα δ' ἀχαιοὶ
 ταφρῶ, καὶ σκολοπεσίῃ, ἐνῆλγησαντες οὐρανῇ
 ἐνθα καὶ ἐνθ' ἐφεβόντ', ἐδοκοντο δὲ τείχος ἀνανκῇ.
 ἱεκτωρ δὲ τρώεσθ' ἐκκλῆτο, μακρὸν αἰφύσαντ'
 νῆσιν ἐπισσεῖσθαι, εἰδὼν δ' ἀνὰ βρόχοντα!

345

τοῦ δ' ἀν' ἐγὼν ἐπὶ τρεῦθε νῆσιν ἑτεράωθι νηῖσά,
 αἴτοιο τοὶ θάνατον μητῖσσορῶν, οὐδὲ νῦν τὸν γέ
 γυνῶτοι τε γυνῶται τε κύρος λελαχώντι θανόντα,
 ἀλλὰ κυνὲς φερύοντι προ ἱαστυος ἡμετεροῖο.

350

ἴως ἱετῶν, μαστιγῇ κατωραδὸν ἤλασεν ἱπποῖς,

κεκλωμενος τροφῇσι κατὰ στείχας· τοὶ δὲ συν ἀφ' αὐτῶ· 0
 πάντες τομοκλῆσαντες, ἔχον ἱερματομακίας ἱερταίς,
 ἱερχῇ θεοπέσῃ· προσημαίον δὲ φοῖβος ἀπαλάσων· 365
 ρεῖ' ἰοχθας κατέτορε βαθυκῆς ποδῶν ἐρείπτων
 ἐς μέσσον κατεβόλλε· γαφύρωσαν δὲ κελυθὸν
 μακρὴν, ἡδ' ευρυαύχον· ἴσταν τ' ἐπὶ δούρας ἐρεθῆ·
 γίγνεται, ἵποτ' ἀγρὸς σθένος κυρτῶματος ἱήτων·
 τῇ ἔ' τοιγε προχέοντο φάλαγγες, προὐδ' ἀπολλων, 368
 αἰγιδ' ἔχων ἐριτίμον· ἐρεπε δὲ τειχὸς ἀχαιῶν·
 ρεῖα μάλ', ἵως ἵατε τίς περ ἀνδρῶν παῖς ἀνχὶ θαλάσσης,
 ἵοτ' ἐπεὶ ὦν ποιήσῃ ἱερτῶματα νηπιῶσιν,
 ἀπὸς αἵτις γυνήεσσι πόσιν καὶ χερσὶν ἱερτῶσαν· 369
 ἵως ρα σὺ, ἱήε φοῖβε, πόλυν καμάτων καὶ οἰδῶν
 γυνήεσσι ἀρχέσων, αἵ τοιαι δὲ φῦλας ἐνέσθας·
 ἵως τοὶ μὲν παρὰ ναῖσιν ἐρητύκοντο μέγαντες·
 ἀλλήλοισι τε κεκλωμένοι, καὶ περὶ πύλαισι
 χεῖρας ἀντιστάντες, μεγάλ' εὐχετάσταντο ἱερώστας· 370
 νύστωρ αἵτε μάλαστα γερήκοι, οὐρὸς ἀχαιῶν,
 εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 δεῖξέ μοι, εἰ ποτὰ τίς τριῶν ἐν ἀρχαῖς περ πολυπόροιο·
 ἦ βροτῶν, ἦ οἴος κατὰ πύλας μῆρσι καίωσι,
 εὐχετο νύστωρ, σὺ δ' ἱππεύχου καὶ κατεκρούσας,
 τὼν μῆσαι, καὶ ἀμύνων, ὀλυνπίες, νηλεὲς ἱήμαρ· 375
 μὴδ' ἵοτ' ἄνδρες ἐλθ' ἀδμήνασθαι ἀχαιῶν·
 ἵως ἐφατ', εὐχόμενος, μέγα δ' ἐκτύπε μῆτιν ἐκ δούρας· 377
 τροφῇσι δ', ἵως ἐπύθοντο, διὸς κτύπον αἰετοχόου,
 μάλλον ἐπ' ἀργείοισ' ἐβρον, μῆνῶσαντα δὲ χαρμῆς· 379
 τοὶ δ' ἵωσθε μέγα κῆμα θαλάσσης, ευρυπόροιο·
 ναῖος ἱππεύχου κατὰ πύλας, ἵποτ' ἐπείγῃ
 εἰς ἀνέμοι· ἱὴ γὰρ τε μάλιστα γέ κῆμα κ' ὀφείλει·
 ἵως τροφῇσι μεγάλῃ, ἱερχῇ κατὰ τειχὸς ἐβῆναι·
 ἱπποῖσι δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρυμνήσιν ἐμάχοντο· 385
 εὐχέσιν ἀμφιγυνοῖσ' αἵ τοι σθένος, τοὶ μὲν ἀφ' ἱππῶν,
 τοὶ δ' ἀπὸ ναῶν ἱππῶν μελαινάων ἐπιβάντες,
 μακροῖσι χύσονται, τὰ ρα σφ' ἐπὶ ναῖσιν ἐκείτο·
 ναῖμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα ἱερμένα χαλκῶν·
 πατροκλὸς δ', ἵερος μὲν ἀχαιῶν τε τροφῇσι 390
 τειχὸς ἀμφ' ἐμάχοντο βοάων ἐκτοδὶ ναῶν,
 τοφρ' ἵοτ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνηρος ευρυπόλοιο·
 ἱήστο τε, καὶ τὸν στερεῖ λόγους, ἐπὶ δ' ἱερκαὶ λυγρῶ·
 φάρμακ' ἀκισμάτ' ἐκείσσε μελαινάων ὀδυράων·
 αἵ τ' ἐπείδ' ἐπὶ τειχὸς ἐκασσόμενος ἐνόησεν· 395
 τροφῇσι, ἀτὰρ δαναῶν γένετο ἱερχῇ τε φοῖβος τε,
 ὤμωσεν τ' ἀρ' ἐπειτα, καὶ ἵω πεπληγέτο μῆρσι
 χερσὶ κατακρήνεσσ', ὀλοφύρομενος δὲ προσῆυδα·
 ευρυπύλ', οὐκ ἐστὶ τοὶ δυνάμει, χάτσαντι περ ἐν πῆσι,

- ενθαδε παρμενεμεν· δη γαρ μεγα νεικος ορῶρεν· 400
 αλλα σε μεν θεράπων ποτιτερπετω· ατταρ εγωγε
 0
 σπευδομαι εις αχιλεια, τιν' οτρυνω πολεμιδσειν.
 τις τοιδ', ει κεν τοι, γσυν δαιμονι, θυμον ορινω
 παρφεσπων; αγαθη δε παραιφασις εστιν ιεταιροο.
 τον μεν αρ' τωσ ιεσποντα ποδες φερων· ατταρ αχαιοι 405
 τροφας επερχομενοfs μενον ενπεδον, ουδ' εδυναντο,
 παφροτεροfs περ εοντας, αποδασθαι παρα ναςων,
 ουδε ποτε τροφες δανων εδυναντο φαλαγγας
 ξεησασμενοι, κλισιγῃσι μιγημεναι, ουδε νασειν.
 αλλ' τωστε σταθμη δορυ νασιον επισιθυνει 410
 τεχτονος εν παλαμῃσι δαημονος, τος ρα τε παντσης
 λευ λειδῃ σοφης, τυποθημοσυνησιν αθηνης·
 τωσ μεν των επι λεισφα μαχη τετατο πτολεμος τε.
 αλλοι δ' αμφ' αλλῃσι μαχην εμαχοντο νασειν·
 415
 ιεκτωρ δ' αντ' αιφαντος εισατο κυδδαλιμοφο.
 τω δε μης περι ναςος ιεχον πονον, ουδ' εδυναντο
 ουθ' ο τον εκσελασαι, και ενιπερθσαι πυρι ναςας,
 ουθ' ο τον απς οδασθαι, επει ρ' επελασσε γε δαιμων.
 ενθ' τυια κλυτιοφο καλητορα φαιδιμος αιφας;
 420
 πυρ ες νασα φεροντα, κατα στηθος βαλε δορρι·
 δουπησεν δε πεσων, δαλλος δε τοι εκπεσε χειρος.
 ιεκτωρ δ' τωσ ενοησεν ανεπσιον οφθαλμοισιν
 εν κονιγῃσι πεσοντα, ναςος προπαροιβε μελαινης,
 τροφσι τε, και λυκιοισιν εκεκλετο, μακρων ατυσανς·
 425
 τροφες, και λυκιοι, και δαρδανοι ανχιμαχῃται,
 μη δη πῳ χαδσεσθε μαχης εν στεινῃ τῳδε·
 αλλ' τυια κλυτιοφο σαῶσατε, μη μιν αχαιοι
 τευχεα συλῃσωντι, ναςων εν αγῳνι πεσοντα.
 τωσ ιεσπων, αιφαντος ακοντισε δορρι φασεινῳ·
 430
 τοο μεν αμαρθ'· ο δ' επεिता λυκοφρονα, μαστορος τυιον,
 αιφαντος θεραποντα, κυθηριον, τος ρα παρ' αττω
 ναι, επει ανδρα κατεκτα κυθηροισι δσαθειοισιν·
 τον ρ' εβαλεν κεφαλην τυπερ οφατος τοκουι χαλκῳ,
 ιεσταοτ' ανχ' αιφαντος· το δ' τυπτιος εν κονιγῃσιν
 ναςος απο πρυμνης χαμαδις πεσ'· ελυντο δε γυια. 435
 αιφας δ' εριγησε, κασιγνητον δε προσῃυδα·
 τευκρε πεπον, δη νασιν απεκτατο πιθος ιεταιρος
 μαστοριδης, τον νοσι, κυθηροθεν ενδον εοντα,
 λεισφα φιλοισι τοκεfsιν ετιφομεν εν μεγαροισιν·
 440
 τον δ' ιεκτωρ μεγαθυμος απεκτανε· ποο νυ τοι τιτοι
 ὠκυμοροι και τοκσον, το τοι πορε φοιβος απολλων;
 τωσ φαθ'· ο δε γσυνειῃκε· θεσαν δε τοι ανχι παρεστη,
 τοκσον ιεχων εν χειρι παλιντονον, ηδε φαρετρην
 ιιτοδοκον· μαλα δ' ὠκα βελεα τροφεισιν εφιῃσεν·
 445
 και ρ' εβαλε κλειτον, πειδοτηνορος αγλαφον τυιον,

πολυδαμάντας ἑταίρει, ἀγαθὸ πειθομένο·
 ἦνια χερσὶν ἔχοντα, το μὲν πετακῆτα καὶ ἱπποῖς·
 τῇ γὰρ ἰσχ', ἣ ἤρ' ἔστω πλείσται κλονεῖντο. **448**
 ἦριτε δ' ἐκς ἰσχυῶν, ὑπερβήσαν' ἄρ' οἱ ἱππεῖ· **452**
 κῆν' ἰσχυὰ προτάντας· Ἰάναξ δ' ἐνόησε ταχίστην
 πολυδαμάν, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἦλθεν ἱππέων.
 τοῖς μὲν το γαστροῦ, προτρίψανός τ' ὤϊ, ἐδῶκεν· **455**
 πολλὰ δ' ἐπ' αὐτρουγὲ σχεδὸν ἰσχυῶν ἐξίσταρ' ἄντα
 ἱπποῖς· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμαχοῖσιν ἐμαχθῆ.
 τευκρὸς δ' ἄλλων αἴστον ἐφ' ἱκτορι χαλκοκέρυσι
 αἰνυτο, καὶ κεν ἐπαύσε μάχην ἐπὶ νάσιν ἀχαιῶν.
 εἰ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐκστρέφετο θυμῷ· **460**
 ἀλλ' οὐ λήθε διὸς πυκινὰν νόον, ἧς ἔ' ἐφύλασσαν
 ἱκτορ', ἀτὰρ τευκρὸν τελαμωνίων εὖχος ἀτήρ·
 ἧς οἱ τεύστροφας νευρὴν ἐν ἀμφύμοις τοκῶν
 ῥεῖν' ἐπὶ τῷ ῥεροντί· παρεπλανχθῆ δ' οἱ ἀλλῇ
 ἦτος χαλκοβάρης, παύσαν' ἄρ' οἱ ἐκτεσε χεῖρας· **465**
 τευκρὸς δ' εἰργήσε, καὶ στήθεσσι δὲ προστήνδ'·
 ὦ ποιοί! ἦ δὴ πᾶν χυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κίρρει
 δαίμων ἡμέτερος, ἧς ἔμοι βίαν ἐβάρη χεῖρας·
 νευρὴν δ' ἐκστέρησε νειστροφόν, ἦν οἱ ἐδήσα·
 πρῶτον, ἰοφρ' ἀντεχομένο θαμὰ θρώσκοντας αἴστοις· **470**
 τὸν δ' ἤμειβετ' ἐπειπὶ μῆγας τελαμωνίος αἰφας·
 ὦ πέπον, ἀλλὰ βίην μὲν εἶα καὶ τάρφεις ἦτοίς
 κίεσθαι, ἐπεὶ γυνεχέει θεός, δαναοῖσι μετῆρας·
 ἀτὰρ χερσὶν ἔλκων δαλίχων δόρυ, καὶ σάκος κομῶ,
 μαρναο τε τροῖσι, καὶ ἀλλοῖς ἀρνυθὶ λαοῖς· **475**
 μὴ μὲν ἀσπουδὴς εἴη, δαίμων σάμενος παρ, ἐλδοίην
 νάσας τεύσελμοις, ἀλλὰ μνησάμεθα χαρμῆς.
 ἧς φάβ'· ὃ δ' αὖ πῶσων μὲν ἐν κλισίῃσιν ἐθήκει·
 ἀτὰρ τοῦ' ἀμφ' ἔμοις σάκος ἔπει τετραβελύμων· **479**
 ἔλλετο δ' ἀλκιμὸν εὖχος, ἀμαχμενὸν ἰοκῶν χαλκῷ· **482**
 βῆ δ' ἰμεναί, μάλα δ' ὥκα θέων αἰφάντι παρὰ τῇ.
 ἱκτωρ δ', ἧς εἶδεν τευκρὸν βλαφθέντα βελεμνῶ,
 ἔρφεσι καὶ λυκίοισιν ἐκκλετο, μακρὸν αἰφύσαν· **485**
 τροῖες, καὶ λυκιοί, καὶ δαρδάνοι ἀνχίμαχῆται,
 ἀνέρες ἐστέ, φάροι, μνησασθε δὲ θεόμειδος ἀλκῆς,
 νάσας ἀνα γλαφυράς· ἦ γὰρ εἶδον· ὀφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἀριστάτος· διδοὺν βλαφθέντα βελεμνῶ.
 ῥέει δ' ἀριγνώτος, διὸς ἀνδρὸς γινώται ἀλκή· **490**
 ἀλλὰ ραχισθ' ἐπὶ νάσιν ἐφάλλεας· ἧς δὲ κεν ἡμεῶν **494**
 βλήμενος, ἦε τυπὲς, θανάτον καὶ σάτμον ἐφισπῇ, **495**
 τέθνηται! οὐ τοι ἀφεικὲς ἀμυνόμενῳ πατρὸς
 τέθνηται· ἀλλ' ἑταλός τέ σ' αἶψα καὶ παῖδες ἐπισπῶ,
 ἦ καὶ φοῖκος, καὶ κλήρης ἀκηρατός, εἰ μὲν ἀχαιῶι
 οἰχάνται γένυ νάσιν· φέρην· ἐς περικτὴν γαίαν.

Hom.

Z

ἴως ἔσπῳν, ᾠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἱεκάστω. 500
 αἶψας δ' αἶψ' ἑταρώθεν ἐκεκλῆθ' εἰοισ' ἑταροῖσιν 0
 αἰδώς, ἀργαῖοι! νῦν ἀρκίον, ἢ ἀπολεσθαι,
 ἢ σαώθῃναι, καὶ ἀποθασθαι κακὰ νῆσον.
 ἢ ἑλπεσθ', ἢ νῆας ἑλῆ κορυθαίολος ἱεκτωρ,
 ἐνβάδον ἱεκάσθαι τὴν πατρίδα γαίαν ἱεκάστος; 505
 ἢ οὐκ ὀτρυνόντος ἀκοῖετε λαὸν ἱεκτῶντα
 ἱεκτορος, ἵος δὲ νῆας ἐνιπρήσθαι μιναινεῖ;
 οὐ μὲν ἐς γέ χορον κέλετ' εἰλθεῖν, ἀλλὰ μαχεσθαι.
 ἡμῶν δ' οὐτὶς τοσδε νοὸς καὶ μητὶς ἀμεινων,
 ἢ αἴτοσχεδὴ μίγσαι χεῖρας τε μένος τε. 510
 βέλτερον, ἢ ἀπολεσθαι τένα χρόνον, ἢ βίωσαι,
 ἢ δὴθ' ἀστρευσέσθαι ἐν αἰνῇ δαΐϊότητι. 512
 ἴως ἔσπῳν, ᾠτρυνε μένο καὶ θυμὸν ἱεκάστω. 514
 ἐνθ' ἱεκτῶρ μὲν ἔλε σῆμα, περιμήδεος τῆιον, 515
 ἀρχὸν φωκῆων· αἶψας δ' ἔλε λαοδάμαντα,
 ἑγγεμονα πρυλίων, ἀντήνορος ἀγλαῶν τῆιον·
 πολυδάμαντος δ' αὐτὸν κυλλήνιον ἐκσεναρικέει,
 φυλῆϊδά· ἑταρὸν, μεγαθυμὸν ἀρχὸν ἐπειων.
 τῷ δὲ μέγης ἐποροῖσε ἰδῶν· το δ' ὑπαῖθ' ἐλίσσῃ 520
 πολυδάμαντος· καὶ τοο μὲν ἀπὸ μὲν ἡμῶν οὐ γὰρ ἀπολλῶν
 ἦεν· πάνθοι· τῶν ἐν προμαχοῖσι δαμῆναι·
 αἶψα τογε κροίσμῳ στήθεος μέσον οὐτ' ἀσπερ δόρυ·
 δουπήσεν δὲ πῶν, το δ' ἀπ' ὤμων τευχέ' ἐσύλφα.
 τοφρα δὲ τῷ ἐποροῖσε δολοπῆ, αἰχμῆς τεύχεϊ δῖος, 525
 λαμπριάδης, τὸν λαμπὸς ἐγῆνατο, φερετατὸς ἀνδρῶν,
 λαομεδοντιάδης, τεύχεϊ δῖος βορῆδος ἀλκῆς·
 ἵος τότε φυλῆϊδά· μέσον σάκος οὐτ' ἀσπερ δόρυ,
 ἐγγυθεν ὀρμήθης· πυκνὸς δὲ τοι ἦρκεσε θωρηκῆς,
 τὸν ῥ' ἐφορε γυναικοῖσι ἀρήροτα· τὸν ποτε φυλῆς 530
 ἦγαγεν ἐκς ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ σελλήεντος.
 χρεῖνος γὰρ τοι ἐδῶκε ταναῖος ἀνδρῶν τεύφης,
 ἐς πόλεμον φέρειν, δαΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ἵος τοι καὶ τότε παῖδος ἀπὸ χροῶς ἦρκεσ' ὀλεθρον.
 τοο δὲ μέγης κορυβὸς χαλκήρεος ἱπποδάμου 535
 κυμβαχὸν ἀκροτάτον νυκτ' ἐν χεῖ' ἰοκυσσεντι,
 ῥῆγσε δ' ἀφ' ἱππεῖον λοφὸν αἶψα· πᾶς δὲ χαμάδι
 κατῆκεν ἐν κοιφῇσι, νέον φοινίκι φαεινῶς.
 ἵος το τῷ πολεμίδε μιν, ἐπὶ δ' ἑλπετο νίκη, 540
 τοφρα δὲ τοι μενελάος ἀρετῆς ἦλθεν ἀμύωντα·
 στή δ' εὐρακὸς γόνυ δόρυ λαθὼν, βάλε δ' ὤμων ὀπίσθεν
 αἰχμῇ δὲ στεροφῶ διέσσυτο μαυμαυντά,
 προσώπῳ ἑταρῇ· το δ' ἀρα πρηνὴς ἐλίσσῃ.
 τῷ μὲν εἰσάσθη χαλκήρεα τευχέ' ἀπ' ὤμων
 συλῆσεν· ἱεκτῶρ δὲ κατεγνήσκει κέλεται 545
 πάντῃ μάλα, πρῶτον δ' ἱεκταφονίῃ ἐνέπῃ

ἑρπύδιον μελαντίππον· το δ' ἰοφρα μὲν ἐλλειπυδὸς βεῖς
 βοσκ' ἐν περικνωτῇ, δαίμων ἀποσέσφεν ἑνὸς
 αἵταρ ἐπεὶ δαναῶν καὶ ἡλθοῦν ἀμφιέλισσαι,
 ἀπὸς εἰς φίλιον ἦλθε, μετῴρωσε δὲ τρέφειν· 550
 καὶ δὲ παρ' ἑρπιδῶ· το δὲ μὲν τίς τρώεσσι
 τὸν ῥ' ἱεκτωρ ἐνέειπε, ἱεκτὸς τ' ἔφατ', ἐκ τ' οὐραδέσθην·
 ἰοτῶ δὴ, μελαντίππε, μεθήσομαι· οὐδὲ γὰρ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνέπειθε κταμένοιο·
 οὐχ' ὁραεῖς, τοῖον δολοπλοῖα περ' τευχέ' ἱεκτόν· 555
 ἀλλ' ἔπε' οὐ γὰρ ἐστὶν ἀποστάδον ἀργαίφουσιν
 μαρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατὰπταμεν, ἢ κατ' ἀκρῆς
 φίλιον αἰκωνὴν ἔλθω, κτασθαι τε πολῖτας.
 ἴως τρώων, το μὲν ἦρχ', το δ' ἱεκτὸς τρώεσσι βεῖς
 ἀργαίφους δ' ὠτρύνει μεγάς τελαμωνίος αἰεὶς· 560
 οὐ φίλοι, ἀνέρες ἐσσι, καὶ ἀλακμον ἦτορ ἔλθω,
 ἀλλήλοισι τ' αἰδέσθε κατὰ κράτος ἑσμεῖναι·
 αἰδέμενων δ' ἀνδρῶν πλάσσει σκῆψι, ἢ πεφάνται·
 φευγόντων δ' οὐτ' ἀρ' κλεῖος ὀφνύται, οὐτ' αἰκῆ.
 ἴως ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αἶψα ἀλκιμῶσιν μεναικῶν· 565
 ἐν θυμῷ δ' ἐβλάστο ἱεκτὸς· φράσσαντο δὲ παῖδες
 ἱερεῖ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ δόσεις τρέφας ἔγειραν.
 ἀντιλοχὸν δ' ὠτρύνει βροχὴ σάκος μενεαῖος·
 ἀντιλόχ', οὐτὶς σέθεν νεώτερος ἄλλος ἀχαιῶν,
 οὐτὶς ποσσὶν θάσσων, οὐτ' ἀλκιμος, ἴως σὺ, μαχεσθαι· 570
 εἰ τίνα ποὺ τρώων ἐκσταλμένος ἀνδρὰ βάλῃσθα.
 ἴως τρώων, το μὲν αἶψα ἀπείσσω, τὸν δ' ὀρθύνειν·
 ἐκ δ' ἐθόρε προμαχῶν, καὶ ἀκοντίσας δόρυ φαίνοντο,
 ἀμφὶ ἱε κατῆκοντο· ἑκτόν δὲ τρέφας κεχάσσαντο,
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· το δ' οὐχ' αἰὲν βέλος ἔηκεν, 575
 ἀλλ' ἱερεῖος ἑσμεῖν ὑπερβύμων μελαντίππον,
 νίσσομενον πολεμῶν, ἐβλάστο στήθεσσι παρὰ μαῖσσαν·
 δουπήσεν δὲ πείσων, ἀραβήσας δὲ τευχέ' ἐπ' αἵματι.
 ἀντιλόχος δ' ἐπορεύσε, κυνὸν ἴως, ἵππῳ ἐπὶ νεβρίῳ
 βλήμενον αἰκιστῇ, τὸντ' ἐκς ἐννέφει θορόντα 580
 θηρεῖται εὐτυχῆσαι βαλὼν, ὑπεβύσας δὲ γυναι·
 ἴως ἐπὶ σοὶ, μελαντίππε, θορ' ἀντιλόχος μενεχαρμῆς,
 τευχέα συλῆσθων· ἀλλ' οὐ λαβὼν ἱεκτόρα δίδον,
 ἴως ῥα τοὶ ἀντίος ἦλθε, θέσων ἀνα δαίμοινα.
 ἀντιλόχος δ' οὐ μῆνη, θέσων περ' ἐκ πολεμιστῆς, 385
 ἀλλ' ἰογ' ἀρ' ἐστρεψε, θηρὶ κακὸν ροκσάντι γέλοισι,
 ἵππῳ κυνὰ κτήναις, ἢ βαρύνον ἀμφὶ βόεσσιν.
 φεύγει, πρὶν περ' ἱερεῖον ἐλθόντα ἀνδρῶν·
 ἴως τρέσας νεστορίδης· ἐπὶ δὲ τρέφας τε καὶ ἱεκτόρα
 ἱερεῖ θέσπιδι βέλος ἐπένειεν· ἐχέοντο 590
 ἐπὶ δὲ μεταστρεφόμενος, ἐπεὶ ἱερεῖος ἱερεῖον.
 τρέφας δὲ, λαβόντι γέλοισι σφαιροῖσιν,

ναῖσιν ἐπιστάμεντο, δὲ δ' ἐτάλατον ἐφείρως· 3
 ἵος σφίσιιν αἶεν ἐγχεύμενος μεγ', ἐβέλγε δὲ θυμὸν
 ἀργεῖων, καὶ κυδὸς ἀπαινυτο· τοῖς δ' ὀρθοῖσιν 595
 ἑκτορι γὰρ τοὶ θυμὸς ἐβούλετο κυδὸς ἀργεῖσαι
 πριαμιδῇ, τίνα ναῖσι ἰοραῖνιόσι θεσπιδάεις πυρ
 ἐνβαλῇ ἀκαμματον· θετίδος δ' ἐκσταίσιον ἀρην
 παντσαν ἐπικρῆναι· το γὰρ μὲν μαητιὰ δέσφει
 ναῖος καφομένης σέλας οφθαλμοῖσι ἰδεσθαι· 600
 ἐκ γὰρ δὴ τοῖς ἐμῇλε παλῖσιν παρὰ ναῖων
 θησεμεναι τράσιν, δαυαοῖσι δὲ κυδὸς ἀργεῖσαι
 τα φρονεων, ναῖσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγχεῖν
 ἑκτορα πριαμιδῇ, μάλα περ μαρμαῖωτα καὶ αἶτον.
 μῶκετο δ', ἵως ἵατ' ἀρεῖς ἐγχεύκαλος, ἡ ὀλοῖον πυρ 605
 ἐφείσι μαινῆται, βαθυῖς ἐν ταρφέσιν ὑψηλῇς
 ἀφλοῖσμος δὲ περὶ στομ' ἐγίγνετο, τῷ δὲ τοῖς ἐσσε
 λαμπροσθῇν βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρῶσιν ἀμφὶ δὲ πηληγῆς
 σμερδαλεον κροταφοῖς· ἐτινασσετο μαρμαῖωτο· 609
 καὶ ῥ' ἐβέλε ἑρῆγσαι στίχας ἀνδρῶν, περὶ ἡτῆδων
 ἦ δὴ πλείστον ἱαμῖλῶν ἱερα καὶ τευχέ· ἀριστα· 615
 ἀλλ' οὐδ' ἵως δυνάτο ἑρῆγσαι, μάλα περ μενοεινῶν
 ἱσχυον γὰρ πυργηδὸς ἐρῆγστες, ἡῦτε ἐστῆρῃ
 ἡλιβατος, μεγαλῇ, πόλις ἱαλος ἐγχεῖς εὐντσα,
 ἦτε μὲναι λιγυῶν ἀνεμῶν λαιπστήρα καλεσθαι, 620
 αἶματα τε τρέφοντα, τα τε προσερεύχεται αἶτην·
 ἵως δαυαοὶ τράσας μενῶν ἐκπῶν, οὐδ' ἐφεβοντο.
 αἶταρ ἵο λαμπρομένης πυρ παντοθεν ἐνθὸρ· τομῖλῶ·
 ἐν δ' ἐπεί, ἵως ἵοτε κυδὸς θεῇ ἐν ναῖσι ποσῆτιν
 λαβρον ὑπο ναῖσιν ἀνεμοτρεφες, ἦ δὲ τε παντσα 625
 ἀχρῇ ὑπεκρυφθῇ, ἀνεμῶ δὲ δδαινός αἶτης
 ἱστυῖ ἐν βρεμεται· τρέμονται δὲ τε φρενα ναῖται
 δεδδίοτες· τυτθῶν γὰρ ὑπ' ἐκ θανατοῖο φέρονται·
 ἵως ἐδαῖδσετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀχαιῶν.
 αἶταρ τοῖς, ἵωστε λείων ἐλεοφρῶν βοῖσιν ἐκείδων, 630
 ἡμῶν τ' ἐν ἱταμένη ἡλεος μεγαλοφὸν νέρονται
 μυρῆαι, ἐν δὲ τε τῇσι νόμις οὐκ ὄσα φα ἡεῖδας
 θηρὶ μαχησασθαι, ἡεῖκος βοῖς ἀμφὶ φοκῆσιν·
 ἡτοὶ ἵο μὲν πρῶτῇσι καὶ ὑστῆτατῇσι βοῖσιν
 αἶεν ἱομοστιχάει, ἵο δὲ τ' ἐν μεσσησὶν ὀροσας 635
 βοῖν εἰδει, ἡμῶν δὲ τε παντσαι ὑπετρεσαν· ἵως τοῖς ἀχαιῶι
 θεσπεσίως ἀφῆλθεν ὑπ' ἑκτορι καὶ δι' ἑστῆρι
 παντες· ἵο δ' οἷον ἐπείθε μωκηνῶν περὶ φητην,
 κοκρῆος φίλον ἱοῖον, ἵος πυρσῆος ἀφῆλθεν
 ἀγγελῆς οἰχνησκε βίῃ ἡρακλεῖδῃ· 640
 τοῦ γενετ' ἐκ πατρός· πῶλο χεῖρονος ἵος ἀμῶν
 παντοῖον ἀρετην, ἡμῶν πῶδας, ἡδὲ μαχισθῶν,
 καὶ νοῦν ἐν πρῶτῇσι μετρεῖσιν ἐταχῆτο·

ὅς ρα τοῦ ἐκτορι κύνος· ὑπερτερον ἐνυαλιμσεν·
 στρεφθεὶς γὰρ μετοπίσθην ἐν ὀσπίδος αὐτοῦ· ἐταλτο
 τῷ αὐτῷ φρεσσεύει, ποδηγῶν· ἐρχόμενος ἀνίσταται
 τῇ τοῦ· ἐνὶ βλαφθῶνς, πᾶσαν ἑκτίας· ἀμφὶ δὲ πηλῆς
 σμερδαλέον κονάβησε παρὶ κροτάφοισι· πεποιθὸς
 ἑκτωρ δ' ἰοκοῦ νεφέα, θέων δὲ τοι ἀνχί παρσστη,
 στηθεὶ δ' ἐν δορυ πηγῶν, φίλων δὲ μιν εὖγυς· ἐταίρων
 κτήρ'· τοι δ' οὐκ εἰδυκνῶντο, καὶ ἀγρυμνεοὶ περ' ἐταίρων,
 χραίσμεν· αἱ τοὶ γὰρ μάλ' ἐδεδίδσαν ἑκτορὶ δίδω·
 εἰσώποι δ' ἐγενοντο· νάων, περὶ δ' ὀσχεύων ἀνέροι
 νάες, ἵοσαι πρῶται· ἑλθεύοντο· τοὶ δ' ἐπαχύντο·
 ἀργεῖφοι δὲ νάων· μὲν ἐχῶρησαν καὶ ἀνακκῆ
 τῶν προτερῶν, αἵ τ' οὖν δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἐπῆσαν·
 ἱαθροὶ, οὐδ' ἐκείσθην ἀνὰ στρατὸν· τίς γὰρ αἰδώς,
 καὶ ὄδρος· ἀδσηγὲς γὰρ ἱομεκλῶν ἀλλήλων·
 νῆστορ αἵτε μάλιστα γῆρηνες, κυρὸς ἀχαιῶν,
 λισσέθ' ὑπὲρ τῶντων γυναικῶν ἀνδρῶν ἱοκιστῶν·
 ὦ φίλοι, ἀνέρες εἴστε, καὶ αἰδοὶ θεῶν· ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλῶν ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνηστῶν ἐκκιστὸς
 παῖδων, ἡδ' ἑλδοχῶν, καὶ κτηνῶν, ἡδὲ τέλειων·
 τῶν ὑπερ' ὧν αὖτ' ἐγὼ γυναικῶν αἰ παρῶντων,
 ἱσταμένοι κρατερῶς· μὴδὲ τροπῆσθε φόβῳ.
 ὣς ἱστῶν, ὠτρύνε μένος καὶ θυμὸν ἱοκιστοῦ·
 οὐδ' ἀρ' ἐτ' αἰετὶ μεγαλήτορι· ἱκάνει θυμῷ
 ἱσταμέν, εἴθ' αὖτ' ἀλλοὶ ἐφείσταντο· ὣς ἀχαιῶν
 ἀλλ' ἵογε νάων ἱκίει· ἐπ' ὄχλῳ, μακρὰ βεβησθῶν,
 νόμας δὲ χύσταντο ποταμὸν καίμαχον ἐν· παλαμῆσιν,
 πολλῶν βλήτροισι, δυοὶ καὶ ἱεκοὶ πηχῶ·
 ὡς δ' ἵος· ἀνὴρ ἱππεῖσι· κελυγιδῶν τοῦ· ἱκάνει,
 ἵος· ἐπεὶ ἐκ ποταμῶν· ἱσταμέν· γυναικῶν· ὑπὸ τοῦ,
 ὠτρύνει ἐκ ποταμῶν· μὲν πρῶτος· ἱσταμέν· ὡτρύνει,
 λαφοφῶν καὶ ὡν, ποταμῶν τε ἡ θάλασσα·
 ἀνέρες, ἡδὲ γυναῖκες· ἵος δ' ὠτρύνει· ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρῶσκων ἀλλοτ' ἐπ' ἀλλῶν ἀμειβεσθαι· τοὶ δὲ πεπονται·
 ὡς αἰεὶ ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκίει νάων
 φοῖτας, μακρὰ βεβησθῶν, φῶν δὲ τοὶ αἰετ' ἱκάνει·
 αἰεὶ δὲ σμερδῶν βοῶν· δαυνοῖσι· ἀσφαλὲς,
 νάσι δὲ καὶ κλισίῃσιν ἀμειβεσθαι· αἰετ' ὡν ἑκτωρ
 μέμνεν ἐνὶ τροφῶν· ἱομεκλῶν· τῶν ἀσφαλῶν
 ἀλλ' ἵος· ὠτρύνει· ὡτρύνει· αἰετ' ὡν
 ἱκάνει· ἐφορμασθῶν· ποταμῶν· ποταμῶν·
 ὡς ἑκτωρ ἱκάνει· ὡς· ὡτρύνει· ὡτρύνει
 ἀντίος αἰετῶν· τῶν δὲ ὡτρύνει· ὡτρύνει
 χεῖρι μάλ' ἀσφαλῶν· ὡτρύνει· ὡτρύνει·
 αἰετ' ὡν· ὡτρύνει· ὡτρύνει· ὡτρύνει
 φῶν· ὡτρύνει· ὡτρύνει· ὡτρύνει

0

645

650

655

660

663

665

667

674

675

680

685

690

691

692

695

ἀντεσθ' ἐν πολέμῳ· τῶς ἐσσυμένους ἐμάχοντο. 0
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν τοδ' ἦν νόος· ἦτοι ἀχαιοὶ
 οὐκ ἐφασαν φευγέσθαι τυκ' ἐν κακοῖς, ἀλλ' ὀλεσθαι. 700
 τροφῆσι δ' ἐλπίετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· ἰακωστόο
 νάφας ἐνιπρηθῆσεν, πένεσεν θ' ἠρώας ἀχαιοὺς.
 τοὶ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφίστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἑκτωρ δὲ πρυμνὴς νάφος ἱακτώσατο κοντοπόροιο,
 καλῆς, ὤκυθαλοῖ', ἐν προὔτεσι λαφὺν ἐνεκκεν 705
 εἰς τροφίην, οὐδ' αἶτις ἀπῆγαγε πατρίδα γαίην·
 τοσπερ δὴ περὶ νάφος ἀχαιοὶ τε τροφῆς τε
 δαΐων ἀλλήλοισιν αἶτοσ' ἔχον· οὐδ' ἀρα τοίγε
 τοκσῶν αἰτίας ἀμφὶς μένον, οὐδὲ τ' ἄσωντων,
 ἀλλ' τοίγ' ἐνυθὲν ἱσταμένοι, ἵνα θυμὸν ἔχοντες, 710
 ἰοκῶσι δὴ πελεκῶσι καὶ ἀγσινῆσ' ἐμάχοντο,
 καὶ χσιφῆσιν μεγαλοῖσι, καὶ ἐνχεσθι ἀμφιγυνοῖσιν.
 πολλὰ δὲ φασγὰνα καλά, μελάνδετα, κοπτήεντα,
 ἀλλὰ μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἀλλὰ δ' ἀπ' ὤμων.
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέφε δ' ἑταίματι γαῖα μέλαινα. 715
 ἑκτωρ δὲ πρυμνήθευ ἐπὶ λαβὴν, οὐχὶ μεδίευν,
 ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, τροφῆσιν δ' ἐμείλειεν·
 τοῖσέ τε πυρ, ἑταῖμα δ' αἶτοι ἱαφόλφεες ὄρνυτ' αὐτῆτην·
 νῦν ἡμῖν πάντων δσῆς ἀγσίων ἡμῶν ἐδῶκεν,
 νάφας ἔτελεν, τοὶ δ' αὖτε θεῶν αἰεκέητι μολόντεςαι 720
 ἡμῖν πηματα πολλὰ ἔθεσαν, κακοτήτι γερντων·
 τοὶ μ', ἐβέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νάφῃσιν,
 αἶτον θ' ἰσχανάσσκον, ἐρητύοντο τε λαφόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τοτ' ἐβλάπτε φρενας εὐρυποκα δσῆς
 ἡμετέρας, νῦν αἶτος ἐποτρύνει καὶ ἀναγει. 725
 τῶς ἐφαβ'· οἱ δ' ἀρα μάλλον ἐπ' ἀργείοισιν ὀρόσαν. 726
 πάτροκλος δ' ἀχιλεὶ παρτίστατο, ποιμὴν λαφόν, 2
 δακρυῖα θερμὰ χεῖων, τῶστε κρήνη μελαντοῦδρος, II
 ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυοφερὸν χεῖρὶ τυτθῶρ.
 τὸν δὲ εἰδὼν ὤκτειρε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς, 5
 καὶ μιν φῶνισας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 τίπτε δαδακρυῖσαι, πάτροκλεες, ἦτε κοῖρη
 νηπιῇ; ἦθ' ἄμα μητρὶ θεῖοντ' ἀντελεσθαι ἀναγεί,
 ἔσανοῖς ἱακτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερυκεί,
 δακρυρόεντα δὲ μιν ποτιδερκεται, ἱοφρ' ἀντελῆται. 10
 ἦε τι μυρμιδόνεσι πιφαίσκειαι, ἦ ἔμοι αἰτῶ; 12
 ἦε τιν' ἀγγελίην φθίγης ἐκς ἐκλῶδες οἶος;
 δσαφῆεν μαν ἐτι φαντι μένοιτ' ἄν, ἀκτορὸς τυῖον,
 δσαφῆι δ' αἰθακίδης πηλεὺς μετὰ μυρμιδόνεσιν, 15
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχομένοα τεθνήϊτων·
 ἦε συγ' ἀργείων ὀλοφυῖσθαι, τῶς ὀλεκόνται
 νάφῃσιν ἐπὶ γλαφυρήσιν, ὑπερβαστῆς ἑνεκα σφης;
 ἐκσαυδᾷ, μὴ κέθθαι νοῦ, ἵνα ἑῷδομεν ἀμφοῖν.

- ἴτον δὲ βαρὺ στοναχῶν προσεφης, πατροκλῆες ἱππεῖ· 20
 ὦ ἀχιλλεῖ, πηλεὶος υἱὲ, μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν, II
 μὴ νημεσᾷ· τοῖον γὰρ ἀχὸς βεβήκειν ἀχαιῶν·
 τοὶ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ἴσοι παρὸς ἦσαν ἀρίστοι,
 ἐν ναῖσιν κείσθαι βεβλήμενοι, οὐταμένοι τε.
 βεβλήται μὲν το τυρδεΐδης κρατερός διομήδης· 25
 οὐτασται δ' ἰδυσεὺς δορικλῦτος, ἡδ' ἀγαμέμνων·
 βεβλήται δὲ καὶ εὐρυπύλος κατὰ μῆρον οἴστῳ·
 τοῖς μὲν εἰρητοὶ πολυφαρμακοὶ ἀμφιπενοῦνται,
 ἑλκε' αὐτῶν· σὺ δ' ἀμύχανος ἐπλε', ἀχιλλεῖ· 29
 νηλεὲς! οὐκ ἀρα σοίγε πατήρ ἦν ἱπποτὰ πηλεὺς,
 οὐδὲ θετὶς μητὴρ· γλαφκὴ δὲ σ' ἐτίκτε θαλάσσης, 33
 πέτραι τ' ἠλιβατοὶ, ἵοτι τοὶ νοῦς ἐστὶν ἀπήνης.
 εἰ δὲ τίνα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεφεινίς,
 καὶ τίνα τοὶ παρ δοῆνος ἐπεφράδε ποτνία μητὴρ,
 ἀλλ' ἐμε περ πρότερος ὦχ', ἀμὰ δ' ἄλλον λαὸν ὀκασσον 40
 μυρμιδόνων, ἣν ποῦ τι φαῖος δαναοῖσι γενῶμαι.
 δὸς δὲ μοι ὁμοίῳ τέφα τευχέα θωρηχθῆναι, 40
 αἰ κ' ἐμε σοὶ εἰσκόντας ἀποσχῶνται πολέμοιο
 τρώες, ἀναπνέσωντι δ' ἀρεῖοι ἱεὺς ἀχαιῶν· 42
 ρεῖα δὲ κ' ἀκμῆτες κεκμηῶτας ἀνδρᾶς αὐτῇ 44
 ὀθσάμεν προτὶ ἑαστυ ναῶν ἀπο καὶ κλισιάων. 45
 ἴως φάτο λίσσομενος, μέγα νηπιός· ἡ γὰρ ἐμελλεν
 ἵοιτ' αὐτῷ θάνατον τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
 τὸν δὲ μεγ' ὀχθήσας προσεφθ ποδάς ὦκυσ ἀχιλλεὺς·
 ὦ μοι, διόγενες πατροκλῆες, τοῖον εἰσεσπες·
 οὔτε θεοπροπίης ἐπαδῶμαι, ἱητνίνα φοῖδα, 50
 οὔτε τι μοι παρ δοῆνος ἐπεφράδε ποτνία μητὴρ·
 ἀλλὰ τοῦδ' αἶνον ἀχὸς κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
 ἵποτε δὴ τὸν ἵομοιον ἀνὴρ ἐβελήτιν ἀμερσαι,
 καὶ γέρας ἀπς ἀφελῆσθαι, τότε κρατεῖ προβεβήκειν 55
 αἶνον ἀχὸς το μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἀλγέα θυμῷ
 κοῖρην, ἣν ἀρα μοι γέρας ἐκτέλον ἱεὺς ἀχαιῶν,
 δορὶ δ' ἐμῷ κτεατίσσα, πολὺν τεύτειχέα περθσας,
 τὴν ἀπς ἐκ χειρῶν ἑλετο κρεῖων ἀγαμέμνων. 58
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετυχθαι εἰδῶμεν· οὐδ' ἀρα πῶς ἦν 60
 ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐν φρεσὶν· ἦτοι εἶπεν γε
 οὐ πρὶν μνηϊθμὸν καταπάσσειν, ἀλλ' ἵποί· ἀν δὴ
 ναῖας ἐμας ἀφικνῆται αὐτῇ τε, πτολέμος τε.
 τυνη δ' ὁμοίῳ μὲν ἐμα κλυτὰ τευχέα δυδί, 65
 ἀρχὲ δὲ μυρμιδόνσι φιλοπτολεμοῖσι μαχεσθαι,
 εἰ δὴ κυανέον τρώων νεφὸς ἀμφιβεβήκειν
 ναῖσιν ἐπικρατέως, τοὶ δὲ ἑρῆγμῖνι θαλάσσης
 κεκλιᾶται, χωρὴς ὀλίγην ἐτι μοῖραν ἱέχοντες,
 ἀργεῖοι, τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πάντῃ βεβήκειν,
 θάρσυνός· οὐ γὰρ ἐμῆς κορυθὸς λείσσουντι μετώπον 70

εὐγυθὶ λαμπομένης· ταχὺ κεν φεύγοντες ἐναίλοισι
 πλῆθειαν νεκρῶν, εἰ μοι κρείων ἀγαμέμνων
 ἦπια ἤδειτ'· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφὶ μαχομέναι.
 οὐ γὰρ τυφλόφειδο διόμηδρος ἐν παλαμῇσιν
 μαινεται ἐνχείῃ, δαυαίων ἀπο λοίγον ἀμύμων·
 οὐδὲ πῶ ἀτρεΐδης Ἰσκάς ἐκλυφὸν ἀμύδῃσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' ἱεκτορὸς ἀνδρὸφάγοιο,
 τροφῆσι κελεύοντός, περιφρονῶνται· τοὶ δ' ἀλλήλοισι
 παν πεδίων καθέχοντι, μαχῇ νικῶντες ἀχαιεῖς.

ἀλλὰ καὶ τῶς, πατροκλῆ, νάων ἀπο λοίγον ἀμύμων
 ἐνπῶς ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰδομένης
 νάας ἐνιπρηθῶντι, φίλον δ' ἀπο νοστήν τελευτῶνται.
 πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθοιο τέλος ἐν φρεσὶ θέσω.
 ἐκ νάων ἐλάσας, ἵμεναι πάλιν· εἰ δὲ κεν αἶ τοι
 δῶπ' κυδὸς ἵαρεσθαι ἐριγδούπος ποσσὶς ἱήρης,
 μὴ συγ' ἀγαλλομένος πολέμῳ καὶ δαίμοντι,
 τροφῆς ἐνταίριον, προτὶ φίλῳ ἱηγεμονέεσσι
 μὴ τις ἀπ' οὐλύποιο θεῶν αἰσχυροτάτων
 ἐνβῇ· μαλα τοῖς γὰρ φίλοι ἱεκαφύργος ἀπολλῶν
 ἄλλα πάλιν τροπασθαι, ἐπὶν φῶς ἐν νάεσσιν
 ἔῃ, τοῖς δ' εἴαται πεδίων κατὰ θηριεσθαι.

ὥς τοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγορεύον.
 αἶψας δ' οὐκέτ' ἐμίμνε, βιασέτο γὰρ βελέεσσιν
 δαμναε μὲν δαήνος τε νοῦς, καὶ τροφῆς ἠγάθοι,
 βαλλόντες· ἔδεινεν δὲ περὶ κροταφοῖσι φαεινῇ
 πηλῆς βαλλομένη καναχῇ τεχ'· ἐβαλλετο δ' αἶψαι
 κατὰ φάλαρ' ἱεποιήθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἐκαμμεν,
 ἐνπῶς αἶψαν ἱέχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδυνάτο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμικῶν, εἰδόντες βελέεσσιν
 αἶψαι δ' ἀργαλεῶν τεχέτ' ἀσθματι· κατὰ δὲ τοὶ ἱδρῶς
 παντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρεβεν, οὐδὲ πῇ ἔσχεον
 ἀνπνεῖσθαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῶ ἐστήρικτο.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῖσαι, οὐλύπια δῶμαθ' ἔχονταί,
 Ἰσκάς δὴ πρῶτον πυρ ἐνπῶς νάεσσιν ἀχαιῶν.

ἱεκτωρ αἶψαντος δόρυ μελινὸν ἀνχὶ παραστάς
 πλῆγ' ἀτορὶ μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καλὸν ὀπίσθεν
 ἀντικρὺς δ' ἀπαράγχε· τὸ μὲν τελαμωνιὸς αἶψας
 πηλ' αὐτῶς ἐν χεὶρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμῇ χαλκίῃ χαμαδὶς βομβήσῃ πεσόντ' αἶ.
 γινώ δ' αἶψας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥήγησεν τε,
 ἔργα θεῶν, ἰοῖα πανχὺ μαχῆς ἐπὶ μῆδ' ἐκείρην
 δόεις τυπσιβρεμετῆς, τροφῆσι δ' ἐβουλάτο νικῆν·
 χάσσετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἐμβαλὸν ἀνάματον πυρ
 νάει θεῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβεστήν τεχυτο φλόγ'·
 ὥς τὴν μὲν πρυμνὴν πυρ ἀμφέπεσ' αὐτὰρ ἀχίλλεὺς
 μῆρ' ἀπληγῶσάμενος πύτρων ἔλεα προσέειπεν·

ορσεο, διφογενες πατροκλεας, ιπποκλεαυδε
λεϊσσω δη παρα ναισι πυρος δαϊαδ' ερεην
μη δη ναιας τελωντι, και οικετι φυγτα πελωνται !
δυσεο τευχασ θασσον, εγω δε κε λαρον αγηραι.

τως φατο· πατροκλος δε κορυσσετο νωροπι χαλκω· 130

κνημιδας μεν πρωτα περι κνημησιν εθηκεν
παλας, αργυρεοισιν επισφυριοισ' αραρυιας·
δεξτερον αβ' θωρηκα περι στήθεσσιν εδυινεν,
ποικιλον, αστεροεντα, ποδακκες αιφακιδαφο· 135

αμφι δ' αρ' ωμοισιν βαλετο χσιφος αργυροτηλον,
χαλκων· ατταρ επεϊτα σακος μεγα τε στιβαρον τε·
κρετι δ' επ' ιφθιμω κυνην τετυχτον εθηκεν,
ιππουριν· οδεινον δε λοφος καθυπερθεν ενευσεν·

τελλετο δ' αλκιμα δορφα, τα τοι παλαμηφιν αρηρεεν·
ενχος δ' ουχ ελετ' οιον αμυμονος αιφακιδαφο, 140

βρω, μεγα, στιβαρον· το μεν ου δυνατ' αλλος αχαιων
παλλαρμεν, αλλα μιν οιος επιστατο πηλαι αχιλλεϊς· 142

ιπποδς δ' αλτομεδοντα θοδως δσευγνυμεν ανωγεν, 145

τον μετ' αχιλλεϊα ρηγησῆνορ· ετιφε μαλιστα·
πιθοτατος δε τοι εσκε μαχηῃ ενι μηναι τομοκλην·

τω δε και αλτομεδων τυπαγε δσυγον ακουας ιπποδς,
χσπεθεν και βαλιον, τω ταμα νροησ' επετεςθην·

τοδς ετακε εσεφυρεῃ ανεμω ταρπυια ποδαργη,
βοσκομενη λειμωσι παρα·ροφον ωκεανοφο· 150

εν δε παρητερησιν αμυμονα κηδασον ιτεεν,
τον ρα ποτ' ηετιδωνος τελων πολιν ηγαγ' αχιλλεϊς·

τος και θνητος εων τεπεθ' ιπποισ' αθανατοισιν·

μορμιδωνας δ' αρ' εποιχομενος θωρηκσεν αχιλλεϊς 155

παντας ανα κλισιας γσυν τευχασιν· τοι δε, λυκοι τωδ,
αποφαγοι, τοισιν τε περι φρεσιν ασπετος αλκη,

τοιτ' ελαφον κεραιαν μεγαν ορεσι δαϊκωσαντες
δασπετοεν· παντσιν δε παρηιον ταμματι· φονον·

καιε' αγαληδεν ιαντιν, απο κρηνης μελαντυδρω
λασπεσαντες γλασσησιν ταραιησιν μελαν τυδωρ 160

αφρω, ερεγγόμενοι φονον ταμματος· εν δε τε θυμους
στηθεσιν ατρομος εστι, περιστρεφεται δε τε γαστηρ·

τοιαι μυρμιδωνων τηγητορες, ηδε μεδοντες,
αμφ' αγαθεν θεραπεντα ποδακκες αιφακιδαφο 165

ροφοντ'· εν δ' αρα τοισιν αρεφιος ιστατ' αχιλλεϊς,
οτρυνων ιπποδς τε και αντρας ασπιδιαντας·

πυνηκοντ' ησαν ναιες θοδαι, ηξσιν αχιλλεϊς
ες τρεφην τηγετο δι' φιλος· εν δε τακατηῃ 170

πεινηκοντ' εσαν ανδρες εσι κλεησιν τεταυροι·
πειντα δ' αρ' τηγεματος πεινησατο, τοισ' αποποιδεν,

σημακσεν· αλτος δε μεγα κραταων εφανασσεν·
της μεν ιης· σειςχος ηεχε μενεσθιος αιφολοδαρηκς,

τῆς σπερχείο, δῖπτεος πεταμοῖ·
 τον τεκε πηλεὸς θυγατὴρ, καλὴ πολυδῶρη·
 σπερχεῖσ' ἀκαμαντι, γυνὴ θεῶν εὐνηθεντσα·
 αἴταρ ἐπικλῆσιν βαρῶν, περὶ κρητος τῆς,
 ἵος ῥ' ἀναφανδὸν οὐκίε, πορῶν ἀπερεῖσι· ἐδνα.
 τῆς δ' ἑταρῆς τευδῶρος ἀρεῖος ἡγεμονεφεν
 παρβενιος, τον ετικτε χορῶ καλὴ πολυμηλῇ,
 φυλάντος θυγατὴρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖφοντης
 ἡρασατ', οφθαλμοῖσι εἶδαν μετὰ μελπομενῆσιν
 ἐν χορῶ ἀρτεμίδος χρυσήλακατος, κελαδεῖνης·
 αἴττικα δ' εἰς ὑπεροφί· ἀνάβανς, παρελεχσατο λαβρῇ
 ἑρμείας ἀκακῆτ'· ἐπορεν δὲ τοὶ ἀγλαφον τῆς
 τευδῶρον, περὶ μὲν θέεεν ταχύν, ἡδὲ μαχητῆν.
 αἴταρ ἐπεὶ δὴ τότε μογοστοκος εἰλεῖθῃα
 ἐκπαγαγεν φάσδε, καὶ ἥελιος εἶδεν ἀγλας,
 τὴν μὲν ἑχεκλεος κρατερον μενος ἀκτοριδαῖο
 ἔγαγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πορὲ μὲν εἶδνα·
 τον δ' ἴο γερωὺν φυλάνος τευδῶ στρεφεν, ἡδ' ἀτιταλλεν,
 ἀμφαγαπαδομενος, ἵος εἰ θ' εἶον τῆς
 τῆς δὲ τριτῆς κείθεανδρος ἀρεῖος ἡγεμονεφεν
 μαιμαλίδης, ἵος παντοῖ μετεπρεπε μυρμιδονεσιν,
 ἐνχεῖ μαρνασθαι, μετὰ πηλεῖδῶνος ἑταῖρον.
 τῆς δὲ τεταρτῆς ἦρχε γερωὺν ἱππηλάτα φοινικς·
 περπτης δ' ἀλκιμεδων, λαίερκεος τῆς ἀμφύμων
 αἴταρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἱαμ' ἡγεμονεσιν ἀχιλλεῖς
 στησεν εὐ κείνανς, κρατερον δ' ἐπὶ μυθὸν ἐτελλεν·
 μυρμιδονες, μὴ τις μοὶ ἀπειλάων λελαθεσθῶ,
 ἵας ἐπὶ νασι θεῆσιν ἀπειλεετρεφισιν,
 πανθ' ὑπὸ μνησθῶν· καὶ μ' ἥττιασθε ἑκααστος·
 σχετλῆς, πηλεὸς τῆς, χολῶν ἀρὰ σ' ἐστρεφε μῆτηρ·
 νηλεες! ἵος παρὰ νασιν ἑχεῖς ἀτεκοντας ἑταίροισ·
 φοικαδε περ γσυν νασι νεωμεθα ποντοποροισιν
 αἴτεις· ἐπεὶ ῥα τοὶ ἱῶδε κακὸς χολος ἐνπῆσε θυμῶ.
 ταῦτα μ' ἀγειρομενοὶ θαμ' ἐβαστε· νῦν δὲ πεφάνται
 φυλφοπιδος μετὰ ἑργον, ἵοφο το πρὶν γ' ἐρεσθε·
 εἶδα τις ἀλκιμον ἦτορ ἑχων τρεφισι μαχεσθῶ.
 ἵος ἑσπαν, ὠτρυνε μενος καὶ θυμὸν ἑκααστος·
 μαλλον δὲ στιχες ἀρβεν, ἐπεὶ βασιλεὺς ἀκοφσαν.
 ἵος δ' ἵοτε τοῖχον ἀνὴρ ἀραρῇ πυκνίνοισι λιθοῖσιν
 δῶματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνῆμων ἀλεφεινων·
 ἵος ἀραρον κορυθες τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλοεσται·
 ἀσπὶς ἀρ' ἀσπίδ' ἐρεῖδε, κορυς κορυθ', ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 πσαφον δ' ἱπποκομοὶ κορυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νευονταν· ἵος πυκνοὶ ἐφαστασαν ἀλλήλοισιν.
 παντων δὲ προπαροῖθε δὴ ἀνερὲς θωρησσεσθον,
 πατροκλος τε καὶ αἰτομεδων, ἵνα θυμὸν ἑχευτες,

Π

176

180

185

190

195

200

205

210

215

προσθεν μυρμιδωνων πολεμιδοσμεν. ατταρ αχιλλειδς
 βη ρ' ιμεν ες κλισιην' χηλος δ' απο παῖμ' αναῖγεν
 καλης, δαιδαλης, την τοι θετις αργυροπεδθα
 θῆκ' επι ναφς αγασθαι, τεῷ πλησαντσα χιτωῶν,
 χλαιναῶν τ' ανεμουσκεπων, φολῶν τε ταπητων.
 ευθα δε τοι δεπας εσκε τετυχημενον, ουδε τις αλλος
 ουτ' ανδρων πινεσκεν απ' ατταρ αιθοπα φοινον,
 ουτε τεῷ σπενδεσκε θεων, ιοτε μη διι πατρι.
 το ρα τοτ' εκ χηλεο λαβων εκαθηρε θεειῳ
 πρωτον, επεита δ' ενιπτοσ' ιυδατος καλῆσι ροῆῃσιν
 νιπτατο δ' αττος χειρας, αφυσσατο δ' αιθοπα φοινον
 ευχετ' επεита στανς μασῳ ιερκει, ελειβε δε φοινον.
 δσερ λανα, δωδωναιε, πελασγικε, τηλοβι ναιων,
 δωδωνης μεδων δυσχειμεροσ'· αμφι δε σέλλοι
 σοι ναιονθ' υποφηται ανιπτοποδες, χαμαι ευναι.
 η μιν δη ποτ' εμον ιεπος εκλυες ευχσαμενοσ,
 ηδ' ετι και νῦν μοι τοδ' επικρατηνον εελλωρ'
 αττος μιν γαρ εγω μινεω ναῶν εν αγωνι,
 αλλ' ιεταρον πεμπω, πολυσιν μετα μυρμιδονεσιν,
 μαρνασθαι· τῷ κῆδος ιαμα προτες, ευρυοπα δσερ
 θαρσυφρον δε τοι ητορ ενι φρεσιν, ιοφρα και ιεκτωρ
 ρειδσεται, η ρα και οως επιστηται πολεμιδοσεν
 ιημετερος θεραπων, η τοι τοτε χειρες απατοι
 ραινονθ', οποτ' εγω περ ιω μετα μαλλον αρεος.
 ατταρ εκει κ' απο ναφι μαχην ευοπην τε διηται,
 ασκηθης μοι επεита θοας επι ναφας ιικοιτο,
 τευχεσι τε γσυν παντσι και ανχεμαχοισ' ιεταροισιν.
 ιως εφαι' ευχομενος· τοσο δ' εκλυε μητιετα δσερ
 τῷ δ' ιετερον μιν εδωκε πατρη, ιετερον δ' ανενευσεν
 ναῶν μιν τοι αποδασθαι πολεμον τε μαχην τε
 δωκε, σαιον δ' ανενευσε μαχης εκς απονεεσθαι.
 ητοι ιο μιν, σπενδωνς τε, και ευχσαμενος διι πατρι,
 απς κλισιην εισηλθε, δεπας δ' απεθῆκ' ενι χηλῳ
 στη δε παρειῳ ελθων κλισιης, ετι δ' ηθελε θυμῳ
 εισιδεεεν τρωων και αχαιῶν φυλῶσιν αινην.
 τοι δ' ιαμα πατροκλεῳ μεγαλητορι θαρηχθεντες
 εστιχον, ιοφε' αν τρωεσι μεγα φρονεοντες ορασαν.
 αττικα δε σφηκεσι ρεφαικοτες εκσεχαιοντο
 επηδίοισ', ιοφς παιδες εριδμαινωντι ρεθοντες,
 ηπικαχοι· γσυνον δε κακον πολυεσι τιθεντιν'
 τοφς δ' ειπερ παρα τις κε κισιν ανθρωπος ιοδῆτης
 κινησητ' ατεκων, τοι δ' αλκμεον ητορ ιεχοντες
 προσῳ πανς πετεται, και αμυῖναι ιεφοισι τεχεσσιν.
 των τοτε μυρμιδονες κραδιην και θυμον ιεχοντες,
 εκ ναῶν εχεγοντο· βοη δ' ασβεστος ορωρεεν.
 πατροκλος δ' ιεταροισιν εκεκλητο, μακρον ατυσανσ·

220

Π.

225

230

231

233

235

236

238

240

245

250

255

260

262

265

μυρμιδόνες, ἑτάροί πηλεΐάδα' ἀχιλῆος, Π
 ἀνέρες εστέ, φίλοι, μῆτάσθε δε βοήρῃδός ἀλκῆς· 270
 ἴως ἀν πηλεΐδην τίμῃσομεν, ἴος μεγ' ἀρίστος. 271
 ἴως ἔσπων, ὥτρυνε μενὸς καὶ θυμὸν ἑκαάτοιο· 275
 ἐν δ' ἐπεσον τροφῆσιν ἱάβωλ' ἔσας· ἀμφὶ δὲ νάφας
 σμερδαλέον κονάβησαν, αὐφσάντων τυπ' ἀχαιῶν.
 τροφῆς δ' ἴως ἔειδοντο μενοιτιοῖ' ἀλκιμον υἱὸν,
 αἶτον, καὶ θεραποντά, συν ἐντεσι μαρμαίροντας,
 πάντῃσιν ορινθὶ θυμὸς, ἐκινήθεν δὲ φαλαγγές, 280
 ἑλπομενοὶ παρὰ νάφῃ ποδῶκεα πηλεΐφῶνα
 μνηϊδμον μὲν ἀποριπταί, φιλοτῆτα δ' ἑλεσθαι·
 παπτήνεν δὲ ἑκάστος, ἰοπῇ φυγαὶ αἰκὺν ὀλεθρον.
 πατροκλὸς δὲ πρῶτος ἀκόντισε δορὶ φαφεινῷ
 ἀντίκρυς κατα μέσσον, ἰοθὶ πλείστοι κλονεοντό, 285
 νάφῃ παρὰ πρυμνῇ, μεγαθυμῶ μοι πρῶτεσιλαφῶ·
 καὶ βάλε πυρραῖχμην, ἴος παιονας ἵπποκορυστας
 ἤγαγεν ἐκς ἀμυδῶνός, ἀπ' ἀγσιοῖ' ευρυ ρεφόντος·
 τὸν βάλε δεχσίον ὦμον· τὸ δ' ὑπτιός· ἐν κόνιτῃσιν
 κατπεσεν οἰμωγσάνς· ἑτάροι δὲ μιν ἀμφ' ἐφοβήθεν 290
 παιονες· ἐν γὰρ πατροκλὸς φόβον ἔθηκεν ἱαπανασίην,
 ἡγεμόνα κτῆνανς, ἴος ἀριστεφεσκε μαχεσθαι.
 ἐκ νάφων δ' ἐλασεν, κατα δ' ἐσβεσεν αἰδομένον πυρ.
 ἡμιδαφῆς δ' ἀρα νάφας λιπέτ' αἰτοθί· τοὶ δ' ἐφοβήθεν
 τροφῆς θεσπεσιῶ' ἱομαδῶ· δαναοὶ δ' ἐπεχύντο 295
 νάφας ἀνα γλαφυράς· ἱομαδὸς δ' ἀλιφαστος ἐτυχθῇ.
 ἴως δ' ἰοτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλω
 κωησῇ πυκινὴν νεφέλην δσείς ἀστεροπητῆς,
 ἐκ τ' ἐφάνεν πάντῃσιν σκοπίαὶ καὶ κρηνὲς ἀκροί,
 καὶ νάπαι, οὐρανοδέν δ' ἀρ' ὑπεφραγῇ ἀσπετος αἰθήρ· 300
 ἴως δαναοὶ, νάφων μὲν ἀποθσαμενοὶ δαΐον πυρ,
 τυτθὸν ἀνεπνεύσαν· πόλεμος δ' οὐ γίγνεται· ἐροῆν
 οὐ γὰρ πῶ τι τροφῆς ἀρεφίφιλων τυπ' ἀχαιῶν
 προτροπαδὴν φοβέοντο μελαιναῶν ἀπο νάφων,
 ἀλλ' ἐτ' ἀρ' ἀνθίσταντο, νάφων δ' ὑπεφεικὸν ἀνανακῇ. 305
 ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔτελεν ἀνδρα, κεδασθεντῆς ὑσμίνης,
 ἡγεμονῶν· πρῶτος δὲ μενοιτιοῖ' ἀλκιμος υἱὸς
 αἶτ' ἀρα στρεφθέντος ἀρεφίλυκοο βάλλε μῆρον
 ἐνχεί τοκσυονετι, δια πρὸ δὲ χαλκὸν ἐλασσεν
 ἑρῆγσεν δ' ὅσπερ ἐνχος· τὸ δὲ κρηνῆς ἐπὶ γαίης 310
 κατπεσ· ἀτὰρ μινελαφὸς ἀρεφίος οὐτὰ θόφαντα,
 στερνον γυμνώθεντα παρ' ἀσπίδ'· ἐλυφσε δὲ γυῖα.
 φυλῆιδῆς δ' ἀμφικλὸν ἐφορμῆθεντα δοκεῖσας,
 ἐφθῇ ὀρεγσάμενος πρυμνὸν σκελὸς, ἐνθα παχιστος
 μυφῶν ἀνθρώπου πελεται· πέρι δ' ἐνχεος αἰχμῇ
 νευρα δισχίσθη· τὸν δὲ σκοτὸς ὅσος ἐκαλύπτσεν.
 νεστοριδαὶ δ', τὸ μὲν οὐτάει· αὐτὸν δὲ δορὶ

αντιλοχος, λαπαρης δε δηλασε χαλκεον ενχος· Π
 ηριπε δε προπαρυθε· μαρις δ' αἴτος χεῖδα δορῖ·
 αντιλοχῷ εποροῖσε, κασιγνήτατο χολῶθεν, 320
 στανς προσθεν νεκυος· τοῖο δ' αντιθεος θρασυμηδης
 εἴβη ορεῖσθαιμος, πρινὴ' οὐτασαι, οὐδ' ἀπαμαρτεν,
 ὦμον ταφαρ· πρυμνον δε βραχιῖονα δορφοσ ακακη
 δρυπτο· απο μυῖωνων, απο δ' οστειον αχρις ἀραγσει· 325
 δουπησεν δε πεσων, κατα δε σκοτος οσσ' ἐκαλυπτσεν.
 αἴφανς δε κλεεβουλον, το γιλφιαδης, εποροῖσανς 330
 δσαφον τελε, βλαφθεντα κατα κλονον· αλλα τοι αἴθι
 λυφσε μενος, πληρσανς χσιφει αἴχενα κωπηῇντι.
 παν δ' τυπεθερμανθη χσιφος ταιματι· τον δε κατ' οσσε
 ελαβε κορφυρεος θανατος και μοιρα κραταιη· 335
 πηνελαφος δε λυκῶν τε συνεδραμον· ενχσει μεν γαρ
 ἡμβροτον αλληλων, μελεον δ' ἡκοντισαν· αμφῶ·
 τω δ' αἴτις χσιφεισι συνεδραμον· ενθα λυκων μεν
 ἱπποκομοσ κορυθος φαλον ηλασεν, αμφι δε καῖλον
 φασγανον εἴραισθη· το δ' τυπ' οἶατος αἴχην εἴθεινεν 340
 πηνελαφος, παν δ' εισῶ εδῶ χσιφος, εσχθε δ' οιον
 δερμα· παρῆτερθη δε καρῇ, τυπελύντο δε γυια.
 μηριονης δ' ἀκαμαντα, κιχενς ποσι καρπαλιμοισιν,
 νυκσ', ἱππων επιβησομενον, κατα δεχσιον ὦμον·
 ηριπε δ' εἰς τοχεων, κατα δ' οφθαλμων κεχυτ' ἀχλυσ· 345
 ιδεμενεῖς δ' ερυμαντα κατα στομα νηλεῖ χαλκῷ
 νυκσε· το δ' ἀντικρυς δορυ χαλκεον εκσεπερῆσεν
 νερθεν τυπ' ενεκαφαλοῖ· εκεασσε δ' ἀρ' οσσεα λεῖκα·
 εκ δ' ετιναχθεν οδοντες· ενεπλησθεν δε τοι αμφῶ
 ταιματος οφθαλμοι· το δ' ἀνα στομα και κατα ἑρῖνας 350
 πρησσε χανων· θανατοο δε μελαν νεφος αμφεκαλυπτσεν.
 τοῖτοι ἀρ' ἡγγεμονες δαναων ἱελον ἀνδρα ἱεκάστος.
 ἴως δε λυκοι φαρνεσιν επεχραφον, ἡ εριφοῖσιν,
 σινται, τυπ' εκ μηλων ταιρεομενοι, ταιτ' εν ορεσσιν
 ποιμενος· αφραδιῇσι διετμαγεν· τοι δε ἱδοντες 355
 αἰψα διταρπαδσοντιν ααλκιδα θυμῶν ἱεχοντσανς·
 ἴως δαναοι τροφεισιν επεχραφον· τοι δε φοβοφο
 δυσκελαδῶ μνησαντ', ελαθοντο δε θαῖριδος αλκης.
 αἴφανς δ' το μεγας αἴεν εἴ· εκτορι χαλκῷ κορυστῇ
 ἱετ' ακοντισσαι· το δε ἱδριμῇ πελεμοῖο, 360
 ασιπιδι ταυρεῖῃ κεκαλυπμενος ευρυας ὦμοῖς,
 σκεπτετ' οἷσταν τε ἑρσιδσον και δουπον ακονταν.
 η μεν δη γιγνωσκε μαχης ἱετεραλκεα νικην·
 αλλα και ἴως ανεμιμνε, σαῶ δ' εριηρας ἱεταιροῖς·
 ἴως δ' τοτ' ἀπ' ολυνπoo νεφος ερχεται ουρανῶν εισῶ,
 αιθερος εκ διῆς, ἴτε τε δσεῖς λαιλαπα τεινῇ· 365
 ἴως των εκ νάφων γενετο ἱεῖαχη τε φοβος τε·
 ουδε κατα μοιραν περσων παλιν· ἱεχτορα δ' ἱπποι,

ἐκφερον ὤκυποδες ὄντων τευχέσσι· λαίπε δὲ λαίαν
 τροφικόν, τοῖς αἰκνόντας οὐκ ἔτι ταφρῶν ἐρυκτον· Π
369
 πατροκλὸς δ' ἔπετο, σφάδαν δακτύλοις κελύσαν,
 τροφίσι κακὰ φρονέων· τοὶ δὲ βίβαχ' ἤ τε φοβῶν τε 372
 πάντας πλησάν ἰδοῦς, ἐπεὶ ἐτραγέον· ἑυσεῖ δ' αἰέτλα
 σκιδναῖ' ὑπο νεφέων· τανύωντο δὲ μαινυχῆς ἱπποὶ 375
 ἀπσφορόν προτὶ γαστρίᾳ φελιχθέντων ἑυσεῖ ἀχαιῶν·
 πατροκλὸς δ', ἡνὶ πλείστον οἰκόμενον εἶδε λαόν,
 ἣν ῥ' ἔχ' ἰομακλήσας· ἑυσεῖ δ' ἀγροσὶ φάτις ἐπιστον
 πρηνεὲς ἐκς ἰοχέων, διφρῶν δ' ἀνεκαμβαλαῶσεν.
 ἀντίκρυς δ' ἀρα ταφρόν ὑπερβόρον ὤκυες ἱπποὶ, 380
 προσσῶν ἱέμενοι· ἐπὶ δ' ἔκτορι κεκλετο θυμῶς· 382
 ἱέμετο γὰρ βαλεῖεν· τὸν δ' ἐκφερον ὤκυες ἱπποὶ.
 ἥως δ' ἑυσεῖ λαίλαπι πάντῃσι κελαινῇ βεβρυχέει· χέων
 ἱμάτ' ὀκωρεῖν, τότε λαβροτάτων χεῖρας ἑυσεῖ
 δόσας, τότε δ' ἡνὶ ἀνδρῶσι κοπεύσασαμενος χαλαπῇν,
 τοὶ βίβ' εἰν ἀγαρῇ σκολίας κρινόντι βαμίστας,
 ἐκ δὲ δικὴν ἐλάσαντι, θέων ἑκὶν οὐκ ἀλογώτες·
 τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πληθύνει· ρέοντες,
 πολλὰς δὲ κλίτους τοῖς ἀποτμήγοντι χωράδραι, 390
 ἐς δ' ἑλὰ πορφυρεῇ μεγάλα στεναχόντι ρέοντα·
 ἐκς ὀρεῶν ἐπὶ καρ' ἑυσεῖ δὲ τε γερῶν ἀνθρώπων·
 ἥως ἱπποὶ τρέφειαι μεγάλα στεναχόντο θέοντα·
 πατροκλὸς δ', ἐπεὶ αὖν πρῶτας ἐπεκέρσε φαλαγγας,
 ἀπὸς ἐπὶ ναῖας· ἐταρρε παλινπτεῖς, οὐδὲ παλινπτεῖς 395
 ἦσαν ἱέμενοι· ἐκίβαντο μὲν, ἀλλὰ μεσσην
 ναῖων καὶ ποταμῶν καὶ τειχεῶν ὑποσηλοῖο
 κτείνε μεταίσισσαν, κελύων δ' ἀποτμήνοντο πωνήν.
 εὐθ' ἦτοι προέειπεν πρῶτον βαλεῖ δαδί φαίειν,
 στερνὸν γυμνασθῆναι καρ' ἀσπίδ'· εὐσεῖ δὲ γυναι 400
 δουπήσεν δὲ πείσων· ἑο δὲ θέστορα, φαίνορος ἑυσεῖ,
 δεύτερον ἑορμῆθεν· ἑο μὲν τευχέσσεσσι ἐπὶ διφρῶν
 ἦστο ἑλάνης· ἐκ γὰρ πλὴν φρονέας, ἐκ δ' ἀρα χεῖρων
 ἦν· ἐκίχθησεν· ἑο δ' ἐνχεῖ ἑυσεῖ παραστάς
 γυμνασθῆναι δεχόμενος, ἑο δ' αὖτοφ' ἐπείρειν ὀδόντων 405
 ἑλάνης δὲ δόρως ἑλάνης ὑπερ ὀδόντων· ἥως τότε τις φάτις
 πετρῇ ἐπὶ προβλήτῃ καθήμενος, ἑορμῆν ἑλάνης
 ἐκ πόντοιο θυράδος λινῶν καὶ ἑορμῆν χεῖρας·
 ἥως ἑλάνης ἐκ διφρῶν κεχῆντο δόρως φαίειν,
 κατ' δ' ἀρ' ἐπὶ στερῇ εὐσεῖ· στερῇ δὲ μὲν λαίπε θυμῶς. 410
 αἶψα ἐπειτ' ἐρύλαον ἐκασυμένον βαλεῖ πετρῇ
 μεσσην κατ' κεφαλῇ· ἡνὶ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐκασθη
 ἐν κορυβίᾳ βριαρῇ· ἑο δ' ἀρα πρηνῆς ἐπὶ γυναι
 κατέπεσεν· ἀμφὶ δὲ μὲν θάνατος χυτο θυμῶν·
 αἶψα ἐπειτ' ἐρυμνὰ, καὶ ἀμφοτέρων, καὶ ἐκασθη, 415
 τλήπολεμον τε δαμιαστανίδην, ἑλάνης τε, πύρην τε,

βίβηται θ', εὐίππων τε, καὶ ἀργαῶν πολυμήλων,
πάντας πασσυτορεῖς πάλαισε χόροι πολυβοτείρη.

σαρκηδων δ' ἴως αἶν. εἰδ' ἀμυτραχτιώνας ἰταίρεος
χερσ' ὑπο πατροκλέος μανιτιαδαῖο δαίμοντες,
κεκλήτ' ἀρ' ἀντίθεσσι καθέπτωμενος λυκίοισιν·

420

αἰδώς, ὦ λυκαί, ποσὲ φεύγετε; νῦν θόβοι σὺντα·
ἀντήσω γὰρ σὺν τοῖδ' αἰερος, τοφρα δαίσα,
ἰοστις· τοδε κρατεῖ· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ γέγονεν·

424

ἤ ρα, καὶ ἐκς ἰοχέων γσυν τευχέσ' ἐτάλτο χαμαῖσε.
πατροκλος δ' ἰταρῶθεν, ἐπεὶ εἶδεν, ἐκθορε διφρεσ.

426

τοὶ δ', ἴωσ' αἰγυπιοὶ, γαμπσωνυχες, ἀγκυλοχέλαι,
πετρή ἐφ' ὑποτλή μεγάλα κλαδύοντε μάχωνται·
ἴως τοὶ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλληλοῖσιν οροῖσαν.

430

τοὺς δὲ εἶδων ἐλεήσε κρονόο παῖς ἀγκυλομήτεο,

431

ἡματοεντσας δὲ πσιάδας κατέχευεν ἐραδίε,

436

παιδα φίλον τιμῶν, τὸν τοὶ πατροκλος ἐμάλιν

440

φθίσμεν ἐν τροίῃ ἐριβόλακι, τηλοβὶ πατρὸς.

τοὶ δ' ἴτε δὴ σχεδὼν ἦσαν ἐπ' ἀλληλοῖσιν ἰόντες,

ἐνθ' ἦτοι πατροκλος ἀγακλείων θρασυμήλων,

ἴος ρ' ἦς θρασέων σαρκηδωνος ἦε Γαιακτος,

τὸν βάλε νεφέραν κατὰ γαστὴρ, ἐλυσε δὲ γυναι.

446

σαρκηδων δ' αἴτω μὲν ἀπῆμβροτε δόρβι φαφεινῷ,

δεύτερος ἰορμήθεος· τοδε πηδάσεν οὐτάσεν ἱεππὼν

ἐνχαῖ δεχσίον ὦμον· τοδε ἀβραχε θυμῶν αἰσθάν·

κατ' δ' ἐπὶ ἐν κονίῃσι μακάν, ἀπο δ' ἐπτάτο θυμῶς.

τῷ δὲ διαστήτη· κρικε δὲ δούγον, ἱήνια δὲ σφιν·

470

γσυνχυτ', ἐπεὶ δὲ καίτο παρῆτορος ἐν κονίῃσιν.

τοδε μὲν αἰτομέδων δόρβικλυτος ἱερετο τεκμάρ,

σπασσάμενος τανυμῆας αἰὸς παχύος παρὰ μῆρος,

αἰκίσανς ἀπεκοπταὶ παρῆτορον, οὐδ' ἐμασῆσεν·

τῷ δ' ἰθυβήτην, ἐν δὲ ἑρῷτῃσ' ἐτανυσθῆν·

475

τῷ δ' αἴτις γσυνίτην ἐρίδος περὶ θυμῶθροτο.

ἐνθ' αἴ σαρκηδων μὲν ἀπῆμβροτε δόρβι φαφεινῷ,

πατροκλος δ' ὑπερ ὦμων ἀριστερον ἡλυθ' ἀκωκῇ

ἐνχέος, οὐδ' ἐβάλ' αἴτον· τοδε ἰσχυτερος αἶρυστο χαλκῷ·

480

πατροκλος· τοδε δ' οὐχ· αἰλὸν βέλος ἐκφυγε χείρας·

ἀλλ' ἐβάλ', ἐνθ' ἀρα τε φρενὲς ἱερχαται ἀμφ' ἱαδίων κερ·

ἦριπε δ', ἴως ἴτε τις δρυς ἦριπεν, ἢ ἀχαρῶν,

ἦε πίτυς βλαθρη, πῆντ' ὀρεσὶ τεχτονεσ ἀνδρὲς

ἐκασταμὸν πέλκευσσι νεήκεσι, καλὶσιν ἐναῖ·

ἴως τοδε προσθ' ἱεππῶν καὶ διφρα· ἐκίετο τανυσθῆνς,

485

βεβρυχκῶς, κομὸς δεδραγμένος ἡματοεντσησ.

ἦτε ταυρὸν ἐπέφνε λείων ἀγέληφι μετελθῶν,

αἰθῶνα, μεγαθύμην, ἐν ἑλλυπόδεσι· βοῆσαι,

ᾤλετο τε στοναχῶν ὑπο γαμφηλῶν λαφῶντος·

ἴως ὑπο πατροκλέος λυκίων ἀγὸς ἀσπρσταῖων·

490

κτεινομενος μινεαίνε, φίλον δ' οὐκ ἔμελλεν ἵστασθαι· Π
 γλαῖφε, παρὸς πολέμιατα μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρη-
 αιχμήτην τ' εἶναι, καὶ θαρσάλεον πολέμιατῃν·
 νῦν τοι ἡλδεδόθω πόλεμος κακός, εἰ βόας εἴσι·
 πρῶτα μιν στρυφνὸν λυκίων ἡγήτορας ἀνδράς, 495
 παντῇ ἐποιχόμενος, σαρπηδόνας ἀμφιμαχεσθῆαι·
 αἶψα γάρ εἴπειτα καὶ αὐτὸς ἐμὸν περὶ μαρναοὐ χαλκῶ.
 σῶν γὰρ ἐγὼ καὶ ἐπειτα κατῆφειν καὶ οὐκ εἶδον
 ἐσσομαι ἡμίματα πάντα διανκρές, εἰ καὶ μ' ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλῆσσαντι, νάων ἐν ἀγῶνι πέσοντα· 500
 ἀλλ' ἔχρεα κρατερῶς, στρυφνὴν δὲ λαὸν ἱσπαντα.
 ἵως ἀρα μιν ἴσποντα τέλος θανάτοφ' ἐκαλυπτεν,
 οφθαλμοῖς, ἔρινος θ'· ὁ δὲ λαὸς ἐν στήθεσι βαιῶν,
 ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ, πρὸς δὲ φρενὲς αἶψα ἵκοντο· 504
 γλαῖφ' δ' αἶνον ἀχὺς γενετο φθογγὴς αἴοντι· 508
 πρῶτα μιν ὠτρύνειν λυκίων ἡγήτορας ἀνδράς, 532
 παντῇ ἐποιχόμενος, σαρπηδόνας ἀμφιμαχεσθῆαι·
 αἶψα γάρ εἴπειτα μετὰ τροφῆς κίε, μακρὰ βίβασθαι,
 πολυδάμαντ' ἐπὶ πανδοφίδην, καὶ ἀγῆτορα δίδαν· 535
 βῆ δὲ μετ' αἰετῶν τε, καὶ ἱεκτορά χαλκοκορυστήν,
 ἀνχολὸν δ' ἱσταμένον ἱερεῖα πτερύγεσσιν ἀντιπύδα·
 ἱεκτορ, νῦν δὴ πανχὺ λελαβμένος ἐστ' ἐπικουράων,
 τοὶ σέθεν ἱερινέκα, τῆλε φίλων, καὶ πατρίδος αἰγῆς,
 θυμὸν ἀποφθινύοντι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνην· 540
 καίτοι σαρπηδῶν, λυκίων ἀγὼς ἀσπίσταται· 541
 τοῦ δ' ὑποπατρὸς κλέος δαμάσ' ἐν χεὶ χαλκὸς ἀρεῖς· 543
 ἀλλὰ, φίλοι, παρστήτε, νεμεσῆσθε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλπονται, ἀφεικίσσωντι δὲ νεκρῶν, 545
 μυρμιδόνες, δαυαῶν κεχολῶμενοι, ἴσσοι ὀλόντο,
 τοῖς ἐπὶ νάσσι βεβῆσιν ἐπεφρονέμεν ἐν χειρῶσιν.
 ἵως ἐφατο· τροφῆς δὲ κατὰ κρῆθεν λαβὲ πένθος
 ἀσχετόν, οὐκ ἐπιφεικτόν, ἐπεὶ σφίσιν ἱερὸν πολίσκος
 ἐσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐὼν· πολὺς γὰρ ἱαμ' αὐτῶν 550
 λαοὶ ἵκοντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μαχεσθῆαι.
 βῶν δ' ἴδους δαυαῶν λελίφημενοι· ἦρχε δ' ἀπ' αὐτῶν
 ἱεκτορ, χροόμενος σαρπηδόνας· αἶψα ἀχαιοῖς
 ὥρσε μινεαίνε πατρὸς κλέος λασίων κείων· 554
 ὥσθ' ἐν προτέρῳ τροφῆς ἑλικάστας ἀχαιοῖς· 569
 βλήτο γὰρ οὐ τι κακίστος ἀνὴρ μετὰ μυρμιδόνεσσιν, 570
 ἵως ἀγαλλεῖς μεγαθυμῶς, δίφους ἐκείνης,
 ἵος ρ' ἐν βοῶντι τῶναιμενῶν εἰσάσσειν
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' οὐδὲν ἀνεπίον ἐκπαραμύχων
 ἐς πῆλ' ἵκτετρε, καὶ ἐς βέτιν ἀργυροπέδων·
 τοὶ δ' ἱαμ' ἀχιλλεῖς ἑρῆσθ' ἐπέμπον ἱεκτορά· 575
 φίλῳν εἰς ἑὺκωλον, ἵνα τροφῆσι μαχοίτο.
 τὸν ρα ταῦτ' ἀπτομένον νεκρὸς βάλε φαίδιμος ἱεκτορ·

χερμαδιῷ κεφαλῇ· ἡ δ' ἀνδρα πάντο' ἐκείσθη
 ἐν κορυθῇ βριαρῇ· το δ' ἀρα πρήνης ἐπὶ νεκρῷ
 κατπίσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χυτο θυμωφραϊστής.
 πατροκλῷ δ' ἀρ' ἀχος γένετο φθιμένο· τέταροφ·
 ἰούσεν δὲ δια πρόμαχων, ἱερῆκι φοικαῖς
 ᾧκυϊ, ἵστ' ἐφάθησε κολοῖος τε, πσάφρας τε
 ἴως ἰθὺς λυκίων, πατροκλῆες ἱπποκλευθε,
 εἰσσο καὶ τρώων· κεχολῶσο δὲ κσαρ τέταροφ.
 καὶ ρ' ἐβαλε σθενελαῖον, ἰθαίμενος φίλον υἱον,
 ἀφχένα χερμαδιῷ, ῥήγσεν δ' ἀπο τοῖο τέοντας.
 ἵοση δ' αἰγανῆς ῥῖπῃ ταναοφ τέτυχται,
 ἡν ρα τ' ἀνῆρ ἀφίτῃ πειρῶμενός ῃ ἐν ἀσθλῷ,
 ἡε καὶ ἐν πολέμῳ, δαίμων τυκο θυμωφραϊστῶων
 τοσον ἐχώρησαν τρώες, ᾧθσαντο δ' ἀχαιῖοι.

Π

580

585

587

589

590

γλαῦκος δὲ πρῶτος, λυκίων ἀγος ἀσπιστάων,
 ἐτραπέτ', ἐκτείνεγ δὲ βαθυκλεῖα μεγάθυμον,
 χαλκῶνος φίλῳ υἱῷ, ἡγ' ἐλλαδί φοικια ναίων
 ὀλβῷ τε πλουτῷ τε μέτεπ' ἔρεπε μυρμιδόνεσιν·
 τὸν μιν ἀρα γλαῦκος στήθος μέδων οὔτασε δορτί,
 στρεφθεὺς ἐκσαπίνης, ἵοτε μιν κατεμαρπτε διακων
 δουπησεν δὲ πεσών· πυκινον δ' ἀχος ἐλαβ' ἀχαιῖος,
 ἴως ἐπεσ' ἐσθλὸς ἀνῆρ, μέγα δὲ τρώες κεχαροντο·
 σταν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰοντες ταφολῆες· οὐδ' ἀρ' ἀχαιῖοι
 ἀλκῆς ἐκσελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φερον αὐτῶων.

595

600

ἐν δ' αὖ μῆριονης τρώων ἔτελεν ἀνδρα κορυστὴν
 λαφογονον, θρασὺν υἱον ὀνητορος, ἵος διος ἱερέης
 ἰδαίῳ ἐτετυχτο, θεὸς δ' ἴως τίετο δημῷ·
 τὸν βαλ' τυκο γυνάμοφ καὶ οἶατος· ᾧκα δὲ θυμὸς
 ᾧχετ' ἀπο μελεῶν, στυγερός δ' ἀρα μιν σκοτὸς ἔτελεν.
 αἰνείας δ' ἐπὶ μῆριονῇ δορυ χαλκεὸν ἤκεν·
 ἔτελετο γὰρ τευχσεσθαι τυπασπίδια προβιβάντος·
 ἀλλ' ἵο μιν ἀντα ἱδῶν ἤλειψατο χαλκεὸν ἐνχος,
 πρόσθῳ γὰρ κατεκύντσει, το δ' ἐκσκοπίθεν δορυ μακρον
 οὐδεὶ ἐνίσκιμφθῇ, ἐπὶ δ' οὐριαχος πελεμιχθῇ.
 αἰνείας δ' ἀρὰ θυμὸν ἐχόσατ', ἐφῶνησεν τε·

605

610

612

616

μῆριονη, ταχὰ κεν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ ἔοντα,
 ἐνχος ἐμὸν κατεπαῖσε διανπέρης, εἰ σ' ἐβαλον περ.
 τὸν δ' αὖ μῆριονης δορτίκλυτὸς ἀντίον ἦν ἰδα·
 αἰνεία, χαλκεὸν σε, καὶ ἰφθίμον περ ἔοντα,
 πάντων ἀνθρώπων σβεσσάι μενος, ἵος κε σεῖ' ἀντα
 ἐλθῇ ἀμυφνομένος· θνήτος δὲ νῦ καὶ σὺ τέτυχσαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βαλοίμι τυχῶν μέσον ἱοκσυῖ χαλκῷ,
 αἰψα κε, καὶ κράτερος περ εἶων καὶ χερσὶ πεποιθώς,
 ἐνχος ἐμοὶ δᾶῃς, πσυλχῇ δ' ἀφίδι κλυτοπῶλῳ.

620

625

ἴως φάτο· τὸν δ' ἐνείπτε μενοιτίῳ ἀλκιμὸς υἱός·
 μῆριονη, τί συ ταῖτα, καὶ ἐσθλὸς εἶων, ἀγορεύεις·

Hom.

2 B

ω πεπον, ουτι τροφας ονειδειοισι Γεπεσσιν II
 νεκροφω χωρησονται, παρος τινα γαία καθεχθει·
 εν γαρ χερσι τέλος πολέμου, Γεπεων δ', ενι βουλῇ· 630
 τῷ ουτι χρη μύθον οφελλεμεν, ἀλλὰ μαχεσθαι.
 ἥως Γεσπων, το μὲν ἦρχ', το δ' ἱαμ' ἑσπετο Γείσφοδος Φῶγ-
 των δ', ἥσπε δρυτομων ἀνδρων ορυμαγδὸς οἰῶρεν
 ορεος ἐν βησσῇσ', ἑκαθεν δὲ τε γίγνεται ἀκοή·
 ἥως των ὠρνυτο δουκὸς ἀπο χθονος ευρυοδείης, 635
 χαλκοφο τε, ἑρῖνων τε βοῶν, τεύποιηταφών,
 νυσσομενων χσιφεςιν τε καὶ εχεςιν ἀμφιγυεσιαν.
 οὐδ' ἀν ἐτι φραδμων περ ἀνὴρ σαρπηδὸνα δίειν
 ἐγνώ, ἐπεὶ βελεεσι, καὶ ταιματι, καὶ κονδῆσιν,
 ἐκ κεφαλῆς Γελῦτο διανπερες ἐς ποδας ἀκροῖς. 640
 τοι δ' αἶφει περὶ νεκρον τομιλῆσον, ἥως τότε μυσία
 σταθμῷ ἐνι βρομεωντι περιγλαυγας κατὰ πέλλαθ,
 ἡσπῇ ἑαρινῇ, τότε τε γλάγος ἀνγεα δευει·
 ἥως ἀρα τοι περὶ νεκρον τομιλῆσον· οὐδὲ ποτε ἄσπερς
 τρεπσέν ἀπο κρατερῆς ἑσμίνης ὅσπε φαεινῷ, 645
 ἀλλὰ κατ' αἵτοῖς αἶφει τοῖα, καὶ φραδσέτο θυμῷ
 πολλὰ μαλ' ἀμφὶ φωνῷ πατροκλοφ, μερμηριδσων,
 ἡ ἤδη καὶ ἐκείνων ἐνι κρατερῇ ἑσμίνῃ·
 αἵτοῖς ἐκ' ἀντιθέῳ σαρπηδὸν φαιδιμος ἑκτωρ
 χαλκῷ δαφῖσσητ' ἀπο τ' ὤμων τευχέ' ἑλῆται, 650
 ἡ ἐτι καὶ πλεονεσιν ὀφελλείεν πόνον αἵπυν.
 ἥδε δὲ τοι φρονεοντι δοασσατο κερδίων εἶναι,
 τοφρ' ἧς θεράπων πηλεφιάδα· ἀχιλεὸς
 ἐκσαττις τροφας τε καὶ ἑκτορα χαλκοκορυστην
 ὀθσαιτο προτι ἑστυ, πολυν δ' ἀπο θυμῷ ἑλοίτο. 655
 ἑκτορι δὲ πρῶτιστῷ ἀαλκίδα θυμῷ ἐνῆκεν·
 ἐς διφρον δ' ἀναβανς φυγαδ' ἐτραπ', ἐκεκλετο δ' ἀλλὰ
 τροφας φευγεμεναι· γνῶ γὰρ διὸς ἱερα ταλάντα.
 ἐνθ' οὐδ' ἵφθίμοι λυκιοὶ μένον, ἀλλ' ἐφοβήθεν
 πάντες, ἐπεὶ βασιλεῖα ἱδὸν βεβλήμενον ἦτορ, 660
 κείμενον ἐν νεκυῶν ἀγυρι· πολυες γὰρ ἐπ' αἵτῳ
 κατπεσον, εὐτ' ἐρίδα κρατερὴν ἐτανυσσε κρονίφων.
 τοι δ' ἀρ' ἀπ' ὤμοιιν σαρπηδὸνος ἐντε ἑλοντο· 663
 πατροκλὸς δ' ἱπποισι καὶ αἵτομέδοντι καλέσας, 684
 τροφας καὶ λυκίους μετεκίαθε, καὶ μεγ' ἀφασθῇ, 685
 νηπιός! εἰ δὲ Γεπος πηλεφιάδα· ἐφυλακσεν,
 ἡτ' ἀν ἑυπεφυγε κῆρα κακὴν μελάνος θανάτοφ.
 ἀλλ' αἶφει γὰρ διὸς κρείστων νοὸς ἡ περ ἀνδρῶν, 688
 ἥος τοι καὶ τότε θυμῷ ἐνι στήθεσσιν ἀνῆκεν. 691
 ἐνθα τινα πρῶτον, τινα δ' ἑσστατον ἐκσεναρικσας,
 πατροκλεις, τότε δὴ σε θεοὶ θανάτονδ' ἐκαλῆσαν·
 ἀδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ αἵτονον, καὶ ἑχεκλον,
 καὶ περίμον μεγαδὴν, καὶ ἐπιστορα, καὶ μελάντιππον· 695

- ἄστωρ ἐπειτ' ἔλασον, καὶ μούλιον, ἥδε πυλαρτην·
 τοὺς ἔλεν· τοὶ δ' ἄλλοι φυγαδ' ἐμναγοντο ἑκάστος. Π
697
- Ἰεκτωρ δ' ἐν σκαιοῖσι πυλῆσ' ἔχε μωνυχας ἱπποῦς·
 διδσε γάρ, ἡ μάχοιτο κατὰ κλονον αἵτις ἔλασσαν, 712
 ἡ λαιφς ἐς τειχος ἱμοκλήσειεν ἑλθῆναι.
 ταῦτ' ἀρα τοὶ φρονέοντι παρίστατο φοῖβος ἀπολλων, 715
 ἀνερὶ λείδσαμενος αἰδοῖτο τε, κρατερῶ τε,
 αἰσιῶ, τοὺς μήτρως ἦν ἑκτορος ἱπποδαμοιο,
 αἰτοκασιγνήτος ἑκταβης, τοῖος δὲ δομαντος,
 τοὺς φρυγίῃ ναιεσκε βοῆσ' ἐπὶ σαναγριοιο·
 τῶ μιν λείδσαμενος προσεφθῆ διος τοῖος ἀπολλων· 720
 ἑκτορ, τίπτε μάχης ἀποπάσαι; οὐδὲ τί σε χρεῖ·
 αἰθ' ὅσον ἦσσαν ἦμι, ὅσον σεφὸν φερτερος εἶην·
 τῶ κε ταχα στυγερῶς πολεμοῖ ἀπεροήσειας.
 ἀλλ' αἶε, πατροκλῶς ἔφεπε κρατερωνυχας ἱπποῦς,
 αἰ κεν πως μιν ἑλῆς, δαῖψ' ὅδε τοὶ εὖχος ἀπολλων· 725
 τοὺς ἔσπων, το μὲν αἵτις εἴβη θεὸς ἀνὴρ ἀνδρῶν·
 κεβριονῆ δ' ἐκελεῖσε δαίφρονι φαιδῖμος ἑκτωρ
 ἱπποῦς ἐς πολέμον πεπληγμένον· αἵτωρ ἀπολλων
 θυσαῖ ὀμιλῶν ἰων· ἐν δὲ κλονον ἀργεῖοισιν
 ἦκε κακόν, τροῖσιν δὲ καὶ ἑκτορι κυδὸς ὀπαδσεν. 730
 ἑκτωρ δ' ἀλλοῖς μὲν δακρυῖς εἶα, οὐδ' ἐναριδσεν·
 αἵτωρ το πατροκλῶς εἶπε κρατερωνυχας ἱπποῦς.
 πατροκλὸς δ' ἑτερῶθεν ἀφ' ἱππῶν ἑλτο χαμαῖδε,
 σκαίῃ εὖχος ἔχων· ἑτερῇφι δὲ λαδσέτο πέτρον·
 μαρμαρον, ἀκριαντα, τὸν τοὶ περὶ χεῖρ ἐκαλυπτόσεν· 735
 ἦκε δ' ἐρείδσαμενος· οὐδὲ δὴν χαδσέτο φῶτος,
 οὐδ' ἑλκῶσε βέλος· βάλε δ' ἑκτορος ἱπποκλῆα
 κεβριονῆν, νότον τοῖον ἀγακλῆος πριαμοιο,
 ἱππῶν ἱππὶ ἔχοντα, μετώπιον τοκοῦ λαιφ·
 ἀμφοτέρως δ' ὄφρυας γσυντέλεν λίθος, οὐδὲ τοὶ ὄσχαν 740
 ὄστεον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον· ἐν κονίῃσιν·
 αἵτωρ προσθε ποδῶν· το δὲ, φαρνευτηρὶ φεοικας,
 κατπεσ' ἀφ' εὐφρυγος διφροῦ· λίπε δ' ὄστεα θυμῶς.
 τὸν δ' ἐπικεκοτομέων προσεφθῆς, πατροκλῆες ἱππῆς·
 ὦ ποιοὶ! ἡ μάλ' ἑλαφρὸς ἀνὴρ!· ἥως ρεφα κυβιστᾷ! 745
 εἰ δὴ ποὺ καὶ ποντῶ ἐν ἑλκῶσιν γένοιτο,
 πολλοῖς ἀνὴρ κορεσέειν ἀνὴρ ὅδε, τῆθεα διφῶν,
 νῆος ἀποδρῶσκων, εἰ καὶ δυσπεμφέλος εἴη·
 ἥως νῦν ἐν πεδίῳ ἐκς ἱππῶν ρεφα κυβιστᾷ·
 ἡ ρα καὶ ἐν τροῖσι κυβιστήτηρες εἴσιν! 750
 τοὺς ἔσπων, ἐπὶ κεβριονῇ ἱπποῖ εἰβήκεεν,
 τοῖμα λείοντος ἑχῶν, ὅσπερ σταθμοῖς κεραιδσων
 ἐβλήτο πρὸς στήθος, τῆθεα μὲν ὤλεσεν ἀλκή·
 τοὺς ἐπὶ κεβριονῇ, πατροκλῆες, ἑλτο μεμαφας.
 ἑκτωρ δ' αἰθ' ἐτεροθεν ἀφ' ἱππῶν ἑλτο χαμαῖδε. 755

τω περι κερριοναφο, λειονθ' ως, θηρισθητην,
 τωτ' ορεος κορυφῇσι περι κταμενης ελαφοιο,
 αμφω πειναλοντε, μεγα φρονεοντε μαχεσθον·
 τως περι κερριοναφο δυω μηστωρες ατυτης,
 πατροκλος τε μενοιτιαδης και φαιδιμος τεκτωρ,
 τιτεντ' αλληλων ταμεεν χροα νηλεϊ χαλκῳ.
 τεκτωρ μεν κεφαληφιν επαι λαβεν, ουχι μευθεεν·
 πατροκλος δ' ετερωθεν τεχεν ποδος· τοι δε δη αλλοι
 τροφες και δαναοι γσυναγον κρατερην τυσμινην.

760

τως δ' ευρος τε νοτος τ' εριδαινετον αλληλοϊιν,
 ορεος εν βηισσῃς, βαθυην πελεμιδσεμεν τυλτην,
 φηγον τε, μελιην τε, τανυφλοφον τε κρανεϊαν,
 ταιτε προς αλληλας εβαλον τανυηκας οδσας
 εχηῃ θεσπεσιῃ, παταγος δε τε βαγνημεναφων·
 τως τροφες και αχαιοι επ' αλληλοισι θοροντες·
 δαφιν, ουδ' ετεροι μναλοντ' ολοφο φοβοφο.

765

πολλα δε κερριονην αμφ' τοκσυα δορ' επεπηγεεν,
 τιοι τε πτεροντες απο νευρηφι θοροντες·
 πολλα δε χερμαδια μεγαλ' ασπιδας εστυφελικσεν
 μαρναμενων αμφ' αϊτον· το δε στροφαλινγι κονιτης
 κειτο μεγας μεγαλωστι, λελαθμενος τιπποσυναφων.

770

775

τοφρα μεν ηελιος μεσον ουρανον αμφεβεθηκεεν,
 τοφρα μαλ' αμφοτερων βελε' ταπτετ', επικτε δε λαφος·
 ημος δ' ηελιος μετενισσετο βοθλυτονδε,
 και τοτε δη ρ' τυπερ αισαν αχαιοι φερτεροι ησαν·
 εκ μεν κερριονην βελεων τηροφ' εφευσσαν,
 τροφων εκς ενοπης, και απ' ωμων τευχε' ιελοντο.

780

πατροκλος δε τροφσι κακα φρονεων ευροφσεν·
 τρις μεν επειτ' εποροφσε, βοφῳ ταταλαντος αρεφι,
 σμερδαλεα εϊαχων· τρις δ' ιεννεα φωτας επεφινεν·
 αλλ' τοτε δη το τεταρτον επεσσυτο, δαιμονι τειστος,
 ενθ' αρα τοι, πατροκλ', εφανη βιφοτοφο τελεστη·
 ηντετο γαρ τοι φοιβος ενι κρατερῃ τυσμινῃ
 δδεινος· το μεν τον ιοντα κατα κλονον ουκ ενοησεν·
 ηερι γαρ πολλῇ κεκαλυπμενος αντεβολησεν·
 ετη δ' οπιθ', επληγσεν δε μεταφρενον, ευρες τ' ωμω
 χειρι καταπρηνεί· στρεφεδινεθῃν δε τοι εσσε.

785

790

τοο δ' απο μεν κρατος κυνην βαλε φοιβος απολλων·
 τη δε κυλινδομενη καναχην τεχε ποδσιν τυφ' αππων
 αλῳπιδς τρυφαλεια· μιανθησαν δε φειδραι
 ταιματι και κονιῃσι· παρος γε μεν ου θεμις ηεν
 τιπποκομον πληκα μαινεσθαι κονιῃσιν·
 αλλ' ανδρος θεμοφο καρῃ, χαριεν τε μετωπων·
 ρυτετ' αχιλλεφος· τοτε δε δσεις τεκτορι δωκεν·
 τη κεφαλη φορεεν· σχεδοθεν δε τοι ηεν ελαθρος·
 παν δε τοι εν χειρας· εταγη δολιχοσκιν ενχως.

795

800

βριθυ, μεγα, στιβαρον, κεκορυμμενον· αἵταρ ἀπ' ὤμων Π
 ἀσπίς γουν τελαμῶν χαμαι πεσε τερμινεντα·
 λύσσε δε τοι θωρηκα θαναας, διος υἱος, ἀπολλων.
 τον δ' ἀφατη φρενας ἑλλ', ἐλυθεν δ' τυπο φαίδιμα γυναι· 805
 στη δε ταφῶν· ὀπιθεν δε μεταφρενον τοκσυῖ δορφι
 ὤμων μεσσηγυ σχεδοθεν βαλε δαρδανος ἀνηρ,
 πανθοφίδης τεύφορβος, ἵος ἡλικιῃν ἐκεκαστο
 ἐνχειῖ θ', ἱπποσυνῇ, τε, ποδοσι τε καρπαλιμοισιν· 809
 ἵος τοι πρῶτος ἐφῆκε βελος, πατροκλεες ἱππέε, 812
 οὐδ' ἐδαμασσ'· το μεν αἴτις ἀνέδραμ', ἐμύγα δ' ἱομολῖϑ,
 ἐκ χροος ἱαρπακσας δορυ μείλινον· οὐδ' ὑπεμῆεν
 πατροκλον, γυμνον περ εὐντ', ἐν δαίριότητι. 815
 πατροκλος δε θεοο πληγῇ καὶ δορφι δαμασθενς,
 ἀπς ἑταρων εἰς γένος ἐχάσσετο, κηρ' ἀλεγεινων.
 ἑκτωρ δ' ἴως γείδεν πατροκλεα μεγαθυμον
 ἀπς ἀναχάσσομενον, βεβλήμενον τοκσυῖ χαλκῷ,
 ἀνχιμολον ρα τοι ἤλθε κατα στιχας, οὐτα δε δορφι 820
 νεάτην ἐς κενεῶνα· δια προ δε χαλκον ἐλάσσειν·
 δουπησεν δε πεσων, μεγα δ' ἤκαχε λαῶν ἀχαιῶν.
 ἴως δ' ἴοτε συν ἀκαμαντα λαῶν ἐβιῆσατο χαρμῆν
 ἰατ' ὀρεος κορυφῇσι μεγα φρονεοντε μαχέσθων,
 πίδακος ἀμφ' ὀλιγῆς· ἐβέλωντι δε πίδαμεν ἀρῶν· 825
 πολλὰ δε τ' ἀσθμαίνοντα λαῶν ἐδαμασσε βιηφῖν·
 ἴως πολυας πεφνοντα μνωϊτιοῖ ἀλκιμον υἱον
 ἑκτωρ πριαμίδης σχεδὼν ἐνχειῖ θυμῶν ἀπῆφρα·
 καὶ τοι ἐπευχόμενός ἑπεα πτερόεντ' ἀγορεύεν·
 πατροκλ', ἡ ποῖ ἐφησθα πολὺν κεραϊδόμεν ἱαμην, 830
 τροφιάδας δε γυναικας, ἐλευθερον ἱμῶν ἀπαφρανς,
 ἀγασμεν ἐν νῆεσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν!
 νῆπιε! ταῖων δε προσθ' ἑκτορος ὤκυες ἱπποὶ
 ποδοσιν ὁῶρεχεται πολεμίδεσμεν· ἐνχειῖ δ' αἴτος 835
 τροφσὶ φιλοπτολεμοισι μεταπρεπω, ἵος σφιν ἀμύνω
 ἱμῶν ἀνανκαϊον· σε δε τ' ἐνθαδε γυῖπες εἰδοντι
 φαί δδειλ'! οὐδε τοι, ἐσθλος εἶν, χραῖσμησεν ἀχιλλεύς,
 ἵος ποῖο τοι μαλα πολλὰ μένων ἐπετελλετ' ἰοντι,
 μῆ μοι πρὶν ἰμεναι, πατροκλεες ἱπποκλευθε,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρας, πρὶν γ' ἑκτόρος ἀνδροφοναο 840
 ἱαιματοεντα χιτῶνα περὶ στηθεσσι δαΐκσαι·
 ἴως ποῖο σε προσεφη, σοὶ δε φρενας ἀφρονὶ κείθεν.
 τον δ' ὀλιγοδρανεων προσεφης, πατροκλεες ἱππέε·
 ῥῆθ' νῦν, ἑκτορ, μεγαλ' εὐχεο· σοὶ γὰρ εἰδωκεν 845
 νικῆν δσεῖς κρονίδης καὶ ἀπολλων, τοι μ' ἐδαμασσάν
 ρεΐδιως· αἵ τοι γὰρ ἀπ' ὤμων τευχέ' ἑλόντα
 τοιοῖτοὶ δ' εἰπερ μὲν γεικοσὶν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αἰτρώ· σλόντα, ἐμῷ τυπο δορφι δαμέντας.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὤλεθη, καὶ λητοος ἐκτανεν υἱος.

ἀνδρῶν δ' ἐυφροβος· σὺ δέ με τρίτος ἐκσεναιρίσεις. 850
 ἄλλο δέ τοι γέρεται, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλαιο σῆσιν,
 οὐ θὴν οὐδ' αἶτος δῆρ' ἐν βίῃ, ἀλλὰ τοι ἡδὴ
 ἀνχὶ παρεστήκειν θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη,
 χερσὶ δαμέντ' ἀχιλῆος ἀμυμονος αἰακίδαο.

ἴως ἀρα μὴν ἔσποντα τέλος θανάτοφ' ἐκαλύπτειν· 855
 πούλχη δ' ἐκ ρέθων πταμένη ἀγιδοςδ' ἐβέβηκεν· 856
 τὸν καὶ τεθνήατα προσῆυθε φαιδιμος ἱεκτήρ· 858
 πατροκλῆες, τί νυ μοι μαντεύεαι αἶπυν ὀλέθρου;
 τίς τοῖδ', εἰ κ' ἀχιλῆς, θετίδος παῖς ἤυκομοιο,
 φθῆῃ ἐμῷ τυπο δόρῃ τυκυνς ἀπο θυμὸν ὀλεσσαι;
 ἴως ἀρα φῶνῃσας δορυ χαλκεὸν ἐκς ᾧτείλης
 γέρουσε, λαὸς προσβανς· τὸν δ' ὑπτίον ᾧθ' ἀπο δόρφος·
 αἵτικα δέ γ' οὖν δόρῃ μετ' αἰτομεδόντ' ἐβέβηκεν· 864
 ἵτετο γὰρ βάλεεν· τὸν δ' ἐκφέρων ᾧκυες ἵπποι· 866
 ἀνβροτοὶ, τοῖς πηλεῖ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 οὐδ' ἐλαβ' ἀτρεφὸς τοῖον, ἀρεφίφιλον μενελάον,

πατροκλὸς τροφῇσι δαμένς ἐν δαφίῳ τῇτι·
 βῆ δέ δια προμαχῶν κεκορυθμένος αἰδοπὶ χαλκῷ·
 ἀμφὶ δ' ἀρ' αἰτῶν βαν', ἴως τις περὶ πορτακὶ μῆτηρ,
 πρῶτοτοκος, κινυρῇ, οὐ πρὶν γείδῃα τοκοφ· 5
 ἴως περὶ πατροκλῷ βαινέ χσανθὸς μενελάος.
 προσθε δέ τοι δορυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα παντοσε γείσῃν,
 τὸν κταμέναι μεμῆως, ἵσσις τοφ' ἀντίος εἶθι.
 οὐδ' ἀρα πανθοφ' ἵσις τεῦμελῆς ἀμέλησεν
 πατροκλὸφ' ἀπὸντος ἀμυμονος· ἀνχὶ δ' ἀρ' αἰτοῦ 10
 ἐστή, καὶ προσέειπεν ἀρεφίφιλον μενελάον·
 ἀτρεΐδῃ μενελάῳ, διότεφες, ὀρχαμε λαφῶν,
 χαδσοῖ, λείπε δέ νεκρὸν, εἴδ' δ' ἐνὰρα βροτοεντα·
 οὐ γὰρ τις πρότερος τροφῶν κλῆτων τ' ἐπικουρῶν
 πατροκλὸν βάλε δόρῃ κατὰ κράτερην ὑσμινῇ· 15
 τῷ μ' εἶσε κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ τροφῇσιν ἰάρεσθαι,
 μὴ σε βάλλω, ἀπο δέ μελίτηδεα θυμὸν ἑλωμαί.
 τὸν δέ μεγ' ὀχθήσας πρόσεφ' ἡ χσανθὸς μενελάος·
 δσέφ' πατερ! οὐ μὲν καλὸν ὑπερβίον εὐχετάεσθαι.
 οὐτ' ᾧν παρδαλῆς τοσὺν μένος, οὐτε λείοντος, 20
 οὐτε στυγερὸς ὀλοφρόνους, τοῦ τε μεγίστος·
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει;
 τοσὺν πανθοφ' ἵσις τεῦμελῆς φρονεοντίν·
 οὐδέ μὲν οὐδέ βίη ὑπερῆνορος ἱπποδαμοφ·
 ἵης ἱήβης ἀπονῆθ', ὅτε μ' ᾧνόςατ', ἡδ' ὑπεμῆεν· 25
 καὶ μ' ἐφάτ' ἐν δαναοῖσιν ἐλεγχίστον πολεμιστήν·
 ἐσμεναι· οὐδέ ἑ φημι ποδῇσι γ' ἑτοῖσι κιοντα
 εὐφρῆναι ἱαλοχόν τε φίλῃν, κεδνόφς τε τοκεφας.
 ἴως θὴν καὶ σὸν ἐγὼ λυφσω μένος, εἰ κε μετ' ἀντα
 στήῃς· ἀλλὰ σ' ἐγὼν ἀναχῶρησαντα κελίφω· 30

ες πληθύνειν, μὴδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο, P
 τρὶν τι κακὸν πάθειεν· ῥεχθέν δὲ τε νηπίος ἐχθαῖ.
 ἴως φάτο, τὸν δ' οὐ κείθεν· ἀμειβομένους δὲ προσήυδα·
 νῦν μὲν δὴ, μενελάε, διοτρεφές, ἡ μάλα τίς σε
 γνῶτον εἶμι, τὸν ἐπεφνές, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις· 35
 χηρῶσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλαμῶο νεφέο,
 ἀφρῆτον δὲ τοκέσσι γοοῖν καὶ πένθος ἐθήκας.
 ἡ κε σφιν δδειλοῖσι γοοῖο καταπαῖμα γενναίην,
 εἰ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τέην καὶ τευχέ' ἐνανκας,
 πανθοῖω ἐν χεῖρεσι βαλὼν καὶ φροντὶδι δίῃ· 40
 ἴως ἔσπων, οὐτῆσε κατ' ἀσπίδα παντοσε φείσῃ· 43
 οὐδ' ἐφρῆγσεν χαλκόν, ἀνεγναμθὴ δὲ τοι αἰχμῇ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· το δὲ δεξιὸς ὤρνυτο χαλκῷ 45
 ἀτρεφίδης μενελάος, ἐπευχόμενος διὶ πατρί·
 ἀπὸ δ' ἀναχάδομένοιο κατὰ στομαχοῖο θεμεθλα
 νύκσ', ἐπὶ δ' αὖτος ἐρείδσε, βαρυτῇ χεὶρι πιθήσας·
 ἀντικρὺς δ' ἱαπαλοῖο δι' ἀφ' ἑνὸς ἡλυθ' ἀκωκῇ·
 δουπήσεν δὲ πέσων, ἀράβησε δὲ τευχέ' ἐπ' αὐτῷ· 50
 ἱαιματι τοι δευοντο κομαι, χαρίτεσιν ἱομοῖαι,
 πλοχμοὶ θ', αἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργυρῷ ἐσφηνκῶντο.
 τοῖον δὲ τρεφεί ἐρνος ἀνὴρ ἐρίθλης ἐλαίης
 χῶρῳ ἐν οἰοπολῷ, τοῦδ' ἱαλὶς ἀναβεβρυχεν ἱυδαρῶ,
 κάλον, τηλεθαόν, το δὲ τε πνέσαι δονεοντίν 55
 παντοῖων ἀνεμῶν, καὶ τε βρυφεί ἀνθεῖ λεφκῷ·
 ἐλθὼν δὲ ἐκσαπίνης ἀνεμός, γούν λαιλαπὶ πολλῇ,
 βοθροῖο τ' ἐκαστρεφσε, καὶ ἐκσταυουσ' ἐπὶ γαυτῇ·
 τοῖον πανθοῖο τῷον τεῦμελίνην τεῦφορβόν
 ἀτρεφίδης μενελάος ἐπεὶ κτανε, τευχέ' ἐσυλῆα· 60
 ἴως δ' ὅτε τις τε λεφών ορεσίτροφος, ἀλκι ποποιθώς,
 βοσκαμένης ἀγέλης βοῶν ἱαρπασῇ, ἱητὶς ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐκς ἀφ' ἑν' ἐφάνγσε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδόντισιν,
 πρῶτον, ἐπεὶτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἐνκατὰ πάντα λαφύσσει 65
 δαίμων, ἀμφὶ δὲ τόνγε κύνες τ' ἀνδρες τ' ἐναιμεφές
 πολλὰ μαλ' ἱυδοσόντιν ἀποπροθεν, οὐδ' ἐθέλοντιν
 ἀντίον ἐλθεμέναι· μάλα γὰρ χλωρὸν ὄδεος ἱαίρει·
 ἴως τῶν οὐ τινὶ θυμῶς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτολμα
 ἀντίον ἐλθεμέναι μενελάοιο κυδαλίμοιο·
 εὐθα κε ρεῖ' ἐφerein κλυτὰ τευχέα πανθοῖο ἱαδα 70
 ἀτρεφίδης, εἰ μὴ τοι ἀγασσάτο φοῖβος ἀπολλων,
 ἴος ἑα τοι ἱεκτορ' ἐπῶρσε, τοῖω ἱαταλάντων ἀρεῖ,
 ἀνερὶ φείδομαι κικονῶν ἱηγητορὶ μεντῇ·
 καὶ μιν φῶνῃσας ἱεπεα πτεροεντὰ προσήυδα·
 ἱεκτορ, νῦν συ μὲν ἱῶδε θεεῖς, ἀκίχῃτα διωκῶν 75
 ἱεπὸς αἱακίδαο δαίφρονος· τοὶ δ' ἀλεγείνοι
 ἀνδρες γέ θνητοῖσι δαμῆμεναι, ἡδ' ἱοχεσθῆαι,
 ἀλλῶ γ' ἡ ἀχιλεῖ, τὸν ἀθανάτη τεκε μήτηρ.

τοφρα δε τοι πατρώϊος ἀρετῆς ἀτρεφὸς ἴδους,
 πατροκλῶ περιφραδὺς τροφῶν τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου, πο' εἰ X 80
 πανθοιδὴν εὐφορβόν· ἐπιδόσε δὲ θυρῖδος ἀλλήης.
 ἴως ἔσπων, το' μὲν αἵτις εἴβη θεὸς ἂν ἴσονδ' ἀνδρῶν,
 ἑκτορα δ' αἶψα σῆχος πυκνὰς φρένας ἀμφὶ μελαίνης
 παπτήνεν δ' ἀρ' ἐπὶ ταῖς κατὰ στήχας· ἀφ' ἧς δ' ἔγνω 85
 τον μὲν ἀπ' αἰνυμένον ἕλωτα τεύχεα, τον δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείμενον· ἔρεε δ' ἑταίρῳ κατ' οὐτάμεν' ὠφειλὴν.
 βῆ δε δια προμάχων, κεκορυθμένος αἰδοπὶ χαλκῷ,
 ἰοκσσα κεκληγώς, φλογὶ φέεικτος Ἠφαιστόδω
 ἀσβεστῷ· οὐδ' ἔνθα καὶ ἀτρεφὸς ἰοκῶν βοήσας
 οχθησας δ' ἄρ' ἐπέσπε' πρὸς τὸν μεγάλῃτορα θυμὸν 90
 ὦ μοι ἔγαν, εἰ μὲν κέ λικτὸ κατὰ τεύχεα καλά,
 πατροκλον θ', ὅς κατὰ ἐρήϊν ἰένει· ἐνθαδὲ τίμῃς,
 μὴ τις μοι δαναῶν νέμεσθ' ἵσεται, ῥος κέ ἰδῇται·
 εἰ θεὸς κεν ἑκτόρ' ἔμενος ἔων καὶ τροσὶ μάχωμαι
 αἰδεσθεις, μὴ πῶς μετέρωτήσων' ἐνὰ πολλοί 95
 τροφῆς δ' ἐνθαδὲ πάντας ἀγέι κορυθαίολος ἑκτωρ.
 ἀλλὰ τῇ μοι ταῖτα φίλος διέλεγαστο θυμὸς·
 ἰοπτο' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φῶτι μάχεσθαι,
 ἴον κέ θεὸς τίμῃ, τάχα τοι μέγα πημ' ἐκκύλισθ'
 τῷ μ' οὐτις δαναῶν νέμεσθ' ἵσεται, ἴως κέ ἰδῇται 100
 ἑκτορι χωρησάντ', ἐπεὶ ἐκ θεοφιν πολέμιδος·
 εἰ δέ πο' αἰφάντος γε βοὴν ἀγαθὸς πυθαιμην,
 ἀμφω κ' αἵτις ἰόντες ἐπιμνήσαιομεθα χάριτος,
 καὶ πρὸς δαίμονα περ, εἰ πῶς ἑρυσσαιομεθα νεκρὸν
 πηλεΐδῃ ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κέ φέρτατόν ἐστίν. 105
 ἴεος το ταῖθ' ὀρμαίνει κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 τοφρα δ' ἐπὶ τροφῶν στίχες ἧλυον· ἤρχε δ' ἀρ' ἑκτόρ.
 αἶψα τογ' ἐκσποισθ' ἀνέχασσε, εἰσιπτε δὲ νεκρὸν
 ἐντρόπαλιδόμομος· ἴωστέ λῆς ἡγενηίος,
 ἴον ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δύνονται 110
 εὐχεσι καὶ φῶνῃ· τοῖο δ' ἐν φρεσὶν ἀλκιμὸν ἦτορ
 παχύνεται, αἰετῶν δέ τ' εἴβη ἀπὸ μεσσηγέλοιο
 ἴως ἀπὸ πατροκλῶς ἐκίε χσάνδος μενελάος.
 στῆ δε μεταστρεφθεὺς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταιριῶν,
 παπταίνων αἰφάντα μέγαν, τελαμωνίων ἱμῶν 115
 τὸν δέ μαλ' αἶψα ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερά· πάντας
 θαρσύνωνθ' ἐταροῖς, καὶ ἐπ' οὐρὺνοντα μάχεσθαι·
 ἱεσπέσιον γὰρ σφιν φοβὸν ἐνβαλεῖ φοῖβος ἀπολλων.
 βῆ δε θέεεν, εἶθαρ δέ παρτίσταμένος ἴεος ἦνδα
 αἶψαν, δευρο, πέπον, περὶ πατροκλῶς θανόντος
 σπυδύσομεν, αἰ κέ νεκρὸν περ ἀχιλῆϊ προφραμῆν 120
 γυμνὸν· ἀταρ τάγε τεύχε' ἱεχεὶ κορυθαίολος ἑκτωρ.
 ἴως ἐφάτ'· αἰφάντ' ἔδ' ἀνιφθρονὶ θυμῶν ὀρίεν·
 βῆ δε δια προμάχων, ἴαμα δέ χσάνδος μενελάος. 125

- ἱεκτωρ μὲν πατροκλῆν, ἐπεὶ κλυτὰ τευχέ' ἀπῆφρα, 125
 τελχ', ἐν' ἀπ' ὤμοισιν κεφαλὴν ταμῖς ἰοκυσὶ χυλίκῳ;
 P
 τον δὲ νεκρὸν τροφίῃσι φαρμασάμενος χυσε δάκρυ.
 αἶψαν δ' ἐγγυθὲν ἦλθε, φερὼν σάκος, ἥντε πυργόν.
 ἱεκτωρ δ' ἀπὸς ἐς ἱομύλῳ ἐων ἀνεχάδασθ' ἐταίρων
 ἐς διφρὸν δ' ἀνὰρῶσ'· ἐδιδάκ' δ' ἔσχε τευχέα καλά 130
 τροφσί· φέρεεν πρῶτι βᾶστυ, μέγα κλέος ἑσμεῖναι αὐτῷ.
 αἶψαν δ' ἀμφὶ μενοιντιᾶδ' ἰσάκος εὐρυ καλυπτῶνας,
 ἱεστῆκεεν, ἔως τις τε λυῶν περὶ ἵοσι τεκασσιν,
 ἥω' ῥα τε νηπί' ἀγόντι συναντήσονται ἐν ἑλκῇ
 135
 ἄνδρες ἐπαγῆρες, ἥ δὲ τε σθένει βλεμῆαινεῖ,
 παν' δὲ τ' ἐπισκηνίον κατῶ τέλκεται, ἵσσε καλυπτῶν·
 ἔως αἶψαν περὶ πατροκλῶ' ἦρεθ' ἐβεβήκεεν.
 ἀτρεΐδης δ' ἱετέρωθεν, ἀρεΐφιλος μενελάος,
 ἱεστῆκεεν μέγα πόνθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀεχέων.
 γλαφκός δ', ἱππόλοχος παῖς, λυκίων ἀχρὸς ἄνδρων, 140
 ἱεκτωρ' ὑποδράειδων χαλεπῶ' ἠνίπαπε μύθῳ·
 ἱεκτωρ, φειδὸς ἀρίστε, μάχης ἀρα πολλὸν εἰδέο·
 ἦ σ' αὖτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φυγῆσθαι εὐταί!
 143
 πῶς κε σὺ χειρὸν αὖτᾳ σαῶσαις μεθ' ὀμίλῳν, 149
 σχετλ'! ἐπεὶ σαρπηδόν', ἱάμα χρεῖνον καὶ ἱεταῖρον, 150
 χατλίπες ἀργεῖοισιν ἑλῶν καὶ κυρμα γενεσθῆαι;
 ἵος τοι πολλὸς ὀφελος γενετο πτολίῳ τε καὶ αὐτῷ,
 δσαφος ἔων· νῦν δ' οὐ τοὶ ἀλαλκεμέναι κυναὶ ἐτλήσ·
 τῷ νῦν εἰ τις ἐμοὶ λυκίων ἐπιπείθεται ἄνδρων,
 155
 φοικαδ' ἱμὲν, τροφίῃ δὲ πεφῆσται αἰψὺς οὐαδρός·
 εἰ γὰρ νῦν τροφῆσι μένος πολυθάρσες ἐνεῖη,
 ἑτρομον, τοιοῦτ' ἄνδρας ἐφερχεται, τοὶ περὶ πατρὸς
 ἄνδρες· ὀσμενεεσὶ πόνον καὶ ὄθριν εἶεντο,
 αἰψὰ κε πατροκλὸν φερυσαιμεθα γίλφιον εἰσῶ.
 160
 εἰ δ' ἵοτος πρῶτι βᾶστυ μέγα πριαμένο βανακτος
 ἔλθοι τέλῃως, καὶ μὲν φερυσαιμεθα χαρμῆς,
 αἰψὰ κεν ἀργεῖοι σαρπηδόνας ἐντὶα καλά
 λυΐσειαν, καὶ κ' αὖτον ἀγῶμεθα γίλφιον εἰσῶ. 163
 ἀλλὰ συγ' αἶψαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐταλασσας, 166
 στημέναι ἀντὰ, κατ' ἑσσε γίδων δαΐων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἴθυσ μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φερτερος ἔστιν.
 τον δ' ἀρ' ὑποδράειδων προσεφῆ κορυβαίφαλος ἱεκτωρ·
 γλαφκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἔων ὑπεροκλὸν εἰσπες;
 170
 ὡς πεπον, ἡτ' ἐφάμην σε περὶ φρενᾶς ἑσμεῖναι ἀλλων
 171
 νῦν δὲ σέφ' ὤνισαμην πανχὺ φρενᾶς, τοιοῦτον εἰσπες· 173
 ἵεσθρ με φῆς αἶψαντα πελωρίον οὐχ ὑπομῆναι.
 175
 οὐτὲ γὰρ περὶ γὰρ μάχην, οὐδὲ κτυπὸν ἱππῶν
 ἀλλ' αἶψαι γε διὸς κρείσσων νοός· αἰγίθεχος,
 ἵεσθρ καὶ ἀλκίμων ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφελλεγὸς νικῆν
 περὶδῶς, ἵεσθρ δ' αὖτος ἐποτρύνει μαχέσασθαι.

Hom.

ἀλλ' ἀγε δεῦρα, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο, καὶ ἴδε Γερῶν· P
 ἢ πάντημερις κακὸς εἶσομαι, τὰς ἀγορεύεις, 180
 ἢ τίνα καὶ θανάων, ἀλὲς μέγα περ μεμνῆσθαι,
 στήσω ἀμυψόμεναι περὶ πατρὸς κλέο θανόντος.
 τὼς Γεσπών, τράβουσιν ἐκεκλῆτο μακρὸν αὐτῶν
 τρέφες, καὶ λυμῶι, καὶ δαρδανῶι ἀνχιμαχῆται,
 ἀνὴρες εἰσιν, φίλοι, μῆστ' αὖθις δε θερίδος ἀλῆος 185
 ἰοφρ' ἀν' ἐγὼν ἀχιλῆος ἀμυψόμενος ἐντὸς δούω
 καλά, τὰ πατρὸς κλέο βίην ἐνερκίσσας κατακταίνω.
 τὼς ἀρα Φώνησ' αὖθις ἀπὸ θυμὸν κορυθαίολος ἱεκτήωρ
 ἄξιός ἐκ πολέμοιο· βεῖων δ' ἐκίχανεν ἱπταίροισι, 189
 τοὶ προτὶ ἱάστ' αὖθις κλυτὰ τεύχεα πηλεΐδαο, 191
 στάντες δ' ἀπ' ἀνὰ μάχης πολυδάκρυτος, ἐντὸς ἀμείβαν·
 ἦτοί το μὲν ἱεὶα δάκρυα, φέρονται πρὸς ἱλίου ἱερῆν,
 τρῶσι φιλοπτολεμαῖσιν· τοὺς δ' ἀνδρῶτα τεύχε' εὐδύναν
 πηλεΐδαο ἀχιλῆος, τοὺς τοὺς θεοὶ οὐρανὸν αἶψαν 195
 πατρὶ φίλῳ ἐπορῶν· τοὺς δ' ἀρ' ἱεὶα παῖδ' ἐπαύσαντο 196
 ἱεκτορί δ' ἤρμωσεν τεύχε' ἐπὶ χροῖ· ἐδὴ δὲ μιν ἀρεῖς 210
 ἔδωκεν, ἐνεβαλὼς· πλησθέν δ' ἀρα τοὶ μίλ' ἐντοῖς
 ἀλῆος καὶ σθένος· μετὰ δὲ κλῆτοῖς ἐπικυρῶσι
 βῆ ῥα μέγα ἱεὶα χροῖ· ἱεὶα δὲ σφίσι παρτῶν,
 τεύχεσι λαμπροτάτοις, μεγαθυμῶ πηλεΐδῶν.
 αὐτρυφνεν δὲ ἱεκαστὸν ἐποιοχόμενος Γεσπῶν, 215
 μισθὸν τε, γλαφυρὸν τε, μέδοντα τε, θεράνοισιν τε,
 ἀστεροπαῖον τε, δαίδαλ' ἡνὶκα θ', ἱπποδάμοι τε,
 φαρκύνῃ, χροῖσιν τε, καὶ ἐνομόν' οὐρανίστην
 τοῖς ἰοφρ' ἐποτρυνῶν ἱεκὰ πτερόεντα προσηύδα·
 κελυτὲ, μύρια φυλά περικτιόνων ἐπικουρῶν, 220
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθύνω δαδόμενος, οὐδὲ χατῶσιν,
 ἀνδρῶν ἀφ' ὑμετέρων πόλεων ἡγήρα ἱεκαστὸν
 ἀλλ' ἵνα μοι τρέψω ἱεκαστὸν καὶ νηπία τέκνα
 προφρονέως ρυθίσθω φιλοπτολεμαῖων ὑπ' ἀχαιῶν· 225
 τα φρονέων, δῶροισι κατατρυφῶν καὶ ἐδῶν
 λαοφῶς, ὑμετέρον δὲ ἱεκαστὸν θυμὸν ἀτοχῶς
 τίς τις νῦν ἰθὺς τετραπύκνους, ἢ ἀπολέσθαι,
 ἢ σαώσθαι· τῇ γὰρ πόλεμος ἰσχυρῶς.
 τὼς δὲ καὶ πατρὸς κλέο, καὶ τεύχεα περ, ἐκπῆς
 τρέφας ἐς ἱπποδάμοισι Γερῶν, Γεῖκος δὲ τοὶ αἵμας, 230
 ἡμισυ τῶν ἐνερῶν ἀποδιδέσθαι, ἡμισυ δ' αὖθις
 ἱεκῶν ἐγὼν· τὰ δὲ τοὶ κλέος εἴσεται, ἵστος ἐμοὶ περ,
 τὼς ἐφάθ'· οἱ δ' αὖθις δακρύων βριθέντες, ἐβήσαν
 δορῶν ἀνασχομένους· μάλα δὲ σφίσι εἰλεπτο θυμῶς 235
 κελυτὸν ὑπ' αἵματος Γεσπῶν τελαμωνιαδάο·
 νηπιοὶ! ἦτε πολὺσιν ἐπ' αἵματι θυμῶν ἀπῆλθον
 καὶ τοτ' ἀρ' αἵμας ἱεκῶν βαρὺν ἀχαιῶν μενέλαον
 ὦ πέπον, ὦ μενέλαος διατρέφεις, οὐκ ἐστὶ νόος

ἑλπομαι αἶτω περ νύκτιν ἔμην ἐκ πολέμοιο.
 οὐτὶ τόσον νεκρὸς περὶ δέδωκα πατροκλοῖο,
 ἵος κε ταχὺ τρώων κορῆσει κυνὰς, ἣν οἰωνὰς,
 ἵππον ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δέδωκα, μὴ τι παθῇιν,
 καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νεφὸς περὶ πάντα καλύπτει.
 ἀλλ' αὖ, ἀριστεῖας δαίμων καλεῖ, ἣν τις ἀκούσῃ.
 ἵως εἶπατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς μετellaτος·
 ἤνυσεν δὲ διαπρύσιον δαναοῖσι γεγῶνως·
 ὦ φίλοι, ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 ἵοιτε παρ' ἀτρεΐδῃ, ἀγαμέμνονι ποιμὴν λαῶν,
 δῆμια πίνοντιν, καὶ σημαίνοντιν ἱεκάστος
 λαοῖσι· ἐκ δὲ διὸς τίμησιν καὶ κυδὸς οἴηδ'·
 ἀργαλέον δὲ μοι ἐστὶ δασυκοπιᾶσθαι ἱεκάστον
 ἡγεμόνων· τούτῃ γὰρ ἐρὶς πολέμοιο δέδῃεν.
 ἀλλὰ τίς αἶτος ἴτω, νεμεσίδεσθαι δ' ἐνὶ θυμῷ
 πατροκλὸν τρώεσσι κυσὶν μελπηθεῖα γενέσθαι.
 ἵως εἶπατ'· ὅσῳ δ' ἀκούσεν ἰο φιλῆας ταχὺς αἶψας·
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θεῶν ἀνα δαΐσιοιτα·
 τὸν δὲ μετ' ἰδομένους καὶ ἀπᾶν ἰδομένους,
 τρώες δὲ προετυπτοσαν ἱαφολέες, ἦρχε δ' ἀρ' ἱεκτωρ.
 ἵως δ' ἵοτ' ἐπὶ προχοῇσι διΐππεως ποταμοῖο
 βεβρυχκεν μέγα κύμα ποτὶ ῥοφόν, ἀμφὶ δὲ τ' αἰεταὶ
 ἡϊόνες βοῶντιν, σφρευγομένης ἑλῆος ἐκσῶ·
 τούτῃ ἀρὰ τρώες ἱφιαχῇ ἴσαν· αἶψα ἀχαιῶι
 ἱεστάσαν ἀμφὶ ρινοϊτιάδῃ, ἵνα θυμὸν ἱεχόντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκῆρέσιν· ἀμφὶ δ' ἀρὰ σφῖν
 λαμπρῇσιν κορυθεῖσι κρονίσων ἥρα πολλὴν
 χεῖ· ἐπεὶ οὐδὲ μιν οἰτιάδην ἡχθῆρε παρὸς γε·
 ὦθσαν δὲ πρότεροι τρώες ἑλικώπας ἀχαιῶες·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπετρεσαν, οὐδὲ τιν' αἶψαν
 τρώες ὑπερδυμῖοι ἔλῃον ἐνχεσθῆναι, ἱερέμενοι περ·
 ἀλλὰ νεκρὸν ἱερύοντα· μινυνθα δὲ καὶ τοὺς ἀχαιῶες
 μέλλον ἀπεσσεσθαι· μάλα γὰρ σφέας ὥκ' ἐφελικέον
 αἶψας, ἵος περὶ μὲν ἱεῖδος, καὶ τεργ' ἐτετυχτο
 τῶν ἀλλῶν δαναῶν, μετ' ἀμυμμένα πηλεΐφωτᾶ·
 ἰδυίσειεν δὲ δια προμάχων, σὺν ἱεκελὸς ἀλκήν
 κατρίῳ, ἵοσ' ἐν ὀρεσσι κυνὰς θαλερεῖς τ' αἰδσηοῖς
 ρεΐδιδος ἐκεδάσσε, ἑλικώπας δὲ βηῖσας·
 ἵως υἱὸς τελαμῶνος ἀγαθός, φαίδιμος αἶψας,
 ρεῖα μετῖσσε αἶψας τρώων ἐκεδάσσε φάλαγγας,
 ἵοι περὶ πατροκλῆ βεβασαν, φρόντον δὲ μαλίστα
 ἱεστυ ποτὶ σφέτερον ἱερύειν, καὶ κυδὸς ἱερῆσθαι.
 ἦτοι τὸν, ληθεὶα πελασγός φαίδιμος ἱεῖος,
 ἱεποδοῖος ποδὸς ἱελεκε κατὰ κράτην ἱεσμίνην,
 δῆσαιμενος τελαμῶνι παρὰ σφύρον ἀμφὶ τένοντας,
 ἱεκτορι καὶ τρώεσσι χαριόσσεμενος· ταχὺ δ' αἶψα

P

240

243

245

250

255

258

262

265

270

274

275

280

285

290

τῷ ῥ' ἰδὺς δαναῶν ἰομέν, μὴδ' αἶψα τεύχεα
πατροκλὸν καίεσσι παλασθαίῃσι τεύχεσσι.

346

P

ἴως φάτο· καὶ ῥα πολὺ πρῆμα χῶν ἐκστάλμενος ἔσθη.

τοὶ δ' ἐφελιχθῆσαν, καὶ ἐναντίῳ ἔσταν ἀχαιῶν.

ἐπ' αὐτ' αἰνείας λαοκρίτων εὐτάσσει δούρι,

ἴσιον ἀριθάντες, λυκομήδεος ἐσθλὸν ἱτάειρον.

345

τὸν δὲ πείσονται ἑλῆσεν ἀρεΐφιλος λυκομήδης·

στῇ δὲ μαλ' ὄρχησεν, καὶ ἀκοντίσσει δούρι φαεινῷ,

καὶ βαλεῖν ἱππασθῆναι ἀπιστάονα, τοῖμνα λαῶν,

348

τοὺς ῥ' ἐκ παιδείας ἐφθώλακος ἡλίουβειν,

350

καὶ δὲ μετ' ἀστροπαῖον ἀριστεύεσκε μαχεσθαι.

τὸν δὲ πείσονται ἑλῆσεν ἀρεΐος ἀστροπαῖος,

ἰβήσεν δὲ καὶ τὰ προφρων δαναῶσι μαχεσθαι·

ἀλλ' οὐ πῶς ἐβ' εἶχεν σάκεσσι γὰρ ἱερχάτο πάντῃ

ἔσστατες περὶ πατροκλῷ, προ δὲ δούραδ' εἶχοντο.

355

αἶψας γὰρ μαλα πάντας ἐπύχετο, πολλὰ κελῆσαν

οὔτε τίς ἐκσπασθῶ νεκρὸν χαλῶσθαι ἀναγῆναι,

οὔτε τίνα προμαχεσθαι ἀχαιῶν ἐκτόχον ἄλλων,

ἀλλὰ μαλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβαμέν, σχεδόναι δὲ μαχεσθαι.

ἴως αἶψας ἐπέτελλε κελαιριος· τοῖματι δὲ χεῖραν

360

δουετο πορφυρεῷ· τοὶ δ' ἀνχιστῖνοι ἐπίπτεον

νεκροὶ ἵμοιο τραῖαν καὶ ὑπερμενέων ἐπικουράν,

καὶ δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ αἰταιματίς γ' ἐμαχόντο·

παύροτεροι δὲ πολὺ φθινύθον· μεμνῆντο γὰρ αἶψαι

ἀλλήλοισ' ἀν' ἱομύλῳ ἀλεξόμεναι πόνον ἀπὺν.

365

ἴως οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδὲ κτ' φαίης.

οὔτε ποτ' ἤελπον σάον εἶμεναι, οὔτε σελήην·

ἥρι γὰρ καθεχόντο μάχης ἐπὶ, ἴσοι ἀρίστοι

ἔσστασαν ἀμφὶ μενοινιᾷδῃ κατὰ τεθνηῶτι.

τοὶ δ' ἄλλοι τρέφει καὶ τεύκνηριδες ἀχαιοὶ

370

τεύκηλοι πολεμίδσον κυπ' αἰθέρ'· ἐπέτατο δ' αἶγῃ

ἥελιοφ' ἱοκσυία, νεφες δ' οὐ φαίνεται πάντῃς

φάει, οὐδ' ὄρεων· μεταπαύομενοι δ' ἐμαχόντο,

ἀλλήλων ἀλεΐμεντες βέλεια στυγόντα,

πολλὸν ἀφίστατες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ αἰγῇ ἐπασχον

375

ἥρι καὶ πολεμῷ· τείροντο δὲ νηλεὲς χαλκῷ.

376

τοῖς δὲ παντῆμερισις· ἐρίδος μέγα νεῖκος ὀρώρεον

384

ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδούῳ καλεμές αἶψαι

385

γούφατα τε, κνήμαι τε, πόδες δ' ὑπερβέν τεκαστοῦ,

χεῖρες τ', ὀφθαλμοὶ τ', ἀπαλίσσεται μάρνανμενοι,

ἀμφ' ἀγαθὸν θέραποντα ποδάκεις αἰγαιμίδαο.

ἔως δ' ἴοτ' ἀκὴρ ταυράφο βόλος μεγαλόφω βόειον

λαφοῖσιν δαΐη τανύεον, μέθυοντακ ἀλοιφῇ·

390

δεχσάμενοι δ' ἀρα ταῖς ἀπασταῖς ταμνοῦνται.

391

ἴως ἴοιγ' εὐθα καὶ εὐθα νηὶν ἀλγῇ ἐν χερσὶν

394

τελευτεῖν ἀμφοτέρω· μάλα γὰρ σφισ' ἀέλλετο θυμός,

395

θνήσκῃ· ἡμεῖς δ' ἔσθον ἄνθρωπον ἢ ἀφάρκῃ τε
 ἢ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνέστην ἄλγε' ἵσχυτον·
 οὐ μὲν γὰρ τί ποτ' ἐστὶν εὐδαιμονίατος ἀνδρὸς
 πάντων, ἵσα τε γὰρ ἐπὶ πνέει τε καὶ ἔρπει·
 ἀλλ' οὐ μὲν ἡμῖν γε καὶ ἱάρμασι δαίδαλαισιν
 ἱεκτῶν πριαμίδος ἐφοχῆσεται· οὐ γὰρ εὐάσθῃ
 ἡ οὐχ ἀλῆς, ὥς καὶ τευχὰ ἱέχοι, καὶ σπενχάται ἰσχύος·
 σφοδρὶν δ' ἐν γούνασι βάλεον μανὸς ἡδ' ἐνὶ θυμῷ
 ἱόφρα καὶ αἰτομεδόντα σαώσεται ἐκ πολέμου
 νάσας ἐπὶ γλαφυράς· ἐτι γὰρ σφισι κύνες ἔρασαν
 κτεινέμεν, εἰς το καὶ νάσας ἱεῖσελμοῖς ἀφικανέται,
 θυγῇ τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἐλθῇ·
 ὥς ἔσταν, ἱπποῖσιν ἐνεπνείσαν μανὸς ἦν,
 τῶ δ' ἀπο χαιταῶν κοινὴν οὐδαςδε βάλλοντε,
 ῥιμφ' ἐφερον θέον ἱάρμα μετὰ τροάς καὶ ἀχαιεύς·
 τοῖσι δ' ἐπ' αἰτομεδὸν μάχετ', ἀχυμένους περ ἑταίρους,
 ἱπποῖσ' αἰίσσαν, ὥστ' αἰχμητὸς μετὰ χιτῶν·
 ῥεφα μὲν ἀρ' φεύγεσκεν τυπ' ἐκ τροάων οὐριμαγδῶν,
 ῥεφα δ' ἐπατικῶσσε πολλὴν καὶ ὀμιλὸν ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐχ αἶρει φῶτας, τότε σπείσεται δεικνέμεν·
 εὖ γὰρ πῶς ἦν, οἷον ἐπὶ ἱερῷ αἰὲν ἀνφρῶν,
 ἐνχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπισχέμεν ὤκυας ἱππῶν·
 ὅππε δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ εἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 ἀλκιμεδῶν, τοῖος λαφύρας ἱαιμονίδαο·
 στή δ' ὀπίθεν διφροῖα, καὶ αἰτομεδόντα προσῆλθα
 αἰτομεδὸν, τίς τοι νῦν θεῶν νηκερδεῖ βουλήν
 ἐν στήθεσσι θῆκε, καὶ ἐκπέλετο φρενὸς ἐσθλῆς·
 τοῖον πρὸς τροάς μάχαι· πρῶτ' ἐν ἱομιλῶ
 μόνος· ἀτὰρ τοῖ ἑταῖρος ἀπέντατο· τευχὰ δ' ἱεκτῶν
 αὐτὸς ἱέχων ὁμοῖσιν ἀγαλλεται αἰθακίδαο.
 τὸν δ' αὖτ' αἰτομεδὸν προσεφθ, δεικνέας τοῖος
 ἀλκιμεδὸν, τίς τ' ἀρ' τοι ἀχαιῶν ἄλλος ἱομῶν;
 ἱππῶν ἀθανάτων ἱέχμεν ὁμήσιν τε μέγας τε,
 εἰ μὴ πατρόκλης, θεοφίη μῆστορ ἱατάλαντος,
 δσας εἰων; νῦν δ' αἶθ' ἀθανάτος καὶ μέγα κίχαινε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν μαστίγα καὶ ἱγνία σφάλλοντα
 δεχσάι, ἐγὼ δ' ἱππῶν ἀποβήσμαι, ἱόφρα μάχην·
 ὥς ἐφάτ'· ἀλκιμεδὸν δὲ βοῇ θεοῦ ἱάρμα ἐκροφάνας,
 καρπαλίμως μαστίγα καὶ ἱγνί' ἐλάσεται χερσίν·
 αἰτομεδὸν δ' ἀπέρητο· ἐνῆσσε δὲ φαιδὶρος ἱεκτῶν,
 αἵτικα δ' αἰνεῖαν προσεφάνειν ἐν γούνασι·
 αἰνεῖα, τροάων βουλήφορ χαλκοχίτωνον,
 ἱππῶν τῶδ' ἐνοῆσα ποδάρεος αἰθακίδαο
 ἐς πολέμον προφανέντε σὺν ἱγνί' ἐχέσαι κακοῖσιν
 τῶ καὶ ἑλπομένην ἱαρήσμεν, εἰ σὺ γε θυμῷ
 σὺ σέβεις· ἐπεὶ οὐκ ἐν ἐφορμῇ θέντε γὰρ καὶ

τλαῖν ἐναντίον σταντας μαχόμεναι ἀνδράσι· 490
 ἴως εἶπαι· οὐδ' ἐπιδόσεν ἴδω· καὶς ἀνχέσασθαι· P
 τω δ' ἴδω· βήτην, βοεῆς ἑλδόμενος αἰφώς
 αὐῆσι, στερεῆσι· πολὺς δ' ἐπελῆλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἰαμα χρομῖος τε, καὶ ἀρῆτος θεοφειδής,
 ἦσαν ἀμφοτέροι· μαλα δὲ σφίσι· εἰλεπτε θυμὸς 495
 αἴτω τε κτενεσσεν, εἰλασεν τ' ἐριάχωνας ἱπποῖς·
 νηπιοὶ! οὐδ' ἀρ' ἐμελλον αἰαιμωτὶς γε νεεσθαι.
 αἴτις ἀπ' αἰτομεδόντος· ἰο δ', εὐχσάμενος δι' πατρί,
 ἀλκῆς καὶ σθένος πλητὸ φρενῶς ἀμφὶ μελαινας·
 αἴτεια δ' ἀλκιμεδόντα προσῆυδα, τίθεν ἱεταίρον 500
 ἀλκιμεδόν, μὴ δὴ μοι ἀποπρόθεν ἱσχυμέν· ἱππῶν,
 ἀλλὰ μαλ' ἐνπνεύοντε μεταφρενῶ· οὐ γὰρ εὐαγγε
 ἱεκτορα πριαμιδὴν μνεος σχησεσθαι οἶσα,
 πρὶν γ' ἐπ' ἀχιλλεύος καλλιτριχε βήμεναι ἱππῶν,
 νῶϊ κατακτῆσαντα, φοβησάι τε στιχῶς ἀνδρῶν 505
 ἀρρεῖων· ἢ κ' αἴτος ἐν πρώτοισιν ἱαλῶν.
 ἴως ἔσπεον, αἶσαντε καλεσσάτο, καὶ μενελάων·
 αἶσαντ', ἀργαῖων ἱγῆτορε, καὶ μενελάω,
 ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτραπέθ, ὅσαι ἀριστοί,
 ἀμφ' αἴτω βεβαμέν, καὶ ἀμύνεσθαι στιχῶς ἀνδρῶν· 510
 κῆρ δὲ δεσφάσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἱμαρ.
 τῇδε γὰρ ἐβρόσαν πολέμον κατὰ δακρυφῶντα
 ἱεκτορ, αἰνείας θ', οἱ τρέσαν ἐντὶν ἀριστοί·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῖτα θέων ἐν γούνασι κεῖται·
 ἱεσω γὰρ καὶ ἐγὼ· τα δὲ κεν δι' πάντα μελήσει. 515
 ἦ ῥα, καὶ ἀντεπαλὸν προτίτε δολιχοσκιον ἐνχῶς,
 καὶ βαλὼν ἀρῆτοιο κατ' ἀσπίδα παντοσεῖς εἰσέτην·
 ἱγ δ' οὐκ ἐνχῶς ἐρῶτο, διὰ προ δ' εἰσάτο χαλκός,
 νῆφαιρ δ' ἐν γαστρὶ διὰ δασοστήρης εἰλασεν.
 ἴως δ' ἴω· ἀν ἱεσων ἱεχων τελεπον αἰδοσῆος ἀνῆρ, 520
 κακτοσῶς ἐκσποιδὸν κεραων βοῆος ἀργαῖοιο,
 εἶνα ταμῇ δια παντοσῶν, ἰο δὲ προβορῶν εἰρηπῆτιν·
 ἴως ἀρ' ἱεχε προβορῶν πεσεν ἱππῆτις· ἐν δὲ ἰοι ἐνχῶς
 νηδυνίσι μαλ' ἱοκῶν κραιδαινόμενον λυγρὸ γυῖα.
 ἱεκτορ δ' αἰτομεδόντος ἀκοντίσι δορὶ φαίνων· 525
 ἀλλ' ἰο μὲν αὐτὰ ἱδῶν ἦλασάτο χαλκῶν ἐνχῶς·
 προσῆ γὰρ κατεκύντισι· το δ' ἐκσποιδὸν δορυ μακρὸν
 οὐδαὶ ἀνσκιμῆθι, ἐπὶ δ' οὐριαχὸς πελεμῆχθι.
 καὶ νῦν κε δὴ χεῖφεισ' αἴτοσχεδὸν ἱεμῆθητην, 530
 εἰ μὴ σφοδ' αἶσαντε διακρίναν μεμαῶντε,
 ἰοι ρ' ἦλθον καθ' οἰμῶν, ἱεταίροιο κικλῆσαντες·
 τῶς δ' ἱετοταρβησαντες ἐχώρησαν παλιν αἴτις·
 ἱεκτορ, αἰνείας τ', ἦδε χρομῖος θεοφειδής·
 ἀρῆτων δὲ κατ' ἀθ' ἐλίκον, δεδαγμένον ἦτορ,
 κραιμένον· αἰτομεδὼν δὲ, βοῶν ἱαταλάντος ἀρεῖ, 535

ττοχα τ' ευστομαρμένε, καὶ θυγερμενός, τίς τ' ἦν
 ἡ δὲ μαν' ἔκρινεν ἢ μινούταδαθ' ἄνδοντος. P
 καὶ αχίος μετέηκα, χερσίδνα περ καταπέφνον.
 ἴως ἔσπυν, ἔς διφρον ἰελων ἐναρα βροτοεῖντα 540
 ἔην, ἀν' ὃ αἶτος ἐβαίνει, ποδάς καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 ἱερματίζεις, καὶ τις τε λείων κατὰ ταυρον ἐδήδως.
 αὖς δ' ἐπὶ πατροκλῆϊ τέτατο κρατερῇ ὑσμινῇ,
 ἀργαλεῇ, πελυδακρυς· ἐγείρει δὲ νεικος ἀθηνῇ. 544
 ἔτε περφυρεῇ ἱρίν θνήτοις τανυσσῇ 547
 δαΐς ἐς οὐρανοδὴν, τερας εἰσμεναι ἢ πολεμεῖο,
 ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπτεος· ἴος ρα τε ἱεργῶν
 ἀνθρώπος ἀνέπαφεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κηδεῖ. 550
 ἴως ἰη, περφυρεῇ νεφέλῃ πυκασάντσα ἱεῖ' αἶτην,
 δαΐσατ' ἀχαιῶν ἑθνος, ἐγείρει δὲ φῶτα ἱεκάστον.
 πρῶτον δ' ἀτρεῖος ἱυῖον ἐποτρύνοντσα προσῆυδα,
 ἔρδμεν μινελαφον, ἴο γὰρ ρα τοῖ ἐνυθεν ἦεν,
 ἱεῖσάμενη φοινίκι δαμας καὶ αἰτεῖρα φῶνῃ. 553
 σοι μὲν δὴ, μινελαφε, κατήφειη καὶ ονειδος
 ἐσσεταί, εἰ κ' ἀχιλεὺς ἀγαθὸ πῖθον ἱεταίρου
 τειχεὶ ὑπο τρώων ταχυῖς κυνὲς ἱελκῆσαντι·
 ἀλλ' ἱεχεὺς κρατερίως, οἰτρύνει δὲ λαφον ἱεπαντα. 560
 τῇ δ' αἶτε προσεῖπέ τις βοῇν ἀγαθὸς μινελαφός·
 φοινικς, αἶτα, γεράς παλαιγενες, εἰ γὰρ ἀθηνῇ
 δὴ καρτος ἐμοί, βελών δ' ἀπερυκοὶ ἐρεῖν·
 τῇ κεν ἐγὼγ' ἐθελοίμην παρτεστάμεναι καὶ ἀμύνεσθαι
 πατροκλῆ· μάλα γὰρ με θανὼν ἐσεμασάτο θυμῷ. 565
 ἀλλ' ἱεκτωρ ἔυρος αἶνον ἱεχει μινος, οὐδ' ἀπολήγει
 χαλκῷ δαΐσῃ· τῷ γὰρ δαΐς κυδὸς ὀπαδοί.
 ἴως φάτ'· ἐγνηθῆσεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις ἀθηνῇ,
 ἵετι ρα τοῖ παντρώτα θεῶν ἦρῃσατο παντῶν
 ἐν δὲ βίην αἰμοῖσι καὶ ἐν γούνασιν ἐθήκεν,
 καὶ τοῖ μινος θαρσὺς ἐνὶ στηθεσσὶν ἐθήκεν. 570
 ἵεγε, καὶ ἱεργόμενῃ μάλα περ χροὸς ἀνδρομεῖο,
 ἱεσχάσαι δαΐεον, λαφρον τε τοῖ ἱαιμ' ἀνθρώπου·
 τῷ μιν θαρσὺς πλησεν φρενὰς ἀμφὶ μελαινας.
 βῆ δ' ἐπὶ πατροκλῆϊ, καὶ ἀκοντίσσει δορὶ φαεινῷ.
 ἦν δὲ τις ἐν τρώεσσι πόδης, ἱυῖς ἡετιφῶνος, 575
 ἱεφρῆος τ', ἀγαθὸς τε· μαλίστα δὲ μιν τίειν ἱεκτωρ
 ἔμμε, εἰτι τοῖ ἱεταίρος ἦν φίλος ἱελλαπιναστῆς·
 τῶν ρα κατὰ δαΐσῃ· ἐβαλε χσάνθος μινελαφός,
 αἶψα πάντα φοβερόν· δια πρὸ δὲ χαλκὸν ἐλασσεν·
 δαΐσῃσεν δὲ πῆσων· ἀταρ ἀτρεΐδης μινελαφός 580
 πῆσεν ὑπ' ἐκ τρώων ἱερυσεν μετὰ ἑθνος ἱεταίρων.
 ἱεκτορα δ' ἐνυθεν ἱεσταμινος αἰτρύνειν ἀπολλῶν,
 φαίνεσι ἀσιαδῇ ἐναλινκίος, ἴος τοῖ ἱεπαντῶν
 χσάντων φίλτατος ἐσκεν, ἀβυθόθεν φοικία ναιῶν. 584

Ἴεκτορ, τίς κε σ' ἐπ' ἄλλος ἀχαιῶν ταρβήσκειν; 586
 τοῖων δὲ μινελαφον ὑπετρεσας, ἵος το παρὰς περ P
 μαλθακος αιχημητης, νῦν δ' οἴχεται οἷος αἰθρᾶς
 νεκρον τυπ' ἐκ τροφῶν· σὸν δ' ἐκτανε πίθον ἱσταιρον,
 εσθλον, ἐνι προμαχοισι, ποδην, ἑυί' ητιφῶνος. 590

ἵως φατο· τον δ' ἀχεος νεφελη ἐκαλυπτε· μελαινω
 βη δε δια προμαχων κεκορυθμενος αἰθοπι χαλκῷ.
 και τοτ' ἀρα κρονιδης ἱελετ' αἰγίδα θυσανοεντσαν,
 μαρμαρεην, ἰδην δε κατα νεφεσ' ἐκαλυπτε·
 αστραπτσανς δε, μαλα μεγαλ' ἐκτυπε, την δ' ἐτίνακσεν 595
 νικην δε τροφεσ' εἰδιδῶ, εφοβησε δ' ἀχαιφδς.

πρῶτος πηνελαφος βοιατιος ἦρχε φοβοfo·
 βλῆτο γαρ ὤμων δορῖ, πρὸς τῷ τετραπμενος αἰφει,
 ακρον ἐκίληγδην· γραπτσεν δε τοι οσσεον ἀχρῖς
 αιχημη πολυδαμαντος· το γαρ εβαλε σχεδον ελθων. 600
 λείτον αἰθ' ἐκτωρ σχεδον ουτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 τυπος αλεκτερονος μεγαθυμοf, ἐπαῖσε δε χαριτης·
 τρεσσε δε πακτῆνας, ἐπει ουκετ' ἐτελπετο θυμῷ
 ενχος τεχων εν χειρι μαχησεσθαι τροφειν.

Ἴεκτορα δ' ἰδομενεῖς μετα λείτον ἱορμηθεντα 605
 βεβληκειε θωρηκα κατα στηθος παρὰ μαδσον·
 εν καλῷ δ' εἰαγη δολιχον δορυ· τοι δ' ἐβοῆσαν
 τροφες· το δ' ἰδομενεας ακοντισε δορῖ φαφεινῷ,
 διφρω ἐφεστταος· τοfo μεν ρ' ἀπο τυτθον ἀμιαρτεν·

πιδος γαρ τα πρῶτα λιπων ναας ἀμφιφελισσας 612

ηλυθε, και κεν τροφσι μεγα κρατος ἐγγυαλικσεν,
 εἰ μὴ κοιρανος ᾧκα ποδωκειας ηλασεν ἱππῶς·
 και τῷ μεν φατος ηλθεν, ἀμυθνε δε νηλεες ἱημαρ· 615
 αἴτος δ' αἰλεσε θυμῶν τυφ' ἐκτορος ἀνδροφονοfo·
 τον βαλ' τυπο γναθμοfo και σφατος, εκ δ' ἀρ' ὀδοντας
 ᾤδσε δορυ πρυμνον, δια δε γλωσσσαν ταμε μεσσην·
 ηριπε δ' ἐκς ἰοχεων, κατα δ' ἱηνι' ἐχεφεν ἀραδσε.
 και ταγε μηριονης ελαβεν χειρεσι φιλῆσιν. 620

κυπτσανς εκ πιδιοfo, και ἰδομενεας προσῆιδα·
 μαστιε νυν, ἱεφος κε θοφας ἐπὶ ναας ἱικηαι·
 γυγνῶσκεῖς δε και αἴτος, τοτ' ουκετι καρτος ἀχαιῶν.

ἵως εφατ'· ἰδομενεῖς δ' ἱμασεν καλλιτριχας ἱππῶς 625
 ναας ἐπὶ γλαφορας· δη γαρ ὀδεος ἐνπεσε θυμῷ.

οὐδ' ελαβ' αἰφᾶντα μεγαλητορα και μινελαφον
 δσεῖς, τοτε δη τροφεσ' εἰδιδῶ ἱετραλκεα νικην
 τοῖσι δε μυθῶν ἦρχε μεγας τελαμωνιὸς αἰφας·

οο σποτοι! ἦδη μεν κε και ἵος μαλα νηπιος ἐστιν, 630
 γνοιη, τοτι τροφει πατηρ δσεῖς κυδδος οπαδσει.

των μεν γαρ πάντων βελε' ἱακτεται, ἱσστις ἀφίτει,
 η κακος, ἡ ἀγαθος δσεῖς δ' ἐνπης παντ' ἰδυναι·
 ἱηλῖν δ' αἴτως παντοῖ ἱετωῖ κε πιντε ἀραδσε.

ἀλλ' αὐγέτ', αἴττοι περ φραδσαμένα μητρίν ἀρίστην, P
 ἤμιν ἰσκάς τόν κενόν ἑρυσσομένη, ἥδε καὶ αἴττοι 635
 χαρμα φίλοις· ἱεταροῖσι γενναίμεθα νοστήσαντας·
 τοὶ ποτὸ δαυρ' ἱπποκῆτες ἀκηχεδάτ', οὐδ' ἐπὶ φαντὶν 637
 πρῆσσεσθ', ἀλλ' ἐν ναύσι μελαινήσιν πεσεσθαι. 639
 εἰη δ' ἴσθης ἱεταῖρος ἀπανγήλει ταχίστα 640
 πηλεΐδῃ· ἐπεὶ οὐ μιν εἶδωμαι οὐδὲ πεκυβῆθαι
 λυγρῆς ἀνγέλῃς, τότε τοὶ φίλος ὦλεθ' ὀταίρος.
 ἀλλ' οὐ πῇ δύναμαι εἶδεν τοιοῦτον ἀχαιῶν·
 ἦν γὰρ καθέχονταί τομῶς αἴττοι τε καὶ ἱπποί.
 ὅσφι πατέρ, ἀλλὰ σὺ ρύσαις ἱπ' ἥρας ἱνίας ἀχαιῶν, 645
 ποιήσον δ' αἰθρῆν, ὅς δ' οφθαλμοῖσι εἶδασθαι·
 ἐν δὲ φαίει καὶ ὀλεσσόν, ἐπεὶ νῦν τοὶ εἶδεν ἰσκάς.
 ἴως φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφυράτο δακρυχερόντα·
 αἴτικα δ' ἦερα μὲν σκεδάσεν, καὶ ἀπῶσεν ἱερὴν ἄλῃν· 650
 ἥλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχῃ δ' ἐπὶ πάντε' ἐφάνθη.
 καὶ τότ' ἀρ' αἶψαν ἔσπετο βοὴν ἀγαθὸν μενελάου·
 σκεπτεο νῦν, μενελάε· διοτρεφες, αἱ κε εἶδῃαι
 δσαῖον ἐπ' ἀντιλόχον, μεγαθύμοιο νεώτορος ἱγίου·
 στρυφνὸν δ' ἀχιλεὺς δαΐφρονι θάσσον ἰόντα·
 ἔσπεμεν, τότε γὰρ τοὶ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ὀταίρος. 655
 ἴως εἶπ'· οὐδ' ἀπύθησε βοὴν ἀγαθὸς μενελάος.
 βῆ δ' ἰμεναί, ἴως τις τε λείων ἀπο μεσσαῖοιο,
 ἴοσθ'· ἐπεὶ ἀρ' κε καμῆτι κυνάς τ' ἀνδρας τ' ἐπιβιδύσαι,
 ἴοιτε μιν οὐκ εἶσσι βέβων ἐκ πίφαρ ἑλεσθαι, 660
 παννυχιοὶ ἐγρήσσοντες· το δὲ κρεσσὼν ἐρατὶδῶν·
 ἰδυεῖ, ἀλλ' οὐτὶ κρήσσει· θαμνὲς γὰρ ἀκούτες
 ἀντίοι αἰσίσσαντι θρασυϊαὼν ἀπο χείρων,
 καθόμεναι τε δέται, τὰς τε τρεῖς ἐσσυμένους περ·
 ἠοάβην δ' ἀπονοσφιν ἐβῆ τετίησσι θυμῷ· 665
 ἴως ἀπο πατρὸς κλέο βοὴν ἀγαθὸς μενελάος·
 ἦτε πολλ' αἶεκα·ν· περὶ γὰρ ὀδὸς, μὴ μιν ἀχαιεῖ
 ἀργαλεὺς προ φοβόοι ἑλῶν δαΐμοισι λητοῖαν·
 πολλὰ δὲ μῆριον ἦ τε καὶ αἶψαντος· ἐπετάλλει·
 αἶψαντ', ἀργεῖαν ἰγγήτορε, μῆριον τε, 670
 νῦν τις ἐνηεῖς πατρὸς κλέος ὀδαιόο·
 μνήσασθαι· πάντας γὰρ ἐπιστάτο μελιχὸς ἐναί
 δσαῖος ἐων· νῦν δ' αἶθ' θάνατος καὶ μοῖρα κίχασαι.
 ἴως ἀρα φῶνησας ἀπεβῆ χρεῖος μενελάος,
 πάντοσε παπταίνων, ἴωσθ' αἰετος, ἴον γὰρ τε φαντὶν 675
 ἰοκυστάτον δερκεσθαι ἱπποκρανίων πετήκων,
 ἴον τε, καὶ ἱπποσθ' ἰόντα, πόδας ταχὺς οὐκ ἐλαθε πτώας,
 θαμνῷ ἱπ' ἀμφικρομῷ κατακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αἴτῳ·
 ἐσσυτο, καὶ τε μιν ὦκα λαβὼν ἐπέλλετο θυμῷ·
 ἴως τότε σοί, μενελάε· διοτρεφες, ὅσσι φαίνομαι
 πάντοσ' ἐδινείθην, πολὺν κατὰ ἑθὺς ἱεταίρων, 680

εἰ ποὺ νεστόροϛ τυὸν ἐπὶ δασύοντα ἶδου.
 τὸν δὲ μαλ' αἰπὸ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερά τανύτης,
 θαρσύνοντ' ἐταροῖς, καὶ ἐποτρύνοντα μαχεσθαι·
 ἀνχοῖο δ' ἰδὼταμένος προσέφη χσάνθος μενελαῖος·
 ἀντιλοχ', εἰδ' ἀγε δευρὸ, διστρεφεῖς, ἱοφρα πυθῆαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὤφελλε γενεσθαι.
 ἤδη μὲν σε καὶ αὐτὸν οἶσμαι εἰσπορχοντα
 γιγνώσκων, ὅτι πῆμα θεὸς δαναοῖσι κυλινδεῖ,
 νίκη δὲ τρώων· πέφαται δ' ἱοχ' ἀριστος ἀχαιῶν,
 πατροκλῶς, μεγάλη δὲ πόθῃ δαναοῖσι τετυχται.
 ἀλλὰ συγ' αἰπὸ' ἀχιλεῖ, θείων ἐπὶ ναφας ἀχαιῶν,
 ἔσπεμεν, αἱ κε ταχίστα νεκρὺν ἐπὶ ναφά σαῶσῃ
 γυμνόν· ἀταρ τάγε τευχέ' ἔχει κορύθαισολος ἑκτωρ.
 ἴως ἐφατ'· ἀντιλοχὸς δὲ κατεστύγε, μυῖθον ἀκοῖσας·
 ἀλλ' οὐδ' ἴως μενελαῖοϛ ἐφημοσύνης ἀμελήσεν·
 βῆ δὲ θέσεν, τὰ δὲ τευχέ' ἀμυθμονὶ δῶκεν ἑταιρῶ
 λαβοδοκῶ, ὅς τοι σχεδὸν ἐστρεφε μῶνυχας ἱπποῖς.
 τὸν μὲν δακρυχερόντα ποδὲς φερὸν ἐκ πολέμοιο,
 πηλεΐδῃ ἀχιλεῖ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 οὐδ' ἀρὰ σοὶ, μενελαῖε διστρεφες, ἤθελε θυμὸς
 τειρομένοισ' ἑταροῖσιν ἀμυθμεν, ἐνθεν ἀπηλθεν
 ἀντιλοχὸς, μεγάλη δὲ πόθῃ πυλίοισιν ἐτυχθῇ·
 ἀλλ' ἵογε τοῖσιν μὲν θρασυμῆδεα δίον ἀντήκεν,
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ πατροκλῶ ἱεροῖ ἐβεβήκεεν·
 στή δὲ παρ' αἰάντεσι θείων, εἶθαρ δὲ προσῆυδα·
 κείνον μὲν δὴ ναφῶν ἐπιπροεῖτῃκα βοῆῃσιν,
 εἰλθεμεν εἰς ἀχιλεῖα ποδὰς ταχύν· οὐδὲ μιν οἶσθαι
 γυν' μεναι, μαλα περ κεχολῶμενον ἑκτορι δίῳ·
 οὐ γὰρ πῶς ἀν' γυμνὸς εἶναι τρώεσσι μάχοιτο.
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραδσωμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμεν ἱοκῶς τὸν νεκρὸν γερύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 τρώων ἐκς ἐνόπης θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
 τὸν δ' ἡμείβετ'· ἐπεῖτα μέγας τελαμῶνιος αἰεας·
 πάντα κατ' αἰσᾶν εἰσπες, ἀγακλεές· ὦ μενελαῖε·
 ἀλλὰ συ μὲν, καὶ μῆριονθης, ὑποδύντε μαλ' ὤκα,
 νεκρὸν αἰήραντες φερετ' ἐκ ποιοῖ· ἀτὰρ οἰσσω
 νοεῖ μαχῆσόμεθα τρώεσιν τε καὶ ἑκτορι δίῳ,
 γείσων ὄνυμον ἑχόντες, τομῶνυμοι, τοι το παρὸς περὶ
 μῖμνονμεν ἱοκῶν ἀρετὰ παρ' ἀλλήλοισι μετόντες.
 ἴως ἐφατ'· οἱ δ' ἀρὰ νεκρὸν ἀπο χθονὸς ἀνκαδόντο
 ὑπὸ σὶ μαλα μεγαλῶς· εἶτα χεν δ' ἐπὶ λαφύοισιν
 τρώϊκος· ἴως γείδοντο νεκρὸν ἑλκόντας ἀχαιῶς·
 ἰδυσαν δὲ, κῶνισι γείκοτες, τοῖτ' ἐπὶ καπρῶ
 βλῆμεν ἄνθρωπον ἀντιπρὸς κοφρῶν θρηεῖτῃων·
 ἑλὸς μὲν τε θέδοντι, διαφραίνουσι μεμνῶντες,
 ἀλλ' ἵοτε δὴ ῥ' εἴ τοῖσι γέλικοιται, ὅλῃσι πεποιδῶς,

685

690

694

697

700

705

710

715

720

725

αὖτ' ἀνεχώρησαν, διατ' ἐστρεψαν ἀλλυθὺς ἄλλος·
 ἴως τροφῶ-τάφας μὲν ἱαμίλβαδον αἶθεν ἱέποντο,
 νυσσόντες χσιφῶσιν τε καὶ εὐχῶσιν ἀμφιγυοῖσιν·
 ἀλλ' ἵοτε δὴ ρ' αἶσαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοῖς
 σπῆλαισαν, τῶν δ' ἐστρεπετο χρωσ, οὐδε τις ἐτλή
 προσσῶ ἄλκισανς περὶ νεκροῖο θηριασθῆναι.
 ἴως τοίγε μεμαλῶτε νεκὺν φέρον ἐκ πολέμοιο
 νάσας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτολεμὸς τέτατο σφιν
 ἀγριος, ἥτε πυρ, το, τ' ἐπέσσυμενον πολὺν ἀνδρῶν
 ὀρμῆνον ἐκσαιφνης φλεγυθεῖ, μινυθόντι δὲ φοῖκοι.
 ἐν σελαῖ μεγαλῶ· βρεμεται δ' ἐπὶ ἴσις ἀνεμοῖο·
 ἴως μὲν τοῖσ' ἱππῶν τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
 ἀδσηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
 ἴσι δ' ἱωσθ' ἡμιονοὶ, κρατερον μανὸς ἀμφιβαλόντες,
 ἱελκωντ' ἐκς ὀρεὸς κατὰ παιπαλοεντῶν ἀταρπον,
 ἡ δοκον, ἡ-δ' ἄρου μεγα νάβιον· ἐν δὲ τε θυμὸς
 τεῖρεθ' ὁμοὺ καμνῶν τε καὶ ἱδρῶ σπυδόντασιν·
 ἴως τοίγε μεμαλῶτε νεκὺν φέρον· ἀτὰρ οπίσθεν
 αἶσανθ' ἰσχάνετῃν, ἴως πρῆων ἰσχανεὶ τυδῶρ
 ἱυλῆνης, πεδίοιο διαπρυσιον τετυχηκῶς·
 ἵοστε καὶ ἱφθίμων ποταμῶν ἀλεγγίνα ρεῖθρα
 ἰσχει, ἱαφαρ δὲ τε πάντῃσι ροῖον πεδίωνδε τίθητιν
 πλαδῶν, οὐδε τι μιν σβενεῖ ἱεγγυνντι ρεῖοντες·
 ἴως αἶσει αἶσαντε μάχην ἀνέτεργον οπίσσω
 τροφῶν· τοὶ δ' ἱαμ' ἱέποντο, δυοὶ δ' ἐν τοῖσι· μαλίστα,
 αἰνείας τ' ἀνχισιάδης, καὶ φαίδιμος ἱεκτωρ.
 τῶν δ', ἵωστε παφῶν νεφὸς ἐρχεται, ἡ κολοῶν,
 ἱολφον κεκλῆγοντες, ἵοτε προφιδαντίνιοντα
 κίρκον, ἱος σμικρῆσι φονον φερεὶ ὀρνιχθεσί·
 ἴως ἀρ' ὑπ' αἰνεῖα-τε καὶ ἱεκτορι κοῖροι ἀχαιῶν
 ἱολφον κεκλῆγοντες ἱσαν, ληθοντο δὲ χαρμῆς.
 ἀντιλοχὸς δ' ἀχιλεῖ ποδᾶς ταχὺς ἀγγελὸς ἦλθεν,
 δακρυῖα θερμὰ χεῖων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγγίην·
 ὦ μοι, πηλᾶος ἱωε δαίφρονος, ἡ μάλα λυγρῆς
 πειθῆσαι ἀγγελίης, ἱη μὴ ὤφελλε γενεσθῆναι.
 κείται πατροκλὸς· νεκρὸς δὲ δὴ ἀμφὶ μάχονται
 γυμνοί· ἀτὰρ ταγε τευχέ· ἱεχει κορυθαίολος ἱεκτωρ.
 ἴως φάτο· τὸν δ' ἀχιεὸς νεφέλη ἐκαλυπτε μελαινα·
 ἀμφοτερῆσι δὲ χερσὶν ἱελων κονίον αἰθαλοεντῶν,
 χεῖρσάτο σκατ κεφαλῆς, χარიεν δ' ἡσχυνε προσῶπον·
 νεκταρεῶ δὲ χιτῶν μελαίν· ἀμφίδσανε τεφρῇ.
 αἶτος δ' ἐν κονιῇσι μέγας μεγαλωστί ταυσθῆς
 κῆντο, φίλῃν δὲ τε χερσὶ κορὴν ἡσχυνε δαίδῶν.
 δμῶσαι δ', ἱας ἀχιλεὺς λείσασατο, πατροκλὸς τε,
 θυμὸν ἀκηχέμεναι· μὲν γὰρ ἱεφάχον, ἐκ δὲ θυράδας
 ἐδραμον ἀμφ' ἀχιλεῖα δαίφρονα· χερσὶ δὲ πάντας·

P

730

735

740

745

750

755

759

2

17

Σ

20

25

20

στηθε' επεπληγεον, ελκεα δ' τυπο ζυια τετασθη·
 αντιλοχος δ' ιετρωθεν εδυκετο, δακρυκα λειβων,
 χειρας τεχων αχλιδος· το δ' εστινε μυδαλιμος καρ·
 δεδδιδε γαρ μη λαιμον απομῆγσαι σιδηρῳ·
 σμερδαλειον δ' ὤρωγσεν· ακοῖσε δε ποτνια μητηρ,
 35 ιημενη εν βενδεσσιν ταλος· παρα πατρι γεροντι,
 κωκυσειεν τ' αρ' επεिता· θεαι· δε μιν αμφ' αχεροντο
 παντσαι, τοσαι κατα βενθος ταλος νηρεϊδες ησαν·
 40 τειων δε και αργυφειον πλητο σπειρος· ται δ' ταμα παντσαι
 στηθε' επεπληγοντο· θετις δ' εκσῆρχε γοοιο·
 κλυτε, κασιγνηται νηρεϊδες, τοφρ' τευ παντσαι
 45 ηῖδετ' ακοιοντσαι, τοσ' εμῳ ενι κηδεα θυμῳ·
 ω μοι εγω οδδελη! ω μοι δυσαριστοτακται!
 ιητ' επει αρ' τεκον ζυια· αμυμονα τε, κρατερων τε,
 50 εκστοχον τηροφον, το δ' ανεδραμεν ερνεϊ γειτος,
 τον μιν εγω τρεψαντσα, φυτον πως γονεῳ αλοφης,
 καῖσιν επιπροεῖκα κερωναισι φιλῖον εισῶ,
 τρεῖσι μαχησομενων· τον δ' ουχ υποδεχομαι αῖτις
 55 φοικαδε νοστησαντα, δομον πηλεϊον εισῶ,
 τοφρα δε μοι δσσαι και τορᾷ φατος ηελιεῖα,
 αχτυται, ουδε τι τοι δυναμαι χρατμῆσαι ιοντσα·
 60 αλλ'· εμ' τοφραι φειδοιμι φιλον τεκος, ηδ' επακατω,
 το τι μιν τικετο πυνθος, απο πολεμοφο μενοντα·
 65 τως αρα φωνησαντο· ελιπε σπειρος· ται δε συν αῖτῃ
 δακρυονεντσαι ισαν, περι δε σφισι κυμα θαλασσης
 70 ῥῆγγυντο· ται δ' ιοτε δη τρεῖσιν εριβῶλον τικοντε,
 ακτην εισανειβαινον· επισχερῶ, ενθα θαμνισαι
 μυρμιδωνων εφερυντο ναφες· ταχυν αμφ' αχιλεις·
 τῷ δε βαρυ στοναχοντι παριστατο ποτνια μητηρ,
 75 τοκου δε κωκυσαντσα καρῇ λαβε παιδος τοφο·
 και ρ' ολοφυρομενη ῥεπα πτεροντα προσῆυδα·
 80 τεκνον, τι κλαφεις; τι δε σε φρενας τικετο πυνθος;
 85 ερσαυδα, μη καθε' τα μιν δη τοι τετελεσται·
 90 εκ διος, τως αρα δη πριν γ' ευχαι, χειρας ανασχων,
 95 παντας επι πρυμνῆσιν ταλημεναι τωας αχαιῶν,
 100 σεβ' επιδεφομενοῖς, παθαιεν τ' ατεκηλια ῥεργα·
 105 την δε βαρυ στοναχων προσεφη παδας· ὡας αχιλλεες·
 110 μητερ εμη, τα μιν αρ' μοι ελυνκιος εκτετελεσται·
 115 αλλα τι μοι των ηῖδας, επει φιλος ὦλεθ' εταιρος
 120 πατροκλος; τον εγω περι παντων τιφον ῥεταυρον,
 125 ῥεστον εμῇ κεφαλῇ, τον ακῶλεσα· τωχεια δ' ἱεπτορ
 130 δασιῶσανς αποδυσε πελευρια, θαγμα φειδεσθαι,
 135 καλα· τα μιν πηλεϊ θεοι δσσαν, αγλαφα δῶρα,
 140 ιηματι τῷ, ιοτε σε ῥεστον ανερος ευβαλον ευνη·
 145 αἰθ' οφειλες συ μιν αἰθι μετ' αφανειῶσ'· ταλημεν
 150 ραιεν, πηλεϊς δε θνητην αναχαισθαι τακωτιν!

νῦν δ' ἵνα καὶ σὺ πῦρος ἐνὶ φρεσὶ μύθῳ στή,
 παῖδος ἀποφθιμένον, τὸν οὐχ ὑποδέχσῃαι αἵτις
 φοικαδὲ νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἀναγκῇ
 90 δασαίμεν, οὐδ' ἀνδρῶσι μετεσθῆναι, αἱ κε μὴ ἑκτὰ
 πρῶτος ἐμῷ ἱυκο δόρφιν τύπεις ἀπο θυμὸν ολεσσύῃ,
 πατροκλῆος δ' ἑλωσθαι μενοειτιάδα' ἀποτίσῃ.

τὸν δ' αἶτε προσέειπε θετὶς κατὰ δακρυ χεῖοντα·
 ὦκυμορος δὴ μοι, τέκος, ἐσσεαι, τοὶ ἀγορεύεις·
 95 αἵτις γὰρ τοι ἐπεὶ μετ' ἑκτορα πάρος ἱετοίμος.

τὴν δὲ μετ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκύς ἀχιλλεύς·
 αἵτις τεθνῆναι, ἐπεὶ οὐκ ἀρ' ἐμελλον ἱεταίρῳ
 κτεινομένῳ ἐπαμύναι· το μὲν μάλα τηλοθὶ πατρὸς
 ἐφθίτ'· ἐμεῖο δ' ἐδέσσε ἑρμῆς ἀλκίτηρα γενεῖσθαι.
 100 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νεοκῶ γε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 οὐδὲ τι πατροκλῆος γενομένην φαῖος, οὐδ' ἱεταροῖσιν
 τοῖς ἀλλοῖς, τοὶ δὴ πολυὲς δαμέν τεκτορι δίδω·
 ἀλλ' ἔμμαι παρα νῆας ἱετῶσιον ἀχθος ἀροφῆς.
 104 ἴως ἐρὶς ἐκ τῆς θεῶν, ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπολαῖτο,
 107 καὶ χολός, ἴος τ' ἐπεὶ ἤκε πολυφρόνα περ χαλεπῆναι·
 ἴος τε πολὺ γλυκίων μελιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στηθεσὶν ἀτεχέσται, ἥ τε κάπνος·
 110 ἴως ἐμὲ νῦν ἐχολῶσε γανάξας ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετυχθαι εἰᾶστομεν, ἀχτυμένον περ,
 θυμὸν ἐνὶ στηθεσὶ φίλον δαμάσαντες ἀνάνη·
 νῦν δ' εἰμ', ἱσθρα φίλης κεφαλῆς ολετήρα κίχτει
 ἱεκτορά· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δεχσομαι, ἵποτε κεν δὴ
 115 δσῆς ἐβελῇ τελεσθαι, ἡδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη τηρακλέους φυγε κῆρα,
 ἵσπερ φίλτατος ἔσκε δι' κρονίῳνι γανάκτι.
 ἀλλὰ ἢ μοιρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χολός τῆρης.
 120 ἴως καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ἱμοῖοι μοῖρα τέτυχται,
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἱερομένην,
 καὶ τίνα τροφιάδων καὶ δαρδανίδων βαθυκολπῶν,
 ἀμφοτερῇσιν χερσὶ παρειαῶν ἱαπαλαῶν
 δακρυφ' ὁμοργασμένην, ἱαδινὸν στεναχῆσαι σφεινῇ·
 125 γνοίην δ', ἴως δὴ δῆρον ἐγὼ πολεμόιο πεπαῖμαι.
 μῆδε μ' ἐρυκε μάχης, φίλεοντσα περ' οὐδὲ με πειθῶσις.

τὸν δ' ἤμειβετ' ἐπεὶ θεὰ θετὶς ἀργυροπέδσα·
 ναι δὴ τότῳ γε, τέκτον, ἱετήτυμόν· οὐ κακὸν ἐστὶν
 τειρομένοιο· ἐταροῖσιν ἀμύνεμεν αἶπον ολεθροῦ
 ἀλλὰ τοι ἔντα καλά μετὰ τροφίσιν ἱεχόνται,
 130 χαλκία, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίφολος ἱεκτῶρ
 αἵτος ἱεχὼν ὠροῖσιν ἀγαλλίεται· οὐδὲ ἢ φημι
 δῆρον ἐπαγλαφίσθαι, ἐπεὶ φῶς ἐγγύθεν αἵτῳ,
 ἀλλὰ σὺ μὲν μὴ πᾶς ἀτάσθαλος μῶλον ἄρεος,
 135 πρὶν γ' ἐμὲ δευρ' ἐλθόντα ἐν ὀφθαλμοῖς ἱεθεῖν.

- ἦσαν γὰρ νομαί, ἱαμ' ἥελι' ἀνιόντι,
 τευχὲα πάλα φέροντ' ἀπὸ τῆφαιστοφο ἱανακτοῦ.
 ἴως ἀρὰ φῶνσαντ' ἀπὸ πάλιν τραπέθ' ἱυίοις ἱελοῖ
 καὶ στρεφθέντ', ἱαλῆσι κασιγνήτῃσι μετ' ἡνδρα.
 ἱυμῆες μὲν νῦν δύντε θαλάσσης εὐρυὰ κολπον,
 ἐπισκοπεῖν τε γέρονθ' ἀλιον καὶ δῶματα πατρός,
 καὶ ἰοὶ πάντ' ἀγορεύσασθαι· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν ὀλυνπον
 εἰμι παρ' ἱηφαιστον κλυτοτέχνην, αἱ κ' ἐβλητὶν
 ἱυί' ἐμῷ δομεναὶ κλυτὰ τευχὲα πανφαναοντα.
 ἴως ἐφάθ'· αἱ δ' ἱυπο κύμα θαλάσσης ἀττικ' ἐδύσαν.
 ἱη δ' ἀττ' ὀλυνπονδὸν θεὰ θετὶς ἀργυροπέδω
 ἦεν, ἱοφραφιλῶν παιδὶ κλυτὰ τευχὲα ἐνενοκί.
 τὴν μὲν ἀρ' ὀλυνπονδὸν ποδὲς φέρον· ἀτταρ ἀχαιφοί
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῶ ἱυφ' ἐκτορὸς ἀνδροφονοφο
 φεύγοντες, νάσας τε καὶ ἱελλησποντον ἱκόντο.
 οὐδὲ κε πατράκλον περ ἱεὺκνημίδες ἀχαιφοί
 ἐκ βέλεων φέρυσαντο νεκρὸν, θεράποντ' ἀχιλλεύς·
 ἀττικὸς γὰρ δὴ τὸν ἐκίχον λαὸς τε καὶ ἱεπκοί,
 ἱεκτωρ τε, πριαμὸς παῖς, φλόγι φεικελὸς ἀλκην.
 τρεῖς μὲν μιν μετοπίσθε ποδῶν λαβὲ φαίδιμος ἱεκτωρ,
 ἱελλεμέναι μεμαῶς, μέγα δὲ τροφῆσιν ἱομοκλῶν·
 τρεῖς δὲ δὴ αἰφάντες, θοῖριν ἐπίεσμενοι ἀλκην,
 νεκροῖ' ἀπεστυφελίσαν· ἱο δ' ἐνπέδον ἀλκὴν πεποιθὼς,
 ἀλλοτ' ἐπαλίσσασκε κατὰ μοδὸν, ἀλλοτὶ δ' ἀττὲ
 στᾶσκε μέγα ἱεῖαχων· ἐπισθ' δ' οὐ χαῖσσοτο παντῶν.
 ἴως δ' ἀπὸ σώματος οὐτὶ λείοντ' αἰθῶνα δυνάμει
 ποιμένες ἀγραῖοι μέγα κτείναντα δεισθαι·
 ἴως ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δὺο αἰφάντες κορυστὰ
 ἱεκτορὰ πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίσασθαι.
 καὶ νῦν κεν ἐφύσεν τε, καὶ ἀσπετον ἦρατο κυδὼς,
 αἱ μὴ πηλεΐδῳ ποδῶν ἡμῶν ὤκυα ἱερεῖς
 ἀνγέλος ἦλθε θέοντ' ἀπ' ὀλυνποφο θωρησσεσθαι,
 κρυβδὰ διος, ἀλλων τε θεῶν· προ γὰρ ἱήκε μιν ἱήρῃ
 ἀνχεο δ' ἱεστάμενη ἱερεὰ πτερόεντα προσῆνδρα·
 ὄρσο, πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλοτάτ' ἀνδρῶν·
 πατράκλῳ ἐκαμύνον, ἱοφ' ἱερινεκα φυλῆσσις αἰνῇ
 ἱεστήκε προ νάσων· ἰοὶ δ' ἀλλήλοφς ὀλεοντίν,
 ἰοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι νεκρὸς περὶ τεθνήκωτος,
 ἰοὶ δὲ φέρυσσασθαι ποτὶ φίλῳ ἀνεμνεοντῶν
 τροφῆς ἐπιθυοντ'· μάλιστα δὲ φαίδιμος ἱεκτωρ
 ἱελλεμέναι μεμονον· κεφαλὴν δὲ ἱε θυμὸς ἀνοχεῖ
 πηγῆσαι ἀνα σκολοπέσι, ταμὸν ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἀνα, μὴδ' ἐτι κείσο· σέβας δὲ σε θυμὸν ἱεκεσθῶ,
 πατράκλον τροφῆσι κυσὶν μελπηθεὶ γενεσθαι·
 σὺ λαβὲ, αἱ κεν τι νεκρὸς ἦσ' ἡσυχνέμενος ἐλθῇ.
 τὴν δ' ἡμείβετο· σκεῖτα ποδαρκῆς δίος ἀχιλλεύς·

Σ

140

145

150

155

160

165

170

175

180

ἔριθι θεά, τίς τ' ἀρ σέ θείων ἐμοὶ ἀγγέλον ἦκεν;
 τον δ' αἶψ' ἐπρόειπε ποδῆνεμος ὦκυα ἔρις·
 ἦρη με πρόειχε, διος κούρη παρακοίτις,
 τὴν δ' ἀκαμειβομένος προσέφη ποδάς ὦκυσ ἀχιλλεύς·
 πῶς τ' ἀρ' ἰω μετὰ μῶλον; ἔχοντι δὲ τευχέ' ἐκεῖνοι·
 μήτηρ δ' οὐ μὲ φίλη πρὶν γ' ἦε θωρησσέσθαι,
 πρὶν γ' αἶτῃν ἐλθόντας ἐν ὀφθαλμοῖσι ἰδῶμαι·
 στέφτο γὰρ ἰθὺφαίστοφο παρ' ἰοισμένῃ ἐντα καλά·
 τον δ' αἶψ' ἐπρόειπε ποδῆνεμος ὦκυα ἔρις·
 ἔνυ καὶ ἡμέας ἰδόμεν, ὅ τοι κλυτὰ τευχέ' ἔχονται·
 ἀλλ' αἴτως ἐπὶ τάφρον ἰών, τροφῇσι φανῆθι,
 αἰ κε σ' ὑποδδείδαντες ἀποσχωνται πολέμοιο·
 ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔσποντο· ἀπέβη ποδάς ὦκυα ἔρις,
 ἄρταρ ἀχιλλεύς ὥρτο δι' ἰφίλῳ· ἀμφὶ δ' αἶτῃν
 ὦμοις ἰφίμοις ἐβᾶλ' αἰγίδα θυσανοέντων·
 ἀμφὶ δὲ τοὶ κεφαλῇ νεφὸς εἰσεφ'ε διὰ θάλασσαν
 χρυσεόν, ἐκ δ' αἶψ' ἔδαφ'ε φλόγα πανθανάουσαν·
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐκς ἑστυγίος αἰθέρ' ἦλθεν,
 τῆροθεν ἐκ νῆσο, τῆς δαΐοι ἀμφὶ μάχονται·
 οἷτε κατ' ἡμέριοι στυγερῶ κρινονται ἀρετῇ·
 ἑστυγίος ἐκ σφετέρῃ· ἱάμα δ' ἠελίῳ κατὰδύνει,
 πυρσοὶ τε φλεγέδοντιν ἐπ' ἡτρίμοι, ὑπὸ σσέ' δ' ἀρχὴ
 γίγνεται ἄριστον, περικτιονεσὶ ἰδεσθαι,
 αἰ κεν πῶς γούν νάσῃ ἱερῆς ἀλκτῆρες ἱκωνται·
 ὥς ἀπ' ἀχιλλέως κεφαλῆς σελᾶς αἰθέρ' ἵκανεν,
 στή δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τειχεὸς οὐδ' ἐς ἀχαιῶν
 μισγετο· μήτηρ γὰρ πυκίνην ἀπιδσέτ' ἐφ' ἑμῇ,
 ἐνθα στὰς ἦτορ· ἀπατέρθε δὲ πάλλας αἶτῃν
 φθίγγασα· ἀτὰρ τροφῇσι ἐν ἀσπετῷ ὥρσε κούδοιμον·
 ὥς δ' ὅτ' ἀριδὴλῃ φῶνῃ, ὅτ' εἰσαχε δαλπίνης
 ἑστυ περιπλομένων δαΐων ὑπὸ θυμὸν ἰστέων·
 ὥς τὸτ' ἀριδὴλῃ φῶνῃ γένετ' αἰακίδαφο,
 τοὶ δ' ὥς ὅτ' ἀφ' ἰοτᾶ χαλκῶν αἰακίδαφο,
 πάντας ὀρίνθη θυμὸς· ἀτὰρ καλλιτρίχες ἱππῶν
 ἀπὸ τοχέ' ἐτροπέον· ἰοσσάντο γὰρ ἀλγεᾶ θυμῶν·
 ἡνίοχοι δ' ἐκπλήγν, ἐπεὶ ἰδὼν ἀκαματον πυρ,
 δδαινον ὑπερ κεφαλῆς μεγαθυμοφὸ πηλεΐωνος
 δαφομενον· τὸ δ' ἔδαφ'ε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
 τρεῖς μὲν ὑπερ ταφρόο μεγ' εἰσαχε δίος ἀχιλλεύς,
 τρεῖς δ' ἐκυκῆθησαν τροφῆς, κλήτοί τ' ἐπικούροι,
 ἀμφὶ σφοῖσιν ἰοχέσσιν καὶ ἐνχεσίν· ἀτὰρ ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως πατρόκλον ἰθὺν ἐκ βελῶν φερύσαντες,
 κατθεσάν' ἐν χεχεσὶ φίλοι δ' ἀμφέσταν ἱεταύροι
 μυθρομένοι· μετὰ δὲ σφ' ἰοδάκῃς ἱσπέτ' ἀχιλλεύς,
 δακρυφα θερμα χερσῶν, ἐπ' ἑλπίδι πρὸν ἱεταύρον
 κείμενον ἐν φερετρῷ, δαδαῖγμένον ἰοκσὺ χαλκῶν·

τον ρ' ἦτοι μὲν ἐπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ τοχέσσιν 2
 εἰς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδεχσάτο νοστήσαντα.
 ἥελιον δ' ἀκαμάντα βοῶπις ποτνία τήρη
 πεμπσεν ἐπ' ὠκεανοῖο ροφᾶς αἰέκοντα νεσθᾶι· 240
 ἥελιος μὲν εἰδῶ, παῖσαντο δὲ δίφῳ ἀχαιῶι
 φυλγοπίδος κρατερῆς καὶ ἱομοῖοιο πτολεμοῖο.
 τροφᾶς δ' αὖθ' ἐτερωθεν, ἀπο κρατερῆς ὑσμινῆς
 χῶρῃσαντες, ἐλυψαν ὑψ' ἀρμασιν ὤκυας ἵππους·
 εἰς δ' ἀγορὴν ἀγερόντο, παρὸς δαρπηῖο μεδεσθᾶι· 245
 ὀρθῶν δ' ἐστρωτων ἀγορῇ γενετ', οὐδὲ τις ἐτλή
 ἑδσεσθᾶι· πάντα γὰρ ἔχε τρομος, ἱονεκ' ἀχιλλεύς
 ἄκσεφανη, θήρον δὲ μάχης ἐπεπατ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ πολυδάμανς πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 πανθοφιδῆς· το γὰρ οἷος ἱορᾶ προσσφ' καὶ οπισσφ'· 250
 ἑκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, εἴη δ' ἐν νυκτ' ἐγενοντο·
 ἀλλ' το μὲν ἀρ' μύθοισιν, το δ' ἐνχεί' πολλὸν ἐνικα·
 το σφιν τεύφρονεων ἀγορεύσατο καὶ μετέεσπεν·
 ἀμφὶ μάλα φραδσεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε
 ἑαστυδε νῦν ἵμναι, μὴ μίμνεμεν ἦσα δίφῳ· 255
 ἐν πεδιῷ παρα ναῖσιν ἑκάς δ' ἀπο τειχεὺς ἐσμεν.
 ἱοφρα μὲν ἱοτὸς ἀνὴρ ἀγαμέμνονι μῆνῃς δίφῳ,
 τοφρα δὲ ρεφίτεροι πολέμιδοι μὲν ἦσαν ἀχαιῶι.
 χαίρεσκον γὰρ ἐγώ γε βοῆξσ' ἐπὶ ναῖσιν ἱαφῶν,
 ἑλπομένος ναῖας ἱαίρησαμεν ἀμφιφελισσας· 260
 νῦν δ' αἰνῶς δαδδοῖδκα ποδάκκα πηλεφιδῶνα·
 ἱοῖος ἐκείνοιο θυμὸς ὑπερβίος, οὐκ ἐθαλήσει
 μίμνεμεν ἐν πεδιῷ, ἱοθὶ περ τροφᾶς καὶ ἀχαιῶι
 ἐν μεσῷ ἀμφοτεροὶ μένος ἀρεῖος δατεούνται· 264
 τον δ' ἀρ' ὑποδρά βιδῶν προσεφῆ κορυθαίολος ἑκτῶρ· 284
 πολυδάμαν, σὺ μὲν οὐκ ἐτ' ἐμοὶ φίλα τατ' ἀγορεύεις,
 ἱος κέλει κατὰ ἑαστυ ἱαλῆμεναι αὖτις ἱοντας· 285
 ἡ οὐπῶ κεκορησθε ἑλῆλμενοι ἐνδοθὶ πυργῶν;
 πρὶν μὲν γὰρ πριαμοῖο πόλιν μεροπες ἀνθρώποι
 πάντες μύθεσκοντο πολυχρυσόν, πολυχάλκον·
 νῦν δὲ δὴ ἐκασπολῶλε δομῶν κειμηλία καλά· 290
 πολλὰ δὲ δὴ φρυγίην καὶ μῆνονι ἐρατεινὴν
 κτήματα περναμέν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὤδυσατο δσεῖς.
 νῦν δ' ἵοτε δὴ μοι ἐδῶκε κρονόος παῖς ἀνκυλομήτεο
 κυρδὸς ἱαρεσθ' ἐπὶ ναῖσι, καὶ ἀμφ' ἱαλα ἑλῆσαι ἀχαιῶς,
 νῆπιε! μήκετι ταῖτα νοήματα φαίν' ἐνὶ δῆμῳ· 295
 οὐ γὰρ τις τροφῶν ἐπιπείθεται· οὐ γὰρ εἰᾶσω.
 ἀλλ' ἀγέθ', ὥς ἀν' ἐγὼν ἑσπῶ, πειθῶμεθα πάντες·
 νῦν μὲν δορπὸν ἑλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελευσίν,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρηγορθε ἑκάστος· 299
 πρῶτ' δ' ὑπὸ ἥοιο γόνυ τευχέσι βαρῆχθentes· 303
 ναῖσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγῆρομεν ἱοκούν ἀρεῖα.

εἰ δ' ἴετον παρα νᾶφιν ἀνέστη δίφος ἀχιλλεύς,
αἰ γ' ἐβλήθη, τῷ ἐσσεταί· οὐ μὲν ἐγὼ γε
φευγσομαι ἐκ πολεμοῦ δυστήχεος, ἀλλὰ μάλ' αὐτὴν
στήσομαι, ἥ κε φερόιτο μέγα κράτος, ἥ κε φεροιμὴν
γυῖνος ἐνεαλίος, καὶ τε κταμένοτα κατέκτα.

305

Σ

ὣς ἱέκτωρ ἀγορεύ· ἐπὶ δὲ τροφές κελαδήσαν,
νῆπιοι! ἐκ γὰρ σφῶν φρένας ἔλλετο κάλλας ἀθηνῆ·
ἱέκτορι μὲν γὰρ ἐπῆνησαν κάκα μῆτιαοντι,
πολυδάμαντι δ' ἀρ' οὐτις, ἵος ἐσθλὴν φραδσέτο βουλήν.
δορπον ἐπειθ' ἔλλοντο κατὰ στρατόν· αἵταρ ἀχαιοὶ
πάννυχιοι πατροκλὸν ἀνεστοναχόντο γοῶντες·

310

315

τοῖσι δὲ πηλεΐδης· ἀδινόφ' ἐκστῆχε γούφο,
χείρας ἐπ' ἀνδροφόνους θεμένος στήθεσσι νῆταιροο,
πυκνὰ μάλα στοναχών· ὥστε λίς ἦϋγενεῖος,
ἧδ' ῥα θ' ὑπὸ σκυμῶνς ἐλαφιβόλος ἱερπασεν ἀνὴρ
ἱυλῆς ἐκ πυκινῆς· ἰὸ δὲ τ' ἀχλύται ἱστέρος ἐλθών·
πολλὰ δὲ τ' ἀνέειπ' ἐπὶ μετ' ἀνέρος ἱχινί· ἐρευνών,
εἰ ποθεν ἐκστέρου· μάλα γὰρ δριμύς χολός ταιρεῖ.
ὣς ἰὸ βαρὺ στοναχών μετεφῶνες μυρμιδόνεσιν·

320

ὦ ποιοὶ! ἦ ρ' ἱάλιον ἱετός ἐκβαλὼν ἱημάτι κεινῷ,
θαρσύνων ἱηρόφα μένοιτιον ἐν μεγαροῖσιν·
φῆν δὲ τοι εἰς ὅποινα περικλυτὸν ἱυῖον ἀπαγσεῖν,
ἱλῆιον ἐκπερθεσάντα, λαχόντα τε λεΐδος αἰσαν.
ἀλλ' οὐ δσεῖς ἀνδρεσὶ νημάτα πάντα τελεῖτ'·
ἀμφὼ γὰρ πεπρωῖται ἱομοῖν γαίαν ἐρεῦθσαι
αἵτοφ' ἐνὶ τροφῇ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲ νοστήσαντα
δεχσεται ἐν μεγαροῖσι γερῶν ἱππηλάτα πηλεΐς,
οὐδὲ θετὶς μῆτηρ, ἀλλ' αἵτοφ' οὐ γαῖα καθεχσεῖ.

325

330

νῦν δ' ἐπεὶ ὦν, πατροκλέ, σέφ' ἱστέρος εἰμ' ἱυπό γαίαν,
οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' ἱέκτορος ἐνθαδ' ἐνεγκαί
τευχέα καὶ κεφαλὴν, μεγαθυμόφ' σέφ' ὀφονέφ'·
δάδεκα δὲ προπαροῖθε πυρὴς ἀποδείροτομησῶ
τροφῶν ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοφ' χολῶθεις.
τοφρα δὲ μοι παρα νᾶσι κορωνίσιν κείσθαι αἵτως·
ἀμφὶ δὲ σε τροφίδες καὶ δαρδανίδες βαθυκολποὶ
πλαῖσσονται, νυκτὰς τε καὶ ἱημάτα δακρυχεφόντ'.

335

340

ὣς ἱεσπών, ἱεταροῖσιν ἐκεκλετο δίφος ἀχιλλεύς
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τριπόδα μέγαν, ἱοφρα ταχίστα
πατροκλὸν λοφσεῖαν ἀπὸ βροτὸν ἱαιματοέντα.
τοὶ δὲ λοφетроχόφον τριπόδ' ἱστασαν ἐν πυρὶ κηλεῶ,
ἐν δ' ἀρ' ἱυδῶρ ἐχέφον, ἱυπό δὲ χσὺλ' ἐδαφον ἱελόντες·
γαστρήν μὲν τριπόδος πυρὶ ἀμφεπ', ἐθερμετο δ' ἱυδῶρ.
αἵταρ ἐπειδὴ δσεσσαν ἱυδῶρ ἐνὶ ῥοῖνοπι χαλκῷ,
καὶ τότε δὴ λοφσαν τέ, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαιῷ·
ἐν δ' ὤτειλας πλῆσαν ἀλειφάτος ἱεννιῶρόφ'·
ἐν λεχεσὶ δὲ θέντες, ἐφανῶ λίτ' ἐκαλυπτσαν

343

345

350

ες ποδας εκ κεφαλῆς· καθυπερθε δε, φαίρει λείκῳ. Σ
 παννυχίοι μὲν ἐπεὶ ποδας ταχύν αμφ' ἀχιλεῖα
 μυρμιδόνες πατροκλόν ἀνεστοναχόντο γοῶντες. 355
 ἱηφαιστοῦ δ' εἰκάνε δομον θετὶς ἀργυροπέδσα
 ἀφθιτον, ἀστεροεντα, μεταπρεπὲς ἀθανάτοισιν, 369
 χαλκεον, ἵον ῥ' αἶτος ποιήσατο κυλλοποδῖων.
 τὸν δ' ἱεὺρ' ἰδρῶνonta, γελισσομενον περὶ φύσας,
 σπενδοντα· τριποδας γὰρ φεικοσι πάντας στευχέν,
 ἑσταμεναι περὶ τοίχον ἱϋσταθεος μεγαροφo. 370
 χρυσεα δὲ σφ' ὑπο κυκλα ἱεκαστῶ πυθμέν' εἵηκεν, 375
 ἱοφρα τοὶ αἰτοματοὶ θεῖον δυσσαιοτ' ἀγῶνα,
 ἡδ' αἶτις πρὸς δῶμα νεοῖατο, θαῖμα ἰδεσθαι.
 τοὶ δ' ἦτοι τοσόν μὲν ἔχον τέλος, οἶατα δ' οὐ πῶ
 δαιδαλεα προσεκειτο, τὰ ῥ' ἦρτ' ὅ, ἐκοπτε δὲ δεσμοῖς.
 ἱοφρ' ἵογε ταῦτ' ἐπονέτο ἰδυιῇσι πραπίδεσιν, 380
 τοφρα τοὶ ἐγγυθεν ἦλθε θεα θετὶς ἀργυροπέδσα.
 τὴν δ' εἶδε προμολοντσα· χαρὶς λιπαροκρήδεμνος,
 καλῇ, τὴν ᾧπυε περικλυτὸς ἀμφιγυῆς,
 ἐν τ' ἀρα τοὶ φῦ χεῖρι, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνομαδσεν·
 τίπτε, θετὶ τανυπέπλε, ἱκάνεις ἡμετερον δᾶ, 385
 αἰδοῖη τέ, φίλῃ τέ; παρὸς γε μὲν οὐτὶ θαμῖδσεῖς·
 ἀλλ' ἔπεο προτερῶ, ἵνα τοὶ παρ' ἡσείνια θεῖω.
 ἴως ἀρα φῶνησαντσα προσῶ ἀγε δίφα θεάων·
 τὴν μὲν ἐπεὶ καθεσσεν ἐπὶ θρόνον· ἀργυροτήλοο, 390
 καλοφo, δαιδαλεοφ· ὑπο δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν·
 κεκλετο δ' ἱηφαιστον κλυτοτεχνῆν, ἔσπε τέ μυθον·
 ἱηφαιστε, προμολ' ἰῶδε, θετὶς νῦ τί σέφo χατῖδσει.
 τὴν δ' ἡμῖβετ' ἐπεὶ περικλυτὸς ἀμφιγυῆς·
 ἡ εἰ νῦ μοι ὀδδῖνη τέ καὶ αἰδοῖη θεὸς ἐνδον, 395
 ἡ μ' ἐσαῶσ', ἵοτε μ' ἀλγος ἀφικετο, τῆλε πέσοντα,
 μητρος ἐμῆς ἰότητι κυνῶπιδος, ἡ μ' ἐβέλῃσεν
 κρυπτσαὶ χάλων ἔοντα· τοτ' ἀν' παθον ἀλγέα θυμῶ,
 εἰ μὴ μ' ἐυρυνομή τέ, θετὶς θ' ὑπέδεχσατο κόλπῳ. 398
 τῇσι παρ' ἱεναῖετες χαλκεφον δαιδαλα πολλὰ, 400
 ἐν σπεφεί γλαφυρῶ· περὶ δὲ ροφoς ὠκεανοφo 402
 ἀφρῶ μορμυρῶν ρέφεν ἀσπετος· οὐδὲ τις ἄλλος
 φοιδεεν, οὐτε θεων, οὐτε θνήτων ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ θετὶς τέ, καὶ ἐυρυνομή ἴσαν, ἵαι μ' ἐσαῶσαν. 405
 ἡ νῦν ἡμετερον δομον ἵκει· τῷ με μάλα χρῆ
 πάντα θετὶ καλλιπλοκαμῶ δσαφαγρία τίψεν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τοὶ παραβες ἡσείνηια καλά,
 ἱοφρ' ἀν' ἐγὼ φύσας ἀποθιομαί, ἱοπλα τέ πάντα.
 ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθετοφo πέλωρ ἀίτητον ἀνέστη,
 χωλεφον, ὑπο δὲ κῆμαι ροφοντο ἱαραιαι.
 φύσας μὲν ῥ' ἀπαγευθ' ἐτίθεε πυρὸς, ἱοπλα τέ πάντα
 λαρνακ' ἐς ἀργυρεν γσυνελεγσατο, τοῖς ἐπονέτο·

- σπονγῶ δ' ἀμφὶ προσῶπα καὶ ἀρφῶ χεῖρ' ἀπομοργνῦ,
 αἴχρνα τε στιβαρὸν, καὶ στηθεὰ λαχνῆεντα· Σ
 415
 οὐδὲ χιτῶν· ἑλε δε σκηπτρον παχυ· βῆ δε θυράσσε
 χωλεῶν· τυπο δ' ἀμφίπολοι ροῖοντο θανάκτι,
 χρυσεῖαι, δσαφῆσι νεφηνίδεσιν ἑξικυῖαι.
 τῆσ' ἐν μὲν νοός ἐστι μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδῇ,
 καὶ σθενος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπο ἔργα ἑστάντιν. 420
 ἴαι μὲν τυπαῖα θανάκτος ἐποιπνυφον· αἴταρ το ἑρρων,
 πλησίον, ἐνθα θετὶς περ, ἐπὶ θρόνον· ἑῖδε φαφεινοο,
 ἐν τ' ἀρα τοι φῦ χεῖρι, ἑσπος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ονομαδσεν·
 τιπτε, θετὶ τανυπεπλε, ἑικανεῖς ἡμετερον δῶ,
 αἰδοῖη τε, φίλη τε· παρὸς γε μὲν οὐτὶ θαμίδσεῖς. 425
 αὐδᾶ· το, τι φρονεῖς· τελεσαι δὲ με θυμὸς ἀναγεν. 426
 τὸν δ' ἡμειβετ' ἐπεῖτα θετὶς κατὰ δακρυ χεῖοντσα· 428
 ἡφαιστ', ἡ ἀρα δη τίς, ἵσαι θεαὶ ἐντ' ἐν ολύμπῳ,
 τοσαδ' ἐνὶ φρεσ' ἑλῆσιν ἀνσχετο κῆδεα λυγρὰ, 430
 ἵος· ἐμοὶ ἐκ παντσεων κρονίδης δσεῖς ἀλγε' ἐδῶκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλαφῶν ἑαλιαφῶν ἀνδρὶ δαμασσεν,
 αἰφακιδῇ πηλεῖ, καὶ ἐτλῆν ἀνερὸς εὐνην,
 πολλὰ μαλ' οὐκ ἐθελοντσα· το μὲν δη γῆραι λυγρῶ
 κεῖται ἐνὶ μεγαροῖς ἑφαρῆμενος· ἀλλὰ δὲ μοι νῦν. 435
 ἵσιαν ἐπεὶ μοι ἐδῶκε γενεσθαὶ τε, τραφεμεν τε,
 ἐκστοχον ἡρῶων, το δ' ἀνεδραμεν ἀρνεῖ ἑίστος·
 τὸν μὲν ἐγὼ τρεψαντσα, φυτον ἵως γονῶ ἀλοφῆς,
 ναῖσιν ἐπιπροεῖῆκα κερωνισὶ ἑλῆσιον εἰσῶ,
 τροφσὶ μαχῆσομενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδεχσομαι αἴτις 440
 ἑοικαδε νοστήσαντα, δομον πηλεῖον εἰσῶ·
 ἱόφρα δὲ μοι δσαφεὶ καὶ ἱορᾶ φαφὸς ἡελιοφ,
 ἀχνυται, οὐδὲ τί τοι δυναμαὶ χραφσμησαι ἰοντσα· 443
 τοσνεκα νῦν τέφα γονταδ' ἱκανομαι, αἰ κ' ἐθελῆσθα 457
 υἱ' ἐμῶ ὠκυμορῶ δαμεν ἀσπίδα καὶ τρυφαλειαν,
 καὶ καλας κνημίδας, ἐπίσφυριος ἀραρυῖας,
 καὶ θωρηχ'· ἱα γὰρ ἦν τοι, ἀπῶλεσε πῖθτος ἑταιρος, 460
 τροφσὶ δαμενς· το δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχέων.
 τὴν δ' ἡμειβετ' ἐπεῖτα περικλυτὸς ἀμφιγυῆης·
 θαρσσε, μὴ τοι ταῖτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελοντων·
 αἰ γὰρ μιν θανάτοφ δυστήχεος ἑῶδε δυναίμην
 νοσφιν ἀποκρυπτσαι, ἵοτε μιν μορὸς αἶνος ἑικανοί· 465
 ἵως τοι τευχεα καλὰ παρσσεται, ἵοια τίς αἴτε
 ἀνθρώπων πολυων θαῖμασσεται, ἵος καὶ ἑίδηται.
 ἵως ἑσπαν, τὴν μὲν λῖπεν αἴτοφ, ἐβῆ δ' ἐπὶ φυῖσας·
 τας δ' ἐς πυρ ἐτερεπσ', ἐκελεψε τε ἑργαδσεσθα·
 φυῖσαι δ' ἐν χόφανοισὶ ἑῖκος, παντσα ἐφυῖσῶν, 470
 παντοῖην ἑῦπρηθστον αἰυῖτμην ἐκσανῖτεντσαι,
 ἀλλοτε μὲν σπευδοντὶ παρσμεναι, ἀλλοτε δ' αἴτε,
 ἵοπως ἡφαιστος τ' ἐθελοι, καὶ ἑργον ἀνοῖτο.

χαλκον δ' εν πυρ' εβαλλεν ατειρεα, κατ' οπισθεν τε,
 χρυσον τιμῆεντα, και αργυρον· ατταρ επαιτα
 θῆκεν εν ακμοθετῷ μεγαν ακμονα· γεγτο δε χειρι
 φραιστηρα κρατερον, τετερεφει δε γεγτο πυραργην.

Σ
475

ποιεε δε πρωτιστα σακος μεγα τε, στιβαρον τε,
 παντοσε δαιδαλλων, περι δ' αντυγ' εβαλλε φαεινην,
 τριπλακα, μαρμαρεην, εκ δ' αργυρεον τελαμωνα·
 πεντε δ' αρ' αττοφ' εσαν σακος πτυχες· ατταρ εν αττῷ
 ποιεε δαιδαλα πολλα ιδιυτησι πραπιδεσιν.

480

εν μεν γαιαν ετευχσ', εν δ' ουρανον, εν δε θαλασσαν,
 ηελιον τ' ακαμαντα, σεληνην τε πληθοντσαν,
 εν δε τε τηρεα παντα, τατ' ουρανος εστιφανωτο,
 πλεφιαδας θ', υφαδας τ', ηδε σθενος ωαριφῶνος,
 αρκτον θ', ην και ταμαγσαν επικλησιν καλειοντιν,
 τητ' αττοο στρεφεται, και τ' ωαριφῶνα δοκεται·
 ειη δ' αμορος εστι λοφτρων ωκεανοφ.

485

εν δε δυω ποιησε πολιας μεροπων ανθρωπων
 καλας· εν τη μεν ρα γαμοι τ' εσαν, τελλαπνιαι τε
 νυμφας δ' εκ θαλαμων δαφιδων τυπο λαμπομεναφον
 ηγιγεον ανα φαστυ· πολυς δ' τυμεναιος οραρευν·
 καφροι δ' ορχησττηρες εδιναφον, εν δ' αρα τοισιν
 αλφοι, φορμινγες τε βοην τεχον· και δε γυναικες
 ιισταμεναι θαφμαδσον επι προθυροισιν τεκαστη.
 λαφοι δ' ειη αγορη εσαν ταφροφοι· ενθα δε νεικος
 ωραρεε δυο δ' ανδρες ενεικεον ιαινεκα ποινης
 ανδρος αποκαταμεναφ· το μεν ευχετο παντ' αποδῶναι,
 δημῷ πιφασκων· το δ' αιαιετο μηδεν τελεσθαι.
 αμφω δ' ιτεσθην επι ιιδστορι πειραρ τελεσθαι.
 λαφοι δ' αμφοτερωθεν εποικνυφον, αμφις αραγωι·
 κηρυκες δ' αρα λαφον ερητυφον· τοι δε γεροντες
 τηατ' επι χρεστοισι λιθοισ', ιιερω ενι κυκλω·
 σκηπτρα δε κηρυκων εν χερσ' τεχον ηεροφῶνων·
 τοισιν επειτ' ητισσον, αμμιβηδιδε δ' εδικαδσον.
 κειτο δ' αρ' εν μεσσοισι δυο χρυσοφο ταλанта,
 τῷ δομεν, τοε μετα τοισι δικην ιθυντατα τεσπη.

490

495

500

505

την δ' ιετερην πολιν αμφι δυο στρατοι τηατο λαφον,
 τευχεσι λαμπομενοι· διχα δε σφισ' εθανανε βουλη,
 ηε διαπραθεεν, ηε ανδιχα παντα δασασθαι.
 τοι δ' ουπῷ πειθοντο, λοχω δ' τυπεθωρησσοντο.
 τειχος μεν ε' ταφροχοι τε φιλοι, και νηπια τεκνα,
 ρυφατ' εφεστατοτες, μετα δ' ανερες, τοεε τεχε γηρας.
 τοι δ' ισαν· ηρχε δ' αρα σφιν αρεε και παλλας αθηνη,
 αμφω χρυσειω, χρυσεια δε φεσμητ' εφισθη,
 καλω και μεγαλω γσυν τευχεσιν, τωσπε θεω περ,
 αμφις αριδσηλω· λαφοι δ' τυπολιδσονεε ησαν.
 τοι δ' ιοτε δη ρ' εικανον, τοεε σφισ' εφικε λοχησαι,

510

511

513

515

520

ἐν ποταμῷ, τοῖσι γάρδμοις εἶν πάντεσι βοτοῖσιν,
 ἐνθ' ἀρα τοῖγ' ἴδουσιν, γελῶμενοι αἰδοπι χαλκῷ.
 τοῖσι δ' ἐπειτ' ἀπανευθεῖ δυο σκοποὶ ἴητο λαῶν,
 δεχόμενοι ἰοποτε μῆλα ἱδοῖατο καὶ ἑλίκας βοῆς.
 τοὶ δὲ ταχά προγενοντο, δυο δ' ἱαμ' ἱεποντο νεμέφες,
 525 τερπομένοι συριγγσί· δολον δ' οὔτι προνοήσαν.
 τοὶ μὲν τὰ προφιδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἐπειτα
 ταμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ παύσα καλά
 ἀργεννῶν οἴων· κτεῖνον δ' ἐπὶ μῆλοβοτήρας.
 τοὶ δ' ἴως ὥν ἐπυθόντο πολὺν κελεύδον παρὰ βοῆσιν,
 530 εἰραῶν προπάρειθε καθήμενοι, αἴτιξ' ἐφ' ἵππων
 βαπτές ἀτερσιπόδων μετεκιάδον, αἰπσα δ' ἱκοντο.
 στησαμένοι δ' ἐμαχοντο μάχην ποτάμοιο παρ' ἰοχθας,
 βαλλόν δ' ἀλλήλοισι χαλκῆρες ἐν χεῖρῃσιν.
 ἐν δ' ἐρίς, ἐρ δὲ κυδοῖμος ἱομῖλθεον, ἐν δ' ὀλοφῇ κῆρ,
 535 ἄλλον δσαῖον ἱεχόντσα νεφούτατον, ἄλλον αὐτόν,
 ἄλλον τεθνήσῃα κατὰ μόθον ἱέλεκε ποδοῖν·
 ἱεσμα δ' ἱεχ' ἀμφ' ὦμοισι δαφνίσσον ἱαιματι φάτων·
 538 ἐν δ' ἐτίθεε νεφον μαλακῆν, πῖφειραν ἀροφραν,
 541 ευρυῖαν, τριπόλον· πολλοὶ δ' ἀροτήρες ἐν αἰτῇ
 δσευγεα δινάφοντες ἐλαστράφον ἐνθα καὶ ἐνθα.
 ἱε δ' ἰοποτε στρεφσάντες ἱκαιοτο τέλσον ἀραφῆς,
 τοῖσι δ' ἐπειτ' ἐν χερσὶ δσπας μελιτήδεος φοῖνοο
 545 δσσκεν ἀνὴρ ἐπίων· τοὶ δὲ στρεφσᾶσκον ἀν' οὔμοις,
 ἱέμενοι νεφέο βαθύης τέλσον ἱκισθαί·
 ἱη δὲ μελαινέτ' ὀπισθεν, πῆρομενῇ δ' ἐφέοικεεν,
 χρῆσειν περ εόντσα· τὸ δὲ περὶ θαῖμ' ἐτετυχτο.
 ἐν δ' ἐτίθεε τερμενος βαθυλάβιον· ἐνθα δ' ἐρίδοι
 550 ἱαμαῶν, ἱοκσυῖας ἀρεπανας ἐν χερσὶν ἱεχόντες·
 δραγματὰ δ' ἄλλα μετ' οὔμον ἐπῆτριμ' ἐπίπτον ἐραδσε,
 αἶλλα δ' ἱαμαλλοδέτηρες ἐν ἱελλεδανοῖς ἐδεοντο.
 τῆρες δ' ἀρ' ἱαμαλλοδέτηρες ἐφίστασαν· αἴταρ ὀπισθεν
 555 παῖδες δραγμαφόντες, ἐν ἀνκαλίδεσι φερόντες,
 ἀσπερχες παρῖεχον· βασιλεῖς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκηπτρον ἱεχῶν ἱεστήκε· ἐπ' οὔμοιο γηθοῦνος κεαρ.
 κηρύκες δ' ἀπανευθεν ἱυπο δρυὶ δαῖτ' ἐπένοντο,
 βοῖν δ' ἱερεφσάντες μέγαν ἀμφέπον· ἱαι δὲ γυναῖκες,
 560 δεικνον ἐρίδοισιν, λείκ' ἀλφίτα πῶλλ' ἐπαλύφον.
 ἐν δ' ἐτίθεε σταφυλῇσι μέγα βριθέντσαν ἀλαφῆν,
 καλῆν, χρυσεῖν· μελάνες δ' ἀνα βοτρυες ἱῆσαν·
 ἱεστήκε δὲ καμαῖσι διανπτες ἀργυρεῖσιν.
 ἀμφὶ δὲ κυφανῆν καπέτον, περὶ δ' ἱερκος ἐλασσεν
 565 κισσιτεροῦ· μία δ' οἷη ἀταξήτος ἦεν ἐπ' αἴτην,
 τῇ νισσοντο φερέφες, ἱοτε τρυγαῖεν ἀλαφῆν.
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖδοι, ἀτάλα φρονεῖντες,
 πλεκτοῖς ἐν τάλαιοις ἐφείραν μελιτήδεα κάρπον.

τοισιν δ' εν μεσσοισι παῖς φερρευγιόλοχος
 ἡμεροεν καθαρίδης· αἰὼν δ' ἔπειτα καλὸν ἀφάδεν
 λεπταλέην φημίη· τοὶ δὲ ἐρρευσσόντες ταμάρην,
 μολπή τ' ἰνυχίαν τε, παρὶ σκαπτοῖσιν ἔστησαν.
 ἐν δ' ἀγέλην πύοντα βοῶντο ῥοδοκραιράωνται
 ται δὲ βοῆς χρυσοῖς ἐστρυχέοντο, καὶ σπασσέοντο
 μυκηθμῷ δ' ἀπὸ σκαποῦ σπασσέοντο· ποταμὸν δὲ
 παρ ποταμὸν καλὰ δάοντα, διὰ τρυβαλὸν δοναυτῶν
 χρυσεῖοι δὲ νόμας φάμι· ἐσκαχάντο βοῶντι
 τεσσαρεσθ' ἔννεα δὲ σφί· κύνες κούδας ἀργεῖοι ἔκταντο·
 σμερδαλέω δὲ ζήλοισι δὴ ἐν περσέσσιν· βοῶντι
 ταυρὸν ἐρυγνῶλον· ἔχουσιν· τοὶ δὲ μακροὶ μῆνιπκοί·
 ἑλκετο· τὰ δὲ κύνες μετ' ἐκείων, ἡ δ' αὖθις οἱ
 τῶν μὲν ἀναβρῆσαντες βοῆς μεγαλόφρο βοῶντι
 ἐνκάτα, καὶ ἡμίλειαν καί μιν λαφύρασσον· τοὶ δὲ νόμας
 αἴτως ἐνδίσταν· παχύνουσιν οὐροφύοντες·
 τοὶ δ' ἦτορ δακνέον· μὲν ἀπὸ τρῶσιν ἄλφοντας,
 ἵσταμενοι δαμάει· σῆκος τολαινέων, ἐκ τ' ἀλφόντων.
 ἐν δὲ νομοκρίτοις περικλυτοὶς ἀμφιγυῖαι
 ἐν καλῇ βησοῇ μεγαμολίαν ἀργυνοφάν,
 σταθμοῖς τε, κλισίαις τε κοσμηφάν, πρὸς ἡμέρας
 ἐν δὲ χορὸν ποικίλεις περικλυτοὶς ἀμφιγυῖαι
 ἐνθα μὲν ἡβίστα καὶ παρθέναι ἀλφεισβόται
 ὤρχεοντ', ἀλλήλων τε καὶ χεῖρας ἔχοντες
 τῶν δ' οἱ μὲν ἀπκτας ἰσθμίας ἔχον· τοὶ δὲ χιτῶνας
 ἔσσαν· εὐνητοῖς, φημί στίλβοντας· οἰαῖοι
 τοὶ δ' ὅτε μὲν ὀρεσσάσκον ἐπισταμενοὶς ποταμῷ
 εἶφα μάλ', ὅπως ὅτε τις τροχὸν ἀρμάνει ἐν πάλαιμῳ
 ἑδσομένος κεραμίδι πιπρῆσται, αἰ κε θάσσῃ
 ἀλλοτε δ' αἶψ' ὀρεσσάσκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλων
 πολλοὶ δ' ἡμεροῖντα χορὸν περὶ ἱσταθ' ὀρεσσάσκον
 ἐν δ' ἐπίθεσσι ποταμῷ μεγα σθένος ἀκταῖοι
 ἀντὺγα παρ ποταμῷ πύοντες· οἰαῖοι ποταμῷ
 αἶψα ἐπιδιπρῶντες· οἰαῖοι μετὰ τε, οἰαῖοι ἄρ' οἱ
 τευχσ' ἀρα τοὶ ἀπρὸς πρῶτον πύοντες ἀπ' ἡμέρας
 τευχσὲ δὲ τοὶ κορυβαὶ ὀρεσσάσκον· οἰαῖοι ἀπρὸς
 καλὴν, δαίδαλεν· ἐπὶ δὲ χρυσοῖς λαφύων ἡμέρας
 τευχσὲ δὲ τοὶ κορυβαὶ ὀρεσσάσκον κασσιτέρῳ
 αἶψα ἐπὶ πάνθ' οἰαῖοι ἐκλυτοὶς ἀμφιγυῖαι
 μητρος ἀχιλλεύος· οἰαῖοι προπαρεῖδεν ἀπ' ἡμέρας
 ἡ δ', ἡμέρας τῶς, τάλαντα καὶ οὐλοῖντα νιφάντες,
 τευχσὲ μαρμαίρωνται καὶ ἡμέρας τῶς φέρνεται·
 ὅπως μὲν κροκεύωντος ἀπ' ἀκταῖοις ῥοφῶν
 ὤρυνθ', ἐν ἀθανάτοισι φάτος φέρος, ἡ δὲ βροτῶν
 ἡ δ' ἐς νάφας ἡμέρας, οἰαῖοι ποταμῷ φέρνεται·
 τευχσὲ δὲ πατροκλῆος περικλυτοῖς οἰαῖοι ποταμῷ

Σ

570

575

580

585

590

595

596

597

598

599

600

605

606

610

615

Τ

ψλαφοντα λιγυρας· σάλως δ' αμφ' αβτον ἵεταιραι· 5
 μοφρονθ'· ἡ δ' ἐν γαίῃ καρήσεται διὰ θαλάσῃ,
 ἐν τ' ἀρα τοι φῦ χεiri, ἴσας τ' ἐφάτ', ἐκ τ' οὐρανῶσιν·
 τέκνον ἐμὸν, τοῖτος μὲν εἰσέσκει, ἀκύνμενοι περ,
 ἐπισθαί, ἐπειδὴ πρῶτα θέων ἱέτορ' εἰσαμασθῆ·
 τυνη δ' ἱφαιστοφέ παρα κλυτα τεύχεα δεχσε, 10
 καλά μαλ', τοῖ ἐν πῶ τις αὐτῷ φρεσὶ κφορησεν.
 ἴως ἀρα φῶνθησαντσα θεα κατὰ τεύχε' εἰήκειν
 προσθεν ἀχιλλεύῃ· τὰ δ' ἀνέβραχε δαυδαλα πάντα
 μυρμιδονας δ' ἀφ' αὐτῶσ τελε τρομος, οὐδὲ τις ἐτλῆ
 αὐτην εἰσιδιδεσθ, ἀλλ' ἐτρεσαν· αὐτὰρ ἀχιλλεύς· 15
 ἴως θεῖδ', ἴως μιν μάλλων εὐδύ χολος· ἐν δὲ τοι ὥστε
 ὀδδεινον ὑπο βλεφαρων, ἴως εἰ σέλας, ἀκτεφακένθῃ·
 τερπετο δ' ἐν χεῖρεσιν ἱέχων ἀεὶ ἀγλαῖα δῶρα,
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ ἱέτῃσ' ἐτεταρπετο, δαυδαλα λείσσωσιν,
 αὐτίκα μητέρ' ἱέτην ἴσας πτεροεντα προσηύδα· 20
 μητέρ ἐμη, τὰ μιν ἱσπλά θεος πορευ, τοῖ ἐπίφαικας
 φεργ' ἐμιν ἀθανάτων, μηδὲ βροτῶν ἀνδρα τελεσσαι.
 νῦν δ' ἦτοι μιν ἐγφ' ἀεθρησέμεναι· ἀλλὰ μαλ' αἰνῶς
 ὀδδιδῶ, μὴ μοι τοφρα μανεύω· ἀλκιμαν ἱκων
 μυῖαι κατδύνεται κατὰ χαλκοτυκῶς στυλας 25
 σιλας ἐγγῆνενται, αἰκισσάντι δὲ νεκρῶ—
 ἐκ δ' αἰθῶν πεφάται—κατὰ δὲ χροα πάντα σαρῆν·
 τον δ' ἡμειβετ' ἐκείτῃ θεα θεσις ἀργυροπέδῃ·
 τέκνον, μὴ τῷ ταῖτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων·
 τῶ μιν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλόμεν ἀγρία φύλα, 30
 μυῖας, ἵαι ρα τε φῶτας ἀρεφίφατος κακῶδεντι.
 ὅνπερ γὰρ κῆται γὰ τελεσθορον εἰς ἐναιέτον,
 αἰεὶ τῶδ' ἐσται χροα ἐνπέδος, ἡ καὶ ἀρεμων.
 ἀλλὰ συγ' εἰς ἀγορῇ καλῶσας ἱηρέας ἀχαιεύς,
 μνην ἀποεσπον ἀγαμέμνωνι, τειμεν λείων, 35
 φησὶ μαλ' ἐς πολέμον θορῶσσει, δύνει δ' αὐτῇ.
 ἴως ἀρα φῶνθησαντσα μέγας πολέμαρχος ἐπὶ θεῶν·
 πατροκλῶ δ' αὐτ' ἀνβροσσην καὶ κένταρ ἐνέβρα·
 στακσι κατὰ φρεσιν, ἵηαι τοι χροα ἐνπέδος ἐπ·
 αὐτὰρ το βῆ παρα θίνα θαλάσσης δίφος ἀχιλλεύς, 40
 σμερδαλεα ἱθαχην, ὥρην δ' ἱηρέας ἀχαιεύς·
 καὶ ρ' ἵοιπερ το παρὸς γὰ καίαν ἐν ἀγῶνι μανέσκον,
 ἴως τε κυβερνήται καὶ ἱέχων ἱκῆτα καίαν,
 καὶ ταμῖαι παρα καίαισιν ἄαν, εἰσεφ' ὀδδῆρας·
 καὶ μὴν τοι τότε γ' εἰς ἀγορῇ ἴσαν, ἵοναι ἀχιλλεύς 45
 ἐπὶ σφῶν, δῆρον δὲ μάχης ἐπὶ σφῶν, ἀλκιμῶν·
 εἰ δὲ δυο σκαδῶσιν· ἐβατην ἀρεφὸς θεραπνῆς,
 εὐφροδῆδης τε μανεπτελῶς, καὶ δίφος ἱδυσσῶς,
 ἐν χεῖρσι εἰσιδομένων· ἐπὶ γὰρ ἱέχων ἱελεα λυγρῶ·
 κατὰ δὲ μετὰ πρῶτῃ ἀγορῇ ἱδυσσῶν κένταρ· 50

Hom.

ἄσταρ το δειτάρης· ἤλθε· γαῖα δὲ ἀνδρῶν ἀγέλα· **74**
 τελευτος ἰχθῶν· καὶ γὰρ τὸν ἐντ' ἑσπέρῃ· **75**
 οὐτὰ καίαν ἀντήνριδης· χέσθηρει θορῆ· **76**
 ἀσταρ ἐπειδὴ πάντες ἰαθλῆνθ' ὀλοῦν· **77**
 τοῖσι δ' ἀνίσταμενος· μετ' ἐφ' ἑσπέρῃ· **78**
 ἀτρεΐδῃ· ἦ ἀρ' ἐν τῷ ἀρεφτοῖσι· **79**
 ἐπλετο, σοὶ καὶ τῶν· τότε νύβι περ· **80**
 θυμοβορῶ ἐριδι μετ' ἡνῆμα· **81**
 τὴν οφελ' ἐν νάσῃ· κατὰ κταμεν· **82**
 ἰηματι τῷ, τῷ· ἔγ' ὅς· **83**
 τῷ κ' οὐ τοσοὶ ἀχαιῶν· **84**
 θυμῶν· **85**
 ἰεκτορι μὲν καὶ τῷ· **86**
 ὀθρον ἐμης καὶ δῆς ἐριδος· **87**
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετοχθαι· **88**
 θυμῶν ἐνι στηθεσσι· **89**
 ἐν δ' ἡτοὶ μὲν ἐγὼ· **90**
 ἀσκέλεως· **91**
 στρυφνὸν πολεμῶν· **92**
 ἰοφρ' ἐτι καὶ τῷ· **93**
 αἰ κ' ἐβελωντ'· **94**
 ἀσπασίως· **95**
 δαΐδ' ἐκ· **96**

ἴως ἐφ' αὐτῷ· **74**
 τοῖσι δὲ καὶ μετ' ἐφ' αὐτῷ· **75**
 οὐ φίλοι, ἰηροφῆς· **76**
 ἴεστατος μὲν· **77**
 ἰηβαλλεν· **78**
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ· **79**
 ἡ ἱεσποῖ· **80**
 πῆλ' ἐν δὲ· **81**
 γυνῶν δ'· **82**
 πολλακι δὴ μοι· **83**
 καὶ τε με· **84**
 ἀλλὰ δαΐδ· **85**
 ἀλλ' ἐπεὶ ἡ· **86**
 ἀπὸς ἐβελων· **87**
 ἀλλ' ὅσ'· **88**
 δῶρα δ' ἐγὼ· **89**
 χυδιστος ἐνι· **90**
 αἰ δ' ἐβελων· **91**
 δῶρα δὲ τοι· **92**
 ἰαίωσιν· **93**
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος· **94**
 ἀτρεΐδῃ· **95**
 ὕδρα μὲν, ἀκ'· **96**

ὃ ἴσχευεν, παρὰ τοῖς γυναιξὶν ἀνδράσιν ἀντιπαρὶστήναι·
 αἰσῶμαλ'· οὐ γὰρ χρεὶ κατέστησεν ἀνδρῶν αὐτοῦ,
 οὐδὲ διατρίβειν· ἐπὶ γὰρ πύλαις ἔστην ἀνέκτα·
 ἵως καὶ τις αὐτ' ἀχαιῶνά μιν προῖσιν ἐκδιδῶναι
 ἔχρη· χαλκῶν προῖον ἀλεονικῶν φειδανίας·
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 μὴδ' ἵετ' αὖτε ἀνδρῶν σπέρσιν, θεοῖσιν αὖτ' ἀχιλλεύς,
 νηστίας στυγεῖν προῖον ἑλπίου· ἵκναι δ' ἀχαιῶν
 τρώεσι μαχιστομῆδ'· ἀπὲρ οὐκ ἐλπίται χρόνῳ· ἔσται
 φειδωλός, εὐτ' αὖ πρῶτον ἐπιλήσωνται φειδωλὸς ὅς τινος
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεῶς πικρὸν μῆνος ἀμφιπέσειεν·
 ἀλλὰ πασασθαι ἀναχθεὶ βαλῆσθαι· ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν
 σίτοιο καὶ ἱερῶν· τοὺς γὰρ μὲνός εἰσι καὶ ἀλεῖν
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρᾶπτον ἑμῶν· οὐδέ μιν καταδύντα
 ἀεμῆνος σίτοιο διωρεῖται· αὐτὰ μαχέσθαι
 ἐπεὶ γὰρ θυμῷ γινώσκονται καλὴ μῆτις,
 ἀλλὰ τε λαβρῇ γυνὴ θεωρεῖται, ἥδε μηχανή·
 διπῶν τε καὶ λαιμῶν, βλάβεταί, δὲ, τὰ χροῖσθαι·
 ἵος δὲ καὶ ἀνὴρ, ἱεμεῖο καρσσομένους ἀπὸ δαΐδας,
 ἀνδρῶν· διαμνησθῆναι πάντῃ μαχίους πολέμοιο,
 βαρσάλεον νύ τ' αὖ, ἦτορ αὖ φρεσὶν, ἥδε, τί φρονέει
 πρὶν καμνέει· πρὶν πάντας ἀρεῖσθαι, πολέμοιο,
 ἀλλ'· ἀγε, λαὸν μαχέσασθον, καὶ δαΐμον ἀναχθεὶ
 ἱεπλίσθαι· καὶ δὲ δαῖρας ἱεμεῖο ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 ἵκσεται ἐς· μάλιστα ἀφ' ὧν ἵκναι πάντες ἀρεῖσθαι,
 οφθαλμοῖσι· ἱδανκί, αὖ δὲ φρεσὶν ὅσῃσι καὶ ἰσχυρῇ
 ομνιέτω δὲ τοῖς ἱεμεῖοις· ἐν ἀρεῖσθαι καὶ ἀναστανθῆναι,
 μὴ ποτε τῶν πικρῶν ἐπιβόωντων ἥδε μνηστῶν·
 καὶ δὲ σοὶ αἰετὶ θυμῶν αὖ φρεσὶν ἱεμεῖοις καπνῶν
 αἶψα· ἐπεὶ τὰ σε δαΐμον ἐν ἱεμεῖοις· ἀναστανθῆναι
 πείρει, ἵνα μάλ' ἐκ δαΐμον ἐκδιδῶναι καπνῶν
 ἀτρεῖδῃ, σὺ δ' ἐπὶ τῶν ἱεμεῖοις καὶ ἀπ' ἀλλῶν
 εἴσσαι· οὐ μὲν γὰρ σε κατέστησεν βασιλεῖα
 ἀνδρῶν ἀπαρεσσάσθαι, ἵεμεῖοις· ἐπὶ τῶν χαλκῶν
 τὸν δ' αἶτε προσέειπε· ἱεμεῖοις ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 χεῖρας σε, λαβρῶν δὲ, τοὺς μὲν γὰρ ἀναστανθῆναι
 ἐν μοῖρῃ γὰρ πάντες δίκαιοι καὶ κατὰ νόμον
 ταῦτα δ' ἐγὼν εἰδὼς ἀνέσθαι, καὶ δὲ με θυμῶν
 αὐτὸ ἐπὶ τῶν πρὸς δαίμονας· αἶψα ἀχιλλεύς
 μνησθῆναι αὐτῶν, τῶν καὶ ἀπειρομένων· ἀρεῖσθαι
 μνησθῆναι δ' ἄλλοις πάντες ἱεμεῖοις, ἱεμεῖοις ἀνδρῶν
 ἐκ κλισίης ἀλάνει, καὶ ἱεμεῖοις πύλαις· τῶν καὶ ἀνδρῶν
 σοὶ δ' αἶψα τοῦ ἀγῶνι ἐπιπλάσθαι, ἥδε καὶ ἀνδρῶν
 ἀνδρῶν καὶ ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 δαῖρας δ' ἐμὲ παρὰ νηυσὶν ἀναστανθῆναι, ἱεμεῖοις
 χεῖρας ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν

χαλθυβίος δὲ πρὸς δίκῃ καὶ ἀνδρείῳ ἀνδρὶν ἀνδρῶν... 212
 καπρὸν ἱεραρχῶντα ταμῆν δὲ τῶν ἡρώων... 213
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίους ἀχιλλεύς... 214
 ἀτρεΐδην κυδίστην, φαίνασθ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων... 215
 ἀλλοτε περ καὶ μάλα μὲν ἐφύλλασσεν αἶψα πικρὰ... 216
 ἰσάοιτε τίς μετ' ἀπαμειβόμενός περ ἀνδρῶν... 217
 καὶ μένος οὐ τέσσον ἦν ἐν ἐστηθεσιν ἀνδρῶν... 218
 νῦν δ' οἱ μὲν κατὰ δαδὸν ἵππων... 219
 ἱεκτορ πριαμίδης, τότε τοὶ δὲ πρὸς κύδους ἐδῶκαν... 220
 ἑμῆες δ' ἐς θρόνον ἐτρονίσσονται... 221
 νῦν μὲν ἀναγοίμην ἐπὶ πολέμῳ... 222
 νηστίας, ἀπαρῆμαι δὲ τάρχα δ' ἡελίῳ καταδύσσει... 223
 τευχέσθαι μέγα δόρυ, ἐπὶν τίς σφαιρεθὰ λαβήνῃ... 224
 πρὶν δ' οὕτως ἐπ' ἀντιφύλλῃ κατὰ δαίμονα... 225
 οὐ ποτὶς, οὐδὲ βρώσις, ἱεραρχῶν τεινῆ... 226
 ἵος μοι ἐνὶ κλισίῃ δαδῶν ἵππων... 227
 μετὰ, ἀνα πρὸς πόδας... 228
 μύρονται· τὰ μοι ποτὶ πόδας... 229
 ἀλλὰ φόνος τὸ καὶ ταῖς, καὶ ἀργαλέος... 230
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ἰδομένης... 231
 ὦ ἀχιλλεῖ, πηλεὶς καὶ μέγα φέρτας... 232
 κρησσοῦν ἐπὶ ἐμὸν καὶ φέρτας οὐκ ἀνέχεται... 233
 ἐνχεί, ἐγὼ δὲ καὶ μετὰ νόηματι γὰρ προβαλλομένη... 234
 πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλεονέκτη... 235
 τῷ τοι ἐπιτήλῃαι κρηδία μύθοισιν ἐμοῖσι... 236
 αἶψα τε φυλῆαιδος πέλαται νόρος ἀνθρώπων... 237
 ἦν τε πλείστη καὶ καλίστη χθονὶ χαλκίῳ... 238
 ταμῆτος δ' ὀλιγίστος, ἐπὶν κληντὶ ταλάνῳ... 239
 δαίς, ἵοςτ' ἀνθρώπων σφαιρῇ πολέμοιο... 240
 γαστέρι δ' οὕτως ἐστὶ νόον πεύθεσθαι ἀχαιοῖς... 241
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπὶ τριμῶν ἡμέραι... 242
 πίπτοντι· ποτὶ καὶ τὴν ἀνέχεται... 243
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν κατὰ δακτύλῳ, ἵος καὶ... 244
 ἡλῆα θυμὸν ἱεκτοῦς, ἐπὶ ἡμέραι... 245
 ἵος δ' ἀνέχεται περὶ σφαιρῇ... 246
 μένῃσθαι ποτὶς καὶ ἀνδρῶν, ἵος ἐπὶ... 247
 ἀνδρῶν δυσμένεσι... 248
 ἦ, καὶ νεώτερος ἵος ἐπὶ σφαιρῇ... 249
 φυλῆιδην τε μετὰ... 250
 καὶ κρηδία... 251
 βῆ δ' ἐμὲν ἐκ κλισίῃ ἀγαμέμνων... 252
 αἶψα· ἐπεὶ ἀμείβεσθαι... 253
 ἵος μὲν ἐκ κλισίῃ... 254
 αἰδῶνας δὲ λαβὴν... 255
 ἐκ δ' ἀγὼν... 256
 ἵος, ἀτὰρ... 257

χρυσόφω δὲ στήθεσσι τειχόμενος ἔκαστα πάλαντα, 27
 ἥρχ', ἑκάστω δ' ἄλλα δῶρε' ἐφάρων κοφρῆτος ἀρχαῖαν
 καὶ τὰ μὲν ἐν μεταφύλαξεν ἄσπετον, ἄνδ' ἀγαμέμνων
 ἱστάτο· τάλυβιος δέ, φασὶν ἀνελικτὸς ἀνδρῆς, 280
 κακρὸν ἱεχάωντα χερσὶ παρὶν τὰντο ποσειδῶν κοφρῶν.
 ἀτρεΐδης δὲ ἱερὸς σπῆντος χερσὶ μαχέμενος, 285
 ἦ τοι παρ' ἡσίοφας μάγαν κοφρῶν ὤφεν αἰορῶν,
 κακρὸς ἀπο πρῶτος ἀρχαίμενος, διδ' ἡσίοφας ἀνέχων,
 εὐχετο· τοὶ δ' ἀρὰ πάντες ἐν' αἰτοφίῃσι παρ' ἐνὶ γῆνι, 290
 ἀργεῖοι κατὰ μῦθον ἀκοφῆντες βασιλῆες·
 εὐχόμενος δ' ἀρ' ἔειπε, ἔδιδον εἰς θυρῶν πυλῶν
 ἰδὼτα νῦν δῶδ' ἐν πρῶται, θεῶν τεύχεα καὶ ἀμύματα, 295
 ἦ τε, καὶ ἥσίοφας καὶ σπῆντος, τὰ δ' ὑπο γυναικῶν
 ἀνθρώποις τίγινθ' ὅστις κ' ἀπὸ τερπνὸν ἀνδρῶν, 300
 μὴ μὲν ἐγὼ κοφρῇ βροτῶν χερσὶ ἀνέχωναι,
 οὐτ' εὐνῆς προφασιν πεχρημένους, οὐτὰρ τοὺς ἄλλους
 ἀλλ' ἐμὲν ἀπρεΐμενους ἐν κλισίῃσι πρῶτον, 305
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπὶ τερπνῶν, ἐμὲν θεοὶ ἀνέχωναι, 310
 πολλὰ μάλ', ὅσα δίδονθ', ὅστις σφ' ἀνιήται σπῆντος, 315
 ἦ κακρὸν στήθεσσι κακρὸν τὰ μετὰ τὸν χερσὶν ἀνέχων,
 τὸν μὲν τάλυβιος πολὺς καλὸς ἐς μέγα διακρίβη
 εἰκτο' ἐπιδινέσων, ἄσπετον ἱεχόμενος αἰτοφίῃσι
 αὐτῶν ἀργεῖοισι φίλοντο λαμρῶν περὶ γυναικῶν, 320
 δῶδ' πατέρ, ἡ μεγαλὴς ἰφάντας ἀνδρῶν δίδεισθαι, 325
 οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμῶν ἐν στήθεσιν ἐμῶν
 ἀτρεΐδης ὤρῃσι διακρίβη, οὐδ' ἐν κερσὶν
 ἦγεν, ἐμῇ ἀκρίβει, ἀνέχων, ἀλλὰ κατὰ δῶδ' ἐν
 ἠδὲ ἀχαιῶν ἀνέχων ποικίλεις γενεαί, 330
 νῦν δ' ἐρχεσθ' ἐπὶ δῶδ' ἐν, τίνα γυναικῶν ἀνέχων, 335
 τῶς ἀρ' ἐφάρων, λῶδ' ἐν δ' ἀγορῇ αἰσθητήν·
 τοὶ μὲν ἀρ' ἐκείθεν τῆς ἐκ νῆας ἱεραστός, 340
 δῶρα δὲ μυρμιδόνες μαχαλῆτορες ἀπὸ ἀνέχων,
 βῶν δ' ἐπὶ νῆας φέροντες ἀχιλλεύς ἀνέχων, 345
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θεῶν καλῶν δὲ γυναικῶν, 350
 ἠδὲ δῶδ' ἐν ἀνέχων ἀνέχων ἀνέχων, 355
 αἶτον δ' ἀμφὶ γυρόντες ἀχαιῶν ἤγεροντο, 360
 λῶδ' ἐν δὲ δεικνύοντες τοὺς ἡρώδ' ἐν ἀνέχων, 365
 ἡλίσσομαι, εἰ τις ἐμὸς φέλλαν ἀνέχων, 370
 μὴ με πρὶν στήθεσσι καλῶν μὴδ' ἀνέχων, 375
 ἠδὲ δῶδ' ἐν ἀνέχων, ἐπὶ μ' ἀχὼς ἀνέχων, 380
 δῶντα δ' ἐν ἡλίσσομαι, καὶ ἡλίσσομαι ἐν ἀνέχων, 385
 τῶς ἑσπῶν, ἀνέχων μὲν ἀνέχων, βασιλῆας, 390
 δοῖω δ' ἀνέχων μὲν ἀνέχων, καὶ δῶδ' ἐν ἀνέχων, 395
 νῶν, ἰδομένης τῆς γυναικῶν ἀνέχων, 400
 τερπνῶν, ἰδομένης τῆς γυναικῶν ἀνέχων, 405
 τερπνῶν, ἰδομένης τῆς γυναικῶν ἀνέχων, 410

μνηστῆρας δ' ἰαλῶνσ' ἀντιπῆκας, ἐβόηον τε · 7
 ἦ ρα τοῖς μὲν ποσσὶν αὖτις, ἄσπετος, φίλος δ' ἀνέμων, 315
 αὐτὸς ἐν κλισίῃ λαίρῃ παρὰ δῶκερ ὄβριμος ·
 αἰετὰ καὶ στραλῶς, ἱεῖας σπέρχονται· ἀχαιῶν
 τρώεσσι ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρον πολυδάκρυον ἀνείας·
 οὐν δὲ συ μὲν κείσθαι δαδαίηματος· αὐτὰρ ἔπειτα κῆρ
 ἀκμήνῃσι ποσσὶς καὶ ὀδύσιν, οὐδὲν οἴσονται, 320
 σὴ πύθῃ· οὐ μὲν γὰρ εἰ κῆλετ' ἄλλο παῖδας
 οὐδ' εἰ κεν τοῖς πατρός ἀποφύμετο πόδας,
 ἴος ποδὶ οὐν φθιῇ τέκετα κατὰ δακρυῖα λαβῆαι
 χητεῖ τοῖσδε υἱός· τοῦ δ' ἀλλοδαπῶν ἐν δῶκερ
 ἱεῖσθαι ῥῆγδαντος ἱελένης τρώεσσι πολυμήδων· 325
 ἴως ἐφάτο κλαῖων· ἐπὶ δὲ σπέρχοντο γαστέρας,
 μνηστῆρας τε ἱεῖσθας ἐν· μεγαροῖσιν ὀλέκται· 330
 ἴως δ' ἴοτε ταρφείαι νηφάδες διὸς ἐκπύσσονται,
 πούχραι ὑπὸ ῥίτης αἰθρηγένης βροαίης· 337
 ἴως τότε ταρφείαι κερύδες, λαμπρὴν γαστρώσται,
 νάων ἐκφορέοντο, καὶ σπείδες ἀμφαλέσσονται, 340
 θωρηκῆς τε κραταυργατοὶ, καὶ μείλιτα δαίφα·
 αἰγλή δ' οὐρανὸν ἱκ', ἐγλαύσσει δὲ πάντας παρὰ χθονί·
 χαλκοῖ' ὑπὲρ ἀστέρων· ὑπὸ δὲ πτόκος ἄρτοιο πόδες
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέθοισ' ἐκπορεύετο διέος ἀχίλλαις· 344
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνημῆσιν ἐθήκει
 καλὰς, ἀργυρεῖσιν ἐπισφύρισι· ἀραρυίας· 349
 δεξιτέρον αὖ θωρηκῆα περὶ στήθεσσι· ἐδύνει·
 ἀμφὶ δ' ἀρ' ὤρεσσιν βάλετο χεῖρας ἀργυροῦτλαν, 354
 χαλκῶν· αὐτὰρ ἐπὶ σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
 ἔθηκετο, τοῦ δ' ἀπ' ἀνδρὸς σέλας γέκετ', ὅτε κηλῆς·
 ἴως δ' ἴοτ' ἀν' ἐκ πόντοιο σέλας καίτῃσι φανῆναι· 375
 καίτοι μὲν οὐκ οὐδὲν ἴσμεν, τοῦ δὲ καίτῃσι φανῆναι,
 σταθμῶ ἐν οἰοπολῶ· τοῖς δ' οὐκ ἐβέλοντο, ἀνδράσιν
 πόντον ἐφ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπ' ἀνδρὸς φέροντι· 387
 ἴως ἀπ' ἀχιλλέως σάκος σέλας ἀνδρὸς ἱεῖσθαι
 ἡλίοιο, δαίδαλοιο· περὶ δὲ τρυφαλείαν ἀθήρας· 380
 κρεῖττι θεοῦ βριαρῆν· ἦ δ', ἀσπὴρ ἴως, ἀπελαμπνῶν·
 πειρήθη δὲ ἰεὺς αὐτοῖ· ἐν ἑνταῖσι διέος ἀχιλλέως· 384
 εἰ τοὶ ἐπαρμώσσει, καὶ ἐντρέχῃ ἀγλαῖα γυναι· 386
 τῷ δ' αὖτε πτέρ' ἐγγυῖες, αἵματι δὲ ποίμενα λαίον· 388
 ἱπποῖς δ' αἰτομέδων τε καὶ αἰκίμος ἀμφὶ κέντρον· 392
 δασυγυῖον, ἀμφὶ δὲ καλὰ λαπαδ' ἔσαν· ἐν δὲ χαλκῶν
 γαμφηλῆσ' ἐβάλλον, κατὰ δ' ἱπνὶ· ἐπὶ γὰρ ἀπ' ἀνδρὸς
 κολλητὸν ποτὶ διφρὸν· τοῦ δὲ μαιστῆρος φαεινῆς· 395
 χεῖρι λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἱπποῖν ἀναρῶσθαι
 αἰτομέδων· οὐκ ἔτι δὲ πορυσσάμενος βῆ ἀχιλλέως· 397
 ἴως τοὶ μὲν παρὰ νάσιν ἱερώσων, ἀσπὴρ ἀνέμων
 ἀμφὶ σε, πηλεὶος υἱοῦ, μαχῆς ἀνέμων, ἀσπὴρ· 400

τροφός δ' αὖθ' ἐπαυθεὶς ἀπὸ θρόνου καὶ παύσασθαι
 ἔδωκεν ἄρ' ἑταίρῳ· καὶ λείπει θεὸς ἀγορήνδε καλεσσαι·
 κρᾶτος ἀπ' οὐλύποιο πύλων τευχά· ἐκ δ' ἀπὸ πύλῃ
 φοιτήσαντο· καὶ ἔλθε δῖος πρὸς δῶμα νεεῖσθαι
 οὔτε τις ὦν ποταμῶν ἀπὸ τῆς, οὐδ' ἀπὸ πύλων,
 οὐτ' ἀρὰ νεφελεῖαν, καὶτ' ἀλίσσει καὶ λαὸν νεύοντα,
 ἰδίῃ πηγᾷ ποταμῶν, καὶ πίψαια πρηνέτα·
 ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα δῖος νεφεληγερέτα,
 χρεοστῆς αὐθοντῶσιν ἐκιδεσθαι, τὰς δ' ἰὼν περὶ
 ἡφαιστός ποιεῖς ἱδυρῆσι πρᾶπιδεσθαι·
 τὰς τοι μὲν δῖος εὖδω· οὐγγυρατ'· οὐδ' ἀνσιχθεὶς
 ἡμέλεισθης θεᾷ, αἰὲλ' ἐκεί· αἰὲς οἶλθε μετ' αἵετα,
 ἱδμε δ' ἀρ' ἐμ' ἐμπεσέσσι, δῖος δ' ἐκείρετο βούλην·
 τίπτ' αἶτ', ἀργικέραυνε, θεὸς ἀγορῆνδ' ἀκαλεστοῖς;
 ἦ νι περὶ τροφῶν καὶ ἀχαιῶν μαρμυροῦντες;
 τῶν γὰρ νῦν ἀνχίστα μάχη πόλεμος πεδεδῆν·
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα θεός·
 ὦνός, ἐννοσίγαιε, τῆρ' ἐν στήθεσι βούλην,
 ἰὼν ἱερεὶα γυναικῶν· μέλονται μοι, ἀλέμονται περ·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μέγα πτοχὰς οὐλύποιο,
 ἡμίονος, αὖθ' ἱερῶν φρεσὶ τέτασμαι· τοὶ δὲ δὴ ἀλλὰ
 ἔρχεσθ', ἱεφρ' ὦν ἱερεῖα μετὰ τροφᾶς καὶ ἀχαιῶν·
 ἡμπετοῖσιν δ' ἀρηγέθ', ἀπὴν πρὸς ἑστὶν ἱερεῖα·
 εἰ γὰρ ἀχιλλεύς οἷός ἐστι τροφῆ· μαχεσθαι,
 οὐδὲ μινυθ' ἐχθρόν τε ποδῶκα πηδῆσθαι·
 καὶ δὲ τε μιν καὶ προσθεν τυποτρομέσων ἱερῶντες·
 νῦν δ', ἵστε δὴ καὶ θεῶν ἱεραῖοι χροῖται· αἰετός,
 δδιδω, μὴ καὶ τειχεῖς τυπερ μορὴν ἐκσάλασσοι·
 τὰς εἶπατο κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίσσων ἑταίρων·
 βῶν δ' ἱμεναὶ πόλεμονδε θεοὶ, δίχα θεῶν τεχόντες·
 ἡρῆ μιν μὲν ἀγῶνα καίαν καὶ παλλίαν ἀθήνη,
 ἡδὲ ποσειδάων γαιήτοχος, ἡδ' εἰριονῆς·
 ἡρμείας, ἵος ἐν φρεσὶ πακαλαμῆς· ἐκαστοῦ·
 ἡφαιστός δ' ἱερεῖα τῶν ἐνὶ, σθένει βλεμμαίων,
 χέλεων, τυπο δὲ κνήμαι ράοντο· ἱεραῖαι·
 ἐξίθε τροφᾶς ἀρετῆς κερυθαίολος· αἵτωρ τὰμ' αἵτω
 φείβος ἀερεσκόρης, ἡδ' ἀρετῆς ἱερεῖα,
 ἀθήνη τε, χροῖτος τε, φειλομένης τ' ἀφροδίτης·
 ἡφείος μιν φ' ἀπὸ πύλων θεοὶ θνήσκων ἑσθλὸν ἀνδρῶν,
 τείος ἀχαιῶν μιν μὲν ἐκείδαν, ἱερεῖα ἀχιλλεύς
 ἐκσεφάνη, δῆρονδε μάχης ἐπεπάρ' ἀλαγεινῆς·
 ἡφείας δὲ τροφᾶς αἰετός· τυπο δὲ γυναικῶν,
 δδιδωτας, ἱεφρ' ὠρῶντο ποδῶκα πηδῆσθαι·
 ἡφείας λαμπόμενον, βροταλοῦ γὰρ ἱερεῖα·
 ἡφείας εἶπε μὲν ἱερεῖα· ἀλυσσὼν οἶλθε· ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' ἐπὶς κροῖτος, ἀφροδίτης· αἵετός, ἀθήνη·

ἔταντο· τότε μὲν παρὰ ταφρὸν ἀνέστη, κείρατος ἑκτάς, 3
 ἄλλοι' ἐπ' ἀστάσειν οὐδ' οὐκ ἔμελλαν μακρὰν ἀνιῆσθαι· 50
 αὐτὸς δ' ἀρετὴν ἑταίρων, ἐρεμνὴν λαοῦ καὶ γένους,
 ἰοκυστὸν κατ' ἀκροτάτης πόλεως, τρώεσσι κελαιφῶν,
 ἄλλοτε παρ' ὀμιλοῦντι θεῶν ἐπὶ καλλιμαχοῦντι.
 ἵως τοὺς ἀμφοτέρους μακάρες θεοὶ στρυφνέας
 γυνοῦντες, ἐν δ' αὖτε ἀρετῇ ἑταίρων βαρύνοντες 55
 ἔδωκον δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑπὸ σπῆναι· αἶψα γὰρ ποσειδάων ἐτινακσεν
 γαίαν ἀπειρεσίην, ὅρῳ γ' αἰκίμῃ καὶ ῥήνῃ.
 πάντες δ' ἐσειόντο ποδὲς πολυπίδακος ἰδῆς, 60
 καὶ κορυφαί, τρώων τε πόλεις, καὶ νῆες ἀχαιῶν.
 ἐδδεδίκεν δ' ὑπερβῆε γαίαν· ἐνερῶν, ἀφιδανέας,
 δδεδίκεν δ' ἐκ θρόνου· ἱάλτο, καὶ εἰσάχων, μὴ ὑπερβῆν
 γαίαν ἀναφρηγῶσι ποσειδάων ἐνοσιγῶν,
 φοικία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη 65
 σμερδαλέῃ, εὐρῶντα, τὰ τε στυγέοντι θεοὶ περ.
 ἵως τοὶ μὲν θεοὶ αὐτὰ θεῶν ἴσαν· αἶψα γὰρ ἀχιλλεύς 75
 ἱεκτορὸς αὐτὰ μαλίστ' ἐλὶλατο δύναμι' ἱεμῖναι
 πριαμίδεο· τοῦ γὰρ ῥα μαλίστ' ἱε θυμὸς ἀνέγιν
 ἱαίματος ἱάσθαι ἀρετῇ, ταλαυρινὸν πολέμιον.
 αἰνεῖαν δ' ἴθις λαίεσσος ὥρσεν ἀπολλών 80
 ἀντία πηλεΐδῳ, ἐπὶ δὲ τοῖς μένος ἦν·
 οὐδ' ἔπειτα πριαμίδεο λυκάων γείνοτο φῶνι 81
 αἰνεῖα, τρώων βουλήφορε, ποῦ τοι ἀπειλῇ 83
 ἱας τρώων βασιλείῃσιν ὑπερσχεῖς γοινοποτάδων,
 πηλεΐδα' ἀχιλλεύς ἐναντιβίον πολέμιον· 85
 τὸν δ' αἶψ' αἰνεῖας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐβέλοντα κελαιφῶν,
 ἀντία πηλεΐδῳ ὑπερβυρῶ μαχεσθαι·
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδῶκεος ἀντ' ἀχιλλεύς 90
 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δορὶ φάβησεν,
 ἐκς ἰδῆς, τότε βόεσσι ἐπὶ λυθὲν ἡμετέρῃσιν,
 περὶ δὲ λυρῆσιν καὶ πηδάσιν· αἶψα γὰρ ἐμὲ δόεις
 ρύσαστο, ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιπῶν τε γόνι 95
 ἡ κ' ἐδάμην ὑπο χερσὶν ἀχιλλεύος καὶ ἀθηνῆς,
 ἦ τοι προσθεν ἰόντ' ἐτίθει φάρος, ἡδ' ἐκελεῖν 96
 ἐν χερσὶ χαλκείῳ λαλεῖας καὶ τρώας ἐπὶ αἶρεν.
 τῷ οὐκ ἐστ' ἀχιλλεύς ἐναντίον ἀνδρῶν μαχεσθαι·
 αἶψα γὰρ παρὰ τῶν γε θεῶν, ὅς μοι λαιπῶν ἀμύνει
 καὶ δ' ἄλλως τοιοῦτ' ἴθι βέλους πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει, 100
 πρὶν χρόος ἀνδραμῶν δμῶν· εἰ δὲ θεὸς περ
 γείνοιεν τῇναιεν πόλεμος τέλος, οὐ καὶ με ρεῖα
 νικῆσιν, οὐδ' εἰ πανχαλκῶς εὐχεται εἶναι.
 τὸν δ' αἶψ' ἀνέειπεν ἱεμῖναι, διὰς ἱεμῖναι, ἀπολλών
 ἱεμῖναι, ἀλλ' ἀγε καὶ σὺ θεῶν· αἶψα γὰρ ἐμὲ

ἔρχομαι· καὶ δὲ ἀντιφάνηται δὲ καὶ τῆς ἀφροδίτης παύσαμεν, κίχης δὲ χερσὶν ἐκείνης ἐκείνην.	105
Ἦ μὲν γὰρ διαφύγει; ἢ τῆς ἐκείνης γέρωντος;	7
ἀλλ' ἴδους φέρε χαλκὸν ἀνέρεα, κίχης τῆς πάντων λευγαλεῖσι τῶν ἐκείνης ἀνέρεα καὶ ἀνέρεα.	
ἴδους τῶν ἐκείνης ἀνέρεα καὶ ἀνέρεα τῶν ἐκείνης	110
Ἦ δὲ δια πρῶτον, κεκοσμημένος αἰδοῖτο χαλκῷ.	111
τῶν δ' ἴδους ἐκείνης καὶ ἐλαμπέτο χαλκῷ	156
ἀνδρῶν ἢ ἴδους καὶ ἀνέρεα δὲ γαῖα πύθωνι οὐκ ἐμμενῶν ἱαμυδῶν, οὐδ' ἀνέρεα ἐκείνης ἀνέρεα ἐς μέσον ἀμφοτέρων γυναικῶν, μεμαδῶτε μάχασθαι, αἰνείας τ' ἀνέρεα καὶ ἀνέρεα ἀνέρεα.	160
αἰνείας δὲ πρῶτος ἀνέρεα ἐβέβηκεν, νευσταδῶν κορυβήτῃ· ἀνέρεα ἀνέρεα δὲ ἀνέρεα προσθεν ἴδους ἐκείνης ἀνέρεα δὲ χαλκὸν ἐκείνης. πῆλεϊδης δ' ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα, ἴδους συντῆς, ἴδους καὶ ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα, ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἐκείνης, ἀλλ' ἴδους καὶ ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα δὲ ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα γίγνεται, ἐν δὲ τῇ τῇ ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα οὐρῇ δὲ πλευρᾷ τῇ καὶ ἴδους ἀμφοτέρων πῆλεϊδης, ἴδους δ' ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα γῆλακίαν δ' ἴδους φέρεται μένει, ἴδους τῇ πῆλεϊ ἀνέρεα, ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἴδους δ' ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα τῶν πρῶτος ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα αἰνείας, τῇ συ, τῶν ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἐκείνης; ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἐκείνης κατ' ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα καρκαλιμῶν, ἴδους δ' ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἐκείνης δ' ἐς λυρῶν ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἐκείνης, μεθορῶν ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα τῶν δ' ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα πῆλεϊδης, μὴ δὲ ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα προκλυτ' ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἴδους, καὶ ἐν δὲ ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἐκείνης ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα πῆλεϊδης δὲ ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα	170
αἰνείας, τῇ συ, τῶν ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα	175
ἐκείνης; ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα	179
ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα	187
ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα	190
ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα	192
ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα	199
ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα	200
ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα	204
ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα	259
ἴδους ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα ἀνέρεα	260

- εσχέτο, τάρβησας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον εὐχος
 ῥῆτα διελθόμεναι μεγαλήτερος αἰνείαο·
 νηπιός! οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρονεῖν καὶ κατὰ θυμὸν,
 ἵως οὐ ρεῖδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα ἔργα
 265 ἀνδρῶσι γέ θνητοῖσι δαμῆμεναι, οὐδ' ὑπερβαίνειν.
 οὐδὲ τοτ' αἰνείαο δαΐφρωνος ὀβριμον εὐχος
 ἔρηγσε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρικυδέα, δῶρα θεοῖο.
 268
 δεύτερος αὖτ' ἀχιλλεύς προΐτες δολιχόσκιον εὐχος,
 καὶ βάλεν αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε φειστήν,
 273 αὐτογ' ὑποκρῶτην, ἣν λεπτοτάτος θεὸς χαλκός·
 λεπτοτάτη δ' ἐπεὶν ἱρίνος βολός· ἣ δὲ δια πρὸ
 πηλίας ἤτικσεν μελὴν, λακὲ δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 αἰνείας δ' ἐτάλη, καὶ ἀπο ἱέθεν ἀσπίδ' ἀνέσχευ
 280 ὀδεδόσας· ἐνχείη δ' ἀρ' ὑπερ νότοφ' ἐνὶ γαστρί
 ἐστή ἱεμενῇ, δια δ' ἀμφοτέροφ' ἔλε κικλός
 ἀσπίδος ἀμφιβροτής· το δ', ἀλῆσαμενος δόρυ μακρόν,
 ἐστή, κατ' δ' ἀχὸς τοῖ χυτο μύριον οφθαλμοῖσιν,
 τάρβησας, το τοῖ ἀνχ' ἐπαγγέ βολός· αἶψα ἀχιλλεύς
 285 ἐνμεμῆστος ἐπορόσε, ἔρυσσάμενος χρίσφος ἱοκῶν,
 σμάρδαλα φίλαχων· το δὲ χερμαδίον λαβε χεῖρι
 αἰνείας, μέγα ἔργον, το κ' οὐ δύο γ' ἀνδρῶ φέρειεν,
 ἵοσι νῦν βροτοὶ ἐνθ'· ο δὲ μιν ῥεῖ· ἐπαλλε καὶ οἶος.
 ἐνθα κεν αἰνείας μὲν ἐπεσύνμενον βάλε πατρίω,
 ἡ κορυθ', ἡ σάκος, το τοῖ ἤρασε λυγρὸν ὀλεθρὸν·
 290 τὸν δὲ κε πηλεΐδης σχεδὸν ἀφορὶ θυμὸν ἀπῆλθε,
 εἰ μὴ ἀρ' ἱοκῶν νόησε ποσειδάων ἐνοσιχθῶν·
 αἶψα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μύθων εἴσπεν·
 ὦ ποιοί! ἡ μὲν ἀχὸς μεγαλήτερος αἰνείαο,
 ἵος ταχὺ πηλεΐδῃν δαμῶνς ἀΐδοςδε κατῴτιν,
 295 παῖθόμενος μύθοισιν ἀπολλῶντος ἱεκατόφ'·
 νηπιός! οὐδὲ τί τοι χράσμησιν λυγρὸν ὀλεθρὸν.
 ἀλλὰ τῇ νῦν τόγτος αἰτίως ἀλγεα πάσχει,
 μάκρ' ἔνεκ' ἀλλοτριῶν ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἶψι
 300 δῶρα θεοῖσι δίδωτι, τοὶ οὐρανὸν ἑωρὺν ἔχοντι·
 ἀλλ' ἀγεθ', ἡμεῖς περ μιν ὑπ' ἐκ θανάτοφ' ἀγαγώμεν,
 μὴ πως καὶ κρονίδης κεχολῶσεται, αἰ κεν ἀχιλλεύς
 τόνδε κατακτῇνῃ· μοῖριμον δὲ τοῖ ἐστ' ἀλῆσθαι,
 ἱοφρα μὴ ἀσπερμος γενεὴ καὶ ἀφαντὸς ὀληται
 305 δαρδανόφ', ἰὸν κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παῖδων,
 τοῖ ἱέθεν ἐκστέγοντο, γυναῖκων τε θηῆταφων.
 ἡδὴ γὰρ πριαμοῦ γενεὴν ἡχθῆρε κρονίδων·
 νῦν δὲ δὴ αἰνείαο βίη τρέψι· ἱανασαί,
 καὶ παῖδες παῖδων, τοὶ κεν μετοπίσθι γένονται.
 τὸν δ' ἡμειβετ' ἐπεὶτα βοῶπις ποτνια ἱηρή·
 310 ἐννοσιγαί, αἶτος σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόστον
 αἰνείαν, ἡ κεν μιν ρύσῃαι, ἡ κεν εἰᾶσαι.

ἦτοι μὲν γὰρ νῶτι πολὺς ἐδμοσάμεν ἱερκοῖς 313
 παντὶ μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ κάλλας ἀθηνῆ,
 μὴ ποτ' ἐπὶ τρώεσιν ἀλεκοῦσεν κακὸν ἡμᾶρ, 315
 μῆδ' ἱοκοτ' ἂν τρώῃ μαλερῶ πυρὶ πάντα δαΐηται
 καφόμενῃ, καΐωντι δ' ἀρεῖοι τυεὺς ἀχαιῶν.

αἶψα γὰρ τοῦ ἀκοῦσε ποσειδάων ἐνοσιχθῶν,
 βῆ ῥ' ἱμῶν ἂν τε μάχην καὶ ἀνα κλονὸν ἐνχειάων,
 ἴκσε δ' ἰοθ' αἰνείας, ἡδ' ἰο κλυτὸς ἦεν ἀχιλλεύς. 320

αἶψα γὰρ τοῦ ἀκοῦσε ποσειδάων ἐνοσιχθῶν 321

αἰνείαν δ' ἐσσεῖν ἀπο χθονὸς τυπσοῖ ἀτῆρας 325

πολλὰς δὲ στιχὰς ἱερῶν, πολλὰς δὲ καὶ ἱππῶν
 αἰνείας τυπετάλτο, θεῶν ἀπο χειρὸς οὐρανῶν
 ἴκσε δ' ἐπ' ἐσχάτην πολυαῖκος πολέμοιο,

εὐθα δὲ καυκάωνες πολέμοιο μετὰ θωρησσόντο 330

τῷ δὲ μαλ' ἐνυθὲν ἦλθε ποσειδάων ἐνοσιχθῶν,

καὶ μιν φωνήσας ῥέπει πτερύγεσσιν ἀντιχθῶν 330

αἰνεία, τίς σ' ἰῶδε θεῶν ἀφαιέοντα κελεῖται

ἀντ' ἀχιλλεύς πολέμοιο μετὰ μάχῃσιν, 335

ἴος σέτ' ἱάμα κρείσσειν, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;

ἀλλ' ἀναχῶρησαι, ἴος κε γυνήσῃσιν ἀντ' 335

μὴ καὶ τυπερ μοῖραν δοῖαν ἀφιδὸς εἰσαφικῇ

αἶψα γὰρ ἐπ' ἀχιλλεύς θάνατον καὶ ποτμόν ἐφεσπῇ,

θάρσυνας δὲ μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι 340

οὐ μὲν γὰρ τίς σ' ἄλλος ἀχαιῶν ἐκσεναρικεῖ.

ἴος ῥέπειν; λίπεν αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ πεφραδὲ πάντα. 340

αἶψα δ' ἐπὶτ' ἀχιλλεύς ἀπ' οὐρανῶν σκεδᾶσ' ἀχλὺν

θεσπεσίην· ἰο δ' ἐπὶτὰ μὲν ἐκσφιδὸν οὐρανῶσιν 345

οὐκ ἔσπευε πρὸς ἰόν μεγαλήτορα θυμόν

ὡς ποιοῖ! ἡ μὲν γὰρ θεῶν οὐρανῶσιν ἱερῶσιν 345

ἐνχοῖ μὲν τοδὲ καίται ἐπὶ χθονὸς, οὐδὲ τι φῶτα

λεῖσσω, τῷ ἐπὶτὰ κατὰ κταμέναι μεναιωνῶν. 345

ἡ γὰρ καὶ αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν

ἦεν· ἀτὰρ μιν εἶπεν ματρὶς αἶψας ἐνχευέσθαι.

ῥέπειν· οὐ τοι θυμὸς ἐμὲν ἐπὶ κερῇσιν 350

ἐσσεῖται, ἴος καὶ νῦν φυγὴν ἀσμενὸς ἐκ θανάτοιο.

ἀλλ' ἀγε δὲ, δάναοισι φίλοισι πολέμοιο κελεῖσας,

τῶν ἄλλων τρώων κερῇσιν ἀντὶος εἶδων. 350

ἦ, καὶ ἐπὶ στιχὰς ἱερῶν· ἐκλεῖται δὲ φῶτι ἱερῶσιν

μῆκετι νῦν τρώων ἱερῶν ῥέπειν, διφοῖ ἀχαιῶν, 355

ἀλλ' ἀγ', ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἴω, μεματω δὲ μάχεσθαι.

ἀργαλέον δὲ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,

τοσοῦδ' ἀνθρώποισι ἐφείπειν, καὶ παντὶ μάχεσθαι 355

οὐδὲ κ' ἀρεῖς, ἴος περ θεὸς ἀνθρώπος, οὐδὲ κ' ἀθῆνῃ,

τοσοῦδ' ἱσχυρῆς ἐφείπειν, καὶ πονεῖτο 360

ἀλλὰ ἴος μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσὶν τε, ποσσὶν τε,

καὶ σθένει, οὐ μὲν τι φῆμι μεμνημένον οὐδ' ἡβριον.

ἀλλὰ μάλ᾽ ὅστις εἰμι διὰ πᾶρας, οὐδὲ τιν' οἶδω
 τροφῶν χαιρήσειεν, ἵσστις σχεδὸν ἐνχέος ἐλθῇ. Τ
 ἵως φάτ' ἐποτρύνων· τροφῆσι δὲ Φαίδιμος ἑκταρ
 κεκλεῖθ' ὁμοκλησάνς, φάτο δ' ἔμμεναι αὐτ' Ἀχιλλεύς. 365
 τροφῆς ὑπερβυθίοι, μὴ δέδδοτε πηλεΐδῳ·
 καὶ κεν ἐγὼ Γερεσσι καὶ ἀθανάτοισι μάχουμην,
 ἐνχέῃ δ' ἀεγάζεον, ἐπεὶ πολὺ φερτεροὶ ἐντὶν·
 οὐδ' Ἀχιλλεύς πάντεσι τέλος μύθοισ' ἐπιθήσει,
 ἀλλὰ το μὲν τέλει, το δὲ καὶ μεσσηγὺ κολοίει. 370
 τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ῥέεικεν,
 εἰ πυρὶ χεῖρας ῥέεικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδηρῷ.
 ἵως φάτ' ἐποτρύνων· τοὶ δ' ἀντίοι ἐνχέ' αἵρεον
 τροφῆς· τῶν δ' ἱαμυδὶς μίχθη μένος, ὥρτο δ' αὐτῇ.
 καὶ τοτ' ἀρ' ἑκταρὰ ῥέει παρὰ σταῖς φοῖβος ἔπολλων. 375
 ἑκταρ, μήκετι πάνταν Ἀχιλλεύς προμαχίδες,
 ἀλλὰ κατὰ πλῆθυν τε καὶ ἐκ φλοισβοῖο δεδέχσο,
 μὴ πως σ' ἡ βαλῇ, ἡ σχεδὸν ἀτορὶ τυττή.
 ἵως ἐφάθ'· ἑκταρ δ' αὖτις ἐδυῖσατο ἰόλταμον ἀνδρῶν,
 τάρβησάνς, ἵοτ' ἀκοῖσε θεοὺ ῥοπα φῶνησαντος. 380
 ἐν δ' Ἀχιλλεύς τροφῆσι βοῶν, φρεσὶ ῥέει μένος ἀλκήν,
 σμυρδαλεὰ ῥέει· πρῶτον δ' ἔειπε ῥιφιδεύσῃ,
 ἐσθλὸν ὀτρυντεΐδην, πολὺον ἱγνητορὰ λαβὼν,
 ἵον νυμφῇ τέκε ναιῖς ὀτρυντεΐ· πτολιπόρθῳ,
 τμωλῷ τυπο νιφοντι, ἱυδῆς ἐν πῖθον δῆμῳ. 385
 τὸν δ' ἴδὺς μεμψάσθ'· ἐβαλ' ἐνχέῃ δίφῳ Ἀχιλλεύς,
 μεσσηγὺ κατὰ κεφαλὴν· ἡ δ' ἀνδρῶν πάντο' ἐκασθῇ.
 δουπήσεν δὲ πῖσαν· ἡ δ' ἐπὶ χροῖα δίφῳ Ἀχιλλεύς·
 κείσθαι, ὀτρυντεΐδην, πάντων ἐκπᾶγλοτατ' ἀνδρῶν,
 ἐνθαδὲ τοὶ θάνατος· γένεθ δὲ τοὶ ἐστ' ἐπὶ λιμνῇ 390
 γυναικῇ, ἵοθι τοὶ τέμενος πατρός· ἐστὶν,
 ἱυλῶν ἐφ' ἰχθυοντι, καὶ ἱερμῷ δινέοντι.
 ἵως φάτ' ἐπὶ χροῖα· τὸν δὲ σκοτὸς ὅσθ' ἐκαλύπτει·
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισώτραις δατέοντο
 πρῶτῃ ἐν ἱσμινῇ· ἡ δ' ἐπ' αὐτῷ δημόλεοντα, 395
 ἐσθλὸν ἀλεκσητήρα μάχης, ἀντήνρορς ἵον,
 νυκτὶ κατὰ κροτάφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῆος·
 οὐδ' ἀρὰ χαλκείῃ κορυφῇ ἐσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμῇ ἱεμένη ῥῆγος· ὅσπερ, ἐνκεφαλὸς δὲ
 ἐνδὸν ἱαπᾶνς πεπαλακτ'· ἐδάμασσε δὲ μιν μεμψάσθαι. 400
 ἡμπερδαμᾶντα δ'· ἐπεὶ κατὰ ἵππων αἰκίσαντα,
 προσθεν ἵεθον φευγόντα, μεταφρενον οὐτασε δορὶ·
 αἶψα τοὺς θυμὸν αἰσθε καὶ ἠρῶν, ἵως τότε ταυρὸς
 ἠρῶν ἑλκόμενος ἑλίκωνιον ἀμφὶ ῥάνακτα,
 κοῖραν ἑλκόμενων· γανυταὶ δὲ τε τοῖς· ἐνοσιχθῶν. 405
 ἵως ἀρὰ τοῦ γ' ἐρυγόντ' ἐλπί· ὅσπερ θυμὸς ἀγῆναι.
 αἶψα τοὺς βῆ γυναικὶ μετ' ἀντίθεον πολυδῶρον,

πριαμίδην· τον δ' οὐτι πατήρ εἶπεν· μαχεσθαι,
 ἰθὺν καὶ τοὶ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καὶ τοὶ φίλτατος ἔσκε, πόδας δὲ πάντας σικα.
 410
 ὃν τότε νηπιεῖσι, πόδας ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θυγὼν δια προμαχῶν, ἴσος φίλον ὦλεσε θυμῶν.
 τὸν βάλε μέσσω ἀκοντὶ ποδάρκης διῆος ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραίσσοντας, τοῖσι δ' αὖσθητος ἰοχέες
 χρυσεῖοι γυνέχον, καὶ διπλῶς ἤντετο θωρηκῆς·
 415
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε παρ' ὀφθαλόν· ἐν χεὶρσι αἰχμὴν
 γυμνὴ δ' ἐρίπ' οἰμωγσάν· νεφέλη δὲ μιν ἀμφεκαλυπτομένη
 κύφανη, προτὶ τοὶ δ' ἐλαβ' ἐντερα χερσὶ λήσθεν.
 ἰεκτὼρ δ' ἴσως ἐνόησε κασιγνήτον πολυδάκρον,
 ἐντερα χερσὶν ἱέχοντα, λήσαντο προτὶ γαίῃ,
 420
 κατὰ ρα τοὶ οφθαλμοὶν κεχρὺν ἀχλὺς, οὐδ' ἀρ' ἐτι ἐτλή
 δῆρ' ἰσὺς στρεφασθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' ἀχιλλεύς,
 ἰοκὺ δόρυ κραδῶν, φλόγι βεικέλος· αἶψα ἀχιλλεύς
 ἴσως ἰεῖδ', ἴσως ἀνεπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἱέκος ἡΐδα·
 425
 ἐγγὺς ἀνὴρ, ἴσος ἐμὸν γε μάλιστ' ἐσημασάτο θυμῶν,
 ἴσος μοι ἵεται ἔσθλην τετιμένον· οὐδ' ἀρ' ἐτι δῆν
 ἀλλήλοισι πῶσσοιμεν ἀνα πτολεμαῖο γέφυρας.
 ἦ, καὶ ὑποδρά ἰδὼν προσεφώνεον ἱεκτορὰ διόν·
 ἀσπονδὸν ἰδ', ἴσως κεν θάσσον ὀλεθροῖο πειρᾶσθαι.
 430
 τὸν δ' οὐ τάρβησας προσεφθ' κορυθαίολος ἱεκτὼρ·
 πηλεΐδην, μὴ δὴ με γέπῃσι γε, νηπυτίαν ἴσως,
 ἱελαπείδειδ' ἐπιδόξασθαι· ἐπεὶ σαφὰ ἰοῖδα καὶ αἶψα
 ἡμῶν κερτομίας ἡδ' αἰσὺλα μυθήσασθαι.
 435
 ἰοῖδα δ', ὅτι σύ μιν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρων.
 ἀλλ' ἦτοι μιν ταῖτα θεῶν ἐν γούνασι κείται,
 αἱ κε σε χεῖροτέρος περ εἰν ἀπὸ θυμῶν ἱελαπείδαι,
 δόρυ βάλλον· ἐπεὶ καὶ ἐμὸν βέλος ἰοκὺ παροίθην.
 ἦ ρα, καὶ ἀνεπαλὼν προΐημι δόρυ, καὶ τογ' ἀθῆναι
 πνοῇ ἀχιλλεύς παλιν ἐτραπὲ κύνδαλιμόιο,
 440
 ἱεκα μάλα πρὸς χεῖρας· τὸ δ' ἀπὸς ἱεκαβ' ἐκτορὰ διόν,
 αἶψα δὲ προπαροίθην πόδας πέσιν· αἶψα ἀχιλλεύς
 ἐν μακρῶς ἐπορεύσε, κατακταμέναι μένειναισιν,
 σμερδαλέα ἱεκαχῶν· τὸν δ' ἐκστάρπακσεν ἀπολλων
 445
 ῥεῖα μάλ', ἴσως θεός, ἐκαλυπτο δ' ἀρ' ἦεν πολλῇ.
 τρεῖς μὲν ἐπειτ' ἐπορεύσε ποδάρκης διῆος ἀχιλλεύς
 446
 ἐν χεὶρσι χαλκῶν, τρεῖς δ' ἦεν ἐτυπτο βαθυῖαν·
 448
 ἰδὼν δ' ἰοκλήσας ἱεκα πτεροεντα προσῆΐδα·
 450
 ἐκς αἶψα νῦν ἐφυγες θάνατον, κύν· ἦ τε τοὶ ἀνχί
 ἦλθε κακόν, νῦν αἶψα σ' ἐρύσσοι φοῖβος ἀπολλων.
 452
 ἦ θῆν σ' ἐκτανύω γε καὶ ἰστέρον ἀντιβόλησας,
 εἰ ποῖο τις καὶ ἐμοίγε θεῶν ἐπιταρροδός ἐστιν·
 ἴδω δ' ἀλλὰ τρῶν ἐπίσσομαι, τὸν κε κίχην.
 ἴσως ἱεκαχῶν, δρῶν· οὐτα κατ' ἀχλὺν μέσσω ἀκοντὶ· 455

ηριπε δε προκαροίθε ποδῶν· το δε τον μεν εἶδεν, 7
 δημοτοχον δε φιλητοριδην ἦν τε μεγαλ τε
 κατ γονυ δορῖ βαλων ηρυκακε· τον μεν επεिता
 ουταδων χσιφει μεγαλῷ, εκσαινυτο θυμῶν.
 αἴταρ το λαφογονον και δαρδανον, τῷε βιαντος, 480
 αμφω εφορμηθεν, εκς ἱππων ὥστε χαμαδσε,
 τον μεν δορῖ βαλων, τον δε σχεδον αφορ τυπτσας.
 τροφα δ αλαστοριδην· το μεν αντιος ηλυθε, γουφον,
 ει πως τσο πεφιδοιτο, λαβων, και δσαφον αφειη,
 μηδε κατακτῆσειεν, τομηλικην ελεησας· 485
 νηπιος! ουδε το φοιδε', το ου πειθσεσθαι εμελλεν.
 ου γαρ τι γλυκυθυμος ανηρ ἦν, ουδ αγανοφρων,
 αλλα μαλα μεμαφως· το μεν ταπτετο χειρσι γουφον,
 ἱτουμενος λισσεσθ', ο δε φασγανῷ ουτα καθ' ηπαρ·
 εκ δε τοι τηπαρ ολισθεν, αταρ μελαν ταιμα κατ' αἴτω 470
 κολπον ενεπλησεν, τον δε σκοτος οσσ' εκλυπτσεν,
 θυμῶφ δεφομενον· το δε μουλιον ουτα παραστας
 δορῖ κατ' οφας· ταφαρ δε δι' οφatos ηλθ' ἑτεροφo
 αιχημη χαλπειη· το δ' αγῆνορος τῷον τεχκλον
 μεσσην κατ κεφαλην χσιφει ηλασε κωπήεντι· 475
 παν δ' τυπερμασθη χσιφος ταιματι· τον δε κατ' οσσε
 ελαβε πορφυρεος θανατος και μοιρα κραταιη.
 δευκαλιφῶνα δ' επειθ', ινα τε γσυντεχοντι τενοντες
 ανκῶνος, τῇ τον γε φιλης δια χειρος επειεν
 αιχημῇ χαλκειῇ· το δε μιν μενε χειρα βαρυνθεις, 480
 προσθ' ἱορων θανατον· το δε φασγανῷ αφχενα θῆνας
 τηλ' αἴτῃ πηληκι κερη βαλε, μυτελος αἴτε
 σφονδυλιων εκπαλθ'. ο δ' επι χθον' εκειτο τανυσθεν.
 αἴταρ το βη ρ' ιμεναι μετ' αμυμωνα πειροφ' ἱων,
 ριγμων, τος εκ θρεβικης εριβῶλακος ηηλουθεν· 485
 τον βαλε μεσσον ακοντι, παγη δ' εν νηυι χαλκος·
 ηριπε δ' εκς τοχεων· το δ' αρεβιθαφον θεραποντα,
 απς ἱπποφς στρεφσαντα, μεταφρενον τοκσυι δορῖ
 νυκσ', απο δ' ταρματος ὥσθ· εκυκῆθησαν δε τοι ἱπποι.
 τως δ' αναμαιμαφει βαθυ' ανκεα θεσπιδαφες πυρ 490
 ορεος αδσαλεοφ, βαθυια δε καφεται τυλφη,
 παντῇ τε κλονεων ανεμος φλογα γελφυφαι·
 τως τογε παντῇ θυνε συν ενχει, δαιμονι φεισφες,
 κτεινομενοφς εφεπων, εφε δ' ταιματι γνια μελαινα.
 τως δ' τοτε τις δσσυγοσῇ βοφας αρσενας ευρυμετωφς, 495
 τριβεμεναι κρι λεφον τευκτιμενῇ εν αλοφῇ,
 εριμφα τε λεπτ' εγεναντο βοφων τυπο ποδσ' εριμῶκων·
 τως τυκ' αχιλλεφος μεγαθυμῶφ μωνυχες ἱπποι
 στειβον τομοο νεκρας τε και ασπιδας· ταιματι δ' αγφων
 νερθεν ταπων πεπαλακτο, και αντυγες ται περι δαφρον, 500
 τας αρ' αφ' εππειων τοπλεων ραθαμινγες εβαλλον,

ταί τ' ἀπ' ἐπισῶτρων· το δὲ τίτετο κυδὼς ἱερσάσαι
πληγίδης, λυθρῷ δ' ἐπαλασσετο χεῖρας ἀαπτοῖς. 7

ἀλλ' ὅτε δὴ πορὸν ἴκσαν τεύρεος ποταμοῖο
χσανθοῖο δινέοντος, τὸν ἀθανάτος τέκετο δσείς,
εὐθα διατμήγαντος, τοῖς μὲν πιδιονδ' ἐδιῶκεν
πρὸς πόλιν, ἤηπερ ἀχαιοὶ αὐτοδσομεναι φοβέοντο
ἱηματι τῷ προτερῷ, τοῖ' ἐμαινέτο φαιδιμος ἱεκτωρ· 5

τῇ ῥ' οἷγε προχέοντο πεφυδσοτες· ἦερα δ' ἱηρη
πιτναί προσθε βαθυίαν, ἐρυκεμεν· ἱημισυες δὲ
ἐς ποταμὸν ἑλθέοντο βαθυρόφον, ἀργυροδινῇ·
ἐν δ' ἐπείον μεγαλῷ παταγῷ· βραχε δ' αἶπα ἐφεθρα,
τοχθαὶ δ' ἀμφὶ περὶ μεγ' εἶδαχον· τοὶ δ' ἀλαλητῷ
ἐνθαφον εὐθα καὶ εὐθα, ἑλίσσομεναι κατὰ δινας. 10

ἴως δ' ἰοῖτο ῥίπης πυρός ἀκρίδες ἀερεθόνται
φρυγεμεναι ποταμόνδε, το δὲ φλέγει ἀκαμάτων πυρ
ορμενὸν ἐκσαιφνης, ταὶ δὲ πτώσσοντι καθ' υἱδωρ·
ἴως τυκ' ἀχιλλέος χσανθοῖο βαθυδινέοντος 15

πλήτο ροφὸς κελαδων ἐπιμυγς ἱεπκων τε καὶ ἀνδρων.
ἀτταρ το δίδογνης δορυ μὲν λῖπεν ἀττοῖ' ἐφ' οἰχθῇ,
κεκλιμενον μυρικῇσιν· το δ' ἐσθορε, δαίμονι ἑίστος,
φασγανὸν οἷον ἱεχων, καίκα δὲ φρεσ' ἐμῆδετο ἑεργα·
τυπτε δ' ἐπιστροφαδῇν· των δὲ στονος ᾠρνυτ' ἀεϊκής 20

ἀτορι θειομενων, ἐρυθαίνετο δ' ἱαιματι ἱυδωρ.
ἴως δ' τυπο δελφίνος μεγακητεος ἱεχθες ἀλλοι
φρυγοντες πιμπλάντι μυχοῖς λιμενος τεύτορμος,
δεδδιότες· μαλα γὰρ τε κατεσθίει, τὸν κε λαβήτιν·
ἴως τρῶες ποταμοῖο κατὰ ὀδδονοῖο ρεφεθρα 25

πτῶσσαν τυπο κρημνός· το δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐνταίρων,
δσάφοις ἐκ ποταμοῖο θυώδεκ' ἐλεγσατο κοῖρας,
ποινην πατροκλοῖο μνοιτιαδαῖο θανόντος·
τοῖς ἐκσῆγε θυραδσε τεθῆποτας, ἡῶτε νεβροῖς,
δῆσε δ' οπισσῷ χεῖρας τεύτομήτοισιν ἱιμαντσίιν, 30
τοῖς ἀττοι φορεσσκον ἐπὶ στρεφτοῖσι χιτῶσιν·
δῶκε δ' ἑταίροισιν καταγεεν κοίλας ἐπὶ νάσας·
ἀτταρ τογ' ἀπς ἐποροῖσε, δαδιδσομεναι μανεαινων.

ἐνθ' οὕτῳ πριαμοῖο συνῆντετο δαρδανίδαῖο,
ἐκ ποταμοῖο φρυγοντι, λυκαῖονι· τὸν ρα ποτ' αἶτος 35
ῆγε, λαβων ἐκ πατρος ἀλοῖης οὐκ ἐβελοντα,
ἐννυχίος προμολων· το δ' ἐρίνεον ἱοκσυῖ χαλκῷ
ταμνε, νεφός ορπηκας, ἱν' ἱαρματος ἀντυγες ἐιν·
τῷ δ' ἀρ' αἰφίσταν κακὸν ἡλυθε δίος ἀχιλλέος·
καὶ τότε μὲν μιν λῆμων τεύκτιμενην ἐπερασσεν, 40
νάσιν. αγων· ἀταρ οὗτος ἱησανος ᾠνον ἐδῶκεν,
καίθεν δὲ χεῖρας μιν ἐλυῖσατο, πολλὰ δ' ἐδῶκεν,
ἱμβριος ἡετίφω, πεμπσεν δ' ἐς δίαν ἀρισβην·
ἐνθεν τυπεκπροφυγων, πατρεῖον ἱεκετο δῶμα.

ἑνδεκά δ' ἱήματα θυμὸν ἑτερπεῖθ' εἴοισι φιλαίσιν, 45
 ἔλθων ἐκ λημνῶφο· δυωδεκατῇ δέ μιν αἴτις
 χερσὶν ἀχιλλεύος θεὸς ἐβόων, ἵος μιν ἐμείλλεν
 πεμπόμεν ἐν αἶδαφο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νεεσθαι.
 τὸν δ' ἴως ὦν ἐνόησε ποδάρκης διῖος ἀχιλλεύς
 γυμνὸν ἀτερ κορυθὸς τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἐνχος, 50
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ παντὰ χαμαὶ βάλ'· εἵπειρα γὰρ ἱδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, καμάτων δ' ἵππο γόνφατ' ἐδάμνα·
 οἰθήσαντες δ' ἀρ' εἴεσκε πρὸς τὸν μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ ποκοὶ! ἡ μέγα θαῦμα τοδ' ὀφθαλμοῖσιν ἱερῶμαι·
 ἡ μάλα δὴ τρώες μεγαλήτορες, ἵος περ ἐπεφνον, 55
 αἴτις ἀναστήσονται ἵππο δόσφορ ἤερεντος·
 τοῖον δὴ καὶ τοδ' ἦλθε, φύγων ἵππο νηλεὲς ἱήμαρ,
 λημνὸν ἐς ἀγαθὴν πεπερῆμενος· οὐδὲ μιν ἐσχεν
 πόντος ἱάλλος πόλιν, ἵος πολλ' ἀτεκόντας ἐρυκεί.
 ἀλλ' ἀγε δὴ καὶ δόρυς ἀκωκῆς ἱήμετεροφ 60
 γευσεται, ἵοφρα εἶδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἦδε δάειω,
 ἡ ἀρ' ἱομῶς καὶ κείθεν ἐλευθόσεται, ἡ μιν ἐρυκσεί
 γῆ φυβιδόσας, ἱήτε κατὰ κρατερόν περ' ἐρυκεί.
 ἴως ἱορμαίνε μενών· το δὲ τοι σῆδος ἦλθε τεθῆπας,
 γόνφων ἱαπτοσάσθαι μεμαῶς· περὶ δ' ἠθέλε θυμῷ 65
 ἐκφυγεῖν θάνατον τε κακὸν καὶ κῆρα μελαιναύ.
 ἦτοι το μὲν δόρυ μακρόν ἀνεσχετο διῖος ἀχιλλεύς,
 οὐταμεναι μεμαῶς· το δ' ἱππεδράμε καὶ λαβε γόνφων,
 κυπτοσάντ' ἐνχειῇ δ' ἀρ' ἱππερ νωτοφ' ἐν γατῇ
 ἐσθῆ, ἱήμενῃ χροὸς ἱαδμεναι ἀνδρομοσφ. 70
 αἴταρ το τῇ ἱετερῇ μὲν ἱελων ἐλίσσετο γόνφων,
 τῇ δ' ἱετερῇ ἔχεν ἐνχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίτεεν·
 γονφομαι σ', ἀχιλεφ'· σὺ δὲ μ' αἰδέο, καὶ μ' ἐλεήσον· 74
 ἀντι τοι ἡμ' ἱκετάφο, διότρεφες, αἰδοῖοφο. 75
 παρ γὰρ σοὶ πρῶτῳ πάσαμην δῆμητερος ἀκτὴν,
 ἱήματι τῷ, ἵατε μ' ἱελλες ἱεῦκτιμενῇ ἐν ἀλοφῇ,
 καὶ μ' ἐπερασσας, ἀνευθεν ἀγὼν πατέρος τε, φίλων τε,
 λημνὸν ἐς ἀγαθὴν· ἱεκατονβοφίον δὲ τοι ἦλφον.
 νῦν δ' ἐλυμην, τρεῖς τόσα πορῶν· ἦως δὲ μοι ἐστὶν 80
 ἱήδε δυωδεκατῇ, ἵοτ' ἐς εἰλφίον ἡλῆλουθα,
 πολλὰ παθὼν· νῦν ἀφ' με τετῆσ' ἐν χερσὶν ἐθῆκεν
 μοιρ' ὀλοφῇ· μελλῶ ποφ' ἀπεχθεσθαι διῖ πατρι,
 ἵος με σοὶ αἴτις ἐδῶκε· μινυνθαδὶον δὲ με μήτηρ
 γῆνατο λαφοβῆ, θυγατὴρ ἀλταφὸ γέροντος, 85
 ἀλταφὸ, ἵος λελεγεσὶ φιλοπτολεμοῖσι θανάσσει,
 πῆδασον αἰπῆεντσαν ἔχων ἐπὶ σατνιοσντι.
 τοο δ' ἐχε θυγατέρα πριαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἀλλὰς·
 τῆσδε δυῶ γενομεσθα, σὺ δ' ἀμφῶ δειροτομησῖς·
 ἦτοι τὸν πρῶτοισι μετὰ πρυλίσσ' ἐδάμασσας, 90
 ἀντίθεον πολυδῶρον, ἐπεὶ βάλες ἱοκσυῖ δόρυφ·

ἦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἐσσεταί· οὐ γὰρ οἶδω·
 σῆς χειρὸς φευγεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπελάσσει γῆ δαίμων.
 ἀλλο δὲ τοι ἔρρω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλέο σῆσιν·
 μὴ με κτείνῃ, ἐπεὶ οὐχ ὁμογαστρίος ἱεκτορὸς ἦμαι,
 ἵος τοι ἱεταίρον ἐπεφνεν ἐνθάδε τε, κρατερόν τε.

95

ἴσως ἀρα μιν πρίαμοιο προσῆυθε φαίδιμος ἴσιος,
 λίσσομενος ἔεπεςιν· το δ' ἀμειλίκτον ἱοπ' ἀποφασιν·
 νῆπιε! μὴ μοι ἀποινα πιφάσκειο, μῆδ' ἀγορεύε·
 πρὶν μὲν γὰρ πατροκλὸν ἐφείπεμεν αἰσίμον ἡμάρ,
 τοφρα τι μοι πεφιδεσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 τρώων, καὶ πολλοὺς δσαφοὺς ἔτελον, ἡδ' ἐπερασσά·
 νῦν δ' οὐκ εἰσθ', ὅστις θάνατον φυγοί, τὸν κα θεὸς γῆ
 φίλτιοιο προκαροῖθεν ἐμῆσ' ἐν χερσὶ βαλῆτιν,
 καὶ πάντων τρώων, περὶ δ' αἶ πρίαμοιο γῆ παιδαν.
 ἀλλὰ, φίλος, θανέ και σὺ· τῇ ολοφυρεαι ἰότως;
 καὶ θανέ πατροκλός, ἵοσπερ σέφο πολλὸν ἀμεινών.
 οὐχ ὁραεῖς, ἴσιος και ἐγώ, καλὸς τε, μέγας τε;
 πατὴρ δ' ἡμ' ἀγαθός, θεὰ δὲ μ' ἐγγύατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπὶ τοι και ἐμοὶ θάνατος και μοῖρα κραταίη.

100

105

110

ἴσως φάτο· τοῦ δ' αὖτις λυτο γούνατα και φίλον ἦτορ.
 εὐχὴς μὲν ῥ' ἀπείτηκεν, το δ' ἔδδοτο χεῖρε πετασσάνσ
 ἀμφοτέρας· ἀχιλεὺς δὲ ἔρυσσάμενος χριφὸς ἱοκίῳ
 τυπτεται κατὰ κλεῖδα παρ' ἀλχένα· πᾶν δὲ τοι εἰσθῶ
 δὺ χριφὸς ἀμφηνέες· το δ' ἀρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κείτο ταβένσ· ἐκ δ' ἱαίμα μέλαν ῥέει, δευε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν πόδος, ἔθηκε φερεσθαι,
 και τοι ἐπευχόμενος ἔεπεα πτερόεντ'· ἀγορεύε·

114

115

120

ἐνταῖθοι νῦν καί σο μεθ' ἰχθυοῖσιν, τοι σ' ὠτίλειης
 ἱαίμ' ἀπολιχμήσονται, ἀκῆδεσ· οὐδὲ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λαιεσσι γῆσεται· ἀλλὰ καμάνδρος
 τοῖσι δινέειν εἰσθῶ ἱαλὸς εὐρυὰ κολπὸν.
 θρῶσκειν τις κατὰ κύμα μέλαιναν φρήχ' ὑπαλυσσεῖ
 ἱχθύς, ἵος κα φαγητὶ λυκαφόνος ἀργετὰ δῆμον.

125

127

ἴσως ἀρ' εἶπε· ποταμός δ' ἐχολῶσατο κεαροθὶ μαλλόν·
 ἱορμήνεν δ' ἀνα θυμὸν, ἱοκῶς παύσειε πονέο
 δίφον ἀχιλλεύα, τρώεσι δὲ λαιγὸν ἀλαλκοί.
 τοφρα δὲ πηλεὶός ἴσιος, ἱεχων δολιχοσκίον εὐχὴς,
 ἀστεροπαῖῳ ἐφάτο, κατακταμέναι μενεαίνων,
 ἱοῖσι πηλεγονός· τὸν δ' ἀγσίος εὐρυρεῖθερος·
 γῆνατο, και περιβοῖα, ἀκείσσαντο θυγατρὸν
 πρὸς βυτάτη· τῇ γὰρ ῥ' ἐμῇ ποταμός βαθυδίνης.
 τῷ ῥ' ἀχιλεὺς ἐποράσεν· το δ' ἀκτίος ἐκ ποταμοῖο
 ἐστῇ, ἱεχων δύο δορθε· μένος δὲ τοι ἐν φρεσ' ἐθήκει·
 χσάνθες, ἐπεὶ κεχολῶτο δαί κταμένων αἰδότην,
 τῆς ἀχιλεὺς ἐδαΐδσε κατὰ ῥοφόν, οὐδ' ἐλεαίρεν.
 τοι δ' ἴοτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἱόντες,

136

140

145

Ηομ.

2 H

τον προτερος προσεφωτο ποδαρκης διος ἀχιλλεύς·
 τις, ποθεν εσσι' ἀνδρῶν, τος μοι τλῆς ἀντίως ελθεῖν;
 δυστήνων δὲ τέ παῖδες ἐμῷ μνησὶ ἀντίαοντιν. 150
 τον ὃ' αἴ' πηλεγονος προσεφώνεε φαιδῖμος υἱός·
 εἰμ' ἐκ παῖονις ἐριβόλοιο, τῆλοθ' εὐντοσης,
 παῖονας ἀνδρας ἀκων δολιχενχεας· τῆδε δὲ μοι νῦν 152
 ἦσας ἐνδεκατη, τοτ' ἐς φίλῖον ἡλῆλουθα·
 αἴταρ ἐμοὶ γενετὴ ἐκς ἀχαιοῖ' ευρυρέοντος,
 τος τίκε πηλεγονα κλυτον ἐνχεῖ· τον δὲ με φαντῖν 154
 γῆνασθαι· νῦν αἴτε μαχόμεθα, φαιδῖμ' ἀχιλλεύς,
 τως φατ' ἀπειλησας· το δ' ἀνέσχετο διος ἀχιλλεύς
 πηλιαδα μελῖην· το δ' ἑταμαρτῇ, δόρτασιν ἀμφὶς
 ἡρως ἀστεροπαῖος, ἐπαι περὶδεχσῖος ἦεν·
 καὶ ῥ' ἑτεροῦ μὲν δόρτι σακος βάλεν, οὐδὲ δια πρὸ
 ἑρῆγος σακὸς· χρυσὸς γὰρ ἐρυκακε, δῶρα θεοῖο· 165
 τῷ δ' ἑτεροῦ μὲν πῆχυν ἐπιγρῆβδην βάλε χεῖρας
 δεχσῖτερης, σσῦτα δ' ἑταῖμα κελαϊνέφες· τῆ δ' ὑπερ αἴτοιο
 γαῖῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιόμενῃ χρεος ἰαδσαι.
 δεῖτερος αἴτ' ἀχιλλεύς μελῖην ἰδυπτιῶνα
 ἀστεροπαῖῳ ἐθήκε, κατακταμέναι μενεαῖων· 170
 καὶ τοῖο μὲν ῥ' ἀπαμάρτεν· το δ' ὑπὸ στήλῃν βάλεν τοχθῆν,
 μισσοπαγες δ' αἶ' ἐθήκε καθ' ὀχθῆς μειλῖνον ἐνχος.
 πηλεφίδης δ', αἶορ τοκσῦ φερυσσάμενος παρὰ μῆροιο
 ἑαλτ' ἐπὶ τοῖς μεμαῖως· το δ' ἀρα μελῖην ἀχιλλεύς
 οὐ δυνατ' ἐκ κρήμνοιο φερυσσαι χεῖρι παχυῖ· 175
 τρις μὲν μὲν πελεμῖκος φερυσσασθαι μενεαῖων,
 τρις δὲ μεθῆκε βίῃ· το δὲ τετρατον, ἡθέλε θυμῷ
 ἑαυτοῖς ἐπιγρῆμπτσας δόρυ μειλῖνον αἰφαικιδάο,
 ἀλλὰ πρὶν ἀχιλλεύς σῆκεδον αἶορ θυμῷ ἀπῆλρα·
 γαστέρα γὰρ μὲν ἐτυπτε παρ' ὀμφαλον· ἐκ δ' ἀρα πάντῃσι 180
 χύντο χαμαὶ χολαδες· τον δὲ σκοτος οἶσ' ἐκαλυπτεν
 ἀσθμαῖνοντ'· ἀχιλλεύς δ' αἶ' ἐνὶ στήθεσιν ὀφείσας,
 τευχέα τ' ἐκσενάρικσε, καὶ εὐχομένος ἑτοος ἦνδρα·
 κείσ' ἑοτῶ· χαλεπόν τοι ἐρίσθενος κρονιῶντος
 παῖδσιν ἐρίσσειναι, ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι· 185
 φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῖο γενὸς ἐσμεναι ευρυρέωντος·
 αἴταρ ἐγὼ γενετὴν μέγαλοιο διος εὐχομαι εἶναι·
 τίκετ' μ' ἀνὴρ, πολλοῖσι φανασσων μυρμιδονέσσιν,
 πηλεὶς αἰφαικιδῆς· το δ' αἶ' αἰφαικὸς ἐκ διος ἦεν·
 τῷ κρείσσων μὲν δσείς ποταμῶν ἱαλμυρῆωντων· 190
 κρείσσων δ' αἴτε διος γενετὴ ποταμοῖο τετυχται,
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμὸς γέ παρα μέγας, εἰ δυνατὰ τί
 χραδόμεν· ἀλλ' οὐκ ἐστὶ δι' κρονιῶνι μαχεσθαι·
 τῷ οὐδὲ κρείων ἀχιλλεύς ἑίστοφαρίδσει,
 οὐδὲ βαθυρέταιο μέγα σθένος ὀκτανότοιο,
 ἐκς ἑοτῶ περ πάντες ποταμοὶ, καὶ πάντα θαλάσσα, 195

και παντσαι κρηναι, και φρεατα μακρα ναυοντων·
 αλλα και τως δεδωκε διος μεγαλα κερωνον,
 δδεινν τε βροντην, τοτ' ακ' ουρανοθεν σμαραγγητιν.
 η ρα, και εκ κρημνοφ' εφερυσσατο χαλκεον ενχος· 200
 τον δε κατ' αττοδ' ελειπεν, επει φιλον ητορ απηφρα,
 κειμενον εν παρειαυοισ', εδαινε δε μιν μελαν τυφλωρ
 τον μεν αρ' ενχελυς τε και ιιχθυες αμφ' επενοντο,
 δημον ερεπτομενοι επινεφριδιον κειροντες.
 αιταρ το βη ρ' ιμεναι μετα πασινας ιιπποκορυστας, 205
 τοι ρ' ετι παρ ποταμον πεφοβηατο δινεφεντα,
 τως φειδον τον αριστον ενι κρατερη τυσμινη
 χερσ' τυπο πηλεεδαφο και ατορι ριφι δαμιντα.
 ενθ' ηελε θερσιλοχον τε, μυδωνα τε, γαστυκυλον τε,
 μηησον τε, θρασιον τε, και αιινον, ηδ' οφειλεστην· 210
 και νυ κ' ετι πλεονας κτανε παιονας ωκος αχιλλεης,
 ει μη χωσαμενος προσεφη ποταμος βαθυδανης·
 ω αχιλεε, περι μεν κρατεις, περι δ' αισυλα ρειθεις· 212
 ανδρων· αιφει γαρ τοι αμυνωντιν θεοι αττοι. 214
 ει τοι τροφας εδωκε κρονου παις παντας ολεσσαί,
 εκς εμεθεν γ' ελασανς, πεδιον κατα μερμερα ρεδσε·
 πληθει γαρ δη μοι νεκων ερατεινα ρεεθρα,
 ουδε τι πη δυναμαι προχεσεν ροφον εις ιαλα διφαν,
 στεينوμενος νεκυεσι· συ δε κτεινεις αφιδηλως. 220
 αλλ' αγε δη και εδασον· αγη μ' ιεχει, ορχαμε λαφον.
 τον δ' ακαμειβομενος προσεφη ποδας ωκος αχιλλεης·
 εσται ταττα, παμανδρε διοτρεφες, τως συ κελεφεις·
 τροφας δ' ου πριν ληγσω τυπερφιαλως εναιριδσαν,
 πριν γελφσαι κατα ραστυ, και ιεκτορι πειρηθηναι· 225
 αντιβην, η κεν με δαμασσεται, η κεν εγω τον.
 τως γεσπων, τροφειν επεσσυτο, δαιμονι φεισφος, 227
 κρημνοφ' ακατικσανς· το δ' επεσσυτο, τοιδματι θυφων· 234
 παντα δ' ορινε ρεεθρα κυκωμενος· ωθσε δε νεκρος 235
 πολλοις, τοι ρα κατ' αττον ιαλις εσαν, τοις κταν' αχιλλεης·
 τοις εκβαλλε θυραδσε, μεμυκεως ηυτε ταυρας,
 χερσινδε· δσαφοις δ' εσαω κατα καλα ρεεθρα,
 κρυπτων εν διησι βαθυησιν μεγαλησιν
 δδεινον δ' αμφ' αχιλεφα κυκωμενον ιιστατο κυφμα, 240
 ωθσε δ' εν σακει τιπτων ροφος, ουδε ποδισιν
 ηδ' στηρικασθαι· το δε πτελεην ηελε χερσιν
 τευφυεα, μεγαλην· ιη δ' εκ φριδσαν ερικαντσα
 κρημνον ιαπαντα διαωθεν, επεσχε δε καλα ρεεθρα
 οδοισιν πυκινοισι· γεφυριωσεν δε μιν αττον, 245
 εισω παντοσ' ερικωντο· το δ' αρ' εκ λιμνης ανορεφσανς,
 ηλκσαν πεδιοφο ποσι κραιπνοισι πετεσθαι,
 δδειδσανς· ουδ' ετ' εληγε μεγας θεος, ωρτο δ' επ' αττον
 ακροκειλαινωσεν, ινα μιν παρσειε ποτοφο. 249

πηλεΐδης δ' ἀπεροΐσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δάφνης ἐρεθῆ, 251
 αἰετοῖς τοιμαῖ' ἔχων μελανός, τοῖο θηρεύτηρος, 4
 ὅς θ' αἶμα καρτίστος τε καὶ ὤπιστος πέτεται
 τῶν βέλτερος ἦν ἴκον· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκός
 σμερδαλέον κονάβιδεν· τυκαιθα δὲ τοῖο λίφασθαι 255
 φεῦγ', ὅ δ' ὀπίσθι ρέων ἔπετο μεγαλῶ οὐρμασθῆ.
 ὥς δ' ἴοτ' ἀνὴρ ἰοχετῆγος ἀπὸ κρήνης μελανὸν ὕδρω
 ἀν' φυτὰ καὶ κηφόις ὑδάτος ῥοφὸν ἰηγεμονεΐῃ,
 χερσὶ μακέλλαν ἔχων, ἱαμαρῆς δ' ἐκς ἑχμάτα βαλλών· 260
 τοῦ μιν τε προρέοντος, τυπο πσηφίδες ἱαπαντῶσαι
 ὀχλεούνται, τὸ δὲ τ' ὤκα κατειβομενὸν κελαρυδῶσι
 χῶρ' ἐνὶ προΐαλει, φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἀγῶντα·
 ὥς αἶψαι ἀχιλλεὺς ἐκίχησάτο κυψίμα ῥοφῶ,
 καὶ λαιπήνην ἔοντα· θεοὶ δὲ τε φερτεροὶ ἀνδρῶν. 265
 ἴσακι δ' ἱερμῆσει ποδαρκῆς δίφος ἀχιλλεὺς
 στήναι ἐναντιβίον, καὶ γινώμεναι, εἰ μιν ἱαπαντες
 ἀθάνατοι φοβεόντι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχοντιν,
 ἴσακι μιν μέγα κυψίμα διΐπτερος ποταμοῖο
 πλάσ' ὤμοις καθυπερβαν· ὅ δ' ὑπὸ σσοσε ποδσιν ἐπῆδα, 270
 θυμῷ ἀνιγασσών· ποταμὸς δ' ὑπο γούφατ' ἑδάμνα
 λαβρός, τυκαιθα ρέων, κονίην δ' ὑπερεπτε ποδοῖν·
 πηλεΐδης δ' ὤμαργσε, εἶδον εἰς οὐρανὸν εὐρὺν·
 δσεῖ πατερ, ὥς οὐτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπεσθη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι! ἐπεὶ τα δὲ καὶ τι παθοίμι. 274
 ὥς μ' ὄφελ' ἔκτωρ κτῆναι, ὅς ἐνθαδὲ γ' ἐτραφ' ἀριστός! 279
 τῶ κ' ἀγαθὸν μιν ἐπεφν', ἀγαθὸς δὲ κεν ἐκσεναρῖσεν· 280
 νῦν δὲ με λαιγαλεῶ θανάτῳ ἐμμεμαρτο ἱαλῶναι,
 ἔρχθεντ' ἐν μεγαλῷ ποταμῷ, ὥς παιδὰ συφορβόν,
 ἴον ρα τ' ἐναίλος ἀποφεροῇ χειμῶνι περῶντα.
 ὥς φάτο· τῶ δὲ μαλ' ὤκα ποσειδάων καὶ ἀθήνη 285
 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρῶν εἰείκλυν·
 χεὶρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπὶ θῶσαντο ἑκαστῶν· 286
 πηλεΐδης, μήτ' ἀρ' τι λίην τρεῖς, μήτι τι τάρβει· 288
 τοῖω γὰρ τοὶ νοεὶ θεῶν ἐπιταρροδῶ εἰμεν· 289
 ὥς οὐ τοὶ ποταμῷ γε δαμνημεναι αἰσιμον ἐστίν· 291
 ἀλλ' ἰδοὺ μιν ταχὺ λαφύσει, σὺ δὲ βεῖδσαι αἶψος. 292
 τῶ μιν ἀρ' ὥς ἑσποντε μετ' ἀθανάτοις ἀκαβήτην· 298
 αἶψα ἰὸ βῆ, μέγα γὰρ ρα θεῶν αὐτρυίνεν ἐφετμή,
 ἐς πέδιον· τὸ δὲ παν πλὴθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο· 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλά δαίει κταμένων αἰδῶν
 πλοφόν, καὶ νέκυες· τοῖο δ' ὑπὸ σσοσε γούφατ' ἐπῆδα
 πρὸς ῥοφὸν αἰσσοσόντος ἀν' ἴδον· οὐδὲ μιν ἐσχεν
 εὐρὺ ρέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἐνβαλ' ἀθήνη· 305
 οὐδὲ καμάνδρος ἐλθὼν ἔφον μένος, ἀλλ' ἐπὶ μάλλον
 χῶετο πηλεΐδῳ, κορύσσει δὲ κυψίμα ῥοφῶ,
 ὑπὸ σσοσ' ἀτρεομενός· σιμοεντι δ' ἐκεκλῶτ' ἀτρεσάν·

Φίλε κασιγνήτε, σθένος αέρος ἀμφότεροι περ
 σχώμεν, ἐπεὶ τάχα ἴασθαι μέγα πριαμένο Γανυπαῖος
 ἐκπερθεῖσι, τροφὸς δὲ κατὰ μέθον οὐ μνησθῆναι
 ἀλλ' ἐπαμύνη ταχίστα, καὶ ἐνπιπλήθῃ ρεῖθερα
 ὑψάτος ἐκ πηγῶν, πάντας δ' ὀρεθύονον ἐναΐλας·
 ἵστας δὲ μέγα κύμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὀρινε
 φιτρῶν καὶ λαφῶν, ἵνα παῖδομεν ἀγρίον ἄνδρα,
 ὅς δὴ νῦν κρατεῖται, μέμονεν δ' ἵσγε βεῖσθα θεοῖσιν.
 φημί γάρ οὔτε βίην χροῖσθησεμεν, οὔτε τι ῥυῖδος,
 οὔτε τὰ τευχέα καλὰ, τὰ ποῦ μάλα νεφθοὶ λιμνῆς
 κεισέθ' ὑπὸ ῥιλῆος κεκαλυμμένα· κατὰ δὲ μιν αἶτον
 ῥεῖλῦσθαι παμμάθοισιν, ἱαλὶς χερσὶν περιχέσας
 μύθριον, οὐδὲ τοι ὅσπερ ἐπιστήσονται ἀχαιοί
 ἀνλῆσαι· τοσσην τοι ἄσιν καθυπερθε καλυπτοσθαι.
 αἶτοιο τοι καὶ σῆμα τετευχέσται, οὐδὲ τι χρεῖω
 ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θαπτόντων ἀχαιοί.
 ἦ, καὶ ἐπὶ αἰχλῆ· κυκῶμενος, ὑπὸ σπασσὲ θυῶν,
 μορμυρῶν ἀφρῶν τε, καὶ ἱαίματι, καὶ πενυσιῖν.
 πορφύρεον δ' ἀρα κύμα διήκτερος ποταμοῦ
 ἵσταται· ἀειρομενόν, κατὰ δ' ἱαίρεα πηλεΐφῶνα.
 ἱερὴ δὲ μέγ' αἰυσε, περιδιδεῖσαντο· ἀχίλῃ,
 μὴ μιν ἀποφῆρσις μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
 αἶψα δ' ἱφαιστον προσεφῶνε· ἴεθον φίλον ἴμεν
 ὄρεο, κυλλοποδίον, ἐμὸν τέκος· ἄστα σθένος γὰρ
 χσάνθον ἀνέστηντα μαχῇ εἰσέσκομεν εἶναι·
 ἀλλ' ἐπαμύνη ταχίστα, πῖφασκεο δὲ φλόγα πολλήν·
 αἶταρ ἐγὼ δαΐφροιο καὶ ἀργεστάο νοτοῖο
 εἰσομαι ἐκς ἱαλῶθεν χαλεπὴν ὀρσόντσα θυέλλαν,
 ἣ κεν ἀπο τροφῶν κεφαλῆς καὶ τευχέα κῆαι,
 φλέγμα κακὸν φερόντσα· σὺ δὲ χσάνθοιο παρ' ἰοχθῆς
 δαυδρεα κατ', ἐν δ' αἶτον ἵτεται πυρὶ· μὴδὲ σε πανκάν
 μειλίχιοισι ῥεπεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρεΐῃ·
 μὴδὲ πρὶν γ' ἀποκατὲ τείον μένος, ἀλλ' ἰοπότ' ἀν' ἀθῆ
 φθηνγομ' ἐγὼ ἱελάχοντσα, τότε σχέμεν ἀκαμάτων πυρ.
 ἵως ἐφαθ'· ἡφαιστός δὲ τίτυσκετο θεσπιδάφες πυρ.
 πρὶντα μὲν ἐν πεδίῳ πυρ δάφτο, κατὰ δὲ νεκροῖς·
 πάν δ' ἐχσῆρᾶνθη πεδίον, σχετὸ δ' ἀγλαῖον ὑψῶρ.
 ἵως δ' ἰοτ' ὀπῶρεινος βορέης νεφέαρε· ἀλαφρὴν
 αἶψα χσῆραινῃ, χαιρεῖ δὲ μιν ἰοστὶς ῥεθεῖρῃ·
 ἵως ἐχσῆρᾶνθη πεδίον πάν, κατὰ δ' ἀρα νεκροῖς
 κῆεν, ἰο δ' ἐς ποταμὸν τρεπεσὶ φλόγα πανφαναοντσαν·
 καίοντο πτελεαί, καὶ ῥιταί, ἦδὲ μυρκαί,
 καίετο δὲ λῶτος τ', ἦδὲ θρυον, ἦδὲ κυκείρον,
 τὰ περὶ καλὰ ρεῖθερα ἱαλὶς ποταμῶ· ἐπεφυκέσθαι
 τειροῦντ' ἐνχέλους τε, καὶ ἱχθύες, τοι κατὰ δῖπας,
 τοι κατὰ καλὰ ρεῖθερα κυβίσταον ἐνθα καὶ ἐνθα,

- πνοῇ τειρομένοι πολυμήτιος ἡφαιστος.
 καί τοις ἵπποισι ποταμὸς ἴσκει· ἐκ τ' ἀνομαδῶν.
 ἡφαιστ'· οὐτις σοίγα θεῶν ὄνκατ' ἀντιφειδόμεν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοίγ' ἱππὶ πυρὶ φλεγέοντι μάχοιμην.
 λήγ' ἐρίδος· τρώας δὲ καὶ αἰτῖκα δίφω ἀχιλλεύς
 ἑσπεύς· ἐκσελάσσει· τί μοι ἐρίδος καὶ ἀρωγῆς;
 355
 φη πυρὶ καίμενος· ἀνα δ' ἐφλυῖε καλά ρεῖθερα.
 ἴως δὲ λεβῆς δσάει ἐνδόν, σπείγομενος πυρὶ πολλῷ,
 κνίσσῃ μελδόμενος ἱαπαλοτρεφούς σίφαλοφ,
 παντοθεν ἀνβολαδὴν, ἵππο δὲ χυλὰ κανκὰ καίται·
 ἴως τοφὸ καλά ρεῖθερα πυρὶ φλεγέτ', ἐδσέει δ' ἱππῶν.
 365
 οὐδ' ἐθέλε προρῖσεν, ἀλλ' ἱσχετ'· αἶσιρε δ' αὐτομῇ,
 ἡφαιστοςφὸ βίηφι πολυφρονος· αἶταρ τογ' ἡτρην,
 πολλὰ λίσσομενος, ἴσκει πτερωντα προσηῖδα·
 ἡτρη, τίπτε σος ἵμωσ ἐμὸν ροφὸν ἐχράφε κήδεον
 ἐκς ἀλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τοσόν αιτίος ἤμῃ,
 370
 τοσόν τοι ἀλλοι πάντες, τοσοι τρώεσιν ἀρωγοι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπάσσομαι, εἰ σὺ κελείεις·
 παίσσθω δὲ καὶ ἱφτός· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τοδ' ομοομαι,
 μὴ ποτ' ἐπὶ τρώεσιν ἀλεκσῆσεν κακὸν ἡμάρ,
 μῆδ' ἱφτός· ἀν τρώη μαλερῷ πυρὶ πάντα δαίηται.
 375
 καίμενη, καίοντι δ' ἀρῖστοι ἵμεις ἀχαιῖων.
 αἶταρ ἐπεὶ τογ' ἀκαίσει θεὰ λείκωλενος ἡτρη,
 αἶτῖκ' ἀρ' ἡφαιστον προσεφώνε· ἴφον φίλον ἵμων·
 ἡφαιστε, σῆχο, τέκνον ἀγακλές· οὐ γὰρ ἴφωικαν
 ἀθανάτων θεῶν ἱππὶ βροτῶν ἱερεκα στυφελίδσεν.
 380
 ἴως ἐφάθ'· ἡφαιστος δὲ κατεσβεσε θεσπίδαίς πυρ·
 ἀπτοροφὸν δ' ἀρα κύμα κατεσσυτο καλά ρεῖθερα.
 αἶταρ ἐπεὶ χσανθὸς εἰδαμῇ μένος, τοι μὲν ἐπειτα
 παίσσασθην· ἡτρη γὰρ ἐρυκακεν. αἶταρ ἀχιλλεύς
 384
 τρώας ἱφωσ αἶτοφς τ' ὀλεκεν καὶ μωνυχας ἱπποφς.
 521
 ἴως δ' ἵφτε καπνὸς ἱων ἐκς οὐρανὸν εὐρον ἱκάνει.
 ἑσπεύς· αἶθομεναφ, θεῶν δὲ ἱε μῆνις ἀντήκει·
 πάντσι δ' ἐθήκε ποκον, πολλοίσι δὲ κῆδ' ἐφῆκεν·
 525
 ἴως ἀχιλλεύς τρώεσι ποκον καὶ κῆδ' ἐθήκεν.
 ἱεστῆκε δ' ἱφ γερων πριαμός· θείφ' ἐπὶ πυργῶν,
 ἐς δ' ἐνοσ' ἀχιλλεῖα πελωριον· αἶταρ ἱπ' αἶφω
 τρώες ἱαφαρ κλονέοντο πεφυδσότες, οὐδε τίς ἀλκῇ
 γίγνεθ'· οὐδ' οἰμωγσας ἀπο πυργῶν· ἐβανε χαμαῖσσι
 530
 ὀτρυνέων παρα τειχὸς ἀγακλειτοφς πυλαῶροφς·
 πεκταμένας ἐν χερσὶ πυλὰς ἱσχετ', εἰς ἱφ κελείει
 ἐλθόντι προτὶ ἑσπευ πεφυδσότες· ἡ γὰρ ἀχιλλεύς
 ἐγὼς ἱφδε κλονέων· νῦν οἶφω λοιγὸν ἐσσεσθαι·
 αἶταρ ἐπεὶ κ' ἐς τειχὸς ἀναπνέσωντιν ἱαλάντες,
 535
 αἶφτις ἐπ' ἀπς θεμῶναι στανῶδας πυκινῶς ἀραρυῖας·
 δέδδια γὰρ, μὴ ὀλοφὸς ἀνῆρ ἐς τειχὸς ἱαλῆται.

ἴσως εἶδ'· οἱ δ' ἀνίσταν τε πυλῆας, καὶ ἀπεδύσαντο χιτῶνας·
τοὶ δὲ πετάσθενται τευχέων φαῖες· αἴταρ ἀπολλῶν φ

αὐτίος ἐκσέβουρε, τρέψαν ἵνα λοῖγον ἀλαλκοί.

τοὶ δ' ἴθις πολλῶς καὶ τευχέος τυκτοῖο, 540

διποτῇ καρχάλλαι, κεκονυμένοι, ἐκ πεδίοιο

φεύγον· το δὲ σφεδάινει ἀπὸ ἐνχειῖ· λυσσα δὲ τοὶ κεαρ
αἶψιν τεχε κρατερῇ, μέναινε δὲ κυδὸς ταρσεύει.

εὐθα κεν τυκτοῖον τρέψῃν τέλειν ἵσιος ἀχαιῶν,

εἰ μὴ ἀπολλῶν φοῖβος ἀγῆνορα δίον ἀντήκεν, 545

φῶτ', ἀντήκερος ἴσιον, ἀμυῖμονα τε, κρατερον τε.

ἐν μὲν τοὶ κραδίῃ θάρσος βάλλε, παρ δὲ τοὶ αἶγες

ἔσση, τόπως θανάτοιο βαρυίας χεῖρας ἀλαλκοί,

φήγῳ κεκλιμένος· κεκαλυπτο δ' ἀρ' ἦρει πολλῇ.

αἴταρ τογ', ἴσως ἐνοήσεν ἀχιλλεῖα πτολεμοφθόν, 550

ἔσση, πολλὰ δὲ τοὶ κραδίῃ πορφύρε μέναι·

σχθήσανς δ' ἀρ' εἴεσπε πρὸς τὸν μεγαλήτορα θυμῷ·

ὦ μοι ἐγών, εἰ μὴ κεν τυκτο κρατερόν· ἀχιλλεῖος

φεύγων, τῇπερ τοὶ ἄλλοι αὐτοδοκίμοι φοβέονται,

ῥαιρησάι με καὶ ἴσως, καὶ ἀλκιῖδα δειροτομήσει· 555

εἰ δ' ἂν ἐγὼ τότ' οἱ μὲν τυκτοκλανεσθῶν εἴδω

πῆλειδῇ ἀχιλλεῖ, ποσσὶν δ' ἀπὸ τευχέος ἀλλῇ

φεύγων πρὸς πεδὶον ἑλθέειν, τόφρ' ἐν ἱκανμῇ

ἰδῆς τε κνημῆς, κατὰ τε ῥῶπῃ· ἴδω δὲ,

ἔσπεριος δ' ἂν ἐπειτα λείψαμενος ποταμοῖο, 560

ἱδρὸν ἀποκρυφθῆς, ποτὶ ἑλπίαν ἀποντοίμην.

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελεγσάτο θυμός;

μὴ μ' ἀκατεῖρομενον πολὺς πτόλινδε νοήσῃ,

καὶ μὲ μετατίκσανς μαρπτοσῇ· ταχυσσὶ ποδῶν

οὐκ ἐπ' ἐπειτ' ἐσεται θάνατον καὶ κῆρας ἀλυσσάει· 565

λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἐστ' ἀνθρώπων.

εἰ δὲ κεν τοὶ προπαρόντε πολὺς κατάναντιον εἴδω·

καὶ γὰρ θῆν τότ' οἱ τρώες χροῶς ἱεκοῦ χαικῶ,

ἐν δὲ μία ψυχή, θνήσκον δὲ ἵε φαντ' ἀνθρώποι. 570

ἴσως ἔσπων, ἀχιλλεῖα ἵαλεος μένει· ἐν δὲ τοὶ ἥτορ

ἀλκιμον ἱερμαίον πτολεμίδεσμεν ἠδὲ μαχεσθῶν.

ἤτε παρδαλὶς ἐπὶ βαθυῖς ἐκ χυλοχοῖο

ἀνδρὸς θηρεῖτ' ἑνάντιον, οὐδὲ τι θυμῶ

ταρβέει, οὐδὲ φοβέται, ἐπεὶ κεν ἱυλαγμὸν ἀκοῇ· 575

εἰπερ γὰρ φθαμένος μιν ἡ οὐτασῇ, ἡ βαλῇτιν,

ἀλλὰ τε καὶ περὶ δορὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει

κλῆς, πρὶν γ' ἡ γονυβλήμεναι, ἡ δαμῆναι·

ἴσως ἀντήκερος ἴσιος ἀγαθοῖο, δίος ἀγῆνορα,

οὐκ ἐθέλειν φεύγειν, πρὶν παρῆσται· ἀχιλλεῖος. 580

ἀλλ' τογ' ἀρ' ἀσπίδα μὲν προσθ' ἐσχετο πάντες ἱεκοῖν,

ἐνχειῇ δ' αἴτοιο τέτυκτο, καὶ μὲν αἰσώτεον

ἡ δὲ καὶ μελὶ τέλειος ἐν φρεσὶ, φαιδρὶ ἀχιλλεῖ,

ἱημαῖι τῷδε πολὺν πέρθεσεν τροφὸν ἀγρωχῶν· Φ
 νηπυτὶ! ἡ τ' ἐστὶ πολλὰ τετευχσεται ἀλγέ· ἐπ' αὐτῇ· 585
 ἐν γὰρ τοὶ πολὺς τε καὶ ἀλκιμοὶ ἀνέρες εἰσιν. 586
 ἦ ρα, καὶ ἰοκύν ἀκοντα βαρυίης χειρὸς ἀφῆκεν· 590
 καὶ ρ' ἐβάλε κνήμην ὑπο γονάτος, οὐδ' ἀπαμαρτεν·
 ἀμφὶ δὲ μιν κνήμῃς νεοτευχτοφὸ κασσιτεροφὸ
 σμερδαλέον κονάβησε· καλὴν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὀρέσεν
 βλήμενον, οὐδ' ἐπερῆσε· θεοὸ δ' ἤρκεκε δῶρα.
 πηλεΐδης δ' ἱερμῆσάτ' ἀγῆνορος ἀντιθεοφὸ 595
 δειφτερός· οὐδ' ἐτ' ἐβῆσεν ἀπολλων κυδὸς ἱερεσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐκστάρπακσ', ἐκαλυπτοσ' δ' ἀρ' ἦρι πολλῇ,
 ἱησυχίον δ' ἀρα μιν πολεμοφ' ἐκπεμπε νεοσθαι.
 αἶταρ τὸ πηλεΐδῳ δολῶ ἀποτέργαβε λαφύ·
 αἶτῳ γὰρ ἱεκαφεργός, ἀγῆνορι πάντα ἱεφοικας, 600
 εἴσῃ προσθε ποδῶν, τὸ δ' ἐπεσσυτο ποδσὶ διῶκεν.
 ἱεφός τὸ τὸν πεδίοφ διῶκετο πυφροφοροφ,ο
 τρεπσας παρ ποταμὸν βαθυδινεφεντα καμανδρον,
 τυτθὸν τυπεκπροθεφοντα· δολῶ δ' ἀρ' ἐβελγεν ἀπολλων,
 ἱως αἶφει ἱελποίτο κίχησεσθαι ποσ' ἱεφοισιν· 605
 τοφρ' ἀλλοὶ τροφες πεφοβημενοι ἤλθον ἱεμιλφῶ
 ἀσπασιοὶ προτι ἱαστυ· πολὺς δ' ἐνκλήτο ἱαλεντων.
 οὐδ' ἀρα τοὶ γ' ἐτλῶν πολίος καὶ τειχεος ἐκτος
 μῆναι ἐτ' ἀλληλοφς, καὶ γινῶμεναι, ἱος τε πεφουγοι,
 ἱος τ' εἶαν· ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσεχύντο. 610
 ἱως τοὶ μὲν κατὰ ἱαστυ πεφιδσοτες, ἡὔτε νεβροὶ, X
 ἱδρο' ἀπεσσυφχοντ', ἐπίφον τ', ἀκειοντο τε διπσαν,
 κακλήμενοι καλῆσιν ἐκαλκσεσιν· αἶταρ ἀχαιοὶ
 τειχεος ἀσπὸν ἱσαν, σάκε' ὤμοισι κλῖναντες.
 ἱεκτορα δ' αἶτοφ μῆναι ὀλοφ μοιρ' ἐπέδῃσαν 5
 ἱιλιφὸφ προπαροίθε, πυλαφων τε σκαίαιφον.
 αἶταρ πηλεΐδῳ προσῆφδα· φοίβος ἀπολλων
 τίπτε με, πηλεφός ἱμε, ποσιν τάχυσιν διῶκεις,
 αἶτος θυῆτος εἰων θεον ἀνβροτον; οὐδε νυ πῶ με
 ἐγνώς, ἱως θεός ἦμι, συ δ' ἀσπερχες μενειαινεις. 10
 τὸν δὲ μεγ' ὀχῆσας προσεφῃ ποδας ὤκως ἀχιλλείφ· 14
 ἐβλαπτοσας μ', ἱεκαφεργε, θεων ὀλοφατατε παντων, 15
 ἐνθαδε νῦν τρεπσας ἀπὸ τειχεος· ἡ κ' ἐστὶ πολλοὶ
 γαιων ὀδακς ἱελλον, πρὶν ἱιλιφὸν εἰσαφικεσθαι.
 νῦν δ' ἐμε μὲν μεγα κυδὸς ἀφελλεο, τοφς δ' ἐσαῶσας
 ρεφιδίως, ἐπεὶ οὐτι τίσιν γ' ἐδδαιδσας ἐπίσσω·
 ἡ σ' ἀν τίσαιμην, εἰ μοὶ δύναμις γε παρειη. 20
 ἱως ἱεσπων, προτι ἱαστυ μεγα φρονεων ἐβεβηκεσιν,
 σφεσάμενος, ἱωσθ' ἱππας ἀφελλοφορος γσυν ἱεχεσσιν,
 ἱος ρα τὲ ρεφα θεφῆτι τίταινομενος πεδίοφ·
 ἱως ἀχιλεις λαιπσηρα ποδας καὶ γονάτ' ἐνωμα.
 τὸν δ' ἱο γερων πρῆμος πρῶτος ἱιδεν ἐφθαλμοισιν, 25

πανφαινονθ', ὥστ' ἀστὲρ, ἐπεσσυμενον πεδίοιο, X
 ἶος ρα τ' ὀπώρας εἰτιν· ἀριδσηλοὶ δὲ τοὶ ἀγῶναι
 φαινονται πολλοῖσι μετ' ἀστρεσὶ νυκτὸς ἀμολγῶν·
 ἴον τε κύν' ὠαρίωνος ἐπικλήσιν καλεοντιν·
 λαμπροτάτος μιν τογ' ἐστὶ, κακὸν δὲ τὸ σῆμα τετυχται, 30
 καὶ τὸ φέρει πολλὸν πυρετὸν δδελιοῖσι βροτοῖσιν·
 ἴως τοιο χαλκὸς ἐλαμπε περὶ στήθεσσι θεϊόντος.
 ὦμωγσεν δ' ἰο γερῶν, κεφαλὴν δ' ἰογ' ἐκοπτσατο χερσιν,
 ἵπποσ' ἀνασχομενος, μετὰ δ' οἰμωγσας ἐγεγωνεν,
 λισσομενος φίλον ἱσιον· ἰο δὲ προπαροῖθε πυλάων 35
 ἱεστήκεεν, ἀμῶτον μεμαῶς ἀχιλεῖ μαχεσθαι·
 τὸν δ' ἰο γερῶν ἐλεείνα προσῆυδα, χεῖρας ὀρεγνυνς·
 ἱεκτορ, μὴ μοι μιμνε, φίλον τεκος, ἀνέρα τοῖτον
 οἶος, ἀνευθ' ἀλλῶν· ἵνα μὴ ταχὰ ποτμον ἐφespῆς,
 πηλεφίῳν δαμινς· ἐπειὴ πολὺ φερτερος ἐστίν. 40
 σῆχτιλιος! αἶθε θεοῖσι φίλος τοσονδε γενοίτο,
 ἵσπον ἐμοὶ· ταχὰ κεν ἱε κύνες καὶ γυῖπες ἐδοίεν
 κειμενον· ἡ κε μοι αἶνον ἀπο πρᾶπιδων ἀχὸς ἐλθοι·
 ἶος μ' οὔων πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὐνὴν ἐθῆκεν,
 κτεινων, καὶ περνας νησῶν ἐπὶ τηλεδαπαῶν. 45
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε λυκαφῶνα καὶ πολυδῶρον
 οὐ δύναμαι ἱδεεεν, τροφῶν εἰς ἑστυ ἱαλεντων,
 τοῖς μοι λαφοδοῖ τεκετο, κρεόντσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν δσαφοντι μετὰ στρατῶ, ἡ τ' ἀν ἐπειτα 50
 χαλκοφο τε χρυσοο τ' ἀπολυσομεθ'· ἐστὶ γὰρ ἐνδον·
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παῖδι γερῶν ὀνομακλυτὸς ἀλτῆς.
 εἰ δ' ἡδὴ τεθναντι, καὶ εἰν ἀφίδαφο δομοῖσιν,
 ἀλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητερι, τοὶ τεκομεσθα.
 λαφοῖσιν δ' ἀλλοῖσι μινυνθαδισωτερον ἀλγος 55
 ἐσσεταί, ἡν μὴ καὶ συ θανῆς, ἀχιλεῖ δαμασθενς
 ἀλλ' εἰσπερχεο τειχος, ἐμον τεκος, ἱοφρα σαῶσῆς
 τροφῆς καὶ τροφίδας, μὴδε μετὰ κυῖδος ὀρεγσῆς
 πηλεφιδῆ, αἶτος δὲ φίλης αἰφῶνος ἀμερβῆς·
 πρὸς δ' ἐμε τὸν δυστήνον ἐπὶ φρονεοντ' ἐλεαίρε, 60
 δυσμορον, ἴον ρα πατὴρ κρονίδης ἐπὶ γῆρας οὐδῶ
 αἰσῆ ἐν ἀργαλεῇ φθίσσει, κακὰ πολλὰ ἱδοντα,
 ἱσιας τ' ὀλφυμενοῖς, ἱελκηθεντσας τε θυγατρῆς,
 καὶ θαλαμοῖς κεραῖδομενοῖς, καὶ νηπια τεκνα
 βαλλομενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δαφιοτητι, 65
 ἱελκομενας τε νυοῖς ὀλοῆσ' ἱππο χερσιν ἀχαῖων.
 αἶτον δ' ἀν πυματον με κύνες πρῶτῆσι θυρῆσιν
 ὠμῆσται φερουοντιν, ἐπεὶ κε τὶς ἱοκσὺ χαλκῶ·
 τυπτσανς, ἡε βαλὼν, ρεθεων ἐκ θυμῶν ἱεληται. 68
 ἡ ρ' ἰο γερῶν, πολίας δ' ἀρ' ἀνα τριχῆς ἱελκετο χερσιν, 77
 τελλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἱεκτορι θυμῶν ἐπειθεν.
 μῆτηρ δ' ἀφ' ἐτερωθεν οὐδρετο δακρυχεφοντσα,
 Hom. 2 I

κολπον ἀντίμενη, τέτερηφι δὲ μάδσον ἀνεσχεν, 80
 και μιν δακρυχεύοντα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἑκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἰδέο, και μ' ἐλεησον
 αἴτην, εἰ ποτε τοι λαβικῆδεα μάδσον ἐπισχον,
 των μνήσαι, φίλε τέκνον· ἀμύγνε δὲ δαίον ἀνδρα 85
 τειχεὸς ἐντος ἐών· μὴ δὲ προμὸς ἵστασο τοῖσ' αὖ
 σχετλίος! εἰπερ γὰρ σε κατακτενέ, ου σ' ἐτ' ἐγαγε
 κλαῖσσομαι ἐν λεχεεσι, φίλον θάλλος, ἵον τέκον αἴτη,
 οὐδ' ἄλλοχος πολυδάωρος· ἀνευθε δὲ σε μέγα νοτίν
 ἀργεῖων παρὰ νάσσι κύνες ταχύνες κατέδεοντιν. 90
 ἴως τω γε κλαίοντε προσαυθῆτην φίλον ἵυιον,
 πολλὰ λίσσομενω· οὐδ' ἑκτορι θυμὸν ἐπειθον·
 ἀλλ' τογ' ἐμὶμν' ἀχιλεῖα πελώριον ἀσάν ἰοντα.
 ἴως δὲ δράκων ἐπὶ χεῖρ' ὀρεστέρος ἀνδρα μνητίν,
 βεβρωῶκας κακὰ φάρμακ', ἐδῷ δὲ τε μιν χολὸς αἶνος, 95
 σμερδαλέον δὲ δέδορκε, ἑλίσσομενος περὶ χεῖρ'·
 ἴως ἑκτωρ, ἀσβεστον ἑχών μενος, οὐχ ὑπεχώρειν
 πυργῷ ἐπὶ προεχόντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείδσας.
 οὐχθίσαν δ' ἀρ' ἐῖσεπε πρὸς ἵον μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ μοι ἐγών! εἰ μὲν κε πύλας και τείχεα δύω,
 πολυδάμανς μοι πρῶτος ἐλენχείην καταχέει, 100
 ἴος μ' ἐκέλεφε τροφῆσι ποτὶ πτόλιν ἱγησασθαι
 νυχθ' ὑπὸ τῇδ' ὀλοῇν, ἴοτε τ' ὤρετο δίφος ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ ου πιθόμην· ἡ τ' ἀν πολὺ κερδὶον ἦεν·
 νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαφὸν ἀτασθαλιῇσιν ἐμῇσιν,
 αἰδέομαι τροφὰς και τροφίδας ἑλκεσιπέπλοfs, 105
 μὴ ποτε τίς ἑσπῆτι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
 ἑκτωρ ἱήφι βιηφι πιθήσας ὤλεσε λαφόν.
 ἴως ἑρεοντίν· ἐμοὶ δὲ τοτ' ἀν πολὺ καλλίον εἴη,
 αὐτὴν ἢ ἀχιλεῖα κατακτῆναντα νέεσθαι,
 ἡε κεν αὐτὸν ὀλεσθαι ἑὺκλειως προ πολίστος. 110
 εἰ δὲ κεν ἀσπίδα μὲν καταβείομαι ὀμφαλοεντσαν,
 και κορυθα βριαρὴν, δορυ δὲ πρὸς τείχεος ἐρείδσας,
 αὐτὸς ἰὼν ἀχιλεὺς ἀμύμμονος ἀντίος ἐλθῶ,
 και τοι τυποσχωμαι ἑλενῇν, και κτήμαθ' ἀμ' αὐτῇ 115
 πάντα μάλ', ἴοσα τ' ἀλεξάνδρος κοιλῆσ' ἐνὶ νάσσι
 ἡγάγετο τροφίηνδ', ἡ τ' ἐπλετο νεικεὸς ἀρχῇ,
 δῶσμεν ἀτρεφιδῆσιν ἀγέεν, ἱάμα τ' ἀμφὶς ἀχαιοῖς
 ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, ἴοσα πτόλις ἡδε κεκέθην·
 τροφῆσι δ' ἀφ' μετοπίσθε γεροντίον ἱορκὸν ἑλωμαι,
 μὴ τι κατακρυπτῶσιν, ἀλλ' ἀνδριχα πάντα δάπεσθαι. 120
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διέλεγαστο θυμὸς; 122
 μὴ μιν ἐγὼ μὲν ἱκῶμαι ἰών· ἴο δὲ μ' οὐκ ἐλεήσει,
 οὐδε τί μ' αἰδέσεται, κτενεεὶ δὲ με, γυμνὸν ἑόντα. 124
 οὐ μὲν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης 126
 τῷ ἱοαριδόμεναι, ἱάτε παρθένος ἡἰδέος τε,

παρθένος ἡίδεος θ' οαριδσέτεον ἀλληλοισιν. X
 βέλτερον αἴτ' ἐριδι γσυνελαφνεμεν' ἵοτι ταχίστα
 ἤδομεν, ἱοποτεράῳ κεν ολυνπιος ευχος ορεγσῇ. 130
 ἴως ἱορμαινε μενων' ἵο δε τοι σχεδον ἤλθεν ἀχιλλεῖς, 131
 σεῖων πηλιαδα μελιτην κατὰ δεχσιον ωμον, 133
 ἄδειν' ἀμφι δε χαλκος ἐλαμπετο φεικελος ἀγγῇ
 ἡ πυρος αἰθομενοῖ, ἡ ἥελιοῖ ἀνιοντος. 135
 ἱεκτορα δ', ἴως ἐνοησεν, ἱελε τρομος, οὐδ' ἀρ' ἐτ' ἐτλῇ
 αἴθι μενεεν, οπισῶ δε πυλας λιπε, βη δε φοβηθεν.
 πηλεΐδης δ' ἐποροῖσε, ποσι κραιπνοισι πεποιθώς·
 ἡῦτε κirkος ορεσφιν, ἐλαφροτατος πετεηνων,
 ρεΐδιως ἱοιμῆσε μετα τρηρῶνα πελειαν' 140
 ἱη δε θ' υπαιθα φοβεσται· ἵο δ' ἐγγυθεν ἱοκστου λεληκως
 ταρφε' ἐκατίσσει, ἱελεεν τε ἱε θυῖμος ἀναγει·
 ἴως ἀρ' ἱογ' ἐνμεμαῶς ἱθυσ πετετο· τρεσε δ' ἱεκτωρ
 τειχος τυπο τροφων, λαϊπσῆρα δε γονῖατ' ἐνωμῖα. 145
 ἵοι δε παρα σκοπιτην καὶ ἐρινεον ἀνεμοεντα
 τειχεος αἶθεν τυπ' ἐκ καὶ ἀμαγσιτον ἐσσεῖοντο·
 κροῖνω δ' ἱικανον καλλιροῖω, ἐνθα δε πηγαι
 δοιαι ἀνατίσσουντι καμάνδροφο δινεῖεντος.
 ἱη μὲν γαρ ἱυδατι χλιαρῶ ρεῖει, ἀμφι δε καπνος
 γιγνεται ἐκς αἴτης, ἴως εἰ πυρος αἰθομενοῖ· 150
 ἱη δ' ἱετερη θερεῖ προρεῖει φεῖκυια χαλαδοῖ,
 ἡ χιῖονι πσυχρῇ, ἡ ἐκς ἱυδατος κρυσταλλῷ.
 ἐνθα δ' ἐπ' αἴτῶων πλυνοι ευρυες ἐγγυς εαντιν
 καλοι, λαῖνεοι, ἱοθι φεσματα σίγαλοεντα
 πλυφνεσκον τροφων ἱαλοχοι, καλαι τε θυγατρες, 155
 το πρην ἐπ' εἰρηνης, πρην γ' ἐλθεμεν ἱυας ἀχαῖων.
 τῇ ρα παραδραμετην, φευγων, ἵο δ' οπισθε διῶκων·
 προσθε μὲν ἐσθλος ἐφευγε, διῶκε δε μιν μεγ' ἀμεινων
 καρπαλιμῶς· ἐπει ουχ ἱερεῖον, οὐδε βοῖειν
 ἱαρνυσθην, ἱα τε ποδσιν ἀφελθια γιγνεται ἀνδρων, 160
 ἀλλα περὶ πσυφχης θεφον ἱεκτορος ἱπποδαμοῖ. 161
 ἴως δ' ἵοτε νεβρον ορεσφι κυων ἐλαφοῖ διηται, 189
 ορσανς ἐκς ευνης, δια τ' ἀνκεα, καὶ δια βησσας· 190
 τον δ', εἰπερ κε λαθητι καταπτηκσανς τυπο θαμνῶ,
 ἀλλα τ' ἀνιχνεῶων θεφει ἐνπεδον, ἱοφρα κεν ἱευρῇ·
 ἴως ἱεκτωρ ου ληθε ποδῶκεα πηλεΐδῶνα.
 ἱοσακι δ' ἱορμῆσειε πυλαῶων δαρδανιαῶων
 ἀντιον ἀτικασσῶθαι, ἱευδῶμῆτοῖς τυπο πυργοῖς, 195
 εἰ πως τοι καθυπερθεν ἀλαλκοισεν βελεεσιν·
 τοσακι μιν προπαροιθεν ἀποστρεφῶσκε παραφθανς
 προς πεδιον· αἴτος δε ποτι πτολιος πετετ' αἶφει. 198
 πως δε κεν ἱεκτωρ κηρας τυκενσεφυγεν θανατοῖ, 202
 εἰ μὴ τοι πυματον τε καὶ ἱυστατον ἦντετ' ἀπολλων
 ευγαθεν, ἱος τοι ἐπῶρσε μενος λαϊπσῆρα τε γονῖα·

- λαφοισιν δ' ανενευε καρῆατι διῖος ἀχιλλεύς, 205
 οὐδ' εἶα' ἵεσθαι ἐπὶ ἱεκτορι πικρὰ βελεμένα· X
 μη-τις κυδὸς ἱερσέτο βαλὼν, το δὲ δεῖτερος εἶθι.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ το τετάρτον ἐπὶ κροῖνοφς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρυσεῖα πατὴρ εἰταίνε ταλάντα·
 ἐν δ' εἰσέει δύο κῆρε τανῆλεγεος θανάτοφ, 210
 τὴν μὲν, ἀχιλλεύς, τὴν δ', ἱεκτορὸς ἱπποδάμοφ·
 ἔελκε δὲ μέσσα λαβὼν· ῥεπε δ' ἱεκτορὸς αἰσίμον ἱμῆα·
 ᾧχετο δ' εἰς ἀΐδαφ· λίπεν δὲ ἑ φοιβὸς ἀπολλων.
 πηλεΐφῶνα δ' ἱκάνε θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνῆ,
 ἀνχοφὸ δ' ἱσταμένη ἑπεα πτεροεντα προσῆυδα· 215
 νῦν δὴ νοῖ γ' ἑτολπα, διῖ φιλε, φαιδιμ' ἀχιλλεῖ,
 τοῖσεσθαι μέγα κυδὸς ἀχαιοῖσι προτι νᾶας,
 ἱεκτορὰ δαΐφῶσαντε, μαχῆς αἶατον περ εὐντα.
 οὐ τοι νῦν ἐτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἀμμε γενεσθαι,
 οὐδ' εἰ κεν μάλα πολλὰ παθοὶ ἱεκαφέργος ἀπολλων, 220
 προπρὸ κυλινδομένου πατρός διος αἰγίτοχοφ.
 ἀλλὰ συ μὲν νῦν στηθὶ καὶ ἀνπνεῖ· τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἰχομένη πεπίθσω ἐναντιβιον μαχεσασθαι.
 ἴως φατ' ἀθηναιῇ· το δ' ἐπειθετ', ἐχαιρε δὲ θυμῷ·
 στη δ' ἀρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλαχίνος ἐρείδσθεις. 225
 ἡ δ' ἀρα τὸν μὲν εἰλεπ', ἐκίχησατο δ' ἱεκτορὰ διῖον,
 δαΐφοβῷ ἑφικυῖα δέμας καὶ ἀτείρεα φῶνῃ·
 ἀνχοφὸ δ' ἱσταμένη ἑπεα πτεροεντα προσῆυδα·
 ἡθεῖ', ἡ μάλα δὴ σε βιαδσεται ᾧκυσ ἀχιλλεύς· 229
 ἀλλ' ἀγε δὴ στεωμεν, καὶ ἀλεκσωμεσθα μένοντες. 231
 τὴν δ' αἶτε προσέεσπε μέγας κορυθαῖφολος ἱεκτωρ·
 δαΐφοβ', ἡ μὲν τοι το παρὸς πολυφίλτατος ἦσθα· 233
 νῦν δ' ἐτι καὶ μάλλον νοσε φρεσὶ τίμῃσασθαι, 235
 ἴως ἐτλῆς ἐμεφ' ἑινεκέ', ἐπεὶ ἱίδες οφθαλμοῖσιν,
 τεῖχεος ἐκσελθεεν, ἀλλοὶ δ' ἐντοσθε μένοντιν.
 τὸν δ' αἶτε προσέεσπε θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνῆ·
 ἡθεῖ', ἡ κεν πολλὰ πατὴρ καὶ ποτνία μητὴρ
 λίσσονθ', ἐχσεῖης γονθοομένοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240
 αἶθι μέεν· τοῖον γὰρ ἱυποτρομεοντιν ἱεπαντες·
 ἀλλ' ἐμός ἐνδοθὶ θυμὸς εἰεῖρετο πενθεῖ λυγρῷ·
 νῦν δ' ἱθὺς μεμαφῶτε μαχῶμεθα, μὴδ' ἐτι δόρσαν
 ἐστω φειδῶλη, ἵνα ἑῆδομεν, εἰ κεν ἀχιλλεύς
 νοῖ κατακτῆγας, ἐναρὰ βροτοεντα φερῆται 245
 νᾶας ἐπὶ γλαφυρας, ἡ κεν σῶ δόρφι δαμῆη.
 ἴως φαμένη, καὶ κερδοσυνῇ ἱγῆσας· ἀθηνῆ.
 τοι δ' ἵοτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἱοτες,
 τὸν προτερος προσέεσπε μέγας κορυθαῖφολος ἱεκτωρ·
 οὐ σ' ἐτι, πηλεὺς ἱυε, φοβησομαι, ἴως το παρὸς περ· 250
 ἀλλ' ἀγε, δευρο θεὸς ἐπιδῶμεθα· τοι γὰρ ἀριστοὶ 254
 μαρτυροὶ ἐσόνται καὶ ἐπισκοποὶ ἀρμονιαίων· 255

οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαῖλλον ἀφεικίῳ, αἱ κεν ἐμοὶ δοσεῖς
 δῶτ' ἡ κατμονίην, σὴν δὲ πσυφχὴν ἀφελῶμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κε σὲ συλφῆσω κλυτὰ τευχέ', ἀχιλλεῖ,
 νεκρὸν ἀχαιοῖσιν δῶσω παλιν· ἴως δὲ σὺ ρέδσῃ.

X

τὸν δ' ἄρ' ὑποδρα εἶδαν προσεφθ ποδὰς ὤκως ἀχιλλεῖς· 260

ἑκτορ, μὴ μοι, ἀλαστε, συντήμοσυνας ἀγορέῃ.
 ἴως οὐκ ἐστὶ λείοντες καὶ ἀνδρεσὶν ἱερκία πῖθτα,
 οὐδὲ λυκοὶ καὶ ἑρνες ἱομοφρονα θυῖμον ἑχόντιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέοντι διανπερες ἀλλήλοισιν·
 ἴως οὐκ ἐστ' ἐμε καὶ σὲ φίλημεναι, οὔτε τι νοῖν
 ἱερκίον ἐσέεται, πρὶν γ' ἡ ἑτέρον γε πέσοντα
 ἱαιματος ἱάδσαι ἀρεῖα, ταλαφρίνον πολεμιστήν.

265

παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σὲ μαλα χρῆ
 αἰχμητήν τ' ἐμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 οὐ τοι ἐτ' ἐσθ' ὑπαλκυσις, ἱαφαρ δὲ σὲ καλλὰς ἀθηνῆ
 ἐνχεῖ ἐμῷ δαμαεῖ· νῦν δ' ἱαθροῖα παντ' ἀποτίσεις
 κηδὲ' ἐμῶν ἑταρῶν, ἵος ἐκτανες ἐνχεῖ θυῶν.

270

ἦ ρα, καὶ ἀνπεπαλὼν προτίτες δολιχοσκίον ἐνχος·
 καὶ τὸ μὲν ἀντὰ εἶδαν ἤλειψατο φαίδιμος ἑκτωρ·
 ἑδσετο γὰρ προεἶδαν, τὸ δ' ὑπερπτατο χαλκεὸν ἐνχος,
 ἐν γαίῃ δ' ἐπαγῇ· ἀνα δ' ἱαρπάσε καλλὰς ἀθηνῆ,
 ἀπς δ' ἀχιλλεῖ διδῶ, λαβε δ' ἑκτορα, ποιμένα λαῶν.
 ἑκτωρ δὲ προσέεσπεν ἀμυῖμονα πηλεφιδῶνα

275

ἥμβροτες, οὐδ' ἀρα πῶ τι, θεοῖς ἐπίεικελ' ἀχιλλεῖ,
 ἐκ δίος ἐφείδες τὸν ἐμὸν μῦρον, ἦτοι ἐφης γέ·
 ἀλλὰ τίς ἀρτίεπης καὶ ἐκκλοπὸς ἐπλεο μύθων,
 ἱοφρα σ' ὑποδδεδίδανς μένεος ἀλκῆς τε λαθῶμαι.
 οὐ μὲν μοι φευγόντι μεταφρενῶ ἐν δόρῳ πηγσεῖς,
 ἀλλ' ἱθύς μεμαῶτι δια στήθεσφιν ἐλασσόν,
 εἰ τοι ἐδῶκε θεός· νῦν αἶτ' ἐμὸν ἐνχος ἀλεῖσαι
 χαλκεόν, ἴως δὴ μιν σῶ ἐνὶ χροῖ παν κομισάιο.
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πολέμος τρέφῃ γενοίτο,
 σέο κατακταμένοιο· σὺ γὰρ σφίσι πῆμα μεγίστον.

280

ἦ ρα, καὶ ἀνπεπαλὼν προτίτες δολιχοσκίον ἐνχος,
 καὶ βάλε πηλεφίδαο μέσον σακός, οὐδ' ἀπαμαρτεν·
 τῆλε δ' ἀπεπλανχθῇ σακὸς δόρυ· χῶσατο δ' ἑκτωρ,
 ἵοτι ῥα τοι βέλός ὤκυ ἑτασσίον ἐκφυγε χεῖρος·
 στή δὲ κατῆφῆσανς, οὐδ' ἀλλ' ἑχε μείλινον ἐνχος·
 δαφιφοβὸν δ' ἐκάλεε λείκασπιδα, μακρὸν αὐτῶσανς,
 ἦτες μιν δόρυ μακρὸν· ἵο δ' οὔτι τοι ἐνγυθεν ἦεν.

285

ἑκτωρ δ' ἐγνώ ἑφῆσιν ἐνὶ φρεσ', ἐφῶνησεν τέ·
 ὦ ποποὶ! ἡ μαλα δὴ με θεοὶ θάνατονδ' ἐκάλεσαν·
 δαφιφοβὸν γὰρ ἐγὼ γ' ἐφαμῆν ἱηροῖα παρῆναι·
 ἀλλ' ἵο μὲν ἐν τειχεῖ, ἐμε δ' ἐκσαπάτησεν ἀθηνῆ.
 νῦν δὲ δὴ ἐνγυθὶ μοι θάνατος κακός, οὐδὲ τ' ἀνευθεν.
 μὴ μαν ἀσπουδὶς γέ καὶ ἀκλειὺς ἀπολοίμην,

295

300

304

ενδμενη λεχεσσι γοῆσεται, τον τεκεν αἴτη, X
 αλλα κυνες τε και οἰωνοι κατα παντα δασυνται.
 τον δε καταθνήσκων προσεφη κορυθαίολος ἑκταωρ· 355
 η σ' τεῦ γίνωσκων προτίσσομαι, ουδ' αρ' εμελλον
 πεῖσμεν· η γαρ σοι γε σιδηρεος ενδοι θυμους.
 φραδσεο νῦν, μη τοι τι θεων μηνίμα γενωμαι
 ἰηματι τῶ, ἵοτε κεν σε παρις και φοιβος απολλων,
 εσθλον εοντ', ολεσωντιν ενι σκαῖσι πυλῆσιν. 360
 ἵως αρα μιν ἑσποντα τέλος θανατοῖ' εκαλυπτσεν· 361
 τον και τεθνήῳτα προσῆυδαε διφος αχιλλεῖς· 364
 τεθναθι· κηρα δ' εγω τοτε δεχσομαι, ἵοποτε κεν δη 365
 δσεις εβελῆ τελεσαι, ηδ' αθανατοι θεοι αλλοι.
 ἦ ρα, και εκ νεκροῖ' εφευσσατο χαλκεον ενχος·
 και τογ' ανευθεν εθῆχ', ο δ' απ' ωμων τευχε' εσυλφα
 ταιματοεντ'· αλλοι δε περι δραμον ἱυιες αχαιων,
 ἵοι και θαῖησαντο φυην και ἑιδος αγῆτον. 370
 ἵῳδε δε τις ἑσπεσκε ἑιδων ες πλησιον αλλον· 372
 ω ποποι! η μαλα δη μαλακωτερος αμφαφασθαι
 ἑκταωρ, η' ἵοτε ναφας ενεπρηθσεν πυρι κηλεῳ.
 ἵως αρα τις ἑσπεσκε, και ουτῆσῶσκε παρασταης. 375
 τον δ' επει εκσεναρικσε ποδαρκης διφος αχιλλεῖς,
 σταης εν αχαιοισιν ἑπεα πτεροεντ' αγορεν·
 ω φίλοι, αργεῖων ἱηγητορες, ηδε μεδοντες,
 επειδη τονδ' ανδρα θεοι δαμασασθαι εδῶκαν,
 ἵος κακα πολλ' ερδεσκεν, ἵος ου γσυνπαντες ἵοι αλλοι· 380
 ει δ' αγετ', αμφι πολιν γσυν τευχεσι πειρηθωμεν,
 ἵοφρα γνῶωμεν τροφων νοον, ἵοτιν ἑχοντιν·
 η καταλειποντιν πολιν ακρην, τοοδε πεσοντος,
 ηε μενεεν μεμαφαντι, και ἑκτορος ουκ ετ' εοντος· 385
 αλλα τη μοι ταῖτα φίλος διελεγσατο θυμους;
 κειται παρ ναφει νεκος ακλαστος, αθαπτος,
 πατροκλος· τοφο δ' ουκ επιληθσομαι, ἵοφρ' αν εγανγε
 δσαφοισιν μετσω, και μοι φιλα γονφατ' ορῶρῆ.
 ει δε θανοντων περ καταληθοντ' ειν αἰδαφο,
 αἴταρ εγω και εκειθι φιλοο μεμνήσομ' ἑταιροο. 390
 ἦ ρα, και ἑκτορα διφον αἰεικε' εμηδετο ἑεργα· 395
 αμφοτερων μετοπισθε ποδων τετρήνηε τενοντε
 ες σφυρον εκ πτερνης, βοφειδς δ' εκσταπτεν ἑμαντας,
 εκ διφροφο δ' εδησε· καρῆ δ' ἑλκεσθαι εἰῶσεν·
 ες διφρον δ' αναβανς, ανα τε κλυτα τευχε' αἰῆρανς,
 μαστιγγσεν ε' ελαειν, τω δ' ουκ αἰεκοντ' επετεςθην. 400
 τοο δ' ἦν ἑλκομενοφο κονισσαλος· αμφι δε χαιται
 κυφαναι πιτναντο, καρῆ δ' ἑαπαν εν κονιῆσιν
 κειτο, παρος χαριεν· τοτε δε δσεις δυσμενεσιν
 δῶκεν αἰεικισσασθαι τεῖῆ εν πατριδι γαιῆ.
 ἵως τοφο μεν κεκονίτο καρῆ ταπαν· ἑη δε νο μητηρ 405

- τίλλε κομην, ἀπο δὲ λιπαρὴν ἐρίπτσε καλυπτρὴν X
 τηλοσε· κωκυψεν δὲ μάλα μέγα, παῖδα ἰδόντσα.
 ὤμωγσεν δ' ἐλεεῖνα πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' ἐσχόντο, καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἑστυ· 410
 τῷ δὲ μάλιστ' ἀρ' εἴην ἐναλινκίον, ὥς εἰ ἑα πάντα
 ἱλθῖος ὀφρυονέντσα πυρὶ σμυχοῖτο κατ' ἀκρῆς.
 λαοὶ μὲν ἔα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλαόντα,
 ἐκσελθεὲν μεμαφῶτα πυλάων δαρδανιάων·
 πάντας δ' ἐλιτανέφε, κυλινδομενός κατὰ κοπρὸν, 415
 ἐκσονομακλήθην· ὀνομαδσων ἀνδρὰ ἑκαστόν·
 σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον εἰᾶσάτε, κηδομένοι περ,
 ἐκσελθόντα πολιστός, ἱκεσθ' ἐπὶ ναφας ἀχαιῶν
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῖτον ἀτασθαλὸν, ὀβριμόφεργον,
 ἣν πῶς ἱηλικίην αἰδεσσεται, ἡδ' ἐλεησῇ 420
 γῆρας· καὶ δὲ νῦ τῷδε πατὴρ τοιοσδε τετυχταὶ
 πηλεῖς, ὅς μιν ἐτίκτε καὶ ἐτρέφε, πῆμα γενέσθαι
 τροφῖ· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἀλγέ' ἐβήκεν·
 τοσοῖς γὰρ μοι παῖδας ἀπεκτανε τηλεθαύοντας·
 τῶν πάντων οὐ τοσὸν οδυρόμαι, ἀχνυμένος περ,
 ὥς ἔενος, τοῦ μ' ἀχὸς ἱοκσὺ καθοίσεται ἀφίδος εἰσῶ, 425
 ἑκτορός· ὥς ὀφείλεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν!
 τῷ κ' ἐκορεσσαμέθα κλαίοντες τε, μυφρομένοισι τε,
 μήτηρ θ', ἡ μιν ἐτίκτε δυσάμορος, ἡδ' ἐγὼ αἴτος.
 ὥς εἶφατο κλαίων· ἐπὶ δ' ἐστοναχόντο πολῖται·
 τροφιδέσιν δ' ἑκαβῇ ἱαδινόφ' ἐκσῆρχε γούφε· 430
 τέκνον, ἐγὼ δδείλῃ τι νῦ βίβομαι, αἶνα παθόντσα,
 σεο τεθνήϊτος; ὅς μοι νυκτας τε καὶ ἡμέαρ
 εὐχῶλῃ κατὰ ἑστυ πελεσκειο, πάντῃσι τ' οὐείαρ
 τροφῖσι τε καὶ τροφιδέσι κατὰ πτόλιν, τοὶ σε, θεὸν ὥς,
 δέδεχατ'· ἡ γὰρ κε σφὶ μάλα μέγα κῆδος εἴσθα, 435
 δσαῖος ἔων· νῦν αἶψά θανάτος καὶ μοῖρα κίχανει.
 ὥς εἶφατο κλαίοντ'· ἑταλός δ' οὐκ ἔτι πεπυθότο
 ἑκτορός· οὐ γὰρ τοὶ τίς τέτητος ἀγγελὸς ἐλθὼν
 ἦν γῆλ', ὅτι ῥα τοὶ ποσὶς ἐκτοθ' ἐμίμνε πυλάων·
 ἀλλ' ἐτῆγ' ἱστον ὑφαίνει, μυχῷ δομοφ' ὑπσηλοφ, 440
 δίπλακα, μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνῳ ποικιλ' ἐπασσεν·
 κεκλετο δ' ἀμφιπολοῖσιν ὑπλοκαμοῖς κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ἱοφρα πέλοϊτο
 ἑκτορὶ θερμὰ λοφέτρα μαχῆς ἐκ νοστήσαντι·
 νηπιῇ! οὐδ' ἐνοήσεν; ὅ μιν μάλα τῆλε λοφέτρων 445
 χερσὶν ἀχιλλέος δαμασεν γλαφκῶπις ἀθηνη.
 κωκυττοῦ δ' ἤκοψε καὶ οἰμωγῆς ἀπο πυργού,
 τῆς δ' ἐλελιχθῇ γυνί, χάμαι δὲ τοὶ ἐκπίσε κερκίς·
 ἐτῆ δ' αἴτις δμῶῃσιν ὑπλοκαμοῖσι μετῆϊφδα· 449
 αἰδοῖς ἑκυρῆς φοπὸς ἐκλυφον, ἐν δὲ μοι αἴτῃ 451
 στήθεσι παλλεται ἡτορ ἀνα στομα, νερθε δὲ γυνί·

πηγνυται· ενγυς δη τι κακον πριαμαφο τεκεσσιν ! 453
 τως φαμενη μεγαρο διεσσυτο, μαιναδι γειστη, 460
 παλλομενη κραδιην· ταμα δ' αμφιπολοι κιον αττη. X
 ατταρ επει πυργον τε και ανδρων ιικσεν τομιλφον,
 εστη παπτηναντο· επι τειχει· τον δ' ενοησεν
 τελκομενον προσθεν πολιος, ταχυες δε μιν ιικποι 465
 τελκον ακηδεστως κοιλας επι ναφας αχαιφων.
 την δε κατ' οφθαλμων ερεβεννη νυκς εκαλυπτσεν·
 ηρικε δ' εκσποισφ, απο δε πσυχην εκαπυσσεν.
 τηλε δ' απο κρατος χεφε δεσματα σιφαλοεντα,
 ανκυκα, κεκρυφαλον τ', ηδε πλεκτην αναδεσμην, 470
 κρηδεμνον θ', ο ρα τοι δωκε χρυση αφροδιτη,
 τηματι τφ, τοτε μιν κορυβαιφολος ηγαγεθ' εκτωρ
 εκ δομοφ ηετιφωνος, επει πορε μυρι εεδνα.
 αμφι δε μιν γαλαοι τε και εινατερες ταλις εσταν,
 ται τε μετα σφισιν εσχον ατυδοσμενην απολεσθαι. 474
 τως τοι μιν στοναχοντο κατα πτολιν· ατταρ αχαιοι Ψ
 επειδη ναφας τε και τελλησποντον ιικοντο,
 τοι μιν αρ' εσκιδναντο τελην επι ναφα τεκαστος·
 μυρμιδονας δ' ουκ ηφα' αποσκιδνασθαι αχιλλεφς,
 αλλ'· τογ'· τεφοις τεταροισι φιλοπτολεμοισι μετηυδα· 5
 μυρμιδονες ταχυπαλοι, εμοι περιηρες τεταροι,
 μη δη πφ τυφ' οχεσφι λυφωμεν μωνυχας ιικποφς,
 αλλ'· αττοισ'· ιικποισι και ταρμασιν ασσον ιοντες
 πατροκλον κλαφωμεν· το γαρ γερας εστι θανοντων.
 ατταρ επει κ' ολοφο τοταρπωμεσθα γοοφο, 10
 ιικποφς λυφσαντες δορκησομεν ενθαδε παντες.
 τως εφαθ'· οι δ' ωμαγσαν ταφολφες· ηρχε δ' αχιλλεφς.
 τοι δε τρις περι νεκρον τευτριχας ηλασαν ιικποφς
 μυφορμενοι, μετα δε σφι θετις γοοφ· τιμερον ωρσεν. 15
 δευοντο πσαμαθοι, δευοντο δε τευχεα φωτων
 δακρυσι· τοιον γαρ ποθεον μηστωρα φοβοφο.
 τοισι δε πηλεφιδης ταδινοφ εκσηρχε γοοφο,
 χειρας επ' ανδροφονοφς θεμενος στηθεσσιν τεταροο·
 χαιρε μοι, ω πατροκλε, και ειν αφδαφο δομοισιν !
 παντα γαρ ηδη τοι τελεω, τα παροιθεν τυπεστην. 20
 η ρα, και τεκτορα διφον αφεικε· εμηδετο φεργα, 24
 πρηνεα παρ λεχεσι μωνοιτιαδαφο τανυσσάνς. 25
 εν κονιφη· τοι δ' εντε· αφοπλιδσοντο τεκαστος
 χαλκεια, μαρμαιροντ'· ελυφον δ' τυποστηχεας ιικποφς.
 κατ' δ' ιδσον παρα ναφι ποδωκεος αιφακιδαφο
 μυφριοι· ατταρ το τοισι ταφον μωνοφεικεια δαινυ.
 πολλοι μιν βοφες αργοι ορεχθεον αμφι σιδηρφ, 30
 σφαδσομενοι, πολλοι δ' οφες και μηκαδες αιγες·
 πολλοι δ' αργιονδοντες τυες, θαλεθοντες αλοιφη,
 τεφομενοι τανυοντο δια φλογος τηφαιστοφο·

Hom.

παντῇ δ' ἀμφὶ νεκὺν κοτυληρυτον ἐρέειν ταιμα. Ψ
 ἀτταρ τόνγε βανάκτα ποδάρεα πηλεϊφῶνα 35
 εἰς ἀγαμέμνονα δίφον ἀγὼν βασιλεῖες ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἱεταίροφ' ἠχοόμενον κεαρ.
 τοὶ δ' ἵοτε δὴ κλισίην ἀγαμέμνονος ἱκσάν ἰοντες,
 ἀττικά κηρύκεσι λιγυφθονγοῖσ' ἐκελεύσαν,
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τριπόδα μέγαν· εἰ πεπιθόειν 40
 πηλεϊδὴν λοφεσασθαι ἀπὸ βροτὸν ταιματοεντα.
 ἀτταρ τογ' ἤρνετο στερεως, ἐπὶ δ' ἵορκον ὁμοσσεν·
 οὐ μα δσῆν', ἵοστις τε θεῶν ὑπατος καὶ ἀριστος,
 οὐ θεμὶς ἐστὶ λοφेत्रα καρήατος ἀσπον ἱκεσθαι,
 πρὶν γ' ἐνὶ πατροκλὸν θεμεναι πυρὶ, σῆμα τε χεῖσαι, 45
 κῆρασθαι τε κομῆν· ἐπεὶ οὐ μ' ἐτι δεῖτερον ἰῶδε
 ἱκσετ' ἀχὸς κραδίην, ἱοφρα δσαφοῖσι μετῆω.
 ἀλλ' ἦτοι εὖν μὲν στυγερῇ πειθωμεθα δαιτὶ·
 ἦοαβεν δ' ὄτρυνε, βανάξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 ὑλῆην τ' ἀγσεμεναι, παρα τε σχεμεν, ἵως ἐπίεικες· 50
 ἱοφρ' ἦτοι τοῖτον μὲν ἐπιφλεγῇ ἀκαματον πυρ 52
 θασσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαφοὶ δ' ἐπὶ ἱεργα τραπώνται.
 ἵως ἐφαθ'· οἱ δ' ἀρα τοο μαλα μὲν κλυφον, ἡδ' ἐπιθοντο.
 ἐσσυμένως δ' ἀρα δορπον ἐφοπλίσσαντες ἱεκάστοι 55
 δαινῦντ'· οὐδε τι θυμὸς ἐδέετο δαιτος γείσφης.
 ἀτταρ ἐπεὶ ποσὶος καὶ ἐδητύος ἐκς ἐρον ἔεντο,
 τοὶ μὲν κατκείοντες ἐβαν κλισίῃνδε ἱεκάστος·
 πηλεϊδῆς δ' ἐπὶ θῖνι πολυφλοισβοφ' θαλασσης 60
 κείτο βαρὺ στοναχῶν, πολυσὶν μετὰ μυρμιδόνεσιν,
 ἐν καθαρώ, ἱοθὶ κυψματ' ἐπ' ἥϊονος κλυδσεσκον·
 εὐτε τὸν ὑπνὸς ἐμαρπτε, λυφῶν μελεδηματα θυμμοο,
 ἱηδυμὸς ἀμφιχυθεὺς· μαλα γὰρ καμὲ φαίδιμα γυῖα,
 ἱεκτορ' ἐπαίσσων προτὶ φίλφιον ἀνεμοεντσαν.
 ἦλθε δ' ἐπὶ πσυφχῇ πατροκλεος ὀδδειλοφ, 65
 παντ' ἀττῶ, μέγαθος τε καὶ σπματα καλά, ἱικυια,
 καὶ φῶνῆν· καὶ τοια περὶ χροῖ ἱεσματ' ἐέεστο·
 στη δ' ἀρ' ὑπερ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μυφθον ἐέεσπεν·
 ἱευδεῖς, ἀτταρ ἐμεφὸ λαλαθμενος ἐπλε', ἀχιλλεῖ· 70
 οὐ μὲν μεο δσαφοντος ἀκηδεῖς, ἀλλὰ θανόντος·
 θαπτε με ἱοτὶ ταχίστα, πυλας ἀφίδαφ περῆσω.
 τῆλε με ἱεργόντ' ἱσυφχαι, ἱεῖδαλα καμόντων,
 οὐδε με πῶ μισγεσθαι ὑπερ ποταμοφ' ἐφαοντῖν 74
 ἀλλ' ἀτῶς ἀλαλήμαι ἀν' εὐρυπυλές ἀφιδος· δῶ.
 καὶ δε σοὶ ἀτῶ μοιρα, θεοῖσ' ἐπίεικελ' ἀχιλλεῖ, 80
 τειχεὶ ὑπο τροφῶν ἦυγενεων ἀπολεσθαι.
 ἀλλο δε τοὶ ἱερεω συ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλεο σῆσιν·
 μῆ εμα σων ἀπανευθε τίθημεναι ὅστε', ἀχιλλεῖ·
 ἀλλ' ἱομοφ ἵως ἐτραφῆμεν ἐν ἱυμετέροισι δομοῖσιν,
 εὐτε με τυτθον ἐοντα μενοιτίος ἐκς ὀποεντος 85

ἤγαγεν ἑμμετερονδ', ἀνδροκτασῆς ἵππο λυγρῆς, Ψ
 ἡματι τῷ, ὅτε παῖδα κατεκτανον ἀμφιδάμαντος,
 νηπιος, οὐκ ἐβελων, ἀμφ' ἀστραγαλοῖσι χολῶθενς·
 ἐνθα με δεχσάμενος ἐν δῶμασιν ἵπποτα πῆλεις,
 ἐστρεψε τ' ἐνδύκειας, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνομῆεν. 90

τὸν δ' ἀπαμειβομένος προσεφθι ποδᾶς ὤκως ἀχιλλεῖς· 93
 τίπτε μοι, ἡβειῇ κεφαλῇ, δευρ' ἡλῆλουθας,
 καὶ μοι ταῖτα ἱεκάστ' ἐπιτελλεαι; αἶταρ ἐγὼ τοι 95
 πάντα μαλ' ἐκτελεω, καὶ πειθόσμαι, ὥς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσπον στήθι· μινυνθα περ ἀμφιβαλοντε
 ἀλλήλοφς, ὀλοφοιο τεταρπώμεσθα γούφο.

ὥς ἀρα φώνησας ὤρεγσατο χερσὶ φιλήσιν,
 οὐδ' ἐλαβε· πσυγῇ δὲ κατὰ χθονος, ἥτε καπνος, 100
 ὦχετο τετρίγυια· ταφῶν δ' ἀναρῶσεν ἀχιλλεῖς,
 χερσὶ τε συνπλάταγῆσε, ἱεκος τ' ὀλοφυδὸν εἴσπεν·
 ὦ ποιοί! ἦ ρα τίς ἐσσι καὶ εἰν ἀφίδαφο δομοῖσιν
 πσυγῇ καὶ φειδῶλον, ἀταρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάνπαν·
 πάννυχῃ γὰρ μοι πατροκλῆεος δδελιοφο 105
 πσυγῇ ἐφῆστῆκεε γοαόντσα τε, μύφρομενῇ τε,
 καὶ μοι ἱεκάστ' ἐπιτελλ'· εἰεῖκτο δὲ θεσκελον αἶτῳ.

ὥς φάτο· τοῖσι δὲ πάντῃν ἑυφ' ἡμερον ὥρσε γούφο·
 μύφρομενοῖσι δὲ τοῖσ' ἐφανῇ φροδοδακτυλος ἥως
 ἀμφὶ νεκὺν ἐλεεινον. ἀταρ κρείων ἀγαμέμνων 110
 οὐρεῖας τ' ὠτρυνε καὶ ἀναρας, ἀγσέμεν ἑυλῆην,
 πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνῆρ ἐσθλος ὀρῶρεεν
 μῆριονης, θεραπῶν ἀγαπήνορος ἰδομενεῖος.

τοὶ δ' ἴσαν ἑυλφοτομοῖς πελεκυας ἐν χερσὶν ἱεχόντες,
 σείρας θ' ἐυπλεκοῖς· προ δ' ἀρ' οὐρεῖες κιον αἶτων· 115
 πολλὰ δ' ἀναντα, καταντα, παραντα τε, δοχμία τ' ἡλθον·
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοῖς προσεβαν πολυπιῖδακος ἰδης,
 αἶτικ' ἀρα δρυας ἑυπισκομοῖς ταναηκεῖ χαλκῷ
 ταμνον· ἐπειγομενοί· ται δὲ μεγάλα κτυπεοντσαι
 πίπτον· τας μὲν ἐπεῖτα διαπλησσόντες ἀχαιῖοι 120
 ἐκδον ἡμιονων, ται δὲ χθονα ποδσ' ἐδάτεοντο,
 ἱελδομεναι πεδίοιο, δια ρωπήῃα πυκνα.

πάντες δ' ἑυλφοτομοὶ φιτροῖς φερον· ὥς γὰρ ἀναγεν
 μῆριονης, θεραπῶν ἀγαπήνορος ἰδομενεῖος·
 κατ' δ' ἀρ' ἐπ' ἀκτῆς βαλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἀρ' ἀχιλλεῖς 125
 φρασσατο πατρακλῷ μεγα ἡριον, ἡδε τοὶ αἶτῳ.

αἶταρ ἐπεὶ πάντῃ παρακατβαλον ἀσπετον ἑυλῆην,
 ἱηατ' ἀρ' ἀφθὶ μινόντες ἱαφολῖες· αἶταρ ἀχιλλεῖς
 αἶτῃκα μῆριονοῖσι φιλοπτολεμοῖς· ἐκελεῖσεν
 χαλκῶν δσωννυσθαι, δσευγσαι δ' ἑυφ' ὀχεσσιν ἱεκάστον 130
 ἱεπποῖς· τοὶ δ' ὤρῳντο, καὶ ἐν τευχέσσιν ἐδύνον.
 ἀν δ' ἐβαν ἐν διφραῖσι παραιβάται, ἱηνίτοχοι τε·
 προσθε μὲν ἱεππείες, μετὰ δὲ νεφός ἱεσπίτο πεδσων,

μυρριοι· ἐν δὲ μεσοῖς· ἔφερον πατροκλον ἑτάairoι. Ψ
135
 θρικσι δὲ πάντα νεκυν καταφεννουν, ἱας ἐπεβαλλον
 κειρομενοί· ὀπιθεν δὲ καρῇ ἔεχε δίφος ἀχιλλεὺς
 ἀχνυμενός· ἑτάρον γὰρ ἀμυμὸν ἐπεμπ' ἀφίδουδε.
 τοι δ' ἴοτε χῶρον ἱκανόν, ἰοθι σφισ' ἐπεφραδ' ἀχιλλεὺς,
 κατθεσαν· αἰψά δὲ τοι μενοεικέ' ἐναΐον ὑλῆην.
 ἐνθ' αἴτ' ἀλλ' ἐνόησε ποδαρκῆς δίφος ἀχιλλεὺς· 140
 στανς ἀπανευθε πυρῆς χσανθὴν ἀπεκῆρατο χαιτην,
 τὴν ρα σπερχεῖω ποταμῷ τρεφε τηλεθαιοντσαν·
 οχθησανς δ' ἀρ' ἐέσπεν, ἴδων ἐπὶ φοινοπα ποντον·
 σπερχεῖ, ἀλλως σοι γέ πατηρ ἤρῃσατο πηλεις,
 κείσε με νοστησάντα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 145
 σοι τε κομὴν κερεεεν, ρεκσεεν θ' ἱερὴν ἑκατονβὴν·
 πεντηκοντα δ' ἐνορχα παρ' αἰθοθι μῆλ' ἱερεΐσεεν
 ἐς πηγας, ἰοθι τοι τεμενος βωμος τε θυΐηνς.
 ἱως ἤρᾱθ' ο γερων, συ δὲ τοι νοον συκ ἐτελεσσας.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νεομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 150
 πατροκλῷ ἱεροῖ κομὴν σπασαίμι φερεσθαι.
 ἱως ἔσπων, ἐν χερσὶ κομὴν ἑταροφο φιλοφο
 θῆκεν· τοῖσι δὲ παντσιν ὑφ' ἡμερον ᾤρσε γοοφο·
 καὶ νῦ κ' οδυρομενοῖσιν ἐδῷ φαῖος ἥλιοφο,
 εἰ μὴ ἀχιλλεὺς αἰψ' ἀγαμεμνονι ἔσπε παραστάνς· 155
 ἀτρεΐδῃ, σοι γὰρ τέ μαλιστα γέ λαῖος ἀχαιῶν
 πειθονταὶ μυθόισι, γοοφο μὲν ἐστὶ καὶ ἰαδσαι.
 νῦν δ' ἀπο πυρκαϊῆς σκεδασον, καὶ δειπνον ἀνωχθί
 ἱοπλεσθαι· ταδε δ' ἀμφὶ πονησομεθ', τοῖσι μαλιστα
 κηδεος ἐστὶ νεκυσ· παρὰ δ' τοι τ' ἀγοὶ ἀμμι μενοντων. 160
 αἴταρ ἐπεὶ τογ' ἀκοῖσε ἑνακς ἀνδρῶν ἀγαμεμνων,
 αἴτῃκα λαφον μὲν σκεδασεν κατὰ νάφας ἑΐσφας,
 κηδεμονες δὲ παρ' αἴθ' ἐμενον, καὶ ἐναΐον ὑλῆην.
 ποιήσαν δὲ πυρὴν ἑκατονπεδον ἐνθα καὶ ἐνθα· 165
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπατῇ νεκρον θέσαν, ἀχνυμενοὶ κεαρ.
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ ἑλλιποδας ἑλίκας βοῖς
 προσθε πυρῆς ἐδερον τέ, καὶ ἀμφεπον· ἐκ δ' ἀρα παντων
 δημον ἑλῶν ἐκαλυπτε νεκυν μεγαθυμὸς ἀχιλλεὺς
 ἐς ποδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρᾶτα σώματ' ἐναΐεεν. 170
 ἐν δ' ἐτίθει μελίτος καὶ ἀλειφατος ἀμφιφορεφας,
 πρὸς λεχεα κλινῶν· πίσυρας δ' ἐριαῖχενας ἱπποῖς
 ἐσσυμενωσ ἐνεβάλλε πυρῇ, μεγάλα στοναχίδων.
 ἑννεα τῷγε ἑνακτι τραπέδσεφες κυνὲς ἦσαν,
 καὶ μὲν των ἐνεβάλλε πυρῇ δυο· δειροτομησανς· 175
 δῶδεκα δὲ τροφῶν μεγαθυμῶν ἱυίας· ἐσθλοῖς,
 χαλκῷ δαΐων· κακὰ δὲ φρεσ' ἐμῆδετο ἑργα·
 ἐν δὲ πυρὸς μὲνός ἤκε σιδηρεον, ἱοφρα νεμοίτο.
 ᾧμαργσεν τ' ἀρ' ἐπειτα, φίλον δ' ὀνομήεν ἑταῖρον·
 χαῖρε μοι, ὦ πατροκλε, καὶ εἰν' ἀφίδαφο δομοῖσιν!

παντα γαρ ἤδη τοι τετελεσμενα ἴωσπερ ἔτυπες τὴν.
δῶδεκα μὲν τροφῶν μεγαθύμων ἱκίας ἐσθλὰς,
τοῖς ἱερα σοὶ πάντας πυρ ἐσθίει· τέκτορα δ' οὐτὶ
δῶσω πριαμίδην πυρὶ δαπτεμεν, ἀλλὰ κύνες σιν.

180

Ψ

ἴως φάτ' ἀπειλήσανς· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφ' ἐπενοντο·
ἀλλὰ κύνες μὲν ἀλαλκε δῖος θυγατὴρ ἀφροδίτῃ
τήματα καὶ νυκτας· ἑρδοεντι δ' ἐχρίεν ἐλαιῷ,
ἀνβροσιῷ, τίνα μὴ μιν ἀποδρυφοὶ τέλκυσταδσαν·
τῷ δ' ἐπὶ κυφάνειον νεφὸς ἤγαγε φοῖβος ἀπολλων
οὐρανὸν πεδίοι· ἐκαλυπτε δὲ χάρον ἱεράντα,
ἴσον ἐπέσχε νεκὺς, μὴ πρὶν μὲνός ἡλίοιο
σκήλῃ· ἀμφὶ περὶ χροά ἵνεσιν, ἡδὲ μέλεσσιν.

185

190

οὐδὲ πυρὴ πατροκλῆος· ἐκάετο τεθνήσκοντος·
ἐνθ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς,
στάνς ἀπανευθε πυρὸς δόιοις· ἦράτ' ἀνέμοισιν,
βορέῃ καὶ δσεφυρῷ, καὶ ἔτυπες ἱερά καλὰ·
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων δέπαϊ χρυσεῷ λιτανεύειν
ἐλθέμεν, ἱοφρα ταχίστα πυρὶ φλεγέθιοιαι νεκροί,
τυλῆν τε σσεφσαιτο κατῆμεναι. ὦκα δὲ ἱρις
ἀραφῶν αἰφόντσα μετ' ἀγγέλους ἡλδ' ἀνέμοισιν.
τοὶ μὲν ἀρὰ δσεφυροφὸ δυσάτεις ἱαυροφὶ ἐνδόν
τέλλαπινὴν δαινύντο· θεφόντσα δὲ ἱρις ἐπέστη
βηλῷ ἐπὶ λίβεῷ· τοὶ δ' ἴως ἱδὸν οφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνῆτικσαν, καλεὸν τε μὴ εἰς τε τέκαστος·
τῇ δ' αὖθ' ἐδσεσθαι μὲν αἴναι· ἐφεςπε δὲ μυθόν·

195

200

οὐχ ἔδος· εἰμι γὰρ αὖθις ἐπ' ὠκεανὸφ ρεφθερα,
αἰθιοπάν ἐς γαίαν, ἱοθὶ ρεδσόνθ' ἐκατονβάς
ἀθανάτοισ', τίνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαισομαι ἱερῶν·
ἀλλ' ἀχιλλεύς βορέην ἡδὲ δσεφυρον κελαδεῖον
ἐλθέμεν ἀράται, καὶ τυφισχεται ἱερά καλὰ,
ἱοφρα πυρὴν ὀρσητε κατῆμεναι, τῇ ἐνὶ κείται
πατροκλῆος, τὸν πάντες ἀναστοναχόντιν ἀχαιοί.

205

210

τῇ μὲν ἀρ' ἴως ἑσποντ' ἀπεβῆσατο· τοὶ δ' ὀρεοντο
ἑλῆχῃ θεσπεσίῃ, νεφεα κλονεοντε παροῖθεν·
αἶψα δὲ πόντον ἱκανὸν αἰτῆμεναι· ὥρτο δὲ κύμα
πνοῇ τυπο λυγυρῇ· τροφὴν δ' ἐριβῶλον ἱκεσθῆν,
ἐν δὲ πυρῇ πέσεται, τὸ δ' ἐφίλαχε θεσπιδαφες πυρ·
παννυχιοὶ δ' ἀρὰ τοιγε πυρὸς ἱαμυδὶς φλογ' ἐβαλλον,
φυφσῶντες λιγυὺς· ἱὸ δὲ παννυχὸς ὦκὺς ἀχιλλεύς
χρυσεῷ ἐκ κρήτηρος, τέχων δέπας ἀμφικυπέλλον,
ῥοῖον ἀφυσσομενὸς χαμαδὶς χεῖρ, ἔδσε δὲ γαίαν,
πσυλῆν κικλῆσκων πατρὸκλῆος δδελίλοφ.
ἴως δὲ πατὴρ ἱοφὸ παῖδος ὀδυρεται ὀστεα καφῶν
νυμφίοφ, ἴωστε θανῶν δδελίλοφ ἀκαχῆσε τοκέας·
ἴως ἀχιλλεύς ὠδυρεθ' ἐταιροφ ὀστεα καφῶν,
ἑρπυδσων παρὰ πυρκαῖην, ἱαδὶνα στοναχίδσων.

215

220

225

- ἦμος δὲ κροκοπέπλος ὑπὲρ ἱάλα κιόναται ἦως, 227
 τῆμος πυρκαΐη ἐμαραινέτ', ἐπάσατο δὲ φλόγῃς.
 τοὶ δ' ἀνέμοι καλὴν αἴτις ἐβαν φοικονδε νεεσθαι, 230
 θρεΐκιον κατὰ πόντον· τοῦ δ' ἐστὲν, τοιδματι θυῶν.
 πηλεΐδης δ' ἀπο πυρκαΐης ἑτερωσέε λιφασθεν, 235
 κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκύς ὑπνός οροφεν.
 τοὶ δ' ἀμφ' ἀτρεΐδῶνα ἱαολλέες ἤγερθεντο,
 τῶν μιν ἐπερχομένων ἱομάδος καὶ δούπος ἐγείρεν.
 ἑδσέτο δ' ορθῶθεν, καὶ σφείας πρὸς μυθὸν ἐέσπεν· 235
 ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι ἀριστερές παναχαΐων,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαΐην σβεσατ' αἰθοπὶ φοινῶ
 πάντσαν, ἱοπόσον ἐπέσχε πυρός μενός· αἶταρ ἐπεῖτα
 ὅσταν πατροκλόφῳ μενοϊτιαδαφῷ λεγώμεν,
 ἱεὺ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδεὰ δὲ τετυχται· 240
 ἐν μεσσή γὰρ ἐκεῖτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 ἐσχατὶ καὶ οὐκ ἐπιμύγῃ ἱπποὶ τε καὶ ἀνδρες·
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσεῇ φιάλῃ καὶ διπλακί δημῶ
 θείομεν, εἰς τὸ κεν αἶτος ἐγὼν αἶδος κέβωμαι.
 τυμβὸν δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼν πονεσθαι ἀναγα, 245
 ἀλλ' ἐπίεικα τοῖον· ἐπεῖτα δὲ καὶ τὸν ἀχαιοὶ
 εὐρὺν θ' ὑψηλὸν τε τίθημεναι, τοὶ κεν ἐμεῖο
 δεύτεροι ἐν νάεσι πολυκλειδίσι λιπήσθῃ.
 ἴως ἐφάθ'· οἱ δ' ἐπιβόντο ποδῶκεϊ πηλεΐδῶνι·
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαΐην σβεσαν αἰθοπὶ φοινῶ, 250
 ἵοσον ἐπὶ φλόγῃς ἤλθε, βαθυῖα δὲ κατπέσέ τεφρῇ·
 κλαύοντες δὲ ἱεταίρα· ἐνὲος ὅσταν λείκα
 ἀνέλεγον ἐς χρυσεὴν φιάλην, καὶ διπλακὰ δημόν·
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐφ' ἄνω λίτ' ἐκαλυπτοσαν· 255
 τορνώσαντο δὲ σῆμα, βεμῆλια τε προβαλοντο
 ἀμφὶ πυρὴν· εἶταρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἐχέσαν·
 χέσαντες δὲ τὸ σῆμα, καλὴν κίον· αἶταρ ἀχιλλεύς
 αἶτοφῷ λαφὸν ἐρυκε, καὶ ἰδσανεν εὐρὺν ἀγῶνα. 258
 ἱππέσιν μὲν πρῶτα ποδῶκεσιν ἀγλαῖ· ἀφ' ἐθλα 262
 θῆκε, γυναῖκ' ἀγαγεσθαι, ἀμύμονα φέρων ἱδυίαν,
 καὶ τριποδ' ὀφάτοεντα δύο καὶ ἑικοσι μέτρον,
 τῷ πρῶτῳ· αἶταρ ἀφ' τῷ δεύτερῳ ἱππὸν ἐθήκεν 265
 ἑκατῆτε, ἀδμήτην, βρεφὸς ἱημιονὸν κυφοντοσαν·
 αἶταρ τῷ τρίτῳ ἀπυρὸν κατεθήκε λεβητά,
 καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχάνδοτα, λείκον ἐτ' αἶτως·
 τῷ δὲ τεταρτῷ ἐθήκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπυρῶτον ἐθήκεν· 270
 στή δ' ὀρθός, καὶ μυθὸν ἐν ἀργείοισιν ἐέσπεν·
 ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι ἱεὺκνημίδες ἀχαιοί,
 ἱππέας ταῦ ἀφ' ἐθλα δεδεχμένα κείτ' ἐν ἀγῶνι. 273
 ἴως φάτο πηλεΐδης· ταχὺς δ' ἱππέες ἐγερθεν· 287
 ὥρτο πολὺ πρῶτος μὲν γαυακὸς ἀνδρῶν ἱεὺμῆλος,

αδμήτω φίλος υἱός, ἴος ἱπποσύνη ἐκαστοῦ
 τῷ δ' ἐπὶ τυδείδης ὥρτο κρατερός διομήδης,
 ἱππὸς δὲ τρεῖς τυπαγε δούγων, ἴος ποτ' ἀπῆρα
 αἰνείαν, ἀταρ αὐτὸν τυπεκσεσάωσεν ἀπολλων.
 τῷ δ' ἀρ' ἐπ' ἀτρεΐδης ὥρτο χσανθὸς μενελάος,
 διόγενης, τυπο δὲ δούγων ἤγαγεν ὤκυας ἱπποῖς,
 αἶθην τὴν ἀγαμεινονην, τὸν ἴσον τε ποδαργόν·
 τὴν ἀγαμεινονί δ᾽ ἄν' ἀνχισιάδης τεχεπαῶλος
 δ᾽ ὦρ', ἵνα μὴ τοι ἱποῖθ' ὑπο φίλσιον ἀνεμοεντσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τερποῖτο μένων, μέγα γὰρ τοι εἰδῶκεν
 δσέες ἱαφένος, ναιεν δ' ἰογ' ἐν ευρυχορῷ σικυῶνι·
 τὴν ἰογ' ὑπο δούγων ἦγε μέγα δρομόν· ἱσχαναοντσαν.
 ἀντιλοχὸς δὲ τέταρτος τεῦτριχας ἱοπλίσανθ' ἱπποῖς,
 νεστορὸς ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθυμὸς φανακτός,
 τοῦ νηλεΐαδαο· πυλοῖγενεες δὲ τοι ἱπποὶ
 ὤκυποδες φέρον ἱάρμα· πατήρ δὲ τοι ἀνχί παρστανς
 μύθεετ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·
 ἀντιλοχ', ἦτοι μὲν σε, νέον περ εὐντ', ἐφίλησαν
 δσέες τε, ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδάσκεμεν οὔτι μάλα χρη.
 φοιδσθα γὰρ ἵεν περὶ τέρμα γελισσέμεν· ἀλλὰ τοι ἱπποὶ
 βαρδιστοὶ θέφεμεν, τῷ τ' ὀρῶ λοιγί εἰσεσθαί·
 τῶν δ' ἱπποὶ μὲν εἰσὶν ἱαφαρτεροὶ, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα γιδσαντίν σθένει αὐτοῦ μητιφασσάθαι.
 ἀλλ' ἀγε δὴ σύ, φίλος, μητὴν ἐμβαλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφυγητὴν ἀεθλα.
 μητὴ τοι δρότομος μεγ' ἀμεινων, ἡ βιηφι·
 μητὴ δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ φοινοπί ποντῷ
 νάφα θοῆν ἰθύει ἐρεχθομένην ἀνεμοῖσιν·
 μητὴ δ' ἡνιτοχὸς περιγιγνεται ἡνιτοχοῖο.
 ἄλλος μὲν θ' ἱπποῖσι καὶ ἱάρμασ' ἱελοῖσι πεποῖθως,
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὰ γελισσεται εὐθα καὶ εὐθα,
 ἱπποὶ δὲ πλαναονται ἀνα δρομόν, οὐδὲ καθισχεῖ·
 ἴος δὲ κε κερδεα γειδή, ελαφῶν ἡσσανας ἱπποῖς,
 αἶψι τερμ' ἱορῶν, στρεφει ἐνγυθεν, οὐδὲ τε ληθεῖ
 ἱοπῶς τὸν πρῶτον τανυσσῇ βοφείοισιν ἱμαντσίην·
 ἀλλ' ἱεχει ἀσφαλεως, καὶ τὸν προτεχόντα δοκεφει.
 σῆμα δὲ τοι φερεω μάλ' ἀριφραδες, οὐδὲ σε ληθσει·
 τεστῆκε χσυλὸν αὐτὸν, ἴσον τ' ὀργυί', ὑπερ αἰης,
 ἡ δροῦς, ἡ πευκης, τὸ μὲν οὐ κατακυφθεται ὀμβρῷ·
 λαφε δὲ τοῖς ἱεκατερθεν ἐρηρεδαται δύο λείκω,
 ἐν γσυντοχῇσιν ἱοδοῦ· λείος δ' ἱπποδρομὸς ἀμφίς·
 τῷ σύ μάλ' ἐνχρίμπσανς ελασεν ὅχεδον ἱάρμα καὶ ἱπποῖς·
 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι τεῦπλεκτῷ ἐνὶ διφρῷ,
 ἱεχ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀταρ τὸν δεχσίον ἱππὸν
 κενσαι ἱομακλήσανς, γεικῶσαι τε τοι ἡνία χερσίν·

Ψ

290

295

300

305

310

315

320

325

330

334

335

- εν νυσσῇ δὲ τοι ἵππος ἀριστερός ἐνχρημόθηται, ὥς
 ἂν τοι πλημνῇ γε δοασσεται ἀκρόν ἱκεσθαι
 κυκλόφω πωητοφ. λιθοφ δ' ἀλεφεσθαι ἐπαφρεν,
 340
 μὴ πως ἱπποφς τε τρώσῃς, κατὰ θ' ἀρματα ἱανγσῇς·
 χαρμα δὲ τοισ' ἀλλοισιν, ἐλεγχεῖν δὲ σοι αὐτῷ
 ἐσσεται· ἀλλὰ, φίλος, φρονεων πεφυλαγμενος εἶναι·
 εἰ γὰρ κ' ἐν νυσσῇ γε παρεκσελασῇσθα διώκων,
 οὐκ ἐσθ', ὅς κε σ' ἑλῃτι μεβαλμενος, οὐδὲ παρελθῇ.
 345
 ὥς φεσπων νεστωρ νηλεφιος ἀπς ἐνι χῶρῃ
 349
 ἑδσετ', ἐπεὶ τῷ παιδι ἑκαστοφ πειρατ' ἐφεσπεν.
 350
 μῆριονης δ' ἀρα πεμπτος ἑυτρεχας ἱοκλίσσας ἱπποφς.
 ἀν' δ' ἐβαν ἐς διφροφς, ἐν δὲ κλῆροφς ἐβαλοντο·
 παλλ' ἀχιλεφς, ἐκ δὲ κλῆρος θορε νεστοριδαφ
 ἀντιλοχοφ· μετὰ τον δ' ἐλαχε κρεφων ἑυμῆλος·
 τῷ δ' ἀρ' ἐπ' ἀτρεφιδης δορφικλειτος μανελαφς·
 355
 τῷ δ' ἐπὶ μῆριονης λαχ' ἐλαφνεμεν· ἑστατος αὐτε
 τυφδεφιδης, ἱοχ' ἀριστος ἐων, λαχ' ἐλαφνεμεν ἱπποφς.
 σταν δὲ μεταστοιχίς· σῆμῃνε δὲ τερματ' ἀχιλλεφς,
 ἀνθλοθεν ἐν λεφῷ πεδιῷ· παρὰ δὲ σκοπον ἑσσειν
 ἀντίθεον φοινίκα, οπαφονα πατροφ ἑφοφ,
 360
 ὥς μεμνεοιτο δρομοφ, καὶ ἀληθειην ἀποφespoι.
 τοὶ δ' ἱαμα πάντες ἐφ' ἱπποισιν μαστινγας αἰῆραν,
 πεπληγον τε ἱμαντισιν, ἱομακλῆσαν τε ἑπεσσιν,
 ἐσσυμενωφ· τοὶ δ' ὦκα διεπρησσαν πεδιῷφ,
 365
 νοςφι ναφων, ταχυωφ· τυπο δὲ στερνοισι κονίῃ
 ἱστατ' ἀειρομενη, ὥστε νεφος, ἡε θυελλα·
 χαιταὶ δ' ἐρονοντο μετὰ πνοῇς· ἀνεμοφ.
 ἱαρματα δ' ἀλλοτε μὲν χθονὶ πιλνατο πολυβοτειρῇ,
 ἀλλοτε δ' ἀτῆκσῶσκε μετῇτορα· τοὶ δ' ἐλατηρης
 ἑσστασαν ἐν διφροισ'· ἐπατασσε δὲ θυμῷς ἑκαστοφ
 370
 νικης ἱεμενων· κεκλοντο δ' ἑφοισιν ἑκαστοφ
 ἱπποισ', τοὶ δ' ἐπετοντο κονίοντες πεδιῷφ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πυμάτον τελεον δρομον ἀκρες ἱπποὶ
 ἀπς ἐφ' ἄλος πόλιν, τότε δὴ ἀρετῇ γε ἑκαστοφ
 φαίνεθ', ἀφαρ δ' ἱπποισ' ἐταβη δρομος· ὦκα δ' ἐπειτα
 375
 ἱαι φηρητιαδαφ ποδώκεφς ἐκφερον ἱπποὶ.
 τας δὲ μετ' ἐκσεφερον διομηδεος ἀρσενες ἱπποὶ
 τρώϊοι· οὐδὲ τι πολλὸν ἀνευθ' ἐσαν, ἀλλὰ μαλ' ἐνγυφ·
 αἶφει γὰρ διφροφ ἐπιβησομενοισ' ἐφείκτην·
 380
 πνοῇ δ' ἑυμῆλοφ μεταφρενον, εὐρυφ τ' ὤμωφ,
 θερμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθεντ' ἐπετεσθῆν.
 καὶ νῦ κεν ἡ παρελασφ, ἡ ἀμφηριστον ἐθήκεν,
 εἰ μὴ τυφδεφς υἱὸς κοτεσσάτο φοίβος ἀπολλων,
 ἱος ρα τοὶ ἐκ χεφρων ἐβαλεν μαστινγα φαφεινην·
 385
 τοφ δ' ἀπ' οφθαλμων χυτο δακρυφα χωομενοφ,
 ἱορνεκα τας μὲν ἱορᾶ ἐτι καὶ πολὺ μαλλον ἱοντσας,

τοις δὲ τοις ἐβλαφθῆσαν, ἀνευ κεντροῦ θέοντες.
 οὐδ' ἀρ' ἀθηναίην ἐλεφῆραιμένος λαβ' ἀπολλων
 τυφδεΐδην, μάλα δ' ὥκα μετεσσυτο ποιμένα λαῶν.
 δῶκε δὲ τοι μαστιγὰς, μένος δ' ἵπποισιν ἐντήκεν.
 390
 ἦ δὲ μετ' ἀμῆταρ' ἴσιον κοτεοντο' ἐβεβηκεεν,
 ἵππεις δὲ τοι εἰαυγσε δσυχον· ται δὲ τοι ἵπποι
 ἀμφὶς ἰδοο δραμετην, ρυθμός δ' ἐπὶ γαίαν εὐσῶθη.
 αἴτος δ' ἐκ διφροῦ παρα τροχὸν ἐκσεκυλισθη,
 395
 ἀνκῶνας τε περιδρυφθη, στομα τε, ῥῖνας τε,
 θρυλλίχθη δὲ μετώπον ἐπ' ὀφρυσι· τῷ δὲ τοι ὅσσε
 δακρυόφιν πλησθην, θαλαρῇ δὲ τοι ἐσχετο φῶνῃ.
 τυφδεΐδης δὲ παρατρεπσας ἔχε μωνυχας ἵπποφς,
 πολλὸν τῶν ἀλλῶν ἐκσταλμένος· ἐν γὰρ ἀθηνῇ
 ἵπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κυδὸς ἐθῆκεν.
 400
 τῷ δ' ἀρ' ἐπ' ἀτρεΐδης ἐσχέ χσανθος μανελαφος.
 ἀντιλοχος δ' ἵπποισιν ἐκεκλετο πατρες ἑέφο.
 ἐνβητον, καὶ σφοδρὶ τίταιναιτον ἵοτι ταχίστα.
 ἦτοι μὲν κεινοῖσιν ἐρίδσεμεν οὐτι κελεῖω.
 404
 ἵπποφς δ' ἀτρεΐδαο κίχανε,τ, μῆδε λιπησθον,
 407
 καρπαλιμῶς, μῆ σφοδρὶν ἐλεγχεῖν καταχεῖρῃ
 αἰθῇ, θηλὺς εὐντοσ· τῇ λειπεσθε, φερῖστοι;
 410
 ἦ ὧδε γὰρ ἐκσφηρεω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἐσται·
 οὐ σφοδρὶν κομῖδῃ παρα νεστορὶ ποιμένι λαῶν
 ἐσσεταί, αἴτῃκα δ' ὕμμε κατακτενε' ἱοκσυι χαλκῷ,
 αἰ κ' ἀποκηδῆσαντε φερῶμεθα χεῖρον ἀφελον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεστον, καὶ σπευδετον ἵοτι ταχίστα·
 415
 ταῖτα δ' ἐγὼν αἴτος τεχνησομαι, ἦδε νοησω,
 418
 στεινῶπῳ ἐν ἰδοῷ παραδυμέναι, οὐδε με ληθσει.
 ἴως ἐφαθ'· οἱ δὲ φανακτος ἱποδδεδισαντες ἱομοκλήν
 μάλλον ἐπιδραμετην ὀλίγον χρόνον· αἰψα δ' ἐπειτα
 στεινος ἰδοο κοιλῆς ἱδεν ἀντιλοχος μενεχαρμης·
 420
 ῥεῶχμος ἐν γαίης, ἦ χεῖμαριον ἔαλεν τυφδωρ
 ἐκσεῖρῃγεν ἰδοφο, βαθυῖνε δὲ χῶρον ἑαπαντα·
 τῇ ῥ' ἐσχεν μανελαφος, ἑαματροχίας ἀλεγεινων.
 ἀντιλοχος δὲ παρατρεπσας ἔχε μωνυχας ἵπποφς
 ἐκτος ἰδοφ, ὀλίγον δὲ παρακλίνανς ἐδίωκεν·
 425
 ἀτρεΐδης δ' ἐδδεδισε, καὶ ἀντιλοχῷ ἐγεγωνεν·
 ἀντιλοχ', ἀφραδεως ἱππαδσεαι· ἀλλ' ἀντεχ' ἵπποφς·
 στεινῶπος γὰρ ἰδοφ, ταχα δ' ἐυρυτερῇ παρελασσεις·
 μῆ πως ἀμφοτεροφς ἀηλησεαι, ἑαρματι κυρσας.
 ἴως ἐφατ'· ἀντιλοχος δ' ἐτι καὶ πολὺ μακλὸν ἐλαφεν,
 430
 κεντρῷ ἐπισπερχων, ἴως οὐκ ἀφίοντι ῥεοικως.
 ἴσα δὲ δισκοφ οὐρα κατωμαδιοφο πελονται,
 ἴοντ' αἰδσῆος ἀφῆκεν ἀνῆρ, πειρῶμένος ἱθῆς,
 τοσον ἐπεδράμετην· ται δ' ἠρῆσαν οπίσσω
 ἀτρεΐδαφ· αἴτος γὰρ ἑκων μετατήκεν ἐλαφεν,
 2 L

μη πως γσυνκυρσειαν τοῦδ' ἐνὶ μωνυχῆς ἵπποι,
 διφροῖς τ' ἀνστρεφσειαν τεύπλεκας, κατὰ δ' αὖτοι
 ἐν κονίῃσι πεσοιεν, ἐπειγομενοι περὶ νίκης.
 435
 τον καὶ νεικείων προσεφῇ χσανθος μενελαος·
 ἀντιλοχ', οὐτις σεφὸ βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 440
 439· ἐπεὶ οὐ σ' ἵετυμον γε φάμεν πεπνύσθαι ἀχαιοί.
 ἀλλ' οὐ μαν οὐδ' ἴως ἀτερ τορκοῖο τοισ' ἀφελόν.
 ἴως ῥεσπων, ἵπποισιν ἐκεκλετ', ἐφῶνήσεν τε·
 445
 444· μὴ μοι ἐρυκεσθόν, μῆδ' ἱεστατον ἀχυνμενω κεαρ·
 φθῆσονται ταῖτοισι ποδες καὶ γούνα καμοντα,
 ἢ τυμῖν· ἀμφω γὰρ ἀτεμβονται νεότητος.
 ἴως ἐφάβ'· οἱ δὲ θανάκτος τυποδδεδισαντες τομοκλήην
 448
 449· μαλλον ἐπεδραμετην, ταχὰ δὲ σφισιν ἀνχ' ἐγένοντο·
 ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰστοραοντο.
 450
 451· πρῶτος δ' ἰδομενεῖς, κρητῶν ἀγος, ἐφρασάβ' ἵπποῖς·
 ἱηστο γὰρ ἐκτος ἀγῶνος τυπερτατος ἐν περιῶπῃ·
 τοῖο δ', ἀνευθεν εοντος, τομοκλήτηρος ἀκοῖσας
 ἐγνώ· φρασσατο δ' ἵππον ἀριπρεπεία προτεχοντα,
 445
 ἴος το μὲν ἄλλο τοσον φοινικς ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λεικον· σῆμ' ἐτετυχτο περιτροχον, ἤτε μῆνη.
 446
 447· στη δ' ὀρθος, καὶ μυῖθον ἐν ἀργεῖοισιν εἰσεπεν·
 448· ὦ φίλοι, ἀργεῖων ἱηγητορες, ἡδὲ μέδοντες,
 449· οἷος ἐγὼν ἵπποῖς ἀγαδοσομαι, ἡε καὶ τυμεις·
 450
 451· ἄλλοι μοι δοκεοντι παροιτεροι ἐσμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ' ἱηνιτοχος βινδαλλεται· ἴαι δὲ ποῖ' αὖτω
 452· ἐβλαβεν ἐν πεδιδῷ, ἴαι κείσε γε φερτεραι ἦσαν·
 453· ἦτοι γὰρ τας πρῶτ' εἶδον περὶ τερμα βαλοντσας,
 454· νῦν δ' οὐ πῇ δύναμαι εἶδασεν, παντῇ δὲ μοι ὅσσε
 455
 456· τροφικον ἀν πεδιδον παπτταινετον εἰστοραοντι·
 457· ἡε τον ἱηνιτοχον φυγον ἱηνια, οὐδ' ἐδυνασθη
 458· ἴευ σχεθεσεν περὶ τερμα, καὶ οὐκ ἐτυχησε βελικσας·
 459· ἐνθα μιν ἐκπεσεσεν οἶφω, γσυν θ' ἀρματα λαγυσαι·
 460
 461· ἴαι δ' ἐκσηροῖησαν, ἐπεὶ μένος ἐλαβε θυμῶν.
 462· ἀλλὰ εἶδεσθε καὶ υἱμεις ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 463· ἴευ διαγιγνώσκω· δοκεῖ δὲ μοι ἐσμεναι ἀνηρ·
 470
 471· αἰτωλος γενεην, μετὰ δ' ἀργεῖοισι θανάσσει,
 472· τυῖδεφος ἵπποδαμοῖ' τυῖος κρατερος διομηθῆς.
 473· τον δ' αἰσχερὸς ἐνεπισπεν το βιλῆφος ταχὺς αἶφας·
 474· ἰδομενεῖ, τί παρος λαβρεῖσαι; ἴαι δὲ τ' ἀνευθεν
 475
 476· ἵπποι ἀτερσιποδες πολυος πεδιδοῖο διενται·
 477· οὐτε νεώτατος ἐσσι μετ' ἀργεῖοισι τοσούτων,
 478
 479· οὐτε τοι τοκσυτατον κεφαλῆς ἐκδερκετον ὅσσε·
 480
 481· ἀλλ' αἶφαι μυῖθοις λαβρεῖσαι· οὐδε τί σε χρη.
 482· ἵπποι δ' αὖται ἐαντι παροιτεραι, ἴαι το παρος περ,
 483· ἴευμηλοῖ, ἐν δ' αὖτος ἴεχων εὐληρα βεβηκεν.
 484· τον δὲ χολῶσαμενος κρητῶν ἀγος· αὐτῶν ἡῶδα·

αἶψαν, νεικος ἀρίστε, κακοφράδες· ἀλλὰ δὲ πάντα
 δεῖσαι ἀργεῖων, ὅτι τοι νοός ἐστιν ἀπηνής· Ψ
 δευρ' ἀγε νῦν, τριπόδος περιδωμεθόν, ἥε λεβητός· 485
 εἰδοτορα δ' ἀτρεΐδην ἀγαμεμνονα θείομεν ἀμφω,
 ἱοποτεραι προσθ' ἱπποί· ἵνα γνοίης ἀποτίψων.
 ἴως εἶπατ' ᾠρνυτο δ' αἴτιχ' ὁ φίλτερος ταχύς αἶψας,
 χροόμενος, χαλεποῖσιν ἀμειβασθαι ἑκτεσίν.
 καὶ νῦ κε δὴ προτερῶν ἐτ' ἐρὶς γενετ' ἀμφοτεροῖσιν, 490
 εἰ μὴ ἀχιλλεὺς αἴτος ἀνίστατο, καὶ φατο μυθόν·
 μηκετι νῦν χαλεποῖσιν ἀμειβεσθον ἑκτεσίν,
 αἶψαν, ἰδομενεὺς τε, κακοῖσ'· ἐπεὶ οὐδὲ γέλοικεν· 493
 ἀλλ' ἑρμῆς ἐν ἀγῶνι καθημένοι εἰστορασθε 495
 ἱπποῖς· τοὶ δὲ ταχ' αἴτοι ἐπείγομενοι περὶ νίκης
 ἐνθαδ' ἐλευθρόνται· τότε δὲ γνώσσεσθε ἑκαστός
 ἱπποῖς ἀργεῖων, τοὶ δειτέροι, τοὶ τε παροῖδεν.
 ἴως φατο· τυφδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθε διώκων,
 μαστί· δ' αἶψεν εἰλφευε κατωμαδόν· τοὶ δὲ τοὶ ἱπποὶ 500
 τυπσοσ' αἰερεσθὴν ριμῶν πρῆσσοντε κελυθόν.
 αἶψαι δ' ἱπποτοχὸν κονίης ραδαμινγες ἐβαλλον·
 ἡρματα δὲ χρυσῶ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἱπποῖσιν ᾠκυπόδεσιν ἐπετρεχόν· οὐδὲ τι πολλὴ 505
 γίγνεται ἐπιστῶτων ἡρματροχίη κατοπισθὲν
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπυδόντ' ἐπετεσθὴν.
 στήθεσσι δὲ ἐν ἀγῶνι, πόλιν δ' ἀνεκῆκειεν ἰδρῶς
 ἱππῶν, ἐκ τε λοφῶν καὶ ἀπο στερνοῖο χαμαῖδε.
 αἴτος δ' ἐκ διφροῖο χαμαὶ θορὴ πανφαναστός,
 κλῖναι δ' ἀρα μαστιγγὰ ποτὶ δσυχόν· οὐδ' ἐματῆσεν 510
 ἴφθιμος σθενελός, ἀλλ' ἐσσυμένως λαβ' ἀφελθὼν
 δῶκε δ' ἀγέειν ἑταροῖσιν ὑπερβυβμοῖσι γυναῖκα,
 καὶ τριπόδ' ὀφάτοεντα φέρεειν· τοὺς δ' εἰλφεν ὑφ' ἱπποῖς.
 τῷ δ' ἀρ' ἐπ' ἀντιλόχος νηλεΐος ἤλασεν ἱπποῖς,
 κερδεσίν, οὐτὶ ταχὺ γε, παραφθαμένος μενελαόν· 515
 ἀλλὰ καὶ ἴως μενελαὸς ἑχ' ἐγγυθεν ᾠκυας ἱπποῖς·
 ἵππον δὲ τροχὸν ἱππὸς ἀφίσταται, ἵππος ρα θανάκτα
 ἑλκῆτιν πεδίοιο τιτανομένος γσυν ἱπποσίν· 518
 τῶσόν δὲ μενελαὸς ἀμυμῶνος ἀντιλόχοιο 522
 λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δισκουρ' ἐλελειπτο,
 ἀλλὰ μὲν αἶψ' ἐκίχανεν· ὀφελλετο γὰρ μένος ἧδ'
 ἱπποῖο τῆς ἀγαμεμνονέως καλλιτριχὸς αἰθῆς· 525
 εἰ δὲ κ' ἐτι προτερῶν γενετο δρομὸς ἀμφοτεροῖσιν,
 τῷ κεν μὲν παρελάσσει, οὐδ' ἀμφηρίστον εἶηκεν.
 ἀτὰρ μηριονῆς, θεράπων ἑὺς ἰδομενεύς,
 λείπετ' ἀγακλέος μενελαῖοιο δροφὸς ἐροήν·
 βαρδίστοί μιν γὰρ τοὶ εἶσαν καλλιτριχες ἱπποὶ, 530
 ἡκίστος δ' ἦν αἴτος ἐλαφνέμεν ἡρμ' ἐν ἀγῶνι.
 ἵππος δ' ἀδμήτοιο πανίστατος ἤλυθεν ἄλλων. 532

τον δε δίδων ὤκτειρε ποδάρκης διῆος ἀχιλλεύς 534
 στανς δ' αὖ ἐν ἀργείοις ἑπτα πτερόεντ' ἀγορεύειν 535
 λαισθός ἀνὴρ τοχ' ἀριστος ἐλάφνει μωνυχὸς ἱππόης
 ἀλλ' ἀγε τοι δῶσωμεν ἀεθλίον, ἥως ἐπιείκελς,
 δεῖτερ'· αἶταρ τὰ πρῶτα φερεσθαι τυφδεός τοιός·
 ἥως ἐφάβ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ἐπῆντον, ἥως ἐκέλευεν·
 καὶ νῦν κεν τοι πορὲν ἱππόν, ἐπῆνησαν γὰρ ἀχαιοί, 540
 εἰ μὴ ἀρ' ἀντιποχὸς, μεγαθυμὸς νοστόρος ἥϊος,
 πηλεΐδην ἀχιλλεὺς δίκῃ ἤμειβσάτ' ἀναστάνς·
 ὦ ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολῶσομαι, αἱ κε τελευσσῆς
 τοῖτο ἑπός· μέλλεις γὰρ ἀφαιρησεσθαι ἀεθλόν,
 τὰ φρονέειν, ὅτι τοι βλάθων ἱερμᾶτα καὶ ταχὺ ἱππῶ, 545
 αἶτος τ' ἐσθλός· ὦν' ἄλλ' ὤφειλεν ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι, τῷ κ' ὅστις πανήυστατος ἦλθε δῖῳ κῶν.
 εἰ δέ μιν οἰκτερίεις, καὶ τοι φίλον ἐπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκός,
 καὶ πρόβατ'· ἐντὶ δὲ τοι θμῶαι, καὶ μωνυχὸς ἱππῶς 550
 τῶν τοι ἐπειτ' ἀνέλων δομέναι καὶ μείδσον ἀεθλόν,
 ἥε καὶ αἶψα νῦν, ἵνα σ' αἰνησάντων ἀχαιοί.
 τῇ δ' ἐγὼ οὐ δῶσω· περὶ δ' αὖτης περὶ ῥῆθτω
 ἀνδρῶν ἥος κ' ἐβαλῆναι ἐμοὶ χεῖρεσι μάχεσθαι.
 ἥως φάτο· μείδῃσεν δὲ ποδάρκης διῆος ἀχιλλεύς, 555
 χαιρῶν ἀντιλοχῷ, ὅτι τοι φίλος ἦεν τέταρτος·
 καὶ μιν ἀμειβομένος ἑπτα πτερόεντος προσῆψα·
 ἀντιλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις τοι κούδεν ἄλλο
 ἑυμνητῷ ἐπιδῶναι, ἐγὼ δὲ κε καὶ το τελευσσῶ·
 δῶσω τοι θωρηκὰς, τὸν ἀσπεροπαῖον ἀπῆρῶν, 560
 χαλκῶν, τῷ περὶ χεῖμα φαεινοῖο κασσίτεροιο
 ἀμφιδεδινεῖται· πολὺς δὲ τοι ἀγσῖος ἔσται.
 ἦ ῥα, καὶ αἶτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν τέταρτος
 τοῖσμεναι κλισίῃθεν· το δ' ὤχετο, καὶ τοι ἐνεκεία 564
 τοῖσι δὲ καὶ μενελάος ἀνίστατο, θυμῶν ἀχέων,
 ἀντιλοχῷ ἀμοτον κεχολῶμενος· ἐν δ' ἀρα κῆρυξ
 χερσὶ σκηπτρῶν ἐθήκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
 ἀργείοις· το δ' ἐπεὶτα μετῆψατο βαιοφειδὸς φῶς·
 ἀντιλοχε, προσθεν πεπνύμενε, ποῖον ἐρεκασας; 570
 ἥσυχῦνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλαπτσας δὲ μοι ἱπποῖς,
 τέφοις προσθε βαλὼν, τοι τοι πολὺ χειρόνες ἦσαν.
 ἀλλ' ἀγέτ', ἀργείων ἱγῆτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρησι δίκασσατε, μὴδ' ἐπ' ἀραγῆ·
 μὴ ποτε τις ἑσπῆτιν ἀχαιῶν χαλκοχιτῶσται, 575
 ἀντιλοχὸν πσευδεσσι βιῆσάμενος μενελάος·
 οἰχεται ἱππὸν ἀγῶν, ὅτι τοι πολὺ χειρόνες ἦσαν·
 ἱπποῖ, αἶτος δὲ κρείσσειν ἀρετῇ τε, βιῇ τε.
 εἰ δ' ἀγ', ἐγὼν αἶτος δικάσω, καὶ μ' ὅστις φημι
 ἄλλον ἐπικλήσσειν δαίμων· ἴδωι γὰρ ἔσται. 580

αντιλοχ', εἰ δ' ἀγε δαυρα, διοτρεφες, ἡ θεμὶς ἐστίν, ψ
 στῆναι ἵππων προπαροῖθε καὶ ταρματος, αἴταρ ἱμασθλήν
 χερσὶν ἔχε βραδινήν, ἥπερ το προσθεν ελαφνες,
 ἵππων ταπτασμενος, γαιήτοχον ἐνοσιγαίον
 ομνυθί, μὴ μὲν ἔκων το δ' ἐμὸν δολιχὸν ταρμα πεδῆσαι. 585

τον δ' αἴτ' ἀντιλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἧυδα·
 ἀνσχεο νῦν, πολλὸν γὰρ ἐγῶγε νεώτερος ἤμι
 σέφο, βαναξ μενελαίε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 φοῖδσθ' ἴοιαι νεοφ' ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελεθόντιν·
 κραιπνότερος μὲν γὰρ τε νοός, λεπτὴ δὲ τε μῆτις· 590
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κρᾶδι· ἵππον δὲ τοι αἴτος
 δῶσω, τὴν ἱερομήν· εἰ καὶ νῦ κε φοῖκοθεν ἀλλο
 μεῖδσον ἐπαιτησίας, ἱάφαρ κε τοι αἴτικα δῶναι
 βουλοίμην, ἡ σοὶ γέ, διοτρεφες, ἱήματα πάντα
 ἐκ θυμῷ παύσων, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρος. 595

ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἀγων μεγαθυμῷ νεστόρος τυιος
 ἐν χερσὶν ἐτίθει μενελαίω· τοῖο δὲ θυμὸς
 εἰανθῇ, ὥς εἰ τε περὶ σταχυέσιν εἰρσῇ
 λείω· ἀλδήσκοντες, τότε φρίσσοντιν ἀοφρα· 599
 καὶ μιν φῶνῃσανς ῥέπει πτερόεντα προσῆυδα· 601

ἀντιλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποφεικσομαι αἴτος,
 χωόμενος· ἐπεὶ οὐτὶ παρῆτορος, οὐδ' αἰεσιφρων,
 ἦσθα παρὸς· νῦν αἴτε νοὸν νίκησε νεοίη.
 δεξιτέρον αἴτ' ἀλεῖσθαι ἀμεινονας ἡπεροπέφεν· 605
 οὐ γὰρ κεν με ταχ' ἄλλος ἀνὴρ παρεπείθων ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλ' ἐπαθες, καὶ πολλ' ἐμογησας,
 σὸς τε πατὴρ ἀγαθός, καὶ ἀδελφεός, ἵενεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λίσσομενῷ ἐπιπειθόμαι, ἡδὲ καὶ ἵππον
 δῶσω, ἐμὴν περ εὐντσαν· ἵνα γινώωντι καὶ ἴοιδε, 610
 ὥς ἐμὸς οὐ ποτὲ θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

ἦ ῥα, καὶ ἀντιλοχῶ νοήμονι δῶκεν ἱεταίρῳ
 ἵππῳ ἀγεῖν· ἰὸ δ' ἐπεὶ λαβὴθ' ἐλε πανφαναυόντα.
 μηριονὴς δ' ἀναΐειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
 τετρατός, ὥς ἐλασεν· πεμπτόν δ' ὑπελείπειτ' ἀφείλον, 615
 ἀμφίθετος φιάλῃ· τὴν νεστορί· δῶκεν ἀχιλλεύς,
 ἀργείων ἀν' ἀχῶνα φερών, καὶ εἴσπε παραστάνς·

τῇ νῦν, καὶ σοὶ τότ'ο, γέρον, κειμήλιον ἐστω,
 πατροκλόφ' ἀφῶ μνήμ' ἐσμεναι· οὐ γὰρ ἐτ' αἴταν
 οὔτ' ἐν ἀργείοισι· δίδωμι δὲ τοι τοῦ ἀφείλον 620
 αἴτως· οὐ γὰρ πυγὴ γέ μαχησέαι, οὐδὲ παλαισίαις,
 οὐδὲ τ' ἀκοντιστικῇ ἐδύσσαι, οὐδὲ ποδασίν
 θείσαι· ἡδὴ γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγῃ.

ὥς ῥέπων, ἐν χερσὶν ἐτίθειν ἰὸ δ' ἐδεχσάτο χαίρων,
 καὶ μιν φῶνῃσανς ῥέπει πτερόεντα προσῆυδα· 625
 ναὶ δὴ ταῦτα γέ πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν εἴεπτος·
 οὐ γὰρ ἐτ' ἐν πεδῇ γούνα φῖλος, πόδες, οὐδ' ἐπὶ χεῖρες·

ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαίσσονται ἐλαφραί. Ψ
 εἰθ' ἴως ἡβαφοίμι, βίη τε μοι ἐνπέδος εἴη,
 ἴως ἰοποτε κρέοντ' ἀμαρύνκεα θάπτον ἐπειοί 630
 βοῦπρασιῶ, παῖδες δ' εἴθεσαν βασιλεὺς ἀφείθλα.
 ἐνθ' οὐτίς μοι ἰομοῖος ἀνὴρ γενετ', οὐτ' ἀρ' ἐπείων,
 οὐτ' αἴτων πυλίων, οὐτ' αἰτωλῶν μεγαθυρῶν.
 πυγῆ μὲν ἐνίκησα κλυτομηδεά, φοινοπὸς τυῖον 635
 ἀνκαῖον δὲ παλῇ πλεῖρωνιον, ἴος μοι ἀνέστη·
 ἱφικλὸν δὲ ποδῶσι παρεδραμον, ἐσθλὸν εὐντα·
 δούρι δ' ὑπερεβαλὼν φυλάεα τε, καὶ πολυδῶρον·
 οἰοῖσιν μ' ἱπποῖσι παρηλάσαν ἀκτοριφῶνι,
 πληθεὶ προσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 ἰοονεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αἴτοφ' ἐλείπετ' ἀφείθλα. 640
 ἴως ποτ' εὖν, νῦν αἴτε νεώτεροι ἀντίαοντων 643
 ἑργῶν τοιοῦτων· ἐμὲ δὲ χεῖρ γηραιά λυγρὰ
 πείθεσθαι, τότε δ' αἴτε μετεπρεπον ἡρώεσιν. 645
 ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀφείθλοισι κτερεῖδσε.
 τότ' οὖδ' ἐγὼ προφρων δεχομαι, χαιρεῖ δὲ μοι ἦτορ,
 ἴως μὲν αἴφῃ μεμνησθαι ἐνθεός· οὐδὲ σε λήθω,
 τίμης ἧς με ἑφοικε τετίμῃσθαι μετ' ἀχαιῶις.
 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντι χάριν μενοεικέα δοῖεν. 650
 ἴως φάτο· πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὁμίλον ἀχαιῶν
 ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπεκλύε νηλεΐδαφον.
 αἶψα τοὺς πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἀφείθλα·
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἀγῶν κατέδησ' ἐν ἀγῶνι 655
 ἱεσφέτῃ, ἀδμήτην, ἧτ' ἀλγίστην δαμασασθαι·
 τῷ δ' ἀρὰ νικῆθεντι τίθει δέπας ἀμφικυπελλόν.
 στή δ' ὀρθός, καὶ μυθὼν ἐν ἀργείοισιν ἐφίσπεν·
 ἀτρεΐδην τε, καὶ ἄλλοι τεύκνημίδης ἀχαιῶι,
 ἀνδρὲς δύω περὶ τῶνδε κελεῖομεν, ἴωσπερ ἀρίστω,
 πυγῆ μάλ' ἀνασχομένω πεπλήγεμεν· ἰὼ δὲ κ' ἀπολλῶν 660
 δῶν κατμονίην, γνῶωντι δὲ πάντες ἀχαιῶι,
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἀγῶν κλισίῃνδε νεεσθῶ·
 αἶψα τοὺς νικῆθεντας δέπας τοῖσεται ἀμφικυπελλόν.
 ἴως ἐφάτ'· ᾠρνυτο δ' αἴτιξ· ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 φειδῶς πυγμαχίης, τυῖος πανοπέος ἐπειός· 665
 ἱαπτάτο δ' ἡμίονοιο ταλαεργοῦ, ἐφῶνῃσεν τε·
 ἄσπον ἴτω, ἵστίς δέπας τοῖσεται ἀμφικυπελλόν,
 ἡμίονον δ' οὐ φημι τιν' ἀγασμένον ἄλλον ἀχαιῶν,
 πυγμῇ νικῆσαντ'· ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἀρίστος.
 ἦ οὐχ αἰλῆς, ἵοτι μάχης ἐπιδέομαι; οὐδ' ἀρὰ πῶς ἦν 670
 ἐν πάντεσιν ἑργοῖσι δαήμονα φῶτα γενεσθαι.
 ἱῶδε γὰρ ἐκσφύρω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἐσται,
 ἀντικρὺς χροά τε ἑρήγσω, γσύν τ' ὅσπερ ἀραγσῶ·
 κηδεμόνες δὲ τοὶ εὐθαδ' ἐταλλέες αἴθρι μνοντῶν,
 τοὶ καμὶν ἐκστῶσιν, ἐμῆσ' ἑυκο χερσὶ δαμνέσθαι. 675

- ἴως ἐφάβῃ· οἱ δ' ἀρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. ψ
 ευρύταλος δὲ τοι οἷος ἀνίστατο, φεισφόβιος φῶς,
 μηκιστέος τυῖς, ταλαῖφρονίδαο Γανакτος,
 ἴος ποτε θηβασδ' ἦλθε δέδουκτος οἰδιποδαο
 ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκαι καδμεΐφωνας. 680
 τον μὲν τυφδεΐδης δορξικλυτος ἀμφ' ἐπονέετο,
 θαρσυνῶν Γεπεσιν, μέγα δ' αἰτῶ ἐβουλετο νικῆν.
 δσῶμα δὲ τοι πρῶτον παρακατβαλεν, αἴταρ ἐπεῖτα
 δῶκεν ἱμαντας τεύτμητοφς βοφος ἀγραφλοφ.
 τῷ δὲ δσῶσαμενφ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα· 685
 αὐτὰ δ' ἀνασχομένοφ χερσὶ στιβαρῆσιν ἱαμ' ἀμφῷ
 γσυν ρ' ἐπέσον, γσυν δὲ σφι βαρυαὶ χεῖρες ἐμύχθεν.
 ὀδδεις δὲ χρομαδς γενικων γενετ', ἐρεφὲ δ' ἱδρῶς
 παντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δίφος ἐπειος,
 κοπτε δὲ παπτήνῃντα παρῆϊον, οὐδ' ἀρ' ἐτι δὴν 690
 ἱεστηκεν· αἴτοφ γὰρ ὑπηρῖπε φαιδιμα γυα.
 ἴως δ' ἰοθ' ὑπο φρίκος βορεαφ ἀναπαλλεται ἱχθὺς
 θιν' ἐπὶ φυξιοεντι, μέλαν δὲ ἱε κυρμ' ἐκαλυπτεσεν·
 ἴως πληγεφς ἀνεπαλτ'· αἴταρ μεγαθυμς ἐπειος
 χερσὶ λαβῶν ὠρθῶσε· φίλοι δ' ἀμφεστὰν ἱεταιριοι, 695
 ἰοὶ μιν ἀγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι ποδεσιν,
 ἱαιμα παχυ πτυφοντα, καρῇ βαλλονθ' ἐτερωσε·
 κατ' δ' ἀλλοφρονεοντα μετὰ σφισιν ἱεσσαν ἀγοντες·
 αἴτοὶ δ' οἰχομένοφ κομίσαν διπας ἀμφικυπελλον.
 πηλεΐδης δ' αἰπσ' ἀλλὰ κατὰ τριτ' ἐθήκεν αἰεθλα, 700
 δεικνυμένοφ δαναοισι, παλαισμοσυνης ἀλεγεινης·
 τῷ μὲν νικῆσαντι μέγαν τριποδ' ἐνφυριβήτην,
 τον δὲ δυωδεκαβοφιον ἐνὶ σφισ' ἐτίφον ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικῆσεντι γυναικ' ἐς μέσσον ἐθήκεν,
 πολλὰ δ' ἐπίστατο Γεργ', ἐτίφον δὲ ἱε τεσσαραβοφιον. 705
 στή δ' ὀρθος, καὶ μυθον ἐν ἀργεῖφοισιν ἐφίσπεν·
 ὀρνυσθ', ἰοὶ καὶ τοτφδ' αἰεθλοφ πειρῆσεσθον·
 ἴως ἐφάτ'· ὤρετο δ' ἐπεῖτα μέγας τελαμωνιος αἰφας·
 ἀν δ' ἰοδυσεφς πολυμητις ἀνίστατο, κερδεα φειδῶς. 710
 δσῶσαμενφ δ' ἀρα τῷγ' ἐβατην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 ἀνκας δ' ἀλλήλων λαβετην χερσὶ στιβαρῆσιν,
 ἴως ἰοτ' ἀμειβοντες, τοφστε κλυτος ἦραρε τεχτων,
 δσῶματος ὑψηλοφ, βιας ἀνεμων ἀλεφεινων.
 τετρίγγει δ' ἀρα νῶτα, θρασυαῖαν ἀπο χερων
 ἱελκομένα στερεῶς, κατὰ δὲ νοτιος ρεφεν ἱδρῶς· 715
 πυκναὶ δὲ σμαδινγες ἀνα πλεφρας τε καὶ ὤμοφς
 ἱαιματι φοινικοσντσαι ἀνδραμον· ἰοὶ δὲ μαλ' αἰφει
 νικης ἱἱεσθην, τριποδος περὶ ποιητοφ.
 οὐθ' ὀδυσεφς δυνατο σφῆλαι, οἶδει τε πελασσαι,
 οὐτ' αἰφας δυνατο, κρατερη δ' ἱεχε φς ἰοδυσεφς.
 ἀλλ' ἰοτε δὴ ρ' ἀνιφάδσον ἱεῦκνημίδες ἀχαιοί, 720

ἤν' τότε μιν προσεφεςτε μέγας τελαμώνιος αἴφας·
 δίφωγενες λαφερτιάδῃ, πολυμήχαν' ἰοδυσσεῖ,
 ἦ μ' ἀνατείρ', ἦ' ἐγὼ σε· τὰ δ' αἶ δι' ἅπαντα μέλῃσιν.
 ἴως ἔσπων, ἀνατείρε· δόλοο δ' οὐ ληθεῖ' ὀδυσσεύς· 725
 κοπτοῖ' ὀπίθεν κωληπὰ τυχών, ὑπελύσε δὲ γυῖα·
 κατ' δ' ἐβαλ' ἐκσκοπισῶ· ἐπὶ δὲ στήθεσιν ἰοδυσσεύς
 κατπεσε· λαοὶ δ' αἶ θάψοντο τ', ἐθαμβήσαν τε·
 δεῖτερος αἶτ' ἀνατείρε πολυτλᾶς δίφω ἰοδυσσεύς,
 κινήσεν δ' ἀρὰ τυτθὸν ἀπο χθονός, οὐδὲ τ' αἶρεν· 730
 ἐν δὲ γόνυ γναμπύσεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κατπεσον ἀμφὸς
 πλησιοὶ ἀλλήλοισι, μίανθῆσάν τε κοινῇ.
 καὶ νῦν κε τὸ τρίτον αἵτις ἀναλίσκοντ' ἐπαλαμιον,
 εἰ μὴ ἀχιλλεύς αἴτος ἀνίστατο, καὶ κατερυκεν·
 μήκετ' ἐρείδεσθον, μήδε τριβεσθε κακοῖσιν· 735
 νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλα δὲ γείσθ' ἀντίλκοντες
 ἐρχεσθ', ἰοφρα καὶ ἄλλοι ἀέθλειωντιν ἀχαιοί.
 ἴως ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρὰ τοῦ μαλα μὲν κλυόν, ἡδ' ἐπίθοντο,
 καὶ ῥ' ἀπομορῃσάμενοι κοινῇν δύσαντο χιτῶνας.
 πηλεΐδης δ' αἰπὸν ἀλλ' ἐτίθει ταχυτήτος ἀέθλα, 740
 ἀργυρεὸν κρήτηρα, τετυχμένον· ἱεὺς δ' ἀρὰ μέτρα
 χανδάνειν, ἀγτὰρ καλλεὶ ἐνίκας πάντας ἐπ' αἶαν
 πολλόν, ἐπεὶ σιδόνες πολυδαίδαλοι ἱεὺς ἤσκησαν,
 φοινίκες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 στήσαν δ' ἐν λιμένασι, θοῶντι δὲ δῶρον ἐδώκαν· 745
 ἱκίος δὲ πριαμοῖο λυκαῖονος ὦνον ἐδώκεν
 πατροκλῆϊ ἱεροῖι ἱησονίδῃς ἱεῦναφος.
 καὶ τὸν ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέθλον ἱεῖοφ' ἱεταροῖο,
 ἱεστὶς ἐλαφροτάτος ποδὶ κραιπνοῖσι πελοῖτα·
 δεῖτερον αἶ βόην θῆκε μέγαν καὶ πίφονα δημῷ· 750
 ἱημιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λεισθεῖ' ἐθῆκεν.
 στή δ' ὀρθός, καὶ μύθον ἐν ἀργεῖοισιν εἰσπεν·
 ὀρνυσθ', τοὶ καὶ τότ' αἶ ἀέθλοιο πειρήσεσθε.
 ἴως ἐφάτ'· ὦρνυτο δ' αἶτιχ' ὁ φίλξιος ταχύς αἴφας,
 ἀν' δ' ἰοδυσσεύς πολυμήτης, ἐπεῖτα δὲ νεστόρος ἱκίος, 755
 ἀντιλόχος· ἰὸ γὰρ αἶτε νεφεὺς ποτὶ πάντας ἐνικά.
 τοῖσι δ' ἀπο νύσσης τέτατο δρόμος· ὥκα δ' ἐπεῖτα 758
 ἐκφέρει φίλξιδης· ἐπὶ δ' ὦρνυτο δίφω ἰοδυσσεύς
 ἀνχὶ μαλ'· ἴως τότε τίς τε γυναικὸς ἱεῦδωνοῖο 760
 στήθεος ἐστὶ κανών, ἰονθ' εὐ μαλα χερσὶ τανυσσῇ
 πηνιόφ' ἐκστέλλοντσα παρεκ μίτον, ἀνχοῖ δ' ἱσχεῖ
 στήθεος· ἴως ἰοδυσσεύς θείει ἐγγυθεν· ἀγτὰρ ὀπίσθεν
 ἱχνὶ ἐτυπτε ποδὲσι, παρὲς κένιν ἀμφιχυθῆναι·
 κατ' δ' ἀρὰ τοὶ κεφαλῆς χεῖρ' αἰσφύμενα δίφω ἰοδυσσεύς, 765
 αἰεὶ ἐμψα θείων· ἱεῖαχον δ' ἐπὶ πάντες ἀχαιοί
 νίκης ἱεμενῶ, μαλα δὲ σπυδόντι κελεῖον.
 ἀλλ' ἴτε δὴ πυμάτορ τελεον δρόμον, αἶτιχ' ὀδυσσεύς.

- ευχετ' αθηναῖῃ γλαυκῶπις ἴσον κατα θυμόν·
 κλυδί, θεα, αγαθή μοι επιρόθος ελθε ποδοῖν.
 ἴως εφάτ' ευχομένος· τοφο δ' εκλυσε παλλας αθηνη.
 αλλ' ἴοτε δη ταχ' ἐμείλλον ἐπ' αἰκισσέσθαι ἀφθλον.
 ἐνθ' αἶψας μιν ολίσθε θέων, βλαπτσεν γαρ αθηνη,
 τῇ ρα βοῶν κεχυτ' ονθος αποκταμενων ἐριμῶκων,
 ἴως ἐπὶ πατροκλῶ πεφνεν ποδάς ὦκος ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ονθοο βοῶσο πλητο στομα τε, ῥῖνας τε.
 κρήτηρ' αἶτ'· ἀνατείρε πολυτλανς διφος ἰδουσσέψι,
 ἴως ἦλθε φθαμενος· το δε βοῶν ἔλε φαιδιμος αἶψας·
 στη δε κερας μετα χερσιν τεχιων βόλος ἀγραφλοφ, 780
 ονθον αποπτύων, μετα δ' ἀργεῖφοισιν εἴσπεν·
 ω ποποι! η μ' ἐβλαπτσε θεα ποδάς, ἡ το παρος περ,
 μητηρ ἴως, ἰδουσεψι παρῖσταται, ἡδ' ἐπαρηγει.
 ἴως εφάβ'· οι δ' ἀρα παντες ἐπ' αἶτῳ ἰηδυ γελασσαν.
 ἀντιλοχος δ' ἀρα δη λαισθεῖον ἐκφερ' ἀφθλον. 785
 αἶταρ πηλεΐδης κατα μιν δολιχοσκιον ἐνχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φερων, κατα δ' ἀσπιδα, και τρυφαισιαν,
 τευχχα σαρπηδόντος, ἡ μιν πατροκλος ἀπῆῖρα· 790
 στη δ' ορθος, και μυῖθον ἐν ἀργεῖφοισιν εἴσπεν·
 ἀνδρε δυα περι τωνδε κελεόμεν, ἰωπερ ἀριστω,
 τευχχα ἑσσαμενω, ταμεσιχροα χαλκον ἔλονται,
 ἀλλήλων προπαροῖθεν ἱομῖλφο περῆθῆναι·
 ἱοποτερος κε φθῆῃ ορεγσαμενος χροα καλον. 805
 τῷ μιν ἐγω δῶσω τοδε φασγανον ἀργυροτηλον,
 καλον, θρεψικιον, το μιν ἀστεροπαιον ἀπῆῖρων· 807
 τευχχα δ' ἀμφοτεροι γσυνῆῖα ταῖτα φερσέθων·
 ἴως εφάτ'· ὦρτο δ' ἐπειτα μέγας τελαμωνιος αἶψας,
 ἀν δ' ἀρα τυφδεΐδης ὦρτο κρατερος διομηδης.
 τοι δ' ἐπει ὦν ἑκατέρθεν ἱομῖλφο θωρηχῆσαν,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρω γσυνιτην μεμαῖῶτε μάχεσθαι,
 ὀδδεινον δερκομενω· θαμβος δ' ἔχε παντας ἀχαιούς· 815
 ἀλλ' ἴοτε δη σχεδον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰοντες,
 τρις μιν ἐπῆῖκσαν, τρις δε σχεδον ἱομῆθῆσαν·
 ἐνθ' αἶψας μιν ἐπειτα κατ' ἀσπιδα πάντοσε ῥεῖσθην
 νυκσ', ουδε χρο' ἱκανεν· ἐρυτο γαρ ἐνδοθι θωρηκς.
 τυφδεΐδης δ' ἀρ' ἐπειτα ὑπερ σάκειος μεγαλοφ· 820
 αἶψεν ἐπ' ἀχενι κύρε φαεινοφ δορτος ἀκωκῆ.
 και τοτε δη ρ' αἶψαντι περιδδεδῖσαντες ἀχαιῖαι
 παῖσσαμενοψ ἐκελεῖσαν ἀφθλια ῥεῖσθ' ἀντελεσθαι· 823
 αἶταρ πηλεΐδης θῆκεν σολον ἀτοχοῖῶνον, 826
 ἱον πριν μιν ριπτάσκε μεγα σθενος ἡετιῖῶνος·
 ἀλλ' ἡτοι τοι ἐπέφνε ποδαρκης διφος ἀχιλλεύς,
 τον δ' ἀγερ' ἐν νάεσι συν ἀλλοισι κτείετεσιν.
 στη δ' ορθος, και μυῖθον ἐν ἀργεῖφοισιν εἴσπεν· 830
 ἀρνησθ', τοι και τοῖτ' ἀφθλοφ περῆσεσθε·
 Hom.

εἰ τοὶ καὶ μαλαὰ πολλὰν ἀποπρόβι πύονες ἀγχοί, ψ
 ἱέχσει μιν καὶ πεντε περικλομενοὺς ἐναιέτοῖς
 χρεομένοσ· οὐ γὰρ τοὶ ἀτεμβομένοσ γε σιδήρῳ
 πομπῇ, οὐδ' ἀροτῆρ, εἴτ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρτεχσεῖ. 835
 ἴως ἐφάτ'· ὦρτο δ' ἐπεὶτα μανεπτολεμος πολυποίτης,
 ἀφ' δε λείοντες κρατερον μενος ἀντιθεοῖο,
 ἀν' δ' αἶψας τελαμωνιαδῆς, καὶ δίφος ἐπειος·
 ἱέχσειης δ' ἵσταντο· σολὸν δ' ἔλε διφος ἐπειος, 840
 ἱήκε δε δινέσαν· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες ἀχαιοί.
 δέστερος αἶτ' ἀπείηκε λείοντες, ὁδὸς ἀρείος·
 το τρίτον αἶτ' ἐρίπτε μεγας τελαμωνιος αἶψας. 842
 ἀλλ' ἴοτε δὴ σολὸν ἔλε μανεπτολεμος πολυποίτης, 844
 ἴσον τις τ' ἐρίπτε κελαίροπα βοῖκολος ἀνῆρ, 845
 ἱη δε φελισσομένη πέτεται δια βίος ἀγελαιας·
 τοσον παντος ἀγῶνος ὑπερβαλε· τοὶ δ' ἐβοήσαν.
 ἀνστάντες δ' ἑτάροι πολυποιταῖο κρατεροῖο
 νάφας ἐπὶ γλαφυρας ἐφερον βασιλέος ἀφθλον.
 αἶταρ το τοκσεῖτῃσ' ἐτίθει ἴσιντα σιδήρον, 850
 κατ' δ' ἐτίθει δεκα μὲν πελεκνας, δεκα δ' ἱμμιπελεκκα·
 ἵστον δ' ἐστήσεν νάφος κυφανοπέωρο
 τηλοῖ ἐπὶ πσαμαθοῖσ'· ἐκ δε τρηρῶνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρινθῷ δῆσεν ποδός, ἱῆς ἀρ' ἀνωγεν
 τοκσεῖεν· ἴος μὲν κε βαλῇ τρηρῶνα πέλειαν, 855
 πάντας αἰήραμενος πελεκνας κλισιηνδε φερεσθῶ·
 ἴος δε κε μηρινθῷο τυχῇ, ὀρνιχθὸς ἀμαρταν.
 ἱῆσων γὰρ δὴ κείνος, το δ' ἴοισται ἱμμιπελεκκα.
 ἴως ἐφάτ'· ὦρτο δ' ἐπεὶτα βίη τευκροῖο ἱανακτος,
 ἀν' δ' ἀρα μηριονῆς, θεραπῶν ἱεὺς ἰδομένοσ.
 κλῆροῖς δ' ἐν κυνῇ χαλκῆρει ἐπαλλον ἱελοντες· 860
 τευκρος δε πρῶτος κλῆροῖ λαχεν· αἶτκα δ' ἴλον
 ἱῆκεν ἐπικρατεως, οὐδ' ἠπειλήσε ἱανακτι
 ἱαρινων πρῶτογονων ρεκσεεν κλειτην ἱεκατονβην.
 ὀρνιχθὸς μὲν ἀμαρτ', ἐμαγῆρε γὰρ τοὶ τογ' ἀπολλων, 865
 αἶταρ το μηρινθὸν βάλε παρ ποδα, τῇ δεδετ' ὀρνιχς·
 ἀντικρυς δ' ἀπο μηρινθὸν ταμε πικρος οἶστος.
 ἱη μὲν ἐπειτ' ἠῆικσε πρὸς οὐρανὸν, ἱη δε παρήθη
 μηρινθὸς προτὶ γαίαν· ἀταρ κελαδῆσαν ἀχαιοί
 σπερχόμενος δ' ἀρα μηριονῆς ἐπεθήκατ' οἶστον 870
 τοκσεῖ· ἐν χερσὶν γὰρ ἱέχεν παλαι· ἴως ἰθύνεν.
 αἶτκα δ' ἠπειλήσεν ἱεκηβολῷ ἀπολλωνι
 ἱαρινων πρῶτογονων ρεκσεεν κλειτην ἱεκατονβην·
 ἱυκσι δ' ἱυπο νεφεων ἱεῖδε τρηρῶνα πέλειαν.
 τῇ ρ' ἴογε δινέοντσα ἱυπο πτερυγὸς βάλε μεσσην· 875
 ἀντικρυς δε διηλθε βέλος· τα μὲν ἀπς ἐπὶ γαίῃ
 φρεσθεν μηριοναῖ ἐπαγῇ ποδός· αἶταρ ἱη ὀρνιχς
 ἱιστῷ ἐφειδσομένη νάφος κυφανοπέωρο.

αἴχην ἀπεκρεμασε, γούν δὲ πτερά πυκνὴ εἰλίσσθεν·
 ὤκυς δ' ἐκ μελεσὼν θυμὸς πτατο, τήλε δ' ἀπ' αἵτεο
 κατπίπτε· λαφοὶ δ' αἶ θάψοντο τ', εθαμβήσαν τε.
 αἶν δ' ἀρα μηριόνης πελκευας δεκα πάντας αἵρειν,
 τευκρὸς δ' ἡμιπέλεκκ' ἐφέρειν κοίλας ἐπὶ ναῖας.

αἶταρ πηλεΐδης κατα μὲν δολιχοσκιον ἐνχος,
 κατ δὲ λιβητ' ἀπυρον, βοῖος ἀγασιον, ἀνθεμοσυντα,
 θῆκ' ἐς ἀγωνα φέρων· καὶ ῥ' ἡμιονες ἀνδρες ἀνίσταν·
 αἶν μὲν ἀρ' ἀτρεΐδης ευρυ κρεῖων ἀγαμεμνων,
 αἶν δ' ἀρα μηριόνης, θορακῶν τεύς ἰδομενεύς.

τοῖσι δὲ καὶ μετεφέσπε ποδαρκῆς δίφος ἀχιλλεύς·

ἀτρεΐδῃ, ἰδμεν γάρ, ἴσπον προβεβηκας ταπαντων,
 ἦδε ἴσπον δυναμῖι τε καὶ ἡμασιν ἐπλε' ἀριστος·
 ἀλλὰ συ μὲν τοδ' ἀέθλον τεχων κοίλας ἐπὶ ναῖας
 ἐρχε' ἀταρ δορυ μηριονῇ ἡροῖ πορωμεν,
 εἰ συγε σῶ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γάρ ἐγώ γε.

ἴως ἐφάτ'· οὐδ' ἀπὶθῆσε θάνακς ἀνδρῶν ἀγαμεμνων.
 δῶκε δὲ μηριονῇ δορυ χαλκεόν· αἶταρ τογ' ἡρώς
 ταλθυβιῷ κηρύκι διδῶ περικάλλες ἀέθλον.

λαῖτο δ' ἀγων, λαφοὶ δὲ θόας ἐπὶ ναῖας ἱκαστοὶ
 ἐσκιδνάντ' ἱμεναί· τοὶ μὲν δορποτ' ἐμεδοντο
 τυπνοφο τε γλυκεροῦ τάρπημεναι· αἶταρ ἀχιλλεύς
 κλάφε, φίλοτ' ἑτάροο μεμνήμενος, οὐδε μιν τυπνος
 ταιρες πανδαματωρ, ἀλλ' ἐστρεφετ' ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλεῖρας κατταμειμενός, ἀλλοτε δ' αἶτε
 τυπτιος, ἀλλοτε δὲ περήνης· τότε δ' ὀρθος ἀναστάνς
 δινάφεσκ' ἀλυσὼν παρα θῖν' ἐάλος· οὐδε μιν ἦως
 φαινομένη ληθεσκεν τυπερ ἑαλα τ' ἡϊονας τε.
 ἀλλ' τογ', ἐπεὶ δσευγσειεν τυφ' ἀρμασιν ὄκνυας ἱπποῖς,
 ἑκτορα δ' ἐλκεσθαι δῆσ' ἄσκητο διφρῶτ' ὀπισθεν·
 τρεῖς φερυσας περὶ σῆμα μενοιτιάδαο θανόντος,
 αἶττις ἐνὶ κλισίῃ παθεσκετο· τον δ' ἐφάσκεν
 ἐν κονί ἐκτανυσας προπρήνσα· τοῖο δ' ἀπολλων
 πάντσαν ἀφέντετην ἀφεχε χροῖ, φῶτ' ἐλαίρων.

ἴως το μὲν ἑκτόρα δίφον ἀφεικιδσεν μενεαῖνων·
 ἀλλ' τότε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυῶδεκατη γένετ' ἦως,
 καὶ τοτ' ἀρ' ἀθανάτοισι μετῆϊψθαι φοῖβος ἀπολλων·

σχετλιοὶ ἐστέ, θεοὶ, δῆληρονες· οὐ· οὐ ποτ' ὑμῖν
 ἑκτωρ μῆρι' ἐκῆς βοῶν αἰγῶν τε τέλειων·
 τον οὐκ ἐτλήτε, νεκυν περ ἰόντα, σαῶσαι,
 ἦν θ' ἀλοχῶ ἰδίσεν, καὶ μητερί, καὶ τῆκετ' ἐφῶ
 καὶ πατερί πριαμῷ, λαφοῖσι τε· τοὶ κε μιν ὥκα
 ἐν πυρὶ κῆαιεν, καὶ ἐκ πτερεῶν κτερισάιν·
 ἀλλ' ὀλοφῶ ἀχιλλεῖ, θεοὶ, βουλεύεσθ' ἐπαρηγαν,
 ἱῶ οὐτ' ἀρ' φρενὲς ἐστὶν ἐναΐσι μοι, οὐτε νόημα
 γνῶμῃτον ἐνὶ στήθεσσι· λείων δ' ἴως ἀγρία φοῖδεν;

ἴσαστ' ἐπεὶ ἀφ' ἐμῆς ἀνὰ τὴν βίην καὶ ἀγῆνορας θυμῷ 52
 φεικσᾶσθ'· εἴτ' ἐπὶ τῇδε, θροῶν ἵνα δαίτα λαβήτην·
 ὥς ἀχιλλεύς· εἰσὸν μὲν ἀπώλεσεν, οὐδὲ τοι αἰδώς· 44
 μέλλει μὲν πόθο τις καὶ φίλτερον ἄλλον εἰσσεύσθαι· 46
 ἢ κασιγνήτην ἡρώεσσον, ἢ καὶ υἱόν·
 ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ οὐφραμένος μετεῖπεν·
 τλήτον γὰρ μοῖρᾳ θυμὸν θάπαι ἀνθρώποισιν·
 αἴτῃ τογ' ἱεκτορά διδόν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπῆλθε, 50
 ἱππῶν ἐκσταπτῶν, τερπύσημι· τῆταρο φίλοιο
 ἔλκε· οὐ μὲν τοι τογὲ καλλίον, οὐδὲ τ' ἀμείνον· 52
 καὶ φῆν γὰρ δὴ γαῖαν ἀφεικιδάει μενεαίνων· 54
 τὸν δὲ χολαῖσασσένη προσέφη λείκαλκος ἱήρῃ· 55
 εἴη κεν καὶ τῆτα· τέρψιν· ἔπος, ἀργυροτοκάε,
 εἰ δὴ τομὴν ἀχιλλεὺς καὶ ἱεκτορὶ θέσσετ' ἐτιμήν·
 ἱεκτορ μὲν θάπτος τέ, γυναῖκα τ' ἐθήσατο μάδων·
 αἴτῃ ἀχιλλεὺς· εὖ σὺ θέεις γόνος, τὴν ἔγω αἴτῃ 60
 τρέψα τέ, καὶ τατιγῆλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παραιοῖσιν· 60
 πηλεΐ, ὅς περὶ μεαρί φίλος· μένεν· ἀθανάτοισιν·
 πάντες δ' ἀντιάσθαι, θεοὶ, γαμέ· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ', ἔχων φαρμίνγας, κακῶν ἑκατ', αἶψα ἀπύθε·
 τὴν δ' ἀπαμειβομένος προσέφη νεφέληγερετα δαΐς·
 ἱήρη, μὴ δὴ πάντας ἀποσπυδαίνω θεοῖσιν· 65
 οὐ μὲν γὰρ ἐτιμή γε μὴ ἐσσεταί· ἀλλὰ καὶ ἱεκτορ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι θροῶν, τοι ἐν φίλῳ· ἐντιμ· 67
 αἰὶν' εἰ τις καλέσσει θεῶν θένιν· ἄσπον ἐμεῖο, 74
 ἱοφρα τί τοι ἔστω· κυμῖνον ἔπος, ὥς κεν ἀχιλλεύς· 75
 δῶρων ἐκ πρῶταρο παχῆ, ἀπο θ' ἱεκτορᾶ λυθῆ·
 ὥς ἐφάτ'· ὄρθον δὲ φίρις ἀτελλοστος ἀγγελῶντα,
 μεσσηγύς δὲ σάμοο· τέ καὶ ἱεραφὸς παϊταλοέντας·
 εὐθόρῃ μελανὶ ποντᾷ, ἐπιστοκαχῆσα δὲ λιμνῇ·
 τῇ δὲ, μολυβδαικῇ· ἱμελῇ, ἐς βυσσὸν ἐρεῖσεν, 80
 τῇτε κατ' ἀγραῖλοιο βάθος κερὰς ἐνβεβῶναι
 ἐρχεται ὠμῆσθῃσαν ἀφ' ἰχθύσι κηρα φεραντσα·
 τούρῃ δ' ἐνὶ σπῆσει· γὰρ ἀφύρῳ θένιν, ἀμφὶ δὲ τ' ἀλλὰ
 ἱεὺς ὠμῆγερες· καλῶσι θεαί· τῇ δ' ἐνὶ μεσσηῖ
 κλάφει· μορὸν τοῖο παῖδος ἀμυγμονος, ὅς τοι ἐμῶν 85
 φθίσεσθ' ἐν τρωτῇ· ἐρικυδέα, ἡλὸς πατρός·
 ἀνχοῖο δ' ἱστᾶμεν· σπρῶσθαι πόδας ὠκυς φίρις·
 ὅρσο, θετί, καλέει· δαΐς· ἀφθίτα μῆδε· ἱεὺς·
 τὴν δ' ἡμειβετ'· ἐπεὶ θεαί· θεαί· ἀργυροτόδσα· 90
 τίπτε με κείνος· αὐτῷ· μέγας θεός· αἰδέομαι δὲ
 μισγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἀχά· ἀντίτα θυμῷ·
 εἰμι μὲν· οὐδ' ἡλῶν ἔστω· ἐσσεταί, το τί καὶ ἔστω·
 ὥς ἀρὰ φέθησας· καλῶν· ἔλε· ἰδὲ θεῶν
 καλῶν, τοῖο δ' οὐτὶ μελᾶντερον· ἀπῆλθε· ἔλε·
 βῇ δ' ἱμεναί, πρῶτον δὲ πρῶτον· ὥς· ἀρὰ· φίρις· 95

ἡγεστ'· ἀμφὶ δ' ἀρὰ ὑφ' αἰφάδεσσιν ἡνέκα βαλίαςσιν. Ω
 αὐτὴν δ' εἰς ἀνὰ βλάπταιν ἐς οὐρανοὺς ἤγειρεν ἡνέκα
 ἔκτορ'· εὐρυποταφρονίδην· περὶ δ' ἄλλοις ἑκαπύτοις
 ἡνέκα ὀμήμεναι παλαιὰς θεοὺς αἶψαν εὐνέας·
 ἦ δ' ἀρὰ παρ' οὐκ πατρὶ καθέδρετ', εἰσεῖσε δ' αὖθις. 100
 ἦρ' ἔχρυσον καλὸν δέπας ἐν χερσὶν ἔθηκεν,
 καὶ ῥ' ἑυφρῆνε ἑκαστοῖς· θεοῖσι δ' ὤρεγσε πῖνοντα
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ἡλυθες οὐλοπόνδε, θεὰ θετί, κηδομένη περ,
 πένθος ἀλαστον ἔχοντα μετὰ φρεσὶ· φοῖβα καὶ αἶψας. 105
 ἀλλὰ καὶ ἥως φέρεω, τόδ' σ' εἰνεῖα δούρ' ἐκαλεσσάμεναι·
 αἶψα μάλ' ἐς στράτος ἔλθε, καὶ ἑμὶ ὑπὸ πτοχῆλον· 112
 σκυδυσσέσθαι τοὶ φέσπε θεοῖς, ἐμὰ δ' ἐκτόχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, τοτὶ φρεσὶ μαινομένησιν
 ἔκτορ' ἔχει παραναῖσι κορωνίσιν, οὐδ' ἀπελυσσάμεναι. 115
 αἰ κεν πῶς ἐμὲ τε ὀδεύσῃ, ἀπο θ' ἔκτορα λυτῇ·
 αἶψα ἐγὼ πριαμῷ μεγαλήτορι ἑρὶν εἴησιν,
 λυφασσάμην φίλον υἱόν, ἰὼν ἐπὶ ναῖας ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' ἀχιλλεὺς φέρεμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνῃ.
 ἥως εἶπατ'· οὐδ' ἐπιθήσεε θεὰ θετίς ἀργυροπέδεσσι. 120
 βῆ δὲ κατ' οὐλοπόνδε κρηνηνών ἀνίστασθαι·
 ἔκασεν δ' ἐς κλισίην ἑλθὼν υἱός, ἐν δ' ἀρὰ τοῖγε
 ἔκτορ' ἑλθὼν στοναχάωντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταίροι
 ἐσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντυφνόντ' ἀφαιριστόν·
 τοῖσι δ' ὄφιν λασιὸς μέγας ἐν κλισίῃ ἱερέετο. 125
 ἦ δὲ μάλ' ἀνχ' αὐτοῖο καθέδρετο ποτνια μήτηρ,
 χεῖρι τε μὲν κατερεχετο, ἑσπός τ' εἶπατ', ἐκ τ' ὀνομαδέν·
 τέκνον ἐμὸν, σοὶ μεχρὶς οὐδύρομενος καὶ ἀχέων
 σὴν εἶδαι κρηδίνην, μεμνημένος οὔτε τι σῆτοο,
 οὐτ' εὐνης· ἀγαθὸν δὲ γυναῖκα περ ἐν φιλοτῇ. 130
 μισθῆσθ'· οὐ γὰρ μοι δῆρον βίβη, ἀλλὰ τοι ἡδὴ
 ἀνχὶ παρῆσθηκεν θανάτος καὶ μοῖρα κράταιη·
 ἀλλ' ἐμὲν γυνήτες ὤκεια, δῖος δὲ τοι ἀγγελὸς ἦμι·
 σκυδυσσέσθαι σοὶ φησι θεοῖς, ἑλθὰ δ' ἐκτόχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, τοτὶ φρεσὶ μαινομένησιν. 135
 ἔκτορ' ἔχεις παραναῖσι κορωνίσιν, οὐδ' ἀπελυσσάμεναι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λυφσον, νεκροῖο δὲ δεχσάμεναι ἀποινα·
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὥκεις ἀχιλλεύς·
 τῇδ' εἰη, ἥως ἀποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἀγοίτο,
 εἰ δὴ προφρονὶ θυμῷ οὐλοπνίος αἶψας ἀνάγει. 140
 ἥως τοιγ' ἐν ναῖαν ἀγυρίη μήτηρ τε καὶ υἱός·
 πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἑπέα πτερόεντ' ἀγορεύον.
 ἑρὶν δ' ὤτρυνε κρονίδης εἰς ἱλίου πύλιν·
 βασκ' ἰθὺ, ἑρὶ ταχυία, λυφοντ' ἑλθὼν οὐλοπόνδε,
 ἀνγῆλον πριαμῷ μεγαλήτορι, ἱλίου εἰσῶ,
 λυφασσάμην φίλον υἱόν, ἰὼν ἐπὶ ναῖας ἀχαιῶν, 145

δῶρα δ' ἀχιλλεῖ φερεμεν, τὰ κε θυμὸν ἱγῆϊ, 2
 οἶον, μῆδε τις ἄλλος ἱάμα τρώων ἰτω ἀτηρ.
 κηρυκς τις τοι ἵπποιτο γεραίτερος, ἵος κ' ἰδυνοί
 ἱμμιονοῖς καὶ ἱαμαγσαν τεύτροχον, ἦδε καὶ αἴτις 150
 νεκρὸν ἀγοί προτὶ ἱαστυ, τὸν ἐκτανε δίφος ἀχιλλεῖς. 151
 ἴως φασί· ὥρτο δὲ ἱρίς ἀελλοπος ἀνγελωντσα· 159
 ἱκσεν δ' ἐς πριαμόν· εἰχεν δ' ἐνοπὴν τε γούν τε. 160
 παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν ἀλγῆς
 δακρυσί ἱσμάτ' ἐφύρον· το δ' ἐν μεσσοῖσι γεραίος
 ἐντυπας ἐν χλαίῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὰ
 ποκρος εἴην κεφαλῇ τε καὶ ἀλγῆνι τόφῳ γεροντός,
 τὴν ρα κυλιζόμενος καθαρῆσατο χερσὶν ἱεῖσιν. 165
 θυγατέρες δ' ἀνα δώματ', ἰδε νοοί, ὠδυρόντο,
 τῶν μὲν ἡσχομένων, τοι δὲ πολυες τε καὶ ἐσθλοί
 χερσὶν ἱπ' ἀργείων κείατο πύργῳ ὀλισσάντες.
 στήθεα παρὰ πριαμόν· διος ἀνγέλος, ἦδε προσῆυδα,
 τυτθὸν φθηνγσαμένη, τὸν δὲ τρομος ἐλαβε γούνα· 170
 ἄρσεν, δαρδανιδὴ πριαμὲ, φρεσὶ, μῆδε τι ταρβέσ-
 ου μὲν γὰρ τοι ἐγὼ κακὰ ἱσσομένη τοδ' ἱκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέοντσα· διος δὲ τοι ἀνγέλος ἦμι,
 ἵος σεῖ', ἀνευθεν εἰων, μέγα κηδεταί, ἡδ' ἐλαιοῖται· 175
 λυφασσθαι σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος ἱεκτορὰ δίος,
 δῶρα δ' ἀχιλλεῖ φερεμεν, τὰ κε θυμὸν ἱγῆϊ
 οἶον, μῆδε τις ἄλλος ἱάμα τρώων ἰτω ἀτηρ.
 κηρυκς τις τοι ἵπποιτο γεραίτερος, ἵος κ' ἰδυνοί
 ἱμμιονοῖς καὶ ἱαμαγσαν τεύτροχον, ἦδε καὶ αἴτις
 νεκρὸν ἀγοί προτὶ ἱαστυ, τὸν ἐκτανε δίφος ἀχιλλεῖς. 180
 ἦ μὲν ἀρ' ἴως ἱσπόντοσ' ἀπέβη ποδάσ ὥκῃα ἱρίς. 188
 αἵταρ τοῦ ἱκίας ἱαμαγσαν τεύτροχον ἱμμιονοῖσιν
 ἱσπλίσσαι ἦναιεν, πειρινθὰ δὲ δεῖσαι ἐπ' αἴτης· 190
 αἴτος δ' ἐς θαλάμῳ κατεβῆσατο κῆῳεντα,
 κεδρίνον, ἱπσοροφον, ἵος γλῆνα πολλὰ ἐκχαλῶεν,
 ἐς δ' ἱαλοχὸν ἱεκαβὴν ἐκαλεσσάτ', ἐφῶνῆσεν τε·
 δαιμονίη, διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἀνγέλος ἦλθεν,
 λυφασσθαι φίλον ἱκίον, ἰούτ' ἐπὶ νάσας ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' ἀχιλλεῖ φερεμεν, τὰ κε θυμὸν ἱγῆϊ.
 ἀλλ' ἀγε μοι τοδὲ ἱσπε, τί τοι φρεσὶ ἱεῖδεται εἶναι ;
 αἰκώς γὰρ μ' αἴτον γέ μινος καὶ θυμὸς ἀναγεί
 κείσ' ἱμεναὶ ἐπὶ νάσας ἐσθ' στρατὸν ευρὺν ἀχαιῶν.
 ἴως φασί· ἐκωκυθέν δὲ γυνή, καὶ ἀμειβετο μύθεσ· 200
 ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρενὲς οἰχονθ', ἥς το παρὸς περ
 ἐκλε' ἐπ' ἀνθρωποῖς χρεῖνοῖς, ἡδ' ἱκίσι ἱανασσεῖς ;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νάσας ἀχαιῶν ἐλθόμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς οφθαλμοῖς, ἵος τοι πολυας τε καὶ ἐσθλοῖς
 ἱκίας ἐκσεναρικσῆς ; ἱδὴρεῖον ἢ τοι ἡτόρ· 205
 εἰ γὰρ σ' ἱαίρησιν καὶ ἐσπασσεται οφθαλμοῖσιν

σμηστής· και ἀπὶ τοῦ ἀνὴρ ἔδε, οὐ σ' ἐλεήσει,
 οὐδ' ἐτι σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαῖωμεν ἀνευθεὶν
 ἱμῆνοι ἐν μεγάροισι· τῷ δ' ἴως ποθὶ μοῖρα κραταῖη
 γυγνομῆνός ἐπ' ἔπεισε λιγὺν, τότε μιν τέκον αἴτη,
 ἀργιποδὰς κυκὰς ἱάδσαι, ἱέων ἀπ' ἀνευθεὶς τοκέων!
 τὴν δ' αἶψα προσέειπε γέρον· πριάμῳ θεοφειδῆς·
 μὴ μ' ἐθέλοντ' ἱμεναὶ κατέρυκακε, μήδε μοι αἴτη
 ὀρνίχης ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλε· οὐδὲ με πείθσεις.
 εἰ μὲν γὰρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλεεν,
 ἢ τοὶ μάντιες ἐντὶ θυόσχοι, ἢ ἱερεῖς,
 πσυχὸς κεν φαίμεν, καὶ νοσφιδσοίμεθα μάλλον·
 νῦν δ', αἴτος γὰρ ἀκοῖσα θεός, καὶ ἐσθδρακὸν αὐτήν,
 εἰμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἐσέται· εἰ δὲ μοι αἴσα
 τῆθναμῆναι παρὰ νῆσσι ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 βούλομαι· αἴτῃ γὰρ με κατακτῆναιεν ἀχιλλεύς,
 ἀνκὰς ἔλονται ἐμὸν ἱεὺς, ἐπὶ γούρ' ἐκς ἐρον ἵειν.
 ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα καλ' ἀνεοίγειν·
 ἐνθὲν δῶδεκα μὲν περικαλλεὺς ἐκστόλε πεπλοῖς,
 δῶδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τοσοῖς δὲ ταπήτας,
 τοσαυτὰ φάρεα καλά, τοσοῖς δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
 χρυσοῖο δὲ στήσανς εἴφ' ἔρκεν δέκα πάντα ταλάντα·
 ἐκ δὲ δὺ αἰθῶνας τριπόδας, πύρρα δὲ λιβητάς,
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλεῖς, τοὶ τοὶ θραϊκὲς πορὸν ἄνδρες
 ἐκστόλῃσι· ἐλθόντι, μέγα κτεράς· οὐδὲ νῦν τοσπερ
 φειδαστ' ἐνὶ μεγάροισι τοῖς γέρον· περὶ δ' ἠθέλε θυγμῶ
 λυφασθῆναι φίλον ἱεὺς· τοῖς δὲ τροφὰς μὲν ἱαπαντάς
 αἰθῶντος ἀπέτεργε, ἔπεισ' αἰσχροῖσιν ἐνίσπῃ·
 ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέσθ'· οὐ νῦν καὶ ἱμῶν
 τοῖκοι ἐνέσσι γούρ, τοῖς μ' ἠλθετε κηδήσαντες·
 ἢ ὄνεισθ', τοῖς μοι κρονιδῆς δόσις ἀλγὺν ἰδῶκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἀρίστον· ἀτὰρ γινώσσεσθε καὶ ὑμεῖς·
 ρεῖτεροι γὰρ μάλλον ἀχαιοῖσιν δὴ ἐσέσθε,
 κείνοιο τεθνήσκοντος, ἐνταίριον· ἀτὰρ ἐγώ γε,
 πρὶν ἀλαπαδσομένην τέ πολλὴν, κεραῖδσομένην τέ,
 ὀφθαλμοῖσι φιδέειν, βραχὺν δόμον αἰδὸς εἰσῶ!
 ἦ, καὶ σκηπανῶν δῖ' ἐπ' ἀνέρας· τοὶ δ' ἴσαν ἐκσῶ,
 σπερχομένοιο γέροντος· τοῖς δ' ἱεῖσι· εἴοισιν ἱομοκλῆ,
 νεικείων ἔλεον τέ, παρὶν τ', ἀγαθῶνα τέ διόν,
 πασμονα τ', ἀντιφονον τέ, βροχὴν ἀγαθὸν τέ πολίτην,
 δαΐφοβον τέ, καὶ ἱπποβοῖον, καὶ διόν· ἀγαθόν.
 ἔπειτα τοῖς τοῖς γέροντος ἱομοκλῆσαν ἐκέλεεν·
 σπυδῶσθε μοι, κακὰ τέκνα, κατῆφονες! αἰδ' ἱάμα πάντες
 ἑκτορὸς ὠφέλει· ἀντὶ τοῦτο ἐπὶ νῆσσι πεφασθαι!
 ὦ μοι ἐγὼ πανδοχῆς, ἐπεὶ τέκον ἱεὺς ἀρίστους,
 μῆστωρ τ' ἀντιφονον, καὶ τροφίλον ἱπποχάρμην,
 ἑκτορὰ θ', ὅς θεός ἐσκε μετ' ἀνδρῶν, οὐδ' εἴποιεν

Ω

210

211

217

220

225

230

235

240

245

250

255

257

ἀνδρὸς γε θνήτοσ παῖς εἶμεναι, ἀλλὰ θεοῖο 12
 τοῖς μὲν ἀπώλεσ' ἀρεῖς, τὰ δ' ἐλενχεα πάντα λελείπται, 260
 πσευσταὶ τ', οὐκ ἔχεται τε, χοροῖτυκίῃσιν ἀρίστα,
 φάρων ἢ ἐριφῶν ἐπιδημίοι ταρπακτῆρες.
 οὐκ ἀν' ἀθ' μοι ἡμαγσαν ἐφοπλίσσασαι ταχίστα,
 ταῖτα τε πάντ' ἐπιθείτε, ἵνα κῆρσσωμεν ἱεδοῖο;
 ὣς εἰπαῖ· οἱ δ' ἀρα πατρός τυπεδδεῖδαντες ἱομοαλῆν 265
 ἐκ μὲν ἡμαγσαν ἀῆραν τεύτροχον ἡμιονειν,
 καλὴν, πρῶτοπαγεα· πειρινθα δ' ἐδήσαν ἐπ' αἵτης,
 κατ' ἀπο πασσαλοῖο δσυχὸν ταιρεὸν ἡμιονειον,
 πυκσίον, οὐφαλον, τεῦ οἴηκεσιν ἀρήρος·
 ἐκ δ' ἐφερον δσυχόδεσμον ἡμα δσυχῶ ἱενναπηχῦ 270
 καὶ τὸ μὲν τευ κατεθήκαν τεύχσεστώ ἐπὶ ρυμῶ,
 πέδῳ ἐπὶ πρῶτῃ, ἐπὶ δὲ κρικὸν ἱστορὶ βαλλόν·
 τρις δ' ἑκατέρθεν ἐδήσαν ἐπ' οὐφαλον· αἵταρ' εἰπετα
 ἑχσεῖς κατέδησαν, ἱπο-γλῶχίνα δ' ἐκαμπτσαν·
 ἐκ θαλαμῶο δὲ φεροντες τεύχσεστώ ἐπ' ἀπῆνης 275
 ναῖον ἑκτορῆς κεφαλῆς ἀπερεῖσι' ἀποινα·
 δσυνσαν δ' ἡμιονοῖς κρατερωνυχας, ἐντεσιφερῶς,
 τοῖς ρα ποτε πριαμῶ μυσοὶ δσαν, ἀγλαφα δσρα.
 ἱπποῖς δὲ πριαμῶ ἱππαγὸν δσυχὸν, τοῖς το γεραῖος
 αἵτος ἑχων ἑατὶταλλεν τεύχσεστώ ἐπὶ φατῇ 280
 τῶ μὲν δσυνγυσθῆν ἐν δῶμασιν ἱπσηλοῖσιν
 κηρυκς καὶ πριαμὸς, πυκίνα φρεσὶ μῆδ' ἑχοντε.
 ἀνχιμολὸν δὲ σφ' ἡλθ' ἑκαβῆ τετιγῆσι θυμῶ,
 ῥοῖον ἑχοντε· ἐν χειρὶ μελιφρονα δεχσίτερηφιν,
 ἐν δσπαῖ χρυσεῶ, ἱοφρα λειβσαντε κιοιτῇ 285
 στη δ' ἱππῶν προπαροῖθε, ῥεπος τ' εἶφατ', ἐκ τ' ονομαδσαν·
 τῇ, σπενδσαν δι' πατρί, καὶ εὐχεο ῥοικαδ' ἱκισθαὶ
 ἀπς ἐκ δσμμενων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἀρ' σγε θυμῶς
 στροφύει ἐπὶ ναῖας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθέλοντῆς.
 ἀλλ' εὐχεο συγ' εἰπετα κελαίμφει κρονίῳνι 290
 αἷτες δ' οἶσαν ῥοῖον ἀγγελον, ὅστε τοι αἵτῳ
 φιλτατος οἶσανων, καὶ ῥοῖο κρατος ἐστὶ μεγίστον,
 δεχσίον· ἱοφρα μιν αἵτος ἐν οφθαλμοῖσι νῆσανς
 τῶ πύθονος ἐπὶ ναῖας ἑῆς δαναων ταχυπώλων. 295
 εἰ δὲ τοι οὐ δῶσει ῥοῖον ἀγγελον εὐρυοπα δσείς,
 οὐκ ἀν' ἐγῶγε σ' εἰπετα ἐποτροφνοντσα κελαιμῆν
 ναῖας ἐπ' ἀργείων ἰμεναι, μαλα περ μεμαῖῶτα.
 τὴν δ' ἀπαμειβομένος προσεφῆ πριαμὸς θεαίειδης·
 ὦ γυναι, οὐ μὲν τοι τοδ' ἐφίεμανῇ ἀπιδῆσῶ 300
 ἐσθλὴν γὰρ δι' χεῖρας ἀνασχεμεν, αἰ κ' ἐλεσθῇ.
 ἦ ρα, καὶ ἀμφιπέλον ταμῆν ὠτροφν' το γεραῖος
 χερσὶν ἱδῶς ἐπιχεῖσαι ἀκηρατον· ἡ δὲ παρσση
 χερνίβα τ' ἀμφιπέλος, προχέον θ' ἀμα, χερσὶν ἑχοντσα.
 νιπτσαμένος δὲ κυπέλλον εἰδεχσαδ' εῆς ἑαλοχέο 305

ευχέτ' ἐπειτα σταῖας μεσση̃ ἱερκαί, ἀπὸ δὲ ἱερῶν,
ἐσθλὰν ἐσταυρώσαν· καὶ φωνήσαντες ἱερὸς ἦν δα·

δσεῖ πατέρ, ἐσθλὸν μεδεων, κυδίστε, μεγίστε,
δος μ' ἐς ἀχιλλεύος φίλον εὐθεμεν, ἡδ' ἐλεεινόν·
πεμπσον δ' οἰώνων τέον ἀγγελον, ἵεσσε σοὶ αὐτῷ
φιλτατος οἰώνων, καὶ τοῖο κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεχσάμεν· ἱεφρα μὲν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσαντες
τῷ πύθωνος ἐπὶ ναῖας ἰω δακρυῶν ταχυπώλων.

ἵως ἐφατ'· εὐχομένος, τοῖο δ' ἐκλυσε μητιέτα δσεῖς·
αὐτικά δ' αἰετον ἔηκε, τελειοτάτον πετεηνων,
μορφον, θηρέτηρ, ἵων καὶ περκνον καλεοντιν.
ἵεση δ' ὑπσοροφοῖο θυρή θαλαμοῖο τετυχται
ἀνερος ἱαφνειοῖο, ἱεὺ κλειδίεσ' ἀραρυία·
τοσ' ἀρα τοῖς ἱεκατερβέν ἐσαν πτερά· γειδσατο δὲ σφιν
δεχσιος αἰκισαντες δια ἱαστυος· τοὶ δὲ γιδοντες
γῆθησαν, καὶ παντῶν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

σπερχόμενος δ' ἱο γέρον χρεστοῖς ἐπεβησατο διφρῶ·
ἐκ δ' ἐλασε προθυροῖο καὶ αἰδοντῆς ἐρίδουπτο·
προσθε μὲν ἱημονοὶ ἱελεος τετρακυκλον ἀπηγην,
τας ἰδαίος ἐλαβνε δαφίφρων· αὐτὰρ ὀπίσθεν

ἱπποὶ, τοῖς ἱο γέρον ἐφεπων μαστίγγι κελέφεν
καρπαλιμῶς κατὰ ἱαστυ· φίλοι δ' ἱαμα πάντες ἱεποντο,
πολλ' ὀλοφυρόμενοι, ἵως εἰ θανάτουδε κιοντα.

τοὶ δ' ἐπεὶ ὦν πολὺος κατὰβαν, πέδιον δ' ἀφικόντο,
τοὶ μὲν ἀρ' ἀπσοροῖο προτὶ γιλφίον ἀπονέοντο,
παῖδες καὶ γαμβροὶ· τῷ δ' οὐ λαθον ευρυοπα δσεῖν,
ἐς πέδιον προφανέντε· γιδων δ' ἐλεησε γεροντά·
αἰψα θυάρ' ἱερμείαν, ἱυιον φίλον, ἀντίον ἦν δα·

ἱερμεία, σοὶ γὰρ τε μαλίστα γε φίλτατον ἐστὶν
ἀνδρὶ ἱεταίρισσαι, καὶ τ' ἐκλυφες, ἱεὺ κ' ἐβελήσθα,
βασκ' ἱθι, καὶ πριαμον κοίλας ἐπὶ ναῖας ἀχαιῶν
ἵως ἀγαγ', ἵως μὴ τις τι γιδῇ, μῆτ' ἀρ' τι νοήσῃ
τῶν ἀλλων δαναων, πρην πηλεΐφῶνάδ' ἵκεσθαι.

ἵως ἐφατ'· οὐδ' ἀπὶθῆσε διακτορος ἀργεῖφοντης·
αὐτικ' ἐπειθ' ὑπο πόδσιν ἐβησατο καλά πεδίλτα,
ἀνβροσία, χρυσεῖα, τὰ μὲν φερων ἡμιν ἐφ' ὑγρὴν,
ἡδ' ἐπ' ἀπειρονα· γαίαν, ἱαμα πνοῆσ' ἀνεμοῖο·
ἱελλετο δὲ ἱαβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὀπματα θελγει,
ἵων ἐβελῇ, τοῖς δ' αὐτε καὶ ὑπνύοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἱεχων πετετο κράτους ἀργεῖφοντης·
αἰψα δ' ἀρα τροφίῃ τε καὶ ἱελλησποντον ἱεκανεν·
βῆ δ' ἱμεναι, κοφρῷ αἰσυμνητηρὶ ἱεφοικως,
πρῶτον ὑπνηνητῇ, τοσοπερ χαρίεστατη ἱεβῆ.

τοὶ δ' ἐπεὶ ὦν μέγα σῆμα παρεκς γιλφοῖς ἐελασσαν,
στησᾶν ἀρ' ἱημίονός τε καὶ ἱππῶς, ἱεφρα πῖφοῖεν,
ἐν ποταμῷ· δη γὰρ καὶ ἐπὶ κνεφας ἡλυθε γαίαν·

τον δ' ἐκς ἀνχιμολοφὸν ἱδὼν ἐφρασάτο κηρυκς τερμειαν, προτὶ δὲ πριαμον φατ', ἐφῶνησεν, τε'	Π 353
ἀνδρ' ἱοραω, ταχὰ δ' ἀμμε διαφραίσεσθαι οἶω. ἀλλ' ἄγε δὴ φευγόμεν ἐφ' ἱππων· ἡ μιν ἐπειτα γυνῶν λατψάμενοι λιπανέεσμεν, αἱ κ' ἐλεησῇ.	355
ἴως φατο· σὺν δὲ γερωντὶ νοὸς χυτο, δέδδ' ἐδ' αἰνῶς· ορβαὶ δὲ τριχῆς ἐσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μελεσσίην· στῆ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' ἐριουνίος ἐνυθὲν ἐλθὼν,	360
χεῖρα γερντος ἱέλων, ἐκσειρετο καὶ προσέειπεν· πῆ, πατερ, ἱῶδ' ἱπποῖς τε καὶ ἡμιμονοῖς ἰθυνεῖς νυκτὰ δι' ἀνβροσίην, τότε θ' εὐδοντὶ βροτοὶ ἄλλοι ; οὐδὲ σὺγ' ἐδδεδίδσας μένεα πνεύοντας ἀχαιφεῖς,	365
τοὶ τοὶ δυσμένεες καὶ ἀαρσίοι ἐνγυς εἰντιν ; τῶν εἰ τίς σε ἱδοίτο, θοῆν δια νυκτὰ μελαινᾶν, τοσαῦδ' οὐνειατ' ἀγῶντα, τίς ἀν' δὴ τοὶ νοὸς εἴη ; οὐτ' αὐτὸς νεφὸς ἐσσι, γερῶν δὲ τοὶ ἱότος οὗτ' ἔδει.	368
ἀλλ' ἐγὼ οὐδὲν σε ρεκσῶ κακόν, ἡδὲ κεν ἄλλον σεῖ ἀπαλεκσῆσαιμι· φίλῳ δὲ σε πατρὶ φείσκα. τον δ' ἤμειβετ' ἐπειτα γερῶν πριαμος θεοφειδης· ἱότῳ πῆ ταδὲ γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ἴως ἀγορεύεις· ἀλλ' ἐπὶ τίς καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερεσχεθε χεῖρα,	370
ἴος μοι τοῖονδ' ἔῃκεν ἱδοῖπορον ἀντιβολῆσαι αἰσίον, τοῖος δὴ σὺ, δέμας καὶ φειδὸς ἀγῆτον, πεπνῦσαι τε, νῶα, μακαρῶν δ' ἐκς ἐσσι τοκέων. τον δ' αἶτε προσέειπε διακτορὸς ἀργεῖφοντης· ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γερὼν, κατὰ μοῖραν ἐφεςπες· ἀλλ' ἄγε μοι τοδὲ φεςπε, καὶ ἀτρεκέως καταλεγσον,	375
ἡε πῆ ἐκπεμπεις κειμηλία πολλὰ καὶ ἐσθλά ἀνδρας ἐς ἀλλοδαποῖς, ἵνα περ ταδὲ τοὶ σᾶα μὲνῃ ; ἡ' ἡδὴ πάντες καταλείπετε ἱλθῖον ἱερὴν δέδδοτες ; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ἱόχ' ἀριστὸς οὐλᾶλεν.	380
τον δ' ἤμειβετ' ἐπειτα γερῶν πριαμος θεοφειδης· τίς δὲ σὺ ἐσσι, φερίστε, τῶν δ' ἐκς ἐσσι τοκέων, ἴως μοι καλά τὸν οἶτον ἀποτμοῖο παῖδος ἐνίσπες ; τον δ' αἶτε προσέειπε διακτορὸς ἀργεῖφοντης· πεῖρα' ἐμεῖο, γέγραφε, καὶ εἰρεὸ τέκτορα δίφον· τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μαχῇ ἐνὶ κυδιανειρῇ οφθαλμοῖσιν ὁπῶπα, καὶ εὐτ' ἐπὶ νᾶσιν ἐλασσας ἀργεῖφοις κτείνεσκε, δαφιδῶν ἱοκσυῖ χαλκῷ· τῆμεες δ' ἱεσταότες θαυμαδοῖμεν· οὐ γὰρ ἀχιλλεῖς ἦφαι μαρνασθαι, κεχολῶμενος ἀτρεφῖν.	384
τοὺ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μίᾳ δ' ἤγαγε νᾶς τεύεργης· μυρμιδόνων δ' ἐκς ἡμῖ· πατὴρ δὲ μοι ἐστὶ πολυκτῶρ· ἱαφνεῖος μὲν ἱόδ' ἐστὶ, γερῶν δὲ δὴ, ἴως σὺπερ ἱῶδε· ἱαῖς δὲ τοὶ ἱνίς· εἰντιν, ἐγὼ δὲ τοὶ ἱεβδομος ἡμῖ· τῶν μετὰ παλλομένων, κληρῷ λαχὼν ἐνθαδ' ἔπεσθαι·	386
	390
	395
	400

- νῦν δ' ἤλθον πεδίωνδ' ἀπο νῆων ἦοαθεν γὰρ
 θησονται περὶ ῥαστυ μάχην ἑλικῶπες ἀχαιοί.
 ἀσχαλαοντι γὰρ τοίγε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἰσχυμένῃ ἐσσυμένῳς πόλεμος βασιλεὺς ἀχαιῶν.
 τὸν δ' ἤμειβετ' ἐπεὶτα γέρον πρίαμος θεοφειδής·
 εἰ μὲν δὴ θεράπων πηλεΐαδά· Ἀχιλλεύς
 ἐσθ', ἀγε δὴ μοι παντσαν ἀληθείην καταλεγσον,
 ἢ ἐτι παρ νῆεσιν ἐμὸς παῖς, ἢ μιν ἤδη
 ἦϊσι κυσὶν μελεΐσσι ταμῶν προσθήκεν ἀχιλλεύς.
 τὸν δ' αἶτε προσέειπε διακτορὸς ἀργεΐφοντης·
 ὦ γέρον, οὐπῶ τόνδε κυνὲς φαγον, οὐδ' οἴωνοι·
 ἀλλ' ἐτι κείνος κεῖται ἀχιλλεύς παρα νῆα
 αἴτῳ ἐν κλισίῃσι· δυνάδεα δὲ τοὶ ἦδε
 κείμενῳ, οὐδὲ τί τοι χροὸς στήπεται, οὐδὲ μιν εὐλαί
 ἐσθονθ', αἰ ρα τε φῶτας ἀρεΐφατοῖς κατέδοντι.
 ἢ μὲν μιν περὶ σῆμα ἱέο· ἱεταροφὸς φίλοφ
 ἑλκεὶ ἀκηδέστω, ἥως τότε διῖα φανήτω·
 οὐδὲ μιν αἰσχυνεῖ· βάσειο κεν αἴτος ἐκέλθων,
 τοῖον ἱερσῆεν κεῖται, περὶ δ' αἶμα νενίπτει,
 οὐδὲ ποδὶ μίαιρος· γόνυ δ' ἑλκεα πάντα μεμυκέν.
 ἵως φατ' ἐγήθησεν δ' τὸ γέρον, καὶ ἀμειβετο μυθήσθαι·
 ὦ τέκος, ἢ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναισιμα δῶρα δίδῶναι
 ἀθανάτοισ'· ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς παῖς, εἰ ποτ' ἐγὼ γε,
 λήθετ' ἐνὶ μεγάροις θεῶν, τοὶ ἐλντοπον ἑχόντων·
 τῷ τοι ἐπεμύθησαντο καὶ ἐν θανάτῳ περ αἰσῆ.
 ἀλλ' ἀγε δὴ τόδε δεχσάμενος ἐμεὺ παρα κалὸν ἀλέεσθω·
 αἴτον τε ρυθσαι, πέμπσον δὲ με, σὺν γὰρ θεοῖσιν,
 ἱοφρα κεν ἐς κλισίην πηλεΐαδά· ἀφικώμαι.
 τὸν δ' αἶτε προσέειπε διακτορὸς ἀργεΐφοντης·
 πείρα· ἐμεῖο, γέγραφε, νείωτεροφ, οὐδὲ με πείθεις·
 ἵος με κέλευε σέφῳ δῶρα παρεκς ἀχιλλεύα δεχέσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δέδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κείρι
 συλφεέν, μὴ μοι τί κακὸν μετοπίσθῃ γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ πε κλυτὸν ἀργὸς ἱκώμεην,
 ἐνδυκῶς ἐν νῆα βοήῃ, ἢ πέδσος ἱομαρτεῶν·
 οὐκ ἂν τίς τοι, πομπὸν ὀνοσάμενος, μάχεσταιτο.
 ἦ, καὶ ἀνατίκσανς ἐριοννὶος ἱερμα καὶ ἱεπποφ
 καρπαλιμῶς μαστιγὰ καὶ ἱερμα λαδσέτο χερσίν·
 ἐν δ' ἐπέεσ' ἱεπποφ καὶ ἱερμα μινος ἦν.
 ἀλλ' ἵως δὴ πυργόφς τε νῆων καὶ ταφρον ἱκόντο,
 τοὶ δὲ νείον περὶ ὄρπα φυλακτῆρες πάντοτον·
 τοῖσι δ' ἐφ' ὑπὸν ἐχεφ διακτορὸς ἀργεΐφοντης
 πάντοσιν· ἱοφάρ δ' αἰῶσε πυλάς, καὶ ἀπῶθεν ἱοφείας,
 ἐς δ' ἀγαγε πρίαμον τε καὶ ἀγλαφά δῶρ' ἐπ' ἀπῆνης.
 ἀλλ' ἵως δὴ κλισίην πηλεΐαδά· ἀφικόντο
 ἱοψηλὴν, τὴν μυρμιδόνες ποιεσάν ἱονακτι,

δορὶ ἐλατῆς κερσαντες· ἀταρ καθυπερθεν ἐρεψαν 450
 λαχνηέντ' οροφον, λειμωνοθεν ταμήσαντες·
 αμφὶ δὲ τοὶ μεγαλήν αἴλῃν ποιήσαν ἱανакτι
 σταφροῖσιν πυκνιοῖσι· θυρὴν δ' ἔχε μουνος ἐπιβλήs
 ἐλατινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρῆσσεσκον ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοιγεσκον μεγαλήν κλεῖδα θυραίων, 455
 τῶν ἀλλῶν· ἀχιλεὺς δ' ἀρ' ἐπιρῆσσεσκε καὶ οἰος.
 δη ρα τοῦ ἐρμείας ἐριουνιος ὤγσε γεροντι,
 ἐς δ' ἀγάγε κλυτὰ δῶρα ποδῶκεϊ πηλεΐφῳνι,
 ἐκs ἵππων δ' ἀπεβαινεν ἐπὶ χθον', ἐφώνησεν τε·
 ὦ γερον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἀνβροτος ἡληλουθα 460
 ἑρμείας· σοὶ γὰρ με πατὴρ ἱάμα πομπὸν ὀπασσέν·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παλιν εἰσομαι, οὐδ' ἀχιλεὺς
 ὀφθαλμοῖς εἰσεῖμι· νεμεσῆτον δὲ κεν εἴη,
 ἀθανάτων θεὸν ἱῶδε βροτοῖς ἀγαπαῖσμεν αὐτήν. 464
 ἵως ἀρα φῶνήσανs ἀπεβῆ πρὸς μακρὸν ὀλυμπον 468
 ἑρμείας· πριάμος δ' ἐκs ἵππων ἱαλτο χαμαῖσσε,
 ἰδαῖον δὲ κατ' αἴθ' ἐλπευ· τὸ δ' ἐμῖμνεν ἐρυκῶν 470
 ἱπποῖς ἱμῖονοῖς τε· γερον δ' ἴδυσ κτε φοῖκοο,
 τῇ ρ' ἀχιλεὺς ἰδσεσκε, δι' ἱ φίλος· ἐν δὲ μιν αἴτον
 ἑυρ'· ἱεταροὶ δ' ἀπανευθε καθῆατο· τῷ δὲ δὺ οἶω,
 ἱηρῶς αἴτομεδῶν τε, καὶ ἀλκιμος ὁδὸς ἀρεῖος,
 ποῖπνυφον παρεόντε· νεφον δ' ἀπελήγεν ἐδῶδης 475
 ἐσθων καὶ πῖνυν, ἐτι καὶ παρεκείτο τραπέδσα·
 τοῖς δ' ἐλαδ' εἰσελθὼν πριάμος μέγας, ἀνχὶ δ' ἀρα στάνs
 χερσὶν ἀχιλλεὺς λαβε γόνφατα, καὶ κυσε χεῖρας
 ὀδδεινας, ἀνδροφονοῖς, ἱαὶ τοὶ πολυας κτανὸν ἱυας.
 ἵως δ' ἵοτ' ἀν ἀνδρ' ἀφατὴ πυκινὴ λαβῇ, ἵοστ' ἐνὶ πατρῷ 480
 φῶτα κατακτῆνανs ἀλλῶν ἐκστικετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐς ἱαφνειοο, θαμβὸς δ' ἔχε ἐιστοραοντας·
 ἵως ἀχιλεὺς θαμβήσε, ἱδῶν πριάμον θεοφειδεα·
 θαμβήσαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλοῖς δ' ἐφιδοντο.
 τὸν καὶ λισσομενος πριάμος πρὸς μῦθον ἐφεςπεν· 485
 μνήσαι πατρός σοφο, θεοῖς· ἐπίφεικελ' ἀχιλλεὺς;
 τηλικοῖ' ἵωσπερ ἐγὼν, ὀλοφῶ ἐπὶ γηραος οὐδῶ.
 καὶ μὲν ποο κείνον περὶναιεταὶ ἀμφὶς εόντες
 τειροντ', οὐδε τίς ἐστι ἱαρήν καὶ λοίγον ἀμῦναι·
 ἀλλ' ἦτοι κείνος γε, σέθεν δσαφοντος ἀκοῶν, 490
 χαιρεὶ τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ θ' ἐλπεται ἱηματα πάντα
 ὀπτσεσθαι φίλον ἱυον, ἀπο τροφῆθεν ἱοντα·
 αἴταρ ἐγὼ παναποτμος, ἐπεὶ τέκον ἱυας ἀριστοῖς· 493
 τῶν μὲν πολλῶν θοῖρος ἀρεῖς τυπο γόνφατ' ἐλυφεν· 498
 ἵος δὲ μοὶ οἰος πῆν, ἡρῦτο δὲ ἱαστυ καὶ αἴτοῖς,
 τὸν συ πρῶν κτῆνας, ἀμῦνομενον περὶ πατρὸς,
 ἱεκτορα· τοο νῦν ἱεινεχ' ἱκανὰ νάφας ἀχαιῶν,
 λυῖσομενος παρὰ σέφο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἀποινα, 500

- αλλ' αἰδέοιο θεός, ἀχιλλεύ, αἶτον τ' ἐλεησον, Ω
 μνήσασμενος σοφὸν πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερος περ,
 ἐτλήν δ', τοι οὐπῶ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφονοῖο ποτὶ στομα χεῖρ' ὀρεγέσθαι.
 ἴως φάτο· τῷ δ' ἀρα πατρός ἑυφ' ἡμερον ὥρσε γούφο,
 ἱαπτάμενος δ' ἀρα χεῖρος, ἀπῶθσατο ἱήκα γέροντα.
 τῷ δὲ μνήσασμενος, ἵο μὲν ἱεκτορὸς ἀνδροφονοῖο,
 κλαῖ' ἱαδίνα, προπαροῖθε ποδῶν ἀχιλλεύος ἐλυσθενός· 510
 αἶταρ ἀχιλλεῖς κλαῖεν ἱέον πατέρ', ἀλλοτὲ δ' αἶτε
 πατροκλόν· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρειν.
 αἶταρ ἐπεὶ ῥα γούφ' ἐτεταρπετο δίφος ἀχιλλεῖς, 513
 αἶτις ἀπο θρόνον ὥρτο, γέροντα δὲ χεῖρος ἀνίστη, 515
 οἰκτεῖρων πόλιον τε καρῇ, πόλιον τε γενεῖον·
 καὶ μιν φῶνισας ἱέεα πτερόεντα προσῆυδα·
 ἱάτ' ὀδδὲν! ἡ δὴ πολλὰ κακ' ἀνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἐτλής ἐπὶ νάξας ἀχαιῶν ἐλθεμένους,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ἴος τοι πολυὰς τε καὶ ἐσθλὰς 520
 ἑμισίας ἐκσεναρικσέ· σιδήρειον νῦν τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἀγε δὴ κατ' ἀρ' ἱέδσε' ἐπὶ θρόνον· ἀλγέα δ' ἐνπης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐβᾶσομεν, ἀχνυμένοι περ·
 οὐ γὰρ τις πρῆκσις πελεται κρυεροῖο γούφο.
 ἴως γὰρ ἐπεκλωθάντο θεοὶ ὀδδὲνοι βροτοῖσιν, 525
 δσαφεμένους ἀχνυμένοσ· αἶτοί δὲ τ' ἀκηδέες ἐντίν.
 δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείονται ἐν δίῳ οὐδεὶ
 δῶρων, τοῖα δίδῶτι, κακῶν, ἑτέρους δὲ ἱεῶν·
 ἱῷ μὲν κ' ἀνμίσγαντες διῶϊ δσαῖς τερπικεραυνός,
 ἀλλοτὲ μὲν τε κακῷ ἵογε κυφρεται, ἀλλοτὲ δ' ἐσθλῷ· 530
 ἱῷ δὲ κε τῶν λυγρῶν διῶϊ, λωβήτων ἐθήκεν,
 καὶ ἑ κακῇ βοῖβρῶατις ἐπὶ χθονα δίφῳ ἐλαφνεῖ,
 φοιτᾷ δ', οὔτε θεοῖσι τετιγμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
 ἴως μὲν καὶ πηλεῖ θεοὶ δόσαν ἀγλαφὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώποισιν ἐκαστο 535
 ὀλβῷ τε, πλοτῷ τ', ἐβανασσε δὲ μυρμιδόνεσιν,
 καὶ τοὶ θνήτῳ εὐντὶ θεῶν ποιήσαν ἱακοῖντιν·
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ ἐθήκε θεὸς κακόν, ὅτι τοι οὐτὶ
 παιδῶν ἐν μεγάροισι γονῇ γενετο κρεόντων,
 ἀλλ' ἱένα παιδ' ἐτεκεν παναίτωριον· οὐδὲ νῦν τόνγε 540
 γηρασκόντα κομιδσω, ἐπεὶ μάλα τηλοθὶ πατρὸς
 ἱμαὶ ἐνὶ τροφῇ, σὲ τε κηδῶν, ἦδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σὲ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκοφόμεν ὀλβιον εἶναι,
 ἵοσον λείβος ἀνῷ, μακάρος ἱέδος, εὐτὸς ἐργεῖ,
 καὶ φρυγὴ καθυπερβέ, καὶ ἑλλησπόντος ἀπειρων· 545
 τῶν σὲ, γέρον, πλοτῷ τε καὶ ἑμισί φαντὶ κεκασθαι.
 αἶταρ ἐπεὶ τοι πῆμα τοδ' ἦγαγον οὐρανὶφῶνες,
 αἶψαι τοὶ περὶ ἱάστῳ μάχαι τ' ἀνδρακτασῖαι τε·
 ἀνσχεο, μὴδ' ἀλιφαστον ὀδυρεο σὸν κατὰ θυμόν. 549

τον δ' ἡμειβετ' ἐπειτα γερων πριαμος θεοφειδης· 552
 μη με πῶ ες θρονον ἰδσε, διотреφες, ἰοφρα κεν ἱεκτωρ 2
 κείται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδης· ἀλλὰ ταχιστα
 λυσον, τὶν' ὀφθαλμοῖσι φιδῶ· συ δε τῶνδ' ἀποναιο, καὶ ἐλθοῖς 555
 σην ες πατρίδα γαίαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἐφᾶσας!
 557
 τον δ' ἀρ' ἱυποδρα φιδῶν προσεφθ ποδας ὤκως ἀχιλλεύς· 559
 μηκετι νῦν μ' ἐρεθίδσε, γερων· νοεῖ δὲ καὶ αἶτος 560
 ἱεκτορά τοι λυφσαι· διοθεν δὲ μοι ἀνγέλως ἦλθεν,
 μητήρ, τῇ μ' ἐτεκεν, θυγατήρ ἱαλίοφο γερντος·
 καὶ δὲ σε γυγνώσκω, πριαμὲ, φρεσὶν, οὐδὲ μὴ ληθεῖς,
 ἵοτι θεῶν τις σ' ἦγε θέας ἐπὶ νάφας ἀχαιῶν·
 οὐ γὰρ κε τλᾶνθι βροτὸς ἐλθεμεν, οὐδὲ μάλ' ἰηβῶν, 565
 ες στρατον· οὐδὲ γὰρ ἀν φυλακὸς λαθοῖ, οὐδὲ χ' ὀχέας
 ρεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἱημετεραίων.
 τῶ νῦν μὴ μοι μαλλον ἐν ἀλγεσὶ θυμῶν ὀρινῆς,
 μὴ σε, γερων, οὐδ' αἶτον ἐνὶ κλισίῃσιν ἐφᾶσαι,
 καὶ ἱικετην περ εἶντα, δῖος δ' ἀλιτῶμαι ἐφετμας. 570
 ἴως ἐφάτ'· ἐδδεδεν δ' ἰο γερων, καὶ ἐπειθετο μυθῶ.
 πηλεΐδης δὲ, λῆων ἴως, φοικεῖ ἑτάλο θυράδσε,
 οὐκ οἶος· ἱαμα τῶγε δυὸν θεραποντ' εἶπεντο,
 ἱηρως ἀτομεδων τε καὶ ἀλκιμος, ἵος ρα μαλιστα
 τιφ' ἀχιλλεύς ἱεταρων, μετὰ πατροκλον γε θανοντα. 575
 ἵοι τοῦτ' ὑπο δσσυγοφιν λυφον ἱπποῖς ἱημιονοῖς τε,
 ες δ' ἀγαγον κηρῦκα καλητορα τοῖο γερντος·
 κατ' δ' ἐπὶ διφροῖς εἶεσαν· τεῦχσεστο δ' ἀπ' ἀπηνης
 ἱαιρεον ἱεκτορης κεφαλῆς ἀπερεῖσι· ἀποινα.
 κατ' δ' ἐλιπον δυὸ φαίρε', ἱεῦνητον τε χιτῶνα, 580
 ἱοφρα νεκυν πυκασανς δῶν ἱοικονδε φερεσθαί.
 δμῶας δ' ἐκκαλεσανς λοφσαι κελετ', ἀμφὶ τ' ἀλειφσαι,
 νοσφιν ἀτῆραντσας, ἴως μὴ πριαμος ἱδῆ ἱιον. 583
 τον δ' ἐπεὶ ὦν δμῶαι λοφσαν καὶ χρίσαν ἐλαιῶ, 587
 ἀμφὶ δὲ μιν φαίρος καλον βαλον, ἡδε χιτῶνα,
 αἶτος τουγ' ἀχιλλεύς λεχεων ἐπεθῆκεν ἀτῆρανς,
 γσυν δὲ ἱεταιροι ἀτῆραν τεῦχσεστην ἐπ' ἀπηνην. 590
 ὦμωνγεν τ' ἀρ' ἐπειτα, φίλον δ' ὀνομῆνεν ἱεταιρων·
 μὴ μοι, πατροκλε, σκυδῶμαινεμεν, αἱ κε πυθται
 εἰν' ἀφιδος περ εἶον, ἵοτι ἱεκτορα ὀφον ἐλυφσαι. 593
 ἡ ρα, καὶ ες κλισίην παλιν ἦε δῖος ἀχιλλεύς· 596
 ἱεδσετο δ' ἐν κλισμῶ πολυδαίδαλῶ, ἐνθεν ἀνεστη,
 τοιχοφο τοῖς ἱετερο, πρῶτι δὲ πριαμον φατο μυθῶν
 ἱιος μὲν δὴ τοῖς λελυται, γερων, ἴως ἐκελεφες,
 κείται δ' ἐν λεχεσιν, ἱαμα δ' ἡοῖ φαινομενηφιν 600
 ὀπτσεαι αἶτος ἀγων· νῦν δὲ μνήσωμεθα ὀρποῦ.
 καὶ γὰρ τ' ἡῦκομος νιοβῆ ἐμνήσατο σῆτοο,
 τῇπερ δῶδεκα παῖδες ἐν μεγάροισιν ὀλοντο,

τεκς μεν θυγατερες, τεκς δ' ἱυιες ἱββαφοντες·
τοfs μεν απολλων πεφνεν απ' αργυρεοfo βιοfo,
χωομενος νιοβῆ, τας δ' αρτεμις ἱτοχαιρα,
ἱοονεκ' αρα λητοι φεισφασκετο καλλιπαρῆῃ.
αλλ' αγε δη και νοφι μεδωμεθα, διφε γεραφε,
σῖτοf, επειτα κεν αfτε φιλον παιδα κλαφοισθα,
φιλιον εισαγαγων· πολυδακρυῖτος δε τοι εσται.

Ω

605

607

618

620

ἦ, και ανατικσανς ὤιν αργυφον ὤκυσ αχιλλεῖς
σφαγσ· ἱεταροι δ' εδερων τε και αμφεπον ἱευ κατα κοσμον,
μιστυλλον τ' αρ' επισταμενως, πῆραν τ' οβελοισιν,
ὤπτῆσαν τε περιφραδεως, φερυσαντο τε παντα.
αἰτομεδων δ' αρα σῖτον ἱελων επενῆμε τραπεδσῆ
καλοισ' εν κανεοισιν· αταρ κρε' ενῆμεν αχιλλεῖς.
τοι δ' επ' ονειαθ' ετοιμα προκειμενα χειρας ἱαλλον.
αἰταρ επει ποσιος και εδητωος εκς ερον ἱεντο,
ἡτοι δαρδανιδης πριαμος θαφμαδσ' αχιλεα,
ἱοςος εῆν, ἱοιος τε· θεοισι· γαρ αντ' εἰφοικεεν.
αἰταρ ἱο δαρδανιδην πριαμον θαφμαδσεν αχιλλεῖς,
εἰστορων οπισιν τ' αγαθην, και μυῖθον ακοφωσ.
αἰταρ επει ταρπησαν ες αλληλας ἱοραοντες,
τον προτερος προσεἰσπε γερων πριαμος θεοφειδης·

625

630

635

λεχσων νῦν με ταχιστα, διοτρεφες, ἱοφρα κεν ἡδη
ἱυπνῷ ἱυπο γλυκερῷ ταρπαμεθα κοιμηῆντες·
ου γαρ πῶ μυσαν ασσε ἱυπο βλεφαραισιν εραιοισιν,
εκς ἱοfo σῆσ' ἱυπο χερσιν εμος παιῖς ὤλεσε θυφμων·
αλλ' αἰφει στοναχω και κηδεα μυρια πεσσω.
νῦν δη και σῖτοο πασαμην, και τ' αἰδοπα ἱαινον
λαφκανιης κατεῖῆκα· παρος ῖε μεν ουτι πεπασμην.

639

641

ἦ ρ'· αχιλεῖς δ' ἱεταροισιν ἱδε δμῶῆσ' εκελεῖσεν
δαμνι' ἱυπ' αἰδοντσῆ θεμεναι, και ἱρῆγνα καλα
πορφυρε' ενβαλεεν, στορεσαι τ' εφυπερθε ταπητας,
χλαινας τ' ενθεμεναι φολφας καθυπερθε ἱεσασθαι.
ἱαι δ' ἱσαν εκ μεγαροfo, δαφος μετα χερσιν ἱεχοντσαι·
αιπσα δ' αρ' εστορεσαν δοιαν λεχε' ενκοντοντσαι.
τον δ' επικερτομεων προσεφη ποδας ὤκυσ αχιλλεῖς·

645

650

εκτος μεν δη λεχσο, γερον φιλε· μη τις αχαιφωσ
ενθαδ' επελθητιν βουληφορος, ἱαι τε μοι αἰφει
βουλας βουλεφαντι παρῆημενοι, ἱῆ θεμις εστιν·
των εἰ τις σε ἱιδοιτο θαῖην δια νυκτα μελαιναν,
αἰτικ' αν εκσφεςποι αγαμεμνονι ποιμενι λαφωσ,
και κεν αναβλῆσις λυσιας νεκροfo γενοιτο.
αλλ' αγε μοι ταδε ἱεσπε, και ατρεκειως καταλεγσων,
ποστήμαρ μεμονας κτερεῖδσμεν ἱεκτορα διφον,
ἱοφρα τεφος αἰτος τε μενω και λαφον ερυκω.

655

τον δ' ἡμειβετ' επειτα γερων πριαμος θεοφειδης·
εἰ μεν δη μ' εἰελεις τελεσαι ταφον ἱεκτορι διφω,

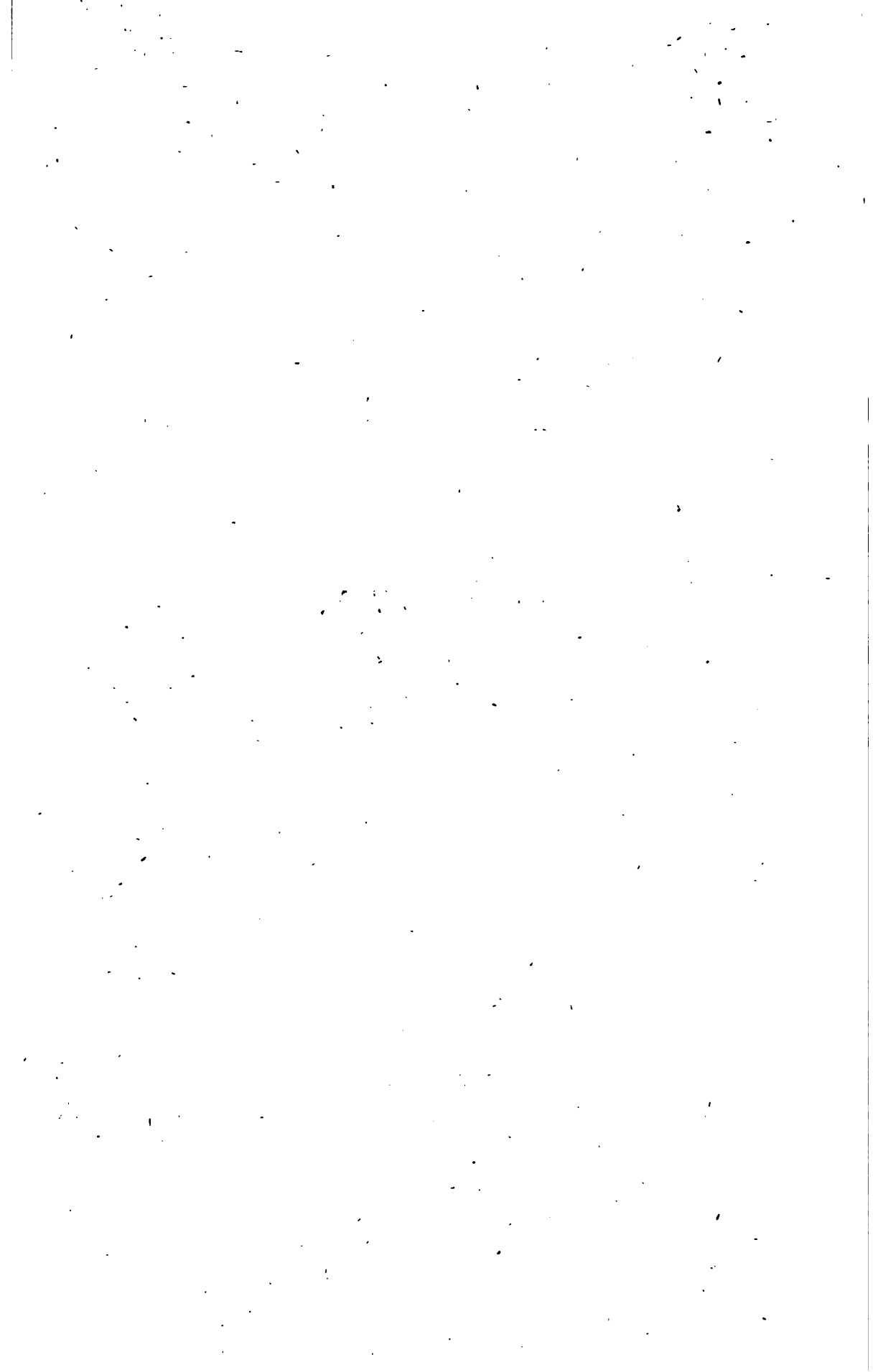
660

ἴωδε κε μοι ρεδσων, ἀχιλεῖ, κεχαρισμένα θειῆς. Ω
 φοῖδσθα γαρ, ἴως κατα φαστυ βεβελμεθα, τηλοθι δ' ὑλῆη
 ἀγσεμεν ἐκς ορεος· μαλα δε τροφες δεδδιαντιν.
 ἱεννήμαρ μεν κ' αἶτον ἐνι μεγάροις γασοιμεν,
 τῇ δεκατῇ δε κε θαπτοιμεν, δαινυσιτο τε λαφος· 665
 ἱενδεκατῇ δε κε τύμβον ἐπ' αἰτῷ ποιησαιμεν,
 τῇ δε δυωδεκατῇ πολεμικοσμεν, εἰπερ ἀνανκη.
 τον δ' αἶτε προσέειπε ποδάρκης διῶς ἀχιλλεὺς·
 εἴσται τοι καὶ ταῖτα, γερὸν πριαμ', ἴως συ κελεύεις·
 σχήσω γαρ πολεμον τοσον χρόνον, ἵσον ἀνώγας. 670
 ἴως ἀρα φῶνῃσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γεροντος
 ἐλαβε δεχσιτερεν, μὴ πως δεῖδσει ἐνὶ θυμῷ.
 τοι μὲν ἀρ' ἐν προδομῷ δομοῖ αἰτοῖ ἐκοιμήσαντο
 κηρυκς καὶ πριαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε ἔχοντες·
 αἶταρ ἀχιλλεὺς τευδε μυχῷ κλισίῃς τεύπηγτοο· 675
 τῷ δ' ἀρ' βρισεῖς παρελεχσάτο καλλιπαρῆος.
 ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνδρες ἱπποκορυσται
 τευδον παννυχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι τυπνῷ·
 ἀλλ' οὐχ ἑρμειαν ἐριουνιον τυπνος ἐμαρπτειν,
 ἱορμαινοντ' ἀνα θυμῶν, ἵππως πριαμον βασιλεῖα 680
 νᾶων ἐκπεμπσσει, λαθὼν ἱεροῖς πυλαῶρος.
 στή δ' ἀρ' ὑπερ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μυθῶν ἐφειπεν·
 ὦ γερὸν, οὐ νῦν τι σοὶ γε μέλει κακόν· τοῖον ἐθ' εὐδεις
 ἀνδρεσιν ἐν δαφιοῖσιν, ἐπεὶ σ' ἠφᾶσεν ἀχιλλεὺς·
 καὶ νῦν μὲν φίλον ἴσιον ἐλυφσας, πολλὰ δ' ἐδάκας· 685
 σέφω δε κε δσαφοο καὶ τρις τοσα δοῖεν ἀποινα
 παῖδες τοι μετοπισθε λελειπμένοι, αἱ κ' ἀγαμέμνων
 γυνῇ σ' ἀτρεφίδης, γυνῶντι δε πάντες ἀχαιῖοι.
 ἴως ἐφάτ'· ἐδδείδσεν δ' ἰο γερῶν, κηρῦκα δ' ἀνίστη.
 τοῖσιν δ' ἑρμείας δσευγσ' ἱπποῖς ἱημιονοῖς τε· 690
 ριμφα δ' ἀρ' αἶτος ἐλάφνε κατὰ στρατόν, οὐδε τις ἐγνώ.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ πόρον ἵκσαν τεῦρεῖος ποταμοῖο,
 χσανθοῖο δινέφεντος, ἵον ἀθανάτος τέκετο δσείς,
 ἑρμείας μὲν ἐπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὀλυμπόν.
 ἦώς δε κροκοπέπλος ἐκιδνατο πάντσαν ἐπ' αἶαν· 695
 τοὶ δ' εἰς φαστυ ἐλῶν οἰμαγῇ τε στοναχῇ τε
 ἱπποῖς, ἱημιονοὶ δε νεκὺν φέρον· οὐδε τις ἄλλος
 ἐγνώ προσθ' ἀνδρῶν καλλιδσωνων τε γυναικῶν·
 ἀλλ' ἀρα κασσάνδρη, βικελὴ χρυσεῇ ἀφροδίτῃ,
 περγαμόν εἰς ἀναβαντσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν 700
 ἔεσταοτ' ἐν διφρῷ, κηρῦκα τε φαστυβοῶτην·
 τον δ' ἀρ' ἐφ' ἡμιονων βιδε κείμενον ἐν λεχεσίῃ·
 κωκυῖσεν τ' ἀρ' ἐπειτ', ἐγγεγωνε τε πᾶν κατὰ φαστυ·
 ὀπτσεσθε, τροφες, καὶ τροφίδες, ἑκτορ' ἴοντες,
 εἰ ποτε καὶ δσαφοντι μαχῆς ἐκ νοστήσαντι 705
 χαιρετ'· ἐπεὶ μέγα χαρμα πολλὴ τ' ἦν, πάντι τε δημῷ.

ἴως εἶπατ' οὐδε τις αὐτοῦ ἐνὶ πτόλιν λιπέτ' ἀνὴρ, Ω
 οὐδε γυνή· πάντας γὰρ ἀεσχετον ἵκετο πένθος·
 ἀνχόοι δὲ γυνοβλήντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
 πρῶται τογ' ἱαλοχὸς τε φίλη καὶ ποτνια μήτηρ 710
 τίλλεσθην, ἐφ' ἀμαγσαν τεύτροχον, αἰκισαντσαί,
 ἱαπτομαναὶ κεφαλῆς· κλαῖων δ' ἀμφισταθ' ομιλῶς.
 καὶ νῦν κε δὴ προπὰν ἡμάρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἱεκτορα δακρυχεφόντες οδυφρόντο προ πυλάων,
 εἰ μὴ ἀρ' ἐκ διφροῦ γερῶν λαφοῖσι μετῆυθ' αἶ 715
 εἰκσατε μοι, οὐρέσιν διελθεμέν· αἶταρ ἐπεῖτα
 ἱαδσέσθε κλαῖθμοιο, ἐπὴν ἀγαγοίμι δομονδε.
 ἴως εἶπαθ'· οἱ δὲ διεστησάν, καὶ εἰκσαν ἀπὴνῃ.
 τοὶ δ' ἐπεὶ εἰσαγαγὸν κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἐπεῖτα
 τρήτοισ' ἐν λεχέσσ' ἐθεσαν, παρὰ δ' ἱεσσάν ἀφαιδοῖς. 720
 τοὶ μὲν ἀρ' ἐθήνηον, ἐπὶ δ' ἐστοναχόντο γυναῖκες.
 λαφοῖσιν δ' ἰο γερῶν πριαμός μετὰ μυθὸν ἐφείπεν· 722
 ἀγσέτε νῦν, τροφές, χυτοῖα φαστυδῆ, μῆδε τι θυμῷ
 δδιδσῆτ' ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἡ γὰρ ἀχιλλεύς
 πεμπὼν μ' ἱφ' ἐπετέλλε μελαιναῖων ἀπο νῆων, 777
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δῶδεκατὴ μολῇ ἦως.
 ἴως εἶπαθ'· οἱ δ' ἱφ' ἀμαγσῇσιν βοφῆς ἡμιονοῖς τε
 δσευγυνοῖ· αἶψα δ' ἐπεῖτα προ φαστυδῆς ἡγερθεόντο.
 ἱεννήμαρ μὲν τογ' ἐαγίνεον ἀσπετον ἱυλῆν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ εἶφαν φάεσιμβροτος ἦως, 780
 καὶ τοτ' ἀρ' ἐκσεφερον θρασὺν ἱεκτορα δακρυχεφόντες·
 ἐν δὲ πυρῇ ἱυπατῇ νεκρὸν θεσαν, ἐν δ' ἐβαλον πυρ.
 ἡμος δ' ἡρίγενει· εἶφαν ἱροδοδακτύλος ἦως,
 τῆμος ἀρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῖ ἱεκτορος ἐγρετο λαφός. 789
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαλίην σβέσαν αἰθοπὶ φοινῶ 791
 πάντσαν, ἱοποσὸν ἐπέσχε πυρὸς μένος· αἶταρ ἐπεῖτα
 ὅστωα λείκ' ἐλεγόντο κασιγνήτοισ' ὅ, ἐταροὶ τε,
 μυθρομένοισι, θαλερόν δ' ἐκατειβετο δακρυ παρείεων.
 καὶ τάγε χρυσεῖν' ἐς λαρνακ' ἐθήκαν ἱελόντες, 795
 πορφυρεοῖς πέπλοισ' ἀκαλυπτσαντες μαλακοῖσιν·
 αἶψα δ' ἀρ' ἐς κοιλὴν καπέτον θεσαν· αἶταρ ἱυπερθεῖν
 πυκνοῖσιν λαφείοισι κατεστορεσαν μεγαλοῖσιν·
 ριμφοῖ δὲ σημ' ἐχέον, περὶ δὲ σκοποὶ ἱηατο παντῇ,
 μὴ πρὶν ἐφορμῆσειαν ἱεῦκνημῖδες ἀχαιοί. 800
 χέσαντες δὲ τὸ σημεῖον παλιν κίων· αἶταρ ἐπεῖτα
 ἱεῦ γυνοαγῆραμένοισι δαινῶντ' ἐρικυδέα δαίτα
 δῶμασιν ἐν πριαμόιο διοτρεφῶς βασιλεῖος.
 ἴως τογ' ἀμφίτεπον τάφον ἱεκτορος ἱεπποδαμείο.

ΙΟΔΥΣΣΕΙΑ.

ΙΟΔΥΣΣΕΙΑ.

ΑΝΔΡΑ μοι ενεπε, μοῖσα, πολυτρόπον, ἵος μαλα πολλὰ Α
 πλανχθῆ, σπεῖ τροφίης ἱερὸν πτολίεθρον ἐπερβσεν·
 πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδε φαστύφα, καὶ νοὸν ἐγνώ·
 πολλὰ δ' ἰογ' ἐν ποντῷ πάθεν ἀλγέ' ἑφόν κατα θυμόν,
 ἱερνυμένους ἦν τε πσύχην καὶ νόστον ἑταιρῶν· 5
 ἀλλ' οὐδ' ἴως ἑταροῖς ἠρυφάτο, ἱέμενος περ,
 αἴτων γὰρ σφετερῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὀλοντο,
 νηπιοί! τοὶ κατὰ βόες ὑπεριονὸς ἥελιοφ
 ἡσθίων· αἴταρ το τοῖσιν ἀφελλετο νόστιμον ἡμάρ.
 τῶν ἀμῶθεν γέ, θεά, θυγάτηρ διος, ἔσπε καὶ ἡμῖν. 10
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φυγὼν αἶπυν ὀλέθρον,
 φοῖκοι ἔσαν, πόλεμον τε πεφευγότες ἡδὲ θαλάσσαν·
 τὸν δ' οἶον, νόστοο κεχρῆμενον ἡδὲ γυναικός,
 νυμφῇ ποτνί' ἐρυκε καλυπσῶ, δίφα θεάων,
 ἐν σπέφεσι γλαφυροῖσι, λίλαφομένη ποσὶν εἶναι. 15
 ἀλλ' ἵτε δὴ ἔτος ἤλθε, περιπλομένων ἐνιαγτῶν,
 τῷ τοὶ ἐπεκλωθσάντο θεοὶ φοικόνδε νεεσθῆαι
 εἰς ἰθάκην, οὐδ' ἐνθα πεφυγμένος ἦεν ἀφελθῶν,
 καὶ μεθ' εἴοισι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλεαῖρον ἱππῶντες,
 νόσφι ποσειδάωνος· το δ' ἀσπερχές μενεαίνεν 20
 ἀντιθεῶ ἱδυσέφι, πάρος τ' ἦν γαῖαν ἱκεσθῆαι.
 ἀλλ' το μὲν αἰθιοπᾶς μετεπίαθε τηλοθ' ὄντας,
 αἰθιοπᾶς, τοὶ διχθὰ δαδαιαται, ἐσχατοὶ ἀνδρῶν,
 τοὶ μὲν δυσσομένοφ ὑπεριονός, τοὶ δ' ἀνιόντος,
 ἀντίαων ταυρῶν καὶ φαρνείων ἑκατονβῆς. 25
 ἐνθ' ἰογ' ἐτερπετο δαίτι παρτήμενος· τοὶ δὲ δὴ ἄλλοι
 δῶτ' ἐνὶ μεγάροισιν ὀλυμπιοφ ἱαθροφ ἦσαν.
 τοῖσι δὲ μυθήων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. 28
 ὦ πόποι! τοῖον δὴ νῦν θεοῖς βροτοὶ αἰτῶνται· 32
 ἐκς ἡμέων γὰρ φαντί κακ' εἶσμεναι, τοὶ δὲ καὶ αἴτωι

σφῆσιν ατασθαλίῃσιν ὑπερ μορον αλγέ' ἔχοντιν.	4
ἴως καὶ νῦν αἰγισθός ὑπερ μορον ἀτρεΐδαο	35
γῆμ' ἱαλοχόν μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,	
ῥεΐδως αἰπὺν ὀλεθρόν, ἐπεὶ τοὶ εἴσπομεν ἡμέες,	
ἑρμείαν πεμπσαντες ἑϋσκοπὸν ἀργεῖφοντην,	
μητ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μναεσθῆαι ἱακοίτιν.	39
τὸν δ' ἤμειβετ' ἐπεὶτα θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνη΄	44
ὦ πατερ ἡμετέρε, κρονίδη, ὑπάτε κρεόντων,	45
καὶ λίην κείνος γε φοίκοι κείται ὀλεθρῷ·	46
ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ἰοδυσσεὶ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ	48
δυσμορῷ, ἴος δὴ δῆθα φίλων ἀπο πῆματα πάσχει,	
νησῶ ἐν ἀμφιρυτῇ, ἰοθὶ τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης,	50
νησὸς δένδρῃεντα· θεὰ δ' ἐν δώματα ναιεὶ	
ἀτλαντὸς θυγατὴρ ὀλοόφρονος, ἴος τε θαλάσσης	
παντοῆς βένθεα ῥοιδεν, ἔχει δὲ τε κίονας αὐτὸς	
μακρὰς, τοὶ γαίαν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντιν·	
τοῦ θυγατὴρ δυστήνον ἀδύρωμενον κατερυκεῖ·	55
αἶψα δὲ μαλακοῖσι καὶ ταμυλίοισι λογοῖσιν	
θελγεῖ, ἱσπῶς ἰθακῆς ἐπιλήθεται· αἶψα Ἰοδυσσεύς,	
ἡέμενος καὶ κάπνον ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι	
ἡς γαίης, θανέειν ἡμείρεται· οὐδὲ νῦ σοὶ περ	
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε! ὦ νῦ θ' Ὀδυσσεύς	60
ἀργείων πᾶρα νᾶσ' ἐχαρίδστο ἱερά ρέδων!	61
τὴν δ' ἀπαμειβομένος προσεφθ νεφεληγερέτα δσεῖς·	63
τέκνον ἐμὸν, ποῖον σε ἔπεος φύγεν ἑρκὸς ὀδόντων;	
πῶς αὖ ἐπεὶ θ' Ὀδυσσεύς ἐγὼ θεῖοιο λαβωμῆν,	65
ἴος περὶ μὲν νοῦν ἐστὶ βράτων, περὶ δ' ἱερά θεοῖσιν	
ἀθάνατοῖσιν ἐδῶκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχοντιν;	
ἀλλὰ ποσειδάων γαῖητοχὸς ἀσκελὲς αἶψα	
κυκλῶπὸς κεχολῶται, ἰὼν ὀφθαλμοῖ' ἀλαΐῳσεν,	
ἀντίθεον πολυφῆμον, ἰὸς κράτος ἐστὶ μέγιστον	70
παντεσὶ κυκλωπέσσι· θάβοντα δὲ μιν τέκε νυμφῆ·	
φορκῦνός θυγατὴρ ἱαλὸς ἀτρυγέταο μέδοντος,	
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι ποσειδάωνι μίγνυσσα.	
ἐκ τοῖο δὴ Ἰοδυσσεὺς ποσειδάωνι ἐνοσίχθων	
οὐ τι κατακτείνει, κλαῖσει δ' ἀπο πατρίδος αἰγῆς.	75
ἀλλ' ἀγέθ', ἡμέες τοῖδε περιφραδσωμεθα πάντες	
νόστον, ἱσπῶς ἐλθᾶτι· ποσειδάων δὲ μέθησει	
ἰὼν χολόν· οὐ μὲν γὰρ τι δύνησεται ἀντία πάντων,	
ἀθάνατον ἀέκητι θεῶν, ἐρίδαινέμεν οἷος.	
τὸν δ' ἤμειβετ' ἐπεὶτα θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνη΄	80
ὦ πατερ ἡμετέρε, κρονίδη, ὑπάτε κρεόντων,	
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῖτο φίλον μακαρεσὶ θεοῖσιν,	
νόστησαι Ἰοδυσσεὺς δαΐφρον· ἰὼν δὲ δόμονδε,	
ἑρμείαν μὲν ἐπεὶτα διακτάρων ἀργεῖφοντην	
νησῶ ἐς ἀγυγίην ἀνδρῶν, ἰὸφρα ταχίστα	85

συμφῆ τεῦπλοκακῶν ἑσπῇ νημερτεα βουλῇ.	88
αἶταρ ἐγὼν ἰθακηνῷ ἐσελευδομαι, ἑσφρα τοι τυιον	88
μαλλον ἐποτρυνω, καὶ τοι μενος ἐν φρεσὶ θειω,	89
εἰς ἀγορὴν καλεσάντα καρῆνομαιοντας ἀχαιοὺς,	90
πάντσι μνηστῆρας ἀποφεςπυμεν, τοῖτε τοι αἰεὶ	
μηλ' ἱαδὶνα σφάδδοντι, καὶ τελλιποδας ἑλικας βοῶς.	
πεμπσω δ' ἐς σπαρτὴν τε καὶ ἐς πυλον ἀμαθοεντα,	
κωστον πευδομενον πατερος φίλοῦ, ἡν ποῦ ἀκοφῶς,	
ἡδ' ἵνα μιν κλεος ἐσθλον ἐν ἀνθρωποισιν ἐχῆται.	95
ἴως ἑσποντοσ', τυπο ποδῶν ἐδησατο καλά πεδιῖλα,	96
βῆ δε κατ' ὀλυμποῦ καρῆνων αἰκισαντσα	102
στῆ δ' ἰθακῆς ἐνὶ δῆμῳ, ἐπὶ προθυροισ' ἰδυσεφος,	
ουδοῦ ἐπ' ἀλκίον· παλαμῇ δ' ἔχε χαλκεον ἐγχος,	
ἑιδόμενῃ χσείνῳ, ταφίων ἱγῆτορι, μεντῇ.	103
ἔυρε δ' ἀρα μνηστῆρας ἀγῆνορας· τοὶ μὲν ἐπεῖτα	
πεσσοῖσι προπαροῖθε θυράων θυμον ἐτερπον,	
ἱήμενοι ἐν ῥῖνοισι βοῶν, τοῖς ἐκτανον αἶτοι.	
κηρύκες δ' αἰτοῖσι καὶ ὀρηροὶ θεραποντες,	
τοὶ μὲν φοῖνον ἐμισγον ἐνὶ κρήτησι καὶ τυῖδωρ,	110
τοὶ δ' αἶτε σπονγοῖσι πολυτῆτοισι τραπέδας	
νιδσον, καὶ προτιβεντ', ἡδε κρεα πολλὰ δατειοντο.	
τὴν δε πολὺ πρῶτος εἶδε τηλεμαχος θεοειδης·	
ἱηστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιῆμενος ἦτορ,	
ἑσσομενος πατερ' ἐσθλον ἐνὶ φρεσὶν, εἰ ποθεν εἴδων	115
μνηστῆρων τῶν μὲν σκεδασιν κατὰ δαματα θειῃ,	
τιῖμην δ' αἶτος ἔχει, καὶ κτήμασ' ἑλοῖσι ἑανασσοῖ.	
τα φρονεων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἰδ' ἀθηνῆν	
βῆ δ' ἴδους προθυροῦ, ἐνεμεσῆθη δ' ἐνὶ θυμῷ	
χσείνον δῆθα θυρήσιν ἐφεςταμεν· ἐγυθὶ δε στὰς	120
χεῖρ' ἔτελε δεχσῖτερην, καὶ ἐδεχσατο χαλκεον ἐγχος,	
καὶ μιν φωνήσας ἑπεα πτερόεντα προσηύδα·	
χαῖρε, χσείνε· παρ' ἀμμι φίλησσαι, αἶταρ ἐπεῖτα	
δειπνοῦ πασσαμενος μνῆθῃσαι ἵο τεο σὲ χρεῖ.	
ἴως ἑσπων ἱγῆεθ', ἡ δ' ἑσπετο παλλας ἀθηνῆν	125
τοὶ δ' ἵοτε δῆ ρ' ἐντοσθεν ἔσαν δομοῦ τυπσηλοῦ,	
ἐγχος μὲν ρ' ἐστήσε φερων πρὸς κίονα μακρὴν,	
δορφοδοκῆς ἐντοσθεν τεῦχσυφοῦ, ἐνθα περ ἀλλὰ	
ἐνχ' ἰδυσεφος ταλασιφρονος ἱστατο πολλὰ	
αἶτην δ' ἐς θρόνον ἑσπεν ἀγων, τυπο λῖτα πετασσας,	130
καλον, δαίδαλεον· τυπο δε θρήνυς ποσιν ἦεν.	
παρ' δ' αἶτος κλισίον βετο ποικίλον, ἐκτοθεν ἀλλαν.	132
χερνίβα δ' ἀμφίπολος προχοῦ ἐπεχεφε φερωντσα	136
καλῇ, χρυσεῖῃ, τυπερ ἀργυροῦ λεβητος,	
νικτασθαι· παρα δε χσέστην ἐτανυσσε τραπέδαν.	
σῖτον δ' αἰδοῖα ταμὴν παρέθηκε φερωντσα,	
ἡδὰτα πολλ' ἐπιβεντσα, χαρίδομενῃ παρποντων.	140

δαιτρος δὲ κρεῶν πίνακας παρέθηκεν αἰθῆρας
 παντοίων, παρὰ δὲ σφ' ἐτίθει χρυσεῖα κυπελλὰ.
 κηρυκὲς δ' αἰτοῖσιν θαμ' ἐπῶχετο φοινοχοῦσαν.
 ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγῆνορες· τοὶ μὲν οὖν
 ἔχσεις ἔδοντο κατὰ κλισίαις τε θρόνοις τε·
 τοῖσι δὲ κηρύκες μὲν ἑδωρ ἐπὶ χειρὸς ἔχον,
 σῆτον δὲ δμῶαι παρεναίεον ἐν κανεοῖσιν·
 τοὶ δ' ἐπ' οὐσιαθ' ἐτοίμα, προκειμένα, χειρὸς ἰαλλόν·
 κοφροὶ δὲ κρήτηρας ἐπεστέψαντο ποτόφο.
 αἶψα ἔπει ποσιος καὶ ἐδητύος ἐκς ἔρον ἔντο
 μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐν φρεσὶν ἀλλ' ἐμεμῆλεν,
 μόλπη τ' ὀρχήστους τε· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαίτος.
 κηρυκὲς δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ' ἐθήκεν
 φημιῶ, ἵος ῥ' ἤγειρε παρὰ μνηστῆρσιν ἄνανκῃ.
 ἦτοι το φορμίδων ἀνεβαλλέτο κάλον ἀφειδεν.
 αἶψα τηλεμαχος προσέφη γλαυκῶπιν ἀθηνην,
 ἀνχί σχων κεφαλὴν, τίνα μὴ πειθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
 χσεῖνε φίλ', εἰ καὶ μοι νεμεσῆσαι, το τί κε ἔσπω ;
 τοῖτοισιν μὲν ταῖτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰοῖδη,
 ῥεῖ, ἔπει ἀλλοτρίον βίβωτον νηπιόνον ἐδόντιν
 ἀνερὸς, τοῦ δὲ ποῦ λείκ' ὅσπερ πυθεται ὀμβρῶν,
 κείμεν' ἐπ' ἡπειροῖ, ἢ εἰν ἱαλί κυρμα κυλινδεῖ.
 εἰ κείνον γ' ἰθακηνδὲ ἱδοίατο νοστήσαντα,
 πάντες κ' ἀρῆσαιατ' ἐλαφροτέρου ποδᾶς εἶναι,
 ἢ ἱαφνειότερου χρυσοῦ τε ἔσθης τε.
 οὖν δ' ἰο μὲν ἴως ἀπολῶλε κάκον μῦρον, οὐδὲ τις ἱμῶν
 θαλπωρῇ, εἰπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φητὶν ἐλευθεύσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νοστήμον ἱμάρι.
 ἀλλ' ἀγε μοι τοδὲ ἔσπε, καὶ ἀτρεκέως καταλέγσον,
 τίς ; ποδὲν ἐσσ' ἀνδρῶν ; ποθὶ τοὶ πόλις, ἦδὲ τοκέες ;
 καὶ μοι τοῖτ' ἀγορεύσον ἱετήτυμον, ἰοφρ' ἱεῦ ἱεῖδω,
 ἦε νεφὸν μεθεπίεις, ἦ καὶ πατροφίος ἐσσι
 χσεῖνος ; ἔπει πολλοὶ ἴσαν ἀνερὲς ἱμετέρον δῶ.
 τὸν δ' αἶψα προσέεσπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθηνη·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοὶ ταῖτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 μέντης ἀνχίταλόφω δαίφρονος εὐχομαι εἶναι
 ἱυῖος, ἀτὰρ ταφίοισι φιληρετμοῖσι γαυασσῶ.
 οὖν δ' ἱῶδὲ γούνη νάφι κατηλυθὼν ἠδ' ἱεταροῖσιν,
 πλάων ἐπὶ φοινῶκα πόντον ἐπ' ἀλλοθροῖς ἀνθρώπους,
 ἐς τεμεσὴν μετὰ χαλκόν· ἀγὼ δ' αἰθῶνα σιδήρον.
 νάφς δὲ μοι ἱῶδ' ἔσθηκεν ἐπ' ἀγροῦ νοσφὶ πόλιστος,
 ἐν λιμένι ρεῖθεῶ, ἱυπο νῆϊῶ ἱυλῆεντι.
 χσεῖνοι δ' ἀλλήλων πατριοὶ εὐχομέθ' εἶναι
 ἐκς ἀρχῆς, εἰπερ κε γέροντ' εἰρήαι ἐπελθὼν
 λαβερτὴν ἱεροῖα· τὸν οὐκέτι φαντὶ πόλινδὲ
 ἐρχεσθ', ἀλλ' ἀπανευθεν ἐπ' ἀγροῦ πημάτα παύσκειν

A

145

150

155

160

165

170

174

175

176

178

180

185

190

γραφί· συν ἀμφιπελαῖ, ἢ τοι βράσιν τε ποσιν τε
 καρτίθε', εὐτ' ἂν μιν κάρματος κατὰ γυῖα λαβήτην,
 ἱερπύδοντ' ἀνα γούρον αλόφης φοινοπέδοιο.
 νῦν δ' ἤλθον· δη γὰρ μιν εἶδον· ἐπιδήμεον εἶναι
 σὺν πατέρ'· ἀλλὰ νῦν ποῦγε θεοὶ βλαπτόντι κελευθοῖ.
 195
 οὐ γὰρ πῶ τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δίφος ἱοδυσσεύς,
 ἀλλ' ἐτι ποῦ δούφος κατέρωσεται εὐρυπύοντος,
 νησὶ ἐν ἀμφικυτῇ· χαλεποὶ δὲ μιν ἄνδρες ἱεχόντιν,
 ἀγριοὶ, τοὶ ποῖο κείνον εὐκακάνων· ἀτρεκόντα.
 200
 αἴταρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς σε θυμῷ
 ἀθάνατοὶ βαλλόντι, καὶ ὥς τελευτᾶν οἶσσι,
 οὔτε τι μαντὶς εἴσι, οὔτ' οἴσων· σαφὰ φειδᾶς·
 οὐ τοι ἐτι δῆρον γέ· φίλης ἀποπακρῶδες αἰῆς
 εἴσεται· ἀλλ', εἰπερ κερσιδῆρα δόσμαι' ἐχῆτιν,
 φρασσεται ὥς κέ νειτᾶι, ἐπεὶ πολυμήχανος ἐστίν.
 205
 ἀλλ' ἀγε μοι τόδε ἴεσπε, καὶ ἀτρεκῶς καταλεγσον,
 εἰ δὴ ἐκς αἴτοιο τόπος παῖς· εἴσα' ἱοδυσσεύς.
 αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ στήματα καλά ἱεφοικας
 κεινῷ· ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγομένῳ ἀλληλοῖσιν,
 πρὶν γέ τον εἰς τροφὴν ἀναβῆμεναι, ἐνθα περ ἄλλοι
 210
 ἀργεῖων τοὶ ἀρίστοι ἐβαν κοιλῆσ' ἐν νάσσιν·
 ἐκ τοφοῦ, οὔτε ἱοδυσσεύς· ἐγὼ εἶδον, οὔτ' ἐμὲ κείνος.
 τὴν δ' αἶψ' ἐπὶ τῆλεμαχος πεπνῦμένος ἀντίον ἦν ἰδὼν·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, χρεῖνε, μάλ' ἀτρεκῶς ἀγορεύσω,
 μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησὶ τοῖς εἶμεναι· αἴταρ ἐγὼ γε
 215
 οἶκ' εἰδῶ· οὐ γὰρ πῶ τις ἔφην γούρον αἴτος ἀνεγνώ·
 ὥς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον μακάρος νῦν τεο εἶμεναι ἴσιος
 ἀνέρος, ὅν κτεάτεσσιν ἱεφοῖσ' ἐπὶ γῆρας ἐστῆμεν·
 νῦν δ' ὥς ἀποτμᾶτατες γενέτο θνήτων ἀνθρώπων,
 τοο μ' ἐκ φαντὶ γενεσθᾶι· ἐπεὶ σὺ γέ τ' ἔρ' ἐρεῖνεῖς.
 220
 τὸν δ' αἶψ' ἐπὶ προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 οὐ μὲν τοι γενεὴν γέ θεοὶ νῶνυμνον ὀπίσσω
 θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγῆνατο πηνελοπεία.
 ἀλλ' ἀγε μοι τόδε ἴεσπε, καὶ ἀτρεκῶς καταλεγσον,
 τίς δαῖς, τίς δὲ ἱομῖλφος τοῦ ἐπλετο; τίπτε δὲ σέ χρῃ;
 225
 ἱελλαπιν', ἦ γάμος; ἐπεὶ οὐκ εἶναις τόδε γ' ἐστίν·
 ὥς τε μοι ὑβριδόντες ὑπερφιάλως δοκεόντιν
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα· νεμεσῆσταιτο κεν ἀνὴρ
 αἰσχρεῖα πολλὰ ἱοράων, ἱοστις πινυτός γε μετελθοί.
 230
 τὴν δ' αἶψ' ἐπὶ τῆλεμαχος πεπνῦμένος ἀντίον ἦν ἰδὼν·
 χρεῖν', ἐπεὶ ἄρ' ἤδη ταῖτα μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ,
 μέλλεν μὲν ποτὲ φοῖκος τοῦ ἱαφνείος καὶ ἀμυφμῶν
 εἶμεναι, ἱοφρ' ἐτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμειος ἦεν·
 νῦν δ' ἱετέρως ἐβαλοντο θεοὶ, κακὰ μῆτιαόντες,
 235
 τοὶ κείνον μὲν ἀφιδστον ἐποίησαν περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὐ κέ θανόντι περ ἱωδ' ἀκαχοίμην,

Hom.

εἰ μὲθ' εἴοισ' ἱεταροῖς' ἐδομῆ τρέων ἐνὶ δῆμῳ, 4
 ἧς φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολυπέεσσαν
 τῷ κεν τοι τυμβὸν μὲν ἐποίησαν πεναχούρας,
 ἦδε κε καὶ ἰὼ παῖδι μέγα κλέος, ἤρατ' ἀπὸ πύθ' 240
 νῦν δὲ μιν ἀκλείως ἱερπύκας ἀνῆρπτεσσάντο·
 ὦχετ' ἀφιδότος, ἀπυθός, ἐμαὶ δ' ἔδωκας, τέ γούρς τε
 κατλίπεν· οὐδ' ἐτι κείνων οὐδ' ἄρ' ἄλλος στεναχίδεσσιν
 οἶον, ἐπεὶ νῦν μὲν ἀλλὰ θεοὶ κακὰ κηδεῖ στυγχεσσι.
 ἵσοι γὰρ νηοῖσιν ἐπιεράτουντιν ἀρισταί, 245
 δουλιχίῳ τε, σαμῇ τε, καὶ κυλῆντι δακρυθῷ,
 ἦδ' ἵσοι κρᾶναν ἰθαμνὴν κατακείραντοιντι,
 τοσοὶ μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρυφῶντι δὲ βαικῶν
 ἢ δ' οὐτ' ἀρνεεται στυγερὸν γάμον, οὔτε τέλειτῃν
 ποιῆσαι δυνατόν· τοὶ δὲ φθινύουσιν ἐδόντες 250
 βόσκον ἐμὸν· τάχα δὴ με διαφραίσαντι καὶ αἴτον·
 τὸν δ' ἐπαλαστήσαντας ἐρωτῶντας παλλὰς ἀθήνῃ·
 ὦ ποιοὶ! ἡ δὴ πολλὰν ἀποϊχομένην ἰδοῦσέος
 δεξέ', ἵο κε μνηστήρεσσιν αἰδέσσε' χείρας ἐφείη,
 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμοσ' ἐν πρῶτῃσι θυρήσιν 255
 σταῇ, ἔχων πῆληρα καὶ ἀσπίδα καὶ ὄνο δόρυ,
 τοίος εἶναι, τοίον μιν εἶναι τὰ πρῶτ' ἐνοήσα
 βόσκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντα τέ τερπόμενον τέ,
 ἐκς ἐφυρῆς ἀνιέντα παρ' ἐλπίδας μερμεριδάδα· 260
 ὦχετο γὰρ καὶ ἐκείσε θούρς ἐπὶ ναῖος ἰδοῦσέος,
 φάρμακον ἀνδροφόνον διδόνμενος, ἵοθρα τοὶ εἰς
 ἱστοῖς χρίεσθαι χαλκηρέας· ἀλλ' ἵο μὲν οὐκ ἔα
 δῶκεν, ἐπεὶ ρα θεοῖς νεμεσίδεσσε αἶψιν αἰστούς·
 ἀλλὰ πατὴρ τοὶ ἐδῶκεν ἔμος· φίλεισθε γὰρ αἰνῶς·— 265
 τοίος εἶναι μνηστήρεσσιν ἱομιλῆσσεσιν ἰδοῦσέος,
 πάντες κ' ὥκυμοσθε τέ γενοῦσθε περὶ γάμον τε.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεοὶ ἐν γούρσιν ἀπείτοι·
 ἡ κεν νοστήσανς ἀποτίσεται, ἡ καὶ οὐκί,
 τοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φραδάσθαι κενόγῃ,
 ἵοπως κε μνηστήρας ἀποδέσσει ἐκ μεγάροιο. 270
 εἰ δ' ἀγε νῦν γένυϊ τίτῃ, καὶ ἔρπον ἐνπαδὸς μύθοισιν,
 ἀφριὸν εἰς ἀγορὴν καλέσανς ἡρώδας ἀχαιῖδας,
 μύθοισιν πεφραδὲ πάντας, θεοὶ δ' ἐπὶ μαρτυρῶν ἑστων·
 μνηστήρας μὲν ἐπὶ σφέτερά σκιδνασθαι ἀναχθεῖ· 275
 μητὴρ δ', εἰ τοὶ θυμός εὐφορμασθαι γαμμεσθαι,
 ἀπὸς ἱτῶ ἐς μέγαρον κατέρως μέγα δυνάμενα.
 τοὶ δὲ γάμον τεύχεσσι, καὶ ἀρτυροῦσιν ἑσθῶν
 πολλὰ μάλ', ἵοσα βέλομαι φίλης ἐπὶ παῖδος ἱεσθῶναι.
 σοὶ δ' αἰτῶ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἰ κε κίθῃαι· 280
 ναῖφ ἀρσανς ἐρετῇσι βέλοισιν, ἐπὶ τῇσι ἀρσῇ,
 ἐρχεο πειθομένοσιν πατέρωσιν δὴν ὠχόμενοσιν·
 ἦν τις τοὶ βεσπῇσι βρετῶν, ἡ βεσσαν ἀμοιβῇσι

εκ διος, ἴητε μαλιστα φερεي κλεος ἀνδραποισιν. A
 πρῶτα μὲν ἐς πυλὸν εἰλθε, καὶ πρὸς νεστόρεα δίφον·
 κείθεν δὲ σπартηνδὲ παρὰ χροανθὸν μεγαλαῖον. 285
 εἰ μὲν κεν πατερος βίβεται καὶ νοστον ἀκοῆσσι,
 ἢ τ' ἂν, τρυγχομενος περ, ἐπὶ τλήϊης ἐμείλτον· 287
 εἰ δὲ κε τεθνήσκας ἀκοῆσσι, μὴδ' ἐπ' ἐντος,
 νοστήσας δὴ ἐπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 290
 σημα τε τοὶ χεῖσται, καὶ ἐπὶ κτερεῖα κτερεῖσσαι
 πολλὰ μαλ', ἵστα φοβεῖοι· καὶ ἀνερὶ μητέρα δῶναι.
 αἴταρ ἐπὶν ὅη ταῖτα τελεστήσῃς τε καὶ ἐρισσῇς,
 φραδδεσθαι δὴ ἐπειτα κατὰ φρενα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἱσπῶς κε μνηστῆρας ἐν μαγαροσσι τέλεισιν 295
 κτεινῆς, ἢ ἐδολῶ, ἢ ἀνφάνον· οὐδὲ τί σε χρεὶ
 νηπίας ἰσχεῖται, ἐπεὶ οὐκ ἐπὶ τῆλικος ἐσσι.
 ἢ οὐκ αἴεις, τοῖον κλεος εἰλαβε διός ορεστής
 πάντας ἐπ' ἀνδραποῖς, ἐπεὶ ἐκτανε πατροφρονεῖα· 299
 καὶ συ, φίλος,—μαλὰ γὰρ σ' ἱσπῶς καλὸν τε μέγαν τε,— 301
 ἀλκιμος ἐσ·, ἵνα τίς σε καὶ οἰστυγῶν τοῦ ἱσπῆ.
 αἴταρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θεῆν κατελευθεύμαι ἡδὴ,
 ἡδ' ἐταροῖς, τοὶ ποο με μαλ' ἀσχαλαῶντι μένοντες.
 σοὶ δ' αἴτῳ μέλειτο, καὶ ἐμῶν ἐνκαῖστο μύθοισιν. 305
 τὴν δ' αἴ τῆλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδρα·
 χρεῖν, ἦτοι μὲν ταῖτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ἵως τε πατὴρ τοῦ παιδὶ, καὶ οὐποτε ληθόμεαι αἴτων.
 ἀλλ' ἀγε νῦν ἐπιμῆνον, ἐπειγόμενος περ ἱσπῶς,
 ἱσπῶς λοφισαμένος τε, τεταρπομένος τε φίλον κίαρ, 310
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κτῆς, χαιρῶν ἐνὶ θυμῷ,
 τίμῃν, μαλὰ καλὸν, το τοὶ κειμήλιον ἐστὶ
 ἐκς ἐμῇ· τοσὶ φίλοι χρεῖνοι χρεῖνοισι δίδονται.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
 μὴ μ' ἐπὶ νῦν κατερυπε, ληλασόμενον περ ἱσπῶς· 315
 δῶρον δ', το τί κε μοι δῶναι φίλον ἦτορ ἀνῶγει,
 αἴτις ἀνερχομένη δόρυ μὲν φοιτῶνδε φερεσθαι,
 καὶ μαλὰ καλὸν ἔλκων· σοὶ δ' ἀγχιὸν ἐστὶ ἀμοιβή.
 ἴη μὲν ἀρ' ἵως ἱσπῶντοσ' ἀπεβη γλαυκῶπις ἀθήνη,
 ὀρνιχς δ' ἵως ἀνοσταῖα διαπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ 320
 θῆκε μένος καὶ θάρσος, τυπεμένησεν τε ἱσπῶς πατρός
 μαλλὸν ἐπ' ἢ το παροῖον· το δὲ, φρεσ' ἐτέλλει νοστήσας,
 θαμβήσεν κατὰ θυμόν· οἶσάτο γὰρ θεὸν εἶναι.
 αἴτῃκα δὲ μνηστῆρας ἐπὶχρῶς εἰσέθετος φῶς.
 τοῖσι δ' αἰοῖδος αἰεὶς περικλυτός, τοὶ δὲ σισαπῇ 325
 ἴηατ' ἀκούοντες· το δ' ἀχαιῶν νοστον αἰεῖδεν
 λυγρόν, τὸν ἐκ τρέφειν ἐπετήλατο παλλὰς ἀθήνη.
 τοο δ' ὑπεροφίον φρεσὶ συνθετο θεσπιν αἰεῖδην
 κοῖρην ἱσπῶς περικλυτός, πηγελοσπικ·
 κλειμακα δ' ὑποσηλὴν κατεβησάβ' εἰσο δόρυ, 330

- αὐκ οἴη, ἱάμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ ἱέποντο. 4
 ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφικέτο διὰ γυναικῶν,
 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πυκὰ ποιητοῖο,
 ἀντὰ παρειαῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος δ' ἀρὰ τοὶ κέδνῃ τεκατέρθε παρῆστη· 335
 δακρυφσαντσα δ' εἵπειτα προσῆυδαί τε θείον αἰοῖδον·
 Φημίε, πολλὰ γὰρ ἀλλὰ βροτῶν θελγτήρια βόιδας,
 γέργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τὰ τε κλείοντιν αἰοῖδοι·
 τῶν τὲν γε σφὶν αἰεὶ δὲ παρήμενος· τοὶ δὲ σιωπῇ
 βόινον πίνοντων· ταῖτης δ' ἀποκαῖε' αἰοῖδης 340
 λυγρῆς, ἦτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆαρ
 πείρει· ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἀλαστόν·
 τοιγὰρ κεφαλὴν πόθεω, μεμνήμενῃ αἰεὶ
 ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρυ καὶ ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος.
 τὴν δ' αἶψ' ἐπὶ τῆλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤλυθα· 345
 μήτηρ ἐμῇ, τί τ' ἀρὰ φθονεῖς ἐριήρον αἰοῖδον
 τέρπεμεν, ἰοπῇ τοὶ νόος ὀρνυται· οὐ γὰρ τ' αἰοῖδοι
 αἰτίοι, ἀλλὰ πόθι δόσε' αἰτίος, ὅσπερ διδάσκῃ
 ἀνδρῶν ἀλφειοῖσιν, ὅπως ἐβέλτην τεκαστῶ.
 τοῖσιν δ' οὐ νέμεσις, δαναῶν κῆκον οἶον αἰοῖδεν· 350
 τὴν γὰρ αἰοῖδαν μάλλον ἐπικλείοντ' ἀνθρώποι,
 ἦ τις ἀκοφόντες νεώτατ' ἀμφιπέληται.
 σοὶ δ' ἐπιτολμαεῖται κραδίη καὶ θυμὸς ἀκοφέν·
 οὐ γὰρ ἰδοῦσέ τις οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἡμέαν
 ἐν τροφῇ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὀλοντο. 355
 ἡ μὲν θαμβήσαντσα πάλιν βόικονδ' ἐβέβηκεν· 360
 παῖδος γὰρ μύθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ.
 ἐς δ' ὑπεροφί' ἀναβάντσα σὺν ἀμφίπολοις γυναικῶν
 κλάεν ἐπειθ' Ὀδυσσεύα φίλον ποσὶν, ἰοφρα τοὶ ὑπὸν
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφαροῖσ' ἐβαλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 μνηστῆρες δ' ἱομάθησαν ἀνα μέγα ἄσκιοντα· 365
 τοῖσι δὲ τῆλεμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων· 367
 μήτηρ ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπερβίον ὑβρίν τεχόντες,
 οὐκ μὲν δαινυμένοι τέρπωνμεθα, μήδε βοήτης
 ἐστὼ· ἐπεὶ τογέ κῆλον ἀκοφέν ἐστιν αἰοῖδου
 τοιοῦδ', οἷος τοῦδ' ἐστὶ, θεοῖσ' ἐναλινκίος αὐδῶν.
 ἦραθεν δ' ἀγορῇδε καθέδσωμεσθα κίοντες
 πάντες, τίς τ' ἐμὴν μύθον ἀπὸ λυγρῆς ἀποφάσσω,
 ἐκείνην μεγάρων· ἀλλὰς δ' ἀλεγεινὰ δαίτας,
 ἡμᾶ κτήματ' ἐδόντες, ἀμειβομένοι κατὰ βόικας· 375
 εἰ δ' ἐμὴν δοκεῖ τοδε λαίτερον καὶ ἀμείνων
 εἶναι, ἀνδρὸς ἱένος βίβοντον νηπιόν οἰεσθαι,
 κείρετ', ἐγὼ δὲ θεοῖς ἐπιδῶσομαι αἶψιν ἔντας,
 αἱ κε δόσε' δῶντι παλιντιτὰ γέργα γενεσθαι·
 νηπιόνοι κεν εἵπειτα δόμων ἐντοσθεν ὀλοισθε. 380
 τῶς ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρὰ πάντες ὁδὸν ἐν χεῖλεσσι φῶντες

τῆλεμαχὸν θαψμαδσον, το θαρσαλεως αγορεφεν.

4

τον δ' αἶ αντινοος προσεφη τευπειθεος υἱος·
τῆλεμαχ', ἡ μαλα δὴ σε διδασκοντιν θεοι αἶτοι
τυπσαγορην τ' εμεναι, και θαρσαλεως αγορεφεν·
μη σεγ' εν αμφιταλῶ ἰθακῇ βασιλεα κρονιφων
ποιησειεν· το τοι γενεῇ πατροφιον εστιν.

385

τον δ' αἶ τῆλεμαχος πεπνυμενος αντιον ἡυδα·
αντινο', ειπερ μοι και αγασσαι, το τι κε φεσπω,
και κεν τοτ' εθελοιμι, διος γε διδοντος, ταρεσθαι.
ἡ φῆς τοτο κακιστον εν ανθρωποισι τετυχθαι ;
ου μεν γαρ τι κακον βασιλεφμεν· αιπσα τε τοι δῶ
ταφνειον πελεται, και τιμῆστερος αἶτος.

390

αλλ' ἦτοι βασιλεφες αχαιων εντι και αλλοι
πολλοι εν αμφιταλῶ ἰθακῇ, νεφοι ἡδε παλαιοι·
των κεν τις τοδ' ἱεχητιν, επει θανε διφος τοδυσσεφς·
αἶταρ εγω φοικοφο λαναφς εσομ' ἡμετεροφο,
και δμῶων, τοφς μοι λειφισσατο διφος τοδυσσεφς.

395

τον δ' αἶ ευρυμαχος πολυβοο παῖς αντιον ἡυδα·
τῆλεμαχ', ἦτοι ταῖτα θεων εν γονφαςι κειται,
τοστις εν αμφιταλῶ ἰθακῇ βασιλεφσει αχαιων·
κτηματα δ' αἶτος ἱεχοις, και δῶμασι σοισι λανασσοις.
μη γαρ τογ' ελθοι ανηρ, τοστις σ' αἶσκοντα βιηφιν
κτηματ' αποφραισει, ἰθακης ετι ναιεταοντσης.
αλλ' εθελω σε, φεριστε, περι χσεινοφ ερεσθαι,
τοποθεν τοττος ανηρ, ποιης δ' εκς ευχεται εεναι
γαιης· ποο δε νυ τοι γενεη και πατρις αροφρα·
ἡε τιν' αυγελιην πατερος φερει ερχομενοφο,
ἡ' ἱεφον αἶτοο χρεφος εελδομενος τοδ' ἱκανει ;
τοιον ανατικσανς ταφαρ οιχεται, ουδ' τυπεμῆνεν
γνώμεναι· ου μεν γαρ τι κακῶ εἰς ωπ' εφεφοικεεν.

400

405

τον δ' αἶ τῆλεμαχος πεπνυμενος αντιον ἡυδα·
ευρυμαχ', ἦτοι νοστος ακῶλετο πατρος εμοφο·
ουτ' ὦν αυγελιῇ ετι πειθομαι, εἰ ποθεν ελθοι,
ουτε θεοπροπιης ενπαδομαι, ἦν τινα μητηρ
εφ μεγαρον καλεσαντσα θεοπροπον εκσερεηται.
χσεινος δ' τοττος εμος πατροφιος· εκ ταφοφ εστιν,
μεντης δ' αυχιταλοφο δαφιφρονος ευχεται εεναι
υἱος· αταρ ταφιοισι φιληρητμοισι λανασσει.

410

415

τωφς φατο τῆλεμαχος· φρεσι δ' αθανατην θεον εγνώ.
τοἱ δ' εἰς ορχηστυν τε και ἡμεροεντσαν αφοιδην
τρεπσαμενοι τερποντ'· εμενον δ' εἰς φεσπερον ελθεεν.
τοισι δε τερπομενοισι μελανεφς εἰς φεσπερος ἡλθεν·
δὴ τοτε κατκειοντες εβαν φοικονδε τεκαστος.

420

τῆλεμαχος δ', τοθι τοι θαλαμος περικαλλεος αἶλης
τυπσηλος δεδμητο, περισκεπτῶ ενι χωρῶ,
εὐθ' εβη εἰς ευνην, πολλα φρεσι μερμηριδσων.

425

τῷ δ' ἀρ' ἰαμ' αἰθόμενας δαΐδας φερε κέδνα ἱδυία 1
 ευρυκλεί, ὥπος θυγατρὸς πεῖσθηγορίδαο.
 τὴν ποτὲ λαφερτὴς πρίατο κτεάτεσσιν ἱελοισιν, 430
 πρῶθ' ἔβηεν ἐτ' ἐόντας, βεῖκοσαβόβια δ' ἐδάσκεν.
 βεῖσφα δὲ μιν κενὴ ἱαλοχῶ τίθεν ἐν μεγαροισιν·
 εὐνῇ δ' οὐ ποτ' ἐμύγτο, χολὸν δ' ἀλείφειν γυναικός.
 ἰη τοι ἰαμ' αἰθόμενας δαΐδας φερε, καὶ τε μάλιστα 435
 δμῶσάν φιλῶσκε, καὶ στρέφε τυτθὸν ἑόντα.
 ὦγγεν δὲ θυράς θάλαμῳ πυκὰ ποιητοῖο·
 ἱεδοσετο δ' ἐν λεκτρῷ, μαλακὸν δ' ἐκδύνε χιτῶνα·
 καὶ τὸν μὲν γραφὴς πυκιμηδεὸς ἐνβάλε χερσίν.
 ἰη μὲν τὸν πτυχσαντὰ καὶ ἀσκησαντὰ χιτῶνα,
 πασσαλῶ ἀνκρεμασαντὰ παρὰ τρήτοισι λεχίσσιν. 440
 βη ρ' ἰμεν ἐκ θαλαμοῖο· θυρὴν δ' ἀφ' ἑρυσσε κορώνῃ
 ἀργυρεῇ· ἐπὶ δὲ κλειῖδ' ἐταυσσεν ἱμαντί.
 ἐνθ' ἵογε παννυχίος, κεκαλυμμένος οἴος αἰσώπ,
 βουλεῖε φρεσ' ἱεῖν τῶν ἱεδόν, τὴν πεφραδ' ἀθηνῆ.
 ἦμος δ' ἤριγενεὶ ἔφανε ἱεροδοακτύλος ἥας, B
 ὦρνυτ' ἀρ' ἐκς εὐνηφιν ἱεδοσσεῖος φίλος ἱνός,
 βεσμάτα βεσσαμενός· περὶ δὲ χσιφὸς ἱοκσὺ θετ' ὦμῳ·
 ποδοὶ δ' ἐκπο λιπαροισιν ἐδησατο κάλα πεδιλῶ· 5
 βη δ' ἰμεν ἐκ θαλαμοῖο θεῷ ἐκαλινκίος ἀντην.
 αἰκσα δὲ κηρύκεσι λεγυφθονγοῖσ' ἐκελεῖσεν
 κηρυσσέν ἀγορῆνδε καρήκομασσας ἀχαιῶς.
 τοι μὲν ἐκηρυσσόν, τοι δ' ἤγειροντο μάλ' ὦκα.
 αἶταρ ἐπεὶ ρ' ἤγερθεν, ἐμῆγερτες τ' ἐγενοντο,
 βη ρ' ἰμεν εἰς ἀγορὴν, παλαμῇ δ' ἱεχε χαλκίον ἐυχός, 10
 οὐκ οἴος· ἱαμα τῶγε δυὸ κύνες ἀργοὶ ἱεπόντο.
 θεσπεσίην δ' ἀρα τῶγε χάριν κατεχεῖν ἀθηνῆ·
 τὸν δ' ἀρα πάντες λαοὶ ἐπερχομένον θαύεοντο.
 ἱεδοσετο δ' ἐν πατέρος θαλαμῷ, βεῖκοσαν δὲ γέροντες.
 τοῖσι δ' ἐπειθ' ἠρώς αἰγυπτίως ἦρχ' ἀγορεύεον, 15
 ἵος δὴ γηραῖ κυφὸς εἴην, καὶ μυρία ἱοῖδεν.
 καὶ γὰρ τοὺ φίλος ἱνός ἰαμ' ἀντιθεῶ ἱεδοσεῖ
 ἱιλίον εἰς ἱεῦπῶλον εἴβη κοιλῆσ' ἐνὶ νάσιν,
 ἀντιφὸς αἰχμητῆς· τὸν δ' ἀγρίος ἐκτανε κυκλώπς
 ἐν σπέφει γλαφυρῷ, πυμάτον δ' ἐκπλίσσαστο δόρπον. 20
 τρεῖς δὲ τοι ἄλλοι ἔσαν· καὶ τὸ μὲν μνήστηρσιν ἐκμύλθεν
 ευρυνομός, δυὸ δ' αἶψιν ἱεχον πατροφία βεργα·
 ἀλλ' οὐδ' ἵος τοῖ ἐληθετ' οδοῖρομένος καὶ ἀχέων.
 τοῖσ' ἵογε δακρυχεῖων ἀγορεύεσθαι καὶ μετεῖσπεν· 25
 κεκλυτε δὴ νῦν μετ', ἱθακησίοι, τὸ τι κε βεσπῶ·
 οὐδὲ ποδ' ἡμετέρη ἀγορὴ γανέτ', οὐδὲ θαλακός,
 ἐκς τοῖ ἱεδοσσεῖς δίος εἴβη κοιλῆσ' ἐνὶ νάσιν·
 νῦν δὲ τίς ἱῶδ' ἤγῃρε; τίνα χρεῖαι τῶσεν ἱκίει; 28
 ἦε τιν' ἀγγελίην στρατοῖ ἐκλυῖν ἐρχομένοιο, 30

ἴην χ' ἡμῖν σαφὰ γέσται, τότε προτερος γε πύθεστο ; B
 ἢ τι δημῖον ἀλλο πῖφασκεται, ἢ ἀγορεύει ;
 ἐσθλὸς μοι δοκεῖ εἶναι, ἀνήμενος· εἶθε τοι αὐτῷ
 δσεῖς ἀγαθὸν τελέσειεν, το τι φρεσ' ἐφῆσι μανοινᾷ.
 ὡς φατ'· εὔχαιρε δὲ φημὶ τοδυσσεὺς φίλος ἦτοες, 35
 οὐδ' ἀρ' ἐτι δὴν ἴηστο, μανοινῆσεν δ' ἀγορεύων·
 στη δὲ μεσῇ ἀγορῇ· σπηπτρον δὲ τοι ἐνβάλε χεῖρι
 κηρυκὸς πειθσῆνωρ, πεπνυμένα μῆδεα φειδῶς.
 πρῶτον ἐπεῖτα γέροντα καθάπτομενος προσέειπεν·
 ὦ γέρον, σὺ χ' εἰσὶς τοῖστος ἀνὴρ, — ταχὰ φειδῶσαι αὐτός, — 40
 ἴος λαφὸν ἡγήρα· μαλιστα δὲ μ' ἀλγος ἱκανεῖ.
 οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἐκλυφὸν ἐρχομένοιο,
 ἴην χ' ὑμῖν σαφὰ γέσται, τότε προτερος γε πύθεστον,
 οὔτε τι δημῖον ἀλλο πῖφασκεται, οὐδ' ἀγορεύων· 45
 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεὸς, το μοι κακὸν ἐπέσσε φοικῶ,
 δοῖα· το μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπαύλεσα, ἴος ποτ' ἐν θυμῷ
 τοῖσδεσσιν βασιλεύει, πατήρ δ' ἴσως ἡπίος ἦεν.
 νῦν δ' αἶ και πολὺ μείδω, το δὴ ταχὰ φοικὸν ἑσπάρτα
 πᾶνχ' ἀνδρῶν, βίωτον δ' ἀπο πάντων ὀλεσσει.
 μητέρι μοι μῆστηρες ἐπεχράβον οὐκ ἐβέλοντο, 50
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι ἦτοες, τοι ἐνβάλε γ' ἐντὶν ἀριστοῦ
 τοι πατέρος μὲν ἐς φοικὸν ἀπορίγαντι νεσθαι
 ἱκανοῖο, ἴσως κ' αὐτὸς ἐδύνωσταιτο θυγατέρα,
 δοῖη δ', ἴω κ' ἐβέλοι, και τοι κεχαρισμένους εἴδοι.
 τοι δ' εἰς ἱμετέρον πωλεμένοι ἱμάτα πάντα, 55
 βοῖς ἱερέοντες και εἴας και πῖνονας αἰγας,
 ἑλλάπιναδσόντην, πῖνοντην τ' αἰθερα φοῖνον
 μαπσιδίωσ· τα δὲ πολλὰ καταναται· οὐ γὰρ ἐπ' ἀνὴρ,
 ἴσως τοδυσσεὺς ἐσκε, γάρην ἀπο φοικοῦ ἀμύβναι·
 ἱμέες δ' οὐ νῦ τι τοιοῦ ἀμύβναι· ἢ και ἐπεῖτα 60
 λαβγαλεοὶ τ' ἐσόμεσθα, και οὐ δέδωχότες ἀλίστην
 ἢ τ' ἀν ἀμύβναιμην, εἰ μοι δυνάμεις γε παρείη.
 οὐ γὰρ ἐπ' ἀνσχετα γάρηα τετευχάται, οὐδ' ἐτι καλάς
 φοικὸς ἐμὸς δαυλῶλε· νεμεσῆθητε και αὐτοὶ,
 ἀλλοῖς τ' αἰδεσθῆτε περικτιόνας ἀνθρώποισ, 65
 τοι περὶναῖσταοντι· θεῶν δὲ ὀδιδάσατε μῆσιν,
 μῆ τι μεταστρεφσάντην ἀγασσάμενοι κακὰ γάρηα.
 λίσσομαι ἡμῖν δσηνὸς ὀλυνπιοῦ, ἡδὲ θεμιστοῦ,
 ἴητ' ἀνδρῶν ἀγορας ἡμῖν λυφεί, ἡδὲ καλιδέει, 70
 σχεσθε, φίλοι, και μ' ὅσον εἰδᾶσθε πενθεὶ λυγρῷ
 τειρεσθ'· εἰ μὴ ποσ τι πατήρ ἐμὸς ἐσθλὸς τοδυσσεὺς
 δυσμενεων μακ' ἐρεκεσεν τεῦκνημῖδας ἀχαιεῖς·
 τῶν μ' ἀποτίφνυμενοι κακὰ ρεῖδσете δυσμενεωντες,
 τοῖστος στυφνόντες· ἐμοὶ δὲ κε περὶον εἰη 75
 θυμῶας ἐσθόμενοι καμῆλην τε προβάσιν τε·
 εἰ χ' ὑμεῖς γε φαγοῖτε, ταχ' αἶ ποτε και τίσις εἰη.

ἡγοφρα γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν πάλαιον ἀνέστη, ἡ
 χρημάτων ἀπαρτίστουτος, ἡ δὲ πόλις αὐτὴ ἀνέστη
 ὅθεν δὲ μοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 δακρυῖς ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἐν δ' ἄλλοις μετὰ τὴν πόλιν ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 τῆλεμαχὸς, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἐπειτινός, δὲ μιν ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ὅστις τῆλεμαχὸς, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ὅστις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 σοὶ δ' οὐτὶς ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ὅστις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 στῆσαι μετὰ τὴν πόλιν ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 λεπτόν, καὶ περιμετρεῖται, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 κοφροί, ἐμοὶ μετὰ τὴν πόλιν ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 μίμνεν, ἐπειγομένη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ὅστις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 λαφύρῃ τῇ πόλιν ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 μοῖρ' ὅλην πόλιν ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 μη τις μοι πόλιν ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 αἰ κεν ἀτερ σπείρω, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ὅστις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 εὐθα καὶ τῇ πόλιν ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 νυκτας δ' ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 αὐτὴ πόλιν ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 καὶ τὴν πόλιν ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 σοὶ δ' ἡ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 αὐτὸς σὺν πόλιν ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 εἰ δ' ἐπ' ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 τα φρονέοντες, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 κερδεα δ', ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 τὰ φρα γὰρ ὡν βίβαν, τὰ φρα γὰρ ὡν βίβαν, τὰ φρα γὰρ ὡν βίβαν
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἐν στήθεσσι τίθεντι, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ποιεῖ, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ
 ἡ δὲ πόλις ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ ἀνέστη, ἡ πόλις αὐτὴ

πριν γ' αἶψα γῆρας θάσῃ· ἴδ' αὖ δαίμων
 τὸν δ' αἶ τῆλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦλθε·
 ἀντιό, οὕτως ἐστὶ δάμων αἰκνύμενος ἀνέσσει,
 ἢ μ' ἐταχ', ἢ μ' ἐτρεφε· πατήρ δ' ἐμὸς ἀλλὰ θεὸς γαίης.
 130
 δαΐφι τοῦ, ἢ τούτῃ· κακὸν δέ μοι πολλ' ἀποτίθειεν
 ἱεκαρῖ, αἱ αὖ αἴψας ἵκωντο ἀπὸ μητέρα περὶ σῶ.
 ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείθεσθαι, ἀλλὰ δὲ δαίμων
 δώσει· οὐκ ἤντηρ ἐν γένει ἀρήσεται· ἀνέσσει
 135
 ἱεκαρῖ ἀπερχομένη, νεμεσὶς δέ μοι πρὸς ἀνδράων.
 ἱμετέρος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίδεσται αἶψα,
 138
 αὖτις μοι μέγαρον, ἀλλὰς δ' ἀλεγεινότερ' αἰσάν,
 ἵμερ πτήματ' ἐδόντες, ἀριεβόμενοι κατὰ ἱεκαρῖ.
 140
 εἰ δ' ἵμερ δάκνει τοῦδε λαΐτερον καὶ ἀμείνων
 σῶμαι, αἰδρὸς ἵμερ βίβεται νηκίον· ἀλίσσει,
 κείρετ', ἐγὼ δὲ θεὸς ἐπιδῶσθαι αἶψα ἔντας,
 αἱ καὶ δαίς δῶκετ' ἀλίσσειν ἱεκαρῖ γένεσθαι
 145
 νηκίον καὶ σῶμα δάμων· ἐντέσθαι ἀλίσσει.
 ἴως φάτο τῆλεμαχος· τῷ δ' αἶψα σῶμα δαίς
 ἱεκαρῖ ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
 τῷ δ' ἱεκαρῖ ῥ' ἐπέοντο μετὰ πνέον· ἀνέσσει,
 πλῆσιον ἀλλήλοισι τιταίνεσθαι πτερυγέσιν·
 150
 ἀλλ' ἴσθι δὴ μεσσην ἀγρὴν πολυφύην ἱεκαρῖ,
 ἐνδ' ἐπιδιναμένον· ἐντακτασθὴν πτερὰ πνέον,
 ἐς δ' ἐφίδον πάντων κεφαλῆς, ἴσθοντο δ' ὀλέθρον·
 δρυπτασμένον δ' οὐχέσι παρῶν· ἀμφὶ τε δαίμων,
 δαχσίον ἦν ἱεκαρῖ δια ἱεκαρῖ καὶ πολλὴν αἶψα.
 155
 θαμβήσαν δ' ὀνείχας ἐπὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 ἱεκαρῖ δ' ἀνὰ θυμὸν, ἱεκαρῖ τελεσθὴν ἐμείλλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μεταφύει γένει· ἱεκαρῖ· ἱεκαρῖ
 μαστοριδῆς· ἴσθοντο οἷος ἱεκαρῖ ἐκπαστα,
 ὀνείχας γνῶναι, καὶ ἐντακτασθὴν·
 160
 ἴσθοντο οἷος ἱεκαρῖ ἀγρὸς· καὶ μεταφύει·
 κεκλυτὴ δὴ οὖν μετ', ἱεκαρῖ, ἴσθοντο· ἴσθοντο
 μῆσθησιν δὲ μάλιστα πειθαίσκομος τοῦδε ἱεκαρῖ·
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κολιδοῦται· οὐ γὰρ ἱεκαρῖ
 165
 δὴν ἀπαινεῖ φίλων ἱεκαρῖ ἐσσεταί, ἀλλὰ πῶτ' ἦδη
 σῶμα ἐν τοῖσδεσσι φέρον καὶ κῆρα φυτίζει·
 πάντας· πολλοὺς δὲ καὶ ἀλλοῖσιν κακὸν ἐσται,
 ἴσθοντο μετ' ἱεκαρῖ· ἱεκαρῖ ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραδασμένον, ἴσθοντο κατὰ πῆμα· ἴσθοντο καὶ αἶψα
 170
 παρῶν· καὶ γὰρ σφιν ἱεκαρῖ τοῦδε λαΐων ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἀκείρεται μαντεῖομαι, ἀλλ' ἴσθοντο·
 καὶ γὰρ ἐκείνῳ φῆμι τελετῇ· ἱεκαρῖ,
 ἴσθοντο ἐμείλλον, ἴσθοντο ἐμείλλον
 ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν· ἀπὸ πύλων ἱεκαρῖ
 φῆν κακὰ πολλὰ πῆμα· ὀλέσωντο ἀπὸ πάντας ἱεκαρῖ,
 Hom. 2 Q

ἀγνώστον πάντας, γείνοισ' αἰετὶς, 175
 φοικαδ' ελευθεσέσθαι τοῖα δὲ κῦν πάντα τελευτᾷ. B
 τον δ' αἶψ' ευρυμαχὸς παλῦρα παῖς ἀντιὸν ἦνδρα
 αὖ γέρον, εἰ δ' αἶψα κῦν μαντεύω σφισι τελευτᾷ.
 φοικαδ' ἰών, μή ποτα τι πάρος προσηύκτιν ἀριστῶ.
 ταῖτα δ' ἐγὼ σέθεν πολλὸν ἀμείνωσι μαντεύεσθαι. 180
 ὀρνιχθεὶς δὲ τε πολλοὶ τυτ' αἰγῶς ἤλασθε
 φαιτῶντ', οὐδὲ τι πάντες ἐνασσιμοί· αἵματα τοδῶσθε
 φηέτο τηλ' ἰσὺς καὶ αὖ καταφθίσθαι ἥσων ἐκείνῳ
 ὠφελὲς! οὐκ αὖ τοσα θεοπρεσβῶν ἀγροῖες,
 οὐδὲ κε τηλεμαχὸν κεχαλῶμενον, τοῦδ' ἀντίθεος, 185
 σφ' φοικῶ δῶρον πατίδαχμενος, αἰ κε παρῆτιν.
 ἀλλ' ἐκ τοι γέρω, πέδε καὶ τεταλυσμένον ἄσται,
 αἰ κε νεώτερον ἄνδρα, πάλαμα τε παλλὰ τε γείρας,
 παρφαμένος ἑπερκεν ἐποκρύβης χαλεπαίνεν,
 αἵτῳ μὲν φοι πρῶτον ἀντήραστρον ἄσται, 190
 σφί· δὲ, γέρον, θῶνι ἐπιθήσομεν, ἦν κ' ἐκ θυμῷ.
 τίνων ἀσχαλῆς; χαλεπὸν δὲ τοι ἄστρον αἰγῶς.
 τηλεμαχῷ δ' ἐν πάντας ἐγὼν ὑποθήσομαι αἵτος,
 μητέρ' τέτην ἐς πατρός ἀναχέτω ἀπονασθῆναι. 195
 τοι δὲ γάμον τεύχεσσι, καὶ ἀρτυροῦσιν εὖδρα
 πολλὰ μαλ', ἵσσα φοικῶ φίλης ἐπὶ παῖδος ἐπασθῆναι.
 οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι αἵματι τυίας ἀχρεῖαν
 μῆστονος ἀργαῖας· ἐπεὶ οὕτω δέδιδμεν ἐνθης,
 οὐτ' ὦν τηλεμαχὸν, μάλα περ πολυμήδον ἄντα· 200
 οὔτε θεοπρεπὴς ἐπαυδομένη, ἦν συγχαρῆς,
 μῦθεαι ἀκραφάντων ἀπαρχθάνουσι δ' ἐπὶ μάλλον.
 τον δ' αἶψ' τηλεμαχὸς πατῶμενος ἀντιὸν ἦνδρα· 208
 ευρυμαχ', ἦδε καὶ ἀλλὰ, ἵσσοι μνηστῆρες σφαιροί,
 ταῖτα μὲν οὐχ ὑμῶς ἐπὶ λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω· 210
 ἦδη γὰρ ταῖς ἴσταντι θεοὶ καὶ πάντες ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἀγε μοι δοτε ναῖα· θοῆν καὶ φοικῶς ἱεταίρας,
 τοι κε μοι εὖδρα καὶ εὖδρα διακρήσσονται καλεῖσθαι.
 αἶψα γὰρ ἐς ἀπέρτην τε καὶ ἐς πυλὸν ἀμείβαντα,
 νοστον πευδοσμένους πατέρας δὴν οἰχομένους, 215
 ἦν τις μοι γέσκητι βροτῶν, ἡ φύσσαι ἀκοῖσαι
 ἐκ δῖος, ἵητε μαλίστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 εἰ μὲν κεν πατέρας βροτοὶ καὶ νοστοὶ ἀκοῖσαι,
 ἦτ' ἂν, τρυγχομετὸς περ, ἐπὶ γλαῖην ἐνιέτῃν·
 εἰ δὲ κε τεθνήωτος ἀκοῖσω, μὴδ' ἐπ' ὤκτος, 220
 νοστήσας δὴ σπῶτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 σῆμα τε τοι χεῖσιν, καὶ ἐπὶ κτερεῖα κτερεῖσσι
 πολλὰ μαλ', ἵσσα φοικῶ· καὶ ἀγροὶ μητέρε· δῶσαι.
 ἦτοι τογ' ἵσας φεύσκων κατ' ἀρ' ἐδῶκα· τρῶσι δ' ἀνέστη
 μέντωρ, ἵος ρ' ἱδυσεὶος ἀμφίμονος ἦν ἱεταίρος, 225
 καὶ τοι ἰὼν ἐν ναῖσιν ἐπετρέπετο ἱσίων ἱσίωντα.

πειθεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔπειθε πάντα φέλλεσσιν
 ἃ σφιν τεύφρονων ἀγορεύοντο καὶ μαντεύοντο
 κεκλυτε δὴ νῦν μετ', ἰθακήσιοι, ἃ τι κε θέσται
 μὴ τις ἐτι προφρων, ἀγανός τε καὶ ἠπιός· ἔσται
 σκηπτολόχος βασιλεὺς, μὴδ' ἔφρασιν ἀσπῆμα· φειδῶς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' ἐστὶ, κατ' αἰσὺκα πέδσοι
 ἴως οὐ τις μεμῆται ἰοδυσσεὺς βασιλεὺς
 λαβὼν, ἴοισ' ἐπ' αἰσῶσσε, πάτηρ δ' ἴως ἠπιὸς ἦεν
 ἀλλ' ἦτοι μνηστήρας ἀγῆτορας οὐτὶ μαγαίρῃ
 ἔργεεν ἔργα βίαια, κατόραφ' ἦσι νόσφι
 ἐφ' ἑς γὰρ παρθεμετοὶ κεφαλῆς, κατεδόντι βασιλῆς
 ῥοικόν ἰοδυσσεὺς, τοῖς δ' οὐκ ἐτι φαντι νῆσθαι
 νῦν δ' ἀλλῶ δηρὰ περισσεύομαι· ἴοισ' ἑταῖρους
 ἴησθ' αἰετοί, ἀτὰρ οὐτὶ, καθάπτμενδε ἔκπεσον,
 παῖρες μνηστήρας κατερυκετε, πολλοὶ οὐτοί.
 τὸν δ' εὐήνοριδης βαλομένοσ' ἀντίον ἦτοδ'·
 μέντωρ ἀταρτήρ, φρεσὶς ἦλε, ποῖον εἴδεντες,
 ἱήμεας στρυφνῶν καταπατέρειν; ἀργαλέον δὲ
 ἀνδρεσι καὶ πλεονεσι μαχῆσασθαι· περὶ δαίτι.
 εἴπερ γὰρ χ' Ὀδυσσεὺς ἰθακήσιος αἴψας ἐκείθεν
 δαινυμένοσ' κατὰ δῶμα ἴειν μνηστήρας ἀγαλῶς
 ἐκσελασαι· μαγαροφ' ἔμνοι' ἦσ' ἐνὶ θυμῷ,
 οὐ κεν τοὶ κεχαροτό γυνή, μάλ' ἀπερ χεῖτεσσά,
 ἐλθόντ'· ἀλλὰ κεν αὐτὰρ αἰεῖντα ποτμον ἐφ' ἑσπεῖοι,
 εἰ πλεονεσι μαχοίτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν εἴσεσθαι.
 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σπιδνασθ' ἐπ' ἔργα ἱεκαύστες,
 τοτ' ἤ δ' ὀτρυνεὶ μέντωρ ἴοδον τῇδ' ἱεκαύρατης,
 τοὶ τε τοὶ ἐκς ἀρχῆς πατροφίῃ· ἔστιν ἑταῖροι.
 ἀλλ', οἶφω, καὶ δήθ' ἀκαθήμενος, ἀνγέλασθαι
 πρὸς τὸν εἰν' ὄντα, τέλει δ' ἴοδον αὐτοτ' ἐπ' ἔργῳ
 ὡς ἀρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν ἀπ' ὀψῆρην.
 τοὶ μὲν ἀρ' ἐσπιδνατο· τέλει πρὸς δῶμα δ' ἐκείσθαι
 μνηστήρας δ' ἀνὰ δῶματ' ἴσαν θείοι ἰοδυσσεὺς
 τηλεμαχὸς δ' ἀπανευθεν ἰών ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 χεῖρας νικτταμένοσ' πόλιν ἱάλος, ἰσχυρὸν ἀθηρῇ
 κλυθὶ μετ', ἴος χθιδὸς θεὸς ἡλυθες ἱημέτερον δῶ,
 καὶ μ' ἐν νῆφ ἐκείλεσθαι ἐπ' ἡεροφειδεῖα πόντον,
 νόστον πρὸς τὸν πατέρα· δὴν οἰχόμενον,
 ἐρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβοντιν ἀχαιοί,
 μνηστήρας δὲ μαλίστα, κακῶς ὑπερῆροοντες·
 ἴως ἐφ' αὖτ' εὐχόμενος· σχεδόν δὲ τοὶ ἱλθεν ἀθηρῇ,
 μέντορι φειδομένη ἦλεν δέμας, ἥδ' ἐκ αὐτῇ
 καὶ μιν φώνησαντ' αὖτ' ἔπειτα πτερύοντα προσῆλθον·
 τηλεμαχ', οὐδ' ὀπίθεν κακὸς εἰσεσθαι, οὐδ' ἀνοσσηνῇ·
 εἰ δὲ τοὶ σοφὸι πατέρες ἐνεσταίναντι μῆκος ἦν,
 ἴοιος ἐκείνος εἴη· τέλει δὲ ἔργον τε ἔκπερ τε,

οἱ τοι ἐπεὶ ἀνὴρ ἐδὲρ τοῖσιν ἐστὶν, οὐδ' ἀνελθόντες ποτὶ **373**
 τῇ νῦν μῆστηρας μεκλῆε βουδονίτῃ, καὶ νηυσὶν **381**
 ἀφραδῶν, ἐπεὶ ἀντιγόνη, τοῦδ' ὀδυνῶντι **382**
 οὐκ ἔστι δίδου, ἀντὶ τούτου, τὰς κρημνισαμένας **383**
 τοὺς δὲ σφιν σχεδὸν ἐσκαλῶν ἤματα πέντε, τῶνδε **384**
 σοὶ δ' ἰδοὺς οὐκ ἔτι δῆλον ἀπαρσέναι, ἐγὼ σὺ μεκλῆε **385**
 τοῖς γὰρ τοῖς ἰσχυροῖς ἐγὼ πατρὸς ἐξ ἡμῶν, ἄλλοι **386**
 τοὺς τοὺς νῆα θοῇν ἀπαρσέναι, καὶ τὰς ἰσχυροῖς **387**
 ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρ' οὐκ ἔστι, καὶ μῆστηρας τοῖς **388**
 ἰσχυροῖς τ' ἡἴα, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **389**
 τοῖς δ' ἀντιγόνη, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **390**
 δερμασιν ἐν πυκνῶνσι, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **391**
 αἰπὸς ἐβελοντῆρας, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **392**
 πᾶσαι ἐν ἀμφιγαλῶν ἰσχυροῖς, καὶ ἀντὶ τούτου **393**
 τῶν μὲν τοῖς ἐγὼ πατρὸς ἐξ ἡμῶν, καὶ ἀντὶ **394**
 ὧκα δ' ἐφοπλισαμένους ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **395**
 τῶς φατ' ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **396**
 τηλεμαχος παρεμύνηται, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **397**
 βῆε, μὲναι πρὸς δῶμα, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **398**
 ἔπειτα δ' ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **399**
 αἰγῶν ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **400**
 ἀντινοῦ δ' ἔπειτα γέλασεν, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **401**
 ἐν τ' ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **402**
 τηλεμαχος παρεμύνηται, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **403**
 ἐν στήθεσσι κακὸν μένος, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **404**
 ἀλλὰ μάλ' ἐβελοντῆρας, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **405**
 τῶς δὲ τοῖς μεκλῆε, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **406**
 νῆα καὶ ἐκαστοῖς ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **407**
 ἐβελοντῆρας, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **408**
 τοῦ δ' ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **409**
 ἀντινοῦ, οὕτως ἐστὶν, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **410**
 δαίνυσθαι τ' ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **411**
 ἢ οὐκ αἰς, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **412**
 κῆρυκατ' ἐμῶν, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **413**
 νῦν δ' ἰδοὺς δὲ μεκλῆε, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **414**
 πυκνῶνσι, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **415**
 πειρήσει, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **416**
 ἢ πυλὸν ἐλθῶν, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **417**
 εἰρησεν, οὐδ' ἔπειτα, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, **418**
 ἐντορὸς, οὐ γὰρ νῆος ἐκβῆλος, οὐδ' ἔπειτα, **419**
 γίγνομαι, τῶς καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **420**
 ἢ ῥα, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **421**
 τοὶ δ' ἐπὶ τῶνδε, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **422**
 τῶνδε, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **423**
 ἢ μάλ' ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **424**
 ἢ τινος ἐκ πυλὸς, καὶ ἀντὶ τούτου ἀρσέναι, καὶ ἀντὶ **425**

ἀλλ' ὁμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ ταῦτε μολύθησάσθαι,
 πρὶν γ' ἰοτ' ἀν' ἑνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γενήτας,
 ἢ αἴτην ποθεῖσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀλοφθαί.
 373
 ὣς ἀν' μὴ κλαφύοντ' αὖ κατὰ χροᾶ καλὸν ἰατρίῃ.

ὣς ἀρ' εἶπε· γράφει δὲ θεῶν μέγαν ἱερὸν ἀπῶμυθον.
 αἶψα γὰρ ὅτ' ὁμοσεν τ', ἐτελέσθησεν τε τὸν ἱερὸν,
 αἶψα γὰρ ἐπεὶ ἀρὰ τοῖον ἐν ἀμφιφορεῖσιν ἀφύσσετο,
 ἐν δὲ τοῖς ἀλφειῇ· ἔχειεν ἱεῖρα φέροι δόρσιον.
 380
 τηλεμαχος δ' ἐς δῶματ' ἰὼν μῆστῃσιν τομιλίσεν.

ἐνθ' αἶτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 τηλεμαχῶν φίλιον κατὰ πτόλιν ὄχετο πάντῃ,
 καὶ ῥα ἱεκάστῳ φῶτι παρίσταμένη φάτο μύθον·
 ἱεκαστὸς δ' ἐπὶ νῆα θεὸν ἀγερεσθῆαι ἀνέγεν·
 383
 ἦ δ' αἶψα φρονίῳ νοσημονα φαιδιμόν τοιοῦτον
 ἦτε νῆα θεὸν· ἰο δὲ τοῖς προφρων ὑπεδέχτο.

δύσατο τ' ἥελιος, σκίαοντο τε πάντα ἀγλαῖαι·
 καὶ τότε νῆα θεὸν ἱεκάστ' ἔφευσε, ἐν δὲ τε πάντα
 ἱεκάστ' ἐτίθει, τα τε νῆας τεύχελοι φοροῦντιν.
 390
 στήσε δ' ἐπ' ἐσχατῇσι λιμένος· περὶ δ' ἐσθλὸι τέταρτοι
 ἱεκάστοι ἡγερεθόντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἱεκάστον.

ἐνθ' αἶτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δ' ἑμῆαι πρὸς δῶμαθ' οδύσσεος θείοιο·
 ἐνθα μῆστῃσιν ἐπὶ γλυκύν ὑπνόν ἔχειεν,
 395
 πλάσσει δὲ πεινῶντας· χεῖρας δ' ἐκβαλλε κυπέλλα.
 τοῖς δ' ἑυδῶν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν· οὐδ' ἀρ' ἐτι δὴ
 ἦν αὖτ', ἐπεὶ σφίσις ὑπνός ἐπὶ βλεφαροῖσιν ἐκίπτεν.
 αἶψα γὰρ τηλεμαχὸν προσεφῆ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἐκπροκαλίσσασα μὲν μεγαρῶν τεύχαια τεσσάρων,
 400
 μαντοῖα τεύχοντα ἡμῶν δέμας ἦδε καὶ αὐτῶν.

τηλεμαχ' ἦδη μὲν τοῖς τεύχεσσι τέταρτοι
 ἦν αὖτ' ἐπὶ τῇσιν, τῇσιν ποτιδόμενοι ἱερῶν
 ἀλλ' ἰομεν, μὴ δὴ διατριβόμεν ἱερόιο.

ὣς ἀρὰ φάθησαντο· ἰηγησατο παλλὰς Ἀθήνη
 καρκαλιμῶς· ἰο δ' ἐπεὶτα μὲν ἰχθὺς ἐβρανε θεοῖο.
 αἶψα γὰρ ἐπὶ νῆα κατήλυθ' ἦδε θαλάσσαν,
 τεύχοντα ἐπὶ θινὶ καρῆκομαστας τέταρτος.
 405
 τοῖσι δὲ καὶ μετέσφ' ἱερὰ εἰς τηλεμαχόν.

δευτε, φίλοι, ἦν αὖτ' ἐφωμῆσθε· πάντα γὰρ ἦδη
 ἱεκάστοι ἐνὶ μεγάροισιν· μητρὶ δ' ἐμῇ οὐτι πεποῖται,
 οὐδ' ἀλλὰ δρῶμαι, μὴ δ' οἷα μύθον ἀποφύγειν.

ὣς ἀρὰ φάθησαντο· ἰηγησατο τοῖς δ' ἑμῇ τέκοντο.
 τοῖς δ' ἑμῇ πάντα φέροντες τεύχεσσι ἐπὶ νῆα
 κατέβησαν· ὣς ἐκτελέσεν ἰδυσσεὺς φίλος υἱός.
 415
 ἀν' δ' ἀρὰ τηλεμαχος νῆας βαιν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
 νῆα δ' ἐνὶ προμῇ κατ' ἀρ' ἱεκάστο· ἀνχί δ' ἀρ' αἶψα
 ἱεκάστο τηλεμαχος· τοῖς δὲ προμῇσι ἐλάσσαν.

αὖ δὲ καὶ αὐτοὶ θύοντες ἐπὶ γλαφυρῶπις ἀθήνῃ·
 τοῖσιν δ' ἱκόμενον οὐρον ἴκεε γλαφυρῶπις ἀθήνη·
 ἀκρατεῖα δ' οὐραμένη, ἐλάδοκτ' ἐπὶ φοινίκῃ ποτῶν
 τηλεμαχὸς δ' ἰσπερ αἰεὶν ἐποτρυνύων ἐκείδεν
 ἱερῶν ἱαπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρυνόντος ἀκρόεσσαν
 ἵστον δ' ἐλατίνῃ κείλῃς ἐντοσθε μεσσομένη
 στήσαν αἰῆραντες· κατὰ δὲ προτονάειν εἴησαν·
 τέλκον δ' ἵστιν λαίκα· τῶστροφτοῖσι βοέεσσαν
 ἐνπρήθον δ' ἀνέμιος μέσσην ἵστιον· ἀμφὶ δὲ κύμα
 σπειρή πορφύρεον μέγ' εἵδυχε, νάφος ἰακτῆς
 τῇ δ' εἴβεν κατὰ κύμα διαπρήσσοντα κελυθον·
 δησαμένοι δ' ἀρα ἱοπλά βοήν' ἀνα νάφα μελαμνικῇ
 στήσαντο κρήτηρας κλιστέφας φοικαῖα·
 λειβὸν δ' ἀθανάτοισι θεαῖς· αἰεὶ γυνετήσιν
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα διὸς γλαφυρῶπις ἀθήνῃ
 παννυχίη μὲν ῥ' ἔγχε καὶ ἡὲ σπείρε κελυθον·
 ἥελιος δ' ἀνορόσσε, λίπων περικαλλέα λιμνῆς·
 οὐρανον ἐς πολυχάλκον, τῷ ἀθανάτοισι φαεινῇ
 καὶ θυήτοισι βροτοῖσιν ἐπὶ δασυδῶρον ἀράφραν
 τοὶ δὲ πύλον, νηλεὺς τεύκτιμακον πτολίεθρον,
 ἴκσαν· τοὶ δ' ἐπὶ θύμῃ θαλασσοῦς ἱεραὶ ρέδσαν,
 ταφροῖς πανμελανάς, ἀνσιχθονὶ κυφανοχαίτῃ·
 ἡῆνεα δ' ἑδραὶ ἔσαν, πεντηκῶσιοι δ' ἐν ἱεκάστῃ
 ἥῆατο, καὶ προτεχόντο ἱεκάστοις ἑννεα ταυράς·
 ἐνθ' οἱ σπλανχν' ἐπασσαντο, θεῶν δ' ἐπὶ μηρὶ ἐμαίον·
 τοὶ δ' ἴδυσ καταγόντ', ἡδ' ἵστιν νάφος φοῖσῃς
 στήλαιν αἰῆραντες, τὴν δ' ἱερμίσαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἐκ δ' ἀρα τηλεμαχὸς νάφος βαῖν'· ἦρχε δ' ἀθήνη,
 τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαφυρῶπις ἀθήνη·
 τηλεμαχ', οὐ μὲν σε χρεὶ ἐτ' αἰδοὺς οὐδ' ἠβασον·
 τοονεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπεπλῶς, ἱοφρα πυθῆαι·
 πατρός, ἵοπος κυβε γαῖα, καὶ ἱοντικὰ πτόμα εἴθεσπεν·
 ἀλλ' ἀγε νῦν ἴδυσ κτε κιστάρως ἱπποδάμοιο·
 ἦῆδομεν, ἱνυτικὰ μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κεκέρθεν·
 λίσσεσθαι δὲ μιν αὐτὸν, ἵεσως νημερτεῖα ἑσπῇ
 πσευδὸς δ' οὐκ ἔρρεσι· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν·
 τὴν δ' αὖ τηλεμαχὸς πεπνυμένος ἀντιὸν ἦνυδα·
 μέντορ, πῶς τ' ἀρ' ἴω, πῶς τ' ἀρ' προσπύχσομαι αὐτόν·
 οὐδέ τι πῶ μύθοισι πεπειρήμαι πνικνοῖσιν·
 αἰδώς δ' αὖ, νείων ἀνδρᾶ χειρῶν τερον ἀσπέρεσθαι·
 τὸν δ' αἶτε προσέειπε θεὰ γλαφυρῶπις ἀθήνη·
 τηλεμαχ', ἀλλὰ μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νηυσὶν
 ἀλλὰ δὲ καὶ δαίμων ἑυκτάθεται· οὐ γὰρ αὖτε
 ἐν σε θεῶν ἀλεχῆτε γαστρίῃ τε τραφεμέν τε·
 ἴως ἀρα φῶνθασαντ' ἱησάμετο πάλλας ἀθήνη
 καρπαλίμως· τοῖ δ' ἀπείτα μέγ' ἔχρη· ἔβαντε θεοί·

B

420

425

430

Γ

5

10

15

20

25

30

ἴωσαν δ' εἰς πύλαισι καθέσαν ἀνέραν τε καὶ ἱέρειαν·
 εὐθ' ἀρα νύκτωρ ἦντο σὺν ἱωσὶν· ἀμφὶ δ' ἱστάμεναι,
 δαίτ' ἐντυφόμενοι, κρεα' ᾠπταίων, ἀλλὰ δ' ἐπιείρην.
 τοὶ δ', ἴως ᾧν χεῖνεσσι εἶδον, ἱεράφει ἤλθεν ἱεσπώντες,
 χερσὶν τ' ἤσπαδοντο, καὶ ἱερίαισθαι ἀναγών.
 35
 πρῶτος νεστοριῆος πεδυσιστράτης ἐγγυθεν εἶδον
 ἀμφοτέρων ἱελε χεῖρα, καὶ ἱεράφειον παρα δαίτι
 κῆσιν ἐν μαλακασίῃ, ἐπὶ πσσαμῶσιν· ἱαλίσσων,
 παρ τε κασιγνήτῳ θρασυμηδείῳ καὶ πατέρ' ἱεφῷ.
 δῶκε δ' ἀρα σπλάνχνων μοῖρας, καὶ φοῖνον εὐχέων
 40
 ἐν δεκαὶ χρυσῶν· δαΐδικομενος δὲ προσήνδα
 παλλὰδ' ἀθηναίην, κέρην δὲ αὐγυτοχέον·
 εὐχέον νῦν, ὡ χεῖνε, πρσείδαδ' ἐν φανασί·
 τοὺ γὰρ καὶ δαίτης ἦντοσσε δαῖρο μελόντες.
 αἴταρ ἐπὶν σκευῶσιν τε καὶ εὐχέσσαι, ἢ θάμιν ἐσνιν,
 45
 δὲ καὶ τούτῳ σκεῦτα δεκάς μελιτήδεος φοῖνον
 σκευδῶσαι· ἐπεὶ καὶ τούτων εἴδομαι ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χάριον· ἀνθρώποι.
 ἀλλὰ νῦν ἐσνιν, ἱερηλακίῃ δ' ἀμὲν αἴτῳ·
 τῶσκα τοὶ πρῶτερῳ δῶσω χρυσεῖον αἰεῖσον.
 50
 ἴως ἱεσπών, ὡ χεῖρ· ἐτάβει δεκάς ἱεθύος φοῖνον·
 χεῖρε δ' ἀθηναίῃ πεπνύμενῳ ἀνδρὶ δίκαιῳ.
 αἴτῳ δ' εὐχέτο πολλὰ πρσείδαδ' ἐν φανασί·
 55
 κλύθι, πρσείδαδ' ἐν γαῖῃ, μὴδ' ἐμὴ γῆρῃ
 ἱερῶν εὐχαρμένῳ τελεσθῆσαι ταῦδε ἔργα.
 νύκτωρ μὲν πρῶτασσε καὶ ἱωσὶν κῆδος σκευδῶσαι·
 αἴταρ ἐπεὶ· ἀλλοῖσι δὲ δῶ χάριοντοσσαν ἀμειβόμεναι,
 γυνυπαντοσιν πύλαισιν, ἀγακλειτῆς ἱεκατοῦβης.
 60
 δὲ δ' ἐπὶ τηλεμαχῶν καὶ ἐμὲ πρῆμασσαντα νεσθῶσαι,
 ἱεσπῶντα δαῖρ· ἱεσπῶσθαι θοῇ γοῦν νῆφι μέλαινῃ.
 ἴως ἀρ' ἐκεῖ· ἦρᾶτο, καὶ αἴτη πάντ' ἐτελεσθῶσαι·
 δῶκε δὲ τηλεμαχῶ καλὸν δεκάς ἀμφικυπελλῶν.
 ἴως δ' αἴτας ἦρᾶτο ἱεδυσεῖος φίλος ἱωσῆς.
 65
 τοὶ δ' ἐπεὶ ᾠπτήσαν κρε' ὑπερτερεῖ καὶ ἱερυσαντο,
 μοῖρας δασσάμενοι, δαῖνοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 αἴταρ ἐπεὶ πῶσις καὶ εἰήτητος ἐκς ἐρον ἔντο,
 τοῖσ' ἀρα μύθων ἦρχε γερηνίος ἱπποτοῦ νεστώρ·
 πῶν δὲ καλλίων ἐστὶ μετὰλλῆσαι καὶ ἐρεσθῶσαι
 70
 χεῖνεσσι, ἱετίνες ἐσνιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδῶδης.
 τὸν δ' αὖ τηλεμαχὸς πεπνύμενος ὤστιον ἦνδα,
 75
 βαρυσσῶσ' αἴτη γὰρ ἐνὶ φρεσὶ βαρυσσῶσ' ἀθηνῇ
 θηχ', κα μιν παρὶ πατρός ἀποιχομένον ἐρεῖτο·
 77
 ὡ νύκτωρ νηλεῖαδ' ἐμὴ, μετὰ κῆδος ἀχαιῶν,
 80
 εἰρεῖναι, ἱεσπῶν ἐσμεν· ἐγὼ δὲ καὶ τοὶ κατὰλογισσῶ.
 ἱεσπῶσ' ἐκς ἰδαιῆς ἱετονῆσ' ἱερηλακίῃ,
 πρῆμασσι δ' ἱεθ' ἰδῆ, ἐν θάμιν, ἱεθ' ἀνθρώπων.

πατρός εμῶν ἐλπίσιν· οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς· ὁ θεὸς
 δὲ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς· ὁ θεὸς δὲ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς
 γυναικὶ μαρτυροῦντι, καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἀλλοῖς μαρτυροῦντι, καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 πρὸς τοὺς ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς· ὁ θεὸς δὲ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς
 κείνοιο δ' αὖ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς· ὁ θεὸς
 οὐ γὰρ τις δύναται ἀλλ' ὁ θεὸς· ὁ θεὸς δὲ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς
 εἰς οὗ ἐπ' ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς· ὁ θεὸς δὲ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς
 εἰτε καὶ ἐν τῇ γυναικὶ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 τρεῖς καὶ ὅν γυναικὶ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 κείνοιο λυγρὸν οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς· ὁ θεὸς
 οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς· ὁ θεὸς δὲ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς
 πλάσσομενος· πλάσσομενος καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 μὴδ' ἐπ' αἰδομένη καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἀλλ' ἐπ' αἰδομένη καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 λίσσομαι, εἰ ποτε καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἡ γυναικὶ, ἡ γυναικὶ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἡμεῖς ἐν τῇ γυναικὶ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 τῇ γυναικὶ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ὅν τὸν δ' ἡμεῖς καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 οὐ φίλ', ἐπεὶ μὴ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἡμεῖς ἀνελθόντες καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἡμεῖς ὅσα γυναικὶ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 πλάσσομενος καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἡ δ' ὅσα καὶ περὶ γυναικὶ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 μαρτυροῦντι, ἐνθα καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἐνθα μὲν αἶψα καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἐνθα δὲ πατρὸς καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἐνθα δ' ἡμεῖς καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἀντιλογος, περὶ μὴ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἀλλὰ τε πολλὰ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 πάντα γὰρ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 οὐδ' εἰ πενταφύτοι γὰρ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἐκπερσοῖς, ὅσα καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 πρὶν καὶ ἀνελθόντες καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 πενταφύτοι γὰρ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 παντοίοις δολοῖς, καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἐνθ' οὗτοι ποτε καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἡμεῖς, ἐπεὶ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 παντοίοις δολοῖς, καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἡμεῖς γὰρ καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἀνδρὰ νεώτερον καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἐνθ' ἡμεῖς καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 οὗτοι ποτε καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς
 ἀλλ' ἡμεῖς καὶ οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλ' ὁ θεὸς

Hom.

2 R

φραδομένο, ἀργείοισιν ἰσχυρὸς τοχ' ἀριστερὰ γινῆται. F
 αἴταρ ἐπεὶ πρῶτον ποτὶν δυνέμεσθαι αἰσυν, 130
 βήμεν δ' ἐν ναυσί, θεὸς δ' ἐκείδασσεν ἀχαιῶες
 καὶ τότε δὴ δούεις λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ ἐμῆδε νοστον
 ἀργείοισι· ἐπεὶ οὐτὶ νοήμενες, οὐδὲ δίκαιοι,
 πάντες ἔσαν· τῷ σφῶον πολυὲς κακὸν οἶτον ἐφασπον,
 μῆνιος ἐκς ὁλοφῆς γλαυκῶπιδος ὀβριμοπατρῆς, 135
 ἦητ' ἐριν ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτεροῖσιν ἐθήκεν·
 τὰ δὲ καλεσσομένην ἀγορὴν ἐς πάντας ἀχαιῶες
 μακρῶς, ἀταρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥλιον καταδύντα, —
 τοὶ δ' ἦλθον φοινῶ· βεβαρῆότες ἴσιες ἀχαιῶων, — 140
 μύθοθεν ἐμυθεσάμενοι, τοκοῖσι τεύχεα λαφὼν ἀγῆραι,
 ἐνθ' ἦτοι μενελάος ἀνώγει πάντας ἀχαιῶες·
 νοστοφοῖμι μιν ἵστασθαι ἐπ' εὐρυά νηὶ βαλασσης·
 οὐδ' ἀγαμέμνονι πάνταν εἵλδαν· ἐβουλετο γὰρ εἰ
 λαφὼν ἐρυσσάμενος, ρέδσειεν ὅττι ἱερὰς ἑκατονθῆας,
 ἴσας τὸν ἀθηναίης Ὀδυσσεὺς χολὸν ἐκτακείσαιντο· 145
 νηπιός! οὐδὲ τοῖσι τοῖδε, τοῖσιν πεῖθεσθαι ἐμελλαν. 146
 ἴσας τὰ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένοις ἵστασιν 148
 ἵστασαν· τοὶ δ' ἀπορόσαν ἱεὺν νημιῶες ἀχαιοὶ
 ἱερχῇ θεσπεσίῃ· διχὰ δὲ σφίσι· εἵλδαν ἐβουλή· 150
 νυκτὰ μὲν ἵησαν, χαλεπαῖ φρεσὶν ἱερμαίνοντες
 ἀλλήλοισι· ἐπὶ γὰρ δούεις ἤρτυε πῆμα μακρόν.
 ἦσαν δ' οἱ μὲν ναυὰς ἑλκόμενοι εἰς ἑλκὸς διδαν,
 κτήματα τ' ἐντιθεμένους, βαυδουμένους τε γυναῖκας.
 ἱημιόους δ' ἀρὰ λαφοὶ ἐρητύοντο μένοντες 155
 αἴθι παρ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι, ποιέμεν λαφῶν·
 ἱημιόους δ' ἀναβάντες εἰλάνομεν· ταὶ δὲ μάλ' ὥκα
 ἐπλεον· ἐστάρσαν δὲ θεὸς μετὰ κῆρα πόντον.
 ἐς τενέδον δ' ἄλλονται ἐρεχσάμεν ἱερά θεοῖσιν,
 φοικαδὲ ἱέμενοι· δούεις δ' οὐκ ὦ μῆδε νοστον, 160
 σχετλίας! ἴος ρ' ἐριν ὥρσε κακὴν ἐπὶ δεῖτερον αἴτις.
 τοὶ μὲν ἀποστρεφόμενοι ἔβαν ναυὰς ἀμφιελίσσας,
 ἀμφ' ἰδυσεῖα φαντάστα δαΐφρονα ποικιλομήτην, 163
 αἴταρ ἐγὼ γούνη ναυσὶν ἑλκόμενοι, ταὶ μοι ἑκόντο, 165
 φεύγον, ἐπεὶ γινώσκον, τοῖσιν καὶ ἐμῆδε δαίμων
 φεύγει δὲ τυδέος ἴσιος ἀρείος, ὥρσε δ' ἱεταίρους·
 ὅππῃ δὲ δὴ μετὰ νόῳ ἐκὶ χεῖρας μενελάος,
 ἐν λεσβῶ δ' ἐκίχεν δολιχὸν πλεον ἱερμαίνοντας, 170
 ἡ καθυπερβὲς χιόφ' ἱεραῖα παιπαλοέεσσι,
 νησοῖ ἐπὶ πύρρῃ, αἴτην ἐπ' ἀρίστερ' ἔχοντες,
 ἡ ὑπερβὲς χιόφ' ἀνέμοισι μιμνῶντα·
 ἦτορ μὲν δὲ θεὸν φῆναι τεράσι· αἴταρ τοῖσιν ἱημὴν
 δαίμων, καὶ ἦτορ πύρρῃ μεσσην εἰς ἱεὺς
 τεύχεα, ἱερά ταχίστα ὑπὸ ἐκ κἀκοῖσιν φερόμεν, 175
 ὥρτο δ' ἐπὶ λυγρὸν ὄρος αἰημέναι· ταὶ δὲ μάλ' ὥκα

τιχθυσεντα καλυθα διδραμιον· ες δε γυραιστον
εννυχαι καταγοντο· ποσειδάωνι δε ταυρων
πολλ' επι μηρ' εθμεν, πελαγος μεγα μετρησαντες.
τ'ατρατον τημαρ εην, τοι' εν αρχῃ κατας· ειστας
τυφδεϊδα· τεταροι διαμνηδες ιπποδαμοιο
τεστασαν· ατταρ εγωγε πυλονδ' ιεχον· ουδε ποτ' εσβη
εσρας, επειδη πρωτα θεος προειηκεν αιτηναι.

Γ

180

τως ηλθον, φιλε τεκνον, απευθης· ουδε τι φοιδα
κεινων, τοι τ' εσααδαν αχαιων, τοι τ' απολοντα.
τωσα δ' ενι μεγαροιςι καθημενος τημεταροιςιν
πυδομαι, τη θεμις εστι, δαπρσαι, ουδε σε καθ'ασω.
του μεν μυρμηκοντας φαντ'· ελθεμεν ενχρησιμωρας,
τοfs αγ' αχιλλαςος μεγαθυμοιο φαιδιμος τυιος·
του δε φιλοκτητην, ποιαντιον αγλαφον τυιον·
παντας δ' ιδομανεις κρητην εισηγαγ'· τεταροις,
τοι φυχον εκ πολωμοιο, πωτος δε τοι ουτιν' απηγραι.
ατρεϊδην δε και αττοι ακοφετε, νοσφιν εοντες,
τως τ' ηλθ', τως τ' αυγισθος εμνησατο λυγρον ολεθρον.

185

190

αλλ' ητοι κεινος μεν επισμυγαρος ακετιςεν·
τως αγαθον και παιδα καταφθιμανοιο λιπεσθαι.

195

196

τον δ' αφ' τηλεμαχος πεπνυμένος αντιον ηυδα·
ω νοστορ νηλεϊαδη, μεγα κιδος αχαιων,
και λιην κεινος μεν ετισατο, και τοι αχαιωι
τοιςοντι κλεος ευρυ, και εσσομενοιςι πυδεσθαι.
αι γαρ εμοι τωσθηδε θεοι δυναμιν παραθειεν
τιςασθαι μνηστηρας τυπερβαστης αλογεινης,
τοιτα μοι τυβριδωσντες ατασθαλα μηχανασνται.
αλλ' ου μοι τωοιφον επεκλωδσαν θεοι ολβον.

201

205

τον δ' ημειβετ'· επειτα γερηνιος ιπποτα νοστορ·
ω φιλ', επειδη ταττα μ' ανεμνησας και εδοσπες,
φαντι μνηστηρας σης μητερος τεινεκα πολλοfs
εν μεγαροις', ατεκτητι σθεν, κακα μηχανασθαι.
δεσπε μοι, ηε τεκων τυποδαμωσσαι, η σεγε λαφει
εχθαιροντ' ανα· δημιον, εφασπομενοι θεοf ομωφῃ·
τις φοιδ', ει κε ποτε σφι βιας αποτιςσεται ελθων,
η τογε μουνος εων, η και γσυνπαντες αχαιωι·
ει γαρ σ' τως εθελωι φιλεεν γλαφκωπις· αθηνη,
τως τοδ' οδυσσεας περινηδετο κυδαλιμοιο,
δημω ενι τροσων, τοδ' επασχομεν αλγε' αχαιωι—
ου γαρ πω· ιδον ταυδε θεοfs αναφανδα φιλεοντας,
τως κεινω αναφανδα παρτιστατο παλλας αθηνη—
ει σ' τοτ'ως εθελωι φιλεεν, κηδεοιτο τε θυμωf,
τωf κεν τις κεινων γε και εκλελαθεοιτο γαμωf.

208

210

215

220

τον δ' αφ' τηλεμαχος πεπνυμένος αντιον ηυδα·
ω γερον, ουπω τοτ'επος κεισεσθαι αιτω·
λιην γαρ μεγ' εσπρος· αγρημ' ιεχει· ουκ αι εμωγε

225

ἑλπομενῶ τα γενεῖ· οὐδ' εἰ θεοὶ τῶν ἐθέλουσιν· Γ
 τον δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τηλεμαχε, ποῖον σε ἔσπεος φύγεν ἱερὸς ἄδωντων;
 280
 ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων· ἵκεν τηλοὺν ἀνδρὰ σάουσαι.
 281
 τὴν δ' αἶψα τηλεμαχὸς πεπνυμένος ἀντίον ἦλθε·
 289
 μέντορ, μή μετι ταῦτα λογοιμένα, κηδεμένοι περ'
 240
 νῦν δ' ἐθέλω ἔσπεος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ εἶσαί.
 248
 ὦ νειότηρ νηλεΐκεδν, σὺ δ' ἀλγῶν ἐκίσπες,
 247
 πῶς εἰδὼν ἀτρεΐδης· σὺρ κρείων ἀγαμέμνων;
 ποῦ μιν ἐλῶν εἶμι; σῶα δ' αὖτ' ἐμῆδ' αἰεθρὺν
 αἰγισθὸς δολομήτης; σπῆι πᾶντι πολλὸν ἀρεῶν· 250
 τον δ' ἤμειβετ' ἔπειτα γερῆμος ἱπποτῶν νεώτερ· 253
 τοιγάρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύσω·
 255
 ἥ τίς μιν τοδὲ κ' αὖτος εἴπει, ἥος κεν ἐτυχθῇ·
 εἰ δ' αὖτ' αἰγισθὸν ἐπὶ μεγαροῖσιν ἐστρέψῃ
 ἀτρεΐδης, τροφίηδ' ἰών, χεῖρας μιν ἐλῶν,
 τῷ κε τοι οὐδὲ θάνατος χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἐχέσται,
 ἀλλ' ἀρα τοῦγε κούης τε καὶ εἰρήνης κατεδάπτειν
 260
 ἡμέτερον ἐν πεδίοις ἱερὰς ἑστυφίας· οὐδὲ κε τίς μιν
 κλέψῃσιν ἀχαιῶνδ'· μάλα γὰρ μεγ' ἐμῆδ' αὖτε ἔργον.
 ἱήμες μιν γὰρ καὶ θῆε πολυὰς τελευτὰς ἀφ' ἑλῶν·
 ἱήμεθ'· το δ' ἱεὺς κηλὸς μυχῷ ἀργεὺς ἱπποβοτόφῳ
 πολλ' ἀγαμέμνονος ἰαλάρχον ἐβλήσας ἔπεισεν·
 265
 ἱη δ' ἦτοι το πρῶν μιν ἀκινέτο ἔργον ἀφ' αἰῶν·
 267
 σὺρ γὰρ εἶναι καὶ ἀφ' αἰῶν ἀνὴρ, ἡ δ' πολλ' ἐπετέλλαν
 ἀτρεΐδης, τροφίηδ' ἰών, ῥοδισσάσθαι ἱκεῖν.
 ἀλλ' ἵτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδ' ἰσε δαμῆναι,
 270
 δὴ τότε τον μιν ἀφ' αἰῶν ἀγῶν ἐς νῆσιν ἐρημῶν
 ἐκτίλειεν ὀϊωνόων τελευτῶν καὶ κυρτῶν γενεῶν
 τὴν δ' ἐθέλων, ἐθέλωντας ἀσπῆγ' ἱερόνδ' ὀρεσσάσθαι
 πολλὰ δὲ μηρί· οὕτως θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγαλμασὶ ἀσπῆγ' ἱερόνδ' ὀρεσσάσθαι, χρυσῶν τε
 ἐκτελεσσάντων μεγάλα ἔργον, το κ' οὐκ ἐπὶ ἐλπίσιν ἐλπίσιν· 275
 ἱήμες μιν γὰρ ταμὶ ἐπὶ ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἰόντες,
 ἀτρεΐδης καὶ ἐγώ, φίλα ἑσθόντες ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ἵτε σουνίαν ἱερὴν ἀφ' αἰῶν, ἀπρὸν ἀλκίον,
 εὐδὰ κυβερνήτην μιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἀφ' αἰῶν
 280
 ἱεῖς ἀγαλμασὶ βελόων ἐπὶ ἐλπίσιν ἐλπίσιν
 πᾶσι μιν μεταχειρῶν ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν
 φροντὶν ὀνητοῖν, ἵος ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν
 νῆα κυβερνήσας, ἵος ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν
 ἵος το μιν εὐδὰ ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν
 285
 ἵος ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν
 ἀλλ' ἵτε δὴ καὶ νῆας, ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν
 ἐν νῆσιν γλαφυρῆσι, ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν
 ἵος ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἐλπίσιν

εφρασατο, λιγυσον δ' ἀνέμουν ἐπ' αὐτῶν ἐχέσται,
 στήματα τε τρεφέντα, πέλαγε, τεισὶ ὄρεσιν. Γ
290
 ἐνθα διατμήσαντες, τὰς μὲν κρατὶ ἐπέλασαν,
 ἤχι κούωνες ἀκίον, κάρδαν δ' ἀμφὶ ριζόταν.
 ἐστὶ δὲ τις λίσση τε καὶ ἱππὺς εἰς ἱάλοι πέτρῃ,
 ἐσχατῇ γορτύνης, ἐν ἡροβαδεί· πέντε δ' 294
 ἴαι μὲν ἀρ' ἐνθ' ἤλθον, σπυδῇ δ' ἤλυκσαν ἐλεύθερον 297
 ἀνδρες, ἀτὰρ τὰς πεντε καίας κυβαίνοντο κραιφύς
 κυρματ'· ἀτὰρ τὰς πεντε καίας κυβαίνοντο κραιφύς
 αἰγυπτῶ ἐπέλασαν· φάρων αἶμας τε καὶ ἱδμῶν 300
 ἴως ἰο μὲν ἐνθα πολὺν βίβον καὶ χρυσὴν ἀγείρων
 ἔλατο γούν νάστιν ἐπ' ἀλλοθροφῶν ἀνθρώπων.
 τοφρα δὲ τὰς ἀγιστοὺς ἐμῆσαντο ἱοκοδοί λυγροί,
 κτήνας ἀτρεΐδην· δεξιῇ δὲ καί τις τῶν αἰτῶν
 ἑπτασφες δ' εἵκασσε πολυχρυσὸς μυκήτης 305
 τῶ δὲ τοι τογδοατῶ κακὸν ἤλυθε· δίφος ἀρεστής
 ὅς τις ἀπ' ἀθηαίων, κατὰ δ' ἐπτανε πέτροφοντα 307
 ἦτοι ἰο τὸν κτήνας δαυὶ ταφὸν ἀργεῖοισιν 309
 αἰθήμεν δὲ τοι ἤλθε βροχὸν ἀγαθὸς μενελαῖος, 311
 πολλὰ κτηματ' ἄγων, ἴσα τοι νάφες ἀχθὸς αἰήρων.
 καὶ σὺ, φίλος, μὴ θηθὰ δόμων ἀπο τῆλ' ἀλαλῆσο,
 στήματα τε προλίσπων, ἀνδρες τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 ἱδμῶν ὑπερφιαλῶς· μὴ τοι κατὰ πάντα φανώσιν 315
 κτηματὰ δασταμεναι, σὺ δὲ τῆυσιν ἰδοὺν ἐλθῆς.
 ἀλλ' ἐς μὲν μενελαῖον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἀνῶγα
 ἐλθεῖν· κείνος γὰρ σέθεν ἀλλοθεν ἤλθουθεν
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ἰδοὺν οὐχ ἐλπίετο γὰρ θυμῶν
 ἐλθεῖν, ἵστινα πρῶτον ἀποσφηλάντιν αἰελλῶν 320
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ἰδοὺν τε παρ' οὐδ' αἴψαν
 ἀτρεΐτες οἰχόμενοι, ἐπὶ μέγα τε, δδανὸν τε.
 ἀλλ' ἰθὺ νῦν γούν νάφι τε σῆ· καὶ σοὶ τ' ἐταροῖσιν
 αἱ δ' ἐθέλεις πέδες, παρὰ τοι δίφρος τε καὶ ἱπποί,
 παρὰ δὲ τοι ἱνὸς ἡμῶν, τοι τοι περὶ σφες ἐσονται 325
 ἐς λακεδαίμονα δέσας, ἰδοὺν χροῖος μενελαῖος.
 λίσσεσθαι δὲ μὲν αἶτες, ἵνα ἡμέτερος ἐνισπῇ·
 πεισὺς δ' οὐκ ἔρεσι· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 ἴως εἶπας· ἦελως δ' ἀρ' ἐδῶ καὶ ἐπὶ κρυφῶν ἤλθον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέσπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 330
 ὦ γέρον, ἦτοι τὰς κατὰ μοῖραν κατελέγσας·
 ἀλλ' ἀγε, ταμνέτε μὲν γλῶσσας, κεραιέσθε δὲ ἱόνον,
 ἱοφρα ποσειδάωνι καὶ ἀλλοῖσι ἀθανάτοισιν
 σπένδοντες αὐτοῖς μετὰ μοῖρα· τέλο γὰρ ἱερῇ.
 ἦδη γὰρ φάος οἰχέθ' ἀπο δόσπον· οὐδὲ ἱοῖσιν 335
 θηθὰ θεῶν ἐν δαίτι θαλάσσην, ἀλλὰ νησέσθαι.
 ἦ ρα διὸς θυγατὴρ, τοι δ' ἀνδρῶν ἀνδρῶτατος
 τοῖσι δὲ κηρύττας μὲν ἱδμῶν ἐπὶ χεῖρας ἐχέσται

καιροι δε κρήτηρας ἐπεστεφσαντο ποτόφῳ· Γ
 νιομήσαν δ' ἀρα παρσιν παρχαίμενοι δεκάσειν 340
 γλωσσας δ' ἐν πυρὶ ββαλλον, ἀνίσταμενοι δ' ἐπελείβον.
 αἶψαρ ἐπεὶ σπενδσαν τ', ἐπίφον θ', ὅσων ἤθελε θυμός,
 διή τοτ' ἀθηναίη καὶ τηλεμαχος θεοφειδης
 αἰμῶν ἵτεσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νεισθαι.
 νειστωρ δ' αἶψα κατερυκε καθαπτομενος ἑπεσσειν 345
 δσεῖς τογ' ἀλεεσθῆσαι, καὶ ἀθανάτωι θεοὶ ἄλλοι,
 ἵως ἑμεις παρ' ἐμεῖο βοήην ἐπὶ νῆα κίοιτε,
 ἵωστε τὸν ἡ παρα πάντων ἀεσμονος, ἡ πενιχρός,
 ἵω οὐτε χλαίνας καὶ ῥῆγας πολλὰ ἐνὶ ῥοιῶν,
 οὐτ' αἶψα μαλακός, οὐτε χσεῖνοισιν, ἐντευδεν. 350
 αἶψαρ ἐμοὶ παρα μὲν χλαίνας καὶ ῥῆγας καλά.
 οὐ θὴν δὴ τοφῷ ἀνδρὸς ἰδυσιφός φίλος ἵως
 νῆας ἐφ' ἰκρίοφιν καταλεχσεται, ἵωφρ' ἂν ἐγώ γε
 δσαῖν· ἐπεὶτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι ληπώνται,
 χσεῖνοφς χσεῖνωδεν, ἵωστις κ' ἐμα δῶμαθ' ἱκνται. 355
 τὸν δ' αἶψα προσέφεισε θεὰ γλαφκῶπις ἀθήνη·
 ἴεν δὴ ταῖτα γ' ἐφθῆθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ῥοῖοικεν
 τηλεμαχὸν πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ καλλίον ἰδῶν.
 ἀλλ' ἵδῶς μὲν νῦν σοὶ ἱαμ' ἵκσεται, ἵωφρα κεν ἱεὺδῃ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μελαινάν 360
 εἰμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐταροφς, ἵεσκω τε ἱεκάστα·
 οἷος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
 τοὶ δ' ἄλλοι φιλοτῆτι νεώτεροι ἀνδρες ἵκονται
 πάντες ἱομηλικίῃ μεγαθυμῶς τηλεμαχοφ.
 εὐθα κὲ λεχσάιμην κοίλῃ παρα νῆα μελαινή 365
 νῦν· ἀταρ ἦραθεν μετὰ κωνκῶνας μεγαθυμῶς
 εἰμ', εὐθα χρεφός μοι οφειλλεται, οὐτὶ νεφόν γε,
 οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τῶτον, ἐπεὶ τέφον ἵκετο δῶμα,
 πεμπσον γόνυ διφρῶ τε καὶ ἱυῖν· δός δὲ τοὶ ἱπποφς,
 τοὶ τοὶ ελαφροτάτοι θεφεν, καὶ καρτος ἀριστοι. 370
 ἵως ἀρα φῶνησαντο· ἀπέβη γλαφκῶπις ἀθήνη,
 φηνῇ ῥοῖομένη· θαμβος δ' ἵελε πάντας ἵδοντας.
 θαῖμαδσεν δ' ἵο γεραφός, ἵεσκος ἵδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 τηλεμαχοφ δ' ἵελε χεῖρα, ἵεσκος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὀνομαδσεν
 ὦ φίλος, οὐ σε ἵετολπα κακὸν καὶ ἀαλκιν εσσεσθαι, 375
 εἰ δὴ τοὶ νεφῶ ἱῶδε θεοὶ πομπέφες ἵκονται.
 σὺ μὲν γὰρ τῖς τοφ' ἄλλος ὀλυμπία δῶμαθ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ διος θυγατῆρ ἀγέλαφ τριτογενεία,
 ἵη τοὶ καὶ πατερ' ἐσθλὸν ἐν ἀργεῖοῖσιν ἐνέμα.
 ἀλλὰ, ῥανας· ἵλῃθι, διδῶθι δὲ μοὶ κλεος ἐσθλόν, 380
 αἶψα, καὶ παῖδες, καὶ αἰδοῖφ παρακίττι·
 σοὶ δ' αἶψα ἐγὼ ρεῖσω βῶν ἡνῖν, εὐρυμετῶπεν,
 ἀμῆτην, ἵην οὐκῶ ἵπο δσυχὸν ἦγαγεν ἀνῆρ.
 τῇν τοὶ ἐγὼ ρεῖσω, χρυσὸν κερῶσιν περὶ χεῖρας.

- ἴως εἶπας· εὐχομένος· τοῖο δ' ἐκλυε παλλὰς ἀθῆνη. 386
 τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε γερηνίος ἵπποτα νεστωρ,
 ἴσις,· καὶ γαμβροῖσιν, ἴσα πρὸς δῶματα καλά.
 ἀλλ' ἴτε δῶμαβ' ἰκόντο ἀγακλυτά τοῖο ἱανакτος,
 ἱεχσείης ἱέδοντο κατὰ κλισμοῖς τε θρονοῖς τε.
 τοῖς δ' ἰο γερων ἐλθόντων ἀνα κρήτηρ' ἐκείρασσαν 390
 φοῖνοιο ἡδυποτοῖο, τὸν ἱενδεκατῷ ἐνιαυτῷ
 ᾧῖγεν ταμῆ, καὶ ἀπο κρήδεμνον ἐλυῖσεν·
 τοῖο γερων κρήτηρ' ἐκείρασσατο· πολλὰ δ' ἀθῆνῃ
 εὐχετ' ἐποσπένδων, κοῖρῃ διος αἰγίτοχοιο.
 αἶψαρ ἐπεὶ σπένδσαν τ', ἐπὶφεν θ', ὅσον ἤθελε θυμῶς, 395
 τοῖο μὲν κατκείοντες εἶβαν φοῖκονδε ἱεκάστος·
 τὸν δ' αἶψα κοιμήσσε γερηνίος ἵπποτα νεστωρ
 τηλεμαχόν, φίλον ἴσιον ἱδυσσεῖος θεῖοιο,
 τρήτοισ' ἐν λαχεῖσιν, ὑπ' αἰθοντοῇ ἐριδοῦσῳ·
 παρ' δ' ἀρ' ἱεῦμελιν πειθισιστρατον, ὀρχαμον ἀνδρῶν, 400
 ἴος τοῖο εἰτ' ἡῖδεος παιδῶν ἦν ἐν μεγαροῖσιν.
 αἶψος δ' αἶψε καθευδε μυχῷ δομοῖο ὑποσηλαῖο·
 τῷ δ' ἱαλοχος δεσποῖνα λεχος πορφυρε καὶ εὐνη.
 ἦμος δ' ἡῖεγενεῖ· εἶπεν ἱροδοδακτύλος ἡῖος,
 ᾧρεντ' ἀρ' ἐκς εὐνηφι γερηνίος ἵπποτα νεστωρ· 405
 ἐκ δ' ἐλθῶν κατ' ἀρ' ἱέδσετ' ἐπὶ χρεστοῖσι λιθόισιν,
 τοῖο τοῖο εἶσαν προπαροῖθε θυραῖων ὑποσηλαῖων,
 λαῖκοι, ἀποστειλόντες ἀλειφατος· τοῖο· ἐπὶ μὲν πρὶν
 νηλεῖς ἱδσσεσκεν, θεοφιν μῆστωρ ἱαταλάντος·
 ἀλλ' ἰο μὲν ἡδὴ κηρὶ δαμῆνς ἀφίδοσδ' ἐβεβηκεσεν· 410
 νεστωρ δ' αἶ τοτ' ἐφίδσε γερηνίος, οὐρος ἀχαῖων,
 σκηπτρον ἱεχων· περὶ δ' ἴσιες ἱαφολλεῖς ἡγερῶντο,
 ἐκ θαλαμῶν ἐλθόντες, ἱεχεφρων τε, στρατιος τε,
 περβσεῖς τ', ἀρήτος τε, καὶ ἀντιθεος θρασυμηδης·
 τοῖσι δ' ἐπεὶ ἐκτος πειθισιστρατος ἡλυθεν ἱηρως· 415
 παρ' δ' ἀρα τηλεμαχόν θεοειχέλον ἱεσσαν ἀγοντας·
 τοῖσι δὲ μυῖθων ἡρχε γερηνίος ἵπποτα νεστωρ·
 καρπαλιμῶς μοι, τέκνα φίλα, κρητῆνατε ἱελδωρ,
 ἱοφρ' ἡτοῖο πρῶτιστα θεῶν ἱελασσομ' ἀθῆνην,
 ἱη μοι ἐναργῆς ἡλθε θεοῖο ἐς δαῖτα θαλαῖαν. 420
 ἀλλ' ἀγ', ἰο μὲν πεδίοιονδ' ἐπὶ βοῖν ἱτώ, ἱοφρα ταχίστα
 ἐλθῆτιν, ἐλασῇ δὲ βοῖων ἐπιβοῖκοιλος ἀνῆρ.
 ἱεγς δ' ἐπὶ τηλεμαχοῖο μεγαθυμῶιο ναῖα μελαιναν
 πάντας ἱων ἱεταροῖς ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὴ οἷος·
 ἱεγς δ' αἶ χρυσοχοφον λαῖερκεα δαυρο κειλεσθῶ 425
 ἐλθῆμεν, ἱοφρα βοῖος χρεσον κερῶσιν περιχεῖῃ.
 τοῖο δ' ἀλλοι μῆνετ' αἶψα ἱαφολλεῖς· ἱεσπατε δ' εἰσῳ
 ἱαῖσῃσιν κατὰ δῶματ' ἀγακλυτά δαῖτα πινεσθῶι,
 ἱεδρας τε, χυῖλα τ' ἀμφὶ, καὶ ἀγλαφῶν ἱοισμεν ἱυδωρ.
 ἴως εἶπας· οἱ δ' ἀρα πάντες ἐπὶσπυφον· ἡλθε μὲν ἀρ' ἱεος 430

εκ πεδίοιο, ἦλθεν δὲ θεῆς παρὰ ναῖος Γεῖστος
 Τηλεμαχόιο τέταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκίης,
 ἰοπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκεία, πείρατα τέχνης,
 ἀκίμονα τε, σφύραν θ', εὐκοίηεν τε τυράγρην,
 ἰοισὶν τε χρυσοῖν ἑργαδόμετο· ἦλθε δ' ἀθηνῆ,
 ἱερῶν ἀντιάρησσα· γέρον δ' ἱππῆλατα νεώτορον
 χρυσοῖν ἐδώχε'· ὁ δ' ἐπεὶ τὰ βόες κεράσιον περιχέειν
 ἀσκήσαντες, ἴν' ἀγαλμα θεῶν κεχαροῖτο ἱδόντα.
 βόην δ' ἀγέτην κερῶων στρατιὸς καὶ δίφους ἔχε φρων
 χερνίβα δὲ σφ' ἀρήτος ἐν ἀνδρῶμεντι λαβήντι
 ἦλθεν ἐκ θαλάμοιο φερών· ἑτέρῃ δ' ἔχε ἰόλκας
 ἐν κανέῳ· πελίκυν δὲ μινεπτολέμος θρασυμυήδης
 ἰοκύν ἔχων ἐν χεὶρι παρίστατο, βόην ἐπικοπτόμενον.
 περσέεις δ' ἱαμνιονίῳ ἔσχε· γέρον δ' ἱππῆλατα νεώτορον
 χερνίβα τ' ὀλοχύτας τε κἀτήρχετο· πολλὰ δ' ἀθηνῆ
 σόχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τριχᾶς ἐν πυρὶ βάλλων.
 αἶταρ ἐπεὶ ῥ' εὐχσάμετο, καὶ ὀλοχύτας προβαλόντο,
 αἶψα νεστόρος ἴωος, ὑπερβύμος θρασυμυήδης,
 ἦλασεν ἀνχί στανς· πελίκυς δ' ἀπεκοπτοσε τινόντας
 ἀλχινοῖς, λυφσεν δὲ βόες μένος· ἴαι δ' ὀλοχύσαν
 θυγατέρες τε, νύοι τε, καὶ αἰδαῖη παρακρίτις.
 ἰοὶ μὲν ἐπεὶ ἀνέλκοντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυδείης
 ἔσχον· ἀταρ σφαγῆεν κείσοιστράτος, ὀρχαμὸς ἀνδρῶν.
 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν ἱαίμ' ἐρύη, λίπε δ' ὅστω θυμὸς,
 αἶψα ἀρα μὲν διεχέσαν· ἱαφαρ δ' ἐκ μηρὶ ἑταίμων
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κλισίῃ ἐκαλυπτόμεν,
 διπτύχα ποιήσαντες, ἐπ' αἶτων δ' ἀμφοδότησαν.
 καὶ δ' ἐπὶ σχιδῶν ἴο γέρον, ἐπὶ δ' αἰδακα ἴωνον
 λείβε· νεοὶ δὲ παρ' αἶτον ἔχον πένταβολα χίρσιν.
 αἶταρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάθη, καὶ σπλανχὺν ἐπασάντο,
 μιστυλλὸν τ' ἀρα τ' ἀλλὰ, καὶ ἀμφ' ὀβελαιοῖσιν ἐπῆραν,
 ᾤπτων δ', ἀκροποροῖς ὀβελοῖς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 τοφρα δὲ τηλεμαχὸν λυφσεν καλὴ πολυκαστή,
 νεστόρος ἰσπλοτατὴ θυγατὴρ ἠλεΐαδαο.
 αἶταρ ἐπεὶ λυφσεν τε, καὶ ἐχρίσαν λιπ' ἐλακίῃ,
 ἀμφὶ δὲ μὲν φαῖρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἐκ ῥ' ἀσπαμινδοῖ βῆ, δέμας ἀδαπατωσὶν ἱομῖος·
 παρ' δ' ἴογε νεστόρ' ἰων κατ' ἀρ' ἑδόμετο, ποιμῆνι λυφσών.
 ἰοὶ δ' ἐπεὶ ᾤπτησαν κρᾶ' ὑπερτέρῃ, καὶ ἑρυσάντη,
 δαινύνθ' ἐδοσμένοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντα,
 δύνων φοινοχοφίοντες ἐν χρυσταῖς δαπασίν.
 αἶταρ ἐπεὶ κοσίος καὶ ἐδήτους ἐκς ἐρον ἔειπε,
 τοῖσι δὲ μύθεον ἦρχε γερηνίος ἱπποτα νεώτορος·
 παῖδες ἐμοὶ, ἀγε, τηλεμαχῶ καλλιπριχέως ἱππέος
 δόσευσαθ' ὡφ' ἀρματ' ἀγέοντες, ἵνα πρῶτον ἐπὶ τοφρῷ
 ἴωσ' ἐφάβ'· οἱ δ' ἀρα εὖ μάλα μὲν κλυτὸν ἦδ' ἐπὶ δόπτε.

Γ

435

440

445

450

451

453

455

460

465

470

475

παρκαλιμως δ' εδσευγταν τυφ' αρμασιν ὤκυας ιπποφς. Γ
 εν δε γυνη ταμιη σίτον και φοινον εθηκεν. 479
 αν δ' αρα τηλεμαχος περικαλλε' εβησάτο διφρον. 481
 παρ δ' αρα νεστοριδης πειθισιστρατος, ορχαμος ανδρων,
 ες διφρον τ' ανεβαινε, και ιηνη' ελαδσετο χερσιν
 μαστιγγσεν δ' ελασεν, τω δ' ουκ ατεκοντ' επετεςθην
 ες πεδιον, λιπετην δε πυλοφ' αιπυ πτολιεθρον. 485
 λοι δε πανημεριοι σσειον δσυγον αμφις τεχοντες.
 δυσσατο τ' ηελιος, σκιαοντο τε παντσαι αγυιαι.
 ες φηρας δ' ετικοντο, διοκλεος ποτι δῶμα,
 τυμος ορσιλοχοφο, τον αλφειος τεκε παιδα.
 ενθα δε νυκτ' ατσαν' το δε τοις παρ χσεινι' εθηκεν. 490
 ημος δ' ηριγνεει' εφανη εροδοδακτυλος ηως,
 ιπποφς τ' εδσευγνυντ', ανα θ' αρματα ποικιλ' εβαινον. 492
 λοι δ' εικσαν κοιλην λακεδαιμονα καιεταεντσαν
 προς δ' αρα δῶματ' ελῶν μενελαφο κυδαλιμοφο.
 τον δ' τευροῦ δαινυντα γαμον πολλοισιν τετηησιν,
 τυμος ηδε θυγατρος αμυμονος, τῶ ενι φοικῶ.
 την μεν αχιλλεος ερηγσηνορος τυιι' επεμπεν. 5
 εν τροφιῇ γαρ πρωτον τυπεσχετο και κατενευσεν
 δῶσμεναι τοισιν δε θεοι γαμον εκσετελεφον.
 την αρ' τογ' εν θ' ιπποισι και ταρμασ' επεμπε νεσσθαι
 μυρμιδωνων προτι φαсту περικλυτον, τοισ' εφανασσεν.
 τυιι δε σπαρτηθεν αλεκτορος ηγετο καφρην, 10
 τος λοι τηλυγετος γενετο κρατερος μεγαπενθης,
 εκ δουλης· τελενης δε θεοι γονον ουκ ετ' εφαινον. 12
 τω δ' ατ' εν προθυροισι δομων αττω τε και ιππω, 20
 τηλεμαχος θ' ηρεως και νεστορος αγλαφος τυιος,
 στησαν' το δε προμολων ειδετο κρεφων τετεωνεφς,
 στρηρος θεραπων μενελαφο κυδαλιμοφο.
 βη δ' ιμεν ανγελεων δια δῶματα ποιμενι λαφων
 ανχοφο δ' εισταμενος ξεπεα πτεροεντα προσηυδα. 25
 χσεινω δη τινε ταδε, διοτρεφες ω μενελαφε,
 ανδρε δυω, γενεῇ δε διος μεγαλοφο εεικτον.
 αλλα ξεπ', ει σφοδιν καταλυφτομεν ὤκυας ιπποφς,
 η' αλλον πέμπωμεν ικανεμεν, τος κε φιλησῇ.
 τον δε μεγ' οχθησανς προσεφη χσανθος μενελαφος. 30
 σο μεν νηπιος ησθα, βοηβοειδη τετεωνεφς,
 τῷ πριν, αταρ μεν νυν γε, παῖς τως, νηπια βαδσεις.
 η μεν δη νοει, χσεινηῖα πολλὰ φαγοντε
 αλλων ανθρωπων, δευρ' εικομεθ', αι κε ποθι δσεφς
 εκσοπισῶ περ πατρη οιδσους· αλλα λυφ ιπποφς 35
 χσεινων, ες δ' αττοφς προτεριῷ αγε θοινηθηναι.
 τως φαθ' ο δ' εκ μεγαροφο διεσσυτ', εκεκλετο δ' αλλοφς
 στρηροφς θεραποντας ταμ' εσπεσθαι τεφ' αττω.
 λοι δ' ιπποφς μεν ελυσαν τυπο δαυγοφ' ιδρωῶντας.

Hom.

2 S

και τοις μιν κατέδρασαν ἐφ' ἡντιθέτου κατήγοντο, 40
 τὰρ δ' ἐβαλον δόστας, ἀνα δὲ κρήνην κοινὴν ἐργασά-
 ταιματα δ' ἐκλίναν πρὸς ἐνὸς πτα παυφαικόντα·
 αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον ὄμον· τοὶ δὲ φιδόντες
 θαυμαδὸν κατὰ δῶμα δαυτρεφὸς βασιλεὺς.

ἴωστε γὰρ ἥελιοι αἰγλή πάλιν, ἡ σελήνη, 45
 δῶμα καθ' ὑπερεφες μινελαφο καὶ δαλμαφα.

αἶταρ ἐκεῖ τὰρ πῆσαν ἱερῶμενοι οφθαλμοῖσιν, 46
 ἐς ῥ' ἀσαμινθεὺς βάντες τεύχεστας λείσαντο.

τοὺς δ' ἐπεὶ ὦν δμῶαι λείσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ, 47
 ἀμφὶ δ' ἀρα χλαίνας φολλὰς βαλεον ἡδὲ χιτῶνας,

ἐς ῥα θρόνους ἔδσαντο παρ' ἀτρεΐδην μινελαφον. 50
 χερνίβα δ' ἀμφιπόλιος προχρῆσ' ἐπέχεε φερόντα

καλῇ, χρυσίῃ, ὑπερ ἀργυρεῖο λιβήτος, 51
 νικτσασθαι· παρα δὲ χρεστήν ἐταυσε· τραπεζοῖσιν

σίτον δ' αἰδοῖν ταμὴν παρεθῆκε φερόντα, 52
 ἡδῶτα πολλ' ἐπιθύντα, χαριδομένη παρσύντα

δαίτρον δὲ κρεῶν πίνακας παρεθῆκεν αἰθήρας, 53
 πάντοισιν· παρα δὲ σφ' ἐτίθει χρυσεῖα κυπελλά.

ταὶ δὲ δεχόμενος προσέφη χρυσῶς μινελαφον· 54
 σίτοφ' ἱαπτεσθον, καὶ χαίρετον· αἶταρ ἐπειτα

δειπνοῖο πασαμινενο κρηνομένῳ, ἱετίνες ἐσσαν. 55
 ἴως φάτο· καὶ σφιν ἴωτα βίος παρὰ πύλῳ ἐθήκεν,

ὅπ' ἐν χερσὶν ἔλτων, τα ῥα τοὶ γὰρ παρθεσαν αὐτῶν. 56
 τοὶ δ' ἐκ' οὐκ ἐπ' ἐπίδμα προκειμένοι χείρας ἰάλλον

αἶταρ ἐπεὶ ποσιος καὶ ἐδητύος ἐκς ἐρον ἴοντο, 57
 δὴ τότε τηλεμαχος προσεφώνες νεστόρος ἴων,

ἀνχι σχῶν κεφαλῇ, τίνα μὴ πειθοῖαθ' οἱ ἄλλοι; 58
 φραδοῖο, νεστοριδῇ, μαλ' ἐμῷ μὴ χαρίσασθε θυμῷ

χαλκοῖο τ' ἀστεροπῇ κατὰ δῶματα ἰηχέοντα, 59
 χρυσοῖο τ', ἡλεκτροῦ τε, καὶ ἀργυροῖο, ἡδ' ἐλεφαντος·

δοῆνος τοῦ τοιαῦτα δομοῖο· ἐν κτήματα κείναι, 60
 ἴωτα ταῦτ' ἀσπετα πολλὰ· σέβας μ' ἱεχεῖ ἀστέρασσαν.

τοῦ δ' ἀγορεύοντος γασυῖτο χρυσῶς μινελαφον, 61
 καὶ σφείας φῶνῃσας ἔπειτα πτεραινὰ προαφῶδα

τεκνα φίλ', ἧτοι δοῆνι βροτῶν οὐκ ἂν τις εἰδῶς 62
 ἀθανάτοι γὰρ τῶγε δομοὶ καὶ κτήματ' ἐάντιν.

ἀνδρῶν δ' ἡ κέν τις μοι ἐρῖσεται, ἡ καὶ οὐκί, 63
 κτήμασιν· ἡ γὰρ πολλὰ παθῶν καὶ πολλ' ἐπαλῆθον,

ἡγαγομένη ἐν ναύδι, καὶ ἰογδοατῶ ἔπειτα ἡλθον· 64
 κυπρῶν, φοινικῇν τε, καὶ αἰγυπτίῳ ἐπαλῆθον,

αἰθιοπῶν ὅτι δόμην, καὶ σιδονίῳ, καὶ ἐρμύρο, 65
 καὶ λιβυῇ, τίνα ἔαρνεσ' ἱαφάρ κρεῖσσιν ἐπλεόνασσαν.

τρὶς γὰρ τιττεῖ μὲν τελεσφόρος εἰς ἐναιέτος, 66
 ἐνθα μὲν οὐτ' αἰνέας ἐπιδέης, οὐτ' ἐπὶ πομπῇ,

τυροῖο καὶ κρεῶν, οὐδὲ γὰρ κρεῖσσιν ἐπλεόνασσαν. 67

ἀλλ' αἶψαι παρτέχοντες ἐπιδέσονται γαλαθῆδας, 94
 ἴσθες ἐγὼ περὶ κενὰ πάλιν βιβίσκω ὑσμνημαίρεσσι
 ἡλαομένη, τῆς μοι καθεσθῆσθαι ἄλλος ἐπέφηνε,
 λαβρῇ, αἰφίστις δοτῶ ὀλομανὸς ἡλαχοῖα.
 ἴως οὗτοι χαιρών τῶσδε κτεάτεσι φατασσω.
 καὶ πατέρων ταδὲ μέλλετ' ἀκοφίμεν, ταῖτινες ὑμῖν
 ἐντὶν' ἐπεὶ μάλα πολλὰ ἔπαθεν, καὶ ἀπᾶλιστα φοικόν, 95
 ἱεὺ μάλα ναιετάοντα, κίχυνδονα πολλὰ καὶ ἐσθλα
 ἱών οφελον τρίτατην περ ἔχων ἐν δώμασι μοιραν
 ναιέμεν, τοὶ δ' ἀνδρες σάτοι ἐσμέναι, τοὶ τατ' ὀλοντο. 98
 ἀλλ' ἐντὴς πάντας μὲν οδυρόμενος καὶ ἀχέων, 100
 πολλακίς ἐν μεγάροισι παθόμενος ἡμετέροισιν,
 ἀλλοτε μὲν τε γοῶ φρενα τεσπόμεαι, ἀλλοτε δ' αἶψα
 παθομαι· αἰσθηρὸς δὲ πορὸς κρυεροῖο γούρο.
 τῶν πάντων οὐ πόσον οδυρόμαι, ἀχυνμένως περ,
 φως ἴσθες, ἵσπερ μοι τυτῶν ἀπεχθάρει καὶ ἀδῶδην 105
 μναφομένῳ· ἐπεὶ οὐτεῖς ἀχαιῶν τὸς ἐμαγῆσιν
 ἴος ἰοδυσσεὺς ἐμαγῆσε καὶ ἡήρατο· τῷ δ' ἀρ' ἐμᾶλεν
 αἰτῷ κηδὲ ἐσεσθῆαι, ἐμοὶ δ' ἀχὺς αἶψαν ὠλαστικὴν
 κείνοφ', ἵσπως δὴ θῆρεν ἀποίχεται· οὐδε τί ἰδύμεν,
 ὅσαφει ἰογ', ἡ τελεσθῆκεν· οδυρόνται νῦν ποτ' αἶψαν 110
 λυγερτῆς θ' ὁ γέρον καὶ ἱεχεφρῶν κηνελοπέια,
 σὴλεμαχος θ', οὐ ἀλεῖκε νέον γεγαῶτ' ἐν φοικῶ.
 ἴως φατο· τῷ δ' αἶψα πατὴρ ὑφ' ἡμερῶν ὥρσε γούρο.
 δακρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαλαρὸς βάλε, πατὴρ ἀκατάσταντος,
 χλαῖναν πορφύρεην αὐτ' ὀφθαλμοῖν ἀνασάων· 115
 ἀμφοτερῇσιν χερσὶ· ἐνόησε δὲ μὲν μενελάος·
 μερμηρικῆς δ' ἐπαιτῶν κατὰ φρενα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἦε μὲν αὐτὸν πατὴρ ἐβᾶσαι μνησθῆναι,
 ἦ πρῶτ' ἐκστέρουτο, ἱέκαστα τε περὶ ῥήσασα.
 ἴσθες ἵο τῷ θ' ὀρμάει κατὰ φρενα καὶ κατὰ θυμόν, 120
 ἐκ δ' ἔλενη θαλαμῶς θυφάδας ὑπεσποροφά.
 ἡλυθεν, ἀρτεμιδι χρυσήλακατῷ Γεφικῶν·
 τῇ δ' ἀρ' ἱαμ' ἀδρηστικὴ κλισίῃν ἱεῦτυχτον εἰήκεν·
 ἀλχιππῇ δὲ ταπῆτ' ἐφέρειν μαλακοῖο ἐρίοιο·
 φυῖλῳ δ' ἀργυρεὸν ταλαρὸν φέρε, τὸν τοὶ ἐδᾶκεν 125
 ἀλκανδρῇ, πολυβοῖο δάμαρ, ἴος ἐναὶ ἐνὶ θηβῆς
 κωκυπτιῇσ', ἱοθὶ πλείστα δομοῖσ' ἐν κτημάτα κείται·
 ἴος μενελάῳ ἐδᾶκε δι' ἀργυρεῶς ἀσαμινθοῖς,
 δαίος δὲ τριπόδας, δακα δὲ χρυσοῖο ταλάντα.
 χωρὶς δ' αἶθ' ἑλενῇ ἡλαχος πορὸς καλλιμα δῶρα, 130
 χρυσεὴν τ' ἡλακατὴν, ταλαρὸν θ' ὑποκυκλὸν σπασσεν,
 ἀργυρεὸν, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλε' ἐκεκράσαντο.
 τὸν ρα τοὶ ἀμφιπόλος φυῖλῳ παρεθῆκε φερонтσα,
 νηματοῦ ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αἶταρ ἐπ' αἰτῷ
 ἡλακατῇ τετανυσσε, ἱοδυσεφὺς εἶρος ἱεχόντα. 135

ἴδυστο δ' ἐν κλισίῃ, ὑπὸ δὲ θανάτῳ παλαιῶν·
 αἴτλια δ' ἴηγε ἑπεσσι τῶν ἐπεινέμεν· ἴκανον
 ἴδμεν δὴ, μενέλαε, διοτρεφές, τοιόντις τοῖς
 ἀνδρῶν εὐχεταῖνται, ἴκανέμεν, ἡμετέρων δ' ἰ-
 πσεύδομαι, ἢ ἑτῆμον ἴδω; κελταί δέ με θυμῷ. 140
 οὐ γὰρ πῶ τίνα φημι ἱεοικότε, ἴδω ἴδυσθαι·
 οὐτ' ἀνδρ', οὔτε γυναῖκα, (σεβασμ' ἔχει εἰσπαρασσάν,)·
 ἴως τοῦ τοῦσ' αἴετος μεγαλῆτορος τοῦ ἱεοικέν·
 τῆλεμαχῷ, τὸν εἰπτε νείον γεγαῶτ' ἀνὴρ ἱοικῆν. 144
 ὅταν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη χρᾶνθος μενέλαος· 147
 ἰδὼτ' ὦν καὶ ἐγὼ νοσῶ, γυναῖ, ἴως σὺ γείνηται·
 κείνοιο γὰρ τοιοῦδε ποδὲς, τοιαῖδε τε χεῖρες,
 ὀφθαλμῶν τε βολαί, κεφαλῇ τ' ἐπιπτερεῖ τε χεῖραι. 150
 καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνήμενος ἀμφ' ἰοῦσ' αἴε-
 μυθεομένην ἴσα κείνος αἰδουμένης ἐμυγάσεν·
 ἀμφ' ἐμοί, αἴτ' αὖτ' ἰο πικρὰ ὑπ' ὀφροσὶ δακρυῷ εἰλῖβαν,
 χλαῖναν πορφυρετήν, αἴτ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχῶν. 155
 τὸν δ' ἀνέστοριδης πειθιστράτος ἀντίον ἔειδα· 155
 ἀτρέϊδην μενέλαε διοτρεφές, ὀρχάμε, λαβάν,
 κείνοιο μέντοι τοῦ τοῦσ' αἴετος, ἴως ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σαοφρῶν ἐστὶ, γεμίσσεται δ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἴδ' εἰλῶν τὸ πρῶτον, ἑπεσβολίας ἀναφαίκεν. 160
 ἀνὰ σθένος, τοῖο νοῦ, θεῶν ἴως, τέρπομαι δ' αὐδῇ. 160
 αἴτ' αὖτ' ἐμε προεῖπε γερῆνος ἵπποτα νείτωρ,
 τῷ ἱάμα πομπὴν ἑπεσθαι· εἰλῶτο γὰρ σὺ ἴδυσθαι,
 ἰοφρα τοι ἦ τι ἑπὶς ὑποθῆσαι, ἦ τι ἑργόν·
 πολλὰ γὰρ ἀλγὲ ἔχει πατέρος καὶς οἰχομένοιο. 164
 ὅταν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη χρᾶνθος μενέλαος· 169
 αἴ ποῖοι! ἦ μάλα δὴ φίλοφ' ἀνέρος τοῖος ἐμὸν δῶ
 ἴδω, ὅς τ' ἐνέκ' ἐμῷ πολλὰς ἐμυγάσεν ἀφ' αἰθέρος· 170
 καὶ μιν εἶπεν εἰλῶντα φίλησέμεν ἐκ τοῦτον ἀλλῶν. 171
 ἀλλὰ τα μέν ποφ' ἐμῶν ἀγασσέσθαι θεὸς αἴτος, 181
 ἴος κείνον δυστήνον ἀνοστήμον πῶν εἴηκεν.
 ἴως φάτο· τοῖσι δὲ πάντας ἑπὶ μέρα ἄρ' ἔειπε·
 κλαίει μὲν ἀργεῖν τελεχὴ διὸς ἐκγεγάμα,
 κλαίει δὲ τῆλεμαχος τε καὶ ἀτρέϊδης μενέλαος· 185
 οὐδ' ἀρὰ νεστόρης τοῖος ἀδακρυγῶν ἔχεν ἄσπε·
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμυγμονος ἀντιλοχοῖο,
 τὸν ῥ' ἦος ἐκτείνε φάειντος ἀγλαῖος τοῖος·
 τοῖς τοῖς ἐπιμνήσθεις ἑπεσ πτεροεντ' ἀγορεύει·
 ἀτρέϊδην, περὶ μὲν σὲ βροτῶν πεπνύμενον ἔειπε, 190
 νείτωρ φάσ' ὅς γ' ἔργων, ἴος ἐπιμνήσασθαι σέο· 191
 καὶ νῦν, εἰ τι ποφ' ἐστὶ, πῶς μοι· οὐ γὰρ ἐχέμεν· 193
 τέρπομαι ὀδυρομένος μεταδερκίος· ἀλλὰ καὶ ἴως
 ἐσσεταί ἥριγενεία· νεμίσσασθαι γὰρ μὲν ῥυδὴν 195
 κλαίμεν, ἴος καὶ θανάτῳ βροτῶν καὶ πῶν ἐσσεταί

τούτο νυ και γεραίοιον· οὐδ' αὖ ποδὶσι βροτοῖσιν;
 κῆρασθαι τε κομῆν· βαλεῖν τ' ἀπὸ δακρυ πάρευσαν.
 και γαρ εμος τεύεθ' αὖτε δ' ἐλφεός· οὐ τι κακίστος
 ἀργείων· μέλλεις δ' ἐσθ' εἰδέναι· αὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἦν τῆς, οὐδ' εἰδὼν· περὶ δ' ἄλλων φαντι γενεσθαι
 ἀντιλοχόν, περὶ μὲν θέσεν τὰ χυρ, ἦδε μαχητήν.
 τον δ' ἀπαρμυζόμενος προσέφη χρσαυδὸς μενελαός·
 ω φίλ', ἐπεὶ τόσα ῥέσπες, ἴος' ἀν' πεπνυμένος ἀνήρ
 ῥέσπες και ρεσπέτε, και ἴος' προγενέστερος εἴη·
 ἦ ῥέδες δη μάλα θμὸν μὲν εἰδόμεν, ἴος' πρὶν εὐτυχῆ·
 δορποφο δ' ἐκσάφτις μῆσ' ὠμῶτα, χερεὶ δ' ἐφ' ὕδαρ
 χεῖσαντων· μῦθοι δ' ἐκασθεν περ εἰσονται
 τῆλε μαχῶ· καὶ ἐμοί, διαφείσμεν ἀλλήλοισιν.
 ἴως ἐφάτ'· ἀσφαλίμων δ' ἀρ' ἔυδαρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεν,
 στήθεος ῥεσπών μενελαόφο κυδάλιμοφο.
 τοὶ δ' ἐπ' ὤμωσ' εἰσὶμα προκειμένα χεῖρας ἰαλλόν.
 ἐνδ' αὖτ' ἀλλ' ἐσφ' ἑλκὸν διὸς ἐγγεγαυία·
 αὖτ' ἀρ' εἰς φοῖνον βάλε φαρμακόν, ἐνθεν ἐκίχον,
 νηπενδες τ', ἀχολόν τε, κακῶν ἐκίχον ῥαπαντων·
 ἴος' το καταβροχσεῖεν, ἐπ' ἦν κρήτηρι μίγνιη,
 οὐκ ἀν ἐφημεριος γε βαλοὶ κατα δακρυ πάρευσαν,
 οὐδ' εἰ τοὶ κατατεθναῖη μητὴρ τε πατήρ τε,
 οὐδ' εἰ τοὶ προπαρσθεν· ἰαδελφεός, ἡ φίλον τυισιν,
 χαλκῶ δαφίσιον, ἴος' δ' οφθαλμοῖσ' ἱορραῖτο.
 τοῖα διὸς θυγατὴρ ἔχε φαρμακὰ μῆτιοεντα,
 εσθλα, τα τοὶ πολυδαμνα πορὸν θῶνος παρακοιτίς,
 αἰγυπτινῇ τῇ πλειστα φερεῖ δσαδῶρος ἀροῖρα
 φάρμακα, πολλὰ μὲν εσθλα μεμυγμένα, πολλὰ δ' ἐλκῶν,
 εἰρητὸς δ' ἐκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων.
 αὖτ' ἀρ' ἐπεὶ ῥ' ἐκίχον, ἐκίχον τε φοῖνον χαλκῶσαι,
 ἐκσάφτις μῦθοισιν ἀμειβομένη προσέφειπεν·
 ἀτρεῖδ' ἰδὲ μενελάε· διοτρεφες, ἦδε και τοῖδε
 ἀνδρῶν εσθλῶν παῖδες, — ἀτ' ἀρ' ἴος' ἀλλοτ' ἐπ' ἀλλῶ
 δσείς ἀγαθόν σε κακόν τε διδάτ'· δύναται γὰρ ῥαπαντα· —
 ἦτοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγαροῖσιν,
 και μῦθοις τερπείσθε· ῥεσπόμενα γὰρ καταλέγσω.
 πάντα μὲν οὐκ ἀν ἐγὼ μῦθῶσθαι οὐδ' ὀνημῆναι,
 ἴος' τοδυσσεύς τελασιφρονος ἐντὶν ἀφελῶν·
 ἀλλ' ἴος' τοῖον τοδ' ἐρεσκε και ἐτλῇ καρτερος ἀνὴρ
 δημῶ ἐν τρώων, ἴος' ἐκασχέτ' ἐκίχον· ἀχαιῶν
 αὖτ' ἴος' μιν πληγῆσιν ἀφεικελῆσι δαμάσσων,
 στήθερα κακ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, ῥεσπείσθαι ῥεσπείσθαι,
 στήθερα δ' ὀσφύων κατὰ δ' ὀσφύων ἐντὶν ἐντὶν·
 ἀλλῶ δ' αὖτ' ὀσφύων κατὰ δ' ὀσφύων ἐντὶν ἐντὶν·
 δσείσθαι, ἴος' οὐδ' ἐντὶν ἐντὶν ἐντὶν ἀχαιῶν·
 τῶν ἐκείσθαι κατὰ δ' ὀσφύων ἐντὶν ἐντὶν· τοὶ δ' ἀπαρμυζόμενοι

4

200

205

212

215

220

225

230

231

233

235

240

245

πάντες· ἐγὼ δὲ μιν αἶψ' ἀνεγνῶν τοιοῦν εὐτόν, 250
 καὶ μιν ἀνηρωτῶν· ἴο δὲ κερδοσύτῃ ἀλείψιν.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ μιν ἐγὼν ἔλεον καὶ χρεῖον ἐλαΐδι,
 ἀμφὶ δὲ βεσμετ' ἐφ' ἑσσεα, καὶ ὤμοσ' ἀκαρτερον ἵομαι,
 μὴ μιν πρὶν ἰδοῦσέ μετὰ τροφῇ ἀναφῆναι,
 πρὶν γὰρ τὸν εἰς ναῦας τε θόας κλισίας τ' ἀφικέσθαι· 255
 καὶ τότε δὴ μοι πάντα νοὸν κατέλεγεσθαι ἀχαιῶν.
 πολλὰς δὲ τροφῶν κτῆνας ταναηκεῖ χαλκῷ,
 ἦλθε μετ' ἀργεῖφοις· κατὰ δὲ φρονὶν ἦγαγε πολλήν·
 ἐπὶ ἀλλὰ τροφίδες λίγ' ἐκώκυον· αἵ τ' ἔμην κείρ
 χαῖρ', ἐπεὶ ἦδη μοι κραδίη τετραπτο νεῖσθαι· 260
 ἀπὸς φοικονδ' ἀφ' αὐτῇ δὲ μετεστένον, τὴν ἀφροδίτῃ
 δῶχ', ὅτε μ' ἦγαγε κείσε φίλης ἀπο πατρίδος αἰῆς,
 παῖδα τ' ἔμην νοσφισσαμένη, θαλαμὸν τε, ποσὶν τε,
 οὐ γὰρ θεοδόμενον, οὐτ' ἀρ' φρενας, οὐτε τι βεῖδος.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη χρῆστος μενελάος· 265
 ναὶ δὴ τά τ' ἄν γε πάντα, γυναι, κατὰ μοῖραν ἐφ' ἑσπες.
 ἦδη μιν πολὺναι ἐδάην βούλην τε νοὸν τε
 ἀνδρῶν ἱερῶν, πολλὴν δ' ἐπεληλυθα γαῖαν·
 ἀλλ' οὐκ ὧς τοιαῦτον ἐγὼ βίδον οφθαλμοῖσιν,
 ἴδιον ἰδοῦσσεος ταλασιφρονος ἐσκε φίλον κείρ· 270
 τὸν δ' αἶψ' ἐπ' ἐπὶ τῆλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' α· 275
 ἀτρεΐδῃ μενελάῳ διοτρεΐες, ὀρχαμε λαφῶν,
 ἀλγίον· οὐ γὰρ τοι τι ταγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὀλεσθαι,
 οὐδ' εἰ τοι κραδίη γὰρ σιδηρεὴ ἐνδοθεν ἦεν.
 ἀλλ' ἀγέτ', εἰς εὐνὴν τρεπέθ' ἡμεας, ἱοφρα κεν ἦδη
 τυκνῶ τυπο γλυκερῷ τερπόμεθα κοιμηθέντες· 280
 τῶς ἐφατ'· ἀργεῖτ' δ' ἑλένη δμῶϊσ' ἐκελεύσεν
 δέμνι· τυτ' αἰθωντ' ἤθεμεναι, καὶ ῥήγεα καλά
 πορφυρῇ ἐνβάλλεσθαι, στορεσαι τ' ἐφ' ὑπερθε ταπῆτας,
 χλαῖνας τ' ἐνδύμεναι βολβὰς καθυπερθε βεσάσθαι.
 ταῖ δ' ἴσαν ἐκ μεγαροῖο, δαῖος μετὰ χερσὶν ἐχόντ' α· 285
 δέμνια δὲ στορεσαν· ἐκ δὲ χρεῖνοις ἀγέ κηρώς·
 τοὶ μὲν ἀρ' ἐν προδομῷ δομοῖ αἵ τ' ἐκοιμήσαντο
 τῆλεμαχος ὅς τ' ἦρος καὶ νεστόρος ἀγλαῖος τοῖος·
 ἀτρεΐδης δὲ καθευθε μυχῷ δομοῖ τυπὸς ἡλδο,
 παρ' δ' ἑλένη τανυπέπλος ἐλεχσάτο δίφῳ γυναικῶν· 290
 ἦμος δ' ἤριγενεῖ ἐφ' ἑλνὴν ἐροδοδακτύλος ἦες,
 ὦρνυτ' ἀρ' ἐκς εὐνῇ· βαρὺν ἀγαθὸς μενελάος,
 βεσμετὰ βεσάμενος· περὶ δὲ χσιφὸς ἱοκῶν θετ' ὤμοις,
 ἱοδοῖ δ' ἐπὶ τυπο λιπαροῖσιν ἐδῆσ' αὐτὰ πεδίλ' α· 295
 βαρὶ δ' ἔμιν ἐκ θαλαμῶος θεῶν ἐναλινκίος ἀντήν,
 τῆλεμαχῷ δὲ παρτίδῃ, βεσος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ἐκράδεν· 300
 τίπτε δὲ σε χρεῖον δειρ' ἦγαγε, τῆλεμαχ' ἦρος,
 εἰς λακεδαίμονα δίδαν, ἐπ' εὐρυα νῶτα θαλασσοῦς,
 δημίον, ἢ ἰδίον; τοῖος μοι νῆμερτες ἐσσεα.

τον δ' αὖ τῆλε μάρτυρας παρ' ἑμῶν ἄντιον ἔσθαι
 ἀτρεΐδῃ μενελάῳ ἀντιρροφῶν, ὅρχαυε καὶ τῶν
 ἡλυθόν, εἰ τίνα μοι κλήηδονα πατὴρ ἐνίσπεις·
 ἐσθίεται μοι φαίος, ἐλπίδα δὲ πίθονα γάρχα·
 θυσιμένων δ' ἀνδρῶν πλεονόδομος, τοῖ τε μοι αἰεὶ
 μῆλ' ἱαδὶνα σφάδασχε, καὶ ἑλλίποδας, ἑλλίνας βοῖας·
 μητρὸς ἐμῆς μνήστηρες ὑπερβίον ὑβρίν ἔχοντες·
 τοσούκα νῦν τέφα γονίῳ ἱκανομαί, αἱ κ' ἐβελήσθαι
 κείνοιο λυγρῇ ἀλῆθρον ἐνίσπεμαι, εἰ ποτ' ὁπῶπας
 οφθαλμοῖσι τείσιν, ἢ ἀλλὰ το μύθον ἀκείσας
 πλάδσομενοο· περὶ γὰρ μιν οἶδυστρον τέκε μήτηρ·
 μῆδε τι μ' αἰδομένοιο μιλίσσοιο, μῆδ' ἐλευστρον,
 ἀλλ' ἱεὺ μοι καταλέχσον, ἵοπας ἡτῆσας ὁπῶπας·
 λίσσομαι, εἰ ποτε τοῖ τι πατὴρ ἐμός ἐσθλος ἱοδυσσεύς
 ἦ ἔπος, ἦε τι γάρχον, ὑπαστὰς ἐκσετελεσσειν
 δημῷ ἐν τροφῶν, τοῖ ἐπασχετὲς τῆματ' ἀχαιοί·
 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι γῆμερτες ἐνίσπε.

τον δὲ μεγ' οἰθήσαντες προσεφθ' ἡσάνθος μενελάος·
 ὦ ποιοί! ἡ μάλα δὴ κρατεροφρονος ἀνδρὸς ἐν ἐνῇ
 ἠδῆθον ἐνῆθῃναι, ἀαλκίειδες αἱτοὶ εὐντες·
 ἴως δ' ἵοποτ' ἐν χυτοχῶ ἐλαφος κρατεροῖο δέοντες
 νεβροῖς κοιμῆσαντ' αἰ νείηγενεας γαλαθηνούς,
 κνήμοις ἐκσερεθῆναι καὶ ἀνκεία ποιήεντα
 βοσκομένη, το δ' ἐπειτα ἱεὺν εἰσηλυθεν ἐννῇ,
 ἀμφοτεροῖσι δὲ τοῖσιν ἀείκεα ποτμόν ἐφῆκεν·
 ἴως ἱοδυσσεύς κείνοισιν ἀείκεα ποτμόν ἐφῆσεν·
 αἱ γὰρ, δσεῖ τε πατέρ, καὶ ἀθηναίῃ, καὶ ἀπολλῶν!
 τοῖος εὐν, τοῖος ποτ' εὐκτιμενῇ ἐνὶ λεισῶν
 ἐκς ἐρίδος φιλομῆλεϊδῇ ἐπαλαίσειν ἀναστάς,
 κατ' δ' ἐβάλε κρατερῶς, κεχαροντο δὲ πάντες ἀχαιοί,
 τοῖος εὐν μνήστηρσιν ἱομῆλῆσιν ἱοδυσσεύς·
 πάντες κ' ὤκυμοροι τε χενναῖοι πικρογάμοι τε,
 ταῖτα δ', ἐὰ μ' εἰρωτῆς καὶ λίσσασθαι, οὐκ αὖ ἐγώ γε
 ἀλλὰ παρὲς ἑσπεῖοιμι παρακλίδον, ὅθ' ἀπατήσω·
 ἀλλὰ τα μὲν μοι εἴσπε γέρον ἱαλῖος γῆμερτης,
 τῶν οὐδεν τοῖ ἐγὼ κρυπτάω ἱεπορ, οὐδ' ἐπικείθω.

αἰγυπτιῷ μ' ἐτι δευρά θεοὶ μεμαλώτα νεεσθαί
 εἰσχον, ἐπεὶ οὐ σφῖν ἐδεκά τελέηεντος ἑκαταμβας·
 τοῖ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἐφ' ἑμῶν,
 νῆσος ἐπειτα τίς ἐστὶ πολυκλυστῆρ ἐνὶ κοντῶν,
 αἰγυπτῶ προπαρῶθε, — φάρων δὲ ἱε κικλῆσκαντιν·
 τῶσιν ἀνευθ', ἵοσας τε πανῆμερην γλαφυρὰ νῆας
 ἦνυσεν, ἱε λυγρὸς φῶρος ἐπὶ νῆστιν ἐπὶ σθέν·
 ἐν δὲ λιμνὴν ἱεὺρῶν, ἵοθεν τ' ἀπ' αἰσῶν ἱεῖστας
 ἐς ποσσὶν βαλλόντων, ἀφῆσαν ἀμείνων μελῶν ὑβῶν,
 ἐνθα με φαίκοσιν ἱεμῶν, ἔχον ἑλῶν, οὐδ' ἀπ' οὐροῖ

πνέοντες φαινοῦνθ' ἀλιαιτέρες, τοὶ ῥα τε νῆϊων
 πομπεῖες γίγονται ἐκ' εὐρυά νῶτα θαλάσσης,
 καὶ νῦν κεν ἦϊα πάντα κατεφθίτο, καὶ μὲν ἄνδρων,
 εἰ μὴ τις με θεῶν ὀλοφυρᾷτο, καὶ μ' ἐσαῶσεν,
 πρῶτερος Ἰφθίμω θυγατρὲς, Ἰαλίοιο γέροντος, 365
 λαϊδοθεῖ· τῇ γὰρ ῥα μαλίστα γε θυμὸν ὀρίνα·
 ἦ μ' οἷῳ ἔρροντι σωνήντετο, νοσφιν ἵεταιρων.
 αἶψαι γὰρ περὶ νησὸν ἀλῶμενοι ἱχθυόεσσαν
 γναμπτοῖς ἀνκιστροῖσιν· εἵπειρ δὲ γαστέρα λειμός·
 ἦ δ' ἐμὲ ἄνχι σταντσα ἔπος φάτ', ἐφῶντ' ἔσεν τε 370
 νηπιός ἐσθ', ὡ χεῖνε, λίην τόσον, ἢ χαλὶφρων,
 ἢ ἔκων μεδίτις, καὶ τερπεαὶ ἀλγεα πασχών,
 ἥως δὴ δὴθ' ἐνὶ νησὶ ἐρυκεαί, οὐδὲ τι τεκμῶρ.
 ἱεுρεμέναι δύνασαι, μινυθεὶ δὲ τοὶ ἦτορ ἵεταιρων.
 ἥως ἐφάτ'· ἀτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένος προσέειπον· 375
 ἐκ μὲν τοὶ ἔρρω, ἦτις σὺ περ ἐσσι θεῶων,
 ἥως ἐγὼ οὐτὶ ἔκων κατερυκομαι, ἀλλὰ νῦν μέλλω
 ἀθανάτοφ' ἀλιτεσθαι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἱέχοντιν.
 ἀλλὰ σὺ περ μοὶ ἔσπε, θεοὶ δὲ τε πάντα ἱσάντιν,
 ἥστίς μ' ἀθανάτων πέδαι καὶ εἰδῆσε κελευθεῶ· 380
 νοστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλευδομαι ἱχθυόοντα.
 ἥως ἐφάμην· ἦ δ' αὖτίκ' ἀμειβετο διὰ θεῶων·
 τοῖγαρ ἐγὼ τοι, χεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλεγσῶ·
 πωλεσται τίς· δευρὸ γέρον Ἰαλῖος νημερτής,
 ἀθάνατος πρῶτερος αἰγυπτίος, ἥσπερ θαλάσσης 385
 πάντοφ' ἐβνθεα ῥοῖδε, ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 τοῦδε τ' ἐμὸν φαντὶν πατέρ' ἐσμεναι, ἦδε τεκεσθαι.
 τοῦγ' εἰ πως σὺ δύναιο λοχῆσάμενος λελαβεσθαι,
 ἥως κεν τοὶ ἑσπῆτιν ἱόδον καὶ μετρά κελευθεῶ,
 νοστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλευδομαι ἱχθυόοντα. 390
 καὶ δὲ κε τοὶ ἑσπῆτι, διότρεφες, αἰ κ' ἐδελῆσθα,
 ἦε τί τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθὸν τε τετυχται,
 οἰχομένοφ' σέθεν δολιχὴν ἱόδον ἀργαλεὴν τε.
 ἥως ἐφάτ'· ἀτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένος προσέειπον·
 αὖτῃ νῦν φραδσο σὺ λοχὸν θεοῖο γέροντος, 395
 μὴ πως με προΐδων, ἢ προδασὲς, ἀλεῖνται·
 ἀργαλέος γὰρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἄνδρι δαμῆναι.
 ἥως ἐφάμην· ἦ δ' αὖτίκ' ἀμειβετο διὰ θεῶων·
 τοῖγαρ ἐγὼ τοι, χεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλεγσῶ·
 ἥμος δ' ἥελιός μεσσην οὐρανὸν ἀμφιβέβηκει, 400
 τῆμος ἀρ' ἐκς Ἰαλός· εἰτι γέρον Ἰαλῖος νημερτής,
 πνέῃ ὑποδσεφυροφ, μελαινή φρεῖ καλυφθῆς,
 ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμάται ὑποσπεφεί· γλαφυροῖσιν.
 ἀμφὶ δὲ μιν φῶκαι, νεποδες καλῆς Ἰαλδοσύνης,
 ἱαφροαὶ ἱαυδόντιν, πολὺς Ἰαλός ἐκσαναδύδουσαι, 405
 πικρὰ ἀποπνέοντα· Ἰαλὸς πολυβρόχους ἔμην.

εἴδα σ' ἐγὼν ἀγαγόντ' αἰ, ταμ' ἧοι φαινομένηφιν, 4
 εὐκτασσω ἱεχσεῖς· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἑταιροῖς
 τρεῖς, τοῖ τοῖ παρὰ νῆσιν εὐσελμοῖσιν ἀριστοῖ
 πάντα δε τοῖ ἑρέω ὀλοφῶν τοφ ἡροντος. 410
 φῶκας μεν τοῖ πρῶτον ἀρῶμῃσει, καὶ ἐπειτὶν
 αἴταρ ἐπὶν παντῶς περπασσέται, ἡδε ἰδῆται,
 λεχσεται ἐν μεσσησι, νομῆς ἡς πῶσι μῆλιν.
 τον μεν ἐπὶν δὴ πρῶτα κατευνῆθεντα ἰδῆσθε,
 καὶ τοτ' ἐπειθ' ὑμῖν μελετῶ κάρτος τε βίη τε, 415
 αἴθ' ὃ ἱεχέει μεμαῶτα καὶ ἐσσυμενον περ ἀλυκσαι.
 πάντα δε γίγνομενος πειρήσεται, ἡς ἐπὶ γαίαν
 ἱερπετα γιγνόνται, καὶ ἡδωρ, καὶ θεσπιδάες πυρ
 ἡμεες δ' ἀστεμφεῖς ἱεχεμεν, μαλλον τε πιεδσσαν.
 ἀλλ' ἡτε κεν δὴ σ' αἴτος ἀνειρηται ἱεπεσιν, 420
 τοῖος εἶν, τοῖον κε κατευνῆθεντα ἰδῆσθε,
 καὶ τοτε δὴ σχεσθαι τε βίης, λῦσαι τε χεροντα,
 ἡρως· εἰρεσθαι δε, θεῶν ἡςστις σε χαλεπτε.
 νοστον θ', ὡς ἐπὶ ποντον ἐλευθσαι ἱεχθυοντα.
 ἡς ἡεσποντ', ἡυπο ποντον ἐδυφτατα κῦμαιωντα. 425
 αἴταρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ἡθ' ἡεστασαν ἐν πσαμαθοῖσιν,
 ἡῖα· πολλὰ δε μοι κραδίη πορφυρε κιοντι.
 αἴταρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατηλυθον ἡδε θαλασσαν,
 δορπον θ' ὀπλίσταμεσθ', ἐπὶ τ' ἡλυθεν ἀνβροσιη νας· 430
 δὴ τοτ' ἐκοιμῆθμεν ἐπὶ ἡρήγμῖνι θαλασσης.
 ἡμος δ' ἡριγενεὶ ἐφανη ἡροδοακτυλος ἡως,
 καὶ τοτε δὴ παρὰ θῖνα θαλασσης ευρυποροφ
 ἡῖα, πολλὰ θεῖς γονφομενος· αἴταρ ἡεταίροῖς
 τρεῖς ἀγον, τοῖσι μαλίστ' ἐπεποιθεα παντσαν ἐπ' ἡθον.
 τοφρα δ' ἀρ' ἡγ' ἡυποδύντσα θαλασσης ευρυα κολπον 435
 τεσσάρα φῶκαφιν ἐκ ποντοφ δερματ' ἐνεκκεν·
 πάντα δ' ἐσαν νεφοδάρτα· δολον δ' ἐπεμῆδετο πατρι.
 εὐκας δ' ἐν πσαμαθοῖσι διαγλαπτσαντο· ἡαλῆσιν
 ἡστο μενοντ'· ἡμεες δε μαλὰ σχεδον ἡλθομεν αἴτης·
 ἡεχσεῖς δ' εὐνῆσ', ἐβάλεν δ' ἐπὶ δερμα ἡεαστῶ. 440
 κειθὶ δὴ αἰνοτατος λόχος ἐπλετ'· ἐτεῖρε γαρ ἀνῶς.
 φῶκαφιν ἡαλιότερεφιν ὀλοφῶτατος ὡμῇ·
 τις γαρ ἀν εἰνῆαλιῶ παρὰ κητεὶ κοιμῆθει· 443
 παντσαν δ' ἡοῖν μενομεν τετλήοτι θυμῶ 447
 φῶκαι δ' ἐκς ἡαλος ἡλθον ἡαφολῆες· ἡαι μεν ἐπειτα
 ἡεχσῆς ἡυναδσοντο παρὰ ἡρήγμῖνι θαλασσης.
 ἐνδῖος δ' ἡο γερὸν ἡλθ' ἐκς ἡαλος, ἡερε δε φῶκας 450
 δσατρεφας· πάντσας δ' ἀρ' ἐπῶχετ', ἐλεγτο δ' ἀριθμῶ·
 ἐν δ' ἡμεας πρῶτοῖς λεγε κητεσιν, οὐδε τι θυμῶ·
 εἰσθῆ δολον εἶναι· ἐπειτα δ' ἐλεχτο καὶ αἴτος·
 ἡμεες δε ἡῖαχόντες ἐπείσσυμεσθ'· ἀμφὶ δε χαιμασιν
 βαλλομεν· οὐδ' ἡο γερῶν δολίης ἐπὶληθετο τεχνης 455

ἀλλ' ἦτοι πρῶτιστα λείων γένετ' ἤϋγενσιος, 4
 αἶταρ ἐπεῖτα δράκων, καὶ παρδάλις, ἥδε μέγας σὺς· 457
 ἡμέες δ' ἀστεμφέως ἱεχόμεν τετλήοσι θυμῷ· 459
 ἀλλ' ἵοτε δὴ ῥ' ἀνίψαδ' ἰο γέρον, φολοφῶϊα γείδως, 460
 καὶ τότε δὴ με ἥπεσσιν ἀνείρομενος προσέειπεν·
 τίς νυ τοι, ἀτρεφὸς τυίε, θεῶν γσυνφρασσάτο βουλᾶς,
 ἱοφρα μ' ἑλίοις ἀτεκοντα λαχῆσάμενος; τέο σε χρῆ;
 ἥως ἐφάτ'· αἶταρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένος προσέειπεν·
 ἰδιδσθα, γέρον· τί με τάττα παρατροπέων ἐρευνίεις; 465
 ἥως δὴ δὴθ' ἐνὶ νησὶ ἐρυκομαι, οὐδὲ τι τεκμῶρ
 τευρεμέναι δύναμαι, μινυθεὶ δὲ μοι ἐνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σὺ περ μοι ἔσπε, θεοὶ δὲ τε πάντα ἱσταντιν,
 ἱοστις μ' ἀθανάτων πέδασεν καὶ ἐδήσε κελευδοῦ·
 οὐστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλευθόσμαι ἱχθυόοντα. 470
 ἥως ἐφάμην· ἰο δὲ μ' αἶτις ἀμειβομένος προσέειπεν·
 ἀλλὰ μαλ' ὤφελλες διὶ τ' ἀλλοιοσιν τε θείοισιν
 ρεκσάνς ἱερα καλ' ἀναβαίνειμεν, ἱοφρα ταχίστα
 σὴν ἐς πατρίδ' ἱκίοιο, πλεῖων ἐπὶ ἱοποκα πόντον.
 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φιλοῦς τε ἱδέεν, καὶ ἱκασθαι 475
 ἱοικον τεύκτιμένον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 πρὶν γ' ἵοτ' ἀν' αἰγυπτοῖο διίπεττος ποταμοῖο·
 αἶτις ἱυδώρ ἐλθῆς, ρεκσῆς θ' ἱερας ἱεκατονβάς
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἱεχοντιν·
 καὶ τότε τοὶ δῶστοντιν ἱοδὸν θεοὶ, ἱην σὺ μενοινᾶς. 480
 ἥως ἐφάτ'· αἶταρ ἐμοίγε κατεκλασθῆ φίλον ἦτορ,
 ἱοονεκα μ' αἶτις ἀνωγεν ἐπ' ἡερεφείδεα πόντον
 αἰγυπτονδ' ἱμεναι, δολιχὴν ἱοδὸν ἀργαλεὴν τε.
 ἀλλὰ καὶ ἥως μιν ἥπεσσιν ἀμειβομένος προσέειπεν·
 τάττα μὲν ἱοτῶ δὴ τέλει, γέρον, ἥως σὺ κελείεις. 485
 ἀλλ' ἀγε μοι τοδὲ ἔσπε, καὶ ἀτρεκέως καταλεγσον,
 εἰ πάντες γσυν νᾶσιν ἀπημονές ἦλθον ἀχαιῖοι,
 ἱοῖς νεστόων καὶ ἐγὼ λιπομεν τροφίηθεν ἱόντες,
 ἡε τις ὤλετ' ὀλεθρῶ ἀδελφεὶ ἱεῖης ἐπὶ νᾶος,
 ἡε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολυπέεισεν; 490
 ἥως ἐφάμην· ἰο δὲ μ' αἶτις ἀμειβομένος προσέειπεν·
 ἀτρεΐδῃ, τί με τάττα διείρεις; οὐδὲ τι σε χρῆ
 ἱδῆμεναι, οὐδὲ δαῖναι ἐμὸν νοον· οὐδὲ σε φῆμι
 δὴν ἀκλαφστον ἐσεσθαι, ἐπῆν ἱεὺ πάντα πυθῆναι·
 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδ' ἐδάμεν, πολλοὶ δ' ἐλιποντο· 495
 ἀρχοὶ δ' ἀφ' ὧν μόνον ἀχαιῖων χαλκοχιτῶνων
 ἐν ἱοστῶ ἀπολοντο· μαχῇ δὲ τε καὶ σὺ παρησθα·
 ἱενς δ' ἐτι ποὺ δσαφος κατερυκεται εὐρυὶ πᾶντῶ.
 αἶψαν μὲν μετὰ νᾶσ'· ἐδάμη δολιχῆρετροῖσιν·
 γυρῆσιν μιν πρῶτα ποσειδάων ἐπελασσειν 500
 πέτρῃσιν μεγαλήσι, καὶ ἐκσευαῶσε θαλασσης·
 καὶ νῦν κεν ἐκφυγε κῆρυ, καὶ ἐχθόμενος περ ἀθῆνῃ,

- αἰ μὴ ὑπερφιάλων ἱστος σφάλλει, καὶ μεγ' ἀβυσθίῃ
 φηρ' αἰετῆς θεῶν φυγέειν μέγα λαιτμα θαλάσσης·
 τοῦ δὲ ποσειδάων μεγάλ' ἐκλύειν αὐτὸν ὄντος·
 αἰεὶς· ἐπεὶ τριαίναν ἑλάνη χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἤλασε γυρφαίνῃ πέτρῃ, ἀπὸ δ' ἐσχίσεν αἶτλην·
 καὶ τὸ μὲν αὐτὸς ἐμήμε, τὸ δὲ τρώφας ἔκπεσε ποντῇ,
 τῷ ρ' αἵμας τὸ πρῶτον ἐφειδομένος μεγ' ἀφασθῆ·
 τὸν δ' ἐφορεε κατὰ πόντον ἀπειρονα κυρμαινόντα·
 ὥς το μὲν ἐνθ' ἀπολῶλαν, ἐπεὶ πῖκεν ἑλμυρον ὑψέων,
 σὸς δὲ ποτ' ἐκφυγε κήρης ταδελάφερος, ἡδ' ὑπερλίκεσεν,
 ἐν ναύσι γλαφυρῶσ'· ἐσαφῶσα δὲ ποταμὸν ἱέρη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ταχ' ἐμελλε μαλειαῖσιν ὀφρὸς αἰκνῇ
 ἱκσεσθαι, τότε δὴ μιν ἀκαρπакσαντῶν θυέλλα
 πόντον ἐφ' ἰχθυοντ' ἐφέρειν, μεγάλα στυγερὰ,
 ἀγροῖ ἐπ' ἐσχάτην, τοῖσι δῶματ' ἐναίε θυεστής
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τοτ' ἐναίε θυεστηαδὴς αἰγισθός·
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείθεν ἐφαίνεται νοστος ἀπῆμων,
 αὖθις δὲ θεοὶ οὐρανὸν στρέψαν, καὶ φοικαῖδ' ἱκόντο·
 ἦτοι το μὲν χαιρῶν ἐπιβήσαντο πατρίδος αἰγῆς,
 καὶ κύνε' ἱαπτομένους τὴν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αἵτοα
 δακρυφα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως εἶδε γαίαν·
 τὸν δ' ἀρ' ἀπὸ σκοπῆς εἶδε σκοπός, τὸν ρα καθέσσαν
 αἰγισθὸς δολομητῆς ἀγῶν· ὑπὸ δ' ἐσχετο μίσθον,
 χρυσοῖο δοῖα τάλαντ'· ἐφυλάσσει δ' ἰσχυρὸς εὐναίῳ,
 μὴ ἑ λαβοὶ παριών, μνησάιτο δὲ θυρίδος ἀλκῆς·
 βῆ δ' ἱμεν ἀγγελῶν πρὸς δῶματα ποιμένι λαῶν·
 αἶψα δ' αἰγισθὸς δολίην ἐφρασάτο τέχνην·
 κρῖναμενος κατὰ δῆμον εἵκοσι φῶτας ἀριστοῖς,
 ἔσσε λοχὸν, τέτρασθι δ' ἀναγεν δαίτα πένεσθαι·
 αἶψα το βῆ καλῶν ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ἱπποῖσιν καὶ ἰσχυρῶσιν, αἰεκέα μερμηριδῶν·
 τὸν δ' οὐκ εἶδοτ' ἀλῆθρον ἀνῆγαγε, καὶ κατεπέφεν
 δειπνίσσαν, ὥς τις τε κατεκτανε βοὴν ἐπὶ φατῇ·
 ὥς ἐφάτ'· αἶψα ἐμοὶ γε κατεκλασθὲ φίλον ἦτορ·
 κλαῖον δ' ἐν πῶμαθοισι καθήμενος· οὐδὲ νῦν μὲν κείρ
 ἦδ' ἐτι δσάσειν, καὶ ἰορᾶν φαῖος ἥελιοιο·
 αἶψα ἐπεὶ κλαῖων τε κυλινδομένος τ' ἐκορεσθήν,
 δὴ τότε με προσέειπε γέροντα τάλως νημερτῆς·
 μήκετι, ἀτρέφος ἦναι, πολὺν χρόνον ἀσκέλες ἰστέῃ
 κλαῖ, ἐπεὶ οὐκ ἀνυσὶν τίνα θέμεν· ἀλλὰ ταχίστα
 πείρα', ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαίαν ἱκῇαι·
 ἡ γὰρ μιν δσάσον γε κίχῃσαι, ἡ κεν ὀρεστῆς
 πτείνειν ὑποφθαμένος· σὺ δὲ κεν τάφοι' ἀντιβολῇσαι·
 ὥς ἐφάτ'· αἶψα ἐμοὶ κραιδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνορα
 αἶψις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχρυμένῳ περ, ἰανθῇ·
 καὶ μιν φῶνθας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

4

505

510

515

520

525

530

535

538

540

545

550

- τοτόφς μὲν δὴ φοῖδα· συ δὲ τρίτον ἀνδρ' ονομάδσε, 4
 ἵοστις ἐτι δσαφος κατερυκεται ευρυῖ ποντῶ. 552
- ἵως εἶφαμην· ἵο δὲ μ' αἴτις ἀμειβόμενος προσέειπεν· 554
 ἵσιος λαφερταῖ', ἱθακῇ ἐνὶ βοικία ναιων· 555
- τον ἱδον ἐν νησὶ ῥαλερον κατὰ δακρυ χεῖοντα,
 νυμφῆς ἐν μεγάροισι καλυπσοος, ἱη μιν ἀναγκῇ
 ἱσχει· ἵο δ' οὐ δύναται ἱὴν πατρίδα γαίαν ἱκεσθαι·
 οὐ γὰρ ἵοι παρὰ νάφες ἐπῆρετμοι, καὶ ἱεταῖροι,
 ἵοι κεν μιν πεμποῖεν ἐπ' ευρυά νωτα θαλασσης. 560
- σοὶ δ' οὐ θεσφάτον ἐστί, διοτρεφες ὦ μενελάε,
 ἀργεὶ ἐν ἱπποβοτῶ θανέεεν καὶ ποτμον ἐφespέν·
 ἀλλὰ σ' ἐς ἡλυσιον πεδῖον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθανάτοι πεμπσόντιν, ἵοθι χσανθος ραδαμανθυς·
 εἴῃ περ ρεῖσστη βίβοτη πελεὶ ἀνθρώποισιν· 565
- οὐ νίφετος, οὐτ' ἀρ χειμῶν πολυς, οὐτε ποτ' ὀμβρος,
 ἀλλ' αἶφει δσεφυροφο λιγυπνεφοντος αἱητας·
 πικεανος ἀνίτητιν, ἀναπσυφχεεν ἀνθρώποψ.
 ἵως ἱεσπων, ἵπο ποντον εἰδυσατο κυψμαινοντα. 568
570
- αἶταρ ἐγὼν ἐπὶ νάφας ἱαμ' ἀντιθεοῖς ἱεταροῖσιν
 ἥϊα· πολλὰ δὲ μοι κραιδίη πορφυρε κιοντι.
 αἶταρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νάφα κατήλθομεν ἡδὲ θαλασσαν,
 δσρπον θ' ὀπλίσσαμεσθ', ἐπὶ τ' ἡλυθεν ἀνθροσίη νυκς,
 δὴ τοτ' ἐκοιμήθῃμεν ἐπὶ ἱρήγμῖνι θαλασσης. 575
- ἡμος δ' ἥριγενεὶ εἶφαν ἱροδοδακτυλος ἥως,
 νάφας μὲν πανπρῶτ' ἐφερύσσαμεν εἰς ἱαλα διῖαν,
 ἐν δ' ἱστοφς τιθεμεσθα καὶ ἱστοῖα νάφσι ἱεῖσῃς·
 ἐν δὲ καὶ αἶτοι βαντες ἐπὶ κλειεῖσι καθῖδον·
 ἱεχσης δ' ἱεδσόμενοι πολὴν ἱαλ' ἐτυπτον ἐρετμοῖς. 580
- ἀψ δ' εἰς αἰγυπτοφο δῆπτεος ποτάμοφο
 στήσα νάφας, καὶ ἐρεκσα τελλῆεντας ἱεκατονβας.
 αἶταρ ἐπεὶ κατεπαῖσα θεων χολον αἶφεν εονταν,
 χεῖσ' ἀγαμεμνονι τυμβον, ἱν' ἀσβεστον κλεος εἴη.
 ταῖτα τελεῖτῇσανς νεομην· ἐδοσαν δὲ μοι οὐρον 585
- ἀθανάτοι, τοὶ μ' ὤκα φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμπσαν.
 ἀλλ' ἀγε νῦν, ἐπιμῆνον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἱοφρα κεν ἱενδεκατῇ τε δυωδεκατῇ τε γενῆται·
 καὶ τότε σ' ἱεὺ πεμπσω, δῶσω δὲ τοὶ ἀγλαφα δῶρα,
 τρεας ἱπποψ καὶ διφρον ἱεῦχσύφον· αἶταρ ἐπεῖτα 590
- δῶσω καλὸν ἀλειςον, ἱνα σπενδῆσθα θεοῖσιν
 ἀθανάτοῖς, ἐμεθεν μεμνήμενος ἱηματα πάντα.
 τον δ' αἶ τῆλεμαχος πεπνῦμενος ἀντίον ἥϊδα·
 ἀτρεῖδίη, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθαδ' ἐρυκε.
 καὶ γὰρ κ' εἰς ἐνῖαφτον ἐγὼ παρὰ σοὶ γ' ἀντεχοίμην 595
- ἱημενος, οὐδὲ με βοικοῖ' ἱελοὶ πῶθος, οὐδὲ τοκεῖων·
 αἰνῶς γὰρ μυθόλοισι ἱεπεσσι τε σοῖσιν ἀκοῖων
 τερπομαι· ἀλλ' ἡδὴ μοὶ ἀνῖαδσόντιν ἱεταῖροι. 598

δῶρον δ' ἴο τι κε μοι δαίης, κειμηλίον ἔστω
ἵπποφς δ' εἰς ἰθακὴν οὐκ ἀγοσμαι, ἀλλὰ σοι αὐτῷ

600

4

εὐθαδὲ λειπσῶ ἀγαλμα· συ γὰρ πεδίοιο θάνασσεῖς
εὐρυος, ἥν' ἐνὶ μέν λωτος πολὺς, ἐν δὲ κυπείρον,
πυφροὶ τε, δσείαι τε, καὶ ευρυφυεῖς κρεῖ λείκων.
ἐν δ' ἰθακῇ οὐτ' ἀρ' ὁδοὶ ευρυαί, οὐτε τι λειμῶν·
αιγιβοτός, καὶ μάλλον ἐπῆρατος ἵπποβοτόιο.
οὐ γὰρ τις νῆσῶν ἵππηλατος, οὐδ' ἱεὺλειμῶν,
ταῖθ' ἀλὶ κεκλιαται· ἰθακὴ δὲ τε καὶ περὶ παντσεων.

605

ἴως φάτο· μειδῆσεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς μένελαος,
χείρι τε μιν κατερέκσε, ἑκός τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὀνομαδσεν·

610

ταίματος ἔσθ' ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, τοὶ ἀγορεύεις.
τοίγαρ ἐγὼ τοι τάττα μεταστῆσῶ· δύναμαι γὰρ.
δῶρων δ' ἴος· ἐν ἐμῷ ῥοικῷ κειμηλία κεῖται,
δῶσω, ἴο καλλίστον καὶ τίμῃσστατον ἔστιν.

615

δῶσω τοι κρήτηρα τετυχμενον· ἀργυρεὸς δὲ
ἔστιν ἱάπανς, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράφανται·
ἑργον δ' ἱθαίαστοφ· ἐπορεν δὲ ἑ φαιδιμος ἱθρως,
σιδονίων βασιλεῖς, τοῦ' ἐφός δομος ἀμφεκαλυπτσεν
κεῖσε με νοστήσαντα· τειν δ' ἐθέλω τοδ' ὀπασσαι.

620

ἴως τοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοφ ἀγορεύον.
μνήστηρες δὲ παροῖθεν ἱδυσσεφός μεγαροῖο

625

δισκοῖσιν τερποντο καὶ αἰγανῆσιν ἱτέντες
ἐν τυχεῖ δαπεδῷ, τοῖσι περ παρὸς ἱυβριν ἱεχεσκον.
ἀντινοὸς δὲ καθῆστο καὶ ευρυμαχος θεοφειδῆς,
ἀρχοὶ μνήστηρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἐκστόχ' ἀρίστοι·
τοῖς δ' ἱυῖος φρονίοιο νοσημῶν ἐγγυθεν ἐλθων,

630

ἀντινοὸν μύθοισιν ἀνείρομενος προσεφεσπεν·
ἀντινό, ἡ ρα τι ἱδῖμεν ἐνὶ φρεσίν, ἡε καὶ οὐκί,
ἱοποτε τηλεμαχος νεετ' ἐκ πυλοφ ἀμαθοεντός ;
ναφα μοι οἰχετ' ἀγων· χρεῖω δ' ἐμε γίγνεται αὐτῆς,
ἡλιδ' ἐς ευρυχορον διαβημεναι, εὐθα μοι ἱπποὶ
δῶδεκα θηλυαί, ἱυπο δ' ἱημιοὶοι ταλαφργοὶ
ἀδμήητες· των κεν τιν' ἐλασσάμενος δαμασσαιμην.

635

ἴως ἐφάθ'· οἱ δ' ἀνα θυμὸν ἐθαμβεον· οὐ γὰρ ἐφάντο
ἐς πυλὸν οἰχεσθαὶ νηλεῖον, ἀλλὰ ποφ αἴτοο
ἀγρων, ἡ μῆλοισι παρσμεναι, ἡε συβῶτῃ.

640

τον δ' αὐτ' ἀντινοὸς προσεφῆ ἱεὺπειθεὸς ἱυῖος·
νῆμερτες μοι ἐνίσπε, ποτ' ὤχετο, καὶ τινες αὐτῷ
κοφροὶ ἱεποντ' ἰθακῆς ἐκσταιρετοί, ἡ ἱεφοὶ αἴτοο
θητες τε δμῶες τε ; δύναιτο κε καὶ το τελεσσαι ;
καὶ μοι τοτ' ἀγορεύσον ἱετητυμον, ἱοφρ' ἱεὺ φειδα,
ἡ σε βιτῇ ἀτεκόντος ἀπῆῤῥαι ναφα μελαιναν,
ἡε ἱεκων τοι ἐδῶκας, ἐπεὶ προσπτυχσάτο μύθοφ ;
τον δ' ἱυῖος φρονίοιο νοσημῶν ἀντίον ἡυῤῥδα·
αὐτός ἱεκων τοι ἐδῶκα· τι κεν ρεκταίη καὶ ἀλλες,

645

ἔπειτ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελέθηρατα θυμῷ,
 αὐτιδιστῇ; χαλεπὸν κεν αἰνῆσθαι δόσιμ' εἴη.
 κοῖροι δ', οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύοντι μεθ' ὑμῶν,
 οἱ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἄρχον ἐγὼ βαινὸντ' ἐνεῖσα
 μεντορά, ἡε θεόν, τῷ δ' αὖτ' ἅπαντ' ἐβόηκεν.
 ἀλλὰ το θαῖμαδ' αὖ· ἴδον ἐνθάδε μεντορά διόν
 χθιδσὺν ὑπῆϊον· τότε δ' ἐβῆ καὶ πυλαῖα.

650

4

655

ἴως ἀρα φῶνθ' ἄνδρες ἀπεβῆ πρὸς δῶματα πατρῶν,
 τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγασσάτο θυμῶς ἀγῆνορα,
 μνῆστηρες δ' ἱαμυδὶς καθίσαν, παῖδ' αὖτ' ἐβόησαν
 τοῖσιν δ' ἀντινοὺς μετ' ἐφ' ἐκείνου τοῖος·

660

663

665

ὦ ποποι! ἡ μέγα ἔργον ὑπερφιαλὸς ἐτελεσθή,
 τῆλεμαχῷ ἴσδος ἱγδ'· ἐφάμεν δὲ οἱ οὐ τελευσθῆαι.
 ἐκ τούτων δ' ἀνέκ' ἐκ' ἐφ' αἰὲς οἰχεται αἵτας,
 νῆα ἔρυσσάμενος, κρῖνας τ' ἀνα δῆμον ἀριστεύει.
 ἀρχσται καὶ προτέρῳ κακὸν εἶμεναι· ἀλλὰ οἱ αὖτ'
 δόσεις ὀλεσσεῖ βίην, πρὶν ἱγμῖν πῆμα φυτεῖσθαι.
 ἀλλ' ἀγε μοι δότε νῆα θεῖαν καὶ ἱεκοσ' ἱεταίρους,
 ἱοφρα μὲν ἀφ' ἀνιόντα λοχῆσθαι, ἡδὲ φυλακῆσθαι,
 ἐν πορθμῷ ἰθακῆς τε σάμαθ' ἐκ παλαιότητος·
 ἴως ἀν' ἐπισμυγερῶς κατ' ἱγμῶν εἴνεκα πατρῶν.

670

ἴως ἐφάβ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ἐπῆμεν, ἡδ' ἐκέλευον
 αἰτὶκ' ἐπειτ' ἀνσταντες ἐβαν δαμόν ἐς ἱεδοσσεῖας.
 οὐδ' ἀρα πηνελοπεία πολλὸν χρόνον ἦεν ἀπύθτος
 μυθῶν, ἵος μνῆστηρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδομεῖαν·
 κηρυκὲς γὰρ οἱ ἐφέσπε μεδών, ἵος ἐπευθετο βουλῆς,
 ἀφῆλς ἐκτος εἶν· οἱ δ' ἐνδοθὶ μῆτιν ὑφαίνον.

675

βῆ δ' ἱμὲν ἀγγελῶν διὰ δῶματα πηνελοπείῃ·
 τὸν δὲ κατ' οὐδοῖο βαντὰ προσῆλθε πηνελοπεία·

680

κηρυκὲς, τίπτει δὲ σε προέσαν μνῆστηρες ἀγαθοὶ;
 ἡ ἔσπεεν δ' ἀμῶνσιν ἱεδοσσεῖας ἀνιόντα
 ἔργων παῖδ' αὖτ' αἰετῶν, ἐφιστὶ δ' αὖτ' αἰετῶν
 μὴ μνῆστεύσαντες, μεθ' ἀλλοῖς οὐκ ἐπῆσαντες,
 ἱστῶν καὶ πυμῶν καὶ νῦν ἐνθάδε δειπνήσαντες!
 οἱ θαμ' ἀγαιρομένοισι βίβητον κατακείρετε πολλόν,
 κτήσιν τῆλεμαχοῖο δαίφρονος· οὐδὲ τι πατρῶν
 ἱμετέρων τὸ προσθεν ἀκοῖα, παῖδες ἐόντες,
 τοῖος ἱεδοσσεῖς ἐσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκέσιν,
 οὔτε τίνα ρεχσῶν ἐκασαίσαν, οὔτε τι ἔσπεον.

690

696

τὴν δ' αὖτε προσέειπε μεδών, πεπνυμένα γένοιτο
 αἱ γὰρ δὴ, βασιλεία, τοδὲ πλείστον κακὸν εἴη·
 ἀλλὰ πολὺ μείδον τε καὶ ἀργαλεωτέρων ἀλλὰ
 μνῆστηρες φραδδόνται, ἵο μὴ τελεσσεῖς προνέων·
 τῆλεμαχὸν μεμαφάντι κατακταμέν' ἱεκοσ' ἱεκοσ',
 ἱεκοσ' ἐβῆ μετὰ πατρῶν ἀκοῖα
 ἐς πύλον ἀγαθὸν, ἡδ' ἐς λακεδαίμονα διόν.

700

ὥς φάτο· τῆς δ' αἴτεο λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἦν δὲ μιν σφασσὴ τέπεων λαβὴ· τῷ δὲ τοι οὖσι
 δακρυόφιν πλησθῆν, θαλερῇ δὲ τοι στήθετι φῶν.
 705
 ὅππε δὲ δὴ μιν τέπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

κηρυκες, τίπτε δὲ μοι παῖς οἰχεται; οὐκ ἐτι μιν χρῆ
 παῖδων ᾧκυπορων ἐπιβαίνειμεν, ταῖθ' ἄλλος ἱππῆς
 ἀνδρῶσι γίγνεται, περᾶντι δὲ πολὺν ἐφ' ὕγρην.
 ἢ τίνα μὴδ' ὄνομ' αἴτοφ' ἐν ἀνθρώποισι λήπεται;
 710
 τὴν δ' ἤρκειβεν· ἐπεὶτα μέδων, πεπνύμενα φειδώς·

οὐκ οἶδ', εἰ τις μιν θεὸς ὀρορεν, ἥ καὶ αἴτεο
 θυῖμος ἐφορμήθη ἡμεν ἐς πύλον, ἱόφρα πυθῆται
 πατὴρς ἱερόφ' ἡ νοστήεν, ἢ ἱοντίνα ποτμον σφεισπεν.
 715
 ὥς ἀρα φῶνίσας ἀπεβῆ κατὰ δῶμ' ἱδυσεύος.

τὴν δ' ἀχὼς ἀμφεχούτῃ θυμφοθόρον, οὐδ' ἀρ' ἐτ' ἐτλή
 διφρῶ ἐφειδεσθῆναι, πολλῶν κατὰ τοῖκον εὐστῶν·
 ἀλλ' ἀρ' ἐπ' οὐδοῖς εἶδσε πολυκμήτοιο θαλαμοφῶ,
 οἰκτρ' ὀλοφυρμένη· περὶ δὲ δμῶαι μινυρίδων
 719
 τῆς· ἱαδινὸν γοαόντα μετῆνθεα πηνελοπεία·
 721

κλύτε, φίλαι, περὶ γὰρ μοι ὀλυνπτοὶ ἀλγέ· ἐδῶκαν
 ἐκ παντῶν, ἴσαι μοι ἱομεο τραφέν ἡδ' ἐγενοντο·
 ἦ πρὶν μὲν ποσσὶν ἐσθλὸν ἀπῶλεσα θυμολέοντα,
 παντοῖησ' ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν δαναοῖσιν,
 725
 ἐσθλὸν, τοῦ κλέος ευρυ καὶ ἑλλάδα καὶ μέσον ἀργός.

νῦν δ' αἶψα παῖδ' ἀγαπήτοιο ἀνῆρειπτοσαντο θυελλᾶι
 ἀκλῆς· ἐκ μεγάρων, οὐδ' ἱορμηθέντος ἀκοῖσαι
 στήθεσσι, οὐδ' ἱμεσας περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἱεκάστη
 ἐκ λέχεων μ' ἀνεγῆραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
 730
 ἱοποτ' ἐκεῖνος ἐβῆ κοίλῃν ἐπὶ νᾶφα μελαιναῖ.

εἰ γὰρ ἐγὼ ποδομένη ταῖτην ἱδὸν ἱορμαίνοντα,
 τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἐμῆνε, καὶ ἐσσυμένος περ ἱοδοῖο,
 ἢ κε με τεθνήσκουσαν ἐνὶ μεγάροισιν εἰλεῖπεν.
 735
 ἀλλὰ τις ὀτρηρὸς δόλιον καλεσεῖε γέροντα,

δμῶ' ἐμὸν, ἵον μοι ἐδῶκε πατήρ ἐτι δευρο κλοντῆ,
 καὶ μοι κηπον ἱεχεῖ πολυδένδρεον·—ἱόφρα ταχίστα
 λαβερτῇ ταδε πάντα παρτίδοσσομενος καταλεγῶ,
 εἰ δὴ ποῦ τίνα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἱυφῆναις,
 740
 ἐκσελθὼν λαφείσιν ὀδυρεται, τοὶ μεμαῖαντιν
 ἵον καὶ ἱδυσεύος φθίσαι γόνον ἀντίθεο.

τὴν δ' αἴτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς ἐρυκλεία·
 νυμφὰ φίλῃ, σὺ μὲν ἀρ' με κατακτάει κηλεῖ χαλκῷ,
 ἢ εἴα' ἐν μεγάρῳ· μύθον δὲ τοι οὐκ ἐπισκεῖσθαι·
 745
 οἶδ' ἐγὼ ταδε πάντ'· ἐπορεν δὲ τοι, ἱός· ἐκείλεσθαι,
 σῖτον καὶ μεθ' ἡδὺν· ἐμὸν δ' ἱελετο μέγαν ἱορπον,
 μὴ πρὶν σοὶ ἱερεσθῆν, πρὶν δῶδεκατὴν γὰρ γενέσθαι,
 ἢ σ' αἴτην ποδῆσαι, καὶ ἀφορμήθεντος ἀκείψαι·
 ὥς ἀν' μὴ κλαφόντ' ἀκατὰ χροὶ καλὸν ἱαπτήσῃ.

αλλ' ὑψδρῆναμένη, καθαρά χροὶ ἑσμαθ' ἐλόντσα, 750
 εἰς ὑπεροφί' ἀναβαντσα, συν ἀμφιπολοῖσι γυναικσιν, 4
 ευχε' ἀθηναίῃ, κοδρῇ διος αἰγίτοχοιο·

τῇ γὰρ κεν μιν εἴπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσει.
 μῆδε γέροντα κακῶ κεκακῶμενον· οὐ γὰρ οἶψα 755
 πανχὺ θεοὺς μακαρεσί γονῆν ἀρκείσιαδάδε

εἰχθεσθ'· ἀλλ' ἐτι ποῦ τις ἐπεσσεταί, ἵος κεν ἱεχτήν
 δῶματα θ' ὑπσπερεφεία καὶ ἀποπροθὶ πίονας ἀγροῖς.

ἵως φάτο· τῆς δ' ευνῆσε γούον, σχεθε δ' ὅσσε γούοιο.
 τῇ δ' ὑψδρῆναμένη, καθαρά χροὶ ἑσμαθ' ἐλόντσα, 760
 εἰς ὑπεροφί' ἀνεβαίνει συν ἀμφιπολοῖσι γυναικσιν·

ἐν δ' ἐθετ' ὀλφοχύτας κανεῶ, ἥρᾱτο δ' ἀθηνῇ·
 κλυθὶ μετ', αἰγίτοχοιο διος τέκος, ἀτρυτῶνῃ,
 εἰ ποτε τοὶ πολυμήτις ἐνὶ μεγάροισιν ἰδοῦσσεῖς
 ἡ βοῖος, ἡ ὀφίος κατὰ πίονα μηρί' ἐκῆεν, 765
 τῶν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι φίλον τυία σαῶσον·
 μνήστηρας δ' ἀπαλαλκε κακῶς ὑπερῆνορεόντας.

ἵως ἑσπόντοσ' ὀλολυγσε· θεὰ δὲ τοὶ ἐκλυφεν ἀγρῆς.
 μνήστηρες δ' ἰομαδῆσαν ἀνα μέγαρά σκιοῦντα·
 ἱῶδε δὲ τίς ἑσπεσκε νείων ὑπερῆνορεόντων·
 ἡ μάλα δὴ γάμον ἀμμι πολυμνήστη βασιλεία 770
 ἀρτυφεῖ· οὐδὲ τι φοῖδεν, τοῖοι φόνος τυίῃ τετυχταί.

ἵως ἀρα τίς ἑσπεσκε· τὰ δ' οὐκ εἶσαν, ἵως ἐτετυχτο.
 τοῖσιν δ' ἀντινοὸς ἀγορεύσατο καὶ μετεἑσπεν·
 δαιμόνιοι, μύθοος μὲν ὑπερφιαλοῖς ἀλεφεσθε
 πάντας ἱομῶς, μὴ πῶς τίς ἐπανγῆλητι καὶ εἰσῶ. 775
 ἀλλ' ἀγε, σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελευάμεν
 μύθον, ἵος δὴ πάντῃσιν ἐνὶ φρεσὶν εἶαδεν ἡμῖν.

ἵως ἑσπῶν, ἐκρίνατο φεικοσὶ φῶτας ἀριστοῖς·
 βᾶν δ' ἰμεναὶ ἐπὶ ναῖα θοῆν καὶ θῖνα θαλασσοῦς·
 ναῖα μὲν ἀρ' ἀνπρῶτον ἱαλὸς βενθοσδ' ἐφερυσσαν· 780
 ἐν δ' ἱστον τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία ναεὶ μελαινῇ·
 ἥρτυφναντο δ' ἐρετμα τροποῖσ' ἐν δερματινοῖσιν,
 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνα θ' ἱστία λεῖκ' ἐπετάσσαν.
 τευχέα δὲ σφιν ἐνεγκαν ὑπερβυφμοὶ θεράποντες·
 ἱοπσοφο δ' ἐν νοτιῶ τὴν γ' ἱορμίσαν· ἐν δ' ἐβᾶν αἱ τοὶ· 785
 ἐνθα δὲ δορπον τέλοντ', ἐμενον δ' ἐπὶ ἑσπερον ἐλθεεν.

τῇ δ' ὑπεροφί' ἀναβαντσα περιφρῶν πηνελοπεία
 καίτ' ἀρ' ἀσῖτος, ἀπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος,
 ἱορμαινοντσ', εἰ τοὶ θάνατον φυγοὶ τυῖος ἀμυφμων,
 ἡ τοῦ τυπο μνήστηρσιν ὑπερφιαλοῖσι δαμείῃ. 790
 ἵοσα δὲ μερμηρικέε λεῖων ἀνδρῶν ἐν οἰμῶ
 δδεδιδσανς, ἵοποτε μιν δολίον περὶ κυκλὸν ἀγωντίν·
 τῶσα μιν ἱορμαινοντσαν ἐπηλυθεν ἱηδύμος τυπτός·
 ἱευδε δ' ἀνακλινθέντοσ'· ἐλυθεν δὲ τοὶ ἱαπτσεία πάντα.
 ἐνθ' αἱτ' ἀλλ' ἐνοῆσε θεὰ γλαφκῶπις ἀθήνη· 795

ΐειδωλον ποιησε, δεμας δ' εφεϊκτο γυναικι,
 ἰφθίμῃ, κοφρῇ μεγαλητορος ἱκαριοφο·
 την ἰεῦμηλος οπιει, φερῆσ' ἐνι φοικια ναιων.
 πεμπει δε μιν προς δωμαθ' οδυσσεος θεῖοφο,
 800
 ει πως πηνελοπειαν οδυρρομενην, γοασονταν,
 παφσειε κλαθρομοφο, γοοφο τε δακρυφοεντος.
 ες θαλαμον δ' εισηλθε παρα κλειθδος ἱμαντα,
 στη δ' αρ' ὑπερ κεφαλης, και μιν προς μυθον εφεσπεν
 ἱευδεις, πηνελοπειαι, φιλον τετιθῆμενη ητορ;
 805
 ου μεν σ' ουδ' εφαντι θεοι ρεφα δσαφοντες
 κλαφεμεν, ουδ' ακαχησθαι· επει ρ' ετι νοστιμος εστιν
 σος παῖς· ου μεν γαρ τι θεοισ' αλιτημενος εστιν.
 την δ' ἡμειβετ' επεϊτα περιφρων πηνελοπειαι,
 ἱηδου μαλα κνωσσοντο· ἐν ονειρειῇσι πυλῆσιν
 810
 τιπτε, πασιγνητη, δευρ' ηλυθες; ουτι παρος γε
 παλε, επει μαλα πολλον αποπροθι δαῦματα ναιεις·
 και με κελειαι παφσασθαι οἶδσους, ηδ' οδυναφων·
 πολλεων, ἱαι μ' ερεθοντι κατα φρενα και κατα θυμον·
 ἱη πριν μεν ποσιν εσθλον ακωλεσα θυμολεγοντα,
 815
 παντοῖησ' ἀρετῇσι κεκασμενον ἐν δαναοισιν,
 εσθλον, τοο κλεος ευρυ καθ' ελλαδα και μεσον αργος.
 νῦν δ' ἀφ' παως αγαπητος εβη κοιλης ἐπι ναφος,
 νηπιος, ουτε πονων ἱεῦ ἱειδως, ουτ' αγοραφων.
 τοο δη εγω και μαλλον οδυρρομαι, ἡπερ εκεινοο·
 820
 τοο δ' αμφι τρομεω και δεδδια, μη τι παθητιν,
 η' τογε των ἐνι δημαῶ, ἱν' οιχεται, η' ἐνι ποντωῶ·
 δυσμενες γαρ πολλοι ἐπ' αἰτω μηχαναονται,
 ἱτεμενοι κτῆσαι, πριν πατριδα γαιαν ἱκεσθαι.
 την δ' απαμειβομενον προσεφη ἱειδωλον αμαφρον·
 825
 θαρσει, μηδε τι πανχυ μετα φρεσι δεδδιθι λιθην·
 τοιη γαρ τοι πομπος ἱαμ' ερχεται, ἱην τε και αλλοι
 ανερες ἡρῆσαντο παρῆσταμεναι, —δυναται γαρ,—
 παλλας αθηναη· σε δ' οδυρρομενην ελεαιρει·
 ἱη νῦν με προεῆκε τεφιν ταδε μυθθησασθαι.
 την δ' αἰτε προσεφεςπε περιφρων πηνελοπειαι·
 830
 ει μεν δη θεος εσσι, θεοφο και εκλυφες αυδης,
 ει δ' αγε μοι και κεινον οἶδσυφρον καταλεγσον,
 ει ποφ' ετι δσαφει, και τορῶ φαφος ἡελιοφο,
 η' ἡδη τεθνηκε, και ειν αἰδαφο δομοισιν.
 την δ' απαμειβομενον προσεφη ἱειδωλον αμαφρον·
 835
 ου μεν τοι κεινον γε διηνεκεως αγορεφσω,
 δσαφει τογ', η τεθνηκε· κακον δ' ανεμωλια βαδσειεν.
 ἱως φεσπον, σταθμοφο παρα κλειθῶ ελῖφασθη
 ες πνοφας ανεμων· ἱη δ' εκς ὑπνοφ' ανοροφσεν
 840
 κοφρῇ ἱκαριοφο· φιλον δε τοι ητορ ἱωνθη·
 842
 μῆστηρες δ' αναβαντες επεπλεον ἱυγγρα κελευθα,
 Ηομ. 2 U

τηλεμαχῷ φονον αἰτῶν ἐν φρεσὶν ἱερμαίνοντες. 4
 ἐστὶ δὲ τις νησος μεσση̃ ἱερῇ πετρῇεντες,
 μεσσηγυς ἰθακῆς τε παμοφο τε παπαλοεντοσῆς, 845
 ἀστερις, οὐ μεγάλη· ἡμιονες δ' ἐν νάφλοχοι αὐτῇ
 ἀμφιδυμοὶ· τῇ τὸν γ' ἐμμενον λοχαυόντες ἀχαῖον
 τοὶ δὲ θεοὶ θαλακονδὲ καθίδσανον· ἐν δ' ἀρὰ τοῖσι 8
 δσέφς τυπσιβρεμετῆς, τοφο τε κρῆτος ἐστὶ μεγαίσταν.
 τοῖσι δ' ἀθηναῖη λέγει κηδεα πολλὰ· τοδυσεῖος, 6
 μνηστειμνη· μέλε γὰρ τοὶ εἰων ἐν δῶμασι νυμφῆς·
 δσέφ πατερ, ἡδ' ἄλλοι μαμαρες θεοὶ αἰφεν εἰντες,
 μὴ τις ἐτι προφρων, ἀγαπὸς τε, καὶ ἡπιος ἐστω
 σκηπτοτοχος βασιλεῖς, μὴδὲ φρεσὶν αἰσιμα ἰεῖδως,
 ἀλλ' αἰφει χαλσπεος τ' εἰη, καὶ αἰσὺλα ρεδοῖ· 10
 ἴως οὐτὶς μεμνήται τοδυσεῖος θεῖοφο
 λαφρον, τοῖσ' ἐφανασσε, πατηρ δ' ἴως ἡπιος ἦεν.
 ἀλλ' το μὲν ἐν νησῷ κεῖται κρατερ' ἀλγεα πασχων,
 νυμφῆς ἐν μεγαροῖσι καλυπτοσος, ἡ μιν ἀνανκῇ
 ἱσχεῖ· το δ' οὐ δύναται ἡν πατρίδα γαῖαν ἱεῖσθαι· 15
 οὐ γὰρ τοὶ παρὰ νῆας ἐπ' ἡρῆται, καὶ ἱεταροί,
 τοὶ κεν μιν πεμποιεῖν ἐπ' εὐρυα νῆα θαλασσης.
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπῆτον ἀποκτῆναι μεμαδαντιν,
 ῥοικαδὲ νισσομενον· το δ' εἶβη μετὰ πατρός ἀποφην,
 ἐς πύλον ἀγάθειν, ἡδ' ἐς λακεδαίμονα διδῶν. 20
 τὴν δ' ἀπαμειβομενος προσεφθ νεφεληγερετα δσέφς·
 πεφνον ἐμον, ποῖον σε ἔσπος φυγεν ἱερκος ἀδαντων·
 οὐ γὰρ δὴ τοῖσιν μὲν ἐβουλεύσας νῆον εἶτῃ,
 ἴως ἡτοὶ κεινοῖς τοδυσεῖς ἀποτίσεται εἰδαν·
 τηλεμαχον δὲ συ πεμπτον ἐπισταμενος, δύνασαι γὰρ, — 25
 ἴως κε μαλ' ἀσκηθῆς ἡν πατρίδα γαῖαν ἱεῖσθαι,
 μνηστῆρες δ' ἐν νάφῃ καλινπτετες ἀπονεανται.
 ἡ ρα, καὶ ἱερμειαν, φίλον τυῖον, ἀντιον ἡῖδα·
 ἱερμεια, — σὺ γὰρ αἴτε τα τ' ἀλλὰ περ ἀνγελος ἐσσι, — 30
 νυμφῇ ἱεῦπλοκαμῷ ἔσπεεν ἡμερτεα βουλήν,
 νοστον τοδυσεῖος ταλασιφρονος, ἴως κε νηται,
 εἴτε θῆων πομπῇ, οὐτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' τοῦ ἐπὶ σχεδὸν πολυδασμοῖα πῆματα πασχων
 ἡματι ἱεῖκοστώ· σχεριτῇ ἐριβῶλαν ἱεῖκοιτο,
 φαιηκων ἐς γαῖαν, τοὶ ἀνχίθει γογμαντιν· 35
 τοὶ κεν μιν περὶ κενρι, θεον ἴως, τίμῃσονται,
 πεμπσοντι δ' ἐν νάφῃ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκον τε χρυσον τε ἱεῖδως, ἔσθῃται τε δοντες,
 πολλὰ, ἴσ' ἀνὸδῶτα τροφῆς ἐστίῃσθαῖ ὀδυσεῖς,
 εἰπερ ἀπῆμων ἦλθε, λαχῶν ἀπὸ λαίδος ἀσπῶν· 40
 ἴως γὰρ τοὶ μοῖρ' ἐσσι φίλορ τε ἱεῖδων, καὶ ἱεῖσθαι
 δεικον ἐς τυπσοροφον, καὶ ἱεῖρ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ἴως εἴπει· οὐδ' ἀπῆσθα δεικτορες ἀεγῶντοντῃ·

αἴτικ' ἐπειδ' ὑπὸ ποδῶν ἐδήσατο καλά πεδίλῃα, ανδροσία, χρυσεία· τὰ μιν φέρον ἡμιν ἐφ' οὔγρην, ἡδ' ἐπ' ἀπειρονα γαίαν, ἱαμὰ πνοῆς ἀνέμοιο. ἔλλετο δὲ βραβδόν, τῇ τ' ἀνδρῶν ὀπμάτα θελγει, ἰὼν ἐθέλῃ, τῆς δ' αἴτε καὶ ὑπνῶοντας εὐγυρεῖ. τὴν μετὰ χερσίν· ἱεχὼν πετὸ κρατὺς ἀργεῖφοντης· πίφεριν δ' ἐπιβάνς, ἐκς αἰθέρος ἐνέπτε πάντῳ· σσεῖσάτ' ἐπειτ' ἐπὶ κυψμα, λαρῶ ὀρνιχθὶ βεβοικῶς, ἵοστε κατὰ ὀδαινοῖς κολποῖς ἱάλλος ἀτρυγετοῖο ἱεχθῶας ἀγρῶσσαν πυκινὰ πτερὰ δευεται ἱαλμῇ. ἀλλ' ἵοτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικέτο τηλοθ' εὐντσαν, ἐνθ' ἐκ ποντοῖο βάνς ἱοβείδος ἡπειρονδε ἦεν· ἱοφρα μεγά σπέφος ἱκετο, τῷ ἐνὶ νυμφῇ παιὼν τεύκλοκαμος· τὴν δ' ἐνδοθ' ἐτετμεν εὐντσαν. πυρ μὲν ἐπ' ἐσχαροφιν μεγ' ἐκαέτο, τηλοσε δ' ὀδμῇ κιδροῖο θ' εὐκαέτοιο, θυφοῖο τ', ἀνα νῆσαν ὀδῶδεεν, δαφομενῶν· ἱη δ' ἐνδον αἰεῖδοντσα ἱοπὶ καλῇ, ἱστον ἐποιχομένη, χρυσεῖῃ κερκιδ' ὑφαίνεν. ἱυλῇ δὲ σπέφος ἀμφ' ἐπεφυκε τηλεθαιοντσα, κλήθρη τ', αἰγίρος τε, καὶ κευαῖδης κευκαρισσος. ἐνθα δὲ τ' ὀρνιχθὲς τανυσίπτεροι συνάδδοντο, σκῶπες θ', ἱερῆες τε, τανυγλασσοὶ τε κορώναι· ἱη δ' αἴττω τεταυῖστο περὶ σπέφος γλαφυροῖο ἱημερὶς ἱηβαφοντ', ἐτεθῆλει δὲ σταφυλῆσιν· κερῆναι δ' ἱεχσεῖς πῖσυρες ρεφον ἱυδατὶ λεφκῶ, πλήσιαι ἀλλήλων τετραπμεναι ἀλλυδὶς ἀλλῇ. ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἱιοῖ, ἡδὲ σελῖνοιο, θηλαῖον· ἐνθα κ' ἐπειτα καὶ ἀθάνατος περ ἐπελθὼν βαφῆσαιτο ἱιδῶν, καὶ περφθειη φρεσ' ἱεῖῃσιν. ἐνθα στὰς βαφετο διακτορὸς ἀργεῖφοντης· αἴταρ ἐπειδὴ πάντα ἱεῖῳ βαφῆσατο θυμῶ, αἴτικ' ἀρ' εἰς ευρὺ σπέφος ἡλυθεν· οὐδὲ μιν ἀντὴν ἡγνώησε ἱιδοντσα καλυπσω, δίφα θαψων. οὐδ' ἀρ' ἱοδυσεῖα μεγαλήτορα ἐνδον ἐτετμεν, ἀλλ' ἱογ' ἐπ' αἰκτὴς κλαῖε καθήμενος· ἐνθα παρὸς περ, δακρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἀλγσι θυμὸν ἐρεχθῶν, πόντον ἐπ' ἀτρυγετον δερκεσκετο, δακρυφα λειβῶν. ἱερμειαν δ' ἐρεεῖνε καλυπσω, δίφα θαψων, ἐν θρονῷ ἱιδρυσαντσα φαφεινῶ, σίφαλοντι· τεπτε μοι, ἱερμεία χρυσοφρακι, ἡληλουδας, αἰδοῖος τε φίλος τε; παρὸς γε μὲν οὐτὶ θαμῖδοσις. αὐδα, ἱο τι φρονεῖς· τελείσαι δὲ με θυμὸς ἀνωγεν. ἱως ἀρα φῶνσαντσα θεα παρῆθηκε τραπέδαν, ανδροσῆς πλησαντ'· ἐκεραυσε δὲ νεκτὰρ ἐρυθρῶν. αἴταρ ἱο πῖνε καὶ ἡσθε διακτορὸς ἀργεῖφοντης. αἴταρ ἐπεὶ δειπνησε, καὶ ἡραρε θυμὸν ἐδῶδῃ.	45 50 53 55 60 65 66 68 70 75 78 81 85 89 92 95
---	--

και τότε δη μιν Γερεσσιν αμειβομενος προσεφασκεν
 ειρωτᾶς μ' ελθοντα, θεα, θεον; αἴταρ εγω τει
 νημερτεως τον μυθον ενιστησω· κελσαι γάρ
 δσεῖς εμε γ' ἤνωγεν δευρ' ελθμεν ουκ εβελοντα·
 τις δ' αν Γεκων τοσονδε διαδραμοι Ιαλμυρον Ιυδαωρ,
 ασπετον; ουδε τις ανχι βροτων πολις, Ιοιτε θεοισιν
 Ιερα τε ρεδσονται, και εκσαιτοῖς Ιεκατονβας.
 αλλα μαλ' ου πως εστι διος νοον αιγιτοχοφο
 ουτε παρεκς ελθειν αλλον θεον, ουδ' αλιωσαι.
 φητι τοι ανδρα παρεναι οιδσυφρωτατον αλλων
 τον νυν σ' ἤνωγεν αποπεμπεμεν Ιο τι ταχιστα·
 ου γαρ Ιοι τηδ' αιστα φιλων απο νοσφιν ολσθαι,
 αλλ' ετι Ιοι μοιρ' εστι φιλοῖς τε Ιιδεεν, και Ιικεσθαι
 Ιοικον ες Ιυπσοροφον, και Ιετην ες πατριδα γαιαν.
 Ιως φατο· ριγησεν δε καλυπσω, Ιιφα θαψων,
 και μιν φώνησαντσα Γερεα πτεροεντα προσῆλυδα·
 σχετλιοι εστε, θεοι, δσηλημονες εκστοχον αλλων,
 Ιοιτε θαισ' αγαεσθε παρ' ανδρεσιν ευναδσεσθαι
 ανφαδιην, ἦν τις τε φιλον ποιησειθ' ακοιτην.
 τον μεν εγων εσαωσα περι τροπιος βεβαυτα
 οιον· επει Ιοι ναφα θαην αργῆτι κεραυνῷ
 δσεῖς ελασανς εκεασσε μεσῶ ενι Ιοινοπι ποντῶ.
 εθδ' αλλοι μεν παντες απεφθιθεν εσθλοι Ιεταιροι,
 τον δ' αρα δευρ' ανεμος τε φερων και κυμ' επελασσαν.
 τον μεν εγω φιλεον τε και ετρεφον, ηδε τ' εφᾶσκον
 θησεμιν αθανατον και αγηραον Ιηματα παντα.
 αλλ' επει ου πως εστι διος νοον αιγιτοχοφο
 ουτε παρεκς ελθειν αλλον θεον, ουδ' αλιωσαι·
 Γερρετω, ει μιν κεινος εποτρεφνει και αναγει
 πωτον επ' ατρυγετον· πεμπσω δε μιν ου πῇ εγωγε·
 ου γαρ μοι παρα ναῖες επῆρετμοι, και Ιεταιροι,
 Ιοι κεν μιν πεμποιεν επ' ευρυα νωτα θαλασσης.
 αἴταρ Ιοι προφρων Ιυποθησομαι, ουδ' επικεῖθσαι,
 Ιως κε μαλ' ασκηθης Ιην πατριδα γαιαν Ιικηται.
 την δ' αἴτε προσεφαστε διακτορος αργεῖφοντης·
 Ιοτῶ νυν αποπεμπε, διος δ' εποπιδσεο μωνιν,
 μη πως τοι μετοπισθε νοτεσσαμενος χαλεπῆνῃ.
 Ιως αρα φώνησανς απεβη κρατυς αργεῖφοντης,
 Ιη δ' εφ' οδυσσεα μεγαλητορα ποτνια νυμφη
 ηῖ, επειδη δσηνος επεκλυφεν ανγελιαφων.
 τον δ' αρ' επ' ακτης Ιευρε καθημενον· ουδε ποτ' ασσε
 δακρυοφιν τερσαντο· κατειβετο δε γλυκευς αιφω
 νωστον οδυφρομενῷ, επει ουκ ετ' εφωδανε νυμφη·
 αλλ' ητοι νυκτας μεν Ιιαφσκεν και αναγκῇ
 εν σπεφει γλαφυρωσι παρ' ουκ εβελων εβελοντεῖ;
 Ιηματα δ' εν πετρησι και ηῖονσι καθιδσων,

B

100

105

112

115

120

130

135

140

145

150

155

156

- παντον ἐπ' ἀπρηγαστα δερκοσπαστα, δακρυβυα λειβων. 159
 αυχαλο δ' ἱσταμενη προσεφώνεε διφα θεαων·
 κακμορε, μη μοι στ' ευθαδ' οδυρεο, μηδε τοι αιφων 160
 φθινετω· ηδη γαρ σε μαλα προφρασσ' αποπεμπσω.
 αλλ' αγε, δορφατα μακρα ταμων, αρμοδσο χαλκω
 ευρυαν σχεδιη· αταρ ἱκρια πηγσαι· επ' αττη
 τυκσοφο, ἴως σε φερητιν επ' ἡεροφειδα ποντον.
 ατταρ εγω σῖτον και τυδωρ και φοινον ερυθρον 165
 ενθησω μενοφεικε', ἱα κεν τοι λειμων ερυκοι·
 Γεσματα τ' αμφίφισω· πεμπσω δε τοι ουρον οπισθεν,
 ἴως κε μαλ' ασκηθης σην πατριδα γαιαν ἱκηαι,
 αι κε θεοι γ' εθελωντι, τοι ουρανον ευρυν ἱεχοντιν,
 τοι μεφο φερτεροι εντι νοησαι τε κρῖναι τε. 170
 ἴως φατο· εἰγησεν δε πολυτλανς διφος ἰδυσσεφς,
 και μιν φώνησας Γερεα πτεροεντα προσῆυδα·
 αλλο τι δη συ, θεα, τοδε μηδεαι, ουδε τι πομπην;
 ἱη με κελαι σχεδιῇ περαιεν μεγα λαιτμα θαλασσης,
 δδεινον τ' αργαλων τε· το δ' ουδ' επι ναφες Γεισφαι 175
 ᾤκυποροι περαοντιν, αγαλλομεναι διος ουριῶ.
 ουδ' αν εγωγ', αττωγτι σθεν, σχεδιης επιβαιην,
 ει μη μοι τλῆιης γε, θεα, μεγαν ἱορκον ομοσσαι,
 μη τι μοι αττω πημα κακον βουλεψμεν αλλο.
 ἴως φατο· μειδῆσεν δε καλυπσω, διφα θεαων, 180
 χειρι τε μιν κατερεκσε, Γεπος τ' εφαιτ', εκ τ' ονομαδεν·
 η δη αλιτρος γ' εσσι, και ουκ αποφῶλια Γειδωσ·
 τοιον δη τον μυθον επεφρασθης αγορεφται.
 Γιδστω νυν τοδε γαια· και ουρανος ευρυς τυπερθεν,
 και το κατειβομενον στυγος τυδωρ, ἴωστε μεγαιστος 185
 ἱορκος, δδεινοτατος τε, πελει μακαρεσι θεοισιν,
 μη τι τοι αττω πημα κακον βουλεψμεν αλλο. 187
 ἴως αρα φώνησαντο· ἱγησάτο διφα θεαων
 καρπαλιμως· ἱο δ' επεिता μεθ' ἱχνι' εβαινε θεοφο· 192
 ἱικσαν δε σπεφος γλαφυρον θεος ἡδε και ανηρ·
 και ρ' ἱο μιν ενθα καθιδσεν επι θρανοφ', ενθεν ανεστη 195
 ἱερμειας· νυμφη δ' ετιβσε παρα παντσαν εδῶδην,
 εσθεεν και πιφνεεν, τοια βροτοι ανδρες εδοντιν.
 αττη δ' αντιον ἱιδσεν ἱδυσσεφος θεῖοφο,
 τη δε παρ' ανθρεσσην δμῶαι και νεκταρ εθῆκαν.
 τοι δ' επ' ονειαδ' ετομια προκειμενα χειρας ιαλλον. 200
 ατταρ επει ταρησαν εδηγτος ἡδε ποτητος,
 τοισ' αρα μυθων ἦρχε καλυπσω, διφα θεαων·
 διφογενες λαφερταδην, πολυμηχαν' ἱδυσσεφ,
 ἱοττω δη φοικονδε φιλην ες πατριδα γαιαν
 αττικα νυν εθελεις ἱμεναι· συ δε χαιρε και ενπης· 205
 ει μιν Γειδεις εῆσι φρεσιν, ἴωστω τοι αισα
 σπηδε' αναπλῆσαι, πριν πατριδα γαιαν ἱκασθαι,

σπῆαδε κ' αἶθε μεσση γυνεῖ μοι τοῖς δῶρα φελασσοῖς, B
 θάνατος τ' εἴης· ἱμειρομένους περ ἰδεσθαι
 σην ἱαλοχόν, νῆς αἶψαν εἰλδῆαι ἱήματα πάντα. 210
 οὐ μὲν θῆν κείνης γε χερσὶν εὐχομαι εἶναι
 οὐ δέμας, οὐδὲ φυτῆσ'· εὔπει οὐ πῶς οὐδὲ φοίσειεν
 θνήτας θανάτῃσι δέμας· καὶ φείδος εἰδσσειν.
 τὴν δ' ἀπαμειβομένους προσεφθ' πολυμήτις Ἰδυσσεύς·
 ποτνία θεά, μὴ μοι τοῖς χάσσο· φοῖδα καὶ αὐτός 215
 πάντα μαλ', ἴσμεν κα σέφο περιφρῶν πηνελόπεια
 φείδος ακιδνότερη, μεγαλὸς τ', εἰς αὐτὰ ἰδεσθαι
 ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήραος.
 ἀλλὰ καὶ ἴως εὐέλθω καὶ εἰλδομαι ἱήματα πάντα 220
 φοῖκαδε τ' ἐλθεμεναι, καὶ νοστήμιον ἱήμαρ ἰδεσθαι.
 εἰ δ' αἶ τις ἐραυῆτι θεῶν ἐνὶ φοῖνοπι ποντῶ,
 τλήσομαι, ἐν στήθεσσι νύχθων ταλαπενθεῖα θυμῶν
 ἦδη γὰρ μάλα πολλὰ πάθων, καὶ πολλὰ ἔμογησα
 κυψμασί καὶ πόλεμῳ· μετὰ καὶ τοῖς τοῖσι γενέσθω. 225
 ἴως ἐφάτ'· ἥελιος δ' αἶρ' εὐϋ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
 ἐλθόντες δ' ἀρα τῶγε μυχρὴ σπέφους γλαφυροῖς,
 τερπεσθὴν φιλοσῆτι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 ἦμος δ' ἥριγενεὶ ἔφαιη Ἡροδουάντολος ἦώς,
 αἶτι' οὐ μὲν χλαῖναν τε χιτῶνα τ' ἐφένοντο Ὀδυσσεύς· 230
 αἶψα δ' ἀργυφῶν φαῖρος μοῖ· ἐφένοντο νυμφῆ,
 λεπτόν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ δῶωνην βάλετ' ἰκσὺι
 καλὴν, χρυσαῖν· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλυπτρὴν
 καὶ τοῖς Ὀδυσσεὶ μεγαλήτορ' ἐμνηδετο πομπήν.
 δῶκε μὲν τοῖς πελεκυν μάγαν, ἀρμένον ἐν παλαμῆσιν,
 χαλκίον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αἶψα ἐν αἶψῳ 235
 στειλαῖον περικαλλές, ἐλαϊῖνον, ἱεὺ ἐναρτήρης·
 δῶκε δ' ἐπεῖτα κεκάρνον ἱεῦχούφην· ἦρχε δ' Ἰδοφό
 νησοῖ ἐπ' ἐσχατίας, τοῖς δὲ δένδρεα μακρὰ ἐπέφυκεν,
 κληθρὴ τ', αἰγείρος τ', ἐλατὴ τ' ἦν οὐρανομήκης,
 αὐτὰ παλαι, περικηλα, τὰ τοῖς πλοίοισιν ἐλαφρώς. 240
 αἶψα ἐπεὶ δὲ δεικὸς τοῖς δένδρεα μακρὰ ἐπέφυκεν,
 ἢ μὲν ἐβῆ πρὸς δῶμα καλυπσῶ, δῖα θεάων·
 αἶψα το ταμνετο δορκα· θάψας δὲ τοῖς ἦντο· φέρων
 φεικοσι δ' ἐκβάλε πάντα, πελεκησεν δ' ἀρα χαλκῶ,
 χρεσσε δ' ἐπιστάμενως, καὶ ἐπὶ σταθμῇν ἰβύδην. 245
 τοφρὰ δ' ἐνευκε τέρετρα καλυπσῶ, δῖα θεάων·
 τετρήνην δ' ἀρα πάντα, καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισιν.
 ἴσον τις τ' ἐδάφους νάφος τεχνῶσεται ἀνῆρ 247
 φορτίδος ευρυτής, ἱεῦ φείδος τεχτρονυαῖαν, 249
 τοσόν ἐπ' ευρυῖαν σχεδὴν ποιήσας· Ὀδυσσεύς.
 ἱμῖα δὲ στήσανς, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσιν,
 ποιεῖ· ἀταρ μακρῆσιν ἐπὶ ἡνσιδεσι τελέετα
 ἐν δ' ἱστον ποιεῖ, καὶ ἐφίμειον ἀρμῶν αἶψα·

- προς δ' ἀρά, πηδάλῳ πωήσατο, ἰαφρ' ἰαυνοί
φρακσε δὲ μιν ῥίπῃσι διανκτερές οἰανὴν ἦσιν,
κυψματος ἑλγάρ εἰμέν· πολλὴν δ' ἐπεχέειναι ἰυλῆν.
τοφρα δὲ φαίρε' ἐνέκκε καλυπσά, διὰ θασάν,
ἱστία ποιήσασθαι· ἰο δ' ἰαυ τεχνησατο καὶ τὰ
ἐν δ' ἱυπερας τε, καλας τε, ποδας τ' ἐνεδήσεν ἐν αἰτῇ.
παχλοισιν δ' ἀρα τὴν γὰ κατεφέρυ' εἰς ἱάλα διάν.
τετρατον ἱημάρ εἶν, καὶ τῷ τετελεστο ἱαπαντα.
τῷ δ' ἀρα πεμπτῷ ἐπαπ' ἀπο νήσοιο διὰ καλυπσά,
ἑσματα τ' ἀμφίεσσάτωσα θυαυδεα, καὶ λοφισάτωσα.
ἐν δὲ τοι ασκον, εἴηκε θεα μελανος τοῖνοιο
τον ἱετερων, ἱετερων δ' ἱυδατος, μάγαν· ἐν δὲ καὶ ἦμα
καρυκῶ· ἐν δὲ ἰοι οἱ οἱ ἐτίθει μενοειμεα πολλὰ·
συρον δὲ προσῆκεν ἀπημακα πε-χλιαρον τε.
γῆθοσυνος δ' ἀρῶ πέτασ' ἱστία διὰς ἱοδυσεας·
αἴταρ ἰο πηδαλιῷ ἱοφνέτο τεχνῆεντας,
ἱημενος· οὐδὲ τοι ἱυπνος ἐπὶ βλεφαροισιν ἐπιπτεν,
πλεφιαδάς τ' ἐσῆρῶντι, καὶ οἱ οἱ δυφοντα βοφῶντι,
ἀρκτον β', ἣν καὶ ἱαμαγσαν ἐπικλῆσιν καλεοντιν,
ἱητ' αἴτοιο στρεφεταί, καὶ τ' ἀαριφῶνα δοκεῖ·
οἱ δ' ἀμορος ἐστὶ λοφιστων ἀκεανοιο.
τὴν γὰρ δὴ μιν ἀκαγε καλυπσά, διὰ θασάν,
ποντοπορεῖμεναι ἐπ' ἀριστερα χεῖρος ἱεχοντα.
ἱεπτα δὲ καὶ δεκα μὲν πλεφεν ἱηματα ποντοπορεῖων,
τοκτω καὶ δεκατῇ δ' ἐφανη ορεα σκικοντα
γαιης φαιηκῶν, ἱοδὲ τ' ἀνχιστον πελεν αἰτῷ.
ἑιδσατο δ', ἱωστε ἑρῖνον ἐν ἡραφειδῇ ποντῷ.
τον δ' ἐκς αἰθιοπων ἀμικαν πρεφω ἐνοσιχθῶν
τηλοθεν ἐκ σολυμων ορεων ἑιδ'· ἐφείδατο γὰρ ἰοι
ποντον ἐπιπλεῖων· ἰο δ' ἐχῶσατο κεαροθὶ μαλλον·
κινησανς δὲ καρῇ πρὸς εἶον μύθησατο θυμῶν·
ὦ ποποί! ἡ μάλα δὴ μεταβουλεύσαν θεοὶ ἀλλως
ἀμφὶ ἱοδυσεας, ἐμεῖς μετ' αἰθιοπεσσιν ἐοντες·
καὶ δὴ φαιηκῶν γαιης σχεδον, ἐνθα ἰοι αἰσα
ἀκφυγεεν μεγα περαφ οἶδνος, ἱη μιν ἱικανῇ·
ἀλλ' ἐτι μὲν μιν φημι ἱαδῆν εἰλαεν κακοτητες.
ἱας ἑσπων, γαιηκῶν νεφελαις, ἐταρακσε δὲ ποντον,
χερσὶ τριαῖναν ἱελαν· παντας δ' οροβύκεν ἀελλας
παντοίων ἀνεμων· γαιην δὲ κέφας ἀκαλυπτεν
γαιαν ἱομοο καὶ πᾶντων ορεῶν δ' ἀρῶνθεν νηες.
γαιην δ' εὐρος τε ποτα τ' ἀπασε, δσεφυρος τε δυσατεας,
καὶ βορεης αἰθρηγενετας, μάγα κυψμα κυλινδον.
καὶ τοῦ οδυσεας λαπα γυλάτε καὶ φιλαν ἡτορ·
ἐχθησανς δ' ἀρα ἱασπε· πρὸς τὴν μεγαλοπορὶ θυμῶν·
ὦ μοι ἐγὼ δδεῖλας! πε-κυ μοι ρυρεῖται γαιηται·
δδεῖλας, μὴ δὴ πᾶντα θεοὶ ἐμμερῆ ἀελλας.

255

Ε

260

265

270

275

280

285

290

295

300

ἦ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, τῶν τε περὶ κρητὰ κρητὶς ἐκτίει
 ἀλγέ' ἀναπλήσσει· τάδε δὴ νῦν, ταῦτα σέθεναι· ἰδοὺ ποτ' ἔτι
 ἱερῶσιν νεφέῃσι παρίστανει οὐρανὸν ἑσπέρῃ
 ὄσῃς, ἐταράσσει δὲ πόντον· ἐπὶ πτερύγεσσιν ὁ ἀέρας ἔσται
 πάντοισιν ἀνέμων· οὐκ μοι πάρος αἴψα δολέειν
 τρις μακάρες δαίμονες καὶ τετράκις, ἵα τὸς ἀλυσσάμενους
 ἵως δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θάνατον καὶ ποταμὸν ἑλκεῖν· ἔπειτα
 ἱερᾶτι τῷ· ἵατε μοι πλείεσσι χαλκίκερσιν ὄφρα
 τροίεσ' ἐπεριτῶσιν περὶ κρητέσσιν ἄνθρωποι·
 τῷ κ' ἐλαχὼν πτέρων, καὶ μὴ κλέρεσσιν ἀχέων· ἵασι κἀκεῖ
 νῦν δὲ με λευγαλέῃ θανάτῳ ἐμμάσσει τάλανον·
 ἵως ἀρα μὲν ἱστῶντ' ἄλυσαν, μέγα κόρυμα κατὰ πτερὰ ποιεῖ
 ῥέων ἐπεσπόμενον, περὶ δὲ σχεδὸν ἐβόηκεν·
 τῆλε δ' ἀπο σχεδὸν αἴγες, πρὸς· πηδάλιον δὲ
 ἐκ χειρὸν προήγαγε· μέσση δέ τοι ἕστην, εὐκταμένη
 δδεῖν μισογομένη ἀνέμων ἐλθόντα θύελλα·
 τηλοφὸ δὲ σπείρον καὶ ἐπικρύον ἐκπᾶσεν ἄνθρωπον·
 οὐδ' ἀρ' ὑπεβρύχ' ἔθηκε πόντον, χρόνον· οὐδ' ἐπὶ πτερῶσιν
 αἴψα μάλ' ἀνταράξεν, μέγα δ' ἔκτορ' αἵματος ἵερῆς·
 ἱεσμάτα γὰρ ῥ' ἐβαρύνει, τὰ τοι πορὶ δίῃ καλῶκεν·
 ὅπως δὲ δὴ ῥ' ἀνεῖδ', σπέρματος δ' ἐκπεπυμένον ἱαλμῶν
 πικρῆν, ἥ τοι πολλὰ ἀπὸ καῖτος πελαγίσσει·
 οὐδ' ἵα σκεδὴς ἐκλήρητο, τειρομένης περὶ
 ἀλλὰ μεθορῆντος, ἐν κήμασιν ἐλαβετ' αἴτης·
 ἐν μεσσῇ δὲ καθύλασε, τέλος θανάτοφ' ἀλατύνει·
 τὴν δ' ἐφορεῖ μέγα κήμα κατὰ ῥέον ἑνὸς καὶ ἑνός·
 ἵως δ' ἵος ὀφρῶντος ῥορῆς, φρεσὶν ἀκαλῆς
 ἐμπέδιον, πυκνὸν δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἵχνηται·
 ἵως τὴν ἀν πελαγὸς ἀνέμῳ φέρον ἑνὸς καὶ ἑνός
 ἀλλοτε μὲν τὰ ποτὶς ῥορῇ πρὸ βλάστη φερεσθῆναι
 ἀλλοτε δ' αἶτ' εὐρὸς ῥορῆσιν ἱεσμάσσει ῥέοντα
 τὸν δ' εἶδεν καλὸν, θυγατὸρ, καλὴν εὐρὸς ἐν ῥέοντι
 ῥέοντα, ἥ τοι μὲν ἦν βροτὸς ἀνθρώπων·
 νῦν δ' ἱαλὸς ἐν πελάγεσσι θέναι, ἐκ κήμασιν ἵεσσαι
 ἥ ῥ' ἱοῦσσι ἐλεήσει ἀλῶμενον, ἀλγέ' ἐλθόντα
 ἐμνήθη δὲ βικυία ποτ' ἀνέδυε κατὰ λήματα
 ἵωδε δ' ἐπὶ σχεδὸν πάλιν ἵωδε, ἑλκετο καὶ κήμα
 κακμορῶ, τίπτε τοι ἵωδε ποταμὸν ἀνέχοντα
 ὠδυσσάτ' ἐκπαλάμῃ, ἵα τοι κακὰ πολλά φερεσθῆναι
 οὐ μὲν δὴ σε κατὰφθίσαι, μάλα περ μνησθῆναι
 ἀλλὰ μάλ' ἥρ' ἔρχεται δοκεῖς, δέ μοι ἀνταρῆσαι
 ἱεσμάτα τάδε ἀπὸ νῦν, σχεδὸν ἀνέμῳ φερεσθῆναι
 κατὰ λῆ· ἀπὸρ χεῖρεσι νῆσσαν ἐκμάσσει νῆσσαν
 γαῖης φαινησάν, ἵα τοι μὲν ἵασι ἀλυσσάμενους
 τῇ δὲ τῶν καλῶν ἵωδε σπέρματος ἵασι
 ἀνθρώπου· οὐδὲν τοι πάρεστι δέος, μὴ ἀπὸ πόντου
 ποτ'

αἴταρ ἐπὶν χέρον' ἔφατ' ὅτις ἠπέραθε,
αὖτε, ἀπολοῖσάμενος βάλεται εἰς φοινίπα πόντον,
πολλοὶν ἀπ' ἠπείροφ', ὅστις δ' ἀπο νόσφι τρέπεσθαι.

350

ἵως ἀρα φάινεσθ' ἅπαντα θεὰ κρήδεμνον ἐδῶκεν
αἴτη δ' ἀπὸς εἰς πόντον ἐδιδότατο κύμαίνοντα,
κίχθη ἱερίσσοι μάλα δὲ τὴν κύμα' ἐκάλυπτεν.
αὖταρ το μάρρηκεσσι κελυτλάος διφὸς ἰδυσοῖς,
σχέδονας δ' ἀρ' ἐφύετο πρὸς τὸν μεγαλήτορα θυμῶν

355

ὦ μοι ἔγω! μή τις μοι τυφαιήτιν δόλον ἄλλον
ἀθανάτων, τότε με σχέδης ἀπεβῆναι ἀνέχον.
ἀλλὰ μάλ' ἐν πῶ' πεδύσσοι' ἐπεὶ ἱεκάς ἐφθαλμοῖσιν
γλαυκὸν ἔγω ἰδομένη, τοῖσι μοι φάτο Φεργσίμων εἰναί.
ἀλλὰ μάλ' ἱδὲ ἔρπω, δαίμων δὲ μοι εἶναι ἀριστεῖον
ἱδὲ' ἐν μὲν κεν δορυάτ' ἐν ἀριμονίῃσιν ἀθήρη,
τοφρ' αἴτω μάλα καὶ ἄλγιστοί μοι πάσχων
αἴταρ ἐπὶν δὴ μοι σχέδον διὰ κύμα' ἰναιέσθι,
νηχέσσοι' ἐπεὶ οὐ μὲν τί παρὰ προνοήσεται ἀμείνων.

360

ἱεφὸς το ταφθ' ὀρέσσαντ' ἄντα φρένα καὶ κατὰ θυμός,
ἔρπει δ' ἐπὶ μέγ' αὖ κύμα' ἰναιέσθων ἐνδοιχθῶν,
δαίμων τ', ἀργαλέον τε, κατήρεφες ἤλασε δ' αἴτον.
ἵως δ' ἀνεμὸς δόρυάτ' ἦσαν θημάδα τιναιέσθι
καρφαλεῶν, τὰ μὲν ἀρ' τε διδοκέδαο' ἀλλυθὶς ἀλλῇ
ἵως τῆς δορυάτα μακρὰ διδοκέδαο' αἴταρ ἰδυσοῖς
ἀμφ' ἰναι δορυάτ' ἐβαινε, κελύθ' ὡς ἱπποδ' ἐλαύνων
ἱεσμάτα δ' ἐπαιέσθων, τὰ ἰοι πορὲ διὰ καλύπτοσσι.

365

αἴτεια δὲ κρήδεμνον ἔκτο στερρόφ' ἐταύσσειν
αἴτος δὲ πρήγης ταχὶ κατ' ἔσσε', χεῖρε πετασσάσας,
νηχέμεναι μεμαδίως· εἶδε δὲ κρήσιν ἐνδοιχθῶν,
κινήσαντας δὲ καρῇ πρὸς ἔβον μύθησάτο θυμῶν

370

ἱετῶ νῦν πικρὰ πολλὰ πάθων ἀλυσσάμενα πόντον,
εἰς το κεν ἀνθρώποισι διατρέφεισι μάγισσας
ἀλλ' οὐδ' ἵως σε ἱετολπα οὐσοσέσθαι κακοτήτος.

ἵως ἀρα φάινεσθ' ἅπαντα θεὰ κρήδεμνον ἐδῶκεν
αἴτη δ' ἀπὸς εἰς πόντον ἐδιδότατο κύμαίνοντα,

375

αἴταρ ἀθηναίη, κοῖρη δ' ἴος, ἀλλ' ἐνόησεν
ἦτοι τῶν ἀλλῶν ἀνεμῶν κατέδρασε κελυτλάος,
ᾤρσει δ' ἐπὶ κρήσιν ἐνδοιχθῶν, πρὸ δὲ κύματ' ἐφάνησεν
ἱεφὸς φαινεῖσι φιλήρετροισι μάγισσας
δαίμονας ἰδυσοῖς, θανάτων καὶ κήρας ἀλλοκισσῶν.
ἐνθα δύο νυκτας, δύο δ' ἡμέρας, κοῖματι πηγάθ'
πλάσσειτο· πολλὰ δὲ τοι κρήσιν προτίθουσαι ὀλεθρῶν.
ἀλλ' ἵτοι δὴ τρίτον ἡμαρ ἱεπλόκαμος τέλει ἦως,
καὶ τοτ' ἐπεὶ ἀνέμιος μὲν ἐπαύσατο, ἦδε γαλήνη
ἐπλετο νημεῖη· το δ' ἀρὰ σχέδον εἶδε γλαυκὸν
ἱεσσοῖ μάλα πρὸς ἔβον, μέγ' αὖτε τοῖσι κύματος ἱεφῶν.
ἵως δ' ἵτοι ἐν ἀσπίδιος διφῶντος πλάσσει φαινή

380

αὐτῆς ἡδὲ γυνὴ· πολλὰ ἄλγεα δυσμενέων,
 χαρματα δ' ἐνυμενέῃσι· μαλίστα δὲ τ' ἀλοφόν αἰτοί. 185
 τὸν δ' αὖ νάσικαα λειπώλωνος ἀντίον ἤϊυδα·
 χροῖν, ἐπεὶ οὐτε κακῶς, οὐτ' ἀφροὶ φάτι βεβήκαες,
 δσεῖς δ' αὐτὸς σεμὶ οὐβὸν ὀλυμπίος ἀνδραποισίην,
 ἐσθλοῖς, ἡδὲ κακοῖσιν, ἰσπῶς ἐβελήτιν, ἱεκάστῳ· 190
 καὶ ποῖο σοι ταγ' ἐδῶκε, σε δὲ χρῆ τέτλαμεν ἐντῆς.
 νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε παλιν καὶ γαίαν ἱεκάσεις,
 αὐτ' ὦν ἱεσθῆτος δεήσῃσαι, οὐτὲ τοο ἀλλοοί. 192
 ῥαστυ δὲ τοι δεικῶν, ῥερεῶ δὲ τοι ὄνομα λαφῶν.
 φαιήκεις μὲν τῆνδε πόλιν καὶ γαίαν ἱεχόντιν· 194
 ἡμὶ δ' ἐγὼ θυγατὴρ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο,
 τοο δ' ἐκ φαιήκων ταχεται κάρτεος τε, βῆθ' τε. 195
 ἦ ρα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἱεῦπλοκαμοῖσ' ἐκείλεισθαι·
 στήθε μοι, ἀμφιπόλοι· πῶς εὖ φεύγῃτε, φάτι ἱδοῦσθαι;
 ἡ μὴ ποο τίνα δυσμενέων φανθ' ἐομεναι ἀνδρῶν;
 οὐκ ἐστ' ὁττος ἀτῆρ διερὸς βρότος, οὐδὲ γενήται,
 ἴος κεν φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαίαν ἱεκήται,
 διαφύοτητα φερῶν· μαλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 βαικομεν δ' ἀπαινευθε, πολυκλυστῶ ἐνὶ ποσσὶν,
 ἐσχάτοι, οὐδὲ τίς ἀμμι βρότῶν ἐπιρίσγεται ἄλλος. 200
 ἀλλ' ἰοδὲ τίς δυστήνης ἀπώμενος ἐσθὰδ' ἱεκάσει,
 τὸν νῦν χρεὶ κομῆσαι· πρὸς γὰρ θεὸς ἐντὶν ἱαπάντες
 χροῖνοι τε, πτωχοὶ τε· δόσις δ' ὕλη γέ, φίλη γέ.
 ἀλλὰ δοτ', ἀμφιπόλοι, χροῖναι βρωσὶν τε, ποσσὶν τε·
 λαφάτε δ' ἐν ποταμῷ, τοῦ ἐπὶ σκέπας ἐστ' ἀντιμῶ. 210
 ἴως ἐφάθ'· αἱ δ' ἐστάν τε καὶ ἀλλήλησ' ἐκείλεισαν·
 κατ' δ' αὖ ἰοδυσσάθ' εἰσέσαν ἐπὶ σκέπας, ἴως ἐκείλεισαν
 νάσικαα, θυγατὴρ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο·
 παρ' δ' ἀρα τοι φάρος τε, χιτῶνα τε ῥεσματ', ἐθήκαν·
 δῶκαν δὲ χρυσῇ ἐν κρητῶν ἱεγρον ελαιον, 215
 ἦναιγον δ' ἀρα μὲν λαφάθαι ποταμοῖο ποτῆσιν.
 δη ρα τοτ' ἀμφιπόλοισι μετῆϊυδαε διφὸς ἰοδυσσεύς·
 ἀμφιπόλοι, στήθ' ὁτῶ ἀποπρόθεν, ἱοφρ' ἐγὼ αὐτὸς
 ἱαλμην ὠμοῖν ἀπολοφισομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαφῶ
 χρεῖσομαι· ἡ γὰρ δῆρον ἀπὸ χροῖος ἐστὶν ἀλοφῆ. 220
 ἀτῆν δ' οὐκ ἀν ἐγὼ γε λάφισομαι· ἀιδόμαι γὰρ
 γυμνώσθαι, κοφρῆσιν ἱεπλοκαμοῖσι μετελθῶν.
 ἴως ἐφάθ'· αἱ δ' ἀπαινευθεν ἰόαν, ῥεσπον δ' ἀρα κοφρῆ·
 αἶταρ ἰο γ' ἐκ ποταμοῖο χροῖ' ἀνδύοντο διφὸς ἰοδυσσεύς·
 ἱαλμην, ἱη τοι πάντα καὶ εὐροας ἀμφοτέρω ἀμφῶ· 225
 ἐκ κεφαλῆς δ' ἐορήχεν ἱαλὸς χροῖον ἀτρογέτοιο.
 αἶτῆρ ἐπειδὴ πάντ' ἐλαφίσαντο καὶ λῆπ' ἀλκίφρον,
 ἀμφὶ δὲ ῥεσματ' ἐτίσσανθ', αἱ τοι πῶρ τιμῶντος ἀδμήτης
 τὸν μὲν ἀθηναίῃ θῆκαν, διφὸς ἐκγεγάνα, 230
 μεδύονα τε ἱδοῖον καὶ ἀνέσσαν· κατ' δὲ κοφρῆς

ἑλκας ἦκε κομας, ἡφαιστος κούει τομίας·
 ἥως δ' ἴοτε τις χροαὸν περιχέεται ἀργυρῷ ἀσφ
 ἱδρις, τὸν ἡφαιστος δέδωκε καὶ πάλλας αἰνῆ
 τέχνην πάντων, χαριεῖτα δὲ ἔργα τέλει·
 ἥως ἀρα τοῦ κατεχέει χάριν κοφιδῆ τε καὶ αἰμοῖς· 283
 ἱδοσετ' ἐπειτ', ἀπαυθεῖ κίων, ἐπὶ βίνα θαλάσσης,
 ἥλλαι καὶ χάρισι στιλβασί· θαλάσσο δὲ κέρη·
 ὅη ρα τοτ' ἀμφιπολοῖσιν τεύελα κρηνοῖσι μετῆνθε·
 κλυτὲ μέγ, ἀμφιπολά· λειψάμενος τοφρὰ τι ἔσπε·
 οὐ πάντων αἰεσσεύεσθαι, τοὶ ἀλυστὸν ἔχοντι· 249
 φαιηκεσ' ἰοδ' ἀνὴρ ἐκμίσγεσθαι ἀντιθέσιν·
 προσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι αἰετοδίας δοατ' εἶνα,
 νῦν δὲ θεοῖσι γέλοικα, τοὶ αἰρῶναι αἶρον ἔχοντι·
 αἰ γὰρ ἐμοὶ τοιοῦδε ποσις κεκλήμενος· εἴη· 244
 ἀλλὰ δοτ', ἀμφιπολά, χροαῖν βράσιν τε, ποσὶν τε· 246
 ἥως ἐφάθ'· αἰ δ' ἀρα ἐπὶ μάλα κεν κέδαν, ἡδ' ἐπιδότω·
 παρ' δ' ἀρ' ἰοδυσεῖ· εἴθε· ἀν' βράσιν τε, ποσὶν τε
 ἦτοι το πίνε καὶ ἦθε πολυτάλῃς διφός· ἰοδυσεῖς
 ταρκαλιως, ὅθρον γὰρ εἰρημὸς ἦεν ἀκίετος· 250
 αἶταρ ναῖσικα· λειψάμενος ἀλλ' ἐπὶ πόντῳ·
 ἱεματ' ἀρα πνυχσάντε· ἐπὶ δὲ καλῶς ἀπ' ἀκτῆος
 δαυγσεν δ' ἡμιονεῖς κρατερὸν ἡμῶν· ἀν' δ' ἐβη· αἶτη·
 ὠτρυνεν δ' ἰοδυσεῖα, ἔσπε· τ' ἐφάτ', ἐκ· τ' οὐρανὸς·
 ὀρσεο νῦν δὴ, χροαῖν, πολυδ' ἡμῶν, τοφρὰ σε πεμπόω· 255
 πατὴρ ἐμοὶ πρὸς δαῖμα δαίφρωνος, ἐνθα σε φημι
 πρῶτων φαιηκεσ' ἡμῶν· ἵστασιν ἵστασιν ἀριστῶν·
 ἀλλὰ μαλ' ἰωδ' ἐρδεεν, δοκῶν δὲ μοι οὐκ ἀπιστῶν·
 τοφρ' ἀν' μὲν κ' ἀργεῖς ἰομῶν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
 τοφρὰ συν ἀμφιπολοῖσι, μεθ' ἡμιονεῖς καὶ ἱεμαγῶν,
 καρκαλιμῶς ἐρχεσθαι· ἐγὼ δ' ἰοδὸν ἡγεμονεύειν· 260
 αἶταρ ἐπὶ πολλὸς ἐπιβήσομαι, τὴν περὶ πυργὸς
 τυπὸς ἡλός, καλὸς δὲ λίαν ἱεκατέρω· πάλιστος,
 λεπτὴ δ' εἰσιδήμη· ναῖες δ' ἰοδὸν ἀμφιελίσσαι
 ἡρῶνται· πάντων γὰρ ἐφίεσθαι ἐστὶν ἱεκατέρω· 265
 ἐνθα δὲ τε σφ' ἀγορῇ, καλὸν πασιδῆναι ἀμφίς,
 ἱεκατοῖσιν λαίεσσι κατὰρυχεσθ' ἀραρυῖα·
 ἐνθα δὲ ναῖας ἱεκατὰ μελαινάων ἀλυστῶν,
 κειθόματα, καὶ πτεῖραι, καὶ ἀποχυστῶντιν ἐρετμα·
 οὐ γὰρ φαιηκεσ' ἡμῶν βίος, οὐδὲ φαιηκεσ'· 270
 ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμα· ναῖας, καὶ ναῖες ἱεκατῶν,
 ἡμῶν ἀγαλλομένη· πολλὴν περὶ ναῖας θαλάσσαν·
 τῶν ἀλυστῶν φημὶν ἀδελφεὰ, μὴ τις οἰσισθῇ
 ρωμῆϊ· μῶνα δ' ἐπὶ ὑπερφιάλῳ κῆρα δῆμον· 274
 χροαῖν, συ δ' ἰωδ' ἐμῶν γυναικῶν ἔσπε, τοφρὰ ταχίστα· 289
 πομπῆς καὶ νοστήσας τυχῆς πᾶσι πατὴρ ἐμῶν· 290
 ὅθρον ἀγλαῶν ἀλυστῶν ἀφῆκε, ἀπὸ· καλῶν,

αὐγειραν ἐν δὲ κρήνῃ καίμ, ἀμφὶ δὲ δαίμων
 εἶδα δὲ πατὴρ ἐμὸς τέρετος, τὴν αἰὲν τ' ἐλπίδα
 τούτων ἀπὸ πτόλιος, ἴσεν τε γὰρ καὶ βλαπτός
 εἶδα καθέδουμένους μῆτραι χροῖαν, ὡς τοῖς πατρὶσιν
 295
 φαυτοῦδε τ' ἐλθόμεν, καὶ ἱκανοῖς δαίμονα πατρός.
 αἶψα ἐπὶν ἱμῶας ἔλπειν ποτὶ δῶμασ' ἀφικέσθαι,
 καὶ τότε φαιήκων ἡμῶν ἐς πτόλιν, ἣδ' ἐρεσέσθαι
 δαίμονα πατρός ἐμῶν μεγάλητος ἀλκίονος.
 300
 ρεῖα δ' ἀργυρῶν ἐστὶ, καὶ αὖ καὶς ἱγνησάντα
 στήριος οὐ μὲν γὰρ τι βέβαιον τοῖσι τεύχεσσι
 δαίμονα φαιήκων, ἴσως δὲ μὲν ἀλκίονος
 ἱγνήτος· ἀλλ' ἴσος τ' αὖ σε δῆμοι κέθουσι καὶ αἶψα,
 ὥκα μάλᾳ μεταρθεῖς ἀελλόμεν, ἱσθ' αὖ τιμῆς
 305
 μητέρ' ἐμῆς· ἡ δ' ἴσται σε· ἐσχαρῇ· ὡς πυρὸς αἶγῃ,
 ἡλακατα στροφάντο· ἱαλίτερον φέρει, θάψμα ἰδέναι,
 κίονι κεκλιμένη· ὅρασι δὲ τοῖς ἱγνῶν ἀπὸ πτόλιν.
 εἶδα δὲ πατὴρ ἐμὸς ἄνθρωπος περικλυτός αἶψα,
 τῷ τοῦτο βουνοτάδοσι ἐφήμενος, ἀθανάτος ἴσος
 310
 τὸν παραμειβόμενος μητρός ποτὶ γυνάσσι χροῖας
 βαλλόμενος ἡμετέρως, ἵνα ποτὶ μὲν ἱγνῆς ἰδέναι
 χροῖαν καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλᾳ τήλαθεν ἐρεῖ.
 315
 ἴσως ἀρα φῶντοσάντα· ἱμῶσιν μαστιγῇ φαίνῃ
 ἡμῶσιν, καὶ δ' αὖ ἐλπίσιν ποταμοῖς ρεῖσιν.
 καὶ δ' ἐπὶ μὲν τραχέων, ἐπὶ δ' ἐλπίσιν ποταμοῖς.
 ἡ δὲ μάλ' ἡνίοχεσιν, ἴσως ἱσθ' ἱσθῶντα πτόλιν,
 320
 ἀμφιπόλοι θ', ἰδούσας τε· νῆρ δ' ἐπεβαλλὰ ἱμῶσιν.
 δύσαστο τ' ἡλίας, καὶ τῷ κλυτὸν ἄλκας ἱκόντο.
 ἱσθῶν ἀθηναίης, ἡν' ἀρ' ἱσθῶντα ἄλκας ἰδούσας.
 αἶψα· ἐπειτ' ἥρῃτο ὁδὸς κλέψῃ μεγάλῃ.
 κλυθὶ μὲν, αἶψα ἡλίας ὁδὸς τεύχεσιν, ἀπὸ πτόλιν,
 325
 νῦν δὲ περ μὲν ἀπὸ πτόλιν, ἀπὸ πτόλιν οὐκ ἔστιν.
 φρασιόμενος, ἴσως μ' ἐρεῖ, κλυτὸς ἐκδοστικός.
 330
 ὁδὸς μ' ἐς φαιήκας φίλον ἐλθόμεν, ἣδ' ἐλπίσιν.
 ἴσως τοῖς μὲν ἐπὶ ἥρῃτο πτόλιν, ὁδὸς ἰδούσας.
 335
 κλέψῃ δὲ ποτὶ φαυτὸν φέρει μὲν ἡμῶσιν.
 ἡ δ' ἴσως δὲ πατὴρ ἀγαλόμενος δαίμονα ἱσθῶν,
 στήσιν ἀρ' ἐν προθύροις· καὶ ἡνίοχον δὲ μὲν ἀπὸ πτόλιν.
 340
 ἱσθῶντα, ἀθανάτος· ἐκδοστικός, τοῖς ἀπὸ πτόλιν.
 ἡμῶσιν ἐλπίσιν, καὶ ἱσθῶντα, ἐσθῶντα ἱσθῶν.
 αἶψα δὲ ἐς θαλάμους ἱσθῶν· εἶδα δὲ τοῖς πτόλιν.
 γράψιν ἀπειραὶ θαλάμους, ἐκδοστικός.
 345
 τὴν ποτ' ἀπειρήθην νάψιν, ἡνίοχον ἀμφὶ ἐλπίσιν.
 ἀλκίονος δ' αἶψα χροῖας ἐκδοστικός, ἱσθῶντα.
 350
 φαιήκας· ἐλπίσιν, ἡνίοχον δὲ μὲν ἀπὸ πτόλιν.
 ἡνίοχον νάψιν, ἀλκίονος ἐκδοστικός.
 ἡνίοχον νάψιν, ἀλκίονος ἐκδοστικός.
 ἡνίοχον νάψιν, ἀλκίονος ἐκδοστικός.

και τοδ' οδυσεύειρατο ποσειδάωνι φησιν· ἀμφὶ δ' αἰθνήν H
 πολλήν ἤερ' ἐχέει· φίλῳ φρονέειτα τοδ' οὐδ' οὐδ' 15
 μη τις φαίηκον μεγαθύμων· οὐκ ἐβόλησ' αὖτ'
 πειρώμεοι τε φεικόμενοι· καὶ σπένοντα, τίς τ' ἔτι
 ἀλλ' ἵοτε δ' ἄρ' ἐμύχλει πόλιν· δούλοισιν ἐρῶντιν,
 ἐνθα τοὶ ἀντιβόλῳ θεῷ γλαυκῶπις αἰθήνη, 20
 παρθενικῇ φεικόμεν' ἀφ' ἡμεῖς· καλὴν τ' ἐχούσῃ
 στη δὲ προσθ' αἶψ' ἔκ' ἐκ' ἀντιπρόθεος ἰδύσασα
 ὦ τέκος, οὐκ ἄσπετον ὄραον ἄνερ' ὅς τ' ἔγνων
 αἰκινούσ', ἵος τεισθε· μετ' ἀνδραποδὸν ἱανούσῃ,
 καὶ γὰρ ἐγὼ χσείνος πόδας αἰετὶς ἔνθαδ' ἵκηναι,
 τηλοδὲν ἐκς ἀπύτης γαίης· τὴν ἑσθλὴν γαῖαν 25
 ἀνδρῶπων, τοὶ τὰρδε πάλιν καὶ γέρωνες ἔμμεστοι.
 τὸν δ' αἶψ' ἐπὶ πρῶτον ἔειπε γλαυκῶπις αἰθήνη·
 τοιγὰρ ἐγὼ τὰ χσείνε πατέρ', ὄραον, τὸν μὲ κελεύεις,
 δεικνῶ· ἐπεὶ μοι πατὴρ ἀμύμονος ἐγγυθὶ ναίει· 30
 ἀλλ' ἴθι σιγῇ τῶτον· ἐγὼ δ' ἰδοὺ ἐγγεμμένεσθαι
 μέδε τίς ἀνδρῶπων προτίσσει· μέδ' ἀρείων.
 αἱ γὰρ χσείνεσ' ἴδα· μάτ' ἀνδραποδὸς αὐτὸ χσέναι,
 οὐδ' ἀγαπαδσομένοι φεικόμεν', ὥς κ' ἀλλοθεν ἔλθοι.
 καὶ τοὶ θεῆσιν τοῖσι πεπρωμένοις ἰδοῦσιν,
 καί τ' ἐμεγ' ἐκτεφραστὴν, ἐπεὶ σφίσι· ἔδωκ' ἐνδοσχῶν. 35
 ἵος ἀρὰ φῶν' ἑσθλὴν τὴν γῆν κατὰ καλλίαν αἰθνήν 37
 καρπαλίμως· τοδ' ἐκείν'· μετ' ἐχέει· ἐβόλῃ δ' ἴδοι.
 τὸν δ' ἀρὰ φαίηκας ἑσθλὸς ἑλπίσιν οὐκ ἐνόησαν
 ἀρχόμενοι· κατὰ φαστο· διασφείας· οὐ γὰρ αἰθνή 40
 ἦν· ἑὺπλοκαμὲς, ὀδυνήθεος· τὴν γὰρ τοὶ ἐχέον·
 θεοσπείην κατεχέει, φάει· φρονέειτα· ἐνδοχῶν.
 θαύμασεν δ' ἰδοῦσ' ἡμεῖς καὶ νύκτας φειδύας,
 αἶψαν θ' ἠρώων ἀγορὰς, καὶ τειχὰ μάκρην,
 ἑσθλὰ, σκαλοπέσιν ἐρρήρατα, θαῖμα ἰδύσθαι. 45
 ἀλλ' ἵοτε δὴ βασιλεὺς ἀγακλυτὰ δαῖτα ἔκοντο,
 τῷδε δὲ μυθῶν ἤρχε θεῷ γλαυκῶπις αἰθήνη·
 ἵοτος δὴ τὰς χσείνε πατέρ' ὄραον, ἵος γὰρ κελεύεις
 πεφραδμεν, δῆεις θεοδιδουρφέας βασιλῆας
 δαιτην δαινυμένους· σφίσι· ἐσθλὴν, μέδε τι θυμῷ 50
 ταρβει· θαρσύνεις γὰρ αἰθρὴν πάντων ἀμείνων. 51
 δειποιναν μὲν πρῶτα κεχρησάμεν ἐν μεγάροισιν, 53
 ἀετὴν δ' ὀνομ' ἐστὶν ἑσθλὸν ἄνθρωπον· ἐκ δὲ τοκάων
 τῶν αἶψαν, τοὶ περὶ τὰς αἰκινῶν βασιλῆαι. 55
 κατὰ τοῖς μὲν πρῶτα ποσειδάων ἐνοσχῶν
 γῆνατο, καὶ περὶ τὰς γυναικῶν φειδός ἀρίστη,
 ἑσθλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος εὐρυμυθέου,
 ἵος τοῦ υπερβυμίου γίγαστος ἐν βασιλείᾳ· 60
 ἀλλ' ἵο μὲν ὤλεσε πᾶσαν ἀτάσθαλον, ὤλεσε δὲ αὐτὴν
 τῇ δὲ ποσειδάων ἐρῶντι καὶ ἐγγυθὶ ναίοντι.

κασιδιᾶτον μεγαθύρον, ἵος ἐν φαιρῶσ' ἐφαίνεσσιν
 κασιδιᾶτος δ' ἔτεκε βρήγσῃ νόρα τ', αλκίνοον τε.
 τον μιν, ακοφρον εοντ', εβαλ' αργυροτοκος απολλων,
 νυμφιον εν μεγαρῷ, μιαν οην παιδα λιποντα
 αρητην· την δ' αλκίνοος ποιησαδ' ακοστιν,
 και μιν ετίσ', ἵως ουτις επι χθονι τίεται αλλη,
 ἵοσαι νῦν γε γυναικες τυπ' ἀνδρεσι φοικον τεχοντιν,
 ει κεν τοι κεινη γε φιλα φρονεητ' ενι θυμῷ,
 ἑλπωρη τοι επεिता φιλος ἱδεσθαι, και ἵκεσθαι
 φοικον ες τυποροφον, και σην ες πατριδα γαιων.

ἵως αρα φῶνησαντοσ' απεβη γλαφκῶπις αθηνη
 ποκτον επ' ατρυγστον· λιπε δε σχειρην ερατεινην
 ἱκετο δ' ες μαραθῶνα, και ευραχυιαν αθηνην.
 δυφνε δ' ερεχθεες πυκινον δομον. αψταρ τοδυσοσις
 αλκίνοοσ προσ δῶματ' εε κλυτα· πολλα δε τοι κσαρ
 ἱορμαιν' ἱσταμενη, πριν χαλκειον ουδον ἱκεσθαι·
 ἱωσπε γαρ ἥελιοσ' αἶγλη πελεν, ηε σεληνης,
 δῶμα καθ' υπερεφεεσ μεγαλητοροσ αλκίνοοσ.
 χαλκειοι μιν γαρ τοιχοι ελληλαδατ' ενθα και ενθα,
 ες μυχον εκσ ουδοσ· περι δε θρινκεσ κυφανοσ·
 χρυσειαι δε θυραι πυκινον δομον εστος εταργον·
 αργυρειοι δε σταθμ' εν χαλκῷ ἱεστασαν ουδῷ,
 αργυρεον δ' εφ' υπερθυριον, χρυση δε κορωνη.
 χρυσειοι δ' ἱεκατερθε και αργυρειοι κυνις ἦσαν,
 ἵοσις ἱηφαιστος ετευχεσ ἱδυηῇσι πραπιδεσιν,
 δῶμα φυλασσεμῖναι μεγαλητοροσ αλκίνοοσ.
 εν δε θρονοι περι τοιχων πρηρεδατ' ενθα και ενθα,
 ες μυχον εκσ ουδοσ διανπτερεσ· ενθ' ενι πεπλοι
 λεπτοι τευνητοι βεβληατο, ἑργα γυναικων.
 ενθα δε φαιηκων ἱηγηταρεσ τεδριαοντο,
 πιφοντεσ και εδαντεσ· επιφειτανω γαρ τεχεσκων.
 χρυσειοι δ' αρα κοφροι τευδμηῇτων επι βομων
 ἱεστασαν, αιθομενασ δαφιδασ μετα χερσιν τεχοντεσ,
 φαινοντεσ νυκτασ κατα δῶματά δαιτυμονεσιν.

πεντηκοντα δε τοι δμαῖαι κατα δῶμα γυναικεσ·
 ἱαι μιν αλετρεφαντι μυλῇσ' επι μῆλαπα παρπῶσ,
 ἱαι δ' ἱστοφις ἱυφαντι και ἡλακατα στροφασσιν
 ἱημεναι, ἱοια τε φυλλα μακεδνησ αιγιμεροσ.
 τοσπον φαιηκεσ περι παντων ἱιδριεσ ανδρων
 καφα θαην ενι ποκτιῷ ελαφμεν· ἵως δε γυναικεσ
 ἱιστον τεχνησαι· περι γαρ σφισ' εδῶκεν αθηνη
 ἑργα τ' ἐπιστασθαι περικαλλια, και φρενωσ εσθλασ.
 εκτοσθεν δ' αἶγλησ μεγαλσ ορχατεσ ανχη θυρασων
 τετραγυοσ· περι δ' ἱερκοσ ελληλαται αμφατερεσθεν.
 ενθα δε δενδρεα μακρ' επεφωκεσ τηλεδωντά,
 ονχναι, και ροιαι, και μελσαι σπηλαφκαρρεσ.

H

65

66

75

80

85

90

98

95

100

105

106

108

110

115

σικαι τε γλυκεραί, καὶ πλαινὴν ἡλιθιότησιν·
 τῶν οὐ ποτε καρπὸς ἀπολήνεται, οὐδ' ἀπολείπει
 χειματος, οὐδὲ θερος, ἐκτενέσας· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 δεσφύριον πνέοντα καὶ μὲν φύει, ἀλλὰ δὲ πείσσει.
 120
 οὐχὴν ἐπ' οὐχὴν γηρασκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ,
 αἴταρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σικκὸν δ' ἐπὶ σικκῷ.
 εὐθα δὲ τοὶ πολυκαρπὸς ἀλλοτὴ ἐφρίδονται·
 τῆς ἑτέρον μὲν θεοκαπῶδον λείρῳ ἐνὶ χώρῳ
 τέρεται ἡελίῳ· ἑτέρως δ' ἀρα τὸ τρυγαόντιν,
 125
 ἀλλὰς δὲ τραπέυντι· παρὰ δὲ τ' ἐρπύλλας ἐντιν,
 ἀνθὸς ἀφίενται, ἑτέρας δ' ὑπερερεάδουσιν.
 εὐθα δὲ κοσμηται πραΰναι παρὰ τελευτῶν ὄρχον
 παντοῖαι πεφυλαίντιν, ἐπιτάων γαστροντέας·
 ἐν δὲ δυοὶ κρήναι, τῇ μὲν τ' ἀνα κήπον ἱκανὰ
 σκιδναται, τῇ δ' ὑπερερεάδουσιν ἀλγῆς οὐδὸν ἡγνιν
 130
 πρὸς δομον ὑπερερεάδουσιν, ὑδὲν ὑδρεφοντο πολῖται.
 τοὶ ἀρ' ἐν ἀλκίνοισι θεῶν ὕψων ἀγλαῖα δῶρα.
 εὐθα στὰς θαλάσσης πάλυτλῶς διῶς ἰοδυσσεύς.
 αἴταρ ἐπειδὴ πάντα τῶν θαλάσσης θυμῷ,
 135
 καρπαλίμως ὑπερερεάδουσιν ἐβήσαντο δῶματες εἰσθῶ.
 ταυρὸς δὲ φαιήκων ἡγήτορας ἦδε μῆδοντας
 σπενδοντας δεκασθῶν τεύχεσιν ἀργυροφοντῇ,
 ἡδὲ πυματῶ σπενδοντων, τότε μῆδοντας ποίητος.
 αἴταρ τὸ βῆ δια θαλάσσης πάλυτλῶς διῶς ἰοδυσσεύς,
 140
 πολλὴν ἦερ' ἔχων, τὴν τοὶ περιχέειν ἀθηνῇ,
 ἡδὲ τ' ἱκετ' ἀρητὴν τε καὶ ἀλκίνοον βασιλεῖα.
 ἀμφὶ δ' ἀρ' ἀρητῆς βίβλη γούνασι χεῖρας ἰοδυσσεύς.
 καὶ τότε δὴ ρ' αἴταρ πάλιν χροτὸ θεσφύριος αἴτηρ.
 τοὶ δ' ἀσφοὶ ἐγενοντο δομον κατὰ φῶτα ἰδόντας·
 145
 θαυμαδσον δ' ἰοδυσσεύς· τοὶ δ' ἐλπίσαντες ἰοδυσσεύς·
 ἀρητῇ, ἀργυροφοντῇ ἀντιβίβω.
 σὺν τε ποσιν, σὺν τε γούνασι χεῖρας, πολλὰ μῆδοντας,
 τῶνδε τε δαίτημονας, τῶνδε θεοὶ ἀλβία δῶσαν
 δεσφύριος, καὶ ποσὶν ἐκτενέσας ἑκατὸς
 150
 κτήματ' ἐνὶ μῆδοντας, γούνασι· ὅ· οὐ τι δηρὸς εἰδῶκεν·
 αἴταρ ἐμοὶ ποσὶν ἀντιβίβω κατὰ τὸν ἑκατὸν
 ἑκατὸν· ἐπειδὴ ἀνθὸς φῶτα ἀπὸ πημάτων παύσχω.
 ἡδὲ τ' ἰοδυσσεύς, κατὰ τὸν ἑκατὸν ἐκ' ἐσχατῇ ἐν κοινήσιν
 παρὰ πυρὶ· τοὶ δ' ἀρα πάντα ἀπὸν ἐγένοντο ἐναιπῇ.
 155
 ὅσπερ δὲ δὴ μεταφύριος γούνασι τῆρας ἔχοντας,
 τὸς δὴ φαιήκων ἀνδρῶν πρῶτος ἦεν,
 καὶ μύθοισι ὑπερερεάδουσιν, πάλαια τε, πολλὰ τε ἰδῶς.
 ἡδὲ σφιν τεύχεσιν ἀργυροφοντῇ καὶ μετεφύριος·
 ἀλκίνο, οὐ μὲν τοὶ τῶνδε καλλίον, οὐδὲ ἰοδυσσεύς,
 160
 χρεῖνον μὲν χαλκῷ τῆρας ἐκ' ἐσχατῇ ἐν κοινήσιν·
 ἡδὲ δὲ τὸν μύθον ἀντιβίβω κατὰ τὸν ἑκατὸν.

ἀλλ' ἀγε δὴ χρεῖνον μὲν ἐπὶ βρονοῖ· ἀργυροῦτ' ἔλαο
 ἔσσαν ἀναστήσαντες· σὺ δὲ κηρύκεισι καλῆσαν
 φοῖνον επικρῆσαι, ἵνα καὶ διὶ τερπικεραυνῶν
 σπενδομεν, ἱερὰ δ' ἱκετῆσιν ἱαμ' αἰδοιοῖσιν ἀπὸ δαΐ· 165
 δόρπον δὲ χρεῖνῳ ταμῇ δάτω εὐδον ἐοκταν.

ἀτταρ ἐπεὶ τυχ' ἀχάσ' ἔκρον μένος ἀλκινόωφ,
 χεῖρος ἔελων ἱδυσεῖα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 ὥρσεν ἀπ' ἐσχαροφίν, καὶ ἐπὶ βρονοῖ· ἔσσε· φαφεινο,
 ἴσιον ἀναστήσαντες ἀγαπήνορα λατοδαμάντα, 170
 ἔος τοι πλησίον ἱδῶς, μάλιστα δὲ μιν φιλεῖσμεν.

χερνίβα δ' ἀμφιπόλος προχαῖῳ ἐπεχεῖ· φερόντα
 καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπερ ἀργυροῖο λιβήτας,
 νικτσασθαι· παρα δὲ χρεῖστην ἐταυρῶσε τραπέδαν,
 σῖτον δ' αἰδοῖη ταμῇ παρεθῆκε φερόντα, 175
 ἡδάτα πολλ' ἐπιθέντα, χαριδομένη παρακταν.

ἀτταρ ἵο πίνε καὶ ἡσθε πολυτλᾶνς δίος ἱδυκασεῖς,
 καὶ τότε κηρύκα προσέφη μένος ἀλκινόωφ·
 ποντονοε, κρήτηρα κεραισάμενος μεθὺ νῆμον,
 παντσίην ἀνα μέγαρον, ἵνα καὶ διὶ τερπικεραυνῶν 180
 σπενδομεν, ἱερὰ δ' ἱκετῆσιν ἱαμ' αἰδοιοῖσιν ἀπὸ δαΐ.

ἴως φάτο· ποντονοε δὲ μελιφρονα φοῖνον ἐμμεναι·
 νομῆσαν δ' ἀεὶ παντσίην ἐταρχάμενος δεκάσσην,
 ἀτταρ ἐπεὶ σπενδῶσαν τ', ἐπίσκη β', ἔσαν ἡλέα θυῖμος,
 τοῖσιν δ' ἀλκίνοος ἀγορεύσατο καὶ μετεῖρσεν· 185

κεκλυτε, φαίηκαν ἑγγήτορας ἡδὲ μεδόντες,
 ἔσφρα ἔστω τα με θυῖμος ἐνὶ στήθεσσι κελεύει,
 κῆρ μὲν δαιδάμενοι κατακείετε ἰοικαδ' ἰάντες·
 ἡσάθεν δὲ χερρόντας ἐπὶ πλεονας καλεσάμετες.

χρεῖνον ἐνὶ μεγάροις χρεῖνισσομεν, ἡδὲ θεοῖσιν
 ῥεχόμεν ἱερὰ καλά· ἐπεῖτα δὲ καὶ περὶ πατρίδος
 μνήσομεθ', ἴως χ' ὁ χεῖνος ἀγέηε παῖος καὶ ἀνέτης
 πομπῇ θυφ' ἡμετέρῃ· τὴν πατρίδα γαίαν ἱκετῇ
 χαίρων καρπαλιμῶς, εἰ καὶ μάλα τήλοθεν ἔσται· 195

μηδὲ τι μεσσηγυς γὰρ κακὴ καὶ πῆμα παθόντι,
 πρὶν γε τὸν τῆς γαίης ἐπιβήμεναι· ἐνθα δ' ἐπαισά
 πείθεται ἴσση τοι αἴσα κατακλῶθες τε βαρύνει
 γιγνομένου νησαντρ' ἰλνῶν, ἵστε μιν περὶ μῆτορ·
 εἰ δὲ τις ἀθανάτων γὰρ κατ' οὐρανοῖ' ἡλῆλουθεν, 200
 ἄλλο τι δὴ τοῦδ' ἐπεῖτα θεοὶ περὶ μηχανάονται.

αἴψα γὰρ τὸ παρὸς γὰρ θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
 ἱμῖν, εὐτ' ἐρδαιμεν ἀγακλείτας ἑκατοντάς·
 δαινῶνται τε παρ' αἰμὶ καθήμεναι, ἐνθα παρ' ἱμῶς·
 εἰ δ' ἀρα τις καὶ μόνος ἰὼν γασυβλήται ἱδυκασέ·
 οὐτὶ κατακρυπταντίν· ἐπεὶ σφίσιν ἐγγύθεν ἔσμεν 205

ἴσσω περ κυκλώεις τὰ, καὶ ἀγρία φιδὴλα κηρύκαται,
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυμητὴς ἱδυκασέ·
 ἴσσω περ κυκλώεις τὰ, καὶ ἀγρία φιδὴλα κηρύκαται,
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυμητὴς ἱδυκασέ·

ἀλκίνο', ἄλλο τι τοι μέλετο φρεσίν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἀθανάτοισι γέφυκα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχοντιν,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φύην, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
 ἱεστίνης ἱμέες ἰδοῦτε μαλίσθ' ὀχεύοντας οἶδσυν
 ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἀλγεσὶ φειδῶσαιμην.
 καὶ δ' ἐτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθήσασαιμην,
 ἴσα γέ δὴ γυνήκωντα θεῶν ἰσότητ' ἐμογήσα.
 ἀλλ' ἐμε μὲν δορπησάι ἐφᾶσατε, κηδομένον περ·
 οὐ γὰρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κυντερον ἄλλο
 ἐπλετο, ἢ τ' ἐκελεῖσεν ἱεὸ μῆσασθαι ἀνάγκῃ,
 καὶ μάλα τειρομένον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
 ἴως καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
 ἐσθιμέναι κελεται καὶ πίνευμαι· ἐκ δὲ μὲ πάντων
 ληθάνει, ἴσ' ἐπαθόν, καὶ ἐνὶ κλησασθαι ἀνάγκῃ.
 ἱμέες δ' ὀτρυνέσθαι ἱαμὶ ἧοὶ φαίνομενηφιν,
 ἴως καὶ με τὸν δυστήνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πατρὸς,
 καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα μὲ καὶ λιποὶ αἰφῶν
 κτήσιν ἐμῇ, δμῶάς τε, καὶ τυπσереφες μέγα δῶμα.
 ἴως ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρὰ πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκελεῖον
 πεμπέμεναι τὸν χρεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἐφίσπεν.
 αἶταρ ἐπεὶ σπένδσαν τ', ἐκίον θ', ὅσον ἠέλεε θυμὸς,
 τοὶ μὲν κατκείοντες ἐβαν φοικονδὲ ἱεκάστος.
 αἶταρ τογ' ἐν μεγαρῷ τυπελείπετο δίφος ἰοδυσσεύς,
 παρ δὲ τοὶ ἀρητὴ τε καὶ ἀλκίνοος θεοφειδῆς
 ἱησθήν· ἀμφιπόλοι δ' ἀπεκοσμεῖον ἐντὲα δαίτος.
 τοῖσιν δ' ἀρητὴ λείκωλενος ἤρχετο μύθων·
 χρεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρησομαὶ αἶτη,
 τίς; ποθεν εἰς' ἀνδρῶν; τίς τοι ταδε ἱεσματ' ἐδῶκεν;
 οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλῶμενος ἐνθαδ' ἱκεσθαι;
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμητις ἰοδυσσεύς·
 ἀργαλέον, βασιλεία, διηνέκεως ἀγορεύσαι
 κηδέ', ἐπεὶ μοι πολλὰ ἔδοσαν ὄντοι οὐρανιφῶνές.
 τότ' οὖν δὲ τοι φέρω, ἵο μ' ἀνείρεαι, ἡδὲ μεταλλάξ.
 ἀργυγίη τίς νησὸς ἀποπρόθεν εἰν ἱταλὶ κείται,
 ἐνθα μὲν ἀτλαντὸς θυγατὴρ, δολοέντσα καλυπτοῖ,
 ναιεὶ τεῦπλοκαμῶς, ὀδδείη θεός· οὐδὲ τίς αἶτῃ
 μισγεται, οὐτὲ θεῶν, οὐτὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἐμε τὸν δυστήνον ἐφειστίον ἤγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα βοήην ἀρήγχι κεραυνῷ
 δσείς ἐλασας ἐκασσε μέσῳ ἐνὶ φοῖνοπι ποντῷ·
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπεφθίδεν ἐσθλοὶ ἱεταίροι·
 αἶταρ ἐγὼ, τροπὴν ἀνάγκης ἔλων νῆος ἀμφιφελίσσης,
 ἱανήμαρ φερόμεν· δεκάτῃ δὲ με νυκτὶ μέλαινῃ
 νησὸν εἰς ἀργυγίην πελάσαν θεοὶ, ἐνθα καλυπτοῖ
 καί τε τεῦπλοκαμῶς, ὀδδείη θεός· ἢ μὲ λαβόντσα
 ἐνδύκεως ἐφίλει τέ, καὶ ἐστρέφεν, ἡδὲ τ' ἐφᾶσπεν

ἢ

210

215

220

225

230

233

237

240

245

250

255

[illegible]

ὅτι μὲν γὰρ μὲν αἰσῶντι σου ἀμφισπασσὶν ἵπποισι· H
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ὀφείλω, δίδουσι, αἰσχυρῆρας το, 305
 καὶ πῶς καὶ εὐαδῶντες ἐπισκυσσύναι ἰδόντι·
 δυσδῆλαι γὰρ τ' ἀπὸν οὐ χέου φιλ' ἀνθρώπων.
 τοὺς δ' αὖτ' ἀδυνατῶς ἀποκαθεῖν, ἐφύνησεν ἐν
 χρεῖν, οὐ μὲν τούτων τοὺς σπῆσαι φίλον κατὰ
 μαρτυρίας ἀρχαῖας· ἀρῶντα δ' αἰσῶντα πάντα. 310
 ἵππος τοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγορεύει.
 κακῶτε δ' ἀργῶν δειπνῶντες ἀμφισπασσὶν 325
 ὁμοί' ἵππ' αἰδοντοῦν ὁμοῦ, καὶ ἱρῶν καὶ
 πορφύρ' ἐμβαλῶν, σπῆσαι τ' ἐφύνησεν ταπηντας,
 χλαῖνας τ' ἐνδύσασθαι ἰδόντας, καὶ σπῆσαι ἱπποῦς.
 ἵπποι δ' ἴσταν ἐκ μεγάροιο, δῆλός μετὰ χρεῖν ἱπποῦς.
 αἵται οὐκ ὁμοῦ σπῆσαι πῶς καὶ λαχὼς ἀποκαθεῖν, 340
 αἵται οὐκ ἰδόντας πῶς καὶ λαχὼς ἀποκαθεῖν.
 ὁμοῦ καὶ, οὐ καὶ, ἀποκαθεῖν τοὺς καὶ.
 ἵππος φαν' τοῦ δ' ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν τοὺς καὶ.
 ἵππος τοι μὲν οὐκ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν τοὺς καὶ 345
 τῶν καὶ ἐν λαχῶν, ἵππ' αἰδοντοῦν ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν δ' ἀρ' ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς.
 πῶς καὶ γὰρ ἀποκαθεῖν λαχὼς ἀποκαθεῖν καὶ ἱπποῦς.
 ἵππος δ' ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἱπποῦς, 3
 ἀποκαθεῖν ἀρ' ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀρ' ἀρ' ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 τοὺς δ' ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 φαῖναι ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν. 10
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν. 15
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν. 20
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν. 21
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν. 22
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν. 23
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν.
 ἀποκαθεῖν καὶ ἀποκαθεῖν ἀποκαθεῖν ἱπποῦς καὶ ἀποκαθεῖν. 27

ἄλλος ἑλκυσσάμενος καὶ τ' ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τοῦτο ποτε
 ποτε δηρὸν αὐτὸν, θάλασσαν δ' αὖτε καὶ ἀνέμους, καὶ τὸν αἰὲτα
 εὐκαταλοισί, ἑλκυσσάμενος, ὁ δ' αὖτε ποτὶ πρυμνεμένην
 χαιρε νοῦν, τοῦτο αὖτε ποτὶ πρυμνεμένην, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἴσως γὰρ τοῦτο χρεῖται γὰρ ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα
 ποτὶ ἐν ἀγαθῇ, τοῦτο ὑπερβύ, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ταῦτ' ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 πύρφυρον μέγα φαῖρος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 κατ' κεφαλῆς, ὁ δ' αὖτε, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 αὐτοὶ γὰρ φαῖρος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἦτοι τότε λησσεῖται ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα
 δακρυῖ' ὁμοεργημάτων, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 καὶ δεπας ἀμφικυκλίων ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα
 αἴταρ' τοῦτο ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 φαῖρος τοῦτο ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 εἰς ἰοδυσσεύς, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἐνθ' ἄλλοις, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἀλκίνοος δ' ἐν οἷς ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα
 αἴτσα δ' ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 κεκλυτὴ, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἦδη, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 φέρμιγγος θ', καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἐνθ' ἑκσέλιον, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 πάντων, ἴσως χ', καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἦμαδε νοστήσας, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 πυγὴ τε, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἴσως ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 καὶ δ' ἐκ' ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἀμφοδικοῦ δ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἔργων, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 βάν δ' ἐν οἷς ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα
 μῆτριοι, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ὅστις μὲν ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ναῖτες τε, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ποῖτες τε, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἀμφικυκλίων θ', καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 αἴτσα καὶ ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 παβρολίδης θ', καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 πάντων φαῖρος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἀν' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 λαφοναῖος θ', καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἰδὲ, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 τοῖσι δ' ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 παρταλινῶς ἐπὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 τῶν δ' ἐλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα
 ἦσον τ' ἐν ἀφ' ἑλκυσσάμενος, καὶ τὸν αἰὲτα, καὶ τὸν αἰὲτα

πρὶν ὑπεκπροβείων, ἀνέειπε, τί καὶ σὺ κλυτὰ τεύχεα φέρεις; 135
 ὅ τοι δὲ παλαιστράτης ἀνέγνωτο ποικίλ' αὖτις, ἵνα μὴ
 τῇ δ' αἶψ' εὐρυκάλος ἀπαμαιβέτω ταισὶν ἀριστοῖς, ὅς μιν
 ἱαλματι δ' ἀμφιέλος πύκτων προφραστεύει, 136
 δισκῶ δ' ἀφ' ἐκείνων προφραστεύουσιν ἐλαττοῖς, 137
 πρὶν δ' αἶψ' λαβόμενος ἀγγυλὸς τοῖς ἀλκίοις, 138
 αἵ τ' αὖτε πᾶντες ἐστεφάνων φρον' ἀφ' ἑλάνης, 139
 τοῖς' ἀρὰ λαβόμενος μετὰ φησὶς ἀλκίοισι, 140
 δαυτε, φίλοι, τὸν χρεῖνον ἐργαζέσθαι, εἰ τι κ' ἀφ' ἑλάνης
 φοῖδε τε καὶ δαδάμεν· φυγὴν γὰρ μιν ἐν δόμοις ἔσθην, 141
 κρημνὸς τε, κρημνὸς τε, καὶ ἀμφὶ χεῖρας ὑπερβίης, 142
 ἀφ' ἑλάνης τε στιβαρόν, μέγα τε σθένος· οὐδὲ τίς ἔσθην
 δαίεται, ἀλλὰ μακάρις γινώσκ' ἡρώται πολυσύν, 143
 ἐν γὰρ ἐγὼ γε τίς φημι μακρότερον ἄλλοι βαλίσσας, 144
 ἀνδρὰ τε κρημνίσσαι, τίς καὶ μάλα καρτερότερος, 145
 ἔσθην δ' αἶψ' εὐρυκάλος ἀπαμαιβέτω, ἐφ' ἡγήσων τε, 146
 λαβόμενος, μάλα σέθεν· ἴσος κατα μίραν ἐφ' ἑσπερ, 147
 αἵ τ' οὖν πρὸς αἵματι κεν, καὶ τὸ φράδε μύθεον, 148
 αἵ τ' αὖτε τοῦ' ἀνέειπε· ἀγαθὸς ποῖς ἀλκίοισι, 149
 ἔσθην δ' αἶψ' μετὰ κεν, καὶ ἰδούσθαι προσέειπεν, 150
 δαυτε, ἀγε καὶ σὺ, χρεῖνε σάκκω, ποικίλ' αὖτις, 151
 τὸν δ' ἀπαμαιβόμενος προσέφη πολυμήτης ἰδούσθαι, 152
 λαβόμενος, τίς με τάχα μελεῖται κερτομέσσοις, 153
 κηδεᾶ μοι καὶ μάλα σέθεν· φρονίη, κρημνὸς αἶψαι, 154
 ἔσθην μιν μάλα πολλ' ἀνέειπε, καὶ πολλ' ἐμύσησεν, 155
 οὖν δὲ μετ' ὑπερβίης ἀνέειπε, κατὰ χαλκίδων, 156
 ἱήμαι, λίσσομαι, ἀνέειπε, τίς, πάντα τε δήμου, 157
 τὸν δ' αἶψ' ἀνέειπε, ἀπαμαιβέτω, ἀνέειπε, τίς, ἀνέειπε, 158
 οὐ γὰρ σ' οὐδὲ, χρεῖνε, ἀνέειπε, φόντι, ἔσθην, 159
 ἔσθην, τίς, τίς δ' ἀνέειπε, πολυμήτης, ἀνέειπε, 160
 ἀρχὸς κατὰ φησὶ, τίς, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 161
 φορτὸν τε μετ' ἑλάνης, καὶ ἰδούσθαι, ἀνέειπε, 162
 τὸν δ' ἀρ' ὑπερβίης ἱήμαι, ἀνέειπε, πολυμήτης, ἰδούσθαι, 163
 χρεῖν, οὐ γὰρ ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 164
 ἔσθην μιν γὰρ, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 165
 ἔσθην θεὸς μορφῇ, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 166
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 167
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 168
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 169
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 170
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 171
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 172
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 173
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 174
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 175
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 176
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 177
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 178
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 179
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 180
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 181
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 182
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 183
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 184
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 185
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 186
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 187
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 188
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 189
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 190
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 191
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 192
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 193
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 194
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 195
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 196
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 197
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 198
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 199
 ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, ἀνέειπε, 200

[illegible]

ἄλλ' αὖγε, δῶκεναι χρυσίδα, καὶ ἐπὶ πᾶσι
 δῶκεναι γὰρ καὶ ἑκάστῳ κρηττοτέρῳ βότρυος ἑκάστην. 399
 ἀρχὴ κρηττόν, πρὸς καὶ δαπάνη δ' ὅση αὐτῇ καὶ χρυ-
 τῶν τοι τεκαστος φέρει· τοῖσι δ' αὖτε χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν
 καὶ χρυσοῦ τριάντων εὐνοῖα· τὸ μὲν πρῶτον ἐν τῇ πόλει
 ἄλλα δὲ πάντα φέρειεν ἐκείθεν· τοῖς δ' αὖτε χρυσὸν
 χρεῖνος τεχνῶν ἐπὶ δέκοντι· χαλκὸν δὲ πεντήκοντα. 400
 ευρύταλος δ' ἔπειθ' αὖτε ἀποσπασθὼν ἔπειθ' ἐν τῇ πόλει
 καὶ δῶρα, ἔπειθ' ἐν τῇ πόλει καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 τῶς ἐφατ'· ὡς δ' ἀπὸ πάντες, ἐπὶ τῇ πόλει καὶ δῶρα
 δῶρα δ' ἀπ' τοῖς ἑκάστῳ· πρῶτον δὲ χρυσὸν καὶ τεκαστος
 τῶν δ' αὖτε· πρῶτον δὲ χρυσὸν καὶ τεκαστος 401
 ἀλκίονος κρηττοτέρῳ ἀρδύκατι· δῶρα δὲ καὶ δῶρα
 τοιγάρ ἐγώ τοι χρυσὸν ἀποσπασθὼν· τῶς δ' αὖτε χρυσὸν
 δῶσθαι τοι τοῦ ἀπὸ χρυσὸν καὶ τεκαστος· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 ἐπὶ τῇ πόλει, καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 ἀμφιδεδινεῖται· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα 402
 τῶς ἐσπῶν, ἐν χερσὶ φέρει· χρυσὸν καὶ τεκαστος
 καὶ μιν φῶν ἡσυχάζει· πρῶτον δὲ χρυσὸν καὶ τεκαστος
 χαίρει, καὶ τῇ πόλει καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 δῶρον, ἑκάστη δὲ φέρει· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 σοὶ θεοὶ τεκαστος· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα 403
 δοῖεν· ἐπεὶ δὲ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 τῶν δ' ἀπαμειβόμενον· πρῶτον δὲ χρυσὸν καὶ τεκαστος
 καὶ συ, φίλος, μάλιστα χαίρει· θεοὶ δὲ καὶ δῶρα
 μήτε τι τοι χρυσὸν καὶ τεκαστος· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 τῶν δ' αὖτε, τοῦ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 ἔρα, καὶ ἀμφὶ ἀμύμονος· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 δυσσάτα· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 καὶ ταῦτ' ἐς ἀλκίονος· ἑκάστη δὲ φέρει· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 δεχόμενοι δ' ἀπὸ πάντες· ἀπὸ μάλιστα ἀλκίονος, καὶ δὲ καὶ δῶρα
 μητρὶ παρ' αὐτοῦ· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 τῶν δ' αὖτε· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 ἐλθόντες δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 δῶρα, γυναι, φέρει· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 ἐν δ' αὖτῃ θεοὶ φέρει· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα 404
 ἀμφὶ δὲ τοῖς πύρι χαλκὸν καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 ἑκάστη δὲ φέρει· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 δῶρα, ταῖς τοῖς φέρει· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 δῶρα, ταῖς τοῖς φέρει· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 καὶ τοῖς ἐγώ τοῖς ἀλκίονος· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα 405
 χρυσὸν, τοῖς δ' αὖτε· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 σπένδῃ· ἐν μαχαρῇ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 τῶς ἐφατ'· ἀπὸ τῇ πόλει καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα
 ἀμφὶ πυρὶ σπένδῃ· καὶ δὲ καὶ δῶρα· καὶ δὲ καὶ δῶρα

φαι δὲ λείπετο χαίρον τριπλῶς· τὴν γὰρ ἐν ποταμῷ, 436
 αὐτὸν δ' ἀρ' ἰδυίαν εἶχον, ἵνα δὲ χυτὴν δαίαν ἰελοῦσθαι
 γαστρὴν μὲν τριπλῶς πορ' ἀμφί, θέρματα δ' ἰδυίαν.
 τοφρα δ' ἀρ' ἀρήτη χεῖνι πτερικαλλέα χηλὸν
 ἀνέφεραν θαλάμῳ, εἰσέει δ' ἐνὶ καλλίμα δάμα, 440
 ἱεσθητα, χροῖον τε, τὰ τοι φαίης εἰδῶκα
 ἐν δ' αὐτῇ φάρος θῆκεν, καλὸν τε χιτῶνα,
 καὶ μιν φῶνισσάσσα ἱεῖα πτεροῦντα προσήυδα·
 αἴτος νῦν ἰδε πῶρα, θάψας δ' ἐπὶ δασμον ἔηλον,
 μὴ τις τοι κατ' ὁδὸν ἐληθῇται, ἵετο· πο αὖτε
 ἱεσθῆθα γλακύν τυπνον, ἱόν ἐν ναδί μελαίῳ. 445
 αἴταρ ἐπεὶ τοῦ ἀποῖσε πολυτλάνης διφῶς ἱεσθῆσαι,
 αἴτικ' ἐπῆρται πῶμα, θάψας δ' ἐπὶ δασμον ἔηλον
 ποικίλον, τὸν ποτὶ μιν δάμα φρεσὶ ποτὶν κερκί.
 αἰθροῖον δ' ἀρα μιν ταμὴν λείψασθαι ἀνέγει,
 ἐς ῥ' ἀσπαρμένους βάνθ'· οὐδ' ἀρ' ἀσπασίως ἰδε θοῖμα 450
 ἱεῖα λείπετ'· ἐπεὶ οὐ τι πορῶμενος γ' ἀσπασίως,
 ἐπειδὴ λίπε δάμα καλυπτοῦς ἡνέμοιο·
 τοφρα δὲ τοι κομῆν γέ, θεῶν ἱεσ, ἐκπεδῶς ἦεν.
 τὸν δ' ἐπεὶ ἄν' ἡμῶς λείψαν, καὶ χρίσαν ελαιῶν, 455
 ἀμφὶ δὲ μιν χλαίνας καλὴν βαλὼν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἐς ῥ' ἀσπαρμένους βάνθ' ἀνδρας μετὰ ἱενοτοτηρας
 ἡῖε ναφικαῖα δὲ, θεῶν ἀπο καλλος ἱεχασσα,
 στηρὰ παρὰ σταθμῶν τέχνης πικρὰ ποιητοῖο·
 θαυμαδὸν δὲ ἱεσθῆσαι ἐν ὀφθαλμοῖς ἱεραοντσα,
 καὶ μιν φῶνισσάσσα ἱεῖα πτεροῦντα προσήυδα· 460
 χαίρε, χεῖνι, ἵνα καὶ ποτ' εὖν ἐν πατρίδι γαίῃ
 μῆσσι ἐμῇ, ἵτι μοι πρῶτῃ δασαγρὶ ὀφθαλμοῖς.
 τὴν δ' ἀσπαρμένους πρόσσφη πολυμητὶς ἱεσθῆσαι
 ναφικαῖα, θυγατὲρ πλεονητοῦς ἀλκινόβοιο, 465
 ἱεσθῆ νῦν δασῆς θεῖνι πλεονητοῦς ποτὶς ἱεσθῆ,
 ἱεσθῆ τ' ἐλθῆμεναι, καὶ ναστιμον ἱεμαρ ἱεσθῆσαι·
 τῷ κεν τοι καὶ ἐκείθι, θεῶν ἱεσ, εὐχεταομένη.
 αἶψι ἱεματα πάντα· συ γὰρ μ' ἐβίωσας, κέρη.
 ἦ εἰ, καὶ ἐς θρονὸν ἱεσε παρ' ἀλκίνοον βασιλεῖα.
 τοι δ' ἡδὴ μοῖρας τ' ἐνέμον, κεραῖοντο τε ἱεον. 470
 κέρη δ' ἐνυθὲν ἡδὲν, ἀγῶν ἐριήρην ἀφαιδῆ,
 δημοδίκων, λαοῖσι τετιμῆνον· ἱεσε δ' ἀρ' αὐτὸν
 μεσση δαστομένων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρεῖδαν.
 ἀπὸ κέρη πρὸς σφῆ πολυμητὶς ἱεσθῆσαι,
 ἐκπῶ ἀπο προταμων, — ἐπὶ δὲ πλεον ἐλελεῖτο, — 475
 ἀργυροδόντος ἱεσ, θαλερῇ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφῇ·
 κέρη, τῇ δὲ, τοῖο πορὶ κέρη, τοφρα φαγῆται,
 δημοδίκῳ, καὶ μιν πρὸς πτυχόμα, ἀγῶνι μετὰ
 πάντες γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίῳσι δασῶν
 τῆμης ἐνμαρὶ ἐντὶ καὶ αἰδῶς, ἱεοντσα ἀρα σφῶς 480

ἡμῶς μοῖσ' εἰδὼκα· σφίλιστα δὲ φίλον αἰεὶ δύναιτο
 ἴως ἀρ' εἴη· κτήνεις δὲ φέρων ἐν χερσὶν εἴηεν· 482
 τοὶ δ' ἐπ' οὐρανὸν ἔτρεμα προκείμενα χεῖρας ἔκλινον· 484
 αἵ τ' ἀπὸ τοσούτου καὶ εὐφροσύνης ἐκείνων ἔσαν ἔντα· 485
 δὴ τότε δημοδοκὸν προσέφη πολυμήτις Ἰοδυσσεύς·
 δημοδοκ', ἐκείτω δὴ σὲ βροτῶν αἰεὶ δύναιτο· ἱππάρτων·
 ἢ σέ γε μοῖσ' εἰδὼκασι, διὸς τοῖς, ἢ σέ γε· ἀπολλών·
 λίστην γὰρ κατὰ κόσμον ἀχαιῶν αἰτῶν αἰεὶ δύναιτο· 489
 ἀλλ' ἀγε δὴ μεταβῆθι, καὶ ἱππάρτων κόσμον αἰεὶ δύναιτο· 492
 δορίατος, τὸν κρείσσονα πᾶσι γυναικῶν·
 ἴσθι ποτ' ἐς ἀκροπόλιν, δόλον, ἴσθι διφῶς Ἰοδυσσεύς,
 ἀνδρῶν ἐκείνων, ἴσθι ἑλπίων, ἐκκαταπαύσασθαι· 495
 αἱ κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μῆνιν καταλαγῆς,
 αἵ τ' ἐγὼ πάντων μὴ θησάμαι ἀνθρώποισιν,
 ἴως ἀρα τοὶ προφῶντες θεοὶ πᾶσι θεοῖν αἰεὶ δύναιτο·
 ἴως φάβ'· ὁ δ' Ἰοδυσσεύς θεοῖς ἤρχετο, φαίνει δ' αἰεὶ δύναιτο,
 εὐδὲν ἔλκων, ἴως τοὶ μὲν ἱππάρτων ἐπὶ καλῶν 500
 βάντες ἀπέκλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
 ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἦν ἀγκυλωτὸν ἀμφ' Ἰοδυσσεύς,
 ἴσθι ἐν τρώϊν ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἱππάρτων·
 αἵ τ' ἐγὼ μὲν τρώϊς ἐς ἀκροπόλιν ἱππάρτων·
 ἴως το μὲν ἱππάρτων, τοὶ δ' ἀκριτὰ πᾶσι ἀγορεύον, 505
 ἴσθι ἀμφ' αἵ τ' ἐγὼ, τῶν δὲ σφίος· εὐφροσύνης βούλην,
 ἡ διατμήσθαι κοῖλον ὄρου νηλεὶ χαλκῷ,
 ἡ κατὰ πετράων βαλεῖν ἱππάρτων ἀκράς,
 ἡ εὐφροσύνης μετ' ἀνδρῶν θεῶν θαλγῆταιον εἶναι·
 τῇ περ δὴ καὶ εἰτα τελεῖταισθαι ἐμῶν 510
 αἵ τ' ἐγὼ ἦν ἀπὸ τῶν, ἴσθι πόλις ἀμφικαλύπτου,
 δορίατος μετὰ ἱππάρτων, ἴσθι ἴσθι πάντας ἀριστοὺς
 ἀργεῖων, τρώϊσι φέρον καὶ κῆρα φέροντες·
 ἴσθι δὲ, ἴως ἱππάρτων διατμήσθαι ἴσθι ἀχαιῶν,
 ἱππάρτων ἐκείνων κοῖλον ὄρου ἐκκαταπαύσασθαι· 515
 ἴσθι δὲ ἀλλῇ αἰεὶ πόλιν κεραῖδ' αἰεὶ δύναιτο·
 αἵ τ' ἀπὸ Ἰοδυσσεύς προτὶ δῶματα δαίφροβος
 βήμεναι, ἴσθι ἀρετῇ, σὺν ἀντιφῶν μετὰ λαῶν·
 κῆρι δὴ αἰνοτάτον πολεμὸν φάτο πολυμήσαντα
 νικῆσαι καὶ εἰτα, διὰ μετὰ μὲν ἀθῆναι· 520
 ταῦτ' ἀρ' αἰεὶ δὲ πόλιν περικλυτὸς αἵ τ' ἀπὸ Ἰοδυσσεύς
 τῶν δὲ δακρυ δ' εὐδὲν ὑπο βλεφαροῖσι παρῆιαι·
 ἴως δὲ γυνὴ κλαῖναι φίλον πόσιν ἀμφιπέσοντα,
 ἴως τε ἴσθι πρόσθεν πόλις λαῶν τε πᾶσι·
 ἴσθι καὶ τεκῆσαι ἀμύμονος νηλεὶς ἴσθι 525
 ἴσθι μὲν τὸν θῆσκοντα καὶ ἀσπαιρόντα ἴσθι δύναιτο,
 ἀμφ' αἵ τ' ἐγὼ χυμῶν λίγα κῆρι· ἴσθι δὲ τ' ἴσθι δύναιτο
 κῆρι δὲ δόρσι μετὰ φέρον, ἴσθι καὶ ἀμύμονος
 εὐφροσύνης εὐφροσύνης, πόλιν δ' ἀχαιῶν καὶ ἴσθι δύναιτο·

τῆς δ' ελεεινοτάτης ἐλπίδι φθινύοντι παρειαί 580
 τῶς τοδυσεῖς ελκεῖνα ἱκεῖ' ἐφρύδι· δακρυόφα λαίβαν. 6
 ὡς ἄλλοις μὲν πᾶσιν εὐχόμενοι δακρυόφα λαίβαν,
 ἀλκινοὺς δὲ μὲν διὸς ἐπεφρονεῖται, ἡδ' ἐνέστηεν 585
 αἰψά· καὶ φαιηκοὶ φιλήρετμοισι μετῴνθα· 535
 κεκλυτε, φαιηκῶν ἡγήτορες, ἡδὲ μεδόντες,
 δημοδοκὸς δ' ἡδὲ σὺ χεῖρας φορμύνην λιγύαν,
 οὐ γὰρ πῶς πάντες χαρίδομενος τὰδ ἀφίξει.
 οὐκ ἴσθι δορυπέμεν τε, καὶ ὄρεε διφὸς αἰεὶδης,
 ἐκ τοῦδ' εὐπῶ ἐπαύσαι· οἰδοῦρα γούνα 540
 ἰοχσεῖνος· μάλα ποῦ μιν ἀχρὸς φρένας ἐμφιβέβηκεν.
 ἀλλ' ἀγ', ἰο μὲν σὺ χεῖρας, ἱὸν τρυφὸν τερπόμενα πάντες,
 χσεῖνοδοκοὶ καὶ χσεῖνος· ἐπεὶ πολὺ καλλὼν ἰοτῶ.
 τεινεκα γὰρ χσεῖνοιο τὰδ αἰδοῖοιο τετυχται,
 πομπῇ καὶ φίλῃ δούρα, τὰ τοὶ οἰδοῖοι φιλοῦντες. 545
 ἀντιπαισιν γὰρ χσεῖνος θ' ἐπεὶ τὴν τε τετυχται
 ἀνερὶ, ἴσθι ὀλίγον περ ἐκπύσαι· πραπίδεςιν·
 τῶ νῦν μὴδὲ σὺ κῆθε νόημασι κερδαλέοισιν,
 ἰο τι κε σ' εἰσάμα· φασθαι δὲ σὺ καλλὼν εἶστιν.
 ἔσθι' οἶον, ἰο τι σὺ κῆθε καλλὼν μῆτηρ τε, πατήρ τε, 550
 ἄλλοι θ', οἱ κατὰ ἔσθι, καὶ τοὶ περιναστούσιν. 551
 ἔσθι δὲ μοι γαίαν τε τέτην, θηρίον τε, πόλιν τε· 555
 ἰοφρα σὺ τῇ περικύπτει· τῆς τετυχται φρεσὶ νάφει.
 οὐ γὰρ φαιηκοὶ κυβερνήτηρες εἶναι,
 οὐδὲ τι πηδαλ' εἶναι, τὰ τ' ἀλλὰ νάφει τετυχται
 ἀλλ' αἶται ἰδοῦναι νόημα καὶ φρένας ἀνδρῶν
 καὶ πάντων ἰδοῦναι πόλιν καὶ πῆμον ἀγροῦς 560
 ἀνθρώπων· καὶ λαίμα τρυφὸν ἀλὸς ἐκτεροῦν,
 ἥρι καὶ νεφέλῃ περικλυπόμενα· οὐδὲ ποτε ὑφὸ
 οὐτε τι πημανθῆναι ἐπὶ ὄρεσιν, οὐδ' ἀπολεσθαι·
 ἀλλὰ τὰδ ἴσθι ποτε πατὴρ ἐγὼ ἔσθι ποτε ἀπολεσθαι
 νάφει ἰδοῦν, ἰο εἰδοῦναι πῶς ἰδοῦναι 565
 ἡμῶν, ἰδοῦναι πομπῇ ἀπὸ μόνων πομπῇ τῶν πάντων.
 φη ποτε φαιηκῶν ἀνδρῶν τεύχερα νάφει
 ἐκ πομπῆς ἀνιστάμεν ἐν ἡρώεσσι πομπῇ
 φρασεμέναι, μέγα δ' ἡμῶν ὅρος πολὺ ἀμφοτεροῦσιν. 570
 ἴσθι ἀγορεῖ ἰο γούνα· τὰ δὲ πᾶσι ἡ τελευτῶν,
 ἡ κ' ἀτελεσθ' εἴη, ἴσθι τοὶ φίλον ἐκλετο θυμῶ.
 ἀλλ' ἀγε μοι τοδὲ ἔσθι, καὶ πατρὸς καταλεῖπον,
 ἰοπῇ ἀπεκλινέμεν τε, καὶ τῶσιν τῶν χῶρας
 ἀνθρώπων· αἶψα τε, πόλιν θ' εὖ ναιετιστάμεν· 575
 ἡ μὲν ἴσθι χαλεπὸν τε, καὶ ἀγροὶ, οὐδὲ δικαιοί·
 τοὶ τε φιλοχσεῖνοι, καὶ σφιν νῦν εἶναι θούρης.
 ἔσθι δ' ἰο τι ἀπῆλθι καὶ οὐδὲν ἐπὶ θυμῶ,
 ἀργεῖον, δαπάνη, καὶ ἑλπίς, οἶον ἀπῆλθι.
 τὸν δὲ θεοὶ μὲν ἐπὶ χῶρας, ἐπὶ χῶρας δ' οἰοῦνται,

αὐθροποισιν ἱππαίνεσσι καὶ ἐσθρομοῖσιν αἰεδῶν· 580
 ἢ τις τοι καὶ πρὸς ἀπῶλατα φίλῳβι φρά-
 εσθλος ἐμὴ φαιμύβρος, ἢ παύβρος, τοι τε μέλιστα
 κηδιστοὶ τελευθόντι, μεθ' αἶμα τὰ καὶ γένος αἵμα·
 ἢ ποῖο τις καὶ ἱταῖρος αὐτῆς μεχαρίσμενα ἰεῖδης·
 εσθλος; εἰπὶ οὐ μὲν τι μεσιγνήτεφ' ἡρώων· 585
 γίγνεται, ἵος κεν, ἱταῖρος ἐμῆ, πεπνυμένα ἰεῖδῃ.

τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήχανος ἰδυσσεύς· 1
 ἀλκίνοος κρέον, πάντων ἀριδείκτε λαῖον,
 ἦτοι μὲν τοδε καλὸν ἀκούμεν ὅστις αἰεδῶς
 παύβρογ', ἵος ἰδῶ, ἄετι, λαοῖς' ἐναλυνκίος αἰεδῶν·
 οὐ γὰρ ἔγωγε, πῖ φημι τέλος χερμαστέρην εἶναι,
 ἢ τοτ' ἀν' ἑυφροσύνῃ μιν ἱεχῆ κατὰ δῆμον ἱππαίνεσσι,
 δαιτυμόνες δ' ἀνα δῶματ' ἀκοῦσθ' ὄντοισι αἰεδοῖα,
 ἱγμένοισι ἱεχάμεσσι· πάρα δὲ πάλῃ βροτὶ τραπέδασιν
 σίτοφ' οὐ καὶ κρέασι· μεθ' ὃ ἐκ ἀρχῆς τρεφόμενοι
 ἰοινοχόος φορεῖται καὶ ἐνχαλῆ δαΐτωσιν· 10
 τοῖο τοι μοι καλλίστου ἐνὶ φρεσὶ ἰεῖδεται ἐστιά·

σοὶ δ' ἐμα κηδεὰ θυμὸς ἐπετραπέτο· ἀπονεύει·
 αἰεσθ', ἱαφρ', οὐ μάλλον· ἐνὶ φρεσὶ στυγερὰ χέουσα
 τὰ πρῶτον, τί δ' ἐπειτα, τί δ' ἱππότηται κατὰ δῆμον;
 κηδὲς εἰπὶ μοι πολλὰ ἔδωκεν θεοὶ οὐρανὸν ἄντρον,
 νῦν δ' ὀνομα πρῶτον μιλῆθησέμεν, ἱεφραὶ καὶ ἱμῆες,
 ἱγῆδες· ἐγὼ δ' ἀν' ἐπειτα, φηγὼν ὑπὲρ ἀνδρῶν ἱμῆρας,
 ἱμῶν χείρεσσιν ἐμὴ καὶ ἀπὸ πρὸς δῶμασιν ἵκασιν· 15

ἦ μ' ἰδυσεφ' ἐλαφρύνει, ἵος πάντο· δαλοῖσιν
 αὐθροποῖσι μέλαι, καὶ μεν κλέος οὐρανόθεν ἱμῆας· 20
 ναιετάει δ' ἰθακῶν ἱεῖδεφ' ἔλκον· ἀν' ὃ πρὸς αἰετῶν
 νηριτόν, ἐννοσιφυλλόν, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ κησὶ
 πολλαὶ ναιετάουσι μέλαι σ' ἔχον· ἀλλὰ ἡλῶσιν
 δουλιχίον τὰ, σαρῆ τὰ, καὶ ἱνὰ ἱγῆσιν ἀναιμῆες,
 αἵ τῃ δὲ χθαμαλῇ παλινπρεπῶσιν ἐκ ἱθακῆς αἰετῶν· 25

πρὸς δόσφον, ἵταί δὲ τ' αὐτίκῃ πρὸς ἥμας, ἡλῶσιν ἐκ
 τρηχυῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κείροσ' ἱεφρος· οὐδὲ τ' ἐμῶν
 ἱγῆς δύναμαι γλυκερώτερον κλέα ἱεφρῶσιν
 ἢ μὲν μ' αἵ τ' ἀρετὰ καλὴν ἔχουσιν, ἀνὰ θεοῖσιν
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λυλαφόμενῃ πρὸς ἐμὴν· 30
 ἵος δ' αἵ τ' αἵ κείροσ' ἀναιμῆες ἐμῶν μεχαρίσμενα
 αἰατῇ, δαλοῦσιν, λυλαφόμενῃ πρὸς ἐμὴν εἶναι·
 ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτὲ θυμὸν ἐν στήθεσσι στείβον
 ἵος οὐδὲν γλυκερόν τῃς τανυίδος οὐδὲ τειχέων·

γίγνεται, εἰπερ καὶ τις ἀπὸ πρὸς πέφρον ἱεφρος
 γαῖῃ ἐν ἀλλοδατῇ κίμει ἀπαικῶς τοκέσιν· 35
 εἰ δ' αἴγε τοι καὶ νῆστον ἐμὸν κλέωσιν ἐμῶν
 τὸν μοι δόσεις στείβον· ἀπὸ πρὸς ἱεφρος· οὐδὲ τ' ἐμῶν
 φίλῳβον με φέρων ἀναιμῶς κίμει· ἀπαικῶς τοκέσιν·

ἰσμαριῶ· ἐνθα δ' ὄρεα πόλιν ἐστράβην, ὄλεσται δ' αὐτοῖς· 40
 ἐκ πολιοῖς δ' ἱαλοχρεῖς καὶ κτημάτα πολλὰ λαβόντες·
 δασσαμένθ', ὥς μὴ τις μοι ἀταρβόμενος κίος ἱεσθῆς.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερχῶ ποδὶ φευγέμενον ἡμῶς
 ἦναγον· τοὶ δὲ μέγα νῆπιοι οὐκ ἐπίθοντα.
 ἐνθα δὲ πολλὰ μὲν κίβδη τίθεντο, πολλὰ δὲ μέηλα 45
 ἐσφάδσον παρα θῖναι, καὶ ἐλλειποδὰς ἑλίκας βεῖς.
 τοφρα δ' ἀρ' οἰχαμένοι κικονες κικονεσ' ἐγγύωνον,
 τοὶ σφισὶ γείτονες ἦσαν ἱαμὰ πλεονες καὶ ἀρεῖως,
 ἡπείρον ναιοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἐκπῶν
 ἀνδρῶσι μαρνασθαι, καὶ τοδὶ χρεὶ ποδὸν εἶντα. 50
 ἦλθον ἐπειθ', ὥς φυλλὰ, καὶ ἀνθεα, γίγνεται τωρὴ
 ἦφροι· τότε δὴ ρα κακὴ διὸς αἴσα παρεστῇ
 ἡμῖν αἰνομοροσιν, ἱν' αἰλγαὶ πολλὰ παθώμεν.
 στησαμένοι δ' ἐμαχόντο μάχην παρα νασι θεῆσιν
 βαλλον δ' ἀλλήλοισι χαλκαστῆρεσιν ἐνχειῆσιν. 55
 ἱοφρα μὲν ἦας ἦν, καὶ ἀνέχσεται ἱερὸν ἡμῶν,
 τοφρα δ' ἀλεκσόμενοι μνηόμεν πλεονας περ εἶντας·
 ἡμὸς δ' ἥελιος μετενοσσετο βέλυστονδα,
 καὶ τότε δὴ κικονες κλῖναν δαμασάντες ἀχαιεῖς.
 ἱεὺς δ' ἀφ' ἐκαστῆς ναὸς τεῦκνημῖδες ἱεταῖροι 60
 ὦλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φόγομεν θανάτων τε, μῶρον τε.
 εἶθεν δὲ προτερῶν πλεόμενοι ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἀσμενοὶ ἐκ θαλάττῃ, φίλοισι ὀλεσάντες ἱεταίροισι.
 οὐδ' ἀρα μοι προτερῶν ναὸς κλον ἀμφιέλισσαι,
 πρὶν τίνα τῶν ὀδιδῶν ἱεταρῶν τρεῖς ἱεκάστων ἀνῆσθαι, 65
 τοὶ θάνον ἐν πεδίῳ κικωνῶν ὑπὸ δαδωθέντες.
 νασι δ' ἐπ' ὧρσ' ἀνέμων βάρην μεφελήγερετα δαεῖς
 λαίλαπι θαλάττῃ, γῶν δὲ νεφεία ἐκκαλυπτοῦ
 γαίαν ἱομοὺ καὶ ποτόν· ὥρῃ δ' οὐρανόθεν νυκτὸς.
 ἱαὶ μὲν ἐπειτ' ἐφέροντ' ἐπικερσῖαι, ἱστία δὲ σφιν 70
 τριχθα τε καὶ τετραχθα διέσχισε ἱεὺς ἀνέμοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐς ναῖας κλίμεναι ὀδιδόντες ὀλεθρον,
 αἵτας δ' ἐσσυμένως προσρῥασάμεν ἡπείρονδα.
 ἐνθα δυὸ νυκτῆς, δυὸ θ' ἡμέτα, συντάχας αἰεὶ
 κειμαῖ, ἱομοὺ καματῶν τε, καὶ αἰλγῶσι θυμὸν εἶδοντες· 75
 ἀλλ' ἵστε δὴ τρίτον ἡμῶν τεῦπλοκαριὸς τελεσ' ἦας,
 ἱεσθῆς στησαμένοι, ἀνα θ' ἱστία λείχ' ἐλκίσαντες,
 ἡμέθα· τὰς δ' ἀνέμος τε κυβερνήται τ' ἰθυῖνον.
 καὶ νῦν κεν ἀσκήθης ἱεκομῆν ἐς πατρίδα γαίαν,
 ἀλλὰ μὲν κῦμα, ροῆς τε, περιγναμπτόντα μάλα κεν, 80
 καὶ βορέης ἀπείθεα, παρὲκ λάνγαν δὲ κυθήρων.
 εἶθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμεν ὀλοῖωσ' ἀνέμοισιν
 ποτόν ἐφ' ἰχθυόενσιν· αἵταιρ δὲ κατὰ πλεῖστον
 γαίης λωτοφάγων, τοσὶ ἀνθίνων ἡμῶν εἶδοντι.
 ἐνθα δ' ἐκ' ἡπείρου βόρην, καὶ σφυροσάραβ' ἱεδοῦν· 85

αἰψα δὲ δειπνὸν ἔλκοντο· βολὴν παρὰ νάβωιν ἤναιον·
 αἵται εἴπει σῆταρ σ' ἐκασσάμεν, ἡδὲ ποτὶ τῆς·
 ὅη τοι' ἐγὼν ἑταροῖς σφαιρίην κινεῖσθαι ἰόντας,
 ἀνδρὲς δυὼ κρῖνας, πρῶτατοι κηρύχ' ἀπ' οὐκασσας,
 τοιτίνες ἀνερὲς εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῆτα ἔδοντες.
 τοὶ δ' αἰψὸ' οἰχομένοισι μὲν ἀνδρῶσι λωτοφάγοισιν
 οὐδ' ἀρα λωτοφάγοι μὴδὲν ἑταροῖσιν οὐδ' ἄνθρωποι
 ἡμετέροισ', ἀλλὰ σφ' ἐδόσαν λωτοφάγους πασαισθαι.
 τῶν δ' ἵσσις λωτοφάγοι μελὶ τῆδε κερπόν,
 οὐκ εἴ' ἀπαγῆλαι παλιν ἤβελον, εὐδὲ κινεῖσθαι.
 τοῖς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νάβωιν κλαφόντας ἀναστῆναι
 νάβωσι δ' ἐνὶ γλαφυρῇσι τοκοδοσίῃ· ὅδῃσα ἱερυσσας.
 αἵται τοῖς ἀλλοῖς κελομένη τῆρας ἑταροῖς
 σπερχομένοισι νάβωιν ἐπὶ θάλασσιν ὤκουσθαι,
 μὴ πῶ τις λωτοφάγων νοστοφάγῳ λαθῆναι.
 τοὶ δ' αἰψὸ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κλέβωσι καθίδον·
 ἱερχοῖς δ' ἐδόσαντο καλὴν ἱαλ' ἐνὶ σφίσι σφαιρίων
 ἐνθεν δὲ προτερῶν κλέβωσι, ἀκαχημένοι ἦτορ.
 κυκλωπῶν δ' ἐς γαίαν ὑπερφιάλων, ἀθεμιστῶν,
 ἱκομένοισι, τοὶ ρα θεοὶ πεποδότες ἀθανάτοισιν
 οὐτε φυτεύοντι χερσὶν φυτὸν, οὐτ' ἀραστῶν·
 ἀλλὰ ταγ' ἀσπαρτα καὶ ἀήροτα πάντα φυέονται,
 πυφροὶ, καὶ κρῖναι, ἡδ' ἀμπελοὶ, ταῖς φερωντι·
 τοῖσιν δ' οὐτ' ἀγοραὶ βουληφοροὶ, οὐτε θεμιστῶν·
 ἀλλ' ἰοίγ' ἡκστησαν ὅραον ναιοντι κερῆνα,
 ἐν σφίσι γλαφυροῖσι· θεμιστῆς δὲ ἱεραστός·
 παιδῶν ἡδ' ἱαλοχῶν· οὐδ' ἀλλήλων ἀλογοντι·
 νῆσος ἐπεὶτα λαχεῖα παρέκ λῆμενος τεταμένους
 γαίης κυκλωπῶν, οὐτε σχεδόν, οὐτ' ἀπο πηλῶς
 ὑκλῆντοσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειροσσαι γυγαίντι,
 ἀγρίαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπορῶνται·
 οὐδὲ μιν εἰσοιχέοντι κινεῖσθαι, τοῖς καὶ ὡλῆν
 ἀλγέα πασχόντιν, κορυφαῖς ὅραον ἐφεκόντες,
 οὐτ' ἀρα ποιμνῆσι ματωμένους, οὐτ' ἀροτῆσι
 ἀλλ' ἰγ' ἀσπαρτῶν καὶ ἀήροτος ἡμάτα πάντα
 ἀνδρῶν χηρεῖ, βροκοὶ δὲ τε μηκῶδες σφας,
 οὐ γὰρ κυκλωπῶσι νάβωι παρὰ μῆτοπαρῆσι,
 οὐδ' ἀνδρῶν νάβωιν ἐκ τῶν, τοὶ κε καμνοῖν
 νάβωι τεύσελμοις, ἱαλ' ἐν τελευτοῖν ἱεραστός,
 ἱαλ' ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνομένοισι· τοῖα τε πολλὰ
 ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισι νάβωιν περὶ τῆδε θαλάσσαν·
 τοὶ κε σφιν καὶ νῆσον τεύκτιμεν ἱεραστοῖν·
 οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γῆ, φεροι δὲ κεν ἱεραστοῖν πάντα
 ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ταλῆς· πολλοὶ γὰρ τὰ τεύκτιμα
 ὑδρῆλοι, μαλακοὶ· μαλακὸν ἀφῆτοι ἀμπελοὶ, οὐκ

ἐν δ' αὖρος λαβὴν· μαλα κεν βαθυ λαβὼν αἶψαν
 εἰς τῶρας ταμασιεν· ἐπεὶ μαλα πῖσαν ἔντ' οὐδας.
 ἐν δὲ λιμνὴν τεύτορμος, τὴν αὖ χρη παύσματα δῆσαι,
 οὐτ' εὐνας βάλεσσιν, οὔτε προμνησὶ ἀναπτῶσαι,
 ἀλλ' ἐπικελσαντας μῆναι χρόνον, εἰς τὸ καὶ παύσων
 θυμὸς ἐποτρυνῆν, καὶ ἐπιπνεύσαντιν αἰηταί.
 αἵτ' αὖ ἐπὶ κράτος λιμένος ρεῖσι ἀγλαφὸν ὑδῶρα,
 κρήνην ὑπο σπέεος· περὶ δ' αἰγυροὶ πεφυδαντιν.

I
135

ἐνθα κατεπλεόμεν, καὶ τίς θεὸς ἰηγεμόνευ
 νύκτα δι' ὀρφνην· οὐδὲ προσφαίνε' εἶδενθαι·
 αἵτ' αὖ γὰρ παρὰ νῆας βαθυὶ ἦν, οὐδὲ πάλιν
 οὐρανοθεν προσφαίνε'· κατεσχετο γὰρ νεφελέϊα
 πῶς οὐτις τὴν νῆσον ἐσέδρακον ὀφθαλμοῖσιν·
 οὐτ' ὦν κυμματα μακρὰ κυλινδόμενα πρὸς χερσὶν
 εἶδομεν, πρὶν νῆας ἰεῖσθ' ἐλμοῖς ἐπικελσαι.
 κελσαντοσῆσι δὲ νῆας, κατελλομεν ἱστῶς πάντα·
 ἐκ δὲ καὶ αἱτοὶ ἐβημεν ἐπὶ Γρηγγίῳ θαλάσσης·
 πῶς δ' ἀποβρικσαντες ἐμῆναμεν ἦρα διδαν.

140

ἦμος δ' ἤριγενεὶ ἔφανε Γροδοδακτύλος ἥως,
 νῆσον θαυμαδσοῦντας ἐδινεφεμισθα κατ' αἵταν.
 ὤρεσαν δὲ νυμφαί, καὶ εἰς διὸς αἰγίτοχα,
 αἶγας ὀρεσκήφοις, ἵνα δειπνήσειαν ἑταίραι.

145

ὅττι καμπύλα τοκῶν καὶ αἰγανῶν δολιχαῖλος
 ἑλλομεθ' ἐκ νῆων· διὰ δὲ τριχὰ ποσμηθέντας
 βαλλομεν· αἰψὰ δ' ἐδῶκε θεὸς μενοεικέα θῆρην.
 νῆας μὲν μοι ἱεποντα δαδάκα, ἐς δὲ ἑκαστὴν
 ἑνὲν ἐλάνχανον αἶγας· ἐμοὶ δὲ δεκ' ἐκπέλον ἀπῶ.

150

ἥως τότε μὲν πρᾶκον ἦμαρ, ἐς ἡλίων ἀναδύντα,
 ἡμέθεα δαινυμένων κρέα' ἀπέετα, καὶ μεθ' ἡδῶ.

155

οὐ γὰρ πῶ νῆων ἀκροφθίτο φοῖνος ἐρῶδες,
 ἀλλ' ἐνέη· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῖσιν ἑκαστωὶ
 ἡφυσάμεν, κικανῶν ἱερὸν πτολιμῶρον τέλοντες.

160

κυκλωπῶν δ' ἐξ γαίαν ἐλεῖσσομεν, ἐν γυῖς αὐτῶν,
 καπνὸν τ', αἵτων τε φθονῆν, αἶσαν τε, καὶ αἶγαν
 ἦμος δ' ἡελίος κατεδῶ, καὶ ἐπὶ νεφέας ἤλθει,
 δὴ τότε· ἐκαμῆθημεν ἐπὶ Γρηγγίῳ θαλάσσης.

165

ἦμος δ' ἤριγενεὶ ἔφανε Γροδοδακτύλος ἥως,
 καὶ τότε ἔγων ἀγορὴν βεμένος μετὰ παντῶν ἀέσπων·

170

ἀλλοὶ μὲν νῦν μικρὰς· ἐμοὶ περιήρες ἑταίραι·
 αἵτ' αὖ ἐγὼ γούνη νῆαί τ' ἐρεῖ καὶ ἐμοῖς ἑταρείων
 ἐλθῶν τῶνδ' ἀνδρῶν περῆσομαι, ἵατινες αὐτῶν
 ἡ ρ' ἰοῖγ' ὑβριόσταί τε, καὶ ἀγροὶ, οὐδὲ δικασταί,
 ἡ φιλοχρεῖνοι, καὶ σφὶν νόος ἔστι θεοδότης.

175

ἥως ἔσπων, ἀνα νῆας ἐβην· ἐκελείπε δ' ἑταίρους
 αἵτ' αὖ τ' ἀνβανίαν, ἀκα τε πρὸς μνηστῆρας λαβάναι,
 τοὶ δ' αἰψὸ' ἐσβάνον, καὶ ἐπὶ κλέψαςι καθέδαν·

τεχνης δ' ἰεδομένοι, πολὺν ἔαλ' στυγρὸν ἐρετμῶν.

180

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς εἶντα,
εὐθα δ' ἐπ' ἐσχατῇ σπέφας φοιδόμεν, ἀγχι θαλασσης,
ὑψήλων, δαφνῆσι κατῆρες· εὐθα δὲ πολλὰ
μῆλ', ὅβριες τε, καὶ αἰγες ἱαίεσκον· περὶ δ' ἀλῆ
ὑψήλη δαδμήτη καταρυχεσσι λιθείσιν,

185

μακρῆσιν τε πίτυσιν, ἰδὲ δρυσιν ὑψικαρμασιν.

εὐθα δ' ἀνὴρ ἐνίαψε πέλωριος, ἵος ρα τε μῆλα
οἷος ποιμαινέσκεν ἀπαρθεὺς· οὐδὲ μετ' ἄλλοις
πώλεετ', ἀλλ' ἀπανθεὺς εὖν ἀθεμιστῆα φοιδεῖν.
καὶ γὰρ θαῖμ' ἐτετυχτο πέλωριον· οὐδ' ἐξέφεικεν
ἀνδρὶ γέ σῖτοφαγῷ, ἀλλὰ φριῶ ἠυλῆεντι
ὑψήλων ὄρεων, ὅτε φαίνεται οἷον ἀπ' ἄλλων.

190

δὴ τότε τοῖς ἄλλοις κελομένην ἐριήρας ἑταίρους
αἵτατο παρ νηϊ τε μένεεν, καὶ νῆα ρυῖσθαι·
αἵταρ ἐγὼ κρῖνας ἑταρῶν δύο καὶ δέκ' ἀριστεῖς.

195

βῆχ' ἀτὰρ αἰγὸν ἄσκον τέχον μελανὸς φοινός,
ἡδυός, ἵον μοι ἐδώκε μαρῶν, τεύανθεος ἡϊός,
ἱερέας ἀπολλῶντος, ἵος ἱσμάρων ἀμφεβεβήκεεν·
ἑσπῆκα μὲν γόνυ παῖσι περισχομέθ', ἡδὲ γυναῖκι,
ἱαδομένοι· φοῖκεε γὰρ ἐν ἀλσεϊ δεινδρήεντι

200

φοῖβοι ἀπολλῶντος· τοῦ δὲ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσόφω μὲν μοι· ἐδῶχ' εὐφεργεὶς ἑπτα τάλαντα·
δῶκε δὲ μοι κρήνηρα παναργυρὸν· αἵταρ ἐπειτα
φοῖνον ἐν ἀμφιφορέσσι δυωδεκά παντῶν ἀφυσσάνς

205

ἡδυόν, ἀκηρασίον, θεῖον ποτόν· οὐδὲ τις αἶψα
εἰεῖδε δαμῶν, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ φοικῷ,
ἀλλ' αἶψα, ἱαλόχος τε φίλη, ταμίη τε μὲν οἷα.

210

τὸν δ' ὅτε πίπνεεν μελιτήδεα φῶνεν ἐρυθρόν,
ἔνθ' ὀδμή δ' ἡδυόνα ἀπο κρήνης ὑδάδεεν
θεσπεσίῃ· τοῦτ' αὖ οὗτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.

215

τοὺς φέρον ἐππλήσανς ἄσπον μέγαν· ἐν δὲ πᾶσι
κωρυκαῖ· αἵτικα γὰρ μὲν οἷσ' αὖτο βοῆμας ἀγῆνων
αὐτῶν ἐπελευθεσθαι μεγάλην ἐπίεσμενον ἀλκην,
αἰγρίον, οὐτε δικὰς τεύετο, οὐτε θεμιστάς.

καρκαλιμῶς δ' εἰς αὐτὸν ἀφικόμεθ', οὐδὲ μὲν εὐδὸν
τεύρομεν, ἀλλ' ἀνομέως νόμον κατὰ πίθοκα μῆλα.

220

ἐλθόντες δ' εἰς αὐτὸν εὐαίερασθαι ἑκάστα·

τάρσοι μὲν τάρων βριθόν, στείνοντο δὲ σῆκος

ἑλκῶν ἢ ἐρίφῶν διακεκριμέναι δὲ ἑσπῆται

ἑλκῶν· ἑλκῶν μὲν πρυγῶν, ἑλκῶν δὲ μεταστάς.

ἑλκῶν δ' αἶψ' ἐρσαι· νῆον δ' ὅρῳ σῆκος πᾶντα,

χαλκοί τε, σκευαῖς τε, τετυχεμένα, τῶνδ' ἐπαμύλῃν.

εὐθ' ἐμὲ μὲν πρῶτον ἐταροῖς λίσσονται δειπῶντι,

225

τῶνδ' αἰνυμένων ἡμεῖς παλιν· αἵταρ ἐπειτα

καὶ παλιμῶς ἐπὶ νῆα δόην ἐρίφας καὶ ἱάκας
 ὅρκων ἐκσελασάσας ἐπιπλεῖν ἱαλμυρον τυτάρῃ·
 ἀλλ' ὅγῳ οὐ τιθεμένη, — ἥτ' ἂν πολὺ κερδαῖον ἦεν, —
 ἱοφρ' αἶτον τε ἱδοίμι, καὶ εἰ μοι χρεῖνιά δοίῃ
 οὐδ' ἄρ' ἐμελλ' ἱεταροῖσι φάνεις ἐρατεινὸς εἶσεσθαι. 230
 εἴθε δὲ πυρ κῆαντες εὐφίσταμεν· ἦδε καὶ αἶτοι
 τυτῶν αἰνυμένοι φαγομέν· μένομεν τε μιν· ἔνδον
 ἱημενοί, ἱέος ἐπηλθε νεμεῶν· φερε δ' οὐβριμὸν ἀχθος
 τυτῆς ἀδοσαλῆς, ἵνα τοι ποτιδορκίον εἴη.
 ἐντοσθεν δ' ἀντροφὸ βαλὼν οὐρμαχδὸν ἐβῆκεν· 235
 ἱημεῖς δὲ δδιδσάκτες ἀπεσσυμένῃ ἐς μυχὸν ἀντροῦ.
 αἶταρ τογ' εἰς εὐρυ σπέφος ἤλασε πύονα μῆλα,
 πάντα μαλ', ἵος ἤμελγε· τα δ' ἄρσεν' ἐλείπε θυρηφῶν,
 ἱερνῶς τε, τραγῶς τε, βαθυῖης ἐκτοθεν ἀγλῆς.
 αἶταρ ἐπειτ' ἐπεβῆκε θυρεὸν μέγαν τυπσοσ' ἀτῆρας, 240
 οὐβριμὸν· οὐκ ἂν τῶν γε δυὸ καὶ τρεῖς σ' ἱαμαγσάι
 εἶσθαι, τέσσαρα κυκλῶι, ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσσειαν·
 τῶσθην ἡλιβατόν πετρην ἐπεβῆκε θυρήσιν.
 ἱδοσάμενος δ' ἤμελγ' ὄφιας καὶ μῆκαδας αἶγας, 245
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ τυπ' ἐνβρυὸν ἵηκεν ἱεκάστῃ.
 αἶτκα δ' ἱημισυ μὲν τρέψας λαίκοιο γαλακτός·
 πλεκτοῖσ' ἐν ταλαροῖσιν ἱαμῆσαιμενος κατεβῆκεν·
 ἱημισυ δ' αἶτ' ἐστήσεν ἐν ἀνγείοις, ἱοφρά τοι εἴη
 πῖνεεν δαιτυμνῶ, καὶ τοι ποτιδορκίον εἴη.
 αἶταρ ἐπειδὴ σκέυδσε πονησάμενος ἱετὰ ἱεργά, 250
 καὶ τότε πυρ ἀνεκάε, καὶ εἶδεν, εἰρετο δ' ἱημεῖς·
 ὦ χρεῖναι, τινες ἐστέ; ποθεν πλεῖσθ' ὕγρᾳ κελεύδᾳ;
 ἦ τι κατὰ πρήκτιν, ἦ μακροῖδ' ἀλαλήσθε,
 ἵοια τε λεῖστοι ἱερεὶς ὑπερ ἱάλα, τοι τ' ἀλασνταί
 πυφίχας παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φερόντες; 255
 ἵως εἶπα· ἡμῖν δ' αἶτε κατεκλασθὲ φιλον ἡτορ,
 δδιδσαντῶν φθογγὸν τε βαρύν, αἶτον τε πέλαρον·
 ἀλλὰ καὶ ἵως μιν ἱεπεσσὶν ἀμειβεμένος προσέειπεν·
 ἱημεῖς τοι τρέφειθεν ἀποπλανχθέντες ἀχαιῶι
 παντοίοισ' ἀναιμοῖσιν ὑπερ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, 260
 ἱεκαδὲ τίθεμενοι, ἀλλήν ἱόδον, ἀλλὰ κελεύδα
 ἡλδομεν· ἱετὰ ποὺ δόεις ἠθέλε μῆτιασθαι.
 λαῖοι δ' ἀντιδιδά· ἀγαμέμνονος εὐχομῆσθ' εἶναι,
 τοσθὲν γὰρ ὅν γε μέγιστον τυκυράνιον κλέος ἐστίν·
 τῶσθην γὰρ διεπερθε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαῖδ' 265
 πολλοῖς· ἱημεῖς δ' αἶτε κίχανομενοι τίφα γὰρ
 ἱεκομῆσθ', εἰ τι ποροῖς χρεῖνῃσι, ἦ καὶ ἀλλῶς
 δόεις δῶτινῃ, ἱητε· χρεῖνων θεμῖς ἐστίν.
 ἀλλ' αὐδαο, φεριστό, δόεις· ἱεκεται δὲ τοι εἶμεν.
 δόεις δ' ἐπιτῆμῃσιν ἱεκατάσιν τε, χρεῖνων τε. 270
 ἵως εἶπα· ἱε δὲ μ' αἶτις ἀμειβετο πηλεῖ θυμῷ 272

νηπιος εσς, οω χσαιν, η τηλοθεν ηληλουθας, I
 ιος με θεος κελευει η δοδδμεν, η' αλειεσθαι.
 ου γαρ κυκλωπες διος αιγιτοχορ' αλεγοντιν, 275
 ουδε θεων μακαρων· επειη πολυ φεγτεροι εσμεν.
 ουδ' αν εγω διος εχθος αλειεσμενος πεφιδοιμην
 ουτε σεις, ουδ' εταρων, ει μη θυμμος γε κελεει.
 αλλ' αγα εσφ', οπη εσχεσ ιων τευτεργεα κηφα·
 η πορ' επ' εσχατης, η και σχεδον, τοφρα δαισιω. 280
 ιως φαιο πειραδων· εμε δ' ου λαβε Γειδατα πολλα·
 αλλα μιν απωροτον προσεφην δολιοισι Γεπεσιω·
 κηφα γε μαι κατεφανγσε ποσειδαων ενοςιχθων,
 προς πετρησι βαλων, θυμης επι πειρασι γαιης,
 ακρη προσπελασας· ανεμος δ' εκ ποντορ' ενεγκεν 285
 αψτρ εγω γουν τοισδε τυπεκφυγον αιπυν ολεθρον·
 ιως εφαιμην· το δε μ' ουδεν αμειβετο νηλει θυμω·
 αλλ' τογ' ανατικσανς τεταριος· επι χειρας ιαλλεν
 γουν δε δυο μαρπτσανς, ιωστε σκυλακας, ποτι γαιη 290
 κοπτ'· εκ δ' ενεφαλος χαμαδις ρεφε, δευς δε γαιαν.
 τρις δε δια μελειετι ταμων τοπλισσατο δορπον·
 ησθιε δ', ιωστε λεων ορεσιτροφος, ουδ' απελειπεν
 ευκατα τε, σαρκας τε, και οστεα μυελουοντα,
 τημεες δε κλαγοντες ανσχεθομεν διη χειρας,
 σχετλια Γεργ' Ιοραοντες· αμηχανη δ' ιεχε θυμην. 295
 αψταρ επει κυκλωπες μεγαλην εντλησασα νηπη·
 ανδρομεια κρε εδων, και επ' ακρητον χαλα πεινων,
 κειτ' εστρεβ' αντροφο ταμυσσμενος δια μηλων.
 τον μιν εγω βουλεσσα κατα μεγαλητορα θυμην,
 ασσον ιων, χσιφος Ιοκστου Γερυσσμενος ταρα μηρη, 300
 ομημεναι προς σπηος, τοθι φρενες Ιηταρ Ιεχοντιν,
 χειρ' επιμασσμενος· Ιετερς δε με θυμμος ερυκεν·
 αψτοφο γαρ κε και αμμες απωλομεθ' αιπυν ολεθρον·
 ου γαρ κηλ' δυνημεσθα θυραων τυπετηλασων
 χερσιν αποδωσασθαι λιθον ρηριμον, Ιαν προπυθμεν. 305
 Ιωσφ' τοτε μη ατοναχοντες εμνησμεν ησα διφαι·
 ημος δ' ηριγενει· εφηνη Γροδοδακτυλος ηως,
 και τοτε πυρ ανακαζε, και ημελεγε κλυτα μυλα·
 πικτα κατα μοιραν, και τυπ' ενβρυον Ιηκαι Ιεκακτη· 310
 αψταρ επειδη επαιδσε πονησμενος Ιεθα Γεργα,
 γηην δ' Ιογε δ' αψτε δυο μαρπτσανς τοπλισσατο δορπον,
 δειπνησανς δ' ακρηρ' εκσηλασε πεινωι μηλα,
 ρειδιως αφελων θυραων μεγα· αψταρ επειτα
 απς επειδχ', ως ειτε φασατρη κομ' επιβουη· 315
 πολλη δε Γρωδω· προς οφς, τρετα πικτα μυλα
 ημελως· αψταρ εγω λιπομην κατα βρυσηλασων·
 εως τισαμην, ποτο δε μαι δυνησθην· ει' αμμεν
 Ιηδε δε μαι κατα θυμην αριστα εφαινετο βουλη·

κυκλωπος γὰρ ἐκεῖτο μέγα βρεκαλον· παρὰ σηκῷ, I
 χλωρον, ελαιῖνον· το μὲν ἔσπασεν, ἱοφρα· φεραιή 320
 αὐφανθεν· το μὲν ἀμμιες βεῖσκομεν εἰστοραοντες
 ἵοσον ἔ' ἵστον ναῖος βεῖσκοσσοφο μελαινης,
 φορτιδος, ευρυιης, τητ' ἐκπεραιεῖ μέγα λαίτημα·
 ἵοσον εἴην μήκος, ἵοσον παχος εἰστοραεσθῆαι.
 τοο μὲν ἵοσον τ' ὀργυιαν ἐγὼν ἀπεκοπῖτσα παραστάης, 325
 καὶ παρεβῆχ' ἐταρωσιν, ἀποχσῦναι δ' ἐκελεῖσα.
 τοι δ' ἱομαλον ποιήσαν· ἐγὼ δ' ἐβοῶσα παραστάης
 ἀκρον, ἱαφαρ· δε λαβὼν ἐπυρακτεον ἐν πυρὶ κηλεῖ.
 καὶ το μὲν ἱεὺ καταβῆκα κατακρυπτάσης τυπο κοπρῷ,
 τη ρα κατὰ σπέφος κεχυτο μεγαλ' ἡλιθα πολλή· 330
 ἄτταρ τοῖς ἀλλοῖς κληρῷ πεπαλαχθῆαι ἀναγων,
 ἵοστις τολμῆσειεν ἐμοὶ γσὺν μοχλον αἰτήρας
 τριβσαι ἐν ὀφθαλμῷ, τότε τὸν γλυκὺς τυπνὸς ἱκανοί.
 τοι δ' ἐλαχον, τοῖς ἀν κε καὶ ἠβελον αἴτος ἱελεσθῆαι,
 τεσσάρης, αἴτταρ ἐγὼ πεμπτος μετὰ τοῖσιν· ἐλεγκμην. 335
 ἑσπεριος δ' ἦλθεν καλλιτριχὰ μῆλα νομέων·
 αἴττικα δ' εἰς ευρυ σπέφος ἤλασε πίνονα μῆλα,
 παντὰ μαλ'· οὐδὲ τι λείπει βαθυιης ἐκτοθεν ἀφλῆς,
 ἡε τ' οἶσαμενος, ἡ καὶ θεὸς ἴως ἐκελεῖσεν.
 αἴτταρ ἐπειτ' ἐπεβῆκε θυρεὸν μέγαν τυπσοσ' αἰτήρας, 340
 ἱεδοσόμενος δ' ἡμέλγ' ὀφίας καὶ μηκαδὰς αἰγας,
 παντὰ κατὰ μοῖραν, καὶ τυπ' ἐνβρυον ἱῆκεν ἱεκαστῇ.
 αἴτταρ ἐπειδὴ σπευδσε πονησαμενός ἱεφα ἑργα,
 γσὺν δ' ἵογε δ' αἴτε δυα μαρπττάσης ἱοπλίσσατο δόρκων.
 καὶ τοτ' ἐγὼ κυκλωπα προσῆυδαον ἀνχι παραστάης, 345
 κισσυβιον μετὰ χερσιν ἱεχων μελανὸς βόινδο·
 κυκλωπς, τῇ, πῖφε βόινον, ἐπεὶ φαγῆς ἀνδραμια κρεα·
 ἱοφρα ἱδῆς, ἵοιον τι ποτον τοδε ναῖς ἐκεκευθεεν
 ἱημετερη· σοὶ δ' ἀφ' ἱοιβῆν φερων, εἰ μ' ἐλετήσας
 βόικαδε πεμπσειας· συ δε μαινέσαι οὐκ ἐτ' ἀντεχτάς. 350
 σχετλίε! πὼς κεν τις σε καὶ ἱσπερον ἄλλος ἱκοῖτο
 ἀνθρώπων πολλῶν; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἐρεπσας.
 ἴως ἐφαμην· το δ' ἐδεχτο καὶ ἐκπῖφ'· ἀφάσσατο δ' αἰνὸς
 ἱηδὺ ποτον πίνων· καὶ μ' ἦτεε δεῖτερον αἴτις·
 δὸς μοι ἐτι προφρων, καὶ μοι τέφον ὄνομα ἑσπε 355
 αἴττικα νῦν, ἵνα τοὶ δῶ χσείνιαν, ἱῶ κε συ χαιροῖς.
 καὶ γὰρ κυκλωπσι φερεὶ δσαφδῶρος ἀφάφρα
 βόινον ἐρισταφυλον, καὶ σφιν διὸς ὀμβρος ἀτεχσει·
 ἀλλὰ τοδ' ἀνβροσιης καὶ νεκταρὸς ἐστὶν ἀπορῶγς.
 ἴως ἐφατ'· αἴτταρ τοι αἴτις· ἐγὼ πορον αἰθαπα βόινον· 360
 ἑρῖς μὲν ἐδῶκα· φερων, τρις δ' ἐκπῖφεν ἀφραδῆσι.
 αἴτταρ ἐπεὶ κυκλωπα περὶ φρενας ἡλυθα βόινος,
 καὶ τότε δη μιν ἱεπέσσι προσῆυδῶν μελιχιοῖσιν·
 κυκλωπς, εἰρῶτῆς μ' ὄνομα κλυτον; αἴτταρ ἐγὼ τοι

ἐκφέρειω· συ δε μοι δὸς χερσίνων, ἵως περ ὑπεστής· 365
 οὔτις ἐμοὶ γ' ὀπὸρ· ἐστ'· οὔτιν' δε με κικλήσκοντι I
 μητρη, ἦδε πατρη, ἦδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
 ἵως ἐφάρην· το δὲ μ' αἵτις ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·
 οὔτιν' ἐγὼ πυμάτων ἔδωκα μετὰ ἰόντ'· ἑταρῶσιν,
 τοῖς δ' ἄλλοις προσθὲν· τοδὲ τοι χερσινῶν εὔεται· 370
 ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πῖσεν ὑπτιος· ἀτάρ πεπτα
 κείτ' ἀποδοχμῶσας παχύν' ἀφ' ἄνα· κατ' δὲ ρῖν ὑπνος
 λαίρει πάνδαματ'· φάρυγος δ' ἐκσπασυτο φοῖτος,
 πῶσμοι τ' ἀνδρομεοί· το δ' ἐρευνετο φοινοβαρεῖαν.
 καὶ τοτ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπο σπόδ' ἤλασα πολλῆς, 375
 ἥτος θερμαινόντο· ἑπεσσι τε πάντας ἑταίροφς
 θαρσύνων, μὴ τις μοι ὑποδδιδάσας ἀναδύῃ.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ ταχ'· το μοχλὸς ελαϊνὸς ἐν πυρ' ἐμῆλθεν
 ἱάπτσασθαι, χλωρὸς περ εἶον, διαφαίνεται δ' αἰώνος,
 καὶ τοτ' ἐγὼν ἄσπον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι 380
 ἵσταντ'· ἀτάρ θάρσος ἐκπνεῖσεν μετὰ δαίμων.
 τοὶ μὲν, μοχλὸν ἑλόντες ελαϊνὸν, ἵκοντο ἐπ' ἀκρῶ,
 οφθαλμῷ ἐνερεῖδσάν· ἐγὼ δ' ἐφυπερθεὶν ἀτερθεὶς
 δινέφον· ἵως ἵοτε τις τρυπαὶ δόρυ νάβιον ἀτηρ
 τρυπανῷ, τοὶ δὲ τ' ἐνερθεν ὑποσείοντιν ἱμαῖντι· 385
 ἱάπτσασμενοὶ ἱκατέρθε, το δὲ τρεχεὶ ἐνμνευ· αἶψαι·
 ἵως τοτ' ἐν οφθαλμῷ πυρήνεα μοχλὸν ἱέχοντες
 δινέφομεν, τὸν δ' ἱάμα περὶ ρεφε θερμὸν εὔοντα,
 πάντα δὲ τοὶ βλεφάρ' ἀμφὶ καὶ οφρύας ἑλῖσσε αὐτῆσσι,
 γλήνης καλομένης· σφαιραγεῖοντο δὲ τοὶ πορὶ φρίδσας· 390
 ἵως δ' ἵοτ' ἀνὴρ χαλκῆς πελεκὺν μέγαν, ἥε κενταύρον,
 εἰν ἱδατι πσυφρεῷ βαπτῇ μεγάλα φίλαχοντα· 392
 ἵως τοτὸ ἐπιδ' οφθαλμὸς ελαϊνῷ περὶ μοχλῷ· 394
 σμερδαλέ' ὤμαγσεν· πορὶ δὲ μεγ' ἐψάχε ποτρη.
 ἡμῖες δὲ δδιδάσαντες ἀπεσσυμέν'· ἀτάρ το μοχλὸν
 ἐκσφέρειω· οφθαλμοῖο πεφορμαμένον ἱαίματι πελνῷ·
 τὸν μὲν ἐκ' αὐτ' ἐρίπτεον ἀπὸ τοῖο χερσὶν· ἀλυσιν.
 ἀτάρ το κυπλάσας μεγάλ' ἤπυθεν, τοὶ ρα μιν ἀμφίς·
 φοικεον ἐν σπείεσσι δι' ἀκρῆς ἀνεμοαντῶσας· 400
 τοὶ δὲ βοῆς ἀφίοντες· σφειτάν· ἀλλοθεν ἄλλος·
 ἵσταμενοὶ δ' εἰροντο περὶ σπείος, ἵε τι ἱε· κηδοί·
 τίπτε τῶσόν, πολυφῆμε, γερήμονος ἱωδ'· ἐβοῆσας,
 νυκτα δι' ἀνβροσίην, καὶ αἰνυνοῖς ἀμῖς· τίθησθαι·
 ἡ μὴ τις σέθε μῆλα βροτῶν ἀτεκόντος· εἰάψει· 405
 ἡ μὴ τις σ' εἴπον κτεινῇ δολῷ, ἥε βίηφιν·
 τοῖς δ' αὖτ'· ἐπὶ· ἀντρεῶ προσεφθ· κρατερός παλυσφημος·
 ὦ φίλοι, οὔτις με κτείνει δολῷ, οὐ δὲ βίηφιν·
 τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι γάπτε· πτεροσύντ' ἀγορεύον·
 εἰ μὲν δὴ μὴ ἐγὼ σὺ βιαδύσεται, ὅσον· ἐόντα, 410
 νοῦσον γ' οὐ πάς· ἐστὶ δῖος μέγαλ'· ἀλείσθαι·

ἀλλὰ συγ' εὐχεο πατριγ' ποσειδάωνι γυνάκτι·
 ἴως ἀρ' εἴπω ἀπιοντες· ἐμὸν δ' ἐγχελασθε φίλον κέαρ,
 ἴως ὀνομ' ἐκσαπάτησεν ἐμὸν καὶ μητις ἀρούριον.
 κυκλωπς δὲ στοναχῶν τε, καὶ ὀδυνῶν ὀδυήσιν, 415
 χερσὶ πηλαφάων, ἀπο' μὲν λίθον ἔλλα θυράων·
 αἶτος δ' εἰνὶ θυρήσσι καθέδετο, χεῖρε πετάσσας,
 εἰ τίνα ποο μετ' ὄφισι λαβοὶ στείχοντα θυράων·
 τοῖτ' ὦ γὰρ ποῖο μὲν ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νηπίον εἶναι.
 αἶταρ ἐγὼ βούλετον, ῥοπῶς τοχ' ἀρίστα γενέσθαι, 420
 εἰ τιν' ἑταιροῖσιν θανάτου λυσὶν, ἢδ' ἐμοὶ αἶτ' ὦ,
 τευροίμην· πάντας δὲ δολοὺς καὶ μητὶν ὑφαινον,
 ἴωσθε περὶ πούχης· μέγα γὰρ ἰάκων ἐγγυθεν ἦεν.
 ἦδε δὲ μοι κατα θυμὸν ἀριστη εἰσάμετο βούλη·
 ἀρσενες ὄφεις ἦσαν τεύτρεφες, θαυμάλλοι, 425
 καλοὶ τε, μεγάλοι τε, φίδοις εἰρὸς τέχωντες·
 τοῖς ἀκῶν γόνυτεργὸν τεύτρεφες ἰλυγοῖσιν,
 τῆσ' ἐπὶ κυκλωπς τεύδ' ἐκλωρ, ἀδερμίστια τείδης,
 γόνυ τρεῶς αἰνυμένους· τὸ μὲν ἐν μεσῷ ἀνδρᾷ φερόσκειν,
 τῷ δ' ἑτέρῳ ἑκατέρῃσιν ἰτὴν, σάκεας τεταρφεῖς. 430
 τρεῖς δὲ ἑκάστον φάτ' ὄφεις φερὸν· αἶταρ ἐγὼ γε,—
 φάρνεις γὰρ εἴην, μήλων τοχ' ἀρίστος ἑκατέρων,—
 τοὺς κατα νότα λαβὼν, λασίην τυκὰ γαστὴρ ἐλυσθεὺς
 κείμεν· αἶταρ χερσὶν αἶτωτο θεσπεσίῳ
 ὠλεμέως στρεφένος τέχομην τετραῖσι θυράσιν. 435
 ἴως τότε μὲν στοναχόντες ἐμῆναμεν ἦσα δῖαν.
 ἦμος δ' ἤριγενεὶ ἐφάνη φρόδοδακτολὸς ἦος,
 καὶ τοτ' ἐπειτὰ νόμονδ' ἐκσεσσαντ' ἀρσενεὶ μήλα·
 θηλυαὶ δ' ἐμμελῆκον ἀῆμελχοι περὶ σηκοῖς,
 οὐδάτα γὰρ σφαραγεύοντο· φάναι δ' ὀδυήσιν παχέσι 440
 τειρομένοις πάντων ὀφίων ἐπεμαφετο νότα
 ὀρθῶν ἑσπασίων· το δὲ νηπίος οὐκ ἐνόησεν,
 ἴως τοι τυπ' εἰροποκῶν ὀφίων στερνίσσ' ἐδέδεκτο.
 ἑστᾶτος φάρνεις μήλων εὔτειχε θυράων,
 λαχμῷ σταινομένους, καὶ ἐμοὶ ποκίνα φρονεοντι· 445
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος πρότεφ' ἐκράτερος πολυφύλλος
 κριε πέπον, τί μοι ἑῷδ' ἐκαστὸς ἐσσοῦ μήλων
 ἑστᾶτος; οὐτὶ παρὸς γέ λελειπμένος ἐρχεαι ὄφας,
 ἀλλὰ πολὺ πρότερος νεμεῖαι τερεν' ἀνδρα ποίης,
 μάκρᾳ βίβαν· πρότερος δὲ ρόας ποταμῶν ἀφικασεῖς 450
 πρότερος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
 ἑσπερίος· νῦν αἶτε πανύστατος· ἡ σὺ φανικτός
 οφθαλμὸν ποθεῖς; τὸν ἀπὸ κακὸς ἐκπαλασάσεν,
 γόνυ λυγροῖς ἑταροῖσι, δαμασσομένους φρενὴ φοινῶ. 454
 εἰ δὴ ἰομοφρονέοις, ποτιφύων ἦεν τε γενοῖς, 456
 ἑσπεμεν, ῥοπῇ κείνος ἐμὸν μῆνος ἠλασκάσει·
 τῷ κε τοι ἐνκεφαλὸς γέ δια σπείρος ἀλλυδὺς ἀλλῇ

θεινομένου θραιοίτε προς ουδὴν· κατ' δὲ κ' ἐμὸν κεν
λωφῆσιν κακῶν, τὰ μοι αὐτῶντος πορὲν οὐτις.

I
469

ἴως θείπων, τὸν κρῖον ἀπο τῆς ἀπείχεται θυράσδε.
ελθόντες δ' ἠβαιοι ἀπὸ σπέεος τε, καὶ ἀλγῆς,
πρῶθ' ὑπο θάρσει λαοφῶν, τυπελυσά δ' ἱεταίρους.
καρπαλιμῶς δὲ τὰ μῆλα ταναίποδα, πῖσανα δῆμα,
πολλὰ περιτροπῶντες εὐαίνομεν, ἱερῶ' ἐπὶ κῆρα
εἰκομῆθ'· ἀσπασίαι δὲ φίλοις ἱεταροῖς· ἐφανήμεν,
τοὶ φυγομένην θάνατον· τοὺς δὲ στοναχόντο γοῶντες.
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶπον, ἀνα δ' ὄφρυσ' ἐνυῶν ἱεαστῶ,
κλαίμεν· ἀλλ' ἐκαλεῖσθαι θάως καλλιτριχὰ μῆλα
πολλὰ ἐν ναεὶ βαλόντας· ἐκίπλεον ἱαλμυρὸν ὑψόθεν.
τοὶ δ' αἰτὸς εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κλαίεσσι καθύδον·
ἱεχθῆς δ' ἱεδομένοι· πολλὴν ἱαλὴν ἔτυπτον ἐρῶντες.
ἀλλ' ἵστε τῶσόν· ἀπῆν, ὅσων τ' ἐγγαίης βαῖσας,
καὶ τοτ' ἐγὼ κυκλωπὰ προσῆμύδων κερτομίσσιν·

465

470

κυκλωπς, οὐκ ἀρ' ἐμελλες ἀσλακίδος ἀνδρὸς ἱεταίρους
εἶμεναι ἐν σπέει γλαφυρῶ κρατερηφὶ βίηφι·
καὶ λίην σε γ' ἐμελλε κίχησθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι'· ἐπεὶ χερσίνουχ' ἀδσο σῶν ἐνὶ τοίχῳ.

475

478

480

ἴως ἐφάμην· το δ' ἀπείτ' ἐχολῶσατο κερτοῖς μάλλαν·
ἦκε δ' ἀπορῆγσας κορυφὴν ὄρεος μεγαλό·
κατ' δ' ἐβάλε προπαροῖς ναὸς κυβανοπρεῶρο·
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπο πέτρης·
τὴν δ' ἀπὸς ἠπειρὸς παλινθῶν φερε κύμα.
αἶψα γὰρ χεῖρσι λαβὼν περιμῆκα κόντον
ᾧσα παρέκς· ἱεταροῖσι δ' ἐκοτῶντας ἐκαλεῖσθαι
ἐνβάλλειν· κατῆσ', τιν' ἱπ' ἐκ κακοτήτα φυγοίμεν,
κρῆτι καταναίων· τοὶ δὲ προπεσόντες ἀρῶσαν.
ἀλλ' ἵστε δὴ δις τῶσόν ἱαλὰ πρῆσαντες ἀπῆμεν,
καὶ τοτὲ δὴ κυκλωπὰ προσῆμύδων· ἀμφὶ δ' ἱεταίροι
μειλιχίοισι ἱεπέσιν ἐρητύσαν ἀλλοθεν ἄλλος·

482

484

485

487

490

σχέτλιε! τίπτ' ἐθέλεις ἐρεβιδέμεν ἀγρίαν ἀνδρὰ;
τοὺς καὶ νῦν ποικῶδες βάλλων βέλους ἤγαγε ναεὶ
αἶψις ἐς ἠπειρὸν, καὶ δὴ φάμεν αὐτὸν ἀλῆσθαι.
εἰ δὲ φθηνόταμνος σῆς, ἡ αὐδῆσαντος, ἀκοῆσεν,
γόνυ κεν ἀράγῃ, ἱμεσὼν κεφαλῆς, καὶ ναεὶα δοῖα,
μαρμαρῶ ἀκριαντι βάλλων· πόσον γὰρ τίητιν.

495

ἴως φάσαν· ἀλλ' οὐ κείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
ἀλλὰ μιν ἀπορροῶν προσηφὶν κεκοτῆσι θυμῷ·

500

κυκλωπς, εἰ κεν τις σε καταβῆνται ἀνδρῶπων
ὀφθαλμοῖς εἰρηται· ἀεὶ κελεῖν ἀλατῶν,
φασθαι, ἱδύσσεσθαι πταλιπρόθεν σ' ἐκσάλασσαι,
ἵνουν λαφέρτα, ἱθακῇ ἐν τοίχῳ ἱεχῆτα.

505

ἴως ἐφάμην· το δὲ μ' οἰμαγσάν· ἡμίβετο μύθο·
ὦ ποιοί! ἡ μάλα δὴ με παλαιφάτα θεσφῶν ἱκάνει.

ἔσκε τις ενθαδε μαντις ἀνθρῳῳς τε μεγας τε, 1
 τηλεμος ευρυμίδης, ἱος μαντοσύνη ἐκασαστο, 2
 και μαντεφομενος κατεγήραε κυκλωπεσιν 510
 ἱος μοι εφη ταδε παντα τελεῖτῃσεσθαι οπισσῶ,
 χειρων εκς ἱδυσεφος ἀμαρτησεσθαι ἀπῶτης.
 ἀλλ' αἰφει τινα φῶτα μεγαν και παλον εδεχηνη
 ενθαδ' ελευθεσεθαι, μεγαλην ἐπίεσμενον αλπην
 νῦν δε μ', εων ὀλιγος τε, και ουτιδανος, και ακικος, 515
 οφθαλμοφ' ἀλαφῶσας, ἐπει μ' εδαμασσαι φοινῶ.
 ἀλλ' ἀγε δευρ', ἱδυσεφ, τινα τοι παρ χερσιναι θεικω,
 πομπην τ' ὀτρυνω δομεσαι κλυτον εννοσιγῶσων.
 τοσ γαρ εγω παῖς ἤμει, πατηρ δ' εμος ευχεται ενατ' 2
 αἴτος δ', αι κ' εδελῆ, εἰησεται; αὐδε τις αλλος, 520
 ουτε θεων μακαρων, ουτε θνητων ανθρωπων.
 ἴως εφαιτ' αἴταρ εγω μιν ἀμειβομενος προσεφεισπων
 αι γαρ δη πσυχης γε και αἰῶνος σε δοναμην
 ευνιν ποιησας πεμπται δομον αἰδος εισῶ,
 ἴως ουκ οφθαλμον εἰησεται ουδ' εκοσιχθιον. 525
 ἴως εφαιμην τοι δ' ἐπειτα ποσειδαῖωνι. φανακτε
 ευχετο, χερ' ὀργων εις ουρανον αστερονεντα
 κλυθι, ποσειδαφον, γαιητοχε, κυφανοχαίτα
 ει τετεον γε σος ἤμει, πατηρ δ' εμος ευχεαι ενατ,
 δος μη ἱδυσεφαι πτολιπορθον φοικαδ' ἱκεσθαι. 530
 ἀλλ' ει τοι μοιρ' εστι φιλοφς τε φιδεν, και ἱκεσθαι 532
 φοικον τευκτιμενον, και τετην ες πατριδα γαιαν,
 οπσε κακως ελθαι, ολεσας απο παντας τεταυροφς,
 ναφος επ' αλλοτρης, τευροι δ' ερ πηματα φοικῶ. 535
 ἴως εφαιτ' ευχομενος τοτο δ' ἐπλυε κυφανοχαίτης.
 αἴταρ τογ' εκσαῖτις πολυ μειδσωνα λαφαι αἰήραν
 ἱήκ' ἐπιδινεφσας ἐπεριδσε δε φιν' ἀπελεθρον
 κατ' δ' εβαλεν μετοπισθε ναφος κυφανοπρωροφ,
 τυτθον εδεφσεν δ' ἱοῆϊον ακρον ἱκεσθαι. 540
 ἀλλ' τοτε δη την νησον ἀφικεμεθ', ενθα περ αλλαι 543
 ναφες τευσελμοι μνον παθροφαι, ἀμφι δ' ἱεταιροι
 ἱῆατ' οδυφρομενοι, κημεας ποτιδεχμενοι αἰφει 545
 ναφα μιν ενθ' ελθοντες εκεδσαμιν εν πορμαθοισιν,
 εκ δε και αἴται εβημεν επι φρήγαῖνι θαλασσης.
 μηλα δε κυκλωπος γλαφυρης εκ ναφος ἱελοντες
 δασσαμεθ', ἴως μη τις μοι ἀτομβομετος κιοι φεισῃς.
 φαρνειον δ' εμοι οἶῶ τευκνημίδες ἱεταιροι, 550
 μηλων δαιομεναν, δοςαν εκστοχα τον δ' επι θῖνι
 δσῇνι κελαινεφει κρονιδῇ, ἱος παντσι φανασσαι,
 ρεκσας, μηρι' εκαιφον το δ' ουκ ενπαδσετο ἱερων,
 ἀλλ' ἀρα μερμηριδσεν ἱοπως απολοιατο παντσαι
 ναφες τευσελμοι, και εμοι περῆρης ἱεταιροι. 555
 ἴως τοτε μιν προπαν ἱημαρ, ες ἥελιον καταδύντα,

ἔημεθα δαινυμένοι κρατ' ὥσπετα καὶ μεθ' ἱηδῶ. I
 ἱημος δ' ἥελιος πατρώϊα καὶ ἐπὶ πατρὶος ἦλθε,
 ὅτ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ τρήγγιν βαλασσοῦ.
 ἡμος δ' ἤριγενεὶ ἔφακ' ἑρπιδόακτος ἦος, 560
 ὅτ' ἐγὼν ἑταροῖσιν ἐποτρύνων ἐκλεῖσαι
 αἰτοῖς τ' ἀνβαινεῖν, ἀνα τε πρυμνησίαι λυφσαι·
 τοὶ δ' αἰσ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κλεῖσι καθίδουσιν·
 ἑχέσσης δ' ἰδόμενοι πολὺν καλ' ἐτυκτον ἐρετμόν.
 εὐθεν δὲ προτέρῳ κλεῖται, ἀκαχημένοι ἦτορ, 565
 ἀσμενοὶ ἐκ θανάτου, φίλοις ὄλεσαντες ἑταροῖς.
 αἰφολὴν δ' ἐς νησὶν ἀφικομένθ'· εὐθα δ' ἐναιεν K
 αἰφολὸς ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 πλώτῃ ἐν νησὶ· πάντας δὲ τε μὴν περὶ τείχος
 χαλκίον, ἀεγγόντων· διπλή δ' ἀνὰ δόρυ πατρὸς
 τοῦ καὶ δῶδεκα παῖδες ἐπὶ μεγάροις γυγχαντὸν 5
 ἑκς μὲν θυγατέρας, ἑκς δ' ἴμωες ἱββαίοντες.
 ἐνθ' ἵστε θυγατέρας πορὲν τυπασθαι ἡκρίτας.
 τοὶ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ μετῇ
 δαινύνται· παρὰ δὲ σφιν ὄνειατα μύθρια κείται.
 κνισσῆεν δὲ τε δῶμα περὶ στοναχίδεται αἰλῇ 10
 ἱήματα, νυκτας δ' αἶτε παρ' αἰδοῖσ' ἱαλοχρῶσιν
 ἑυδόντ', ἐν τε ταπῆσι καὶ ἐν τρήτοις λεχίσσιν.
 καὶ μὲν τῶν ἱκομένεσθαι πολλὴν καὶ δῶματα καλά·
 μῆνα δὲ πάντ' ἐφίλει με, καὶ ἐκπερεῖεν ἱκοῦσθαι, 15
 φίλῳ, ἀργείων τε νάφας, καὶ πῶτον ἀχαιῶν·
 αἶψα ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεγα.
 ἀλλ' ἵστε δὴ καὶ ἐγὼν ἵδον ἦτορ, ἡδ' ἐκλεῖψαν
 πεμπεμέν, οὐδὲ τι κείνος αἶψα, ἐστύχε δὲ πορπῆν.
 δῶκε μοι ἐκδέρων ἀσκὸν βόας ἱερήτορος· 20
 εὐθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέθησε κλεῖσθαι.
 κείνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε κρονίαν,
 ἦμεν πατρίων, ἡδ' ὀρνυμέν, τὸν κ' ἐβέλητον.
 νάφ' δ' ἐν γλαφρῇ κατέδεε μαρμυρῇ φαεινῇ,
 ἀργυρεῇ, τίνα μὴ τι παραπνεύσῃ· ὀλίγον παρ' 25
 αἶψα ἐμοὶ πῶτον δρεφύροο προεῖπεν αἶψα,
 ἱόφρα φέροι νάφας τε καὶ αἰτοῖς· οὐδ' ἀρ' ἐμελλεν
 ἐκτελεῖν· αἶψα γὰρ ἀπὸ λόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
 ἱεννίημαρ μὲν ἱερῶς κλεῖσθαι νυκτας τε καὶ ἱήμαρ
 τῇ δεκατῇ δ' ἡδὴ ἀνεφαίνετο πατρίσιν ἀφρα· 30
 καὶ δὴ πυρπολοῦντας ἐλεῖσσομεν ἐν γυῖ· σόντες·
 ἐνθ' ἐμε μὲν γλυκύς ἱππὸς ἐπὶ λυθε κεκμηῶτα·
 αἰεὶ γὰρ ποδὰ νάφας ἐννομαῖον· οὐδὲ τῷ ἀλλῷ
 δῶχ' ἐταρῶν, τίνα θάσσον ἱπποῖσιν πατρίδα γασάν.
 τοὶ δ' ἑταροὶ ἑπέεσι πρὸς ἀλλήλους ἀγορεύον,
 καὶ μ' ἐφάσαν χρύσειον τε καὶ ἀργύρον τοικᾶδ' ἀγοῖσθαι, 35
 δῶρα παρ' αἰφολοῦ μεγάλητορος ἱπποτάδαο.

εἴθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλυθον, τὸν περὶ πέτρῃ
 ἡλιβατος πετυχόμενος, δεικνύσας ἀμφότεροιθεν
 αἶται δὲ προβλήτες, ἀνάνικαι ἀλλήλησιν
 ἐν στόματι προέχουσιν· ταράτῃ δ' αὖτις ἐστὶν
 ἐνδ' αὐτῶν εἰσὼ πάντες τέχνη σάφας ἀμφιέλισσας.
 ταὶ μὲν ἀρ' ἐντοσθεν λιμένος καίλαρ' ἐδέδεκτο
 πλῆσιν· οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀτεχέστεο κούμα γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μὲν γ', οὐτ' ἄλκιρον· λείπῃ δ' ἦν ἀμφὶ γούρῳ.
 αἶψα γὰρ οἷος ἔχθρον ἐκείνῳ νῆα μελαινάν.
 αὐτοῖς ἐπ' ἐρχατο, πέτρης ἐκ πειθόματι θέσαν.
 ἐστὴν δὲ, σκοπὴν ἐρ' παμπάλοντες ἀνελθόν.
 οὐδὰ μὲν οὔτε βόταν, οὐτ' ἀνδρῶν, φαίνεται ἔργα,
 κενὸν δ' οἷον ἱερῶμεν ἀπο· χθονος· αἰσίσονται.
 δὴ τοτ' ἐγὼν ἱεραρὸς προέβη πειθεσθαι ἰόντας,
 τοιτίνες ἀνέρες, ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες·
 ἀνδρὲς δύο κρῖνας, τρίτατον κηρῶν· ἀπ' οὐρανῶν.
 ταὶ δ' ἴσαν ἐκβάντες· λείψαν· ἱδὸν, κῆπερ ἡμαρτυρεῖ
 ἑαυτῷ ἀφ' ὑψηλοῦ ὁρῶν· καμπύλῳ κυλῶν.
 κερῶν δὲ γυναικῶν τε, προ· ἑαυτῶν ἡδρεῖσθαι,
 θυγατέρ' ἰφθίμῃ λαιστρούγενος ἀντιφατῆος.
 τῇ μὲν ἀρ' ἐς κρήνην κατεβήσατο παλλομένηθρον
 ἀετακίην, ἐνθὲν γὰρ ἡδὲρ· προτὶ ἑαυτῷ φερέσπον
 ταὶ δὲ παρῖσταμένοι προσεφώνοντο, ἐκ τ' ἐρέοντο,
 ἵστῃς τῶν εἰη βασιλεῖς, καὶ τοῖσι· ἑαυτῶν.
 τῇ δὲ μάλ' αὐτίκα πατὴρ ἐπεφραδὲν τυχεράφης δῶ.
 ταὶ δ' ἐπὶ· μισθῶν· κλυτὰ δῶματα, τῇ δὲ γυναῖκα
 ἑαυτῶν, ἵστην τ' ὅπως· κορυφῇ, κατὰ δ' ἐπὶ τυγχαίῃ.
 τῇ δ' αὖτις· ἐκ ἀγῶν· ἐκάλει κλυτὸν ἀντιφατῆα,
 τὸν ποσὶν, ἵος δὲ τῶν· ἐρηδύσατο· λυγρὸν ὀφθαλμῶν.
 αὐτῇ γ' ἐν· μαρτυρῶν ἱεραρῶν· ἱππύστατον ὁρῶν
 τῶ δὲ δὴ αἰκίσαντες φυγῇ· ἐπὶ νῆας ἵκεσθαι.
 αἶψα τὸ τευχὲ βόην δια· ἑαυτῶν· ταὶ δ' αἶψαντες
 φεῖταον ἰφθίμοι λαιστρούγενος ἀλλοθεν ἀλλος,
 μύθῳ, οὐκ ἀνδρῶν· ἑλπίστας, ἀλλὰ γυναικῶν.
 ταὶ ρ' ἀπο· πέτρῃ· ἀνδρῶν· χεῖρας· χερμαδίστον
 βαλλόν· ἑαυτῶν δὲ κακῶν· κῶναβος· κατὰ· νῆας· ἐπὶ
 ἀνδρῶν τ' ὀφθαλμῶν· καὶ δὲ· ἀπὸ· κατὰ· νῆας· ἐπὶ
 ἱππύστας δ' ἵως, πειραντες, ἀπάρκας δαί· φερόντες.
 ἑαυτῶν· ταὶ τῶν ὁλοκὸν λιμένος πολυβένδους ὄντας,
 τῶν δ' ἐγὼ χεῖρας· ἑαυτῶν· ἑρμίστατος· ἀπὸ· ἱππύστας
 τῶ ἀπο· πειθόματι· ἐκαττὰ νῆας· κηφονορῶντες.
 ἀπὸ δ' ἐμοῖς· ἱεραρῶν· ἐπὶ· ἱππύστας· ἐπὶ· ἱππύστας
 ἐπὶ· ἱππύστας· ἐπὶ· ἱππύστας· ἐπὶ· ἱππύστας
 ταὶ δ' ἱππύστας· ἐπὶ· ἱππύστας· ἐπὶ· ἱππύστας
 ἀπὸ· ἱππύστας· ἐπὶ· ἱππύστας· ἐπὶ· ἱππύστας
 νῆας· ἐπὶ· αὐτῶν· ταὶ ἀλλὰ· ἱππύστας· αὐτῶν· ὄντας.

Hom.

3 C

ενθεν δε προτερῶ πλεόμεν, ἀκαχήμενοι ἡτόρ,
 ασμενοὶ ἐκ θανάτοιο, φίλοισ' ὀλεσάντες τεταιροῖς.
 αἰαίνῃ δ' ἐς νησον ἀφίκομεθ'· ἐνθα δ' ἐναίεν
 κίρκη τεῦπλοκαμὸς, δδεινὴ θῆς, αὐδῆεντσα,
 αἰτοκασιγνήτη ὀλοφοφρονος αἰηταφο
 ἀμφὶ δ' ἐκγεγάτην φαέσιμβροτοῖ' ἥλιοιο,
 μητρος τ' ἐκ πέσσης, τὴν ὠκεανὸς τεκε παῖδα.
 ἐνθα δ' ἐπ' ἀκτὴς νᾶφα κατῆγαγομεσθα σίωπῃ
 νᾶϊλοχὸν ἐς λιμενᾶ, καὶ τὶς θεὸς ἡγεμονεφεν.
 ἐνθα τοτ' ἐκβάντες δύο θ' ἡματα καὶ δύο νυκτας
 κειμεθ', ἰομοὸ κάματις τε, καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἔδοντες.

ἀλλ' ἵοτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ τεῦπλοκαμὸς τέλεσ' ἦως,
 καὶ τοτ' ἐγὼν ἐμὸν ἐγχος ἔλῶν καὶ φασγανὸν ἱοκσυ
 καρπαλιμῶς παρὰ νᾶφος ἀνῆϊον ἐς περιῶπην,
 εἰ πως ἔργα ἱδοίμι βροτῶν, ἐνοπὴν τε ποθοίμην.
 ἐστὴν δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλοεντῶν ἀνελθὼν,
 καὶ μοι εἰδσατο κάπνος ἀπο χθονος ευρυοδείης,
 κίρκης ἐν μεγαρόισι, διὰ δρυμα πυκνὰ καὶ τυλῆν.
 μερμηρικῶς δ' ἐπεῖτα κατὰ φρενᾶ καὶ κατὰ θυμὸν
 ἔλθεμεν, ἦδε πυθεσθαι, ἐπεὶ ἱδὼν τιβοπα κάπνον.

ἰῶδε δὲ μοι φρονεοντι δοασσατο κερδίον εἶπαι,
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νᾶφα θοῆν καὶ θῖνα θαλασσοῦς,
 δεῖπνον τεταιροῖσιν δομέναι, προτεμεν τε ποθέσθαι.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ σχεδὸν ἦα κίων νᾶφος ἀμφιφελίσσης,
 καὶ τότε τὶς με θεὸν ὀλοφῶντα μόνον εἶοντα,
 ἵος ρα μοι τυπᾶικερῶν ἐλαφὸν μέγαν εἰς ἱόδον αἴτην
 ἔηκεν· ἵο μεν ποταμονδε κατῆϊεν ἐκ νομοῖ' τυλῆς,
 πῖφομενος, δὴ γὰρ μιν τεχεν μενός ἥλιοιο.

τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἀκίηστιν μεσὰ νῶτα
 πληγῶ· τὸ δ' ἀντικρὺς δόρυ χαλκεὸν ἐκσεπερῆσεν
 κατ' ὅπερ' ἐν κοινῇσι μακῶν, ἀπο δ' ἐπτατο θυμῶς.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐνβαίνων δόρυ χαλκεὸν ἐκς αὐτεῖλης
 ἔφρυσσάμην· τὸ μὲν αἶθι κατακλίνανς ἐπὶ γαίῃ
 ἡῖᾶσ'· αἶταρ ἐγὼ σπασάμην ρῶπας τε λυγροῖς τε
 πεισῶμα δ', ἵοσὸν τ' ὀργυῖαν, τεύστρεφες ἀμφοτερῶθεν
 πλεκσαμενὸς γόνυεδήσα ποδᾶς δδεινοιο πέλωροο.
 βῆν δὲ καταλοφάδεια φερῶν ἐπὶ νᾶφᾶ μελαιναν,
 ἐνχεί εἰριδομενός, ἐπεὶ οὐ πως ἦεν ἐπ' ὤμοιο
 χεὶρι φερεεν ἑτέρῃ· μαλὰ γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 κατ' ὃ ἐβάλον προπαροῖθε νᾶφος· ἀνεγῆρα δ' ἑταιροῖς
 μεῖλιχιόισι ἑπεσσι, παρασταδὸν ἀνδρᾶ ἑκάστον·

ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πῶς καταδυσομεθ', ἀχνύμενοι περ,
 εἰς αἶδαφο δόμοις, πρὶν μορσίμον ἡμᾶρ ἐπελθῆ.
 ἀλλ' ἀγεθ', ὅφρ' ἐν νᾶφι θοῇ βρώσις τε ποσις τε,
 μῆψομεθα βρώμῃς, μῆδε τρυφῶμεθα λειμῷ.

ἵως ἐφάμην· τοὶ δ' αἶκα ἑπεσσιν ἐμοῖς ἐπιθόντο·

ακ δὲ καλυπτσαμένοι παρα θίε' ἱαλὸς ἀτρυγέτερο
βαίησαντ' ἑλάφον· μῦθον γὰρ μέγα θήριον ἦεν.
ἄλτῃρ ἐπεὶ τάρπησαν ἱερῶμένοι οφθαλμοῖσιν,
χεῖρας νίπτασαμένοι τευχόντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

Κ
180

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμῶν ἐς ἡλίον καταδύντα
ἡμέθεα δαινυμένοι κῆρα' ἀσπετα καὶ μεθυτήδου·
ἡμὸς δ' ἡέλιος κατεδύ, καὶ ἐπὶ κρηφᾶς ἦλθεν,
δὴ τότε' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ Γεήγμινι θαλάσσης.
ἡμὸς δ' ἤριγενεῖ· ἐφάνη ἑρδοδακτύλος ἦώς,
καὶ τότε' ἔγνων ἀγορὴν θεμένου μετὰ πάντεσιν ἐφείπον·

185

πέκλυτε μὲν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες, ἱεταίροι·
ὦ φίλοι, οὐ γὰρ εἶδμεν, ἰοπή' ὄσφορος, οὐδ' ἰοπή' ἦώς,
οὐδ' ἰοπή' ἡέλιος φαεσίμβροτος εἰς ὑπο γαίαν,
οὐδ' ἰοπή' ἀνέσται· ἀλλὰ φραδσωμεθα θάσσον,
εἰ τίς ἐστ' ἔσται μήτις, ἐγὼ δ' οὐκ αἰδομαι εἶναι·
εἶδον γὰρ, σκοπὴν ἐς καίπαλιν εἰς ἀνέλθων,
νῆσον, τῇ περὶ πόντος ἀκείρεσιος στεφάνωται·
αἴτη δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μεσσηῇ
ἐδρακον οφθαλμοῖσι, διὰ δρυμα πυκνὰ καὶ τυλφην.

190

195

ὥς ἐφαμὴν· τοῖσιν δὲ κατεκλασθη φίλον ἦτορ,
μνήσασαμένοις ἔργων λαιστρυγόνος ἀντιφατέος,
κυκλωπὸς τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδρόφαγοιο.
κλαφὼν δὲ λιγυρῶς, θαλερὸν κατὰ δακρυ χεῖοντες·
ἀλλ' οὐ γὰρ τίς πρῆμισις ἐγίνετο μνησμένοισιν.
αἴτῃρ ἐγὼ δίχα πάντας ἱϋκνημίδας ἱεταίροισι
ἠερίβμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτεροῖσιν ὀπασσα·
τῶν μὲν ἔγνων ἦρχον, τῶν δ' ευρυλόχος θεοειδής.
κλήροισι δ' ἐν κενεῇ χαλκήρει ἐπαλλομεν ὥκα·
ἐκ δ' εὖρε κλήρος μεγαλήτορος ευρυλόχοιο.

200

205

βῆ δ' ἰμεναί, ἱάμα τῷ γε δύω καὶ Γεῖκος· ἱεταίροι
κλαφόντες· κατὰ δ' ἀμμ' ἐλίπον γοαόντας ὀπίσθεν.
ἱετρον δ' ἐν βῆσσησι τετυχημένα δῶματα κίρκης
χρυσέτοισιν λαβέσσι, περισκεπτῷ ἐνὶ χώρῳ.

210

ἀμφὶ δὲ μιν λυκοὶ ἦσαν ὀρεστεροί, ἠδὲ λεόντες,
τοῖς αἴτῃ κατεβελγσεν, ἐπεὶ κακὰ φαρμακ' ἐδῶκεν.
οὐδ' οἱ γ' ἱορμήθησαν ἐπ' ἀνδρεσιν, ἀλλ' ἀρα τοιγὰ
οὐρῇσιν μακρῇσι περὶ σαινόντες ἀνέστησαν.

215

ὥς δ' οὔτ' ἀν' ἀμφὶ ἱάνακτα κυνὲς δαιτήθεν ἰόντα
σαινόντ', αἶψα γὰρ τε φέρει μείλιχματὰ θυμῷ·
ὥς τοῖς ἀμφὶ λυκοὶ κρατερῶνυχες, ἠδὲ λεόντες,
σαινόντ' οἱ δ' ἐδδείσαν, ἐπεὶ εἶδον αἶνα πέλωρα.
ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
κίρκης δ' εὐδὸν ἀκοφὸν ἀφείδοντ' ἑσπερὶ καλῇ,
ἱστον ἐποχομένης μέγαν, ἀνβροτον· τοῖα θεᾶων
λεπτά τε, καὶ χαριεῖα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πολίτης, ὀρχαμος ἀνδρῶν,

220

καρπαλιμῶς ἐπὶ κείῃ θάτῃ ἐρίφας καὶ ἱερὰς
σηκῶν ἐκσελασάσας ἐπέπλεον ἱαλμυρὸν ὑψόθεν,
ἀλλ' ὅγῳ οὐ πιδόμῃ, — ἦτ' ἀν' πολὺ κερδαίῃς ἦεν, —
τοφρ' αἶτον τε ἰδοίμι, καὶ εἰ μοι χρεῖν ἴα δοίῃ
οὐδ' ἀρ' ἐμελλ' ἱεταροῖσι φανεὺς ἐρατεινὸς εἰσεσθαι.

230

οὐδὰ δὲ πυρ κτῆαντες εὐθυσάμεν' ἤδε καὶ αἶτοι
τυφῶν αἰνυμένοι φαγομέν' μενομένην τε μιν εὐδὼν
ἱημένοι, ἵετος ἐπὶ ἡβῃ νεμεῶν' φέρε δ' ἐβριμὸν ἀχθὸς
ὑψύτης ἀδσαλῆς, ἵνα τοι ποτιδορπίον εἴῃ.

235

ἐντοσθεν δ' αὐτοφῶ βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἐβῆκεν.

ἱημεὶς δὲ δδιδόσαντες ἀπισσυσμέν' εἰς μυχὸν αὐτρου.

αἶταρ τογ' εἰς ευρυ σπέρος ἤλασε πίδακα μῆλα,
πάντα μάλ', ἴος ἤμελγε' τα δ' ἀρσέν' ἐλείπε θυρήφιν,
ἱερναιοὺς τε, τραγοὺς τε, βαθυῖναις ἐκτοθεν ἀφῆς.

240

αἶταρ ἐπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑπὸ σπῶν αἰθήρας,
ἐβριμὸν οὐκ ἀν' τὸν γε θυῶ καὶ φεικὸς ἱαμαγῶσαι
εὐθλαί, τεσσαρακυκλοί, ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσσειαν
τοσσην ἡλιβατοῦ πέτρην ἐπέθηκε θυρήφιν.

ἱεδομένους δ' ἤμελγε' ὄφιας καὶ μῆκαδας αἰγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐνβρυον ἔθηκεν ἱεαστῇ.

245

αἶτκα δ' ἱημισυ μὲν τρεφσάντες λείκοιο γαλακτός
πλεκτοῖς ἐν ταλαροῖσιν ἱαμῆσάμενος κατεβῆκεν
ἱημισυ δ' αἶτ' ἐστήσεν ἐν ἀνγείοις, τοφρὰ τοι εἴῃ
πίπτεον δαινυμένῳ, καὶ τοι ποτιδορπίον εἴῃ.

αἶταρ ἐπειδὴ σπένδουσι πονησάμενος ἱετὰ ἱεργα,
καὶ τότε πυρ ἀνεκάψε, καὶ εἶδεν, εἰρετο δ' ἱημεῖας

250

ὡ χρεῖν ἴα, τίνες ἐστέ; ποθεν πλείεθ' ὤγρῳ κελεύδα;
ἦ τι κατὰ πρῆκσιν, ἦ μακροῖσιν ἀλαλήσθαι,
τοῖα τε λείστοις ὑπὲρ ἱαλα, τοι τ' ἀλασνταί
ποσυχῆς παρδόμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φερόντες;

255

ἴως ἐφάθ' ἡμῖν δ' αἶτε κατεκλασθῇ φίλον ἡτορ,
δδιδόσαντων φθονγὸν τε βαρυὺν, αἶτον τε πέλων
ἀλλὰ καὶ ἴως μιν ἱετῶσιν ἀμειβαμένους προσέειπεν

ἱημεῖς τοι τρεφῆσθαι ἀποπλανήδοντες ἀχαιεῖ
παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖμα θαλάσσης,

260

ἱεκαδὲ τίτμενοι, ἀλλήν ἱετον, ἀλλὰ κελεύδα
ἡλδομεν ἱετῶν ποσὶ δόσας ἡθελε μῆτιασθαι.

λαφοὶ δ' ἀντιφάσιν ἀγαμέμνονος εὐχομέν' εἶναι,
τοσθὴν γὰρ μεγίστον ὑπευράνιον κλέος ἐστίν

265

τοσσην γὰρ διεκέρβει πόλιν, καὶ ἀπώλειε λαφύς
πολλοὺς ἱημεῖς δ' αἶτε κίχνομενοι ἱετὰ γυνῆ
ἱεκομέν' ὡς τι ποροῖς χρεῖν ἴα, ἦ καὶ ἀλλῶς
δοῖς δῶτιναι, ἵητε χρεῖν ἴα θάμιν ἐστίν.

ἀλλ' αἶδοιο, φερόσιν, ἱετῶν δὲ τοι εἶμεν.

δοσὶς δ' ἐπιτρεφῶν ἱεκαδῶν τε, χρεῖν ἴα.

270

ἴως ἐφάμην το δὲ μ' αἶτις ἀμειβετο ἡλδοτῶν

272

νηπιος εσς, ο χσεν, η τηλοθεν ηηλουθας, I
 τος με θεος κελαι η δεδδμεν, η αλεφσθαι.
 ου γαρ κυκλωπες διος αργιτοχοφ αλεγοντιν, 275
 ουδε θεων μακαρων· επειη πολυ φεγτεροι εσμεν.
 ουδ αν εγω διος εχθος αλεφσαμενος πεφιδοιμην
 ουτε σεφ, ουδ εταρων, ει μη θυμνος γε κελεφει.
 αλλ' αγε εσφ, οπη εσχες ιων τευφεργεα ναφα·
 η ποφ επ' ευχατις, η και σχεδον, τοφρα δαειω. 280
 λως φατο πειραδσων· εμε δ ου λαβε γεϊδατα πολλα·
 αλλα μιν αποροφον προσεφην δολιοισι γεπεσσι·
 ναφα γε μαι κατεφαιγσε ποσειδαων ενοσιχθων,
 προς πετρησι βαλων, τυμης επι πειρασι γαιης,
 ακρη προσπελασας· ανεμος δ εκ ποντοφ ενεγκεν· 285
 αφταρ εγω γσυν τοισδε τυπεκφυγον αιπυν ολεθρον·
 λως εφαιμην· το δε μ ουδεν αμειβετο νηλει θυμω·
 αλλ' τογ ανατικσανς τεταιοις· επι χειρας ιαλλεν·
 γσυν δε δυω μαρπτσανς, λωστε σκυλακας, ποτι γαιη
 κοπτ· εκ δ ενκεφαλος χαμαδις ρεφε, δευε δε γαιην. 290
 τρες δε δια μελεισσι ταμων τοπλισσατο δορπον·
 ησθιε δ, λωστε λειων ορεσιτροφος, ουδ απελειπεν
 ενκατα τε, σαρκας τε, και οστεα μυελοεντα,
 τημεις δε κλαφοντες ανεσχεθομεν διη χειρας,
 σχετλια γαργ· τοραοντες· αμηχανη δ τεχε θυμω. 295
 αφταρ επει κυκλωπες μεγαλην εντλησασα νηυν,
 ανδρομεια κρε εδωκ, και επ ακρητον γαλα πιψων,
 κειτ' εσφσθ' αντροφο τετυσσαμενος δια μηλων.
 τον μιν εγω βουλεσσαι κατα μεγαλητορα θυμω,
 ασσον ιων, χσιφος τοκου γετυσσαμενος παρ μηρας, 300
 αφαιμειναι προς στηθος, τοβι φρενες τυκαρ τεχοντιν·
 χειρ επιμασσαμενος· τετρες δε με θυμνος σφυκεν·
 αφτοφ γαρ κε και αμμες απωλομεθ αιπυν ολεθρον·
 ου γαρ κεχ θηταμεσθα θυρασαν τυπηλασαν
 χερσιν αποδσασθαι λιθον ρβριμον, τον πρωταηκον. 305
 λωσ τοτε μη αποναχαγας εμηνανεν ησθ διαν·
 ημος δ ηργινει· εφην γροδοακτυλος ησθ,
 και τοτε πυρ ανεσθη, και ημελγε κλυτα μελα,
 παντα κατα μοιραν, και τυκ ενβρυον τηκεν τεκνιη·
 αφταρ επειδη επαιδσε πονησαμενος τεφα λεργα, 310
 γσυν δ τογε δ, αλτε δυω μαρπτσανς τοπλισσατο δορπον,
 δειπνησανς δ ακρηφ ακηλασε πιψων μελα,
 ρειδιως αφελαν αντρον μεγα· αφταρ επειτα
 απς επεδωχ, ως ειτε φασετη, πομ, επειτα
 πολλη δε φρενικη προς οφς τρετα πιψων μελα· 315
 ησθσων· αφταρ επει λικρην εστα· λικρην εστα·
 επωπς τισαμην, λωσ δε εστα· επωπς τισαμην·
 ησθ δε μοι, κατα θυμον αριστη εφαιμετο βουλη·

Hom.

3 B

- κυκλωπος γὰρ ἐκεῖτο μέγα βρεκαλον· παρὰ σῆκά, I
 χλωρον, ελαιῖνον· το μὲν εἴπασεν, Ἰοφρα· φέροιη 320
 αὐφάνθεν· το μὲν αἴμμες εἴσκομεν εἰστοραοντες
 ἴσπον θ' ἴστον ναῖος εἴσκοσοροφὸ μελαίνης,
 φορτίδος, ευρυῖης, ἡτ' ἐκπεραεὶ μέγα λαιτμα·
 τῶσον εἴην μήκος, τῶσον παχὺς εἰστοραεσθαι.
 τοῦ μὲν ἴσπον τ' ἀργυῖαν ἐγὼν ἀπεκοπῖτσα παραστάης, 325
 καὶ παρεθῆχ' ἐταρωσιν, ἀποχῶναι δ' ἐκελεύσα.
 τοὶ δ' ἰομαλον ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθοῶσα παρῶστανς
 ἀκρον, ἱαφάρ· δε λαβὼν ἐπυρακτεον ἐν πυρὶ κηλεῶ.
 καὶ το μὲν ἱεὺ κατεθῆκα κατακρυπτῶστανς ὑπο κοπρῶ, 330
 ἡ γὰρ κατὰ σπέφους κειχυτο μεγαλ' ἡλιθα πολλῇ.
 αἴτταρ τοὺς ἀλλοὺς κληρῶ πέπαλαχθαι ἀνωγον,
 ἴσστις τολμῆσειεν ἐμοὶ γῶν μοχλὸν αἰτήρανς
 τριβῶσαι ἐν ὀφθαλμῶ, τότε τὸν γλυκὺς ὑπνὸς ἱκανοί.
 τοὶ δ' ἐλαχον, τοὺς ἀν κὲ καὶ ἡθελον αἴτος τελεσθαι, 335
 τεσσάρης, αἴτταρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλεγμην.
 Γεσπερίος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομέων·
 αἴττικα δ' εἰς ευρυ σπέφος ἡλάσε πίφονα μῆλα,
 πάντα μαλ'· οὐδὲ τι λείπε βαθυῖης ἐκτοθεν αἴλης,
 ἡ τ' οἶψαμενος, ἡ καὶ θεὸς ἴως ἐκελεύσεν.
 αἴτταρ ἐπεὶ ἐπεθῆκε θυρεὸν μέγαν ὑπὸσος· αἰτήρανς, 340
 ἑδσομενος δ' ἡμέλγ' οἴας καὶ μῆκαδας αἰγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐνβρυον ἡῆκεν ἱεκάστῃ.
 αἴτταρ ἐπεὶ δὲ σπευδσε πονησαμενος· ἱεῖα φέργει,
 γῶν δ' ἴογε δ' αἴτε δυὼ μαρπτῶστανς ἱοκλίσσατο δόρκον.
 καὶ τοτ' ἐγὼ κυκλωπα προσῆυθδαν ἀνχὶ παραστάης, 345
 κισσυβιον μετὰ χερσιν ἱεχων μελανὸς φοῖνοφο·
 κυκλωπς, τῇ, πίφε φοῖνον, ἐπεὶ φαγῆς ἀνδρῶμα κρεα·
 Ἰοφρα εἰδῆς, τοῖον τι ποτόν τοδε ναῖς ἐκεκευθεον
 ἡμετερῇ· σοὶ δ' ἀφ' λοιβῆν φέρον, εἰ μ' ἐλετήσανς
 φοικαδὲ πέμπσειας· σὺ δὲ μαινεσθαι οὐκ ἐτ' ἀνέχτως. 350
 σχετλίε! πῶς κέν τις σὲ καὶ ὑστέρον ἄλλος ἱκοῖτο
 ἀνθρώπων πολλῶν; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἐρεκσας.
 ἴως ἐφαμην· ἰο δ' εἰδεχτο καὶ ἐκπίφ'· ἐφάδσατο δ' αἰνῶς
 ἡδὺ ποτόν πίφων· καὶ μ' ἦτεε δεῖτερον αἴτις· 355
 δὸς μοι ἐτι προφρων, καὶ μοι τέφον ὄνομα Γεσπε
 αἴττικα νῦν, ἵνα τοὶ δῶ χρεῖνων, ἡψ κὲ σὺ χαιροῖς.
 καὶ γὰρ κυκλωπες· φέρει δσαδῶρος ἀράφρα
 φοῖνον ἐρισταφυλόν, καὶ σφιν διὸς ὁμβρὸς ἀτεχσεῖ·
 ἀλλὰ τοδ' ἀνβροσιης καὶ νεκτάρης ἐστὶν ἀπὸφρῶγς.
 ἴως ἐφατ'· αἴτταρ τοὶ αἴτις· ἐγὼ πόρον αἰδοπα φοῖνον· 360
 τρεῖς μὲν ἐδῶκα· φέραν, τρεῖς δ' ἐκπίφεν ἀφραδῆτῃσιν.
 αἴτταρ ἐπεὶ κυκλωπα περὶ φρεσῶς ἡλυθε φοῖνος,
 καὶ τότε δὴ μιν Γεπεσσι προσῆυθδῶν μεδελχοῖσιν·
 κυκλωπς, εἰρωτῆς μ' ὄνομα κλυτὸν; αἴτταρ ἐγὼ τοὶ

εκφέρειω· συ δε μοι δὸς χρεῖων, ἵως περ τυπότης· 365
 οὐτις ἐμοὶ γ' ὅσῳ· ἐστ'· οὐτις δὲ με κικλήσκοντι
 μητήρ, ἦδε πατήρ, ἢ δ' ἄλλοι πάντες τέταροι.

ἵως ἐφαμην· το δὲ μ' αἴτις ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·
 οὐτις ἐγὼ πυμάτων εἶδον μάταια κομ'· τέταρτον, 370
 τοῖς δ' ἄλλοις προσθεν· τότε τοι χρεὶν ἦιον εἶται.

ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν τυπτιός· αἵται ἐπειτα
 κείτ' ἀποδοχμῶσας παχύν αἶχνα· κατ' δὲ μιν τυπνός
 ταιρες πανδαράτωρ· φάρυγος δ' ἐκσπασυτο φοῖνος,
 πτωμοὶ τ' ἀνδρομεοὶ· το δ' ἐρευνέτο φοινοβαράων.
 καὶ τοτ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπο σποδῷ ἤλασα πολλῆς, 375

ἔσθες θερμαίνοντο· ἔπεσσι τε πάντας τέταρτος
 θαρσύνον, μὴ τις μοι ὑποδδείδων ἀναδύῃ.
 ἀλλ' ἵστε δὴ τάχ'· το μοχλὸς εἰλαῖνος ἐν πυρ' ἐμελλεν
 ἱαπτασθαι, χλωρὸς περ ἑών, διεφαιμετο δ' αἰώης,
 καὶ τοτ' ἐγὼν ἄσπον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' τέταροι 380
 τίσταντ'· αἵται θάρσος ἐκπνεύσεν μέγα δαίμων.

τοὶ μὲν, μοχλὸν τέλונτες εἰλαῖνον, ἵκων ἐπ' ἀκρῷ,
 οφθαλμῷ ἐνερεῖδσάν· ἐγὼ δ' ἐφυπερβην ἀτερβέως·
 δινέφον· ἵως ἵστε τις τρυπαὶ δορυ νακίον ἀτηρ
 τρυπανῷ, τοὶ δὲ τ' ἐνερβην ὑποσειόντιν ἱμῶντι 385
 ἱαπτασμένοι· ἑκατέρω, το δὲ τρεχεὶ ἐνμῶες αἶφει.

ἵως τοτ' ἐν οφθαλμῷ πυρήνεια μοχλὸν ἱεχόντες
 δινέφον, τὸν δ' ἱαίμα περὶ ρεφε θερμὸν εἶοντα,
 πάντα δὲ τοὶ βλάφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας ἑστῆσαν αἰσώτῃ,
 γλήνης κατόμενης· σφαραγέοντο δὲ τοὶ πορὶ φρίδσας, 390

ἵως δ' ἵστ' ἀνὴρ χαλκῆς πελακὺν μέγαν, ἢ πεπαρόν,
 εἰν ἱσάτι πούχερῳ βαπτῇ μεγάλα εἰσάχοντα, 392

ἵως τοτ' εἶδε· οφθαλμὸς εἰλαῖνός περὶ μοχλῷ· 394
 σμερδαλέ' ὤμαγσεν· περὶ δὲ μέγ' εἰσάχε πέτρῃ.

ἡμεῖς δὲ δδείδοντες ἀπασσυνοῦ· αἵται το μοχλὸν
 ἐκφέρειν· οφθαλμῷ πεφυρμένον ἱαίματι πολλῷ·
 τὸν μὲν ἐπειτ' ἐρίπτεν ἀπὸ τοῦ χερσὺν αἰσώων.

αἵται το κυκλώπας μεγάλ' ἤπνευ, τοὶ ρα μιν ἀμφὶς· 400
 φοικῶν ἐν σπέεσσι δι' ἀκρῶς ἀνεμοεντῶσας.

τοὶ δὲ βόης ἀφίοντες ἐφείταν· ἀλλοθεν ἄλλος·
 ἱστᾶμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέεος, ἵε τι ἵε κηδοί·

τίπτε τῶσόν, πολυφῆμι, γάρημενος ἱπῶδ' ἐβοήσας,
 νυκτὰ δι' ἀνβροσίην, καὶ αἰσπνός αἶμα· τίθησθαι· 405
 ἢ μὴ τις σέο μῆλα βροτῶν ἀτεκόντος εἰλῆναι;

ἢ μὴ τις σ' αἶτον κτεινῇ δολῷ, ἢ βιηφίης·

τοῖς δ' αἵτ' ἐπὶ αὐτῶν προσέφη κρατερός πολυφῆμος·
 ὦ φίλοι, οὐτις με κτείνει δολῷ, οὐδὲ βιηφίῃ.

τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἄγορεύον· 410
 εἰ μὲν δὴ μὴ σὺ σπ' βιάσεται, ὅσῳ· εἶοντα,
 νοῦσον γ' οὐ πῶς ἐστὶ διὸς μεγαλῷ ἀλείσθαι.

ἀλλὰ συγ' εὐχεο κατὰρ πύσινδαίωσι φαίνακτι. I
 ἴως ἀρ' εἶπεν ἄπτιοντες' ἐμὸν δ' ἐγελᾶσθε φίλον καρ,
 ἴως ονομ' ἐκσαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀρτυμένων.
 κυκλωπς δὲ στοναχῶν τε, καὶ ὀδυνῶν ὀδυρήσιν, 415
 χερσὶ πηλεφάων, ἀπὸ μὲν λιθὸν ἑλλε θυράων
 αἴτος δ' εἰνὶ θυρήσσι καθέδετο, χεῖρε πετασσάσας,
 εἰ τίνα ποο μετ' ὄφισι λαβοὶ στείχοντα θυράσσε
 ἰοτῶ γὰρ ποδὸ μὲ' ἔελπετ' ἐνὶ φρεσὶ νηπιὸν εἶναι.
 αἴταρ ἐγὼ βούλετον, ἵππως ἰοχ' ἀριστα γενεῖτο, 420
 εἰ τιν' ἑταυροῖσιν θανάτου λυσιν, ἠδ' ἐμοὶ αἴτω,
 λευρομένην· πάντας δὲ δολοφς καὶ μῆτιν ἑυφαινον,
 ἴωσθε περὶ πούχης· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγυθεν ἦεν.
 ἦδε δὲ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη ἐφάνετο βούλη·
 ἀρσενες ὄφεις ἦσαν τεύτρεφες, δασυμέαλλοι, 425
 καλοὶ τε, μεγάλοι τε, ἰοδραφές εἰρος ἔχοντες·
 τοφς ἀκων γόνυτέρων τεύτρεφεςσι λυγοῖσιν,
 τῆσ' ἐπὶ κυκλωπς ἔυδες, πέλωρ, ἀθεμιστία φειδως,
 γόνυ τρεῖς αἰνυμένος· το μὲν ἐν μισθῷ ἀνδρὰ φερεσκεν, 430
 τῷ δ' ἑτέρῳ ἑκατέρῃσιν ἰτην, σαιοντες ἑταυροφς.
 τρεῖς δὲ ἑκαστὸν φάτ' ὄφεις φερὸν· αἴταρ ἐγώ γε,—
 φάρνειος γὰρ εἴην, μῆλων ἰοχ' ἀριστος ἑσπευτων,—
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπο γαστὴρ ἐλυσθεις
 κείμην· αἴταρ χερσὶν αἴτωτοφ θεσπασίῳ
 νῶλεμωσ στρεφεις ἑχομένη τετλήῃσι θυμῷ. 435
 ἴως τότε μὲν στοναχόντες ἐμῆναμεν ἦσα δῖαν.
 ἦμος δ' ἥριγενεὶ ἐφάνη ῥόδαδακτολὸς ἦος,
 καὶ τοτ' ἐπεῖτα νομὸνδ' ἐκσεσῶντ' ἀρσενὰ μῆλα·
 θηλυαὶ δ' ἐρεμῆκὸν ἀῆμελκτοὶ περὶ σηφοφς,
 οὐδάτα γὰρ σφαιραγεοντο· ἄνακς δ' ὀδυρήσι μακῆσι 440
 τειρομενος πάντων ὀφίων ἐπεμαφετο νῶτα
 ὀρθῶν ἑστᾶστων· το δὲ νηπιὸς οὐκ εἰήσεν,
 ἴως τοι ὑπ' εἰροποκίων ὀφίων στερνοῖσ' ἐδέετο.
 ἑσπᾶτος φάρνειος μῆλων εὔτειχε θυράσσε,
 λαχμῷ σταινομένος, καὶ ἐμοὶ ποκινὰ φροσυντῇ. 445
 τὸν δ' ἐπιμασσαιμενος προῦπῃ κρατερός πολυφῆλος
 κριβε πέπον, τί μοι ἑῶδε δια σπέκος ἐσσοῦ μῆλων
 ἑσπᾶτος; οὐτὶ παρὸς γε λελειπμένος ἐρχεαὶ ὄκων,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νεμεαὶ τερεν' ἀνθεα ποῖης;
 μάκρᾳ βιβανς· πρῶτος δὲ ροφας ποταμῶν ἀφικανεις· 450
 πρῶτος δὲ σταθμονδὲ λιλαῖσαι ἀπονέεσθαι
 ἑσπεριος· νῦν αἴτε πανῑσπᾶτος· ἡ συ φακκίος
 ὀφθαλμὸν παθεεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐκσταλαῖσεν,
 γόνυ λυγοῖσ' ἑταυροῖσι, δαμασσαιμενος φρενα φαίνω. 454
 εἰ δὴ ἰομοφρονεοῖς, ποτιφῶνῆς τε γενοιο, 456
 ἑσπεμεν, ἱοπῇ κεινὸς ἐμὸς μένος ἠλασκαῖσται·
 τῷ κε τοι ἐνκεφαλὸς γε δια σπέκος ἀλλυδὶς ἀλλῇ

θεινομένου βραίοιτο πρὸς οὐδὲν· κατ' δὲ κ' ἔμην κεν
 λωφῆσαι κακῶν, τὰ μοι οὐτιδανός πορὺν οὐτις. I
469
 ἴως γέσπων, τὸν κρῖον ἀπὸ τῆς ἀπαιχτε θυράδος.
 ἐλθόντες δ' ἠβαιοὶ ἀπὸ σπείρους τε, καὶ ἀγλῆς,
 πρῶθ' ὑπο φαρνεία λαοφῶν, ὑπελυψα δ' ἱεταίρας.
 καρπαλιμῶς δὲ πὰ μῆλα· ταναῖ ποδὰ, πίδαα δῆμα,
 πῶλλα περιτροπέντες ελαφνομέν, ἱρφρ' ἐπὶ καῖα 465
 ἱκομεθ'· ἀσπασίαι δὲ φίλοις ἱεταροῖς· ἐφανημεν,
 τοὶ φυγομέν θανάτων· τοὶς δὲ στοναχόντο γοῶντες.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶαμ, ἀνα δ' ὀφρυσ' ἐνευον ἱεκαστῶ,
 κλαίμεν· ἀλλ' ἐκελεῖσα θέως καλλιτριχὰ μῆλα 470
 πολλ' ἐν ναεὶ βαλόντας· ἀπὸ πλεον ἱαλμυρον ἱυδάρ.
 τοὶ δ' αἰσθ' εἰσβρῆκον, καὶ ἐπὶ κλεῖσι καθύδων·
 ἱεχσῆς δ' ἱεδομένοι· πολλὴν ἱαλ' ἐτυπτον ἐρωτμοῖς.
 ἀλλ' ἵοτε τοσὺν ἀπῆν, ἵοσαν τ' ἐγεγῆκε βαῖσας,
 καὶ τοτ' ἐγὼ κυκλωπὰ προσῆυδῶν κρατομίσιν·
 κυκλωπς, οὐκ ἀρ' ἐμελλες ἀαλκίδος ἀνδρὸς ἱεταίρας 475
 εἶμεναι ἐν σπείρῃ γλαφυρῶ κρατερηφὶ βιηφί·
 καὶ λίην σε γ' ἐμελλε κίχηςσθαι κακὰ φάργα,
 σχετλί· ἐπεὶ χρεῖνους οὐχ ἄδσο σῶ ἐνὶ τοικῶ. 478
 ἴως ἐφαμην· το δ' ἀπειτ' ἐχολῶσατο κενροδὶ μαλλόν· 480
 ἱῆκε δ' ἀποφρῆσας κορυφῇν ὄρεος μεγαλοῦ·
 κατ' δ' ἐβῆλε προπαρεῖδε ναῖος κυανοπερῶρο· 482
 ἐκλυσθὴ δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπο πέτρης· 484
 τὴν δ' ἀπὸς ἠπειρῶδε· καλὶφῶδιον φερε κυῖμα· 485
 αἴταρ ἐγὼ χεῖρεσι λαβὼν περιμῆκεα κόντον 487
 ᾧθεα παρεκς· ἱεταροῖσι δ' ἐποτρύνωνς ἐκελεῖσα
 ἐνβαλεῖν κατῆσ', ἱν' ἱν' ἐκ κακοτήτα φυγοίμεν,
 κρᾶτι κατανεύων· τοὶ δὲ προπεσόντες ἄρεσαν. 490
 ἀλλ' ἵοτε δὴ δις τοσὺν ἱαλὰ πρῆσαντες ἀπῆμεν,
 καὶ τότε δὴ κυκλωπὰ προσῆυδῶν· ἀμφὶ δ' ἱεταίραι
 μιλίχιόισι γέτεσσιν ἐρητύων ἀλλοθεν ἄλλος·
 σχετλίε! τίπτ' ἀδελφὸς ἐρεβιδόμεν ἀγρίαν ἀνδρὰ;
 ἵος καὶ νῦν ποικτῶδε βαλὼν βέλός ἦγαγε ναῖα 495
 αἴτις ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φαμεν αἴτοδ' ἀλεσθαι.
 εἰ δὲ φθενγσάμενος τῆς, ἡ αὐτῆσαντος, ἀκοῖσεν,
 γσυν κεν ἀραγσ', ἱήμεων κεφαλὰς, καὶ ναῖα δοῖα,
 μαρμαρῶ ἀκριαντι βαλὼν· τοσὺν γὰρ ἱτήτιν.
 ἴως φασάν· ἀλλ' οὐ κείθον ἔμην μεγαλήτορα θυῖμον, 500
 ἀλλὰ μιν ἀπσορροῶν· προσφῶν κεκοτῆσι θυῖμῶ·
 κυκλωπς, αἰ κακ' ἐπὶ σε κατὰ νῆταν ἀνθρώπων
 ὀφθαλμοῖς εἰρηται· ἀφεικελίην ἀλαφῶντον,
 φασθαι, ἱεδυσαῖα πταλιπρόθεν σ' ἐκσαλαφῶσαι,
 ἱνιὸν λαφερτάς, ἱθακῇ ἐν τοικί· ἱεχαπτα. 505
 ἴως ἐφαμην· το δὲ μ' οἰμωγσάνς ἡμειβετο μυθῶ·
 ὦ ποτοὶ! ἡ μάλα δὴ με παλαιφάτρα θεσφῶδ' ἱκάνει.

εσκε τις ενθαδε μαντις· ἀνθρῆός τε μέγας τε, 1
 τηλεμος ευρυμίδης, ἶος μαντοσύνη ἐκκααστο,
 και μαντεφομενος κατεγηρεσε κυκλωπείσιν· 510
 ἶος μοι εφη ταδε πάντα τελεῖτῃσέσθαι οπισσάω,
 χειρων εκς ἰοδυσεῖος ἀμαρτησεσθαι ἀπώπης·
 ἀλλ' αἶφει τινα φῶτα μέγαν και καλον εδεχμην
 ενθαδ' ελευθεσεσθαι, μεγαλην ἐπίσσημενον αλκην·
 νῦν δε μ', εων ὀλιγος τε, και ουτιδανος, και αικκος, 515
 οφθαλμοῖ' ἀλαφῶσας, σπει μ' εδαμασσαι φοιτῶ.
 ἀλλ' ἀγε δευρ', ἰοδυσεῖ, τινα τοι παρ χερσινικῆ θειω,
 πομπην τ' ὀτρύνω δομεναι κλυτου ἐνοσιγχεων·
 τοο γαρ εγω παῖς ἦμι, πατήρ δ' εμρος ευχεται εἶναι· 520
 αἴτος δ', αἰ κ' ἐθελῇ, εἰρήσεται, ουδε τις ἀλλος,
 ουτε θεων μακαρων, ουτε θυῆτων ἀνδρακτων.
 ἴως εφάτ'· αἴταρ εγὼ μιν ἀμειβομενος προσεφεςσων·
 αἱ γαρ δη πούλχρης γε και αἰῶνος σε δοναμην
 ευνιν ποιησανς περπεσαι δορεον αἶδος εισῶ,
 ἴως ουκ οφθαλμον εἰρήσεται ουδ' ἐνοσιγχεων. 525
 ἴως εφάμην· τοῖ δ' ἐπειτα ποσειδαῶνι· γαννακτῆ
 ευχετο, χεῖρ' ὀρθων εἰς ουρανον ἀσπεροντα·
 κλυθῖ, ποσειδαῶν, γαιήτοχε, κυφανοχαῖτα·
 εἰ ἔτερον γε σος ἦμι, πατήρ δ' εμρος ευχεαι εἶναι,
 δος μη ἰοδυσεῖα πτολιπορθου φοικαδ' ἱκεσθαι. 530
 ἀλλ' εἰ τοι μοῖρ' ὅστις φίλος τε εἶδεν, και ἱκεσθαι
 φοικον τεύκτιμενον, και ἔτλην ες πατρίδα γαιαν,
 σπσε κακως ελθαι, ὀλισσας ἀπο παντας ἑταυροῖς,
 ναφος ἐκ' ἀλλοτρικης, τευροι δ' ἐκ πηματα φοικῶ. 535
 ἴως εφάτ' εὐχομενος· τοῖο δ' ἐκλυε κυφανοχαῖτης·
 αἴταρ τογ' ἐκαστῖς πολυ μεῖδονα λαβαν αἰήρην
 ἦν' ἐπιδινεσανς· ἐπερείδσε δε εἴν' ἀπελθρον·
 κατ' δ' ἐβαλεν μετοπισθε ναφος κυφανοπρωροφο,
 τυτθον εδεῖησεν δ' ἰοῆιον ἀκρον ἱκεσθαι. 540
 ἀλλ' τότε δη την νησον ἀφικομεθ', ενθα περ ἄλλαι 543
 ναφες τεύσελμοι μενον· καθροφαι, ἀμφι δ' ἑταιραι
 ἦσαν' οδυρομενοι, κημεας ποτιδεχμενοι αἰφει· 545
 ναφα μεν ενθ' ἐλθοντες ἐκελσαμεν εν πειραδοῖσιν,
 εκ δε και αἴται ἐβημεν ἐπὶ ῥῆγμαῖνι θαλασσης.
 μηλα δε κυκλωπος γλαφορης εκ ναφος ἑλόντες
 δασσαμεθ', ἴως μη τις μοι ἀπομβροματος κιοι φεισῆς.
 φαρνειον δ' εμοι οἶψ τεύκνημῖδες ἑταιροι, 550
 μηλων δαιομενων, δσαν ἐκστοχα· τον δ' ἐπὶ θῆνι
 ὀσῆνι κελαινεφεί κρονιδῇ, ἶος παντσί γανασσει,
 ρεσχας, μηρί· ἐκαφον· το δ' ουκ ἐγκαδστο· ἱερων,
 ἀλλ' ἀρα μερμηριδσεν τοπως ἀπολοιατο παντῶν
 ναφες τεύσελμοι, και εμοι περιῆρης ἑταιροι. 555
 ἴως τότε μεν προπαν ἱημαρ, ες ἥλιον καταδύντα,

ἐημεθα δαινυμενοι κρατ' αἰσπεται και μεθυ ἱηδυ. I

ἱημος δ' ἥελιος πατεῶν, και ἐπὶ κναφας ηλθε,
 δη τοτ' εκοιμηθημεν ἐπὶ τρηγγμῶν θαλασσης.
 ημος δ' ἥριγενει εφανη εροδοδακτυλος ἥας, 560

δη τοτ' εγων ἑταρωσιν εποτρυνων ἐκελεσσα
 αἴτοfs τ' ανβαινεεν, ανα τε πρηνησια λυτσαι
 τοι δ' αἰπο' εἰσβαινον, και ἐπὶ κλεῖσις καθιδδον
 τεχσης δ' ἑδωμενοι πολισιν θαλ' ετυκτον ερετμοις.
 ενθεν δε προτερῶν κλεῖσμεν, ακαχημενοι ητες, 565

ασμενοι εκ θαναταfo, φιλοfs ολεσαντες ἑταρωfs. K

αιφολιτην δ' ες νησιν αφικομεθ' ενθα δ' εναιεν
 αιφολος ἱπποταδης, φιλος αβανατοιςι θασιςιν,
 πλωτῇ ἐνὶ νησῶν παντων δε τε μεν περι τειχος

χαλκειον, αεγῆγτον. λισση δ' ανωδεδωρε πετρο
 τοο και δωδεκα παιδες ἐνὶ μεγαροις γυγακτιν' 5

τεκς μεν θυγατερες, τεκς δ' ἱωες ἱηβαφοντες.

ενθ' ἵογε θυγατερας πορεν ἱωεσιν εναῖ ἱακρετας.

τοι δ' αἰφει παρα πατρι φιλω και μητερι κεδῆ

δαινυνται. παρα δε σφιν σπειατα μυθρια κῆται. 10

κνισσῆεν δε τε δῶμα περι στοναχιδσεται αἰλῇ

ἱηματα, νυκτας δ' αἴτε παρ' αἰδεῖσ' ἱαλοχουσιν

ἑυδοντ', εν τε ταπηται και εν τρητοιςι λεχασσιν.

και μεν των ἱκομεσθα πολιν και δῶματα καλα.

μῆνα δε παντ' εφίλει με, και εκσπερειεν ἱκοσστα, 15

ἑιλφιν, αργειφον τε ναφας, και ποστον αχαιφον

αἴταρ εγω τῶ παντα κατα μοιραν κατελεγσα.

αλλ' ἵοτε δη και εγων ἱοδον ἥτσον, ἡδ' ἐκελεσαν

πεμπεμεν, ουδε τι κεινος αἴηναι, ετευχε δε πορετην.

δῶκε μοι εκδερφας ασκον βεφας ἱενητωροfo

ενθα δε βυκταφον ανεμων κατεδησε κελευθα. 20

κεινον γαρ ταμην ανεμων ποησε κρονιφον,

ημεν παφεμεναι, ἡδ' ορμημεν, τον κ' εθελητην.

ναῖ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατεδες μαρμιωδι φαφεινη,

αργυρεῇ, ἵνα μεη τι παρακνεσσησ' ολογον παρ' 25

αἴταρ εμοι ποσῆν δεσφυροο προεῖημεν αἴηναι,

ἱοφρα φεροι καφας τε και αἴτοfs ουδ' αρ' εμελλεν

εκτελεεεν αἴτων γαρ απωδωμεθ' αφραδιῆσιν.

ἱεννημαρ μεν ἱομως πλεφμεν νυκτας τε και ἱημαρ

τῇ δεκατῇ δ' ἡδη ανεφαινετο πατρις αροφρα 30

και δη κυρπολειοντας ελεσσομεν ενγυς εοντες.

ενθ' εμε μεν γλυκως ἱπκνος επηλυθε κεκμηῶτα:

αἰφει γαρ ποδα ναφας ενωμειον ουδε τεῶ αλλῶ

δῶχ' εταρων, ἵνικ θασσον ἱκοιμεθα πατριδα γαμαν.

τοι δ' ἑταροι ἑπεισις πρῆς αλληλοfs αγορεφον, 35

και μ' εφασαν χρυσον τε και αργυρον τοικαδ' αγεσθαι,

δῶρα παρ' αἰφολοfo μεγαλητορος ἱπποταδαfo.

ἀφ' οὗτος ἐς λιμένας ἅλυσεν· ἤλθομεν, ἰὼν περὶ ποτὴν
 ἡλιβατος πευρεῖα· δεκάπορες ἀμφιπορεύοντες
 αἴσται δὲ προβλήτες· πικταὶ αἰὲλ' ἤλθον
 ἐν στόματι προεχόντες· ταραχὴ δ' ἐστὶν
 ἐν τοῦ γ' εἰσὼ πάντες τέχνη καὶ ἀμφιελίσσας.
 ταὶ μὲν αἶ' ἐντοσθεν λιμένας· καὶ αἶ' ἐδεδότο
 πλῆσσια· οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀνέχετο καὶ μὲν γ' ἐν αὐτῷ,
 οὐτε μὲν γ', οὐτ' ἄλυσεν· ἀλγὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλῶν.
 αἴτ' αὖτε γ' οἷος ἄρ' ἐκείν' ἐκείν' αἶψα μελαινῶν.
 αἴτ' αὖτε γ' ἐκείν' ἐκείν' ἐκείν' αἶψα μελαινῶν.
 ἐστὴν δὲ σκοπὴν ἐς τὰς πάλαιον αἰῶνα.

οὐθα μὲν οὕτε βόσκων, οὐτ' ἀνδρῶν, φαίνεται ἔργα,
 κεινὸν δ' οἷον ἱερῶμεν ἀποχθόνος ἀτίσσοιτα.
 δη τοτ' ἔγνων ἱεραρεῖς προτεῖναι πειθεσθαι ἰοντας,
 τοιτίνες ἀνέρες, μὲν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες·
 ἀνδρὲς δυὼ κρήνας, σπινάκων κηρῶχ' ἀρ' ὀπαφθεας.
 ταὶ δ' ἴσαν ἐκβατες· ἰδὲ γὰρ ἴδον, κῆτερ ἡμαρτυρεῖται
 ἑαυτοὺς ἀφ' ὑψηλοῦ ὄρου κακῶς ἡμεῖς ὑψίστην.
 κούρη δὲ γυναικὸς ἐπὶ πρὸς ἑαυτὴν ὑδρὸς ἐστὶν,
 θυγατὲρ ἰφθίμῃ λαοστρατήγεος ἀνταφάτης.
 ἡ μὲν ἀρ' ἐς κῆρυγαν κατεβησατο καλλιερειθερον
 ἀγλακίην, εὐδεν γὰρ ὑδωρ πρὸς ἑαυτὴν φερσπορ
 ταὶ δὲ πακτιστομένην προσεφώνουν, ἐκ τ' ἐρώτο·
 ἥστις τῶν εἰη βασιλεὺς, καὶ τοιοῦτο γένος.
 ἡ δὲ μάλ' αὖτις πατρὸς ἐπιφραδὲν τυχερὰ φέρεται δόξαι.

τοι δ' ἐπειμίσθηθαι κλυτα δαίματα, τὴν δὲ γυναικα
 τούρου, ἵεσθαι τ' ὄφρα, κορυφοῖη, κατὰ δ' ἐπ' αὐγὰν αἴτης·
 ἐν δ' αἰσὶν ἄρ' ἀγέρῃς, ἐκάλει κλυτὰν ἀστράτατον,
 ἵεν ποσὶν, ἵος δὲ ταύρῃ· κρηίδαστο· λυγρὸν οὐδέν.
 αἴτιχ' ἔνα· μαρτυρᾷς ἱστάρην· ἰοπόνοισατο δαίμων·
 τὰ δὲ δὴ αἰκίσαντε φυγῇ, ἐπὶ ναῖας ἵκτεσθαι.
 αἴταρ το ταυχεῖ βῆναι διαφασταίης· τοι δ' ἀφύοντες
 φεταῖον ἰφθίμοι· λαισπεφυγότες ἀλλόθεν κάλας,
 μύθριοι, οὐκ ἀνδρᾶς· ἱεθόμοτες, ἀλλὰ γυναικῶν.
 τοι ῥ' ἀποπετραίην ἀνδραχίαι· χαρμῆδιόισιν
 βαλλόν· ἱαφάρ δὲ μακρὸς κροαίος, κατὰ ναῖας ὀρέσθην,
 ἀνδρῶν τ' ὀλγόμενον, καίην β. αἶμα· καγόμεναίην·
 ἱγδυας δ' ἵως, πεισόντες, ἀπασκον δαί· φέρονται.

ταφρ' τοι, τοῖς ὅλκεσι λιμενὸν πολυβάντους ἔσσης, 125
 ταφρα δ' ἔγωγ' ἡσπίδος τοκευὸν ἱερυσταρμενὸς πύρα μῆτρον
 τῇ ἀπο πειθσμάτ' ἐκοπτα ναῖας κυβηνοπρώτοισι
 ἀπῆσα δ' ἐμοισ' ἰσταροισιν ἐπετρύβειας ἐπελίσσα
 σφβαλεσσιν κωπῆσ', ἱμ' ἑμ' ἐκ κακοτήτα φυγοίμεν
 τοι δ' ἰαλα πάντες, ἀμειψόμεν, δδιδόαντες ἀνδρῶν 130
 ἀσπασίως δ' ἐν παντὶ ἐπ' ἀρετῆς φύγε σπέρμας
 ναῖς ἐμῇ· αἵται τοι ἀλλὰι ταφρῶδες αἰτοῦ ὀλοντο.

Hom.

ἐνθεν δὲ προτερὰ πλεόμεν', ἀκαχήμενοι ἡτόρ, Κ
 ασμενοὶ ἐκ θανάτοιο, φίλοισ' ὀλεσάντες τέταίροισ'.
 αἰαίνῃ δ' ἐς νησον ἀφικομεθ'· ἐνθα δ' ἐναίεν 135
 κίρκη τεῦπλοκαμὸς, ὀδρινὴ θηρς, αὐδῆεντ' ἄντα,
 αἰτοκασινῆτη ὀλοφ' ὄφρονος αἰηταῖο·
 ἀμφὶ δ' ἐκγεγάτην φαέσι βροτοῖ' ἡελίοιο,
 μητρος τ' ἐκ πέρας, τὴν ὀκεανὸς τέκε παῖδα.
 ἐνθα δ' ἐπ' ἀκτὸς νᾶφα κατήγαγομεσθα σῶσπ' ἡ
 νᾶλ' ὀχον ἐς λιμένα, καὶ τὶς θεὸς ἡγεμονεφεν. 140
 ἐνθα τοτ' ἐκβάντες διὸ θ' ἡματα καὶ δυο νυκτας
 κειμεθ', ὁμοὸς ἀμάτω τε, καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ἵστε δὴ τρίτον ἡμαρ τεῦπλοκαμὸς τέλεος ἦως,
 καὶ τοτ' ἐγὼν ἐμὸν ἐνχος ἔλων καὶ φασγάνον ἱοσὺ 145
 κάρπαλιμωσ παρὰ νᾶφος ἀνήϊον ἐς πέριπ' ἡν,
 εἰ πὼς ἔργα ἰδοίμ' ἄροτων, ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
 ἐστὴν δὲ, σκοπίην ἐς παῖπαλοεντ' ἄν ἀνέλθων,
 καὶ μοι εἰδῶσ' ἀκνὸς ἀπο χθονος εὐρυοδείης,
 κίρκης ἐν μεγαροῖσι, διὰ δρυμα πυκνα καὶ τυλῆην. 150
 μερμηρικὰ δ' ἐπεῖτα κατὰ φρενὰ καὶ κατὰ θυμὸν
 ἐλθεμεν, ἡδὲ πυθεσθαι, ἐπεὶ ἰδὼν αἰδοπα ἀκνὸν.
 ἱῶδε δὲ μοι φρονέοντι δασσατο κερδίων ἐσπαι,
 πρῶτ' ἐλθοντ' ἐπὶ νᾶφα θοήν καὶ θῖνα θαλάσσης,
 δεῖπνον τέταίροισιν δομένῃ, προτεμεν τε πόδεσθαι. 155
 ἀλλ' ἵστε δὴ σχεδὸν ἦα κίον νᾶφος ἀμφιέλισης,
 καὶ τότε τὶς με θεῶν ὀλοφ' ἔρατο μόνον ἔοντα,
 ἵος ρα μοι τυπᾶκερῶν ἐλαφον μέγαν ἐῖς ἱόδον αἴτην
 ἔκην· ἵο μὲν ποταμονδὲ κατήϊεν ἐκ νομοῖ' τυλῆης,
 πύθομενος, δὴ γὰρ μιν ἔκην μένος ἡελίοιο. 160
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντά κατ' ἀκτὸς τὴν μεσὰ νῶτα
 πληγσά· τὸ δ' ἀντικρὺς δόρυ χαλκεὸν ἐκσεπερῆσεν·
 κατ' δ' ἐπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, ἀπο δ' ἐπτατο θυμὸς.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐνβαίνων δόρυ χαλκεὸν ἐκς ἀπείλης 165
 ἔρυσσάμην· τὸ μὲν αἶθι κατακλινάιν ἐπὶ γαίῃ
 ἤϊα· αἶταρ ἐγὼ σπασάμην ρῶπας τε λυγροὺς τε
 πείθεσθαι δ', ἵοσιν τ' ὀργυῖαν, τεῦστρεφες ἀφ' ὀφραθεν
 πλεκασαμενὸς γόνιεδῆσα ποδᾶς ὀδρινὸν πέλαρ' ὀ.
 βὴν δὲ καταλοφάδεια φερων ἐπὶ νᾶφα μελαινάαν,
 ἐνχει εἰδομένοσ, ἐπεὶ οὐ πὼς ἦεν ἐπ' ἄροα 170
 χεῖρι φέρεεν τέτερῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 κατ' δ' ἐβάλον προπαροῖθε νᾶφος· ἀνεγῆρα δ' ἐταίροισ'
 μεῖλιχοῖσι ἔπεσσι, παρασταδὸν ἀνδρὰ ἑκάστον·
 ὡ φίλοι, οὐ γὰρ πὼς καταδύσομεθ', ἀχνημένοι περ,
 εἰς ἀίδαο δομοὺς, πρὶν μορσίμον ἡμαρ ἐπὶ λῆθ' ἡ.
 ἀλλ' ἀγεθ', ὅφρ' ἐν νᾶφι θοῇ βρωσῖς τε ποτὶς τε,
 μῆσομεθα βρωμῆς, μὴδὲ τρυφώμεθα λειμῶ.
 ἵως ἐφαμην· τοὶ δ' ὦκα ἔπεσιν ἐμοῖσ' ἐπὶ θόντο·

ἐκ δὲ καλυπταμένοι παρα ὅτ' ἱαλὸς ἀπρυγετῆφο
 θέτησαντ' εὐαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 180
 ἄλκιρ ἐπεὶ τάρπησαν ἱερῶμενοι οφθαλμοῖσιν,
 χεῖρας νιπταμένοι τευχόντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

ὣς τότε μὲν προΐκον ἱήμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἱήμεθα δαινυμένοι κῆρα' ἀσπετα καὶ μεθυ-
 185
 ἡμος δ' ἥελιος κατεδύ, καὶ ἐπὶ πνεφας ἦλθεν,
 δὴ τοτ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥεῖγμῖνι θαλασσης.
 ἡμος δ' ἦριγενεὶ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ τοτ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πάντῃσιν ἐφείπον·

κεκλυτὰ μὲν μυθῶν, κακὰ περ πάσχοντες, ἱεταίροι
 190
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ εἶδμεν, ἱοπῇ δσοφας, οὐδ' ἱοπῇ ἤως,
 οὐδ' ἱοπῇ ἥελιος φαεσαμβροτος εἰδ' ὑπο γαίαν,
 οὐδ' ἱοπῇ ἀνέσται· ἀλλὰ φραδσωμεθα θάσσον,
 εἰ τίς ἐστ' ἔσται μητις, ἐγὼ δ' οὐκ οἶσμαι εἶναι·
 εἶδον γὰρ, σκοπὴν ἐς καίπαλλοντσαν ἀνελθών,
 195
 νησον, τῇ περὶ ποντος ἀπειρεσίος στεφανῶται·
 αἴτῃ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· κάπνον δ' ἐνὶ μεσση
 ἔδρακον οφθαλμοῖσι, διὰ δρυμα πυκνὰ καὶ ὑλῆν.

ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλίσθη φίλον ἦτορ,
 μῆτσαμένοις ῥεργῶν λαιστρυγόνος ἀντιφατέφος,
 200
 κυκλωπὸς τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδρόφαγο.
 κλαῖον δὲ λίγυως, θαλερὸν κατὰ δακρυ χεῖοντες·
 ἀλλ' οὐ γὰρ τίς πρήκσις ἐγγινετο μυθρομένοισιν.
 αἴταρ ἐγὼ δίχα πάντας τεύκημῖδας ἱεταίροφς
 ἡεῖβμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτεροῖσιν ὀπασσα·
 205
 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' ευρυλοχὸς θεοειδής.
 κληῖροφς δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρει ἐπαλλομεν ὦκα·
 ἐκ δ' ἐθόρε κληῖρος μεγαλήτορος ευρυλοχοφο.

βῆ δ' ἰμεναι, ἱάμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἱεταίροι
 κλαῖοντες· κατὰ δ' ἀμμ' ἐλπίον γοαόντας ὀπίσθεν.
 210
 ἱευρον δ' ἐν βῆσσησι τετυχημένα δῶματα κίρκης
 χσιστοῖσιν λαφείσσι, περισκαπτῷ ἐνὶ χῶρῳ.
 ἀμφὶ δὲ μιν λυκοὶ ἦσαν ὀρεστεροί, ἠδὲ λεόντες,
 τοῖς αἴτῃ κατεβελγσεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἐδῶκεν.
 οὐδ' τοὶ γ' ἱερμῆθησαν ἐπ' ἀνδρεσιν, ἀλλ' ἀρα τοιγε
 215
 οὐρῆσιν μακρῇσι περὶ σαινόντες ἀνέσταν.

ὣς δ' ἱοτ' ἀν ἀμφὶ φανακτὰ κυνὲς δαιτήθεν ἰοντα·
 σαινόντ', αἶφει γὰρ τε φέρει μείλιχματα θυῖμο·
 ὣς τοῖς ἀμφὶ λυκοὶ κρατερῶνυχες, ἠδὲ λεόντες,
 σαινόν· τοὶ δ' ἐδδεδσαν, ἐπεὶ εἶδον αἶνα πελώρα.
 220
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεὰς καλλιπλοκαμοφο·
 κίρκης δ' ἐνδὸν ἀκοφον ἀεῖδοντσης ῥοπὶ καλῇ,
 ἱστον ἐποιχομένης μέγαν, ἀνβροτον· τοῖα θεάων
 λεπτά τε, καὶ χαρίεττα, καὶ ἀγλαὰ ῥεργα πέλονται·
 τοῖσι δὲ μυθῶν ἦρχε πολίτης, ὀρχαμος ἀνδρῶν,

ἴς μοι κηδιστος τεταρταῖη, καδιστατος τε. 235
 ω φίλοι, εὐδοκῶτε τις ἐποιχομένη μαρμαίρεται, 236
 ἢ θεός, ἢ γυνή· ἀλλὰ φανγώμεθα βασισαί. 238
 ἴς αὖ ἐφάνησαν· τοὶ δ' ἐφθονοντο καλοντες. 239
 ἢ δ' αἶπο' ἐκσέλθοντα θυρας αἶγχε φαίμεναι, 240
 καὶ καλέ· τοὶ δ' ἱαμα πάντες ἀκιδριῆσιν ἱκονταί. 241
 εὐρυλόχος δ' ὑπεμῆκεν, οἷσάμενος δόλον αἰεταί. 242
 ἴσσαν δ' εἰσαγαγῆσα κατὰ κλισίαις τε, θρονοῖς τε. 243
 εἶδε σφιν τυρόν τε καὶ ἀλφίτα καὶ μέλι χλαυρόν. 244
 φοινῶ πρᾶμειν' ἀκυτῶ· ἀνεμίσχε· δε· σῖκον. 245
 φάρμακα λυγρῶ, ἵνα παχυ· παθοῖα πατρίδος αἰσῶ. 246
 αἴταρ ἐπεὶ ῥῆκεν τε καὶ ἐκτίειν, αἴτια· ἐστία. 247
 τραβδῶ πεπληγυῖα κατὰ συφοῖσιν ἀεργῶ. 248
 ἴσσε συὼν μὲν ἱχθον κεφαλὰς, φῶνιν τε, δαμάς τε. 249
 καὶ τριχας, αἴταρ ἐν νοσ ἐκπῶς, ἴσσε παρὸς παρ. 250
 ἴσσε τοὶ μὲν κλαύοντες ἱεραρχαί· τοῖσι δὲ κερκῇ. 251
 παρ' ἰακύνθῳ βαλάνῳ τ' ἐβαλεν, κερκῶν τε κερκῶν, 252
 ἐδμεναι, τοῖα σὺες χαμαὶ εὐκαδὲς αἶψιν ἐδόντων. 253
 εὐρυλόχος δ' αἶπο' ἤλθε βαθὴν ἐπὶ κατὰ μελαίαν, 254
 ἀγγελὴν ἱεταρῶν ἔρπον καὶ ἀδυνάα ποτμον. 255
 οὐδε τι προσφάσθαι δύνατο ἴσσε, ἱεμενος περ. 256
 καὶ ἀχί· μεγαλῶ· βαβελήμενος· ἐν δὲ τοὶ οὐσσε 257
 δακρυόφιν πῖμπλῶντο, γῶν δ' αἶψιπο θυμός. 258
 εἶδ' ἴσσε δὴ μιν πακτες ἀγασσάμεν' ἐκπερόντες, 259
 καὶ τότε τῶν ἀλδων ἱεταρῶν καταλαγῶν· οὐδὲν. 260
 ἴσσε, ἴσσε ἐκείλες, ἀνα δρῶμα, φαίδιμ' ἱδοῦσαι· 261
 ἱετρομεν ἐν βησσῶνι τετυχημένα δῶματα καλά 262
 χροστοισιν ἱετῶσι, περισκαπτῶ ἐν· χῶρῳ. 263
 ἴσσε δὲ τις μεγὰν ἱετον ἐποιχομένη λυγρῶ αἶψιν, 264
 ἢ θεός, ἢ γυνή· τοὶ δ' ἐφθονοντο καλοντες. 265
 ἢ δ' αἶπο' ἐκσέλθοντα θυρας αἶγχε φαίμεναι, 266
 καὶ καλέ· τοὶ δ' ἱαμα πάντες ἀκιδριῆσιν ἱκονταί. 267
 αἴταρ ἐγὼν ὑπεμῆκεν, οἷσάμενος δόλον αἰεταί. 268
 ἴσσε ἱαμ' ἀκιδριῆσαν ἱετῶν, οὐδε τις αἴταν 269
 εἶδε φανῇ· δῆρον δὲ καθήμενος ἐκπαύσασθαι. 270
 ἴσσε εἶπα· αἴταρ ἐγὼ περὶ μὲν χροστος ἀργυροκλῶν 271
 ὠμοῖν βαλομένη, μέγα, χαλκῶν· ἀμφὶ δὲ τοκῶν. 272
 πρὸ αἶπο' ἦναιγον αἴτην ἱετον ἐγγησασθαι. 273
 αἴταρ τοῦ ἀμφοτερόν· λαβῶν· ἐλίσσετο γόνειον, 274
 καὶ μ' ὀλοφύραμενος ἴσσε πτερῶντα προσῆλθε. 275
 μὴ μ' ἀγασσῶ· αἰσκοντα, διότερες, ἀλλὰ λυγρῶ αἴταρ 276
 ἴσσε γὰρ, ἴσσε ἐντ' αἴτος ἐλευθῶσαι, οὐτε τιν' ἄλλον. 277
 ἀγῶνισαν ἱεταρῶν· ἀλλὰ γῶν τοῖσδεσι βασκαν. 278
 φανγώμεν· ἐπὶ γὰρ καὶ ἀλυσσάμεν κακὸν ἱμαρ. 279
 ἴσσε εἶπα· αἴταρ ἐγὼ μὲν ἀμφοτερόν· προσῆλθε. 280
 εὐρυλόχ', ἴσσε μὲν σὺ μὲν αἴτοιο τῶν ἐν· χῶρῳ. 281

ἔσθων καὶ πίπνων, καὶ τῇ κτάρῃ τὰς μελέων· **Κ**
 ἔσθων ἔγων κρεῖττον· ἀνέστη δὲ μοι ἐπὶ τὸν ἀστυνόμῳ· **275**
 ὡς ἴδον, παρὰ τὰς αἰῶνας, ἡδὲ θαλάσσης·
 φῶλ' ἵστε δὴ ἀπ' ἐπὶ τῶν, ἵαν ἱερας ἀνὰ βήσσας·
 κῆρυξ ἱκτεσθῆαι παλὺ φαρμακόν· ἐς μέγα δῶμα,
 εὐθα μοι ἱερμακὸς χρυσοφράγης ἀντιβόλησεν·
 ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νύκτιν αὖτις ἱερακῶς·
 πρῶτον ὑπὸ τῇ· τοῖο περ χαριστάτη ἡβή·
 ἐν τ' ἀρα μοι φῶλ' ἔχει, ἔπος τ' ἔφασκ'· ἐπ' ἑνὶ ἀστυνόμῳ· **280**
 ἡ δ' αὖτ', ὦ δυστήνῃ, δι' ἀκριας ἐρχεαι· οἶος,
 χῶροφ' ἀνέρις· ἐταροὶ δὲ τοι ἰοῦν· ἐν κίρκῃς·
 κερχάται, ἵσπερ σὺς πυκνὸς· καὶ θῶμας τεχόντες·
 ἡ τοῖς λυγρομένοις· ἐν τ' ἐρχεαι······ **285**
 αὖτον νοστήσας· μένεις δὲ σὺγ', εὐθα περ ἄλλοι·
 ἀλλ' ἀγε δὴ σε κακὸν ἐκλύσειν, ἡδὲ σταῖσιν·
 πῇ, τοδὲ φαρμακὸν ἐσθλὸν· τεχὰς ἐς δῶματα κίρκης·
 ἐρχέ, ἱερακῶς· πρῶτος ἀλαλκήσῃ κακὸν ἡμέρῃ·
 πάντα δὲ τοι ἱερακῶς· ἡδὲ δῶμα· δῆνα κίρκης·
 τευχέ· τοι κακῶς· βαλεῖ δ' ἐν φαρμακῶν σῖτον· **290**
 ἀλλ' οὐδ' ὡς θελγῆσαι σε δύνησεται· σὺ γὰρ εἴδων·
 φαρμακὸν ἐσθλὸν, ἱερακῶς· δῶμα· ἱερακῶς·
 ἵσπερ κεν κίρκῃ σ' ἐλασθ'· περμηκῶς· ἱερακῶς·
 δὴ τότε σὺ χρίσθῃς· κακὸν ἱερακῶς· πρὸς μέρῳ·
 κίρκῃ· ἐπὶ τῇ· ἵσπερ· κακὸν· μένεις· **295**
 ἡ δὲ σ' ὑποδδιδόντα· κελύσεται· ἐν τῇ·
 εὐθα σὺ μένεις· ἐπὶ τῇ· ἀκαῖνας· ἡδὲ·
 ἱερακῶς· καὶ τοι λυγρὸς· ἐταρὸς, αὖτον τε κομίσθῃ·
 ἀλλὰ κελύσθαι μιν· κακὸν· μέγαν· ἱερακῶς·
 μὴ τι τοι αὖτ' ἡμέρῃ· κακὸν· βουλεύσεται· **300**
 μὴ σ' ἀπογυμνώσεται· κακὸν· καὶ ἀνέρον· ἡδὲ·
 ὡς ἀρα φῶντας· πορὶ φαρμακὸν· ἀργυροφράγης,
 ἐκ γαίης ἱερακῶς, καὶ μοι φῶν· αὖτ' ἐδίκασεν·
 ἱερακῶς· μιν μέλαν· ἐπὶ, γαλακτὶ δὲ ἱερακῶς·
 μάλῃ δὲ μιν καλόν· ἐπὶ· χαλκὸν δὲ τ' ἐρῶσεν· **305**
 ἱερακῶς· μιν ἐπὶ τῇ· ἀπὸ πρὸς μακρὸν ὀλυνθῶν,
 ἡδὲ σὺν· ἡδὲ τῇ· ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ·
 ἡδὲ πολλὰ δὲ μοι κρᾶδι· πορφυρὸν· κίρκῃ·
 ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ· **310**
 εὐθα σταν· ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ·
 ἡδὲ αἶψ' ἐκσθλόντα· ἡδὲ· ἐπὶ τῇ·
 καὶ καλὸν· αὖτ' ἐπὶ τῇ· ἀκαχήμενος· ἡδὲ·
 ἡδὲ δὲ μ' ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ· ἀργυροφράγης,
 καλὸν, δαίδαλῳ, ὑπο δὲ ἡδὲ· ἐπὶ τῇ· **315**
 τευχέ· δὲ μοι κακῶς· χρυσοφράγης, ἡδὲ·
 ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ·
 αὖτ' ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ· ἐπὶ τῇ·

Ἰραβδῶ πεπληγυία, ἴσως τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνομαδῶν· K
330
ἐρχοο νῦν συφυνθε, μετ' ἀκλῶν λεχσαι ἱγταίρων.

ἴσως φατ'· ἐγὼ δ' αἶθε ἱοκονο ἱερυσσάμετος παρὰ μηροῦ
κίρκῃ ἐπῆϊκσα, ἴσως τε κταμένοισι μενοεινῶν.

ἦ δὲ μεγάριστα χοντὰ ὑπεδράμε, καὶ λαβε ἴσως, 331
καὶ μ' ὀλοφυρεμένη ἴσως πτερεντα προσῆυδα·

τις; ποθεν εἴς; ἀνδρῶν; παθὶ τοὶ πόλις, ἦδε τοκαῖος; 325

θαίμα μ' ἴχει, ἴσως οὐτι πῶς ταδε φαρμακ' ἐδελχθῆς·

οὐδε γὰρ οὐδε τις ἄλλος αὐτῇ ταδε φαρμακ' ἀνελτῆ. 327

σοὶ δὲ τις ἐν στήθεσσι κηληγῆτος πῶς εἴπῃ. 329

ἦ συ γ' ἰοδυσσεύς εἴσι πολυτροπος, ἴον τε μοι αἶψαι 330

φᾶσκειν ἐλευθεσθαι χρυσόφρασις ἀργεῖφάντης,

ἐκ τρώγης ἀνιοντα θαλῆ γόνυ νάφι μελαινῆ.

ἀλλ' ἀγε δὴ ἰοδυσσῶ μεν αἶθε θεο, νάφι δ' ἐπειτα

εὐνης ἱμετερῆς ἐπιβήσομεν, ἱοφρα μιν γόνυ

εὐνῇ καὶ φανῇ, πεποιθομένῃ ἀλλήλοισιν. 335

ἴσως ἐφατ'· αἶταρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένοισι προσεφίεπον·

ὦ κίρκη, πῶς γὰρ κέλεαι με σοὶ ἡπῖον εἶναι;

ἦ μοι συας μεν εἴηκας ἐνὶ μεγαροῖσιν ἱεταίροισι·

αἶτον δ' ἐνθαδ' ἱεχόντσα, δολοφρονέοντσα κελεῖς 340

ἐς θαλαμον τ' ἴμεσαι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνης,

ἱοφρα με γυμνώθοντα κακὸν καὶ ἀγνοῖα βῆης;

οὐδ' ἀν ἐγὼ θείλομαι τῆς ἐπιβήμεναι εὐνης,

εἰ μὴ μοι τλᾶν γέ, θεα, μέγαν ἱοκονο ὀμῶσαι,

μὴ τι μοι αἶψα πῆμα κακὸν βουλευόμεν ἄλλο.

ἴσως ἐφαμην· ἦ δ' αἶψα ἀπαμύνην, ἴσως ἐκείλεον. 346

αἶταρ ἐπεὶ ῥ' ὀμῶσαι τ' ἐτελετῆσεν τε τὸν ἱοκονο,

καὶ τοτ' ἐγὼ κίρκης ἐπεβῆν περικαλλέος εὐνης.

ἀμφιπόλοισι δὲ τῶς μεν ἐνὶ μεγαροῖσι· ἐπένοντο

τεσσάρεις, ἴαι τοὶ δῶμα κατὰ δρηστειραὶ εἰσιν.

γίγνονται δ' ἀρα ται γ' ἐκ τῆ κρήνης, ἀπὸ τ' ἀλσῶν. 350

ταῶν ἦ μεν ἐβαλλε θρόνοις· ἐν ἱρήνῃ καλῶ, 352

πορφυρεὰ καθυπερβ', ὑπενεβέθε δὲ λῖθ' ὑπεβαλλεν·

ἦ δ' ἑτέρῃ προπαροῖθε θρόνων ἐτίταινε τραπέδας

ἀργυρεας, ἐπὶ δὲ σφ' ἐτίθεε χρυσεῖα κανεῖα· 355

ἦ δὲ τρίτῃ κρήνῃ μελιφρονα φοῖνον ἐκίρνα

ἠδὺν ἐν ἀργυρεῷ, νῆμε δὲ χρυσεῖα κυπελλὰ·

ἦ δὲ τέταρτῃ ὑδωρ ἐφορεε, καὶ πυρ ἀνεκαφεν

πολλὸν ὑπο τρίποδι μεγάλῳ· εἴαιντο δ' ὑδωρ. 360

αἶταρ ἐπειδὴ δόσεσεν ὑδωρ ἐνὶ φοῖνικι χαλκῷ,

ἐς ῥ' ἀσαμίνθον ἔσαντο· ἐλὼς ἐκ τρίποδος μεγάλου,

θυμῆρες κεραιάσσαντα κατὰ κράτος τε καὶ ὤμων,

ἱοφρα μοι ἐκ καμιάτων θυμφοβόρον ἑλλετο γόνυ.

αἶταρ ἐπεὶ λόμεν τε, καὶ ἐχρίσεν λικ' ἐλαιῷ,

ἀμφὶ δὲ με χλαῖναν καλὴν ἐβαλ', ἦδε χιτῶνα· 365

ἔσσε δὲ μ' εἰσαγαγόντσα ἐπὶ θρόνῳ ἀργυροῦ ἱεροῦ,

καλοφ, δαιδαλεφ, τυπο δε θρήνης ποικίλῃσιν. 367
 ἐκδιδόμεναι δ' ἐκλελεον· ἐμῷ δ' οὐκ ἔλυναν θυμῷ. 373
 κίρκη δ' ἔως ἐποήσεν ἐπ' ἡμεῖς, οὐδ' ἐπὶ αἰτῷ 375
 χείρας ἰαλλόντα, στυγέρον δὲ με πένθος ἔχοντα, K
 ἀνχι παρίσταμένη ἔσχα πταρόντα προσῆνδον·
 τιθ' ἔτῃς, τοδοσέ, κατ' ἀρ' ἐδοσεαί φείσας ἀκνύδῃ,
 θυμόν εἰδον, βραμνὴς δ' οὐχ ἀπτεται, οὐδὲ ποτήτης·
 ἢ τίνα ποῦ δολον ἄλλον αἰῆσαι, οὐ δὲ τί σε χρὴ 380
 δαδδόμεν· ἤδη γὰρ τοὶ ἀπῶροισι καρτεροὶ τῶρον·
 ἔως εἶπεν· αἴταρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένους προσέειπον·
 ὦ κίρκη, τίς γὰρ κεν ἀνὴρ, ἔς ἐνασιμὸς αἰή,
 πρὶν τλαίῃ πασπασθῆαι σῆντος, ἤδε ποτήτης,
 πρὶν λυφασθ' ἑταροῖς καὶ ἐν οφθαλμοῖσι ἰδεσθῆαι· 385
 ἀλλ' εἰ δὴ προφρασσά πείσεν, φαγόμεν τε, κελόεις,
 λυφσον, ἱν' οφθαλμοῖσι ἰδῶν περιῆρας ἑταίροισι.
 ἔως εἶπεν· κίρκη δὲ δι' ἐκ μαγαρέ· ἐβόησεν,
 φραβδὸν ἔχοντα· ἐκ χείρι, θυρᾶς δ' ἀνεόργε σφαιροῦ,
 ἐκ δ' ἐλάσεν σφαίρῃσι ἑλκυστάς τεκταροῖσι. 390
 τοὶ μὲν ἐπειτ' ἐστήσαν ἐναντίαι· τῇ δὲ δι' αἶσαν
 ἐρχομένη προσαλίσφον ἑκαπαστῶ φαρμακὸν ἄλλο.
 τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων ἐρίχες πρῶτον, καὶ πρὶν σφύσας
 φαρμακὸν ὀλορῶσαν, τε σφίσι πορὲ ποτὶ με κίρκη· 395
 ἄνδρες δ' ἀπὸτ' ἐπὶ σπῆντο, κῆωτεροι ἢ παρὸς ἦσαν,
 καὶ πολὺ καλλίους καὶ μείδοντες εἰσέταρσεναι.
 ἐγνώσαν δὲ με κῆνοι, σφῶν τ' ἐν χερσὶν ἑκαπαστος.
 πάντας δ' ἡμεροῦς ὑπεκῶ γῆρας, ἀμφὶ δὲ δῶρα
 σπαραδαλεὸν κοναβίδας· θεὰ δ' ἐλαίρη καὶ αἶτη. 400
 τῇ δὲ μετ' ἀνχι σταντσα προσῆνδον δίφα θεάσαν·
 δίφονες λαφερνῶδη, πολυμήχαν' ἰδοσσεφ,
 ἐρχοο νῦν ἐπὶ ναῖα· θοήν καὶ βίνα θαλασσης·
 ναῖα μὲν ἀρ' ἀνκρεῶτα φερύσσετε ἡκείρονδα,
 πετήματα δ' ἐν σπείσσει πηλασάτε, ἑκαπασ τε πάντα·
 αἴτος δ' ἀπὸτ' ἰμεναι, καὶ ἀγασ ἐρίχας ἑταίροισι. 405
 ἔως εἶπεν· αἴταρ ἐρίχ' ἐπεκείβετο θυμὸς ἀγῆνορ·
 βῆν δ' ἰμεναι ἐπὶ ναῖα· θοήν καὶ βίνα θαλασσης.
 ἑυρον ἐπειτ' ἐπὶ ναῖα· θοήν περιῆρας ἑταίροισι
 οἰκτρ' ὀλοφύρομενοισι, θαλερον κατὰ δακρυ χέοντας. 410
 ἔως δ' ἔστ' ὅτ' ὅσ' ἀγρᾶλοι πορτίες περὶ βῆς ἀγέλαας
 ἐλθόντας ἐς κοπρὸν, ἐπὶν βετανῆς κορρῶνται,
 πάντας ἱμα σκαίροντιν ἐναντίαι· οὐδ' ἐπὶ σῆμαι
 ἱσχοῦντ', ἀλλ' ἱαδίνον μνησῆμεναι ἀμφὶ θεῶντιν
 μητερας· ἔως ἐμε πῆνοι, ἐπὶ ἱδὸν οφθαλμοῖσι,
 δακρυφονέτας ἔχοντ'· ἐδοκῆσε δ' ἀρὰ σφίσι θυμὸς 415
 ἔως ἐμεν, ἔως ἐκ πατρίδ' ἱερῶτα καὶ πολὺν αἴσαν
 τρήχους ἰθακῆς, ἱνὰ τ' ἐτραφον, ἠδ' ἐγενοντο·
 καὶ μ' ὀλοφύρομενοι ἔσχα πταρόντα προσῆνδον·

σοι μὲν κατήσαντι, διωρεφες, ἵως σχαρήμιαι,
 ἵως οὐτ' εἰς ἰθακὴν ἀφικαίμεθα πατρίδα γαίην· K
420
 ἀλλ' αἶψα, τῶν ἄλλων ἱεταρῶν καταλογισὼν ὁλοφύει.

ἵως οὖν· αἵταρ ἐγὼ προσέφην μαλακώσι ἱεπέσσιν·
 ναῖα μὲν ἄρ' πανκρωτά ἱερύσσαμεν ἡπειρώδε,
 κτήματα τ' ἐν στείρεσσι πελασσομένη, ἱππῶλα τε πάντα· 425
 αἵτοι δ' ἐστρέψονθε ἐμοὶ ἱάμα πάντας ἱεπεσθαί,
 ἱεφρα ἱδιθ' ἐταρεῖς ἱερεῖοι' ἐν δῶμασι κίρκης,
 πίνοντας καὶ ὀδοντας· ἐπίσταται γὰρ ἱεχώντιν.

ἵως οὖραμην· τοὶ δ' ὦκα ἱεπέσσιν ἐμῷ· ἐκίθοντο
 ευρυλόχος δὲ μοι εἰς ἀρκαίαν πάντας ἱεταίρους,
 καὶ σφῶας φῶνθ' ἄντας ἱεπεσσι πτερύοντα προσῆυδα· 430

ταὶ δδαιλοὶ, ποσ' ἔμεν; τί κακὸν ἱμειρεται τοῖσιν,
 κίρκης ὅς μεγαρὸν καταβήμενοι; ἢ κεν ἱακάντας
 ἢ σῶας, ἢε λυκαῖς ποιησέται, ἢε λείοντας·
 τοὶ κεν τοὶ μεγάλα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀναικῆ· 435
 ἱεσπαρ κυκλώπης ἐρχο', ἵτε τοὶ μεσσηλῶν ἱκόντο
 ἱημετεροὶ ἱεταροὶ, γόνυ δ' ἰο θρασυὺς ἱεσπεδ' ὀδυσαίης·
 τοῖτοφo γὰρ καὶ ἐκείνοι ἀτασθαλίῃσιν ὀλοντο.

ἵως οὖρατ'· αἵταρ ἐγὼγε μετὰ φρεσὶ μαρμυρήκεσα,
 σπασσάμενος τανυήκης ἀτορ καχῆος παρὰ μηροῦ,
 τῷ τοὶ ἀποτμήγας κεφαλὴν οὐδασθε πέλασσαι,
 καὶ πῆρ' ἑστῶτι μαλα σῆχον· ἀλλὰ μ' ἱεταίροι 440
 μαλιχίωσι ἱεπέσσιν ἐρητύον αλλοθὲν ἄλλος·

διδόγοντες, τοῖσιν μὲν εἰδῶσμεν, εἰ συ κελεύεις,
 αἵτοφo παρ' ναὶ τε μένεον, καὶ ναῖα ρυτῆσθαι·
 ἱημῶν δ' ἱηγημοῖε' ἱεραὶ πρὸς δῶματα κίρκης. 445

ἵως φαμένοι παρα ναῖος ἀγῆιον ἠδὲ θαλασσοῦς.
 οὐδὲ μὲν ευρυλόχος κοιλῇ παρα ναῖ' ἐλελιπτε,
 ἀλλ' ἱεπετ'· ἀδιδίδου γὰρ ἐμὴν ἐκπαύλον ἐνίπην.

τοῖφρα δὲ τοῖς ἄλλοις ἱεταροῖς ἐν δῶμασι κίρκῃ
 εὐθυκῶς λείποντες τε, καὶ ἐχρίσαντες λίπ' ἐλαίῳ· 450
 ἀμφὶ δ' ἀρα χλαίνας καλὰς βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
 δαιτυμόνας δ' ἀρα πάντας ἐφουραμένον ἐν μεγάροισιν.

τοὶ δ' ἐπεὶ ἀλλήλοισι εἶδον, φρασσάοντο τ' ἑσάντα,
 κλαίον ὀδυρόμενοι, περὶ δ' ἐστοναχίδετο δῶμα·
 ἢ δὲ μετ' αὐχὶ σταντσα προσῆυδα δαίφα θεάσαν· 455

μηκέτι νῦν θαλερὸν γόνυ ἄρνυται· τοῖδα καὶ αἵτη
 ἔμεν ἵος· ἐν παντὶ πάθετ' ἀλγέα ἱεχέουσιντι,
 ἠδ' ἵος· ἀαρσίοι ἀνδρες ἐδήλησαντ' ἐπὶ χροῶσι. 457

ἀλλ' αἶψα, σέβετε βροῦμην, καὶ πίνετε ἴονον· 460
 εἰς τὸ κεν αἵτις θυμὸν ἐμὸν στήθεσσι λαβήτε.

ἵως οὖρατ'· ἡμῶν δ' αἵτ' ἐπετίθετο θυμὸς ἀγῆον·
 σέβει μὲν ἱημῶτα πάντα τελεσφόρον εἰς ἀνείτων
 ἱημῶτα, δαιτυμόνοι προκ' ἀσπῶτα καὶ μάθ' ἱηδῶ·
 ἀλλ' ἵτε δὴ, ῥ' ἀνείκτος ὤην, περὶ δ' ἐστράπην ἱεφαι, 465

καὶ τότε μ' ἀπαυθρομένους ἀφ' ἑνὸς πτόλῃος ἡταίρους 471
 ἰαχάιμονι, ἠδὲ ἄλλοις ῥηγάσιντο παρὰ τοῦτο ἐκείνῃ,
 εἰ τοὶ θεοφάτοι ἐστὶ σκαδόναι, καὶ τίς οὐδ' αὖ
 φοικὸν ἔξ ἡποπόροισιν, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.

ὣτως εἶπ'· ἀτὰρ ἡμῶν ἐπεπείθετο δοῖρας ἀγῆτορ 475
 ἡμὸς δ' ἠγάσθη κατὰ δὲ, καὶ ἐπὶ κνεφας ἦλθεν,
 δοῖ μιν ἐκοιμήσαντο καὶ τε μεγάλα σκίσοντο.

ἀτὰρ ἐγὼ κίρκης ἐπιβάνους περικαλλέος ἐνὸς 480
 γονφῶν ἐλιτανέσσε, θέα δ' αὖ μετ' ἐκλύθεν ἐυδής·

ὦ κίρκη, τέλει σὺν μοι ὑποδ' ἔσθ' ἴθι, τὴν περ ἰοπότοισι, 483

φοικαδὲ πεμπέμεσαι· δοῖ μιν δὲ μοι εἰσονται ἠδὲ,

ἢ ἄλλων ἱταράων, φοι μέο φθινυθούτι φίλον κέαρ, 485

ἀμφ' ἐμ' οὐδ' ἄρ' ἔμενοι, τότε πόσ' συγὲ νόσφι γενῆαι.

ὣτως εἶπ' ἡ δ' αὖτις ἀμειβετο διὰ θεῶν

διόγενες λαίερτιάδῃ, πολυμήχαν' ἰοδυσσεύ, 490

μή κατι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐπὶ μίμνεται φοικῷ

ἀλλ' ἀλλὰν ἄρ' ἔγωγε πρῶτον ἴδον τέλει σθαι, καὶ τίς οὐδ' αὖ 490

εἰς αἰδῶο θυμὸς καὶ ἐπαινὴς περσεφονείης,

ποσύχῃ χηροσμομένους θηβαιῶο τειρεσίαδ',

μάντιος ἀλκίβοο, ἴδο τε φρενὲς ἐν πτόλῃ κεντῶν

τῷ καὶ τεθνηῶντι νόον πορὲ περσεφοδεία,

ὣδ' ἐπιπύσθαι· τοὶ δὲ σκίαι αἰσούντιν. 495

ὣτως εἶπ'· ἀτὰρ ἐμοίγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ

κλαῖον δ' ἐν λεχεσὶ καθήμενος, οὐδ' αὖ τί θυμὸς

ἠέβ' ἐτι δσαίνεν καὶ ἰορᾶν φάρος ἥελιοιο.

ἀτὰρ ἐπεὶ κλαῖων τε κολινδομένους ἔ' ἐκδραστήν,

καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσαν ἀμειβεμένος προσέειπ' ὅν 500

ὦ κίρκη, τίς γὰρ τάττην ἴδον ἱηγεμονέσσει;

εἰς αἰδῶο δ' οὐ πῶ τίς ἀφικετο ναὶ μελαιή,

ὣτως εἶπ' ἡ δ' αὖτις ἀμειβετο διὰ θεῶν

διόγενες λαίερτιάδῃ, πολυμήχαν' ἰοδυσσεύ,

μή τι τοὶ ἱηγεμῶνος γε πόθῃ παρα ναὶ μελεσθῶ 505

ἱστον δὲ στησανς, ἕνα δ' ἱστία λείκα πέτασσανς,

ἱσθαί· τὴν δὲ κε τοὶ πνοή βορέαο φερῆτιν.

ἀλλ' ἰοπότ' αὖθι ναὶ δι' ὠκεῖνοιο περὶ σῆς,

ἐνθ' ἀκτὴ τε παχεῖα καὶ ἄλσεα περσεφονείης,

μῆκραι τ' αἰγίροι, καὶ φίται ὄλεσικαρποι 510

ναῖα μιν αἴτοιο κελσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδινῇ.

εἴθ' αὖ ἐπειδ', ἤρως, χριμφθεὺς πέλας, ὣς σε κελίω, 511

βοδρὸν ορυκσαι ἵσσαι πυγοεντίον, εἴθ' αὖ καὶ εἴθ' αὖ

ἀλφ' αἴτῳ δὲ χόλῃν χεσθαι παντὶν νεκυέσιν.

πρῶτα μελικρήτῳ, μετεπειτα δὲ ἡδυί τοινῷ,

τὸ τρίτον αὖθι ὕδατι· ἐπὶ δ' ἀλφίτα λείκα παλυέσιν. 520

πολλὰ δὲ γονῶσθαι νεκυῶν ἀμειβόμενα καρήνα,

εἰδὼν εἰς ἰθακὴν, στείραν βοῶν, ἡττις ἀρίστη,

ρεκσεμεν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐν κλήσει μιν ἐσθλῶν.

τειρεσιῇ δ' ἀπαμύθεον οἶον ἱεραφεσμένον· οἷον π... 525
 πάνμελάν, ἵος μῆλοισι μεταπράττει ἑματέρωσιν.
 αἶταρ ἐπὶν εὐχῇσι λίσσασθαι κλυτὰ θεῶνα κερῶν,
 οἶον ἱερνεῖον ρέδσεν, θήλυν τε μελαινάν,
 εἰς ἐρεβος τρέψανς, αἶτος δ' ἀπο νόσφι τραπέσθαι,
 ἵεμενος ποταμοῖο ροαῶν· ἐνθα δὲ πολλὰ
 πσυφχαὶ ἐλευθύνονται νεκυῶν κατατεθνήτων. 530

δη τοτ' ἐπεὶ ἐταροῖσιν ἐποτρῦναι καὶ ἀναγῶσαι
 μῆλα, τὰ δὲ κατεκείβ' ἐσφαγμένα νηλεὶ χαλκῷ,
 δέροντας κατακῆαι· ἐπαιχσασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἴφθιμῳ τ' αἰδῇ καὶ ἀπαινῇ περσεφονεῇ.
 αἶτος δὲ χσιφός τοκσυ φερυσσάμενος παρὰ μῆρο
 ἱσθαι, μῆδ' εἶαεν νεκυῶν ἀμεινῆαι κάρηνα
 ἱαμματος ἀσπον ἱμεν, πρὶν τειρεσιαῖο πυθεσθαι.
 ἐνθα τοι αἶτिका μαντις ἐλευθεύεται, ἀρχαίμει λαίων,
 ἵος κεν τοι ἑσπῆτιν ἱόδου καὶ μετρα κελεύθερ,
 νόστον θ', αἶς ἐπὶ πάντων ἐλευθεύσαι ἱχθυόεσσι. 540

ἵως ἐφάτ'· αἶτिका δὲ χρυσαβρονος ἤλυθεν ἦως.
 ἀμφὶ δὲ με χλαίαν τε, χιτῶνα τε, ἑσματ' εἴεσσαν·
 αἶττη δ' ἀργυφρον φαῖρος μεγ' εἴενυτο νυμφή,
 λεπτον, καὶ χαρμεν, περὶ δὲ δῶσσην βαλετ' ἱκσυ,
 καλὴν, χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐπεθήκε καλυπτρην. 545
 αἶταρ ἐγὼ διὰ δῶματ' ἰων ὠτρυνὼν ἱεταίροδς
 μετὰ χιόισι ἑπεσσι παρασταδὸν ἀνδρὰ ἱεκάστον·

μηκετι νῦν τευδόντες ἀφώττετε γλυκύν ἱπκνόν·
 ἀλλ' ἰομεν· δη γὰρ μοι ἐπεφράδε ποτνία κερκή.
 ἵως ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπαύετο θυμὸς ἀγῆνωρ. 550

οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐνθεν περ ἀπημονας ἦγον ἱεταίροδς·
 ἱετῆγῆνωρ δὲ τις ἐσκε νέωτατος, οὔτε τι λῆγῆν
 ἀλκιμος ἐν πολεμῷ, οὔτε φρεσ' ἱετῆγῆσιν ἀγῆρωδς,
 ἵος μοι ἀνευθ' ἱεταρῶν ἱεραῖο· ἐν δῶμασι κερκή
 πσυφχεὸς ἱμεῖρων κατελεχσατο τοῖνοβαρεῶν. 555

κινυμένων δ' ἱεταρῶν ἱομαδὸν καὶ δούπον ἀκούσανς
 ἐκκαπίνης ἀνορόσε, καὶ ἐκλαβετο φρεσ' ἱετῆγῆσιν
 ἀπσορόφον καταβῆναι ἰων ἐς κλιμακα μακρην·
 ἀλλὰ καταντικρὺς τεχέος πῶσαν· ἐκ δὲ τοι ἀγῆν
 ἀστραγαλῶν ἐφαγῆ, πσυφχῇ δ' αἰδασθε κατεγλῆεν. 560
 ἐρχομένοισι δὲ τρισὶν ἐγὼ μετὰ μύθεον εἴεστον·
 φῆσθε νῦ ποὺ τοῖκονδὲ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 ἐρχεσθ'· ἀλλήν δ' ἱμῶν ἱόδου τεκμήρατο κερκή
 εἰς αἰδαῖο δόμοδς καὶ ἐπαινὴς περσεφονεῖς,
 πσυφχῇ χρησομένοδς θηβαιαῖα τειρεσιαῖο. 565

ἵως ἐφάμην· τρισὶν δὲ κατεκλασθή φίλων ἦτος·
 ἱετῆγῆμοι δὲ κατὰ τῆς ἐργῆς, τῆλλοντο τε χαιρῶν.
 ἀλλ' οὐ γὰρ τίς πρῶτος ἐγγύμετο μῆρομασιν. 570
 αἶταρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατεγλῆθεν, πῆλα θαλάσσης

πῶς μὲν ἀρ πανπρωτὶ ἐβροσσαμέν ἐς τὰλα θύσαν
 ἐν τῇ ἱστον τιθεμένθα καὶ ἱστία ναφί μελαινῇ
 ἐν δὲ τὰ μῆλα παβόντες ἐβησάμεν, ἐν δὲ καὶ αἱ τοὶ
 βαινομεν ἀχυνεμοί, θαλερον κατὰ δακρυ χέοντες.
 ἡμῖν δ' αἶ κατοπίσθε ναφός κυφάνοπρῶροφ
 ἱκμένον ουρον ἵτεε πλησιιστιον, ἐσθλον ἱεταίρον,
 κῶδῃ ἱεὺπλοκαμός, δδαινη θεός, αὐθῆεντα.
 ἡμεες δ' ἱοπλατῆκοστα πόνησάμενοι κατὰ ναφά
 ἡμεθα· τὴν δ' ἀνερος τε, κυβερνήτης τ' ἰθύνει.

τῆς δὲ πανήμερης τεταθ ἱστία πόντοπόροντῆς
 δυσσάτο τ' ἥλιος, σκιαώντο τε παντσαὶ ἀγυαί.
 ἡ δ' ἐς πειραθ ἱκάνε βαθυροφῶφ ἀκεανοφ
 εὐθα δὲ κιμμεριων ἀνδρων δημος τε, πύλις τε,
 ἥρι καὶ νεφελῇ κεκαλυπμενοί· οὐδε ποτ' αἱ τοίς
 ἥλιος φαειθων ἐπιδερκεται ἀκτίνισιν,
 οὐθ' οπότ' ἀν στειχητι πρὸς ουρανον ἀστεροεντά,
 οὐθ' ἐτ' ἀν ἀπς ἐπὶ γαίαν ἀπ' ουρανοθεν προτραπηται
 ἀλλ' ἐπὶ νυκς ὁλοθῇ τεταται δδειλοισι βροτοισιν.

ναφά μὲν ἐνθ' ἐλθοντες ἐκελσάμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
 ἡελλομεθ· αἱ τοὶ δ' αἱ τε παρα ροφον ἱκεανοφ
 ἥομεν, ἱοφρ' ἐς χῶρον ἀφικομεθ, ἱόν φρασε κερκή.
 εἰς τῆς ἐρεφία μὲν περιμηθῆς, ευρυλοχος τε,
 ἐσχον· ἐγὼ δ' ἀτορ ἱοκσυ γερυσσάμενος παρα μῆροφ
 βοθρον ορυκσα, ἱοσσν πυγοεντιον, εὐθα καὶ εὐθα
 ἀμφ' αἱ τῶ δὲ χόας χέομεν παντσιν νεκροσιν,
 πρῶτα μελικρῆτῶ, μετεπειτα δὲ ἱηδυῖ φοινῶ,
 τῶ φῆτον αἱθ' ὑδατι· ἐπὶ δ' ἀλφίτα λειπ' ἐπαλύτρον.
 πολλὰ δὲ γονφῶμην νεκυων ἀμενηνα καρῆνα,
 ἐλθων εἰς ἱθακην, στεिरαν βοθν, ἱητις ἀριστή,
 ρεκσεμεν ἐν μαγαροισι, πυρην τ' ἐνπλησέμεν ἐσθλων
 τειρεσιῇ δ' ἀπάνευθεν οἱς ἱερεψεμεν οπό
 παμφελαν, ἱος μῆλοισι μετὰπρεπει ἡμετέρουσιν.

τοίς δ' ἐπεὶ ευχωλῆσι λιτῆσι τε, ἱεθνεα νεκρῶν,
 ἐλίσσάμεν, τὰ δὲ μῆλα λαβῶν ἀπεδειροτομησα
 ἐς βοθρον, ρεῖς δ' ἱαιμας κελαϊνεφες· καὶ δ' ἀγερῶτο
 πσυχαὶ ἱυπ' ἐκς ἐρεβος νεκρων κατὰ τεθνήῳτων,
 νύμφαι τ', ἡῖθεοί τε, ποκυτλήτοι τε γεροντες,
 παρθενικαὶ τ' ἀταλαί, νεφενθεα θοῖμον ἱεχοντσαί
 πολλοὶ δ' οὐταμενοι χαλκῆρεσιν ἐνχειῆσιν,
 ἀνδρες ἀρεφίφατοι, βεβροτάμενα τευχέ ἱεχοντες
 ἱοι πολλοὶ περὶ βοθρῶν ἐφοίταον ἀλλοθεν ἀλλας,
 θεφῆσῆσι ἱεφαχῇ· ἐμε δὲ χλωρον δδεις ἱαιρειν.

δη τοτ' ἐπειθ' ἐταροισιν ἐποτρῶσανς ἐκελσά
 μῆλα, τὰ δὲ κατὰ κειθ' ἐσφαγμένα νηλεὶ χαλκῶ,
 δειφῆσῆς κατακῆαι, ἐνευχάσθαι δὲ θοοισιν,
 ἱφῶμῶ τ' ἀνδρῇ καὶ ἐπαινῇ κερῶν ἐφῶσῇ.

αἴταρ ἐγὼ χσιφὸς τόκῳ τέρυσσάμενος· παρὰ μηροῦ
 τήμην, οὐδ' εἶαον νεκυῶν ἀμενηνὰ κάρηνα
 ταιματος ἄσπον ἰμεν, πρὶν τειρεσιαῖο πυθεσθαι. 50
 ἦλθε δ' ἐπὶ πσυφχῇ μητρος κατατεθνήυης,
 αἴτολυκὸς θυγατὴρ μεγαλητορος ἀντικλεία,
 τὴν ὅσαφην κατελείπον, ἰὼν εἰς φίλφιον ἱερην. 84
 τὴν μὲν ἐγὼ δακρυῖσα φιδῶν, ἐλεῖσα τε θυμῷ·
 ἀλλ' οὐδ' ἔως εἶαον προτερην, πυκινὸν περ ἀχέων,
 ταιματος ἄσπον ἰμεν, πρὶν τειρεσιαῖο πυθεσθαι. 85
 ἦλθε δ' ἐπὶ πσυφχῇ θηβαιόο τειρεσιαῖο, 90
 χρύσειον σκηπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἐγνώ και προσέειπεν·
 τιπτ' ἀτ', ὦ δυστήνε, λιπὼν φάος ἡελιοῖο,
 ἡλυθες, τόφρα φιδῆς νεκυας και ἀτερπεα χῶρον·
 ἀλλ' ἀποχαῖσο βοθροῖ, ἀφίσχε δὲ φασγάνον τόκῳ,
 ταιματος τόφρα πῖφω, και τοι νημερτεα ἔσπῳ. 95
 ἔως φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος χσιφὸς ἀργυροτήλον
 κουλεῶ ἐγκατέπηγσ'· το δ' ἐπεὶ πῖφεν ταιμα μελαινὸν
 και τότε δὴ μὲ ἔπεσσι προσῆυδαε μαντὶς ἀμύμων·
 γόστον διδοῖναι μελιτήδεα, φαιδιμ' τοδυσσεῖ·
 τὸν δὲ τοι ἀργαλεὸν θήσει θεός· οὐ γὰρ εἴφω. 100
 ληθσεμεν ἐννοσιγαίον, το τοι κοτον ἐνθετο θυμῷ,
 χῳομενος, τότι τοι τυῖον φίλον ἐκσαλαφῶσας.
 ἀλλ' ἐτι μὲν κε και ἔως, κακα περ πασχόντες, ἱκοισθε,
 αἱ κ' ἐβελῆς σὸν θυμὸν ἐρυκακῆεον και ἱεταιρῶν,
 τόποτε δὴ πρῶτον πελασῆς τεύφεργεα νᾶφα 105
 θρινακιῇ νησῷ, προφυγῶν φιοφειδεα ποντον·
 βόσκομενας δ' ἐυρηγτε βοφας και φῖφια μῆλα
 ἡέλιοῖ, τοῖς παντ' ἐφορᾷ και παντ' ἐπακοφει·
 τας εἰ μὲν κ' ἀσινεας ἐφαῆς, νοστο τε μεθῆαι,
 και κεν ἐτ' εἰς ἱθακὴν, κακα περ πασχόντες, ἱκοισθε· 110
 εἰ δὲ κε σινηται, τότε τοι τεκμαιρομ' ὀλεθρον
 νᾶφι τε, και ἱεταροισ'· αἴτος δ' εἰπερ κεν ἀλυκσῆς,
 ὀψε κακῶς νεεαι, ὀλεσανς ἀπο παντας ἱεταροῖς,
 νᾶφος ἐπ' ἀλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματα φοικῶ,
 ἀνδρας ὑπερφκαλοῖς, τοι τοι βίφοτον κατεδοντίν, 115
 μνῶμενοι ἀντιθεην ἱαλοχόν, και ἐεδνα διδόντες·
 ἀλλ' ἦτοι κεινῶν γε βίας ἀποτίσσαι ελθῶν.
 αἴταρ ἐπὴν μνήστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεφοισιν·
 κτεινῆς, ἦε δολῶ, ἦ ἀνφάδον τόκῳ χαικῶ,
 ἐρχεσθαι δὴ ἐπειτα, λαβὼν τεύῆρες ἐρετμόν, 120
 εἰς το κε τοῖς ἀφικηται, τοι οὐκ ἔιδσαντι θαλασσῶν. 121
 σημα δὲ τοι φερῶν μαλ' ἀριφραδες, οὐδε σε ληθσει· 125
 τόποτε κεν δὴ τοι γσυνβλήμενος ἀλλος τοδίτης
 φῆῃ ἀθηρηλοῖγον ἔχῃεν ἀνα φαιδιμῶ ὠμῶ,
 και τότε δὴ γατῇ πηγῶν τεύῆρες ἐρετμόν,
 ρεκσανς ἱερα καλα ποσειδάωνι φαναιε,

- ἑρμινειον, ταυρον τε, εἴπω τ' ἐπιβητορά κακρον,
 βοικὰδ' ἀποστείχεν, ἔρδεν θ' ἱεράς ἑκατονβάς
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχοντιν,
 πάντισι μάλ' ἱεχσεῖης· θάνατος δὲ τοὶ ἐκς ἑλλος ἀτῶ
 ἀβλήχρος μάλα τοῖος ἐλευθεταί, ἶος κε σὲ πεφνῇ
 γηρᾷ τυπο λιπαρῶ ἑλάρημενον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὀλβιοὶ ἐσσονται· ταῦτε τοὶ νημερτεῖα ἑρπῶ. 130
 ἴως ἐφάτ'· ἀτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένος προσέειπεν·
 τειρεσίη, τὰ μὲν αἶρ ποτ' ἐπεκλωθσαν θεοὶ αἱτοὶ.
 ὦλλ' ἄγε μοι τόδε ἑσπε, καὶ ἀτρεκέως καταλεγσον,
 μήτρος τῆνδ' ἱοραὼ πσυγῆν κατατεθνήνῃης· 140
 ἡ δ' ἀκεοντὸ· ἡστὰι σχεδὸν ταιμάτος, οὐδ' ἑφον τοῖον
 ἐτλῇ ἐς ἀντὰ ἑῖδεν, οὐδὲ προτιμωθῆσασθαι.
 ἑσπε, θανάκς, πῶς κεν με γνοίη τοῖον εὐντα.
 ἴως ἐφάμην· το δὲ μ' αἱτῖς ἀμειβομένος προσέειπεν· 144
 ἱοντινα μὲν κ' ἀφαιεὶ νεκυῶν κατατεθνήωντων
 ταιμάτος ἀσσὸν ἰμεν, τόδε τοὶ νημερτεῖς ἐνεπσεῖ· 146
 ἰῶ δὲ κ' ἐπιφθονεῖς, τόδε τοὶ παλιν εἰτὶν οἰσισῶ.
 ἴως φάμενῃ πσυγῇ μὲν ἐβῆ δομον αἰδὸς εἰσῶ. 149
 ἀτὰρ ἐγὼν αἱτοῦ μὲνον ἐνπεδόν, ἱοφρ' ἐπὶ μήτηρ
 ἡλυθε, καὶ πῖφεν ταιμα κελαϊνεφες· αἱτῖκα δ' ἐγνῶ, 151
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἑσπεα πτεροεντα προσῆυδα·
 τεκνον ἐμὸν, πῶς ἡλθες τυπο δσοφον ἡερεοντα,
 δσαφος εὐν ; χαλεπὸν δὲ ταῦτε δσαφοῖς· ἱοραεσθαί· 155
 μεσσῶ γὰρ μεγαλοὶ ποταμοὶ καὶ ὀδεῖνα ρεῖθρα,
 ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τοῦ οὐ πῶς ἐστὶ περῆσαι,
 πεδσον εὐντ', ἦν μὴ τις ἱεχῆ ἱεῦεργεα ναφα. 158
 ἴως ἐφάτ'· ἀτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένος προσέειπεν· 162
 μήτηρ ἐμῇ, χρεῖω με κατῆγαγεν εἰς αἰδίδαφο,
 πσυγῇ χρησομενον θηβαινο τειρεσιαφο.
 οὐ γὰρ πῶ σχεδὸν ἡλθον ἀχαιῖδος, οὐδὲ πῶ ἀμης 165
 γῆς ἐπεβῆν, ἀλλ' αἶφεν ἱεχων ἀλαλημαὶ οἰδσυν,
 ἐκς ἱοφο τὰ πρῶτισθ' ἐπομῆν ἀγαμεμνονὶ διφῶ
 φίλῃον εἰς ἱεῦπωλον, ἵνα τροφῆσι μαχοίμην.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ἑσπε καὶ ἀτρεκέως καταλεγσον,
 τίς νῦ σὲ κῆρ ἐδαμασσε τανηλεγεος θανάτοφο ; 170
 ἡ δολιχὴ νοῦσος ; ἡ ἀρτεμὶς ἱτοχεαῖρα
 ἱοῖς· ἀγανῇσι βελεσσὶν ἐποιχομένη κατεπεφνεν ;
 ἑσπε δὲ μοι πατερος τε, καὶ ἱνιὸς ἱον κατελειπον,
 ἡ εἰ παρ κεινοῖσιν ἐμὸν γερας, ἡε τίς ἡδῆ 175
 ἀνδρῶν ἀλλος ἱεχει, ἐμε δ' οὐκ ἐπὶ φαντὶ νεεσθαί.
 ἑσπε δὲ μοι μνήστης ἱαλοχοῦ βουλῆν τε νοον τε,
 ἡε μὲναι παρὰ παῖδι, καὶ ἐνπεδα πάντα φυλασσαι·
 ἡ ἡδῆ μιν ἐγῆμεν ἀχαιῖων, ἱοστις ἀριστος.
 ἴως ἐφάμην· ἡ δ' αἱτῖκ' ἀμειβετο ποτνια μήτηρ·
 καὶ λῆην κεινὴ γε μεμει τετλῶται θυμῶ 180

ἦς μοι κηδιστος τεταρτηνῇ, καθύστατος τε, 225
 ω φίλοι, εὐδελχάρ τις ἐποιχομένη μαρμαίρεται, 226
 ἡ θεός, ἡ γυνὴ· ἀλλὰ φάντασμα βασίλει 228
 ἥ τις ἀρ' ἐφάνησεν· σοὶ δ' ἐφθάνοντο καλόντες, 229
 ἡ δ' αἰπὸ' ἐκσάβηται θυρᾶς αἶγες φαίνας, 230
 καὶ καλὲ' τοὶ δ' ἱάμα πάντες ἀϊδρυῆσιν ἱκοντά· 231
 ευρυλόχος δ' ὑπεμῆκεν οἴσασμενος δόλον εἶναι, 232
 ἦσσαν δ' εἰσαγαγάτω κατὰ κλισίους τε, θρόνους τε, 233
 ἐνθα σφιν θυρᾶν τε καὶ ἀφίτα καὶ μέλι χλαυρῶν, 234
 φοινῶ παραμειῶ ἀκυρᾶ, ἀνεμίσγα δὲ σῆκον, 235
 φάρμακα λυγρὰ, λίνα παχυ, παθοῖα κατὰ τριδος αἶσθ, 236
 αἶτταρ ἐπεὶ δῆκεν τε καὶ ἐκτίειν, αἶττα' ἐστία, 237
 ἱραβδῶ πεπληγυῖα κατὰ σφαιροῖσιν ἐπὶ γαῖ, 238
 ἦσθ' ἱάμα μὲν ἔχον κεφαλᾶς, φῶνῃν τε, δαμάς τε, 239
 καὶ τριχᾶς, αἶττα' ἐν νόος ἐκπᾶδος, ἦσθ' ἱάμας παρ, 240
 ἦσθ' τοὶ μὲν κλαῖοντες ἱερχατο· τοῖσι δὲ κερκῇ, 241
 παρ' ῥ' ἀκυλόν, βαλάνον· σ' ἐβαλεν, κερκῇ τε κερκῇ, 242
 ἐδμεναι, τοῖα σὺες χαρμᾶς εὐκαδὲς αἶψιν ἐδοντα, 243
 ευρυλόχος δ' αἰπὸ' ἦλθε βαθὴν ἐπὶ γαῖα μελαινᾶν, 244
 ἀγγελὴν ἱετάρων ἔρπον καὶ ἀδυνκα πομπῇ, 245
 οὐδὲ τι προσφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱετάρων περ, 246
 καὶ ἀχρεὶ μεγάλῃ βαβελήμενος· ἐν δὲ τοὶ οὐσᾶ, 247
 δακρυφόφιν πικρῶντο, γοῶν δ' αἶψατο θυμός, 248
 ἦσθ' ἱάμα δὴ μιν παύσας ἀγασσάμεθ' ἀπερεοντες, 249
 καὶ τότε τὸν ἀλδων ἱετάρων καταλαγῶν ὀλεθρον, 250
 ἦσθ' ἱάμα, ἦσθ' ἀνα δρυμα, φαιδίμ' ἱδοῦσθαι· 251
 ἱετάρων ἐν βησῶν, τετυχμένα δῶματα καλὰ, 252
 χροστοῖσιν ἡλῆσθαι, περισκαπτῶ ἐνὶ χώρῃ, 253
 ἦσθ' ἱάμα δὲ τις μεγάλῃ ἡσθ' ἐποιχομένη λυγρᾶ, 254
 ἡ θεός, ἡ γυνὴ· τοὶ δ' ἐφθάνοντο καλόντες, 255
 ἡ δ' αἰπὸ' ἐκσάβηται θυρᾶς αἶγες φαίνας, 256
 καὶ καλὲ' τοὶ δ' ἱάμα πάντες ἀϊδρυῆσιν ἱκοντά, 257
 αἶτταρ ἐγὼν ὑπεμῆκεν, οἴσασμενος δόλον εἶναι, 258
 ἦσθ' ἱάμα' ἀδυνταῖσιν ἡλῆσθαι, οὐδὲ τις αἶτταν, 259
 ἀπερεοντες· δῆρον δὲ καθήμενος ἐκκαταδόν, 260
 ἦσθ' ἱάμα' αἶτταρ ἐγὼ περὶ μὲν χροστος ἀργυροκόπον, 261
 ὠμοῖν βαλομένη, μέγα, χαλκεῶν· ἀμφὶ δὲ τοῖα, 262
 τῶν δ' αἰπὸ' ἦσθ' αἶτταν ἱδοῦσθαι ἡγῆσθαι, 263
 αἶτταρ τοῦ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλίσσεται γόνυ, 264
 καὶ μ' ὀλοφυρμένους ἔπειτα πτερόντα προσήυδα, 265
 μὴ μ' ἀγε κῆρ· ἀσκεντα, διότρεφες, ἀλλὰ λῆπ' αἶττα, 266
 ἦσθ' ἱάμα, ἦσθ' αἶττος ἐλευθέραι, οὐτὲ τιν' ἀλδων, 267
 ἀγῆεις σὺν ἱετάρων· ἀλλὰ γόνυ τοῖσδεσι βασκαν, 268
 φεύγωμεν· ἐπὶ γὰρ καὶ ἀλυσσάμεν κακὸν ἡμᾶς, 269
 ἦσθ' ἱάμα' αἶτταρ ἐγὼ μὲν ἀμειβομένης προσέειπα, 270
 ευρυλόχ', ἦσθ' ἱάμα σὺ μὲν αἶττο τοῦ' ἐνὶ χώρῃ, 271

ἔσθων καὶ πίπων, καὶ τοῦτο ποιεῖς μετὰ τῶν
 ἀδελφῶν ἐγὼν εἰμὶ· ἀντιμετρήσει δέ μοι ἐπὶ τὸν ἀντικείμενον
 ἵνα ἴδω ἵνα ἴδω, παρὰ τοὺς αἰῶνες, ἡ δὲ θαλάσσης
 φωνὴ τότε δηρὰ ἐπὶ ἀλλήλων, ἵνα ἴδω ἀνὰ βῆστας,
 ἵνα ἴδω ἵνα ἴδω, καὶ τοὺς ἀντικείμενους ἐς μέγα δῶμα,
 ἵνα μοι ἱερμῶς χρυσοῦραυτος ἀντιβόλησεν
 ἐρχομένου πρὸς δῶμα, ἐπὶ τῇ ἀνδρὶ ἱερμῶς,
 πρῶτον ἱερμῶς· τοῦτο περ χάρις ἐστὶν τῇ
 ἐν τ' ἀρα μοι φῶς χειρὶ, ἵνα τ' ἐφάτ', ἐκ τ' ἐννοεῖται· 275
 καὶ ὁ αὐτὸς, ὡς δὴ τῶν δι' ἀκρίας ἐρχεται οἶκος,
 χαρὰς ἀνδρῶν· ἵνα μοι δέ τοι ἵνα ἐν κίρκης
 ἐρχεται, ἵνα σὺς πικρὸς καὶ θρῆνός τε καὶ
 ἡ τοῖς λυσομένοισιν ἐρχεται· οὐδὲ σε φημι
 αὐτὸν νοστήσει, μενεῖς δὲ σὺ, ἵνα περ ἄλλοι· 280
 ἀλλ' ἀγὼ δὴ σε κακὸν ἐκλύσει, ἡ δὲ σταῖς
 τῇ, τοῦτο φαρμακὸν ἐσθλὸν ἵνα ἐς δῶμα κίρκης
 ἐρχέ, ἵνα μοι πρῶτος ἀλαλήσει κακὸν ἡμέρας·
 πάντα δέ τοι ἱερμῶς ὁλοφῶντα δῆνα κίρκης
 τεύχσει τοι κίρκης, βαλεῖ δ' ἐν φαρμακῶν σῖτον· 290
 ἀλλ' οὐδ' ἵνα βαλεῖς σε δυνήσεται· σὺ γὰρ εἴδωσι
 φαρμακὸν ἐσθλὸν, ἵνα τοι δῶσιν· ἵνα δὲ τῶν
 ἵνα ποτε κεν κίρκη σ' ἐλασθῇ περμῆναι ἱερμῶς,
 δὴ τότε σὺ χρίσῃς· καὶ σὺ φερύσσωνες περὶ μῆρος
 κίρκης ἐπαίσεις, ἵνα σὺ κταίμεναι μενεῖς· 295
 ἵνα δὲ σ' ὑποδεδείκναι καλεῖται ἐν τῇ
 ἐνθά σὺ μῆρες· ἐπειτ' ἀπαύειναι τοῦ ἐν τῇ
 ἵνα περ καὶ τοι λυσοῖς ἐπὶ τῇ, αὐτὸν τε κοίτης
 ἀλλὰ καλεῖται μὴ μακρὸν μέγαν ἵνα ἐκλύσει
 μὴ τὶ τοι αὐτῷ σῖμα κακὸν βουλεύσειν ἄλλο· 300
 μὴ σ' ἀπογυμνώσει κακὸν καὶ ἀνὴρα θῆναι
 ἵνα ἀρα φωνήσας πορὶ φαρμακὸν ἀργυροῦτος,
 ἐκ γαίης φερύσσων, καὶ μοι φῶσιν αὐτῷ εἰδικόν·
 ἵνα σὺ μὴ μελάνεσθαι, γαλακτὶ δὲ ἵνα ἐκλύειν αὐτὸς
 μάλῃ δὲ μὴ καλεῖται τοῦ· χαλεπὸν δὲ τ' ἐρῶσιν· 305
 ἵνα μοι μὴ ἐπειτ' ἀπεβῇ πρὸς μακρὸν οὐρανόν,
 ἵνα σὺ ἵνα ἴδωσιν· ἵνα δὲ ἐς δῶμα κίρκης
 ἵνα πολλὰ δέ μοι κίρκη πορφυρεῖ κίρκη· 310
 ἐστὴν δ' ἐν προθυροῖς θῶς καλλιπλοκαμῶς
 ἵνα σὺ εἰδῇς, ἵνα δὲ μετ' ἐκλύειν αὐτὸς,
 ἵνα αἰπὸς ἐκσπλῶνται θυρῶν· αἰπὸς φαίνας,
 καὶ καλὸς· αὐτὰρ ἐγὼν ἵνα ἐκλύειν, ἀναχήμενος ἵνα
 ἵνα δὲ μ' ἐισαγαγόντα ἐπὶ θρόνον ἀργυροῦτος,
 καλὸς, δαίδαλος, ἵνα δὲ θρήνους ποσὶν ἵνα· 315
 τεύχσει δέ μοι κίρκης χρυσοῦς δέκα, ἵνα περ
 ἐπὶ δὲ τε φαρμακὸν ἵνα, κακὰ φερύσσων ἐν τῇ
 αὐτὰρ ἐπει δῶκεν καὶ ἐπὶ τῇ, οὐδὲ μ' ἐκλύει

Ἰραβδῶ πεπληγυῖα, ἴσως τ' ἔφατ', ἐκ δ' ἐνομαδῶν· K
320
ἐρχεο νῦν συμφωνῶ, μετ' ἀκλῶν λεχσαι ἱεταίρων.

ἴσως φατ'· ἐγὼ δ' αἶθε τόκον· ἱερυσσάμενος παρὰ μηρῶν
κίρκῃ ἐπ' ἤϊκσα, τῶστέ κταμέσθαι μεναιωνῶν.

ἦ δέ μεγα εἰσάχοντσα τυπιδράμει, καὶ λαβε γυναικῶν,
καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἴσως πτεροῦντα προσῆυδα·

τίς; ποθεν εἴσε' ἀνδρῶν; πῶς τοι πόλις, ἦδε τοκάδες; 325

θαῖμα μ' ἔχει, ἴσως οὐτι πῖσιν ταδε φαρμακ' ἐδελχθῆς·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τίς ἄλλος ἀνὴρ ταδε φαρμακ' ἀντιλῆ. 327

σοὶ δέ τίς ἐν στήθεσιν ἀκηκῆτος νῶς ἐστίν· 329

ἦ συ γ' ἰοδυσσεύς εἴσι πολυτρόπος, τὸν τέ μοι αἶψαι 330

φᾶσκειν ἐλευθεσθαι χρυσόφραπτις ἀργείφραπτης,

ἐκ τροφῆς ἀνιοντα θεῇ γούν νάβι μελαινῇ.

ἀλλ' ἄγε δὴ ἰολεῶ μὲν ἄτορ θεῶ, νοεὶ δ' ἐπειτα

εὐνῆς τῆμετερης ἐπιβήσομεν, ἱοφρα μιν γένε

εὐνῇ καὶ φαιότητι, πεποιθοῖεν ἀλλήλοισιν.

335

ἴσως ἐφατ'· αἴταρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένους προσέειπον·

ὦ κίρκη, πῶς γὰρ κέλευαι με σοὶ ἥπιον εἶναι;

ἦ μοι σὺας μὲν εὐήκας ἐνὶ μεγάροισιν ἱεταίροψ·

αἴτον δ' ἐνθαδ' ἔχοντσα, δολοφρονέοντσα κελεύεις

εἰς θάλαμον τ' ἰμεναί, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,

340

ἱοφρα μὲ γυμναίνοντα κακὸν καὶ ἀήνορα θῆῃς;

οὐδ' ἂν ἐγὼ γ' ἐβλοίμην τέτλης ἐπιβήμεναι εὐνῆς,

εἰ μὴ μοι τλαῖν γέ, θεᾷ, μέγαν ἱοκὸν ὀμῶσαι,

μὴ τί μοι αἴτῳ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

ἴσως ἐφαμην· ἦ δ' αἴτι' ἀπώμνυφεν, ἴσως ἐκελεύειν.

345

αἴταρ ἐπεὶ ῥ' ὀμῶσεν τ' ἐταλεῖτ' ἔσεν τέ τον ἱοκὸν,

καὶ τοτ' ἐγὼ πικρῆς ἐπεβην περικαλλέος εὐνῆς.

ἀμφιπόλοι δέ τίς μὲν ἐνὶ μεγάροισ' ἐπὶ νῶτο

τέσσαρες, ταὶ τοὶ δῶμα κατὰ δρηστειραὶ εἰσιν.

γίγνονται δ' ἀρα τὰ γ' ἐκ τῆ κρήνης, ἀπὸ τ' ἀλσεων.

350

ταῶν ἦ μὲν ἐβάλλε θρόνοις· ἐν γρήγα καλᾷ,

352

πορφυρεὰ καθυπερβ', ὑπενερέβη δὲ λίθ' ὑπεβαλλεν·

ἦ δ' ἑτέρη προπαροῖθε θρόνων εἰτῆταινι τραπέδῃς

ἀργυρεᾷς, ἐπὶ δὲ σφ' ἐτίθει χρυσεῖα κανεῖα·

355

ἦ δὲ τρίτῃ κρήτῃ μελιφρόνα φοῖνον ἐκίρνα

ἡδυν ἐν ἀργυρεῷ, νῆμε δὲ χρυσεῖα κυπελλὰ·

ἦ δὲ τέταρτῃ ὑδῶρ ἐφορεε, καὶ πυρ ἀνεκάφεν

πολλὸν ὑπο τρίποδι μεγαλῷ· εἰσίνετο δ' ὑδῶρ.

αἴταρ ἐπεὶ δὴ δέσσεσεν ὑδῶρ ἐνὶ φοῖνοπι χαλκῷ,

360

εἰς ῥ' ἀσαμινθὸν ἔσαντο· ἐλὼφ' ἐκ τρίποδος μεγαλῷ,

θυμῆρες κεραιάντσα κατὰ κρᾶτος τέ καὶ ὤμων,

ἱοφρα μοι ἐκ καμάτων θυμφοθορὸν ἑλλετο γυναι.

αἴταρ ἐπεὶ λόφισεν τέ, καὶ ἐχρίσεν λίπ' ὀλαιῷ,

ἀμφὶ δὲ με χλαῖναν καλὴν ἐβαλ', ἦδε χιτῶνα·

365

ἔσσε δὲ μ' εἰσαγαγόντσα ἐπὶ θρόνῳ ἀργυροῦηλο,

παλοφ, δαιδαλῶς, τυπο δὲ βρῆκας ποικίλῃς. 367
 ἐκδιδόμεναι δ' ἐκελευσέν· ἐμὴν δ' οὐκ ἔλυνε θυμῷ. 373
 κίρκη δ' ἴσως ἐποίησεν ἐπὶ τῆμενον, οὐδ' ἐπὶ αὐτῷ 375
 χεῖρας ἐκλόντα, ἐσπύραρον δὲ με πένθος ἐχόντα, K
 ἀνχί παρὶσταμένη ἴσως πταρόντα προσῆνδαι·
 τίφθ' ἔττας, τοδούσε, κατ' ἀρ' ἰδοῦσαι φαῖστος ἀκνύδω,
 θυμῶν ἔδων, βραχέως δ' οὐχ ἀπτεται, οὐδὲ ποτήτος·
 ἢ τίνα ποῦ δόλον ἄλλου εἶδαι, οὐ δὲ τί-σε χρη 380
 δόδδμεν· ἦδη γὰρ τοὶ ἀπῶροισι περταρον ἴσμεν·
 ἴσως ἐφάτ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένους προσέειπον·
 ὦ κίρκη, τίς γὰρ πέν ἀνὴρ, ἴσως ἐναστῖμος αὐτῇ,
 πρὶν τλᾶναι πάσασθαι σῆψους, ἦδὲ ποτήτος, 385
 πρὶν λυφασθ' ἱεταροῖς καὶ ἐν οφθαλμοῖσι ἰδεσθαι·
 ἀλλ' εἰ δὴ προφρασσά πεφθεν, φαγόμεν τε, κελόεις,
 λυφσον, τί'ν' οφθαλμοῖσι ἰδὼν περιήρας ἱεταροῖς.
 ἴσως ἐφάμην· κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγαρῶν ἐβόησεν,
 φραβδὸν ἱέχοντα· ἐκ χεῖρι, θυράς δ' ἀνεοίγσε σφαιρῶν,
 ἐκ δ' ἐλάσεν σφαλίοισι φαινοτάτας ἱεταροῖς. 390
 τοὶ μὲν παῖτ' ἐστήσαν ἐναστῖοι· τῇ δὲ δι' αὐτῶν
 ἐρχομένη προσαλίσφον ἱεταροῖς φαρμακὸν ἄλλο.
 τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων πρίχες ἐφόν, ἴσως πρὶν σφύσειν
 φαρμακὸν ὀλοῦσθαι, τε σφίσι πορὲ ποτὶ κίρκην
 ἀνδρες δ' ἀπὸ· ἐγένοντο, κελώτεροι ἢ παρὸς ἦσαν, 395
 καὶ πολὺ καλλίοντες καὶ μείδοντες εἰστέτασθαι·
 ἐγνώσαν δὲ με κύνει, σφῶν τ' ἐν χερσὶν ἱεταρος.
 πάντῃ δ' ἱεμεροῖς τυκῶν γῶος, ἀμφὶ δὲ δῶρα
 σφαιρῶν λεόν κοναβόδω· θεᾷ δ' ἐλαίρῃ καὶ αὐτῇ.
 τῇ δὲ μετ' ἀνχί σταντῶσαι προσῆνδαι διὰ θεᾶν. 400
 διόγενες λαφοντιώδῃ, πολυμήχαν' ἰδοῦσε,·
 ἐρχοο νῦν ἐπὶ κατὰ βοήν καὶ βίνα θαλασσοῦς·
 νῆα μὲν ἀρ. πανκρῶτα ἱερῶσται ἡκείοντα,
 πετῆματα δ' ἐν σπείσῃσι πελασσοῦτε, ἱετῶν τε πάντα·
 αὐτὸς δ' ἀπὸ· ἱμεναι, καὶ ἀγέων ἐριήρας ἱεταροῖς. 405
 ἴσως ἐφάτ'· αὐτὰρ ἐρῶν· ἐπεκείβετο θυμῶς ἀγῆνωρ·
 βῆν δ' ἱμεναι ἐπὶ κατὰ βοήν καὶ βίνα θαλασσοῦς.
 ἱευρον ἐπειτ' ἐπὶ νῆα βοήν περιήρας ἱεταροῖς
 οἰκτρ' ὀλοφύρομενός, θαλερον κατὰ δακρυ χέοντας.
 ἴσως δ' ἴστ' ὡς ἀγρᾶλοι πορτίες περὶ βῆς ἀγρᾶλαις 410
 ἐλθόντας ἐς κοπρὸν, ἐπὶν βοτανῆς κορρῶνται,
 πάντα ἱεταρὰ σκαίροντιν ἐκάνται· οὐδ' ἐπὶ σῆμαι
 ἱεσχόντ', ἀλλ' ἱετῶν μνησόμεναι ἀμφὶ θεῶντιν
 μητερας· ἴσως ἐμὲ κύνει, ἐπὶν ἱετῶν οφθαλμοῖσι,
 δακρυφονέτης ἐχόντ'· ἐδοκῆσε δ' ἀρὰ σφίσι θυμῶς 415
 ἴσως ἱμεν, ἴσως ἐπὶ πατρίδ' ἱεταροῖς καὶ πολλῶν αὐτῶν
 τρήχους ἱεταρῆς, ἱεταρ' ἐτραφέν, ἡδ' ἐγένοντο·
 καὶ μ' ὀλοφύρομενοι ἴσως περρῶντα προσῆνδαι·

ἀλλὰ συγ' εὐχέο πατρί ποσειδάωνι φαίεσθαι. I
 ἴως ἀρ' ἐφών ἀκτιόντες· σμῖν δ' ἐγέλαινε φίλος κέαρ,
 ἴως ὀνομ' ἐκσπατῆσεν ἔμῳν καὶ μήτις ἀνδρῶν.
 κυκλώπς δὲ στοναχῶν τε, καὶ ὀδυνῶν ὀδυνησίν, 415
 χερσὶ πηλαφάων, ἀπό' μιν λίθον τέλκι θυράων
 αἴτος δ' εἰνὶ θυρῇσι καθέδρετο, χεῖρε πατασσάς,
 εἰ τίνα ποῦ μετ' ὄφισι λαβοὶ στείχοντα θυράσσε
 ἰοτῶ γὰρ ποῦσ' αἰ τέλκετ' ἐνὶ φρεσὶ νηπίων ἐσσά.
 αἴταρ ἐγὼ βούλετον, ῥοπῶς τοχ' ἀρίστα γένοιτο, 420
 εἰ τιν' ἱεταίροισιν θάνατος λυσὶν, ἠδ' ἐμὸι αἴτῳ,
 λευροίμην· πάντας δὲ δολοῖς καὶ μήτιν ἱφθαίμων,
 ἴωσθε περὶ πούχχης· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγυθεν ἔην.
 ἦδε δὲ μοι κατὰ θυμὸν ἀριττὴ ἐφάνετο βούλη·
 ἀρσενες ὄφεις· ἦσαν τεύτρεφες, θαυμαλλοὶ, 425
 καλοὶ τε, μέγαλοι τε, ριδοῦρες εἰρος τεχνόντες·
 τοῖς ἀκασὼν γούνε' ἐργὼν τεύτρεφεςσι λυγροῖσι,
 τῇσ' ἐπὶ κυκλώπς ἔσδε, πέλωρ, εὐθεριστία ἔειδας,
 γούν τρεῖς ἀνιμμένους· τοῦ μιν ἐν μέσῳ ἀνδρὰ φερόσκον,
 τῷ δ' ἱετέρῳ ἱεκατέρῳ ἱτῇν, σάουρες τεταρτοῖς 430
 τρεῖς δὲ ἱεκαστὸν φάτ' ὄφιος φέρον· αἴταρ ἐγγαγε,
 φάρνειος γὰρ εἴην, μήλων τοχ' ἀρίστος ἱεκακτων,—
 τοῦ κατὰ νῆα λαβὼν, λασίην ἵππο γαστέρ' εὐσθεὺς
 κείμην· αἴταρ χερσὶν αἰτωτοῖς θεσπεσίῳ
 νῶλεμεως στρεφθεὺς τεχομένη τέλῃσι θυμῷ. 435
 ἴως τότε μιν στοναχόντες ἐμῇναμεν ἦσα δῖαν.
 ἦμος δ' ἤριγενεῖ ἐφάνη ἑρδῶδακτολὸς ἦρας,
 καὶ τοτ' ἐπειτὰ νομόνδ' ἐκσεσσαντ' ἀρσενεὶ μέλα·
 θηλυαὶ δ' ἐρμεῖηκόν ἀήμελκτοι περὶ σηπὸς,
 οὐδάτα γὰρ σφαραγόντο· ἱάνακς δ' ὀδυρήσι κακῆσι 440
 τειρομένοις πάντων ὀφίων ἐπεμαφετο νῆα
 ὀρθῶν τεστάστων· τοῦ δὲ νηπίος οὐκ ἐνόησεν,
 ἴως τοι τυπ' εἰροποκῶν ὀφίων στερνίσσ' ἐδέετο.
 ἱυστατος φαρνείος μήλων εὔτειχε θυράσσε,
 λαχμῷ σταινομένος, καὶ ἐμὸι πυκινὰ φροσυντὶ· 445
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος πρῶτεφι κράτερος πολυφθίλος
 κριβε πέπον, τί μοι ἑῷδε δια σπείδος ἐσσύοι μήλων
 ἱυστατος; οὐτὶ παρὸς γέ λελειπμένος ἐρχεται ὄφας,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νεμεαὶ τέρεν' αὐτὰ ποιησ;
 μακρὰ βιβανς· πρῶτος δὲ ῥοφας ποταμῶν ἀφικανείς· 450
 πρῶτος δὲ σταθμονδε λίλατται ἀκονεσθαι
 ἑσπερίος· νῦν αἴτε παύσστατος· ἡ συ φακνέος
 οφθαλμὸν ποθείεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐκσταλαῖσεν,
 γούν λυγροῖσ' ἱεταροῖσι, δαμασάμενος φρεναί· 454
 εἰ δὴ ἱομοφρονέοις, ποτιφῶνῆενς τε γένοις, 456
 ἑσπεμεν, ἱοπῇ κείνος ἔμῳ μένος ἡλασκάσει·
 τῷ κε τοι ἐνκεφαλὸς γέ δια σπείρος ἀλλυδὶς ἀλλῇ

βεινομένου φραϊοίτο προς εὐδαί· καὶ δὲ κ' ἐμὸν κέαρ
λαφῆσαι κακῶν, τὰ μοι αὐτῶνός ποτεν οὐτός.

I
469

ἴως φεσπών, τὸν κρῖον ἀπὸ τῆς ἀπαικῆ θυράδος.
ἐλθόντες δ' ἠβαιοὶ ἀπὸ σπείρας τε, καὶ ἀλγῆς,
πρῶθ' ὑπὸ φαρνείῳ λαοφῶν, τυπελυσά· δ' ἱεταίρας.
καρπαλιμῶς δὲ καὶ μῆλα ταναίποδα, πῖσαν ἄημά,
πολλὰ περιτροπέντες ελαφύμεν, ἱφρ' ἐπὶ κῆρα
ἱκομένθ'· ἀσπασίαι δὲ φίλοις ἱεταροῖς ἐφανήμεν,
τοὶ φυγομέν θανάτων· τοὺς δὲ στοναχόντο γράωντες.
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶπον, ἀνα δ' ὄφρυσ' ἐνεύον ἱεαστῶ,
κλαφόμεν· ἀλλ' ἐκελεύσα βάως καλλιτριχὰ μῆλα
πολλ' ἐν ναεὶ βαλάντας· ἐπικλῖεν ἱαλμυρὸν τυφῶν.
τοὶ δ' αἰπὸς εἰσβραίων, καὶ ἐπὶ κλεφίσσι καθύδσαν·
ἱεχσῆς δ' ἱεδομένοι· πολλὴν ἱαλ' ἐτυπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ἴτε τοσὸν ἀπῆν, τοσὸν τ' ἐγγεγαιε βῶϊσας,
καὶ τοτ' ἐγὼ κυκλωπὰ προσῆμυδάων· κερταμῖσιςιν·

465

470

κυκλωπῆς, οὐκ ἀρ' ἐμελλες ααλκιδὸς ἀνδρὸς ἱεταίρας
ἐδμεναι ἐν σπείῃ γλαφυρῶ κρατερηφί βιηφί·
καὶ λίην σε γ' ἐμελλε κίχησεσθαι κακὰ ἔργα,
σχετλί· ἐπεὶ χσείνους οὐχ ἀδσο σῶ ἐνὶ τοικῶ.

475

478

ἴως ἐφαμην· το δ' ἀπειτ' ἐχολῶσατο κερροθὶ μαλλαν·
ἴηκε δ' ἀποφρῆσας κορυφῇ ὄρεος μεγαλοῦ·
κας δ' ἐβάλε προπαράειε ναῖος κυκλωπῶροφ·
ἐκλυσθὴ δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' ἀπὸς ἡπειρώδε παλῖροθιὸν φερε κύμα.
αἴταρ ἐγὼ χεῖρεσι λαβὼν περιμχκία κόντον
ᾤδσα παρὲς ἱεταροῖς· δ' ἐποτρύνωνς ἐκελεύσα
ἐνβαλέεν· καπῆσ', ἱν' ὑπ' ἐκ κακοτήτα φυγομέν,
κράτι· καταναυμῶν· τοὶ δὲ προκείοντες ἐρεσσαν.
ἀλλ' ἴτε δὴ δις τοσὸν ἱαλὰ πρῆσαντες ἀπῆμεν,
καὶ τότε δὴ κυκλωπὰ προσῆμυδάων· ἀμφὶ δ' ἱεταίροι
μειλιχίοισι ἱεπεσσίιν ἐρητύων ἀλλοθεν ἄλλος·

480

482

484

485

487

490

σχετλίε! τίπτ' ἐβάλεις ἐρεβιδάμεν ἀγρίαν ἀνδρὰ·
τοὺς καὶ νῦν ποταπὰς βάλας βέλους ἤγαγε ναῖα
αἴτις ἐς ἡπειρον, καὶ δὴ φαμέν αἴταθ' ὀλεσθῆαι.
εἰ δὲ φθηνγασμένω σῶ, ἡ αὐδῆσαντος, ἀκοῖσεν,
γόνυ κεν ἀραγὸς· ἱήμεν κεφαλῆς, καὶ ναῖα δορῆα,
μαρμαρῶ ἀκριασντί· βάλας· τοσὸν γὰρ ἐτήτην.

495

ἴως φασαν· ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
ἀλλὰ μιν ἀποσφύον· προσέφην κακατῆσι θυμῶ·

500

κυκλωπῆς, εἰ καὶ τις σε καταβνῆταν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῖς· εἰρηται· ἀφαικέλιον ἀλαῖων,
φασθαι, ἱεδυσσεῖα πτολιπάρθον σ' ἐκσταλαῖωσαι,
ἱυῖον λαφερτάθ, ἱθακῆ ἐνὶ τοικί· ἱεχῶτα.

505

ἴως ἐφαμην· το δὲ μ' οἰμωγσάνς ἤμαιβετο μύθο·
ὦ ποκοί! ἡ μάλα δὴ με παλαιφατὰ θεσφῶθ' ἱκάνει.

ἔσκε τις ἐνθαδὲ μαντὶς ἀνθρῳπῆος τε μέγας τε, 510
 τήλεμος ευρυμίδης, ὅς μαντοσύνην ἐκασσπε, 510
 καὶ μαντεφομενὸς κατσηθραὶ κυκλωπέσιν·
 ὅς μοι εἶπε ταδε πάντα τελεῖσθῆσθαι οἰκισσῶν,
 χεῖρων ἐκς ἰδυσεφὸς ἀμαρτησεσθαι οἰσῶπης.
 ἀλλ' αἰεὶ τίνα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδεχίην
 ἐνθαδ' ἐλευθεσθαι, μεγάλην ἐπίεσμενον ἀλπήν· 515
 νῦν δὲ μ', εἰων ὀλίγος τε, καὶ οὐτίδανος, καὶ ἀκίκος, 515
 οφθαλμοῖ' ἀλαφῶσας, ἐπεὶ μ' ἐδαμασσας ἰοισῶ.
 ἀλλ' ἄγε δευρ', ἰδυσεφ', τίνα τοι παρ χερσίνια θεῖο,
 πομπὴν τ' ὀτρυνῶς δομεσθαι κλυτοὺ ἐνοσιγχατοῖ·
 τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς ἤμι, πατήρ δ' ἐμός· εὐχεταὶ ἐσσι· 520
 αὐτὸς δ', αἰ κ' ἐδελῆ, εἰρήσεται; αὐδὲ σὺς ἀλλος, 520
 οὔτε θεῶν μακαρῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἴως εἶπας· αἴταρ ἐγὼ μιν ἀμειβομενὸς προσέειπον·
 αἱ γὰρ δὴ πούτ' ἔχης γε καὶ αἰῶνος σε δυνάμειν
 εὐνὴν ποιήσας· περσσαι δόμον αἰεὶδὸς εἰσῶ,
 ἴως οὐκ οφθαλμοῖν εἰρήσεται οὐδ' ἐνοσιγχατοῖν. 525
 ἴως εἶπας· τοὶ δ' ἐπειτα ποσειδάωνι· 525
 εὐχετο, χεῖρ' ὀργῶν εἰς οὐρανὸν ἀσπεροντα·
 κλύθι, ποσειδάων, γαίητοχε, κυβανοχαίτα·
 εἰ ἔτεον γε σὸς ἤμι, πατήρ δ' ἐμός· εὐχεταὶ ἐσσι,
 δὸς μὴ ἰδυσεφῶν πετολιπορθεῖν ἰοισῶν· 530
 ἀλλ' εἰ τοι μοῖρ' ὄστι φιλοῖς τε· εἰδέν, καὶ ἰκεσθαι 530
 ῥοικον τεύκτιμενον, καὶ τέτην ἐς πατρίδα γαίαν,
 ὅππε κακῶς ἐλθοί, ὀλεσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
 νῆφος ἐπ' ἀλλοτρίης, ἑυροὶ δ' ἐπ' ἡμάτα ῥοικῶ. 535
 ἴως εἶπας· εὐχόμενος· τοῦ δ' ἐπλήρε κυβανοχαίτης·
 αἴταρ τοῖ' ἐκσῶντις πολὺ μείδονα λαφάρ' ἀθήρας
 ἦλκ' ἐπιδινέσας· ἐπεριδσε δὲ εἰν' ἀπὸλαθρον·
 κατ' δ' ἐβάλεν μετοπισθὲ νῆφος κυβανοχάροιο,
 τυτθὸν ἐδεῖσεν δ' ἰοῖσιον ἀκρον ἰκεσθαι. 540
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νήσον ἀφεικομῆθ', ἐνθα περ ἀλλαι 543
 νῆφες τεύσελμοι μένον· ἰαθροῖαι, ἀμφὶ δ' ἑταίρας
 ἦλκ' ὀδυρόμενοι, ἐμείας ποτιδεχόμενοι αἰεὶ· 545
 νῆφα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκελσάμεν ἐν παρμαθοῖσιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ ἐβήμεν ἐπὶ ῥῆγγαῖσι θαλάσσης.
 μῆλα δὲ κυκλωπὸς γλαφυρὴς ἐκ νῆφος ἑλόντες
 δασσάμεθ', ἴως μὴ τις μοι ἀταμβομενὸς κίον· 550
 ῥαρνεῖον δ' ἐμοὶ οἰῶ τεύκνημίδες ἑταῖροι, 550
 μῆλων δαιομένων, δόσαν ἐκστοχᾶ· τὸν δ' ἐπὶ θῆνι
 δότηνι κελαϊνεφῆϊ κρονιδῇ, ὅς πάντ' ἐξ ἀνασσει,
 ῥεκσας, μῆρ' ἐκῶν· τοῦ δ' οὐκ ἐνπαδσετο ἱερῶν,
 ἀλλ' ἀρα μερμηριδσεν ἰοπῶς ἀπολοῖατο πάντ'· 555
 νῆφες τεύσελμοι, καὶ ἐμοὶ περὶ ῥῆς ἑταῖροι· 555
 ἴως τότε μὲν προπᾶν ἡμαρ, ἐς ἥελιον καταδύντα,

ἱημεθα δαινυμενοι κρατ' ὤσπεται καὶ μεθ' ἱηδυ. I

ἱημος δ' ἥελιος κατεῖδεν, καὶ ἐπὶ κρηφάῳ ἦλθε,
 ὃη τοτ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ τρήγμῳ βαλυσσῃ.
 ημος δ' ἥριγενεῖ· ἔφασκεν βροδοδακτυλος ἥως. 560

ὃη τοτ' ἔγνων ἑταρῶσιν ἐποτρυνῶν ἐκλεῖσσαι
 αἴτοφς τ' ἀνβαινεσθαι, ἀνα τε πρῶμνησια λῶσαι·
 τοὶ δ' αἰπο' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κλέφεσσι καθίδουσιν·
 ἑχσῃ δ' ἐδωσμενοι πόλιν καλὴν ἐτυκτον ἐρετμῳ.
 εὐθεν δὲ προτερὴν κλέφμεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἀσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλοφς ὀλεσάντες ἑταρῶφς. 565

αἰφολιην δ' ἐς νησαῖν ἀφικομένθ'· εὐθα δ' ἐναιεν
 αἰφολος ἱπποταδῃς, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 πλῶτῃ ἐνὶ νησῶν· πάντοσιν δὲ τε μὴν περὶ τείχος
 χαλκίον, ἀφῆγγον· ἄσπῃ δ' ἀνὰ δόρυ πετρῶν
 τοο καὶ δῶδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισι γυγαντίν· 5
 ἑκς μὲν θυγατέρες, ἑκς δ' ἴσμεν ἱββαίνοντας.
 εὐθ' ἵογε θυγατέρας πόρην τυκτοσιν εἶναι ἱακιστάς.
 τοὶ δ' αἰεὶ παρὰ πατρί φιλῶν καὶ μητέρι κεδνῇ
 δαινύνται· παρὰ δὲ σφιν ὄνειατα μύθρια κείται.
 κνισσῇεν δὲ τε δῶρα περὶ στοναχίδεσται ἀλγῇ 10
 ἱήματα, νυκτας δ' αἴτε παρ' αἰδοῖσθ' ἱαλοχρεῖσιν
 ἑυδόντ', ἐν τε ταπῆσιν καὶ ἐν τρήτοισι λείχεσσιν.

καὶ μὲν τῶν ἱκομένεσθαι πόλιν καὶ δῶματα καλά.
 μῆνα δὲ παντ' ἐφίλει με, καὶ ἐκσπερείενεν ἱκοῖσται,
 φίλφιον, ἀργεῖφον τε νάφας, καὶ ποτόν αἰχαιφον· 15
 αἴταρ ἐγὼ τῶν πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεγσα.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ καὶ ἔγνων ἱόδον ἥτοσιν, ἥδ' ἐκτελεφον
 πεμπέμεν, οὐδὲ τι κείνος αἰνῶντ', ἐτεύχε δὲ πομπῇ.
 δῶκε μοι ἐκδέρφας ἄσπον βόφας ἱερνιτῶροφ·
 εὐθα δὲ βρυκταφῶν ἀνεμῶν κατεῖδσε κελυθα.
 κείνον γὰρ ταμῖν ἀνεμῶν ποιῆσε κρονίφον,
 ἡμὲν παφμεναι, ἥδ' ὀρμημὲν, ἱόν κ' ἐβελήτιν.
 νάφῃ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατεῖδε μερμινθὶ φαφεινῇ,
 ἀργυρεῇ, τίνα μὲν τι παραπνεύσῃσ' ὀλίγον περ· 20
 αἴταρ ἐμοὶ πρῶτῃν δσέφυροο πρῶτῃσιν αἰήται,
 ἱόφρα φεροὶ νάφας τε καὶ αἴτοφς· οὐδ' ἀρ' ἐμελλεν
 ἐκτελεεσθαι· αἴτων γὰρ ἀπὸ λῶμεθ' ἀφραδῆσιν.

ἱερνιτῆμαρ μὲν ἱομῶς πλεφόμεν νυκτας τε καὶ ἱήμαρ
 τῇ δεκατῇ δ' ἥδη ἀνεφαινέτο πατρίς ἀροφρα· 30
 καὶ δὴ πυρπολόντας ἐλεφσσομεν ἐν γυφ· εὐντες.
 εὐθ' ἐμε μὲν γλυκύς ἱπκτος ἐπῆλυθε κεκμηῶσται·
 αἰεὶ γὰρ ποδὰ νάφας ἐννομασιν· οὐδὲ τεῶν ἀλλῶν
 δῶχ' ἐταρῶν, τίνα θεῶσιν ἱπκοῖμεθα πατρίδα γασαν.
 τοὶ δ' ἑταροὶ ἑπέεσσι πρὸς ἀλλήλοφς ἀγορεφον,
 καὶ μ' ἐφάσαν χρυσόν τε καὶ ἀργύρον ἱοικᾶσθαι, 35
 δῶρα παρ' αἰφολοφ μεγάλῃτορος ἱπποταδαφ.

εσκε τις ενθαδε μαντις ἀνθρῳ ἥος τε μέγας τε, 1
 τηλεμος ευρυμίδης, ἵος μαντοσύνην ἐκασπε, 510
 και μαντεφομενος κατεγήραε κυκλωπείσιν
 ἵος μοι εφη ταδε παντα τελεστήσεσθαι οπισσάω,
 χειρων ἐκ τοδυσεῖος ἀμαρτησεσθαι ἀπώπης.
 ἀλλ' αἶφει τινα φῶτα μέγαν και καλον ἐδεχμην
 ενθαδ' ελευθεσεσθαι, μεγάλην ἐπίεσμενον ἀλκην.
 νῦν δε μ', εων ὀλιγος τε, και ουτιδανος, και ἀμικος, 515
 οφθαλμοῖ' ἀλαφῶσας, ἐπει μ' ἐδαμασσαι φοιτῶ.
 ἀλλ' ἀγε δευρ', τοδυσεῖ, ἵνα τοι παρ χαινικῆ θεω,
 πομπήν τ' ὀτρύνω δομεσθαι κλυτεν ἐνοσίγαστον
 τοῦ· γαρ ἐγὼ παῖς ἦμι, πατήρ δ' ἐμὸς εὐχεταί εἶναι.
 αἴτος δ', αἰ κ' ἐβελή, εἴησεται, αὐδε τις ἄλλος, 520
 ουτε θεων μακαρῶν, ουτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἴως εφάτ'· αἴταρ ἐγὼ μιν ἀμειβομενος προσάφειπον·
 αἱ γὰρ δη πσυφχης γε και αἰφῶνος σε δυναιμην
 ευνιν ποιήσανς περπεσαι δορον αἰδὸς εἰσῶ,
 ἴως οὐκ οφθαλμοῖν εἴησεται· οὐδ' ἐνοσίγαστον. 525
 ἴως εφάμην· τοῖ δ' ἐπειτα ποσειδάωνι· ἱκανακτὶ
 εὐχετο, χεῖρ' ὀρθῶν εἰς οὐρανὸν ἀστειροεντα·
 κλυθι, ποσειδάων, γαιήτοχε, κυβανοχαιτα·
 εἰ ἔτεον γε σὺς ἦμι, πατήρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
 δὸς μὴ τοδυσεῖα πτολιπόρθον φοικαδ' ἱκεσθαι. 530
 ἀλλ' εἰ τοι μοῖρ' ὅστι φιλόφς τε εἶδεν, και ἱκεσθαι
 φοικον τεύκτιμενον, και ἔτην ἐς πατρίδα γαίαν,
 σπσε κακῶς ελθοι, ὀλισσας ἀπο παντὸς ἱεταίροφς,
 ναφὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, τευροὶ δ' ἐπ' πηματα φοικῶ. 535
 ἴως εφάτ'· εὐχομενος· τοῖο δ' ἐκλυσε κυβανοχαιτης.
 αἴταρ τογ' ἐκασάτις πολυ μεῖδονα λαβαν ἀθήραν
 ἱήκ' ἐπιδινέσανς· ἐπερείδσε δὲ εἴν' ἀπελθρον
 κατ' δ' ἐβαλεν μετοπισθε ναφὸς κυβανοπρωροτο,
 τυτθον ἐδεῖησεν δ' ἰοηῖον ἀκρον ἱκεσθαι. 540
 ἀλλ' τότε δη τὴν νησον ἀφικομεθ', ενθα περ ἄλλαι
 ναφες τεύσελμοι μινεν ἱαθροφαι, ἀμφι δ' ἱεταίραι
 ἱήατ' ὀδυρομενοι, ἱημεας ποτιδεχμενοι αἰφί· 545
 ναφα μιν ἐνθ' ἐλθοντες ἐκελσαμεν ἐν πσάμμαθοισιν,
 ἐκ δε και αἴτοι ἐβημεν ἐπὶ ἱρήγμαῖν θαλασσης.
 μῆλα δε κυκλωπος γλαφορης ἐκ ναφὸς ἔλτοντες
 δασσαμεθ', ἴως μὴ τις μοι ἀπομβροματος κιοι εἰσφης.
 ἱαρνειον δ' ἐμοι ὡφ' ἱεῖκημῖδες ἱεταίροι, 550
 μῆλων δαιομενων, δόσαν ἐκστοχα· τον δ' ἐπὶ θίσι
 δσῆν κελαινεφεί κρονιδῆ, ἵος παντὶ θαναοσει,
 ρεκσανς, μῆρ'· ἐκαφον· τοῖ δ' οὐκ ἐνκαδστο· ἱερων,
 ἀλλ' ἀρα μερμηριδσεν ἱοκῶς ἀπολοιατο παντῶν
 ναφες τεύσελμοι, και ἐμοι περὶ ἥρης ἱεταίροι. 555
 ἴως τότε μιν προπαν ἱημαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,

ἡμεθα δαινυμενοι κρατ' ἀσπεται καὶ μεθ' ἡδύ.

I

ἡμος δ' ἥελιος πατεῶν καὶ ἐπὶ πνεφας ἤλθε,
 ὅη τοτ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ἑρῆγμῳ θαλασσοῦ.

ἡμος δ' ἤριγενεῖ εἴπων ἑροδοδακτύλος ἦας,

560

ὅη τοτ' ἔγων ἑταροῖσιν ἐποτρυνῶν ἐκείλῃσιν

αἰτοῖς τ' ἀνβαινεῖν, ἀνα τε πρὸς νηυσὶ λούσασθαι

τοὶ δ' αἶψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κλειςσι καθίδουσιν

ἑχσῆς δ' ἑδωμένοι πολλὴν ἑλ' ἐτυκτον ἐρετμοῖς.

ἐνθεν δὲ πρότερά κλειόμεν, ἀπαχήμενοι ἡτορ,

565

ασμενοὶ ἐκ θανάτοιο, φίλοισι ὄλεσαντες ἑταροῖς.

αἰφολίην δ' ἐς νησὶν ἀφικομένθ'· ἐνθα δ' ἐναίεν

K

αἰφολὸς ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

πλωτῇ ἐνὶ νησὶ· πάντας δὲ τε μὲν περὶ τειχὸς

χαλκεόν, ἀετῆγον· λίσσῃ δ' ἀνὰ δάδραμε πέτρῃ.

τοῦ καὶ δῶδεκα παῖδες ἐν μεγάροις γενέαντιν'

5

ἑκς μὲν θυγατέρες, ἑκς δ' ἴσους ἡβαιοτάτας.

ἐνθ' ἵογε θυγατέρας πᾶρεν τυχεῖσιν εἶναι ἡκιστάς.

τοὶ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ κεδνῇ

δαινύνται· παρὰ δὲ σφίν ἀνείατα μύθρια κείται.

κνίσσῃεν δὲ τε δῶμα περὶ στοναχίδεσσι ἀλγῇ

10

ἡμάτα, νυκτὸς δ' αἶτε παρ' αἰδοῖσ' ἱαλοχρεῖσιν

ψεύδοντ', ἐν τε ταπῆσι καὶ ἐν τρήτοισι λεχίσσιν.

καὶ μὲν τῶν ἱκομένεσθαι πολλὴν καὶ δῶματα καλά.

μῆνα δὲ παντ' ἐφίλει με, καὶ ἐκσπερσένεν ἑκάστω,

15

ἱλθίον, ἀργεῖων τε νάξας, καὶ πῶστον ἀχαιῶν·

αἵταρ ἐγὼ τῷ παντὶ κατὰ μοῖραν καταλεῖψα.

ἀλλ' ἵοτε δὴ καὶ ἔγων ἱόδον ἤτηον, ἡδ' ἐκείλῃσιν

πέμπεμεν, οὐδὲ τι κείνος ἀῆνατ', ἐτεύχε δὲ πομπῇ.

δῶκε μοι ἐκδιδράξας ἀσκὸν βόας ἑνὶ τῷ πορτῇ·

ἐνθα δὲ βυκταῶν ἀνεμῶν κατέδησε κελύβη.

κείνον γὰρ ταμῖν ἀνεμῶν πομπῇ κρονίῳ,

ἦραν παφεμένα, ἡδ' ὀρμυμέν, ἵον κ' ἐθέλητην.

νάξ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδεε μαρμυκῇ φάεισιν,

ἀργυρεῇ, ἵνα μὴ τι παραπνεύσῃτ' ὀλίγων παρ'

25

αἵταρ ἐμοὶ πῶδην δασεφυροῦ προετῆκεν αἵμα.

ἱόφρα φέροι νάξας τε καὶ αἵτοῖς· οὐδ' ἄρ' ἔπειτα

ἐκτελέεον· αἵτων γὰρ ἀπὸ τῶν μεθ' ἀφροδῆ.

ἑνὶ ἡμῶν μὲν ἱοῖας πλεόμεν νυκτὶ, πᾶσι δὲ

τῇ δεκατῇ δ' ἡδὴ ἀνεφαινέτο πατὴρ ἄριστος

30

καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλίσσασθαι ἔγχετο

ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς τυπνὸς ἐκπλήσσει

αἰεὶ γὰρ ποδὰ νάξας ἐνὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν

δῶχ' ἐταρῶν, ἵνα θάσσον ἑταροῖς ἡμῶν

τοὶ δ' ἑταροὶ ἑπέεσσιν ἔπος ἀλλήλοισιν

καὶ μὲν ἐφάσαν χρύσειον τε καὶ ἀργυρεόν

δῶρα παρ' αἰφολοῦ μεγάλῃσιν ἡμῶν

ἦρδε δε τις Γεσπασμα-ἴδων ἐν ἀλῆσι τοῖς ἑλλοισιν· ἦ
 ὦ ποιοί! ἵως τοῖς ἀνθρώποις φιλοφρονέειν τὸν ἄνθρωπον
 πολλὰ μὲν ἐκ τροφῆς ἀρεταίαι καὶ μετὰ ταῖς καλὰς
 λαβίδος· ἡμεῖς δ' αὖτε τὸν ἴδον ἐκτελεσάμενος
 φοικαδὲ νισσομένοισιν ἀνέστη· γυνὴ χεῖρας τεχέσσας
 καὶ νῦν τοι ταγ' ὁδῶν· χαλιδόμορος· φειδότης
 αἰφολός· ἀλλ' ἵαγε θάσσεαι· ἑδωκεν δὲ τοῖς τὰ δ' ὅστις
 ἵως ἐφασαν· θύσασθαι δὲ κακὴν εἰκῆσιν ἵστασθαι
 ἀσπονδὸν μὲν λυφσαν, ἀνέμους δ' ἐκ πάντας ἐφείσαν·
 τοὺς δ' αἰσ' ἡρώεσσας· ἔφερον πάντες δὲ δοῦναι
 κλαύοντας, γαίης ἀπὸ πατρίδος· αἶψα γὰρ
 ἐγρομένοιο κατὰ θυμῷ ἀνέμους μετρημένους,
 ἡ πεσὼν ἐκ νυφὸς ἀποφθίμεν· ἐν ποταμῷ
 ἢ ἀκείων τλαίην· καὶ ἐπὶ δαΐφονσι μετῶν·
 ἀλλ' ἐτλῆν καὶ ἐμῆναι· καλυπτομένοιο δ' ἄντι τῆς
 κειμην'· τοὶ δ' ἐφερόντο κακῇ ἀνέμοιο θυφελῇ
 αἵτις ἐπ' αἰφολῶν σέθεν· ἐπὶ ταχέος δ' ἵστασθαι
 ἐνθα δ' ἐπ' ἡρώεσσας· καὶ ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν
 αἰψα δὲ δεικνὺν ἵδωντο θεῆς κατὰ νυφῶν ἑστῶν
 αἶψα ἐπὶ σῖτοιο τ' ἐπασσάμενος· ἡ δὲ ποταμός,
 δη τοτ' ἐγὼ κηρύσσει· ἐπασσάμενος καὶ ἵστασθαι
 βην εἰς αἰφολῶν· κατὰ δαΐφονσι τῶν δ' ἐπὶ ταχέος
 δαυνομένοιο, κατὰ τῆς δ' ἀλῆσι τοῖς ἑλλοισιν
 ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα κατὰ ἀταλμοῖσιν ἐπ' αἶψα
 ἑδωκεν δ' αἰφολῶν· κατὰ δαΐφονσι τῶν δ' ἐπὶ ταχέος
 πῶς ἡλῶν, ἡ δὲ εἰς τῶν τοι· καὶ ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν
 ἡ μὲν σ' ἐφείσαν· ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν, κατὰ δαΐφονσι
 πατρίδα σην, κατὰ δαΐφονσι καὶ εἰς ποταμῷ· ἐπὶ ταχέος
 ἵως φασαν· αἶψα γὰρ μετὰ τῶν ἀνέμων· ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν
 ἥσασσαν μ' ἵστασθαι· ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν, κατὰ δαΐφονσι
 σχετλῖος· ἀλλ' ἀνέμους, φειδότης· ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν
 ἵως ἐφασαν· ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν, κατὰ δαΐφονσι
 τοὶ δ' αἰφολῶν· ἐπὶ ταχέος δ' ἵστασθαι· ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν
 ἥρδ' ἐκ νησοῦ θάσσεαι, ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν
 οὐ γὰρ μοι θεμῖς ἐπὶ κατὰ δαΐφονσι· ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν
 ἀνδρῶν τῶν, κατὰ δαΐφονσι ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν
 ἵως φασαν, ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν, κατὰ δαΐφονσι
 ἐνθεν δὲ προτέρῳ· ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν, κατὰ δαΐφονσι
 τείμετο δ' ἀνδρῶν θυμῶν· ἐπὶ ταχέος δ' ἵστασθαι
 ἑκατόμηρος· κατὰ δαΐφονσι κατὰ δαΐφονσι
 ἑβδοματῇ δ' ἵστασθαι· κατὰ δαΐφονσι κατὰ δαΐφονσι
 τηλεπύλον λαίσρα· κατὰ δαΐφονσι κατὰ δαΐφονσι
 ἡπυφει εἰσελάσσει, κατὰ δαΐφονσι κατὰ δαΐφονσι
 ἐνθα κ' αὐτοῖς ἀνέμους τῶν ἑλλοισιν, κατὰ δαΐφονσι
 τὸν μὲν, κατὰ δαΐφονσι κατὰ δαΐφονσι
 ἐνθὺς γὰρ νυκτὸς τῶν κατὰ δαΐφονσι

αὐτ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτοὺν ἤλθομεν, τὸν περὶ πέτρῃ
 ἤλιβατος πετυχέμεν, δεικνύοντες ἀμφοτέρωθεν
 αἵματα δὲ προβλήτες, σπαιτίζοντες ἀλλήλησιν
 ἐν στόματι προέχοντες· ταραχὴ δ' εὐστιάδης ἐστίν·
 εὐθ' ἰοῦν' εἰσὶν πάντες τέχοντα φάλας ἀμφιέλωστας.
 ἴαι μὲν ἄρ' ἐντοσθεν λιμένος καὶ λαὸν ἔδεδετο
 πλῆσθαι· οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀνέχετο κύμα γ' ἐν αὐτοῖς,
 οὔτε μὲν γ', οὐτ' ἄλκιρον· λείπει δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνῃ.
 αἵταρ ἐγὼν οἶος ἔχθρον ἐκείνῳ ναῖα μελαινάν,
 αὐτοῖς ἐπ' ἐσχατῇ, πέτρῃς ἐκ πειθομένα θήσας.
 ἐστὴν δὲ, σκοπὴν ἔρ' ἀντιπλοῦντοσαν ἀνελθών·

Κ

90

95

100

105

110

ἐνθα μὲν οὔτε βόαν, οὐτ' ἀνδρῶν, φαίνεται ἔργα,
 κέκνον δ' οἷον ἱερῶμεν ἀπο χθονος αἰώσαντα·
 δὴ τοτ' ἐγὼν ἱεταροῖς προτίην πειθεσθαι ἰοντας,
 τοιτίνες ἀνέρες, μὲν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες·
 ἀνδρὰ δυὸ κρήνας, σπικατοὺν κηρῶν ἀμ' σπαιτίζαντες.
 τοὶ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ἱόντων, κῆτερ ἱεραιγύνη
 ἱαστυδ' ἀφ' ὑπερήλων ὁρῶν κακουργίαν ἐκλύτλην
 καὶ ῥῆν δὲ γαστρεβλήντο, προ-ἱαστυφας ἱδρῆσεν ἑῷ·
 θυγατέρ' ἰφθίμῃ λαιστρυγόνος ἀντιφάτας.
 ἦ μὲν ἄρ' ἐς κρήνῃν κατεβήσατο καλλιρρεϊέθρον
 ἀρτακίην, εὐδὲν γὰρ ἱδρῶν προτὶ ἱαστυ φερεσπον·
 τοὶ δὲ κατῆσταμένοι προσεφώνοντο, ἐκ τ' ἐρώοντο,
 ἵεστις τῶν εἰη βασιλεὺς, καὶ τοιοῖσι βασιλεῦσσι.
 ἦ δὲ μάλ' αἵτιμα πατὴρ ἐπεφράδην τυκσερεφες δῶ.

τοὶ δ' ἐπὶ ἀνελθὼν κλυτὰ δῶματα, τὴν δὲ γυναῖκα
 ἱερῶν, ἱερὴν τ' ὄρεος κορυφῇ, κατὰ δ' ἐστυγὰν αἴτην.
 ἦ δ' αἰσὶν ἐς ἀγῶντος ἐκάλει κλυτὸν ἀντιφάτα,
 τὸν ποσσὶν, ἵος δὲ τῶσιν ἐμῆδατο λυγρὸν ὀλεθρὸν.
 αἵτιχ' ἐνὰ μαρτυρῶν ἱεταρῶν ἱεραιγύνατος δεικνύον
 τῶν δὲ δι' αἰκιστῶν φυγῇ ἐπὶ ναῖας ἱετῶν.
 αἵταρ ἰο τευχὲ βοῶν δια ἱαστυφας· τοὶ δ' αἰώντες
 φέσταον ἰφθίμοι λαιστρυγόνος ἀλλοθι πάλῃ,
 μύθῳ, οὐκ ἀνδρῶν· ἱετῶν, ἀλλὰ θυγατέρων.
 τοὶ ῥ' ἀπὸ πέτρας ἀνδραχέσσι χαρμυδιόισιν
 βαλλόν· ἱαφάρ δὲ κῆρας κροαῖος κατὰ ναῖας ἐπῆρτον,
 ἀνδρῶν τ' ὀλνόμενον, καὶ λαὸν β' ἀπὸ καγνομένηων.
 ἱεχθῶν δ' ἵος, πειραντες, ἀπάρκον δαυ' ἐφεροῦντο.

115

120

125

ἱεφρ' τοὶ τοὺς ὀλεον λιμένος πολυβένθεος ἐντος,
 τοφρὰ δ' ἔγχε χεῖφος ἱεστυ· ἱεραιγύνατος παρὰ πέτρῃ
 τῇ ἀπὸ πειθομάς· ἐκοπτο ναῖας κυβανόπρεφον·
 αἰσῶσα δ' ἐμοῖς ἱεταρῶσιν ἀποτρίβαντες ἐκλέψα
 ἐσθλαίαν κοπῆσ', ἱαμ' ἱαμ' ἐκ κακοπῆτα φυγίμων·
 τοὶ δ' ἱαλα πάντες ἀντιπλοῦντο, δεικνύοντες ὀλεθρὸν
 ἀσπασίως δ' ἐς πάντων ἀντιρροφῶν· φυγὴν ποσσὶν
 ναῖς ἐμῇ αἵταρ ἴαι ἀλλὰ ἱαφῶντες αὐτοῖς ὀλοντο.

130

Hom.

3 C

εὐθεν δε προτερὸν πλεῖστον, ἀκαχήμενοι ἡτόρ, Κ
 ασμενοὶ ἐκ θανάτοιο, φίλοισι ὀλέσαντες ἑταιροῖς.
 αἰαίην δ' ἐς ἡσόν ἀφίκομεθ'· ἐνθα δ' ἐναίεν 135
 κίρκη τεύπλοκάμης, δδεινὴ θεός, αὐδ' ἡντῶτα,
 ἀττοκασιγνήτη ὀλοφοφρονος αἰηταῖο
 ἀμφὶ δ' ἐκγεγάτην φαέσιμβροτοῖ' ἡελίοιο,
 μητρος τ' ἐκ πέσσης, τὴν ὠκεανος τέκε παῖδα.
 ἐνθα δ' ἐπ' ἀκτὴς ναῖα κατήγαγομεσθα σῖωπῇ 140
 ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμονεφεν.
 ἐνθα τοτ' ἐκβαντες δυο θ' ἡματα καὶ δυο νυκτας
 κειμεθ', ἱομοὺ κάματι τε, καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ τρίτον ἡμέαυ τεύπλοκαρὸς τελεσθ' ἤως,
 καὶ τοτ' ἐγὼν ἐμὸν ἐνχος τέλων καὶ φασγάνον ἱοκσὺ 145
 καρπαλιμῶς παρὰ ναῖος ἀνηϊὸν ἐς περίωπην,
 εἰ πως ἑργὰ εἰδοίμι βροτῶν, ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
 ἐστὴν δὲ, σκοπὴν ἐς παιπαλοεντῶν ἀνελθῶν,
 καὶ μοι εἰδῶτατο κάπνος ἀπὸ χθονος ευρυοδείης, 150
 κίρκης ἐν μεγάροισι, δια δρυμα πυκνὰ καὶ ὑλῆν.
 μερμηρικῶς δ' ἐπειτα κατὰ φρενα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἐλθεμεν, ἥδε πυθεσθαί, ἐπεὶ εἶδον αἰθοπα κάπνω.
 ἱῶδε δὲ μοι φρονέοντι δασσατο κερδίον ἐναί, 155
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ ναῖα θυγὴν καὶ θῖνα θαλασσοῦς,
 δεικνὸν ἑταιροῖσιν δομέναι, προτεμεν τε πόθεισθαι.
 ἀλλ' ἵοτε δὴ σχεδὸν ἦα κίων ναῖος ἀμφιφελίσσης,
 καὶ τότε τις με θεῶν ὀλοφύρατο μουνον εόντα,
 ἵος ρα μοι τυπᾶικερῶν ἐλαφον μέγαν ἐἰς ἱόδον αἶτην 160
 ἡκεν· ἵο μεν ποταμοῦδε κατηΐεν ἐκ νομοῖ' ὑλῆς,
 πῖφομενος, δὴ γὰρ μιν ἡκεν μενός ἡελίοιο.
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἀκήστειν μέσα νῶτα
 πληγῶν· τὸ δ' ἀντικρυς δορυ χαλκεον ἐκσπερῆσεν· 165
 κατ' δ' ἐπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἐπτατο θυμῶς.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐνβαίνων δορυ χαλκεον ἐκς αἰτείλης
 ἑρυσσάμην· τὸ μὲν αἶθρι κατακλίνανς ἐπὶ γαίῃ 170
 ἡῖσ'· αἶταρ ἐγὼ σπασσάμην ρῶπας τε λυγροῖς τε
 πεισμά, δ', ἵοσόν τ' ὀργυίαν, τεύστρεφες ἀφ' ὀτερωθεν
 πλεκσαμενος γσυνεδήσα ποδας δδεινοῖο πέλαρῶ.
 βὴν δὲ καταλοφάδεια φερῶν ἐπὶ ναῖα μελαιναν,
 ἐνχέει ἐρεῖδομενος, ἐπεὶ οὐ πως ἦεν ἐπ' ὤμοσ
 χεὶρι φερεεν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. 175
 κατ' δ' ἐβαλον προπαροῖθε ναῖος· ἀνεγῆρα δ' ἑταιροῖς
 μελιχιόισι· ἑπεσσι, παρασταδὸν ἀνδρὰ ἑκάστον·
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πως καταδυσομεθ', ἀχνημενοὶ περ,
 εἰς ἀφίδαο δομοῖς, πρὶν μορσιμον ἡμέαυ ἐπελθῆ.
 ἀλλ' ἀγεθ', ὀφρ' ἐν ναίῃ θοῇ βρωῖσις τε ποσίς τε,
 μνήσομεθα βρώμης, μὴδε τρυφώμεθα λειμῶ.
 ἵως ἐφαμην· τοὶ δ' ὥκα ἑπεσσι ἐμοῖσ' ἐπιθοντό·

εκ δε καλυπταμένοι παρα θιν' ἱαλος ατρυγέτοιο Κ
 βάψαντ' ελαφον· μάλα γαρ μεγα θηριον ἦεν. 180
 αἴταρ ἐπει τάρπησαν τορῶμενοι οφθαλμοῖσιν,
 χείρας νικτταμένοι τευχοντ' ἐρίκυδ' αἰ δαῖτα.
 ὥς τότε μιν προκ'αν ἱημαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἱημεθα δαινυμένοι κρεα' ασπετα και μεθυ ἱηδυ· 185
 ημος δ' ἥελιος κατεδύ, και ἐπὶ κνίφας ἦλθεν,
 δη τοτ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ξεῖγμῖνι θαλασσης.
 ημος δ' ἥριγενεῖ εἴαην ξεροδοακτυλος ἦως,
 και τοτ' ἐγων αγορην θεμενος μετα παντσιν εἴεσπον·
 κεκλυτε μοο μυθων, κακα περ πασχοντες, ἱετairoi
 ω φίλοι, ου γαρ εἶδμεν, ἱεπῇ δσοφας, ουδ' ἱεπῇ ἦως, 190
 ουδ' ἱεπῇ ἥελιος φαεσαιμβροτος εἰθ' υπο γαιαν,
 ουδ' ἱεπῇ ἀννεσται· αλλα φραδσωμεθα θασσον,
 εἰ τις εἴ. εἴται μητις, ἐγω δ' ουκ οἶομαι εἶναι·
 ξεἶδον γαρ, σκοπῆν ἐς παιπαλυντσαν ἀκελθων,
 νησον, τῆν περὶ ποντος ἀπειρεσιος στεφανῶται· 195
 αἴτῃ δε χθαμαλῇ κείται· καπνον δ' ἐνὶ μεσση
 εδρακον οφθαλμοῖσι, δια δρυμα πυκνα και ἱυλῆν.
 ὥς εἴαμην· τοῖσιν δε κατεκλασθη φίλον ἦτορ,
 μῆσταμένοις ξεργων λαιστρυγονος ἀντιφατερος,
 κυκλωπος τε βιης μεγαλητορος, ἀνδροφαγοιο. 200
 κλαφον δε λιγυος, θαλερον κατα δακρυ χεῖοντες·
 αλλ' ου γαρ τις πρήσις ἐγινετο μῆρομενοισιν.
 αἴταρ ἐγω διχα παντας ξεῖκνημῖδας ἱετairofs
 ἥξεἶμεον· ἀρχον δε μετ' ἀμφοτεροῖσιν οπασσα· 205
 των μιν ἐγων ἥρχον, των δ' ευρυλοχος θεοξεἶδης.
 κλῆροfs δ' ἐν κυνεῇ χαλκῆρει ἐπαλλομεν ὥκα·
 εκ δ' εθορε κλῆρος μεγαλητορος ευρυλοχοιο.
 βῆ δ' ἱμεναι, ἱαμα τιῶ γε δυω και ξεἶκος· ἱετairoi
 κλαφοντες· κατα δ' ἀμμ' ἐλιπον γοαοντας οπισθεν. 210
 ξευρον δ' ἐν βῆσσησι τετυχημενα δῶματα κῆρκης
 χσεστοῖσιν λαξεσσι, περισκεπτῶ ἐνὶ χῶρῳ.
 ἀμφὶ δε μιν λυκοι ἦσαν ορεστεροι, ἠδε ξεφοντες,
 τοfs αἴτῃ κατεβελγσεν, ἐπει κακα φαρμακ' ἐδῶκεν.
 ουδ' τοι γ' ἱερεμῆθησαν ἐπ' ἀνδρεσιν, αλλ' ἀρα τοιγε 215
 ουρῆσιν μακρῆσι περὶ σαινοντες ἀνεσταν.
 ὥς δ' τοτ' ἀν ἀμφὶ ξενακτα κυνες δαιτηθεν ἱοντα·
 σαινωντ', αἶει γαρ τε φερεῖ μελιχματα θυμoo·
 ὥς τοfs ἀμφὶ λυκοι κρατερωνυχες, ἠδε ξεφοντες,
 σαινον· τοι δ' ἐδδεἶδσαν, ἐπει ξεἶδον αἶνα πελωρα.
 εἴσαν δ' ἐν προθυροῖσι θεας καλλιπλοκαμοο· 220
 κῆρκης δ' ἐνδον ἀκοφον ἀξεἶδοντσης ξεπὶ καλῇ,
 ἱστον ἐποἶχομενης μεγαν, ἀνβροτον· τοια θεαφαν
 λαπτα τε, και χαριεκτα, και ἀγλαφα ξεργα πελονται·
 τοῖσι δε μυθων ἥεχε πολῖτης, ορχαμος ἀνδρων,

ἦς μοι κηδιστος τεταρταῖη, ἦν, καθεστὰς ἄνδρα, 825
 ὦ φίλοι, ἐνδοκίμας τις ἐποιχομένη μαρμαίρεσσαν, 826
 ἡ θεός, ἡ γυνή· ἀλλὰ φανγώματα βασίσαν 828
 ἥ τ' ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθηνγοντο καλοντες.
 ἦ δ' αἶπο' ἐκσελθόντα θυρας αἶγχε φαίματος, 830
 καὶ καλέ· τοὶ δ' ἱαμα πάντες ἀκιδρυῆσαν ἱεπονταί·
 ευρυλόχος δ' ὑπεμῆκεν, οἷσ' αἰμένος δόλον ἀναι·
 ἦσσαν δ' εἰσαγαγόντα κατὰ κλισίαις τε, θρονόφ' τε, 835
 ἐνδε σφιν τυρόν τε καὶ ἀλφίτα καὶ μέλι, χλωρόν
 φοινῶ πρᾶμειν' ἀκυαῖ· ἀνεμίσχε δὲ σῆκο· 836
 φάρμακα λυγρὰ, ἵνα παχύ, παθοῖα κατὰ τριδος αἰσθ·
 αἶταρ ἐπεὶ ἔφακεν τε καὶ ἐκτίθεν, αἶτ' αἶ· ἐστία·
 φραβδῶ πεπλήγυια κατὰ συφείσαν, ἐτερχῆ·
 ἦσθε συὸν μὲν, ἔχον κεφαλὰς, φῶν' ἡν, τε, δαίμας τε,
 καὶ τριχας, αἶταρ, ἐν νοός ἐκπέδος, ἥως πο· παρὸς παρ· 240
 ἥως τοὶ μὲν κλαίοντες ἱετάρχατο· τοῖσι δὲ κερκῇ
 παρ' ῥ' ἀκυλόν, βαλακόν· ῥ' ἐβαλεν, κερκῇ τε κρᾶντος,
 ἐδμεναι, τοια σὺες χαρμᾶς εὐνάδες αἶεν ἐδόντων·
 ευρυλόχος δ' αἶπο· ἦλθε βότην ἐπὶ κατὰ μελαίαν,
 ἀγγελὴν ἱετάρων ἱετάρων καὶ ἀδευκῆ ποτμον· 245
 οὐδε τι προσφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱετμενος περ,
 κερ' ἀχρεῖ μεγαλῶ, βαβωλημένος· ἐν δὲ τοὶ οὐσσε
 δακρυόφιν, πῖμπλῶντο, γοόν δ' αἶψ' ἐπο θυμός·
 ἐπ' ἦ· τότε δὴ μιν πακτος ἀγασσάμεθ' ἐπασπροντες,
 καὶ τότε τῶν ἀλδων ἱετάρων καταλαγόν, ἀλεθρον· 250
 ἦμεν, ἥως ἐκείλες, ἀνα δρυμα, φαιδιμ' ἐδούσας·
 ἱετρομεν ἐν βησάσθαι τετυχημένα δῶματα καλά·
 χροστοισιν, λῆξιν, περισκαπτῶ, ἐν χῶρῶ·
 ἦλθε δὲ τις μεγάλῃ ἱετῶν ἐποιχομένη λυγ' αἶψα, 255
 ἡ θεός, ἡ γυνή· τοὶ δ' ἐφθηνγοντο καλοντες.
 ἦ δ' αἶπο' ἐκσελθόντα θυρας αἶγχε φαίματος,
 καὶ καλέ· τοὶ δ' ἱαμα πάντες ἀκιδρυῆσαν ἱεπονταί·
 αἶταρ ἐγὼν ὑπεμῆκεν, οἷσ' αἰμένος δόλον ἀναι·
 ἦσθ' ἱαμ' ἀκιδρυῆσαν ἱετάρους, οὐδε τις αἶταν
 ἐκσεφάνη· δῆρον δὲ καθήμενος ἐσκαπτάσθαι· 260
 ἥως ἐφάτ'· αἶταρ ἐγὼ περὶ μὲν χροστος ἀργυροῦλον,
 ὠμοῖν βαλομένη, μέγα, χαλκῶν· ἀμφὶ δὲ τοῖσ' αἶσιν
 τρεῖς αἶπο' ἦνωγον αἶτην ἱετῶν ἐπηγασσάσθαι·
 αἶταρ τογ' ἀμφοτέρωσ' λαβὼν, ἐλίσσεται γόνειαν,
 καὶ μ' ὀλοφυρμένους ἔπειτα πτερῶντα προσῆψα· 265
 μὴ μ' ἀγέ, ἐμ' αἰσκοντα, διότερες, ἀλλὰ λυγ' αἶσιν
 ἰοῖδα γὰρ, ἥως ἐντ' αἶτος ἐλευθῆσαι, οὐτα τιν' ἀλλων·
 ἀρκεῖς σὼν ἱετάρων· ἀλλὰ γόνυ τοῖσ' αἶσιν βασκον·
 φευγόμεν· ἐπὶ γὰρ κακ' ἀλυσσάμεν κακὸν ἡμᾶρ·
 ἥως ἐφάτ'· αἶταρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένους προσέειπα· 270
 ευρυλόχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αἶτοιο τρεῖς ἐν χῶρῶ·

ἔσθων καὶ πίνων, καὶ τῇ στήρῃ ναὶ μελέσῃ· **Κ**
 ἀλλὰ ἐγὼν οὐκ· ἀνέστη δὲ μοι ἐπὶ τὸν ἀστυνῆτα
 ὡς ἔστων, παρὰ ναὺς αἰθῆν, ἡ δὲ θαλάσσης
 φῶλ' ἵστε δὴ ἐφ' ἀπάλων, ἵαν ἱερας ἀνα βήσσας· **275**
 κῆρυξ ἱκεῖσθαι ἀνελυφάρμακός ἐς μέγα δῶμα,
 εὐδα μοι ἱερμακὸς χρυσοφραγὶς ἀντεβόλησεν
 ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεφηνὴ ἀνδρὶ ἱερωτάῳ,
 πρῶτον ὑπῆρξεν· τοῖο περ χαρίεντα τὴ βῆθ
 ἐν τ' ἀρα μοι φῶ· χεῖρι, ἔσπερ τ' ἐφατ', ἐκ τ' ἐνερπιδεν· **280**
 ἡ δ' αὖτ', ὦ δυστήνη, δὲ ἀκρίας ἐρχεαι οἶος,
 χῶροφ' ἀνδρὶς· ἔσπερ δὲ τοι τοῦδ' ἐν κίρκης
 ἱερχάται, ἵσπερ σὺς πυκνὸς καὶ θύμῳτος ἱεχάτης·
 ἡ τοῖς λυσομένοσι δυνῇ· ἐρχεαι· εὐδα σε φημι
 αἶτον νοστήσει· μενεαῖς δὲ σὺγ', εὐδα περ ἄλλοι· **285**
 ἀλλ' ἀγὲ δὴ σε κακὸν ἐκλύσεισθαι, ἡ δὲ σταῶσα
 τῇ, τοδὲ φαρμακὸν ἐσθλὸν ἱεχάν ἐς δῶματα κίρκης
 ἐρχέ· ἱεχάται τοι πρῶτος ἀλαλκήσει κακὸν ἱεχάται·
 πάντα δὲ τοι ἱερεὸς ὁλοφῶν δῆνα κίρκης
 τευχσεῖ τοι κικαῖ· βάλλει δ' ἐν φαρμακῶ σῖτον· **290**
 ἀλλ' οὐδ' ἵσπερ θελγῶσι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ εἰδῶσι
 φαρμακὸν ἐσθλὸν, ἱε τοι δῶσα· ἱερεὶ δὲ ἱερεῖα
 ἱσπερ κεν κίρκη σ' ἐλασῇ περμημένη ἱερεῖα,
 δὴ τότε σὺ χεῖρος· ἱερεὶ φερυσσάμενος παρὰ μῆρος
 κίρκῃ ἐπαίκεται, ἵσπερ κταμένοι μενεαῖνοι· **295**
 ἱερεὶ δὲ σ' ὑποδδεδόσαντα κελεῖσται ἐνὶ θῆναι
 εὐδα σὺ μῆρετ' ἐπειτ' ἀπαῖνασθαι θεοφ' ἐνῆν,
 ἱερεὶ καὶ τοι λυσοῖ θ' ἐταρὸς, αἶταν τε κομίσῃ·
 ἀλλὰ κελεῖσθαι μιν μακάρων μέγαν ἱερον ὀρεσσαν·
 μῆ τι τοι αἰτῶ πῆμα κακὸν βουλεῖσθαι ἄλλο· **300**
 μῆ σ' ἀπογυμνῶντα κακὸν καὶ αἴθερα θῆν·
 ἵσπερ ἀρα φῶντας πορὲ φαρμακὸν ἀργεῖφοντος,
 ἐκ γαίης φερυσσας, καὶ μοι φουσιν αἶτοφ' εἰκισεν·
 ἱερεῖ μιν μελάν· ἵσπερ, γαλακτὶ δὲ ἱερεῖον ἀνθός· **305**
 μάλῃ δὲ μιν καλεοντι θεοί· χαλεπον δὲ τ' ὀρεσσαν·
 ἱερεῖας μιν ἐπειτ' ἀπεβῆ πρὸς μακρὸν ὀλυμπόν,
 ἡσὼν ἀν' ὑλῆεντσαν· ἵσπερ ἐς δῶματα κίρκης
 ἡῖα· πολλὰ δὲ μοι κρεῖδη πορφυρεῖ μιν· **310**
 ἐσθῆν δ' ἐν προθυρεῖς θεὸς καλλιπλοκάμεος·
 εὐδα σταν εἰβῆσα, θεὰ δὲ μετ' ἐκλύεν αὐδῆς,
 ἱερεῖ αἶψ' ἐκσελθόντα θυρας· ὠῖγσε φάεινας,
 καὶ καλῶ· αἶταρ ἐγὼν ἱερεῖαν, ἀκαχημένος ἱερεῖ·
 ἵσπερ δὲ μ' εἰσαγαγόντα ἐπὶ θρονέφ' ἀργυροῖον· **315**
 καλοφ, δαίδαλοφ, ὑπο δὲ θρήνυς ποσιν ἦεν·
 τευχσεῖ δὲ μοι κικαῖ· χρυσεῖ δὲ παῖ, ἱερεὶ πῖσιμα
 ἐπὶ δὲ τε φαρμακὸν ἱερεῖ, κακὰ φρονέοντ' ἐν θύμῳ
 αἶταρ ἐπει δῶκιν τε καὶ ἐπὶ θῆν, οὐδὲ μ' ἐβλήθη·

- κυκλωπος γὰρ ἐκεῖτο μέγα ἱρεαλον· παρὰ στήκῳ,
 χλωρον, ελαιῖνον· το μὲν ἔσπασεν, ἱοφρα· φάραι
 αὐφάνθεν· το μὲν ἀμμες γείσκομεν εἰστοραοντες.
 ἴσπον θ' ἴσπον νῆφος γείσκοσοροφὸ μελαινης,
 φορτίδος, ευρυης, ἱητ' ἐκπεραιε μέγα λαίτμα·
 τῶσον εἴην μήκος, τῶσον παχος εἰστοραεσθαι.
 τοο μὲν ἴσπον τ' ἀργυιαν ἐγὼν ἀπεκοπτσα παραστάς,
 καὶ παρεθῆχ' ἐταρωσιν, ἀποχσῦναι δ' ἐκελεύσα.
 ἰοὶ δ' ἱομαλον ποτήσαν· ἐγὼ δ' ἐβοῶσα παρῶστας
 ἀκρον, ἱαφαρ· δε λαβὼν ἐπυρακτεον ἐν πυρὶ κηλεῶ.
 καὶ το μὲν ἱεὺ κατεθῆκα κατακρυπτῶσας ἱυπο κοπρῶ,
 ἱη ρα κατὰ σπέφους κεχυτο μεγαλ' ἡλιθα πολλῇ.
 ἄβταρ τοῖς ἀλλοῖς κληρῶ πεπαλαχθαι ἀνωγον,
 ἴσστις τολμῆσειεν ἐμοὶ γσυν μοχλὸν ἀτῆραν
 τριβσαι ἐν οφθαλμῶ, ἴοτε τον γλυκυς ἱυπνος ἱκανοί.
 ἰοὶ δ' ἐλαχον, τοῖς ἀν κε καὶ ἡθελον αὐτὸς ἱελεσθαι,
 τεσσαρες, ἄβταρ ἐγὼ πεμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλεγχμην.
 Γεσπεριος δ' ἦλθεν καλλιτριχα μῆλα νομέων·
 αὐτῖκα δ' εἰς ευρυ σπέφος ἡλασε πῖνον μῆλα,
 πάντα μαλ' οὐδε τι λείπε βαθυης ἐκτοθεν ἀλῆς,
 ἡε τ' οἶψαμενος, ἡ καὶ θεὸς ἴως ἐκελεύσεν.
 ἄβταρ ἐπεῖτ' ἐπεθῆκε θυρεὸν μέγαν ἱυπσὸς ἀτῆραν,
 ἱεδομενος δ' ἡμέλγ' οἴας καὶ μῆκαδας αἰγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ἱυπ' ἐνβρυον ἱῆκεν ἱεκαστῇ.
 ἄβταρ ἐπεὶδῃ σπευδσε πονησαμενος ἱεφα ἱεργα,
 γσυν δ' ἴογε δ' αὐτε δυο μαρπτῶσας ἱοπλίσσατο δορπον.
 καὶ τοτ' ἐγὼ κυκλωπα προσῆυθῶν ἀνχὶ παρῶστας,
 κισσυβιον μετὰ χερσιν ἱεχων μελανος φοῖνοφο·
 κυκλωπς, τῇ, πῖφε φοῖνον, ἐπεὶ φαγες ἀνδρομεια κρεα·
 ἱοφρα ἱιδῆς, τοῖον τι ποτον τοδε νῆς ἐκεκευθεον
 ἱημετερῇ· σοὶ δ' ἀφ' λειβην φερων, εἰ μ' ἐλεησας
 φοικαδε πεμπσειας· συ δε μαινεαι οὐκ ἐτ' ἀντεχτας.
 σχετλῖε! πῶς κέν τις σε καὶ ἱυστερον ἀλλος ἱικαιο
 ἀνθρωπων πολυων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἐρεκτας.
 ἴως ἐφαμην· ἱο δ' ἐδεχτο καὶ ἐκπῖφ· ἐφάδσατο δ' αἰωνος
 ἱηδὺ ποτον πῖνων· καὶ μ' ἦτες δεῖτερον αὐτῖς·
 δος μοι ἐτι προφρων, καὶ μοι τέφον ὄνομα γεσπε
 αὐτῖκα νῦν, ἱνα τοὶ δῶ χσειων, ἱῶ κε συ χαιροις.
 καὶ γὰρ κυκλωπες φερεὶ δσαδῶρος ἀραφρα
 φοῖνον ἐρισταφυλον, καὶ σφιν διος ομβρος ἀτεχσει·
 ἀλλὰ τοδ' ἀνβροσιης καὶ νεκταρος ἐστὶν ἀποδῶγς.
 ἴως ἐφατ'· ἄβταρ ἰοὶ αὐτῖς ἐγὼ πορον αἰδοπα φοῖνον·
 ἱρις μὲν ἐδῶκα φερων, τρις δ' ἐκπῖφεν ἀφραδῆσιν.
 ἄβταρ ἐπεὶ κυκλωπα περὶ φρεκας ἡλυθε φοῖνος,
 καὶ τότε δῆ μιν γεπείσαι προσῆυθῶν μεδῖχιοῖσιν·
 κυκλωπς, ἐιρῶτῆς μ' ὄνομα κλυτον; ἄβταρ ἐγὼ τοὶ

I
320

325

330

335

340

345

350

355

360

εξσφέρω· συ δε μοι δὸς χρεῖν, ὥς περ τυπεστής· 365
οὐτίς μοι γ' ὅσιμ' ἐστ'· οὐτίς δέ με κικλήσκοντι
μητήρ, ἥδε πατήρ, ἡδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.

ὥς εἶπεν· το δὲ μ' αἴτις ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·
οὐτὶν ἐγὼ πυμάτων εἶδον μάται' ἰοκῆ· ἑταρῶντι, 370
τοῖς δ' ἄλλοις προσθεν· τοδὲ τοι χρεῖν ἦν εἶναι.

ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν τυπτός· αἶψα πείτα
κεῖτ' ἀποδοχμῶσας παχύν ἀφ' ἑνός· κατ' δέ μιν τυπνός
ταῖρας πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐκσπασυτο φοινός,
πῶμοι τ' ἀνδρόμεοι· το δ' ἐρεύγετο φοινοβαρέων.
καὶ τοτ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν τυπο σποδοῖ' ἡλασα πολλῆς, 375

ἑλθὼς θερμαίνοντο· ἑπέσσι τε πάντας ἑταίρους
θαρσύνων, μὴ τις μοι τυποδδίδσας ἀναδύῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ ταχ'· το μοχλὸς εἰλαῖνος ἐν πυρ' ἐμείλθεν
ταπτσασθαι, χλωρὸς πέρ εἰς, διεφαινέτο δ' αἰνός,
καὶ τοτ' ἐγὼν ἄσπον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι 380
ἵσταντ'· αἶψα θάρος ἐνεπνεύσεν μέγα δαίμων.

τοὶ μὲν, μοχλὸν ἑλόντες εἰλαῖνον, ἰοκῶν ἐπ' ἀκρῷ,
οφθαλμῷ ἐνερειδῶν· ἐγὼ δ' ἐφ' ὑπερθεὶν ἀτερθεὶς
δινέον· ὥς ὅτε τις τρυπαὶ δορυ ναῖον ἀνῆρ
τρυπανῷ, τοὶ δέ τ' ἐνερθεν τυποσειοντιν ἱμαῖτι· 385

ταπτσαμένοι τεκατέρθε, το δὲ τρέχει ἐνμῶν· αἶψα
ὥς τοτ' ἐν οφθαλμῷ πυρήνεια μοχλὸν ἑχάστες
δινέομεν, τὸν δ' ἰοκῶν περὶ ρεφὲ θερμὸν εἶπον·

πάντα δέ τοι βλάψα· ἀμφὶ καὶ ὄφρας ἑλθεσθαι αὐτῷτι, 390
γλήνης κακομένης· σφαιραίνοντο δέ τοι πυρὶ ἑρίδσας·

ὥς δ' ὅτ' ἀνῆρ χαλκῆς πελακύν μεγαν, ἥε κούρην,
εἰν ἡδατι ποῦλ' ἑλὼ βαπτῇ μεγάλα εἰσάχοντα· 392

ὥς τοδὲ εἶδ'· οφθαλμὸς εἰλαῖνός περὶ μοχλῷ· 394

σμερδαλέ' ὤμαυσεν· περὶ δέ μιν εἰσάχε πέτρῃ· 395

ἡμέες δὲ δδίδσαντες ἀπεσσυμέν'· αἶψα το μοχλὸν
εξσφέρουσ'· οφθαλμῷ πεφορμαμένον· ταίμαςτι πολλῶν
τὸν μὲν εἶπε· ἐρίπτεσθαι ἀπὸ τοῦ χερσὶν· αὐτῶν.

αἶψα το κυκλώσας μεγαλ' ἤπαφεν, τοὶ ρα μιν ἀμφὶς· 400
φοικῶν ἐν σπέεσσι δι' ἀκρίας ἀνεμουντῶσας·

τοὶ δὲ βῆς ἀφίοντες· σφαιραίνοντο ἀλλοθεν ἄλλος·
ἵσταμενοι δ' ἐίροντο περὶ σπέεος, το τι το κηδοί·

τίκτε τοσόν, πολυφῆμι, φάρημενος τοῦδ' ἐβόῃσας,
νύκτα δι' ἀνέροσιν, καὶ αἰνῶνός ἀμμε τίθησθαι· 405

ἢ μὴ τις σέβῃ μῆλα βροτῶν ἀνέκοντος εἰλαίναι;

ἢ μὴ τις σ' αἶψα κτείνῃ δολῶ, ἥε βίηφιν;

τοῖς δ' αὖτ' ἐπὶ ἀντρεῶν προσέφη κρατερός πολυφῆμος·
ὦ φίλοι, οὐτίς με κτείνει δολῶ, οὐδὲ βίηφιν.

τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι ἑπέα πτεροεντ'· ἀνέρεον· 410
εἰ μὲν δὴ μὴ σὺ σβ' ἐκδίδσεται, οἷόν· εἶναι,

νοῦσον γ' οὐ πάσχεις· διὸς μεγάλαδ' ἀλείσθαι·

ἀλλὰ σὺ γ' εὐχεο κατὰ γ' ποσειδάωνι γυνόσκεαι·
 ἴως ἀρ' ἐφάνησσι κίοντες· ἦ δ' ἐγλασθὲ φίλον κέαρ,
 ἴως οὐ μὲν ἐκσκαπτήσιν ἐμὸν καὶ μήτις ἀπύρμων.
 κυκλώπης δὲ στοναχῶν τε, καὶ ὀδυνῶν ὀδυρήσιν, 415
 χερσὶ πηλαφάων, ἀπὸ μὲν λίθων ἑλλὰς θυράων
 αἴψος δ' εἰνὶ θυρῇσι κάβεδετο, χεῖρε πέτασσαντες,
 εἰ τίνα ποῦ μετ' ὄφισι λαβοὶ στείχοντα θυράων
 ἰοτῶ γὰρ ποῖο μ' ἔλκετ' ἐνὶ φρεσὶ νηπιὸς ἐμῶν.
 αἴταρ ἐγὼ βουλήφον, ἵσπως τοχ' ἀριστα γένοιτο, 420
 εἰ τιν' ἑταίροισιν θάνατος λυσιν, ἦ δ' ἐμοὶ αἴψω,
 ἑυροιμὴν πάντα δὲ δολοῖς καὶ μήτιν ἑφάμενον,
 ἵωσθε περὶ ποσειδῆος· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 ἦδε δὲ μοι κατὰ θυμὸν ἀριττὴ ἐφάνετο βουλή·
 ἀρσενες ὄφεις ἦσαν τεύτρεφες, δασυμέαλλοι, 425
 καλοὶ τε, μεγάλοι τε, ῥιόδρεφες εἰρος τέχοντες·
 τοῖς ἀκέων γόνυτεργὼν τεύτρεφεςσι λυγροῖσιν,
 τῇσ' ἐπὶ κυκλώπης ἑοδῇ, πέλωρ, ἀδριαστία ῥείδης,
 γούν τρεῖς αἰνυμένους· τὸ μὲν ἐν μέσῳ ἀνδρὰ φερόσκειν,
 τῶ δ' ἑτέρῳ ἑκατέρῃαν ἰτὴν, σαιοῦτες τεταρτοῖς, 430
 τρεῖς δὲ ἑκαστὸν φάτ' ὄφεις φέρον· αἴταρ ἐγώ γε,—
 ἑάρνειος γὰρ εἴην, μήλων τοχ' ἀριστος ἑταίρων,—
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην τοκο γαστέρ' εὐλυσθὲς
 κείμην· αἴταρ χερσὶν αἰωτοῖο θεσπασμένο
 νωλεμῶς στρεφθὲς τέχομην τετλήῃσι θυμῶ. 435
 ἴως τότε μὲν στοναχόντες ἐμῆναμεν ἦρα δάαν.
 ἦμος δ' ἤριγενεὶ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἥως,
 καὶ τότε ἐπεὶ τὰ νομόνδ' ἐκσεσσύνητ' ἀρσενὴ μῆλα·
 θηλυαὶ δ' ἐμὲ μῆλ' ἀῆμελ' ἀπὸ σῆφοις,
 οὐβάτα γὰρ σφαραγίζοντο· ταναῖος δ' ὀδυρήσει κακῆσι 440
 τειρομένοσι πάντων ὀφίων ἐπεμαίετο νῶτα
 ὀρθῶν ἑστιασάντων· τὸ δὲ νηπιὸς οὐκ ἐνόησεν,
 ἴως τοὶ ὑπ' εἰροποκῶν ὀφίων στερνίσσ' ἐδέδεκτο.
 ἱστάτος ἑάρνειος μῆλων εὔτειχε θυράων,
 λαχμῶ στεινομένοσι, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονεόντι· 445
 τὸν δ' ἐπιμασσομένοσι προέφη κρατερὸς πολυφύκλος·
 κρίβε πέπον, τί μοι ἰῶδε δια σπείρος ἐσσοῦ μῆλων
 ἱστάτος; οὐτὶ πάρος γε λελειπμένος ἐρχεαι ὄϊον,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νεμέαι τερεν' ἀνθεα ποίης;
 μᾶκρ' αἰβανός· πρῶτος δὲ ῥόας ποταμῶν ἀφικανέης· 450
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀκονεσθῆαι
 ἑσπερίος· νῦν αἴτε παύστατος· ἦ σὺ ἑωκάντος
 ὀφθαλμὸν παθεῖς; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐκσταλαΐσεν,
 γούν λυγροῖσ' ἑταίροισι, δαμασσομένοσι φρενὴ ῥοιῶ. 454
 εἰ δὲ ἰομοφρονέοις, ποτιφύων ἦεν τε γούνοι,
 ἑσπεμεν, ἵοπῃ κείνοισι ἐμὸν μένος ἡλασκάδσει·
 τῶ κε τοὶ ἐνκεφαλὸς γὰρ δια σπείρος ἀλλυδὸς ἀλλῇ 456

θινομένου θραιοίτο προς ουδεί· κατ' δα κ' εμὸν κεν
λαβήσῃσι κακῶν, τα μὲν αὐτῶν πορὺν οὐκ.

I
469

ἴως θείων, τὸν κρῖον ἀπο τῆς ἀπὸ κε θυράδος.
ἐλθόντες δ' ἡβαιοι ἀπὸ σπείας, τε, καὶ ἀλγῆς,
πρῶθ' ὑπο θάρσει λαβόμεν, τυπελυσά· δ' ἑταίρους.
καρπαλιμῶς δα τα μὲν τανατοῦ, πῖνα δὴ μῶς,
πολλὰ περιτροπέντες ελαφόμεν, τρῶρ' ἐπὶ μάσῃ
ἱκομένθ'· ἀσπασίαι δα φίλοις ἑταίροις· ἐφάνημεν,
τοὶ φυγομέν θανάτων· τοὺς δα στοναχόντο γυνῶντες.
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶα, ἀνα δ' ὄφρ' ἐνεύον ἱεκάστῳ,
κλαίμεν· ἀλλ' ἐκελεύσα θεῶς καλλιτριχὴ μῆλα
πολλ' ἐν ναὶ βαλάντας· ἐκίλειαν ἱαλμυρον ἱυδαρ.
τοὶ δ' αἰπὸς εἰσβῆκον, καὶ ἐπὶ κλείεσι καθίδσαν·
ἱεχσῆς δ' ἱεδομένοι πολλὴν ἱαλ' ἐτυπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ἴτε τοσὶν ἀπῆν, τοσὶν τ' ἐγγαίᾳ βῶϊσας,
καὶ τοτ' ἐγὼ κυκλωπὰ προσῆμυδα κερταμῖσι.

465

470

κυκλωπς, οὐκ ἀρ' ἐμῆλῃς ααλκιδὸς ἀνδρὸς ἑταίρους
εἶμεναι ἐν σπείῃ γλαφυρῷ κρατερηφί βιηφί·
καὶ λίην σε γ' ἐμῆλῃς κίχησεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι'· ἐπεὶ χρεῖν οὐχ ἀδύο σῶν ἐν τοῖσιν.

475

478

ἴως ἐφάνη· το δ' ἀπειτ' ἐχολῶσατο κερταθὶ μάλλον·
ἴηκε δ' ἀπορῆσας κορυφῇ ὀρεὸς μεγαλοῦ·
κας δ' ἐβῆκε προπαρῶν ναὸς κυκλωπῶντος·
ἐκλυσθὴ δα θαλάσση κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' ἀπὸς ἡπειρὸς παλῖντρον φερε κύμα.
αἴταρ ἐγὼ χεῖρσι λαβὼν περιμῆκτα κόντον
ᾧθα παρὲς ἑταίροις· δ' ἐποτρύνων ἐκελεύσα
ἐνβαλεῖν· καπῆσ', ἱν' ἱπ' ἐκ κακότητος φυγομέν,
κρῆτι κατακτείνων· τοὶ δα προκίοντες ἐρεσαν.
ἀλλ' ἴτε δὴ δις τοσὶν ἱαλὰ πρῆσαντες ἀπῆμεν,
καὶ τοτε δὴ κυκλωπὰ προσῆμυδα· ἀμφὶ δ' ἑταίροι
μειλιχίοις ἱεπεσῖν ἐρητύων ἀλλοθεν ἄλλος·

480

482

484

485

487

σχέτλι! τίπτ' ἐβῆκες ἐρεθίσμεν ἀγρίαν ἀνδρᾶ·
τοὺς καὶ νῦν ποταπὸν βαλὼν βέλους ἤγαγε νῆα
αἴτις ἐς ἡπειρον, καὶ δὴ φάμεν αἴτοθ' ὀλεσθῆναι.
εἰ δα φθινύσμενος σῆς, ἡ αὐδῆσαντος, ἀκοῆσεν,
γόνυ κεν ἀραγὸς· ἱμεῶν κεφαλῆς, καὶ νῆα δόξα,
μαρμαρῷ ἀκρίαντι βαλὼν· τοσὶν γὰρ ἱετήν.

490

495

ἴως φάσαν· ἀλλ' οὐ κείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
ἀλλὰ μιν ἀπορροῶν προσηφὶν κακότητι θυμῷ·

500

κυκλωπς, εἰ καὶ τις σε καταβῆται ἀνδρῶν
ὀφθαλμοῖς εἰρηται· ἀφεικλίην ἀλατῶν,
φασθῆναι, τοδυσάα πτολιπάρθον· σ' ἐκσάλατῶσαι,
ἱνὸν λαβέρταθ', ἱθακῇ ἐν τοῖσιν ἱεχῆτα.

505

ἴως ἐφάνη· το δα μ' οἰμώσαντες ἡμῖν βέτο μῦθον·
ὦ ποκοί! ἡ μάλα δὴ με παλαιφάτα θεσφῶν ἱκάνει.

εσκε τις ενθαδε μαντις ἀνθρῆς τε μέγας τε, ἢ
 τηλεμος ευρυμίδης, ἵος μαντοσύνη ἐκεκαστο, ἢ
 και μαντεφομενος κατεγήρας κυκλωπέσιν 510
 ἵος μοι εφη ταδε πάντα τελεφτήσεσθαι ὀπίσσω,
 χειρων ἐκς ἰοδυσεφος ἀμαρτησεσθαι ὑπῶπης.
 ἀλλ' αἶφει τινα φῶτα μέγαν και παλον ἐδεχημην
 ενθαδ' ελευθεσεσθαι, μεγαλην ἐπίεσμενον ἀλκην
 νῦν δε μ', εων ὀλιγος τε, και ουτιδανος, και ἀεικος, 515
 οφθαλμοῖ' ἀλαφῶσας, ἐπει μ' ἐδαμασσας φοιτῶ.
 ἀλλ' ἀγε δευρ', ἰοδυσεφ, ἵνα τοι παρ χερσιν αἶω,
 πομπην τ' ὀρυφνω δομεναι κλυτον ἐνωσιγασας
 τοῦ γαρ ἐγὼ παῖς ἤμι, πατήρ δ' ἐμος ευχεται εἶναι
 αἴτος δ', αἱ κ' ἐδελή, εἰησεται, αὐδε τις ἄλλος, 520
 ουτε θεων μακαρων, ουτε θνητων ἀνθρῶπων.
 ἵως εφάτ'· αἴταρ ἐγὼ μιν ἀμειβομενος προσεφεςων
 αἱ γαρ δη πσυφχης γε και αἰφῶνος σε δοναμην
 ευνιν ποιήσας, περκεσαι δορον αἰδὸς εἰσῶ,
 ἵως ουκ οφθαλμον εἰησεται, ουδ' ἐνοσιχθῶν. 525
 ἵως εφάμην· τοῖ δ' ἐπειτα ποσειδαῶνι, βασιλεῖ
 εὐχετο, χεῖρ' ὀρεγων εἰς οὐρανον ἀσπεροντα
 κλυθί, ποσειδαῶν, γαιήτοχε, κυβανοχαιται
 εἰ ἔτεον γε σός ἤμι, πατήρ δ' ἐμος ευχεαι εἶναι,
 δός μη ἰοδυσεφα πτολιπόρδον φοικαδ' ἵκεσθαι. 530
 ἀλλ' εἰ τοι μοῖρ' ὅστι φιλοῖς τε εἶδεν, και ἵκεσθαι
 φοικον τεύκτιμενον, και τέτην ἐς πατρίδα γαίαν,
 ὅππε κακῶς ελθοί, ὀλεσας ἀπο παντας ἑταίρους,
 ναῖος ἐπ' ἀλλοτρίης, ἑυροι δ' ἐν πηματα φοικῶ. 535
 ἵως εφάτ'· εὐχομενος· τοῖ δ' ἐκλυθε κυβανοχαιτης
 αἴταρ τοῖ' ἐκσάφτις πολυ μεῖδονα λαβαν αἰήρας
 ἦν' ἐπιδινέσας· ἐπερείδσε δε εἰς ἀπελθερον
 κατ' δ' ἐβαλεν μετοπισθε ναῖος κυβανοχαιτης,
 τυτθον ἐδέφησεν δ' ἰοτήϊον ἀκρον ἵκεσθαι. 540
 ἀλλ' ἵοτε δη την νησον ἀφικομεθ', ενθα περ ἄλλαι
 ναῖες τεύσελμοι μενον ἑαθροῖαι, ἀμφι δ' ἑταῖροι
 ἦν' αὖ ὀδυφρομενοι, κήμας ποτιδεχμενοι αἶψα· 545
 ναῖα μεν ἐνθ' ἐλθοντες ἐκλυσσαμεν ἐν παρμαβοῖσιν,
 ἐκ δε και αἱ τοι ἐβημεν ἐπὶ ῥῆγμῃνι θαλάσσης.
 μῆλα δε κυκλωπος γλαφυρης ἐκ ναῖος ἑλόντες
 δασσαμεθ', ἵως μη τις μοι ἀπεμφομενος κιοι εἰσῆς.
 βαρνειον δ' ἐμοι οἶῶ τεύκνημίδες ἑταῖροι, 550
 μῆλων δαιομενων, δόσαν ἐκστόχα· τον δ' ἐπὶ θῆναι
 δότηνι κελαϊνεφεί κρονιδῇ, ἵος παντσί φανασσει,
 ρεκσας, μῆρ' ἐκασον· τοῖ δ' ουκ ἐνπαδαστο ἱερων,
 ἀλλ' ἀρα μερμηριδεν ἵοπως ἀπολοιατο παντσαι
 ναῖες τεύσελμοι, και ἐμοι περὶ ἡρας ἑταῖροι. 555
 ἵως τότε μεν προπαν ἵημαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,

ἱημεθα δαινυμενοι· κρατ' ἀπτετα και μεθυ· ἱηδυ. I

ἱημος δ' ἥελιος παταδῷ, και ἐπὶ κεφαλῆς ἡλθε,
δη τοτ' εκοιμήθημεν ἐπὶ ἱρήγγμῳ θαλασσης.
ημος δ' ἥριγενει· εφαινη ἱεροδοακτυλος ἥας, 560

δη τοτ' εγων ἱεταρῶσιν ἐποπρυφῶν ἐκελεῖσα
αἴτοφς τ' ἀνβαινεσιν, ἀνα τε πρῶμῳσι λυφσαι·
ῖοι δ' αἰπὸς εἰσβαῖνον, και ἐπὶ κλεισις καθιδῶσιν·
ἱεχσης δ' ἱεδοταρῶσιν πολλῶν ἱαλ' ἐτοπτον ἐρετμοις.
ἐνθεν δε προτερῶ κλειφαις, ἀκαχημενοι ἡας, 565
ασμενοι ἐκ θανατοφ, φιλοφς ολεσαντες ἱεταρῶφς.

αἰφολιην δ' ἐς νησιν ἀφικομεθ'· ἐνθα δ' ἐναιεν
αἰφολος ἱπποταδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλῶτῃ ἐν νησῷ· παντῶν δε τε μὲν περὶ τειχος
χαλκεον, ἀεγῆγτον· διπση δ' ἀνὰ δῶρα με περὶ
τοο και δῶδεκα παῖδες ἐν μεγάροις γυγχαντῶν 5
ἱεφς μεν θυγατερας, ἱεφς δ' ἱμεφς ἱηβαφοντες.
ἐνθ' ἱογε θυγατερας πορεν τυρεσιν εἶναι ἱακρῶσιν.
ῖοι δ' αἰφει παρὰ πατρὶ· φίλῳ και μητερι μεδικῇ
δαινῶνται· παρὰ δε σφιν ἀναιατα μοῖρια κείται.
κνισσῆεν δε τε δῶρα περὶ στοναχιδῶσται ἀλγῇ 10
ἱηματα, νυκτας δ' αἴτε παρ' αἰδοῆσ' ἱαλοχρῶσιν.
ἱευδοντ', ἐν τε ταπῆσι και ἐν τρήτοις λεχεσῶσιν.

και μεν τῶν ἱπομεσθα πολλῶν και δῶματα καλά.
μῆνα δε παντ' ἐφίλει με, και ἐκσερεεινεν ἱεκαῖστα,
ἱιλφιν, ἀργεῖφον τε νάφας, και πῶστον ἀχαιφῶν 15
αἴταρ ἐγὼ τῷ παντὶ κατὰ μοῖραν κατελεῖγα.
ἀλλ' ἱοτε δη και εγὼν ἱοδον ἥτσον, ἡδ' ἐκελεῖσαν
πεμπεμεν, οὐδε τι κεινος ἀῆνατ', ἐτευχε δε πορεπην.
δῶκε μοι ἐκδῶφας ἀσκῶν βῶφας ἱεκνῶφας·
ἐνθα δε βυκταφῶν ἀνεμῶν κατεδῆσε κελαιφθα. 20
κεινον γαρ ταμῖην ἀνεμῶν πομῆσε κρονῖφῶν,
ἡρεν παφειμένα, ἡδ' ορμῖμεν, ἱον κ' ἐβαλῆτιν.
νάφῃ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατεδῶε μερμῖνθι φαφεινῇ,
ἀργυρεῇ, ἱνα μῆ τι παραπνέσῃτ' ὀλογον παρ'
αἴταρ ἐμοι πῶφην δῶεφυρεο· πρῶτῃσιν αἴηται, 25
ἱοφρα φεροι νάφας τε και αἴτοφς· οὐδ' ἀρ' ἐμελλεν
ἐκτελεεεν· αἴταρ γαρ ἀπιδῶμεθ' ἀφραδῆσιν.

ἱεννῆμαρ μεν ἱοφας πλεφμεν νυκτας τε και ἱημαρ·
τῇ δεκατῇ δ' ἡδη ἀνεφαινετο πατρὶς ἀρεφρα·
και δη πυρπολεοντας ἐλεφσσορεν ἐνγυς· εοντες. 30
ἐνθ' ἐμε μεν γλυκὺς ἱυκνὸς ἐπῆλυθε καιμῶφῶτα·
αἰφει γαρ ποδα νάφας ἐνῶμασιν· οὐδε τῷ ἀλλῶ
δῶχ' ἐταρων, ἱμεφ θῶσσον ἱπομεθα πατρίδα γαῖαν.
ῖοι δ' ἱεταροι ἱεπεσσι πρὸς ἀλλῆλοφς ἀγορεφον,
και μ' ἐφῶσαν χρῶσον τε και ἀργυρον ἱοικαδ' ἀγεσθαί, 35
δῶρα παρ' αἰφολοφ μεγαλητορος ἱπποταδαφ.

ἴδω δὲ τις ἑσπεύσῃ κείνῳ ἐφύλαξαι πολλοὺς αἰῶνες· ἢ
 ὦ ποποί! ὡς ἰδοὺ πάντας φιλοφρονεῖται μετὰ γὰρ ἴσως
 πολλὰ μὲν ἐκ τροφῆς ἀγέται καὶ μετὰ πολλὰ
 λείδους· ἡμεῖς δ' αὖτε τέλει τὸν ἐπὶ τὸν αἰὲνα
 φοικαδὲ νισσομένην αἰώνος γυναικὶν ἔχοντες· ἡμεῖς δὲ
 καὶ νῦν τοι ταῦτ' ἐδῶκε· χαρὶς δὲ καὶ φιλότης· ἡμεῖς δὲ
 αἰφολοὺς· ἀλλ' ἵνα βραχὺν ἔσταιν αἰὲν ἔσταιν· ἡμεῖς δὲ
 ὡς ἐφασαν· ἡμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐκείνου ἡμεῖς δὲ
 ἀσπονδὸν μὲν λῦσαν, ἀνὰ δ' ἐκ πάντας ἐφύλαξον· ἡμεῖς δὲ
 τοῖς δ' αἰσ' ἡμεῖς δὲ πάντας· ἐφύλαξον πάντας· ἡμεῖς δὲ
 κλαύοντας, γὰρ ἀπὸ πατρίδος· ἀλλὰ ἐγὼ γὰρ
 ἐγγόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύχανα μετρημένον,
 ἡμεῖς δὲ πῶς ἐκ νυκτὸς ἀποφύλαξον· ἡμεῖς δὲ πῶς
 ἡμεῖς δὲ πῶς τλαινῶν· καὶ ἐπὶ δαδῶσι μετὰ τῶν· ἡμεῖς δὲ
 αἰλλ' ἐτλήν καὶ ἐμῆναι· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· ἡμεῖς δὲ
 κείμην· τοι δ' ἐφύλαξον καὶ ἀνὰ θυμὸν ἐφύλαξον
 αἰτίς ἐκ αἰφολοῦ αἰσ'· ἐπὶ τῶν αἰώνων· ἡμεῖς δὲ
 ἐνθα δ' ἐπ' ἡμεῖς δὲ πῶς ἀμύχανα μετρημένον· ἡμεῖς δὲ
 αἰψα δὲ δαιμονοῦν· ἐπὶ τῶν αἰώνων· ἡμεῖς δὲ
 ἀλλὰ ἐπὶ οὗτοιο τ' ἐπὶ τῶν αἰώνων· ἡμεῖς δὲ
 δη τοῦτ' ἐγὼ κηρύττω· τ' ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 βῆν ἐπὶ αἰφολοῦ αἰσ'· ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 δαιμονοῦν, καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐλθόντες δ' ἐπὶ τῶν αἰώνων· ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 πῶς ἡμεῖς δὲ πῶς· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ἡμεῖς δὲ πῶς· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 πατρίδα σπῆν· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ὡς φασαν· ὡς φασαν· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ἦφασαν μ' ἡμεῖς δὲ πῶς· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 σχετλίου· ἀλλ' ἀμύχανα, φιλότης· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ὡς φασαν· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 τοι δ' αἰσ' ἐγγόμενος· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ἔργ' ἐκ νησοῦ θάλασσαν· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 οὐ γὰρ μοι θυμὸς ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ἀνδρα τὸν, ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ὡς ἑσπεύων, καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐνθεν δὲ προτέρῳ· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ταίμετο δ' ἀνδρὶ θυμὸς· ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ἑσπεύων· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ἑβδοματῇ δ' ἡμεῖς δὲ πῶς· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 τηλεκυλὸν λαίστρων· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ἡμεῖς δὲ πῶς· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐνθα κ' αἰφολοῦ αἰσ'· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 τὸν μὲν, ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐγγὺς γὰρ νυκτὸς τ' καὶ ἡμεῖς δὲ πῶς· καὶ ἐπὶ τῶν αἰώνων· καὶ ἐπὶ τῶν

εὐθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτοὺν ἤλθομεν, τὸν περὶ πέτρῃ
 ῥαϊβάτος πευχήμα, διακτόρες ἀμφότεροιθεν
 αἵται δὲ προβλήτες ἀνάνικαι ἀλλήλησιν
 ἐν στόματι προέχοντι· ταραχὴ δ' εὐτόδως ἐστίν· 90
 εὐθ' τοιγ' εἰσὼ πάντες τέχνην ναῖας ἀμφιέλισσας.
 τοὶ μὲν ἀρ' ἐντοσθεν λιμένος κοίλοφ' ἐδέδεκτο
 πλῆσιν· οὐ μὲν γὰρ ποτ' αἰεχέτο καῖμα γ' ἐν αἰτῷ,
 οὔτε μέγ', οὔτ' ἄλιον· λείπη δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνῃ.
 αἵται ἔγνων οἷος ἔχοντο ἐκείνῃ ναῖα μελαίνῃ, 95
 αἵτοφ' ἐπ' ἐσχατῇ, πέτρης ἐκ πειθίσματα θέσαν.
 ἐστὴν δὲ, σκοπὴν ἐς παμπάλαιον ἄνελθον.
 οὐδὰ μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν, φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἷον ἱοῶμεν ἀπο χθονος ἀτρίσσοντα.
 δη τοτ' ἔγνων ἱεταροῖς προκίτην πειθεσθαι ἰόντας, 100
 ἰοτίνες ἀνέρες· μὲν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἐδόντες·
 ἀνδρὲς δὲ κρῖνας, στίβον κηρύχ' ἀπ' οὐρανῶν.
 τοὶ δ' ἴσαν ἐκβάντας λείην ἱόδον, κῆτερ ταραχῶν
 ἱεστὺδ' ἀφ' ὑπερῶν ἄρσαν κακωγίμων· ὑλῆμα 105
 καὶ ῥῇ δὲ γυναικῶν τε προῖασι τῶν ὑδρεσσέων·
 θυγατέρ' ἰφθίμῃ λαυστρύγονος ἀποφατάς·
 ἡ μὲν ἀρ' ἐς κρήνῃν κατεβήσατο καλλικρέϊθρον
 ἀρτακίην, εὐδὲν γὰρ ὑδωρ προτὶ ἱεστὺ φερεσκόν·
 τοὶ δὲ κακῆστα μὲν προσιφῶντον, καὶ τ' ἐρέοντο, 110
 ἱεστὺς τῶν εἰη βασιλεὺς, καὶ τοιοῖσι· ἱεστὺς τοκ·
 ἡ δὲ μάλ' αἵτινα πατὴρ ἐπεφραδὲν ὑπερερέας δόδ.
 τοὶ δ' ἐπὶ μισθὸν κλυτὰ δῶματα, τὴν δὲ γυναικῶν
 ἱεστον, ἱεστον τ' ὄρεας κορυφῇν, κατὰ δ' ἐστυγῶν αἵτην·
 ἡ δ' αἰτὸς εὐς ἀγῶντος, ἐκάλει κλυτὸν ἀστυφατέα,
 τὸν ποσίη, ἱεσ δὲ τῶν ἐμῶν δατο· λυγρὸν οὐδὲν. 115
 αἵτιχ' ἐνα μαρτυρῶν ἱεταρῶν ὑποκίνατο δακτύλῳ
 τῶ δὲ δὴ αἰεσσάντα φυγῇ ἐπὶ ναῖας ἱεσέθη.
 αἵται το τευχὲ βοήν δια ἱεστύας· τοὶ δ' ἀφύοντες
 φοιτῶν ἰφθίμοι λαυστρύγονες ἀλλοθεν αἵτες,
 μύθριοι, οὐκ ἀνδρῶν· ἱεστοίτες, ἀλλὰ γυναικῶν. 120
 τοὶ ρ' ἀπο πέτρῃσιν ἀνδραχέας· χαρμῶν δὲ στίβον
 βαλλόν· ἱεσφάρ δὲ κακὸς κῶναρος κατὰ ναῖας ὀρέοντο,
 ἀνδρῶν τ' ὀλγύμενον, κακὸν δ' ἀπὸ κακῶν κατὰ τῶν·
 ἱεσθῶν δ' ἱεσ, πειραντες, ἀπὸ τῶν δαυτ' ἐφερόντο·
 ἱεσφ' τοὶ τοῖς ὀλεον λιμένος πολυβένθεος ὄντος, 125
 τοῖς δ' ἐγὼ χεῖρος ἱεσφῶν ἱεσφασαμένους πᾶρα κρήνῃ
 τῇ ἀπο πειθίσματ' ἐκαστὰ ναῖας κηλὸν κηλὸν
 αἵται δ' ἐμοῖς ἱεταροῖσιν ἀποτρίβοντας ἐκείνῃ
 ἐσβαλέον καπῆσ', ἱεσ τῶν ἐκ κακῶν φυγομένων·
 τοὶ δ' ἱεσ πάντες, ἀπὸ τῶν, ὀδύσαντες ἀνδρῶν· 130
 ἀσπασίως δ' ἐς πᾶν ἀπὸ τῶν φυγὴ πειραντες
 ναῖς ἐμῇ αἵται· αἵται ἱεσφῶν αἵτοφ' ὄλοντο.

ενθεν δε προτερῶν πλεονύμεν, ἀκαχημένοι ἡτῶρ,
 ασμενοὶ ἐκ θανάτου, φίλοις ὀλεσάντες ἑταιροῖς.

K

αἰαίνῃ δ' ἐς νῆσον ἀφίκομεθ'· ἐνθα δ' ἐναίεν·

135

κίρκη τεύπλοκάμους, δδαινὴ θέης, αὐδῆεντόα,

αἰτοκασίγνητη ὀλοφροῦνος αἰηταῖο·

ἀμφὶ δ' ἐκγεγάτην φαέσιμβροτοῖ ἥλιοιο,

μητρος τ' ἐκ πέτρης, τὴν ὠκεανὸς τέκε παῖδα.

140

ἐνθα δ' ἐπ' ἀκτὴς νῆα κατήγαγόμεσθα σίωπῃ

ναῖλον ἐς λιμένα, καὶ τίς θεὸς τηγεμονέεν·

ἐνθα τοτ' ἐκβάντες δύο θ' ἡμάτα καὶ δύο νύκτας

κειμεθ', ὁμοὶ κάματι τε, καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἐδόντες.

ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον τῆμαρ τεύπλοκάμους τέλεισ' ἦως,

145

καὶ τοτ' ἐγὼν ἐμὸν ἐνχος τέλων καὶ φασγάνων ῥοπῶ

καρπαλιμῶς παρὰ νῆος ἀνῆϊον ἐς περιῶπην,

εἰ πως φέρῃσι φίδοιμι βροτῶν, ἐνοπὴν τε πύθοιμην.

ἐστὴν δὲ, σκοπὴν ἐς παῖπαλοεντόαν ἀνελθὼν,

καὶ μοι εἰδῶτα κάπνος ἀπὸ χθονὸς ευρυοδείης,

150

κίρκης ἐν μεγάροις, διὰ δρυμὰ πύκνα καὶ τυλῆν.

μερμηρικῶς δ' ἐπεῖτα κατὰ φρενὰ καὶ κατὰ θυμὸν

ἐλθεμεν, ἥδε πύθεσθαι, ἐπεὶ φίδον αἰδοπα κάπνον.

ἰῶδε δὲ μοι φρονέοντι δοασσάτο κερδίον ἐναί,

πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θυφὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,

155

δειπνὸν ἑταιροῖσιν δομέναι, προτεμεν τε πύθεσθαι.

ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κίων νῆος ἀμφιφελίσσης,

καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μόνον εὐντα,

ὅς γα μοι τυπσίκερῶν ἐλάφον μέγαν ἐἰς ῥοδὸν αἶτην

ἔθηκεν· ὅ μιν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῖ τυλῆς,

πίθομενος, δὴ γὰρ μιν ἔχεν μένος ἥλιοιο.

160

τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἀκνῆστιν μέσα νῆα

πληγῶν· τὸ δ' ἀντικρὺς δόρυ χαλκεὸν ἐκσεπερῆσεν·

κατ' δ' ἐπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἐπτάτο θυμῶς.

τῷ δ' ἐγὼ ἐνβαίνων δόρυ χαλκεὸν ἐκς ὤτειλης

165

φέρουσα μὲν· τὸ μὲν αἶθι κατακλίνανς ἐπὶ γαίῃ

ἤδασ'· αἶψα γὰρ σπασαμένη ῥῶπας τε λυγροὺς τε

πειθόμενα δ', ὅσων τ' ὀργυῖαν, τεύστρεφες ἀμφοτέρωθεν

πλεσσαμένους γυνεδήσας ποδῶν δδαινοῖ πέλαυροο.

βῆν δὲ καταλοφάδεια φερῶν ἐπὶ νῆα μελαίναν,

170

ἐνχει ἐρείδομενος, ἐπεὶ οὐ πως ἦεν ἐπ' ὤμοσ

χεὶρι φέρεεν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.

κατ' δ' ἐβαλὼν προπαροῖθε νῆος· ἀνεγῆρα δ' ἑταιροῖς

μελιχιόισι φεπέσσι, παρασταδὸν ἀνδρὰ ἑκάστον·

ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πως καταδυσομεθ', ἀχνημένοι περ,

175

εἰς ἀφίδατο δόμοις, πρὶν μορσιμὸν τῆμαρ ἐπαλῆν.

ἀλλ' ἀγέθ', ὅφρ' ἐν νῆαί θοῇ βρώσις τε ποσις τε,

μνησόμεθα βρώμης, μὴδε τρυφῶμεθα λειμῶ.

ἴως ἐφαμην· τοὶ δ' ὦκα φεπέσιν ἐμοῖσ' ἐπιθόντο·

εκ δε καλυπταμενοι παρα θιν' ἱαλος ατρυγετοφο
 βαλυσαντ' ελαφον· μαλα γαρ μεγα θηριον ηεν.
 αἵτωρ επει ταρπησαν τορῶμενοι οφθαλμοῖσιν,
 χειρας νικταμενοι τευχοντ' ερικυβδα δαιτα.

Κ

180

ἴως τοτε μεν προπαν ἡμαρ ες ἡελιον καταδύντα
 ἡμεθα δαινυμενοι κρεα' ασπετα και μεθυ ἡδυ·
 ἡμος δ' ἡελιος κατεδύ, και επι πνεφας ἤλθεν,
 δη τοτ' εκοιμήθημεν επι ξεῖγμῖνι θαλασσης.
 ἡμος δ' ἡριγενει· εφανε γροδοδακτυλος ἡως,
 και τοτ' εγων αγορην θεμενος μετα παντσιν εφισπον·

185

κεκλυτε μεο μυθων, κακα περ πασχοντες, ἑταιροι
 ω φιλοι, ου γαρ ἴδμεν, ἱοτῇ δσοφας, ουδ' ἱοτῇ ἡως,
 ουδ' ἱοτῇ ἡελιος φαεσιμβροτος εἰθ' υπο γαιαν,
 ουδ' ἱοτῇ αννεσται· αλλα φραδσωμεθα βασσον,
 ει τις ετ' εσται μητις, εγω δ' ουκ ωφομαι εναί·
 ἴειδον γαρ, σκοπῖν ες καιπαλεντσαν ἀνελθων,
 νησον, την περι ποντος απειρεσιος στεφανῶται·
 αἴτη δε χθαμαλη κειται· καπνον δ' ενι μεσση
 εδρακον οφθαλμοῖσι, δια δρυμα πυκνα και ὑλῆν.

190

195

ἴως εφαιμην· τοισιν δε κατεκλασθη φίλον ητορ,
 μνησαμενοις ξεργων λαιστρυγονος αντιφατεφος,
 κυκλωπος τε βιης μεγαλητορος, ανδροφαγοφο.
 κλαφον δε λιγυως, θαλερον κατα δακρυ χεφοντες·
 αλλ' ου γαρ τις πρήσις εγγινετο μυθρομενοισιν.
 αἵτωρ εγω διχα παντας τεύκνημῖδας ἑταιροφς
 ἡεῖβμεον· αρχον δε μετ' αμφοτεροισιν οπασσα·
 των μεν εγων ἡρχον, των δ' ευρυλοχος θεοφειδης.
 κλῆροφς δ' εν κυνεῇ χαλκηρει επαλλομεν ὦκα·
 εκ δ' εθορε κλῆρος μεγαλητορος ευρυλοχοφο.

200

205

βη δ' ἱμεναι, ἱαμα τῷ γε δυω και ἑικοσ' ἑταιροι
 κλαφοντες· κατα δ' αμμ' ελιπον γοαοντας οπισθεν.
 τευρον δ' εν βησσησι τετυχημενα δῶματα κερκης
 χσσοτοισιν λαφεσσι, περισκεπτῷ ενι χώρῳ.
 αμφι δε μιν λυκοι ἦσαν ορεστεροι, ηδε λεφοντες,
 τοφς αἴτη κατεθελγσεν, επει κακα φαρμακ' εδῶκεν.
 ουδ' τοι γ' ἱορμήθησαν επ' ανδρεσιν, αλλ' αρα τοιγε
 ουρησιν μακρησι περι σαινοντες ανεσταν.

210

215

ἴως δ' τοτ' αν αμφι φανακτα κυνες δαιτηθεν ιοντα·
 σαινωντ', αἰφει γαρ τε φερει μειλιχματα θυμσο·
 ἴως τοφς αμφι λυκοι κρατερωνυχες, ηδε λεφοντες,
 σαινον· τοι δ' εδδειδσαν, επει ἴδον αινα πελωρα.
 εσταν δ' εν προθυροισι θεας καλλιπλοκαμοφο·
 κερκης δ' ενδον ακοφον αειδοντσης ἱοπι καλῇ,
 ἱιστον εποικομενης μεγαν, ανβροτον· τοια θεαφω
 λεπτα τε, και χαριεκτα, και αγλαφα ξεργα πελονται·
 τοισι δε μυθων ἡεχε πολῖτης, ορχαμος ανδρων,

220

ἴς μοι κηδιστος ἑταρῶν ἦν, καθίστατο, σὲ. 825
 ὦ φίλοι, ἐνδοκχαρ τις ἐποιχομένη μερῶν ἔσται, ἀνὰ 826
 ἡ θεός, ἡ γυνή· ἀλλὰ φθονογὰμοι βασιτοῦ. 828
 ἴως ἀρ' ἐφθύνει· σὺ δ' ἐφθονογὰμοι καλεῖσθαι. 829
 ἡ δ' αἶψ' ἐκσέλασσε θυρῶν αἶγρε φαίνας, 830
 καὶ καλὲ' τοὶ δ' ἱαμα πάντα ἀφιδρυῖσιν ἑταρῶν. 831
 ευρυλόχος δ' ὑπεμῆεν, οἷσάμενος δόλον ἐκείνῳ. 832
 ἔσσαν δ' εἰσαγαγῆσθαι κατὰ κλισίῃς, τε, θρονοῖς τε. 833
 ἐνθα σφιν θυρὸν τε καὶ ἀφῆτα καὶ μέλι χλωρὸν. 834
 φοινῶν πρᾶμειν ἀκυκῶν, ἀνεμίστην δὲ σῆκο. 835
 φάρμακα λυγρὰ, ἵνα παχὺ λαβοῖσιν πατρίδος αἵμα. 836
 αἶταρ ἐπεὶ θῆκεν τε καὶ ἐκτίσεν, αἶτ' ἐστία. 837
 φραβδῶ πεπληγυῖα κατὰ σφύεσσιν ἐργεῖν. 838
 ἔσθε συὸν μὲν ἔχον κεφαλᾶς, φῶγν τε, δαμας τε. 839
 καὶ τριχᾶς, αἶταρ ἔην νοός ἐκπῆδος, ἴως πρὸ παρὸς πορ. 840
 ἴως τοὶ μὲν κλαῖοντες ἑταρῶν τοῖσι δὲ κερκῇ. 841
 παρ' ῥ' ἀκυλὸν βράδιον σ' ἐβαλεν, κερκῇ τε κερκῇ, 842
 ἐδμεναι, τοῖα σὺς χαμῶν εὐνοῖας αἶψιν ἐδόντες. 843
 ευρυλόχος δ' αἶψ' ἦλθε βαθμῇ ἐπὶ νῆα μελαίνην, 844
 ἀγγελὴν ἑταρῶν ἑταρῶν καὶ ἀδελφεὰ πομπήν. 845
 οὐδε τι προσφάσθαι δυνατόν ἔστος, ἑταρῶν περ. 846
 κατ' ἀχρὶ μεγάλῃ βεβωλημένος· ἐν δὲ τοὶ οὐσσι 847
 δακρυόφιν πιμπλῶντο, γόνυ δ' αἶψατο βῆμα. 848
 φῶγν· τότε δὴ μιν πακτὸς ἀγασσάμεθ' ἐκπερὸντες, 849
 καὶ τότε τῶν ἀλλῶν ἑταρῶν καταλαβόντων ἀλῆθρον. 850
 ἦμεν, ἴως ἐκείλες, ἀνὰ δρυμῶν, φαιδίμ' ἑδουσοῖ. 851
 ἑταρῶν ἐν βῆσσι τετυχημένα δῶματα καλά. 852
 χροστοῖσιν λαβῆσαι, παρὸς κερκῇ ἐν χῶρῳ. 853
 ἦθε δὲ τις μάγαν ἔσται ἐποιχομένη λυγρῇ αἶψα, 854
 ἡ θεός, ἡ γυνή· τοὶ δ' ἐφθονογὰμοι καλεῖσθαι. 855
 ἡ δ' αἶψ' ἐκσέλασσε θυρῶν αἶγρε φαίνας, 856
 καὶ καλὲ' τοὶ δ' ἱαμα πάντα ἀφιδρυῖσιν ἑταρῶν. 857
 αἶταρ ἐγὼν ὑπεμῆεν, οἷσάμενος δόλον ἐκείνῳ. 858
 ἔσθε ἱαμ' ἀφιδρυῖσιν ἑταρῶν, οὐδε τις αἶψαν. 859
 ἐκσέλασσε θυρῶν αἶγρε φαίνας, οὐδε τις αἶψαν. 860
 ἴως ἐφατ'· αἶταρ ἐγὼ περὶ μὲν χροσφὸς ἀργυράτῳ. 861
 ὠμοῖν βαλομένη, μέγα, χαλκεῶν· ἐμφί δὲ τοῖσιν. 862
 τῶν δ' αἶψ' ἦν αἶψαν αἶψαν ἑταρῶν ἐκσέλασσε. 863
 αἶταρ τογ' ἀμφοτέρῃς λαβὼν ἐλίσσεται γόνυν, 864
 καὶ μ' ὀλοφύραμενος ἑταρῶν πτερῶντα προσηύδα. 865
 μὴ μ' ἀγε κερκῇ ἀφικόντα, διοτρεφῆς, ἀλλὰ λυγρῇ. 866
 ἴδα γὰρ, ἴως ἐντ' αἶψος ἐλευθῆσαι, οὐτε τιν' ἀλλῶν. 867
 ἀγῆεις σὺν ἑταρῶν· ἀλλὰ γόνυ τοῖσδε βασιτοῦ. 868
 φευγόμεν· ἐπὶ γὰρ καὶ ἀλυσσάμεν κακὸν ἡμῶν. 869
 ἴως ἐφατ'· αἶταρ ἐγὼ μὲν ἀμφοτέρῃς προσηύδα. 870
 ευρυλόχ' ἦτο μὲν σὺ μὲν αἶψα τογ' ἐν χῶρῳ. 871

[illegible]

Ἰραβδῶ πεπληγυία, ἴσως τ' εἴπῃ, ἐκ τ' ἐνομαδέν· Κ
 ἐρχεο νῦν συφρονε, μετ' ἀλλῶν λεχσαι ἱταίρων. 329

ἴως φάτ'· ἐγὼ δ' αἶθε ἱοκύν· Ἰερυσσάμενος παρὰ μῆρου
 κίρκῃ ἐπ' ἡμίσεια, ἴωσσι κταμέναι μεναινῶν.

ἦ δὲ μέγα εἰσάχοντσα κυπεδράμε, καὶ λαῖβε γυνάν,
 καὶ μ' ὀλοφυεμένη ἴσως πτερύετα προσήϊδα· 325

τίς; ποθεν εἴσῃ; ἀνδρῶν; πόθι τοὶ πόλις, ἦδ' ἐτοκάς;
 βάψμα μ' ἔχει, ἴως οὔτι πῖν' αὖτε φάρμακ' ἀεὶ λχθῇ· 327

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τίς ἄλλος ἀνὴρ ταδὲ φάρμακ' ἀετλή· 329
 σοὶ δὲ τίς ἐν στήθεσιν ἀκηλῆτος νῶς ἐστίν· 330

ἦ συ γ' ἰοδυσσεὺς ἐσσι πολέτροπος, ἴον τε μοι αἰεὶ
 φᾶσκειν ἐλευθεσθαι χρυσέφραπτι ἀργεῖφάντης,

ἐκ τροφῆς ἀνιοντα θεῇ γούν νάβι μελαινῇ.
 ἀλλ' ἀγε δὴ ἰολεῶ μὲν αἶθε θεο, νοεὶ δ' ἐπειτα 335

εὐνῆς ἡμετερῆς ἐπιβήσομεν, ἱοφρα μῆγετι
 εὐνῇ καὶ φαιότητι, πεποιθομένῃ ἀλλήλοισιν.

ἴως εἴπῃ· αἴταρ ἐγὼ μὲν ἀμειβομένης προσέειπον·
 ὦ κίρκη, πῶς γὰρ κλέαι με σοὶ ἡπίον εἶναι;

ἦ μοι σῆας μὲν εὐθῆκας ἐνὶ μεγάροισιν ἱταίροφ'·
 αἴτων δ' εὐθαδ' ἔχοντσα, δολοφρονεῦντσα κελφεῖς 340

εἰς θαλαμὸν τ' ἵμεναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 ἱοφρα μὲ γυμναῖοντα κακῶν καὶ ἀήνορα θῆγῃς;

οὐδ' ἀν' ἐγὼ γ' εὐλοοίμην τέγῃς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μὴ μοι τλᾶϊς γε, θεᾶ, μέγαν ἱοκύν οἰοῖσθαι,

μὴ τι μοι αἴτῳ πῆμα κακὸν βουλεύσειεν ἄλλο.
 ἴως εἴπῃ· ἦ δ' αἴτῃκ' ἀπώμνυεν, ἴως ἐκλεῖπον. 346

αἴταρ ἐπεὶ ῥ' οἶοσεν τ' ἐταλεῖτῃσεν τε τὸν ἱοκύν,
 καὶ τοτ' ἐγὼ κίρκης ἐπιβὴν περικαλλεὺς εὐνῆς.

ἀμφιπόλοι δὲ τέφρ' ἐνὶ μεγάροισ' ἐπύοντο
 τεσσαρες, ἵαι τοὶ δῶμα κατὰ δρηστειραὶ εἰαντίν· 350

γίγνονται δ' ἀρα ταὶ γ' ἐκ τε κῆρ' ἀπὸ τ' ἀλγῶν· 352
 ταῶν ἦ μὲν ἐβάλλε θρονόισ' ἐν ἑρῇ γε καλᾷ,

πορφύρεα καθυπερβ', ὑπενεβέθε δὲ λίθ' ὑπεβάλλεν·
 ἦ δ' ἑτερῇ προπαροῖθε θρονῶν ἐτίταινε τραπέδ' ας 355

ἀργυρεας, ἐπὶ δὲ σφ' ἐτίθει χρυσεία κανεῖα·
 ἦ δὲ τρίτῃ κῆρ' ἡτῇ μελιφρονά φοῖνον ἐκίρνα

ἦδ' ἐν ἀργυρεῷ, νῆμε δὲ χρυσεία κυπελλὰ·
 ἦ δὲ τέταρτῃ ἰὼδ' εἴποι, καὶ πυρ ἀνεκαίεν

πολλὸν ὑπο τρίποδι μεγαλῷ· εἴαιντο δ' ἰὼδ'·
 αἴταρ ἐπεὶ δὴ δαίσεσεν ἰὼδ' ἐνὶ φοῖνοπι χαλκῷ, 360

εἰς ῥ' ἀσάμινδον ἔσαντ' ἐλὼφ' ἐκ τρίποδος μεγαλῆς,
 θυμῆρες κερασάντσα κατὰ κῆρ' ἐπὶ καὶ ὀμῶν,

ἱοφρα μοι ἐκ καμιάτων θυμοφθόρον ἑλλετο γυνάν·
 αἴταρ ἐπεὶ λοίσεσεν τε, καὶ ἐχρίσεν λίπ' ἐλαιῷ,

ἀμφὶ δὲ με χλαίαν καλὴν ἐβαλ', ἦδ' ἐχρίωντα· 365
 ἔσσε δὲ μ' εἰσαγαγόντσα ἐπὶ θρονόφ' ἀργυροῖηλοο,

κελαρο, δαιδαλαρο, τυπο δε θρήνης ποικίλῃ. 367
 ἐκθεμεναι δ' ἐκελευσεν· ἐμὴ δ' οὐκ ἔκλυε θυμῷ. 373
 κίρκη δ' ἴως ἐποίησεν ἐπὶ τῆμενον, οὐδ' ἐπὶ σῆτό 375
 χείρας ἰαλλόντῃ, στυγέρον δὲ με πένθος ἔχοντα, K
 ἀνχι παρίσταμένη ἔπειτα πτέροντα προσήνδα·
 τίφθ' ἔτῳ, ἰδοῦσα, κατ' ἀρ' ἰδοῦσαι φαίτος ἀκνύδῃ,
 θυμόν ἔδων, βραμῆς δ' οὐκ ἀπτεται, οὐδὲ ποτήτος·
 ἢ τίνα ποο δόλον ἄλλον οἶζαι, οὐ δὲ τί· σε χρη 380
 δέδδμεν· ἦδη γὰρ τοι ἀπώροτα κερταρον ἵομαι.
 ἴως ἐφατ'· ἀτὰρ ὅγῃ μιν ἀμειβομένης προσέειπεν·
 ὦ κίρκη, τίς γὰρ κεν ἀνὴρ, ἴος ἐνασμένος εἴη,
 πρὶν τλῆναι πάσασθαι σθένος, ἦδὲ ποτήτος,
 πρὶν λυφίσασθ' ἱεταροῖς καὶ ἐν οφθαλμοῖσι ἰδεσθαι· 385
 ἀλλ' εἰ δὴ προφρασσά κίττεν, φαγόμεν τε, κελδεῖς,
 λυφσον, ἵν' οφθαλμοῖσι ἴδω· περιήρας ἱεταροῖς.
 ἴως ἐφαμην· κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγαροῦ ἐβόηκεν,
 βραβδὸν ἔχοντα· ἐν χεῖρι, ἄρας δ' ἀνεοίγχε σφαιρας,
 ἐκ δ' ἐλάσεν σφαλεῖσι βέλοντας ἱανταροῖσι. 390
 τοι μὲν εἴτ' ἐστήσαν ἐναντία· τῇ δὲ δι' αἶψαν
 ἐρχομένη προσαλαίφει ἱκαστῶν φαρμακὸν ἄλλο.
 τῶν δ' ἐκ μὲν μετὰ πρὶν ἔρχον, ἴως πρὶν ἀφύσει
 φαρμακὸν ὀλομεν, το σφῆν ποτε ποικίλῃ κίρκῃ
 ἀνδρες δ' ἀπὸ· ἐγένοντο, νεώτεροι ἢ παρὸς ἦσαν, 395
 καὶ πολὺ καλλιόπης καὶ μεῖδοντες εἰσέλασθαι.
 ἐγνώσαν δὲ με κείνοι, ἐφ' ὃν τ' ἐν χερσὶν ἱκαστός.
 πάντῃ δ' ἡμεροῖς ὑπεῖν ἦος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 σφραδαλέον κονάβιδε· θεοὶ δ' ἐλαίρει καὶ αἶψα.
 τῇ δὲ μετ' ἀνχι σταντσα προσήνδα διὰ θεάων· 400
 δίφογενες λαφρταῖα, πολυμήχαν' ἰδοῦσσε,
 ἐρχο· νῦν ἐπὶ ναῖα· θοήν καὶ θῖνα θαλασσης·
 ναῖα μὲν ἀρ' ἀντρεῖντα ἔρυσσασθε ἡπειρονδα,
 πετῆματα δ' ἐν σφῆσσι κελασσάτα, ἱετῆα τε πάντα·
 αἶτος δ' ἀπὸ· ἰμεναι, καὶ ἀγεῖν ἐριήρας ἱεταροῖς. 405
 ἴως ἐφατ'· ἀτὰρ ἐμοίγ' ἐπεπειθετο θυμός· ἀγῆνωρ·
 βῆν δ' ἰμεναι ἐπὶ ναῖα· θοήν καὶ θῖνα θαλασσης.
 ἔυρον εἴτ' ἐπὶ ναῖ· θοῇ περιήρας ἱεταροῖς
 οἰκτρ' ὀλοφύρομενός, θαλερον κατὰ δακρυ χέοντας.
 ἴως δ' ἴοτ' ὥσ' ἀφραδοὶ πορτίες περὶ βῆς ἀγχιλαῖς 410
 ἐλθόντας ἐς κοπρὸν, ἐπ' ἦν βοτάνης κορυσσάνται,
 πάντῃσι ἱαμα σκαιορύντιν ἐναντία· οὐδ' ἐπὶ σῆμα
 ἱσχόντ', ἀλλ' ἱαδίνον μεμῶμεναι ἀμφὶ θεόντιν
 μητερας· ἴως ἐμὲ κείνοι, ἐπὶ ἴδον οφθαλμοῖσι,
 δακρυφοῦντες ἔχοντ'· ἔδοκσε δ' ἀρὰ σφῆσι θυμός 415
 ἴως ἐμὲν, ἴως ἐπὶ πατρίδ' ἱεοῖατο καὶ πόλιν αἶψαν·
 τρήχουῖς ἰθακῆς, ἵνα τ' ἐτραφέν, ἠδ' ἐγενοντο·
 καὶ μ' ὀλοφύρομενοι ἔπειτα πτέροντα προσήνδον·

σοι μὲν κατήσαντι, διττοφας, ἰσος σφαιρῶν, K
 ἰσος οὐτ' εἰς ἰθακήρῃ ἀφαιρούμεθα πατρίδα γαίαν, 420
 ἀλλ' αὖγε, τῶν ἀλλῶν ἱεταρῶν καταλογιστὴν εὐαίρων.

ἰσος εἶπεν· αἴταρ ἐγὼν προσέειπεν μαλακώτεσι ἱεπέσσιν·
 ναῖα μὲν ἄρ' παντρώτα ἱερύσσαμεν ἡπειρώδε,
 κτήματα τ' ἐν σπαίεσσι πελασσομένη, ἰσπλά τε πάντα· 425
 αἴτῳ δ' ἐστρυψεσθε ἐμοὶ ἱάμα πάντας ἱεπεσθάι,
 ἱεφρα ἱδιθ' ἱεταροῖς ἱερωῖς· ἐν δῶμασι κίρκης,
 πύκνοντας καὶ εὐάνας· ἐπύδαταιν γὰρ ἱεχόντων.

ἰσος εἶπαρην· τοὶ δ' ὦκα ἱεπεσσὶν ἐμοῖς· ἐκίβαντε
 ευρύλοχος δὲ μοι ὡς ἐρικύων· πάντας ἱεταίρους,
 καὶ σφῶας φώνησας ἱεπὰ πταρόντα προσῆυδα· 430

τοὶ δὲ δειλοὶ, ποσ' ἦμεν· τί κακῶν ἱμειροτά τεύεσσ,
 κίρκης ὅς μεγαρὼν καταβαθμεύουσι· ἡ κεν ἱσπαντάς
 ἡ σῆας, ἡε λυκαῖς ποιησεται, ἡε λείοντας·
 τοὶ κεν τοὶ μεγάλα δῶμα φυλάσσομεν καὶ ἀνακτῆ·
 ἱεσπάρ κυκλωπὸς ἐρχο', ἵστε τοὶ μεσσηλίων ἱεκόντο 435
 ἱεμπεταροὶ ἱεταροὶ, γένυν δ' ἰο θρασυῖς ἱεσπῶν' εὐυσσῶς·
 τεύετο γὰρ καὶ ἐκείνοι ἀτασθαλιῇσιν εὐάνας.

ἰσος εἶπεν· αἴταρ ἐγὼν γε μετὰ φρεσὶ μαρμυρήσας,
 σπασσάμενος τανυήκες αἶορ παχύος παρὰ μήροο,
 τῷ τοὶ ἀποτμήσαντες κεφαλὴν οὐδασδε τελασσοῖαι, 440
 καὶ πῆρ' ἐπεσσι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἱεταίροι
 μελίσχωνσι ἱεπεσσὶν ἐρητύον ἀλλοθὲν ἀλλας·

διόγοντες, τεύεσσ μὲν εἰδῶσμεν, εἰ συ κελεύεις,
 αἴταρ παρ' ναεὶ τε μένεον, καὶ ναεὶ ρυεσθῶν·
 ἱεπῶν δ' ἱεγεμῶν' ἱεραὶ πρὸς δῶματά κίρκης. 445

ἰσος φάμενοι παρὰ ναὸς ἀνηϊὼν ἡδὲ θαλασσοῖης.
 αἴδε μὲν ευρύλοχος κοιλῇ παρὰ ναεὶ ἐλελειπτα,
 ἀλλ' ἱεπετ'· ἐδδεδίδον γὰρ ἐμὴν ἐκπαγλὴν ἐνίπην.

τεφρα δὲ τοῖς ἀλλοῖς ἱεταροῖς ἐν δῶμασι κίρκῃ
 εὐδυκῶς λείπονται, καὶ ἐχρίσαν λιπ' ἐλαίῳ· 450
 ἀμφὶ δ' ἀρα χλαίνας καλὰς βάλεν, ἡδὲ χιτῶνας·
 δαιτυμένους δ' ἀρα πάντας ἐφουραμένον ἐν μεγαρῶσιν.

τοὶ δ' ἐπεὶ ἀλλήλοῖς εἶδον, φραπσάντο τ' ὅσωντα,
 κλαίον ἐδαίρομενοι, περὶ δ' ἀστοναχιδέστο δῶμα·
 ἡ δὲ μετ' ἀνχὶ σταντσα προσῆυδα δαίφα θεάων· 455

μήκετι νῦν θαλερὸν γόνον ἀρνυτ'· τοῖδα καὶ αἴτη
 ἦμεν ἱεσ' ἐν παντὶ παιδὲτ' ἀλγὰς ἱεχθῶσιν,
 ἡδ' ἱεσ' ἀαρσῶν ἀνδρῶν ἐδηλησάντ' ἐπὶ χερσῶν.

ἀλλ' αὖγετ', εὐδιστε βράβην, καὶ τίνατε τοῖων,
 εἰς ἰο κεν αἴτις θυμῶν ἐνι στηθεσσι λαβήναι. 460

ἰσος εἶπεν· ἡμῶν δ' αἴτ' ἐπεπειθετο θυμῶν ἀντῶν·
 σῶμα μὲν ἱεμπετα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐναιήτων
 ἱεπῶν, δαιτυμένους πρὸς ἀσπῶν καὶ μάλιν ἱεπῶν·
 ἀλλ' ἵστε δὴ, εὐ ἐναιήτος ὤν, περὶ δ' ἀστῶν ἱεπῶν, 465

καὶ τότε μ' ἐκείνην ἡμέραν πρὸς τὴν πόλιν ἦλθον· καὶ 471
 ἰδοὺ δαίμονι, ἡδυνάμενος ἠρῶντο πατρίδος αἰῶν, καὶ τοὶ θεοὶ
 εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ὕδατα
 φοικον ἐς τοὺς οὐρανούς, καὶ σὺν ἐς πατρίδα γαίαν.

ὣτως ἐφάν· αἵμαρ ἡμῶν ἐπεκρίθητο θόρυβος ἀγῆτορ· 475
 ἡμὸς δ' ἡμεῖς κατέβη· καὶ ἐπὶ κρηφᾷ ἦλθεν, καὶ ἐπὶ κρηφᾷ
 ἦλθεν· μεν ἐκοιμήσαντο καὶ μετὰ μέγα σκισσιντα.

αἵμαρ ἐγὼ κρηφᾷ ἐπιβάνς περικαλλέος εὐνης 480
 γονῶν ἐλταναίῃς, ἡμεῖς δ' ἐκλῶν ἐκλῶν.

ὡ κρηφᾷ, τέλειον μοῖρα ὑποδύσει, τὴν πρὸς ὑποδύσει, 483
 φοικαδὲ περικαλλέος· θόρυβος δ' ἐμὸς ἐστὶν ἡδὺν.

ἡ δ' ἀλλων ἡμεῖς· μοῖρα ὑποδύσει, τὴν πρὸς ὑποδύσει, 485
 αἵμαρ ἐμὸς ἐκλῶν· τότε ποσὶ σὺν νόσφι γενῆται.

ὣτως ἐφάν· τὴ δ' αἵμαρ ἀμειβετο διὰ θεῶν· 488
 διόγονες λαφερταῖς, πολυμήχαν· ἡδυνάμενος.

μηκετι νῦν ἀεκοῦντες ἐμῶν ἐπὶ μινυετὲς φοικαδὲ 490
 ἀλλ' ἀλλήν· ἡμεῖς πρῶτον ἡδὺν τέλειον, καὶ τὸν οὐρανόν.

εἰς αἰδὸς θόρυβος καὶ ἐκπαινὴς περσεφονείης, 493
 πρὸς ἡμῶν ἡμεῖς· ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς περσεφονείης.

μαντίος ἀλλῶν, τὰς τε φρενὲς ἐνπεδοῖ ἐντὶν 496
 τῶν καὶ τεθνήσκουσιν πορὲ περσεφονείας.

ἡ δ' ἐκπαινὴς· τοὶ δ' ἐκπαινὴς ἀμειβετο διὰ θεῶν· 499
 διόγονες λαφερταῖς, πολυμήχαν· ἡδυνάμενος.

ὣτως ἐφάν· αἵμαρ ἐμοίγε κατέκλασθη φίλον ἡτάρ 502
 κλαῖον δ' ἐν ληχεῖσι κάθημενος, οὐδὲ τί θυμὸς.

ἡ δ' ἐκπαινὴς· καὶ τὸν οὐρανόν· ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς 505
 αἵμαρ ἐπὶ κλαῖον τε κυλινδομένους τ' ἐκπαινὴς.

καὶ τότε δὴ μιν ἡμεῖς· ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς ἀμειβετο διὰ θεῶν· 508
 διόγονες λαφερταῖς, πολυμήχαν· ἡδυνάμενος.

ὡ κρηφᾷ, τίς γὰρ ταῖς τῶν ἡμεῖς· ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς 511
 εἰς αἰδὸς δ' οὐ πῶς τις ἀφικετο νᾶς μελαινῆς.

ὣτως ἐφάν· τὴ δ' αἵμαρ ἀμειβετο διὰ θεῶν· 514
 διόγονες λαφερταῖς, πολυμήχαν· ἡδυνάμενος.

μη τι τοὶ ἡμεῖς· γὰρ ποθὲν παρα νᾶς μελαινῆς 517
 ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς· ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς ἀμειβετο διὰ θεῶν.

ἡ δ' ἐκπαινὴς· καὶ τὸν οὐρανόν· ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς 520
 αἵμαρ ἐπὶ κλαῖον τε κυλινδομένους τ' ἐκπαινὴς.

καὶ τότε δὴ μιν ἡμεῖς· ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς ἀμειβετο διὰ θεῶν· 523
 διόγονες λαφερταῖς, πολυμήχαν· ἡδυνάμενος.

ὡ κρηφᾷ, τίς γὰρ ταῖς τῶν ἡμεῖς· ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς 526
 εἰς αἰδὸς δ' οὐ πῶς τις ἀφικετο νᾶς μελαινῆς.

ὣτως ἐφάν· τὴ δ' αἵμαρ ἀμειβετο διὰ θεῶν· 529
 διόγονες λαφερταῖς, πολυμήχαν· ἡδυνάμενος.

μη τι τοὶ ἡμεῖς· γὰρ ποθὲν παρα νᾶς μελαινῆς 532
 ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς· ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς ἀμειβετο διὰ θεῶν.

ἡ δ' ἐκπαινὴς· καὶ τὸν οὐρανόν· ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς 535
 αἵμαρ ἐπὶ κλαῖον τε κυλινδομένους τ' ἐκπαινὴς.

καὶ τότε δὴ μιν ἡμεῖς· ἡμεῖς δ' ἐκπαινὴς ἀμειβετο διὰ θεῶν· 538
 διόγονες λαφερταῖς, πολυμήχαν· ἡδυνάμενος.

τειρεσιγῇ δ' ἀπακρυθεὶς οἶνον ἱεραῖσσι μὲν οἶον
 πανμελάν, ἵος μῆλοισι μεταπράττει ἑμμετέροισιν. 525
 αἶθαρ ἐπὶν εὐχῇσι λίσσασθαι κλυτὰ τεύχεα κερῶν,
 οἶον ἱερνείον ρέδσεν, θηλὺν τε μελαιναν,
 εἰς ἐρεβος τρεψανς, αἶτος δ' ἀπο νοσφὶ τραπέσθαι,
 ἱεμενός ποταμόφω ροαίων· ἐνθα δὲ πολλὰι
 πσυχαὶ ἐλευθσονται νεκυων κατατεθνήων. 530

δη τοτ' ἐπειθ' ἐταροισιν ἐποτρύνει καὶ ἀναιγασαί
 μῆλα, τὰ δὲ κατεκείθ' ἐσφαγμένα νηλεὶ χαλκῷ,
 δῶσαντας κατακτῆαι· ἐπυχσασθαι δὲ θεοισιν,
 ἴφθιμῷ τ' αἰδῷ, καὶ ἐπαινῇ περσεφονεῖ. 535

αἶτος δὲ χσιφός ἱοκσύ φερυσσάμενος παρὰ μῆρος
 ἱσθαι, μὴδ' ἐφασεν νεκυων ἀμνηνα κερῆνα
 ἱαμιατος ἀσσον ἰμεν, πρὶν τειρεσιαφὸ πυθεσθαι.
 ἐνθα τοι αἶτῖκα μαντὶς ἐλευθσεται, ὀρχαμε λαφών,
 ἵος κεν τοι ἑσπῆτιν ἱοδὸν καὶ μετρα κελυθοῶ,
 νοστον θ', ὡς ἐπὶ ποκτον ἐλευθσσαι ἱχθυόοντα. 540

ἵως ἐφατ'· αἶτῖκα δὲ χρυσάβρονος ἠλυθεν ἥας.
 ἀμφὶ δὲ με χλαιναν τε, χιτῶνα τε, ἑσματ' ἐφασεν·
 αἶτῃ δ' ἀργυφεον φαῖρος μεγ' ἐφέννυτο νυμφῇ,
 λεπτον, καὶ χαριεν, περὶ δὲ δσωνν βαλετ' ἱκσυ,
 καλὴν, χρυσεῖν· κεφαλῇ δ' ἐπεθήκε καλυπτρην. 545

αἶταρ ἐγὼ δια δῶματ' ἱων ὠτρυνον ἱεταιροῖς
 μαιχιχοισι ἑπεσσι παρασταδὸν ἀνδρὰ ἱεκάστον·
 μῆκετι νῦν ἱεδοντες ἀφωτεστε γλυκύν ἱππον·
 ἀλλ' ἱομεν· δη γὰρ μοι ἐπεφραδε ποτνια κερκῇ. 550

ἵως ἐφαμην· τοισιν δ' ἐπεπειθετο θυῖμος ἀγῆνωρ.
 οὐδε μὲν οὐδ' ἐνθεν περ ἀπῆμονας ἔγγον ἱεταιροῖς·
 ἱεῖσθῃνωρ δὲ τις ἐσκε νεῖωτατος, οὐτε τι λῆγῃ·
 ἀλκιμος ἐν πολεμῷ, οὐτε φρεσ' ἱεῖσθῃν ἀεῖρωρ,
 ἵος μοι ἀνευθ' ἱεταρων ἱερισ' ἐν δῶμασι κερκῆς
 πσυχεος ἱμεειρων κατελεχσάτο φοινάβαρεων. 555

κινυμενων δ' ἱεταρων ἱομαδὸν καὶ δουκὸν ἀκοδσας
 ἐκσάπινης ἀνοροσε, καὶ ἐκλαθετο φρεσ' ἱεῖσθῃν
 ἀπσοροφὸν καταβῆναι ἱων ἐς κλισμακα μακρην·
 ἀλλὰ καταντικρὺς τεγος πρσεν· ἐκ δὲ τοι αἶτῃ
 ἀστραγαλὼν εἶαγῃ, πσυχῇ δ' αἰδασθε κατῆλθεν· 560
 ἐρχομενοισι δὲ τοισιν ἐγὼ μετὰ μύθεον ἐφασπον·
 φῆσθε νῦ ποὺ φοικόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 ἐρχεσθ'· ἀλλῇ δ' ἱημῇ ἱοδὸν τεκμήρηατο κερκῇ
 εἰς αἰδαφὸ δομαῖς καὶ ἐπαινῆς περσεφονεῖς,
 πσυχῇ χρησομενάς θηλαίωφῃ τειρεσιαφῷ. 565

ἵως ἐφαμην· γαίαν δὲ κατεκλασθή φίλον ἦτορ·
 ἱεδῆμενοι δὲ κατὰ θ' ἐγρῶν, τιλλόντο τε χαίτας·
 ἀλλ' οὐ γὰρ τις πρῆκας ἐγγυμετὰ μύθεον ἐφασπον. 570

αἶταρ ἐπεὶ ρ' ἐπὶ ναῖα κατῆλθον, ἡδὲ βαλυσσάν

ναφα μιν αρ πανπρωτῳ εφεροσσαμεν εις ταλα τιταν
 αν ε ιστον τιθεσθαι και ιστορια ναφι μελαινη
 εν δε τα μηλα κωβοντες εβησαμεν, εν δε και αλτοι
 βαινομεν αχνυμενοι, θαλερον κατα δακρυ χεγοντες. 5

τημιν δ αφ κατοπισθε ναφος κυφανοπρωροφο
 ηικμενον ουρον ιτεε πλησιστιον, εσθλον ιεταιρον,
 κωβη τευπλοκαμος, δδεινη θεος, αυθηεντοα.
 ημεες δ τοπλα κωκωτα κωνησαμενοι κατα ναφα
 ημεθα την δ σφερος τε, κυβερνητης τ' ιθουν. 10

της δε πανημερης τεταθ ιστια ποντοποροντοης
 δυσματο τ' ηελιος, σκιαωντο τε παντοαι αγωαι.
 ημεες πεираθ κωκε βαθυροφωσ ωκεανοφο
 εθα δε κιμμεριων ανδρων δημος τε, πολεις τε,
 ηερι και νεφελη κωκαλυπμενοι ουδε ποτ' ατφος 15
 ηελιος φαφειδαν επιδερεκεται ακτινισιν,

ουδ' οποτ' αν στειχητι προς ουρανον αστεροεντα,
 οθα ετ' αν απς επι γαιαν απ' ουρανοθεν προτραπηται
 αλλ' επι νυκς ολοθη τεταται δδειλοισι βροτοισιν.

ναφα μιν ενθ' ελθοντες εκελσαμεν εκ δε τα μηλα
 ηελλομεθ. αλτοι δ αλτε παρα ροφον ωκεανοφο
 ηομεν, τοφρ' ες χωρον αφικομεθ, τον φρασε κρητη.
 εθε διερεφια μιν περιμηδης, ευρυλοχος τε,
 εσχον. εγω δ ατορ τοκου φερυσσαμενος παρα μηρου
 βοθρον ορυκσα, τοσον πυγοεντιον, ενθα και ενθα 25

αμφ' αττω δε χοφας χεφομεν παντσιν νεκωσδιν,
 πρωτα μελικρητω, μετεπειτα δε ιηδυι φοιτω,
 τωαφειτον αθ' υδατι επι δ αλφιστα λεικ' επαλυσον.

πολλα δε γοντωμην νεκυων αμενηνα καρηνα,
 ελθων εις ιθακην, στειραν βοην, ιητης αριστη,
 ρεκομεν εν μεγαροισι, πυρην τ' ενπλησεμεν εσθλων
 τειρεσιη δ απανθεν οφιο διερεφμεν οπδ
 παυαφελαν, τος μηλοισι μεταπρεπει ημετερσισιν. 30

τοfs δ επει ευχαλησι λιτησι τε, φθνεα νεκρων,
 ελισαμην, τα δε μηλα λαβων απεδειροτομησα
 ες βοθρον, ρεφε δ κωικωσ κελαινεφες. και δ αγροντο
 πσυφαι τυπ' εκς ερεβος νεκυων κατατεθνηωτων,
 νυμφαι τ', ηιδωι τε, πολυτλητοι τε γεροντες,
 παρθενικαι τ' αταλαι, νεοκωινθα θομων ηχοντοαι
 πολλοι δ ουταμνοι χαλκηρεσιν ενχειησιν, 40
 ανδρες αρεφιατοα βεβερωμενα τευχε ηεχοντες
 τοι πολλοι περι βοθρον εφοιταον αλλοθεν αλλος,
 θεφειση η ιταχη. εμε δε χλωρον δθεος ηαιρειν.

δη τοτ' επει εταροισιν επιτροφινανς εκελεφσα
 μηλα, τα δη κατεκωιβ εσφαγμανα νηκει χαλκω,
 δεφαιντας κατακηαι, επευχασθαι δε θεοισιν,
 ιφειμω τ' ακηδη και επαινη κωρο εφωτη. 45

αἴτ' αὖ ἐγὼ χσιφος ἰοκῶν ἔρυσσάμενος· παρὰ μηρῶν
 ἱήμην, οὐδ' εἶαον νεκυῶν ἀμεινῆνα καρῆνα
 ἱαιματος ἀσπον ἰμεν, πρὶν τειρεσιαῖο πυθεσθαι. 50
 ἦλθε δ' ἐπὶ πσυφχῇ μητρος κατατεθῆιυιης,
 84
 85
 ἀφτολυκῶ θυγάτηρ μεγαλητορος ἀντικλεια,
 τὴν ὄσαφην κατελειπον, ἰων εἰς ἱλθιον ἱερην.
 τὴν μὲν ἐγὼ δακρυῖσα ἱδῶν, ἐλεησα τε θυμῷ·
 ἀλλ' οὐδ' ἴως εἶαον προτερην, πυκινον περ ἀχέων,
 ἱαιματος ἀσπον ἰμεν, πρὶν τειρεσιαῖο πυθεσθαι.
 ἦλθε δ' ἐπὶ πσυφχῇ θηβαιῖο τειρεσιαῖο, 90
 χρῦσειον σκηπτρον ἱέχων, ἐμε δ' ἐγνῶ και προσέειπεν·
 τιπτ' αἴτ', ὦ δυστήνε, λιπῶν φάος ἡελιοῖο,
 ἡλυθες, ἱοφρα ἱδῆς νεκυας και ἀτερπεα χῶρον ;
 ἀλλ' ἀποχαδσεο βοθροῖ, ἀφισχε· δε φασγανον ἰοκστ,
 ἱαιματος ἱοφρα πῖω, και τοι νημερτεα ἔσπω. 95
 ἴως φατ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος χσιφος ἀργυροῦηλον
 κουλεῶ ἐγκατεπηγσ· ἰο δ' ἐπεὶ πῖφεν ἱαιμα κελαῖνον
 και τότε δη με ἔπεσσι προσῆυδαε μαντις ἀμυφμων·
 νῶστον διδσθαι μελιτῆδεα, φαιδιμ' ἱοδυσεῖ·
 τον δε τοι ἀργαλεον θῆσει θεος· ου γὰρ εἴω. 100
 ληθσεμεν ἐννοσιγαιον, ἰο τοι κοτον ἐνθετο θυμῷ,
 χωόμενος, ἰοτι ἰοι τυῖον φίλον ἐκσαλαφῶσας.
 ἀλλ' ἐτι μὲν κε και ἴως, κακα περ πασχοντες, ἱκοισθε,
 αἱ κ' ἐβελῆς σον θυμῶν ἐρυκακεεεν και ἱεταιρων,
 ἱοποτε δη πρῶτον πελασῆς τευῖεργεα νῆφα 105
 θρινακιῇ νησῷ, προφυγων ἱιοφειδεα ποντον·
 βῶσκομενας δ' ἐυρητε βοφας και ἱῖφια μῆλα
 ἡέλιοῖ, ἴος παντ' ἐφορᾷ και παντ' ἐπακοφει·
 τας εἰ μὲν κ' ἀσινεας εἰαῆς, νοστοο τε μεδῆαι,
 και κεν εἴ· εἰς ἱθακην, κακα περ πασχοντες, ἱκοισθε· 110
 εἴ· δε κε σινηαι, τότε τοι τεκμαιρομ' ὀλεθρον
 νᾶφι τε, και ἱεταροισ· αἴτος δ' εἰπερ κεν ἀλυκοῆς,
 οπσε κακῶς νσεαι, ὀλεσανύς ἀπο παντας ἱεταιροῖς,
 νᾶφος ἐπ' ἀλλοτριῆς· δηεις δ' ἐν πηματα ἱοικῶ,
 ἀνδρας ἱυπερφαλοῖς, ἰοι τοι βίφοτον κατεδοντιν, 115
 μινῶμενοι ἀντιθεην ἱαλοχον, και εἶδνα διδοντες·
 ἀλλ' ἦτοι κεινων γε βίας ἀποτιῖσεαι ἐλθων.
 αἴταρ ἐπῆν μνήσττηρας ἐνι μεγάροισι τεφοισιν·
 κτεινῆς, ἡε δολῶ, ἡ' ἀνφαδον ἱοκστῷ χαλκῶ,
 ἐρχεσθαι δη ἐπειτα, λαβων τευῖηρες ἐρετμον, 120
 εἰς ἰο κε τοῖς· ἀφικηαι, ἰοι· ουκ ἱιδσαντι θάλασσαν·
 121
 σημα δε τοι ἑρεαν μαλ' ἀριφραδες, οὐδε σε ληθσει·
 125
 ἱοποτε κεν δη τοι γσσυβλήμενος ἀλλος ἱοδῖτης
 φῆῃ ἀθηρηλοιγον ἱεχεν ἀνα φαιδιμῷ ὠμῷ,
 και τότε δη γατῇ πηγσανς τευῖηρες ἐρετμον,
 ρεκσανς ἱερα καλα ποσειδαῖω· ἱαναιη,

- ἔαρνειον, ταυρον τε, σῆμιν τ' ἐπιβήτορα κάπρου,
 φοικαδ' ἀποστείχεν, ἔρδεν θ' ἱεράς ἑκατονβάς
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχοντιν,
 πάντῃ μαλ' ἑχσεύης· θάνατος δὲ τοὶ ἐκς ἑταλός αὐτῷ
 ἀβλήχρος μαλα τοῖος ἐλευθεύεται, ἵος κε σὲ πεφνῇ
 γῆρ' ἵυπο λιπαρῷ ἑφαρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὀλβιοὶ ἐσσονται· ταδὲ τοὶ νημερτεῖα ἑρπω. 130
 ἵως ἐφάτ'· αἴταρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένος προσέειπον·
 τειρεσίη, τὰ μὲν αἶρ παρ' ἐπεκλωθσαν θεοὶ αὐτοὶ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ἑσπε, καὶ ἀτρεκέως καταλεγσον,
 μητρος τῆνδ' ἱοραὼ πσυφχὴν κατατεθνήυης· 140
 ἱη δ' ἀκείοντ' ἱησται σχεδὸν ἱαιματος, οὐδ' ἱέον ἱύιον
 ἐτλή ἐς ἀντὰ ἱίδεν, οὐδὲ προτιμυθῆσασθαι.
 ἑσπε, ἑανας, πῶς κεν με γνοίη τοῖον εἶοντα.
 ἵως ἐφάμην· ἱο δὲ μ' αἴτις ἀμειβομένος προσέειπον· 144
 ἱοντινα μὲν κ' ἐφαις νεκυων κατατεθνήωτων 146
 ἱαιματος ἀσσον ἱμεν, ἱοδὲ τοὶ νημερτεῖς ἐναπσει·
 ἱῷ δὲ κ' ἐπιφθονεῖς, ἱοδὲ τοὶ παλιν εἰτιν ὀπισσῷ.
 ἵως φάμην πσυφχὴ μὲν ἐβη δομον ἀφίδος εἰσῷ. 149
 αἴταρ ἐγὼν αὐτοῦ μόνον ἐνπεδον, ἱοφρ' ἐπὶ μητῆρ
 ἡλυθε, καὶ πῖφεν ἱαῖμα κελαινεφες· αἴττικα δ' ἐγνώ, 151
 καὶ μ' ὀλοφυρμένη ἑπτα πτεροεντα προσῆυδα·
 τεκνον ἐμὸν, πῶς ἡλθες ἱυπο δσοφον ἡεροεντα,
 δσαφος εἶον; χαλεπον δὲ ταδὲ δσαφοῖς ἱοραεσθαι· 155
 μισσῷ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δδεῖνα ρεεθρα,
 ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τοῦ οὐ πῶς ἐστὶ περῆσαι,
 πεδσον εἶοντ', ἡν μὴ τις ἑχῇ ἑυτέργεα ναφα. 158
 ἵως ἐφάτ'· αἴταρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένος προσέειπον· 162
 μητὲρ ἐμὴ, χρεῖω με κατῆγαγεν εἰς ἀφίδαφο,
 πσυφχῇ χρησομένον θηβαιόφο τειρεσιαφο.
 οὐ γὰρ πῶ σχεδὸν ἡλθον ἀχαιίδος, οὐδὲ πῶ ἀμης 165
 γῆς ἐτεβην, ἀλλ' αἶφεν ἑχων ἀλαλημαὶ οἶδον,
 ἐκς ἱοφο τὰ πρῶτισθ' ἐπομην ἀγαμεμνονὶ διέφ
 ἑιλφίον εἰς ἑυῖωλον, ἱνα τροφῆσι μαχοίμην.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ἑσπε καὶ ἀτρεκέως καταλεγσον,
 τίς νῦ σὲ κῆρ ἐδαμασσε τανηλεγεὸς θανάτοφο; 170
 ἡ δολιχὴ νουσος; ἡ ἀρτεμὶς ἱτοχαιρα
 ἱοῖς· ἀγανόισι βελεσσὶν ἐποιχομένη κατεπεφεν;
 ἑσπε δὲ μοι πατερος τε, καὶ ἱυμὸς ἱον κατελειπον,
 ἡ ἐτὶ παρ κεινοῖσιν ἐμὸν γερας, ἡε τίς ἡδῆ 175
 ἀνδρῶν ἄλλος ἑχει, ἐμε δ' οὐκ ἐτὶ φαντὶ νεεσθαι.
 ἑσπε δὲ μοι μνήστῃς ἑταλοχοῦ βουλὴν τε νοον τε,
 ἡε μὲναι παρὰ παιδί, καὶ ἐνπεδα πάντα φυλασσει·
 ἡ ἡδῆ μιν ἐγῆμεν ἀχαιῶν, ἱοστις ἀρίστος.
 ἵως ἐφάμην· ἱη δ' αἴτις ἀμειβετο ποτνια μῆτῆρ·
 καὶ λῆην κεινὴ γὲ μεναι τετλήσῃ θυμῷ 180

τοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν αἰσθῆναι δὲ τοὶ αἰθέρι
 φθίνοντι νυκτὲς τε, καὶ ἡμέματα, δακρυχέοντες ἥ-
 σον δ' οὐ πῶ τις ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἰσχυλὸς
 τῆλ' ἡμᾶχος τέμνεα νιμέται, καὶ δαιτὰς ῥεῖστας
 δαινύται, τὰς ῥεοῖκε δίκασπολον ἀνδρ' ἀλεγυμένον·
 185
 πάντες γὰρ καλεόντι· πατὴρ δὲ σὸς αἰθέρι μίμναι
 ἀγρῶ, οὐδὲ πολὺνδε κατερχεται· οὐδὲ τοὶ εὐναι,
 δειμνία, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥῆγ' αὖ σιγαλόντα·
 ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν λευδεῖ, τοῖσι δ' ἑμῶες, κατὰ ῥοῖον
 ἐν κονί, ἀνχι πυρός, κακὰ δὲ χροῖ ῥεσμάτα ῥασταί·
 190
 αἵταρ' ἐπὶν ἐλθῆτι θερός, τεθαλῶνι τ' ὀπωρῇ,
 παντῇ τοι κατὰ γόνον ἀλοῆς φοινοπέδοιο.
 φυλλῶν κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήσιναι εὐναι·
 ἐπὶ ὅγε κείτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος αἰετῶσαι,
 195
 σὸν ποτμον γοῶν· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκανεῖ.
 τοῦτ' ἂν γὰρ καὶ ἔγαν ὀλομῆν, καὶ ποτμον ἐφίσπον·
 οὐτ' ἐμὲ ἐνὶ μεγάροισιν ἱεῦσ' ἰσχυρὸς ἱστοχέαιρα
 τοῖσ' ἀγανοῖσι βέλυσσιν ἐποιχομένη κατεπέφιν·
 200
 οὐδέ τις αἶψ' ὦν μοι νοστος ἐπὶ ἡλυσεν, ἦτε μάλιστα
 τῆκεδονὶ στυγαρῇ μέλεσιν ἐκτέλλετο θυμῶν·
 ἀλλὰ με σὸς τε πάθος, σὰ τε μῆδεα, φαίδιμ' ἰδοῦσσε, ἦ
 σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιτήδεα θυμῶν ἀπῆφρα.
 ἵως ἐφατ'· αἵταρ' ἐγὼν' ἐθέλον φρεσὶ μερμηρικῶς
 μήκερος ἐμῆς πρυγῆν ἔτελεεν κατατεθνήκει·
 205
 τρεῖς μὲν ἐφορμήθην, ἔτελεεν τε με θυμὸς ἀνωγεν,
 τρεῖς δὲ μοι ἐκ χειρῶν, ἱκέλον σκίῃ, ἦ καὶ οὐνερόν,
 ἑπτάτ'· ἐμοὶ δ' ἀχὸς ἱοκσὺ γένεσκειτο κερροβὶ μάλλον·
 καὶ μιν φῶνσας ῥεπτα πτεροεντα προσῆλθον·
 210
 ἥτερ' ἐμῇ, τί νυ μ' οὐ μίμνεις ἔτελεεν μεμαῖστα,
 ἱοφρά καὶ εἰν ἀΐδαο φίλᾳ· περὶ χεῖρε βαλόντα
 ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπόμεσθα γούρο;
 ἦ μοι ῥεῖδωλον τοῦδ' ἀγαθὴ περσεφονεῖα.
 ὦτρυφ', ἱοφρ' ἐτι μάλλον ὀδυρόμενος στοναχίδσω;
 215
 ἥτερ' ἐφαμῆν· ἦ δ' αἴτικ' ἀμειβετο ποτνία μήτηρ·
 ὦ μοι τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κακίωρε φῶτων,
 οὐτὶ σε περσεφονεῖα, διὸς θυγατὴρ, ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αἴτη δίκη ἔστι βροτῶν, ὅτε κεν τε θανόντων
 οὐ γὰρ ἐτι σαρκὰς τε καὶ ὀστέα ῥίνες ἔχοντιν,
 220
 ἀλλ' ἄντα μετὰ τε πυρὸς κρατερόν μινος αἰδομένοιο
 δαίμνα', ἐπεὶ κε πρῶτα λιπῇ λείκ' ὀστέα θυμῶν·
 πᾶσι γὰρ δ' ὅτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεποτῆται,
 ἀλλὰ φαίσοδε τάχιστα λιλᾶσο· τάττα δὲ πάντα
 ἱδούσθ', ἵνα καὶ μετοπίσθῃς τῇ ῥεσπῶν θῶν γυναικί·
 225
 νοτὶ μὲν ἵως ῥεπτασιν ἀμειβαμένη· καὶ δὲ θυγατὴρ
 ἡλυθον, — ὦτρυφ' ἂν γὰρ ἀγαθὴ περσεφονεῖα, πρὸς
 ἵσαι ἀριστεῶν ἱαλοχίρῃσιν, ἥδε θυγατὴρ·

καὶ ὁ ἀμφ' ἱαίμα κελαίον ἱεροκλῆες ἠγερθέντες·
αἶψα γὰρ βουκίλῃ, ἱσχυρῶς ἐρείμι ἱεραστὴν·
ἦδε δὲ μοι πατὴρ θόρυβον ἀρίστη ἰφαίνετο βουλή·
σπασσάμενος τανυήκης ἀορ παχύς παρα μῆρου
οὐκ ἔβαν πίπνεν ἱαίμα πάντας ἱαίμα κελαίον.
ταὶ δὲ προμνηστῖναι ἐπήσαν· ἦ δὲ ἱεραστή
τὸν γόνον ἐκσαγορεύει· ἐγὼ δ' ἐρείνον ἱεραστὰς.

230

ἐνθ' ἦτοι πρῶτην τυφρῶ ἴδον ἱεραστῆσαν,
ἦ φάτο σαλμωμένος ἀμυμονος ἐκγονος εἶναι,
φῶρ δὲ κρηβίος γυνὴ εἰσμενά αἰφολίδαο·
ἦ ποταμὸς ἠρασσάτ' ἐνιπέος θείοιο,
ἦς πολὺ καλλίστος ποταμῶν ἐπὶ γαίαν ἴητιν
καὶ ῥ' ἐπ' ἐνιπέος πώλεσκετο καλά ρεῖθρα.
τῷ δ' ἀρὰ ἱεραστῆς γαίης τοχὸς ἐνοσιγῆσιος
ἐκ τοχολῆς ποταμοῦ παρελχόσατο δινεφέντος·
πορφυρεὺν δ' ἀρὰ κυμα περιστάθη, ορεῖ γείστον,
κυρτῶθεν· κρυπτῶν τε θεῶν, θῆτην τε γυναῖκα·
λύσε δὲ παρνευὴν δῶσιν, κατὰ δ' ἱππὸν ἐχέειν.
αἶψα ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
ἐκ τῆς ἀρὰ τοὶ φῶ χεῖρι, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνομαδῶν·

235

240

245

χαῖρε, γυναι, φιλοτήτι· περιπλόμενοο δ' ἐνιαῖτοο
τεκσῆς ἀγλαὰ τεκν'· ἐπεὶ οὐκ ἀποφῶλιοι εἶναι
ἀθανάτων· σὺ δὲ τοῖς κομῆσιν, ἀτιταλλόμεναι τε.
νῦν δ' ἐρχεο πρὸς δῶμα, καὶ ἱσχυέ, μὴδ' ὀνομήνῃς·
αἶψα γὰρ τοὶ ἡμὶ ποσειδάων ἐνοσιχθῶν.

250

ἦς ἔσπων, ἱππο πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
ἦ δ' ἱπποκυσσάμενη πέλιον τέκε καὶ νηλεῖα·
τῷ κρατερῷ θεράποντε διὸς μεγαλοῦ ἐγενεσθῆν·
ἀμφοτέρω· πέλιος μὲν ἐν εὐρυχορῷ ἱεραστῆς
ναὶ πολυρῆνος· ἦ δ' ἀρ' ἐν πυλῶ ἀμαθῶντι.
τοῖς δ' ἑτεροῖς κρηβίς τέκεν βασιλεία γυναικῶν,
αἰσὼνα τ', ἦδε φερῆτ', ἀμυθαφῶνα θ' ἱπποχαρμῆν.

255

τὴν δὲ μετ', ἀντιπῆν ἴδον, ἀσώποιο θυγάτρα,
ἦ δὴ καὶ διὸς εὐχετ' ἐν ἀνκοιῇσιν ἱεραστῆς·
καὶ ῥ' ἐτεκεν δύο παῖδ', ἀμφοτέρω τε, δῶσιν τε,
τοὶ πρῶτοι θηβὸς ἑδὸς ἐκτίσαν ἱεραστῆς,
πυργῶσαν τ'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἀπυργῶτον γ' ἐδύνατο
ναίμεν εὐρυχορον θηβῆν, κρατερῷ περ εἶντε.

260

τὴν δὲ μετ', ἀλκμητῆν ἴδον, ἀμφιτροφῶνος ἱεραστῆς,
ἦ ῥ' ἱεραστῆς θρασυμένονα, θυμολέοντα,
γῆνατ', ἐν ἀνκοιῇσιν διὸς μεγαλοῦ μίγνεντα.

265

267

270

μητέρα τ' οἰδιπόδαρ ἴδον, καλὴν ἐπικαστήν,
ἦ μεγα ἔργον ἐρεσκεν αἰδριτῆσι νοοῖο,
γῆμαμεν ἱεραστῆς· ἦ δ' ἱππὸν πατέρ' ἐκτεταρῆσαν·
γῆμαρ δ' ἀσώποιο θεῶν θεῶν ἀνθρώποιον·
ἀλλ' ἦ μὲν ἐν θηβῇ πολυρῆνος ἀλγὰ παύχων

πριν γὰρ κεν καὶ πυκὸς φθίτ' ἀνβροτός· ἀλλὰ καὶ τῶρ
 τευδεμέν, ἢ ἐπὶ ναῖα θετὴν ἐλθόντ' ἐς ἱεταίρους,

4
 330

ἢ αὐτοῦ πομπὴν δὲ θεοῖς, ὑμῖν τε, μελήσει.
 ἴως εἰσὶν οἱ δ' ἀρα πάντες ἀκὴν ἐγενοντο σιωπῇ
 κηληθμῷ δ' ὄσχοντο κατὰ μέγαρον σκιοεῖντα.
 οὖσι δ' ἀρήτη λεγκώλενος ἤρχετο μύθων·

335

φαιήκας, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ τοδε φαίνεται εἶναι,
 εἶδος τε, μέγαθος τ', ἠδὲ φρενας ἐνδον εἰσέτας;
 χρεῖνος δ' αὖτ' ἐμὸς ἐστίν· ἱεκάστος δὲ μορὴ τήρης·
 τῷ μὴ ἐπείγομενοι ἀποπεμπέτε, μὴδ' αὖ δῶρα
 τοτῷ χρῆσθοντι κολάσσε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἱσιότητι, κέονται.

340

τοῖσι δὲ καὶ μετέφεςπε γερῶν τήρως τεχναίος,
 ἴος δὲ φαιήκων ἀνδρῶν προγενεστέρος ἦεν·

ὦ φίλοι, οὐ μὲν ὑμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δακτύλου
 μύθεσσι βασιλεία περιφρῶν· ἀλλὰ πείθεσθαι
 ἀλκίνοο δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τε.

345

τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμειβέτ', ἐφώνησεν τε·
 τοῖτο μὲν τοτῷ δὴ ἔπος ἐσσεύεται, αἱ κεν ἐγὼ γὰρ
 δσαφός φαιήκας· φιλήρετμοισι γὰρ ἀσπῶ.
 χρεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νοστοῖο χατίδων,

350

ἐπὶ τῶν ὦν ἐπιμῆναι ἐς ἀφρίον, εἰς τὸ κε πάντῃ
 δῶτιν τελευτῶ· πομπὴ δ' ἀνδρῶν μελήσει
 πάνσι, μάλιστα δ' ἐμῷ· τοῖο γὰρ κρατὸς ἐστ' ἐνὶ δῆμῳ.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτις Ἰδουσσεύς·

355

ἀλκίνοε κρέον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν,
 εἰ μὲ καὶ εἰς ἐνίαστον ἀναγοῖτ' αἰδοῖ μίμνεεν,
 πομπὴν τ' ὀτρύνετε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδοιτε,
 καὶ κε τὸ βουλομένην, καὶ κεν πολὺ κερδίον εἴη,
 πλείοτερ' ἢ γούρῳ χεῖρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκεσθαι·
 καὶ κ' αἰδοῖοτερος καὶ φίλτερος ἀνδρῶν εἴη
 πάνσι, ἵσοι μ' ἱθακῆνδε ἰδοίαιτο νοστήσαντα.

360

τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμειβέτ', ἐφώνησεν τε·
 ὦ Ἰδοῦσε, τὸ μὲν οὐτὶ σε εἰσκόμεν εἰσθόραοντες,
 ἠπεροπέτα τ' ἐμὴν καὶ ἐπικληπόν, ἴοια τε πολλοῖς
 βδσκει γαῖα μελαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
 πσεύδα τ' ἀρτυφνόντας, ἴδεν κε τίς οὐδε ἰδοίαιτο·
 σοὶ δ' ἐνὶ μὲν μορφῇ ἔκπεον, ἐνὶ δὲ φρενὲς ἐσθλαί·
 μύθων δ', ἴως τοτ' αἰεὶδος, ἐπιστάμενως κατελογσας,
 πάντων τ' ἀργείων, σέφο τ' αἰτοῖο, κῆδεα λυγρὰ.

365

ἀλλ' ἀγε μοι τοδε ἔειπε, καὶ ἀτρεκέως κατελογσόν,
 εἰ τίνας ἀνθρώπων ἱεταρῶν εἶδες, τοῖ τοι ἱαμ' αἰτῶ
 εἰδῆσθαι καὶ ἱαμ' ἱεκοῖτο, καὶ αἰτοῖο ποτ' ἐφίσκον.
 πυκὸς δ' ἴηδε μάλα μακρὴν, ἀδυσφάτος· οὐδὲ πῶς ἴσῃ
 τευδεμέν ἐν μεγάροισι· σὺ δὲ μοι λυγρὰ θεοκέλευε ἔργα.

370

καὶ κεν ἐς ἥρα δίδω ἀνασχομένην, τότε μοι σὺ

Hom.

3 E

τλαῖης ἐν μεγάρῳ τέφα κηδεα μυθήσασθαι. 375
 τον δ' ἀπαμειβομένος προσεφη πολυμητις Ἰοδυσεύς· 4
 αἰκίνοις κρέφον, πάντων ἀριδεικετε λαφών,
 ἱωρῇ μὲν πολυὺν μυθῶν, ἱωρῇ δὲ καὶ τυπνοο·
 εἰ δ' ἐτ' ἀκοφόμεναι γέ λιλαίεσθαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε 380
 τόλγων σοὶ φθονέοιμι καὶ οἰκτροτέρ' ἀλλ' ἀγορεύσαι
 κηδὲ ἔμῳν ἱεταρῶν, τοὶ δὴ μετοπίσθεν ὀλοντο·
 τοὶ τροφῶν μὲν τυπεκσεφυγον στονοεντσαν αὐτῇτην,
 ἐν νοστῶ δ' ἀπολοντο, κακῆς ἱτιότητι γυναῖκος.
 αἶταρ ἐπεὶ πσυφχας μὲν ἀπεσκεδασ' ἀλλυδὶς ἀλλῇ 385
 ἱαγνῇ περσεφονεία γυναῖκων θηλυτεραφών,
 ἤλθε δ' ἐπὶ πσυφχῇ ἀγαμειμονος ἀτρεφίδαφο
 ἀχθυμένη· περὶ δ' ἀλλαι ἀγῆγεραθ', ὅσαι ταμ' αἶτῳ
 ῥοικῶ ἐν αἰγίσθῳ εἶανον καὶ ποτμον ἐφespον.
 ἐγὼ δ' αἰπσ' ἐμε κείνος, ἐπεὶ πῖφεν ταίμα κελαινον· 390
 κλαίει δ' ἵογε λιγυως, θαλερα κατὰ δακρυφα λειβων,
 πῖτνανς εἰς ἐμε χεῖρας, ὀρεγσασθαι μενεαίων·
 ἀλλ' οὐ γὰρ τοὶ ἐτ' ἦν ἱς ἐνπεδος, οὐδ' ἐτι κίκυς,
 τοιγὰ περ παρος ἐσκεν ἐνὶ γναμπτοισι μελεσσῖν.
 τον μὲν ἐγὼ δακρυψα ἱδῶν, ἐλεῖσα με θυγμῶ, 395
 καὶ μιν φῶνῃσας ἱεπεα πτεροεντα προσῆλυδῶν·
 ἀτρεφίδη κυρδίστε, ἱανας ἀνδρῶν, ἀγαμειμον,
 τίς νῦ σε κῆρ ἐδαμασσε τανηλεγος θανατοφο ;
 ἦε σγ' ἐν νάεσι ποσειδάων ἐδαμασσαν,
 ὄρσανς ἀργαλεῶν ἀνεμῶν ἀμεγαρτον αὐτῇτην ; 400
 ἦε σ' ααρσίοι ἀνδρες ἐδηλησαντ' ἐπὶ χερσσο, 401
 βοῆς περῖταμνομενον, ἠδ' ὄριον πῶυφα καλά ;
 ἱως ἐφαμην· το δὲ μ' αἶτικ' ἀμειβομένος προσεῖεσπεν· 403
 διφογενες λαφερτιάδῃ, πολυμηχαν' Ἰοδυσεύς,
 αὐτ' ἐμε γ' ἐν νάεσι ποσειδάων ἐδαμασσαν, 405
 ὄρσανς ἀργαλεῶν ἀνεμῶν ἀμεγαρτον αὐτῇτην,
 οὔτε μ' ααρσίοι ἀνδρες ἐδηλησαντ' ἐπὶ χερσσο·
 ἀλλὰ μοι αἰγίσθος τευχσας θάνατον τε, μορον τε,
 ἐκτα, σὺν ὀλομενῇ ἱαλοχῶ, ῥοικονδε καλεσσας, 410
 δειπνισσας, ἱως τίς τε κατεκτανε βοῆν ἐπὶ φακνῇ.
 ἱως θάνον οἰκτιστῶ θανατῶ· περὶ δ' ἀλλοὶ ἱεταιροὶ
 νωλεμῶς κτείνοντο, σὺες ἱως ἀργιόδοντες,
 τοὶ ρα τ' ἐν ἱαφνείῳ ἀνδρὸς μέγα δυναμενοφο
 ἠ γαμῶ, ἠ ἐρανῶ, ἠ ἱελλαπινῇ τεθαλυγῇ. 415
 ἠδὴ μὲν πολυὺν ἀνδρῶν φονῶ ἀντεβολησας
 μουνας κτείνομενων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ἱυσμινῇ
 ἀλλὰ κε κείνα μαλίστ' ἱδῶν ὀλοφυεραο θυγμῶ,
 ἱως ἀμφὶ κρήτηρα, τραπέδσας τε πληθοντσας,
 κειμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δαπέδον δ' ἱαπαν ταίματι θυφεν.
 οἰκτροτάτην δ' ἠκοῖσα ῥοκα πρίαμοφο θυγάτρος, 420
 κασσάνδρης, τὴν κτείνει κλυταίμνηστρη δολομητις

ἀμφ' ἐμοί· αἴταρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χείρας αἵρων
 βαλλὼν ἀποθνῆσκων περὶ φασγανῶ· ἢ δὲ κυνῶπις
 νοσφισατ', οὐδὲ μοι ἐτλή, ἰοντὶ περ εἰς αἶδαο,
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμοῖς ἔτελεεν, γσύν τε στομ' ἐρείδσαι. 425
 ἴως οὐκ αἰνοτερον καὶ κυντερον ἄλλο γυναικός.
 ἴοιον δὴ καὶ ἐκεῖν' ἐμῆδσατο ἔργον αἵεικες,
 κεδριδιῶ τευχσαντ' αἶ ποσσὶ φονὸν! ἦτοι εἶπ' ἔφη γὰρ
 ἀσπασίος παιδεσιν, ἰδὲ δμῶεσιν ἐμοῖσιν, 430
 ῥοικαδ' ἐλευθρῆσθαι· ἢ δ' ἐκστοχα λυγρὰ ἱδυία
 ἢ τε κατ' αἰσχρὸς ἔχευε, καὶ ἐσσομενῆσιν ὀπισσῶ
 θηλυτερῆσιν γυναικσιν, καὶ ἢ χ' εὐέργος ἐστίν!
 τῶ νῦν μὴ ποτὲ καὶ σὺ γυναικὶ περ ἡπίος εἶναι, 433
 μῆδ' οἱ μυθὸν ἱαπαντὰ πιφασκεμεν, ἴον χ' εὐφειδῆς.
 ἀλλ' οὐ σοίγ', ἰοδυσεφ, φονὸς ἐσσεταὶ ἐκ τε γυναικός· 441
 λίσσῃ γὰρ πινυτὴ τε, καὶ ἴε φρεσὶ μῆδεα ῥοῖδεν,
 κούρη ῥικαρίοιο, περὶ φρῶν πηνελοπεία. 445
 ἦ μιν μιν νυμφὴν γὰρ νύμφην κατελείπομεν ἡμέες,
 ἐρχομενοὶ πολεμονδ'· παῖς δὲ οἱ ἦν ἐπὶ μάδσῳ,
 νηπίος, ἴος ποδο νῦν γὰρ μετ' ἀνδρῶν ἰδῶσι ἀριθμῶ,
 ὀλβίος· ἦ γὰρ τὸν γὰρ πατὴρ φίλος ὀπτάσεται ἔλθων,
 καὶ κείνος πατέρα προσπτύχσεται, ἢ θέμις ἐστίν. 450
 ἢ δ' ἐμὴ οὐδὲ περ ἱυῖος ἐνὶ πλῆσθῃναι ἱακοίτις
 ὀφθαλμοῖσιν ἐβᾶσε· παρὸς δ' ἐμ' ἐπέφνε καὶ αἴτον.
 ἄλλο δὲ τοὶ ῥερω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλεὸ σῆσιν·
 κρυβδὴν, μῆδ' ἀναφανδα, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 νᾶφα καθίσχεμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἐτι πῖθτα γυναικσιν. 455
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ῥεσπε, καὶ ἀτρεκέως καταλεγσον,
 εἰ ποῖ ἐτι δσαφοντος ἀκοῖτε παῖδος ἐμοῖο,
 ἦ ποῖ ἐν ὀρχομενῶ, ἦ ἐν πυλῶ ἀμαθοεντι,
 ἦ ποῖ παρ' ἀμενελᾶν ἐνὶ σπάρτῃ ευρυῖῃ
 οὐ γὰρ πῶ τεθνήκεν ἐπὶ χθονὶ δίφῳ ὀρεστίῃ. 460
 ἴως ἐφάτ'· αἴταρ ἐγὼ μιν ἀμειβομενὸς προσεῖεσπον·
 ἀτρεΐδῃ, τί με τάττα διείρειαι; οὐδὲ τί ῥοῖδα,
 δσαφεὶ ἴογ', ἦ τεθνήκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βᾶδσεν.
 νοτὶ μιν ἴως ῥεπεσσιν ἀμειβομενῶ στυγεροῖσιν
 ἔσταμεν ἀχνημενοὶ, θαλερὸν κατὰ δακρυ χεῖοντες. 465
 ἦλθε δ' ἐπὶ πσυῖχῃ πηλεΐαδαφ' ἀχιλῆος,
 καὶ πατροκλῆος, καὶ ἀμυμονος ἀντιλοχοῖο,
 αἶφαντος θ', ὅς ἀριστὸς εἶν' ῥεῖδος τε, δέμας τε,
 τῶν ἄλλων δαναῶν, μετ' ἀμυμονα πηλεΐφῶνα.
 ἐγνώ δὲ πσυῖχῃ με ποδάρεος αἶφακίδαο, 470
 καὶ ῥ' ὀλοφυζομένη ῥεπεα πτεροεντα προσῆυδα·
 δίφῳγενες λαφερτίαδῃ, πολυμήχαν' ἰοδυσεφ,
 σῆτλιε, τίπτ' ἐτι μείδσον ἐνὶ φρεσὶ ἐμῆδσατο ἔργον;
 πῶς ἐτλής αἶδοςδε κατελθεμεν, ἐνθα τε νεκροὶ
 ἀφραδέες ναιοντὶ, ῥιπρωτῶν ῥεῖδῶλα καμῶντων;

ἴσως εἶπαι· ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ μὲν ἀμειβομένης προσέειπον· 480
 ὦ ἀχιλλεῖ, πηλεὺς τοῖς, μέγα φέρτατ' ἀχαιῖναι,
 ἦλθον τειρεσιαφοῖς κατὰ χρεῖος, εἰ τινα βούληται
 ἔσποι, ἰοπῶς ἰθάκη ἐς πατρίδα λαιόνταν ἰκοίμην·
 οὐ γὰρ πῶ σχεδὸν ἦλθον ἀχαιῖδος, οὐδὲ πῶ ἀμης 485
 γῆς ἐπεβην, ἀλλ' αἶψά τ' ἐχὼ κακὰ· σέθεν δ', ἀχιλλεῖ,
 οὐ τις ἀνὴρ προσηκαίει μακαρταῖος, οὐτ' ἀρ' ὀπίσσω
 πρίσμεν γὰρ σὲ θύσασιν ἐτίθμεν, ἔϊστα θεοῖσιν,
 ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μεγάλα κρᾶτεις νεκροῦσιν,
 ἐνθάδ' εὖν τῷ μὴ τι θάνατον ἀπαχιδεῖ, ἀχιλλεῖ. 485

ἴσως ἐφάμην· τοῦ δέ μ' αἶτις ἀμειβομένης προσέειπεν·
 μὴ δή μοι θάνατον γέ παρασθᾶναι, Φαίδιμ' ἰδοῦσσι·
 βούλοίμην κ' ἐπαρσενος εὖν θητέμεν ἀλλὰ
 ἀνδρὶ παρ' ἀκλῆρῳ, ἰδὲ μὴ βίβροτος πόλις εἴη,
 ἣ πάντῃσι νεκροῖς καταφθιμένασι φαίνασθαι. 490
 ἀλλ' ἀγε μοι τόδ' οὖτος ἀγαθὸς μῦθον ἐνίσπε,
 ἣ ἔπετ' ἐς πολέμον πρόμος εἶμεναι, ἧς καὶ οὐκί.
 ἔσπεκε δέ μοι, πηλεὺς ἀμύμονος εἰ τι πεπυθμᾶι,
 ἧ εὖ ἔχει τιμὴν πόλυσιν μετὰ μυρμιδόνεσιν,
 ἣ μιν ἀτίμαδδουσιν ἀν' ἑλλάδα τε φθίην τε, 495
 ἰοῦνεκα μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε ποδας τε.
 εἰ γὰρ ἐγὼν ἐπαρώγος ἔνπ' ἀγας ἦελιοιο,
 τοῖός εἰναι, τοῖός ποτ' ἐνὶ τρεῖσιν εὐρυῇ
 πέφον λαὸν ἀριστόν, ἀμύων ἀργείοισιν·—
 εἰ τοῖοσδ' ἐλθοίμι μίνυνθα περ ἐς πατὸς δῶ, 500
 τῷ κε τεῷ στυγδαίμι μένος καὶ χεῖρας ἀαπτῆς,
 τοὶ κείνον βιασθῆναι, ἐργόντων τ' ἀποτίμῃς.

ἴσως εἶπαι· ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ μὲν ἀμειβομένης προσέειπον·
 ἦτοι μὲν πηλεὺς ἀμύμονος οὐτι πεπυθμᾶι·
 ἀλλὰ γὰρ τοῖς παιδὸς γέ νεοπτολεμοῖο φίλδο· 505
 πάντῃσι ἀληθεῖν μῦθον εἶναι, τοῖς μὲν κεκαίει·
 αὐτὸς γὰρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ ναὸς ἔϊστα
 ἤγαγον ἐκ σκυροῦ μετ' εὐκνημίδας ἀχαιῖδας·
 ἦν δὲ τοτ' ἀμφὶ πόλιν τροφὴν φρεσδοιμεθὰ βούλας,
 αἶψα πρῶτος ἐβασε, καὶ οὐκ ἤμαρτ' ἀνεμύθων· 510
 νεοττωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νέεσκεσθαι οἶα.
 ἀλλὰ γὰρ τοτ' ἐν πεδίῳ τροφῶν μακρονομεθὰ χαλκῷ,
 οὐ ποτ' ἐνὶ πληθοῖ μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ἱομυλῶ,
 ἀλλὰ πολὺ προβέβηκεν, ἔϊσθ' ἔμενος οὐδενὶ ῥεῖκῳ
 πολλοῖς δ' ἀνδρας ἐπέφην ἐν αἰνῇ δαΐσθητι. 515
 πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μύθησθαι, οὐδ' ἀνέμηναι,
 ἴσθ' ὅτι λαὸν ἐπέφην ἀμύων ἀργείοισιν·
 ἀλλ' ἴοιον τον τῆλεφιδὴν κατενέηρατ' ἑλλάδ'·
 ἱεροῖς εὐρυπύλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἱεταροὶ
 κητεῖοι κτείνοντο, γοναίων ἑῖνεκα δούρων· 520
 κείνον δὲ καλλίστον ἴδον, μετὰ μνηστῶν δέων

αἶψα τοῖς εἰς ἵππον καταβαινόμεν, ἰὼν καμ' ἑπείρος; 524
 ἀργείων τοι ἀρισταί· ἐμοὶ δ' ἐπὶ πᾶσι ἐτετάλτο· 523
 ἐνθ' ἄλλοι δαναῶν ἱππότερες, ἦδ' ἐμδόντες· 525
 δακρυῖα τ' ὤμαρ γῆν' ἔστρεψεν, ὃς ἔκτο γαῖα ἱεκάστρα
 κείνην δ' οὐ ποτὶ παπταν· ἐγὼ δὲ οὐ φθαλμοῖσιν,
 οὐτ' ὠχρησάμεναι χροῶν καλλίμων, οὐτε παρτίων
 δακρυῖ' ὀμαρξάμενον· τοῖο δὲ με μάλ' ἀπολλύειν 530
 ἵπποθεν ἐκότεμακαί· χαρπύς δ' ἐπαμάρτετο καπνῶν,
 καὶ δορυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ τροφῶν ἐμεμνῆνα,
 ἀλλ' ἵσταν δὴ πρῶτον πρὸν διεπερθεσάμεν αἶψαν,
 μοῖραν καὶ γῆρας ἐσθλὸν ἱεχῶν ἐπὶ παῖος εἶδεν
 ἀσκήθης, οὐτ' ἀρ' ἐβελύμενος ἱοκῶν χαλκῶν,
 οὐτ' αἶψα χεῖρ' οὐτάσμενος· τοῖα τε πολλὰ 535
 γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπὶ μὲν δὲ τε μαινεται ἀρεῇ,
 ἵος εἶφαμην· πούτῃ δὲ ποδῶν κῶνος αἰσχυρὰ
 φοῖται, μακρὰ βιβῶντ' ἄρ' ἀσφodelῶν λειμῶνα,
 γηθοσύνη, τοῖο τῶν εἶδ' ἀριδείκταν εἶναι.
 τοὶ δ' ἄλλοι πρὸς καὶ νεκρῶν κατατεθνήτων 540
 ἵστασαν ἀχνυμένα, ἔρποντο δὲ κῆδ' ἱεκάστη
 αἶψ' αἶστος πούτῃ δὲ τελαμωνιαδαῖο
 νοσφιν ἀφῆστηκε, κεχολῶμενος ἱεμενὰ νικῆς,
 τὴν μιν ἐγὼ νικῆσα, δικάσομενος παρὰ νῆσιν,
 τευχέσιν ἀμφ' ἀχιλλεύς· εἴηκε δὲ ποτνία μητρη· 545
 ἵος δὴ μὴ ὀφελὸν νικῆν ταιῶδ' ἐπ' ἀφῆλ' αἶψ' 547
 ταῖα γὰρ κεφαλῇ ἱεκέ· αἶψα γαῖα κατέσχευεν, 548
 τὸν μιν ἐγὼ ἔπεισε, προσῆυδῶν μελῶν κλισίῃ 551
 αἶψαν, καὶ τελαμωνῶν ἀμυμνῶν, οὐκ ἀρ' ἐμῶν
 οὐδὲ θανάων ληθῆσθαι ἐμοὶ χολῶν, ἱεμενὰ τευχέων
 ὀλομένων; ταῖα δὲ πῆμα θέοι θέσαν ἀργεῖοισιν·
 ποῖος γὰρ σφιν πυργὸς ἀπώλει· σέφο δ' ἀχαιῶν 555
 ἱεστον ἀχιλλεύς κεφαλῇ πηλεΐαδαο
 ἀχνυμένα φθιμένοιο διαντῆρας· οὐδὲ τις ἄλλος
 αἷτιος, ἀλλὰ δόσις δαναῶν στρατὸν ἀιχμητάων
 ἐκπαλῶς ἠχθῆρες· τῶν δ' ἐπὶ μοῖραν εἴηκεν· 559
 ἵος εἶφαμην· τοῖο δὲ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, εἴη δὲ μετ' ἀλλας 562
 πούτῃ δὲ εἰς ἐρεβος νεκρῶν κατατεθνήτων
 ἐνθα χ' ὅμως προσέφη κεχολῶμενος, ἡ κεν εἴη τὸν,
 ἀλλὰ μοι ἦθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 565
 τῶν ἀλλῶν πούτῃ δὲ εἶδ' ἀπολλύειν κατατεθνήτων·
 ἐνθ' ἦτοι μινῶν εἶδ' αἶψα, διὸς ἀγλαῶν ἱεμεν,
 χρυσοῖν σκηπτρῶν ἱεχόντα, θεμιστάοντα κενύσαν,
 ἱεμενον· τοὶ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας ἔρποντο ἱεκατῶν,
 ἱεμενοὶ, ἵστασθ' ἑπὶ κατ' εὐρυπύλους αἶδος δῶν· 570
 τὸν δὲ μετ', ἀμυμνῶν πηλεΐων εἰσενήσασα
 ἑπεί τοι μὲν εἶδ' αἶψα κατ' ἀσφodelῶν λειμῶνα
 τοῖς αἶψα κατέσχευεν, ἐν ἀπολλοῖσιν εἶσται,

- χερσιν ἰσχυὸν βροχάλων πανχαλκῶν, αἶψα ἀφανῆς. 4
 και τιτυὸν εἶδον, γαίης εἰκυῖδος ἴσιον, 575
 κείμενον ἐν δαπεδῷ· ἰὸ δ' ἐφ' ἐννεα κείτο πελεθρα·
 φύσπε δὲ μιν ἑκατέρθε παρτήμενω ἱηπαρ ἐκείρον,
 δερτρὸν ἐσὼ δυσφύοντες· ἰὸ δ' οὐκ ἀπαμύνητο χερσίν·
 ληταὰ γὰρ ἑλκήσε, διὸς κυδρὴν παρακοίτιν, 580
 πυθοῶδ' ἐρχομένην, δια καλλιχοροῦ πανοπέφους.
 και μὴν τανταλον εἶδον, χαλεπ' ἀλγέ' ἰσχυόντα,
 ἑσταὸτ' ἐν λιμνῇ· ἡ δὲ προσεπλάσσε γενειῶ·
 στεῖτο δὲ διπσάων πίψεν, οὐδ' ἐσχεν ἑλεσθαι·
 ἵστακι γὰρ κυπτσεῖ ἰὸ γέρον, πίψεν μενεαίνων,
 τῶσαχ' ὕδωρ ἀπολεσκει· ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποδσιν 585
 γαῖα μελαινα φαίνεσκε, καταδσηνάσκε δὲ δαιμων.
 δένδρεα δ' ὑψοσιπετήλα κατακρήθεν χεφε καρπον,
 οὐχναί, και ροῖαι, και μηλαί ἀγλαφοκαρποί,
 συκαί τε γλυκεραί, και ελαιαί τηλεθαόντσαι·
 τῶν ἱοποτ' ἰθυσεῖ ἰὸ γέρον ἐπὶ χερσὶ μασασθαι, 590
 τασδ' ἀνεμὸς ριπτάσκε ποτὶ νεφεα σκιοεντα.
 και μὴν σισυφὸν εἶδον, κρατερ' ἀλγέ' ἰσχυόντα,
 λαφὰν βασταδσόντα πελωρίον ἀμφοτερῇσιν.
 ἡτοὶ ἰὸ μὲν, σκηριπτομένος χερσιν τε ποσιν τε,
 λαφὰν ἀνω ὁσᾶσκε ποτὶ λοφόν· ἀλλ' ἵοτε μέλλοι 595
 ἀκρον ὑπερβαλεεν, τοτ' ἀποστρεφσᾶσκε κραταίῃς
 αἵτις, ἐπειτα πεδόνδε κυλινδετο λαφὰς αἰῶδης.
 αἴταρ ἰογ' ἀπς ὁσᾶσκε τιταίνομενος· κατὰ δ' ἰδρῶς
 ἐρεφεν ἐκ μελεων, κονίῃ δ' ἐκ κράτος ὀρωρεν.
 τὸν δὲ μετ', εἰσενήσασα βίην ἡρακλεῖδην· 600
 ἀμφὶ δὲ μιν κλαγγὴ νεκυῶν ἡμ-οἰφῶνων ἰως, 604
 πάντοσ' αὐτοδσομένων· ἰὸ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ βεφοικῶς, 605
 γυμνὸν τοκσὸν ἰσχυόν, και ἐπὶ νευρῇσιν οἶστον,
 δδαινὸν παπταίνων, αἶψα βαλεοντι βεφοικῶς.
 σμερδαλέος δὲ ἵοι ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀτορτηρ,
 χρυσεὸς ἦν τελαμῶν· ἵνα θεσκελα βεργ' ἐτετυχτο, 610
 ἀρκατοὶ τ', ἀγροτεροὶ τε συες, χαροποί τε λεφόντες,
 ὑσμῖναι τε, μαχαιαί τε, φονοὶ τ', ἀνδροκτασῖαι τε.
 μὴ τεχνήσαμενος, μὴδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
 ἵος κείνον τελαμῶνα ἑβῇ ἐνκαθθετο τεχνῇ.
 ἐγνώ δ' αἴτῃ καίνος, ἐπὶ εἶδεν ὀφθαλμοῖσιν, 615
 και μ' ὀλοφυρρομένος βεπεα πτεροεντα προσῆυδα·
 διφλογενὲς λαφερτιῶδη, πολυμηχαν' ἰοδυσσεῖ,
 βαι δδειλ', ἡ τίνα και συ κακὸν μορὸν ἡγηλαδσεῖς,
 ἵονπερ ἐγὼν ἰσχεσσκον ὑπ' ἀγῆας ἡελιοφο.
 δσῆνος μὲν παῖς ἦα κραινίονος, αἴταρ οἶδσυν 620
 ἐσχὸν ἀπειρεσιην· μάλα γὰρ πολὺ χειρόνι φῶτι
 δεδμήμην, ἰὸ δὲ μοι χαλεποῖς ἐπετελλετ' ἀθελοῖς·
 και ποτὲ μ' ἐνθαδ' ἐπαμπσε κύν' ἀγσόντ'· οὐ γὰρ ἐτ' ἄλλον

- Φραδσέτο τοοδε τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἀφελθόν.
 τον μιν ἔγων ἀνένεγκα καὶ ἤγαγον ἐκς ἀφίδαο·
 ἱερμείας δὲ μ' ἐπεμπσεν, ἰδε γλαφκῶπις ἀθηνή.
 ἴως ἑσπών, ἰο μὲν αἴτις ἐβη δόμον αἰδίδος εἰσῶ.
 αἴταρ ἔγων αἴτσο μόνον ἐνπέδον, εἰ τις ἐτ' ἐλθοί
 ἀνδρῶν ἱηρόων, ἰοὶ δὴ το προσθεν ὀλοντο.
 καὶ νῦ κ' ἐτι προτεροῖς ἰδὼν ἀνέρας, ἰοῖς ἐθέλον περ·
 ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἑθνε' ἀγείρετο μύθρια νεκρῶν,
 ἱηχῇ θεσπεσίῃ· ἐμε δὲ χλῶρον δῶεος ἵαιρεν,
 μὴ μοι γοργοῖν κεφαλὴν δδεινοῖο πελῶροο
 ἐκς αἰδίδος πεμπσείην ἀγαθὴν περσεφονείαν.
 αἴτις· ἐπειτ' ἐπὶ νῆα κίων ἐκελεφον ἱεταίροις
 αἴτοῖς τ' ἀνβαινεεν, ἀνα τε πρυμνησίᾳ λυῖσαι·
 ἰοὶ δ' αἰπσ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κλείεσι καθίδσον.
 τὴν δὲ κατ' ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κύμα ῥοῖο.
 αἴταρ ἐπεὶ ποταμῶ· ἐλίπεν ῥοφὸν ὠκεανοῖο
 νῆας, ἀπο δ' ἵκετο κύμα θαλάσσης ευρυποροῖο,
 νησὸν ἐς αἰαίν, ἰοθὶ τ' ἦοος ἥριγενείης
 φοικία καὶ χοροὶ ἐντι, καὶ ἀντολαὶ ἡελίοιο·
 νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκελσαμεν ἐν πσαμαθοῖσιν,
 ἐκ δὲ καὶ αἴτοι ἐβήμεν ἐπὶ ῥῆγμῖνι θαλάσσης·
 ἐνθα δ' ἀποβρικσάντες ἐμῆναμεν ἦοα δίφῳ.
 ἡμὸς δ' ἥριγενεὶ· ἐφάνη ῥοδόδακτυλὸς ἦως,
 δὴ τοτ' ἔγων ἱεταροῖς προτίτην εἰς δῶματα κίρκης
 ἰοῖσεμεναι νεκρὸν ἱεπῆννορα τεθνήῳτα.
 φῖτροις δ' αἰπσά ταμοντες, ἰοθ' ἀκροτατὴν προέχ' ἀκτὴν,
 θαπτομεν ἀχθυμενοὶ, βάλερον κατὰ δακρυ χεῖοντες.
 αἴταρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκάθη, καὶ τεύχεα νεκροῦ,
 τυμβὸν χεῖσαντες, καὶ ἐπὶ στηλὴν ῥευσάντες,
 πήγσαμεν ἀκροτατῶ τυμβῶ ἱεῦῆρες ἐρετμόν.
 ἱήμες μὲν τὰ ἱεκάστα δίτεσπομεν· οὐδ' ἀρα κίρκην
 ἐκς ἀφίδα· ἐλθόντες ἐληθομεν, ἀλλὰ μαλ' ὤκα
 ἡλθ' ἐντῦνναμένη· ἱάμα δ' ἀμφιπόλοι φέρον αἴτῃ
 σῖτον καὶ κρεὰ πολλὰ, καὶ αἰθοπα φοῖνον ἐρυθρόν.
 ἱη δ' ἐν μεσσῶ στάντσα μετῆυδαε δίφα θεαῶν·
 σχετλιοὶ, ἰοὶ δσαφόντες ὑπηλθετε δῶμ' ἀφίδαο,
 δισθανεες, ἰοτε τ' ἄλλοι ἱάπακς θνήσκοντ' ἀνθρώποι.
 ἀλλ' ἀγέτ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε φοῖνον
 ἀθὶ πανήμεριοι· ἱάμα δ' ἦοι φαινομένηφι
 πλεῖσεσθ'· αἴταρ ἐγὼ δεῖκσω ἱοδόν, ἡδὲ ἱεκάστα
 σημανεῶ· ἵνα μὴ τί κακοραφίῃ ἀλεγείῃ,
 ἡ ἱάλος, ἡ ἐπὶ γῆς, ἀλγῆσεται πῆμα παθόντες.
 ἴως ἐφάθ'· ἡμῖν δ' αἴτ' ἐπεπειθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἴως τοτε μὲν προκᾶν ἱήμαρ, ἐς ἡέλιον καταδύντα,
 ἱήμεθα, δαινυμενοὶ κρεᾶ ἀσπετα, καὶ μεθ' ἱήδου.
 ἡμὸς δ' ἡέλιος κατέδῳ καὶ ἐπὶ κνεφας ἡλθεν,

4

625

629

631

635

638

M

5

10

15

20

25

30

τοι μὲν ἐκωμῆσαντο παρὰ πρυμνησία ναῖας· M
 ἦ δέ με χεῖρος ἱελόντσα φίλων ἀποπόσφιν ἱεταιρων
 ἔασσε τέ, καὶ προσέλεγτο, καὶ ἐκσπερείενιν ἱκάσστα· 35
 αἴταρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεγσα·
 καὶ τότε δὴ με ἔπεσσι προσῆυθδαι ποτνια κίρκῃ·
 ταῖτα μὲν ἰότῃ πάντα πεπῆρανται· σὺ δ' ἀκοῖσον,
 ἵως τοι ἐγὼ ἔρσω, μῆνῃσι δὲ σὺ καὶ θεὸς αἴτος.
 σείρηντας μὲν πρῶτον ἀφίκουσαι, ταὶ ῥα τέ πάντας 40
 ἀνθρώπους θελγόντιν, ἰοτ' ἀν' σφείας εἰσαφικαύονται.
 ἰοστις ἀΐδριμῃ πέλασῃ, καὶ φθονγον ἀκοῖσῃ
 σείρηνων, τῷ δ' οὐτι γυνή, καὶ νηπία τέκνα,
 βαικάδε νοστήσαντι, παρίσταται, οὐδὲ γανῶνται· 45
 ἀλλὰ τέ σείρηνος λίγυρῃ θελγόντιν αἰετῇ,
 ἡμῶναι ἐν λαιμῶνι· πολλὸς δ' ἀμφ' ὀσσεσφιν ὄϊς
 ἀνδρῶν κυθόμενων, περὶ δὲ ἔρνοι μινυθόντιν.
 ἀλλὰ παρεκς ἐλάειν· ἐπὶ δ' ὄφατ' ἀλειφσαι ἱεταιρων 50
 κηρον δεσσησας μελιτήδεα, μὴ τις ἀκοῖσῃ
 τῶν ἀλλων· ἀταρ αἴτος ἀκοῖμεν, αἱ κ' ἐθελῆσθα.
 ὄησαντ' αἶ· ἐν ναεὶ θεῇ χεῖρας τέ, ποδας τέ,
 ὀρθον ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αἴτοφο κείρατ' ἀνταφθῶ·
 ἰοφρα κε τερπερμένος ἱετ' ἀκοῖσῃ σείρηνοιῖν.
 αἱ δὲ κε λίσσῃαι ἱεταροῖς, λυῖσαι τέ κελεῖτῃς,
 τοι δὲ σ' ἐνὶ πλειονεσι τοτ' ἐν δεσμοῖσι δειντων. 55
 αἴταρ ἐπειδὴ τάσγε παρεκς ἐλάσωντιν ἱεταιροι,
 εὐθα τοὶ εὐκ' ἐτ' ἐπειτα διηνεκίως ἀγαρεῖσιν,
 ἰοποτερη δὴ τοὶ ἰόδες ἐσσεται, ἀλλὰ καὶ αἴτος
 θυμῷ βούλεειν· ἔρσω δὲ τοὶ ἀμφοτερωθεν.
 ἐνδὲν μὲν γὰρ ποτῖραι ἐπῆρεφες, προτὶ δ' αἴτας 60
 κυψμα μεγα ἱροχθεῖ κυθῶντιδος ἀμφιτρίτης·
 πλανγτας δὴ τοὶ τάσγε ἄσαι μακαρες καλῶντιν.
 τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτῆτα παρέρχεται, οὐδὲ πέλαιαι
 τρῆρῶνες, ταὶ τ' ἀνθροσιν διῖ πατρὶ φερόντιν, 64
 ἀλλὰ τέ καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεται λῖς πετρη.
 τῇ δ' οὐ πῶ τις αἰεὶ φύγεν ἀνδρῶν, ἡγίς ἱκῆται, 66
 ἀλλὰ θ' ὁμοο πινάκας τέ ναῖων καὶ σωματα φῶτῶν
 κυψμαθ' αἰλος φορεοντι πυρος τ' ὀλοφο θυελλαι. 68
 τοὶ δὲ δυα σκαπελαι· ἰο μὲν οὐρανὸν οὐρὸν ἱκανεὶ 73
 ἱοκσυτῇ κορυφῇ, νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβεβηκεν
 κυθῶντι· το μὲν οὐ ποτ' ἐροῖται, οὐδὲ ποτ' αἰθρη 75
 κείνοφ ἱεχει κορυφῇ, οὐτ' ἐν θέρει, οὐτ' ἐν οὐαρῇ·
 οὐδὲ κεν ἀνθαιη βροτος ἀνθρ, οὐ καταβαιη. 77
 πετρη γὰρ λῖς ἐστὶ, περιχυσιστῇ ἱεψικωα. 79
 μισσῶ δ' ἐν σκαπελῶ ἐστὶ σπέϊος ἡεροφειδης 80
 πρὸς ὄσοφον, εἰς ἐρεβος τετραπμενον· ἱῆπερ ἀν' ἱυρας
 ναφα παρὰ γλαφυρην ἰδυντε, φαιδμ' ἰδουσεῖ.
 οὐδὲ κεν ἐκ ναῖος γλαφυρης αἰδοσῆϊος ἀνθρ

ποικίλῳ οἷστέφσανς κοιλῶν σπέρμας ἐκσπινόμενα. M
 εὐθα δ' ἐνὶ σκυλλῇ καίμῃ, δδαινὸν λαλακίαι. 85
 τῆς ἡτοὶ ποδὸς, ἐκτὶ διαφθόρα πάντες αἰσφαι. 89
 τῆς δε τε τοὶ δειραὶ περιμνησες. ἐν δὲ ἱεκακτῇ 90
 σμερδαλέη κεφαλῇ, ἐν δὲ τριπταίχῃ οδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμνές, κλέει μελανὸς βακατοφί.
 μεσση μὲν τε κατὰ σπέρμας κοιλῶν, δδαινὸν
 ἐκσφῶ δ' ἐκστῆσαι κεφαλῆς δδαινὸν βακατοφί.
 αἰτόφο δ' ἐκστῆσαι κεφαλῶν καὶ μαιμακτοῦται. 95
 δελφίνας τε, κυνὰς τε, καὶ ἐκ σφαι μείδων τολήται.
 κητος, τα μύθρια βραχίαι ἀγαστῶνς ἀμφιτρίη.
 τῇ δ' οὐπὼ πατὰ καίται, ἐκπρησι εὐχεταιῶνται.
 παρφυγέειν γούν ναφί, φέρει δὲ τε κρητὶ ἱεκακτῇ.
 φῶτ' ἐκστῆσαι κεφαλῶν καὶ μαιμακτοῦται. 100
 τον δ' ἑτερον σκυλλῶν, χαμαὶ λωτερον ἀπασί, τοδῶνται,
 πλησίον ἀλλήλων, καὶ κεν διφαστέφσαις.
 τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἐστὶ μαχῆς, φηλαίσι σφῶνται.
 τῷ δ' ὑπο δὲ χαμαί, ἀναφῶνται μόνον τολήται.
 πρὶς μὲν γὰρ τ' ἀντίησιν ἐφ' ἡματι, τῆς δ' ἀναφῶνται. 105
 δδαινὸν μὴ συγὰ καὶ τυχῶν, τότε ἱεκακτῇ σφῶνται.
 οὐ γὰρ κεν ρυφῶνται σ' ὑπ' ἐκ κακῶν ἀνδ' ἀναφῶνται.
 ἀλλὰ μαλα σκυλλῆς σκοπελῶν, ποτὶ λωτερον ἀπασί.
 ναφα παρὲς εἰσέειν, ἐπειρὰ πολὺ φέρτερον ἀπασί.
 ἱεκς ἱεκατοφς ἐκ καί, ποτὶ λωτερον ἀπασί. 110
 ἱεκς ἐφῶτ' αἰτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμειβαμένους προστίεσκα.
 εἰ δ' ἀγε δὴ μοι τῶτα, θα, κημερτάς ἐστιν.
 εἰ πῶς τὴν ὁλοφῆν μὲν ὑπερκαρφῶνται χαμαί, 115
 τὴν δὲ κ' ἀμειβαμένον, τότε μοι σφῶνται γ' ἱεκακτῇ.
 ἱεκς ἐφῶμην· ἱεκ δ' αἰτῆν' ἀμειβετο δὲ καὶ δδαινὸν.
 σχετλίε! καὶ δ' αἰ τὸν πολεμῆντα ἱεκακτῇ σφῶνται.
 καὶ πονος· οὐδὲ θεῶν· ὑποφεικῶνται ἀθανάτοισιν.
 ἱεκ δὲ τοὶ οὐ θνήσκου, ἀλλ' ἀθανάτων κακῶν ἐστίν,
 ἱεκινὸν τ', ἀργαλεὸν τε καὶ ἀγῶν, οὐδὲ μαχῆτον.
 ἱεκς τίς ἐστ' ἀλλήν· φουγέειν καρφῶνται ἀπ' αἰτῆς. 120
 ἱεκ γὰρ δηφῶνται, καρφῶνται ἀπ' αἰτῆς, 120
 ἱεκίδω, μὴ σ' ἐκστῆσαι ἐφαρμῶνται κακῶν.
 ἱεκῆσιν κεφαλῶν, τοσῶν δ' ἐκ φῶνται ἱεκακτῇ. 123
 θρίνακιν δ' ἐς ἡσφον ἀφῶνται, εὐθα δὲ πολλὰ. 127
 ἱεκκόντ' ἡλιόφω βοφῆς καὶ ἱεκακτῇ, 130
 ἱεκακτῇ βοφῶν ἀγέλαι, τοσῶν δ' αἰτῶν πάντα κακὰ.
 φητῆκοντα δ' ἱεκακτῇ, γὰρ δ' οὐ γινέται αἰτῶν.
 οὐδὲ ποτε φθινυθόντ' ἱεκακτῇ, ἐπὶ ποτὶ λωτερον ἀπασί.
 ἱεκακτῇ ἱεκακτῇ, φαφῶνται τε, ἀμειβαμένους.
 ἱεκς τεκεν ἡλιόφω ὑπερκαρφῶνται ἀπ' αἰτῆς.
 τας μὲν ἀρα τριφῶνται, τεκεν τας ἀπ' αἰτῆς.
 θρίνακιν ἐς ἡσφον ἀφῶνται, εὐθα δὲ πολλὰ. 135

μηλα φυλασσεμῶναι πατροφία καὶ τελευτῆς βοῆς. M
 τας εἰ μὲν κ' ἀσινεας εἰσῆς, νοστοο τε μεδῆαι,
 ἢ τ' ἀν' ἐτ' εἰς ἰθακην, κακῶν περ πασχόντες, τικαιοῦσθαι
 εἰ δὲ κε σινηαί, τότε τοι τειμαίρομ' ὀλεθρον 140
 ναίει τε, καὶ ἱεταροισ'. αἶτος δ' ἐπεὶ κεν ἀλυσκοῖς,
 ὅπσῃ κακῶς νεεαί, ὀλεσάντες ἀπο πάντας ἱεταίροισ'.
 ἴως εἶφατ'· αἶττικα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἦως.
 τῇ μὲν ἐπεὶτ' ἀνα νῆσον ἀπεστιχέε διφα θεάων
 αἶταρ ἐγὼν ἐπὶ ναῖα κίων ὤτρυνον ἱεταίροισ',
 αἶτοισ' τ' ἀνβαινεεν, ἀνα τε πρυμνησίᾳ λυῖσαι. 145
 τοὶ δ' αἰπὸς εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κλεῖταισι καθίδουσιν
 τεχσῆς δ' ἱεδομένοι πολὺν ταλ' ἐτύκτον ἐρετμοῖς.
 τῆμιν δ' αἶψα κατόπισθε ναῖας κυφανοπρῶτοφο
 φικμενον οὐρον ἵτες πλησίστιον, ἐσθλὸν ἱεταίρον,
 κίρκην τεύπλοκαμος, ὀδυνῇ θεός, αὐθόθεντσα. 150
 αἶττικα δ' ἱοπλὰ ἱεκάστα πονησάμενοι κατὰ ναῖα
 ἱμεθα'· τὴν δ' ἀνέμος τε κυβερνήτης τ' ἰθύνον.
 δὴ τότε γῶν ἱεταροῖσι μετ' ἠὲ δαον, ἀχρυνμένος κισαίρ
 ὦ φίλοι, εὖ γὰρ ἔχρη ἵνα ἱδμεναι, σὺ δὲ δι' οἴοις,
 θεσφαθ', αἱ μοὶ κίρκην μυθήσατο, διφα θεάων 155
 σείρηων μὲν πρῶτον ἀνωγεν θεσπέσια δῶν 158
 φθονγὸν ἀλεῖσασθαι, καὶ λειμῶν ἀνθεμαίνεσθαι
 οἷον ἐμ' ἤνωγεν φοπ' ἀκοφέν· ἀλλὰ με δέσμοισι
 θῆσθαι· ἐν ἀργαλειῷ, ἱοφρ' ἐν πεδον αἶτοσι μιμναί,
 ὀρθον ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αἶτοφο πειρατ' ἀνταφθῶ.
 αἱ δὲ κε λίσσασθαι ἱμεας, λυῖσαι τε κελῖναι,
 ἱμεες δὲ πλεονεσι τότε· ἐν δέσμοισι κίεσθαι.
 ἦτοι ἐγὼ τὰ ἱεκάστα λέγων ἱεταροῖσι πιφαίσκον· 165
 τοφρα δὲ καρπαλιμῶς ἐκστίκετο ναῖς τεύεργης
 νῆσον σείρηνοισιν· ἐπειγέ γὰρ οὐρος ἀπημῶν.
 αἶττικ' ἐπεὶτ' ἀνέμος μὲν ἐπάστατο, ἦδε γαλήνη
 ἐπλετο νηνεμῇ, κοιμήσῃ δὲ κυψματα δαίμων.
 ἀνστάντες δ' ἱεταροὶ ναὸς ἱστία μηρυόσαντο, 170
 καὶ τὰ μὲν ἐν ναίῃ γλαφυρῇ βαλον· τοὶ δ' ἐπ' ἐρετμα
 ἱεδομένοι λείκαινον ἱδωρ χρεσστήρ' ἐλατῆσιν.
 αἶταρ ἐγὼ κηροφὸν μεγάλῃ τροχὸν ἱοκσοῖ χαλκῷ
 τυῖθα διατμήγσας χερσὶ στιβαρῆσ' ἐπίδουον
 κίεσσα δ' ἱαιμετο κῆρος, ἐπεὶ κελῖτο μεγάλη ἔξ· 175
 τεχσῆς δ' ἱεταροῖσιν ἐπ' αἶατα πάντοιν ἀλεῖψα. 177
 τοὶ δ' ἐν ναίῃ μὲν εἶδον ἱομοὺ χείρας τε, ποδας τε,
 σῆθεν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αἶτοφο πειρατ' ἀνταπτῶν·
 αἶτοὶ δ' ἱεδομένοι πάλῃ ταλ' ἐτύκτον ἐρετμοῖς. 180
 ἀλλ' ὅτε τέσον ἀπῆκεν, ἴσσαν τ' ἐγέγωνε βοήσας,
 ριμφα διώκοντες, τασδ' οὐ λαβὼν ἀπυκταλὸς ναῖς
 ἐγγυθεν ἐρυνεμένη· λυγρὴν δ' ὤτρυνον ἀφῶδη·
 δευρ' ἀγ' ἴων, πολυμῶν τελευτῆς, ῥοπα κῆδος ἀχέων,

ναφα καταστησον, ἵνα ναιτερον ῥοπ' ἀκοῆς. 180
 ου γαρ πῶ τις τῇδε παρηλασε ναί, μελαινή

πριν γ' ἡμεων μελιχηρυν απο στοματων ῥοπ' ἀκοῆσαι. M
 ἀλλ' ἵογε τερπόμενος νειται, και πλειονα ἱειδως.

ἱδμεν γαρ τοι πανθ', οσ' ἐν τροφῇ ευρυῇ 190
 αργεῖοι, τροφες τε, θεων ἱεότητι μαθησαν.

ἱδμεν δ', ἵσσα γενηται ἐπὶ χθονι πολυβετεριῇ.

ἵως φασαν, ἱκέντσαι ῥοπα καλῶμεν' αἴταρ ἐμον κταρ 200
 ἦδ' ἀκοφόμεναι, λυφσαι τ' ἐκείλεον ἱεταίροις,

οφρυσὶ νευσταδσων· τοὶ δὲ προπεσοντες ερεσσον· 195
 αἴτिका δ' ἀνσταντες περιμῆδης, ευρυλοχος τε,

πλειοσι μ' ἐν δεσμοῖς' εἶδαν, μαλλον τ' ἐπιδάτων.

αἴταρ ἐπειδὴ τάσγε παρηλασεν, ουδὲ τ' ἐπειτα 200
 φθονγης σειρηων ἠκοφομεν, ουδὲ τ' αἰοιδης,

αιπσ' ἀπο κηρον ἱελοντο ἐμοὶ περιηρες ἱεταίροι, 205
 ἵον σφιν ἐπ' ὄφασ' ἀλειφσ', ἐμε τ' ἐπὶ δεσμων ἀνελυσαν.

ἀλλ' ἵοτε δὴ τὴν νησον ελαιομεν, αἴτικ' ἐπειτα
 καπνον και μεγα κυμ' εἶδον, και δουπον ἀκοῆσαι

των δὲ ὀδιδσαντων ἐκ χειρων ἐκτατ' ερετμα· 210
 βομβησεν δ' ἀρα παντα κατα ῥοδον· ἐσχέτο δ' αἴτω

ναῖς, ἐπεὶ οὐκ ἐτ' ερετμα προῆκεα χερσιν ἐπειγον. 205
 αἴταρ ἐγω, δια ναῖος ἱων, ὠτρυνον ἱεταίροις

μειλιχοῖσι ἱεπεσσι παρασταδον ἀνδρα ἱεαστον·

οὐ φίλοι, ου γαρ πῶ τι κακων ἀδαημονες ἐσμεν· 215
 ου μὲν δὴ τοδε μειδσον ἐπὶ κακον, ἡ ἵοτε κυκλωπς

ἱελγ' ἐνὶ σπείῃ γλαφυρῷ κρατερηφι βιηφιν· 210
 ἀλλὰ και ἐνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλή τε, νόσ τε,

ἐκφυγομεν· και ποο τῶνδε μνησεσθαι οἶσιν.

νῦν δ' ἀγεθ', ως ἀν ἐγὼ ἱεσπω, πειθωμεθα παντες.

ἱμεες μὲν καπῆσις ἱαλος ἱρήγμῖνα βαθυιαν 215
 τυπτετε, κλειφιδεσιν ἐφημενοι, αὶ κε ποθὶ δσείς

δῶῃ τονδε γ' ολεθρον ἱυπεκφυγεσεν και ἀλυκσαι.

σοὶ δὲ, κυβερνηθ', ὡδ' ἐπιτελλομαι, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ 220
 βαλλέ', ἐπεὶ ναῖος γλαφωρης ἱοιῆια καμῶς·

τοῖτο μὲν καπνοο και κυματος ἐκτος ἐεργε 225
 ναῖα· συ δὲ σκοπελοῖ' ἐπιμαθεο, μὴ σε λαθητιν

κεισ' ἐκστορμῆσαντσα, και ἐς κακον ἀμμε βαλῆσθα.

ἵως ἐφάμην· τοὶ δ' ὡκα ἱεπεσσιν ἐμοῖς' ἐπιδοντο.

σκυλλην δ' οὐκετ' ἐμυθθεομην, ἀπρῆκτον ἀνιῆν, 230
 μὴ πῶς μοι ὀδιδσαντες ἀπολληγσειας ἱεταίροι

εἰρεσις, ἐντος δὲ πυκαδσσιεν σφάγας αἴτοῖς.

και τοτε δὴ κερκῆς μὲν ἐφημασυνης ἀλεγεινης 235
 λαμβανομην, ἐπεὶ οὐτὶ μ' ἀναγεν θωρησσεσθαι·

αἴταρ ἐγὼ καταδῶνς κλυτα τευχθα, και δυο δορεῖ 240
 μακρ' ἐν χερσιν ἱελων, εἰς ἱερῖα ναῖος ἐβαινον

πρῶρης· ἐνθεν γαρ μιν εἰδεχμην πρῶτα φανεσθαι. 230

- οὐδε πῇ ἀθρησαι δυνάμην· ἐκαμον δὲ μοι ὅσσε
 πέντη παπταινοντι· πρὸς ἡροφειδεα πέτρην. 232
 ἡμέες δὲ στεινωπον ἀνεπλεόμεν γοαόντες·
 εὐθεν μὲν γὰρ σκυλλ', ἑτερωθὶ δὲ δίφα χαρυβδὶς 235
 δδεινον ἀνεφροιβόησε θαλασσης ἑλμυρον ὑψδωρ.
 ἦτοι τοτ' ἐκσεμεσεῖε, λιβης τῶς ἐν πυρὶ παλλῶ,
 παντο' ἀναμορμύρεσκε κυκῶμενη· τυπσοσε δ' ἀχνη
 ἀκροῖσι σκοπελοῖσιν ἐπ' ἀμφοτεροῖσιν ἐπίπτεν·
 ἀλλ' τοτ' ἀναβροχσεῖε θαλασσης ἑλμυρον ὑψδωρ, 240
 παντο' ἐντοσθε φανεσκε κυκῶμενη· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δδεινον ἐβεβρυχεεν ὑπενερθε δὲ γαῖα φανεσκεν
 πσαμμῶ κυφανῇ· τοῖς δὲ χλωρον ὀδεος ταῖρεεν.
 ἡμέες μὲν πρὸς τὴν ἱδομεν, δδιδσαντες ὀλεθρον·
 τοφρα δὲ μοι σκυλλῇ γλαφύρης ἐκ ναῖος ἑταιροῖς 245
 ἱεὺς ἑλεθ', οἱ χερσὶν τε βίηφι τε φερτατοὶ ἦσαν.
 σκεπτσαμένους δ' ἐς ναῖα θεῆν ἱαμα καὶ μεθ' ἐταιροῖς
 ἡδὴ τῶν ἐνοῆσα ποδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν,
 τυπσοσ' ἀτειρομένων· ἐμε δ' ἐφθενγοντο καλεόντες
 ἐκσνομακλήδην, τότε γ' ὑστατον, ἀχθυμένοι κεαρ. 250
 τῶς δ' τοτ' ἐπὶ προβολῶ ἑλιδε περιμηκεῖ ἑραβδῶ
 ἱχθυοῖ τοῖς· ὀλιγοῖς ὀλοοντα κατ' ἡδῶτα βαλλων,
 ἐς ποντον προῖτητι βοῖος κερας ἀγραφλοῖο,
 ἀσπαιροντα δ' ἐπειτα λαβὼν εἰρίπτε θυραδσε·
 τῶς τοῖγ' ἀσπαιροντες ἀτειροντο προτὶ πέτρας. 255
 αἴταρ' εἶπαι πέτρας φυγομεν, δδεινὴν τέ χαρυβδίν,
 σκυλλὴν τ', αἴτικ' ἐπειτα θεοῖ· ἐς ἀμυγμόνα νησον
 ἱκομεθ'· ἐνθα δ' ἔσαν καλαὶ βοῖες ευρυμετῶποι,
 πολλὰ δὲ ἱφία μῆλ' ὑπεριονος ἡελιοῖο.
 δὴ τοτ' ἐγὼν, ἐτὶ ποντῶ εὼν ἐν ναφὶ μελαινῇ,
 μυκηθμοο τ' ἡκοῖσα βοῶν ἀγλιδσομεναῶν, 265
 εἶδον τε βληχὴν· καὶ μοι ἑπος ἐνπεσε θυμῷ
 μαντιος ἀλαφοῖο, θηβαιοῖο τειρεσιαῖο,
 κίρκης τ' αἰαιῆς, ἡ μοι μάλα πολλ' ἐπετελλεν,
 νησον ἀλεῖσασθαι τερψιμβροτοῖ· ἡελιοῖο.
 δὴ τοτ' ἐγὼν ἑταροῖσι μετ' ὑψδων, ἀχθυμένος κεαρ· 270
 κεκλυτε μεο μυθῶν, κακὰ περ πασχόντες, ἑταῖροι,
 ἱοφρ' ὑμῖν ἑσπῶ μαντήϊα τειρεσιαῖο,
 κίρκης τ' αἰαιῆς, ἡ μοι μάλα πολλ' ἐπετελλεν,
 νησον ἀλεῖσασθαι τερψιμβροτοῖ· ἡελιοῖο·
 ἐνθα γὰρ αἰνοτάτον κακὸν ἐσμεκαὶ ἀμμὶν ἐφᾷσκειν. 275
 ἀλλὰ παρεὺς τὴν νησον ἐλάφνετε ναῖα μελαιναν.
 τῶς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλασθὴ φίλον ἡτορ.
 αἴτικα δ' ευρυλοχὸς στυγερῷ μ' ἡμειβετο μυθῷ·
 σχετλίος ἐσθ', ἱόδυσε· περὶ τοι μένος, οὐδε τι γυῖα
 καμνεῖς· ἡ ρα νῦ σοιγε σῖδηρεα πάντα τετυχται, 280
 ἱος ρ' ἑτάροῖς καματῷ ἑταδηκotas, ἡδε καὶ ὑπνῶ,

εὐκ εἶαίς γαίης ἐπιβημεναι· ἐνθα κεν αἴτε
νησὼ ἐν ἀμφιρυτῇ λαβρον τετυχοίμεθα δορπον·
ἀλλ' αἴτως δια νυκτα θοῇν ἀλαλήσθαι ἀνώγας,
νησοῖ ἀποπλανχθέντας ἐν ἡεροφοιδεῖ ποντῶ.
ἐκ νυκτων δ' ἀνεμοὶ χάλεποι, δηλημάτα νάων,
γίγνονται· πῇ κεν τίς ὑπεκφυγοὶ αἰκυν ὀλεθρον,
ἦν πως ἐκσαπίνης ἐλθῇ· ἀνεμοφοῦ θυελλὰ,
ἡ νοτοῖ, ἡ δσεφυροφοῦ δυσάτερος, τοὶ τε μαλίστα
νάφα διαφραίουσι, θεῶν ἀτεκνῆτι φανακτων·
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κειθώμεθα νυκτι μελαινῇ,
δορπον θ' ὀπλισομεσθα, θοῇ παρα νάφι μένοντες·
ἦοαθεν δ' ἀναβάντες ἐνῆσομεν ευρυῖ ποντῶ.

M

285

290

ὣς εἶπας· εὐρυλοχὸς ἐπὶ δ' ἦνεον ἀλλοὶ ἑταῖροι.
καὶ τότε δὴ γιγνώσκον, το δὴ κακ' ἐμῆδετο δαίμων·
καὶ μιν φῶνιπας ἔπεα πτεροεντα προσῆυδῶν·

295

ἑυρυλοχ', ἡ μάλα δὴ με βιαδσσετε μουνον εὐετα·
ἀλλ' ἀγε νῦν μοι πάντες ὁμοσσετε καρτερον ἱορκον,
εἰ κε τιν' ἡε βοῶν ἀγελῇν, ἡ πᾶῶ μεγ' ὄϊων,
ἑυρωμεν, μὴ ποο τίς, ἀτασθαλῆσι κακῆσιν,
ἡ βοῶν, ἡ ἐτι μῆλον, ἀποκτανῇ· ἀλλὰ ἱεκῆλοι
εσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανατὴ πορε κίρκη.

300

ὣς εἶπαμην· τοὶ δ' αἴτιξ· ἀπῶμνον, ὣς ἐκαλεον.
αἴταρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσαν τ', ἐτελετῆσαν τε τὸν ἱορκον,
στήσαμεν ἐν λιμενὶ γλαφυρῷ τεύεργεα νάφα,
ἀνχ' ἰυδάτος γλυκεροφο· καὶ ἐκσαπεβησαν ἑταῖροὶ
νάφος, ἐπεῖτα δὲ δορπον ἐπισταμενως τετυχοντο.
αἴταρ ἐπεὶ ποσιος καὶ ἐδητυος ἐκς ἔρον ἔεντο,
μῆσάμενοι δὴ ἐπεῖτα φίλοφς ἐκλαφον ἑταιροφς,
τοφς εἶφαγε σκυλλῇ, γλαφυρης ἐκ νάφος ἱελοντσα·
κλαφοντες δὲ τοισιν ἐπηλυθεν ἱδυμος τυπνος.

305

310

ἦμος δὲ τριχα νυκτος εἴν, μετὰ δ' ἀστρ' ἐβεβηκεεν,
ᾤρσεν ἐπὶ δσαίετ' ἀνεμον νεφέληγερατα δσέφς
λαίλαπι θεσπεσιῇ, γσυν δὲ νεφεςσ' ἐκαλυπτσεν
γαιαν ἱομοο καὶ ποντον· ὀρῶρε δ' οὐρανοθεν νυκς·
ἦμος δ' ἥριγενεὶ ἐφάνη ἱροδοδακτυλος ἥως,
νάφα μὲν ἱορμισάμεν, καίλον σπέφος εἰσφέρυσαντες·
ἐνθα δ' ἐσαν νυμφεων καλοὶ χοροὶ, ἡδε θαλακοὶ·
καὶ τοτ' ἐγων ἀγορῇν θεμενος μετὰ μυῖθον εἶεσπον·

315

320

ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νάφι θοῇ βρώσις τε, ποσις τε,
ἐστίν, τειων δὲ βοῶν ἀφεχάμεθα, μὴ τι παθῶμεν·
δδεινοφο γὰρ θεοῖ· ταιδε βοῶς καὶ ἱῖφια μῆλα,
ἡελιοῖ, ἱος παντ' ἐφορᾷ καὶ παντ' ἐπακοῖει.

ὣς εἶπαμην· τοισιν δ' ἐπεπειθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
μῆνα δὲ παντ' ἀληγτος αἱη νοτος, οὐδε τίς ἄλλος
γίγνεται· ἐπεὶ ἀνεμων, εἰ μὴ ευρος τε, νοτος τε.
τοὶ δὲ, ἱεφος μὲν σῖτον ἱεχον καὶ ἱοινον ἐρυθρον,

325

τοφρα βοῶν ἀφεχόμεναι, ἀλαφομέναι βιβήσασθαι· M
 ἀλλ' ἵστε δὴ νάφες ἐκπεφθίτο ἦναι πάντα,
 καὶ δὴ ἀγρὴν ἐφεπεσκον ἀλῆτῆρόντες ἀνανεῇ, 339
 τίχθους, ὀρνίχθας τε, φίλας καὶ τι χείρας ἱκνέοιτο,
 γναμπτοῖσ' ἀνκιστροῖσιν· εἵρει δὲ γαστέρα λαιμός.
 δὴ τοτ' ἐγὼν ἀκα νῆσον ἀπεστίχον, τοφρα θεοῖσιν
 εὐχσάμεν, εἰ τις μοι ἵδοι φῆνε πεσθαι.
 ἀλλ' ἵστε δὴ διὰ νησὶν ἤλυκσα ἱεταίρους, 335
 χείρας νικτσαμένους, τοῦ ἐπὶ σκεπας ἦν ἀνεμόφω,
 ἤραοιμην πάντεσι θεοῖσ', τοὶ Ὀλύμπου ἔχοντιν·
 τοὶ δ' ἀρα μοι γλυκεὺς τυττον ἐπὶ βλεφαροῖσιν ἐχέσαν.
 ευρυλόχος δ' ἱεταροῖσι κακῆς ἐκσῆρχετο βουλῆς·
 κεκλυτε μοι μύθων, κακὰ περ πάσχοντες, ἱεταροί· 340
 πάντες μὲν στύγροισι θάνατοι δδειλοῖσι βροτοῖσιν,
 λαιμῶ δ' οἰκτισάντων θάνατον καὶ κατμον ἐφεσπῶν.
 ἀλλ' ἀγέτ', ἥλιος βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
 ρέκσομεν ἀθάνατοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχοντιν.
 εἰ δὲ κεν εἰς ἰθακὴν ἀφίκοιμεθα, πατρίδα γαίαν, 345
 αἰκσα κεν ἥλιω ὑπεριονί πῖσανα νάφον
 τευχσομέν, εὐθα κα θέμεν ἀγαλματα πᾶλλα καὶ εὐθλα·
 εἰ δὲ χολῶσάμενος τι βοῶν ὀρθοκραιράων
 νάφ' ἐθέλει ἀλεσαι, ἐπὶ δ' ἱεσπόνται θεοὶ ἄλλοι,
 βουλομ' ἱαπακὲς πρὸς κυρμα χανῶν ἀπο θυμῶν ἀλεσαι, 350
 ἢ θῆρα στρευγεσθαι, ἔων ἐν νησὶ ἐρημῇ.
 ἵως ἐφάτ' ευρυλόχος, ἐπὶ δ' ἦκεν ἄλλαι ἱεταροί.
 αἴτῃκα δ' ἥλιος βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγυθεν, οὐ γὰρ τῆλε νάφες κυανοπράωρος
 βοσκοντο φελικῆς καλαὶ βόφες, ευρυμετῶποι, 355
 τὰς δὲ περὶ στήσαντο, καὶ εὐχεταοντο θεοῖσιν,
 φύλλα δρεπσάμενοι τέρενα δρυὸς ὑκατικομόφ·
 οὐ γὰρ ἔχον κρή λῆκον ἱεῦσελμοῦ ἐπὶ νάφος.
 αἴταρ ἐπεὶ ῥ' εὐχσάντα, καὶ ἐσφαγσαν καὶ εὐέρξαν,
 μηρός τ' ἐκσεταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκαλυπτοσαν, 360
 διπτύχα ποιήσαντες, ἐπ' αἰτῶν δ' ἀμφοθέτησαν·
 οὐδ' ἐσχον μεθὺ λείβσαι ἐπ' αἰθομένοισ' ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ἱυδατὶ σπενδόντες ἐπ' ὤπταον ἐγκατὰ πάντα.
 αἴταρ ἐπεὶ κατὰ μαρ' ἐκάθη, καὶ σπλανχὴν ἐκασάντο,
 μιστυλλὸν τ' ἀρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἐπῆραν· 365
 καὶ τότε μοι βλεφαρῶν ἐκσεσσύτο ἱδυμὸς τυττός·
 βῆν δ' ἱμεναὶ ἐπὶ νάφα θόην καὶ θίνα θαλασσης.
 ἀλλ' ἵστε δὴ σχεδὸν ἦα κίων νάφος ἀμφιέλισσης,
 καὶ τότε με κνίσσης ἀμφ' ἠλυθεν ἱδυὸς αὐτῆτης·
 οἰμωγσάνς δὲ θεοῖσι μετ' ἀθάνατοῖσ' ἐγεγώνον· 370
 ὅσῃ πατέρ, ἡδ' ἄλλοι μακάρες θεοὶ, αἶψα εὐντες,
 ἢ με μάλ' εἰς ἀφάτην κοιμήσασθε νηλεῖ τυτνώ·
 τοὶ δ' ἱεταροὶ μέγα ἱερὸν ἀμνησίσαντο μένοντες. 375

αἶταρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ ναφὰ κατηλύθην ἡδὲ θαλασσαν,
νεικεον αλλοθεν αλλον ἐπισταδον, οἶδε τι μήχος
τευρεμεναι δυναμεισθα' βοφες δ' ἀπετεθνασαν ἡδῃ.
τοῖσιν δ' αἶτις' ἐπεὶτα θεοὶ τεράτα προεφαίνων
τερπον μὲν ἱρῖνοι, κρεα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς' ἐμεμυκκεον,

391

Μ

395

ἑκστήμαρ μὲν ἐπεὶτα ἐμοὶ περιήρες ἑταῖροι
δαινῶντ', ἥελιοφ βοφῶν ἐλασαντες ἀριστας·
ἀλλ' τοτ' ἀρ' ἑβδομον ἡμαρ ἐπὶ δσεῖς θῆκε κρονίφων,
καὶ τοτ' ἐπεὶτ' ἀνέμος μὲν ἐπὰςατο λαιλαπι θυφῶν·
ἡμεες δ' αἰπὸς ἀναβαντες ἐντήκαμεν ευρύ ποντῶ,
ἵστον στησαμενοι, ἀνα θ' ἰστία λευχ' ἐλκσαντες.

400

ἀλλ' τότε δὴ τὴν νησον ἐλείπομεν, οὔδε τις ἀλλῇ
φαίνεται γαῖαφω, ἀλλ' οὐρανος ἡδὲ θαλασσα,
δὴ τότε κυφανεὴν νεφέλην ἐστήσε κρονίφων
ναφὸς τυπερ γλαφυρης· ἥχλυσε δὲ ποντος τυπ' αἶτης.
ἡ δ' ἐβ' ου μαλὰ πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἰψα γὰρ ἤλθεν
κεκλήγως δσεφυρος, μεγάλῃ γσυν λαιλαπι θυφῶν·
ἵστοφὸ δὲ προτονοῖς ἐρῆγος' ἀνεμοφὸ θυελλα
ἀμφοτεροῖς· ἵστος δ' ὀπισθῶ πῆσεν, ἱππῶ τε πάντα
εἰς ἀντλὸν κατεχύνθ'. ο δ' ἀρα πρυμνῇ ἐνὶ ναφῇ
πληγσε κυβερνητεὸ κεφαλῇ, γσυν δ' ὅστε' ἀραγσεν
πανθ' ἀμυδὶς κεφαλῆς· το δὲ ἑαρνεττηρὶ ἑφοικως
κατπεσ' ἀφ' ἱκριοφιν, λίπε δ' ὅσπερ θυμὸς ἀγῆνωρ.
δσεῖς δ' ἱαμυδὶς βροντήσε, καὶ ἐνβαλε ναφῇ κεραυνόν·
ἡ δ' ἐλελιχθῆ παντσα, διος πληγεντσα κεραυνῶ,
ἐν δὲ θεεῖφω πλητ'· ἐπεσον δ' ἐκ ναφὸς ἑταῖροι.
τοὶ δὲ κορωνῆσιν ἱκελοὶ περὶ ναφὰ μελαιναν
κυψμασιν ἐνφορεοντο· θεὸς δ' ἀποκαινυτο νόστον.

405

410

415

αἶταρ ἐγὼ διὰ ναφὸς ἐφοίταον, ἱοφρ' ἀπο τοιχοῖς
λυφσε κλυδων τροπίας· τὴν δὲ πσίλῃν φερε κυψμα.
ἐκ δὲ τοὶ ἵστον εἶανγσε ποτὶ τροπίν· αἶταρ ἐπ' αἰτῶ
ἐπιτονος τετανυστο, βοφὸς ἱφὶ κταμενοφ·
τῶ ῥ' ἀμφῶ γσυνεργον ἱμοὸ τροπίν ἡδὲ καὶ ἵστον·
ἑδδομενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερομὴν ὀλοφοῖς' ἀνεμοῖσιν.
ἐνθ' ἡτοὶ δσεφυρος μὲν ἐπὰςατο λαιλαπι θυφῶν·
ἤλθε δ' ἐπὶ νοτὸς ὠκα, φερων ἐμῶ ἀλγεια θυμῶ,
ἱοφρ' ἐπὶ τὴν ὀλοφὴν ἀναμετρησάμην χαρυβδίν.
παννυχίος φερομὴν, ἱαμὰ δ' ἥελιῶ ἀνιοντι
ἤλθον ἐπὶ σκυλλῆς σκοπέλου, ὀδεινὴν τε χαρυβδίν.
ἡ μὲν ἀνέροιβδησε θαλασσης ἱαλμυρον τυφδωρ·
αἶταρ ἐγὼ ποτὶ μακρον ἐρινεον τυπσοσ' ἀτερθεν
τῶ προσφῦς ἱεχομῆν, ἱως νυκτερις· οὔδε πῇ ἐσχον
οὔτε στηρικσαι ποσὶν ἐπιδον, οὐτ' ἐπιβῆναι.
κωλεμωος δ' ἱεχομῆν, ἱοφρ' ἐκσεμεισεν ὀπισσῶ
ἵστον καὶ τροπίν αἶτις· ἐλδομενῶ δὲ μοὶ ἤλθεν

420

425

430

434

437

ὅσ' ἡμος δ' ἐπὶ δόρκον αὐτῆρ' ἀγορήθεν ἀνεστή;
 κρινων νεικεα πολλὰ θίσκοντο μὲν αὐδ' ἦσαν;
 440
 τῆμος δὲ τα γέ δόρκα χαρυβδίοσ' ἐκτεφάνθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθόπερθε ποδάσ καὶ χεῖρε φέρουσαι,
 μεσση δ' ἐνδοκῆτα παρεκς περιμήτρεα δόρκα,
 444
 ἰεδομένοσ' δ' ἐπὶ τοῖσι δῆρ' ἔσσαν χερσὶν ἐμῶν.
 εὐθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην· δεκατῇ δὲ μενέκτι
 447
 νῆσον ἐς ὠγυγίην πελάσαν θεοί· ἐνθα· καλύπτω
 ναιεῖ τεῦπλοκαμῶς, δδεινὴ θεός, αὐδ' ἔφηντο·
 450
 ἦ μ' ἐφίλει τ', ἐκόμει τε· τῷ τοι ταδὲ μοῖθ' ἀγοράσας;
 451
 ἦδη γὰρ τοι χθιδὸς ἐμυθόεσθ' ἐν τοῖσι.
 ἴως ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ἀκὴν ἐγενοντο σιωπῇ,
 Ν
 κηληθμῷ δ' ἐσχοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα,
 τὸν δ' αἶτ' ἀλκινόος ἀπαμειβεῖ, ἐφάθησεν τε·
 ὦ ἰδοῦσε, εἴπει ἴκε· ἐμὸν ποτὶ χαλκωφάτης δῶ
 456
 τυσπερεφες, τῷ σ' οὔτι παλιν πλανχθέντα γ' οἶσ'·
 ἀπς ἀπονοστήσεις, εἰ καὶ· καλὰ πολλὰ πέποιθα.
 ἱμέων δ' ἀνδρὶ ἥκαστ' ὠφείμενος ταδὲ ἑρπω,
 ἵσοι ἐνὶ μεγάροισι γερόντων κλισίᾳ φοινῶν
 αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκαθάσσεθε δ' ἀφείδω·
 460
 ἑσμάτα μὲν δὲ χρεῖν' ἰεῦχεσθ' ἐνὶ χηλῶ
 10
 κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἀλλὰ τε πάντα
 δῶρ', ἴσα φαιήκων βοῶληφοροὶ· ἐνθαδ' ἐνέκων
 ἀλλ' ἀγε, δῶσω μὲν τρίποδα μέγαν, ἦδ' ἀβήτη,
 ἀνδρακάσ'· τῆμεσ' δ' αἶτε ἀγείρομενοι κατὰ δῆμον·
 465
 τίτισσ' ἀργαλεὺς γὰρ ἵνα πρὸς ἱεὺς χερσὶν ἔσθαι.
 ἴως ἐφάτ' ἀλκινόος· τοῖσιν δ' ἐπέειπεν μύθος.
 τοῖ μὲν κατκείμεντες ἔβαν φοικόνδε ἥκαστος·
 ἡμος δ' ἦριγενεῖ ἐφάθη· ἱεροδοκὸν τεύχεσ' ἦν,
 470
 νὰρ ἀρ' ἐπέσσειντ', ἐφ' ἑρὸν δ' ἰεὺς ἔφηντο·
 καὶ τα μὲν τευ κατέδ' ἔχ' ἱερὸν μὲν ἀλκινόοιο,
 20
 αὐτὸς ἰὼν δια νάξος, τυπο δ' ὄσγα; μὴ τὴν τέταρτον
 βλαπτοὶ ελαφύντων, τοποτὲ σπερχοῖατ' ἀρετμοῖς.
 τοῖ δ' εἰς ἀλκινόοιο ἔκον, καὶ δαῖτ' ἀλκινόοιο·
 τοῖσι δὲ βοῶν ἱερεῖο· ἱερὸν μὲν ἀλκινόοιο
 475
 δσῆνι κελαίνεφει κρονιδῇ, ἵος πάντοι φαεινῶν·
 25
 μῆρα δὲ κῆαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 τερπομένοιο· μετὰ δὲ σφιν ἐμελλετὲ θεῖος ἀφείδω
 δημόδοκος, λαφοῖσι τετίφμενος· αὐτὰρ ἰδοῦσε
 πολλὰ πρὸς ἥλιον κεφαλὴν τρεπε πανφαναόντα,
 30
 δύναι ἐπείγομενος· δὴ γὰρ μανθάνει νεοῦσαι.
 ἴως δ' ἰοτ' ἀνὴρ δόρκοιο λιλαιεται, ἵστε κατῆμαρ
 νείον ἀν' ἑλκῆτον βοῆε φοινῶν πηγὸν ἀρότρων,
 ἀσπασίως δ' ἀρα τῷ κατέδ' ὤφειδ' ἥε κείδω,
 δόρπον ἐποιχεσθαι, βλαβεται δὲ τε γούνατ' ἰοντι·
 35
 ἴως ἰδοῦσε· ἀσπαστόν· ἐδὲ φάος ἥλιος.

αιψα δε φαιηκεσι φίληρετμοισι μετῆυδα,
αλκινόω δε μαλιστα πιφαύσκομενος φάτο μύθον·
αλκίνοος κρέον, πάντων αριδείκετε λαών,
πεμπετε με σπένδσαντες απημώνα· χαιρετε δ' αἴτοι·
ἤδη γὰρ τετελεσται, ἵα μοι φίλος ἠθέλε θυμός.
ὑμεσες δ' αἴθι μένοντες τεύφραινοιτε γυναίκας
κοφριδίας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὁπάσειαν
παντοίην· καὶ μὴ τι κακὸν μεταδημιὸν εἴη.

N

40

44

45

ἴως εἰσὶν οἱ δ' ἀρα πάντες ἐπῆνεον, ἠδ' ἐκέλεον
πεμπεμένα τον χεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἐφείπεν.
καὶ τότε κηρύκα προσεφθ μένος αλκίνοοιο·

πόντονος, κρήτηρα κερασσάμενος, μεθυ νῆμιον
παντσίον ἀνα μέγαρον· ἰοφρ' εὐχσάμενοι διὶ πατρί,
τον χεῖνον πεμπόμεν ἱετὴν εἰς πατρίδα γαίαν.

50

ἴως φάτο· πόντονος δε μελιφρόνα φοῖνον ἐκίρα·
νωμήσαν δ' ἀρα παντσίον ἐπιστάδον· τοὶ δε θεοῖσιν
ἐσπένδσαν μακαρεσί, τοὶ οὐρανὸν εὐρύν ἱεχοκτιν,
αἴτοθεν εἰς ἱδρεων· ἀνα δ' ἱστατο δίος ἰοδυσσεύς,
ἀρητῇ δ' ἐν χερσὶ ἐτίθεε δεπας ἀμφικυπελλόν,
καὶ μιν φῶνθησας ἱεπτα πτεροεντα προσῆυδα·

55

χαῖρε μοι, ὦ βασιλεῖα, διάνπερες, εἰς ἴο κε γήρας
ἐλθῆ, καὶ θάνατος, τὰ τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
αἴταρ ἐγὼ νεομαί· σὺ δε τερπεο τῶδ' ἐνὶ φοικῶ,
παιδσὶ τε, καὶ λαοῖσιν, καὶ αλκίνοῳ βασιλεῖ.

60

ἴως ἱεσπών, ὑπερ οὐδὸν ἐβησατο δίος ἰοδυσσεύς.
τῶ δ' ἱαμα κηρύκα προτίτεε μένος αλκίνοοιο,
ἱηγεσθαι ἐπὶ ναῖα θοτὴν, καὶ θῖνα θαλασσης·
ἀρητῇ δ' ἀρα τοὶ ὁμῶας ἱαμ' ἐπεμπε γυναίκας·
τὴν μεν, φάφρος ἱεχοντσαν ἱεῦπλυνες, ἠδὲ χιτῶνα,
τὴν δ' ἱετερὴν, χηλὸν πυκινὴν ἱαμ' ἐπεμπε κομιδσέν·
ἱη δ' ἀλλῇ σῖτον τ' ἐφερεν καὶ φοῖνον ἐρυθρόν.

65

αἴταρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ ναῖα κατηλυθὸν, ἠδὲ θαλασσαν,
αιψα ταγ' ἐν ναὶ γλαφυρῇ πομπέες ἀγαθοὶ
δεχσάμενοι κατεθέντο, ποσσὶν καὶ βρῶσιν ἱαπαντσαν·
κατ' δ' ἀρ' ἰοδυσσεῖ· στορεσαν ἱρηγος τε, λινὸν τε,
ναφος ἐφ' ἱκριοφιν γλαφυρῆς, ἱνα νηγρετον ἱεudoι,
πρυμνης· ἀν δε καὶ αἴτος ἐβησατο, καὶ κατελεχτο
σῆγῃ· τοὶ δε καθίδσον ἐπὶ κλείεσιν ἱεκάστος
κοσμῶ· πειθσμά δ' ἐλυσαν ἀπο τρῆτοφο λιθοφο·
ἐνθ' τοὶ ἀνακλινθέντες ἀνερῖπτον ἱαλα πηδῶ·
καὶ τῶ ἱηδυμος ἱυπνος ἐπὶ βλεφαροῖσιν ἐκίπτεν,
νηγρετος, ἱηδιστος, θανάτῳ ἀνχιστα ἱεφοικας.
ἱη δ', ἱωστ' ἐν πεδίῳ τετραταροι ἀρσενες ἱεπποὶ,
πάντες ἱαμ' ἱορμῆθεντες ἱυπο πληγῆσιν ἱημασθλῆς,
ἱυπσοσ' αἴετομενοι, ρημφα πρῆσσαντι κελευθόν·
ἱως ἀρα τῆς πρυμνῆ μεν αἴερετε, κύμα δ' ἐπισθεν

70

75

80

Hom.

3 G

πορφυρεον μεγ' εθυε πολυφλοισβοφο θαλασσης. 85
 Ιη δε μάλ' ασφαλως θεfen ενπεδον· ουδε κεν Ιερης
 κινκος Ιομαρτησειεν, ελαφροτατος πετεηνων
 Ιως Ιη ριμφα θεγοντσα θαλασσης κυματ' εταμνεν,
 ανδρα φεροντσα, θεοισ' εναλινκια μηδε' Ιεχοντα· 90
 Ιος πριν μεν μαλα πολλα παβ' αλγε' Ιεφον κατα θυμμον,
 ανδρων τε πτολεμας, αλεγεινα τε κυματα πειρων·
 δη τοτε γ' ατρεμας Ιευδε, λαλαθμενος Ιοσ' επεπονθεεν.
 ευτ' αστηρ Ιυπερσσεχε φαεντατος, Ιος τε μαλιστα
 αρχεται ανγγελων φαφος ηοος ηριγενειης· 95
 τημος δη νησῶ προσπιλνατο ποντοπορος ναfs.
 Ζεφορκυνος δε τις εστι λιμην Ιαλιοφο γεροντος,
 εν δημῳ Ιθακης· δυο δε προβλητες εν ατῳ
 ατται αποφρωγες, λιμενος ποτιπεπτηνια·
 Ιαι τ' ανεμων σκεπαοντι δυσάτεφων μεγα κυμα
 εκτοθεν· εντῳθεν δε αρῳ δεσμοφο μενοντιν 100
 ναfs Ιευσελμοι, Ιοτ' αν Ιορμοφο μετρον Ιικωνται.
 ατταρ επι κρῳτος λιμενος τανφυλλος ελαιη·
 ανχῳθι δ' αττης, αντρον επηρατον, ηεροφειδες,
 Ιιερον νυμφῳτων, Ιαι ναfsιδες καλεονται.
 εν δε κρητηρες τε και αμφιφορες εαντιν 105
 λαfινοι· ενθα δ' επεϊτα τιθαρωσσοντι μελιστα·
 εν δ' Ιιστοι λιθοι περιμηκες, ενθα δε νυμφαι
 φαρε' Ιυφαινοντι Ιαλιπορφυρα, θαfμα Ιιδεσθαι.
 εν δ' Ιυδατ' αfεναfοντα· fῳσι δε τε Ιοι θυραι εντιν·
 Ιαι μεν προς βορεαfα, καταιβαται ανθρωποισιν, 110
 Ιαι δ' αf προς καταf εντι, θεωτεραι· ουδε τι κεινη
 ανδρες εσερχομαι· αλλ' αθανατων Ιοδος εστιν.
 ενθ' Ιοιγ' εισελασαν, πριν Ιειδοτες· Ιη μεν επεϊτα
 ηπειρω επεκελσαν, Ιοσον τ' επι Ιημισυ παντσης,
 σπερχομενη· τοιων γαρ επειγετο χερσ' ερεταφων. 115
 Ιαι δ' εκ ναfs βαντες Ιεΐδαυγοf ηπειρονδε
 πρωτον Ιοδυσσαfα χλαφυρης εκ ναfs ατῆραν,
 ατῳ γουν τε λινῳ, και Ιρηγει σιφαλοεντι,
 κατ' δ' αρ' επι πσαμαθῳ εθεσαν, δεδμημενον Ιυπνῳ·
 εκ δε κτηματ' ατῆραν, Ια Ιοι φαιηκες αγαφοι 120
 ὤπασαν Ιοικαδ' Ιοντι, δια μεγαθυμον αθηνην.
 και τα μεν ὦν παρα πυθμεν' ελαιης Ιαθροf εθῆκαν
 εκτος Ιοδου, μη προ τις Ιοδῑταfων ανθρωπων·
 πριν γ' Ιοδυσεf' εγρεσθαι, επελθων δηλησαιτο.
 αττοι δ' αf Ιοικονδε παλιν κιον· ουδ' ενοσιχθων 125
 ληθητ' απειλαfων, τας αντιθειῳ Ιοδυσεfι·
 πρωτον επηπειλησε· Ιιος δ' εκσειρετο βουλην·
 δσεf πατερ, ουκετ' εγωγε μετ' αθανατοισι θεοισιν
 τιμῆενς εσομαι, Ιοτε με βροτοι ουτι τιφοντιν
 φαιηκες, τοιπερ Ιοι εμης εκς εντι γενεθλης. 130

και γαρ νῦν ἰοδυσεῖ ἐφάβην κατὰ πολλὰ παθόντα
 ῥοϊκάδ' ελευθεσθαι· νῶτον δὲ τοι εὐπερ' ἀπήρῳ.
 τοι δ' ἰεῦδοντ' ἐν ναφί· δοῖ' ἐπὶ πόντον ἀγορτεῖς
 κατθεσαν εἰν ἰθαπῇ, ἐδεσάν δὲ τοι αἰσπῆτα δάβρα,
 χαλκὸν τε, χρυσοῦν τε ἱαλῖς, ῥεσθῆτα δ' ὑφαντήν,
 πολλ', ἴος' αὖ οὐδὲ ποτε τρώϊης ἐκπλήραδ' ὀδυσομένῃς,
 εἰπερ ἀπημῶν ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ λαΐδος αἶσαν.

N
 132
 134
 135

τον δ' ἀπαμειβομένους προσεφθ' νεφέληγερετα δούεις·
 ὦ ποιοί! ἐνδοτῖγαι· εὐρύσθενες, τοιοῦν ἐρεσκες;
 οὐτὶ σ' αἰτίμαδσονται θεοί· χαλεπὸν δὲ κεν εἴη.
 ἀνδρῶν δ' εἰπερ τις σὲ βεῖν καὶ καρτεῖ· ψικῶν
 οὐτὶ τίθει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐκσποισῶ τίσις αἶψιν.
 ἐρκεσον, ἱοκῶς ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἐκλετο θυμῷ.

140
 141
 143
 145

τον δ' ἡμειβετ'· ἐπεὶτα ποσειδάων ἐροσιχθῶν
 αἰψα κ' ἐγὼν ἐρκσάμην, καλαινέφες, ῥως ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σὸν αἶψι θαλῶν ἐπιδόμαί, ἥδ' ἀλκείνω.
 νῦν' αὖ φαιηκῶν θέλω περικάλλεια νάφα,
 ἐκ πομπῆς ἀνιοντσαν, ἐν ἡρόφειδαι πόντῳ
 ῥραισαι· ἱν' ἤδη δ' ὄχονται, ἀποληγσώντι δὲ πομπῆς
 ἀνθρώπων· μέγα δὲ σφιν ὁρος πολὶ ἀμφικαλύπτται.

150

τον δ' ἀπαμειβομένους προσεφθ' νεφέληγερετα δούεις·
 ὦ πέπον, ῥως μὲν ἐμῷ θυμῷ δάκε' εἶναι ἀρίστα,
 ἱοκοτε κεν δὴ πάντες ἐλαττομένην προΐδωνται
 λαοὶ ἀπο πτολῶς, θεῶναι λίθον ἐγγυθι γαίης
 νάφι δοῖ' ῥιχέλον; τίνα θαύμαστωσιν ἱσπαντες
 ἀνθρώποι· μέγα δὲ σφιν ὁρος πολὶ ἀμφικαλύπτται.
 αἶταρ ἐπεὶ τογ' ἀκοῖσε ποσειδάων ἐροσιχθῶν,
 βῆ ρ' ἱμὲν ἐς σ' ἡερῆν, ἱοδὶ φαιηκῆς γεγααστῆν
 ἐνθ' ἱμὲν· ἱγ' δὲ μάλλα σ' ἡδον ἦλθε παρτοπορος νάφς
 ριμφα διώκομένη· τῆς δὲ σ' ἡδον ἦλθε ἐροσιχθῶν,
 ἱος μιν λαφάν ἐθήκε, καὶ ἐφιδόσεν ἐνερθεν,
 χεὶρι καταπρηκεὶ ἐλασανς· ἱο δὲ νῶσφ' ὤρεθηκεν.

155

τοὶ δὲ πρὸς ἀλλήλοισι ῥεπέα πτερύοντ' ἀγορεύον
 φαιηκῆς δολιχῆρετμοι, νάφς ἱκλυτοὶ ἀνδρες·
 ἱγ' δὲ τις ῥεσπεσκε ἱδων ἐς πλησίον ἄλλον
 ὦ μοι, τίς δὴ νάφα θαλῆν ἐπεδήσ' ἐνὶ πόντῳ;
 ῥοϊκάδ' ἐλαττομένην; καὶ δὴ προῖφαινετο πάντα.

165

ῥως ἀρα τίς ῥεσπεσκε· τὰ δ' ὄνκ ἱσσαν, ῥως ἐστοχυτο.
 τοῖσιν δ' ἀλκινόος ἀγορεύεσαστο καὶ μετέρεσκεν·

170

ὦ ποιοί! ἡ μάλα δὴ με παλαίφατα θεσφάθ' ἱκάνει
 πατρός ἐμῶς, ἱος ἐφάσκε ποσειδάων' ἀγασσασθαι
 ἱημίν, ἱονεκα πομπῆς ἀπῆμονες ἐσμέν ἱσπαντων
 φῆ ποτε φαιηκῶν ἀνδρῶν περικάλλεια νάφα,
 ἐκ πομπῆς ἀνιοντσαν, ἐν ἡρόφειδαι πόντῳ
 ῥραισεμέναι, μέγα δ' ἱημίν ὁρος πολὶ ἀμφικαλύπτται.
 ῥως ἀγορεύ' ἱο γερῶν· ταδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

175

ἀλλ' ἀγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ ἴεσθω, κειθαιμένα πάντες N
 πομπῆς μὲν παθασσέμε βροτῶν, τότε κεν τις ἱσχηται 180
 ἡμετέρον προτιέσθω· ποσειδάωνι δὲ ταυροφῶς
 δαδῆκα κεκριμένοφς ἱερέεσσον, αἱ κ' ἐλεησῇ,
 μὴδ' ἡμῶν περιμήκεσ οὐκ πολὶ ἀμφικαλαπτάῃ.
 ἴως ἐφάβ'· οἱ δ' ἐδδεδισαν, ἱετοίμασσοντο δὲ ταυροφῶς.
 ἴως τοι μὲν ῥ' εὐχοντο ποσειδάωνι ἱερακτι 185
 δημοφῶ φαιηκῶν ἡγήτορες, ἡδὲ μεδόντες,
 ἱερακτοῖς περὶ βαμίων· το δ' ἐγρετο δίος ἰοδυσεφῶς,
 ἱεῶν ἐν γαίῃ πατρίδῃ, οὐδὲ μιν ἐγνώ,
 ἡδ' ἰδὼν ἀπεων· περὶ γὰρ θεὸς ἦερα χεῖρεν, 190
 πάλλας ἀθηναίῃ, κάρη δίος· ἱεφῶ μιν αἴτον
 ἀγνωστον τευχσεῖεν, ἱερακτοῖς τε μύθησαστο·
 μὴ μιν πρὶν ἱελοχὸς γνοίῃ, ἱεστοί τε, φίλοι τε,
 πρὶν πάντας μῆστήρας ὑπερβασίην ἀπατίσαι.
 τοονεκ' ἀρ' ἀλλοφείδε· ἐφαίνεται πάντα ἱερακτι;
 ἀτραπίτοι τε διήνεκεσ, λιμένες τε παῖτορμοι, 195
 πέτραι τ' ἡλιβατοί, καὶ δένδρεα τῆλεθαιοντα.
 στῆ δ' ἀρ' ἀναίεσθας, καὶ ῥ' εἰσίδε πατρίδα γαίαν·
 ὤμωνγεν τ' ἀρ' ἐπειτα, καὶ ἴω πεπληγετό μῆρῳ
 χερσὶ καταπρηνεσσ'· ὀλοφυερόμενος δὲ προσῆυδα·
 ὦ μοι ἐγὼ, τέων αἴτε βροτῶν ἐς γαίαν ἱερακτοῖς; 200
 ἢ ῥ' τοιγ' ὑβρίζεται τε καὶ ἀγριοί, οὐδὲ δίκαιοι,
 ἢ ἐφίλοχσεῖνοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδῆς;
 πῇ δὴ χρηματὰ πολλὰ φέρω τάδε; πῇ δὲ καὶ αἴτος
 πλαδσομαι; αἰδ' ὀφείλον μῆναι παρὰ φαιηκεσιν 205
 αἴτοφ'· ἐγὼ δὲ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 ἐκστήκομην, ἴος κεν μ' ἐφίλεε καὶ ἐπεμπε νεσθαί.
 νῦν δ' οὐτ' ἀρ' πῇ θεσθαί ἐπιστάμαι, οὐδὲ μιν αἴτοφ'
 κατλείπω, μὴ πως μοι ἱελοφ' ἀλλόισι γενήται.
 ὦ ποιοί! οὐκ ἀρα πάντα νοημονές, οὐδὲ δίκαιοι, 210
 ἦσαν φαιηκῶν ἡγήτορες, ἡδὲ μεδόντες,
 τοι μ' εἰς ἀλλήν γαίαν ἀπῆγαγον· ἢ τε μ' ἐφαντο
 ἀγσεῖεν εἰς ἱερακτὴν ἱεῶν, οὐδ' ἐτελεσσάν.
 ἴως ἱεσθῶν, τριποδῶς περικαλλέας, ἡδὲ λεβήτας, 215
 ἡρίθμεις, καὶ χρυσόν, ἱεφαντὰ τε ἱεσθῶν καλὰ
 τῶν μὲν ἀρ' οὐτὶ ποδῶν· το δ' ὀδυρετο πατρίδα γαίαν,
 ἱεφῶν παρὰ θῖνα πολυφλοῖσβοφ θάλασσης, 220
 πολλ' ὀλοφυερόμενος· σχεδοθεν δὲ τοι ἡλθεν ἀθήνη,
 ἀνδρὶ δεμας ἱεφῶν καί, ἐπιβῶτορι μῆλων,
 πανταπαλῶ, τοιοί τε ἱερακτῶν παῖδες ἐάντιν,
 διπτύχον ἀμφ' ὤμοισιν ἱεχοντο· ἱεφῶν λαπτήν
 ποδῶν δ' ὑπο λῖπαροισι πεδίλῃ· ἱεχε, χεῖρι δ' ἀκοντα. 225
 τῇ δ' ἰοδυσεφῶς γῆθησε ἱεῶν, καὶ ἐναντίος ἡλθεν,
 καὶ μιν φῶνθας ἱεφῶ πτεροεντὰ προσῆυδα·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κίχωναι τῶδ' ἐνὶ χῶρῳ,

χαιρε τε, και μη μοι τι κακὸν νοῶ ἀντιβαλλόμε· 220
 ἀλλὰ σαῶ μὲν ταῖτ' αἶμα δ' ἐμὲ· τοι γὰρ εὐχόμε·
 εὐχομαι, ὡς τε θεῶν, και σφοδρὰ γοῦν· καὶ μοι
 και μοι ταῖτ' ἀγορεύσον ἱετήριον, ἱερὸν δὲ θεῶν·
 τις γῆ; τις θῆμος; τινες ἀνδρες ἐνχεχραμέναι
 ἡ φοβο τις νησὶν ἱεῶνδελοσ, ἡ τις ἀκτῆ· 225
 κειθ' ἀλὶ κεκλιμένη περιβῶλακος ἡπείροιο·
 τον δ' αἶτε προσέειπε θεῶν χαλκῶτις ἀφ' ἡνι·
 νηπιος εἶσ', ὦ χρεῖν, ἡ τῆλοθεν ἡλῆλουθε·
 εἰ δὴ τῆνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδ' ἐτι λῆην
 ἱστῶν νωνύμος ἐστὶ· ἴσταντι δὲ μὲν μάλα πολλὰ
 ἡμεν ἵσοι ναιοντι, πρὸς ἧσα τ', ἡελιον, σέ, 240
 ἡδὲ ἵσοι μετοπίσθε παρὶ δσφοι ἡερεντα·
 ἡτοι μὲν τρῆχυν και αὐχ' ἱππῆλατος ἐστὶν·
 οὐδε λῆην λυκρῆ, ἀταρ αὐτὰ εὐρυία τετυχται·
 ἐν μὲν γὰρ τοι σῖτες ἀβροφατος, ἐν δὲ τε φαίης
 γίγνεται· αἶψι δ' ἀμβρος ἔχει, τεθάλῃα τε κερσὶ· 245
 αἰγιόβοτος δ' ἀγαθὴ, και βοόβοτος· ἐστὶ μὲν ἱεῶν
 παντοίη, και γάρδοι ἐκίεταροι παρειαίτι·
 τῷ τοι, χρεῖν, ἱθακῆς γε και ἐς τρέφειν ὀνομα· ἡμεν
 τῆν περ τῆλοφ φαίντι ἀχαλίδος στήματα αἶψα·
 ὡς φατ'· ἐχθήσαν δὲ παλὺτλάνε διφας ἱεῶνδελοσ· 250
 χαιρων ἢ γαῖῃ πατροφίῃ, ὡς τοι εἴεσται· 251
 και μιν φῶνθσανς ἔκρεα πτεροεντα πρὸς ἡνι· 253
 πυθανομένην ἱθακῆς γε και ἐκ κρητῇ εὐρυίῃ 256
 τῆλοφ ὑπερ ποντοο ὡν δ' ἡλῆλουθε και αἶψα·
 χρημασι συν τοσδεσσι· λῆην δ' ἐτι παρὶσσι τρεσάτ' α·
 φεύγω, ἐπει φίλον ἱνία κατεκταμον ἱεῶνδελοσ·
 ὀρσίλοχον ποδας ὤκυν, ὡς ἐκ κρητῇ εὐρυίῃ· 260
 ἀνδρας ἀλφῆστας γινὰ ταχυεσι ποδεσιν·
 ἱσυνεκα με στερεσαι τῆς λείδος ἡέλε παντοίῃ·
 τροφιάδος, τῆς ἱεῖνεκ' ἐγὼ παθον ἀλγεα θυμῷ,
 ἀνδρῶν τε πτολεμῶς, ἀλεγεινά τε χυψματα πειρῶν·
 ἱσυνεκ' ἀρ' οὐχ ὦ πατρι χαρίδομενθς θρατῆρον· 265
 θημῷ ἐνι τρώων, ἀλλ' ἀλλων ἤρχον ἱεταίρων·
 τον μὲν ἐγὼ κατιοῦν· ἐβαλον χαλκῶτι δορῇ·
 ἀγροθεν, ἐγγυς ἱεῶνδελοσ λοχῆσάμενος γσυν ἱεταίρων·
 νῦν δὲ μάλα δνοφερῇ καθεχ' οὐρανόν, οὐδε τις ἱεμενθς· 270
 ἀνδρῶν ἐνοσ'· ἐλαβον δὲ ἱε θυμῶν ἀπ' αἶφρας·
 αἶψα ἐπεὶδὴ τον γε κατεκταμον ἱεσσι· χαλκῷ,
 αἶψα ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίον φοινίκας ἀχαλίδος·
 ἐλσαμένη, και σφιν μενοεικέα λείδ' ἐδῶκα·
 τοῖς μ' ἐκελεῖσα πυλῶνδε καταστήσασαι και ἀφῆσαι·
 ἡ' εἰς ἡλῖδα διέαν, ἱεθὶ κρατεοντιν ἐπειοι· 275
 ἀλλ' ἡτοι σφας κείθεν ἀπῶθσάτο ἱε ἀνεμόφ·
 πολλ' ἀτεκαδομενθς· οὐδ' ἡέλον ἐκσπατήσασαι·

κείθεν δε πλάνχθentes ἱκανόμεν' ἐνθάδε νυκτός
 σπένδῃ δ' ἐς λιμένα πρότερόσσαμεν, οὐδε τις ἡμῶν
 δορποο μνηστής ἦν, μὰ καὶ περ χατευνόσιν ἑλεσθαι
 280 ἔλλ' αἰτώς ἀποβάντες ἐκείμεθα ναὸς ἱαπαντές.
 ὦδ' ἔμε μιν γλυκύς ὑπνός ἐπηλύθε καί μετ' ὧτα
 τοι δε χρηματ' ἔμα γλαφύρης ἐκ ναὸς ἑλόντες
 καῖθεσαν, ἐνθα πέρ' αὐτός ἐπὶ πταμαθοῖσιν ἐκείμεν.
 τοι δ' ἐς σιδονίην ἦν νάιομεν ἄναβαντές, 285
 ὦχοντ'· αἴταρ ἐγὼ λιπομένη ἀκαχήμενος ἦτορ.
 ἴως φάτο· μειδῶσεν δὲ θεὰ γλαφώπις ἀθηνη,
 χεῖρι τε μιν κατέρεκε δέμας δ' εἰῖκτο γυναῖκα
 καλῇ τε, μεγαλῇ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἱδυίῃ
 καὶ μιν φώνησάντσα ἑπεὰ πτεροεντα προσήυδα 290
 κερδαλεὸς κ' εἴη καὶ ἐπικλοπός, ἴός σε παρελθοί
 ἐν παντεσι δολοῖσι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίασειεν.
 σχετλίε, ποικιλομήτα, δολῶν ἀφατ', οὐκ ἀρ' ἐμελλες,
 οὐδ' ἐν σῇ κτῆρ' ἐὼν γαίῃ, ληγσέν ἀπαταίων,
 295 ρυῖθων τε κλοπιῶν, τοι τοὶ πέδοθεν φίλοι· ἐντιν;
 ἀλλ' ἀγε, μηκετι ταῖτα λεγώμεθα, ἑίδότες ἀμφὶ
 κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μιν ἐσσί βρότων ἴοχ' ἀρίστος ἱαπαντῶν
 βοσῶν καὶ μυθόισιν· ἐγὼ δ' ἐν παντοὶ θεοῖσιν
 μητρί τε κλεόμαι καὶ κέρδεῖσιν· οὐδε συγ' ἐγνώς
 300 παλλὰδ' ἀθηναίην, κορὴν διός, ἴητε τοι αἰεὶ
 ἐν παντεσι πονοῖσι παρτίσταμαι, ἦδε φυλάσσω,
 καὶ δε σε φαιηκῶσι φίλῶν παντεσιν ἐθήκα.
 νῦν δ' αἶ δευρ' ἱκόμην, ἵνα τοι γούν μητιν τυφῆνω,
 χρηματὰ τε κρυπτόω, ἴδῃ τοι φαιηκὸς ἀγαθοὶ
 305 ὥπασαν, φοικαδ' ἰόντι, ἐμῇ βούλῃ τένοός τε
 ἑσπῶ θ', ὅσα τοι αἰτὰ δομοῖο· ἐνὶ ποιητοῖσιν
 κηδὲ ἀνασχεσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ
 μήδε τῷ ἐκφαιεῖν, ῥῆθ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
 παντῶν, ἴοονε' ἀρ' ἤλθε' ἀλάμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
 310 πασχαμεν ἀλγέα πόντα, βίας τυπόμενος ἀνδρῶν.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος πρότεφ' ἀλυμήτης ἱδυσοῖς
 ἀργαλέον σε, θεά, γυνῶναι βροτῶν ἀτίλσαντι,
 καὶ μαλ' ἐπιστάρων· σε γὰρ αἴτην παντὶ φείσκει.
 τοῖτο δ' ἐγὼν ἰεὺ τοῖο, ἴοτι μοι παρὸς ἡκίη ἦσθα,
 315 ἱάφος ἐνὶ τρώεσσι πόλεμιδομένη ἰοιῶ ἀχαιῶν
 αἴταρ ἐπεὶ προέειπ' ὅλυν διέπερθασαμεν αἶπυρ,
 βημεν δ' ἐν ναυσὶ, θεὸς δ' ἐκέδασσεν ἀχαιῶς,
 οὐ σέγ' ἐπειτ' εἶδον, κορὴν διός, οὐδ' ἐνόησα·
 318 πρὶν γ' ἴοτε φαιηκῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δημῷ
 322 θαρσύνεας τε ἱερέων, καὶ ἐξ ἠοκίῃ ἡγάγε' αἴτη.
 νῦν δε σε πρὸς πατερός γράμματαί, οὐ γὰρ οἶσα
 325 ἱηκόμεν εἰς ἰθακὴν ἱδμελέαν, ἀλλὰ τὴν ἀλλήν
 γαίαν ἀναστρέφει· σὺ δὲ ληρομένη σὺν ὅσῳ

τρέτ' αγορεύμεναι, ἵν' εἰς αἶψα φέρωνας περὶ τῶνδε
 ἴεσθε μοι, εἰ τέττον γε φίλην ἐς πατρίδ' ἰμάσθαι
 τον δ' ἡμεῖβ' ἐπεὶ τὰ θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνῶν
 αἶψαι τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νοήμα· 330
 τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δυστήνον ἔργον·
 ἀσπασίως γὰρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος, ἔλθων
 ἵτετ' ἐνὶ μεγάροισι ἴδωσεν παῖδας θ' ἀλοχόν τε·
 σοὶ δ' οὐ πῶ φίλον ἐστὶ δαήμεναι, οὐδὲ πυθέσθαι,
 πρὶν γε τι σῆς ἑταλοχὸς περὶ ῥῆσαι, ἴητε τοὶ ἀφ' ἑταίρων
 ἵησθαι ἐνὶ μεγάροισιν· οἶδ' οὐδ' αἶψ' αἶψαι
 φθινογόνῳ νυκτὲς τε καὶ ἡμέματα δακρυ χέοντάς τ'
 ἀφ' ἑταίρων το μὲν οὐ ποτ' ἀπύθου, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 ἴαυδ' ἐπὶ νοστήσεις ὁλοσάνεσ' ἀπὸ πάντας ἑταίροισ' 340
 ἀλλὰ τοι οὐκ ἐθέλησα ποσειδάωνι μάχεσθαι
 πάτροκασι γυνῆτ' ἵος τοι χολὸν ἐνδοτὸ θυμῷ,
 χωόμενος, ὅτι τοι τοῖον φίλον ἐκσταλαῖώσας·
 ἀλλ' ἀγε τοὶ δείκσω ἰθακῆς ἱέδος, ἱοφρα πέποιθ' ἔχων·
 φορκῦνος μὲν τοῦ ἐστὶ λίμνην ἱαλίοιο γέροντος 345
 ἴηδ' ἐπὶ κράτος λίμενος τανυφύλλος ἐλαίῃ
 τοῖτο δὲ τοὶ σπείρος εὐρυ κατ' ἥρεφες, ἐνθα σὺ πολλὰς
 ἐρδεσκές νυμφῆσι τελέεντας ἱεκατονθίας 349
 τοῖτο δὲ νηριτόν ἐστιν ὄρος, καταφασγμένον ἱυλῆϊ.
 ἴως ἑσπόντ' αἰετὶ σκεδασ' ἥερ'· εἰδόμενοι δὲ χθονὶ
 γηθησέν τ' ἀρ' ἐπεὶ τὰ πολυτλάς διφός ἰδυσομένης
 χαιρών τῇ γαίῃ· κῦδ' ἐπὶ δ' ὀσάδωρον ἀροῖραν·
 αἶψα δὲ νυμφῆσ' ἤρῃσ' αἰετὶ χεῖρας ἀνασχών 355
 νυμφαὶ νηϊάδες, κοῖραι διος, οὐ ποτ' ἐγώ γε
 ὀπτασθ' ὑμῖν· ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆσ' ἀγαθήσιν
 χαιρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδῶσμεν, ἴως το παρὸς περ
 αἰ κ' ἐφ' αἶψ' ἀφ' ἑταίρων με διὸς θυγατὴρ ἀγελαῖη
 αἶψα τὴν δ' ὀσάδωρον, καὶ μοι φίλον ἱόνιον ἀτεχσῆ· 360
 τον δ' αἶψ' ἀπὸ προσέειπε θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνῆ·
 θαρσέε, μὴδ' ἐπὶ ταῖς μετὰ φρεσὶ σῆσι μέδοντων·
 ἀλλ' ἀγε, χρήματα μὲν μυχῷ ἀντρίβοιο θεσπείατο
 θείομεν αἶψα νῦν, ἵνα περ ταδὲ τοὶ σὰα μιμνῇ·
 αἶψα δὲ φραδσωμέν' ἱοπῶς ἰοχ' ἀρίστα γένηται· 365
 ἴως ἑσπόντ' αἰετὶ σκεδασ' ἥερ'· εἰδόμενοι δὲ χθονὶ
 γηθησέν τ' ἀρ' ἐπεὶ τὰ πολυτλάς διφός ἰδυσομένης
 χαιρών τῇ γαίῃ· κῦδ' ἐπὶ δ' ὀσάδωρον ἀροῖραν·
 αἶψα δὲ νυμφῆσ' ἤρῃσ' αἰετὶ χεῖρας ἀνασχών 370
 νυμφαὶ νηϊάδες, κοῖραι διος, οὐ ποτ' ἐγώ γε
 ὀπτασθ' ὑμῖν· ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆσ' ἀγαθήσιν
 χαιρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδῶσμεν, ἴως το παρὸς περ
 αἰ κ' ἐφ' αἶψ' ἀφ' ἑταίρων με διὸς θυγατὴρ ἀγελαῖη
 αἶψα τὴν δ' ὀσάδωρον, καὶ μοι φίλον ἱόνιον ἀτεχσῆ· 375
 τον δ' αἶψ' ἀπὸ προσέειπε θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνῆ·
 θαρσέε, μὴδ' ἐπὶ ταῖς μετὰ φρεσὶ σῆσι μέδοντων·
 ἀλλ' ἀγε, χρήματα μὲν μυχῷ ἀντρίβοιο θεσπείατο
 θείομεν αἶψα νῦν, ἵνα περ ταδὲ τοὶ σὰα μιμνῇ·
 αἶψα δὲ φραδσωμέν' ἱοπῶς ἰοχ' ἀρίστα γένηται·
 ἴως ἑσπόντ' αἰετὶ σκεδασ' ἥερ'· εἰδόμενοι δὲ χθονὶ
 γηθησέν τ' ἀρ' ἐπεὶ τὰ πολυτλάς διφός ἰδυσομένης
 χαιρών τῇ γαίῃ· κῦδ' ἐπὶ δ' ὀσάδωρον ἀροῖραν·
 αἶψα δὲ νυμφῆσ' ἤρῃσ' αἰετὶ χεῖρας ἀνασχών

τοι δὲ τοι τριπτεὺς μίγαρον κατακείρανεν ἑνί, N
 μῶμενοι ἀντόθεν ἱαλοχόν, καὶ εἶδνα διδόντες·
 ἦ δέ σον αἶψι νόστον οὐδύρρομένη κατὰ θυμὸν 380
 πάντας μὲν ἱέλπει, καὶ τυφίσχεται ἀνδρὶ τεκαστῷ,
 ἀγγέλιας προτίετσα· νόος δέ τοι ἀλλὰ μνομένο.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτις Ἰδοῦσσεύς·
 ὦ ποιοί! ἦ μάλα δὲ ἀγάμεμνονος ἀτρέφιδας
 φθίσσεται κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμείλλον, 385
 εἰ μὴ μοι συ τεκαστά, θεά, κατὰ μοῖρας ἐς σπῆος·
 ἀλλ' ἀγε, μῆτιν τυφῆϊνόν, ἵσπως ἀποτίσσομαι αὐτῷ;
 παρ δέ μοι αἴτη στήθεϊ, μένος πόλυθαρσός ἐστιν ἔντα,
 τοῖον ἵοτε τρέφης λυόμεν λιπαρὰ πρῆδεμνα.
 αἶψ' ἐμοὶ ἴως μεμαυῖα παρῆσταις, γλαφκῶπι,
 καὶ κε τριηκοσίων ἐγὼν ἀνδρῶν μαχοίμην, 390
 γούν σοι, ποτνία θεά, ἵοτε μοι προφρασσ' ἐπαρηγόεις.
 τὸν δ' ἡμειβετ' ἐπεῖτα θεά γλαφκῶπις ἀθηγή·
 κῆρ λίην τοι ἔγνωε παρῆσσομαι, οὐδέ με λήθσεις,
 ἥ ποτε κεν δὴ ταῖτα πενωμένο· καὶ τὴν οἶσ' ἰδὼν 395
 ἡλίκαι τ' ἐν κεφαλῷ τέ καλακόμενον ἀσπετον οὐδας
 ἀνδρῶν μνηστῆρων, τοι τοι βίβοτον κατέδοντιν.
 ἀλλ' ἀγε, σ' ἀγνώστον τεύχεσσι πάντες βροτοῖσιν
 παρῆσσω μὲν χρῶν καλὸν ἐνὶ γυναικτοῖσι μελεσσίν,
 χσάνδας δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλεσῶ τριχάς, ἀμφὶ δέ λαίφας 400
 ἴσσω, ἵο κερ' ἐπ' ἔγχετι ἴδων ἀνθρώπος ἱχοντα·
 κρυδῶσσω δέ τοι ὅσσε, παρὸς περικαλλέ' ἔοντε,
 ἵως ἀν' αἰεκαλίος κάπται μνηστῆρσι φανεῖς,
 ἦ ἢ θ' ἀλοχῶ, καὶ καὶδὶ, τὸν ἐν μεγάροισιν ἐλείπεις.
 αὐτὸς δέ πρᾶξιτά σφιδᾶν ἐν σφαιρικῶν, 405
 ἵος τοι ἰοῖν ἐκωρῶς· ἵομος δέ τοι ἡπία ῥαῖεν,
 παιδά τε σὸν φιλεῖ, καὶ ἱεχεφρονὰ πηλεόπειαν.
 δηεῖς τούγε συεσι παρήμενον· τοὶ δέ νεμόνται
 παρ κορακὸς πετρῶν ἐπὶ τε κρήνῃ ἀρεθόντῃ,
 ἐσθόντῃ βαλανὸν μενοεικέα, καὶ μελὰν ὑψόφωρ 410
 κίχοντῃ, τὰ θ' ὕεσι τρέφει τεθαλίαν ἀλοιφήν.
 εὐθα μνεῖν, καὶ πάντα παρήμενος ἐκσπερεσθαι,
 ἵοφρ' ἀν' ἐγὼν ἔλθω σπάρτην ἐς καλλιγυναικα,
 τηλεμαχὸν καλεόντῃ, τέφον φίλον τοῖον, ἵδοῦσε·
 ἵος τοι ἐς ευρυχορὸν λακεδαίμονα παρ μενελάου 415
 ὦχετο, πευδομένος μετὰ σὸν κλέος, ἦν πο' ἐτ' εἴης.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτις Ἰδοῦσσεύς·
 τίπτε τ' ἀρ' οὐ τοι εἴσπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντα ἴδουσα;
 ἦ ἵνα ποὺ καὶ κείνος ἀλῶμενος ἀλγέα πασχῇ
 πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον, βίβοτον δέ τοι ἀλλοὶ ἐδῶντιν;
 τὴν δ' ἡμειβετ' ἐπεῖτα θεά γλαφκῶπις ἀθηγή· 420
 μὴ δὲ τοι κείνος γέ λῆθην ἐνθυμῖος ἔστω·
 αἴτη μιν πομπέην, ἵδνα κλέος ἐσθλὸν ἱεραιῶν

τοί μιν κεκλήγοντες ἐπαδραμον· αἴταρ ἰδὼν περὶ 30
 ἰδόσσετο κερδοσυνῇ· ἀκηκτρὸν δὲ τοὶ ἐκπέσσε χεῖρας,
 εὐθα χ' ἐφ' ὧ παρὰ σταθμῷ ἀφαικίοντο παρὲν ἀλγος,
 ἄλλα συβῶτης, ὥκα ποσὶ κραπνοῖσι μαδασσεν,
 εὐσευτ' ἀνα προθύρον· σπῆτος δὲ τοὶ ἐκπέσσε χεῖρας,
 τοῖς μιν ἱομακλήσασθαι σσεφεν κυνας ἀλλοῖσι ἀλλῇ. 35
 πυκνῆσιν λιθαδέσιν· τοὺς δὲ προσεῖσπε θανάκτα·

ὦ γέρον, ἡ ὀλίγη σε κυνας διαδηλήσαντο
 ἐκσταπίνης· καὶ κεν μοι ἐλεγχεῖν κατεχέσσης,
 καὶ δὲ μοι ἀλλὰ θεοὶ δόσαν ἀλγος τε, στεναχὸς τε·
 ἀντιθεοὶ γὰρ θανάκτας οὐδ' ἄρα κυνας καὶ ἀχέας 40
 ἱθραὶ, ἀλλοῖσι δὲ σῆτος σίφαλοις ἀτιτάλλω
 ἐδμεναι· αἴταρ ἐκείνος ἐσθλόμενος παρ' εὐαδῆς
 πλάσσετ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμον τε, πόλιν τε,
 εἰπο' ἐτι δσαίει, καὶ ἱερῷ φαῖος ἡλιόφω.

ἀλλ' ἱεπεο, κλισίηνδ' ἰομέν, γέρον, ἱοφρα καὶ αἴτας 45
 σῆτοφ καὶ ἱοφρα κορρασαμένους κατὰ θυμῶν
 ἱεσπῆς, ἱοπεθεν εἰσι, καὶ ἱοποσα κηδὲ' ἀνατλής.

ἱως ἱεσπων, κλισίηνδ' ἱηγησάτο διφας ἱυφραβος·
 ἱεσπεν δ' εἰσαγαγῶν, ῥῶπας δ' ἱυπεχέσσε δασυίας·
 εἰστορεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἱωνθάδος ἀγριαῖ' αἶγας, 50
 αἴτοφ' ἐνευπαῖον, μαγα καὶ δασύ· χαίρε δ' ἱοδυσεφς,
 ἱοτι μιν ἱως ἱυπεδεῖχτο· ἱεπος τ' εἶφατ', ἐκ τ' οὐραδῶν

δσεφς τοὶ δεινῇ χεῖρσι, καὶ ἀθανάτοι θεοὶ ἀλλοὶ
 ἐο τι μαλίστ' ἐθέλεις, ἱοτι με προφραὶν ἱυπεδεχσο.

τον δ' ἀπαμειβόμενος προσεφης, ἱεῦμαιε σρβῶτα· 55
 ῥσειν, οὐ μοι θεμῖς εἶσ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν εἴλην,

χεσίον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ δως ἐντιν καπαντες
 χεσίνοι τε, πτωχοὶ τε· δοςίς δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 γίγνεται ἱημετερῇ· ἱη γὰρ δμῶν διπῇ εἶτιν,
 αἶφει δεδδιωτων, ἱοτ' ἐπικρατεοντι θανάκτας 60
 ἱα νεφοὶ· ἡ γὰρ τσογε θεοὶ κατὰ νοστον εἴησαν,

ἱος κεν ἐμ' ἐνδυκεως ἐφίλει, καὶ κτησίον πασασσιν,
 ἱοκα θ' ἐφ' ὧ ἱοικεθι θανάκας ἱεῦθυμους ἐδῶκεν,
 ἱοικον τε, κλῆτρον τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα,

ἱος τοὶ πολλὰ καμῆτι, θεος δ' ἐπὶ ἱεργῶν αἰεχσῆ· 65
 ἱως καὶ ἐμοὶ τοδὲ ἱεργῶν αἰεχσεται, ἱῶ ἐπὶ μῆτι.

τῷ κε με πολλ' ὤνησε θανάκας, εἰ αἴτοφ' ἐγῆρα·
 ἀλλ' ὀλεθ' ὡς ὤφελλ' ἱελενης ἀπο φυθῶν ὀλεσθῆαι!

καὶ γὰρ ἐκεῖνος εἴη ἀγαμέμνωνος ἱεωσκα τίμης 70
 ἱιλφίον εἰς ἱεῦπυλῶν, ἱνα τρῶεσι μαχῶτα.

ἱως ἱεσπων, δσωσῆτιρὶ θεφως γσονεῖεργε χιτῶκα·
 βῆ δ' ἱμεν ἐς συφραφς, ἱοθι ἱεθῶσα ἱερχατο χεῖρας·

εἴθην ἱελων δὺ ἀνοσκε, καὶ ἀμφοτέροφς ἱερεῖσσε·
 ἱεφσε τε, μιστυλλεν τε, καὶ ἀκρ' ὀβελῶσιν ἐκέρρα· 75
 ὀπτήσανς δ' ἀρὰ πάντα φεραν παρὲν ἱχ' οὐσεφς,

ἑμὶ αἰτοῖσ' ἐβλήκην· τοῖς δ' ἀλφειὸν λαὸν ἐπαλόφην·
 ἐν δ' ἀρα κισσὺν ἀνὴρ μνηστῆρας φαίνομαι·
 αἴψας δ' αὐτίκην ἰδέσθην, ἐποτρύναν δὲ προσήλυτα·
 εἴθις νῦν, ὡς χεῖρε, ταῖς τε δμῶσιν ἐπαρῶντι·
 χοῖρε· ἀταρ σῆαλός γε σὺας μνηστῆρας ἔδοντι,
 οὐκ οπίδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἔλεγον·
 οὐ μὲν σχετλιαὶ τέργῃ θεοὶ μακάρες φιλοῦντι,
 ἀλλὰ δίκην τιθόντι, καὶ αἰσῖμα τέργ' ἀνθρώπων·
 καὶ μὲν δυσμένους καὶ ἀσπῆτοι, τοῖς ἐπὶ γαλῆς
 ἀλλοτρίης βῶντι, καὶ σφῖν ὄψεϊς λείδα δαΐη,
 ἄλῃσασμενοὶ δὲ τε νύκτας ἔβαν τεικῶδες τεκαστός·
 καὶ μὲν τοῖς ἐπὶ δὸς κραιτέρων ὄψεος ἐν φρεσὶ πίπτει·
 τοῖς δὲ καὶ τι γίσκοντι, θεοὶ δὲ τῶν ἐκλυθὼν ἀνδρῶν,
 κεινοὶ λυγρὸν ὀλέθρον, καὶ οὐκ ἐθέλονται δίκαιος
 μῆσθαι, οὐδὲ νεοῦσθαι ἐπὶ σφάτερ· ἀλλὰ τεκῆποι
 κτήμματα θάρσασκοντιν τυτάρβιον, οὐδ' ἐπὶ φειδῶ·
 ἴσσαι γὰρ νυκτὲς τε, καὶ ἡμέραι ἐπ' ἡμέρας εἰναι,
 ὡς πόθ' ἐν ἱερέωνδ' ἱερέϊας, οὐδὲ θῆ' οἶον·
 φαίνομαι δὲ φθιωδέντιν τυτάρβιον ἐκταφύσαντες·
 ἦ γὰρ τοὶ δσαφῆ' ἦν ἀσπῆτος· οὐ τινι τῶν
 ἀνδρῶν ἠεροῖον, οὐτ' ἡμεροῖο μελαίνης,
 οὐτ' αἴτης ἰθακῆς, οὔτε γυνίεικος φάσμα·
 εἰδ' ἀφ' ἑνὸς παύσαν· ἐγὼ δὲ καὶ τοὶ κατὰ λῆγαν·
 δῶδεκ' ἐν ἡπειρῷ ἀγέλαι, τόσα παύσα μετῶν,
 τόσα συὸν συβοσεια, τῶν ἀπολῖα πλάτ' αἰγῶν·
 βοσκοῦντι χεῖρσι τε, καὶ αἴψας βόττορες ἀνδρες·
 εὐθα δὲ τ' ἀπολῖα πλάτ' αἰγῶν τεύδεα πάντα
 εἰσῆχτη βοσκοῦντ' ἐπὶ δ' ἀνέρες εὐθλοὶ ἱερῶνται·
 τῶν αἰεὶ σφῖν τεκαστός ἐφ' ἡματι μῆλον ἀγνῖν,
 δσατρεφῶν αἰγῶν, τῶντις φαίνεται ἀριστός·
 αἴψα γὰρ σὺας τῶνδε φθάσσω τε, ρύεμαι τε,
 καὶ σφῖ σικῶν τῶν ἀριστῶν τεύ κρήνης ἀποπεμπῶ·
 ἴως φαδ'· ὁ δ' ἐνδοκῶς κρεῖτ' ἦσθε, πίνε τε φαίνομαι
 ταρπαλῶς, ἀκίων· παῖκα δὲ μνηστῆρας ἐφύτερον·
 αἴψα ἐπεὶ δειπνήσε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἔδωδῃ,
 καὶ τοὶ πλησασμένος δάκε σκυφός, ἵαπερ ἐπὶ νῆον,
 φαίνοδ' ἐνὶ πλεον' τοῖς δ' ἐδεχσῶν, ἐχάειρε δὲ θυμῷ,
 καὶ μιν φῶνῃσας ἔπειτα πτερόεντα προσήλυτα·
 ὦ φίλε, τίς γὰρ σ' ἐπὶ πᾶσι κτεάτεσιν ἱελοῖσιν,
 ἥδε καλ' ἐκφῶς καὶ καρταρός, ἴως ἀγορεύεις
 φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι ἀγαμέμνονος τεινεκὰ τέρμης·
 ἔσπε μοι, αἱ καὶ σὺ γυνῶν τεινῶν εὐνῶν·
 δσαὶ γὰρ ποῦ τῶνδε φαίδε, καὶ ἀθανάτοι θεοὶ ἀλλοί,
 αἱ καὶ μιν ἀγγέλαιμι ἡδῶν ἐπὶ πᾶσι δ' ἀλλήθην·
 τὸν δ' ἡμῖβει πάντα δαδῶντος, ὀρχαμῖος ἀνδρῶν
 ὡς χερον, οὐ πύς σκεῖνος ἀπὸν ἀλλοτῆμενος σῶν

ἀργέλλων· πείσσει γυναικας τε καὶ φίλον ἑωυτόν·
 ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι· ἀνδρες αἰήτοι
 πσευδοντ', οὐδ' ἔβελοντιν ἀληθεῖα μυθήσασθαι·
 ἵως δ' ἐκ' ἀλητρίων ἰθακῆς ἐς ἄμμον ἱκνῆται,
 ἐλθων ἐς δεσποιναν ἐμην ἀπατηλία βαδσει·
 ἦ δ' ἑὺ δεχσαμένη φιλεσι, καὶ ἱεκάστα μεταλλά·
 καὶ τοὶ οδυφρομενῇ βλεφαρων ἀπο δακρυφα πίπτει,
 ἦ ἦ θεμῖς ἐστὶ γυναικός, ἐπὴν ποσὶς ἀλλοθ' ὀληται·
 ἄλλοις κε καὶ συ, γεραίρε, ἔπος παρατεχτῆναιο,
 εἰ τις τοὶ χλαῶναι τε, χιτῶνα τε, ἑσμάτα δειῖ·
 τοοῦ δ' ἡδὴ μέλλοντι κύνες ταχύνει τ' οἴσσω·
 ἱρῖνον ἀπ' οστέοφιν φέρονται· πσυγῇ δὲ λελαιπεν·
 ἦ τουγ' ἐν ποντῷ φαγον ἱχθυες, οστῆα δ' αἴττω·
 κέσται ἐπ' ἡπείρου, πσαμαθῷ γελῦμενα πολλῇ·
 ἵως το μὲν ἐνθ' ἀπολῶλε· φίλοις δὲ κηδὲ ὀπισσῶ
 παντοῖν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετευχαται· οὐ γὰρ ἐτ' ἄλλον
 ἡπιον ἰῶδε θανάκτα κίχνησομαι, ἵποσ' ἐπελθῶ·
 οὐδ' εἰ κεν πατέρος καὶ μητέρος αἴτις ἱκωμαι·
 ἱοῖκάν, ἰοθὶ πρῶτον γενομένην, καὶ μ' ἐστρεφον αἴτοι·
 οὐδὲ νῦν τῶν ἐπὶ τοσόν· οδυφρομαι, ἀχνυμένος περ,
 οφθαλμοῖσι ἰδεσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ μ' ἰοδυσσεύος πόθος ἀννυται οἰχομένοιο,
 τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ χσείνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀναμαδασεν
 ἀνδρῶν· περὶ γὰρ μ' ἐφίλει καὶ ἐκνέδετο θυμῷ·
 ἀλλὰ μιν ἡβειὸν κάλεσθαι, καὶ νοσφιν εἶντα·
 τὸν δ' αἴτε προσέειπε πολυτλάς· διῶς ἰοδυσσεύς·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πανπάραι αινεσθαι, οὐδὲ τι φησθαι
 κείνον ἐλευθεσθαι, θυμὸς δὲ τοὶ αἶψαν ἀπὸ θῆτος·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αἴτῳς μυθήσομαι, ἀλλὰ συν ἱορκῇ,
 ἵως νεεταὶ ἰοδυσσεύς· ἱεὺς ἀγγελίον δὲ μοι εἴπω,
 αἴτις, ἐπεὶ κεν κείνος ἰων· ἱεῖα· δαμαθ' ἱκνῆται·
 πρὶν δὲ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὐτὶ δεχοίμην·
 ἰδὼστω νῦν δσείς πρῶτα θεῶν, χσενὴ τε τραπέδω,
 ἱερῆφι θ' Ὀδυσσεύος ἀμφιμόνος, ἦν ἀφικαίω,
 ἦ μὲν τοὶ ταδε πάντα τελείεται, ἵως ἀγόρευω·
 τοοῦ δ' αἴττω λημαθῆντος ἐλευθεσεται· ἐνθαδ' ἰοδυσσεύς·
 τοοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοοῦ δ' ἱσταμένοιο,
 ἱοκαδὲ νοστήσει, καὶ τίσεται, ἵσσις ἐκείνοιο
 ἐνθαδ' ἀτιφμαδσῶν ἱαλοχόν, καὶ φαιδιμόν ἱυιον·
 τὸν δ' ἀπαμειβομένος προσέφη, ἱεὺμαι συβῶτα·
 ὦ γέρον, οὐτ' ἀρ' ἐγὼν ἱεὺς ἀγγελίον τοδε τίσσω,
 οὐθ' Ὀδυσσεύς ἐτι ἱοίπων ἐλευθεσεται· ἀλλὰ ἱεκῆλος
 πίνε, καὶ ἀλλὰ παρεκς μεμνωμένος, μῆδε με τοῖσιν
 μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμῶν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
 ἀχνυμαι, ἵποτε τις μῆσῃ κενόνοιο θανάκτος·
 ἀλλ' ἦτοι ἱορκὸν μὲν εἰᾶσομεν· αἴτῳς ἰοδυσσεύς·

ἐλθοι, ἵστως μιν ἐγὼν' εὖελαι, καὶ πημελοποιῶν·
 λαφερτῆς θ' οὐ γερῶν, καὶ τηλεμαχος θεοφειδῆς.
 μὴν αὖ παῖδες ἀλῶστον οὐδύρομαι, ἵον τεχ' οὐδυσσεύς,
 τηλεμαχοῦ· τὸν ἐπεὶ τρεφσαν θεοὶ, ἀρνέϊ γείστω,
 καὶ μιν ἐφην εἰσσεσθαι ἐν ἀνδρῶσιν οὐτὶ χερειῶ
 πατρός τε βοῶ φιλοφ, φρενας καὶ γείδος ἀγῆτον·
 τοῦ δὲ τις ἀθανάτων βλαπτέει φρενας· ἐνδὸν γείστω,
 ἥε τις ἀνθρώπων· τοῦ δ' ἔβη, μετὰ πατρός· ἀπέφην,
 ἐς πύλον ἀγαθὴν· τὸν δὲ μῆστηρες ἀγαθοὶ,
 βόικαδ' ἰόντα· λοχῶντιν· ἵστως ἀπο φυλὸν ὀλητῶ
 νωνυμον ἐκς ἰθακῆς ἀρμεισιόφ' ἀντιβοῶφ.

175

180

ἀλλ' ἦτοι κείκων μιν ἐφᾶσομεν, ἡ κεν· ἱαλαῶν,
 ἡ κε φυγοί, καὶ κεν τοὶ ὑπερσχοὶ χεῖρα κρονίσων.
 ἀλλ' ἀγε μοι συ, γεράφει, σέφ' αἴτοφ κηδε' ἐνίσπε,
 καὶ μοι τοῖτ' ἀγορεύσον ἱετήτυμον, ἵοφρ' ἐπὶ· γείδω·
 τίς; ποθεν ἐσσ' ἀνδρῶν; ποθὶ τοὶ πολίς, ἡδε τοκοφῆς;
 ἵοποιῆς δ' ἐπὶ ναφῶς ἀφίκεο; πῶς δὲ σε ναῖται
 ἡγάγον ἐς ἰθακὴν; τίνας ἐσμεναι εὐχεταοντο;
 οὐ μιν γὰρ τι σε πέδσον οἶφμαι ἐνθαδ' ἱμεσθαι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτις ἱοδυσσεύς·

185

190

τοίγαρ ἐγὼ τοὶ τάφτα μαλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 εἴη μιν νῦν νοῖν ἐπὶ χρόνον ἡμιν ἐδῶδη,
 ἡδε μεθὺ γλυκερῶν, κλισίης ἐντοσθεν εὐντοσιν,
 δαινύσθαι τ' ἀκοντ', ἀλλοὶ δ' ἐπὶ φεργὰ ἱεποίεν,
 ρεφιδίως κεν ἐπειτα καὶ εἰς ἐνιάφτον ἱαπαντα
 οὐτὶ διαπρήκσαιμι, λέγων ἐμα κηδεα θυφμοῦ,
 ἵοσα γε δὴ γσυνπαντα θεῶν ἱετότητι μογήσα.

195

ἐκ μιν κρηταφῶν γενος εὐχομαι εὐρυιαφῶν,
 ἀνερὸς ἱαφνείοφ παῖς· πολλοὶ δὲ καὶ ἀλλοὶ
 ἱεῖες ἐν μεγαροῖς· ἡμιν τρεφεν, ἡδ' ἐγενοντο,
 γνησιοὶ ἐκς ἱαλοχοφ· ἐμε δ' ὦνητὴ τέκε μῆτηρ
 παλλακίς, ἀλλὰ με γείστω ἱαγενεσσὶν ἐτίφμα
 καστῶρ ἱυλφάκιδης, τοῖτ' ἐγὼ γενος εὐχομαι εἶναι·
 ἵος ποτ' ἐνὶ κρητέσι, θεος ἱος, τίφετο δημῶ,
 ὀλβῶ τε, πλουτῶ τε, καὶ ἱεῖσι κυφδαλιμοῖσιν.

200

205

ἀλλ' ἦτοι τὸν κηρες ἐβαν θανάτοφ φεροντσαί
 εἰς ἀφίδαφ· δομοφς· τοὶ δὲ δσαφην ἐδασαντο
 παῖδες ὑπερθυφμοὶ, καὶ ἐπὶ κλῆρεφς ἐβαλοντο·
 ἀτταρ ἐμοὶ μαλα παφρ' ἐδοσαν, καὶ βόικι' ἐνήμαν·
 ἡγάγομην δὲ γυναίκα πολυκλῆρων ἀνθρώπων,
 ἱεῖνέκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφῶλιος ἦα,
 οὐδε φυγοπτολεμος· νῦν δ' ἡδὴ παντα λελαιπεν
 ἀλλ' ἐνπῆς καλαμην γε σ' οἶφμαι εἰστοραοντά
 γέγγωσκεεν· ἡ γὰρ με θυφὴ ἱεχει ἡλῖθα· πολλῆ
 ἡ μιν δὴ θαρσος μοὶ ἀρεφς τ' ἐδοσαν καὶ ἀβήνη,
 καὶ φρήγσῃγορην· ἵεποτε κρῖνοιμι λοχόνδε

210

215

ἄνδρας ἀριστεύας, μακά θυμμενεσσι φυτάσων,
 ὡς ποτε μοι θανάτεν προτίθεσσετο θυμός ἀγῆτορ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐφαλμένος ἐνχεί τελευσκόν
 ἀνδρῶν δὺς μενέων, ἵος μοι γείκεσι ποδῶσιν.

τοίος εἴ ἐν πολέμῳ γέγγον δε μοι οὐ φίλον ἐσκεν,
 ἀλλὰ μοι αἶψι νάφες ἐπῆρετμοι φίλοι ἦσαν,
 καὶ πολεμοί, καὶ ἀκόντες εὐχσεστοί, καὶ οἶστοι,
 λυγρὰ, τὰ τ' ἀλλοίσιν γε καταρῖγῃλα πέλονται.
 πρὶν μὲν γὰρ τροφίης ἐπιβημεναι τῆας ἀχαιῶν,
 ἱενακίς ἀνδρῶσιν ἤρχσα, καὶ ὤκυποροισι νάφῶσιν,
 ἀνδρας ἐς ἀλλοδαποῖς· καὶ μοι μαλ' ἐτυγχάνε πάντα
 τῶν ἐκσῆτρεομένη μὲνοφεικῆα, πολλὰ δ' ὀπισσῶ
 λανχανόν· αἶψα δε φοῖκος οφελλῆτο, καὶ δὴ ἐπεῖτα
 ὀδδῆνος τ', αἰδέιος τε, μετὰ κρήτεσ' ἐτετυχημῆν,

ἀλλ' ἵοτε δὴ τῆνδε στυγερὴν ὁδὸν ευρυοπα δσεῖς
 ἐφρασαθ', ἡ πολλῶν ἀνδρῶν τυπο γούλατ' ἐλυθῆν,
 δὴ ποτε μ' ἦνωγον καὶ ἀγακλυτον ἰδομενεῖα
 νάφῶσιν ἱγῆσασθαι ἐς ἱλφίον· οὐδε τι μῆχος
 ἦν ἀῆνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δημοῖο φημῖς.
 εὐθα μὲν ἱεναφῆτες πολεμίδομεν τῆες ἀχαιῶν,
 τῶν δὲκατῶν δε πολὺν πριαμοὺ περθσαντες ἐβημεν
 ῥοῖκαδε σὺν νάφῶσι· θεὸς δ' ἐκεδάσεν ἀχαιῶς.
 αἶταρ ἐμοὶ ὀδδῆλῶ κακ' ἐμῆδετο μῆτιετα δσεῖς·
 μῆκα γὰρ οἷον ἐμῆνα τέταρπομενος τεκεσθῖν,
 κοφριδῆτ' ὅ αλοχῶ, καὶ κτημασῖν· αἶταρ ἐπεῖτα
 αἰγυκτονδε με θυμός ἀνωγεν νάφτιλλεσθαι,
 νάφας ἱεὺ στῆλαντα σὺν ἀντίθεοις· τέταροισιν.

ἱενεα νάφας στῆλα, θαῖως δ' ἐσαγῆρατο λαῖος.
 ἱεσῆτημαρ μὲν ἐπεῖτα ἐμοὶ περιῆρες ἱεταίροι
 δαινῶντ'· αἶταρ ἐγὼν ἱερέφια πολλὰ παρῆσχον
 ἱεβροματῆτ' ὅ ἀναβάντες ἀπο κρήτης ευρυίης
 ἐπλεῖομεν βορεῆτ' ἀνεμῶ ἀκρατέετ', ἀκαλῶ,
 ρεφιδίως, ἵως εἰ τε κατὰ ροφόν· οὐδε τίς ἦν μοι
 νάφων πῆμανθη, ἀλλ' ἀσκηθεες καὶ ἀνουσοὶ
 ἱεμεθα· τας δ' ἀνεμος τε, κυβερνῆται τ' ἰθυῖνον.
 πεμπταίοι δ' αἰγυκτον ἱεῦρετῆν ἱεκομεσθῆ·
 στῆσα δ' ἐν αἰγυπτῶ ποταμῶ νάφας ἀμφιτελῆστας.

ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελομένην ἐριῆρας ἱεταίροφς
 αἶτεφω παρ νάφῶσι μένεον, νάφας τε ρυφῆσθαι·
 ὀπτηρας δε κατὰ σκοπίης ὠτρεῦνα νεεσθῆαι·
 ἵοι δ' ὑβρῖν γείκεσαντες, ἐφεςπομενοὶ μὲνεῖ σφῶν,
 αἶψα μαλ' αἰγυπτῶν ἀνδρῶν περικαλλῆας σῆροφς
 πορθεον, ἐκ δε γυναικας ἀγόν, καὶ νῆπια τεκνα,
 αἶτεφς τ' ἐκτεινον· ταῖχα δ' ἐς πολὺν ἱεκετ' ἀνῆλτη·
 ἵοι δε, βοῆς ἀφιαντες, ταμ' ἦοι φαινομενηφῖν
 ἤλθον· πλητὸ δε παν πῆδιον πῆδων τε καὶ ἱεπῶν,

- χαλκοῖο τ' ἀσπερηΐν· ἐν δὲ δαεῖς περὶ κεραιῶν
 φύδσαν ἐμοῖς· ἑταροῖσι κακὴν ἐβάλ', οὐδὲ τις ἐτλή
 μῆναι ἐναντιβίον· περὶ γὰρ κακὰ παντοθεν ἐστὶ. 270
 ἐνθ' ἡμεῶν πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον τοκουὶ χαλκῶ,
 τοὺς δ' ἀγαθὸν δαεῖς, σφίσι φεργάδεσθαι ἀναγκή.
 αἴττωρ ἐμοὶ δαεῖς αἴτος ἐνὶ φρεσὶ τοῖτο νόημα
 ποίησ'·—ὥς οφελὸν θανεῖεν, καὶ ποτμον ἐφείπεν
 αἴτωρ ἐν αἰγυπτῷ· ἐτι γὰρ νῦ με πημ' ὑπεδέχτο·— 275
 αἴτικ' ἀπὸ κρᾶτος κυνεὴν τεύτυχτον ἐθήκα,
 καὶ σακὼς ὠμοῖν· δόρυ δ' ἐκβαλὼν ἐκτοσε χεῖρος·
 αἴττωρ ἐγὼ βασιλεὺς ἐναντίον ἡλυθὼν ἱππῶν,
 καὶ κυσὰ γοναθ' ἐλὼν· τοῦ δ' ἐρυσατο, καὶ μ' ἐλεήσεν·
 ἐς διφρον δὲ μ' ἑστάνς ἀγέ φοίμαδε δακρυχέοντα. 280
 ἡ μὲν μοι μαλὰ πολλοὶ ἐπ' ἡτίσσαν μελιήσιν,
 ἱέμενοι κτῆναι·—δη γὰρ κεχολῶατο λίην·—
 ἀλλ' ἀπὸ κείνος ἐρυκε· διὸς δ' ὠπιδέσσετο μηνί. 283
 ἐνθα μὲν ἑπτάφετες μένον αἴτωι, πολλὰ δ' ἀγῆραι 284
 χρηματ' ἀν' αἰγυπτίους ἀνδράς· δίδοσαν γὰρ ἑαυτὰντες.
 ἀλλ' ὅτε δη τοῦδοον μοι ἐπιπλομένον ἔτος ἦλθεν,
 δη τότε φωνίκες ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατηλία φείδων,
 τρώακτης, ὅς δη πολλὰ κακ' ἀνθρώποις· ἐφεόργεον·
 ὅς μ' ἀγέ παρπεκίβων ἡσὶ φρεσὶν, τοφρ' ἱκομένεθα 290
 φοινίκην, τοθὶ τρώεε δομοὶ καὶ κτήματ' ἐκεῖτο.
 ἐνθα πῶρ' αἴτῳ ἐμῆνα τελεσφορὸν εἰς ἐνιαῖτον·
 ἀλλ' ὅτε δη μῆνες τε, καὶ ἡμέραι ἐκσετέλειοντα,
 ἀπὲς περιτελλόμενος ἑτεος, καὶ ἐπηλυθὼν ἱσσαι,
 ἐς λιβυὴν μ' ἐπὶ ναὸς ἐτέσσατο ποντοποροῖο, 295
 πσευδεὰ βουλεύσας, ἵνα τοι γυνὴ φαρτὸν ἀγοίμῃ·
 κείθι δὲ μ' ὥς περάσσειε, καὶ ἀσπετον ὦνον ἱσσοίτο.
 τῷ ἱπομῆν ἐπὶ ναὸς, οἶδομένος περ, ἀναγκῇ.
 ἦ δ' ἐθέφεν βορεῇ ἀνεμῷ ἀκρατεῖ, καλῷ,
 μεσσὸν ὑπερ κρητῆς· δαεῖς δὲ σφίς· ἐμῆδετ' ὀλεῖσθον. 300
 ἀλλ' ὅτε δη κρητὴν μὲν εὐεῖκαμεν, οὐδὲ τις ἀλλῇ
 φαινέτο γαῖα φων, ἀλλ' οὐρανὸς ἦδε θαλάσση,
 δη τότε κυφανέην νεφέλην ἐστήσε κρονίφων
 ναὸς ὑπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αἴτης.
 δαεῖς δ' ἱαμυδὶς βρόντησε, καὶ ἐββαλε ναεὶ κεραιῶν· 305
 ἦ δ' ἐλελιχθή παντσα, διὸς πληγέντσα κεραιῶν,
 ἐν δὲ θεεῖοο πλῆγ'· ἐπέσον δ' ἐκ ναὸς ἑαυτὰντες.
 τοὶ δὲ κορωνῆσιν ἱκελὸι περὶ καφα μελαιναν
 αἴμασιν ἐνφορέοντο· θεὸς δ' ἀποκίοντο νόστον.
 αἴττωρ ἐμοὶ δαεῖς αἴτος, ἔχοντι περ ἀλγέα θυμῷ, 310
 ἱστον αἰμαίμακτον ναὸς κυφανεπρῶρο
 ἐν χεῖρεσιν ἐθήκεν, τοπὼς ἐτι πῆμα φυγοίμῃ.
 τῷ ρα περιπλεχθὲς φερόμην ὀλοῖο· ἀνεμῶσιν
 ἐννήτημαρ φερόμην, δεκατῇ δὲ με νυκτὶ μελαινῇ

Ήρα γ' ὁσπρωτοῦ παλαιῶν μενοεικέα κλυτοὶσσι 315
 εὐθα μεθ' ὁσπρωτοῦ βασιλῆος ἐκκομισσέτο φειδων.
 ἱήρως ἀπαισέτην· τόφα γὰρ φίλος ἦμος πελιδνῶν
 αἰθρῶ καὶ καματῶ δειδμημένον ἦγεν ἐς Ἰθάκην,
 ἄλλος ἀναστρέψας· ἰοφρ' ἔμετο δάμακα πικρὸς
 ἀμφὶ δέ με χλαίμων τε, χιτῶνα τε, ἱσμηναί' ἐείσεν. 320
 ἐνθ' ἰδυσεῖός περ, πύθονη· κείνος γὰρ ἐφάσκει
 χσείνισαι, ἥδε φίλῃται· ἰόντ' ἐς πατρίδα γαίαν
 καὶ μοι κτήματ' εἰδικέν, τόσα γυνυκλήραβ' ὀδυσεῖς,
 χαλκὸν τε, χρῆσόν τε, πολυκμήτορ τε σιδήρεον,
 καὶ νῦ κεν ἐς δεκάτην γένεθ' ἑτέρου γ' ἐπὶ βόσκειν 325
 τόσα τοι ἐν μεγάροισι κεφαλῇ· σκίετο· βάνκτος.
 τὸν δ' ἐς δωδωνὴν φάτο· βήμεναι, τόφρα θέσθαι
 ἐκ δρυὸς τυπσικομάσθαι διος· βουλήν περ ἀκούσῃ,
 ἵσπας νοστήσῃ, ἰθακὴς ἐς πέλαγα δῆμον,
 ἤδη δὴν ἀπεών, ἣ ἀφάδον, ἥ κρυφθῆναι. 330
 ὦμοσε δέ πρὸς ἐμ' αἶψα, ἐκσπένδων ἐπὶ Ἰθακῇ,
 ναφα καταβήσθαι θάλασσαν· ἑσπέρην ἑσπέρης,
 τοι δὴ μὴν πεμπάσθαι, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·
 ἀλλ' ἐμε πρὶν ἀπέμπε· ἐτυχῆσε γὰρ ἐρχομένη καὶ
 ἀνδρῶν ὁσπρωτοῦ ἐς δουλιχίαν πολυκυῖραν. 335
 ἐνθ' ἵογε μ' ἦναι γὰρ περ πταί βασιλῆϊ ἀμυστῷ
 ἐνδυκῶς· τοισιν δὲ χακῇ φρεσ' ἐφάνδανε βουλή
 ἀμφ' ἐμοι, ἰοφρ' ἐπὶ πανχὺ δούης ἐπὶ κτήμα γυναικῶν.
 ἀλλ' ἵοτε γαίης πολλὸν ἀπέλῃ ποταπόρος ναῖς,
 αἶψα δουλίῃν ἱήκαρ ἐμοὶ περιμυχαναόντο· 340
 ἐκ μὲν με χλαίμων τε, χιτῶνα τε, ἱσμηναί' ὀδυσεῖν,
 ἀμφὶ δέ μοι Ἰρακὸς ἄλλο κακὸν βαλάν, ἥδε χιτῶνα
 Ἰρῶγαλεον, τὰ καὶ αἶτος ἐκ οφθαλμοῖσιν ἰοῖται.
 ἱσπερίοι δ' ἰθακῆς τεύχεα ἔλα· ἑσπέρην ἀφίκοντο·
 ἐνθ' ἐμε μὲν κατέδησα καὶ τεύχεα μὲν ἐν ναφί 345
 ἰοκλῶ τεύστρεφεί· ἀτρεως· αἶτοι δ' ἀποβάντες
 ἐσσυμένως παρὰ θῆρα θαλασσης· ὄρνεον ἔλόντο.
 εἴπαρ ἐμοὶ δέσμων μὲν ἀνεγναμπτῶσαν ἄνοι αἶτοι
 ρεφιδίως· κεφαλῇ δέ κατα Ἰρακὸς ἀμφικαλύπτσαν,
 χσέστον ἐφολκαῖον καταβάνς, ἐπελάσσε θαλασσῇ 350
 στήθος· ἐπεῖτα δέ χερσὶ διήρεσσ' ἀμφοτέρῃσιν
 νηχομένος, μαλα δ' ὤκα θυρήβην ἐ· ἀμφὶς ἐκείνων.
 ἐνθ' ἀναβάνς, ἰδοὶ τε δρυμόν ἦν πολυακτὸς τυλῆς,
 κείμην πεπτῶς· τοὶ δὲ μεγάλα στοναχόντες
 φοῖταον· ἀλλ',—οὐ γὰρ σφιν ἐφαίνετο κερδίον εἶναι 355
 μαφῆσθαι πρότερόν, —τοὶ μὲν τάλῃ αἶψα εἶβαινον
 ναφὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμε δ' ἐκρυπτοῦσαν θεοὶ αἶτοι
 ρεφιδίως, καὶ με σταθμῷ ἐπελάσσαν ἀγόντες
 ἀνδρὸς ἐπισταμένο· ἐπὶ γὰρ νῦν μοι αἶσα βιβῶναι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, τεύμαι· εὐβοῖται. 360

βαί δδαιλε χουσαν, ἢ μοι μαλα θυμὸν ὀφνας,
 ταῦτα τεκαστα λεγων, ἴσα δὲ παῖδες, ἢ δ' ἴσ' ἀλήθης·
 ἀλλὰ τὰδ' οὐ κατὰ κόσμον οἶσμαι, οὐδὲ με πείθεις,
 ἔσπων ἀμφ' ἰδουσσί· τι σε χρὴ τῶν ἐόντων
 μακροδιδως πρὸς πρὸς εἶναι; ἐγὼ δ' ἴδωκα καὶ αὐτὸς
 νόστον ἐμὸν βανακτος, ἴσ' ἡχθετο παντὶ θεοῖσιν
 πανχὺ μαλ', ἴσ' μιν οὐτὶ μετὰ τροφῇ ἐδάμασσαν,
 ἢ φιλῶν ἐν χερσίν, ἐπεὶ πολέμον τελευτῆσαν.
 τῷ κεν τοι τυμβὸν μιν ποιῆσαι παναχαιοί,
 ἡδὲ κε καὶ ἴδωκα παῖδες μέγα κλέος ἔηρατ' ἐπιδόσθαι
 νῦν δὲ μιν ἀκλῶς ἱερπύσαι ἀνῆρωπτασάντα.
 αἴταρ ἐγὼ παρ' ἑνὶ σὺν ἀποτροπὸς οὐδὲ κελύβη
 ἐρχομαι, εἰ μὴ ποῦ τι περιφρῶν κτηνοποσία
 ἐλθῆμεν στρυφνῆτιν, ἴσ' ἀγγελίῃ ποθεν ἐλθῇ.
 ἀλλ' τοι μὲν ταῖς τεκαστα παρήμενοι ἀσέραντιν,
 ἡμῶν τοι ἀχνύνται δὴν οἰχομένοιο βανακτος,
 ἢ δ' τοι χαιρόντιν βίβοτον νηπιόντων ἐδόντες.

366

370

375

ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἐρῶσαι,
 ἐς τοῖο δὲ μ' αὐτάλοιο ἀνὴρ ἐκείνησθε μύθοιο,
 ἴσ' ῥ' ἀνδρῶν κτήνας, πολλὴν ἐπὶ γαίαν ἀλῆθης,
 ἡλῶθ' ἐμὸν πρὸς σταθμὸν· ἐγὼ δὲ μιν ἀμφαγαπαδὸν.
 φη δὲ μιν ἐν κρήτεσι παρ' ἰδομένοιο ἰδεσθῆναι
 νάτας ἀκῆαμενον, τὰς τοι γυνεῖαν γαστὴρ ἀελλαι·
 καὶ φατ' ἐλευθεσθῆναι, ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὅππωρην,
 πολλὰ χρηματ' ἀγόντα, σὺν ἀντίθεοιο ἱεταροῖσιν.
 καὶ σὺ, γέρον πολυπένθης, ἐπεὶ σὲ μοι ἤγαγε δαίμων,
 μήτε τι μοι πρὸς πρὸς χαρίδω, μήτε τι βέλγε·
 οὐ γὰρ τοόνει· ἐγὼ σ' αἰδέσομαι, οὐδὲ φίλῃσω.

380

386

388

390

τὸν δ' ἀπαμειβομένοιο προσέφη πολέμητις ἰδουσσί·
 ἢ μαλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀκίβητος,
 τοῖον σ' οὐδ' ὀμνῶν περ ἐπὶ ἡγάγον, οὐδὲ σὲ πείθω.
 ἀλλ' ἀγε νῦν ἱρήτην ποιήσομεθ'· αἴταρ ὀπίσθεν
 μαρτυροὶ ἀμφοτέρωσι θεοί, τοι Ὀλύμπου ἱεχόντιν·
 εἰ μὲν κεν νοστήτη βανακτος τέφος ἐς τοδε δῶμα,
 ἔσσανς με χλαῖναν τε, χιτῶνα τε, ἔσματα, πέμπσαι
 δόλοιοιόδ' ἱμεναί, ἴσ' μοι φίλον ἐπλετο θυμῷ·
 εἰ δὲ κε μὴ ἐλθῇ βανακτος τέφος, ἴσ' ἀγόμεω,
 δμῶας ἐπισσεύσας, βάλλειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
 ἴσ' φρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλίσσεται ἡπεροπέσειν.

395

400

τὸν δ' ἀπαμειβομένοιο προσέφωκε δίος τυφορβος·
 χρεὶν', ἴσ' τῷ γὰρ κεν μοι ἱεὺς κλειῇ τ' ἀρετὴ τε
 εἴη ἐπ' ἀνθρώποιο ἱεμα τ' αἴτεια, καὶ μετεπειτα,
 ἴσ' σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἀγαγον, καὶ χρεὶν' ἐδῶκα,
 αἴτεις δὲ κτήναιμι, φίλον δ' ἀπο θυμὸν ἱελομένην
 προφρῶν δὴ κεν εἴπειτα διὰ κρονίωνα λῆτομένην.
 νῦν δ' ἴσ' ὁρῶν δαρυτόιο· ταχέστα μοι ἐνδὸν ἱεταίροι

405

ειεν, τὴν ἐν κλισίῃ λαῖρον τετυχοίμεθα δοῦπον.

ὣς τοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγορεύον.

αὐχιμολον δὲ σὺς τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ἑυφορβοί.

τας μὲν αὖ ἐπείρσαν κατὰ Γῆθεα κοιμήθηναί.

κλαυγὴ δ' ἀσπέτος ὤρτο συὸν ἀγλιδσομέναων.

αἴταρ το τοῖσ' ἑταροῖσιν ἐκεκλετο δίφος ἑυφόρβος.

ἀγσεῖ' υἱὸν τὸν ἀρίστον, ἵνα χρεῖν' ἱερέσσω

τηλεδακῶ· πρὸς δ' αἱ τοὶ ὀνησομεῖ', τοῖπερ οἶδ' οὖν

δὴν ἔχομεν, πασχόντες ἑσὼν ἵνεκ' ἀργιόδοτων.

ἀλλοὶ δ' ἡμετέρων καμάτων νηποιὸν εἰδόντι.

ὣς ἀρα φωνήσαντες κεάσε χρύλα νηλεὶ χαλκῷ.

τοὶ δ' ἴην εἰσῆγον μάλα πίονά πενταετήρων.

τὸν μὲν εἰπεῖ' ἐστήσαν ἐπ' ἐσχαρῇ· οὐδὲ συμβῶτης

ληθεῖ' ἀρ' ἀθανάτων, φρεσὶ γὰρ κεχρητ' ἀγαθήσιν,

ἀλλ' ἰογ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρ' ἐβάλλειν

ἀργιόδοτος ἑὸς, καὶ ἐπυχετο παντὶ θεοῖσιν,

νοστήσαι ἰοδυσεῖα πολυφρον' ἑλόνδε δομονδῆ.

κοπτεῖ δ' ἀνασχομένος σχιδῶν ὄρυος, τὴν λιπε κεάων.

τὸν δ' εἶπε πούτχῃ· τοὶ δ' ἐσφαγσαν τε καὶ ἑστῶν.

αἶψα δὲ μὴν διεχέσαν· τοὶ δ' ὠμοθετετο συμβῶτης,

παντοθεν ἀρχόμενος μελεων, ἐς πίονα δήμον.

καὶ τὰ μὲν ἐν πυρ' ἐβάλλε, παλύνων ἀλφίτοφ ἀκτῇ,

μιστυλλον τ' ἀρα τ' ἀλλὰ, καὶ ἀμφ' ὀβελίοισιν ἐπῆραν,

ᾤπτησαν τε περίφραδως, ἑρυσαντο τε πάντα.

ἦ δ' εἰς εὐρύχορον λακιδαιμόνα παλλὰς ἀθήνῃ

ὥχεθ', Ὀδυσσεὺς μεγαθυμοῖο Φαιδιμόν υἱόν.

νοστοῖ' ὑπομνήσονται, καὶ ὀτρυνέονται νεοθάϊ.

ἔπειτα δὲ τηλεμαχὸν καὶ νεστόρος ἀγλαὸν υἱόν

ἔειδον· ἐν προδομῷ μενελάοιο κυδάλιμοιο.

ἦτοι νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὑπνῷ.

τηλεμαχὸν δ' οὐχ ὑπνὸς ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ

νυκτὰ δι' ἀνβρόσιον μελεδήματα πατρός ἐγείρεν.

ἀνχοῖο δ' ἱσταμένη προσεφθ' ἑλὰφκῶπις ἀθήνη.

τηλεμαχ', οὐκ ἐτι καλὰ δόμων ἀποδὴν ἀλαλήσαι,

κτῆματα τε προλιπὼν, ἀνδρῶν τ' ἐν σοῖσι δομοῖσιν.

ἔπειτα ὑπερφιάλοισ' μὴ τοι κατὰ πάντα φαγώντιν,

κτῆματα δαστάμενοι, σὺ δὲ τῆυσίην ἰδοὺν ἔλθῃς.

ἀλλ' ὀτρυνε ταχίστα βοὴν ἀγαθὸν μενελάον.

ἤμπερ μιν, ἰοφά· ἐτι φοῖκοι ἀμύμονα μήτερα τέτμης.

ἦδη γὰρ οὐκ ἔτι κασιγνήτοι τε κελόνται

ευρυμαχῷ γημασθαι· τοὶ γὰρ περιβάλλει ταπάντας

ἡμῶν κτήσας δαῖροισι, καὶ ἐκσῶφ' ἔβλεν εἶδνα.

μη νυ τι, σέφ' ἀέκρητι, δόμων ἐκ κτήμα φερῆται.

φοῖσθα γὰρ τοῖος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός.

κενοῖο φοῖκον βούλει' ὀφελ' ἔμεν, τοῖς κεν ὀκλύφει.

παιδῶν δὲ πρότερον καὶ κοῖριδιόιο φίλοιο.

οὐκ ἐτι μνησθῆναι τῶν ἡρώων, οὐδὲ μεταλλάξαι
 ἀλλὰ σὺν ἔλθων αὐτὸς ἐπιτροπείας ἑκατὰ
 ἄμφω, ἡγεῖς τοὶ ἀρίστη φαίνεται εἶναι, 25
 εἰς τὸ κε τοὶ φῆνωσι θεοὶ κυδρὴν παρακοίτιν.
 ἄλλο δὲ τοὶ γὰρ ἑκὸς ἑρῶν, σὺ δὲ συνθεὸ θυμῷ
 μνησθήσῃ σ' ἐπιτῆδες ἀριστεῖς λοχαοῖν
 ἐν πορθμῷ ἰθακῆς τε, ἄμοφο τε παϊταλοῦντος,
 ἰσχυμένοι κτῆναι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἱκεσθῆναι. 30
 ἀλλὰ ἑκάς νῆσων ἀφεχέεν ἑυέργεα νῆα,
 νυκτὶ δ' ἱομῶς πλεόμεν' πεμπσὶ δὲ τοὶ οὐρον οπισθεν
 ἀθανάτων, ἵεσσι σε φυλάσσει τε ρυφεται τε. 35
 αἶθαρ ἐπὴν πρῶτην ἀκτὴν ἰθακῆς ἀφικηαί,
 κατὰ μὲν ἐς πολλὴν οὐρεῦναι καὶ πάντας ἑταίροισ'
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστά σὺ βῶτην εἰσαφικεσθαι,
 ἵες τοὶ ἱππῶν ἐπιούρος· ἱομῶς δὲ τοὶ ἡπία ῥοιδεν. 40
 εὐθα δὲ νυκτ' ἀεσσαι· τὸν δ' οὐρεῦναι πολλὴν εἰσὼ
 ἀγγελίην φεροντὰ περιφρονὶ πηνελοπειῇ,
 ἵαρεκα τοὶ σῶος ἐσσι, καὶ ἐκ πυλῶν ἡληλουθας.
 ἦ μὲν ἀρ' ἵως ἱεσποντοσ' ἀπεβη πρὸς μακρὸν ὀλυμπον,
 αἶθαρ τὸ νεστοριδὴν ἐκς ἱδυὸς ἱππῶν εὐαίρειν. 44
 ἔργω, νεστοριδὴ πειθιστράτε, μωνυχῆς ἱπποῖς
 δεινύσων ἑυφ' ἀρματ' ἀγων, ἵοφρα κῆσσωμεν ἱδοφο. 48
 τὸν δ' ἀν νεστοριδῆς πειθιστράτος ἀντίον ἡῦδα·
 τῆλεμαχ', οὐ πως ἐστίν, ἐπειγομένοισι περ ἱδοφο,
 νυκτὰ διὰ δνοφερὴν ἐλασεν· τάχα δ' ἐσσεταί ἡώς. 50
 ἀλλὰ μὲν, εἰς τὸ κε δῶρα φερὼν ἐπιδιφρία θῆῃ
 ἱερῶς ἀτρεΐδης, δορικλειτὸς μενελάος,
 καὶ μυθόισ' ἀγανοῖσι παραυδῆσανς ἀποπεμπσῇ.
 τοῦ γὰρ τε χσείνος μινῆσκειται ἱήματα πάντα 55
 ἀνδρὸς χσείνοδοκῶ, ἵος μὲν φιλοτῆτα παρασχῇ.
 ἵως ἐφάτ'· αἶψα δὲ χρυσοθρόνος ἡλυθεν ἡώς,
 ἀνχιμολὸν δὲ σφ' ἡλθε βοὴν ἀγαθὸς μενελάος,
 ἀνστὰς ἐκς εὐνῆς, ἱελένης παρὰ καλλιχομοῖο.
 τὸν δ' ἵως ὦν ἐνόησεν ἱδοῦσσεϊος φίλος ἱυῖος, 60
 σπερχόμενος ῥα χιτῶνα περὶ χροὶ σιταλοῦντα
 εὐνεν, καὶ μέγα φάρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
 ἱερῶς· βῆ δὲ θυράδσῃ, παριστάμενος δὲ προσῆῦδα· 62
 ἀτρεΐδῃ, μενελάε διότρεφε, ὀρχαμὲ λαῶν,
 ῥῆθ' οὖν μ' ἀπαπέμπε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν. 64
 τὸν δ' ἡμειβετ' ἐπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενελάος· 67
 τῆλεμαχ', οὗτι σ' ἐγὼ γε πολλὸν χρόνον εὐδαδ' ἐρυκσῶ
 ἱεόμενον νοστοφῶ· νημεσσομαι δὲ καὶ ἀλλῶ
 αὐτοῖς χσείνοδοκῶ, ἵος κ' ἐκστοχα μὲν φιλεῖταιν, 70
 ἐκστοχα δ' ἐχθαιρήτιν· ἀμεινονα δ' αἰσιμα πάντα.
 ἱεῖσθον τοὶ κακὸν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νησθῆαι
 χσείνων ἐποτρυνῇ, καὶ ἵος ἐσσομένου κατερυγῇ.

χρη χσινον παρσαντα φίλον, ἐθέλοντα δὲ πομπήν·
 αλλά μὲν, εἰς το κα δῶρα φερων επιδιδρασι θύει·
 κάλα, συ δ' οφθαλμοισι γιδῆς· ἔστω δὲ γυναικῶν
 δειπνον ἐνι μέγαροις τετυχεν ταλῆς· εὐδον εὐτρεν.

τον δ' αὖ τηλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊθας·
 ἀτρεΐδην, μενέλαος διατρεφες, ἐρχάμε δαΐων,
 βουλομαι ἥδη νύκθαι ἐφ' ἡμετέρ· συ γὰρ σπῖσθες
 σῶρον ἰων καταλίσσας ἐπὶ κτεάτεσιν ἐμαῖσιν·
 μη πατέρ' ἀντίθεον διδασκόμενος αἶτος εὐλωρεαι,
 ἦ τι μοι ἐκμετάρων κειμηλίων εὐθλόνολῃται.

αἶταρ ἐπεὶ τογ' ἀκάσσε βοήν ἀγαθὸς μενέλαος,
 αἶτιξ' ἀρ' ἢ ἱεροχῶς ἦδε δρωῆς· ἐκτελέστω
 δειπνον ἐνι μέγαροις τετυχεν ταλῆς· εὐδον εὐτρεν.
 ἀνχιμολον δὲ τοι ἦλθε βροβαίνδης τέτρωμεν,
 ἀνσταγς ἐκς πυθῆς, ἐπεὶ οὐ πολλὸν ὤκων ἀπ' αὐτοῦ
 τὸν πυρ κῆαι ἀνωγειβόην ἀγαθὸς μενέλαος,
 σπτήσαι τε κρεῶν· το δ' ἄρ' οὐκ ἀπύθων ἀκαίσσας.

αἶτος δ' ἐς βαλαμῖον καταβήσαιο κῆῶντα,
 οὐκ οἶος, ἱάμα τῶγ' ἱελενὴ πτε καὶ μεγαπενθῆς,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ρα ἱκάνων, τοῦ τοι κειμηλῖα ἐκείτο,
 ἀτρεΐδης μὲν ἐπειτὰ δέπας λαβὼν ἀμφικυπέλλας,
 ἱυιον δὲ κρήτηρα φερων μεγαπενθε' ἀνωγὼν
 ἀργυρεὼν ἱελενὴ δὲ πᾶριστάτο φῶριαμῖσιν,
 εὐθ' ἔσαν τοι πεπλοὶ παντοῖοι καὶ, τοῖς ἑκαμ' αἶτη
 τῶν ἱεν' αἰθῆρα μνη ἱελενὴ φερε, δίφα γυναικῶν,
 ἱος καλλίστος εἴην ποικιλιμῖσιν, ἦδε μεγαίστος·
 ἀστὴρ δ' ἱως ἀπὸ λαμπερὸν, ἐκείτο δὲ νεῖατος ἀλλαν.
 βῶν δ' ἱμεναι προτιγῶ δια δῶματος, τέφος ἱκόντο
 τηλεμαχόν· τὸν δὲ προσεφθ' ἡσάνθος μενέλαος·

τηλεμαχ', ἦτοι νύστων, ἱσπῶς φρεσὶ σῆσι μενεαῖς,
 ἱως ται δρεῖς τελεσμέν, ἀργυρεὺς ποσις ἱήρης.
 δῶρων δ', ἱος' ἐν ἐμῷ ἱδίκῳ κειμηλῖα κείται,
 δῶσω, το καλλίστων καὶ τίμῃσσι τῶν εἶναι
 δῶσω τοι κρήτηρα τετυχμένον· ἀργυρεὺς δὲ
 ἐστὶν ἱάπας, χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλα μεκραφῶνται·
 ἱερῶν δ' ἱφαιστώδ'· ἐκείτο δὲ τε φαιδιμὸς ἱήρης,
 σιδονίων βασιλεῖς, τοῦ εἶος δῆμος ἀμφικύπελλον
 κείσε με νύσσησαντα· τέλει δ' ἐθέλω τοῦ σπῖσσαι.

ἱως ἱεσπῶν, ἐν γὰρ σπῖσθαι δέπας ἀμφικυπέλλον
 ἱήρης ἀτρεΐδης· το δ' ἀπὸ κρήτηρα φάλακρον
 θῆκ' αὐτοῦ προταροῖθα φερων κρείτερος μεγαπενθῆς,
 ἀργυρεὼν ἱελενὴ δὲ πᾶριστάτο καλλιπάρῃς,
 πεπλὸν ἱεχόντο· ἐν χερσὶ, ἱελενὴ τ' ἐφ' αὐτῇ, ἐν τ' οὐρανῷ
 δῶρον σοὶ καὶ τῶν, τῶν φῖλε, τοῖς δὲ δῶμα, ἐν τῷ
 μῆτι ἱελενὴς χεῖρ' ἀνὴρ ἱελενὴς τ' ἐφ' αὐτῇ, ἐν τῷ
 σῇ ἱαλοχῶ φερεται· τῶς δὲ φῖλε, τῶς δὲ φῖλε, τῶς δὲ φῖλε.

πεισθῶσι ἐνὶ μέμνῳ τῶ δαίμονι χαίρουσι ἀφαισθεύοντες νομιστοὺς καὶ
 τοῖσιν ἐυκτιμενοῖσιν, καὶ σὺν ἐς πατρίδα γαίαν. 189
 ὣς ἔσποντο· ἐν χειρὶ εἰσὶν τοῖς δ' ἀδεύσατο χαίρων. 190
 καὶ τὰ μὲν ἐς πυρὶν εἰσὶν παιδιστρᾶτος ἐκείνης
 δεύσαντες, καὶ πάντα ταῖσ' ἀβήησαντο βύρρῳ. 191
 τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κερῆ χυανθὸς μενελαῖος· οὐδ' ἔπειτα
 ἐβόεσθην δ' ἀρ' ἐκείτα κατὰ κλισίαις τε, θρηναῖς τε. 192
 χερνίβα δ' ἀμφιπόλος προχέει ἐπιχεῖν· φερονταί τε καὶ 193
 καλῇ, χρυσεῇ, ὑψὲρ ἀργυροῖο λαβήτος, 194
 νικτῶσθαι· παρα δὲ χυανθῇ ἐκπύοντο τραπέζῃσιν· 195
 σίτον δ' αἰδοίη· ταμίη παρεθῆκε φερονταί, 196
 ἔβδατα πολλὰ ἐκένετο, χαρμῶδες μὲν παρῆνεν· 197
 παρ δὲ βοηβοῖης κρητὶ δάειτο, καὶ ἡμε μίσησ' 198
 λοινοχοῖε δ' ἵσιος μενελαῖο πυθθαλίμβῳ· 199
 τοὶ δ' ἐπ' ὄνειαρ· ἐτόμα προσημνα χεῖρας ταῖσιν. 200
 αἵται ἐπεὶ ποσιος καὶ δάητος ἐκέρχον· ἔκτο 201
 καὶ τότε τήνδ' αἰχλὺς καὶ ναστέρου ἀγλαῖος ἵμερος 202
 ἱπποῖς τε δσευγῶντ', ἀνα θ' ἄρματα ποικίλ' ἐβόηον· 203
 ἐκ δ' ἐλασαν προβυρᾶσαι αἰθοντίας· ἐριδούται 204
 τοὺς δὲ μετ', ἀτρεκέως ἐπεὶ χυανθὸς μενελαῖος, 205
 τοῖσιν ἐχών· ἐκ χειρὶ μελεφροντα δὲ χαντέρηφιν· 206
 ἐν δεκαὶ χρυσεῷ, ἱεφρα· λαμβονταί κιοίτην· 207
 στη δ' ἱππων προπαυῖν· δάδισκαμνος δὲ προσῆλθε· 208
 χαίρετον, ἐκ παῖρῳ, καὶ ναστορὶ· περὶν παῖσιν 209
 ἔσποντο· ἡ γὰρ εἰσέγε, πατήρ· ὡς, ὅπως ἦεν· 210
 ἔσος ἐνὶ τρεῖσιν παλῶμεναι τοῖσιν ἀχαιῶν. 211
 τὸν δ' αἶ τήνδ' αἰχλὺς ἐκπύοντο· ἀνταμῖνδον 212
 καὶ λαῖν κεινῶ· γε, διετρεφας, τῶς ἀγρόφας, 213
 πάντα ταῦτ' ἐλθόντες καταλεγομένη· δαί· χαρῶσιν· 214
 νοστήσαντες ἰθακῆδες, μηχανὴ ἰδοῦσθ'· ἐκ παῖρῳ 215
 ἔσποιμ', ὡς παρα σέθεν τυχεὶν φιλοκτητος· 216
 ἐρχομαι, αἵται ἀγῶ· κέρμηλαι πολλὰ καὶ ἐσθλα· 217
 ὡς ἀρα τοὶ ἔσποντο· ὑπερτάτα δεύσαντες ἀνέχης, 218
 αἰστος ἀργὴν χῆνα· φερονταί σὺν χυανθῷ μελεφρονταί 219
 ἡμέρον ἐκς αἵτης· τοὶ δ' ἐκπύοντες· ἐκπύοντες 220
 ἀνέρες ἡδὲ γυναικες· τοὶ δὲ σφίσιν ἐγγυθον ἐλθον· 221
 δεύσαντες ἦνικας προσθ' ἱππων, τοὶ δὲ ἐκπύοντες 222
 γηθήσαν, καὶ πάντῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βύρρας ταῖσιν· 223
 τοῖσι δὲ κατὰ τὴν παιδιστρᾶτος ἡγήσαντο· 224
 φραδῶσεν δὲ, μενελαῖος διωρεφας, ἀρχαίη λαλῶν, 225
 ἐν νῶϊν τοῦ· ἐβήθη θεός· τρεῖς ἡμερᾶς αἵται· 226
 ὡς φάτο· μεμνημένος δ' ἀρετῆς μενελαῖος· 227
 ἵππος ἐκπύοντα· μεμνημένος ἐκπύοντα· 228
 τὸν δ' ἐκπύοντα· μεμνημένος ἐκπύοντα· 229
 κλύτε με, αἵται· μεμνημένος ἐκπύοντα· 230
 ἀθανάτοι βαλλοῦντα· μεμνημένος ἐκπύοντα· 231

τὴν τοδε χρῆν' ἱερπάζειν· ἀντιπαλλόμενον ἐνὶ λαῷ,
 φθῶν ἐκς ὄρεος, τοῖσι τοι γυγνῇ τὰς τῶνος τε
 τῶς τοδυσσέας· καὶ πολλὰ παθὼν, καὶ πολλὰ ἐπαλθὼν,
 τοικαδὲ νοστήσει, καὶ τίσεσθαι' ἤε· καὶ ἡδὴ
 τοῖκοι, ἀταρ μνήσκησθαι· κακὸν πάντεσι· φύττει
 τὴν δ' αἶψ' ἡλέμαχος· πεπνυμένος ἀντίον ἦλθε·
 τοτῷ νῦν δαίει· βένη, ἐρχόμενος ποσσὶς ἡρώς,
 τῷ κεν τοι καὶ κλέϊ, θεῷ τῶς, εὐχεται· ἰμῶν.
 ἦ, καὶ ἐφ' ἱππαῖν μοστίγγ' ἐβαλ'· τοὶ δὲ μάλ' ὤκα
 ἦτικσαν· πεδίοι δὲ νῆα· πτολίος, μαμαῖ' ὄτες.
 τοὶ δὲ παντὴ μερὶ· σάιον δ' οὐ γὰρ ἀμφὶς ἔχοντες·
 δύσματο τ' ἥελιος, σκίαντο τε πάντοισι αἰγυαί·
 ἐς φθρας δ' ἐκινετο, διωκόμενος ποτὶ δῶμα,
 τοῖσις ὀσίλοχοιο, τὸν ἀλφειὸς τέκε· πᾶντα.
 ἐνθα δὲ νυκτ' ἀΐσαν· τὰ δὲ τοῖς παρ' ἁσιν' ἐθήκεν.
 ἦμος δ' ἤρπανε· ἐφάνη· ἑρδωδάκτυλος ἦος,
 ἱπποφρῶς τε δ' αἰσιν' ὕντ', ἀνα θ' ἀρματα· ποικιλ' ἐβαῖνον.
 ἐκ δ' ἔλασαν· προθυροφῶς· αὐθιότῃς· ἐριδούτοιο·
 μαστιγγῶν δ' ἔλασαν· τὰ δ' οὐκ αἰσιν' ἐπέτεσθην.
 αἰψα δ' ἐπεῖτ' ἐκινετο· πύλοφ' αἰψυ· πτολίεθρον·
 οἷος τότε ἡλέμαχος· προσεφῶντι νῆστορος τοῖον·
 νῆστοριδῆ· πῶς κεν μοι τυποσχομένος τέλεισι
 μύθον εἶπον; ἁσιν· οὐδὲ διανέρες· εὐχόμεθ' ἔσται
 ἐκ πατέρων φίλοισι· ἀταρ καὶ τομῆσις ἔσμεν·
 τῷ δὲ τοδὸς καὶ μάλα· ἐμφορῶν· ἡσυχῇ·
 φῶς· με παρὲς ἀγέ· καί, διότρεφες, ἀλλὰ λῖα· αἴψου,
 γὰρ μ' ἵο γέρον· αἰσιν' ἀτασχή· τῷ ἐνὶ τοῖκοι,
 ἑλόμενος· φίλεσθαι, ἐμὲ δὲ χρὴ θάσσειν· ἵνασθαι.
 τῶς φάτο· νῆστοριδῆς δ' ἀρ' ἐλῶ· γυνυφρῶσσαι· τοῖμοι,
 τοῖσις τοι κατὰ μοῖραν· τυποσχομένος τέλεισι·
 τῷ δὲ τοι φρονέοντι· δόσσαι· τοῖσις κέρδιον· ἔσται·
 στρεφθ' ἱπποφρῶς· ἐπὶ· νῆα· τοῖσις, καὶ ἵνα· θαλάσσης·
 νῆα δ' ἐνὶ πρυμνῇ· ἐκσαιντο· καλλιμα· δῶρα,
 ἑσθῆτα, χρυσόν τε, ταῖσι μοι· καλῶς· ἑλόμενος·
 καὶ μιν· ἐπαρῶν· ἑσθῆτα· πτερόεντα· προσῆλθε·
 σπουδῇ νῦν· ἀναβαίνε, κλέει· τε· πᾶντα· ἑσθῆτα,
 πρὶν ἐμὲ· ἑλόμενος, ἀπαρῶν· τε· γέρον·
 τῶν γὰρ ἐγὼ τοδε· τοῖσις κατὰ φρονά· καὶ κατὰ· θυμῶν,
 τοῖσις ἐκείνο· θυμῶς· ὑπερβίος· οὐ σε· μέλει·
 ἀλλ' αἴψου· καλέων· δειρ'· εἰσεται· οὐδὲ σε· φημι·
 ἀπὸς· μένει· κενεόν· μάλα γὰρ· καλῶς· ἑλόμενος·
 τῶς ἀρα· φῶν· ἑλόμενος· καλλιμα· ἑλόμενος·
 τῶς· πτολίον· εἰς· ἑσθῆτα, τοῖσις δ' ἀρα· δῶμα· ἑλόμενος·
 ἡλέμαχος δ' ἑσθῆτα· ἐπαρῶν· ἐκείνο·
 ἐκσαιντο· τα· τῶν, ἑσθῆτα, καὶ· καλῶς·
 αἴψου τ' ἀναβαίνωμεν, ἵνα· πρῆσσωμεν· τοδὸς.

ὣς εἶπας· ἐν δ' ἄρα τὸς μάλα μὲν κλυτοίηδ' ἐπιδόοντο. 220
 αἴψα δ' ἄρ' εἰσβάνον, καὶ ἐπὶ κλισίῃσι καθίδουσιν. Θ
 ἦτοι το μὲν τα ποσειτο, καὶ εὐχετ'· εὐθε δ' αθηρή
 ναι· παρα πρυμνῇ· σχεδόνδε τοι ἤλυθεν ἀνὴρ
 τηλεδάκος, φεύγων ἐκ· ἀργεος, ἀνδρὰ κατακταῖας,
 μαντίς· ἀτὰρ γένεθ' ἔγε μελαμποδός· ἐκγονός ἦεν, 225
 ἔς· πρὶν μὲν ποτ' ὤπασε πυλῶ ἐνὶ, μητέρῃ μῆλων,
 ἱαφνείος πυλίοισι μεγ' ἐκτόχα δῶματα ναιῶν·
 δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφικέτο, πατρίδα φεύγων,
 νηλεῖα τε μεγαθυμὸν, ἀγαθοτάτον δσαφόντων, 230
 ἵος τοι χρηματὰ πολλὰ τέλεσφορον εἰς ἐνιαῖτον
 εἴχε· βίῃ· το δὲ τέφες ἐνὶ μεγάροις φυλακός·
 δεσμῶ ἐν ἀργαλειῷ δέδετο, κρατερ' ἀλγέα πάσχων,
 ἵενεκα νηλεὺς κέρης, ἀφαιτῆς τε βαρυτῆς,
 τὴν τοι ἐπὶ φρεσὶ ἐθήκε θεὰ δασπλητὶς ἐριννυς.
 ἀλλ' το μὲν ἐκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βόλῃς ἐριμυκίης 235
 ἐκ πυλὸν ἐκ φυλακῆς, καὶ ἐτίσαστο γέργον αἰεΐσκες
 ἀντίθεον νηλεῖα, καστὴν ἤτω τε γυναῖκα
 ἥγαγετο πρὸς δῶμαδ'· ὁ δ' ἄλλαν ἱκέτο δῆμον,
 ἀργὸς ἐς ἵπποβοτον· τοθὶ γὰρ νῦ τοι αἰσιμον ἦεν
 ναιεμένοι πολλοῖσι θανάσσοντ' ἀργείοισιν· 240
 ἐνθα δ' ἐγῆμε γυναῖκα, καὶ ὑπσέρεφες θέτο δῶμα,
 γῆνατο δ' ἀντιφατὴν καὶ μαντίον, ἵναι κραταίω.
 ἀντιφατῆς μὲν ἐτίκτεν ἱτακλέα μεγαθυμὸν 248
 μαντίος αἶ τέκετο πολυφειδέα τε, κλειτόν τε· 249
 ἀλλ' ἦτοι κλειτόν χρυσοβρόνος ἡρπασεν ἥως· 250
 αἶψα ὑπερβύμενον πολυφειδέα μαντίον ἀπολλίων 252
 θῆκε βροτῶν ἰοχ' ἀρίστον, ἐπεὶ θάνεν ἀμφιαρῆος· 253
 τοῦ μὲν ἄρ' ἵγιος ἐπηλθε, θεακλυμένος δ' ὄνημ' ἦεν, 256
 ἵος τότε τηλεμαχὸς πέλας ἵστατο· τὸν δ' ἐμύχανεν
 σπένδοντ', εὐχομένον τε, βοῇ παρα ναι· μελαινῇ·
 αἶ μιν φῶν' ἡσάνς ἱερεῖα πτερόεντα προσῆυδα·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ σὲ θοόντα κίχαναι τῶδ' ἐνὶ χῶρῳ, 260
 λίσσομ' ὑπερ θυτίστον καὶ δαιμόνος, αἶψα ἔπειτα
 σῆς τ' αἵτοο κεφαλῆς, καὶ τέταρτον, τοι τοι ἱεπονται,
 ἱεσπε μοι εἰραμένην ἡμετέρεα, μὴδ' ἐπικεθούης·
 τίς; ποθεν εἰσὶν ἀνδρῶν; ποθὶ τοι πόλις, ἦδὲ τόκεες;·
 τὸν δ' αἶ τηλεμαχὸς πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα· 265
 τοιγάρ εἰ γὰρ τοι, χρεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 ἐκς ἰθακῆς γένος ἦμι, πατὴρ δὲ μοι ἐστὶν Ἰδουσσεύς,
 εἰ ποτ' εἴην· εἴην δ' ἤδη ἀπεφθίτο λυγρῷ ὀλεθρῷ.
 τοῖνεκα νῦν ἱεταρός τε λαβὼν καὶ ναι· μελαιναν
 ἤλθεν πευθόμενος πατὴρ δὴν εὐχομένοιο. 270
 τὸν δ' αἶτε πρόειπες θεακλυμένος ὀφειδής·
 ἰοτῶ τοι καὶ ἐγὼν ἐπὶ πατρίδος, ἀνδρὰ λαμπροτάτους
 ἐνφυλόν· πολλοὶ δὲ κασπὴν ἤναι, καὶ ναι· καὶ ναι·

ἄνθρωπος αὐτὸν ἐκπορεύεται, μέγα δὲ κραύσσεται ἀκούσας· Ο
 τῶν τυκαλίσσωντος θανάτου καὶ πῆρα μολάντος 235
 φεύγει· ἐπεὶ νῦν μοι αἰσά κατ' ἀνθρώπους ἀλαλήσθαι·
 ἀλλὰ με ναὸς ἐφάσται, ἐπεὶ σὺ φεύγων ἐκτετέτα,
 μὴ με κατεκτείνωνται· διώκεσθαι γὰρ οἶσιν.
 ἔπειθ' ὁ αὐτὸς τηλεμαχος πεπνυμένος ἀντιὸν ἤειπεν·
 οὐ μὲν δὴ σ' ἐβάρυντα γ' ἀποδάσσω ναὸς ἑίστης· 240
 ἀλλ' ἵστα· αἵται κείθι φιλήσεται, τοια χ' ἔχωμεν.
 ἵσως ἀρὰ φωνήσας τοὶ ἐδεχσάτο χαλκῶν ἐνχος,
 καὶ τοῦ ἐφ' ἰκρίοφιν ἔανυσεν ναὸς ἀμφιβολίας·
 ἔπειθ' ἐκείνους αἵτες ἐβήσαντο πεντοπόροιο·
 ἐν πρυμνῇ δ' αὖρ ἐπιτετα καθεύδεται· παρ δὲ τῷ αὐτοῦ 245
 ἔσσε θεοκλυμένον· τοὶ δὲ πρυμνήσι· εὐφραν.
 τηλεμαχος δ' ἱεταροῖσιν ἐπετρήνας ἀνέλεσεν
 ἰσχυρὸν ἱσχυρόν· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐκένοντο,
 ἱσχυρὸν δ' εἰλαπυρῶν καίλη· ἐνταῦθα μεσοδύμης
 στήσαν ἀθήραντες· κατὰ δὲ προτονοῖσιν ἐβήσαν· 250
 ἱσχυρὸν δ' ἱσχυρὸν· λαβὼν ἱσχυρὸν τοῖσι βαλόντων,
 τοῖσιν δ' ἱσχυρὸν λαβὼν ἱσχυρὸν γλαυκῶπις αἰθήρης
 λαβὼν ἐπαγυρῶντα δι' αἰθέρος, ἱσχυρὸν ταχυστά
 αἵτες ἀνυσσεῖ θεόντα· θεοκλυμένον ἱσχυρὸν
 δούσαντο τ' ἱσχυρὸν, ἐκένοντο, τε πάντας ἀνέλεσεν· 255
 ἐπὶ δὲ φέρεται ἐκένοντο, ἐκένοντο διὸς οὐρῆς,
 ἱσχυρὸν παρ' ἡλίου δέξαν, ἱσχυρὸν κραύσσεται ἐπὶ τοῖς
 αἵται δ' αὖρ ἱσχυρὸν ἐκένοντο, ἱσχυρὸν λαβὼν,
 ἱσχυρὸν λαβὼν, ἱσχυρὸν λαβὼν, ἱσχυρὸν λαβὼν· 260
 ἐπὶ δ' αὖτ' ἐκένοντο ἱσχυρὸν καὶ διὸς οὐρῆς,
 δούσαντο· παρὰ δὲ σφιν ἐκένοντο αἵται ἀνέλεσεν·
 αἵται ἐπὶ πύλοισι καὶ ἐκένοντο ἐκένοντο ἱσχυρὸν,
 πύλοισι δὲ ἐκένοντο, ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο· 265
 εἰ μὴν ἐπ' ἐκένοντο, ἐκένοντο, ἐκένοντο·
 αἵται ἐπὶ σταθμοῖς, ἱσχυρὸν ἐκένοντο·
 ἐκένοντο νῦν, ἱσχυρὸν, καὶ αἵται πάντες ἐκένοντο·
 ἱσχυρὸν ἐπὶ σταθμοῖς ἀνέλεσεν ἀνέλεσεν·
 πύλοισι δὲ ἐκένοντο, ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο·
 ἀλλὰ μοι ἱσχυρὸν ὑποδοῖ, καὶ ἱσχυρὸν ἱσχυρὸν·
 ἱσχυρὸν καὶ με κείσ' ἀγαγῆ· κατὰ δὲ πύλοισι αἵται ἀνέλεσεν· 310
 πύλοισι δὲ ἐκένοντο, ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο·
 καὶ ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο·
 ἀνέλεσεν ἱσχυρὸν πύλοισι, ἐκένοντο πύλοισι·
 καὶ ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο·
 εἰ μοι δεικνύουσιν, ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο· 315
 αἵται ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο·
 ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο·
 ἱσχυρὸν πύλοισι, ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο·
 ἀνέλεσεν πύλοισι, ἐκένοντο πύλοισι, ἐκένοντο·

δρῆστοσυνῆσσε μοι εἰσσειεν βράτος ἄλλος, 320
 πυρ ὅτ' εὖ ναῖηται, δια τε χυλὰ δάνα κλασσαι,
 δαιτρεῖσαι τε, καὶ οπτῆσαι, καὶ τοινοχοῖσαι·
 τοιαῖα τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδραῖοντι χερεῖς.

τὸν δὲ μεγ' οἰσθάνων προσεφης, τεύμαιε συμβῶτα· 325
 ὦ μοι, χσεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τότ' οἴνομα.

ἐπ' ἔλετο; ἡ συγὲ πανχὺ λιλαιεαὶ αὐτοῦ ὀλεσθαι,
 εἰ δὴ μνήστηρων ἐθέλεις καταδύνασθαι τομῖλον,
 τῶν ὑβρις τε, βίη τε, σῶν ὅσον οὐρανὸν ἵκει.

οὐ τοι τοιοῖδ' ἐντὶν ὑποδρῆστηρες ἐκείνων, 330
 ἀλλὰ νεοὶ, χλαινὰς τεύεσμενοι, ἡδὲ χιτῶνας,

αἶψαι δὲ λιπαρὴ κεφαλὰς καὶ καλά προσῶπα,
 τοὶ σφιν ὑποδραῖοντι· τεύχεσσοι δὲ τραπέδσαι
 σῖτοφο καὶ κρεῶν, καὶ τοινοφο, βεβρῖθάντιν.

ἀλλὰ μὲν· οὐ γὰρ τις τοι ἀνίσταται παρῶντι, 335
 οὐτ' ἐγώ, οὐτε τις ἄλλος ἑταίρων, τοι μοι εἰσάντιν.

αἶψα ἐπὶν ἐλθόντι τοδυσσεὺς φίλος υἱός,
 κείνος σε χλαινῶν τε, χιτῶνα τε, ἑσμάτα ἑσσει,
 πεμπσεί δ', ἱοπῆ σε κραδίη, θυμὸς τε, κελεῖαι.

τὸν δ' ἡμειβετ' ἐπεὶτα πολυτλαῦς διὸς τοδυσσεὺς· 340
 αἶψ' ὅτ' ὅτως, τεύμαιε, φίλος διὶ πατρὶ γένοιο,

ὥς μοι, ὅτι μ' ἐκαστας ἀλῆς καὶ οὐδυνος αἰνῆς.
 πλανητοσυνῆς δ' οὐκ ἐστὶ κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·

ἀλλ' ἵενεκέ' ὀλομένης γαστρός κακὰ κηδε' ἱεχόντιν. 343
 κῆν δ' ἐπεὶ ἱσχαναεῖς, μῆναι τε με κέρον ἀνδράγας;

ἑσπ' ἀγε μοι πέρι μητρὸς τοδυσσεὺς θεῖοφο, 345
 πατρός θ', ὃν κατελείπειν ἰὼν ἐκ γῆρας οὐδῶ,

εἰ ποῦ ἐτι δασαοῖσιν ὑπὲρ ἀγῶας ἥελιοφο,
 ἢ ἡδὴ τεθνάντι, καὶ εἰν ἀνιδάφο δομοῖσιν.

τὸν δ' αἶτε προσεφεςτε συμβῶτης, ὀρχαμος ἀνδρῶν 350
 τοιγὰρ ἐγώ τοι, χσεῖνε, μαλ' ἀτρεκέως ἀγορεύστω·

λαφερτῆς μὲν ἐτι δασαί, διὶ δ' εὐχεται αἶψαι
 θυμὸν ἀπο πεισῶν φθίσθαι τοῖς ἐν μεγαροῖσιν·

ἐκπαγλῶς γὰρ παῖδος οδυρεται οἰχομένοφο, 355
 κοφιδίης θ' ἀλαχόφο, δαφνίονος, ἡ τε μαλίστα

ἡ καχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὤμῳ γῆρα' ἐθήκεν.
 ἡ δ' ἀχρεῖ τόφο παῖδος ἀποφθίτε κυδάλιμοφο,

λευγαλειῶ θανάτῳ· ὥς μὴ θάποι, ὅστις ἐμοίγε
 ἐνθάδε ναίεταων φίλος εἴη, καὶ φίλα ἑργοί.

τοφρα μὲν ὦν δὴ κεινὴ εἴη, ἀχέοντα περ ἐνῆς, 360
 τοφρα τι μοι φίλων ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ερεῖσαι,

ἱονεκα μ' αἶτ' ἑσπεσε ἱμακτιμένη τανυπεπλῶ,
 θυγατερὲ Ἰφθίμῃ, τὴν ἱοπλοτάτην τέκε παίδων·

τῇ ἱομοῖ ἐτρεφεμένη, ὀλῶν δὲ τι μ' ἱησόν ἐτίφακ. 365
 αἶψα ἐπεὶ ῥ' ἱηθῆν πολυῆρατον ἱκομὲν ἀμφώ,

τὴν μὲν ἐπεὶτα σαμηνῶ· ἐδοσαν, καὶ μύθρ' ἱελόντο.

Hom.

3 K

αἴταρ ἐμε χλαῖναν τε, χιτῶνα τε, ἔσματ' ἐκείνη 0
 καλά μαλ' ἀμφίεσαντ' ὅσα, ποσιν δ' ὑποδήματα δόντ' ὅσα, 389
 ἀγρόνδ' ἐπ' αἰὲν ἐφίλει· ἐφίλει δὲ με κίεραθι μάλλον. 379
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτις Ἰδυσσεύς· 380
 ὦ ποποι! ἴσως ἂρ' ἀνὰ τυτθὸς εἶναι, τεύμαιε συβῶτα, 381
 πολλὸν ἀπεπλανήθης σῆς πατρίδος ἡδὲ τοκέων. 382
 ἀλλ' ἀγε μοι τόδε ἔσπε, καὶ ἀτρέκεις καταλέγῃς, 383
 ἣς διεπράβετο πτολίς ἀνδρῶν εὐρυαγυῖα, 384
 ἣν ἐνὶ ναιετάσκει πατήρ καὶ ποτνία μήτηρ· 385
 ἣ σέγε μουνάθεντα παρ' οἰεσιν, ἣ παραβοῇσιν, 386
 ἀνδρῆς δυσμνέες ναῖσιν λαβὼν, ἣδ' ἐπερασσάν· 387
 τοὺς ἀνδρῶς πρὸς δῶμαθ', ὃ δ' ἀγασίαν ὦνον ἐδῶκεν. 388
 τὸν δ' αἶψ' ἐπ' ἐπείθετο συβῶτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν· 389
 χσείν', ἐπεὶ ἄρ' ἤδη τάττα μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάξ, 390
 σιγῇ νῦν γυνήϊε καὶ τέρπεο, πῖνε τε φοῖνον 391
 ἡμέμενος· ταῖδε δὲ νυκτὲς ἀβυσσάτοισι· ἐστὶ μὲν τεύδεν, 392
 ἐστὶ δὲ τέρπομένοισιν ἀκοφέν· οὐδὲ τί σε χρεῖ, 393
 πρὶν ἰσθῆναι, καταλῆχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὑπνός. 394
 τῶν δ' ἄλλων τὸν τε κραδίη καὶ θυμὸς ἀναγεί, 395
 τεύδεται ἐκσελθών· ἱάμα δ' ἦοι φαινομένηφιν 396
 δειπνήσαντες ἱάμ' ἴεσι φανακτορήσιν ἱεπέσθω. 397
 νοεῖ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντες τε, δαινυμένω τε, 398
 κῆδ' ἐσιν ἀλλήλων τέρπωνμεθα λευγαλειοῖσιν, 399
 μνασόμενοι· μετὰ γὰρ τε καὶ ἀλγέσι τέρπεται ἀνὴρ, 400
 ἴσθ' ὅτι δὴ μάλα πολλὰ παθῆναι, καὶ πολλὰ ἐπαλῆθῆναι. 401
 τότ' οὖν τοι ἔρεω, ἵο μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάξ· 402
 νησὸς τις συριὴ κικλήσκειται, εἰ ποτ' ἀκοῆς, 403
 ὀρυγίης καθυπερβεν, ἵσθ' ἵσθ' ἡλίοιο, 404
 οὐτὶ περιπλήθης λίην τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν, 405
 τεύβοτος, τεύμηλος, φοινοπλήθης, πολυπύρρος· 406
 πεινῇ δ' οὐ ποτὲ δῆμον ἐσέρχεται, οὐδὲ τις ἀλλή 407
 νησὸς ἐπὶ στυγερῇ πέλεται δδελίοισι βροτοῖσιν· 408
 ἀλλ' ὅτε γῆραςκωντὶ πολὺν κατὰ φυλ' ἀνθρώπων, 409
 ἔλθων ἀργυροτοκὸς ἀπολλὼν ἀρτεμίδι γυν, 410
 ἴσθ' ἀγανόισι βελέσιν ἐπὶ χρομένους κατεπέφεν. 411
 ἐνθα δ' ὅτε πόλις, διχὰ δὲ σφίσι πάντα δεδασται· 412
 τῇσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐνβασίλειος, 413
 κτήσιος ὀρμενίδης, ἐπίφεικελὸς ἀθανάτοισιν. 414
 ἐνθα δὲ φοινῖκες ναυσικλυτοὶ ἡλυθὼν ἀνδρῆς, 415
 τρώεσθαι, μύθρ' ἄγοντες ἀθύρματα ναεῖ μελαίνῃ. 416
 ἔσκε δὲ πατὴρ ἐμὸς γυνὴ φοινισσ' ἐνὶ Ἰσθμῷ, 417
 καλὴ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδύσθαι· 418
 τὴν δ' ἀρὰ φοινῖκες πολυκίπαιλοι ὑπεροπέον· 419
 πλυνόντ' ἡ τις πρῶτ' ἐμὴν, κοιλὴν παρὰ ναεῖ, 420
 εὐνῇ καὶ φιλοτήτι· τὰ τε φρενας ὑπεροπέει· 421
 θηλυτέρῃσι γυναικί, καὶ εἰ χ' εὐτέρως ἐστίν. 422

ερωτᾷ δὴ εἰτα, τίς εἴη, καὶ ποθεν εἰθι·
 ἦ δὲ μαλ' αὐτίκα πατὴρ ἐπεφραδεν ὑπσπερεφες δῶ
 καὶ μὲν σιδῶνος πολυχάλκοι· εὐχομαι εἶναι·
 καὶ ἡμ' ἀρῦβαντος ἐγὼ ρυθὸν ἱαφνειοῖο·
 ἀλλὰ μ' ἀνάρπακσαν ταφιοί, λείστορες ἄνδρες,
 ἀγροθεν ἐρχομένην· περᾶσαν δὲ με δευρ' ἀγαγοντες
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαβ'· ὁ δ' ἀγσιον ὦνον ἐδῶκεν.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ἵος ἐμίσγετο λαβρῆ·
 ἦ ῥα κε νῦν παλιν αὐτίς ἱαμ' ἱημῖν ῥοικαδ' ἱετοιο,
 ἱοφρα ἱδῆς πατερός· καὶ μητερός ὑπσπερεφες δῶ,
 αὐτοῖς τ'· ἦ γὰρ ἐτ' ἐντι, καὶ ἱαφνείοι καλεῖνται.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνή, καὶ ἀμειβετο μυθῶ·
 εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἰ ἐμοὶ ἐθελοῖτε γέ, ναῖται,
 ἱορκῶ πῖθωθῆναι, ἀπημονα ῥοικαδ' ἀπαγῶσεν.
 ἵως ἐφάβ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ἀπῶμνουν, ἵως ἐκελεῖεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσαν τ', ἐτελετῆσαν τε τὸν ἱορκον,
 τοῖς δ' αὐτίς μετέειπε γυνή, καὶ ἀμειβετο μυθῶ·
 σιγῇ νῦν, μὴ τίς με προσαυδᾷστω ῥεπέσιν
 ὑμμετέρων ἱεταρων, γσυνβλήμενος ἢ ἐν ἀγυῖῃ·
 ἦ ποτ' ἐπὶ κρήνῃ· μὴ τίς ποτι δῶμα γερωντι
 εἰθων ἐκσῆσπῃ· ἵο δ' οἷψαμενος καταδῆσῃ
 δεσμῶ ἐν ἀργαλειῷ, ὑμῖν δ' ἐπιφρασσετ' ὀλεθρον.
 ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μυθῶν, ἐπείγετε δ' ὦνον ἱοδαιων.
 ἀλλ' ἵοτε κεν δὴ ναῖς πλεσθ' βίφοτοιο γενῆται,
 ἀρχελιη μοι εἰπειτα θάως ἐς δῶμαβ' ἱκεσθῶ·
 ἵοισω γὰρ χρυσον, ἵοστις χ' ὑποχειριος ἐλθῇ·
 καὶ δὲ κεν ἀλλ' ἐπιβαθρον ἐγὼν ἐθελοντσα γέ δοιην.
 ἦ μὲν ἀρ' ἵως ῥεσπαντο· ἀπεβῆ πρὸς δῶματα καλά.
 ἵοι δ' ἐνιαῖτον ἱαπαντα παρ' ἱημῖν αἴθι μενοντες
 ἐγναῖι γλαφυρῇ βίφοτόν πολυν ἐνπολαοντο·
 ἀλλ' ἵοτε δὴ καὶ νὰς ἤχθετο τοῖσι νεεσθαί,
 καὶ τοτ' ἀέ' ἀγγελον ἱῆκαν, ἵος ἀγγῆλειε γυναικι·
 ἡλυθ' ἀνὴρ παλυφῶδρις ἐμοῦ πρὸς δῶματα πατρός,
 χρυσεον ὀρμον ἱεχων, μετὰ δ' ἡλεκτροῖσιν ἐερτο·
 τοῦ μὲν ἀρ' ἐν μεγαρῷ δμῶαι καὶ ποτνια μῆτηρ
 χεῖρεσιν ἀμφαφαοντο, καὶ ὀφθαλμοῖσ' ἱοραοντο,
 ὦνον ὑποσχομεναι· ἵο δὲ τῇ κατενευσε σιωπῇ.
 ἦτοι ἵο κατενευσας κοιλὴν ἐπὶ νὰ' ἐβεβηκεεν·
 ἦ δ' ἐμε χεῖρος ἱελοντσα δομων ἐκσῆγε θυραδσε·
 ἵευρε δ' ἐνὶ προδομῇ ἡμὲν δεπα' ἠδὲ τραπέδσας
 ἀνδρων δαιτυμονων, ἵοι μεο πατέρ' ἀμφεπενοντο.
 ἵοι μὲν ἀρ' ἐς θαῖακον προμολον, δημοῖο τε φημιν·
 ἦ δ' αἰψα τρι' αἰλῖσα κατακρυπταντασ' ὑπο κολπῶ
 ἐκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἱεπομῆν αἴεσι φροσυνῆσιν.
 δῶσατο τ' ἥελιος, σκιαοντο τε παντσαὶ ἀγυῖαι.
 ἱημεες δ' ἐς λιμένα κλυτον ἡλθον μεν ὦκα κιογτες,

0

425

430

435

440

445

448

453

455

460

465

470

εὐθ' ἀρα φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκυτάτος ναῖς.
 τοὶ μὲν ἐπεὶ ἀναβάντες ἐπεπλεον τυγρὰ κελυθα,
 νοῦ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ δόσεφς οὐρον ἰαλλεν.

ἑκστῆμαρ μὲν ἰομῶς πλεομεν νυχτας τε καὶ ἡμαρ·
 ἀλλ' ἰοτ' ἀρ' ἑβδομον ἡμαρ ἐπὶ δόσεφς θῆκε χρόνιον,
 τὴν μὲν ἐπεὶ χυναικ' ἐβαλ' ἀρτεμις ἱεροχαιρα·
 ἀντλῶ δ' ἐνδούπησε πέποντο', ἵως εὐνταλιη κηκς·
 καὶ τὴν μὲν Φωκῆσι καὶ ἱχθύσι κυρμα γενεσθαι.
 ἐκβαλον' αἶταρ ἐγὼ λιπομένη ἀκαχημένος ἡτορ.
 τοῖς δ' ἰθακῇ ἐπελασσε φερῶν ἀνεμος τε καὶ ἰσθδωρ·
 ἐνθα με λαφερτῆς πριατο κτεατεςὶν ἱερωσίν.
 ἰσθτῶ τῆνδε τε γαίαν ἐγὼ ἱδὼν ὀφθαλμοῖσιν.

τόν δ' αἶ διόγενης ἰοδυσσεὺς ἡμειβετο μυσθῶ·
 ἱευμαί, ἡ μάλα δη· μοὶ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὀρίνας,
 ταῖτα ἑκάστα λεγὼν, ἵσα δη παθεῖς ἀλγεα θυμῷ.
 ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν παρα καὶ κακῶ ἐσθλὸν ἐθήκεν
 δόσεφς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δῶματ' ἀφίκεο πολλὰ μογησάνς
 ἡπιοῦ, ἵος δη τοὶ παρτεχεῖ βρώσιν τε ποσὶν τε
 ἐνδυκεῶς· δσαφεὶς δ' ἀγαθὸν βίον· αἶταρ ἐγὼ γε
 πρῶτα βροτῶν ἐπὶ ἑστυῖ ἀλῶμενος ἐνθαδ' ἵκανω.

ἵως τοὶ μὲν τοιαῖτα πρὸς ἀλλήλοφς ἀγορεύον·
 κατδραβετὴν δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μινυνθα·
 αἰψα γὰρ ἦως ἤλθεν τεῦθρονος. τοὶ δ' ἐπὶ χερσὶ
 τηλεμαχοῦ ἑτάροι λυφὸν ἱστία· κατ' δ' ἑλὼν ἱστον
 καρπαλιμῶς, τὴν δ' εἰς ἱορμὸν προερεσσάν ερετμοῖς·
 ἐκ δ' εὐνας ἐβαλον, κατὰ δὲ πρυμνησί· ἐθήσαν·
 ἐκ δὲ καὶ αἱτοὶ ἐβαινὸν ἐπὶ ῥῆγμίνι θαλασσης.

τοῖσι δὲ τηλεμαχος πεπνύμενος ἤρχετο μυσθῶν·
 ἱυμεες μὲν νῦν ἑστυῖ ἐλαίνετε ναῖα μελαιναν·
 αἶταρ ἐγὼν ἀγρονδ' ἐπελευθόσομαι, ἡδὲ βοτῆρας·
 ἑσπεριος δ' εἰς ἑστυ ἱδῶν· εἴμα ἑργα κατεῖμι·
 ἦραθεν δὲ κεν υἱμὶν ἰοδοιπορίον παρὰθειμην,
 δαίς, ἀγαθὴν κρεάων καὶ φοινοφὸ ἱδυποτοφὸ.

τὸν δ' αἶτε προσεέειπε θεοκλυμένος θεοειδής·
 πῆ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω· τέο δῶμαδ' ὠκίμαι·
 ἡ ἰδὺς σῆς μητρός· ἴω καὶ σοφὸ δῶμόφ·

τόν δ' αἶ τηλεμαχος πεπνύμενος ἀντιὸν ἦνδα·
 ἀλλῶς μὲν σ' ἀν ἐγὼ γε καὶ ἡμετέρῃνδε κελομένην
 ἐρχεσθ'· οὐ γὰρ τοὶ χσενίων πόθῃ· ἀλλὰ σοὶ αἶτῶ
 χεῖρον· ἐπεὶ τοὶ ἐγὼ μὲν ἀπεσσομαι, οὐδὲ σε μήτηρ
 ὀπτσεταί· οὐ μὲν γὰρ τι θαμὰ μνηστήρησ' ἐνὶ ῥοικῶ·
 φαίνεται, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ὑπεροφίῶ ἱστον ὑφαινέει·
 ἀλλὰ τοὶ ἄλλον φῶτα πιφασκομαι, ἵον κεν ἱκῆται,
 ευρυμαχόν, πολυβοφὸ δαφιφρονος ἀγλαφὸν ἱυιον,
 τῶν νῦν ῥεῖσφα θεῶ ἰθακῆσι· εἰστοραοντίν·
 καὶ γὰρ πολλὸν ἀριστὸς ἀνὴρ μέμονεν τε μακρὰ τε

μήτερ' ἐμην γαρμεσση· καὶ ἰοδυσσεὺς γερᾶς ἰεχθεέν·
ἀλλὰ ταγε δσφεῖς φοιδεν ὀκυνπίος, αἰθερί ναιων,
εἰ κε σφιν προ γαμοφο τελεφτῆσει κακὸν ἱημάρ.

ἴως ἀφα τοι ἱεσποντι επεπτατο δεχσῖος ὀρνιχς,
κίρκος, ἀπολλωνος ταχυς ἀγγελος· ἐν δε ποδεσιν
τίλλε πελειαν ἱεχων, κατὰ δε πτέρ' εχεφεν εραδσε,
μεσσηγυς ναφος τε καὶ αἴτοφο τηλεμαχοφο.

τον δε θεοκλυμενος ἱεταρων ἀπονουσφι καλεσσανς
ἐν τ' ἀρα τοι φῦ χεiri, ἱεπος τ' εφατ', ἐκ τ' ὀνομάδσεν·

τηλεμαχ', οὐ τοι ἀνευ θεοῦ επτατο δεχσῖος ὀρνιχς·
εγνων γαρ μιν ἐς ἀντα ἱδων, οἶφωνον εοντα.
ἱμετεροο δ' οὐκ ἐστι γενηος βασιλεφτερον ἀλλο
ἐν δημῷ ἰθακης, ἀλλ' ἱμεες καρτεροὶ αἰφεi.

τον δ' αἴ τηλεμαχος πεπνῃμενος ἀντιον ἥιδδα·
αἱ γαρ τοῖτο, χσεινε, ἱεπος τετελεσμενον εἴη·
τῷ κε ταχα γνωγης φιλοτητα τε πολλὰ τε δῶρα
εἰς ἐμεῖ, ἴως ἀν τις σε συναντομενος μακαριδσοi.

ἦ, καὶ πειραιον προσεφῶνεε πῖθτον ἱεταιρον·
πειραιε κλυτιδῆ, συ δε μοι τὰ περ ἀλλὰ μαλιστα
πειθε' ἐμων ἱεταρων, τοι μοι πῦλον εἰς ἱαμ' ἱεποντο·
καὶ νῦν μοι τον χσεινον ἀγων ἐν δῶμασι σοισιν
ἐνδυκεως φιλεεεν καὶ τίεμεν, εἰς ἰο κεν ελθω.

τον δ' αἴ πειραιος δορξικλυτος ἀντιον ἥιδδα·
τηλεμαχ', εἰ γὰρ κεν συ πολὺν χρόνον ἐνθαδε μιμνοις,
τοῖδε δ' ἐγω κομιῷ, χσεινιων δε τοι οὐ ποθῆ εσται.

ἴως ἱεσπων, ἐπὶ ναφος εβη, ἐκελεφσε δ' ἱεταιροῖς
αἴτῃς τ' ἀνβαινεεν, ἀνα τε πρυμνησια λυφσαι.
τοῖ δ' αἰπσ' εἰσβαινον, καὶ ἐπὶ κλειεσι καθιδσον.

τηλεμαχος δ' ὑπο ποδσιν ἐδησατο καλὰ πεδιλῶ,·
ἱελλετο δ' ἀλκιμὸν ἐνχος, ἀκαχμενον ἱοκσυῖ χαλκῷ,
ναφος ἀφ' ἱκριοφιν· τοι δε πρυμνησι' ελυφσαν.
τοι μὲν ἀνοθσαντες πλεον ἐς πολιν, ἴως ἐκελεφσεν·
τον δ' ὦκα προβιβῶντα ποδες φερων, ἱοφρ' ἱικετ' ἀφλην,
ἐνθα τοι ἦσαν ἱες μαλα μυφριαi, ἱῆσι συβῶτης
εσθλος εων ἐνῆαε, φανακτεσιν ἠπια ἱειδως.

τω δ' αἴτ' ἐν κλισιῇ ἱοδυσεῖς καὶ διφος ὑφορβος
ἐντυφνονθ' ἀφαιριστον ἱαμ' ἥιδι, κῆαμενω πυρ,
ἐκπεμπσαν τε νομαφας ἱαμ' ἀγρομενοισι συεσιν.
τηλεμαχον δε περὶ σαινον κυνεῖς ἱυλακομῶροι,
οὐδ' ἱυλαον προσιοντ'· ἐνοησε δε διφος ἱοδυσεῖς
σαῖνοντας τε κυνας, περὶ τε κτυπος ἠλθε ποδοῖν·
αἰπσα δ' ἀρ' ἱευμαιον ἱεπεα πτεροεντα προσῆιδδα·

ἱευμαι', ἡ μάλα τις τοι ελευθεταὶ ἐνθαδ' ἱεταιρος,
ἡ καὶ γνωῖριμος ἀλλος· ἐπεὶ κυνεῖς οὐχ ὑλαοντιν,
ἀλλὰ περὶ σαινοντι· ποδων δ' ὑπο δουπον ἀκοφω.
οὐ πῶ καὶ εἰεφρτῇ ἱεπος, τότε τοι φίλος ἱυος

0

525

530

535

540

545

550

552

554

555

II

5

10

εσση ἐνὶ προθυροῖσι· ταφῶν δ' ἀνορόσσε συβῶτης 11
 ἐκ δ' ἀρα τοὶ χεῖρων πᾶσεν ἀνγέα, τοῖσ' ἐπὶόνετο,
 κῆρυκας αἰθόπα φοῖνον· το δ' ἀντίος ἦλθε βανακτος· 16
 κυσσέ δὲ μιν κεφαλὴν τε, καὶ ἀμφὼ φαέα καλά,
 χεῖρας τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δὲ τοὶ ἐκπέσε δακρυ.
 ἴως δὲ πατὴρ τὸν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπαδσσι,
 ἐλθοντ' ἐκς ἀκτῆς γαίης δεκατῶ ἐνιατῶ,
 μῖνον, τηλυγετον, τῶ ἐπ' ἀλγέα πολλὰ μογητῖν. 20
 ἴως τότε τηλεμαχὸν θεοφειδεα δίφος τυφορβός 20
 παντ' ἐκυσέν περιφονς, ἴως ἐκ θανάτοφιν φυγοντά·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρμένος ἔπεα πτεροεντά προσῆυδα·
 ἦλθες, τηλεμαχε, γλυκερὸν φαός· οὐ σ' ἐτ' ἐγώ γε
 δῆκτεσθαί εἰπαμην, ἐπεὶ ὦχεο ναί· πυλονδὲ· 25
 ἀλλ' ἀγε νῦν εἰσελθε, φίλον τέκος, ἱοφρα σε θυμῷ
 τερπσομαι εἰστοραὼν νέον ἀλλοθεν ἐνδὸν εἶοντα.
 οὐ μὲν γὰρ τι θαμ' ἀγρὸν ἐπερχεαι, οὐδὲ νομέας,
 ἀλλ' ἐπιδήμεφεις· ἴως γὰρ νῦ τοι εἶαδε θυμῷ,
 ἀνδρῶν μνήστηρων ἐστοράν ἀνιδήλον ἱομῖλτον.
 τὸν δ' αἶ τηλεμαχὸς πεπνῦμένος ἀντίαν ἦυδα· 30
 ἐσσεταί ἴστως, αἵττα· σέθεν δ' ἵενεκ' ἐνθαδ' ἱκάνω,
 ἱοφρα σε τ' ὀφθαλμοῖσι ἱδῶ, καὶ μύθων ἀκαδσῶ,
 εἰ μοι ἐτ' ἐν' μεγάροις μῆτηρ μένει, ἥ τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἀλλος ἐγῆμεν· ἱοδυσσεφός δὲ ποτ' εὐνη 35
 χῆται ἐνευναίων κακ' ἀραχνία κείται ἐχόντσα.
 τὸν δ' αἶτε προσέεσπε συβῶτης, ὀρχαμὸς ἀνδρῶν·
 καὶ λῖφην κεινὴ γέ μιν τετλήῃσι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷδσυσφαι δὲ τοὶ αἶφει
 φθίνοντιν νυκτὲς τε καὶ ἡμέματα δακρυχεφοντση· 40
 ἴως ἀρα φῶνησανς τοὶ ἐδεχσάτο χαλκεὸν ἐνχος·
 αἵτταρ ἰογ' εἰσῶ ἱεν, καὶ τυπερβῆ λαῖνον οὐδον.
 τῶ δ' ἱερῆς ἐπίοντι πατὴρ τυποφεικσεν ἱοδυσσεφός·
 τηλεμαχὸς δ' ἱετερῶθεν ἐρητυφ', ἐφῶνησέν τε·
 ἱῆσο, χρεῖν· ἡμέρες δὲ καὶ ἀλλοθὶ δηομεν ἱερῆν· 45
 σταθμῶ ἐν ἡμετερῶ· παρὰ δ' ἀνῆρ, ἵος καταθήσει.
 ἴως φαβ'· ὁ δ' αἵτις ἱων κατ' ἀρ' ἱεδσέτο· τῶ δὲ συβῶτης
 χεφεν τυπο χλωρας ρῶπας, καὶ πῶας τυπερβεν·
 ἐνθα καθέδσσετ'· ἐπειτα ἱοδυσσεφός φίλος ἱυῖος.
 τοῖσιν δὲ κρεαὼν πινακας παρεθῆκε συβῶτης 50
 ὀπταλεων, ἱα ρα τῇ προτερῇ τυπελειπον ἐδόντες·
 εἵτον δ' ἐσσυμενῶς παρενάφεν ἐν κανεοῖσιν,
 ἐν δ' ἀρα κισσυβιῶ κινῆνῃ μελῖτηδεα φοῖνον·
 αἵτος δ' ἀντίον ἱδσεν ἱοδυσσεφός θειόφ.
 τοὶ δ' ἐπ' οὐειᾷ ἐτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἱαλλον. 55
 αἵτταρ ἐπεὶ ποσῖος καὶ ἐδητύος ἐκς ἐρον ἔετο,
 δῆ τότε τηλεμαχὸς προσεφῶνε δίφον τυφορβόν·
 αἵττα, ποθεν τοὶ χρεῖνος ἱο δ' ἱκέτο; πῶς δὲ το ναῖται

ἤγαγον εἰς ἰθακὴν· τινες εἰσμεναι εὐχεταοντο·
 οὐ μὲν γὰρ τι ἱε πέδσον οἶσθαι ἐνθάδ' ἱκεσθαι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, ἱεῦμαι συβώτα·
 τῷ γὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεὶς πάντ' ἀγορεύσω·
 ἐκ μὲν κρητάρων γένος εὐχεται εὐρυιάων·
 φησι δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἱάστια δινεσθῆναι
 πλαδσομένους· ἴσως γὰρ τοι ἐπεκλώθῃεν τάγε δαίμων.
 νῦν δ' αἶ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ ναῖος ἀποδράης
 ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δὲ σοὶ ἐγγυαλίσσω·
 ἔρξον, ἱσπῶς θέλεις· ἱκετὴς δὲ τοὶ εὐχεται εἶναι.
 τὸν δ' αἶ τηλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦψα·
 ἱεσμαί, ἦ μαλα τότ' ἱσπῶς θυμάλγες εἴεσπες·
 πῶς γὰρ δὴ χρεῖνον τυποδεχσομ' ἐγὼν ἐνὶ ῥοικῶ·
 αἶτος μὲν νείος ἡμῖ, καὶ οὐκ ὧ χερσὶ πεποιθα
 ἀνδρ' ἀπαμύθνασθαι, ἵστε τις πρότερος χάλεπ' ἦν
 μητρὶ δ' ἐμῇ διχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηριδσεῖ,
 ἦ αἶτοσ παρ' ἐμοὶ τε μὲν, καὶ δῶμα κομίδση
 εὐνὴν τ' αἰδομένη ποσσὶς, δημοφὸς τε φημὶν·
 ἦ ἤδη ἱαμ' ἱεπῆται ἀχαιῶν, ἱστίς ἀριστος
 μνάητ' ἐν μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλείστα πορήτιν.
 ἀλλ' ἦτοι τὸν χρεῖνον, ἐπεὶ τέον ἱκετο δῶμα,
 ἱεσσω μὲν χλαινὰν τε, χιτῶνα τε, ἱεσμάτα καλά·
 δῶσω δὲ χρεῖνος ἀμφηκας, καὶ ποδσὶ πεδίλ' α,
 πεμπσω δ', ἱσπῇ μιν κραδίη θυμὸς τε κελεφεῖ.
 εἰ δ' ἐθέλεις συ, κομίσσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρυκσάν·
 ἱεσμάτα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πεμπσω, καὶ σῖτον ἱεπαντα,
 εἰδμεναι, ἴσως ἀν μὴ σε κατατρυφήῃ καὶ ἱεταίροδ.
 κείσε δ' ἀν οὐ μιν ἐγῶγε μετὰ μνηστήρας εἰᾶσω
 ἐρξασθαι—λίφην γὰρ ἀτασθαλὸν τυβρίν ἱεχοντίν—
 μὴ μιν κερτομεωντίν, ἐμοὶ δ' ἀχος ἐσσεταὶ αἶνον.
 κρήκσαι δ' ἀργαλεὸν τι μετὰ πλεονεσὶν ἐόντα
 ἀνδρα καὶ ἱφθίμον· ἐπεὶ πολὺ φερτεροὶ ἐντίν.
 τὸν δ' αἶτε προσέειπε πολυτλάς διφὸς ἱεδυσεῖς·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ θὴν μοι καὶ ἀμειβσασθαι θεμὶς ἐστίν·
 ἦ μαλα μὲν καταδάπτει ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
 ἱεαί φατε μνηστήρας ἀτασθαλὰ μηχανασθαι
 ἐν μεγάροισ', αἶεκητὶ σθέν, τοιοῦτ' ἐόντος.
 ἱεσπε μοι, ἦε ἱεκαν τυποδαμνασαι, ἦ σεγε λαφοὶ
 ἐχθαιρόντ' ἀνα δῆμον, ἐφεισπομενεὶ θεοῖ ὀμφῇ·
 ἦ τι κασιγνήτοισ' ἐπιμεριφεσά· ἱοῖσι περ ἀνὴρ
 μᾶρναμενοῖσι πεποιθε, καὶ εἰ μέγα νεικὸς ὀρωρεσεν.
 αἰ γὰρ ἐγὼν ἱετῶ νείος εἰην τῶδ' ἐνὶ θυμῶ·
 αἶτ' ἐπεὶ ἀπ' ἐμεφὸς καρὴ ταμοὶ ἀλλοτρίος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ κεινοῖσι κακὸν πάντεσι γένοιμην,
 εἰδὼν ὅς μεγαρὸν λαίλαρτα δαῖ ἱεδυσεῖς.
 εἰ δ' αἶ με πλῆθ' ἐπὶ δαμασσαιατο μουνον εἶντα,

II

60

65

70

75

80

85

90

95

99

102

105

βουλομένη κ' ἐν ἐμοῖσι κατακταμένος, μεγάροισιν
τεθναμέν, ἡ ταδε γ' αἰεὶν ἀφείκεα ἱερῷ ἱεραισθαι.

II

107

τον δ' αἶψ' ἡλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' αἶψ'
τοίγαρ ἐγὼ τοι, χόσινε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

112

οὔτε τι μοι πᾶνς δημός ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
οὔτε κασιγνήτοισ' ἐπιμεμφομαι, τοῖσι περ ἀνὴρ

115

μάρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὀρώρεται
ἔωδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μουνώσσε κρονίδων

μουνον λάβερτ' ἄρκεισιος τοῖον εἰκτεν,
μουνον δ' αἶψ' ἰδυσαίᾳ πατὴρ τέκεν· ἀφ' αὐτὰρ ἰδυσαίᾳς

120

μουνον ἐμ' ἐν μεγάροισι, τέκων λίπεν, οὐδ' ἀπώητο·
τῷ νῦν δυσμενεὲς μάλα μύθριοι ἐντ' ἐνὶ οἴκῳ.

τοσοὶ γὰρ νησοῖσιν ἐπικρατεόντιν ἀρίστοι,
δουλιχίῳ τε, σάμῃ τε, καὶ ἱυλῆϊ ἐντὶ δακυνθῶ,

ἦδε τοσοὶ κραναὴν ἰθακὴν κατακοιρανέοντιν,
τοσοὶ μητέρ' ἐμὴν μυνῶνται, τρυφῶντι δὲ οἴκῳ.

125

ἡ δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελεῖται
ποιῆσαι δυνατόν· τοὶ δὲ φθινυθῶσιν ἐδῶτες

οἴκον ἐμὸν· τάχα δὴ με διαφραίσοντι καὶ αὐτοί.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γόνιασι κεῖται.

130

αὐτὰ, σὺ δ' ἄρχειο βασίλειον, ἱερέφρονι πηνελοπύῃ,
ἱεσφ' ὅτι τοὶ σᾶος ἦμι, καὶ ἐκ πυλοῦ ἡλῆλεσθαι.

ἀφ' αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δευρὸν νεσθαι,
οἷον ἀπαγγέλλαν· τῶν δ' ἀλλων μὴ τις ἀχαιῶν

πῦδοςθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανάσονται.
τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, ἱεῦμαιε συβώται

135

γινώσκαι, φρονέω, τάγε δὴ νοεὺντι κελεύεις.
ἀλλ' ἀγε μοι τόδε ἱεσπε, καὶ ἀτρεκέως καταλέγσω,

ἢ ἀρα λάβερτ' αὐτὴν ἰδὼν ἀγγελὸς εἶθ' αἶψ'
δυσμῶν· ἵος τέφος μὲν ἰδυσαίᾳς μετ' ἀχέων

140

ἱεργὰ τ' ἐποπτεῖσθαι, μετὰ δμῶν τ' ἐνὶ οἴκῳ
πίπτε καὶ ἡσθ', ἵότε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀναγοί

αὐτὰρ νῦν, ἐκς τοῦ συγ' εἰσέχει καὶ πυλῶν,
οὐδ' ἐπὶ ἱεργὰ ἰδέν· ἀλλὰ, στοναχῇ τε γοῇ τε

ἡσθαι οδυρόμενος, φθινυθαι δ' ἀμφ' ὀστέφιν χροῶς.
τον δ' αἶψ' ἡλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' αἶψ'

145

ἀλγίον, ἀλλ' ἐπὶ μὲν εἴδομεν, ἀχνομένον περ
εἰ γὰρ πῶς εἴη ἀτταγρετὰ πάντα βροταῖσιν,

πρῶτον κεν τοῖο πατὴρ ἱελοίμεθα νοστιμαὶν ἡμεῖς.
ἀλλὰ συγ' ἀνγέλλανς ὀπισθ' αἶψ', μῆδε κατ' ἀχέας

150

πλάσσεισθαι μετ' ἐκείνῳ· ἀτὰρ πρὸς μητέρα ἱεσπε,
ἀμφιπόλον ταμὴν ὀτρύνεμεν· ὅτι ταχίστα

κρηβδὴν· κεινὴ γὰρ κεν ἀπαγγέλλαι γέροντι.
ἦ ῥα, καὶ ἄρσι συφορβὸν· το δ' ἱελλετο χροῶσι πρῶτα

δησαμένοσ' ὅ γυπο πόδοι πολὺν· οὐδ' αἶψ' ἀπὸ γῆς
δῆσαμένοσ' ὅ γυπο πόδοι πολὺν· οὐδ' αἶψ' ἀπὸ γῆς

155

ἦλθεν ἀπο σταβρῶν κλισίῳ τεύμαιος τυφορβός·
 ἀλλ' ἵγηε σχῆδον ἦλθε· δέμας δ' εἰέκτο γυναικί·
 ἀλλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἱδυιῇ.
 στη δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης ἱδυσεῖ φανεύσασα·
 οὐδ' ἀρα τηλεμαχὸς ἶδεν ἀγτίον, οὐδ' ἐνόησεν·
 ἀλλ' ἱδυσεῖς τε, κυνὲς τ' εἶδον, καὶ ῥ' οὐχ ὑλαόντες,
 κνυδοθημῶν ὅτε τερωσέε δια σταβμοῖ εἰσβόηθεν.
 τῇ δ' ἀρ' ἐπ' ὀφρυσὶν ἐνευσ'· ἐνόησε δὲ δίφος ἱδυσεῖς,
 ἐκ δ' ἦλθεν μεγαρῶο παρὲκ μεγά τείχιον αἴληα,
 στη δὲ παροῖθ' αἴτης· τὸν δὲ προσέειπεν ἀθηνη·
 δίφωγενες· ἄλκιφρτιαδῇ, πολυμηχαν' ἱδυσεῖς,
 ἦδη νῦν σὺ παίδι ἴεπος φάο, μὴδ' ἐπικεῖθε,
 ἵως ἀν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ ἀραρόντες
 ἐρχῆσθον προτὶ ἱάστῳ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αἴτη
 ὄθρον ἀπο σφῶν ἐσομαι, μεμαύσια μαχεσθαι.
 ἦ, καὶ χρυσήν τ' ἀβδῶν ἐπεμασσάτ' ἀθηνη·
 φάρος μὲν ἰδὲ πρῶτον τεύκλυνες, ἦδε χιτῶνα,
 θῆκε ἀμφὶ στηθεσσί· δέμας δ' ὠφέλλε καὶ ἱβήν.
 ἀπὸς δὲ μελαγχρότης γένετο, γνάβμοι δ' ἐταυνύθεν·
 κυφάνει δ' ἐγλάντο ἱδευράδες ἀμφὶ γενεῖαν.
 ἦ μὲν ἀρ' ἵως ἔρξαντο· σά παλιν κίεν· αἴταρ ἱδυσεῖς·
 ἦεν ἐς κλισίην· θάμβησε δὲ μιν φίλος τοῖος·
 παρβήσανς δ' ἱερώσ' ἐβαλ' ὀπμάτα, μὴ θεὸς εἴη,
 καὶ μιν φῶνῆσάν· ἔπειτα πτερόεντα προσήειδα·
 ἄλλοιός μιν, γαστρί, φάνης νεφὸν ἡε παροῖθεν,
 ἄλλα δὲ ἔσμαιθ' ἔχεις, καὶ τοῖς χράως οὐκ εἴδ' ὁμοῖος.
 ἡ μάλα τίς θεὸς ἔσσι, τοῖς οὐρανὸν εὐρὺν ἱέχοντιν·
 ἀλλ' ἱεληθ', ἵνα τοῖς κέχαρισμένα δῶμεν ἱερά,
 ἦδε χρυσέα δῶρα τετυχημένα· φείδεο δ' ἱμερῶν.
 τὸν δ' ἡμειβετ'· εἰτα πολυτλᾶνς δίφος ἱδυσεῖς·
 ὅστις τοῖς θεὸς ἦμι, τί μ' ἀθανάτοισι γείσκεῖς;
 ἀλλὰ πατὴρ τέφος ἦμι, τοῖς ἱεῖνέκα σὺ στοναχιδάων·
 πασχέεις ἀλγεα πολλὰ, βίης τυποδευχόμενος ἀνδρῶν.
 ἵως ἀρα φανήσανς ἱὺνόν κυσε, κατ' ἐπ' ἀρεῖαν
 δακρυῖ· εἴηκε χαμᾶσσι· παρὸς δ' ἔσχε νωλεμὲς αἶψαι,
 ἡλεμαχὸς δ'· οὐ γὰρ πῶ ἐπειθεῖ· εἶον πατέρ' ἐναι,
 ἐκσάφτις μιν ἔπεισιν ἀμειβομένος προσέειπεν·
 οὐ σὺν ἱδυσεῖς ἐσσι, πατὴρ ἐμός· ἀλλὰ με δαίμων
 θάλλει, ἱοφρ' ἐτι μάλλον ὀδυρόμενος στοναχιδάων·
 οὐ γὰρ πῶς αὖ θνητὸς ἀνὴρ ταδε μηχανάοιτο
 πᾶς αἴτοιο γὰρ νόστος, τότε μὴ θεὸς αἴτος ἐπελθῶν,
 εἰδιδῶς ἐδᾶν θείῃ νεφόν, ἦδε γέροντα.
 ἡ γὰρ τοῖς νεφὸν ἦσθα γέρον, καὶ αἶψικ' εἰσέσσε,
 νῦν δὲ θείῃσι γέροντας, τοῖς οὐρανὸν εὐρὺν ἱέχοντιν.
 τὸν δ' ἀπαρτίσας προσέφη πολυμήτις ἱδυσεῖς·
 ἡλεμαχ', οὐ σὲ γέροντι φίλον πατέρ' ἐνδόν ἐντα

Hom.

οὔτε τι θαρμαδσεν περιωσιον, οὐτ' αγαεσθαι. Π
 ου μιν γαρ τοι ετ' αλλος ελευθσεται ενθαδ' Ιοδυσσεύς·
 αλλ' Ιοδ' εγω τοιοσδε, παθων κακα, πολλα τ' ανατλᾶνς, 205
 ηλυθα λεικοστώ· ἔτεϊ εἰς πατριδα γαιαν.
 αἴταρ τοι τοδε ἔργον αθηναίης ἀγελαῆης,
 ἔγχε με τῶν εὐήκεν, Ιοπῶς εβελει· δυναται γαρ·
 αλλοτε μιν πτώχῳ ἐναλινκιον, αλλοτε δ' αἴτε 210
 ἀνδρὶ νείῳ, καὶ καλὰ περὶ χροῖ ἔσμαθ' ἔχοντι.
 ρεῖδιον δὲ θεοῖσι, τοι οὐρανὸν εὐρυν ἔχοντιν,
 ἦ μιν κυδῆναι θνήτον βροτὸν, ἦδε κακῶσαι.
 ἴως ἀρα φῶνῃσας καίτ' ἀρ' ἔδσσετο· τῆλεμαχος δὲ
 ἀμφιχυθεὺς πατέρ' εὐθλὸν ὀδυρετο, δακρυῖα λείβων. 215
 ἀμφοτεροῖσι δὲ τοῖσιν ἑυφ' ἡμέρος ὤρετο γοοῖο·
 κλάφον δὲ λικυῶς, ἰαδινωτερον ἢ οἶσανοι,
 φῆναι, ἡ αἰγυπιοὶ γαμπτῶνυχες, τοῖσι τε τέκνα
 ἀγροταὶ ἐκστῆλλοντο, παρὸς πέτεῖν· γενεσθαι·
 ἴως ἀρα τοιγ' ἐλσεῖνα ἑυφ' ὀφρυσὶ δακρυῖα λείβων. 220
 καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισιν ἐδῶ φαῖος ἥλιοιο,
 εἰ μὴ τῆλεμαχος προσέφῳνε· ἔφον πατέρ' αἰψα·
 ποτῇ γὰρ νῦν δευρο, πατέρ' φίλε, νάβι σε νάβται
 ἤγαγον εἰς ἰθακὴν; τινες εἰσμεναι εὐχεταονται;
 ου μιν γὰρ τι σε πέδσον οἶδομαι ἐνθαδ' ἵκεσθαι.
 τὸν δ' αἴτε προσέεσπε πολυτλᾶνς διῖος Ιοδυσσεύς· 225
 οὐα γὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέγσω·
 φαιήκες μ' ἀγαγὼν νάβσι κλυτοί, τοι τε καὶ αλλοφς
 ἀνθρώποφς· ἑμῖ πομπή, ὅστις σφεας εἰσαφικηται·
 καὶ μ' ἔδδοντ' ἐν νάβι θαλῇ ἐπὶ πόντον ἀγοντες· 230
 κατέβσαν εἰς ἰθακὴν· ἐπορον δὲ μοι ἀγλαφα δῶρα,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἱάλις, ἔσθητα θ' ὑφαντήν·
 καὶ τὰ μιν ἐν σπείρεσσι θεῶν ἱστοτητὶ κέονται.
 νῦν δ' αἴτε δευρ' ἱκομένην ὑποθήμοσυνῆσιν ἀθήνης,
 ἱοφρα κε δυσμένεεσι φονοοὶ περὶ βουλευσάμεν.
 ἀλλ' ἀγε μοι μνήστηρας ἀριθμησάνς καταλέγσον, 235
 ὅφρα ἴδω, ἴοσαι τε καὶ ἰοτίνες ἀνερὲς ἐντίν·
 καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μέρμηρικας
 φρασσομαι, εἰ κεν νοτὶ δυνήσομεθ' ἀντιφερεσθαι,
 μόνω ἀνευθ' ἀλλων, ἡ καὶ διδῶσομεθ' ἀλλοφς.
 τὸν δ' αἴτε τῆλεμαχος πεπνῶμενος ἀντίον ἤϊδα· 240
 ὦ πατέρ, ἦτοι σέφ· μέγα κλέος αἶψαν ἀκοδόν,
 χεῖρας τ' αἰχμητήν· ἐμῖναι, καὶ ἐπιφρονα βούλην·
 ἀφάλα λίθην μετ' ἐφσπες, ἀγῇ μ' ἔχει· οὐδε κεν ἐπὶ
 ἀνδρὶ δυὸ πολλοῖσι καὶ ἰθιμαῖσι μαχεσθαι.
 μνήστηρων δ' οὐτ' ἀρ' δεκάς ἀτρεκές, οὐδ' αὖ οἶαι, 245
 ἀλλὰ πολὺ πλεονες· τάχα γείδσεται ἐνθαδ' ἀριθμῶν·
 ἐκ μιν βουλιχόφ· δυὸ καὶ πεντήκοντα
 κόφροι κεκρίμενοι, ἔκς δὲ δρῆστηρες ἱστώνται·

ἐκ δὲ σαμῆς πισυρὲς καὶ γείκοσι κοῖροι ἐαυτῶν
ἐκ δὲ δακυνθοῖ ἐαυτὶ γείκοσι φῶτες ἀχαιῶν
ἐκ δ' αὐτῆς ἰθακῆς δυο καὶ δεκά πάντες ἀριστοί,
καὶ σφιν ἱαμὶ ἐστὶ μέδων κηρυκς, καὶ θεῖος ἀφείδος,
καὶ δοῖοι θεραποντε, δαήμενοι δαιτροσυναφῶν.

Η
250

τῶν εἰ κεν πάντων ἀντήσομεν εὐδὸν εὐνῶν,
μὴ πολὺ πικρὰ καὶ αἶνα βίας ἀποτίσσαι ἐλθῶν.
ἀλλὰ συγ', εἰ δύνασαι τιν' ἀμυῖντορα μερμηρικῶσαι,
φραδῶσο, τοῖς κεν νοῖν ἀμυῖνοι προφρονί θυμῷ.

255

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολυτλᾶνς διφὸς Ἰδυσσεύς·
τοίγαρ ἔγω γέρεω, σὺ δὲ συνθεο, καὶ μετ' ἀκοῖσον,
καὶ φρασάι, εἰ καὶ νοῖν ἀθῆνη, γῆσιν διὶ πατρί,
ἀρκεσσεῖ, ἢ τιν' ἄλλον ἀμυῖντορα μερμηρικῶσαι;

260

τὸν δ' αὖ τηλεμαχὸς πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
ἐσθλῶ τοι τότῳ γ' ἐπαμυῖντορε, τοῖς ἀγορεύεις,
ἔκπει περ ἐν νεφέεσσι καθήμενῶ· ἴωτε καὶ ἀλλοῖσι
ἀνδράσι τε κρατεόντι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

265

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολυτλᾶνς διφὸς Ἰδυσσεύς·
ὦ μὲν τοι κείνῳ γέ πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐσέσθον
φωλῶφιδος κρατερῆς, ἵοποτε μνηστήρησι καὶ ἱημῖν
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρῖνῆται ἀρεῆς.

270

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχε' ἱαμὶ ἧοὶ φαινομένηφιν
βοῖκαδε, καὶ μνηστήρησιν ὑπερφιαλοῖσιν ἱομίλῃς·
αἵταιρ' ἐμε προτὶ ἱαστὺ συμβῶτης ἑστέρον ἀγασεῖ,
παῶχῳ λευγαλεῳ ἐναλινκίον, ἠδὲ γέροντι.

275

εἰ δὲ μ' ἀτιμῆσοντι δομον κατὰ, σὸν δὲ φίλον κῆαρ
τέτλατῶ ἐν στηθεσσί, κακῶς πασχόντος ἐμέο·
ἥντερ καὶ διὰ δῶμα πόδων ἑλκωντὶ θυράδσε,
ἢ βέλυσιν βαλλωντὶ· σὺ δ' εἰστοράων ἀντεχέσθαι.

277

ἀλλο δὲ τοι γέρεω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλέο σῆσιν·
εἰ ἔτεον γ' ἐμὸς ἐσσί, καὶ ἱαιμάτος ἱημετεροῖο,
μὴ τίς ἐπειθ' Ὀδυσσεὺς ἀκοῖσατῶ εὐδὸν εὐνῶς,
μῆτ' ὦν λαφερτῆς ἱδίστῳ τόγῃ, μῆτε συμβῶτης,
μῆτε τίς βοικέων, μῆτ' αἵτῃ πηνελοπείᾳ.

280

283

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαιδῖμος ἱυῖος·
ὦ πατερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἐπεῖτα γ' οἶσῶ
γινῶσθαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροῦσαι με ἔχοντιν.

308

310

ἴως τοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγορεύον.

321

ἰὴ δ' ἀρ' ἐπεὶ ἰθακῆνδε κατήγετο ναῖς ἱούτεργης,
ἰὴ φέρε τηλεμαχὸν πυλοθέν καὶ πάντας ἑταίρους·
τοὶ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβένθεος ἐντὸς ἵκοντο,
ναῖα μὲν τοίγῃ μελαιαν ἐπ' ἠπείροδ' ἐφευρσαν,
τενέχεια δὲ σφ' ἀπένεσκον ὑπερθυμῶι θεραπόντες·
αἵτικα δ' ἐς κλυτὰδ' ἔφερον περικαλλεῖα δῶρα.
αἵταρ κηρύκα προῖεσαν δομὸν εἰς Ἰδυσσεύος,
ἀγγελίην φέροντα περιφρονὶ πηνελοπείῃ.

325

329

τῆ δὲ συναντήσῃ κηρυκὶς καὶ διὰς τοσούτους 333
 ἡμετέρας ἔνεκ' ἀγγελίης, φέροντε γυναῖκι. 334
 ἀλλ' ὅτε δ' ἄρ' ὤφεικοντο δοῖον θείου βασιλέως,
 κηρυκὸς μὲν ῥα παύσῃσι μετὰ δ' ἄρ' ἔπειτα 335
 ἦδη τοι, βασιλίσσι φίλος παῖς ἡλίκουθεν. 336
 μνηστήρες δ' ἀπαχόστο, κατήφισται τ' ἐν θυμῷ
 αἰετῶ ἦλθον μέγιστον παρέκ μεγά τειχίον ἀλῆς,
 αἰτοῖο δὲ προπαύει θεράπων ἰσχυροῦντο
 τοῖσιν δ' ευρυπλάτος, πολυβόο παῖς, ἥρχ' ἀγορεύειν 337
 ὦ φίλοι, ἡμεῖς γάρ γε ὑπερφιάλως τετελεσται
 τηλεμαχῷ, ἰδομένη δ' ἐφάμεν δὲ τοι οὐ τελευτᾶν.
 ἀλλ' ἄγε, νῆα μελαίναν φερύσσουσαν, ἧτις ἀρίστη
 ἐς δ' ἐρετας ἱαλίστας ἀγῆρομεν, τοὶ κε' ἄριστοι
 κεινοῖσ' ἀνγῆσαντι θάως τοικῶδες νειοῦναι. 338
 οὐ πῶ πῦν ἐφέρετο, ἵος' ἀμφινομὸς ἴδε νῆα,
 στρεφθεὺς ἐκ χώρης; λίμενος πολυβενθεὺς ἐντος,
 ἡδὴ τε σπείλοντας, ἐρετμα τε χερσὶν ἔχοντας.
 ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκπλάσας μετεφώνε' ἴφισ' ἱεταροῖσιν
 μὴ τιν' ἐτ' ἀγγελίην στυφνόμεν' ἔσθι γὰρ εἶδον
 ἡ τις σφιν τοῦ εἴσπε θῆαν, ἡ εἶδον αἶτοι
 νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ εἶδοντο κίχῃναι.
 ἴσως ἐφάθ' οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
 αἰψά δὲ νῆα μελαίναν ἐπ' ἡπείρου ἐφ' ἔρυσσαν,
 τεύχεα δὲ σφ' ἀπεσπείαν ὑπερβύβοι θεραπεύοντες. 339
 αἶτοι δ' εἰς ἀγῆρην κίων· φαῖβοι, οὐδὲ τιν' ἄλλον
 ἦσαν, οὔτε νείων μετακίδισκεν, οὔτε γέροντων.
 τῶσιν δ' ἀσπασὺς μετεφη, τοῦ πεῖθεος τοῖος·
 ὦ ποιοὶ! τῶσ' αὖτ' ἀνδρᾶ θεοὶ κακοτήτος εὐλοῖσαν
 ἡμῶντα μὲν σκοποὶ κῆδον ἐπ' ἀκρίως ἀνεμῶντας
 αἶψα ἐκασπύτεροι· ἡμῶν δ' ἡελίῳ καταδύοντι,
 οὐ ποτ' ἐπ' ἡπείρου νύκτ' ἀτμεν, ἀλλ' ἐν ποταμῷ
 ἔσθι βοῇ πλεόντες ἐμιμνομεν ἦσα δῖσαν,
 τηλεμαχὸν λοχαυόντας, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
 αἶτον· τὸν δ' ἀρα κτεφὸς ἀπὸ γαῖας τοῖκαδε δαίμων.
 ἡμεῖς δ' ἐνθαδὲ τοὶ φραδόμεθα λυγροὶ ἀλῆτρον.
 ἴσως ἐφάθ' οἱ δ' ἀρα κτεφὸς ἀπὸ γαῖας τοῖκαδε δαίμων.
 αἶτον δ' ἀμφινομὸς ἀγορεύσας καὶ μετεφῶσεν,
 νισσοφὸς φαίδιμος τοῖος, ἀρπυιάδα φαναικτὸς
 ἵος ρ' ἐκ δουλιχίῃ πολυκυβερᾶ, ποθηντὸς,
 ἡγεετο μνηστήρησιν· μαλίστα δὲ πῆληλοπετῇ
 φανδανὲ μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κεχρητ' ἀγαθήσιν.
 ἰδομένην τοῦ φρονέον ἀγορεύσας καὶ μετεφῶσεν
 ὦ φίλοι, οὐκ ἔγωγε πατακτείνεω ὑβέλομαι
 τηλεμαχόν· ὀδύσσεια δὲ γένος βασιλείου ἐστὶν
 κτείνεμεν· ἀλλὰ πρῶτα θέλω εἰρωμένην βούλας
 εἰ μὲν κ' αἰνήσωσιν διὸς μεγάλου θεμίστης,

αἴτες τε κτενεῖ, τοῖς τ' ἀλλοῖς πάντα ἀναγνώσκει· **Η**
 πρὸς δ' ἐκ' ἀποτροπαῶντι θεῶν, καὶ παρὰ σὺν ἀνῶγα· **406**

ἵππος ἐφ' αὐτῷ ἀμύμονος· τοῖσιν δ' ἐπαυδανέ μιν ἄλλος.
 αἴτις· ἐπειτ' ἀνστήσαντες εἶβαν δομον εἰς ἰοδυσσεύς·
 ἐλθόντες δ' ἐκαθίδδον ἐπὶ χρεστοῖσι θρόνοισιν.

ἦ δ' αὖτ' ἀλλ' ἀνοήσετο περιφρονῶν πηνελόπεια,
 μνηστήρεσσι φανήναι τυχερὸν ἱππὸν ἔχοντι· **410**

πυθετο γὰρ τοῖο παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὀλέθρου·
 κῆρυξ γὰρ τοῖς εἴεσκε μέδων, ἵος ἐπυθετο βουλᾶς.

βῆ δ' ἰμεναὶ μεγάρονδε, σὺν ἀμφιπολοῖσι γυναικῶν·
 ἀλλ' ἵκετο δὴ μνηστῆρας ἀφικέτο διὰ γυναικῶν, **415**

στῆ ῥα παρὰ σταθμῶν τεγέος πυκνὰ ποιητοῖο,
 αὐτὰ παρειαῶν σχῆμα ἑλπίδα κρηδεύματα·

ἀντίνοον δ' ἐνέειπε, ἥτορ τ' ἐφ' αὐτῷ, ἐκ τ' ὀνομαδέν·
 ἀντινό, ἱππὸν ἔχων, κακῶς ἔμελλεν· καὶ δὲ σε φαντιν

ἐν δὴ μὲν ἰθακῆς μετ' ὀμηλικῆς ἔσμεν ἀρίστον
 βουλῇ καὶ μινύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἀρετῶν ἐπὶ σθῆ· **420**

μαργε, τίη δὲ σὺ τηλεμαχῷ θάνατον τε μαρὸν τε
 ραπτῆς, οὐδ' ἔκτερας ἐνπαδέναι, τοῖσιν ἀρετῶν δόξῃς

μαρτυρῶς; οὐδ' ἵστη κακὰ ραπτέμεν ἀλλήλοισιν.
 ἢ οὐκ οἶδ' ὅτι, ἵκετο δὲυρο πατὴρ τέως ἔκτερο φεύγων,

δημὸν ὑπεδδίδεσθαι; δὴ γὰρ κεχολῶντο λῆην,
 ἵουσεκα λείπτησιν ἐφ' ὀνομαδέν ταφίαισιν **425**

ἦκα κε θεσπρωτοῖς· τοῖς δ' ἱμῶν ἀρβύλοι ἦσαν·
 τὸν ῥ' ἐβελον φθίσαι, καὶ ἀποφραίσαι φίλον ἦτορ,

ἦδε κατὰ δασὴν φαγεῖεν μονοεικέα πολλὰ·
 ἀλλ' ἰοδυσσεύς κατρυκε, καὶ ἐσχεθῆν, ἱππὸν ἔχων· **430**

τοῦ νῦν τοῖον ἀτίμον ἔδειξεν, μινύσαι δὲ γυναῖκα,
 πᾶσι τ' ἀποκτείναις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀπαχιδέναις·

ἀλλὰ σε παρὰ σὺν θεῶν, καὶ ἀναγνέμεν ἀλλοῖς.
 τὴν δ' αὖτ' εὐρυμαχὸς, πολυβόα παῖς, ἀντίον ἦνδ'· **435**

κοῖρην ἱκαριότο, περιφρονῶν πηνελόπεια,
 θάρσεν, μὴ τοῖς ταῖς μετὰ φρεσὶ σῆσι μέλοντων·

οὐκ ἐστ' ὄφτος ἀνὴρ, οὐδ' ἐσσεῖται, οὐδὲ γυνήτι,
 ἵος κετ' ἐπὶ τηλεμαχῷ σὺν τοῖς χεῖρας ἐφείπει,

δοκίμοντος γ' ἐμὲν καὶ ἐπὶ χέρονι δερκομένοτο.
 ἵκετο γὰρ ἐκσφέν, καὶ μὴ τετελεσμένον ἐστίν, **440**

αἰπὸν τοῖς ταῖς καλῶν ἀφ' ἡμέρας περὶ δόρτι
 ἱμμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πτολιπόρδος ἰοδυσσεύς

πολλάκι γούλας· ἱππὸν ἐφ' ὀνομαδέν κρεῖας ὅπτον
 ἐν χεῖρεσιν ἐθῆκεν, ἐπείχε τε τοῖον ἐνέον· **445**

τῷ μοι τηλεμαχὸς πάντων πολὺ φίλτατος ἐστίν
 ἀνδρῶν· οὐδὲ τί μιν θάνατον τρομερὸν ἀνῶγα,

ἐκ γὰρ μνηστῆρων· θεοδὲν δ' οὐκ ἐστ' ἀλγίστα·
 ἵος φάτο θάρσυνον· τῷ δ' ἦρτα ἄλλος ὀλέθρου·

τῇ μὲν ἀρ' εἰσαναβάντε· ὑπερβόα σφάλακτα·

κρᾶσεν ἐπειθ' ὀδυσεῖα, φίλον ποσιν, ἱσθρα τοι ἱππικόν 450
 ἱθύν ἐπι βλεφαροῖσ', ἐβᾶλε γλαυκῶπις ἀθήνη.
 Γεσπεριος δ' ἰοδυσεῖ και τῷ διος τυφορβος.
 ἡλυθεν' τοι δ' ἀρα δαρπὸν ἐπιστάδον ἰοκλῆδουστα,
 σὺν ἱερεῖσαντες ἐνιαῖσιον· αἶταρ ἀθήνη 455
 ἀνχι παρῖσταμένη λαφερτιάδην ἰοδυσεῖα,
 βραβδῶ πεπληγυία, καλὴν ποιῆσε γέροντα·
 λυγρὰ δὲ Γεσμαί, εἰσσε περὶ χροῖ· μὴ τε συβῶτης
 γνοῖη ἐς αὐτὰ, ἱθύν, καὶ ἱχεφροὶ πημελοπῆ
 εἴβοι ἀπανγέλλαν, μῆδε φρεσὶν ἐρῖσαιτο.
 τὸν καὶ τηλεμαχος προτερος, πρὸς μῦθον εἰσπῆν 460
 ἡλδης, δι' ἱθύναι· τί δὴ κλέος ἐστ' ἀγαθόν;
 ἡ ρ' ἡδὴ μνήστηρες ἀγῆνορες εὐδὸν πάντων
 ἐκ λοχῶ; ἢ, ἐπὶ μ' αἶτε ρυθύνται βαικάδ' ἰοντα;
 ἱθὺν δ' ἀπαμειβομένης προσέφη, ἱθύναι συβῶτα· 465
 οὐκ ἐμελεν μοι τάδε μεταλλῆσαι καὶ ἐρῶσαι,
 ἱστυ καταβλῶσκοντα· ταχίστα με θυμὸς ἀνώγει
 σφραγελὴν Γεσπόντα, καλὴν δ' αὖρ ἀπονεσθαι. 467
 ἱθὺς φατο· μαιδῆσεν δ' ἱθὺς ἐς τηλεμαχόν,
 ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσι, ἱθύν· ἀδελφεῖνε δ' ἱφάρβον. 476
 τοι δ' ἐπὶ γὰρ παύσαντο πόνο, τετυχόντα τε δαῖτα,
 δαινύντ'· οὐδὲ τί θυμὸς ἐθέλειτο δαίτης Γεῖστας.
 αἶταρ ἐπεὶ πρῶτος καὶ εἰρητύος ἐκείρον ἱθύν, 480
 δὴ τοτ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ἱππικὸν δῶρον ἱθύντο.
 ἡμος δ' ἠριγενεὶ ἐφάνη βροδὸδακτύλος ἡφες,
 δὴ τοτ' ἐπειθ' ὑπο ποδσιν εἰρητάτο καλά πεδῶτα
 τηλεμαχος, φίλος τῷος ἰοδυσεῖας θεῖος·
 ἱελλετο δ' ἀλκίμοις ἐκχῶς, τοι καλαμῶν ἀρήρεν
 ἱστυδε ἱεμερῶς, καὶ ἱθὺν προσέειπε συβῶτην· 5
 αἶτ', ἡθὺς με ἐγὼν ἐμ' ἐς πόλιν, ἱσθρα με μῆταρ
 ἐπύσεται· οὐ γὰρ μὴ προσθῆναι παύσεσθαι οἶσθ
 κλαῖθμοιο τε στῆχεροιο, χροῖ τε θαυροῖεντος,
 πρὶν γ' αἶτον με ἱθύναι· αἶταρ σέξ' ἱθὺς ἐπὶ τελλῶν 10
 τὴν χρεῖνον δυστήνην ἀγ' ἐς πόλιν, ἱσθρ' ἀν ἐκείνῃ
 δαῖτα πτῶχεϊ· δῶσαι δὲ τοι, ἱθὺς κ' ἐθέλητιν,
 πυρρὸν καὶ κατῶν· ἐμὰ δ' οὐκ ἔστιν ἱσθρῶτας
 ἀνδρωποῖς ἀνεχέσθαι, ἱεχοντα περ ἀλγέα θυμῷ. 13
 τὸν δ' ἀπαμειβομένης προσέφη πολυμήτης ἰοδυσεῖς· 16
 φιλος, οὐδὲ τίς αἶτος ἐρικεσθαι μενεαῖνον·
 πτῶχῳ βέλτερον ἐστὶ κατὰ πτολί, ἡ κατ' ἀγροῖς·
 δαῖτα πτῶχεϊ· δῶσαι δὲ μοι, ἱθὺς κ' ἐθέλητιν. 19
 ἱθὺς φατο· τηλεμαχος δὲ διὰ σταθμῶν ἐβόηκεν,
 κραιπνὰ ποσὶ προβιβάνς· κακὰ δὲ μνήστηρ' ἐφύταεν, 26
 αἶταρ ἐπεὶ ρ' εἰρήνην ὁρμάς, ἱθὺν ναίεσθαι
 ἐκχῶς μὲν ρ' ἀπὸ τῶν θεῶν πρὸς κίονα μακρῶν,
 αἶτος δ' ἐισῶν, καὶ ἱφάρβῳ λαίνοισιν εὐδόν. 30

τον δὲ πάλιν ἔειδεν ἄρ' ὅπως ἐπὶ σελήνῃ
κωσα κάστορ' ὄντα θρονοῖσ' ἐν δαιδαλεῖσιν
δακρυφάντα δ' ὅπως ἴδους κίεν· ἀμφὶ δ' αἶ' ἄλλαν
δμῶσαι τοδυσσάδας ταλασιφρονος ἤγαγεθοντο,
καὶ κυνεὸν ἀγαπαδόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους.

τῇ δ' ἰὲν ἐκ θαλαμῆο περιφρῶν πηνελοπεία,
κρετμιδὶ βίβλη, ἥε χρυσεῇ ἀφροδίτῃ
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλει πηχέας δακρυφάντασ'·
κυσσε δὲ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἀμφοῖν φαῖτα καλά,
καὶ β' ὀλοφυρμένην ἔπειτα πτεροεντὰ προσῆυδα·

ἡλθες, τηλεμαχε, γλυκερὸν φάος· οὐ σ' ἐγ' ἐγώ γε
ὀπτασέσθαι εἴφαρην, εἴπει ὥχρεο ναῖε πύλονδε
λαβρῇ, ἐρεῖ ἀεικῆτι, φίλοο μετὰ πατρός ἀκοῆν.
ἀλλ' ἀγε μὲν καταλεγσον, ἵσπως ἤκησας ἐπὶ πῆχ'.

τὴν δ' αἶ' τηλεμαχὸς πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
μήτερ ἐμῇ, μὴ μαι γούν ὀρνυθῇ, μῆδε μαι ἥτορ
ἐν στηθεσσὶν ὀρίσθ'· φογόντι περ αἰπὺν ὀλεθρὸν
ἀλλ' ὑψιδρῆναμένη, καθαρά χροὶ ἱσμάθ' ἐλόντα,
εὐχέο πάντῃσι θεοῖσι τέληεντας ἑκατονθίας
ρεῖσεν, αἱ κε πόθι δσεῖς ἀντίτα ἔργα τέλεισσι.
αἶψα γὰρ ἀγορήνδ' ἐσελευδοίμην, ἵσπως καλέσσω
χσείνον, ἵος μοι κείθεν ἱάμ' ἔσπετο δαυρο κίοντι.

τὸν μὲν ἐγὼ προσπεμπσά σὺν ἀντιθεοῖσ' ἑταροῖσιν
πεύραιον δὲ μιν ἤσπερον προτὶ τοῖσιν ἀγόντα
ἐνδουκῶς φίλεον καὶ τίμεν, εἰς τὸ πᾶν ἔλθω.

ἵσως ἀρ' ἐφάησεν τῇ δ' ἀπτερος ἐπὶ λῆθ' ἔλθω.
τῇ δ' ὑψιδρῆναμένη, καθαρά χροὶ ἱσμάθ' ἐλόντα,
εὐχέο πάντῃσι θεοῖσι τέληεντας ἑκατονθίας
ρεῖσεν, αἱ κε πόθι δσεῖς ἀντίτα ἔργα τέλεισσι.

τηλεμαχὸς δ' ἀρ' ὅπειτα δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκειεν,
εὐχὸς ἑχών· ἱάμα τῷ γε κυνὲς ποδᾶς ἀργοὶ ἑκόντο.
θεσπεσίην δ' ἀεὶ τῷ γε χάριν κατεχέειν ἀθήνη·
τὸν δ' ἀρα πάντες λαοὶ ἐπερχομένον βάλλοντο.
ἀμφὶ δὲ μιν μῆσταιρες ἀγῆνορες ἤγαγεθοντο,
ἐσθλ' ἀγορεύοντες, κάπα δὲ φρεσὶ βυσσοδομοῖεν.
αἶψα τὸ των μὲν ἐπειθ' ὑπάλαισσαντο πολὺν ἱερὸν ἄλυσον,
ἀλλ', ἵνα μὲντωρ ἦσθε, καὶ ἀντιφες, ἡδ' ἱαλιθερῆς,
τοῖτε τοὶ ἐκ ἀρχῆς πατριοὶ ἦσαν ἑταῖροι;
εὐθα καθεδσεῖ' ἰών· τοὶ δ' ἐπετρεῖνόν τε καὶ ἄλλα.

τοῖσι δὲ πύραιος δορυκλυτὸς ἐγγυθεν ἦλθεν,
χσείνον ἀγών ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἀρ' ἐπὶ δὴν
τηλεμαχὸς χσείνοιο ἑκάς τραπέτ', ἀλλὰ παρῆσθη.
τὸν καὶ πύραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

τηλεμαχ', αἰπὸν ὄντο δὲ νῦν ἡμῖν πᾶσι δαίμονα γυναικά,
ἵσως τοὶ δῶρ' ἀπὸ τῆς πόλεως, ἵα τοὶ μιν ἀλάς ἐδίδεν.

τὸν δ' αἶ' τηλεμαχὸς πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·

πειραί, οὐ γὰρ ἰδύμεν, ἵππους οὐκ οὐκ ταῦτα ἱερῶν
 εἰ κεν ἐμὲ μνηστήρας ἀγῆνορες ἐν μεγάρων
 λαβρῇ κτῆναντες πατρίδα πάντα δασυνταί,
 αὐτὸν ἱέχοντα σὲ βουλοῖ' ἐπαύραμεν, ἢ τίνα ταῦδε
 εἰ δὲ κ' ἐγὼ τοῖτοισι φονὴν καὶ κῆρα φησέμεν,
 δὴ τότε μοι χαίροντι φέρεται πρὸς δῶματα χαίρων.
 ἴως ἱεσπών, χρεῖνον ταλαπειρὴν ἦγον ἐκ Γεωπῶν.
 αἴταρ ἐπεὶ ῥ' εἰκόντο δόμοις τεύχεσσι φέροντας,
 χλαίνας μὲν καταθέντα κατὰ κλισίῃς τε θρόνους τε
 ἐς δ' ἀσπιδόβας βακτες, τεύχεσσι δὲ λαβόντας.
 τοῖς δ' ἐπεὶ ὦν ὁμῶς λόγισαν, καὶ χρίσαντο ἀμφοῖν
 ἀμφὶ δ' ἀπὸ χλαίνας ῥαβδὸς βάλεν, ἥδε χιτῶνας
 ἐκ ῥ' ἀσπιδόβας βακτες ἐκ κλισίῃσι πεδύδον.
 χερσὶν δ' ἀμφιτάλας προχέει, ἐπεχέει φερόντων.
 πελῆ, χρυσεῖον, ὑπερ ἀργυρεῖα λαβόντες,
 νικτῶσθαι· παρα δὲ χρεῖστων ἐπὶ κλισίῃσι τρεπόμενοι
 οἶτον δ' αὖδ' αὖ ταμὴν παρὸν ἔχει φερόντων.
 ἔβητα πολλὰ, πειθήντα, χερσὶν ἐπὶ κλισίῃσι
 μητὴρ δ' αὖτις ἴδεν παρὰ σταθμῶν μακροῦ
 κλισίῃς κεκλιμένη, λατὴν ἡλασάντα στρεφόμεν.
 τοὶ δ' ἐπ' οὐκ αὖ ἐπὶ κλισίῃσι τρεπόμενοι χερσὶν ἐπὶ
 αἴταρ ἐπεὶ ποτὶς καὶ οἰκῆτος ἐκς ὅσον ἵππων
 τοῖσι δὲ μύθεον ἦρχε παρὸν ἔχει κλισίῃσι.
 τηλεμαχ', ἦτοι ἔγνων ὑπερβόαν ἀργυρεῖα
 λαχόμεναι εἰς εὐχή, ἢ μοι στενοχρεῖα ποτὶς
 αἶψι δακρυοῦ' ἐμοὶσι πεφύγεσθαι, ἐκς τοῖς ἐπὶ κλισίῃσι
 ὦχεθ' ἀπ' ἀτρεΐδῃσιν ἐς ἱλίου· οὐδὲ μοι ἀλλὰ
 πρὶν γ' εἰλθεν μνηστήρας ἀγῆνορες ἐκς τοῖς δῶμασι
 ποτὶς σοὶ πατὴρ σέφα ἱεσπώμεν, εἰ καὶ ἀνέστης.
 τὴν δ' αὖ τηλεμαχὸς πατρὸς αὐτῶν ἦν ἴδεν
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι, μητὴρ, ἀλγέμεν καταλαβόν
 ὦχεμ' ἐς τε κλισίαν, καὶ νύκτα, ταμὴν λαβόν
 δεχόμενος δὲ μ' ἀνέστης ἐν ὑπερβόῃσι δόμοισιν
 ἐνδοκίῃσι φέρον, ἴως αἰ τὰ πατρὸς ἴδεν ἵππων
 εἰλθόντα χρόνιον νύκτα ἀλλοθεν· ἴως ἐμὲ κλισίῃσι
 ἐνδοκίῃσι ἐπὶ κλισίῃσι κλισίῃσι
 αἴταρ τοῖς σέφῃσι ταλασιφρονες ἐν ποτ' ἀφῆσαν
 δαίμον, οὐδὲ θάνατος, ἐπὶ κλισίῃσι τὸ ἀνέστη
 ἀλλὰ μ' ἐς ἀτρεΐδῃσι δόμοισιν ἐπὶ κλισίῃσι
 ὑπερβόῃσι προεπέμπε καὶ ἱερῶσι μακροχρεῖσι.
 αἶψο δ' αὖτις ἐπὶ κλισίῃσι βοὴν ἀγῆνορες μακροχρεῖσι
 ἴωσιν χρεΐδων ἐπὶ κλισίῃσι λαιμάδαιμονα δῖον
 αἴταρ ἐγὼ τῶν πάντων ἀλγέμεν καταλαβόν
 καὶ τότε δὴ με ἱεσπώμεν ἀνέστης ἐπὶ κλισίῃσι
 οὐ ποτὶς! ἢ μάλα δὴ κρατερὸς ἀνέστης ἐπὶ κλισίῃσι
 ἦλθεν ἐπὶ κλισίῃσι ἀνέστης αἴται αἴται.

ἡμᾶρ· ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἑσπερά ρῆμον ἔσται. P

τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτης ἰδούσσεος·
γίγνωσκω, φρονεῶ· τάγε δὴ νοεῖντι κελύεις·
ἀλλ' ἰομέν· συ δ' ἔπειτα δακτύλους ἱγερμούς.

ὅς· δέ μοι, εἰ ποθὶ τοὶ ἱρσάλον τετμήμενον ἔστιν, 195
σκηριπτεσθ', ἐπεὶ φησὶ ἀρισφαλὲς εἶμεναι σῶδας.

ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' αἰμασίην αἵματος· ἐβαλλετο πῆρην,
πυκνὰ βρώγαλεν· ἐν δὲ στροφὸς ἦεν αἰορήτηρ.

ἱσμῆμος δ' ἀρὰ τοὶ σκηπτρὸν θυμῶδες ἐδίδασκεν.

τῷ βῆτην· σταθμὸν δὲ κύνας καὶ βῆτες ἀνδρὸς 200

ρυφάτ' ὀπίσθε μέροντες· τοῦ δ' ἐς πάλιν ἦγε φανάκτα,

πτῶχῳ λευγαλεῖ ἐκαλινκίον, ἥδε γερῶντι,

σκηπτομέμον· τὰ δὲ λόγραι περὶ χροὶ ἑσπέρ' εἴοντο.

ἀλλ' ἵοτε δὴ στείχοντες ἰδὼν κατὰ παμπάλαυντ' αὖ 205

ἱάστυφος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφικνόντο

τυχτήν, καλάρωσαν, ἰδὼν τυφδραφόντο πολέται,

τὴν ποιησ' ἰθακὸς, καὶ νηριτὸς, ἥδε πολυκτῶρ·

ἀμφὶ δ' ἀρ' αἰγώσαν ἰδατοτρεφῶν ἦν ἀλῆες

πάντοσε κυκλάερες, κατὰ δὲ πρυγῶν ρέον τυφδῶρ 210

ἱκπτόθεν ἐκ πέτρης· φάμεος δ' ἐφυκέρ' ἐστουχτο

ἱκπτάων, ποθὶ πάντας ἐπιδραφῶν ἰδύται·

αἶψα σφείας ἐκίχον· ἱκπὸς δολοφὸς μελανόφης,

αἰγῶν ἀγῶν, τοὶ πάντες μετετρέπον αἰπολῶν,

δαίπνον μνηστήρεσσ'· οὐκ δ' ἱκμ' ἱκπῶς νομέες.

τοὺς δὲ εἰδὼν νεικέσσει, ἑκπὸς τ' ἐφάτ', ἐκ τ' οὐμαῖδον, 215

ἐκπαγλὸν καὶ αἵματες· ὀρίνε δὲ κερὶ ἰδούσεος·

νῦν μὲν δὴ μάλα πανχὺ κακὸς κακὸν ἱγνηλαδῶν·

ἱκπὸς αἶψα τὸν ἱομῶν ἀγῶν ἱκπὸς εἰς τὸν ἱομῶν.

πῇ δὴ τόνδε μολαβρὸν ἀγῶν, ἀμαγάρτε συβῶτα,

πτῶχον ἀνιγῶν, δαντῶν ἀπολοῖμαντήρα· 220

ἱκπὸς πολλῆς φλειγῆσι παραστὰς φλειβῶνται ὀμῶς,

αἰτιδῶν ἀκολῶς, οὐκ ἀτὰρ γ', οὐδὲ λεβητῶν·

τὸν κ' εἰ μοι δοῖς σταθμὸν ρυττήρα γένεσθαι,

σηκοκορὸν τ' εἶμεναι, θαλλὸν τ' ἐριφοῖσι φορήναι,

καὶ κεν ὄρον πῖνῶν μεγαλήν ἐπιγονίδα θέω. 225

ἀλλ' ἐπεὶ ὦν δὴ ἔργα κακ' ἐμαθεν, οὐκ ἐθέλησεν

ἔργον ἐποιχεσθαι, ἀλλὰ πτώσων κατὰ δῆμον

βουλεται αἰτιδῶν βόσκων τὴν γαστὴρ· ἀλῶν.

ἀλλ' ἐκ τοὶ ἑρῶν, τοδὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

αἰ κ' ἐλθῇ πρὸς δῶμα δ' ὀδοσσεὺς θεῖος, 230

πολλὰ τοὶ ἀμφὶ κερῆ σφεία· ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶν

πλεῖραι ἀποτρέποντι δῶμον κατὰ βαλλομένους.

ἱκπὸς φάτο· καὶ παρὶν λαὸς ἐνθρον ἀφραδῆσι

ἱσχυῶ· οὐδὲ μιν ἐκπὸς ἀταρπνῶ· ἐστουφάμενος.

ἀλλ' ἐμὲν ἀσφαλῶς· τοῦ δὲ ἀσφαλῶν ἰδούσεος, 235

ἡ μετὰ τῶν ἐκπὸς ἐκπὸς ἐκπὸς ἐκπὸς ἐκπὸς.

ἢ πρὸς γῆν ἐλασσὲν κερή, ἀμφεσθὲς ἀθήρως·
ἀλλ' ἐπετολμήσει, φρεσὶ δ' ἐσχετο· τὸν δὲ συβώτης

P

κίευσεν αὐτὰ ἰδὼν· μέγα δ' εὐχόσατο, χεῖρας ἀνασχών·

νυμφαὶ κρήναιαι, κόφραι διος, εἰ ποθ' οὐδυσσεὺς

240

ὕμῃ ἐπὶ μηρὶ ἐκῆε, καλυπτσάντ' ἴφονι θυμῷ,

Ἰάρων, ἠδ' ἐριφῶν, τοδὲ μοι κρεατῆναι' εἰλδωρ,

ἵως ἐλθοὶ μεν κείνος ἀνὴρ, ἀγαγοὶ δὲ τε δαίμων·

τῷ κε τοὶ ἀγλαφίας γε διασπείδωσιν ἐκπαιντῶν,

τάς νῦν ὑβριδίσων φορέεις, ἀλαλήμενος αἶψιν

245

ἥστυ κατ' αἶψα μῆλα πακοὶ φθείροντι νομέεις.

τὸν δ' αἶψα προσέειπε μελάνθιος, αἰτολὸς ἀργαῖν·

ὦ ποιοὶ! τοῖον εἴσεπε κύων, ἑλεοφῶϊα ἰεῖδας!

τὸν ποτ' ἔγῳ ἐπὶ νῆος τεύσελμοιο μελαινης

ἀγσῶ τηλ' ὀνάκης, ἵνα μοι βίβοτον πολὺν ἀλφει.

250

αἰ γὰρ τηλεμαχὸν βάλλει ἀργυροτοκτὸς ἀπολλων

σημερον ἐν μεγάροισ', ἢ τυπο μνήστηρσι δαμειῇ,

ἵως ἰοδυσσεὺς γε τηλαῖ' ἀπώλετο νοστήμον ἱμαρ.

ἵως ἔεσκον, τῷς μὲν λῆπεν αἶτοδι, ἱῆκα κιοντάς,

αἶψα το βῆ· μαλα δ' ὤκα δομοῖς εἰκασε Ἰανακτὸς.

255

αἶψα δ' εἰσῶ' ἱεν, μετὰ δὲ μνήστηρσι καθίδειν,

ἀντίον εὐρυμαχοῦ· τὸν γὰρ φίλεισκε μαλίστα.

τῷ παρα μὲν κρεῶν μοῖραν θέσαν, τοὶ πονέοντα

σῆτον δ' αἰδοιῇ ταρῇ κερεθῆκε φεροῦντα,

ἐδμεναι· ἀνχιμῶλον δ' ἰοδυσσεὺς καὶ δίφος ἑυφορέας

260

στήτην ἐρχομένῳ περὶ δὲ σφέας ἡλυθ' ἱκισῇ

φορμινγὸς γλαφυρῆς· ἀνα γὰρ σφίς' ἐβαλλεῖτ' αἰεῖδεν

φημιός· αἶψα το χεῖρος ἑλών προσέειπε συβώτην·

ἑυμαί', ἢ μαλῶ δὴ ταδε δῶματα καλ' ἰοδυσσεύς,

ρεῖα δ' ἀριγνώτ' ὥστι καὶ ἐν πολλοῖσι ἰδεσθαι.

265

ἐκς ἑτερῶν ἑτερ' ἔστιν ἐπῆσκηται δὲ τοὶ ἀφῆ

τοιχῶν καὶ θρινκοῖσι, θυραὶ δ' ἐπ' ἑτέρους ἐντὶν

δικλίδες· οὐκ ἀν τις μὲν αὐτῇ ὑπεροπλίσσεται·

γυγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αἶτῳ δαῖτα τίθενται·

ἀνδρες· ἐπεὶ κνίσσῃ μὲν ἀνηνοθεν, ἐν δὲ τε φορμινγὸς

270

ἠπύει, ἱὴν ἀρα δαῖτι θεοὶ ποίησαν ἱταίρην.

τὸν δ' ἀκαμειβομένος προσέφη, ἑυμαίε συβώτα

ρεῖ· ἐγνώς· ἐπεὶ οὐδε τὰ τ' ἀλλὰ περ ἐσθ' ἀνοημῶν.

ἀλλ' ἀγε δὴ φραδσωμένῳ, τυκῶς ἐστὶ ταδε ἔργα.

ἢ σὺ πρῶτος ἐσελθε δομοῖς ἑὸ καίεσθοντας,

275

δυῖσσο δὲ μνήστηρας, ἐγὼ δ' ὑπελείπσομαι αἶψα·

εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπιμήνην, ἐγὼ δ' εἰμι προπαροῖδεν

μῆδε σὺ δηθυῖνεν, μὴ τις σ' ἐκτῶς νοήσας

ἢ βαλῇ, ἢ ἐλασῇ· ταδε σε φραδσεσθαι ἀνώγα.

τὸν δ' ἤμειβετ' ἔπειτα πολυτλήνς δίφος ἰοδυσσεύς·

280

γυγνώσκω, φραδσω· ταγε δὴ νεοῦσι κελεύεις·

ὦσα· ἐρχεο προπαροῖδεν, ἐγὼ δ' ὑπελείπσομαι αἶψα·

οὐ γὰρ τι πληγέων ἀδάημων, οὐδὲ βολαίων
τολμῆεν μοι θυῖμος, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πεπονθα
κυψμασι καὶ πόλεμῳ· μετὰ καὶ τοῖς τέσσι γενεσθίο.
γαστέρα δ' οὐ πῶς ἐστὶν ἀποκρυπταὶ μαμαθυσίαν,
ολέειν ἢ πολλὰ καὶ ἀνθρώποισι δίδωτι·
τῆς ἑνεκεν καὶ ναῖες τεύδουχοι τεκλίδονται
πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον, κακὰ δυσμένεσσι φερόντασιν.

ὣς τοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγορεύον
ἀνδρῶν κεφαλὴν τε καὶ ὄφρα κείμενος εἶχεν
ἀργὸς ἰδοῦσσεος ταλασιφρονος, ἦν ῥα ποτ' αἴτεος
τρέφεσθαι μὲν, οὐδ' ἀπονηγὸς παρὸς δ' εἰς ἡλίου ἱερὴν
ᾤχετο· τὸν δὲ παροῖεν ἀγινέσκον ναῖοι ἄνδρες
αἰγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἦδὲ προκάας, ἦδὲ λαγυδαί.
ὅθι τότε κεῖτ' ἀποδαστός, ἀπειχομένοιο θανάκτος,
ἐν πολλῇ κοπρῷ, ἢ τοι προπαροῖε θυράων,
ἡμιονων τε, βοῶν τε, ταλὶς κεχυθ'· ὅφρ' ἂν ἀγοίεν
δμῶες ἰδοῦσσεος τέμενος μεγάλα κοπρήσοντες·
ἐνθα κυων κεῖτ' ἀργός, ἐμπλέσας κυνοφραϊστῶν.
ὅθι τότε γ', ὡς ἐνόησεν ἰδοῦσσεϊ· ἐν γυῖς ἑὸντα,
οὐρήϊ μὲν ἰογ' ἐσθῆνε, καὶ ὄφρα κατβαλεν ἀμφῶ·
ἀσπεν δ' οὐκ ἐπ' ἐπειτ' ἐδυηῖσάτο ἰοφὸ θανάκτος
ἐλθεμεν· αἴταρ το νοσφι εἶδαν ἀπομοργασάτο δακρυ,
ρεῖα λαβὼν τεύμαιον· ἱαφάρ δ' ἐρεῖνετο μυθῶ.

ἱεσμαί, ἡ μάλα θαῖμα, κυων ἰοδὲ κεῖτ' ἐνὶ κοπρῷ,
καλῶς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τοῖς γ' οὐ σαφὰ φαῖδα,
εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἐσκε θέσεν ἐπὶ γείδει τῷδε,
ἢ αἴτωρ, τοιοὶ τε τραπέδοις κυνὲς ἀνδρῶν
γίγνεται, ἀγλαδίης δ' ἐνέκειν κομῶντι θανάκτος.

τὸν δ' ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ προσέφη, τεύμαιε συμβῶτα·
καὶ λίσσιν ἀνδρὸς γε κυων ἰοδὲ τῆλε θανόντος.
εἰ τοιοσδ' εἴη ἡμῶν δέμας, ἦδὲ τε ἱερὰ,
τοιοῦ μιν τροφίηνδ' ἐκὼν κατελείπειν ἰδοῦσσεϊς,
αἰψὰ κε θαλάσσι; εἶδαν ταχυτήτα καὶ ἀλκὴν·
οὐ μὲν γὰρ τι φυγέσκε βαθυῖς βένθεσιν ὑλῆς
κρυπταλόν, ἵο τι ἡδοίτο· καὶ ἱχθυεῖ γὰρ περιφρίδεν·
νῦν δ' ἱεχεται κακοῦ· θανάκτος δὲ τοι ἀλλοθὶ πατρὸς
ᾤλετο· τὸν δὲ γυναῖκες ἀπῆδες οὐ κομῶντιν.
δμῶες δ', εὐτ' ἂν μὴ κετ' ἐπιπράττωσι θανάκτος,
οὐδ' ἐπ' ἐπειτ' ἐθέλοντιν ἀναισθητὰ ἑργαδασσέσθαι·
ἡμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς ἀποσπνύται εὐρυπὰ δσέης
ἀνδρὸς, εὐτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἡμῶν ἱεχῇτιν.

ὡς ἑσπών, εἰσῆλθε δομοῖς ἱεὺ ναιετάωντας·
βῆ δ' ἰθύς μέγαροιο μετὰ μνηστήρας ἀγαθούς.

τὸν δὲ πολὺ πρῶτος εἶδε τηλεμαχὸς θεοειδὴς
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συμβῶτην· ὦκα δ' ἐπείπεω
κεῖτο ἐπὶ τοῖς καλῶσιν, ἡ δὲ ἀναισθητὴς ἱελε διέφρων.

πειραμον, ενθαδε δαιτρες επιδιδασκων, κρεα πολλὰ
δαιομενος μνηστήρας· δομον κατα δαινομενοισιν·
τοσ' κατεθήκα· φερων· προς τηλεμαχοιο παραδέσαν
αντιον· ενθα δ' αρ' αἴτος· εφεδσέτο· τῷ δ' αρα κηρικος
μοιραν τελων ἐτίθει, κανσοο τ' εκ σῖτον αἴηρας.

335

ανχιμολον δε μετ' αἴτον εδυσσατο δῶμαδ' οδυσεως,
πτῶχῳ λευγαλεῷ· εναλινκιος, ηδε γεροντι,
σκαπτομενος· τα δε λυγρα περι χροῖ ἱσματ' εἴστο·
ἴδσε δ' ἐπι μελινοῖ· ουδεῖ· εντοσθε θυραῖων,
κλῖναμενος σταθμῷ κυπαρισσινῷ, τον ποτε τεχσων
χσασσεν ἐπισταμενος, και ἐπι σταθμην ἰθύνεν.

340

τηλεμαχος δ' ἐπι τοι καλεσας προσεἴσπε συβῶτην,
αρταν· φολφον τελων περικαλλεος εκ κανσοο,
και κρεα', ἴως τοι· χεῖρες εχανδων αμφιβαλοντι·

345

δος τῷ χσεινῷ ταῖτα φερων· αἴτον τε κελαι
αιτιδσεν μαλα παντας ἐποιχομενον μνηστήρας·
αιδως δ' ουκ αγαθη καχημενῷ ἀνδρι προικτῇ.

ἴως φατ'· εἴη δε συφορβος, εἴαι τον μυθον ακεσεν,
ανχοιο δ' ἱσταμενος ἴετα πτεροντα προσῆμδα·

350

τηλεμαχος τοι, χσεινε, δίδαι ταδε, και σε κελαι
αιτιδσεν μαλα παντας ἐποιχομενον μνηστήρας·
αιδσα δ' ουκ αγαθη φητ' εσμεναι ἀνδρι προικτῇ.

τον δ' ἀπαμειβομενος προσεφη πολυμητις ἰοδυσεως·
δσεῖ ἱανα, τηλεμαχεν μοι· εν ἀνδρεσιν ολβιον εσσαι,
και τοι παντα γενοίτο, ἴωσα φρεσ' ἱεῖσι μενοινα·

355

ἦ ρα, και ἀμφοτερῶσιν εδεχσατο, και κατεθήμεν
αἴθι, ποδων προκαροθεν, αἴεικλιης ἐπι πηρης.

ἦσθε δ', ἱεφος αἰοιδος ἐνι μεγαραισιν αἴειδεν.

358

μνηστήρας δ' ἐκομαδησαν ἀνα μεταρ' αἴταρ αἴηνη,

360

ανχι παρῖσταμενη, λαφορτιαδην ἰοδυσεως
ᾠτρυῖν, ἴως αν πυρνα κατα μνηστήρας αχειροι,
γνοιη θ', οἰτινες εντιν εναισιμοι, τοι τ' αθεμιστοι·
αλλ' ουδ' ἴως τιν' ἐμελλ' ἀπαλεκοσσεσεν κακοτητος.

365

βη δ' ἱμεν αιτησων ενδεχσια φῶτα ἱεκαστας,
παντοσε χεῖρ' ορεγων, ἴως εἰ πτῶχος· παλαι εἴη.
τοι δ' ελαιφοντες δίδεσαν, και εθαμβεον αἴτον·
αλληλοῖς τ' εἰροντα, τις εἴη, και ποθεν ελθοι.

τοικι δε και μεταἴεσπε μελανθιος, αἰπολος αἴγων·

370

κακλυτε μεο, μνηστήρας αγακλειτης βασιλειης,
τοοδε περι χσεινοῖ· ἦ γαρ μιν προσθεν ἐπῶπα.

ἦτοι μιν τοι δευρο συβῶτης ἱηγεμονεῖεν·

αἴτον δ' ου σαφα ἴοιδα, ποθεν γενος ευχεται εσσαι.

ἴως φατ'· ἀντινός δε ἴεπεσσιν εναικες· τυφορβον
αρεμῶτε συβῶτα!· τη δε συ τονδε πολινδε

375

ἦγαγες; ἦ ουχ αἴας ἱμῶν ἀλῆμενος· ἐντι και αλλαι
πτῶχοι ἀνιῆρη, δαιτῶν ἀποδιδραυτήρας·

ῥήγνυσαι, ὅτε τοι βίβαν κατεδάντι λαμπερῶς. P
 ἀνδρὶ ἀγειρομένοι; σὺ δὲ καὶ ποδὶ τοῦδ' ἐμμελίσσῃς;
 τὸν δ' ἀπαμβιβόμενος προσέφη, ἱεῦμαι σὺ βῶτα' 380
 ἀντινοῦ, οὐ μὲν καλά καὶ ἐσθλὸς εἰμι ἀγαθῶν;
 τίς γάρ ῥα χεῖρον καλὸν ἄλλωθεν αὐτὸς ἐπείδαν;
 τὸν δ' αὖ τηλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊφθα· 382
 σίγαι, μὴ μοι τότ' οὖν ἀμείβεο πολλὰ ἱεπεσσιν·
 ἀντινοὺς δὲ φείδῃ κακῶς ἐρεθίσμεναι αἶψαι
 μυθήοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλοις. 385
 ἦ ῥα, καὶ ἀντινοὺς ἱεπεὶ πτερσέντα προσῆϊφθα·
 ἀντινοῦ, ἡ μέντοι καλά πατήρ τ' ὡς κηδεὶς ἴμεν,
 ἵος τὸν χεῖρον ἀνῶγας ἀπο μεγάροιο διεσθαι
 μυθήσθ' ἀναγκαιῶν· μὴ τάρτε θεὸς τάλασσιν.
 δὸς τοι ἑλάν· οὐ τοι φθόνα· κελαιμὶ γὰρ ἐμῶν. 400
 μήτ' ὦν μητέρ' ἐμὴν ἱάδωτο τογέ, μήτε τίς· ἄλλαν. 401
 ἀλλ' οὐ τοι τοῖσδ' ἐνὶ στήθεσσι κρημαί, 403
 αὐτὸς γὰρ φαγόμενος πολὺ βούλειαι, ἡ δόμον ἀλλὰ.
 τὸν δ' αὖτ' ἀντινοὺς ἀπαμβιβόμενος προσέειπεν· 405
 τηλεμαχ' ἱπποσαγόρη, μένος ἀσχετὸ, ποῖον εἴσπας;
 αἰ τοι τοσούτ' ἱεπαντας ἀρεγύειν μνηστήρας,
 καὶ κεν μὴν τρεῖς μῆνας ἀπεπρόθεο φοῖκος ἐρυκοί.
 ἵως ἂρ' εἴπῃ, καὶ θρήνων ἑλάν· ἱππεφῆκε τραπέδοις.
 κείμενον, τῷ ῥ' ἐφ' ἔρχεν λαπαροῖς ποδάς τελευταίναν. 410
 τοι δ' ἄλλοι πάντες δίδωσαν, πλησάν δ' ἄρα πήραν
 αἴτοιο καὶ κρασσὸν· τάχα δὲ καὶ ἐμμελὲν ἰδοῦσσι,
 αὐτίς ἐπ' οὐδὲν ἰσὶν, πρότερος γέσσεσθαι ἀχαιῶν·
 στῆ δὲ παρ' ἀντιφρον, καὶ μὴν πρὸς μύθον εἴσπας·
 δὸς, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκεῖς τι κακίστος ἀχαιῶν 415
 εἶμεναι, ἀλλ' ἰοχ' ἀρίστος, ἐπεὶ βασιλεὺς ἱεφίκοις.
 τῷ σε χρὴ δομεναὶ καὶ λαφίον, ἡς περ ἄλλοι,
 σίτοφ'· ἐγὼ δ' ἂν σε κλέω κατ' ἀπειρώσασθαι γαίαν.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτὲ φοῖνον ἐκ ἀνθρώποισιν ἐναιεῖν
 ὀλβίος ἱαφνέον, καὶ ποδῶν δόσκον ἀλγῆτῃ· 420
 ἦσαν δὲ δμῶες μαῖα μύριοι, ἀλλὰ τε πολλὰ, 422
 τοῖσιν θ' ἐν δσάφοντι καὶ ἱαφνέοι καλεσσάται·
 ἀλλὰ δσέες ἀλαπακτοὶ κρονίαν, ἤβελαι γὰρ ποῖ,
 ἵος μ' ἱάμα λείσστησι πολυκλαυκτοῖσιν αἰτήκεν 425
 αὐγυπτοῦδ' ἱμεναί, δολιχὸν ἵοδον, ἵοφρ' ἀπολοιμῶν·
 στήθεσσι δ' ἐν αὐγυπτοῦ ποταμῷ νάτας ἀμφιέλευσας·
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελαιμὴν ἐρεῖρας ἱεταροῖς
 αἴτοιο παρ νάτεσι μένειν, νάτας τε ρυτῆσθαι,
 ὀπτήρας δὲ κατὰ σκαπίας ὠτρύνειν νεσθαι· 430
 τοι δ' ἱππῆρι φαίεσθαι, σφροσόμενοι μόνῃ σφῶν,
 ἀπῆμα μάλ' αὐγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας στήρας·
 παρθεῖν, ἐκ δὲ γυναικῶν ὄγον, καὶ νηπία τέκεν,
 αὐτοῖς τ' ἐκτεῖνον· τάχα δ' ἐς πάλιν ἱεπεί· αἰετῇ.

ται δέ, βροχῆς αἰώντος, ταμ' ἤοι φαινομένηφιν
 ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πέδιον πέδων τε καὶ ἱππων,
 χαλκοφ' ἄσπερης· ἐν δὲ δσείς τερπικεραυνος
 φυδσαν ἐμοισ' ἱεταροῖσι κακὴν βαλεῖν· οὐδὲ τις ἐτλῇ
 στήναι ἐναντιβῆον· περὶ γὰρ κακὰ παντοθεν ἔσθη.
 ἐνθ' ἱημεῖων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ἰοκσυῖ χαλκῷ, 440
 τοὺς δ' ἀναγον δσάδεῖς σφισὶ ἱεργαδσεσθαι ἀναναῖ.
 αἴταρ ἐμ' ἐς κυπρον χσείνω δσαν ἀντιασαντι
 δμῆτορι ἱτασιδῆ, ἵος κυπροφ' εἰφ' εἶανασσεν·
 ἐνθεν δὴ νῦν δευρε τοῦ ἱππο, πημῶνα πασχων.
 τον δ' αἴτ' ἀντινος ἀπαμειβετ', ἐφῶνσεν τε 445
 τις δαίμων τοδε πῆμα προσήγαγε, δαίτος ἀνίην;
 στηθ' ἰοτῶς ἐς μεσσον, ἐμης ἀπανευθε τραπεδσης,
 μὴ ταχὰ πικρὴν αἰγυπτον καὶ κυπρον εἶδῃαι·
 ἵοστις θαρσαλεος καὶ αἰαδης ἐσσι προῖκτης. 449
 τον δ' ἀναχῶρησας πρῶσεφῃ πολυμητις ἰδοῦσσεῖς· 453
 ὦ ποιοί! οὐκ ἀρα σοίγ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρενὲς ἦσαν·
 οὐ συγ' ἀν ἐκς ἱοκκο σφ' ἐφωτατῇ οὐδ' ἱαλα δοτης, 455
 ἵος νῦν ἀλλωτριοῖσι παρήμενος οὐτὶ μὲι ἐτλῆς
 εἵτοφ' ἀποπροῖλων δομεναί· τα δὲ πολλὰ παρῆστιν.
 ἵως ἐφατ'· ἀντινος δ' ἐχολῶσάτο κεαροθὶ μαλλον,
 καὶ μιν τυπυδρα εἶδων ἱπεα πτεροεντα προσῆυδα·
 νῦν δὴ σ' οὐκοῖτι καλὰ δὲ ἐκ μεγαροφ' γ' οἶσθαι 460
 ἀπς ἀναχῶρησας, τότε δὴ καὶ ονειδεα βαδσεις.
 ἵως ἀρ' ἔφη, καὶ θρήνυν ἱελων βαλε δεχσιον τωρων,
 πρυμνοτατον κατὰ νωτον· ἵο δ' ἐσταθῃ, ἡῦτε πετρη,
 ἐνπεδον· οὐδ' ἀρα μιν σφῆλεον βελος ἀντινοφ' 465
 ἀλλ' ἀκεων κινήσε παρῆ, κακὰ βυσσοδομεων.
 ἀπς δ' ἵογ' ἐπ' οὐδον κων κατ' ἀρ' ἱεδσετο, κατ' δ' ἀρα πηρην
 θῆκεν ἱεῦπλεσην· μετὰ δὲ μνήστηρσιν εἶσπεν·
 κεκλυτε μεο, μνήστηρες ἀγακλειτης βασιλεις,
 ἱοφρα ἱεπω, τα με θυμὸς ἐνὶ στηθεσσι κελεῖται· 470
 οὐ μαν οὐδ' ἀχος ἐσθὶ μετὰ φρεσιν, οὐδὲ τι πονθος,
 ἱοποτ' ἀνηρ περὶ ἱοῖσι μαχειομενος κτεατεσιν
 βαλλεται, ἡ περὶ βεβων, ἡ ἀργεννῆσ' οἶεσιν·
 αἴταρ ἐμ' ἀντινος βαλε γαστερος ἱενηκα λυγρης,
 ολομενης, ἱη πολλὰ κακ' ἀνθρωποῖσι δίδασθιν. 474
 ἵως ἐφαβ'· εἰ δ' ἀρα πάντες τυπερφιαλως νεμπεσῆσαν 481
 ἱῶδε δὲ τις ἱεσπεσκε νεφον τυπερῆνερεοντων·
 ἀντινο', οὐ μὲν καλ' ἐβαλες δυστηνον ἀλῆτην,
 ολομεν! εἰ δὴ ποο τις ἐπουρανιος θεος ἐσθὶν!
 καὶ τε θεοὶ χσείναισι ἱεδοκότες ἀλλεδαποῖσιν 485
 πάντοιοι τελεθόντες, ἐπιστροφαοντι ποδαστας,
 ἀνθρωπων τυβρον τε καὶ ἱενομην ἐφῶντες.
 ἵως ἀρ' ἐφῶν μνήστηρες· το δ' οὐκ ἐνκαδσετο μνήδων·
 τηλεμαχος δ' ἐν μὲν κρηδῇ μεγα πένθος ἀέχσεν·

βλήμενο· οὐδ' ἀρα δακρυ χαμαὶ βάλλειν ἐκ βλεφαρείν, 490
ἀλλ' ἀκων κινήσει καρῇ, κακὰ βυσσοδομέων. P

τοο δ' ἴως ὧν ἤκοψε περιφρων πηνελοπειᾶ
βλήμενο· ἐν μεταρῷ, μετ' ἀρα δμῶῃσιν εἴεσπεν·
αἰδ' ἰοτῶς αἶτον σε βαλοὶ κλυτοτοκσος ἀπολλων!

τὴν δ' αἶτ' ευρυνομή ταμὴ πρὸς μυθὸν εἴεσπεν 495
εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἱμετερῇσι γένοιτο,
οὐκ ἂν τις τοῦτων γὰρ τεύθρονον ἦδ' ἱκοίτο.

τὴν δ' αἶτε προσέειπε περιφρων πηνελοπειᾶ·
μαί, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανάονται·
ἀντινοὸς δὲ μάλιστα μελαινῇ κηρί γέοικεν. 500

ἡ μὲν ἀρ' ἴως ἀγορεύει μετὰ δμῶῃσι γυναικσιν, 505
ἡμενὴ ἐν θαλαμῷ· ἰο δ' εἰεπνεὶ διφὸς ἰοδυσεῖς·
ἡ δ' ἐπὶ τοὶ καλεσάντσα προσῆυθδε διφὸν τυφορβόν·

ἐρχεο, διφ' ἱεῦμαι, κίων τον χσεῖνον ἀνωχθί
ἐλθεμεν, ἰοφρα τι μὴν προσπτύχομαι, ἦδ' ἐρεωμαι,
εἰ ποτ' ἰοδυσεῖς τάλασιφρονος ἡς πεπυθται, 510
ἡ ἰδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάνκτῳ γὰρ γέοικεν.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, ἱεῦμαι συμβῶτα·
εἰ γὰρ τοι, βασιλεία, σιωπῆσαιαν ἀχαιῖοι,
τοὶ ἰογε μυθήσεται, θελγοῖτο κε τοὶ φίλον ἡτορ.

τρεῖς γὰρ δὴ μὴν νυκτας ἱέχον, τρεῖς δ' ἡματ' ἐρυκσα 515
ἐν κλισίῃ, πρῶτον γὰρ ἐμ' ἱέκετο ναφὸς ἀποδραν·
ἀλλ' οὐ πῶ κακότητα διῆνυσ' ἱέτην ἀγορεύων.

ἴως δ' ἰοτ' αἰοῖδον ἀνὴρ ποτιδερκεται, ἴος τε θεῶν ἐκς
αἰεῖδαι δεδαῶς ἱεπ' ἱμεροεντα βροτοῖσιν,
τοο δ' ἱαμοτον μεμαφάντιν ἀκοῖμεν, ἰοποτ' αἰεῖδῃ· 520

ἴως ἐμὲ κείνος ἐβέλγε παρτήμενος ἐν μεταρσιν.
φησὶ δ' ἰοδυσεῖς χσεῖνος πατροφίος ἐναί,
κηρτῇ ναιεταων, ἰοδὶ μινῶος γένος ἐστίν.

ἐνθεν δὴ νῦν δευρο τοδ' ἱέκετο πηματα πάσχων,
προπρὸ κυλινδομένου· στείται δ' ἰοδυσεῖς ἀκοῖσαι, 525
ἀνχοφο θεσπρωτων ἀνδρῶν ἐν πίφονι δημῷ,
δσαφοφο· πολλὰ δ' ἀγεί κειμηλί ἱέονδε δομονδε.

τον δ' αἶτε προσέειπε περιφρων πηνελοπειᾶ·
ἐρχεο, δευρο καλίσσον, ἱν' ἀντίον αἶτος ἐνισπῇ·
ἱοτῶι δ' ἡς θυρῇσι καθήμενοι ἱεπσιασθων, 530

ἡ αἶτοο κατὰ δῶματ'· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς ἱεῦφρων.
αἶτων μὲν γὰρ κτήματ' ἀκηρατὰ κειτ' ἐνὶ φοικῷ,
σῖτος καὶ μεθυ ἱηδύ· τὰ μὲν φοικεῖς ἐδόντιν·

ἰοὶ δ' εἰς ἱμετερον πωλεόμενοι, ἱηματα πάντα,
βέης ἱερεφοντες, καὶ οἰας, καὶ πίφονας αἰγας, 535
ἱελλάπινάδσονται, πίφοντιν τ' αἰθοπα φοῖνον

μαπισιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατανεταί· οὐ γὰρ ἐπ' ἀνῆρ,
ἰοῖος ἰοδυσεῖς ἐσκε, ἱερην ἀπο φοικοῖ ἀμῦλναι.
εἰ δ' ἰοδυσεῖς ἐλθοι, καὶ ἱκοίτ' ἐς πατρίδα γαίαν,

αἶψα κὲ συν ἰὼ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν. 540
 ἴως φάτο· τηλεμαχος δὲ μεγ' ἐπταρὲν· ἀμφὶ δὲ δῶμα P
 σμερδαλεὸν καναχῆσ'· ἐγέλασσε δὲ πηνελοπεία·
 αἶψα δ' ἀρ' ἰεῦμαιον ἑπεα πτεροεντα προσῆυδα·
 ἔρχεο μοι, τὸν χρεῖνον ἐναντίον ἰῶδε καλεσσόν.
 οὐχ ὁραεῖς, ἵο μοι ἱυῖος ἐπεπταρε πάνσι ἑπεσσιν; 545
 τῷ κὲ καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο. 546
 ἀλλὰ δὲ τοὶ ἑρσῶ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλεὸ σῆσιν, 548
 αἰ κ' αὐτὸν γνῶω νημερτεῖα παντ' ἐνεποντα,
 ἑσσω μιν χλαῖναν τε, χιτῶνα τε, ἑσματα καλά. 550
 ἴως φάτ'· ἔβη δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μύθον ἀκοῆσεν·
 ἀνχολὸ δ' ἵσταμενός ἑπεα πτεροεντα προσῆυδα·
 χρεῖνε πατέρ, καλεεῖ σε περιφρῶν πηνελοπεία,
 μῆτῃρ τηλεμαχοῦ· μεταλλῆσαι τί τε θυμὸς 555
 ἀμφὶ ποσσὶ κέλεται, καὶ κῆδεα περ πέπαυιτή·
 εἰ δὲ κὲ σέ γνοῖη νημερτεῖα παντ' ἐνεποντα,
 ἑσσει σε χλαῖναν τε, χιτῶνα τε, τῶν σὺ μάλιστα
 χρεῖδεις· σίτον δὲ καὶ αἰτίδων κατὰ θῆμον
 γαστέρα βούκησεις· δῶσει δὲ τοι, ἴος κ' ἐβελήτιν.
 τὸν δ' αἶτε προσέεσπε πολυτλάς· δίφος ἰοδυσσεῖς· 560
 ἰεῦμαί, αἶψα κ'· ἐγὼ νημερτεῖα παντ' ἐνεποιμι
 κοῖρῃ ἱικαρίοιο, πέριφρονι πηνελοπειῇ·
 φοῖδα γὰρ ἔσπευον περὶ κείνοιο, ἱομῆν δ' ἀνεδέχμεθ' οἰδύν·
 ἀλλὰ μνηστῆρων χαλεπῶν ὑποδεδδί· ἱομίλφον, 565
 τῶν ὑβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἴκει.
 καὶ γὰρ νῦν, ἵοτε μ' ἱότος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κίοντα
 ὅστις κακὸν ρεῖσαντα βαλὼν οὐνήσιν ἐδῶκεν,
 οὔτε τί τηλεμαχος τοῦ· ἐπῆρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
 τῷ νῦν πηνελοπείαν ἐνὶ μεγάροισιν ἀνωχθὶ
 μῆναι, ἐπεὶ γομένην περ, ἐς ἥλιον καταδύντα· 570
 καὶ τότε μ' εἰρσέθω ποσσὶς περὶ νοστήμιον ἱμαρ. 571
 ἴως φάτ'· ἔβη δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μύθον ἀκοῆσεν· 574
 τὸν δ' ὑπερ οὐδαὸ βαντα προσῆυδα πηνελοπεία· 575
 οὐ συγ' ἀγεις, ἰεῦμαιε; τί τοῦτ' ἐνοήσεν ἀλῆτης;
 ἢ τίνα ποῶ δδειδῶνς· ἐκσάισιόν; ἢ καὶ ἄλλως
 αἰδεσθῆται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλῆτης.
 τὴν δ' ἀπαμειβομένος προσέφη, ἰεῦμαιε συβῶτα·
 μύθεσθαι κατὰ μοῖραν, ἱατέρ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος, 580
 ὑβρὶν ἀλυσκαδῶσαν ἀνδρῶν ὑπερῆγοροντων.
 ἀλλὰ σὲ μῆναι ἀναγεν εἰς ἥλιον καταδύντα.
 καὶ δὲ σοὶ ἰῶδ' ἀτῆ πολὺ καλλίον, ὦ βασιλεία,
 εἴην πρὸς χρεῖνον φασθαι ἑπος, ἡδ' ἐπακοῖσάι.
 τὸν δ' αἶτε προσέεσπε περιφρῶν πηνελοπεία· 585
 οὐκ ἀφρων ἵο χρεῖνος οἴεται, ἵοσπερ ἀν εἴη·
 οὐ γὰρ πῶ τις ἰῶδε καταδνῆτων ἀνθρώπων
 ἀνερὲς ὑβριδόντες ἀτασθαλὰ μηχαναῶνται.

ἦν μιν ἀρ' ἴως ἀγορεύειν· ἰὸ δ' ὦχετο δίφος ὑπερβῆος
μνηστήρων εἰς ἱομίλῳν, σπεῖ διεπεφραδε πάντα. P
590

αἶψα δὲ τηλεμαχὸν ἑπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἀνχί σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πειθοῖαβ' οἱ ἄλλοι·
ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἀπειμὶ, σῆας καὶ κείνα φυλακίσαν,
σῶν καὶ ἐμὸν βίβωτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
αἶψ' ἔν μιν σε πρῶτα σαῶ, καὶ φραδσεὺς θυγμῶ, 595
μὴ τι παθῆς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέοντιν ἀχαιῶν·
τοῖς δσές ἐκσολεσεῖς, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.

τὸν δ' αἶψ' τηλεμαχὸς πεπνυμένος ἀντίον ἦν δά·
ἐσσεταὶ ἰάτῳς, αἵττα· σὺ δ' ἐρχεο δαΐελιψάν·
ἦοσθεν δ' ἵμεναι καὶ ἄγεεν ἱερέφια καλά· 600
αἶψ' ἄρ' ἐμοὶ ταδὲ πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.

ἴως φάβ'· ὁ δ' αἶψ' ἀρ' ἰεδοσθ' εὐχόμενος ἐπὶ δίφρῳ·
πλησάμενος δ' ἀρὰ θυμὸν ἐδῆτυος, ἦδε ποτήτης,
βῆ ῥ' ἵμεναι μέθ' υἱῶ· λίπε δ' ἱερκεῖα τε, μέγαρον τε
πλεεὸν δαιτυμόνων· τοὶ δ' ἐρχήστυ καὶ ἀφιδῆ
τερποντ'· ἦδη γὰρ καὶ ἐπηλυθε δαΐελον ἡμῶν. 605

ἦλθε δ' ἐπὶ πτόχῳ παύδημιος, ἵος κατὰ ἱάστῳ
πτόχευσε· ἰθακῆς, μετὰ δ' ἐπρεπε γαστέρι μαργῆ,
ἀδσηχὲς φαγεῖν καὶ πίεμεν· οὐδὲ τοι ἦν εἶς,
οὐδὲ βίη· Γεῖδος δὲ μάλα μέγας ἦν ἱοραεσθαι.
ἱερναῖος δ' ὀνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο τοι ποτὲ μήτηρ Σ
5
ἐκ γενετῆς· εἶρον δὲ νεοὶ κικλήσκον ἱαπάντες,
ἱερνῆ· ἀπαγγελέσκε κίων, ἵοτε κεν τις ἀναγωγ'·
ἵος ῥ' ἐλθὼν ἱόδυσε' ἐδιώκετο ἵοιο δόμοιο,

καὶ μὲν νεικείων ἑπεα πτερόεντα προσηύδα·
Γεῖκε, γέρον, προθύρῳ, μὴ δὴ ταχὰ καὶ πόδος ἱελκεῖ· 10
οὐκ ἀφίεις, ὅττι δὴ μοι ἐπιλλιδόντιν ἱαπάντες,
ἱελκεμέναι δὲ κελόνται; ἐγὼ δ' αἰσχυρόμαι ἐνπῆς.
ἀλλ' ἀνά, μὴ ταχὰ νοτὶν εἰς καὶ χερσὶ γενήται.

τὸν δ' ἀρ' ὑποδρά εἶδων προσηύφη πολυμήτις ἱόδυσεῖς·
δαῖμονι, οὐτε τι σε ρεῖσω κακόν, οὐτ' ἀγορεύω, 15
οὐτε τίνα φθονεὺς δομεναί, καὶ πολλὰν ἀνέλεοντα.
οὐδὸς δ' ἀμφοτέρῳ τοδὲ χεῖσεται· οὐδὲ τι σε χρὴ
ἀλλοτριῶν φθονεῖν· δοκεῖς δὲ μοι εἶναι ἀλῆτης,
ἴωσπερ ἐγὼν· ὀλβὸν δὲ θεοὶ μελλόντιν ὀπαδεύειν.
χεῖρ' ὅδε μὴ τι λίγην προκαλιδσεο, μὴ με χολώσῃς, 20
μὴ σε, γέρον, περ εἶων, στήθεος καὶ χεῖλα φέρσω
ἱαιματος· ἱησυχίη δ' ἀν' ἐμοὶ καὶ μάλλον ἐπ' εἰη
αἶφρον· οὐ μὲν γὰρ τι σ' ὑποστρεφείσθαι εἶψι
δαΐτερον εἰς μέγαρον λαΐερτιάδα' ἱόδυσεος.

τὸν δὲ χολώσασαμενος προσεφώνεε φίλος ἀλῆτης· 25
ὦ ποιοὶ! ἴως ἱὸ μολοβῆος ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
γραφὴ καμινῶν εἰσέτος! ἵον ἀν' ἀνὰ μνητῖσ' αἰμῶν,
κοπῶν ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας

γναθῶν ἐκτελευτῶμεν, σὺς ὥς λείβεταίρη·
 δῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώσωντι καὶ ἴωδε
 μαρναμένους· πῶς δ' αὖν σὺ νεώτερόνδ' ἀνδρὶ μάχοιο;

27
 30

ὥς τοι μὲν προκαροῖθε θυράων ἐκσηλασθῶν
 οὐδοῖ' ἐπὶ χροστού πανθυμῶδον ἀκριαντό.
 τοῖν δ' ἐγὼν ἐπὶ ἱερὸν μένος ἀντιπαῖδα,
 ἡδὺ δ' ἀρ' ἐκγελασάνας μετεφῶνες μνηστήρεσσιν·
 ὦ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι παρὸς τοῖόνδε στύχθη·
 τοῖν τερωλὴν θεὸς ἤγαγον ἐς τοδε δῶμα·
 το χροσίνος καὶ ἱερὸς ἐρίδου αὐτῶν ἀλλήλοισιν
 χερσὶ μάχηςασθαι· ἀλλὰ γυνελασσομεν ὦκα.

35

ὥς εἰπὼν· οἱ δ' ἀρὰ πάντες ἀνῆλθον γελῶντες,
 ἀμφὶ δ' ἀρὰ πτώχευς κακοεισμονας ἤγαρεθοντο.

40

τοῖσιν δ' ἀντιπῶς μετεφη, ἐκπείθεος ἴσος·
 κεκλυτε μέο, μνηστήρες ἀγῆνορες, ἵεθρα τι ἱεσπῶ·
 γαστέρες ἰαυδ' αἰγῶν κατ' ἐν πυρὶ· τὰς δ' ἐπὶ δροπῇ
 κατθεμένα, κνίσσης τε καὶ ἱαιμάτος ἐκπληκταυτες·
 ἱοποτέρος δ' ἐκ νικῆσθ' κρείσσων δ' ἐγενήσθαι,
 ταῖσιν τὴν κ' ἐβελήτην ἀνασταυς αὐτὸς ἱελασθῶ·
 αἰεὶ δ' αἰθ' ἡμῖν μεταδαισεται, οὐδε τιν' ἄλλον
 πτώχων ἐσθ' ἐμισγεσθαι εἰδῶμεν αἰτησάτα.

45

ὥς εἰπὼν· ἀντιπῶς· τοῖσιν δ' ἐπεφάνησαν μύθος.

50

τοῖς δ' ἐκδοφθῆναι μετεφη πελυμητὶς ἰοδυσσεύς·

ὦ φίλοι, οὐ πῶς ἐστὶ νεώτερόνδ' ἀνδρὶ μάχεσθαι
 ἀνδρὰ γέροντα, δυνήϊ ἱεαρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ
 στρυφνὴ κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμῶμαι.

55

ἀλλ' ἀγε νῦν μοι πάντες ἐμὸςσάτε καρτερον ἱερῶν,
 μὴ τις ἱερῶν ἦρα φέρων ἐμὴ χεὶρὶ παχυρῇ
 πληγῇσι ἀτασθαλῶν, τοῖσιν δ' ἐμὴ δαμασσοῖ.

ὥς εἰπὼν· οἱ δ' ἀρὰ πάντες ἐπὶ μῦθον, ὥς ἀνέλεον
 τοῖς δ' αὐτὶς μετεφῶν ἱερῇ εἰς τὴν μαχῶν.

60

χρεῖν, εἰ σ' ὀτρύνει κρᾶδι καὶ θυμὸς ἀγῆνορας
 τοῖτον ἀλεξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μὴ τιν' ἀχαιῶν
 δεδδῖθ'· ἐπεὶ πλέονες μάχηςεται, ἴος καὶ σε θεινῇ.

62

ὥς εἰπὼν· οἱ δ' ἀρὰ πάντες ἐπὶ μῦθον· αὐτὰρ ἰοδυσσεύς
 δῶσατο μὲν ἱερεσσὶν περὶ μέδουσ', ἐφάνη δ' ἐκ μῆρας
 καλὸς τε, μεγαλὸς σ', ἐφάνη δ' ἐκ ευρυς ὤμοι,
 ἐτήθεα τε, στιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ ἀθῆνη
 ἀνχὶ παρὶσταμένη μελὲ ἤλδαν ποίμενι λαφόν.
 μνηστήρες δ' ἀρὰ πάντες ὑπερφιάλως ἀγασσάτα·
 ἰσθῶς δ' ἐκ τῶν ἱεσπῶν εἰδῶν ἐς πλεῖστον ἄλλον·

65

ἢ ταχὺ ἱερὸς ἀφ' ἱερῶν ἐπισπαστῶν κακὸν ἱεχσῶ·
 τοῖν ἐκ ἱερεσσῶν το γέρον ἐπιγονίδα φαίνει.

70

ὥς ἀρ' εἰπὼν· ἱερῶν δ' ἐκ κακῶς ὄρινετο θυμὸς·
 ἀλλὰ καὶ τῶν δροσῶν ἀγῶν δῶσαντες ἀνῆλθον
 δεδδῖστα· σαρκεὶς δ' ἐκπερὶ μῶντο μελῶσιν.

75

αντινοος δ' ἐνενίτε, ἴσπερς τ' ἐφατ', ἐκ τ' οὐραϊδέν· Σ
 νῦν μὲν μὴτ' εἰης, βοδγαίε, μῆτε γένοιο,
 εἰ δὴ τότ' οὖν γε τρομαίεις καὶ δαδδίας αἰνῶς,
 ἀνδρὰ γερνόντ', δὴ γ' ἐφαρήμενον, ἴη μιν ἱκαίει. 80
 ἀλλ' ἐκ τοῖς ἴσπερς, τοῖς δὲ καὶ τετελεσμένοι· ἔσται,
 αἷ κεν σ' ἴσπερς νικῆσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 πέμπσω σ' ἡπειροῦδε, βαλὼν ἐν ναφί μελαινῇ,
 εἰς ἐχέτον βασιλεῖα, βροτῶν δηλημονα πάντων, 85
 ἴος κ' ἀπο ῥεῖνα ταμῆτι καὶ οἶατα νηλεῖ χαλκῷ,
 μέδσα τ' ἐκσφερύσανς δαῖν' κυσὶν ὦμα δασασθαί.
 ἴως φάτο· τῷ δ' ἐτι μάλλον ἵππο τρομος ἐλαβε γυῖα·
 ἐς μέσσον δ' ἀγαχόν· τὰ δ' ἀμφὶ χεῖρας ἀνέσχον.
 δὴ τότε μερμηρικῶς πολυτλᾶνς δίφος ἰοδυσεῖς,
 ἦ, ἔλασει', ἴως μιν πειρήχῃ λιποὶ ἀφθι πόνοντα, 90
 ἦε μιν ἦν' ἐλάσειε, τανυσσεῖεν τ' ἐπὶ γαίῃ.
 ἴωδε δὲ τοὶ φρονέοντι δασασατο κερδίον εἶναι,
 ἦν' ἐλάσαι, ἵνα μὴ μιν ἐπιφρασσάι' ἀχαιοί.
 δὴ τοτ' ἀνασχομένω, ἵο μὲν ἤλασε δεχσίον ἄμιν
 ἴσπερς, ἵο δ' ἀφ' ἑν' ἐλάσσειεν ἵπ' ἀφάτος, ὅσπερ δ' εἰσὼ 95
 ἐθλάσει· ἀφ' ἑν' ἐλάσσειεν ἵπ' ἀφάτος, ὅσπερ δ' εἰσὼ
 κατ' δ' ἐπεί· ἐν κρινῆσι μακρῶν, γυνὴ δ' ἤλασ' ὀδόντας,
 λακτιδῶν ποσὶ γαῖαν· ἀταρ μνήστηρες ἀγαθοί
 χεῖρας ἀνασχομένοι γελῶ ἐκθάνον· ἀφ' ἑν' ἰοδυσεῖς
 ἴσπερς δι' ἐκ προθυροῖο, λαβὼν ποδὸς ἴσπερς ἴκετ' ἀφ' ἑν', 100
 αἰθοντῆς τε θυράς· καὶ μιν ποτὶ ἱερκίον ἀφ' ἑν'
 ἴσπερς ἀνακλῖνανς σκηπτρον δὲ τοὶ ἐνβάλει χεῖρι,
 καὶ μιν φῶνθ' ἴσπερς πτεροῦντα προσηύδα·
 ἐνταῖθι νῦν ἴσπερς, κυνάς τε σῦας τ' ἀπερυκτων, 105
 μῆδε συγὲ χσείων καὶ πτῶχων κοίρανος εἶναι,
 λυγρὸς ἔων· μὴ ποὺ τι κακὸν καὶ μεῖδον ἐπαφραῖ.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὦμοισιν ἀφ' ἑν' ἐβαλλετο πηρην,
 πυκνὰ ῥῶγαλεν· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀτορτηρ.
 ἀπ' δ' ἴσπερς ἐπ' οὐδὸν ἴων κατ' ἀρ' ἴσπερς· τοὶ δ' ἴσπερς εἰσὼ
 ἴσπερς γελαφόντες, καὶ ἴσπερς δεχάναοντο ἴσπερς· 110
 δσείς τοι δοίη, χσείν, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ἵο τι μαλίστ' ἐθέλεις, καὶ σοὶ φίλον ἐπλετο θυμῷ,
 ἴος τότ' οὖν τὸν ἀαλτὸν ἀλῆτεῖεν ἀπεπαῖσας. 113
 ἴως ἀρ' ἐφάν· χσείν δὲ κληθόνι θεὸς ἰοδυσεῖς. 116
 ἀντινοος δ' ἀρα τοὶ μεγάλην παρα γαστέρ' ἐθήκεν
 ἐνπλεην κνίσσης τε καὶ ἱαιματος· ἀμφινόμος δὲ
 ἀρτοῖς ἐκ κανεοῖο δυῶ παρεθῆκεν ἀτῆρας,
 καὶ δεκαὶ χρυσεῷ δειδισκετ', ἐφῶνθ' ἴσπερς· 120
 χσείν, πατέρ, ὦ χσείν· γένοιτο τοὶ ἐς περ ὀπίσσω
 ὀλβος, ἀταρ μὲν νῦν γε κακοῖς· ἴσπερς πολυσίν.
 τὸν δ' ἀπαμειβομένος προσέφη πολυμήτις ἰοδυσεῖς·
 ἀμφινόμ', ἡ μάλα μοι δοκεῖς περὶ νῦν εἶναι·

τοιαυτο γὰρ καὶ πατήρ· ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἀκοῖον, 125
 νίσσον δουλιχίᾳ τῶν τ' ἐμῶν· ταφνείον τε 126
 τσάνακα τοὶ ἱερεῶν· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μετ' ἀκούσαν· 128
 οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρωποφόν· 129
 οὐ μὲν γὰρ ποτὲ φησι κακὸν πείθεσθαι ὀπισσῶ, 131
 ἰοφρ' ἀρετὴν παρέχοντι θεοὶ, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ· 13
 ἀλλ' ἵστε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μακάρες τελεσώντιν,
 καὶ τὰ φέροι ἀτεκαδομένους τετλήσῃσι θυμῶ.
 τοιοῦτος γὰρ νοός ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 135
 τοῖον ἐφ' ἡμᾶρ ἀγῆτι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἐμῆλλον ἐν ἀνδρῶσιν ὀλβίος εἶναι,
 πολλὰ δ' ἀτασθαλ' ἐρεκσα, βιῇ καὶ καρτεῖ ἱεῖκων,
 πατρί τ' ἐμῶ πῖθνος, καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισιν.
 τῷ μὴ τις ποτὲ πᾶνπᾶν ἀνὴρ ἀθεμιστίος εἴη, 140
 ἀλλ' ἵσγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἱεχοί, ἵο τι δίδοιεν
 τοὶ ἱοραῶ μνήστηρας ἀτασθαλὰ μηχαναυότας,
 κτήματα κείροντας, καὶ ἀτίμῳδοντας ἱακοῖτιν
 ἀνδρῶς, ἵον οὐκ ἐτι φημι φίλων καὶ πατρίδος αἰτῆς
 ἄνθρωπον ἀπεσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδὸν· ἀλλὰ σε δαίμων 145
 φοικαδ' ὑπεκσαγαγόν, μὴδ' ἀντίασειας ἐκείνῳ,
 ἵοποτε νοστήσεις φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ αἰαιμῶτις γε διακρίνεσθαι οἶσω
 μνήστηρας καὶ ἐκείνων, ἐπεὶ κε μελαβρὸν ἐπελθῇ.
 ἵως φάτο· καὶ σπενδσάνς ἐπὶ ἐν μελιτήδεα φοῖνον 150
 ἀπς δ' ἐν χερσὶν ἐθήκε δέπας κοσμητορὶ λαφῶν.
 αἶταρ ἵο βῆ δια δῶμα, φίλον τετιθῆμενος ἦτορ,
 νευσταδσάν κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακ' ἐφοσσετο θυμός.
 ἀλλ' οὐδ' ἵως φυγε κηρ'· ἐπεδήσε δὲ καὶ τὸν ἀθηνῆν, 155
 τηλεμαχόν· ὑποκ' χερσὶ καὶ ἐν χεῖρ' ἵφι δαμῆναι.
 ἀπς δ' αἶτις κατ' ἀρ' ἱέδσετ' ἐπὶ θρόνον· εὐθεν ἀνέστη.
 τῇ δ' ἀρ' ἐπὶ φρεσ' ἐθήκε θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνῆν
 κοῤῥῇ ἱκαριόφῃ, περιφρονὶ πηνελοπειῇ,
 μνήστηρεσι φανῆναι, ἵοπως πετάσειε μαλίστα 160
 θυμὸν μνήστηρων, ἵδε τί μῆεντσα γενοῖτο
 μάλλον πρὸς ποσίος τε καὶ ὑμῖος, ἢ παρὸς ἦεν.
 ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσε, ἱεπὸς τ' ἐφάτ', ἐκ τ' ὀνομαδσεν
 ευρυνομήν, θυμός μοι ἐσλδεται, οὐτὶ παρὸς γε,
 μνήστηρεσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισι περ ἐν κῆρ'· 165
 παῖδι δὲ κεν ἱεσποιμι ἱεπὸς, τὸ κε κερδίον εἴη,
 μὴ πάντα μνήστηρσιν ὑπερφιαλοῖσιν ἱομιλῆσεν,
 τοῖδ' εὐ μὲν βαδσοῦσι, κακῶς δ' ὀπιθεν φρονεοῦσιν.
 τὴν δ' αἶτ' ευρυνομήν ταμὴν πρὸς μυθὸν εἴεσπεν
 ναι δὴ ταῖτα γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν εἴεσπες.
 ἀλλ' ἴθι, καὶ σῶ παῖδι ἱεπὸς φάω, μὴδ' ἐπικεῖθε, 170
 χρεῶτ' ἀπονίπτασαμένη, καὶ ἐπιχρίσαντσα παρειᾶς·
 μὴδ' ἵοτῶ δακρυόσσι πεφυλόμενῃ ἀμφὶ προσώπα

ἀρχή· ἐπεὶ κακίον πενήτημασι ἀπρίταν αἶψα·
 ἤδη μὲν γὰρ τοὶ παῖς τήλικος, τὸν σὺ μάλιστα
 ἤρας· ἀθανάτοισι γενεήσαντα εἶδασθαι.

Σ

175

τὴν δ' αὖτε προσέειπε περιφρῶν· πηλεόπεια
 ευρυνομῇ, μὴ ταῖτα παρτυῖδας, κηδόμενῃ περὶ
 χρωτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι αἰοιφῇ·
 ἀγλαΐην γὰρ ἐμοίγε θεοί, τοὶ ἐλυπτοὶν τεχνῶν,
 ὤλεσαν, ἐκς τοῦ· ἐκείνος ἐβῆ καλῆς· ἐνὶ ναυσίῃ.
 ἀλλὰ μοι αἴτουνον τε καὶ ἱπποδάμειαν ἀντοχὴν
 ἐλθόμεν, τοφρα καὶ μοι παρστήτεον ἐν μεγάροις·
 οἷη δ' οὐκ εἰσείμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.

180

ἴως ἀρ' ἐφῆ· γράφει δὲ δι' ἐκ μεγάροφ' ἐβόησεν,
 ἀνγέλεοντσα γυναῖκες, καὶ στρηνεόντσα νεεσθῆαι.

185

εὐθ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κορρῇ ἱεκαίοιο κατὰ γλυκύν τυκνὸν εἶχεν,
 ἱεὺς δ' ἀνακλινθέντ'· ἐλυθεν δὲ τοὶ ταπτεσθαι πάντα
 αὐτοῦ ἐνὶ κλιντήρῃ· τέρας δ' ἀρα δίφα θεάων
 ἀνβροτὰ δῶρ' ἐδιδῶ, τίνα θαήσασαιτ' ἀχαιῶν,
 καὶ μιν μακροτέρην καὶ πασσόν' ὀθήκε· εἶδασθαι
 λεῖκοτέρην δ' ἀρα μιν θῆκε πρῖστον· ἐλεφαντος.

190

194

195

ἦ μὲν ἀρ' ἴως ἐρμσαντο· ἀπεβήσατο δίφα θεάων,
 ἦλθον δ' ἀμφιπόλοι· λεῖκαλάναι ἐκ μεγάροφ,
 φθονγῶ ἐπερχομένη· τὴν δὲ γλυκύν τυκνὸν αἰτήσαν,
 καὶ ῥ' ἀπομοργσατο χερσὶ παρῆας, φῶνεν· τέ

ἦ με μάλ' ἀνεπαθεῖα μαλακῶν περὶ κῶμ' ἐκαλυπτεσθ'·
 αἶθε μοι ἴως μαλακῶν θανάτων ποιοὶ ἀρτεμὶς τῶν
 αἵτικα νῦν, τίνα μηκέτ' οὐδ' ὀφρομένη κατὰ θυμὸν
 αἰψῶνα φθινύθω, ποκίης ποθεόντσα φίλοφ
 παγτοίην ἀρετὴν· ἐπεὶ ἐκαστοχὸς ἦεν ἀχαιῶν.

200

ἴως φάμενῃ κατεβαίν' ὑπεροφία σείαλοντα,
 οὐκ οἷη· ἱάμα τῆγε καὶ ἀμφιπόλοι· δύ' ἐπεόντο.

205

ἦ δ' ἴοτε δὴ μνήστηρας ἀφικέτο δίφα γυναῖκων,
 στή ρα παρὰ σταθμὸν τέγους πύκα ποιητάφ,
 ἀντὰ παρῆας σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφιπόλος δ' ἀρα τοὶ κεδνὴ ἱεκατέρφε παρῆσθ.
 τῶν δ' αὐτοῦ λυτο γόνφατ', ἐρῶ δ' ἀρα θυμὸν ἐβόλχθον·
 ἦ δ' αὖ Τηλεμαχὸν προσεφῶνεν τὸν φίλον ἑωὺν·

210

211

213

Τηλεμαχ', οὐκετι τοὶ φρένες ἐνπεδοί, οὐδὲ νοήμα·
 παῖς ἐτ' ἐών, καὶ μάλλον ἐν φρεσὶ κερδὲς ἀναμῶς·
 νῦν δ', ἴοτε δὴ μέγας ἐσσι, καὶ ἱέβης μέτρον ἱεκαίης,
 καὶ κεν τις Φαιή γόνον εἰμέναι ὀλβίῳ ἀνδρὸς,
 ἐς μέγας καὶ κάλλος ἱερῶμενος, ἀλλοτρίης φῶς,
 οὐκετι τοὶ φρένες ἐντὶν ἐναισίμοι, οὐδὲ νοήμα.

215

ἴοιεν δὴ τοδὲ ἔργον ἐκ μεγάροισιν ἐτυχθῇ.

220

πῶς νῦν· εἰ τις χσεῖκος ἐν ἱεμεταροῖσι δαμοῖσιν
 ἱήμενος ἴωδε παθεῖ ἑρῶστακτεὺς ἐπὶ ἀλγεσίῃς.

225

τοι κ' αἰσχρὸς λωβή τε μοῖ· ἀνδρῶπιεσι πέλειται.
 τὴν δ' αἶψ' ἡλεμαχος πεπνυμένος ἀνκὼν ἤνυδα·
 μήτηρ ἐμῇ, το μὲν οὐ σε νέμεσθαι μαινεσθαι
 αἶψα γὰρ θυμῷ νόστον καὶ τοῖδ' ἐκαστὴν.
 οὐ μὲν τοι χρεῖο καὶ ἱεροῖο μάχης εὐτυχθῆ
 μῆστηρ' ἰσότητι· βίῃ δ' ἵσχεο φερέτερος ἦεν.
 αἶψ' ἄρα, δόσ' τε πάτερ, καὶ ἀθηνῶν, καὶ ἀπὸ πολλῶν,
 τοῖσ' αὖ νῦν μῆστηρες ἐν ἱμετέροισι δομοῖσιν
 νεύουσιν κεφαλὰς δ' ὀδμήμενοι, τοὶ μὲν ἐν ἀλγῇ,
 τοὶ δ' ἐντοσθε δάμασ, λαλῶσι δὲ γυναι ἐκαστῶν,
 ὥς νῦν ἱερός ἐκεῖνος ἐπ' ἀλγέῃσι θυγῆσιν
 ἦσται νευστάδων κεφαλῇ, μέθυοντι γέλοικας,
 οὐδ' ὀρθὸς δύναται στηνέαι ποσσιν, οὐδὲ κλισθεῖν
 φοικᾶδ', ὅτ' ἤ τοι νόστος· σπῆα φίλα γυναι λαλῶνται.
 ὥς τοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγορεύον.
 εὐρυμαχος δὲ ἔπεισεν προσῆνδαι πηνελόπειαν·
 πόρρῃ ἑκαρίετο, παρίφρων πηνελόπειαν,
 εἰ πάντες σε φιδέωσιν αὖ τίς τ' ἀπὸν ἀργὸς ἀχαιῶν,
 πλείονες αὖ μῆστηρες ἐν ἱμετέροισι δομοῖσιν
 ἦσαν δαιτυνοί· σπῆα παρὶσσι γυναικῶν,
 γέδος τε, μέγας τ', ἡδὲ φρένας ἐνδὸν εἰσέειπε.
 τὸν δ' ἤμειβετ' ἑκὶντα παρὶφρων πηνελόπειαν·
 εὐρυμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, γέδος τε, δάμασ τε,
 ὥλεσαν ἀθανάτῃ, τότε φίλῃον εἰσαναβαίνον
 ἀργεῖφι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς ποσσὶς ἦεν ἰδυσσέμεν.
 εἰ κείνος γ' ἔλθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπέλοι,·
 μείδωσιν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ καλλίον τοῖσ' αὖ.
 νῦν δ' ἀχομαι· τόσσα γὰρ μοι ἐπέσσεψεν κῆρυξ δαίμων.
 ἦ μὲν δὴ τότε τ' ἦε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαίαν,
 δεχόμενός ἐστι παρ' αὖ τ' ἐλθὼν ἐμὴ χεῖρα προσῆνδαι·
 ὦ γυναι, οὐ γὰρ οἴσω τεύκην μῖδας ἀχαιῶν
 αἶψ' ἔροισι τεύκην πάντα ἀπηνέμοις ἀκονέσθαι·
 καὶ γὰρ τροφῆς φαντὶ μάχης εἰσμέναι ἀνδράς,
 ἡμῖν ἀκοντιστάς, ἡδὲ ῥυτῆρας εἰστών,
 ἔσπῃον τ' ὠκυπόδων ἐπιβητόρας, τοὶ κε ταχίστα
 ἐκρίναν μέγα πῆκος ἱομοῖοιο πτολεμοῖο.
 τίς οὐκ οἶδ', εἰ κεν μ' ἀνέσσει θεός, ἢ κεν ἑλπίδων
 αἶψ' ἐνὶ τροφῇ· σὺ δ' ἐνθάδε πάντα μέλονται·
 μέμνησθαι πάτερ καὶ μήτηρος ἐν μεγάροισιν,
 ὥς νῦν, ἢ ἐτι μάλλον, ἐμὴν ἀπονέσφιν ἐόντος.
 αἶψα γὰρ ἐπὶ δὴ παῖδα γενεῖσθαι φιδέαι,
 γῆμασθ', ἵπ' κ' ἐβλήσθαι, τέφρην κατὰ δῶμα λιποντῶσα.
 κείνος δ' ὥς ἀγορεύε, τὰ δὲ νῦν πάντα τελέσσεται.
 νῦν δ' ἔσται, τότε δὲ στυγερὸς γάμος ἀντιβόλησει·
 ὀλομένης ἐμῆς, πῆρ' ἔτι δ' αἶψ' ἔλθωσιν ἀπὸ γῆρας.
 κἄλλα τοῖς αἰὲς ἄλλοις ἀνδράσι καὶ θεοῖς ἐκείνῃ·

μῆστηραν οὐχ ἦν δίκη το παρὸν· στυγχεῖ· Σ
 τοῖτ' ἀγαθὴν τε γυναῖκα καὶ ταφνειοφὸ θυγάτρα 275
 μῆστέεον ἐβλῶντι, καὶ ἀλλήλοισ' ἐρίσαντι·
 αἱτοὶ τοιγ' ἀπαγοντὶ βόας· καὶ ἱφία μῆλα,
 κοφρὴς δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδοντι·
 ἀλλ' οὐκ ἀλλοτρίον βίβητον νηπείον ἐδόντι.
 ἴως φατ' ἐγῆθησεν δὲ πολυτλάς διφς ἰοδυσσεύς, 280
 ἰοσσεκα τῶν μὲν δῶρα παρτέλκετ', ἐβέλγε δὲ θυμὸν
 μιλίχοις· ἔπεσσι· νοὸς δὲ τοι ἀλλὰ μένοια.
 τὴν δ' αἶτ' ἀντινοὸς προσεφθ, ἑυπείθεος ἱυίς·
 κοφρὴ ἱκαριοφὸ, περιφρον πηνελοπεία,
 δῶρα μὲν, ἴος κ' ἐβέλητιν ἀχαιῶν ἐνθαδ' ἐνεκαί, 285
 δεχσασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀήνασθαι δόσιν ἐστίν·
 ἡμέες δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα παρὸς γ' ἡμῖν, οὔτε κῆ ἀλλῇ,
 πρὶν γε σε τῷ γῆμασθαι ἀχαιῶν, ἴσσις ἀριστος.
 ἴως ἐφατ' ἀντινοὸς· τοῖσιν δ' ἐπαυδάμεν μῦθος· 290
 δῶρα δ' ἀρ' ἰοισεμέναι προέσαν κηρῦκα ἱεκάστος.
 ἀντινοῦ μὲν ἐνεκα μέγαν περικαλλέα πεπλὺν
 ποικίλον· ἐν δ' ἀρ' ἔσαν περὶναι δύο καὶ δέκα πάντῃσι
 χρυσεαί, κλέφισιν ἑυγναμπτοῖσ' ἀραιαί.
 ὄρμον δ' ευρυμαχῷ πολυδαίδαλον αἶτικ' ἐνεκεν, 295
 χρυσεόν, ἡλεκτροῖσιν ἐερμανόν, ἥελιον ἴως.
 ἐρμᾶτα δ' ευρυδάμαντι δῦα θεραπόντες ἐνεκεν,
 τριγλήνα, μοροέντα· χάρις δ' ἀπελαμπέτο πολλή.
 ἐκ δ' ἀρα κειθῶνδραφὸ, πολυκεριδαφὸ ἱανακτὸς,
 ἰσθμίων ἠνεκεν ἑραπῶν, περικαλλὲς ἀγαλμα· 300
 ἀλλο δ' ἀρ' ἄλλος δῶρόν ἀχαιῶν καλὸν ἐδῶκεν.
 ἡ μὲν ἐπεὶ ἀνέβαιν' ὑπεροφία διφὰ γυναικῶν
 τῇ δ' ἀρ' ἱαμ' ἀμφιπόλοι ἐφέρον περικαλλέα δῶρα.
 τοὶ δ' εἰς ὀρχήσαντες τε καὶ ἡμεροέντσαν αἰδοῖν
 τρεψάμενοι τερπάντο· μένον δ' ἐπὶ ἑσπερον εἰδέν· 305
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἑσπερος ἦλθεν·
 αἶττικα λαμπτήρας τρεῖς ἑστᾶσαν ἐν μεταροῖσιν,
 ἱοφρα φαεινοῖεν· περὶ δὲ χυτὸν καυκᾶν' ἐθήκαν,
 αὐτὰ παλαί, περικηλὰ, νεφὸν κακτασμένα χαλκῷ·
 καὶ δαΐδας μετεμισγόν· ἀμβιβηδὶς δ' ἀμφαίον
 δμῶαί ἰοδυσσεύς· ταλασιφρονος· αἶταρ το τῆσιν 310
 αἶτος διόγενος· μετεφῇ πολυμήτις ἰοδυσσεύς·
 δμῶαί ἰοδυσσεύς, δὴν οἰχομένοφ ἱανακτὸς,
 ἐρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἐν' αἰδοῖν βασιλεία·
 τῇ δὲ παρ' ἡλακατὰ στρεφαλιδέτε· τερπέτε δ' αἶτην· 315
 ἡμεναί· ἐν μεγάρῳ, ἡ εἰρία πέπτετε χερσίν·
 αἶταρ ἐγὼ τοῖτοισι φαῖος πάντεσι παρτέχσω.
 ἦν περ γὰρ κ' ἐβέλωντιν ἑυθρόνον ἦσα μῖμνεεν,
 οὔτε με νικῆσοντι· πολυτλήμων δὲ μάλ' ἦμι.
 ἴως ἐφαθ'· αἱ δ' ἐγέλαισαν, ἐς ἀλδήρας δ' αἰδόντο·

τον δ' αίσχρως ἐνέειπε μελαίνῃσι καλλιπάρῃσι,
 την δολίος μὲν ἐστὶν, ἐκομισσε δὲ πηνέλοπεια,
 παῖδα δὲ ἴως στίταλλ', εἰδῶ δ' ἀρ' ὀδυρματα θυμῷ
 ἀλλ' οὐδ' ἴως σχῆθε πένθος ἐνὶ φρεσὶ πηνέλοπειης·
 ἀλλ' ἵην' εὐρυμαχῷ μισγέσκετο, καὶ φιλέεσκεν
 ἡ ρ' ἰοδυσσεύ' ἐνενίπεν οὐκ εἰδῶσι γέγεσσιν·

320

Σ

325

χρῆσινε τάλαν, συγὲ τις φρένας ἐπεκαταγμένος ἐσσι,
 οὐδ' ἐθέλεις ἰεῦδεν, χαλκῆϊόν ἐς δομὸν εἰλθων,
 ἡε ποῖ ἐς λεισχὴν· ἀλλ' ἐνθάδε πολλὰ ἀγορεύεις
 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδρῶσιν, οὐδὲ τι θυμῷ
 τάρβεις· ἡ γὰρ σὲ φοινὸς ἔχει φρένας, ἡ νύ τοι αἰεὶ
 τοῖόττος νοὸς ἐστίν· το καὶ μεταμῶνιαι βάδσεις.
 ἡ' αλυφείς, ὅτι φρον ἐνικήσας τὸν ἀλήτην;
 μὴ τις τοι τάχα φέρο' ἀμεινων ἄλλος ἀναστῆ,
 ἵοστις σ' ἀμφὶ κερῇ κελόπας χερσὶ στίβαρῃσιν
 δῶματος ἐκπεμπήσῃ, φορυκῶνς ταιματι πολλῶ.

330

335

την δ' ἀρ' ὑποδρα γίδων προσεφθ' πολυμήτης ἰοδυσσεύς·
 ἡ τάχα τηλεμαχῷ φέρω, πύον, τοί' ἀγορεύεις,
 κείσ' εἰλθὼν; ἵνα σ' αἴθι δια μελείῃσι ταμῆτιν.

ἴως γέσπων, γέγεσσι διεπτόησε γυναικας.
 βαν δ' ἰμέναι δια δῶμ'· ἐλυθεν δ' ὑπο γυῖα τεκαστῆς
 ταρβουσνῇ· φαν γὰρ μιν ἀληθεῖα μυθήσασθαι.
 αἴταρ το παρ λαμπτήρσι φαφεινῶν αἰθομένοισιν
 ἔστηκεν ἐς πᾶτας ἰορῶμενος· ἀλλὰ δὲ τοι κεαρ
 ἰορμῶν φρεσ' ἐτρήσιν, τὰ ρ' οὐκ ἀτελεστ' ἐγένοντο.

340

345

μῆστηρας δ' οὐ παντὶ ἀγῆνορας ἦα' ἀήνη
 λῶβης ἱσχεσθαι θυμάλγεος, ἱοφρ' ἐτι μάλλον
 δυτὴ ἀχὸς κραδίην λαφερταδὰ ἰοδυσσεύς.
 τοῖσιν δ' εὐρυμαχῶς, πολυβοὶ παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
 κερτομέων ἰοδυσσεύ'· γέλον δ' ἐταροῖσιν ἐτεύχεν·

350

κεκλυτε μέοι, μῆστηρες ἀγακλειτῆς βασιλῆης,
 ὅφρα γέπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κέλεται·
 οὐκ ἀβεί ἰὸδ' ἀνὴρ ἰοδυσσεύς ἐς δομὸν ἵκει·
 ἐνπῆς μοι δοκεῖ δαΐδων σέλας εἶμεναι αἴτῳ
 καὶ κεφαλῇ· ἐπεὶ οὐ τοι ἐνὶ τριχῆς οὐδ' ἡβαιαι.

355

ἦ ρ', ἱάμα τε προσέειπεν ἰοδυσσεύς· πτολιπόρθον
 χρῆσιν, ἡ' ἀρ' κ' ἐθέλοις θητέμεν, εἰ σ' ἀνέλοιμην,
 ἀγροῖ' ἐπ' ἐσχατῆς;—μισθὸς δὲ τοι ἀρκίος ἐσται,—
 ταιμασίας τε λέγων, καὶ δυνδῆα μακρὰ φυτέων;
 ἐνθα δ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπιφτανὸν παρτεχοίμι,
 γέσματά τ' ἀρφύεσσαιμι, ποσὶν θ' ὑποδήματα δοίην.
 ἀλλ' ἐπεὶ ὦν δὴ γέργα κακ' ἐμαθες, οὐκ ἐθέλῃσις
 γέργον ἐποιχεσθαι· ἀλλὰ πτόσσειν κατὰ δῆμον
 βουλεύαι, ἱοφρ' ἀντεχῆς βοσκειν σὴν γαστέρ' αἰαλτον.

360

τον δ' ἀπαμειβομένος προσεφθ' πολυμήτης ἰοδυσσεύς·
 εὐρυμαχ', εἰ γὰρ νοτὶν ἐρὶς γέργοιο γένοιτο

365

Hom.

30

ἰωρῇ Γεαρινῇ, τότε δ' ἤματι μάκρᾳ πειλομένη· ... 370
 ἐν ποιῇ, δρεπανον μὲν ἔχων τεύκαμπος ἑχόμεναι,
 καὶ δε σὺ τοιον ἑχόμεναι, ἵνα πειρήσαιο μεθ' ἑσσο
 νηστίες ἀχρὶ μάλα κνηφίαι, ποιῇ δε παρῇ·
 εἰ δ' αὖ καὶ βοῆς εἰς ἐλαφνέμεν, τοῖσπερ ἀρίστες,
 αἰθῶνες, μεγάλοι, ἀμφὶ κεκορήσεται πέτραι,
 ἡλικίαι, γεισφοφοροί, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδῶν,
 τετραγύον δ' εἴη, γίκοι δ' ὑποβῶλος ἀροτῆρ,
 τῶ κε γίδοις, εἰ ἀφολκὰ διηγεσθαι προταμοίμην.
 εἰ δ' αὖ καὶ πολέμον ποθεν ἱερμῆσαι κρονίον 375
 σημερον, αἴταρ ἐμοὶ σάκος εἴη, καὶ δύο δορφε,
 καὶ κυνεὴ πανχάλκος ἐπὶ κροταφοῖσ' ἀρῆσθαι·
 τῶ κε γίδοις πρῶτοισιν ἐνὶ προμαχοῖσι μίγνεται,
 οὐδ' ἂν μοι τὴν γαστῆρ' ονειδίσαν ἀγορεύεις.
 ἀλλὰ μάλ' ὑβριδῶσαι, καὶ τοὶ νόος ἐστὶν ἀπηνής 380
 καὶ ποῖο τις δακρυῖς μάλας ἐσμεναι, ἥδε κροταφός,
 ἱόνεκα παρ' παφροῖσι καὶ οὐκ ἀγαθῶσιν ἱερμῆσαι.
 εἰ δ' ἰοδυσεῖς εἰλθαι, καὶ ἱκοῖν' ἐς πατρίδα γαίαν,
 αἴψα καὶ τοὶ τὰ θυρετρα, καὶ εὐρεῖα περ' μάλ' ἅπαντα,
 φευγοντὶ στείνοντο δι' ἐκ προθυρεῶν θυρεῶν. 385
 ἴως ἐφάτ'· εὐρυμαχὸς δ' ἐχολώσατο κεαρῶν μάλαν,
 καὶ μιν ὑποδρά· γίδων ἑσπεῖα πτορῶντα προσήνδρα·
 γὰρ δδελ', ἡ ταχὰ τοὶ τέλει κακόν, τοὶ ἀγορεύεις. 388
 ἴως ἀρὰ φῶνθησαν σφέλας τέλλετο· αἴταρ ἰοδυσεῖς 393
 ἀμφινομοὶ πρὸς γόντα καθέδρετο δουλιχίης,
 εὐρυμαχὸν δδεδσαν· ἰο δὲ ἰοινοχέον βαλε χεῖρα 395
 δεχσύτερην· προχέος δὲ χαμαὶ βομβήσας πέσσεσσαν·
 αἴταρ τοῦ' οἰμωγσάντες πέσεν ὑπτιος ἐν κρητῆσιν.
 μνηστῆρες δ' ἱομαδῆσαν ἀνα μάγαρα σκίοεντα·
 ἰώδε δὲ τις ἑσπεσσε γίδων ἐς πλῆσιον ἄλλον· 400
 αἰδ' ὦφελλ' ἰο χσείνος ἀλῶμενος ἀλλοδ' ὀλεσθαι,
 πρὶν γ' εἰλθεῖν· τῶ κ' αὐτὶ τόσων κελαιδὸν μετέτρεψεν.
 νῦν δὲ περὶ πτώχῳ ἐριδαινομέν· οὐδὲ τι δαίτης
 ἐσθλῆς ἐσσεταὶ ἡδός, ἐπεὶ τὰ χεῖρῶν νικᾷ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέτρεψ' ἱερὴ εἰς τηλεμαχέο· 405
 δαίμονιοι, μαινέσθε, καὶ οὐκαὶ κείθετε θυμῶ
 βρῶντων οὐδὲ ποτήτα· θεῶν· νῦν τις ὑμῖν ὀρεθύνει.
 ἀλλ' ἰεὺ δαῖσαμενοι κατακείετε γαῖαν ἱόντες. 407
 ἴως ἐφάτ'· οἱ δ' ἀρὰ πάντες ὁδῶν ἐν χεῖρῶν φῶντες 409
 τηλεμαχὸν θαρμαδῶν, ἰο θαρσαλέως ἀγορεύει·
 τοῖσιν δ' ἀμφινομὸς ἀγορεύσατο καὶ μετέτρεψεν,
 νισοφο φαιδίμος ἱνός, ἀρητριάδα φανακτός·
 ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ἑρῆθεντι δίκαιῶ
 ἀντιβίοισι ἑσπεσσι καθαπτομένους χαλεπαίνον·
 μήτε τι τὸν χσείνον στυφελιδῶσεται, μήτε τιν' ἄλλον 415
 δμῶν, τοὶ κατὰ δῶμά· ὀδυσεῖος θυεῖ.

ἀλλ' ἀγε, φοινοχότος μὲν ἐκπαρχασθεὶς δεπαισιν, Σ
 ἰοφρα σπενδσαντες καταμειομαι φοικαδ' ἰωτες·
 τον χσεινον δ' εἵλωμεν ἐνι μεγάροισ' ἰδυσεως
 τηλεμαχῷ μέλειμεν· τὸς γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα. 420
 ἴως φάτο· τοῖσι δὲ πάντοτ' ἱεραυδοτα μύθων εἴσπεν.
 τοῖσιν δὲ χρῆτ' ἐκπρασσάτο μούλιος ἱηρως,
 κηρυκς δουλιχίης· θορακῶν δ' ἦν ἀμφινομοῖο·
 νωμῆσεν δ' ἀρα πάντοσι ἐπιστάδων· τοῖ δὲ θεοῖσιν 425
 ἐπενδσαντες μακάρων ἐπὶ ἄνδρα μελίηδεα φοῖνον.
 αἶταρ ἐπεὶ σπενδσαν τ', ἐπὶ δ' ὅς, ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 βαν ῥ' ἵμεναι κεινότες ἱεῖα πρὸς δῶμαδ' ἑκάστος.
 αἶταρ ἰογ' ἐν μεγάρῳ ἱκελαιοτο δίος ἰδυσεως, Τ
 μνηστήρεσι φόνον γούνη ἀθηγῇ μερμηριδῶν·
 αἶψα δὲ τηλεμαχῶν ἱεῖα πτεροέντα προσῆλθον·
 τηλεμαχε, χρὴ τευχέ' ἀρεΐα· κατθεμεν εἰσθῶ 5
 πάντα μάλ'· αἶταρ μνηστήρας μαλακοῖσι ἱεπέσσιν
 παρφασθαι, ἵτε κεν σε μεταλλῶντιν ποθεινός·
 ἐκ καπνὸς κατέβηκ', ἐπεὶ οὐκετι τοῖσ' εἴφοικεν,
 ἵοια ποτε τροφίηνδ' κίων κατελείπειν ἰδυσεως,
 ἀλλὰ κατῆκισται, ἵσων πυρὸς ἵμετ' αὐτῆμιν.
 πρὸς δ' ἐτι καὶ ἴδεο μείδων ἐνὶ φρεσὶν ἐνβάλε δαίμων, 10
 μὴ πως φοινωθέντες, ἐριν στήσαντες ἐν θυμῷ,
 ἀλλήλοισ' τρώσῃτε, καταισχύνῃτε τε δαῖτα,
 καὶ μνηστῶν· αἶτες γὰρ ἐφελκεται ἀνδρὰ σιδήρεος.
 ἴως φάτο· τηλεμαχὸς δὲ φίλῳ ἐπέπειθετο πατρί·
 ἐκ δὲ καλεσσομένην προσεφθι· τροφὸν ευρυκλείαν· 15
 μαί, ἀγε· ὅθι μοι ἐρυκτόν ἐνι μεγάροισι γυναικάς,
 ἰοφρα κεν εἰς θάλαμον καταβαιομαι ἐντὶ πατρός
 καλά, τὰ μοι κατὰ φοικὸν ἀκῆδεα καπνὸς ἀμείρει. 18
 τὸν δ' αἶτε προσεΐεσκε φίλῃ τροφὸς ευρυκλεία· 21
 αἰ γὰρ ὅθι ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνῃς ἀνέλοιο,
 φοικόφω κηδεσθῆαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
 ἀλλ' ἀγε, τίς τοι σκεῖτα μετοίχομεν φάος ἵοισι;
 δμῶας δ' οὐκ εἴεις προβλαῦσκεμεν, ἵαι κεν εἴφαινον. 25
 τὴν δ' αἶ τηλεμαχὸς πεπνυμένος ἀντίον ἦλθον·
 χσεινὸς ἰοδ' οὐ γὰρ ἀφ' ἑρῶν ἀνέχσασθαι, ἵος κεν ἐμῆς γέ
 χοινικός ἱαπτήται, καὶ τηλοδὲν ἡλῆλουθῶς.
 ἴως ἀρ' ἐφῶνσεν τῇ δ' ἀπτερός ἐπλετο μύθος.
 κλείσσειν δὲ θυρὰς μεγάρων ἱεῖ ναιεταόντων. 30
 τὸ δ' ἀρ' ἀνακίσσανθ' ὀδυσεὺς καὶ φαιδῖμος ἵσιος
 εἰσφορεὶν κεῖρας τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέντας,
 ἐνχεῖα δ' ὀκισσοέντα· παροῖθε δὲ κάλλας ἀθηνῇ,
 χρυσεὸν λυχνὸν ἱεχόντα, φάος περικαλλὲς ἐποίησεν.
 ὅθι τότε τηλεμαχὸς προσεφῶνεν ἱεῖον πατέρ' αἶψα· 35
 ὦ πατερ, ἡ μέγα δαΐμα τοδ' ὀφθαλμοῖσιν ἱορῶμαι·
 ἐντὶ μοι τοῖχοι μεγάρων, καλάι τε μεσοδμοί,

ειλαιναί τε δοκοί, καὶ κίονες ὑψος· ἔχοντες, T
 φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς, ὥς εἰ πυρὸς αἰθόμενος.
 ἡ μάλα τις θεὸς ἐνδόν, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχοντιν. 40
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτης Ἰδύσσεΐς·
 σίγαε, καὶ κατὰ σὸν νοὸν ἵσχανε, μὴδ' ἐρεῖνε·
 ἴατῃ τοὶ δίκη ἐστὶ θεῶν, τοὶ ὀλυνπόν ἔχοντιν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν καταλέχσαι· ἐγὼ δ' ὑπολείπσομαι αὐτοῦ,
 ἱόφρα κ' ἐτι δμῶας καὶ μήτερα σὴν ἐρεθίσω· 45
 τῇ δέ μ' ὀδυρόμενη εἰρησέται ἀμφὶς ἑκάστα.
 ὥς φάτο· τῆλεμαχος δέ δι' ἐκ μεγάροφ' ἐβέβηκεν
 κειῶν εἰς θαλάμῳ, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
 ἐνθα παρὸς κοιμᾷ, ὅτε μιν γλυκύς ὑπνός ἱκανοί·
 ἐνθ' ἀρα καὶ τότ' ἐλεχτο, καὶ ἦοα δίφῳ ἐμμένεν. 50
 αἴταρ ἰογ' ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δίφος Ἰδύσσεΐς,
 μνηστήρεσι φόνον γούνῳ ἀθνήν, μερμηρίδων.
 τῇ δ' ἰὲν ἐκ θαλαμοῦ περιφρῶν πηνελοπεία,
 ἀρτεμίδι ἱκέλῃ, ἡε χρυσεῇ ἀφροδίτῃ·
 τῇ παρα μὲν κλισίῃν πυρὶ καθεῖσαν, ἐνθ' ἀρ' ἐφίδεν, 55
 δινώτῃν ἐλεφάντι καὶ ἀργυρῷ· τὴν ποτε τέχτων
 ποιήσ' ἱκμάλιος, καὶ ὑπο βρῆνυν ποσὶν ἵκηεν
 προσφυεῖ ἐκς αὐτῆς, τοῦ ἐπὶ μεγ' ἐβαλλετο κῆψ·
 ἐνθα καθεῖσεν· ἐπειτα περιφρῶν πηνελοπεία.
 ἦλθον δέ δμῶαι λείκωλενοὶ ἐκ μεγάροφ' 60
 καὶ δ' ἀπο μὲν σῖτον πολὺν ἵαιρον, ἡδὲ τραπέδας,
 καὶ δεπᾶ, ἐνθεν ἀρ' ἀνδρὲς ὑπερμενεόντες ἐπίνον.
 πυρ δ' ἀπο λαμπτήρων χαμαὶς βαλόν· ἀλλὰ δ' ἐπ' αὐτῶν
 νάησαν χυσιὰ πολλὰ, φάος ἔμην, ἡδὲ θερσέσθαι.
 τῇ δ' Ἰδύσεφ' ἐνενίπε μελανθῶ δέφτερον αὐτῖς· 65
 χρεῖν, ἐτι καὶ νῦν ἐνθαδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
 δινέων κατὰ τοῖκον; ὀπιπτεῖσεις δὲ γυναῖκας;
 ἀλλ' ἐκσελθε θυράδσε, τάλαν, καὶ δαιτός οἷησο·
 ἡ ταχὰ καὶ δαίτῳ βεβλήμενος εἰσθα θυράδσε.
 τὴν δ' ἀρ' ὑποδράϊδων προσέφη πολυμήτης Ἰδύσσεΐς· 70
 δαιμονίη, τί μοι ἱπῶδ' ἐφεχρεῖς κεκοτῆοτι θυμῷ;
 ἡε τοτ' οὐ λίπαι; κακὰ δὲ χροῖ ἱεσμάτα ἱεσμαι;
 πτώχεω δ' ἀνα δῆμον; ἀνανκαίη γὰρ ἐπείγει.
 τοιοῖτοὶ πτώχοι καὶ ἀλῆμονες ἀνδρὲς εἰντιν. 75
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε τοῖκον ἐν ἀνθρωποῖσιν ἐναίον 76
 ὀλβίος ἱαφνειὸν, καὶ πολλαὶ δόσκον ἀλγῆτῃ· 78
 ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυῖριοι, ἀλλὰ τε πολλὰ,
 τοῖσιν θ' εὐδσαίνοντι καὶ ἱαφνέιοι καλεῖνται·
 ἀλλὰ δσεῖς ἀλαπακσε κρονίῳν, ἡθελε γὰρ ποῶ· 80
 τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ, γυναι, ἀπο παντσαῶν ὀλεσσῆς
 ἀγλαίῃν, τῇ νῦν γε μετὰ δμῶῃσι κεκασσαι,
 μὴ πῶς τοὶ δεσפוῖνα κοτεσσαμένη χαλεπῇνῃ,
 ἡ Ἰδύσεῖς ἐλθῇτ'· ἐτι γὰρ καὶ ἑλπίδος αἰσα.

- εἰ δ' ἴο μὲν ἰως ἀπαλῶλε, καὶ οὐκετι νοστήσας ἐστίν, 85
 ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος ἀπολλῶνος γέ γέκεται
 Τηλεμαχος· τὸν δ' οὐτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 ληθεὶ ἀτασθαλλῶντος· ἐπεὶ οὐκετι τηλικὸς ἐστίν.
 ἰως φάτο· τοὺς δ' ἤκοφσε περιφρῶν πηνελοπεία·
 ἀμφιπόλον δ' ἐνεπῆκε, Γεῖος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνομαδσεν· 90
 πάντως, θαρσαλεή, κυὸν ἀδδεις, οὐτι μὲ ληθεῖς
 Γεργοντσα μεγα Γεργον, ἴο σῆ κεφαλῇ ἀναμακρσεῖς.
 πάντα γὰρ ἰεὺ φοιδεσθ', ἐπεὶ ἐκς ἐμεῖ· ἐκλυες αἴτης,
 ἰως τὸν χσεῖνον ἐμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
 ἀμφὶ ποσὶ ἐρεσεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκαχημαί. 95
 ἦ ῥα, καὶ ευρυνομήν ταμῆν πρὸς μυθὸν ἐφασπεν·
 ευρυνομή, φερε δὴ διφρὸν καὶ κῶας ἐπ' αἴτοο,
 ἰοφρα καθέδομενος Γεσπῇ Γεπος, ἠδ' ἐπακοσῇ
 ἴο χσεῖνος ἐμεθεν· ἐθέλω δὲ μιν ἐκσερεσεσθαι.
 ἰως ἐφάθ'· ἡ δὲ μαλ' ὀτραλεως κατεβῆκε φεροντσα 100
 διφρὸν ἰεῦ χσεστον, καὶ ἐπ' αἴτῳ κῶας ἐβαλλεν·
 ἐνθα καθέδοσε· εἵπειτα πολυτλᾶνς διῖος ἰοδυσσεῖς.
 τοῖσι δὲ μυθῶν ἦρχε περιφρῶν πηνελοπεία·
 χσεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρησομαι αἴτη,
 τίς; ποθεν ἐσθ' ἀνδρῶν; ποθὶ τοὶ πόλις, ἠδὲ τοκεῖς; 105
 τὴν δ' ἀπαμειβομένος προσεφθ πολυμήτις ἰοδυσσεῖς·
 ὦ γυναι, οὐκ ἂν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπειρονα γαῖαν
 νεῖκεοι· ἡ γὰρ σεο κλεος οὐρανὸν ευρυν ἱκανεῖ,
 ἰωστε τεο ἡ βασιλεὺς ἀμυμῶνος, ἰωστε θεοδῆς,
 ἀνδρεσὶν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθῖμοῖσι Γανασσῶν, 110
 ἰευδικίας ἀντεχῆτι· φερῆτι δὲ γαῖα μελαινα
 πυφροῖς, καὶ κρῖθας, βρῖθῆτι δὲ δένδρεα καρπῷ·
 τικτῆ δ' ἐνπεδὰ μῆλα, θαλασσα δὲ παρτεχῆ ἱχθυας,
 ἐκς ἰεῦ ἡγεσιγῆς ἀρετῶντι δὲ λαοὶ ἱυπ' αἴτοο.
 τῷ ἐμε νῦν τὰ μὲν ἀλλὰ μεταλλαε σῶ ἐνὶ φοικῷ, 115
 μὴ δ' ἐμὸν ἐκσερεσεῖνε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
 μὴ μοι μαλλον θυμὸν ἐνὶ πλησῆς ὀδυναῶν
 μνησαμενῶ· μαλα δ' ἦμι πολυστονος· οὐδὲ τι μὲ χρη
 φοικῷ ἐν ἀλλοτριῷ γοαοντα τε μυφρομενον τε
 ἱησθαι· ἐπεὶ κακίον πενθήμεναι ἀκριτον αἰεῖ· 120
 μὴ τίς μοι δμῶεων νεμεσῆσεται, ἡε συγ' αἴτη. 121
 τὸν δ' ἡμειβετ'· εἵπειτα περιφρῶν πηνελοπεία· 123
 χσεῖν, ἦτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, Γεῖδος τε, δέμας τε,
 ὦλεσαν ἀθάνατοι, τότε φίλῃον εἰσανεβαῖνον 125
 ἀργεῖφοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς ποσις ἦεν ἰοδυσσεῖς.
 εἰ κείνος γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεῖοι,
 μείδσον κε κλεος εἰη ἐμὸν καὶ καλλίον ἰοτῶ·
 νῦν δ' ἀχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπεσσεῖσεν κακὰ δαίμων·
 ἴοσοι γὰρ νησοῖσιν ἐπικρατεοντίν ἀριστοὶ, 130
 δουλιχίῳ τε, σαμῇ τε, καὶ ἱυλῆντι δακυνθῷ,

τοι τ' αὖτις ἰθακήν ἱεὺς ἐλεον ἀμφινοῦνται,
 τοι μ' ἀτεκαδομένην μῶνται, τρυφῶντι δὲ φοικόν.
 τῷ οὐτε χσείνων ἐγκαδομαι, οὐδ' ὑπερβῶν.
 134
 ἀλλ' ἱοδυσσεῖα ποθέοντα φίλον καὶ ἀντιχομαι ἦτορ.
 136
 τοι δὲ γάμον σκευδοντίν' ἔγω δὲ δολοῖς πολυπέσῳ.
 φαῖρος μὲν μοι πρῶτον ἐνεπνέσει φρεσὶ δαίμων
 στήσαμεν ἡ μέγαν ἵστον ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
 λεπτόν καὶ περιμέτρον· ἱάφαρ δ' αὖτοῖς μεταίθεσσαν·
 140
 κοῖροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θανε δίος ἱοδυσσεύς,
 μίμνετ' ἐπειγομένοισι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς τὸ πε φαῖρος
 σκευάσω, μὴ μοι μεταμῶνι νημάτων ὀληται,
 λαβερτὴ ἱερὸς ταφῆϊον, εἰς τότε κεν μιν·
 μοιρ' ὀλοφῇ καθελητὶ τανηλεγὸς θανάτοιο·
 145
 μὴ τις μοι κατὰ δῆμον ἀχαιϊάδων νεμεσῆσῃ,
 αἰ κεν ἀτερ σπείροο κῆται, πολλὰ κτεατῖστας.
 ἵως ἐφαμην· τοῖσιν δ' ἐπείθετο θυμὸς ἡγήτωρ.
 ἐνθα καὶ ἱματιὴ μὲν ὑφαίνεσσαν μέγαν ἵστον,
 νυκτας δ' ἀνλίσσσαν, ἐπὶ δαίιδας παραδειμν.
 150
 ἵως τρίφετες μὲν ἐλήθον ἔγω καὶ σπείδον ἀχαιῖδες·
 ἀλλ' ἵτε τετρατὸν ἦλθε ἔτος, καὶ ἐπῆλυθον ἱαίραι,
 μῆνων φθινοντων, περὶ δ' ἱματὰ πολλ' ἐτελεσθή,
 καὶ τότε δὴ με, δαῖ δμαῖας, νύκτας οὐκ ἀλεγόντας,
 ἱέλλον ἐπείθοντες, καὶ ἱομοκλήσαντε ἱέπεσσιν.
 155
 ἵως τὸ μὲν ἐκστέλεσσα καὶ οὐκ ἐβλόντο· ἱπ' ἀναγκῆς
 νῦν δ' οὐτ' ἐκφυγεῖν δόναμαι γάμον, οὐτε τιν' ἀλλήν
 μῆτιν ἐφευρίσκω· μαλα δ' ὀτρύνοντι τοκάδες
 γῆμασθ'· ἀσχαλαεὶ δὲ παῖς βίβοτον κατόδοντα,
 160
 γιγνώσκων· ἦδη γὰρ ἀνὴρ τοῖος τε μαλίστα
 φοίκοιο κηδεσθαι, τῷ τε δόεις ὀλβον ὀπαδοῖ.
 ἀλλὰ καὶ ἵως μοι ἔσπετε τέφον γένος, ἱοποδὸν ἐσσι·
 οὐ γὰρ ἀπο δρυος ἐσσι καλαίφατο, οὐδ' ἀπο πατρὸς.
 τὴν δ' ἀπαμειβομένος προσέφη πολυμήτις ἱοδυσσεύς·
 165
 ὦ γυναι ἀνδρὶ λαβερτῶν δαῖ ἱοδυσσεύς,
 οὐκ ἐτ' ἀπολήγσεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐκσερεοντα·
 ἀλλ' ἐκ τοῖ ἔρεω· ἡ μὲν μ' ἀχέει γὰρ δῶσαις
 πλείουσιν, ἢ ἱεχομαι· ἦ γὰρ δίκη, ἱοποτὶ πατρὸς
 ἱὴς ἀπηντὶν ἀνὴρ τὸσαν χρόνον, ἵσθον ἔγω νῦν,
 170
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἱαστυρ' ἀλῶμενος, ἀλγέα πάσχων·
 ἀλλὰ καὶ ἵως ἔρεω, τὸ μ' ἀνείρεαι ἦδε μεταλλάξ.
 κρητὴ τις γαί' ἐστὶ, μεσφ' ἐνὶ φοῖνοπι ποντῷ,
 καλὴ καὶ πείριρα, περιεφύτος· ἐν δ' ἀνδρῶποι
 πολλοὶ, ἀπειρεσίοι, καὶ ἱονηκόντα πολίστες.
 175
 ἀλλῇ δ' ἀλλῶν γλαῦσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν ἀχαιῖοι,
 176
 ἐν δ' ἱετοκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ κυδῶνες.
 178
 τοῖσι δ' ἐνὶ κνωσος μεγάλη πόλις· ἐνθα τε μινῶς
 ἱονήτωρος βασιλεὺς δίος μεγαλοῦ ἱοαρίστης,

πατρος εμοῖο πατὴρ, μαρτυρούμενο δρυκαλιῶτος. 190
 δρυκαλιῶν δ' ἐμὲ ἐπὶ πῦρ, καὶ ἰδομένας ἑταίρους·
 ἀλλ' ἰο μὲν ἐν νηυσὶ κερωνισὶ εἰλπίων εἰσὶν
 ὥχεν' ἀμ' ἀπρηιδῆσαν· ἐμοὶ δ' αἶμα κλυτὸν αἶσαν,
 ἱπλοτέρως γαστῆρ' ἰο δ' ἀρα πρῶταρος καὶ ἀρείων. 195
 εἴθ' αὖ τοδυσσεύς ἔσται ἑτάμενος, καὶ χροὸν ἐδῶκεν
 καὶ γὰρ τὸν κρητήνδε κατῆγαγε· τίς ἀνέμοιο,
 ἱταμένον τροφίηνδε, παραπλανήσαντα βαλίσσαν·
 στήσε δ' ἐν ἀμικῶν, ἰοὶ τε σπῆες εὐλαϊκῆς,
 ἐν λίμῃσιν χαλεπῶσι· μάστις δ' ἱπταλίσσεν σφέλλας. 199
 αἴτῃκα δ' ἰδομένας μεταλλῆς, ἑσπεύει ἀνελθόν·
 χροῖνον γὰρ τοὶ ἐφάσκα φέλον τ' ἐμὲν, αἰδοίαν τε.
 τῶ δ' ἡδὴ δεκάτῃ ἢ ἑνδεκάτῃ πελὲν ἦσας
 οἰχομένων γόνυν καὶ σὶ κερωνισὶ εἰλπίων εἰσὶν.
 τῶ μὲν ἔγω πρὸς δῶματ' ἀγών τευ ἐχσινίσας,
 ἐνδυκῶς φίλῳ, πῶλλον κατὰ βίον ἐόντων· 195
 καὶ τοι, τοῖς τ' ἀλλοῖς ἑταροῖς, τοὶ ἑμὲ αἴτῳ ἱέοντο,
 δημοθεν ἀλφίτ' ἐδῶκα, καὶ αἰδοῖαν βίον ἀγῆρας,
 καὶ βόας ἱερεῖσσας· τίνα πλοῖσιν αἶτο βύμον.
 εἴθ' αὖ δυοδῆκα μὲν μένον· ἑτάμας δὲ φαι ἀχαιοί· 200
 ἑλπίες γὰρ βροτῆς ἀνέμος μάχης, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
 ἦσαν ἱστῆσθαι· χαλεπὸς δ' ἐστις ἀνέμος δαίμων·
 τῇ τρις καὶ δεκάτῃ δ' ἀνέμος πῆκε· τοὶ δ' ἀναγόντο.
 εἰσκα, πρὸς δὲ πολλὰ λεγὼν ἑταμοῖσιν ἱομοῖα·
 τῆς δ' ἀρ' ἀκούοντες ῥαε δακρυῖ, ἐτήκετο δὲ χροῖς· 205
 ἴως δὲ χροῖν κατέστηκεν· ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν,
 ἡν τ' εὐρος κατέστηκεν, ἐπὶ δὲ σφύρας κατέστηκεν
 ἐπὶ τῆς δ' ἀρ' ἀκούοντες ῥαε δακρυῖ, ἐτήκετο δὲ χροῖς·
 ἴως τῆς τῆκετο κατὰ παρῆϊα δακρυχέωντος,
 κλαυόντος ἑταμοῖν ἀνδρῶν παρῆϊον· αἴτῳ τοδυσσεύς 210
 βύμον μὲν γοῶντας· ἑταμοῖν ἐλαίρῃ γυναικῇ,
 ὀφθαλμοὶ δ' ἴως ἐπὶ κατὰ ἑταμοῖν, ἡ σφύρας,
 ἀτρεμῆς ἐν βλαφάροισι· δολῶ δ' ἴως δακρυῖ ἀνέθεν.
 ἡ δ' ἐπεὶ αὖν τὰρ φθῆ· πάλιν δακρυῖ τοῖο γοῖο,
 ἐκαστῇ μιν ἑταμοῖν ἀμειβομένη προσέειπεν· 215
 νῦν μὲν δηρὸν, χροῖν, ἔγω εἴω πειρῆσθαι,
 εἰ ἑταμοῖν δὲ καὶ σὺ ἀντιθέοιο· ἑταμοῖσιν
 χροῖνίσας ἐν μαγάρῳ ἐμῷ ποσὶν, ἴως ἀγορεύεις·
 ἑταμοῖν μοι, ἱομοῖν κατὰ περὶ χροῖν ἑταμοῖν· εἴσω,
 αἴτῳ θ' οἷος ἦν, καὶ ἑταμοῖς, τοὶ ἑμὲ ἱέοντο. 220
 τῇ δ' ἀπαμειβομένη προσέφη πολυμήτις τοδυσσεύς·
 ὦ γυναι, ἀργαλέον τῶν χρόνων ἀμφοῖς ἔσται
 ἑταμοῖν· ἡδὴ γὰρ τοὶ ἑταμοῖν ἑταμοῖν ἑταμοῖν,
 εἰς τοῖο καὶ ἐν βῆ, καὶ ἐμῇ ἀπὸ τῆς πατρὸς
 ἀλλὰ καὶ ἴως ἑταμοῖν, ἴως μοι ἑταμοῖν ἑταμοῖν
 χροῖν ἀνὰ πορφυρετὴν ἑταμοῖν ἑταμοῖν ἑταμοῖν, 225

διπλην' αἴταρ τοι περὶ χερσὶν ἐστὺχτο
 ἀλίοισιν διδυμοῖσι· παροῖθε δὲ δαιδαλὸν ἦεν·
 ἐν προτεροῖσι ποδῶσι κυκλὸν ἔχε ποικίλον ἑλλαν,
 ἀσπαιρόντα λαβὼν· το δὲ θαύμαδ' ἐσκόον· ἱσπαντες,
 ἴως τοι χρυσὲ' εὐντες, το μὲν λαβὲ νειβρόν ἀπανχων,
 αἴταρ τογ', ἐκφυγεῖεν μεμαῶς, ἥσπαιρε ποδῶσιν.
 230
 τὸν δὲ χιτῶν' ἐνοήσα περὶ χροῖ σίγαλοντα,
 ἵοιον τε κρομυαὸ λοπὸν κατὰ ἱσχυαλέο,
 τὼς μὲν εἶν μαλακός, λαμπρός δ' ἦν, ἥελιος ἴως·
 235
 ἡ μὲν πολλὰ γ' αὐτὸν ἐβάφησαντο γυναῖκες.
 ἀλλο δὲ τοι φέρω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσιν·
 οὐκ οἶδ', εἰ τὰδ' εἴστο περὶ χροῖ φοικὸβ' ἱδυσσεῖς,
 ἡ τις ἑταίρων δῶκε θάψης ἐπὶ νάφος ἰοντι,
 ἡ τις ποῦ καὶ χσεῖνός· ἐπεὶ πολλοῖσιν ἱδυσσεῖς
 240
 ἔσκε φίλος· παῖροι γὰρ ἀχαιῶν ἦσαν ἱομοιοί.
 καὶ τοι ἐγὼ χαλκεῖον αἶορ, καὶ διπλακ' ἐδῶκα
 καλὴν, πορφύρεην, καὶ τερμιοῦντα χιτῶνα·
 αἰδοῖως δ' ἀπεπεμπὸν τεύσελμο' ἐπὶ νάφος·
 καὶ μὲν τοι κηρυξ ὀλίγον προγενεστέρος αἴτω
 245
 ἔσπετο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, τοῖος εἶν περ·
 γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχρους, φοῖβοκαρῆνος·
 εὐρυβάτης δ' ὀνομ' ἔσκε· τίθεν' ἐμὴν ἐκστοχὸν ἀλλων·
 ἵων ἑταρῶν ἱδυσεῖς, ὅτι τοι φρεσὶν ἀρτία φοῖδεον·
 ἴως φάτο· τῇ δ' ἐτι μάλλον ἑυφ' ἡμερὸν ἔωρε γοῶτο,
 249
 καὶ τότε μὴν μυθήοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 252
 νῦν μὲν δὴ μοι, χσεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινός,
 ἐν μεγαροῖσιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἐσέ', αἰδοῖός τε·
 255
 αἴτη γὰρ τὰδε ἔσματ' ἐγὼ πέρον, τοί' ἀγορεύεις,
 πτυχσάντ'· ἐκ θαλάμοο· πέρονην τ' ἐπέθῃκα φαεινὴν,
 κεινῷ ἀγαλμ' ἐμῆναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδεχόμεναι αἴτις
 φοικαδὲ νοστήσαντα, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.
 τῷ ῥα κακῇ αἰσῇ κοίλης ἐπὶ νάφος ἱδυσεῖς
 260
 ὥχ' ἐπὶ ἐποπτομένους κακοφίλῳ οὐκ ὀνομαστήν.
 τὴν δ' ἀπαμειβομένος προσέφη πολυμήτις ἱδυσεῖς·
 ὦ γυναι αἰδοίη λαίερτιάδα' ἱδυσεῖς,
 μήκετι νῦν χροα καλὸν ἐνταίρειο, μήδε τι θυμὸν
 265
 τῆκε, ποσὶν γοαόντ'· νεμεσαιομαι γὰρ μὲν οὐδέν·
 καὶ γὰρ τίς τ' ἀλλοῖον οὐφρεται ἀνδρ' ὀλεσάντ'·
 κοφριδίον, τῷ τέκνῳ τέκῃ φιλοτῆτι μιγέντ'·
 ἡ ἱδυσεῖ', ἵον φαντὶ θεοῖς· ἐναλινκίον ἐέναι.
 ἀλλὰ γοοῦ μὲν παῖσαι, ἐμεῖο δὲ συνθεοῖ μύθον·
 νημερτέως γὰρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικέβθω,
 270
 ἴως ἡδὴ ἱδυσεῖς· ἐγὼ περὶ νοστο' ἀκοῖσα,
 ἀνχοφὸ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
 δσαφοί· αἴταρ ἀγέει κειμηλία πολλὰ καὶ ἐσθλα,
 αἰτιδῶσαν ἀνα δῆμον· αἴταρ περιήρας ἑταίροφς·

ὤλεσε, καὶ νᾶφα γλαφυρὴν, ἐνὶ φοῖνοπι ποντῶ,
 θρίνακις ἀπο νησοῦ ἰών· ὀδυσσαντο γὰρ αὐτῶ
 δσέφς τε καὶ ἥελιος· τοῖο γὰρ βόας ἐκταν ἑταῖροι.
 τοὶ μὲν πάντες ὀλοντο πολυκλυστῶ ἐνὶ ποντῶ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τροπίος νᾶφος ἐκβάλε κυρμ' ἐπὶ χερσὶ
 φαῖηκων ἐς γαίαν, τοὶ ἀνχιθεοὶ γεγααντίν·
 τοὶ δὴ μιν περὶ κεαρὶ, θεὸν ἔως, τίμῃσαντο,
 καὶ τοὶ πολλὰ ἔδοσαν, πέμπειν τε μιν ἠβελον αὐτοὶ
 φοικαδ' ἀπημαντον· καὶ κεν παλαὶ ἐνθαδ' ἰοδυσσεύς
 ᾗῃ· ἀλλ' ἀρα τοὶ τογε κερδίων φειδσατο θυμῷ,
 χρηματ' ἀγυρταδσέεν πολλὴν ἐπὶ γαίαν ἰοντί·
 ἔως περὶ κερδεὰ πολλὰ καταβῆτων ἀνθρώπων
 φοῖδ' ἰοδυσσεύς· οὐδ' ἂν τίς ἐρῖσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ἔως μοι θεσπρωτῶν βασιλεῖς μυθήσατο φειδῶν·
 ἄμυνε δὲ πρὸς ἐμ' αὐτόν, ἐπισπενδῶν ἐνὶ φοικῷ,
 νᾶφα καταφέρυσθαι, ἐπαρτεᾶς τ' ἐσμέν' ἑταίροφς,
 τοὶ δὴ μιν πέμπουσιν· φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.
 ἀλλ' ἐμε πρὶν ἀπεπέμπσ'· ἐτυχήσε γὰρ ἐρχομένη νᾶς
 ἀνδρῶν θεσπρωτῶν ἐς δουλιχίον πολυκυρρόν.
 καὶ μοι κτήματ' ἐδείκσεν, ἵσα γσυναγῆραθ' ὀδυσσεύς·
 καὶ νῦ κεν ἐς δεκατὴν γενεὴν ἑτέρον γ' ἐτὶ βόσκοι,
 τοσα τοὶ ἐν μεγαροῖς κειμηλί· ἐκεῖτο βᾶνακτος.
 τὸν δ' ἐς δαδωνὴν φάτο βήμεναι, ἱόφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς τυπσικομοῖο διὸς βουλήν· ἐπακοῖσ' ἔ,
 ἱοπῶς νοστήσειε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 ἡδὴ δὴν ἀπειῶν, ἢ ἀνφᾶδον, ἢ κρυφῆδον.
 ἵος το μὲν ἱότῳ ἐστὶ σᾶος, καὶ ἐλευθσεται ἡδὴ
 ἀνχι μαλ'· οὐδ' ἐτὶ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἰῆς
 ἄηρον ἀπεσσεταί· ἐνπῆς δὲ τοὶ ἱορκία δᾶσῳ·
 εἰδστω νῦν δσέφς πρῶτα, θεῶν ἱυπάτος καὶ ἀριστος,
 ἑστίῃη θ' ὀδυσσεὺς ἀμυμονος, τὴν ἀφικανῶ,
 ἢ μὲν τοὶ ταδε πάντα τελεῖται, ἔως ἀγορέῳ·
 τοῦ δ' αὐτοῦ λυκαβαντος ἐλευθσεται ἐνθαδ' ἰοδυσσεύς,
 τοῦ μὲν φθινοτος μηνος, τοῖο δ' ἱσταμενοῖο.
 τὸν δ' αὖτε προσέεσπε περιφρῶν πηνελοπεία·
 αἰ γὰρ τοῖτο, χσείνει, ἑπος τετελεσμενον εἰη·
 τῷ κε ταχὰ γνοίης φίλοτῆτα τε, πολλὰ τε δᾶρα,
 ἐκς ἐμεῖ· ἔως ἂν τίς σε συναντομενος μακαρίδοι.
 ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονιπτσατε, κατῆτε δ' εὐνῇν,
 δεμνία, καὶ χλαινὰς, καὶ ἑρῆγεα σίγαλοεντα.
 τὴν δ' ἀπαμειβομενος προσέφη πολυμήτις ἰοδυσσεύς·
 ὦ γύναι αἰδοίη λαφερτιάδα· ἰοδυσσεύς,
 ἦτοι ἐμοὶ χλαινὰ καὶ ἑρῆγεα σίγαλοεντα
 ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον κρητὴς ὄρεα νίφοεντα
 νοσφισαμὴν ἐπὶ νᾶφος ἰὼν δολιχῆρετμοῖο·
 κείῳ δ', ἔως τὸ παρὸς περ ἀτυπνοῖς νυκτᾶς ἱᾶσον·

Hom.

- πολλας γαρ δη νύκτας αἰεκελιῶ ἐν κοιτῇ
ἦτεσα, καὶ τ' ἀνεμῆνα τεύθρονον ἦοῦ διδαν. T
342
388
- τον δ' αἴτε προσέειπε περιφρων πηγελοπεια'
εἰ κ' ἐβελois μοι, χσινε, παρήμενος ἐν μεγαροισιν
τερπεμεν, οὐ κ' ἐμοὶ τύπνος ἐπὶ βλεφαροισι χυθείη· 390
ἀλλ' οὐ γὰρ πως ἐστὶν αὐτῷ εἶμεναι αἶψιν
ἀνθρώπος· ἐπὶ γὰρ τοὶ τεκαστῶ μοῖραν εἴησαν
ἀθάνατοι θνήτοισιν ἐπὶ δσαδῶρον ἀοφραν.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγών, ὑπερφρον εἰσαναβαντσα,
λεχσμαι εἰς εὐνην, τῇ μοι στυνονέντσα τετοχται, 505
αἶψαι δακρυσ' ἐμοισι πεφυγμενη, ἐκς τοῦ ἰοδυσεῖς
ῥ' ἔχ' ἐποπτοσόμενος κακὰ φίλσιον οὐκ σποραστην.
εὐθα κε λεχσαιμην· σὺ δὲ λεχσεο τῶδ' ἐνὶ τοκάῳ,
ἡ χαμαδὶς στορεσάνς, ἡ τοὶ κατὰ δαίμνια θεντων.
ἴως ἔσποντ' ἀνεβαὶν ὑπεροφια σὶκαλεσντα, 600
οὐκ οἶη· ἰαμα τῇ γε καὶ ἀμφιπολοὶ κιον ἀλλας.
ἐς δ' ὑπεροφ' ἀναβαντσα συν ἀμφιπολοισι γυναῖκσιν
κλαφεν ἐπειθ' ὀδυσεα, φίλον ποσιν· τοφρα τοὶ τυπνος
τῆδυν ἐπὶ βλεφαροισ' ἐβαλε γλαφκῶπις ἀθηνη.
αἴταρ τογ' ἐν πρόδωμῳ εὐναδσετο δίφος ἰοδυσεῖς· T
καὶ μὲν ἀδεποσητον βόλεην στορεσ', αἴταρ ὑπερθεν
ἤδωσα πολλ' ὀϊων, τοῖς ἱέρεφεσκόν αχαιφοί·
εὐρυνομη δ' ἀρ' ἐπὶ χλαινῶν βαλε κοιμήθεντι. 5
εὐθ' ἰοδυσεῖς, μνηστήρησι κακὰ φρονεων ἐνὶ θυμῷ,
κατ' ἐγρηγορων· ται δ' ἐκ μεγαροφῶ γυναῖκες
ἦσαν, ἵαι μνηστήρησιν ἐμισγεσκοντο παρος περ,
ἀλληλῆσι γέλον τε καὶ τευφροσυνην παρτεχοντσαι.
τοῦ δ' ὤρινετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν· 10
πολλὰ δὲ μερμηριδσε κατὰ φρενα καὶ κατὰ θυμῶν,
ἡ μεταίικσας θανάτον τευχσεῖεν τεκαστῇ,
ἡ εἶσαι μνηστήρησιν ὑπερφιαλοισι μιγηναι
ἱσστατα καὶ πυματα· κραδίη δὲ τοὶ ἐνδον τυλακτεν.
ἴως δὲ κυων ἀμαλῆσι περὶ σκυλακεσι βεβῶντσα, 15
ἀνδρ' ἀγνώησαντ' ἱυλαει, μεμονεν τε μαχεσθαι·
ἴως ρα τοῦ ἐνδον τυλακτε' ἀγαφομενοο κακὰ ἔργα·
στήθος δὲ πληγσας κραδίην ἠνιπαπε μυθῶ·
τέτλαβι δη, κραδίη· καὶ κυντερον ἀλλο ποτ' ἐτλῆς,
ἡμῶτι τῶ, τότε τοὶ μένος ἀσχετος ἦσθι κυκλωπς 20
ἰφθίμοις ἑταροῖς· σὺ δ' ἐτολμᾷς, τοφρα σε μητις
ἐκσ' ἀγαγ' ἐκς ἀντροφῶ, οἴφομενον θανεεσθαι.
ἴως ἐφῆτ', ἐν στήθεσσι καθάπτομενος φίλον ἦτορ· 22
ἴως δ' ὅτε γαστερ' ἀνὴρ, πολυος πυρος αἰδομενοφῶ, 25
ἐνπλεσεν κνίσσης τε καὶ ἱαίματος εὐθα καὶ εὐθα
αἰφολῆ, μαλα δ' ὤκα κίκαφεται σπτήθηται·
ἴως ἀρ' τογ' εὐθα καὶ εὐθα ἔκισσετο, μερμηριδσων,
ἰὸπῶς δη μνηστήρησιν αἰιδεσι χεῖρας ἐφορσε,

μυῖνος εὖον πολυστῖν· σχεδὸν δὲ τοι ἦλθεν ἀθήνη,
 ουρανὸν καταβαντσα· δέμας δ' εἰκτα γυναικί·
 στῆ δ' ἀρ' ὑπερ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μύθον εἴσπεν·

30

τ

τίπτ' αἰτ' ἐγρήσσεις, τῆκτων περὶ κακμορε φῶτων·
 τοῖκος μιν τοι ἰοῦ εἴτι, γυνὴ δὲ τοι ἰηδ' ἐν τοικῷ,
 καὶ παῖς, τοῖον ποῶ τις ἐλλέεται εἰμεναι ἱναι.

35

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτης ἰδοῦσσεψ·
 καὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, θεᾶ, κατὰ μοῖραν εἴσπες·
 ἀλλὰ τι μοι τοδὲ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηριδσῶ,
 τοῖκος δὲ μνηστῆρσιν αἰνέσει χείρας εἴσπας
 μουνος εὖον· τοι δ' αἶψιν ἱαβέλλεας ἐνδὸν εἰντιν,
 πρὸς δ' ἐτι καὶ τοδὲ μείδσων ἐνὶ φρεσὶ μερμηριδσῶ,
 εἴπερ γὰρ κτῆναιμι, διος τε σέθεν τε ἱεχῆτι,
 πῇ κεν ὑπεκ προφυγοίμι· το σε φραδσεσθαὶ ἀκῶγα.

40

τον δ' αἴτε προσέειπε θεᾶ γλαυκῶπις ἀθήνη·
 σχετλίε! καὶ μιν τις τε χερσὶν κτεβεῖ εἵταιρᾷ,
 τοῖκος δὲ μνηστῆρς τ' εἴτι, καὶ οὐ τῶσα μῆδεα τοῖδεν·
 αἴτῃρ ἐγὼ θεὸς ἤμι, διακτῆρες ἰη σε φυλάσσω
 ἐν παντεσὶ ποναῖς· ἔρρω δὲ τοι ἐκστανάφανδον·
 εἴπερ πεντήκοντα λοχοὶ μεροπῶν ἀνθρώπων
 νοτὶ περιστάων, κτῆναι μεμαῖῶτες ἀρετῇ,
 καὶ κεν τῶν ἐλασσῶ βοῶας καὶ ἱφίᾳ μῆλα.
 ἀλλ' ἔλετω σε καὶ ἱπνὸς· ἀνῆλθ' καὶ το φυλάσσεσθαι
 παννυχὸν ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' ἱππο δύσσει ἡδῆ.

45

τοῖος φάτο· καὶ ρα τοι ἱππὸν ἐπὶ βλεφαροῖσιν ἐχέειν·
 αἴτῃ δ' ἀπς ἐς ὀλυνκὸν ἀφίκετο δίῃ θεᾶων,
 εὐτε τον ἱππὸς ἐμαρπτε, λυφῶν μελεθῆματα θυμῶος,
 λυφσιμελῆς· ἱαλοχος δ' ἀρ' ἐπεγρετο κεδνὰ ἱδύια·
 κλαῖε δ' ἀρ' ἐν λακτροῖσι καθεδόμενῃ μαλακοῖσιν.
 αἴτῃρ ἐπεὶ κλαῖοντο· ἐκρεσσάθ' ἐφον κατὰ θυμῶον,
 ἀρτεμίδι πρῶτιστον ἐπευχσατο δίῃ γυναικῶν·

50

ἀρτεμι, ποτνία θεᾶ, θυγατερ διος, αἶθε μοι ἡδῆ
 ἱτόν ἐνὶ στήθεσσι βάλοντο· ἐκ θυμῶον ἱελοῖο
 αἴτῃκα νῦν· ἡ ἐπεῖτα μ' ἀνταρπακσαντσα θυελλᾶ
 οἰχοῖτο προφεροντσα κατ' ἡεροεντα κελευθα,
 ἐν δὲ βαλοὶ προχρῆσ' ἀπσοροφᾷ ὠκεανοφῶ·
 μῆδε τι χείρονος ἀνδρὸς τεύφραινοίμι νοημᾶ!
 ἀλλὰ το μιν καὶ ἀνέχτον ἱεχει κακόν, τοποτε κεν τις
 ἱεμάτα μιν κλαῖῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἡτορ,
 νυκτας δ' ἱπνὸς ἱεχῆτιν· το γὰρ τ' ἐπελθῶσεν ἱαπαντας
 ἐσθλῶν ἡδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἀρ βλεφαρ' ἀμφικαλυπτσῇ·
 αἴτῃρ ἐμοὶ καὶ οὐνεῖρατ' ἐπισσεφεν κακὰ δαίμων.

55

60

65

82

85

87

91

τοῖος εἶπατ'· αἴτῃκα δὲ χρυσοθρόνος ἡλυθεν ἥως.
 τῆς δ' ἀρα κλαῖοντῆς τοῖκα συνθετο δίῃς ἰδοῦσσεψ·
 μερμηριδσε δ' ἐπειτ', ἐδοκῆσε δὲ τοι κατὰ θυμῶον
 ἡδῆ γινώσκοντσα παρῆσταμεναι κεφαλῆφιν.

χλαιναι μιν γυνήτεσσιν· καὶ κῶσα, τοῖσιν ἐνέσθεν, 95
 ἐς μέγαρον κατεβήκεν ἐπὶ θρόνον· ἐκ δὲ βοήθειν T
 ἔθηκε θυράσσι φερών· διὶ δ' εὐχετο, χείρας ἀνασχών·
 δσέφ' πατερ, εἰ μὲν ἐθέλοντες ἐπὶ τραφίερην τε καὶ τυγρην
 ἦγετ' ἐμην ἐς γαίαν, ἐπεὶ μὲν ἐκακῶσατε λίβην,
 φῆμην τις μοι φασθαι ἐγειρομένων ἀνθρώπων 100
 ἐνδοθεν· ἐκτοσθεν δὲ διὸς τερας ἄλλο φανήτω.
 ἵως εἶφατ'· εὐχομένος· τοῖο δ' ἐκλύε μῆτις·
 αἴττικα δ' ἐβροντήσεν ἀπ' αἰγλήεντος οὐλοπού. 103
 φῆμην δ' ἐκς φοῖκοφο γυνὴ προσήκεν ἀλετρίσ 105
 πλῆσιον, ἐνθ' ἀρα τοὶ μυλαι ἦτο ποίμενι λαφών.
 τῆσι δὲ δώδεκα πάντῃσι· ἐπεροφόνο γυναικίς,
 ἀλφίτα τευχόντῃσι καὶ ἀλῆατα, μυέλον ἀνδρῶν.
 ἴαι μιν ἀρ' ἀλλαι ἱεῖδον, ἐπεὶ κατὰ πυφρον ἀλεσσαν·
 ἴη δὲ μὲν οὐ πῶ παφετ', ἀφαφροτατὴ δ' ἐτετυχτο· 110
 ἴη ῥα μυλὴν στήσαντῃσα, ῥεπος φάτο, σημα ἱανακτί·
 δσέφ' πατερ, ἵσπε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ἱανασσεῖς,
 ἡ μέγαλ' ἐβροντήσας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστεροέντος,
 οὐδὲ ποδὶ νεφὸς ἐστὶ· τερας νῦν τεῶν τοδὲ φαίνεις·
 κρήνον νῦν καὶ ἐμοὶ· ὀδωλῆ ῥεπος, ἵο τι κε ῥεσπῶ· 115
 μνήστηρες πύματον τε καὶ ἱυστάτον ἱηματι τῶδε
 ἐν μέγαροισ' ἱοδυσσεὺς ἱελοῖτο δαίτ' ἐρατεινῇ·
 τοὶ δὲ μοι καματῶ θυμῷ αἰγῇ γονῆατ' ἐλυφσαν,
 ἀλφίτα τευχόντῃ· νῦν ἱυστάτα δειπνήσειαν.
 ἵως ἀρ' εἶφη· χαιρεν δὲ κληθῶνι δίφῳ ἱοδυσσεῖς, 120
 δσῆνος τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίψασθαι ἀλῆτας.
 ἴαι δ' ἀλλαι ὁμῶναι κατὰ δῶματα καλ' ἱοδυσσεὺς
 ἀγρομεναι ἀνεκαφον ἐπ' ἐσχαρῇ ἀκαμάτων πυρ.
 τηλεμαχος δ' ἐυνήθεν ἀνίστατο ῥεῖσθῶτος φῶς,
 ῥεσμάτα ῥεσσαιμένος· περὶ δὲ χσίφῳς ἱοκσυ θετ' ὦμῶ· 125
 ποδσὶ δ' ἱυπο λιπαροῖσιν ἐδῆσατο καλὰ πεδίλῃα,
 ἱελλετο δ' ἀλκίμον ἐνχος, ἀκαχμενον ἱοκσυ χαλκῶ·
 στη δ' ἀρ' ἐπ' οὐδον ἱων, πρὸς δ' ἐυρυκλείαν ἐῤεσπεν·
 μαῖα φίλῃ, τὸν χσείνον ἐτίμῃσασθ' ἐνὶ φοικῶ
 ἐυνῇ καὶ σῖτῳ· ἡ αἴτῳς κεῖται ἀκηδῆς· 130
 τοῖαί τῃ γὰρ ἐμοὶ μῆτηρ, πινυτὴ περ ἐόντῃσα,
 ἐνπληγδὴν ἱεταρον γὰρ τίφει μεροπῶν ἀνθρώπων
 χείρονα, τὸν δὲ τ' ἀρείον' ἀτίμῃσαντῶ· ἀποπεμπαι.
 τὸν δ' αἴτε προσεῤεσπε περιφρῶν ἐυρυκλεία·
 οὐκ ἀν μιν νῦν, τεκνον, αἰτίων αἰτίαοιο. 135
 φοῖνον μιν γὰρ ἵφνε καθήμενος, ἱοφρ' ἐθελ' αἴτος·
 σῖτοφο δ' οὐκετ' εἶφη πεινημέναι· εῤετο γὰρ μιν.
 ἀλλ' ἵοτε δὲ κοιτοφο καὶ ἱυκνοφο μμνησχοῖτο,
 ἴη μιν δὲ μνὶ ἀνωγεν ἱυποστορεσαι ὁμῶῃσιν·
 αἴτῃα ῥογ', ἵως τις παντῶν οἰδυσσεὺς καὶ ἀποτμος, 140
 οὐκ ἐθελ' ἐν λεκτροῖσι καὶ ἐν ῥῥῃγῃσσι καθευθεῖν,

ἀλλ' ἐν ἀδεσπητῷ βοῦτῇ καὶ κῶεσιν εἴων
 εἶδαν ἐν προδομῷ χλαῖναν δ' ἐπέσσαντες ἱημεες. Τ
 ὣς φάτο· τῆλεμαχος δὲ δι' ἐκ μεγαροῦ ἐβέβηκεν,
 εὐχος ἔχων· ἵαμα τῷ γε κυνὲς ποδᾶς ἀργοὶ ἔκοντο. 145
 βῆ δ' ἰμεν εἰς ἀγορὴν μεθ' εὐκρημίδας ἀχαιῶες.
 ἦ δ' αὖτε δμῶῃσιν ἐκεκλετο δίφα γυναικῶν 147
 ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορησάτε ποικνυφσαντσαι,
 ἔρασσάτε τ'· ἐν δὲ θρόνοισ' ἐϋποιήτοισι τάπητας 149
 βάλλετε πορφυρεοῖς· ταὶ δὲ σπονγοῖσι τραπέδας
 πάντας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρήνηρας,
 καὶ δεκά' ἀμφικυπελλά τετυχημένα· ταὶ δὲ μεθ' υἱῶν
 ἐρχεσθε κρήνηνδε, καὶ τοῖσιν ἐκαστον ἰονταί· 155
 οὐ γὰρ δὴν μνήστηρες ἀπεσσονται μεγαροῖ,
 ἀλλὰ μαλ' ἦρι νεύονται, ἐπεὶ καὶ πάντων ἑορτῇ.
 ὣς εἶπεν· αἱ δ' ἀρα τῆς μάλα μὲν κλυτὸν, ᾗ ἐπίοντο.
 ταὶ μὲν φεικοῦ ἐβήσαν ἐπὶ κρήνην μελανύδρον·
 ταὶ δ' αὖτοο κατὰ δῶματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
 ἐς δ' ἦλθον δρηστήρες ἀγῆνορες· τοὶ μὲν ἐπεὶτα 160
 τευ καὶ ἐπισταμένως κέκασαν χσὺλα· ταὶ δὲ γυναῖκες
 ἦλθον ἀπο κρήνης· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἦλθε συβῶτης,
 τρεᾶς σίφαλοις καταγών, τοὶ ἔσαν μετὰ πάντων ἀριστοί.
 καὶ τοῖς μὲν ῥ' ἠΐσατο καθ' ἑκάστη καλὰ νημεσθαι,
 αὐτὸς δ' αὖθ' Ὀδυσσεύα προσῆυθε μελιχίοισιν· 165
 χρεῖν, ἦ ἄρ τι σε μάλλον ἀχαιῶες εἰσφοράοντιν,
 ἢ σ' ἀτιφμαδσόντι κατὰ μαγάρ, ὣς το παρὸς περ·
 τὸν δ' ἀπαμειβομένος προσέφη πολυμητις Ἰδυσσεύς·
 αἱ γὰρ δὴ, τεῦμαιε, θεοὶ τίσθαιατο λαβὴν,
 ἦν τοῖδ' ἐυβρίδοντες ἀφεικέα μηχανάονται 170
 φοικῶ ἐν ἀλλοτριῷ, οὐδ' αἰδοὺς μοῖραν ἔχοντιν.
 ὣς τοὶ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγορεύον.
 ἀνχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε μελανθίος, αἰπόλος αἰγῶν,
 αἰγᾶς αἰγῶν, ταὶ πάντες μετεπρέπον αἰπολίοισιν,
 δειπνὸν μνήστηρες· δυοὶ δ' ἱάμ' ἔκοντο νομέες. 175
 καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰδοῦσῃ ἐριδουπῶ·
 αὐτὸς δ' αὖθ' Ὀδυσσεύα προσῆυθε κερτομίοισιν·
 χρεῖν, ἐπὶ καὶ νῦν ἐνθαδ' ἀνιῆσεις κατὰ δῶμα,
 ἀνέρας αἰτιδσών· ἀτὰρ οὐκ ἐκσεῖσθα θυράδσε·
 πάντως οὐκετι νομὶ διακρινεσθαι οἶσιν, 180
 πρὶν χεῖρων γέεσασθαι· ἐπεὶ σὺ περ οὐ κατὰ κόσμον
 αἰτιδσεις· ἐντὶν δὲ καὶ ἀλλοθὶ δαίτες ἀχαιῶν.
 ὣς φάτο· τὸν δ' οὐτὶ προσέφη πολυμητις Ἰδυσσεύς,
 ἀλλ' ἀέκων κινήσει καρῇ, κακὰ βυσσοδομέων.
 τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε φιλοίτιος, ὀρχαμὸς ἀνδρῶν, 185
 βόην στεῖραν μνήστηρσιν αἰγῶν καὶ πίονας αἰγᾶς·
 πορθμέες δ' ἀρα τοῖσιν δειῖν αἰγῶν, τοῖτα καὶ ἀλλοῖς
 ἀνθρώποισι πέμπονθ', ὅστις σφείας εἰσαφικηται.

- και τα μεν τευ καταδρασκεν τυπ' αιδοντοσῃ εριδουκῶ
 αἴτος δ' αἴτ' ερεσινε συμβῶτην, αυχι παραστοας
 τις δη τοδε χσαινες νεφον ηληλουθε, συμβῶτα,
 τημετερον προς δῶμα; τσων δ' εκς ευχεται εσκαι
 ανδρων; ποο δε κυ τοι γενεη και πατρις αραφαι;
 ἤ, και δεχσιτερῇ δαιδισμετο χειρι παρασταυς
 και μιν φῶνησανς λεπεα πτεροεντα προσῆυδα
 χαιρει, πατερ, ω χσαινε, γενοιτο τοι ες περ οπισσῇ
 ολβος· αταρ μεν νῦν γε κακεισ' τεχεαι πολυαστα.
 δσεῖ πατερ, ουτις σεφο θεων ολωφωτερος αλλος
 ουκ ελεαιρεις ανδρας, επῆν δη γῆνται αἴτος,
 μισογεμειναι κακοτητι και αλγεσι λευγαλαισιν.
 ιδιον, τως ενοησα, δεδακρῦνται δε μοι οσσε
 μνησαμενῶ τοδυσεφος· σπει και εκεινον οἶω
 τοιαδε λαιφεῖ τεχοντα κατ' ανθρωποῖς αλλαλησθαι,
 ει ποῖ ετι δσαφει, και τορῇ φαφος ἡελιοφα.
 ει δ' ηδη τεθνήκε, και ειν αἰδαφο δεμοισιν,
 ω μοι επειθ' οδυσεφος αμυφμενος, τοσ μ' επι βοφειν
 ἱεσσ' ετι τυτθεν εντα, κεφαλληνων ενι δημη.
 νῦν δ' ται μεν γιγνονται αθεσφατοι, ουδε κεν αλλως
 ανδρι γ' τυποσταχυφειτο βοφων γενοσ ευρωμετωπων
 τας δ' αλλοι με κελονται αγνωμεναι σφισιν αἴτοις
 εδμεναι· ουδε τι παιδος ενι μεγαραισ' αλεγοντιν,
 ουδ οπιδα τρομεοντι θεων μεμαφακτι γαρ ηδη
 κτηματα δασσασθαι δην οιχομενεφο φακακτος.
 αἴταρ εμοι τοδε θυμωσ ενι στηθεσσι φιλοισιν
 πολλ' επιδινεῖται· μαλα μεν κακον, τυιος εοντος,
 αλλων δημον ἱκεσθαι, ιοντ' αἴτῃσι βοφειν,
 ανδρας ες αλλαδαποῖς· το δε ρῆγιον, αἴθι μενοντα
 βοφειν επ' αλλοτριῇσι καθημεναν αλγεα πασχεαν.
 και κεν δη παλαι αλλον τυπερμενεων βασιλεφαν
 εκστικομην φευγων· σπει ουκετ' αντεχτα πελονται
 αλλ' ετι τον δυστηνον οἶφομαι, ει ποθεν ελθων
 ανδρων μνηστηρων σμεδασιν κατα δῶματα θεη.
 τον δ' απαμειβομενος προσεφη πολυμητις τοδυσεφς
 βοφκολ', σπει ουτε κακῶ ουτ' αφρονι φωτι λεφοικας,
 γιγνωσκω δε και αἴτος, το τοι πιυντη φρενας ἱκει,
 τσωνεκα τοι φερω, και επι μεγαν τορκον ομοομαι
 ἱδιστω νῦν δσεῖς πρωτα θεων, χσεννη τε τραπεδσα,
 ἱεστιφη θ' οδυσεφος αμυφμενος, ἱην αφικανω,
 η σεφο φοικοι εοντος ελευθεσται ενθαδ' τοδυσεφς
 σοισιν δ' οφθαλμοισιν εποπτσσαι, αι κ' εθαλῆσθα,
 κτεινομενοῖς μνηστηρας, τοι ενθαδε κοιρανεοντιν.
 τον δ' αἴτε προσεφσπε βοφων επιβοφκολος ανηρ
 αι γαρ τοῖτο, χσαινε, λεπος τελεσειε κρονιφαν
 γνωις χ', οιη σμη δυναμις και χειρες τοπονται.

7

190

198

197

200

205

210

215

220

225

230

235

ὥς δ' αὖτως τεύμαιες ἐπευχσάτο πάντα θεοῖσιν,
νόστηται ἰοδυσσεύα πολυφρόνα τόνδε δαμόνδε.

Γ

ὥς τοι μὲν τοιῶντα πρὸς ἀλλήλους ἀγορεύων.
μῆστηρες δ' ἀεὶ τηλεμαχῷ θανάτου τε μορὸν τε
ἤρτυον· αἶψα το τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὀρνιχς,
ἀσπετος ὑπσιπέτης, ἔχε δὲ τρηπῶνα πελειαίη.
τοῖσιν δ' ἀμφινόμος ἀγορεύσατο, καὶ μεταέειπεν·

240

ὦ φίλοι, οὐχ ἡρῖν γυνυθίσσεται ἰηδὲ γὰρ βούλη,
τηλεμαχοῖο φόνος· ἀλλὰ μῆσσωμεθα δαίτης.

245

ὥς εἶπας· ἀμφινόμος τοῖσιν δ' ἐπεφάνθανε μύθος.
ἐλθόντες δ' εἰς δῶμαβ' ὀδυσσεύος θείοιο,
χλαινὰς μὲν κατέθεντο κατὰ κλισίους τε θρόνους τε·
τοὶ δ' ἱερέων ὄφιας μεγάλους καὶ πείονας αἰγὰς,
ἱερέων δὲ σὺας σίκαλους καὶ βόην ἀγέλαειν·
σπλανχνα δ' ἀρ' ὀπτήσαντες ἐνωμαῶν ἐν δὲ τε τοῖνον
κρήτηρσιν κεραφότο· κυπελλὰ δ' ἐνῆμε σὺβώτης.
σίτον δὲ σφ' ἐπενῆμε φιλοίτιος, ὀρχαμος ἀνδρῶν,
καλοῖσ' ἐν κωνοῖσιν· εἴοινοχαρές δὲ μελαμβείη.

250

255

τοὶ δ' ἐπ' οὐκ αἰδ'· εἵματα προκείμενα χεῖρας ἰαλλόν.
τηλεμαχος δ' ἰοδυσσεύα καθίδρυε, κερδεῖα νόμαϊν,
ἐντος τεύσταθεος· μεγάρου, παῖρα λαΐνον οὐδὲν,
διφρόν ἀφεικέλιον παραθεύς, ὀλίγην τε τραπέδων·
παρ δ' ἐτίθει σπλανχνῶν μοῖρας, καὶ τοῖνον ἐχέειν
ἐν δεπαῖ χρυσεῷ, καὶ μιν πρὸς μύθον εἰσεπτεν·

260

ἐνταῖθι νῦν ἴησο μετ' ἀνδρῶσι τοιοποταδῶων·
κερτομίας δὲ τοι αἶψος ἔγω καὶ χεῖρας ἀφεχσῶ
πάντων μῆστηρῶν· πεῖ οὗτοι δημῖος ἐστίν
τοῖκος τοῦδ', ἀλλ' ἰοδυσσεύς· ἡμεῖς δ' ἐπότησατ' ἐκείνος.
ὕμεις δὲ, μῆστηρες, πεισχετε θυμὸν ἐνῆπης
καὶ χεῖρας· τίνα μὴ τις ὅρις καὶ νεῖκος ὀρηταί.

265

ὥς εἶπας· οἱ δ' ἀεὶ πάντες ὁδῶν ἐν χεῖλεσι φῦντες
τηλεμαχὸν βαλμαδῶν, το θαρσαλέως ἀγορεύων.
τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη, τεύπειθεος τοῖος·
καὶ χαλεπὸν περ εὐντα δεχόμεθα μύθον, ἀχαιεῖς,
τηλεμαχοῦ· μάλα δ' ἱμῖν ἀπειλήσαντος ἀγορεύει.
οὐ γὰρ ὀσεῖς ἠδᾶσθε κρονίων· τῷ κὲ μιν ἡδὴ
παῖσαμεν ἐν μεγάροισι, λυγρὸν περ εὐντ' ἀγορεύτην.

270

ὥς εἶπας· ἀντίνοος· το δ' ἀρ' οὐκ ἐνπαδῶστο μύθων.
μῆστηρας δ' οὐκ ἔπαυεν ἀγῆτορας ἠδ' αἰθνή
λαβὴς ἱσχεῖσθαι θυμῷ μαλ' ἄρ' ἐτι· μαλλὸν
δυτῇ ἀχος κραδίην καίεργιαδὴν ἰοδυσσεύα.

275

284

285

ἦν δὲ τις ἐν μῆστηρσιν ἀνὴρ, ἀδελμῶστιά· Γειδῶς,
κτισσίππος δ' ὄνομ'· εὐκαί, παμφῇ δ' ἐν· τοῖσι· ἐπαινεῖν·
ὅς δὲ τοι κτεάτεσι παποιδῶς πατρός· ἑταῖοιο
μυῖσκαθ' ὀδυσσεύος· ἀνὴρ· εἰχόμενος· δαίμαρτα·
ὅς γὰρ τότε μῆστηρσιν· τοπερφύλλοισι· μετῆνυδα·

290

- κεκλυτε μεο, μνηστήρες αγήνορες, ἰοφρα τι ἔσπω· Τ
μοιραν μιν δη χσεῖνος ἔχει παλαι, ἥως ἔε φοικειν,
ἔεισθην· ου γαρ καλον ατεμβεμεν, ουδε δικαιον,
χσεῖνος τηλεμαχοῖ, ἥος κεν ταδε δῶμαθ' ἰκηται. 295
ἀλλ' ἀγε ἰοι και ἐγὼ δῶ χσεῖνιον· ἰοφρα και αἴτος
ἡε λοφετρόχοῦ δῶτ' ἡ γερας, ἡ τεῶ ἀλλῶ. 297
ἥως ἔσπων, ἐρίπτσε βοος ποδα χειρι παχυτῇ,
πειμενον, εκ κανεοφο λαβων· ἰο δ' ἀλεσταθ' ὀδυσεῖς, 299
ἦκα παρακλίνανς κεφαλὴν· μειδῆσε δε θυμῷ,
σαρδανιον δ' ἀρα τοιον· ἰο δ' ἰευδμήτον βαλε τοιχον.
κτησίτιππον δ' ἀρα τηλεμαχος ἠνιπαπε μυθήω·
κτησίτιππ', ἡ μαλα τοι τοδε κερδιον ἐπλετο θυμῷ·
ουκ ἐβαλες τον χσεῖνον· ἀλεστατο γαρ βελος αἴτος· 305
ἡ γαρ κεν σε μεσον βαλον ἐνχεῖ ἰοκσυοισιν,
και κε τοι αντι γαμοφο πατηρ ταφον ἀμφοτεροισι.
ἀλλ' ἐνπης ταδε μιν και τετλαμεν εἰσφοράοντες, 307
μηλων σφαδσομενων, φοινοφο τε πίνομενοφο,
και σῖτοο· χαλεπον γαρ ἐρυκακεσεν ἵνα παλλοῖς.
ἀλλ' ἀγε, μηκετι μοι κακα ρεδσετε δυσμενεοντες·
εἰ δ' ἡδη μ' αἴτον κτῆναι μενεαινετε· χαλκῷ, 311
και κε το βουλοιμην, και κεν πολυ κερδιον εἴη
τεθναμεν, ἡε ταδ' αἶφεν ἀφεικεα ἔργ' ἰοραεσθαι,
χσεῖνος τε στυφελιδσομενος, δμῶας τε γυναικας
ῥῦσταδσοντας ἀφεικελίως κατα δῶματα καλα.
ἥως ἐφαθ'· οἱ δ' ἀρα παντες ακην ἐγενοντο σιωπῇ.
οἶσπε δε δη μετεῖσπε δαμαστοριδης ἀγελαφος· 320
ὦ φίλοι, ουκ αν δη τις ἐπὶ ῥῆθνεντι δικαίῳ
ἀντιβιοισι ἔπεσσι καθαπτομενος χαλκπαῖνοι·
μητ' ἐτι τον χσεῖνον στυφελιδσετε, μητε τιν' ἄλλον
δμῶων, ἰοι κατα δῶμαθ' ὀδυσεῖς θείοφο. 325
τηλεμαχῷ δε κε μυθήον ἐγὼ και μητερι φαιην
ἡπιον, εἰ σφοδιν κραδίῃ· ἔαδοι ἀμφοτεροισιν·
ἰοφρα μιν τυμῖν θυμῳ ἐνι στηθεσσ' εἰετολπεεν
νοστήσαι ἰοδυσεῖα πολυφρον· ἔφονδε δομονδε, 330
τοφρ' οὔτις νεμεσις μενεμεν τ' ἦν, ἰσχεμεναι τε
μνηστήρας κατα δῶματ'· ἐπει τοδε κερδιον ἦεν,
εἰ νοστήσ' ἰοδυσεῖς, και τυποτροπος ἔικετο δῶμα·
νῦν δ' ἡδη τοδε δηλον, ἰοτ' ουκετι νοστιμος ἐστιν.
ἀλλ' ἀγε, σῇ ταδε μητρι παρτεδσομενος καταλογσον,
γῆμασθ', ἵσστις ἀριστος ἀνὴρ και πλειστα παρῆτιν· 335
ἰοφρα συ μιν χαιρων πατροφία πάντα νεμῆαι,
εσθαιν και πίνων· ἦ δ' ἄλλοφο δῶμαθ' ἰκηται.
τον δ' αἶ τηλεμαχος πεπνῦμενος ακτιον ἠΐδα·
ου, μα δοτῇν, ἀγελαῖε, και ἀλγεα πατρος ἐμοφο,
ἥος ποφο τηλ' ἰθακης ἡ πεφθιται, ἡ ἀλαλῆται, 340
οὔτι διατριβω μητρος γαμον· ἀλλὰ κελέω

γῆμασθ', ἰὼ κ' εὐελῆ, ποτὶ δ' ἀσπετα δῶρα δίδωτιν. Τ
αἰδέομαι δ' αἰέκοντσαν ἀπὸ μεγαροῦ διεσθαι
μυθῶ ἀναγκαιῶ· μὴ τοῖτο θεὸς τελεσειεν!

ἴως φάτο τῆλεμαχος· μνηστῆρσι δὲ παλλας ἀθηνῆ 345
ἀσβεστον γέλον ᾤρσε, παρεπλανήσεν δὲ νόημα.

τοὶ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελοῖον αλλοτριοῖσιν·
ταῖμοφορυκτὰ δὲ δὴ κρεῖ' ἡσθιον· ὅσσε δ' ἀρα σφῶων
δακρυφοῖν πιμπλᾶντο· γοῶν δ' ᾤϊετο θυμῳ.

τοῖσι δὲ καὶ μετεφύπε θεοκλυμένος θεοφειδῆς· 350
φατ' ὀδδελοί, τί κακὸν τοδὲ πασχέτε; νυκτὶ μὲν ὑμῶων
φέλδεται κεφαλαί τε, προσώπα τ', ἐνερθε τε γόνφα.

οἰμωγὴ δὲ δεδῆε, δεδακρύνται δὲ παρειαί·
ταίματι δὲ βραδεται τοίχοι, καλαί τε μεσοδμαί· 355
φειδῶλων δὲ πλεον προθυρον, πλεεθὲ δὲ καὶ ἀφῆ, 355
ἵτε μιν ερεβόσδε ὑποδοσφον· ἥελιος δὲ
ὀυρανὸς ἐκσπολῶλε, κακῇ δ' ἐπιδεδρομένῳ ἀχλὺς.

ἴως εφάθ'· οἱ δ' ἀρὰ πάντες ἐπ' αἰτῶ ἱδὺ γέλασσαν.
τοῖσιν δ' ευρυμαχος, πόλυβοο παῖς, ἥρχ' ἀγορεύειν· 360
ἀφραίνει χρεῖνος νέφον ἀλλοθεν ἡλιλουθῶς.

ἀλλὰ μιν αἰψα, νέφει, δομοῖ ἐκπεμπσασθε θυράδσε
εἰς ἀγορὴν ἐρχέσθαι· ἐπεὶ ταδὲ νυκτὶ φείσκει.

τόν δ' αἶτε προσφύπε θεοκλυμένος θεοφειδῆς·
ευρυμαχ', οὐτὶ σ' ἀνώγα ἐμοὶ πομπέας ὀπαδσεῖν· 365
ἐντὶ μοι ὀφθαλμοί τε καὶ ὄφρα καὶ ποδὲς ἀμφῶ,

καὶ νοὸς ἐν στήθεσσι τετυχημένος οὐδὲν ἀφεικῆς· 367
τοῖς' ἐκσεῖμι θυράδσε, ἐπεὶ νοεῶ κακὸν ὑμῖν.

ἴως φεσπῶν, ἐκσηλθε δομῶν ἱεὺ ναιεταόντων· 371
ἵκετο δ' ἐς πειραιὸν, ἵος ἱε προφρῶν ὑπεδεχτο.

μνηστῆρες δ' ἀρὰ πάντες ἐς ἀλλήλοισι ἱοράοντες
τῆλεμαχὸν ἐρεθίδσον, ἐπὶ χρεῖνοισι γελοῖωντες· 375
ἰὼδε δὲ τίς φεσπεσκε νέφον ὑπερῆνορευόντων

τῆλεμαχ', οὐτὶς σέφω κακοχρεῖνωτερος ἄλλος·
ἵοιον μὲν τίνα τοῖτον ἱεχεῖς ἐπιμαστόν ἀλῆτην, 378
σῖτοφον καὶ ἵοιον κεχρημένον, οὐδὲ τί φερῶν.

ἄλλος δ' αἶτε τίς τοῖτος ἀνέστη μαντεφῆσθαι.
ἀλλ' εἰ δὴ τίς πίθοιο, τό κεν πολὺ κερδῖον εἴη·
τοῖς χρεῖνοῖς ἐν νάφῃ πολυκλειδί βαλόντες
ἐς σικελὸς πεμπώμεν, ἵοθεν κε τοὶ ἀγασίον ἀλφοί.

ἴως εφασάν μνηστῆρες· ἵο δ' οὐκ ἐνπαδσετο μυθῶν· 385
ἀλλ' ἀκεῶν πατέρα προσεδερκετο, δεχόμενος αἰφεί, 386
ἵοποτε δὴ μνηστῆρσιν αἰδῆσι χεῖρας ἐφῆσει.

τῇ δ' ἀρ' ἐπὶ φρεσὶ ἐθήκε θεὰ γλαφκῶπις ἀθηνῆ Φ
κοφρῇ ἱεκαρίοφον περιφρονί πηνελοπειῇ
τοκσὸν μνηστῆρσιν ὀμνεν, πόλιον τε σιδήρον,
ἐν μεγαροῖς ἱοδῶστος, ἀφῆλια, καὶ φοναῖ ἀρχῆν.
κλιμακα δ' ὑποσηλὴν προσεβήσατ' ἱεφῆφον δομοῖ.

Hom.

3 Q

5

πολλοτο δε κλεῖδ' ἱεῦκαμπεα χεiri παχυῇ
 καλῆν, χαλκείην· κωπή δ' ἐλεφαντος ἐπῆεν.
 βῆ δ' ἰμεναι θαλαμονδε, συν ἀμφιπολοισι γυναικσιν,
 εἰσχατον· ἐνθα δε τοι κειμηλί' ἐκεῖτο βανακτος,
 χαλκος τε, χρυσος τε, πολυκμήτος τε σιδηρος.
 10 ἐνθα δε τοκσον ἐκεῖτο παλιντονον, ἠδε φαρετρη
 ἱιόδοκος, πολλοι δ' ἐνεσαν στονοεντες οἷστοι·
 δῶρα, τα τοι χσεῖνος λακεδαιμονι δῶκε τυχησας,
 Ἴφιτος ευρυτιδης, ἐπίφεικλος ἀθανатоισιν
 15 τω δ' ἐνι μεσσηνῇ γσυνβλήτην ἀλληλοῖιν,
 φοικῶ ἐν ορσίλοχαfo δαίφρονος· ἦτοι ἰοδυσσεῖς
 ἦλθε μετα χρεος, το ρα τοι πανς δημος οφειλλεν·
 μῆλα γαρ ἐκς ἰθακης μεσσηνιοι ἀνδρες αἰτῆραν
 νᾶσι πολυκλείεσι τριηκοσί, ἠδε νομεφας.
 20 των ἱενεκ' ἐκστέσιην πολλὴν ἰοδον ἦλθεν ἰοδυσσεῖς,
 παίδνος εων· προ γαρ ἵηκε πατηρ, ἀλλοι τε γεροντες.
 Ἴφιτος αἶθ' ἱπποῖς διδσημενος, ται τοι ολοντο,
 δῶδεκα, θηλυται, τυπο δ' ἱημιονοι ταλαφεργοι·
 ται δη τοι και ἐπειτα φονος και μοιρ' ἐγενοντο·
 25 ἐπειδὴ διος τυιον ἀφικετο, καρτεροθυμον
 φῶδ', ἥρακλεα, μεγαλων ἐπίιδστορα φερων,
 ἶος μιν χσεῖνον εοντα κατεκταν' ἱεῖω ἐνι φοικῶ·
 σχετλιος! ουδε θεων ῥοπιν ἦδεσας, ουδε τραπέδσαν.
 28 ἱπποῖς δ' αἶτος ἱεχε κρατερωνυχας ἐν μεγαροισιν.
 30 τας ερεων ἰοδυσεῖς συνῆντετ'· ἐδῶκε δε τοκσον,
 το πρην μιν ρ' εφορεε μεγας ευρυτος, αἶταρ το παιδι
 κατλίπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν τυπσηλοισιν.
 τῷ δ' ἰοδυσεῖς χσιφος ἰοχσν, και ἀλκιμον εγχος, ἐδῶκεν,
 35 ἀρχὴν χσεῖνοσυνης προσκηδεος· ουδε τραπέδση
 γνῶτην ἀλληλων· πρην γαρ διος τυιος ἐπεφνευ
 Ἴφιτον ευρυτιδην, ἐπίφεικλον ἀθανатоισιν,
 ἶος τοι τοκσον ἐδῶκε· το δ' ου ποτε δίος ἰοδυσσεῖς,
 ἐρχομενος πολεμονδε μελαιναφων ἐπὶ νᾶων,
 40 τείρεστ'· ἀλλ' αἶτοο μνήμα χσεινοfo φιλοfo
 κεσκετ' ἐνι μεγαροισ'· εφορεε δε μιν τῆς ἐπὶ γαιης.
 ἦ δ' ὅτε δη θαλαμον τον ἀφικετο δίφα γυναικων,
 ουδον τε δρυῖνον προσεβησατο, τον ποτε τεχτων
 χσεσσειν ἐπισταμενως, και ἐπὶ σταθμην ἰθυφεν,
 45 ἐν δε σταθμοῖς ἀρσε, θυρας δ' ἐπεβῆκε φαφεινας·
 αἶτιξ' ἀρ' ἵηγε ἱμαντα βοῶς ἀπελυῖσε κορωνης,
 ἐν δε κλεῖδ' ἵηκε, θυρεων δ' ἀνεκοπτεν ἰοχεφας,
 ἀντα τιτυσκομενῇ· τα δ' ἀνεβραχεν, ἦτε ταυρος
 βοσκομενος λειμῶνι· τοσ' ἐβραχε καλά θυρετρα
 50 πληγεντα κλεῖδ', ἐπετασθησαν δε τοι αἶκα.
 ἦ δ' ἀρ' ἐφ' ὑψηλης σανιδος βῆ, ἐνθα δε χῆλοι
 ἱεστασαν· ἐν δ' ἀρὰ τῆσι θυῶδεα φεσματ' ἐκείτο.

ἐνθ' ἐρεγσαμενὴ ἀπὸ πασσαλοῦ αἰνυτο τοκσον
αἴτῳ γωρυτίῳ, ἵες τοὶ περικεῖτο φαεινός.
ἱεδομένη δὲ κατ' αἴθι, φίλοισ' ἐπὶ γονάσι θέντσα,
κλάφε μάλα λιγυρῶς· ἐκ δ' ἵαιρες τοκσον ἱανακτῶς.

Φ

55

ἦ δ' ἐπεὶ ὦν ταρφῇ πολυδακρυτόφῳ γοοῖο,
βῆ ῥ' ἰμεναὶ μεγαρονδὲ μετὰ μνήστηρας ἀγαθοῖς,
τοκσον ἱεχόντ' ἐν χειρὶ παλιντονα, ἥδε φαρτρὴν
ἱεδοκον, πολλοὶ δ' ἐνεσαν στονοεῖντες οἴστοι.

60

τῇ δ' ἀρ' ἱαμ' ἀμφιπέλοι φερὸν ογκιον· ἐνθα σιδηρὸς
κεῖτο πολυς, καὶ χαλκός, ἀφελθία τοῖο ἱανακτῶς.

ἦ δ' ἵετο δὴ μνήστηρας ἀφικέτο δίφα γυναικῶν,
ἐτῆ ρα παρασταθμὸν τεγὲος πυκα ποιητόφῳ,
αὐτὰ παρειαφῶν σχομένη λιπαρὰ κρῆδεμνα.

65

ἀμφιπόλος δ' ἀεὶ τοὶ κεδνὴ ἱεκατέρθε παρῆσθη·
αἴτεκα δὲ μνήστηρσι μετῆυδαε, καὶ φάτο μυθόν·

κεκλυτὲ μέο, μνήστηρες ἀγῆνορες, τοὶ τοδὲ δῶμα
ἐχραφέτ' ἐσθίμεν καὶ πίνεμεν ἐσμενὲς αἰεὶ,

70

ἀνδρὸς ἀπειχομένοφῳ πέλυν χρόνον· οὐδὲ τίς ἀλλήν
μυθόφῳ ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδυνασθε,

ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι, θεσθαὶ τε γυναῖκα.

ἀλλ' ἀγετε, μνήστηρες, ἐπεὶ τοδὲ φαίνεται ἀφελόν·

θησῶ γὰρ μέγα τοκσον ἱοδυσσεῖος θείοφῳ·

75

ἵες δὲ κε ρεῖτατ' ἐντανυσῇ βιον ἐν παλαμῆσιν,

καὶ διοῖστεφσῇ πελεκυῶν δύο καὶ δέκα παντῶν,

τῷ κεν ἱαμ' ἱεσποιμῆν, νοσφίσταμένη τοδὲ δῶμα

καφρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλεον βίβοτόφῳ·

τοο ποτὲ μεμνήσεσθαι οἴομαι, ἐν περ ονειρῷ.

80

ἵως φάτο· καὶ ῥ' ἱεῦμαιον ἀναγεν, δίφον ἱυφορβον,

τοκσον μνήστηρσι θεμέν, πολίον τε σιδηρόν.

δακρυῖσαν δ' ἱεῦμαιος ἐδεχσατο, καὶ κατεβῆκεν·

κλάφε δὲ βουκόλος ἀλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τοκσον ἱανακτῶς.

ἀντινοὸς δ' ἐνενίπε, ἱεπος τ' ἐφάτ', ἐκ τ' ὀνομαδσεν·

85

νηπιοὶ ἀγροῖωται, ἐφημερία φρονεόντες!

φατ' ὀδδειλοὶ! τί νυ δακρυ κατεῖβετον, ἥδε γυναῖκι

θυμὸν ἐνὶ στηθεσσίῳ ὀρίνετον; ἦ τ' ἐκαὶ ἀλλῶς

κεῖται ἐν ἀλγέσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἱακοίτην.

ἀλλ' ἀκεῶν δαίνυσθε καθήμενοι, ἡε θυραδσε

90

κλάφετον ἐκσελθόντε, κατ' αἴθοδι τοκσα λίποντε,

μνήστηρῶσιν ἀφελὸν ἀαφατόν· οὐ γὰρ οἴφω

ρεῖδιως τοδὲ τοκσον ἱεῦχρυφόν ἐντανυεσθαι.

οὐ γὰρ τίς μετὰ τοίῳς ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι παντσίῳ,

τοῖος ἱοδυσσεῖς ἐσκεν· ἐγὼ δὲ μιν αἴτος ὀπᾶπα,

95

καὶ γὰρ μνήμων ἦμι, παῖς δ' ἐτὶ νηπιὸς ἦα.

ἵως φάτο· τῷ δ' ἀεὶ θυμὸς ἐνὶ στηθεσσίῳ εἰετολπεεν

νευρὴν τ' ἐντανυσεν, διοῖστεφσεν τε σιδηρόφῳ.

ἦτοι οἴστοο γε πρῶτος γεῖσεσθαι ἐμελλεν

- εκ χειρων ἰοδυσεὺς ἀμυμονος, τὸν τοτ' ἀτίμα
 ἦμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ᾠρνευε παντας ἑταίρους. Φ
109
- τοῖσι δὲ καὶ μετεφ' ἱερῇ εἰς τηλεμαχοῖ
 ὦ ποποι! ἡ μάλα με δσεῖς ἀφρον' ἐθήκε κρονίων
 μητῆρ' ἐν τοι φητι φίλῃ, πινυτή περ ἰοντσα,
 ἀλλ' ὅτ' αὖτ' ἐπείσθαι, νοσφισσαμένη τοδὲ δῶμα· 105
 αἴταρ' ἐγὼ γελάω, καὶ τερπομαι ἀφρονὶ θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγετε, μνήστηρες, ἐπεὶ τοδὲ φαίνεται' ἀεθλον,
 τοιῇ νῦν οὐκ ἐστὶ γυνὴ κατ' ἀχαιίδα γαίαν,
 οὔτε πυλὸς ἱερῆς, οὔτ' ἀργεος, οὔτε μυκηνης,
 οὔτ' αἴτης ἰθακῆς, οὔτ' ἡπειροῖο μελαινης· 110
 καὶ δ' αὖτοι τοδὲ εἰδότε· τί με χρὴ μητρεος αἰνῶ;
 ἀλλ' ἄγε μὴ μυθήσιν παρῆλκετε, μὴδ' ἐτι τοκσοο
 δῆρον ἀποτροπασθε τανυστους, ἰοφρα εἰδωμεν.
 καὶ δὲ κεν αἴτος ἐγὼ τοῖο τοκσοῖο περὶ ἡσάμην·
 εἰ δὲ κεν ἐνταυσιν, διῶϊστεῖσιν τε σιδηροῖ,
 οὐ κε μοι ἀχνημένῳ ταδὲ δῶματα ποτνία μητῆρ' 115
 λειποὶ ἔμ'· ἀλλ' ἰοντ', ἰοτ' ἐγὼ κατοπίσθε λιπομένην,
 τοῖος τ' ἤδη πατὴρ ἀεθλία καλ' ἀντελεσθαι.
 ἦ, καὶ ἀπ' ὠμοῖν χλαίαν θετο φοινικοεντσαν,
 ὀρθὸς ἀναλίσκων· ἀπο δὲ χσιφὸς ἰοκῶν θετ' ὠμων.
 πρῶτον μὲν πελεκυὰς στήσεν, διὰ ταφρον ὀρυκτῶν 120
 πάντῃ μιαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ σταβμῇ ἰθυῖνεν·
 ἀμφὶ δὲ γαίαν ἐναγχε· τάφος δ' ἔτελε πάντας εἰδοντας,
 ἴως τεύχοσμως στήσεν· παρὸς δ' οὐ πῶ ποτ' ὀπώπειν.
 στή δ' ἀρ' ἐπ' οὐδὸν ἰων, καὶ τοκσοῖο περὶ ἡτῖδεν· 125
 τρεῖς μὲν μιν πελεμικσε, ἱερύσσεσθαι μινεαίνων,
 τρεῖς δὲ μεθήκε βίης, ἐπιελομένοσιν τογὲ θυμῷ,
 νευρὴν τ' ἐνταυσεῖν, διῶϊστεῖσιν τε σιδηροῖ.
 καὶ νῦν κε δὴ εἴ' ἐνταυσεῖ βίῃ το τετάρτον ἀντελκων,
 ἀλλ' ἰοδυσεῖς ἀνένευε, καὶ ἐσχεθεν ἱεμένον περ.
 τοῖς δ' αἴτις μετεφ' ἱερῇ εἰς τηλεμαχοῖ 130
 ὦ ποποι! ἡ καὶ σπεῖτα κακὸς τ' ἐσομαι καὶ ἀκίχης,
 ἡ ἐνέωτερος ἤμιν, καὶ οὐ πῶ χερσὶ πεποιθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερεστεροὶ ἐστέ, 132
 τοκσοῖο περὶ ἡσασθε, καὶ ἐκτελεωμεν ἀεθλον. 134
 ἴως φεσπων, τοκσον μὲν ἀπο τεί' ἐθήκε χαμαῖσε,
 κλῖνας κολλητῆσιν τεύχεσσι τῆς στανιδεσιν·
 αἴτοιο δ' ὦκυ βέλους καλῇ προσεκλῖνε κορωνῇ·
 ἀπ' δ' αἴτις κατ' ἀρ' ἔδσετ' ἐπὶ θρόνῳ, ἐνθεν ἀνέστη. 140
 τοῖσιν δ' ἀντινοὸς μετεφῇ, τεύχεσσι τοῖος·
 ὀρνυσθ' ἱεχσεῖς ἐπιδεχσῖα πάντες ἑταῖροι,
 ἀρχοσάμενοι τοῖο χῶροιο, ἰοθεν τ' ἐπὶ φοινοχοφεί.
 ἴως ἐφάτ' ἀντινοὸς· τοῖσιν δ' ἐπεφάνδανε μύθος.
 λεῖωδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, φοινοπος τοῖος, 145
 ἴος σφί' ἐνέσκει, παρὰ κρήνην δὲ παλιν

ἴδσε μυχότατος αἵει· ἀτασθαλίας δὲ τοὶ οἱ
 ἐχθραὶ εἶσαν, πάντων δ' ἐνεμύσα μνηστήρεσιν·
 ἴος ῥα τότε πρῶτος τοκσὸν λαβεῖ καὶ βέλους ὦκυ·
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδεν ἰών, καὶ τοκσοφὸ πειρήτιδεν.
 οὐδὲ μιν ἐντανυσεν· πρὶν γὰρ καμὲ χεῖρας ἀνέλκων,
 ἀτρίβοις, ἱακάλας· μετὰ δὲ μνηστήρεσιν ἐφίσπεν·
 ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανυῶ· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
 πολλοὺς γὰρ τοδὲ τοκσὸν ἀριστείας κεχαρήσει
 θυμὸς καὶ πσυχῆς· ἐπεὶ πολὺ φερτερον ἐστὶν
 τεύναμεν, ἢ δσαφόντας ἀμαρτεμεν, τοῖς ἑνεκ' αἵει
 εὐθαδ' ἱομιλφομεν, ποτιδεχμενοι ἱήματα πάντα.
 ἴως ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ τοῦ τοκσὸν ἐθήκεν,
 κλῖνας κολλητήσιν ἱεῦχσεστῆς σανιδέσιν,
 αἴτοιο δ' ὦκυ βέλους καλῇ προσεκλῖνε κορωνῇ·
 ἀπς δ' αἴτις κατ' ἄρ' ἰδόμεν' ἐπὶ θρόνῳ, εὐθὺς ἀνέστη.
 ἀντινοὸς δ' ἐνενίπε, ἱεπὸς τ' ἐφάτ', ἐκ τ' ὀνομαδέν·
 λεφώδες, ποῖον σε ἱεπὸς φύγεν ἱερκὸς ὀδόντων,
 δδεινον τ' ἀργαλέον τε· νεμίσασμαι δὲ τ' ἀκούων,
 εἰ δὴ τοῖτο γε τοκσὸν ἀριστείας κεχαρήσει
 θυμὸς καὶ πσυχῆς· ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανυσσαι·
 οὐ γὰρ τοὶ σέγε τοῖον ἐγῆνατο ποτνία μῆτηρ,
 τοῖον τε ἱρῦτηρα βίον τ' εἶμεναι, καὶ οἴστων·
 ἀλλ' ἄλλοι τανυσσόντι τάχα μνηστήρες ἀγαθοί.
 ἴως φάτο· καὶ ῥ' ἐκελεῖσε μελάνθιον, αἰτολὸν αἰγών·
 ἀγρεε δὴ, πυρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι, μελάνθεϊ,
 παρ δὲ τίθει διφρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αἴτοιο,
 ἐκ δὲ στεατος ἐνεγκε μέγαν τροχὸν ἐνδὸν εὐντος,
 ἱοφρα νεφοὶ θαλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
 τοκσοφὸ πειρῶμεσθα, καὶ ἐκτελεσόμεν ἀβέθλον.
 ἴως φάθ'· ὁ δ' αἰπὸς ἀνεκάθε μελάνθιος ἀκαμάτοιο πυρ·
 παρ δὲ φερων διφρον θῆκεν, καὶ κῶας ἐπ' αἴτοιο,
 ἐκ δὲ στεατος ἐνεγκε μέγαν τροχὸν ἐνδὸν εὐντος·
 τῷ ῥα νεφοὶ θαλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
 ἐντανυσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδέεες ἦσαν.
 ἀντινοὸς δ' ἐτ' ἐπέσχε, καὶ ευρυμαχὸς θεοφειδης,
 ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' εἶσαν ἐκστόχ' ἀριστοί.
 τῷ δ' ἐκς τοῖκαρ' ἐβησαν ἱομαρτησαντες ἱαμ' ἀμφῶ
 βοῖσκολος ἦδε συφορβὸς ἱοδυσσεὺς θεῖοιο·
 ἐκ δ' αἴτος μετὰ τοῖς δομοῖς ἠλυθε δίφῳ ἱοδυσσεύς.
 ἀλλ' ἴτε δὴ ῥ' ἐκτος θυρεῶν εἶσαν, ἦδε καὶ ἀλγης,
 φθηνγσαμένος σφί ἱεπεσσι προσῆυδαε μείλιχοισιν·
 βοῖσκολε, καὶ σὺ, συφορβε, ἱεπὸς τί κε μύθησαιμην,
 ἢ αἴτος κέθω· φασθαι δὲ με θυμὸς ἀναγεί·
 ποιοὶ κ' εἴτε ἱοδυσεῖς ἀμύνημεν, εἰ ποδὲν εἰσθαι
 ἱώδε μάλ' ἐκσαπίνης, καὶ τίς θεὸς αἴτον ἐνεπῆ;
 ἢ κέν μνηστήρεσιν ἀμύνηιτ', ἢ ἱοδυσεῖς;

Φ

160

155

156

163

165

170

175

180

185

190

195

- ἔσπαθ', ὅπως ἤμεις κρᾶδι θυμὸς τε κελίει. Φ
 τὸν δ' αἶτε προσέειπε βοῶν ἐπιβοήκολος ἀνὴρ
 δσέφ' πατέρ, αἱ γὰρ τότ' οὐ τελευτῆσαι εἰλδῶρ, 200
 ἥως ἐλθοὶ μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγαθοὶ δὲ τὲ δαίμων
 γυναικὸς χ', οἷα ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρες εἰσὶν αἱ.
 ἥως δ' αὖτως τεύμαιος ἐπευχέτο παντὶ θεῶσιν,
 νοστήσαι ἰοδυσσεῖα πολυφρον' ἵκονδε δομονδῆ.
 αἶψα γὰρ ἐπειδὴ τῶνγε νόον νημερτέ' ἀνεγνώ, 205
 ἐκσάφτις σφί' ἔπεσεν ἀμειβομένος προσέειπεν
 ἐνδὸν μὲν δὴ τοῦ αὐτοῦ ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογησάν,·
 ἡλῦθα φεικιστῶν ἑταῖοι ἐξ πατρίδα γαίαν.
 γιγνώσκω δ', ἥως σφοδρὴν ἐλδομένοισιν ἵκανον. 209
 εἰ δ' ἀγε δὴ καὶ σημεῖα περιφραδὲς ἄλλο τι δείκω,
 ἱερὰ τ' ἐν γυνῶντον, πύθωτον τ' ἐν θυμῷ,
 ἱερὰ τ' ἐν γυνῶντον, πύθωτον τ' ἐν θυμῷ,
 ἱερὰ τ' ἐν γυνῶντον, πύθωτον τ' ἐν θυμῷ, 217
 παρνησὼν δ' ἐλθόντα, σὺν ἡμεῖσιν αὐτολυκοῖο. 220
 ἥως ἔσπαθ', ἱερὰ μεγάλης ἀποτρυγὰς ἱερῆς.
 τὸν δ' ἐπεὶ εἰσίδετ' ἐν, ἱερὰ τ' ἐφρασσάντε ἱερὰς,
 πᾶσι δ' ἀρ', ἀμφ' ἰοδυσσεῖα δαίμονα χεῖρ βαλόντα,
 καὶ κυνέον ἀγαπαδόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους.
 ἥως δ' αὖτως ἰοδυσσεῖς κεφαλᾶς καὶ χεῖρας ἐκυσσεν. 225
 καὶ νῦν κ' οὐδ' ὀφρὸς ἐκυσσεν ἐδὺ φάος ἡελίοιο,
 εἰ μὴ ἰοδυσσεῖς αὐτὸς ἐρυκακ', ἐφῶνεν τε
 πατρὸς κλαυθμόν, γοῶν τε· μὴ τις ἴδῃται
 ἐκσέλθων μεγαροῦ, αἶψα γὰρ ἔσπαθ' ἐκσέλθων
 ἀλλὰ προμνηστῆνοι ἐσέλθετε, μὴδ' ἱερὰ πάντες· 230
 πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὑμεῖς· ἀτὰρ τόδε σημεῖον ἐτύχθη·
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ἱεροὶ μνηστῆρες ἀγαθοί,
 οὐ μοι ἐφᾶσιν δόμοναί βιον ἡδὲ φαρμακὸν
 ἀλλὰ σὺ, δι' ἱερῶν, φέρων ἀνα δῶματα τοκσον,
 ἐν χερσὶν ἐμοὶ θέμεναι· ἔσπαθ' ἐν γυναικῶν 235
 κλεισσοῖσι μεγαροῦ θυρᾶς πυκινῶς ἀραρυίας.
 ἦν δὲ τις ἡ στοναχὴς ἡ κτυποῦ ἐνδὸν ἀκοῆς
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἱερῶν, μὴ τι θυράσθαι
 προβλῶσκεν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἐμεναι παρὰ φερῶν.
 σοὶ δὲ, φίλοιτι δὲ, θυρᾶς ἐπιτελλομαι ἀλγὸς 240
 κλεισσοῖσι κλειδί, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵλαι.
 ἥως ἔσπαθ', εἰσηλθε δόμονα τὸν ναιεταόντα·
 ἑδρεῖ· ἐπεὶ τ' ἐπὶ διφρονὶ ἰων, ἐνδὸν περ ἀνέστη·
 ἐς δ' ἀρα καὶ τῶν δμῶν εἴτην θεοῦ ἰοδυσσεῖος.
 ευρυμαχὸς δ' ἡδὲ τοκσον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 245
 θαλπωρὴν ἐνθα καὶ ἐνθα σελᾶ πυρὸς· ἀλλὰ μὴ οὐδ' ἥως
 ἐνταυτοῖσι δυνατό· μέγα δ' ἐστὲν κυδαλίμων κέαρ·
 οὐχ ὅσον δ' ἀρ' εἴσπετο πρὸς τὸν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ πόποι! ἡ μοι ἀχὸς περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων· 250
 οὐτὶ γὰρ μοι τόσῳ οὐδ' ὄφρα, ἀχνομένη περ·

ἐντι καὶ ἀλλαι πολλαι ἀχαιΐδες, ἤμεν ἐν αἴτῃ
ἀμφιτάλῳ ἰθακῇ, ἣδ' ἀλλήσιν πολιέσιν·
ἀλλ' εἰ δὴ τοσονδε βίης ἐπιδέειες ἐσμεν
ἀντιθεοῖ ἰοδυσεύος, ἵοτ' οὐ δύναμεσθα ταυνοῦσαι
τοκσον, ἐλεγχεῖν δὲ καὶ ἐσσομένοισι πῦθῃσθαι.

Φ

τόν δ' αἴτ' ἀντινοός προσεφθ, τεῦπείθεος ἱυίος·
εὐρυμαχ', οὐχ ὄφτως ἐσται· νοεῖς δὲ καὶ αἴτος.
νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτῇ τοῖο θεοῖο
ἰαγνῇ· τίς δὲ κε τοκσα τίταινοιτ' ; ἀλλὰ ἱεκηλοὶ
κατθετ'· ἀταρ πελεκῡας γέ καὶ εἰ κ' εἰαῶμεν ἱαπαντας
ἱεσταμεν· οὐ μὲν γὰρ τιν' ἀναιρησεσθαι οἶσιν,
ἐλθόντ' ἐς μέγαρον λαφερτιάδα· ἰοδυσεύος.

255

ἀλλ' ἀγε, ἱοινοχόος μὲν ἐπαρχασθῶ δεπαεσιν,
ἱοφρα σπενδσαντες καταβειομεν ἀγκυλὰ τοκσα.
ἦοαθεν δὲ κελεσθε μελανθιον, αἰπολὸν αἰγων,
αἰγας ἀγεῖν, ἱαὶ παντσί μεγ' ἐκστοχοὶ αἰπολίοισιν,
ἱοφρ' ἐπὶ μῆρια θέντες ἀπολλῶνι κλυτοτοκσῶ
τοκσοῖο πειρῶμεσθα, καὶ ἐκτελεσμεν ἀφελόν.

260

ἴως ἐφατ' ἀντινοός· τοῖσιν δ' ἐπεφάνθανε μυῖθος.
τοῖσι δὲ κηρύκες μὲν ἱυδῶρ ἐπὶ χεῖρας ἐχέσαν,
κοφροὶ δὲ κρήτηρας ἐπεστεψαντο ποτοῖο·
νωμῆσαν δ' ἀρα παντσί ἐπαρχασαμενοὶ δεπαεσιν.
τοὶ δ' ἐπεὶ ὦν σπενδσαν τ', ἐπὶφον θ', ὅσον ἠβеле θυμός,
τοῖσδε δολοφρονέων μετεφθ πολυμήτις ἰοδυσεύος·

265

κεκλυτε μέο, μῆστήτηρες ἀγακλείτης βασιλείης,
ἱοφρα ἱεπω τὰ με θυμός ἐνι στηθεσσί κελεφεῖ.
εὐρυμαχὸν δὲ μαλίστα καὶ ἀντινοὸν θεοφείδεα
λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τότῳ ἱεπος κατὰ μοῖραν ἐφίσπεν·
νῦν μὲν παῖσαι τοκσον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
ἦοαθεν δὲ θεός δῶσει κρατὸς ἱῶ κ' ἐθελήτιν.

270

ἀλλ' ἀγε μοι δοτε τοκσον τεῦχσῡφον, ἱοφρα μεθ' ὑμῖν
χείρων καὶ σθένεος πειρῆσομαι, εἰ μοι ἐτ' ἐστὶν
ῖς, ἵοιη παρὸς ἐσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μελίσσιν.

275

ἴως ἐφαθ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ὑπερφιαλὸς νεμίσῃσαν,
δδεδισαντες, μὴ τοκσον τεῦχσῡφον ἐντανυσεῖεν.

280

ἀντινοός δ' ἐνενῖπε, ἱεπος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὀνομαδσεν·

ῖαί δδεῖλε χσεῖναν, ἐνὶ τοῖ φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
οὐκ ἀγαπᾷς, ἱοδ' ἐκηλὸς ὑπερφιαλοῖσι μεθ' ἡμῖν
δαινῡσαι ; οὐδὲ τι δαιτός ἀμερδεῖαι, αἴταρ ἀκοφείς
μυῖθων ἱημετέρων καὶ ἱρῆσιος ; οὐδὲ τίς ἄλλος
ἱημετέρων μυῖθων χσεῖνος καὶ πτώχος ἀκοφεί.

283

ῖοιός σε τρώει μελίτηδης, ἵεσθε καὶ ἄλλος
βλαπτει, ἵος ἀν μῖν χανδὸν ἱελῇ, μῆδ' αἰσίμαι πῖνῃ.

285

τόν δ' αἴτε προσέεσπε περιφρων κτηλοπεία·
ἀντινὸν, οὐ μὲν πάλιν ἑστεμβέμεν, οὐδὲ δικάειν,
χσεῖνος τῆλαμαχός, ἵος μὲν ταδε δῶμάδ' κηῖται.

294

311

290

τελπειαι, αἱ χ' ὁ χσείνος ἰοδυσσεῖος μέγα τοκσον
 εντανυσῆ, χερσιν τε βίηφι τε ἱήφι πίθησας, Φ
316
 φοικαδὲ μ' ἀγσεσθαι, καὶ ἑήην θησεσθαι ἱακοίτιν ;
 οὐδ' αἴτος ποδο τοῖτο γ' ἐνι στήθεσσιν ἑτολπεν·
 μηδὲ τις θυμέων τοῖον· τεινεκα θυῖμον ἀχέων
 ενθαδὲ δαινυσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ φοίκεν.

τὴν δ' αἶτ' ευρυμαχος, πολυβοο παῖς, ἀντίον ἥϊδα· 320
 κοῖρην ἱκαρίοιο, περιφρον πηνελοπεία,
 οὐτὶ σε τὸνδ' ἀγσεσθαι οἴφομεθ'· οὐδὲ φοίκεν
 ἀλλ' αἰσχυφνομενοὶ φατὶν ἀνδρῶν, ἡδὲ γυναικῶν,
 μὴ ποτε τις ἑσπῆτι κακώτερος ἄλλος ἀχαιῶν·
 ἢ πολὺ χεῖρονες ἀνδρες ἀμυῖμονος ἀνδρὸς ἱακοίτιν 325
 μυνῶνται· τοῖτ' οὐδὲ τί τοχσον τεύχουφον εντανυσσιν·
 ἀλλ' ἄλλος τις, πτώχος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθων,
 ρεῖθιδιως ἐτανυσσε βίον, διὰ δ' ἔῃκε σιδήρου.
 ἴως φερεοῖθ'· ἡμῖν δὲ κ' ἐλεγχεα τάττα γενοίτο.

τὸν δ' αἶτε προσέεσπε περιφρων πηνελοπεία· 330
 ευρυμαχ', οὐ πῶς ἐστὶν τεύκλεας κατὰ δήμον
 ἐσμεναι, τοὶ δὴ φοικὸν ἀτιφμαδσοντες ἐδόντιν
 ἀνδρὸς ἀριστεῖος· τί δ' ἐλεγχεα τάττα τίθεσθε ;
 ἰόττος δὲ χσείνος, μάλα μὲν μέγας, ἡδ' ἑύπηγης. 334
 ἀλλ' ἄγε τοὶ δοτὲ τοκσον τεύχουφον, ἱοφρα ἱδῶμεν· 336
 ἰῶδὲ γὰρ ἐκσφηρεω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμενον ἐσται·
 εἰ κε μὴν εντανυσῆ, δῶῃ δὲ τοὶ ευχος ἀπολλῶν,
 ἑσσω μὴν χλαινὰν τε, χιτῶνα τε, ἑσματα καλά·
 δῶσω δ' ἱοκσον ἀκόντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν, 340
 καὶ χσιφος ἀμφηκες· δῶσω δ' ἱυπο ποδοσι πεδίλ'·
 πεμπσω δ', ἱοπῆ μὴν κραδίη θυῖμος τε κελαιοί.

τὴν δ' αἶτ' τηλεμαχος πεπνύμενος ἀντίον ἥϊδα·
 μητὲρ ἐμῇ, τοκσον μὲν ἀχαιῶν οὐτὶς ἐμεῖο
 κρείσσων, ἰῶ κ' ἐθελῶ δομεναὶ τε, καὶ ἀρνησασθαι· 345
 οὐδ' ἵοσοι κранаην ἱθακὴν κατακοιρανέοντιν,
 οὐδ' ἵοσοι ναιοντι πρὸς ἡλίδος ἱπποβοτοῖο.

τῶν οὐτὶς μ' ἀέκοντα βίησεται, αἱ κ' ἐθελοίμι
 καὶ καθάπακς χσείνω δομεναὶ ταδὲ τοκσα φερεσθαι. 349

ἱὴ μὲν θαμβήσαντσα παλιν φοικόνδ' ἐβεβήκεεν· 354
 παῖδος γὰρ μυῖθον πεπνύμενον ενθετο θυῖμῳ. 355

ἐς δ' ἱυπεροῖ' ἀναβαντσα σὺν ἀμφιπολοῖσι γυναικῶν
 κλαῖεν ἐπεὶ ὀδυσεῖα, φίλον ποσὶν, ἱοφρα τοὶ ἱυκνῶν
 ἱήδυν ἐπὶ βλεφαροῖς· ἐβαλε γλαφκῶπις ἀθήνη.

αἶτταρ ἱο τοκσα λαβὼν φερε καμπυλὰ δίφος ἱυφορβος· 360
 μνήστηρες δ' ἀρὰ πάντες ἱομοκλεον ἐν μεγάροισιν·
 ἰῶδὲ δὲ τίς ἑσπεσκε νείων ἱυπερῆνορεόντων·

πῇ δὴ καμπυλὰ τοκσα φέρεις, ἀμεγαρτε συβῶτα ;
 πλανκτε ! ταχ' ἀν σ' ἐφ' υεσί κυνὲς ταχυὲς καταδέντι,
 οἷον ἀπ' ἀνθρώπων, ἰός ετρεφες· εἰ κεν ἀπολλῶν

ἡμῖν ἱλιήκῃ, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι. 365
 ἴως φασάν· αἴταρ ἰο θῆκε φερων αἴτῳ ἐνὶ χῶρῳ, Φ
 δδιδόσας, ἰοονεκα πολλοὶ ἰομοκλεον ἐν μεγαροῖσιν.
 τηλεμαχος δ' ἑτερωθεν ἀπειλήσας ἐγγωνεν·
 ἄττα, προσῶ φερε τοκσα· ταχ' οὐχ' εὖ παντσί πιθήσεις·
 μὴ σε, καὶ ἰοπλοτερος περ ἐων, ἀγρονδε διώμαι 370
 βαλλων χερμαδιοῖσι· βιηφί δε φερτερος ἤμι.
 αἱ γὰρ παντῶν τοσόν, ἴσοι κατὰ δῶματ' εἰσιν,
 μῆστηρων χερσὶν τε βιηφί τε φερτερος εἶην·
 τῶ κε ταχὰ στυγεραὺς τιν' ἐγὼ πεμπσάμι νεεσθαί
 ἡμετεροῖ' ἐκς φοικοῖ'· ἐπεὶ κακὰ μηχαναονται. 375
 ἴως ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ἐπ' αἴτῳ ἱηδὺ γελάσσαν
 μῆστηρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χολοφο
 τηλεμαχῶ· τα δὲ τοκσα φερων ἀνα δῶμα συβῶτης
 ἐν χεῖρεσ' ἰοδυσεῖ δαφίφρον' ἐθήκε παραστὰς.
 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσεφθ τροφὸν ευρυκλείαν· 380
 τηλεμαχος κελεται σε, περιφρων ευρυκλεία,
 κλειῖσσαι μεγαροῖο θυρας πυκινῶς ἀραρυίας.
 ἦν δὲ τις ἡ στοναχῆς ἡε κτυποῖ' ἐνδον ἀκοῇ
 ἀνδρῶν ἡμετεροῖσιν ἐν ἑρκεσὶ, μὴ τι θυράδσε
 προβλῶσκεεν, ἀλλ' αἴτο' ἀκὴν ἐμεναι παρὰ φεργῶ. 385
 ἴως ἀρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἀπτερος ἐπλετο μύθος.
 κλειῖσσεν δὲ θυρας μεγαρῶν ἱεὺ ναιεταονταν.
 σιγῇ δ' ἐκς φοικοῖο φιλοῖτιος ἱάλτο θυράδσε,
 κλειῖσσεν δ' ἀρ' ἐπειτα θυρας ἱεὺτερκεος ἀφλῆς.
 κεῖτο δ' ἱπ' αἰθοντοῇ ἰοπλὸν νῆος ἀμφιφελίσσης 390
 βυβλίον, ἱῶ ρ' ἐπεδήσε θυρας, ἐς δ' ἦεν αἴτος.
 ἱεῖσσετ' ἐπειτ' ἐπὶ διφρον ἰων, ἐνθεν περ ἀνεστή,
 εἰστοραὼν ἰοδυσεῖα· ἰο δ' ἡδὴ τοκσὸν ἐνωμα,
 παντῇ ἀναστροφαὼν, πειρῶμενος ἐνθα καὶ ἐνθα,
 μὴ κερά' ἵπες εἰδοῖεν, ἀποιχομένοιο βανакτος. 395
 ἱῶδὲ τις ἑσπεσκε, φιδῶν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ἡ τις θαήτηρ καὶ ἐπικλοπὸς ἐπλετο τοκσῶν·
 ἡ ῥα νῦ ποο τοιαῦτα καὶ αἴτῳ φοικοβί κεῖται,
 ἡ τογ' ἐφορμαεταὶ ποιησεμεν· ἴως ἐνὶ χερσὶν
 νωμᾷ ἐνθα καὶ ἐνθα κακῶν ἐνπαιὸς ἀλητῆς. 400
 ἄλλος δ' ἀφ' ἑσπεσκε νῆων ὑπερῆγορευονταν·
 αἱ γὰρ δὴ τοσοῦτον ὀνησίος ἀντίασειεν,
 ἴως ἰότος ποτε τοῖτο δυνῆσεται ἐντανυσασθαι.
 ἴως ἀρ' ἐφᾶν μῆστηρες· ἀταρ πολυμητὶς ἰοδυσεῖς
 αἴτικ' ἐπεὶ μεγὰ τοκσὸν ἐβαστάσε, καὶ φιδε παντῇ, 405
 ἴως ἰοτ' ἀνὴρ φορμινγὸς ἐπιστάμενος καὶ ἀφειδῆς
 ρεφιδίως ἐτανυσσε νῆῳ ἐπὶ κολλοπι χορδῇ,
 ἱαπτσας ἀμφοτέρωθεν ἱεὺστρες ἐντερον ὀφιος,
 ἴως ἀρ' ἀτερ σπουδῆς τανυσεν μεγὰ τοκσὸν ἰοδυσεῖς·
 δεχσίτερῃ δ' ἀρα χεὶρὶ λαβὼν κερῆσατο νευρῆς· 410
 Ἡοτ. 3 R

ἰη δ' ἵυπο καλον αἰεῖδσε, χελιδονί φεικελή αὐθῆν. Φ
 μνήστηρσιν δ' ἀρ' ἀχος γενετο μέγα, παντσί δ' ἀρα χρώς
 ἐτραπέτο· δσεῖς δὲ μεγαλ' ἐκτυπε, σήματα φαίνων·
 γηθήσεν τ' ἀρ' ἐπειτα πολυτλάνης δίφος ἰοδυσσεῖς,
 ἵοτι ρα τοι τάρως ἵῆκε κρονόο παῖς ἀνκυλομητεο. 415
 ἔλλετο δ' ὦκυν οἶστον, ἵος τοι παρεκείτο τραπέδῃ
 γυμνός· τοι δ' ἄλλοι κοίλης ἐντοσθε φαρετρῆς
 κείατο, τῶν ταχ' ἐμελλον ἀχαιῖοι πειρήσεσθαι·
 τὸν ῥ' ἐπὶ πηχεὶ ἔλων ἔλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
 αἴτοθεν ἐκ διφροῖο καθήμενος, ἵῆκε δ' οἶστον 420
 ἀντὰ τιτυσκομένους· πέλεκυων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
 πρῶτης στείλειης, διὰ δ' ἀντὶρες ἦλθε θυράδσε
 ἵίος χαλκοβαρῆς· ἵο δὲ τηλεμαχὸν προσέειπεν·
 τηλεμαχ', οὐ σ' ἵο χσείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλευχεί
 ἵήμενος· οὐδὲ τι τοο σκοποῖ ἤμβροτον, οὐδὲ τι τοκσόν 425
 δὴν ἐκαμὸν τάνυων· ἐτι μοι μένος ἐνπέδον ἐστίν. 426
 ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρυς' ἐνευσεν· ἵο δ' ἀμφέθετο χσιφος ἵοκσυ· 431
 αἴταρ ἵο γυμνωθῆ ἑρακῶων πολυμητίς ἰοδυσσεῖς· X
 ἱάλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἑχῶν βίον, ἠδὲ φαρετρὴν
 ἵίτων ἐνπλεσέν· ταχὺας δ' ἐκχεύσας οἶστος
 αἴτοφο προσθε ποδῶν· μετὰ δὲ μνήστηρσιν εἴεσπεν·
 ἵόττος μὲν δὴ ἀεθλὸς ἀάφατος ἐκτετελεστάι· 5
 νῦν αἴτε σκοπὸν ἄλλον, ἵον οὐ πῶ τις βάλεν ἀνῆρ,
 ἑίδεσθαι αἰ κε τυχοίμῃ, πορῇ δὲ μοι εὖχος ἀπολλῶν.
 ἦ, καὶ ἐπ' ἀντινοῶ ἰδυνέτο πικρὸν οἶστον.
 ἦτοι ἵο καλὸν ἀλίσσον ἀντὶαιρησεσθαι ἐμελλέν,
 χρυσεόν, ἀμφοφάτον· καὶ δὴ μετὰ χερσίν ἐνώμα, 10
 ἵοφρα πῖφοι φοῖνοφο· φόνος δὲ τοι οὐκ ἐνὶ θυμῷ
 μέλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδρῶσι δαιτυμονέσιν,
 μόνον ἐνὶ πλεονεσί, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἴη,
 τοι τευχέσεν θάνατον τε κακόν, καὶ κῆρα μελαιναίη;
 τὸν δ' ἰοδυσεῖς κατὰ λαιμὸν ἐπισχομένος βάλεν ἵίω· 15
 ἀντικρὺς δ' ἱαπαλοῖο δι' ἀλχένος ἡλυθ' ἀκῶκη.
 ἐκλινθῆ δ' ἑτερώσε, δεπᾶς δὲ τοι ἐκπέσε χεῖρος
 βλήμενο· αἴτῃκα δ' αἴλος ἀνα ἑρῖνας παχὺς ἦλθεν
 ἱαιμάτος ἀνδρομέεφο· θοφῶς δ' ἀπο ἑφο τραπέδσαν
 ᾤθσε ποδὶ πληγσᾶς, ἀπο δ' ἤδατ' ἐχέφεν ἐραδσε. 20
 σῖτος τε, κρεᾶ τ' ὀπ', ἐφορυνέτο· τοι δ' ἱομαθήσαν
 μνήστηρες κατὰ δῶμα, ἵοπως ἑίδον ἀνδρᾶ πέσόντα·
 ἐκ δὲ θρόνων ἀγοράσαν, ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
 πάντοσε παπταινόντες ἑυδμήτοfs ποτὶ τοιχοῖς· 25
 οὐδὲ πῇ ἀσπίς εἴη, οὐδ' ἀλκιμὸν εὖχος, ἑλῆσθαι. 34
 τοῖς δ' ἀρ' ἵυποδρα ἑιδῶν προσεφῆ πολυμητίς ἰοδυσσεῖς· 34
 ὦ κύνες, οὐ μ' ἐτ' ἐφᾶσκεῖ ὑποτροπὸν φοικᾶδ' ἵικεσθαι 35
 δημῶ ἀπο τροφῶν, ἵοτι μοι κατεκείρετε φοικόν,
 δημῶσιν δὲ γυναῖκας παρῑναδσεσθε βίαιως,

- αἴτοιο τε δσαφοντος ὑπεμναφεσθε γυναίκα, X
 ουτε θεός δδειδσαντες, τοι ουρανόν ευρύν τεχοντιν,
 ουτε τιν' ἀνθρώπων νημεσιν κατοπισθεν εσεσθαι. 40
 νῦν ὑμῖν καὶ παντσιν ὀλεθροῖο πειρατ' ἐφαπται.
 ἴως φάτο· τοῖς δ' ἀρα παντας ὑπο χλωρον ὄδεος ἑλλεν· 42
 ευρυμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβομενος προσεφεςπεν· 44
 εἰ μὲν δὴ ἰοδυσεῖς ἰθακησιος ἡληλουδας, 45
 ταῖτα μὲν αἰσιμ' ἐφεςπες, ἴσα ρεδσεσκον ἀχαιῖοι,
 πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτασθαλὰ, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῖο.
 ἀλλ' ἰο μὲν ἤδη κεῖται, ἴος αἰτίος ἐπλετο παντῶν, 48
 οὐ τι γάμοο τοσόν κεχρημενος, οὐτε χατιδσῶν, 50
 ἀλλ' ἀλλὰ φρονεῶν, τὰ τοι οὐκ ἐτελεσσε κρονίῳν·
 ἰοφρ' ἰθακῆς κατὰ δῆμον τεύκτιμενης βασιλῆοι
 αἴτος, ἀταρ σὸν παῖδα κατακτῆνει λοχῆσανς.
 νῦν δ' ἰο μὲν ἐν μοιρῇ πεφάται· σὺ δὲ φεῖδες λαῶν
 σῶν· ἀταρ ἀμμες ὀπισθεν ἀρεσσαμενοὶ κατὰ δῆμον, 55
 ἴσα τοι ἐκπεποταὶ καὶ ἐδηῶται ἐν μεγάροισιν,
 τίμῃν ἀμφὶς ἀγόντες εἰκοσαβοῖον ἱεκάστος,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τ' ἀποδῶσμεν, εἰς ἰο κὲ σὸν κεαρ
 ἰανθῇ· πρὶν δ' οὐτὶ νημεσῆτον κεχολῶσθαι.
 τὸν δ' ἀρ' ὑποδρα εἶδαν προσεφῇ πολυμήτις ἰοδυσεῖς· 60
 ευρυμαχ', οὐδ' εἰ μοὶ πατρία πάντ' ἀποδοῖτε,
 ἴσα τε τοι νῦν ἐστὶ, καὶ εἰ ποθεν ἀλλ' ἐπιθείτε,
 οὐδὲ κεν ἴως ἐτὶ χεῖρας ἐμὰς ληγσάμην φονοῖο,
 πρὶν παντσαν μνήστηρας ὑπερβασίην ἀποτίσσαι.
 νῦν ὑμῖν παρακεῖται, ἐναντίον ἡε μαχεσθαι, 65
 ἡ φευγεῖν, ἴος κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλυκοῆ·
 ἀλλὰ τιν' οὐ φευγεσθαι οἶομαι αἰπὺν ὀλεθρον.
 ἴως φάτο· τῶν δ' αἴτοο λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τοῖσιν δ' ευρυμαχος προσεφῶνε δέφτερον αἴτις·
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχῆσει ἀνὴρ ἰοδὲ χεῖρας ἀαπτοῖς· 70
 ἀλλ' ἐπεὶ ἐλαβε τοκσὸν τεύχσυνον, ἦδὲ φαρτρὴν,
 οὐδοῖ ἀπο χσεστοο τοκσασσεται, εἰς ἰο κὲ παντας
 ἀμμε κατακτῆνῃ· ἀλλὰ μνήσωμεθα χαρμῆς·
 φασγανὰ τε σπασσασθε, καὶ ἀντισχεσθε τραπέδσας
 ἱόντων ὤκυμορων· ἐπὶ δ' αἴτῳ πάντες ἱεχῶμεν 75
 ἱαθροῖοι· εἰ κὲ μιν οὐδοῖ ἀποθσομεν, ἦδὲ θυράων,
 ἐλθῶμεν δ' ἀνα γαστρί, βοῆ δ' ὤκιστα γενοῖτο·
 τῷ κὲ ταχ' ἰοτὸς ἀνὴρ νῦν ὑστατὰ τοκσασσάιτο.
 ἴως ἀρα φῶνῃσανς ἐφερυσσάτο φασγανὸν ἱοκσῦ,
 χαλκεόν, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμενόν· ἱαλτο δ' ἐπ' αἴτῳ 80
 σμερδαλέα εἰσάχων· ἰο δ' ἱαμαρτῇ δίῃος ἰοδυσεῖς
 ἱόν ἀποπροτίεινς βάλλε στήθος παρὰ μαῖδσων,
 ἐν δὲ τοι ἱῆπατ' ἐπηγσε θοφὸν βέλός· ἐκ δ' ἀρα χεῖρος
 φασγανὸν ἱῆκε χαμαῖδσε, περιρῆδῆς δὲ τραπέδῃ
 κατπεσε δινεθένς· ἀπο δ' ἡδὰτ' ἐχέειν ἐραδσε, 85

- καὶ δεκάς ἀμφικυπελλον· το δὲ χθον' ἐτυπτε μετώπῳ, X
 θυγμῷ ἀνιγὰδσων· ποσι δὲ θρόνον ἀμφοτεροισιν
 λακτιδσων εἵνακσε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἐχυσ' ἀχλὺς.
 ἀμφινομος δ' ἰοδυσεὺς εἵσατο κυδαλιμοῖο
 ἀντίος ἀτίκσανς· ἐφερῦτο δὲ φασγάνον ἰοκσυ, 90
 εἰ πῶς τοι φείσσειε θυράων· ἀλλ' ἀρα μιν φθῇ
 τηλεμαχος κατοπισθε βαλὼν χαλκῆρεϊ δορφί,
 ὦμων μεσσηγυς, δια δὲ στηθεσφιν ἐλάσσειν·
 δουπήσεν δὲ πέσων, χθονα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 τηλεμαχος δ' ἀπορόφσε, λίπων δολιχοσκίον ἐνχος 95
 αἴτοφ' ἐν ἀμφινομῷ· περὶ γὰρ ὀδῖε, μὴ τις ἀχαΐων
 ἐνχος ἀνέλκομενον δολιχοσκίον ἢ ἐλάσειεν,
 φασγανῷ ἀτίκσανς, ἥε προπρηνεῖ τυπτσανς.
 βῆ δὲ θέων, μαλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν· 100
 ἀνχοῖο δ' ἵσταμενος ἔπειτα πτεροεντα προσῆυθ'·
 ὦ πατερ, ἦδη τοι σάκος τοῖσιν καὶ δύο δορφε,
 καὶ κυνέην ἱεὺχαλκον, ἐπὶ κροταφοῖσ' ἀραρυῖαν,
 αἴτος τ' ἀμφιβαλεομαι ἰων· δῶσω δὲ συβῶτῃ
 καὶ τῷ βοῖκολῷ ἀλλὰ· τετευχησθαι γὰρ ἀμείνων.
 τὸν δ' ἀπαμειβομενος προσεφῇ πολυμήτις ἰοδυσεὺς· 105
 τοῖσε θέων, ἔφος μοι ἀμύγεσθαι παρ' οἷστοι,
 μὴ μ' ἀποκινήσωντι θυράων μόνον εἶοντα.
 ἴως φάτο· τηλεμαχος δὲ φιλῷ ἐπετίθετο πατρί.
 βῆ δ' ἵμεναι θαλαμῶν, ἰοθὶ τοι κλυτὰ τευχέ' ἐκεῖτο· 110
 ἐνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἐκτέλε, δορφέατα δ' ἰοκτῶ,
 καὶ πῖσυρας κυνέας χαλκῆρεας ἱπποδάσκειας·
 βῆ δὲ φέρων, μαλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
 αἴτος δὲ πρῶτιστα περὶ χροῖ' ἐδυῖσατο χαλκον·
 ἴως δ' αἴτως τῷ δμῷ ἐδυῖσθην τευχεὰ καλά, 115
 ἔσταν δ' ἀμφ' ἰοδυσεῖα δαφίφρονα ποικιλομήτην.
 αἴταρ ἰογ', ἰοφρα μὲν αἴτῳ ἀμύγνασθαι ἔσαν ἱετοί,
 τοφρα μνηστήρων ἵνα γ' αἰεὶ ἔεφ' ἐνὶ ῥοικῷ
 βαλλε τίτυσκομενος· τοι δ' ἀνχιστῆνοι ἐκίπτον.
 αἴταρ ἐπεὶ λίπον ἱετοὶ οἷστεφοντα φανακτα, 120
 τοκσον μὲν πρὸς σταθμὸν ἱεῦσταθεὺς μεγαροῖο
 ἐκλῖν' ἱεσταμεναι, πρὸς ἐνώπια πανφαναοντα·
 αἴτος δ' ἀμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθελυμνον·
 κρᾶτι δ' ἐπ' ἰφθῖμῳ κυνέην ἱεῦτυχτον ἐθήκεν
 ἱππουρίν, ὀδῖον δὲ λοφὸς καθυπερθεν ἐνευεν·
 ἔλλετο δ' ἀλκιμα δορφε δύο κεκορυθμένα χαλκῷ. 125
 ὀρσοδὺρῃ δὲ τις ἐσκεν ἱεῦδμητῷ ἐνὶ τοιχῷ·
 ἀκροτάτον δὲ παρ' οὐδὸν ἱεῦσταθεὺς μεγαροῖο
 ἦν ἰοδὸς ἐς λαίρην, στανίδες δ' ἔχον ἱεαράρειαι·
 τὴν δ' ἰοδυσεὺς φραδσεσθαι ἀνωγὲν δίφον ἱυφορβὸν
 ἱεσταοτ' ἀνχ' αἴτης· μία δ' οἷη γίγνεται· 130
 τοῖς δ' ἀγελαῖος ἐφῆσπε, ἔπος πάντεσι πιφαίσκων·

ο φίλοι, οὐκ ἂν ᾔθι τις ἀν' ὀρθοδурην ἀναβαίη,
καὶ ῥεσποὶ λαφοῖσι; βῆθ' ὦκιστα γενοίτο;
τῷ κε ταχ' ἰόττος ἀνὴρ νῦν ἱστᾶτα τοκσσασσαίτο.

X

τὸν δ' αἶψε προσέειπε μελανθίος, αἰπόλος αἰγῶν·
οὐ πῶς ἐστ', ἀγελαφε διότρεφες· ἀνχί γὰρ αἰῶνως
ἀφλῆς καλὰ θυρετρά, καὶ ἀργαλέον στομα λαφρῆς·
καὶ χ' ἐνς πάντας ἐρυκοὶ ἀνὴρ, ἴσθ' ἀλκιμος εἴη.
ἀλλ' ἀγεθ', υμῖν τευχέ' ἐνεγκῶ θωρηχθῆναι
ἐκ θαλαμοῦ· ἐνδὸν γὰρ, οἴβομαι, οὐδὲ πῇ ἀλλῇ
τευχέα κατθεσθῆν ἰοδυσεῖς καὶ φαιδιμος ἱυῖος.

135

140

ἴως ῥεσπῶν, ἀνέβαινε μελανθίος, αἰπόλος αἰγῶν,
ἐς θαλαμὸς ἰοδυσεῖος, ἀνα ῥῶγας μεγαροῦ·
ἐνθεν δᾶδ' ἐκα μὲν σάκε' ἐκστέλε, τόσα δὲ δορὰ,
καὶ τόσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδαυσίας·
βῆθ' ἱμεναι, μάλα δ' ὦκα φερῶν μνηστήρεσιν ἐδᾶσκεν.
καὶ τοῦ ὀδυσεῖος λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ἴως περιβαλλομένοισι ἴδε τευχέα, χερσὶ δὲ δορὰ
μακρὰ τινασσόντας· μετὰ δ' αἶψ' ἐφαίνετο ῥεργον.
αἰψὰ δὲ τῆλεμαχὸν ῥερεα πτερόεντα προσῆυδα·

145

150

τῆλεμαχ', ἡ μάλα ᾔθι τις ἐνὶ μεγαροῖσι γυναικῶν
νοτὶν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἡ μελανθεῖς.

τὸν δὲ αἶψ' ἐπὶ τῆλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
ὦ πατερ, αἶστος ἐγὼ τοδὲ γ' ἤμβροτον,—οὐδὲ τις ἄλλος
αἰτίος,—ἴος θαλαμὸς θυρῆν πυκινῶς ἀραρυῖαν
κατλίπον ἀγκλῖνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμεινῶν.
ἀλλ' ἴθι, δι' ἱεῦμαι, θυρῆν ἐπιθες θαλαμὸς,
καὶ φράσαι, εἰ τις ἀρ' ἐστὶ γυναικῶν, τῇ ταῦτε ρεδσει,
ἡ ἱυῖος δολιφῶ, μελανθεῖς, τὸν περ οἴσω.

155

160

ἴως τοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγορεύον.
βῆθ' αἶψις θαλαμὸνδὲ μελανθίος, αἰπόλος αἰγῶν,
ἴσων τευχέα καλ' ἐνόησε δὲ δίφος ὑφορβὸς,
αἰψὰ δ' ἰοδυσεῖα προσεφῶνεεν, ἐγγυς ἐόντα·

165

δίφ' ὀγενες λαφερτῖαδ' ἐπολυμηχάν' ἰοδυσεῖς,
κεῖνος δ' αἶψ' ἀφιδήλος ἀνὴρ, τὸν οἴβομεθ' αἶψοι,
ἐρχεται ἐς θαλάμον· σὺ δὲ μοι νημερτές ἐνίσπε,
ἡ μὲν ἀποκτείνω· αἱ κεν κρείσσων γὰρ γενώμαι,
ἡ σὺ ἐνθαδ' ἀγῶ, τὴν ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
πολλὰς, ἴσας ἰόττος ἐμῆδ' αἶστος σῶ ἐνὶ ῥοικῶ.

170

τὸν δ' ἀπαμειβομένος προσεφ' ἐπολυμητὶς ἰοδυσεῖς·
ἦτοι ἐγὼ καὶ τῆλεμαχος μνηστήρας ἀγαθοῖς
σχῆσομεν ἐντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαφῶτας·
σφοδρὶ δ' ἀποστρεφσάντε ποδᾶς καὶ χεῖρας ὑπερβέν
ἐς θαλάμον βαλέεον, στανίδας δ' ἐκδήσαι ὀπισθεν·
σεῖρην δὲ πλεκτην ἐκς αἶστος πεῖρῃναντε
κίον' ἀν' ὑψήλην ῥερεσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
ἴως· κεν δὴθα δσαῖος ἐων χαλεπ' ἀλγεα πασχῇ.

175

τῆς εφ'αυτῷ· οἱ δ' ἀρα τοὺς μαλακὰς μὲν κλοῦον, ἡδ' ἐπιβόντο· Χ
 βαν δ' ἰμεν εἰς θαλάμῳ λαβέτην δὲ μιν ἐνδὸν εὐντα.
 ἦτοι τοὺς μὲν θαλαμῶν μυχὸν κατὰ τευχέ' ἐρευνά· 180
 τῷ δ' ἔσταν ἱεκατέρθε παρα σταθμοῖσι μένοντες.
 εὐθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἐβραυνε μελανθῖος αἰπόλος αἰγῶν,
 τῇ ἑτερῇ μὲν χεὶρι φέρων καλὴν τρυφαλείαν,
 τῇ δ' ἑτερῇ σακὸς εὐρυ, γέρον, πεπалаγμνον ἀδσῆ,
 λαφέρτα' ἡρώος, τοὺς κοφειδῶν φορεσσεν· 185
 ὅθι τότε γ' ἡδὴ ἐκείτο, ραφαὶ δ' ἐλελῦντο ἱμάντων·
 τῷ δ' ἀρ' ἐπαίικσαν' ἐλῆτην, ἑρυσαν τε μιν εἰσφῶ
 κοφρικς· ἐν δακτύλῳ δὲ χαμαὶ βαλὼν ἀχνυμένον κέαρ.
 γούν δὲ ποδᾶς χεῖρας τ' ἐδεον θυμάλγῃ δόσμῳ,
 ἵευ μαλ' ἀποστρεφσάντε διανπερες, τῶς ἐκείλεισεν 190
 ἵως λαφέρτατο πολυτλάης διφὸς ἱόδυσσεῖς.
 σείρην δὲ πλεκτην ἐκς αὐτοῦ πειρῆσαντε
 κίον' ἀν' ὑπσηλὴν ἑρυσαν, πελάσαν τε δοκοῖσιν.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσεφθῆς, ἱεῦμαι σὺ βῶτα·
 νῦν μὲν δὴ μαλακὰ παύχην, μελανθῖε, νυκτὰ φυλακσεῖς, 195
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλεχμένος, τῶς σε ἑταίμεν
 οὐδὲ σέγ' ἥριγεναια παρ' ὀπασατο ροφάων
 ληθσεὶ ἐπερχομένη χρυσοδρόμος, ἱνικᾶ' ἀγνῖς
 αἰγᾶς μνήστηρες δόμον κατὰ, δαίτα πέμπεσθαι.
 τῶς τοὺς μὲν αὖτ' ἐλελείπτο, τάδ' οὐλοφῶ ἐνὶ δόσμῳ. 200
 τῷ δ' εἰς τευχέα δύντε, θυρὴν τ' ἐπὶόντε φάεινεν,
 βήτην εἰς ἱόδυσσεα δαίφρονα, πωμιλομήτην·
 εὐθα μένος πνέοντες ἐβέστασαν· τοὺς μὲν ἐπ' οὐδοῦ,
 τέσσαρες, τοὺς δ' ἀνποσθε δόμοιο, πάλυνες τε καὶ εἰσθλοὶ.
 τοῖσι δ' ἐπ' ἀνχιμόλον θυγατὴρ· διὸς ἦλθεν ἀθήνη, 205
 μνηστορὶ γειδομένη ἡμῶν δόμοιο, ἡδὲ καὶ αὐθῶν.
 τὴν δ' ἱόδυσσεῖς γῆθησε ἰδὼν, καὶ μύθοιο εἰσπεν·
 μέντορ, ἀμύθον φάειν, μνήσαι δ' ἱεταροφὸ φιλόφο,
 τὸς σ' ἀγαθὰ ρέδσεσκον· ἱομηλικίῃ δὲ μοι ἐσσι. 210
 τῶς εφ'ατ', οἰόμενος λαφίσσασθαι ἐσμεν' ἀθήνην.
 μνήστηρες δ' ἑταρῶν ἐταροκλῶν ἐν μεγάροισιν·
 πρῶτος τὴν γ' ἐνεύει δαίμαστοριδὲς ἀγέλαος·
 μέντορ, μὴ σε ἑταροῖσι παραινέσθῃς ἱόδυσσεῖς
 μνήστηρες μαχεσθαι, ἀμύθον μὲν δὲ τοὺς αὐτῷ· 215
 ἱπῶς γὰρ ἱεμετέρον γε νοεὶν τελευτῆσαι αἶψα·
 ἱπότε κεν τοῖσιν κτεόμεν, πατέρ' ἡδὲ καὶ ἱεῖον,
 ἐν δὲ συ τοῖσιν ἐπειτα πεφῆσθαι, ἱεῖα μνηστῆρες. 217
 αὐτὰρ ἐπὶν ἱεμεῖον γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ, 219
 κτημαῖ, ὅσσοι τοὺς ἐσσι, τὰ τ' ἐνδοθί, καὶ τὰ θυρήφιν, 220
 τοῖσιν ἱόδυσσεος μεταμυχομένην οὐδὲ σοὶ ἱεῖας
 δσαίμεν ἐν μεγάροισιν ἐφᾶσθαι, οὐδὲ θυγατράς. 222
 τῶς φάτ'· ἀθηναίη δ' ἐχολῶσατο κέαρ· οὐδὲ μαλλόν· 224
 νεῖκεσεν δ' ἱόδυσσεα χαλῶ τοῖσιν ἑταροῖσιν· 225

- οὐκετι σοιγ', ἰοδυσεῖ, μένος ἐκπύδον, οὐδε τις ἀλκή, X
 ἰση ἰοτ' ἀμφ' ἑλκετὶ λείκωλινθ', τευκαταρετῆ,
 ἰευναίετες τροφῆσιν ἐμαρναο νωλεπας αἰεῖ·
 πολλοὺς δ' ἀνδρᾶς ἐπεφύεσεν ἐν αἰνῇ δαφιοτήτι·
 σῆ δ' εἰελεῶ βροσλῆ πριαμοο πόλιν πυρκαγνῖα. 230
 πῶς δὴ νῦν, ἴατε σὺν δήμῳ καὶ κτήμαθ' ἱκανεῖς,
 ἀντὰ μνηστήρων ὀλοφυρταὶ ἀλκιμος εἶναι ;
 ἀλλ' ἀγε δεσπο, πεποι, παρ' ἐμ' ἵστασο, καὶ ἰδε ἔργον,
 ἰοφρα ἰδῆς, ἵοις τοι ἐν ἀνδρῶσι δυσμενεσσιν
 μέντωρ ἀλκιμῶν τὸ φεργασσας ἀποτίψεν. 235
 ἦ ρα, καὶ σὺ πῶς πᾶνχο διδῶς τετραυλικὰ νικῆν,
 ἀλλ' ἐτ' ἀρα σθένος τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιδες,
 ἡμῖν ἰοδυσεῖς, ἡδ' ἵοιο κοῦδαλινθο.
 αἴτη δ' αἰθαλοεντες ἀνὰ μεγαροφὸ μελαῖον
 ἰδῶσ' ἀνατικσαντῶσα, χελιδόνι φεικῆλη αὐτῆς. 240
 μνηστῆρας δ' ᾧ τρυφῆ δαμαστοριδῆς ἀγελαῖος,
 ευρυνομος τε, καὶ ἀμφιμῶδων, δημοπτολεμος τε,
 πειθσανδρος τε πολυκτοριδῆς, πολυβος τε δαφίφων·
 ἵοι γὰρ μνηστῆρων ἀρετῇ εἶσαν ἐκτόχ' ἀριστοί,
 ἱεσοὶ ἐτ' ἰδῶσαν, περὶ τε πσυφίχων ἐμαχόντο. 245
 τοῖς δ' ἀγελαῖος εἴεπε, ἔπος πάντεσι πνυφάσαν·
 ὦ φίλοι, ἡδὴ σχῆσει αὐτῇ ἰοδὲ χεῖρας ἀκίποῖς·
 καὶ δὴ τοι μέντωρ μὲν ἔβη κεν' εὐχματα ἔσπων·
 ἵοι δ' οἱοὶ λειπονται ἐπὶ πρῶτῃσι θυρήσιν. 250
 τῶ νῦν μὴ ἱαμα πάντες ἀφίτετε ὀρῶντα μακρὰ·
 ἀλλ' ἀγεθ', οἱ ἴως πρῶτον ἀκοντίσαν', αἱ κε ποθὶ δῶσῃς
 δοιὴ ἰοδυσεῖα βλήσθαι, καὶ κυδὸς ἱαρεσθαι·
 τῶν δ' ἀλλων σὺ κηδος, ἐπῆν ἰετῶς γε πῶσητιν.
 ἴως ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ἀκοντίσαν, ἴως ἐκίελεσεν, 255
 ἱεμενοι· τὰ δὲ πάντα ἔτιωσι· ἐθήκεν αὐτῇ.
 τῶν ἀλλος μὲν σταθμὸν ἱεῦσταθεος μεγαροφὸ
 βεβλήκεν, ἀλλος δὲ θυρὴν πυκινῶς ἀραρινῶν·
 ἀλλοφὸ δ' ἐν τοιχῷ μελῇ πῶσε χαλκοβαρυνῖα.
 αἴταρ ἐπεὶ δὲ ὀρῶσ' ἀλῆσαντο μνηστῆρων, 260
 τοῖς ἀρα μνῆων ἦρχε πολυτλᾶνς διφὸς ἰοδυσεῖς·
 ὦ φίλοι, ἡδὴ μὲν κεν ἔγω ἱεσποιμὶ καὶ ἀμμι,
 μνηστῆρων ἐς ἱομῖλον ἀκοντίσαι, ἵοι μεμαφαντιν
 ἱημεῖας ἐκσεναρικσαι ἐπὶ πρῶτεροις κακοῖσιν.
 ἴως ἐφάθ'· οἱ δ' ἀρα πάντες ἀκοντίσαν ἱοκῶσα ὀρῶντα, 265
 ἀντὰ τιτυσκομενοι· δημοπτολεμον μὲν ἰοδυσεῖς,
 ευρυαδῆν δ' ἀρα τηλεμαχος, ἐλατον δὲ συβῶτης,
 πειθσανδρον δ' ἀρ' ἐπεφνε βῶων ἐπιβοῦκολος αὐτῇ·
 ἵοι μὲν ἐπειθ' ἀμα πάντες ὁδῶν ἱελον ἀσπετον ὁδῶν.
 μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγαροφὸ μυχόνδε· 270
 τοῖ δ' ἀρ' ἐπῆλινσαν, νεκρῶν δ' ἐκς ἐνχῆ ἱελοντο.
 αἴτις δὲ μνηστῆρες ἀκοντίσαν ἱοκῶσα ὀρῶντα,

- ἵεμενοι· τα δὲ πολλὰ γέωσι· ἐθήκεν αἶηνη. 273
 ἀμφιμέδων δ' ἀρα τηλεμαχὸν βάλε χεὶρ' ἐπὶ καρπῷ· 277
 λιγδὴν, ἀκρὴν δὲ φείνον δηλήσατο χαλκός. X
 κτηστήππος δ' ἱεῦμαιον ὑπερ σάκος ἐνχεῖ μακρῷ
 ὦμον ἐπεγραπτεσεν· το δ' ὑπερπτατ', ἐπίπτε δ' ἐραδσε. 280
 τοὶ δ' αἶτ' ἀμφ' ἰοδυσεῖα δαΐφρονα, ποιχιλομήτην,
 μνήστηρων ἐς ἱομίλῳ ἀκοντίσαν ἰοκσυα δόρφα.
 ἐνθα αἶτ' ευρυδάμαντ' ἐβάλε πτολιπόρθος ἰοδυσεῖς,
 ἀμφιμέδοντα δὲ τηλεμαχός, πολυβὸν δὲ συβώτης·
 κτηστήππον δ' ἀρ' ἐπεῖτα βόων ἐπιβόκολος ἀνήρ 285
 βεβλήκειε πρὸς στήθος, ἐπευχομένος δὲ προσῆυδα·
 ὦ πολυθερσεΐδῃ φίλοκερτομε, μὴ ποτὲ πάνταν
 γείκων ἀφραδίῃς μέγα γέσπεμεν, ἀλλὰ θεοῖσιν
 μυθὸν ἐπιτρέψαι· ἐπεὶ πολὺ φερτεροὶ ἐντίν.
 τοῖτο τοὶ ἀντὶ πόδος χσεῖνῆϊον, ἴον ποτ' ἐδάσκει 290
 ἀντιθεῷ ἰοδυσεῖ, δαμόν κατ' ἀλῆτεφοντι.
 ἦ ρα βόων γελίκων ἐπιβόκολος· αἶταρ ἰοδυσεῖς
 οὐτὰ δαμαστορίδην αἶτοσχέον ἐνχεῖ μακρῷ·
 τηλεμαχός δ' ἱεῦῆνορίδην λείωκριτον οὐτὰ
 δόρφιν μέσον κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἐλάσσειν· 295
 ἤριπε δὲ πρήνης, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 δὴ τοτ' ἀθηναίῃ φῆσιμβροτον αἰγιδ' ἀνέσχεν. 297
 τοὶ δ' ἐφειβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ἰως ἀγελαιαί, 299
 τὰς μὲν τ' αἰδολὰς οἰστρος ἐφορμήθεν ἐδονησεν, 300
 ἱωρῇ Γεαρυνῇ, ἵοτε θ' ἡμάτα μακρὰ πέλονται.
 τοὶ δ', ἰωστ' αἰγυπιοὶ γαμπσωνυχες, ἀνυλοχεῖλαι,
 ἐκς ὄρεων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνιχέσιν ὄρωντιν.
 ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νεφέα πτώσσοντ' αἶεταί, 305
 τοὶ δὲ τε τὰς ὀλεκόντιν ἐφαλμένοι, οὐδὲ τις ἀλκή
 γίγνεται, οὐδὲ φυγὴ· χαιροῦντι δὲ τ' ἀνέρες ὤρη·
 ἰως ἀρα τοὶ μνήστηρας ἐπεσσυμένοι κατὰ δῶμα
 τυπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στονὸς ὦρνυτ' ἀείκης,
 κρᾶτων τυπτομένων· δαπέδον δ' ἱάπαν ταιματι θυφεν.
 λείωδης δ' ἰοδυσεῖος ἐπεσσυμένος λαβε γόνφων, 310
 καὶ μιν λίσσομενος γέπεια πτεροεντα προσῆυδα·
 γόνφομαι σ', ἰοδυσεῖ· σὺ δὲ μ' αἶδεο, καὶ μ' ἐλεησον·
 οὐ γὰρ πῶ τίνα φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 γέσπεμεν, οὐδὲ τι ρεκσαι, ἀτασθαλόν· ἀλλὰ καὶ ἀλλοῖς
 παῖον μνήστηρας, ἵοστις τοιαῖτα γε ρεῖσαι. 315
 ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπο χείρας ἱεχέσθαι·
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀείκεα ποτμον ἐφείπον.
 αἶταρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυφίσκοος, οὐδὲν βέρογας,
 κείσομαι· ἰως οὐκ ἐστὶ χάρις μετοπίσθ' ἱεῦφεργων.
 τὸν δ' ἀρ' ὑποδρα εἰδὼν προσεφῆ πολυμήτις ἰοδυσεῖς· 320
 εἰ μὲν δὴ μετὰ τῶσι θυφίσκοος εὐχαιεῖναι,
 πολλὰκι ποῶ μάλλαις ἀρῆμεναι ἐν μεγάροισιν

τηλοῦ μοι νοστέο τέλος γλυκερόο γενεσθαι· 323
τῷ οὐκ ἀν θανάτῳ γε δυσηλεγέα προφυγοίσθαι. 325

· ἴως ἀρα φῶντας χσιφος ἔλλετο χεiri παχυγῆ 325
· κειμενον, το ρ' ἀγελαφος ἀποπροεῖηκε χαμαῖδε
· πτεινομενος· τῷ τονγε κατ' ἀλ'χένα μεσσον ἐλασεν
· φθενγομενοο δ' ἀρα τοογε καρῆ κονιῆσιν ἐμιχθη.

τερπιαδης δε τ' αφοιδος αλυσκασε κηρα μελαιναν 330

Φημιος, ἵος ρ' ἦειδε μετα μνηστήρησιν ἀνανκῆ·
· ἐστη δ' ἐν χεireσιν ἔχων φορμινγα λεγυιαν
· ἀνχι παρ' ὀρθοδυρην· διχα δε φρεσι μερμηριδσεν,
· ἡ ἐκδυς μεταρῶο διος μεγαλοο ποτι βωμον

· ἑρκειοῦ ἱδσοιτο τετυχμενον, ἐνθ' ἀρα πολλὰ 335
· λαφερτης ἱδουσεῖς τε βοῶν ἐπι μῆρι' ἐκῆαν·
· ἡ γονῶν λισσοιτο προσαικισανς ἱδουσεῖα.

· ἰῶδε δε τοι φρονεοντι δοασσατο κερδιον εἶναι,
· γονῶν ἱαπτσασθαι λαφερτιαδαῦ ἱδουσεῖος.

· ἦτοι το φορμινγά γλαφυρην κατεῖθηκε χαμαῖδε 340
· μεσσηγυς κρήτηρος ἰδε θρονοῦ ἀργυροῦηλοο·
· αἴτος δ' αἰθ' ὀδυσεῖα προσαικισανς λαβε γονῶν,
· καὶ μιν λισσομενος ἔπεα πτεροεντα προσῆυδα·

· γονφοομαι σ', ἱδουσεῖ· συ δε μ' αἰδεο, καὶ μ' ἐλεησον· 345
· αἰτῷ τοι μετοπισθ' ἀχος ἐσσεται, εἰ κεν ἀφειδὼν
· πεφνῆς, ἵσπε θεοισι καὶ ἀνθρώποισιν ἀφειδω.

· αἰτοδιδακτος δ' ἦμι· θεος δε μοι ἐν φρεσιν τοίμας
· παντοίας ἐνεφυῖσε· ἑφοικα δε τοι παραφειδεεν,
· ἵσπε θεῷ· τῷ μὴ με λιλαιεο δειροτομησαι.

· καὶ κεν τηλεμαχος ταδε ἑσποι, σος φίλος ἵυιος, 350
· ἵως ἐγὼ οὐτι ἑκων ἐς σὸν δομον, οὐδε χατιδσων,
· πωλομην μνηστήρησιν ἀφειδσομενος μετὰ δαιτας·
· ἀλλὰ πολὺ πλεονες καὶ κρεισσονες ἦγον ἀνανκῆ.

· ἵως φάτο· τοο δ' ἦκοσ' ἱερῆ εἰς τηλεμαχοῦ, 355
· αἰπσα δ' ἔφον πατέρα προσεφῶνεεν ἐγγυς εἶντα·

· ἵσχεο, μῆδε τι τῶτον αἰτιον οὐταε· χαλκῷ·
· καὶ κηρῦκα μεδοντα σαιῶσομεν, ἵσπε μεῖ αἰφει
· φοικῷ ἐν ἡμετερῷ κηδεσκετο παῖδος εἶντος·
· εἰ δὴ μὴ μιν ἐπέφνε φιλοῖτιος, ἡε συβῶτης,

· ἡε σοι ἀντεβολησεν ὀρινομενῷ κατὰ δῶμα. 360

· ἵως φάτο· τοο δ' ἦκοσε μεδων, πεπνῦμενα φειδως·
· πεπτήως γὰρ ἐκαίτο τυπο θρονον, ἀμφι δε δερμα
· ἑστο βοῖος νεφῶδαρτον, αλυσκιων κηρα μελαιναν.
· αἰπσα δ' ἀπο θρονοῦ ὤρτο, βοῖως δ' ἀπεδύνε βοφειην·
· τηλεμαχόν· δ' ἀε' ἐπειτα προσαικισανς λαβε γονῶν, 365
· καὶ μιν λισσομενος ἔπεα πτεροεντα προσῆυδα·

· ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἰδ' ἦμι· συ δ' ἵσχεο· ἑσπε δε πατρι,
· μὴ με περισθενων δηλησεται ἱοκσυῖ χαλκῷ,
· ἀνδρων μνηστήρων κεχολῶμενος· τοι τοι ἐκείρον.

Hom.

κτηματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νηπιὸν οὐδὲν εἴδω.
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

τον δ' αὖτε πρόσθεσπε φίλη τρόφος ευρυκλεια·
 τοιγαρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεινὴν κατὰλεγσω·
 πεντήκοντα τοι ἐντὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες·
 ταῦτον δῶδεκα πάντῃσι αἰδείης ἐπεβήσαν,
 οὐτ' ἐμὲ τίοντ' αἰ, οὐτ' αὖτην πηνελόπειαν.
 τηλεμαχος δὲ νύκτωρ μὲν ἀτεχέστερ, οὐδὲ τὲ μητρὶ
 σημαίνειν εἰσεσκὼν ἐπὶ δμῶϊσι γυναῖκῃσιν.
 ἀλλ' ἀγ', ἐγὼν ἀναβάντ' ὑπεροφία σίβαλοντα
 ἔσπεω σὴ ἱαλοχῶ, τῇ τις θεὸς ὑπνόν εἰχέσεν.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτις Ἰδοῦσσεφ·
 μὴ πῶ τὴνδ' ἐπεγείρε' σὺ δ' ἐνθάδε ἔσπε γυναῖκῃσιν
 εἰσθῆμεν, ταῖπερ προσθὲν αἰεὶ κεία μηχανάοντο.
 ἴως ἀρ' ἐφ' ἡ γράφει δὲ δι' ἐκ μεγάροφ ἐβέβηκεεν,
 ἀγγελέοντ' αἰ γυναῖκῃσι, καὶ ὀτρυνέοντ' αἰ νύκτωρ.
 αἶψα τοι τηλεμαχόν καὶ βοῖκον ἡδὲ συβῶτην
 εἰς τὴν καλῶσάμενος ἔσπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἀρχετὲ νῦν νεκύας φορέεσθαι, καὶ ἀνῶχθαι γυναῖκας·
 αἶψα ἐπεὶ θρόνον περικαλλέας, ἡδὲ τραπέδ' αἰ,
 ὑψάσθαι καὶ σπονγῇσι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
 αἶψα ἐπὶ δὴ πάντα δομὸν κατακοσμήσῃσθε,
 δμῶας ἐκσαγαγόντες τεύσταθεὸς μεγάροφ,
 μεσσηγὺς τὴν θόλον καὶ ἀμύμονος ἑρκέος ἀλλῆς,
 θεινέμεναι χρίψαι τανυχεῖσιν, εἰς τὸ καὶ πάντῃσιν
 πύργῳ ἐκσαφελίσθαι, καὶ ἐκλελαθόντ' ἀφροδίτης,
 τὴν ἀρ' ὑπο μνήστησιν ἔχον, μισγόντο τὴν λαβρῇ.
 ἴως ἐφ' αἰ δὲ γυναῖκες ἱαλῶντες ἦλθον ἱακάντῃσιν,
 αἰν' ὀλοφυρομένην, θάλαρον κατὰ δακρυ χέοντ' αἰ.
 πρῶτα μὲν αἰ νεκύας φορεὼν κατατεθνήϊστας,
 κατ' ἀρ' ὑπ' αἰθοντῇ τίθεσαν τεύτερκεὸς ἀλλῆς,
 ἀλλήλῃσιν ἐρείδοντ' αἰ σημαίνει δ' Ἰδοῦσσεφ
 αἶψα ἐπισπέρχων ται δ' ἐκφορεὼν καὶ ἀναγκῇ.
 αἶψα ἐπεὶ θρόνον περικαλλέας, ἡδὲ τραπέδ' αἰ,
 ὑψάσθαι καὶ σπονγῇσι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
 αἶψα τηλεμαχόν καὶ βοῖκον ἡδὲ συβῶτην
 λίστρῃσιν δαπέδον πυκὰ ποιητόφ δομοφ
 χρίψαι ται δ' ἐφορεὼν δμῶαι, τίθεσαν δὲ θυράσθαι.
 αἶψα ἐπεὶ δὴ πάντῃσιν ἐκσαφελίσθαι,
 δμῶας ἐκσαγαγόντες τεύσταθεὸς μεγάροφ,
 μεσσηγὺς τὴν θόλον καὶ ἀμύμονος ἑρκέος ἀλλῆς,
 ἑλθόντων ἐν στείνῃ, ἴδοιεν οὐ πῶς ἦεν ἀλυσθαι.
 τοῖσι δὲ τηλεμαχόν πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 μὴ μὲν δὴ καθάρῳ θανάτῳ ἀπο θυμὸν ἑλθόντων
 ταῖσιν, ταῖσιν δὲ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδ' εἰχέσθαι,
 μητέρι δ' ἡμετέρῃ, παρὰ τὴν μνήστηρσ' εἰσθῆμεν.
 ἴως ἀρ' ἐφ' αἰ καὶ πειθισμὰ νῆος κυφανοπῶροφ
 κίονος ἐκστὰπτόντων μεγάλης περιβαλλῆ θόλοφ,

X

420

421

424

425

430

435

440

445

450

455

460

465

τυπόσ' επανταυσαυς, μη τις ποσιν ουδας ικοιτο. X
 τως δ' τοτ' αν η κιχλαι ταυσιπτεροι, ης πελειαι,
 ιερκει επιπληγσωντι, το θ' εστηκεν ενι θαμνω,
 αβλιν εστιτεμεναι, στυγερος δ' τυπεδεχσατο κοιτος. 470
 τως ταιγ' ιεχσειης κεφαλας ιεχον, αμφι δε παντσαις
 δειρησιν βροχοι ησαν, τοπως οικτιστα θανοιεν.
 ησπαιρον δε ποδεσι μινυνθα περ, ουτι μαλα δην.

εκ δε μελανθιον ηγον ανα προθυρον τε και αβλην
 του δ' απο μεν βρινας τε και οφατα νηλει χαλκω. 475
 ταμνον' μεδσεα τ' εκσφερυσαν, κυσιν ωμα δασασθαι
 χειρας τ' ηδε ποδας κοπτον, κεκοτηοτι θυμω.

τοι μεν επειτ' απονιπταμενοι χειρας τε ποδας τε
 εις τοδυσεα δομονδ' εκιον' τετελεστο δε φεργον.
 αβταρ τογε προσεφεσπε φιλην τροφον ευρυκλειαν. 480

τοισε θεειφον, γραφι, κακων ακος, τοισε δε μοι πυρ,
 τοφρα θεειφωσω μεγαρον' συ δε πηνελοπειαν
 ελθεμεν ενθαδ' ανωχθι συν αμφιπολοισι γυναικσιν
 παντσας δ' οτρυνον δμωας κατα δωμα νεεσθαι.

τον δ' αττε προσεφεσπε φιλη τροφος ευρυκλεια. 485
 ναι δη τατα γε, τεκνον εμον, κατα μοιραν εφεςπες
 αλλ' αγε τοι χλαιναν τε, χιτωνα τε, φεσματ' ενεγκω
 μηδ' τοτω βρακεσιν πεπυκασμενος ευρως ωμοφς
 ιεσταθ' ενι μεγαροισι' νεμεσητον δε κεν ειη.

την δ' απαμειβομενος προσεφη πολυμητις τοδυσεας. 490
 πυρ νυν μοι πρωτιστον ενι μεγαροισι γενεσθω.

τως εφατ' ουδ' απιθησε φιλη τροφος ευρυκλεια
 ηνεγκεν δ' αρα πυρ και θεειφον' αβταρ τοδυσεας
 ηυ θεειφωσεν μεγαρον και δωμα και αβλην.

γρηφς δ' αβτ' ανεβη δια δωματα καλ' τοδυσεας, 495
 ανγελεοντσα γυναικσι, και οτρυνεοντσα νεεσθαι
 ται δ' ισαν εκ μεγαροφο, δαφος μετα χεισιν ιεχοντσαι.
 ται μεν αρ' αμφεχεγοντο, και ησπαδσονθ' οδυσεα,
 και κυνεον αγαπαδσομεναι κεφαλην τε και ωμοφς,
 χειρας τ' αιθυμεναι' τον δε γλυκυσ ιμερος ταιρειν 500
 κλαβθμοφο και στοναχης' γιγνώσκε δ' αρα φρεσι παντσας.

γρηφς δ' εις τυπεροφι ανεβησατο κανχαλαοντσα, Ψ
 δεσποινη φεροντσα φιλον ποσιν ενδον εοντα
 γονφατα δ' εροσαντο, ποδες δ' τυπερικταινοντο
 στη δ' αρ' τυπερ κεφαλης, και μιν προς μυθον εφεσπεν
 εγρεο, πηνελοπεια, φιλον τεκος, τοφρα ιδηται 5
 οφθαλμοισι τεφοισι, τα θ' ελδαι ιηματα παντα
 ηλθ' τοδυσεας, και φοικον ιικανεται, οπσε περ ελθων
 μνηστηρας δ' εκτεινεν αγηνωρας, τοιθ' εφον φοικεν
 κηδεσπον, και κτηματ' εδον, βιαοντο τε παιδα.

την δ' αττε προσεφεσπε περιφρων πηνελοπεια. 10
 μαια φιλη, μαργην σε θεοι θεσαν' τοιτε δονανται

αφρονα ποιησαι, και εκφρονα περ. μαλ' εοντα, 15
 και τε χαλιφρονα τα σαιοφροσυης επεβησαν
 τοι σε περ εβλαπτει· πριν δε φρενας αισιμη ησθα.
 τιπτε με λωβειαις πολυκενθεα θυμων τεχοντσαν, 15
 ταυτα παρεκς λερωντσα; και εκς τυκνοο μ' ανγειρεις
 τηδυος, τος μ' επεδησε. φιλα βλεφαρ' αμφικαλυπτσας;
 ου γαρ πω τοιωδε. κατεδραθεν, εκς τοδ' τοδυσεεις
 ωχετ' εποπταμενος κακοειλιον ουκ ανομαστην.
 αλλ' αγε νυν καταβηθι, και απς ερχεο μεγαρονδε 20
 ει γαρ τις μ' αλλη γε γυναικων, ται μοι εαντιν.
 ταυτ' ελθοντο' ηνγελε, και εκς τυκνοο μ' ανγειρειν,
 τω κε ταχα στυγερας μιν εγων απεπεμπσα νεεσθαι
 αιτεις εσω μεγαρων· σε δε ταυτο γε γηρας ονησει.
 την δ' αιτε προσεισεπε φιλη τροφος ευρυκλεια 25
 ουτι σε λωβεω, τεκνον φιλον· αλλ' ετευμον τοι
 ηλδ' τοδυσεεις, και τοικον ικανεται, τως αγορειω,
 το χσεινος, τον παντες ατιμωον εν μεγαροιςιν.
 τηλεμαχος δε παλαι μιν τοιδεν ενδον εοντα,
 αλλα σαιοφροσυνησι νοηματα πατρος εκεθεν, 30
 τοφρ' ανδρων τιφσαιτο βιην τυπερηνορεοντων.
 τως εφαιδ' η δ' εχαρη, και απο λακτροφο θοροντσα
 γραφι περιπλεχθη, βλεφαρων δ' απο δακρυφ' ετημεν
 και μιν φωνησαστσα λεπτα πτεροντα προσηυδα·
 ει δ' αγε δη μοι, μαια φιλη, νημερτες ενισπε, 35
 ει τετεον δη τοικον ικανεται, ως αγορειεις,
 τοπως δη μνηστηρσιν αιιδεσι χειρας εφημεν,
 μουνος εων, ται δ' αιθεν ταολλεες ενδον εμιμνον.
 την δ' αιτε προσεισεπε φιλη τροφος ευρυκλεια
 ουκ ειδον, ου πυθομην, αλλα στονον οιον ακοτον 40
 κτεινομενων· τημεες δε μυχω θαλαμων τευπηγτων
 τημεθ' ατυδσομεναι, σαιιδες δ' εχον τευ αραιαι·
 πριν γ' τοτε δη με σος τuiος απο μεγαροδ' εκαλεσσεν
 τηλεμαχος· τον γαρ ρα πατηρ προσεηκε καλεσσαι.
 τευρον επειδ' οδυσεα μετα κταμενοισι νεκυσσιν 45
 τεσταυθ'· οι δε μιν. αμφι κραταιπεδον ουδας τεχοντες
 κειατ' επ' αλληλοισι· ειδωντσα κε θυμων ιανθης.
 νυν τοι μεν δη παντες επ' αφλειησι θυρησιν
 ταθροφοι· ατταρ το δωμα θειφοεται περικαλλεις, 47
 πυρ μεγα κηαμενος· σε δε με προσεηκε καλεσσαι.
 την δ' αιτε προσεισεπε περιφρων πηνελοπεια 50
 μαια φιλη, μη πω μεγ' επευχεο κανχαλαωντσα·
 τοιδουα γαρ, τως κ' ασπαστος ενι μεγαροιςι φανειη
 παντσι, μαλιστα δ' εμοι τε, και τuiι, τον τεκομεσθα·
 αλλ' ουκ εσθ' οδε μυθος τετητυμος, τως αγορειεις,
 ελλα τις αθανατων κτηνε μνηστηρας αγαφος,
 τυβριν αγασσεμενος θυμηαλγας, και καμα λεργα· 55

- ἔτινα γὰρ τῆσσι κεν ἐπὶ χθονὶ ἀνδρακῶν
 τῷ δὲ ἀτασθαλίας ἐπαθὼν κάμον' αἵ τ' αὖτε ἰδυσεῖς
 ὤλεσε τηλοφὸ νοστον ἀχαΐδας, ὤλετο δ' αὖτος. 85
 τὴν δ' ἤμειβετ' ἐπεὶ τα φιλῆ τροφὸς ευρυκλεῖα
 τέκνον ἐμὸν, ποῖον σε ἔπος φύγεν ἰερὰς ὁδοῦσαν ;
 ἢ ποσὶν, ἐνδὸν εὐκτα παρ' εὐχαρῆϊ, οὐ ποτ' ἐφησθα
 φοικαδ' ἐλευθεσθαι ; θυμὸς δὲ τοι αἶψιν ἀπίθτος. 90
 ἀλλ' ἔπει' αἵ τ' αὖτε ἔγνων ἐμῶν περιδῶσθαι αἴτης,
 αἱ κεν σ' ἐκσάπασιν, κτῆναι μ' εἰκτιστῶ ὀλοῦρῳ.
 τὴν δ' ἤμειβετ' ἐπεὶ τα περιφρῶν πηνελόπειά
 μαῖα φιλῆ, χαλεπὸν σε θέων αἰεὶ γενεταίων
 δῆνεα ρύσασθαι, μάλα περ πολυφίδριν εὐεσσάν·
 ἀλλ' ἐνπῆς ἱομέν μετὰ παιδ' ἐμὸν, ἱεφρα δίδωμαι
 εὐδρας μνηστῆρας τεθνήτορας, ἧδ' ἵος ἐπεφρον. 95
 ἵως φάμεν ἡ κατεβαίν' ὑπεροφία· πολλὰ δὲ τοι κεν
 ἱορμαίν', ἡ ἀπαινευθε φίλον ποσὶν ἐκσπερίνοι,
 ἡ παρσταντσα κυσσε καρῇ καὶ χεῖρε λαβόντσα.
 ἢ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὑπερβῆ λαβόντων οὐδὲν,
 ἔειπεν· ἐπεὶ δ' οὐσεῖς ἐναντίον, ἐν πυρὸς ἀγῆϊ,
 τοιχοφὸ τῷ ἑτεροῖ· το δ' ἀρα πρὸς κίονα μακρὴν 100
 ἦστο κατὰ ἱεράων, ποτιδεχόμενος, εἰ τι μὲν ἔσποϊ
 ἰφθίμῃ παρακωτίς, ἐπεὶ δίδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 ἢ δ' ἀαφὸς δὴν ἦστο, ταφὸς δὲ τοι ἦτορ ἱκανὸν
 σπῆσι δ' ἀλλοτὲ μὲν μὲν ἐνὶ πιδίῳ εἰσέσκειν,
 ἀλλοτὲ δ' ἀγνωσάσκει, κακὰ χροὶ ἔσματα ἔχοντα. 105
 τηλεμαχὸς δ' ἐνενίπτε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνομαδέν·
 μήτηρ ἐμῇ, δυσμῆτερ, ἀπῆνεα θυμὸν ἔχοντσα,
 τιφθ' ὅτῳ πατρός νεσφιδεσθαι, οὐδὲ παρ' αἵτον
 ἔδδομεν μὴ μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλῆς ;
 οὐ μὲν κ' ἀλλῇ γ' ἱσθὲ γυνὴ τετλήῃ θυμῷ 110
 ἀνδρὸς ἀφίσταται, ἵος τοι κακὰ πολλὰ μωγῆσιν
 εἰλθοὶ φοικαστῶ ἔσται ἐς πατρίδα γαίαν·
 σοὶ δ' αἶψι κρείδῃ στερεωτέρῃ ἐστὶ λίθοιο.
 τὸν δ' αἵ τε προσέειπεν περιφρῶν πηνελόπειά
 τέκνον ἐμὸν, θυμὸς μοι ἐνὶ στήθεσσι τεθῆκεν·
 οὐδὲ τι προσφασθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρεσθαι,
 οὐδ' εἰς ὧπα δίδεσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἔτεον δὴ
 ἐσθ' ὁδοσεῖς, καὶ φοικῶν ἱκανέσται, ἡ μάλα νοτί
 γινώσομεθ' ἀλλήλων καὶ λαίον· ἐστὶ γὰρ ἡμῖν
 σῆμαθ', αὖ δὴ καὶ νοτί κεκρυμμένα δίδμεν ἀπ' ἀλλήλων. 115
 ἵως φάτο· μαιδῆσεν δὲ πολυτλάης διῆς ἰδυσεῖς,
 αἰσῶτα δὲ τηλεμαχὸν ἔπειτα πτερόεντα προσῆλθε·
 τηλεμαχ', ἦτοι μήτηρ' ἐνὶ μεγάροισιν εἶδον
 πειραδσέν ἐμῶν ταχὺ δὲ φρασσέναι καὶ αἰεῖον.
 νῦν δὲ τοῖσι ἔρπασα, κακὰ δὲ χροὶ ἔσματα ἔσμαι,
 τοῖσιν ἀτιμῶσαι με, καὶ ἐν πῶ φησι τὸν ἑσπαι.

ἡμεῖς δὲ φραδσαμεθ', ἵκετος τοχ' ἀρίστα γενήτω·
 καὶ γὰρ τις ἔ' εἶνα φῶτα κατακτῆταις ἐνὶ δημῷ,
 τῷ μὴ πολλοὶ ἐσάντιν ἀφ' οὐρανῶν ἐπιστῶ,
 φεύγει, πῆδ'ς τε κρηδισσάν και πατρίδα γαίαν·
 ἡμεῖς δ' ἱερμα πολίστος ἀπασταμεν, τοὶ μετ' ἀρίστοι
 κοῖρων ἐν ἰθακῇ· τῷ σε φραδσεσθαι ἀνῶγα·
 τὸν δ' αἶ τῆλεμαχος πέπνυμνος ἀντιὸν ἦνδ'α·
 αἴτος ταῖτα γε λείσσει, πατέρ φιλε' σὴν γὰρ ἀρίστην
 μητιν ἐπ' ἀνθρώπους φαυτ' ἀμειναι, οὐδὲ με τις τοὶ
 ἄλλος ἀνηρ εἰσείει καταβνῆτων ἀνθρώπων·
 ἡμεῖς δὲ μεμαλῶτες ταμ' ἱεσραμεθ', οὐδὲ τι φημι
 ἀλκῆς δεήσεσθαι, ἱεσθ' δύναμις γε παρῶστιν·
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφθ πολυμήτις ἱδοῦσσεῖς·
 τοιγὰρ ἐγὼ φέρω, ἴως μοι δοκε' εἶναι ἀρίστα·
 πρῶτα μὲν ἀε λείσεσθε, καὶ ἀμφίεσασθε χιτῶνας,
 δμῶας τ' ἐν μεγαρῶσιν ἀνῶγετε ἱεσμαθ' εἰσεσθαι·
 αἴταρ θεῖος ἀφείδω, ἔχων φορμῖνγα λυγρῶν,
 ἡμῖν ἡγεσθῶ φιλοπαιγμῶν ἀρχηθῶμεθ,
 ἴως κεν τις φαιθ' γαίαν ἐσμεναι, ἐκτος ἀμῶσθ,
 ἢ αὖ ἱόδον σταίχων, ἢ τοὶ περὶ αἰσθαιοντιν·
 μὴ προσθε κλῆς ἐνὲν φονοῦ κατὰ ἱεσθ' γενήταις
 ἀνδρῶν μνήστηρων, πρὶν γ' ἡμελῶς εἰλεμεν ἐκσῶ
 ἀγρὸν ἐς ἡμεσθ' πολυθενδρεον· ἐνθα δ' ἐπειτα
 φρασσομεθ', τοὶ τι κε κερδὸς οἰνῶπιος ἐνγυαλῶσθ·
 ἴως ἐφ'αθ'· οἱ δ' ἀρα τοῦ μαλα μὲν κλῶεν, ἡδ' ἐπιθῶντο·
 πρῶτα μὲν ὠν λείσαντο, καὶ ἀμφίεσαντο χιτῶνας·
 ἱπλίσθεν δὲ γυναῖκες· τοὶ δ' ἑλλετο θεῖος ἀφείδω
 φορμῖνγα γλαφυρῶν, ἐν δὲ σφίσιν ἡμερὸν ὤρσαν
 μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμωνος ἀρχηθῶμεθ·
 τοῖσιν δὲ μετὰ δῶμα περιστοναχίδστο ποδσιν
 ἀνδρῶν παιδσντων, καλλιδσωνων τε γυναῖκων·
 ἰῶδε δὲ τις ἱεσπεσκε, δομῶν ἐκτοσθεν ἀκαθῶν
 ἡ μαλα δὴ τις ἐγῆμε πολυμνήστην βασιλειαν·
 σχετλιθ'! οὐδ' ἐτλῆ ποσῖος ἱεθ' κοῖριδιαθ
 ρυψασθαι μετὰ δῶμα διανπερες, ἱεθ' ἱκοῖτο·
 ἴως ἀρα τις ἱεσπεσκε· τα δ' οὐκ ἱεσαν, ἴως ἐτετυχτο·
 αἴταρ ἱδοῦσσεῖα μεγαλήτορ' ἱεθ' ἐνὶ ῥοικῶ
 εὐρυνομῇ ταμῇ λείσεν, καὶ χρίσεν ἐλαιῶ·
 ἀμφὶ δὲ μιν φαίρος καλὸν βάλεν, ἡδὲ χιτῶνα·
 αἴταρ κατ' κεφαλῆς χεῖεν πολὺ καλλος ἀθήνη·
 ἐκ δ' ἀσάμινθοθ' εἰβη, δέμας ἀθανάτωσιν ἱομῶς·
 ἀπς δ' αἴτις κατ' ἀρ' ἱεθ' ἐπὶ ἱεθ' ἐνθα ἀνέστη
 ἀντιὸν ἱεθ' ἱαλοχοο· καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπε·
 δαίμονιθ, περὶ σοιγα· γυναῖκων θηλυτέρων
 κατ' ἀτερῶν ἐθῆκα· οἰνῶπια δῶμαθ' ἐχόντες·
 ἐν μὲν κ' ἄλλῃ ἱεθ' γυνὴ τετλήσεται θυμῶ·

120

125

130

135

140

145

150

155

156

163

165

ἄνδρος ἀφίσταται τοῦτο καὶ παλαιὰ παρρησίαν
 εἶλοι· φεικιστῶ γὰρ τοῦτο καὶ παλαιὰ γὰρ καὶ παλαιὰ
 190 αὐτῷ· ἀγε μοι, φίλοι, σταθῆσαν λεχός, ἵσθαι καὶ αὐτός
 λεχσομαι· ἡ γὰρ τῆς σιδηρίας ἐν φρεσὶ θυμός.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε· περιφρονῶν πηγελομένην
 δαίμονι, οὐτ' ἀρ' τε μεγαλίδομαι, οὐδ' ἀδριδέναι,
 οὐδὲ λήην ἀγαφαί· μαλα δ' ἐν τοῖς, τοῖς ἐξοδα,
 175 ἐκς ἰθακῆς ἐπὶ ναῦος ἰσὺ δολιχῆρετμοιο.
 ἀλλ' ἀγε τοὶ σταθῆσαν πυκνὸν λεχός, εὐροκλαίαν,
 ἐκτος τοῦσταθεὸς θαλάμοιο, τὸν ῥ' αὖτος ἐποίησεν·
 ἐνθα τοὶ, ἐκθεντῶσθε πυκνὸν λεχός, ἐνθαλαίᾳ· εὐνην,
 180 κῶσα, καὶ χλαίνας, καὶ ἑρῆγεια σιγαλοῦντα.
 ἵως ἀρ' εἴπῃ, ποσειὸς πεῖρωμένη· αἴταρ' ἰδοῦσθε
 οχθήσαντες ἱαλοχόν προσφῶναι, κῆρυκα· ἱδοῦσαν
 ὡ γυναι, ἡ μάλα ταῦτο γένος θυμάλγες ἐφύοντο·
 185 τίς δέ μοι ἀλλοσεύθει· λεχός; χαλεπὸν δέ κ' ἐν εἴῃ
 καὶ μαλ' ἐπισταμένῳ, τότε μὴ θεὸς αἴτος ἐκείδων·
 ρεφιδίως ἐσθλὸν θεῖον ἀλλήῃ ἐν χερσὶ·
 ἀνδρῶν δ' οὐκ ἀπ' αὐτῶν θαλάσσης βροντῆς, οὐδὲ ραλλ' ἱθύνων,
 190 ρεφα μετοχλιδένων· ἐπὶ μοῖα· σῆμα· τῶν χερσῶν
 ἐν λεχέῃ ἀσκητῶν· τοῦ δ' ἐγὼ καμῶν, οὐδὲ τις ἀλλοσεύει
 θαμνὸς ἐφ' οὗ ταυφυλλοῦ· ἐλατῆς ἱερμῶς ἐντοῦ·
 195 τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβέβλων θαλάμοιο δέμοιο, ἵσθαι· ἐπὶ σταθῆσαν
 πυκνῆσιν λιθαῖσιν, καὶ ἐν καθυπερθεὶ ἐρεφῶν·
 κολλητὰς δ' ἐπέθῃκα θώρας, πυκνὰς ἀραρυίας·
 καὶ τοῦ· ἐπειτ' ἀπὸ πρὸς ταυφυλλοῦ· ἐλατῆς·
 200 κορμὸν δ' ἐκ ἑρμῆος προτάμων, ἀμφεχούσας· χαλκῶν
 ἐν καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ σταθμῶν· ἐλάνθων·
 ἱερμῶν· ἀσκησάντων· τετρήνα δέ κ' ἐπὶ ταυφυλλοῦ·
 ἐκ δέ τοι ἀρχομένης λεχός· ἐχέσας, ἵσθαι· ἐπὶ σταθῆσαν
 205 δαίδαλλων χρυσῶν τε καὶ ἀργυρῶν, ἡ δ' ἐπὶ σταθῆσαν
 ἐκ δ' ἐταυνοῦσα ἱερῶντα βέβας, φαίλας· φαίλας·
 τοῦτο τοὶ τοδὲ σῆμα· πεφαιδσκομαι· οὐδὲ νῦν· φαίλας·
 εἰ μοι ἐπ' ἐπέδον ἐστί, γυναι, λεχός; ἡ δ' ἐπὶ σταθῆσαν
 ἀνδρῶν ἀλλοσεύθει· ταμῶν ἵσθαι· ἐπὶ σταθῆσαν·
 210 ἵως· φατο· τῆς δ' αἴτος· λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 σημάτων ἀναγνόντων, τα τοὶ ἐπέδα· πεφαιδ· ἱδοῦσθε·
 δακρυῖσαντ' αὖ ἐπειτ' ἴδους δραμεν, ἀμφὶ δέ χεῖρας
 δειρῇ· βεβαλλ' ἱδοῦσθαι, παρῇ δ' ἐκός, ἡ δ' ἐπὶ σταθῆσαν
 215 μὴ μοι, ἱδοῦσθαι, σκεδῶν, ἐπὶ ταυφυλλοῦ·
 ἀνθρώπων πεπύσας· θεοὶ δ' ὠπιδένων· οἶδον,
 τοὶ νοτὶν ἀγασάντο παρ' ἀλλήλοισι μενεκτε
 ἱερῆς ταρπῆρας, καὶ γῆρας οὐδὲν ἱερῆς·
 αἴταρ μὴ νῦν μοι τοδὲ· χεῖρας, μὴδὲ νεμεσας·
 220 ἵσθαι· οὐκ αὖ σ' οὐ το· γούνατα, ἐπὶ· ἵσθαι, φαίλας·
 αἶψα γὰρ μοι θεός; ἐπὶ· ἐπὶ σταθῆσαν· ἱδοῦσθαι·
 225

- ἐρῆγε, μη τις με βροτων ἀπαφαίτο γαστρῶν . . . Ψ
 ἐλθων· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλευόντιν. . . 217
 νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σῆματ' ἀριφραδέα καταλεγσας . . . 225
 εὐνης ἡμετέρης, τὴν οὐ βρότος ἄλλος οὐκ ὤπασεν,
 ἀλλ' οἷοι σύ τ' ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μὴ μοῖνῃ . . . 227
 πειθεις δὴ μέθο θυμῶν, ἀπῆρα περ μαλ' ἔοντα. . . 230
 ἴως φάτο· τῷ δ' ἀρα μάλλον θυφ' ἡμερον ἔρσε γαστρί.
 κλάφε δ' ἔχων ἱαλοχόν θυμάρεα, κέδνα ἰδύμαν.
 ἴως δ' ἴοτ' ἀν' ἀσπασίος γῆ νηχομένοισι φανείη,
 ἴωντε ποσειδάων τεύχεργα νᾶς ἐνὶ ποντῷ
 Ἰραϊσῇ ἐπειγομένην ἀνεμῷ καὶ κυματι πηγῇ . . . 235
 παῖροι δ' ἐκσεφυγόν πολίης ἱαλὸς ἡπειρόνδε
 νηχομενοὶ, πολλὴ δὲ περὶ χροῖ τέτροφεν ἱαλμῇ
 ἀσπασίῳ δ' ἐπέβαν γαίης, κακοτῆτα φυγοντες·
 ἴως ἀρα τῇ ἀσπαστος εἶν' ποσις εἰσὶτοραοντῇ·
 δειρῆς δ' οὐ πῶ πάνπαν ἀφίετο πῆχες λείκω. . . 240
 καὶ τοτ' ἀρ' ἦν ἱαλοχόν προσεφῆ πολυμήτις ἰοδυσσεύς· . . 247
 ὦ γυναι, οὐ γὰρ πῶ πάντων ἐπὶ πειρατ' ἀθρόων
 ἦλθομεν, ἀλλ' ἐπ' ὀπίσθεν ἀμετρήτος πόνος ἐσται,
 πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελεῖσαι. . . 250
 ἴως γὰρ μὲ πσυλῆ μύθησατο τειρεσίαιφ
 ἡματι τῷ, ἵοτε δὴ κατέβην δομον αἰίδος εἰσῶ,
 ποστον ἑταίροισιν δίδσημενος, ἡδ' ἐμοὶ αἰτῷ.
 ἀλλ' ἐρχεο, λειτρονδ' ἵομεν, γυναι, ἱοφρα καὶ ἡδὴ
 ἱπνῶ ἱππο γλυκερῷ τάρπωμεθα κοιμηθέντε. . . 255
 τὸν δ' αἶτε προσείεσπε περιφρων πηνελοπειᾶ·
 εὐνῇ μὲν δὴ σοίγε τοτ' ἐσσεταί, ἵοκοτε θυμῷ
 σῶ εὐελγῆς· ἐπεὶ ἀρ' σε θεοὶ ποιήσαν ἱκεσθῆαι
 ῥοικόν τεύκτιμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἐφρασθῆς, καὶ τοὶ θεοὶ ἐνβάλε θυμῷ,
 ἴεσπ' ἀγε μοὶ τὸν ἀθρόον· ἐπεὶ καὶ ὀπίσθεν, οἶφω,
 πειθσομαι· αἰτῆκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὐτὶ χρεῖον. . . 260
 τὴν δ' ἀπαμειβομένος προσεφῆ πολυμήτις ἰοδυσσεύς·
 δαίμονι, τί τ' ἀρ' αἶ με μαλ' ὀτρυνόντσα κελεῖεις
 ἴεσπεμεν; αἶταρ ἐγώ μύθησομαι, οὐδ' ἐπικεῖθω. . . 265
 αὐ μὲν τοὶ θυμὸς κεχαρησεται· οὐδὲ γὰρ αἶτος
 χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτων ἐπὶ γαστρί ἀνῶγεν
 ἐλθεμεν, ἐν χερσὶν ἔχονδ' εὐῆρες ἐρετμόν·
 εἰς ἱὸ κε τοῖς ἀφικώμαι, ἵοι οὐκ ἰδῶσιν θάλασσαν. . . 269
 σῆμα δὲ μοὶ τοδ' εἴεσπεν ἀριφράδες, οὐδὲ σε κέθσω·
 ἵοκοτε κεν δὴ μοὶ γσονβλήμενος ἄλλος ἰοδίτης
 φῆῃ ἀθηρηλοῖγον ἔχεεν ἀνα φαίδιμῷ ὤμῳ,
 καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πηγσαντ' ἐκελεῖσεν ἐρετμόν,
 ἐρκανδ' ἱέρα καλὰ ποσειδάωνι γανάκτι,
 γαρνεῖον, τῶρον τε, σῆιον τ' ἐπιβητορά καπρον,
 ῥοικᾶδ' ἀποστείχειν, ἐρδεον δ' ἱεράς ἱερετονβας

ἀδαναιῖσι δαῖσι, τοὶ σαρπηρὸς ἐσθλὸν ἱέχοντο. 280
 πάντῃσι μάλ' ἱέχουσιν· ἵππετις δὲ μοι ἐκς ἱάλος αἴτῳ
 ἀλγίχρως μάλα τοῖς ἐλευίεσθαι, ὅς κε με πεφνῇ
 γίγῃ· ὑπὸ λισσάρῳ γείαρτ' ἔμενον· ἀμύδι δὲ λαοὶ
 ἄλλῃσι ἐσθλῶσι· τοῖς μοι ζῆτο πάντα τελεσθῆναι.
 τὸν δ' αἶψ' ἔρρευσσε περίρπον πηλεοπέτα· 285
 εἰ μὲν ὅτ, γίγρως γε θεῶν τελεστοῖσι ἀρεῖν,
 ἔλκωντ, τοὶ σπεῖτα κακῶν ὑπαλυσσιν ἐσθλῶν.
 ἵως ἰοὶ μὲν τοιαῖτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγορεύον.
 τῶρρα δ' ἀρ' εὐρυνομή τ' ἤδε τροφὸς ἐντυῖον εὐνήν
 ἱεσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπὸ λαμπρομεναίων. 290
 αἴταρ ἐπεὶ στορέσαν πυκινὸν λεχὸς ἐνκοινοῦνται,
 γραῖς μὲν κεινόντα παλιν ἰοίκων ἔξεβηκεν
 τοῖσιν δ' εὐρυνομή βαλαμητοῖος ἱγχεμονεῖν
 ἐρχομενοῖσι λεχόσδε, δαῖος μετὰ χερσὶν ἱέχοντα·
 εἰς βάλαμον δ' ἀγαγοντα παλιν κίεν· ἰοὶ μὲν σπεῖτα 295
 ἀσπασιοὶ λεκτροφὸ παλαίῳ θεσμον ἱκνόντο.

NOTÆ.

Hom. Not.

NOTÆ IN IL. A.

6. *τε πρῶτα τὸν πρῶτον*. Articulus tempus denotat.
11. *ν. τὸν Χρῆτον*, unicum in Homericis exemplum articuli nomini proprio præpositi; atque ideo jure suspectum: hæud enim admittenda est interpretatio veterum, *διὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀρχέου, τὸν ἀρχιτῆρα Χρῆτον*; quum ejusmodi καὶ vel collocatione posta ausquam usus sit; neque, si usus esset, homines illius seculi intellexissent. Pro articulo viri docti protulerunt *τω*, et *αρα*, et *εἰ*; quorum prius, quum facile in *τω* a rhapsodis et grammaticis permutari potuisset, recepimus.
19. Quum *ν. εὐ δ' ἔοικαδ'* in metrum peccare videretur, Bentley antiquam lectionem fuisse aut *εὐ δ' ἀργος*, aut καὶ *ἔοικαδ'* suspicatus est; atque hoc libenter recepi; nam istud *εὐ* interpolatoris elegantiam redolet; et in compluribus codd. et edit. insertum est infra A. 827. vide Heynè in loc. neenen et A. 556.
20. Sic recte edidit Heynè e codice Venet. *τ'* pro *δ'* tacite intulit Wolf; quamvis *δ'* post *τ'* in paribus locis Il. E. 860. Q. 18. et Od. r. 150. omnes agnoscant; atque modus loquendi orationi festinanti et concitati, qualis est in his locis, optimè conveniat. *τα ἀνῶνα, hac pretia redemptionis*, quæ simul ostendit sacerdos; et poeta vel rhapsodus gestum ejus in recitando imitabatur. Edd. vett. *λυατε—δ'εχέσθι*; atque ita imperativus pro infinitivo e recentiorum usu loquendi in Herodot. l. v. s. 95. receptus erat antequam codex Medicæus veram et antiquam lectionem suppeditaverat.
38. De littera duplici Z in ΔΣ, vel ΤΣ, prout dialecti cujusque usus poposcerit, vide Proleg. s. clvi.; quibus jam impressis, vir amicissimus, tam ingenii elegantia quam varia eruditione insignis, Guilielmus Stewart Rose, vas fictile pictum, quod e Sicilia reportaverat, mihi humanissimè dedit, in quo scriptum inveni, litteris Ioni cis antiquissimis, ΣΟΤΣΟΤΟΣΑΕΣ; quod more loquendi et scribendi recentiore, ΣΟΖΟΤ ΤΟΤ ΣΑΗΣ reddendum videtur: nam nomen vix aliud esse potest quam quod in Simonidis epigr. lxiii. ed. Jac. nunc legitur ΣΟΣΟΣ; atque, solita variatione, quæ in Smyræorum nummis observata est, alia forte dialecto ΣΟΖΟΣ legebatur. Vaseculum, etsi in agro Agrigentino repertum est, in Ionia Lyciæ contermina factum esse ostendit tum dialectus tum metonymicum: Lycii enim *καλαυσιν ἀπὸ τῶν μαθητῶν ἱερέων, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν πατέρων*. Herodot. l. i. s. 173.
39. *ἐφέστα· coronavit*. Clark. recte. *ἐγὼ μὲν σου τὸν νῆον, τὰς ἀποθανόντων οἴκα, πολλὰς ἐστεφανώσα*. Lucian. de sacrif. 3. Perperam qui de tecto in templum hypæthrum imposito interpretati sunt: *οἴκα*

enim ad id quod pro re nata vel per vices, non semel in perpetuum, factum sit, omnino pertinet.

47. A Zenodoto et Bentleio jure damnatus; commentum enim est merum prius hemistichium; atque alterum, ut versus expleretur, assutum.

67. Sic βουλευτ' pro v. βουλεται omnino scribendum: αἱ κεῖν enim, in Homericis, non nisi futurum indicativi subjunctum habere potest; etsi optativum et conjunctivum per omnia tempora regit. Vide Proleg. s. cli.

80-3. A Zenodoto olim damnati, causa non memorata; satis tamen idonea, siquid nostrum valeat judicium: nam ineptè assuti videntur Calchantis orationi, quæ aptissimè in vs. 79. finitur. Ad χολασμεν quoque in vs. 78. ου in vs. 86. omnino respicit; atque ideo comma adjectam habere debet, ut in Od. T. 339.; necnon et infra vs. 234. in καί, μα; ubi affirmatio antecedens ab illo, et negatio subsequens ab hoc corroboratur.

87. δαδφοο. pro v. ζαντος. rescripsimus; quum ζαω i. e. δαδω nusquam apud poetam in unam syllabam contractum sit, neque ulla ratione contrahi possit.

97. χηρας pro χειρας et hic et infra φ. 548. e Marklandi conjectura recepit Wolf in editione altera; quod minus miror, quam quo venisset in mentem Angli cujusvis vulgatam lectionem sollicitare, quum in lingua sua vernacula parem loquendi modum vix nescire potuisset. In editionibus antiquis Aristarchi et Rhiani scriptum erat εὐδ' ὄγε πρὶν Δαναοῖσιν ἀσπικα λείγουσιν ἀπασιν; quod, etsi exemplaris Massaliotici auctoritate fultum stetit, commentatoris ingenium nimium sapit, quam ut, Aristarcho etiam suadente, pro Homérico accipiam.

112-5. Commenta satis importuna, a mente et sententia dicentis aliena, et ab homine sermonis Homericum parum docto illata. Accreverunt ex οἱκοι εχεν, quod adscripserat aliquis—perperam: questionem enim erat regi quid in castris, non quid domi habere mallet; nec compositum προβουλομαι alibi in Homericis occurrit; neque βουλομαι alia quam passiva forma prisca lingua agnoscit.

129. δασητ' pro v. δασι πολιν reposuimus; quum formam hanc contractam subjunctivi Homericam non agnoscant; et quum sermo de Troja ipsa, non de urbe aliqua minore sit, et ex illis τρικλῆ τετραπλῆ, et appposito εὐταχέων planè demonstratur. πολιν ita male redundat.

Formam contractam in prima persona temporis presentis δῶ, &c. pro δωα, &c. Odyssea agnoscit I. 356. et T. 296.: Ilias autem nusquam nisi in locis interpolatis.

139. Versus planè spurius, et criticorum veterum, sicut Bentleii et Heynei, iudicio tollendus.

143. Sic futurum θέσομεν pro desiderativo θειομεν omnino reponendum ut cæteris constet.

157. ορεα sic semper scribendum pro v. ουρεα: syllaba enim natura brevis a tono tantum producit quum prima sit dactyli.

175. Ex του μητις γινεσθαι μητις, και μητις της πλειονομα του ε. Schol. Ven. perperam, ut solent grammatici veteres in re etymologica; ex alia enim forma μητια vel μητιη fit μητις, et abscisso sibilo μητις ut Ionicam πολυτης non e πολυς, sed ex obsoleto πολη, effectum est.

177. Ex E. 691. translatus, qd hoc loco apparet.

185. Sic legendum ut infra vs. 282. pro ν . το συν: articulus enim e recentiorum consuetudine loquendi insertus est.
197. οἶδεν. οἰσάδεν—οἰστέν—οἶδεν. τούτο δὲ καὶ ἐν ἄλλοις. Eustath. p. 84. ad fin.
205. ν . ὑπεροπλήσῃ, antepenultima producta, ut in tot aliis similibus; quod ν accentus, sic in secunda etiam pedis syllaba, fieri censent Heynè et Hermann. (de metris p. 81.) Si autem vis accentus talis fuisset, quo factum est ut non in aliis brevibus syllabis producendis æquè valeret; sed in nominibus tantum ex adjectivis, qui Latinis in IVUS desinentibus respondent, effectis, se ostenderet?
207. ν . το συν. Vide supra ad vs. 185.
216. ν . εἰρυσσάδαι. In Homericis $\epsilon\upsilon\sigma\omega$ tueor, et $\epsilon\upsilon\sigma\omega$ vel $\epsilon\upsilon\rho\delta\omega$ traho, tam forma quam sensu diversa fuerunt, etsi a posteris confusa sunt: sed quum præsentium temporum formas ex auctis præteritorum fingere moris antiqui sit; et vis litteræ P primam pedis syllabam producere sufficiat, forma $\epsilon\upsilon\sigma\omega$ a poeta in hoc et aliis locis paribus forte usurpata est, et prima syllaba postea solito recentiorum fulcro aucta et prodnota.
219. μόνον ὑποτάσσεται το ἦ· το δὲ φη καὶ το εἴη καὶ προτάσσεται τῷ ρηθ-
σομένῳ λόγῳ, καὶ τούτῳ ὑποτάσσεται. Schol. Ven. in Il. E. 598.
221. Sic οὐνυκός ubique in Homericis scribendum sine υ in prima syllaba, quæ a tono tantum producitur, quum priorem in pede locum obtinet: in aliis ουννινο corripitur. N pro M in antiquissima tessera foederali, in Prolegomenis citata, sic usurpatum occurrit; neque aliter in galea antiquissima ab Olympia a viro clarissimo B. Frere nuper reportata.
239. Vide supra ad 216.
244. Versus a rhapsodo malè intextus; atque a Bentleio et Heyneo jampridem notatus.
260. Sic Zenodotus; quod, quum aliis arrogantiùs dictum videretur, ἡμῖν ediderunt—minus recte: modestia enim in Nestoris orationibus, præsertim de rebus se juvene gestis, raro apparet; et si primam personam hic adhibere voleisset, casum rectum, $\eta\epsilon$ περ ἡμεῖς, quum nos sumus, ratio grammatica postularet; quum $\epsilon\gamma\omega\upsilon$ ὁμι-
λῶσα ἡμῖν sit modus loquendi ab omni usu et sensu communi prorsus alienus.
- 265-8. Quatuor versus, perinde atque 244. a rhapsodo profecti. Iliadis auctor neque Thesea, neque Centauros, neque Lapithas noverat; de quibus fabulæ, a posteris confictæ, e monumentis symbolicis originem sumpsisse videntur.
277. Sic mihi, rem sæpius retractanti, magis Homericum visum est; vocalem longam a fine vocis in brevem initiantem sorberi, atque eam impetu pronunciandi produci, vel consonam potius geminari, ob duas syllabas breves sequutas. Vide Proleg. s. clxv. et clxxv. $\epsilon\gamma\lambda\iota\delta'$ ἦλ' est codd. et edd. vet. lectio.
- 282-3. Pessimè interpretes Latine reddidit, *verum ego precabor Achillem deponere iram*; quum $\lambda\iota\sigma\sigma\omega\mu\alpha\iota$ præsentis non futuri est temporis forma, et quartum omnino, non tertium casum, sibi subungi postulet. Criticorum autem alii protulerunt, *verum enim egomet precor te Achilli remittere tuam iram*; atque alii, *verum enim egomet precor te Achilli remittere suam iram*; quod nobis magis aridet, quoniam Achilles tantam irarum plena verba, Agamemnon non nisi minatum et superbiæ, dixerat.
284. Vulgatum. $\delta\epsilon\kappa\epsilon\iota\mu\alpha\iota$ pro $\epsilon\upsilon\kappa\epsilon\iota\mu\alpha\iota$ Homericum esse sequit;

quo motus Bentley medicinam versari adhibuit scribendo: α δὲ τοι τὴν
 φερεὶς ὁποῖαι εἶναι ὅτι καὶ φερεὶς: sed nos timidiore esse decet; atque
 ideo lenius adhibuimus remedium delendo particulam δὲ; quæ,
 sententiæ non necessaria, ad replendum metrum, detrimento τῷ F
 imminutum, inserta esse videtur.

295-6. Duo versus a criticorum veterum nonnullis ut spurii damnati;
 atque eorum sententiæ calculum libenter adjecimus.

299. Ejusdem farinae commentum esse junctura satis prodit.

314. λουματα—οἶον λουματα, ἀπὲρ ἐν τῇ λαογραφίᾳ περιβαλλόν. Eustath. p.
 108. quæ verum etymon, atque eo antiquam formam planè indi-
 cant.

317. κισσὴ benè Wolf: iota enim in κισσῶν brevis est, et futuram
 antiquam κισσῶν duplici Σ.

333. Vide Proleg. s. cxlix.

343. Sic Ionice omnino scribendam pro v. μαχωντο et μαχωνται, quo-
 rum alterum in metrum, alterum in syntaxon peccat. Antiquissima
 forma tertiæ personæ pluralis optativi -ωντο fuisse videtur; quæ
 contractione diversa in diversis dialectis, fiebat -ωντο et -οντο. Ita
 quoque in tertiis personis passivis indicativi terminationes anti-
 quissimæ -αυται et -ωντο factæ esse videntur -αυται, -ονται, -αυται;
 et -αυτο, -οντο, &c. vide Proleg. s. cxl. 6. &c. A littera antiquior
 est multum quam O, quam lingua Etrusca non agnoscit; neque
 terminatio optativi -ωντο in Iliade usquam legitur; neque in Odys-
 sea frequens est.

366-92. xxvii versus criticorum veterum judicio damnati, et cujusvis
 sanioris judicio haud cunctanter ejiciendi: rhapsodi enim sunt
 stolidi et indocti; qui, quum Chrysam urbem Troadis nesciret,
 atque sacerdotem Chrysen de se ipso loqui in vs. 37. crederet,
 Chryseidem a Thebe Andromachæ patria, quam amnis aliquot ante
 diripuerat Achilles, eductam fuisse docere ausus est.

393. Pro vexatissima voce ἥος, Zenodotus ἥω edidit, e conjectura
 aq e codicum fide incertum. Apollonius Rhodius, magistro obse-
 quutus, ἥος in prima, secunda, et tertia persona usus est; contra
 tamen indolem linguæ et consuetudinem loquendi; quæ, ante om-
 nia in omnibus linguis, necesse est ut diversæ personæ pronomina
 possessivum inter se planè distinguantur: nam quis foret usus
 sermonis in quo MEUS, TUUS, et SUUS unum atque idem essent?
 Grammatici alii ἥος et ἥων (Ω. 538.) pro ἥος et ἥων, formis poeticis
 secundi casus adjectivi ἥος, acceperunt; penultima alterius ἥων
 Ionica, alterius Æolica, producta; cujusmodi ἥωνος, ἥωνος ac
 ἥωνος, ἥωνος, &c. &c., lingua factitia et fucata recentiorum
 poetarum, præsertim Alexandrinorum, libenter agnoscebat; atque
 ἥωνος pro ἥωνος, vel potius ἥωνος; ἥωνος pro ἥωνος; ἥωνος pro ἥωνος;
 ἥωνος pro antiquæ ἥωνος; ἥωνος pro ἥωνος; ἥωνος pro ἥωνος; contracto; et alia
 quamplurima ejusdem farinae, quoties cuiquam liboisset, abundè
 suppeditabat, magno scriptitantium commodo; qui, huic adjecta
 Atticorum in contrahendo licentia, versus quotquot vellet, nullo
 quasi negotio, facere poterant. Sed alia prorsus ratione poetæ
 antiqui carmina componebant; quæ, si ejusmodi licentiæ exemplis
 accusassent; nemo ex audientibus intellexisset. Præterea nomina
 in -ω; desinentia secundum casum, grammatica antiqua, in -ω;
 habebant; neque -ω; aliundè quam ex Attica elegantia profectum
 esse videtur. Vide Proleg. s. cviii. Aliam autem formam fuisse
 adjectivi ἥωνος tradidit Herodianus; nempe ἥωνος, ἥωνος, ἥωνος; quæ con-
 tr-

mat nomen **ΕΘΕΛΙΟ** in argenteo Gaidiorum nummo quæsti sultem ante C. N. seculi, in Museo nostro asservato; et quo moti Zenodoti lectionem recepimus, non tamen eo sensu quo ille eam protulerat pro secunda persona pronominis possessivi, sed quo secundus sit casus adjectivi, qui sua ætate jamdudum exoleverat. Vide Proleg. s. clii. in voce *εὐς*; et Hort. Adonid. in ead.

395. *τι* pro *και*, facili et obvia emendatione, quæ Bentleii acumen haud effugerat, recepimus. Vide et infra *Ω. 337*.

409. Rhapsodi commentum esse quivis dixerit ob accusativum *ῥησι-
σμων* in trisyllabam contractum contra poetæ morem.

431. Sic *εἰκων* cum augmento scribendum: *εἰκων* enim priorem brevem habet, nisi quæ in prima pedis syllaba vocalis, tono pronuntiandi et emphasi in consonam subsequenter, producta sit.

473-4. Duo versus e commentis in proxime antecedentem orti; quorum alter olim damnatus est a criticis antiquis, qui in priorem haud leniorem sententiam ferre debuerant, ob istud *παιων*, *carmen bellicum* senioris ævi. *Παιων* apud poetam deus medicus est, ab Apolline diversus, qui locum ab Æsculapio postea occupatum tenuisse videtur. Vide infra *E. 899*.

479. Sic *εἰκμενον* omnino scribendum: nam *εἰκμενον*, *humidum*, quod veterum plerique præferebant, stirpem probabilem in sermone Homérico non habet. Vide infra ad *P. 392*.

493. Alia manu in codd. Lips. et Townl. et Eton. scriptus; et, ut commentum, haud cunctanter ejiciendus.

503. Vexatissimum locum rectè interpretatus est doctissimus Heynð — *μη οὐ χραίσμωσι σοὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἴοντα*.

567. Zenodotus *ἀτακτους* ab *ἑκτα* scribebat, alii probabiliter ab *ἑκτα* deducunt.

574. *φασιν δὲ τεχνηταὶ ὅτι τὸ τοῦ καὶ σφω ἀπὸ τοῦ καὶ σφω γιγνῆσιν ἀποβολὴ τοῦ Ι*. Eustath. p. 153. Forma tamen antiqua dualis *σφω*, priore ancipite, fuisse videtur. Vide infra *N. 47*.

599. Sic scribendum *γελος* ut *ερος*; omnino in Homericis; *γελος* enim et *ερος*, et *γελος* et *ερος*; contracta, senioris ævi sunt et poetæ antiquissimo prorsus ignota.

611. Ad claudendam rhapsodiam, ut alii quamplurimi, a rhapsodo aliquo assutus; Jovem enim non dormiisse e subsequentibus planè liquet.

NOTÆ IN IL. B.

6. *ολοφεν* v. *ουλον*, nonnulli veterum ut *ολοθριον*, alii ut *ὄλη* vel *ὀλοκαρον* ἀπὸ τοῦ ὄλος, et alii ut *στρεβλον* καὶ *σκολιον* διὰ τὴν ἀσάφειαν acceperunt. Eustath. p. 164. Prima interpretatio simplicior est, atque eo probabilior. Tres syllabæ natura brevæ sunt; et penultima propter *f*, et antepenultima propter *λ* produci potest, prout quæque priorem in pede locum obtinuerit.

8. Ab *ἡ* est *δι*: sed a pleniori themate *ἡμι*, ead emutatione grammatica, fit *δι*, quod solutè pronuntiatur *δι* hiatum aptissime complet.

22. Alteram lectionem *ουλας* in schol. Ven. memoratam et in pedibus nonnullis asservitam, forma in antiquariis mutata, libenter recepi pre. v. *θεας*; quæ a rhapsodo vel grammatico aliquo c. v. 46 retinac-

- tam esse videtur: Agamemnonis enim non proinde personam aucto-
ritatemque habere, ut in illis versibus, quibus ille atheniensium
27. Ex Ω . 174. huc male illatum esse critici veteres olim manserunt.
64. Idem versus 27. hic iterum male repetitus ex Ω . 174. ad
70. Bentley, quum metro frustra timeret, $\alpha\gamma$ pro $\alpha\omega$ obtulit: at nil
opus.
76. 88. Quid versus a veteribus jure damnati, et omnino ejiciendi ut
ceterorum junctura apta et integra fiat, et ausus cuique locus redda-
tur.
87. $\alpha\omega$ pro $\alpha\sigma$ scripsit Bentley, quod antiquiorem indatum formam
recepit.
90. Hiatus supplendum esse censuit Heyne scribendo $\alpha\delta$ $\delta\epsilon$ $\pi\rho$ pro
 $\alpha\delta$ $\pi\rho$; at versus aetioris aevi est, e commento ortus.
95. $\sigma\tau\epsilon\rho\alpha\rho\chi\alpha$, $\sigma\upsilon\gamma\chi\omega\sigma\tau\iota$ $\kappa\alpha\iota$ $\tau\rho\sigma\tau\eta$ $\tau\epsilon\upsilon$ A . 115. H. Eustath. p. 180.
97. Ex Euphonia verbi forma $\beta\omega\omega$ - $\beta\omega\omega\alpha\epsilon$, probabile est, Gnetam ejus
antiquissimam $\beta\omega\omega$ fuisse: attamen in Homericis, quum est ver-
bum et nomen $\beta\omega$ priorem ubique brevem habeant, finnici auctori-
tate exempli e fonte impurissimo, Varronis, scilicet de L. L. l. vi.
derivati, recipere non ausus sum.
105. 7. Vnde Proleg. s. cxlix.
124. 33. Locus in vulgatis corruptus, et multiplici interpolatione
foedus: ejectis autem versibus quinque 124. et 130-3; quae scholiis
et interpretamentis conficti jam olim a criticis antiquis damnati
sunt: atque ex altera codicum lectione insensitivo in optatum locum
recepto, ita ut δ' $\epsilon\varsigma$ $\delta\epsilon\kappa\alpha\delta\alpha\varsigma$ $\delta\iota\alpha\kappa\sigma\mu\eta\theta\eta\iota\varsigma$ $\mu\epsilon\tau\alpha\delta\epsilon\upsilon\varsigma$ $\alpha\sigma\alpha\delta\alpha\iota$
respondeant, omnia plana ac nitida sunt.
143. Est merum scholion a veteribus obelo notatum.
146. $\alpha\rho\sigma$ praeteritum perfectum ex $\alpha\rho\alpha$ sic scribendum est augmento
suo simplici et naturali: prior enim syllaba producitur duplicando
in pronunciatione $\tau\eta$ P , ut in compluribus aliis.
153. $\sigma\alpha\rho\upsilon\varsigma$ — $\tau\omega\upsilon\varsigma$ $\tau\rho\sigma\omega\varsigma$ $\acute{\omicron}\delta\alpha\iota$ η $\nu\alpha\upsilon\varsigma$ $\alpha\rho\alpha\iota$ — $\alpha\varsigma$ $\delta\epsilon\lambda\alpha\sigma\sigma\alpha\varsigma$. Eustath. p. 194.
sic et schol. Ven. Antiquissimam formam $\alpha\rho\sigma$ in $\alpha\rho\sigma\tau\epsilon\varsigma$ contractam,
fuisse dicerem, si pro certo hoc stygen accipere auderem.
160. 2. Tres versus suum locum infra 176-8. habent.
164. E. Minerva item ad Ulyseem oratione—180. huc male translatus.
168. Compluribus codicibus melioris notae deest: attamen, quum ei
nihil inesse contra Homericum morem videatur, retinendum censui.
181. Restituta antiqua verbi forma pro vulg. $\alpha\omega$, tollitur hiatus;
neque inutili copula onerare versum opus erit; quod fieret si Heyneo
 $\mu\eta\delta\epsilon\tau'$ scribere jubenti obtemperaremus.
193-7. Quinque versus e variis scholiis et commentis a diversis
rhapsodis vel grammaticis conficti; atque jamdudum a criticis
antiquis jure damnati.
207. Ex l. 99. male confictus et omnino ejiciendus.
210. Sic Bentley pro v. $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\omega$, e vano pro metro timore, erto.
212. $\epsilon\kappa\lambda\omicron\lambda\omicron\upsilon\kappa\epsilon$ $\epsilon\kappa$ $\tau\omega\upsilon$ $\kappa\omicron\lambda\alpha\lambda\iota\omicron\varsigma$ δ' $\delta\omicron\rho\upsilon\beta\omicron\varsigma$. $\alpha\upsilon\tau\omicron$ $\delta\epsilon$ $\epsilon\kappa$ $\tau\omega\upsilon$ $\kappa\omicron\lambda\alpha\lambda\iota\omicron\varsigma$ — η $\epsilon\kappa$
 $\tau\omega\upsilon$ $\kappa\lambda\alpha\lambda\iota\omicron\varsigma$. Eustath. p. 105.
 $\theta\epsilon\sigma\tau\iota\tau\eta\varsigma$. $\beta\epsilon\rho\alpha$, $\beta\epsilon\rho\sigma\omega$, $\delta\epsilon\rho\sigma\iota\tau\eta\varsigma$. ib. p. 204. $\alpha\upsilon\tau\omicron\mu\alpha\tau\iota\sigma\tau\iota\tau\eta\varsigma$ $\tau\omicron$ $\sigma\tau\epsilon\rho\alpha\sigma\tau\epsilon\varsigma$
 $\tau\omicron$ $\delta\epsilon\rho\sigma\omega\varsigma$ $\lambda\iota\omicron\lambda\iota\kappa\omega\varsigma$. schol. Ven. Antiquissima igitur forma $\theta\epsilon\sigma\tau\iota\tau\eta\varsigma$
fuisse videtur; atque litteram τ productam detrimento esse δ .
216-9. Hiatus particula $\alpha\gamma$ inserta Bentley supplere conatus est:
sed voces $\phi\alpha\lambda\kappa\omicron\varsigma$, $\phi\omicron\phi\omicron\varsigma$, et $\sigma\upsilon\gamma\chi\omega\sigma\tau\iota$ dialecti sunt a poeta sermone
alienae; neque antiqui vel Homericus moris est hominem $\sigma\tau\epsilon\rho$ foeda
manum et mutilum in bellatorum numero habere. $\phi\omicron\phi\omicron$; etiam, si

- justa est grammaticorum etymologia—*ἰὸν φαῖξ*—*φαῖξ* ὁ πρὸς τὰ φαῖ αἶψα ἱερῆμος, in Homericis trisyllabum omnino esse debuit propter F in *φαῖξ*—*φαῖξας*. Vide Athenæ. l. xi. c. 60. ed. Schweig.
224. Expletivum esse, et a rhapsodo senioris ævi insertum; e contracto *βοῶν* pro Homérico *βοῶων*, certissime constat.
- 232-4. Malè coherent cum præcedentibus, et manifestè assuti sunt a rhapsodo, qui sententiæ structuram compertam non habuit; justa enim syntaxis secundum casum, *γυναικὸς νῆς*, postulat. Eustathio tamen si credimus, ὁ ποιητὴς ἐπιτῆδες τὸν λῆγιν τοῦτον ἀγορεύειν καὶ ἀφάρμακτον ἐποίησε· τοῦτ' ἐστὶ σολοικόν: at ejusmodi aut risum captandi, aut contemptum augendi artificium, vix comico honestiori licitum, a poetæ decore et carminis indole prorsus abhorret.
236. Sic τὸν δ' pro τὸνδε δὲ habent edd. Flor. et Ald. l.; quod, sua pristina forma verbo sequenti reddita, versui necessarium fit.
- 252-6. Quinque versus ebelo notati et haud dubiè pro spuris habendi: malè inter se coherent; neque injuria suspicatus est Heynè eos a diversis interpolatoribus insertos esse.
278. Sic rectè Aristarchus cum articulo ὁ πολυπόρθος edidit; est enim emphaticus—*ille urbium expugnator*. Vide schol. Ven.
- 317-9. Horum trium versuum postremus tantum a veteribus damnatus est. Omnes tamen perinde inserti esse videntur a rhapsodo; qui, quum τὸ τερας in passeribus devoratis haud satis prodigiosum putaret, serpentis ἐπολιθῶσιν addebat; quamvis Calchas in interpretatione eam non attigisset; neque aliud ejusmodi μεταμορφώσεως exemplum in toto carmine extaret.
321. Est merum scholion expletivum in proximè antecedentem a rhapsodo vel grammatico assutum.
323. ἀνὴρ. ἐστὶν ἀνῆρ, καὶ ἀποβολὴ τοῦ υ ἀνῆρ ὁ ἀφῆρ; καὶ ὡς περ ἐκ Μενέλαος Μενέλαος, οὕτως ἀνῆρ ἀνῆρ; κλίνεται δὲ καὶ ἀνῆρ, ὡς τοῦ Μενέλαου. Schol. Mediolan. in Od. B. 240. Idem est atque ἀνῆρτος, v. ἀνῆρτος, elisis litteris υ et δ, solito contrahendi modo. V. ἀνὴρ forma Atticum est, quæ, quum plurali Homérico nullo modo conveniret, adverbialiter accepta est, etsi vocabulum ad personas, non ad verba, ubique pertinet. Istud N in compositis, usu recentiori tritis, ante vocalem tantum occurrit; ab antiquis et exoletis, etiam ut vulgo scribatur, αὐτός, αἰῆτος, &c. omnibus abest; atque ideo Homericum non esse puto. In omnibus linguis modisque loquendi, verborum formæ, quo vocaliores, patentes, productiores, minusque consonis interciscæ, eo antiquiores esse judicandæ sunt. Vide Proleg. s. lxxxix.
328. Particulam γε, ad sententiam percommodam et ad metrum necessariam, e Mori codice recepimus.
333. δ' ἐπὶ pro δὲ μὲν, quod versus respuit, e Bentleyi conjectura, quam § 766 sancit, libenter recepi.
335. Est merum scholion haud cunctanter ejiciendum.
337. ἀγορεύω et ἀγορεύω vel ἀγορεύω diversæ diversarum dialectorum formæ sunt; quarum hæc tantum Homérica esse videtur, quum metrum nusquam contractionem postulet, ut in aliis omnibus in αω et αομαι desinentibus.
341. De δεξιῇ vide Eustath. p. 1398. l. 41.
346. Sic e vs. 236 omnino scribendum pro v. τὸνδε δ' α; quæ e vano pro metro timore interpolata sunt.
348. Vide Proleg. s. cxlix.
- 377-80. A grammaticis non notati, at nihilominus e consueto fonte
Hom. Not. b

interpolationum, commento nimirum in praecedentes, a rhapsodo confecti et inserti. Sententia praesus contraria est voluntati loquentis; qui se capere Trojam posse, sine Achillis ope populo auxiliare constaret; atque usus particular in *αὐτῷ* γὰρ ab Homero alienus est. Vide Proleg. s. cxlix.

397. Ejusdem *καρμῆτος*, ab aliquo inculcatus qui proli terminatorem, quae infra §. 465. sic narrata est, praesignificare volebat.

398. Vide supra ad 393.

399. Sic omnino scribendum Homero more praesus subjunctivi pro v. *καρμῆτος* futuro indicativi; quod e forma verborum Ionica *καρμῆτος*, una inserta litterula, male effectum est.

409. Insertus a rhapsodo vel grammatico, qui, pro Menelaï humanitate et urbanitate intempestivè sollicitus, rationem reddere volebat cur advocatus venisset. Vide Demetr. Phalar. apud Athenae. l. 4. c. xxvi. et vii. et crit. vet. apud Bastath. p. 247.

452. Morsum commentum, junctura parum subtili annexum. Adscripserat aliquis *καρμῆτος*, sorioris notae vocem, cui reliqua, ut versus *καρμῆτος*, adjecta sunt.

461. *αὐτῷ*. *αὐτῷ* τῆς Ἀσίας συμφορῆς τῶν, ἢ τῶν ἀλλῶν τῶν αὐτῷ γὰρ κατὰ διακρίαν αὐτῷ δ' αὐτῷ ἄλλοι Ἀσία γένεως ἀπὸ Ἀσίας τοῦ ἑξῆς γὰρ τῆς Ἀσίας ἦν, ὅς ἐστιν ἡ Ἀσία. Schol. minen ita et Bastath. p. 264. Hoc protulisse videntur grammatici veteres: sed quum mihi non ignotum sit, quanta esset mythographorum libido in fingendis regum et harum nominibus et stemmatibus, ut regionum, gentium, et civitatum nomina fabulis ornarent et augerent, suspectus sunt omnes ejusmodi etymologiae. Omnia nomina propria, vel singulorum hominum appellationes, apud Graecos veteres, e rerum nominibus confecta sunt; ita ut, si Asia inquam fuisset, quemadmodum est Asia apud poetam, nomen ejus vel ab *ασία*, vel a loco ab ea sic appellato, omnino deducendum foret. Vox *ασία* tamen uno tantum loco carminum Homericorum occurrit (Il. §. 321.) ut nihilominus nomen ASIA ex ea effectum esse vix dubitare licet; quoniam omnis ora maritima ejus regionis, Graecia antiquissimis cognita, *ασία*; vel limosa est. Nomen tamen illud, *ασία* atque EUROPA, poetis antiquissimis ignotum est; et LIBYA in Odyssea tantum memoratur (4. 86. et 8. 295.) Nominis *ασία* syllabam ultimam in secundo casu vix iis poetis liceret aut elidere, aut corripere etiam, ante vocalem brevem, ita ut pedem dactylicum faceret.

467-8. Commentatorem redolent: haud tamen a loco movere ausus sum.

465-6. *Φιδαν* et *Φιδαν*. V. *σοφ* et *σοφ*, acristi pro *Φιδαν* et *Φιδαν* ab *Φιδαν*, elisis litteris intermediis.

491-3. Ab interpolatore profectos esse, vix dubitabit qui locum attentè legerit. Heynè suspicatur etiam tres proximè antecedentes: immarito quidem, siquid nobis judicare licet.

494. *καρμῆτος* ut *Μενελάος*, *Αριστάρχο*, &c. penultima correpta quoties non sit prima pedis syllaba. V. *καρμῆτος*; Atticum est, ab aliquo illatum qui metro frustra timebat.

627. *Ajax ille velox Filvei filius*, vide in vocab. Proleg. s. cxi.

636-2. Horum verorum prior a Zenodoto olim damnatus est, et reliqui quae ab Aristareho; utriusque rectè, probante quoque Heynè: turbant enim ceterorum nomum et ceterorum, quae in effectis appa-
tissima sit.

585. Est merum commentum rhapsodi quendam Asiatici, qui hos
 Loques ab aliis ad Occidentem habitantibus, quos poeta ignora-
 verat, distinguere volebat.

546-56. Ex his undecim versibus, tres tantum, quos retinuerunt, a
 poeta profectos; reliques autem a rhapsodia in Atheniensium ho-
 norum confictos esse, cuius rerum antiquarum docto plane liquet:
 Græci enim Troicis temporibus templa nondum habuerunt; neque
 heroes religionis sacris vel cultu dignati sunt; neque in decorem
 numero ullum, qui homo fuisset, Iliacus poeta usquam agnovit.
 Apud eum quoque *αἰνῶνα* est *superficia* non *ordis terræ*; de qua,
 tanquam de persona quæ filium peperisset, homines nondum lequi
 didicerant; neque Menesthei scientia rei equestris et militaris sibi
 loco celebratur; neque ipse in Patrocli funere certamen bijugum
 imit; quam ob causam fortasse Zenodotus tres versus 546-5
 dampnavit. Fabulam de Erechthei natalibus a vaniloquentia
 Atticorum, qui se *αἰνῶνας* fuisse gloriati sunt, originem suspicasse
 credo, atque ideo Homericis longe posteriores esse.

558. Ab aliquo, fortasse Solone, insertus, ut poeta antiquissimæ sac-
 toritate Atheniensis insulam Salamina sibi vindicare posset.

580. Est merum scholion, et Zenodoto olim damnatus; qui et
 proxime antecedentem *πῆγῃ*, paullo merius ut solebat.

581. γραφέντων δὲ τῶν μὴ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ἀπορρέοντων, τῶν δὲ ἀπορρέοντων ἀπὸ τοῦ
 ποιητοῦ δεχόμενοι εἰς χεῖρας, οὗτοι ἀποκρίναι κήρυκα, οὗτοι μεγαλήν. — τῇ δὲ ἀπο-
 κρινῶσιν οἱ μὴ καλαριώδη δεχόμενοι, οἱ δὲ οἱ οἱ ποιοῦντες οὗτοι καὶ καὶ
 λεγόμενοι. — συγγραφεὶς δὲ ἡ ἀποκρίσις. Strabon. l. viii. τὰ ἀπὸ τοῦ ποιη-
 τῆος οἱ ἀποκρίναι προσαναγορεύονται. ib. l. vi. Inde Caieta in Italia; non
 ab Æneæ nutrice; et καί τις apud Lacones *φασγάνης* ἢ *ἀνδρὸς* εὐς;
καὶ οὐρανὸς *ρῆγῃ*. Suid. in voc. Radix est καί τις *φασγάνης*; quæ in
 alia dialecto καί τις vel καί τις forte fuit.

588-90. Partim e commentis conficti, et partim aliunde traducti esse
 mihi videntur; atque eo ejicendi. Vex *πρόδρομος* quoque su-
 spectus est, ut non satis Homericus; neque syllaba ejus antepen-
 ultima in hoc loco versus proodia antiqua produci poterat.

608. Obelus huius versui prefixus in cod. Ven. ad sequentem per-
 tinere videtur; qui commentatorum redoleat; et sine injuria amoveri
 potest.

621. Sic Ms. et schol. Ven. κατὰ τὸ φερόμενον — οὕτως γὰρ ἡ ἀποκρίσις
 μὲν ἀμφιμάχης ἦσαντες οὗτοι ὁ δὲ θαλάσσης ἑρμῆος καὶ οὕτως ἀποκρί-
 νονται, δεῖν ἀποκρίναι. Vide infra ad H. 127-8. Possimè editores
 ἀποκρίναι intulerunt, quasi avus nam pater Otati et Euryti fasset
 Actor.

625. Hiatus Bentley copula percommoda r: implendum esse censuit;
 sed nomen *Εχίνα* e verbo *ἔχω* effictum est, atque ideo spiritu
 asperè scribendum *ἔΕχίνα*.

626. Est merum scholion. Poeta usquam *καὶ* pro *καὶ* usus est;
 illud de personis tantum, hoc de personis et locis promiscuè usur-
 patum est.

631. Obelo in cod. Ven. notatus, et e Δ 280 fortitan confictus.

641-3. ἀποκρίναι a Zenodoto — rectè: nam *εἰ* *ὄντως* in metrum pec-
 cat; quem nomen ab *ἔπος* *ἔπος* scribi debuerit.

651. Multa nos, et alii nobis doctiores, disputavimus de portento isto
ἀνελὺν ἀνελὺν — frustra: nam versus senioris rhapsodi est;
 qui, quam proœdium Homericam malè intellectam haberet, nullus
 non licentiam eam capacem esse credebat, Meriones non dux

- qui hastis, ut caeteri, pugnasse videntur. Versum igitur, ut commentatoris supplementum, ejiciendum putavimus.
- 724-5. Ejusdem, fariam ac 604, et a seniore profecti rhapsodo; qui fabulam, a cyclicis et tragicis poetis celebratam de Philoctete ad Trojam accessit, haud nesciebat.
727. Ille Vilvi filius spurium, quem &c. vide in vocab. Proleg. s. c. 116.
731. *Ασκληπιόφο*. v. *Ασκληπιού*, penultima longa; vel, quod antiqui maluerunt, versu mælico. Bentley *Ασκληπιόφου* propositum, et Heynè *Ασκληπιόδα* suggerit, ut *Πυραμίδος* vel *Πύου*, A. 497. Hermann vulgatum defendit, et syllabam produci vi accentus censet; quod, si sic in secunda spondæi syllaba licuissent, mirum est poetam non in aliis locis adhibuisse; quam nihil commodius ista licentia carmina pangenti concedi potuisset. At sua forma hic casui secundo restituta nihil insolite licentiæ concedendam erit: nam syllaba ultima vel penultima produci potest, prout quoque priorem in pede dactylico locum obtinuerit.
- 742-4. Male interpositi sententiam turbant et juncturam interrumpunt; atque pro rhapsodi factu habendi, qui fabulam de contantia, poetæ ignotam, et symbolica vel mystica religione ortam, intempestive eruditione commemorare voluit.
775. *Εκαστη* poetæ fuisse credo, et, auctoritate idonea, libenter receperim.
777. *Εκαστη* edd. Florent. Ald. et c. Ven. *ὑπερπυρρῆς, γὰρ, ὅτι συγκομμένος*; ὁ δὲ παρακαίμενος δασυ ἔχει το ε, καὶ ὁ ὑπερπυρρῆς οἱ δὲ ἀερίσται φύλου. Schol. Ven.
782. Apud Pindarum nomen erat antiquitua *τυφάν*, i. e. *τυφάν* (Eustath. p. 346.); e quo vulgatum *τυφῶν* contractum est; atque inde antiquam ejus formam in Homericis *τυφάης*, v. *τυφῶν*, postea in *τυφῶ* contractam, discernere poterimus.
- 791-5. A grammaticis antiquis damnati jure quidem, ut opinor: juvenis enim Pelitæ personæ non convenit oratio; quæ deæ, Jovis mandata perferent, aptissima est.
- 802-6. Inter apurios item hosce relegandos censuit Heynè; cujus sententiam amplexus sum graviolem ob causam quam quæ ab eo arguentur, *πολύτας*; scilicet, e *πολῆ* poetæ ignota confictam nomen.
811. Ex Apollonii lexico protulit Heynè *πολῆς, προπαρῆς*, pro *προπαρῆς πολῆς*; quod metro corrupto in edd. omnibus ante Barnes legebatur, qui *πολῆς* intulit; servato metro, sed inquinata lingua: nam *πολῆς* est Atticorum recentiorum, sicut *πολῆς* antiquiorum. Codex autem Venetianus et alii melioris notæ *προπαρῆς πολῆς* exhibent, quod verum putat: nam litteræ *ω*, *υ* nam syllabam formant in aliis vocibus, et *πολῆς* ita pronunciandum est in simili loco. A. 567.
850. In hoc versu interpretando et emendando geographi et grammatici sudarunt multum; quem Axium flaviam turbidam et limetam esse constaret. At versus manifestè assutus est, a rhapsodo fortitan aliquo illinc oriundo; qui dum apud Græciæ incolas carmina recitaret, magnificè de sua patria mentiri ausus sit; ut solent ejusmodi homines quoties occasionem narrandi apud haud conscios nacti sint.
850. Sic *προμῆς* in continuata et conjuncta sententia cum versu antecedente, scribendum pro v. *χρῆμις ἔχει*; sæpe enim in æoniam postea productus est hic Myserum princeps, et semper *χρῆμις*,

nunquam *χρῆμις*, denominatus. Vide P. 318-324, &c. Similis est verbi ellipsis H. 406. r. 463, &c.

860-1. A veteribus damnati quod Enomus non memoratur inter cecos ab Achille in fluvio Scamandre P. 17-83. Gravior autem subest causa in iterata conjunctione *αλλα*, quæ interpolatorem planè prodit.

874-5. A veteribus perinde damnati; atque haud conotantes ejiciendi si nulla ejusmodi sententia in eos extiterit.

NOTÆ IN IL. Γ.

1-7. Impeditiorem esse structuram horum versuum, ut vulgo leguntur, observavit Heynè; atque eam ob causam suspicatus est vir doctissimus tertium, quartum, et septimum ab alio ingenio profectos esse. De septimo libenter ei assentior; est enim merum scholion, atque eandem sententiam in sextum quoque ferre ausus sum; quod fabulas de pygmæorum et græum pugnis, e symbolica religione poetæ ignota ortas, senioris ævi, esse oportet. Reliqui rectè se habere videntur, ut a nobis emendati, mutato tantum *ταυς πεποιται*, quod maximè offendit, in *ποταυται*, cujus lectionis vestigia in *ποταυται* exhibent editiones veteres, loco citato, in l. 1. Strabonis. Corruptela e recentiorum corripiendi studio, quo syllaba verbi obsoleti elisa est, originem traxisse videtur.

10. *ηυτε*, quod in Chio, Massiliensi, et alijs quibusdam exemplaribus vel editionibus antiquis extabat, Aristarchi lectioni *αυτε* facile præfuit; quum hanc a grammatico illo celeberrimo pro metro nimis sollicito illatam esse haud dubitaverim. Pronunciandam est *ηυτ δρῶς*.

18-20. Duo posteriores ab antiquis jure damnati sunt; neque lenior sententia in priorem ferri debuit.

46. In omnibus libris tam scriptis quam impressis *η ταυτα αυη*, nisi qui a Bentleii conjectura receperunt *η ταυτες αυη*; quod Heynè in versu ab Eustathio citato se legisse putat. At verba Eustathii sunt, *ὁμοιον και το του Εκτορος προς τον αδελφον Παριη. η δε ταυτες αυ ην Ελλην ηρπασας εξ ανδρων τειωνδε*; quibus non poetæ verba, sed eorum sensum duntaxat reddere voluit; qui, si in alterutram partem propendeat, nostram omnino correctionem adjuvat; quæ, antiquis restitutis litterarum signis, nihil mutatur; et similis loquendi modus extat infra P. 587.

66. Commentum prodit tum junctura, tum istud *δρῶν*, quod grammatica Homerica non agnoscit.

78. Abest a codice Venetiano; neque dubito quin ex H. 50. huc sit illatus.

84. *ααφοι*. Vide supra ad B. 323.

103. *φαρν*. v. *δ αρν*, copula non necessaria ad hiatum, e digammetis detrimento, supplendum inserta.

108-10. Obelo notati sunt a grammaticis, quod varia Priamidis danda foret, si juniores omnes ejusmodi indolem a natura ipsa accepissent; ita ut vitium ætatis non hominis haberi deberet. At gravior subest causa in versuum structura, et cum precedentibus junctura, quæ interpolatorem manifestè prodit.

119. *αι* pro *η*, metro postulante rescipsimus.

144. Foetus rhapsodi, qui fabulam poetæ ignotam de Helena a Theseo rapta respiciebat.

172. v. *αι*, *οφελον* *δωκεν*; *μοι* *αδην*; quæ Bentley emendare tentavit scribendo *με* pro *μοι*; et *αδην* semper cum tertio casu jungitur in Homericis. Paullam igitur immutata verborum collocatione, metro optius et lenius subvenisse mihi visus sum.

189. Etsi metro facile subveniendum est scribendo solutè antiquo modo *τοτ'* *αδην*; versus tamen rhapsodi esse videtur, qui ad fabulas scioris ævi e symbolica religionis ortas respexit, ad quas omnia de Amazonibus tradita procukubio referenda sunt.

197-8. Mera sunt commenta expletiva in versum proximè antecedentem: vox enim *αρνιος*, vel *λαρνιος*, quamvis frequens in Odyssea, haud innotuisse videtur Iliadis auctori.

215. Insertum puto: nam *αφαιμαγοειης* ita absolutè positum Homericæ usui et consuetudini loquendi non congruit: neque Menelaum Ulysse juniozem fuisse ex ullo alio loco probabile fit.

220. Rhapsodi commentum esse satis prodit vox *ζακωτον*, a poetæ mente ac sermone perinde aliena.

224. Redundans et nexu carens; atque a Bentleio et Heyneο jampridem pro rhapsodi panne assuto notatus.

221. Sic scribendum *αγρεθονται* pro v. *ηγρεθονται*, quod grammatici est metro frustra timentis.

235. Homericum esse *τοιοιμα* pro *οιοματα*, quum de complurium diversis nominibus agatur, nullo modo potest.

279. Sic legendum pro v. *τινυσθον* *δης*; dualis enim a loco alienus, et *δης*; Homericum non est. Vide T. 260.

296-91. Inseti a rhapsodo, qui aliam et graviorem causam tanti belli, quam Helenam et res cum ea asportatas, subdere volebat; *ημμεν* enim hoc sensu, pro vectigali usurpatum, nullo pacto Homericum esse potest.

304. Merum scholion in *αδαιποντας*.

343. Aliud commentum expletivum malè insertum.

352. Eiusdem farinae et a grammaticis antiquis notatus.

353. Particulam e conjectura inserui pro verbi augmento, quod hic in subjunctivo locum habere nequit. Corruptela ex antiquo more scribendi *αρηγησι* pro *αν* *ρηγησι* originem sumpsisse videtur. In multis formæ auctæ præsentium e temporibus præteritis effingebantur; sed in hoc verbo exemplum non extat.

356. Utrum *ηρηγεδοτο* vel *ηρηγειστο* sit plusquamperfectum obsoleti *ερειδομαι*, an aoristus aucti *ερπειδομαι*, iudicent doctiores; quum nulla ratione *Σ* locum habere posset in tertia persona plusquamperfecti Homericæ, cujus in themate locum non habuisset. Sententia vocem mediam, atque ideo aoristum tempus postulare videtur; et littera *Α* eodem modo eliditur in *φιδε* et *φιδμεν*, v. *ιστε* et *ιδμεν*, ex *φιδεσθε* et *φιδμεν* contractis, quæ a themate *φιδω* deducenda sunt: nam quæ grammatici commenti sunt de *Σ* in *Δ* mutato, ita ut *ιδμεν* sit *αδιδμεν*, vix nauci æstimo. Apud posteros spiritus *Θ* in alterum spiritum dentalem *Σ* in multis transibat, ut in omnibus apud Latinos; unde *πεισσαι*, &c. *απειδομαι*, &c.: sed *ηκουσαι*, *δουσαι*, *τελεισαι*, &c.: e formis obsoletis vel minus usitatis *ακουζομαι*, *σειζομαι*, *τελειοομαι*, &c. derivanda sunt; in passiva enim, haud minus quam in activa voce, *Κ* est littera distinguens præteriti perfecti et

plusquamperfecti; quæ, etsi in multis elidebatur, viz in Σ , litteram prorsus alienam, in ullis transmutari poterat.

379. Vide Proleg. s. cxlix.

396-418. A grammaticis antiquis damnati: haud injuria, etiamsi vetustiores sint quam maxima pars insitivorum. Eustathius observavit nusquam *θεραπευας*, *ancillas*, *δουλας* vocari, sed *δμωας*, p. 1479. l. 61.; quod verum est de Iliade tantum acceptum; in Odyssæa *δουλα* memoratur in versu non suspecto 4.12. Heynè de toto episodio — 383-448 — dubia et suspiciones iniecit, iis argumentis usus quibus in alterum episodium — 121-244 — quæ iisdem itaque nobis excipienda sunt. Vide Proleg. s. xii, &c.

432-6. Obelo item a veteribus notati, causis haud satis idoneis: verba enim mulieris inter iram et amorem æstuantia, quum modo abire, modo manere adulterum juberet, frigide, ne dicam stolidè, ut inter se repugnantia damnaverunt.

κατανασθην, duale contractum ut in *μινθη*, &c. pro γ .. *κατανασθην* repositum: quum enim more scribendi antiquo utriusque formæ eadem esset, liberum est censoris judicium in alterutra constanter adhibenda.

453-61. Ad claudendum librum vel rhapsodiam a rhapsodo scribere qui *F* ignorabat, eo fortasse qui 286-91 interseruerat, assuti.

NOTÆ IN IL. 4.

1. *τοι* pronomen non articulus est. Anglicè, *they the Gods*; atque ita in cæteris locis paribus accipiendum. De verbo sequenti vide ad B. 337.
8. Expletivus a rhapsodo interpositus. *Αργη Έλη* poetæ est; sed *αργη Έγη* et *αλαλκομενης Αθηη* posterorum.
11. *ν. παρμυβλωνι*: at plenior præteriti perfecti forma verbi *παρμυλλω* antiquior et magis Homérica est. Egregiè hallucinatus est grammaticus vetus apud Eustath. p. 1722, qui hanc vocem e *μωλο* effictum voluerit.
27. *ν. ιδρω**, quod Heynè separatim *ιδρω θ'* scribendum censet; quia nusquam apud poetam *ιδρωτα* occurrit: at copula potius delenda est, quæ locum idoneum hic non habet; et metro fulciendo sufficit spiritus asper.
35. Sic *βεβρωκοις* præteritum perfectum verbi *βρω*, unde *βεβρωκας*, certissime scribendum pro *ν. βεβρωθοις*, quod foetus est grammaticorum, verbum novum fingentium quum forma antiqua exoleverat.
47. Expletivus importunè interpositus.
- 55-6. Obelo notati ob causam minus validam, ut mihi videtur.
80. Alius expletivus malè repetitus e Γ. 343.
91. Hiatus Bentley sustulit scribendo *παρ* pro *ακ* — frustra; nam versus merum commentum expletivum est a rhapsodo insertum.
- 96-9. Hiatus in primo Bentley et Heynè particula percommoda *γν* supplendum censuerunt; sed junctura quatuor versus insitivos esse prodit. Cæterum, hiatus in cæsura ferendus est.
109. *ἐκκαίδεκαπαρα* pro *ν. ἐκκαίδεκαπαρα*, legisse eos oportet, quorum in scholiis interpretatio memoratur — *οι δε εκκαδεκα ενιαυτοι ερος γαρ ο εναντος*. recte omnino; *δωρον* enim nusquam in Homericis

pro palmis aut alia quamvis mensura usurpatum est; sed eo sensu senioris notae est; neque, si usui antiquo tantum obset, justam et naturalem cornuum longitudinem, aut arcui convenienter hic præberet: non enim cornuum amborum mensura profertur, ut grammatici qui vulgato faverent, invita Homérica loquendi ratione, interpretati sunt, sed singulorum; atque hirci sylvestris vel ibicis cornuum annua incrementa nodi singuli, duorum paullo minus pollicum intervallo sejuncti, distinguunt; ita ut e binis cornibus sexdecem annorum arcus propè quinquepedalis fieret; dum longitudinem ejus decempedas usque mensuram cornua sexdecem palmorum protenderent. Vide Buffon Hist. n. tom. xii. pl. xiv. Ridinger. Contempl. Ferar. tab. 39.

115. Ad supplendam sententiam a rhapsodo vel grammatico insertas; ut jampridem monuit Heynè.

117. Perinde e commento ortus, et olim ab Aristarcho et aliis damnatus.

118. Hæc supplèvit Bentley inserto ρ, quod a loco alienum puto. At versus rhapsodi est, cui ansam fingendi atque hic inculcandi præbuit 113.

119. Ab Aristarcho et aliis jure damnatus, quod poetæ aliud est βαλλεν, aliud σπένδαι; illud nempe eminus, hoc cominus hasta ferire.

145. Adæquè damnandus; merum enim scholion est.

149. Eandem ob causam qua 140., parique jure ab antiquis damnatus.

156. Ita, præeunte Heynè, in loco vulgati *προ Αχαιων* fidenter rescriptimus: non enim vult dicere Agamemnon se Menelaum Trojanis solum objecisse pugnare *ὑπερ Αχαιων*, vel eos defendendo, vel eorum causa; quod verum non foret; quoniam Menelai causa pugnabant omnes; sed a parte Achivorum, vel eorum commodo, quod *προς* cum genitivo exprimit. *προς σου εμῖ, a parte tua sum*; *προς ἄλλης ἰσθμὸν ὁφθαλμοῖς, aliequo commodo tela tæxas*: Z. 456., *ἐλπίσας προς ἑαυτοῦ τὸν χερσμον εἶναι, sperans oraculum sibi fore vel proprium esse*: Herodot. i. 75. vide et viii. 22. et 60.

161. In Zenodoti editione fuisse videtur *οψι καὶ ἐκτάσσει σου τε μεγαλὰ τίσοσσι* (schol. Ven. et Eustath. p. 458. l. 37.); quod, minus exquisitum, vix relictum esset, si ulla idonea auctoritate fultum stetisset.

167. Conjunctivus ex *τας* in vs. 157. pendet; ita ut intermedia pro parenthetice habenda sint.

176. Sic scribendum pro *ν. καὶ κε τις ὦδ*: istud enim ὦδ sententiam onerat, et metrum corrumpit. Vide Z. 479.

179-82. Frigida commenta, e flosculis Homericis male consutis intexta, quæ vim mirabilem pulcherrimæ orationis sine languido et importuno hebetant et frangunt.

186. *ἐσθ' ἄρ' ο* imperfectum pro aoristo primo, *ν. ἐσθ' ἄρ' ο* vitiosè scripto; è Z. 403. recepinus: aoristus enim primus verbi *ἐσθ' ἄρ' ο*, antepenuultima producta, esse debuit; in imperfecto autem vel primam vel secundam syllabam producere licet, pro loco quem in versu quæque obtinuerit.

189. Ita mutato ordine, et inserta copula sententiæ percommoda, antiquæ verborum formæ metro adaptantur. *ν. ἔλκος δ' ἡντὴς ἐπιμασσεύει*.

194. Antiquis suspecti, et pro commentitiis a quovis habendi.

Hom. Not.

222-4. Ejsdem farinae, et forsitan ejusdem rhapsodi, cujus 91, 197, et tot alii *ῥαψῳδοί* priorem longam habet; et duplici α in nummis argenteis, quos haud paucos mihi videre contigit, scriptum est: *ΤΡΙΚΑΛΙΟΝ* more antiquo; ita ut doctissimum Heynē, cui aliter visum est, nummo aliquo spurio deceptam esse oporteat.

214. *Ῥαῖες* pro *Ῥαῖησιν*, tertia persena plurali aoristi secundi, non alia ratione formati e verbo antiquo *Ῥαῖωμαι*, quam *ἐπύκνωσαν* e *ἐπύκνωμαι*. Vide Proleg. s. cli. Hallucinatus est Heynē, non suo more, quā priorem habere longam contractam id *Ῥαῖες* debuisse dixisse.

218-90 v.

Ῥαῖησιν *Ῥαῖησιν*;

Ῥαῖησιν, τὰ εἰ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων ποτὶ Λαῖον.

At omnia de Chirone et centauris tradita, scitoris aevi esse, jam ante ostendimus; atque idcirco locum ita restituendum judicavimus. Corruptio haud absimilis in E. 900. e rhapsodorum pravo amplificandi studio exorta est; quae tamen e codicibus medicinam accepit: neque hunc locum Plato aliter legisse videtur. De Repub. l. iii. p. 408. A. ed. Serr.

221. Ab Heyneo jure damnatus: turbat enim ordinem narrandi, et plane insitivus est ex A. 412.

223. *καμβριζοντα*—*αμειλουντα*. Hesych. qui ad hunc locum respexisse videtur; et malè legisse: *αὐ καμβριζοντα* pro *οὐ καμβριζοντα*; quod, rectius antiquiore scribendi modo, cujus vestigia exhibent vulgata in *καμβριζοντα*, haud cunctanter recepinus.

227. v. *ἔδωται*; quod, saepius licet repetitum in paribus locis, praecul dubio corruptum est; ut jam pridem monuit Heynē: temporum enim ratio futuram omnino postulat; et verbum, centesimam per omnes modos et tempora usurpatum in Homericis, ubique forma activa, nisi ubi sensu passivo, est; hic duntaxat exceptis, et una praeterea *ἔδωται* Od. I. 369, quae postmodum corrupta est, atque ex eodem corruptelarum scaturigine fluxit: nam quā antiqua futuri secundi forma *ἔδω* in *ἔδω* contracta esset, ita ut versum complere nequiret, opem a passiva praesentis forma rhapsodi et redactores petebant; neque alia ratione *ἔδωται* locum futuri secundi antiqui *ἔδωται*, quod postea *ἔδωται* scriptum, et *ἔδωται* pronuntiatum est, obtinuisse videtur.

250-60. Ex interpretatione praecedentis hemistichii orti. In Odyssaea *καρῶν*, *καρῶν*, et *καρῶν* usurpantur; sed Iliadis auctor antiquiorem tantum formam *καρῶν* nosse videtur; nam *καρῶν*, quod habent codices meliores pro v. *καρῶν* in I. 268. e solenni ortum est mutatione *τῶ* F in I. Contractum *καρῶν* non nisi in insitivis obvium est.

261. ad pro. v. e M. 362. Od. A. 112. et aliis locis recepinus. Vide Proleg. s. cli.

262. Sic omnino scribendum, geminato α , ab antiqua positione *Ῥαῖησιν, Ῥαῖησιν, Ῥαῖησιν*.

265-6. Nestoris filii Antilochus et Thrasymedes legatorum officio fungebantur; (vide A. 116, 224-30-40-45. et II. 268.) neque hi Pyliorum duces alibi occurrunt; hiatus quoque in versu priore interpolatorem prodit.

261. *Ῥαῖησιν* pro *Ῥαῖησιν* intuli, et hic et alibi, ubicunque praeparatio, quoad sententiam otiosa, ad metrum duntaxat supplendam illi-jecta videtur. Illud α in vulgatis pro $\tau\alpha$ Bentley accepit; et,

quam duriorum esse elisionem sentiat, *πρὸς ἄνθρωπον* tentavit; at *πρὸς* scribendum est, qui *πρὸς* in versu sequente respiciet.

346. *Ἰσχυρὸς τοῦ πολυέστερος*. Schol. Ven.

357. Expletivus; et, ut alii ejusmodi, a rhapsodo inserto insertus.

374-400. "Hic locus, si quis alius, ex iis est in quibus rhapsodorum sedulitatem tibi videaris in explendis aut locupletandis, aut persequendis iis, quæ leviter primus auctor tantum attigerat." Ita recte admonuit Heynè: sunt enim omnia e Thebaicis fabulis adumbrata a rhapsodo, quem accusativus *τοῦ*, frustra olim a me tentatus, haud ex antiquioribus fuisse ostendit. Sylaba etiam secunda primi pedis in 392 contra Homericam morem ex arbitrio producta est.

407-9. A grammaticis *ἀπὸ τῶν ῥαψωδῶν*, causa haud satis idonea.

412. Hiatus in hoc loco versus tolerandus est; neque *ῥα* in *ῥα*, quod obtulit Heynè, mutandum; infinitivus enim pro imperativo precantis et regantis est, non objurgantis et jacentis.

421. Commentitius et expletivus.

425. Sic *βραμύρας* omnino scribendum pro *ν. βραμύρας*; quam hoc verbum carmen, non inquinatum, nusquam forma activa agnoscat. Vide B. 210. E. 399. O. 627. et P. 739.; quo postremo eadem corruptela, metro violato, irrepsit.

426. *οὐ* pro *ν. οὐ*, Aristarchi elegantissima lectio est: comparationem enim *οὐ* *πρὸς* *τον ἴχθυον*, ἀλλὰ *τὴν ἐκκαλὺν τῶν θαλάσσιων φησὶν* esse, rectè monuit schol. Ven. B.; neque negandum est Virgilium eam minus aptè ad taurum singulum in alium rudentem adhibuisse, Georg. iii. 287-41.

433. *πολυπασμον* *ν. πολυπασμον* et *πολυπασμον* e verbo *πασσ*: at in themate antiquo verbi *Σ* locum habuisse oportet, quam antepenultima in aoristo primo *πασσας* brevis sit, quod nullo pacto fieri poterat e vocali pura. *πασσας*, *πασσας*, et *πασσας*, unde Latini *PASCO*, fuit forte in diversis dialectis.

470-2. Expletivi a rhapsodo inserti, ut alii ejusmodi et notati et notandi.

473. *ν. Ἀνδριανός* et *υἱὸν* priore correpta, quod vix Homericum esse potest. Infra autem, 488., vir idem *Ἀνδριμῆς* denominatus est, quo patris nomen vel *Ἀνδριός*, vel *Ἀνδριός*, fuisse constat; e quibus patronymicum vel *Ἀνδριμῆς* vel *Ἀνδριμῆων* fieri poterat: sed ut *Ἀνδριμῆων*, filius *Ἀνδριμῆς* appellaretur, ab omni ratione grammatica prorsus abhorret. Nomen mutatum esse videtur ab aliquo, qui metro frustra timebat.

492. Mutato ordine verborum *ἔχων ἑρπετὸν* in *ἑρπετὸν ἔχων*, metro consultum est et sententia lenius fuit.

507-16. Episodio a rhapsodo seriore, qui digamma ignorabat, insertum. Vox *τρίτογενεια*, quæ in uno tantum Odysseæ loco, eo tamen non suspecto Γ. 373., occurrit, poetæ antiquiori ignota fuisse videtur.

518. *ν. αἰγίστῳ* et *αἰγίστῳ*, quod tamen participium esse verbi ex *αἰγίσ* effecti (Od. Σ. 33.) grammatici agnoscunt. In dialectis autem minus antiquis *αἰγίσ* fiebat *αἰγίς*, e quo si homines, novarum et diversarum formarum semper studiosi, novam formam verbo et participio induerunt, nulla probabili stirpe aut ratione in Homericis sancitam; atque inde cum alio (infra ad Z. 344. notando) stirpis ac formæ prorsus alienæ, confuderunt. *αἰγίς*

autem et *ακρη* antiquiora esse plane probat Latinum *acer*, ex eodem fonte *ακη* (unde *ακκη*;) *ακρος*, *ακρος*, *acer*, &c.
539-44. Pannus ad claudendum librum, et Diomedis *αριστην* a precedentibus sejungendam, a rhapsodo male assentas.

NOTE IN IL. E.

5. *σπαρμιος*. Sic scribendum ab *σπαρη* pro *ν. σπαριος*; etiamsi penultima brevi usurpatum sit in Hesiodi carmine *oeconomico*: id enim ex alia nominis forma *σπαρος* effectum est.
64. Ad oracula et vaticinia de excidio Trojæ a posteris conficta respicit; et a grammaticis antiquis merito damnatus est.
99. το όλον κυτος του θωρακος, γυαλον δια την ποιικιλοτητα λαγει, ου μερος αει-
μενον. Schol. Ven. male. γυαλον δε το, περι του σιμων καιλου του θωρακος μερος. ib. B.
142. Interpositus a rhapsodo; qui, quum τα ερημα loca *deserta*, non προβατα, *pecora deserta* interpretatus, esset, leonem εξ αυλης, non, εις αυλην salisise credebatur; atque in eam sententiam versum quum commentitium concinnabat.
164. ετρεψεν εστι του εχοντα το ακρινα' διο δακυντων τα. E. Schol. Ven. A.
183. Expletivus ab antiquis merito damnatus.
203. Ejusdem farinae, quanquam haud notatus a grammaticis: αλην enim pro αλην, Homericum esse nequit; quum litteram, A tono, vel impetu pronunciandi geminari non licuerit.
222. Sic verum restituumus, ejecto επιγ', quod nulla ratione grammatica cum αγγιβην stare potest; neque aliunde profectum; est quam e vando pro metro timore; quum carminum redactores νεφι, priore ancipiti ignorarent, atque ideo να ei substituerent. Ad syllabam γουν producendam sufficit spiritus asper in voce sequente.
248. Adjectus, ut rectè monuit Heynè, ad supplendum id quod non supplendum erat; atque, ut copularum distributionem ad eum recipiendum accommodaret rhapsodus interpolator, μων αμυμονος pro μεγαλητοδος, in versum antecedentem intulerat.
- 255-8. A rhapsodo inserti, qui antiquam linguam nesciebat; nam εξ, quod ex εφαις contractum est, nullo modo aut ultimam brevem habere, aut in unam syllabam contrahi potest: neque οκνωω neque γουν Homericæ esse videntur, sed serioris notæ verba.
- 265-73. Omnia de Ganymede serioris notæ sunt; atque a fabulis ad mysticam et symbolicam religionem pertinentibus originem traxerunt. Turpissimos istos amores, quos Græci recentiores haud tam libidine quam furore quodam insaniebant, poeta antiquissimus aut omnino ignorasse, aut honesto silentio præterisse videtur.
287. αμβροτον παρα το αμαρτω, αμαρτησα, ημαρτον, και υπαρχει του P και πλεονασμω του B, και τροπη του A εις O, αμβροτον, interpr. vet. in hort. Adonid. quæ nullo modo placent, quamvis nihil certius de verbi etymo proferre possim.
303. Particulam x, haud minus sententiæ quam metro, commodam,

e. conjectura receptiva et hic et in 1. 286. Vide Hoogerveen de Partic. c. iv. s. vii. iii.

310. Hiatus insolenti mancus, et variè a. vinis doctis tentatus: sed
facile dixeris, e. commento. ortam esse, et. insertum: a. chapsedo,
quem hiatus haud offendisset.

313. : Putidum : commentum.

316-8. Male hic interpositi. Infra 345 6. duo posteriores in suo loco sunt; at tertius e commento in 343 ortum esse videtur: non enim ut defenderet, sed ut occultaret filium, dea peplum ei circumfuderat.

320. Sententiam onerat, et pro commentitio a quovis facillè habendus est.

331-3. Haud aliud iudicium de his pronuntiandum est: non enim Venerem Diomedes aggressus est quod eam neque fortem, neque Bellonam, neque Minervam esse sciret; sed quod Minerva sic iussisset.

340-2. E commento in *arßpores kasma* orti sunt: neque enim rhapsodus vel grammaticus, qui vocem *χασ* e 416 huc transtulit; vim aut significationem ejus antiquam satis intellexisse videtur; quoniam non est *χασ* Homericus sanguis purior vel divinior *quispiam*; sed sanies vel humor *tabidus* e *vulnere* jam frigescente exudans.

365. $\tau\tau$: pro $\iota\eta$, quod metrum turbat et sententiam onerat, e conjectura recepinus.

385. 494. xx. versus a diversis fortasse rhapsodis, intempestiva
emendatione, & fabulis serioris ævi concinnati; quibus ejectis integer
fit nexus orationis, qui iis turbatus ac dissolutus est.

4125. Expletivos male assutos esse prodit tum junctura, tum
 ὁ ἄνθρωπος; nam pater Diomedis Homerici Adrasti filiam in matri-
 monium duxerat; ipse juvenis et adhuc cœlebs fuisse videtur.
 Confer E. 119 &c.

424. Commentum ineptissimum e margine inductum.

425. Ἀριστάρχος δὲ τὰ ἁγία ἐπὶ τοῦ ἀσθενή διασυνεῖ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκβλαβῆ, ψάλοι.
Schol: Ven. 8.

429. γ' pro δ, quod locum hic tueri nequit, e cod. Marc. l. recepimus.

459. E commentis, perantiquo tamen, ortus: in præliis enim Homericis, tantæ varietatē rerum et armorum instructis, nullus usquam usus apparet istiusmodi *λαογίου*; quod parmulae genus esse debuit, vel clypeus parvulus rotundus; qualis in Beotorum nūmismis effictus est. Clypeos autem Homericos a mento usque ad genua patuisse constat; ita ut collum et femora, quæ nuda erant, simul tueri possent. Vide Z. 117.

462. **Inaktivus** : etsi enim dei plerumque sub virorum personis in acie versabantur, non ita Mars nunc fecisse videtur. Vide infra 846, &c. **Θρησκον** quoque, quum in Homérico sermone anapæstus fuerit **ἄρσιον**, in nullo vel fine vel initio versus locum habere potuit.

466. *v. 15, 16*; *hiatu non ferendo, quem Bentley supplavit scribendo*
quæ, forma particulae tantum mutata ut lenior sit
emendatio, receptimus.

478-92. A mala sedulitate et amplificandi studio rhapsodi alicujus hos xv. versus profectos esse vix dubitare licet: languent enim; et
 1. *μα*: inest quæ; Homericæ esse non possunt; ut Atticismus *ἡνα*,
 2. *πρὸς* *ἀνδρῶν* *προσπαστῆτο*; var. *αἰδῆς*; *ἀνδρῶν* *προ* *ἀνδρῶν*; *ἀλλοι*, dualis
 3. pro plurali *αἰλοντες*; *ἀποδοῦναι* *ἐνταυ*, &c.

554. Suspensions de terre injecté Hevê; et formalem usitatiorem

- οἷα δ' αὖτε hic quoque fuisse putat. Veruntamen perire grammatici et rhapsodi corruerunt formulas istas, solennes et saepe repetitas; et τῶν parentheticum esse potest; ita ut sententia sit τῶν πεσῶν, οἷα λεγῶν δὲ, &c. cui propria vis particulae γὰρ aptissime congruit; atque ita interpunctione distinximus.
567. Expletivus a rhapsodo insertus. Poetae ῥαψῶς in unam syllabam ῥῥῶς, extruso F, contrahere liouit; at non in brevem syllabam corripere.
567. Pro παμῶδης codices et libri meliores ῥ' ἀμῶδης exhibent; quod ex argutiis grammaticorum, qui inanem distinctionem inter ἀμῶδον et ψαμῶδον querebant, profectum esse, nullus dubito. In omnibus aliis locis est ψαμῶδης; neque ἀμῶδης, quod idem est, amputate ψ ut sonus pro delicatulis auribus serioris aevi hominum emolliretur. Herodotus agnoscit; sed ψαμῶδης pro arenis omnibus, tam mediterraneis quam maritimis, adeoque usurpat. Particula αἰ, quae, Homericis loquendi consuetudine, locum hic vix tenere potest, a codicibus nonnullis abest: in Pyli autem appposito ἀμῶδης, cuius antiqua forma ἀμῶδον, Homericis restituenda est, prima semper producit; quod non tam positione fit quam suppressione consonantium ΠΣ.
589. Expletivus et malè insertus sententiam turbat.
638. Ἡρακλῆς -εσος; e quo adiectivus, more antiquo in Latinis asservato, -εσιος fit; neque aliam formam novit poeta.
645. Ineptissimum commentum rhapsodi; qui, quum carmina sparsim et inordinatè decantaret, patriam Sarpedonia, impertinè commemorari voluit.
658. Aristarchus ἀμαρτῆ, ab ἀμαρτῶν, scribebat, fuerint de loco, an de tempore sermo: at recentiores, librarium Constantinopolitanorum inconstantiam sequuti, ἀμαρτῆ et ἀμαρτῶν perinde sine ullo discrimine adhibuerunt. Apud veteres autem ἀμα erat adverbium temporis, et ἐμῶν adverbium loci; atque hoc discrimen in compositionis observandum est. Vide Amanon. περὶ διῆφ.
670. μαίμας. Sic scribendum, si antiqua verbi forma retinenda est; quae Ionicè μαίμη foret ut εἶπε pro εἶπας, εἶπε pro εἶπας, et alia ejusmodi quamplurima, quae Homericus etiam sermo agnoscere videtur: vulgatum autem μαίματος ex utroque malè conflatum est. Vide Proleg. s. cxlvi.
708. v. ναῖστος: sed Τῆ i. e. ὅλη priorē langam habere debuit; ut in Θ. 500. Veterum nonnulli scribebant Τῆ, perperam: est enim ea urbs Lydiae. Vide Strab. l. ix. c. 11. s. 20. Versus proximè sequutus veram lectionem ostendit; quam veteres tamen non percipiebant, quia, Atticis imbuti, priorē syllabam in Τῆ ancipitem esse credebant, et vim spiritus asperi in producenda syllaba ignorabant.
721. Expletivus e commento ortus.
722. Hiata luxatus, et alias ob causas ejiciendus: nam retro—κῆλα—non totè ex aere facta sunt; at earum partes singulae, ἵππες, ποσειδάων, et τέλῃ; e singulis metallis, nempe auro, argeo et argento.
747. Eiusdem farinae et perinde repudiandas.
748. v. ἐπιμαρτῆ; particula inserta ab aliquo qui frustra metro timebat, atque particulas tuum Homericum praeteris agnoscere nesciebat.
- 750-1. A commentatore, homine malè leuitate profecto, ubi q. 37
755. Sic Apollonii Lexicon in εἰδῶς; et εἰς libenter recipiat pro

- Απὸ τοῦ ἀριστάρχου ἑρῶα*, ab Aristarchi editione propagatis: lingua enim Homérica *Απὸ* disyllabam pro *Απὸς* non agnoscit.
758. Merum esse commentum vox *ἐλαττω* seriōris notæ planè prodit.
773. *ἔσθ*, et in hoc et in aliis locis compluribus infra corrigendis, exhibent libri omnes; præteritum imperfectum, ut grammatici dicunt, novæ formæ verbi *ἔσθω*, e tempore futuro effectæ: at quanta fuerit eorum hominum libido et licentia in novis ejusmodi formis confingendis et inculcandis, nemini veteris linguæ studioso ignotum est; et in omnibus his locis, temporum aut ratio aut congruentia aoristum postulat, cujus justa forma asservatur in *Hymn. in Apoll.* 223; qui, quo minus in grammaticorum studio, quam *Ilias* et *Odyssea*, eo magis eorum fūco intactus remansit.
786. Aliud commentum satis inficetum, quo exemplaria et editiones nonnullæ antiquæ carebant.
808. Supplementum e Zenodoti recensione, in Aristarchi editione non legebatur.
859. Cave ne armorum fragorem violenter æstuantis, et in cælum furenter assurgentis, pro voce dei dolore victi et muliebriter exclamantis, cum interpretibus accipias: verbum enim *βραχέα*, quod stirpis est, cujus *ἑρπύων*, *ἑρπύων*, &c., nusquam in Homericis de voce vel hominis vel animalis cujuscunque usurpatur; neque in *T.* 466. gemitum equi vulnerati exprimit, sed phalerarum et currus, a moribundo concussi, fragorem; ut rectè quamvis diffusè reddidit Pope. vs. 576-7.
- 900-1 et 8. Duo priores a *Σ.* 148-9. huc malè retracti sunt; et tertius merum commentum est satis importunum. Scholia *Veretiana* nullum e tribus his versiculis agnoscunt; et dei nomen sic repetitum, ut in 859-61, non Homericæ elegantiae est.
976. γ. *ἀστυλα*, η pro ι inserto contra analogiam, ab aliquo qui metro frustra timebat.
- 985-7. Tres versus rhapsodi stolidi et indocti. Neque *ῥῆμα*; vox est poetæ nota; neque *ἑρῶας* in *ἔσθ*; contrahere ei licuit.
- 990-1. Ita omnino scribendum e schol. Ven. et Eustath.; et codd. *Mosc.*, *Lips.*, *Vindob.*, &c. pro vulg. *καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῶν*, *οὐ μὲν γὰρ τι κατὰ φύσιν γ' ἐστὶν ἔσθ*; quæ e pravo rhapsodorum amplificandi studio orta sunt. Vide Heyn. in loc., et alium hand aliter inquinatum locum a nobis repurgatum supra *Δ.* 218.
- 996-9. Primus ex *Δ.* 405. huc malè translatus est; atque tres sequentes rhapsodus vel grammaticus more sollemni ad claudendum librum adjecit. Vide ad *Δ.* 8.

NOTÆ IN IL. 2.

47. Iam voce media *ἑρῶα* pro γ. *ἑρῶα*, omnino scribendum ut constet vocum ratio; in qua haud paullo morosior fuit poeta antiquissimus quam posteri. Activæ vocis alia prorsus significatio est. Vide *E.* 696.
- 56-60. *E.* nota excreverunt. Adscripserat aliquis *ῥῆμα*; *ἑρῶα*; et rhapsodus, qui *Agamemnonem*, pro *severo* et atroci, ferocem et iniquum exhibere volebat, reliqua adjecit. Pronomen relativum

- τος, pro positivo το usurpatum, interpolatorem Homericī sermonis parum doctum planè prodit.
- 81 et 128. Vide Proleg. s. cxlix.
- 127-43. Primus e Φ. 151. huc malè translatus est: in cæteris autem fabulâ narratur, quæ ad Bacchi orgia, per Thraciam fortasse ex Asia in Græciam inducta, respicere videtur; atque ideo pro rhapsodi serioris fœtu habenda: dii enim mystici, Bacchus, Pan, Cupido, Silenus, &c., cum eorum assecclis et sacris arcanis, poetæ prorsus ignoti erant.
151. Inter expletivos, a rhapsodis inculcari solitos, jure relegavit Heynè.
153. Ita scribendum pro v. εσκειν δ: pronomen enim relativum apud poetam τος est, non το.
159. Est merum scholion in versum antecedentem, a commentatore tamen malè intellectum.
186. Ad fabulam serioris ævī respicit. Vide ad Γ. 189.
- 222-3. Ejiciendos esse rectè judicat Heynè: turbant enim sententiam; et usus Homericus secundum, non quartum casum, cum μεμνηται postulat.
- 231-2. et 234-6. Hæc de armorum commutatione a rhapsodo ignobili et inficeto planè profecta sunt: commissurâ enim parum subtili inter se juncti sunt 234-5., ubi δς eo loco stat, quo ad Jovem, non ad Diomedem, referri debuerit; et contracta ista subjunctivi forma γνῶσιν, pro antiquiore γνῶασιν, ab indole et usu sermonis Homericī prorsus aliena est.
239. Sic, pro v. πανποικίλοι, Bentley et Heynè; quos acriter incusat professor Edinburgiensis prodendi sensum poetæ suis ipsorum de metro opinionibus; nulla tamen vel ratione vel auctoritate adducta, qua motus sensum ita mutatum vel pessumdātum crederet, aut qua intellexisse quod reprehendisset ipse crederetur. Si Græca non esse πανποικίλα ἐργα dixisset, quiddam teneremus; cui, adductis exemplis vel rationibus grammaticis, responderemus: sed si τίτλοι, variis ποικιλμασι omnes contexti et ornati, ἐργα γυναικων sint omnino, sunt etiam, communi hominum sensu et ratione, πανποικίλα ἐργα γυναικων; et is, cui aliter visum est, alio quodam animi affectu, non eo sensu et ratione, judicium exercere putandus est; neque aliud forte judicium tulisset professor egregius in temeritatem eorum qui lectionem, e pari errore ortam, et Aristarchi auctoritate sancitam, infra l. 128., turbare ausi essent, nisi verior et antiquior ἀμύμονα pro ἀμυμονας, ab aliis doctioribus vel verecundioribus, asservata esset. Vide schol. Ven. in loc. Intelligenti, sensum æquè ac metrum hic quoque emendatum, antiquo restituto sermone, sentire forte licet: nam πεπλοὶ omnes Troicis temporibus erant ἑργα γυναικων; at pretiores tantum et ornatiores, quales poeta indicare voluit, πανποικίλα ἑργα.
306. Ita omnino collocanda verba, reclamante omnium codicum et editionum auctoritate: vocolæ enim δη, και, &c. ante vocalem, nisi ubi duæ breves syllabæ sequuntur, Homerica prosodia corripuntur. και etiam ab ejusmodi locis exclusum esse videtur; atque mirum est professorem istum Edinburgiensem (siquid in eo mirari fas sit) sic de copula illa statuuisse, et tamen digamma omisso repudiassè; sine quo vices saltem pro syllaba longa ante vocalem longam vel diphthongam, etiam in secundo pedis loco, habenda esset. Vide IL. I. 406. M. 320. N. 432. O. 496. P. 179. E. 473. 524. Ω. 60. 293. Od. B. 212. Γ. 470. 479. Δ. 52. 669. Ε. 185. Ζ. 16. 181.

I, 241. K. 207. 510. M. 128. 322. N. 69. H. 46. 177. 210. Σ. 227.
277. T. 51. Φ. 405. X. 238. Ψ. 7. 27. 208. &c. &c. &c.

311. Otiosus et planè insertus.

344. V. κακαμυχαῖον ἐκρυσσεως, quod κρυσεως, adjecto ο, grammatici esse censuerunt; neque unquam suspicati sunt, jam exoleta cum ipso vocabulo grammatica Homerica, litteram eam adscititiam, cuiusmodi nullam usquam Homerica agnoscunt, ad casum secundum antiquum appositum antecedentis suo jure pertinere; etsi eo casu sic antecedente tantummodo adhibita est, et in aliis locis omnibus participium suam formam retinuit. Vix credibile est, quanta libidine et licentia hi homines novas verborum formas perquirerent, procuderent, inculcarent, ut suam veteris linguæ inscitiam simul velarent, ac scientiam quam profitebantur, specie reconditiorem, exquisitiorem, et mirabiliorem redderent.

356-8. Perinde spurii, et a rhapsodo assuti. Quum ατης disyllabum interpolatorem prodiderit, arcessivit aliquis αρχης, e Γ. 100.; quod in codicibus et editionibus nonnullis locum obtinet.

388-9. Otiosa repetitio a commentatore vel interprete adjecta.

407. V. τη σον. Vide supra ad A. 207.

413-39. A diversis rhapsodis inserti esse videntur; et partim forsitan e Cyprio carmine adumbrati. Octo posteriores tantum a grammaticis obelo notati sunt; tametsi hiatus in ηματι Αιδος, et vox Ορστιάδης, cujus neque species ad sermonis, neque significatio ad sacrarum rationem Homericorum, commodari posset, eandem repudiationis notam viginti prioribus, ob causas haud minus validas, conscripsisse debuissent. Versus 429-30. satis elegantes sunt; at elegantia est Ovidiana magis quam Homerica.

478. Expletivum esse, a rhapsodo Homericæ linguæ ignaro confictum et insertum, rectè censuit Heynè.

479. Ita optativus, pro subjunctivo επισι, omnino scribendus esset, etiamsi defuisset codicum auctoritas; quum apud poetam πατρος priorem ubique longam habeat, vi suppressæ vocalis in contractione e πατερος, quod hic reponendum rhythmici causa putavi. Heynè tamen vulgata defendit, prolatis e 455-9. exemplis subjunctivi cum optativis promiscuè positi, quæ nihil faciunt ad rem; nam sermo ibi timentis vel caventis est, hic precantis et optantis.

490. V. τα σαυτης, usu articuli et contractione pronominis ab Homericæ loquendi ratione alienis.

493. Merum est commentum a rhapsodo aut grammatico insertum; et sic Heyneo quoque visum est.

500-2. Ab istiusmodi homine veteris linguæ parum docto: a γοωω enim, Homericæ verbi themate, præteritum γοον nulla ratione effingi potest.

NOTÆ IN IL. H.

21. Sic certissimè reponendum κατιων pro v. κατιδων; quam compositum καταφιδω Homericæ non agnoscant; infra enim, P. 167., κατα ad οσσε, non ad φιδων, pertinet. κατ' οσσε φιδων, coram in oculos spectans.

26-7. Rhapsodi commenta, quem prodit contractum δας, poetæ ignotum, pro δαης.

Hom. Not.

d

30-2. Mera commenta; quæ e σημειον, in margine adscripto, creverunt.

45. Sic, eum Bentleio, εφαιδανε pro v. εφηδανε omnino scribendum: præpositio enim otiosa est; et, ut in tot aliis, locum του F obtinet.

68. *ἔφα*, aoristus secundus subjunctivi a themate *ἔφα* ea ratione formatus, qua *τυπα* e *τυπτω*. v. *μιπα* metrum respuit.

73. Sic δ' εν pro v. *μεν* scripsit Aristarchus; atque ita omnino scribendum, ne *μεν* malè iteretur: ni fortè placeat Heynii sententia in quatuor versus præcedentes, quos a rhapsodorum pravo amplificandi studio profectos, atque ideo ejiciendos, censuit vir ille doctissimus. Aristarchea tamen lectio postulat γ' pro δ' infra 76., ut particularum ratio HomERICA constet; quod ideo recepimus.

95. Commentum esse inficeti rhapsodi quivis facilè dixerit.

105 et 112. Ab interprete vel commentatore uterque perinde insertus.

117-9. Assutos esse ostendit *αδης*, prima correpta; quod sermone HomERICO, quo *δης* duplici consonanti *δδης* vel *δδης* pronunciabatur, nullo pacto fieri poterat. Olim emendare conatus sum, quum ejicere debuerim.

127-8. Locus difficillimus, et ab interpretibus omnibus, tam antiquis quam hodiernis, perperam acceptus: *ἔφρα* enim apud poetam futuri significationem ubique habet, quam vox Latina dicturus aptissimè reddit; sed *rogans*, *inquirens*, et alia quæ interpretes adhibent, prorsus aliena sunt. Si tamen Peleus sit *ὁ ἔφρα*, quod iis quoque visum, ejusmodi futurum nulla ratione locum tueri poterit, quum idem Peleus sit hand dubiè *ὁ ἐρωμενος*, *rogitans*. Neque sensum commodiorem erueris si, cum Heyneo et aliis viris doctis, *ἐρωμενος* et *ἔφρα* pro iisdem, contra omnem rationem grammaticam et consuetudinem loquendi, acceperis.

Mihi igitur pro comperto est, eandem mutationem casus hic accidisse atque in B. 253. et K. 436.; ubi *φημι*—*κρονίφονα*—*αὐστραπῶν ἐπιδοχία*; et *καλλιστοῦ* *ἱπποῦ* *Ἰδον*—*λεῖψοτεροι χιωνος*, &c. leguntur; ita ut vera ac justa interpretatio ad mentem poetæ sit, “*qui olim me interrogans valdè letabatur in domo sua, quum omnium Achivorum dicturus essem genusque sobolemque.*” Modus loquendi haud absimilis extat supra A. 171.: nam *αἰτιμος* *ἔαν* ad Agamemnonem omnia pertinere necesse est; et in Od. A. 36.; atque in Euripidis e Palamede fragmento in schol. Ven. in Il. B. 352. citato. Vide et Il. B. 621. et schol. Ven. in eund.

Parem mutationem tertii in quartum casum, quam Aristarchus sustulerat, nos e scholiis Venetianis restituendam curavimus infra I. 398-9.: atque alia similis in vulgatis extat X. 109.; quam tamen alii redactores antiqui perinde sustulerant. Vide schol. Ven. A. in loc. Ejusmodi etiam locum Dinarchi malè tentavit nuperus oratorum Græcorum editor Reiske: *οὐ προσεχτεον ὑμῖν εἶναι τοῖς τούτων λόγοις, εἰδοτας ὅτι ἐκ πάντων γίνεται συνεργία*: ubi benè se habent ὑμῖν et εἰδοτας. vol. iv. p. 75. Infeliciore quoque conjectura, et pejore exemplo, *ἔφρα* *ἔαντα* pro *ἐρημος* *ἔαν*, et *ἄξιον* pro *ἄξιον* in textum intulit Demosth. Phil. i. p. 41. et Phil. iii. p. 118. l. 28. Notitiam linguæ saltem aliquam habere debet, qui sibi tantum in corrigendo licere credit. In alias autem quamplurimas Atticorum elegantias turpius etiam grassatus est; ut in ejusdem Philippi primi p. 43. l. 15-20.; quæ vulgo leguntur, *καὶ τοὶ καὶ τούτο, εἰ τι παθοὶ, καὶ τὰ τῆς τύχης, ἢ περ αὐ βέλτιον; ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελουμένα, καὶ τούτο ἐξέρχασατο*,

- κ. τ. λ. :—rectè omnino : at noster, nullis grammaticæ ratiunculis turbatus vel impeditus, και τοι και τουτων ει τι παθοι, και τα της τυχης υπαρξει, η γαρ αιτι βελτιον, η ημεις ημωσιν αυτων, επιμελουμενη, και τουτ' αν εργασαιτο, κ. τ. λ., se suo Marte intulisse gloriatus est : Marte scilicet tam Musis quam Minervæ infenso ; qui ipsum Demiothenem et frigidum et solœcum reddere potuit !
- 142-9. Tota hæc narratiuncula, expletiva et parenthetica de clavæ traditione, ex alio forte poemate, a rhapsodo inserta esse videtur : languet enim versibus frigidis et malè junctis ; neque congruit iis quæ de Arethoo supra 8-10. tradita sunt : nam si Nestor tertium ab eo clavæ hæredem juvenis interfecisset, ejus filius vix pugnæ ad Trojam interesse, Nestore jam sene, poterat.
157. Antiquum *τηβατω* et Ionicum *τηβεω* poetam promiscuè usurpasse, ex hoc loco et vs. 131. probabile fit ; atque ita in aliis.
166. Confer quæ supra in B. 651. annotata sunt.
- 195-9. A grammaticis damnati : jure quidem, ut mea fert opinio : nam poeta Ajacem virum fortem, simplicem, apertum, et sincerum finxit ; dum hæc stolido et deliro, qualem recentiores eum fingebant, magis conveniunt.
- 217-8. Commentum redolent ; neque dubito quin a rhapsodo vel grammatico in contextum illati sint,
221. Vide ad B. 500. et E. 708.
- 228-32. Ejiciendos esse, ut a rhapsodo profectos, jampridem monuit Heynè.
- 238-43. Idem de his quoque statuendum erat : nam *καιανισμος* ille, quo in aggrendendis hostibus Græci serioris ævi usi sunt, et quem *μειλιττασαι* *Αρηι* exprimere videtur, neque in præliis Iliacis, neque alibi a poeta memoratur. Inter gentes autem barbaras et incultas usus ejusmodi cantus semper et ubique sollennis fuit ; atque, si conjecturis indulgere liceret, originem ejus apud Græcos a Doribus illis semibarbaris, qui, ducibus Heracleidis, Peloponnesum occupaverant, deduberem.
- 253-4. Malè coherens tam præcedentibus quam succedentibus ; ita ut vix dubitare liceat quin e commento orti sint.
293. Malè hic repetitus e 282.
295. A grammaticis quoque obelo notatus propter *διλογισαν*—*στας* και *ιταιρους* ; atque alias etiam ob causas haud cunctanter ejiciendus.
300. *Γεπητιν*. Sic more antiquo scribendum pro v. *επητιν* : aoristus enim secundus subjunctivi a themate *Γεπω*, priorem brevem habere debuit, ea profecto ratione qua idem aoristus a themate *τυπω*. Vide Proleg. s. cxliv. &c. et supra ad 68.
338. *κατακχομεν*, de quo viri docti tantam et tam inanem eruditionem prodegerunt, futurum Ionicum est antiquum, non alia ratione formatum e *κατακατω* quam aoristus *εκα* e *κατω*. Sic quoque *δημομεν* v. *δειμομεν*, infra 337., futurum verbi *δρω*, *δοωμεν* verbi *δοω*, *θηομεν* verbi *θεω*, a quo *τιθημι*, et alia ejusmodi formata sunt : ejectis scilicet consonis et productis vocalibus, more sollenni Ionum, qui Homericis etiam temporibus invaluerat. Pro *κατακχομεν* codices et editiones pleræque *κατακχοιμεν* habent, quod ab omni ratione grammatica alienum est.
- 334-5. A grammaticis damnati ; quod ex aliis locis planè constat ossa tumulis condita, non reportata esse.
345. γ' ην pro v. γωντ' probabilis visum est quam Benteleianam πλε ; quum antiqua scriptura γων in γωντ' facillimè transire posset,

- postquam *F* exoleverat. Particula *γ* quoque aptissima est; quum Græcorum *αγορη* in proximè antecedentibus celebraretur.
346. Pro *δεινη* *terribilis δειλη* *trepida*, sententia omnino postulat: totum autem hoc episodium suspicionibus iustis obnoxium est; et Heyneo obsequutus a poeta abjudicarem, si viderem quomodo, integra rerum serie, resecari posset. Locum fortasse occupavit aliorum quorundam, quæ rhapsodorum incuria aut temporis injuria perierant.
353. Jampridem a Bentleio et Wolfio meritò damnatus.
364. *er'* post *και*, in metrum peccans et sententiæ haud necessarium, sustulimus et hic et infra 391.
369. *Γεω*. vide supra ad 300.
375. *δε* post *και*, causa qua *er'* supra 364. delendum curavimus.
380. Abest a cod. Ven. et al.; et e *Σ*. 298. huc malè illatus.
- 442-64. A grammaticis obelo notati, et haud cunctanter ejiciendi. *αθλον* et *αθλεω*, pro *αφεθλον* et *αφεθλεω*, senioris ævī et alius sermonis sunt; atque *νοον* *και* *μητιν* *ενικτειν*, et *τειχος* *πολιζειν* ab Homericâ loquendi ratione haud minus abhorrent.
475. Adæquè notatus, et ejiciendus propter vocem *ανδροποδον* vel *ανδραπους* poetæ ignotam.
481. *πιεμεναι*, Aristarchi lectionem, pro *ν. πριν* *πιειν*, restituto *F*, libenter recepi.

NOTÆ IN IL. 6.

- 28-40. Ab antiquis damnati, et proculdubio interpositi a rhapsodo parum docto; qui nesciebat exoletum *τεος*, i. e. *τεφος*, pronomen possessivum, non positivum esse. His ejectis, emicat summi dei majestas, mandata tacitis summissisque audientibus inculcantis, neque responsionem aut disputationem attendentis.
- 73-4. Item damnati, et ab interprete vel commentatore planè profecti.
- 93-100. *Λαερτιάδης*, *Νηλεΐαδης*, *Τελαμωνιάδης*, &c. ex adjectivis *Λαερτιος*, *Νηλεϊος*, *Τελαμωνιος*, &c. formata sunt; non litteris insitiis, ut grammatici somniarunt.
131. Commentum expletivum a rhapsodo insertum.
134. Particulam *αρα* post *δε*, sententiæ ac metro incommodam, sustulimus.
- 142-4. E commento in versum præcedentem, solito amplificandi studio, profecti.
- 164-6. Obelo notati, quod exilis structura, et dicentis personæ parum apti; et quod *τοι* *δαιμονα* *δωσω* prorsus alienum est a mente et sermone poetæ.
171. Pro commento inserto item habendus.
177. Sic *oi'* pro *ν. oi* scripsit Bentley.
178. Commentum insitivum prodit *αβληχρα* in hoc sensu, et *ουδενος* *αρα*: nam *αρα* pro *φροντις*, *cura*, nusquam a poeta usurpatum est; neque pronomen, cui adjunctum est, nisi pro adverbio.
- 183-212. Hand injuria suspicatus est Heynè ab interpolatore malè sedulò profectos esse: quadrigarum enim in præliis nullus unquam usus fuit; neque poeta vel auditores adeo rerum naturalium im-

periti et ignuri; ut vinum equis in deliciis esse crediderint. Nestoris clypeus aureus et Diomedis thorax Ἡφαιστοτεύκτος; hoc tantum loco memorantur; et toti verborum structuræ et modis loquendi nescio quid inest a poetæ ingenio alienum. Majoris autem momenti est quod, his ejectis, junctura inter cæteros facilis et concinna sit: nam τῶν in 213. ad αὐτοὺς in 182. omnino respicit; atque ita sententia, quæ his retentis luxata et ambigua est, extrusis lucida et expedita, quoad structuram grammaticam, evadit.

Suboritur autem quæstio topographica admodum difficilis; nempe, quidnam sit spatium illud, ὅσον ex ναῶν ταφροῦ ἐπέργεν; de qua variorum interpretum diversas opiniones industria solita congegisset et exposuit Heynè. Quum tamen nulla earum unice et omni ex parte placeat; nobis etiam liceat nostram addere, qualiscunque denique sit.

In Achivorum castris navalibus Achilles dextrum cornu, Ajax sinistrum tenebat; dum Ulysses medium locum occupabat (A. 5.); ubi porta ἰππηλασίη, quæ unica in omni munitione fuisse videtur, facta erat (H. 340-429.). Ab ea sinistrorsum usque ad mare, ita ut Ajacis stationem includerent, murus et vallum porrigebantur; dum a dextra parte, ubi Achilles, ab Agamemnone tunc dissidens, neque bellum neque consilia cum eo participans, imperium tenebat, aut nulla omnino munimenta erant, aut non longè a porta extendebantur; ita ut ille in puppi navis stans omnem campum videre; et prælium observare posset. (I. 348. A. 600.)

Ad utrumque portæ latus turres singulæ, quæ distinguuntur a muro, ædificabantur (H. 437.); atque ita spatium ἀπὸ πυργόφο, i. e. ab altera turri, sinistra scilicet, usque ad mare inter naves et fossam—quod ex ναῶν ἀπὸ πυργόφο ταφροῦ ἐπέργεν, et in quo erat ipse murus,—fugatis et confertis Græcis complebatur. Ibi Trojani ingruiebant; atque ibi postea pugnabatur a muro; qui adeo humilis erat ut Sarpedon stans in fossa, in qua erat vallum, pinnas manibus prensaret ac dirueret (M. 397.): agger enim potius quam murus fuisse videtur.

At si tanta pars castrorum nuda esset, cur non in eam Hector copias ducebat? quia *sævus ea tendebat Achilles*; neque melius quidquam sperare poterat Agamemnon, quam ut Trojani ultro lacesserent, et in bellum provocarent virum fortissimum, acerrimum, atque in iram et vindictam promptissimum. Priamus tamen, quum ad ejus tentorium ire pergeret, per castrorum portam cursum tenebat (N. 446.); Mercurii quidem ope; sine qua nullo modo per eam transire potuisset; et, quum spurii sint versus quibus Jupiter dei illius auxilium ei promisisse traditur (N. 152-8 et 181-7.), aliam et secretiorem viam, qua tuto ac libere nullo adjuvante deo pervenire speraret, eum ex urbe egressurum in animo habuisse oportet.

224-6. Absunt a codd. melior. et huc ex A. 5-7. malè translati.

231. Ab Aristarcho et aliis ut suspectus notatus est; et defectus copulæ interpolationem probat.

235. Perinde a rhapsodo vel interprete illatus.

250. Spurium quoque esse arguit vox πανομφαίος; ad pantheismum seriois ævi. respiciens.

264. Vide supra ad B. 651.

271. Vide Proleg. s. cxlix.

277. Absent a codd. melior.

296. *αι Αριστάρχου δια το γ, δεδομένοις: 'Ηρακλεις δα δια το χ, δεδομένοις.* schol. Ven. Hoc antiquius et magis Homericum in omnibus ejusmodi verbis.
327. Vide supra ad A. 518.
332. *εἰς* idem ac *περι* est, amputato *π*; quod itaque restituendum est, quoties metrum postulet.
348. Sic scribendum *ομικρον*; alterum enim thema *στρωφω* sermo Homericus non agnoscit.
- 350-484. Longum et inutile episodium, partim e laciniis aliundè adductis consutum, et partim fortasse e carminibus antiquis de Herculis rebus gestis adumbratum. Versus complures a grammaticis obelo notati sunt; et in cæteris haud pauca interpolatorem parum doctum antiqui sermonis produnt; ut *πατηρ οὔμος*, digamma neglectum in *μοι οὔθεν*; i. e. *φεῶθεν*; *νοιν* vel *νοι εο*; ubi ratio grammatica veteris linguæ *εῖων* postulat; et *δακος* disyllabum in fine versus quod Homericè *δαφκος* fuisset. Turbat episodium totius carminis distributionem; atque interruptit ordinem narrationis; quæ, hoc ejecto, cohæret continuo nexu, res gestas breviter hic et summatim perstringens, ut poetæ mos est, quoties Græcorum clades dicendæ sint.
486. *Ζειδωρον. την παντα ως το ζην δαρουμένην.* schol. Mediol. in Od. Γ. 3. sic et schol. min. et in Il. B. 548. :—recte omnino, vocem enim *ζα*, a qua alias derivatum est, Ilias non agnoscit.
490. Commentum importunum, ab aliquo qui castrorum situm non animadverterat, insertum. Vide K. 430. Rivulum Thymbræum in animo poetam non habuisse planè probat *δινειν*; appositam, de flumine quieto et profundo, qualis fuit Scamander Homericus, tantum usurpatum.
- 524-9. Primus, secundus, et quintus veterum grammaticorum judicio damnati sunt; neque in reliquos leniorem sententiam ferre debebant; quoniam ejusdem pretii sunt omnes. Vox *εγης* non HomERICA est; et tota sententia consilio Hectoris adversatur; quod non erat expellere Achivos, sed diligenter observare et cohibere, ne noctu deductis navibus illæsi aufugerent. In *φολαξω*, 595. vox activa usurpatur contra morem poetæ et rationem grammaticam antiqui sermonis, quæ mediam postulat.
532. Vide II. 25.
- 536-41. Ex eodem pravo amplificandi studio orti, quo tot alii; præsertim in orationibus; quæ, summa vi et aptissima brevitate a poeta compositæ, inepta garrulitate a rhapsodis usque ad nanctam dilatatae sunt. E duplici interpolatione hi septem versus profecti esse videntur; atque ideo aut tres priores, aut quatuor sequentes tollendos esse, grammatici antiqui monuerunt.
- 548-52. In Wolfiana editione leguntur; etsi omnes præter secundum, qui haud minus ejiciendus est, a Barnes e Platonis Alcibiade II. p. 249. exscripti et inserti erant; atque ex iis de fide et auctoritate Attici exemplaris, sub Pisistrato vel Pisistratidis redacti, cuius judicare licet. Haud injuria Alexandrini id neglexisse videntur.
555. *δ'* post *τα*; delevimus, ut a rhapsodo qui versus 560-5. adjecerat, insertum.
559. v. *παντα* de *τ'*, quæ Heynè ejiciendo *τ'* emendavit.
- 560-5. Rhapsodi pannus ad claudendum libram assutus: oportet enim comparisonem, ut poetæ more vera ac justa sit, ad splendorem et distributionem, non ad numeram ignium pertinere; et planum est ex infra narratis K. 428. &c. castra in altera parte

longè à Scamandro ad Thymbram vicum. et rivalum, et usque ad mare sub promontorium Rhœteum, posita esse. Ignis tamen, meatuum et remeantium commodo, longè per planiciem versus urbem continuati esse videntur. Vide K. 12.

NOTÆ IN IL. I.

23-5. A grammaticis ejecti, ὅτι ἀμείνον τὰντα λέγειν ἐν τῇ ἀποκυρῇ (B. 116-8.) οὐκ ἀποκυρᾶται, ἀλλὰ περὶ ἀποσταλῶς ἀληθῶς λέγει. Schol. Ven. Tota hæc oratio, e B. 110. &c. repetita, et rebus præsentibus non nimis apta, locum forte alius, rhapsodorum incuria deperditæ, obtinuit.

30. αἰῶνι. Vide supra ad B. 323.

44. Ab iisdem ejectus, et a quovis ejiciendus; interpolator enim nescisse videtur Mycenæas procul a mari fuisse.

57-9. Frigida commenta ab inficeto aliquo interprete vel rhapsodo, junctura parum subtili, assuta.

61. Sic ἐκείπῃ, pro v. ἐξείπῃ, omnino legendum; nam temporum ratio futurum omnino postulat; neque id poetæ antiquissimo ignotum fuisse credendum est, etsi apud posteros exoleverat, perinde atque aoristus secundas, quem metrum in Homericis sæpe desiderat.

64. Vide supra ad Z. 344.

73. Sic ὑποδεχσιν ex ὑποδεχσιος, ut νηπίη e νηπιος, ratione certissima scribendum. Scriptura antiquissima ὑποδεχσισ, vocis exoletæ non alibi usurpatæ, facile in v. ὑποδεξιν, penultima contra omnem rationem metricam et grammaticam producta, transibat.

84. Aut transpositis nominibus ἀμφὶ τῶν κρείττονος legendum; aut sic τῶν ab τῶς scribendum pro τῶν, quod priorem longam habere debet; quoniam ω diphthongum in Homericis corripere non licet.

118. Versus præcedenti malè cohærens, et e commento in eum planè confictus.

124-6. Uterque e commento ortus, et a rhapsodo malè sedulo insertus. αἶλον pro αἰέλον Homericum esse nequit.

127. ἡνικαντιν, præteritum perfectum, antiqua restituta forma, pro v. aoristo ἡνικαντο, rationi grammaticæ haud minus quam metro necessarium, Bentleio præmonstrante, libenter recepi.

149-56. Commenta rhapsodi senioris; qui jus, rationem, et instituta regni Homerici prorsus nesciebat: heroici enim seculi reges pocula, arma, armenta, currus, atque etiam homines bello captos dono dare solebant, non civitates et populos; quorum duces erant et principes, non domini: neque tantam in cives potestatem habebant, ut eos, tanquam pecudes, ultro citroque transferre possent: neque provincias longinquas, qualis Achilli in Thessalia regnum paternum exercenti ista Peloponnesi regio foret, ullo modo vel retinere vel administrare scissent.

196. A δέχῃ-δέχομαι fit δέχουμι-δέχουμαι; et a δαίκῃ-δαίκομαι, δαίκνουμι-δαίκνουμαι; quæ malè inter se confunduntur, quum significationes prorsus diversas habeant.

224. Sic, metro postulante, rescripsimus, transpositis vocibus pro v. δ' οἰνῷ δέπας.

228. Insitivum esse digamma neglectum satis ostendit. Adscrip-

408. Particulam γ , sententiae plus quam satis necessariam; e locis paribus infra 409. et 651. recepinus. Vide Proleg. s. cxxix. 308-409. Locus memorabilis, quo virum vehementissimum, impigerum, atque otii et quietis impatientissimum, dum animus ira, indignatione, et odio in res praesentes incensus est, in otii et quietis laudes effusum poeta exhibuit: et quam id ex intimis et reconditis humanae mentis recessibus exploratis fecerit, vir nostri seculi celeberrimus et acerrimus, audacia, atrocitate, et violentia, etsi non magnitudine animi, Achilli proximus, claro exemplo monstravit; quum hæc fratri et amico dilectissimo scribebat:

“Fais en sorte que j’aie une campagne a mon arrivée, soit près de Paris, ou en Bourgogne. je compte d’y passer l’hiver, et m’y enlever. je suis ennuyé de la nature humaine! j’ai besoin de solitude et de silence. la grandeur m’ennuie, le sentiment est desséché, la gloire est fade. a vingtneuf ans j’ai tout éprouvé: il ne me reste plus qu’a devenir vraiment égoïste.”—Extrait d’une Lettre interceptée de Napoléon Buonaparte à son frère Joseph.

Sic apæ frustratus, et caris et agnitudine foenas, sentiebat ille A. S. 1798, qui, ad otium tam desideratum fruendum vix reditus A. S. 1799, summam regni potestatem viactus est, reges omnes magnificentia et opum ostentatione praesensivit, atque per orbem terrarum imperium proferre conatus est; omnibus subactis solis rerum domibus, nisi nimium festinando omnia perdidit.

414. Wolfius in novissimis *Isopis*, ut *Isop.* Z. 68. et *Isop.* B. 717., recepit, quum ea in *Isop.* magna invenisset; et vulgatam *Isopis* $\phi\lambda\alpha\gamma$ metrum respiceret; at istud $\phi\lambda\alpha\gamma$ idem est atque $\phi\lambda\alpha\gamma$, a Graecis oblatum, producta altera, altera elisa vocali, ex alia dialecto ab Aristarcho commendatum; quod, vel in omnibus locis paribus, vel in nullis, receptum esse debuerat. Vide Heyn: supra in vs. 397. Fontem tamen corruptionis in vulgato plane indicat; etsi formam Aristarcheam $\phi\lambda\alpha\gamma$, iota subscripto, fuisse, potius crediderim, quod iota posteri in multis omittebant. Vide Proleg. s. cxxxi. Verè autem apæque monuit Heynè *Isopis* non *Isop.* in patriam Homerique esse; atque praeclarè locum emendavit preferendo *Isopis* *Isop.*; quod quum pari loco Od. II. 153. confirmaretur, recipiendum petavi.

416. Ex interpretatione profectus, et a grammaticis merito damnatus.

426-9. Ex eodem fonte; atque eo minus tolerandi, quod orationi, quibus acerrimæ mentis viribus refertur, finem languidum, jejunum, et humilem imponunt.

455. Editiones omnes *γυναῖν οἶον* habent: at quum *φίλος οἶον* non nisi de proprio loquentis filio a poeta dictum meminissem, lectionem alteram, in scholiis asservatam, facile prætuli, quæ cæteroqui simplicior et magis Homérica est. Ex infra dictis quoque—498—certissimè constat Phœnicem, non vivente tantum patre, sed per omnem postea ætatem, liberis procreandis inhabilem fuisse; atque suam ipsum sciisse imbecillitatem; quæ, e patris devotiōnibus, menti infixis, orta, ea ipsa conscientia augeri et continuari poterat.

457. A senioris ævi rhapsodo, qui mysticam religionem haud nesciebat, insertus.

Hom. Not.

69. Commentum perfide agnoscendum. *Commentum perfide agnoscendum.* *Commentum perfide agnoscendum.*
 84. Ab obdurate dementem, quod nunc est. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 85. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 86. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 87. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 88. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 89. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 90. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 91. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 92. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 93. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 94. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 95. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 96. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 97. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 98. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 99. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*
 100. *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.* *Ab obdurate dementem, quod nunc est.*

99. περί ἑσθλότητος. Ita scribendum antiqua praetenti perfecti, forma pro v. τριδότης. Etenim sententia, nisi destitueris Bentley et alii, non habentur supplere scribendo ἑσθλότης, ἑσθλός, vel ἑσθλὸς, ut prode pro ceteris; quae omnia a loco aliena sunt.

427. *Quia est in hoc loco, at in aliis omnibus, relativum, non po-*
nitur ibi; atque yae est yr ae conjunctio emphatica continui-
tatis, non capax; quomodo etiam infra 418. usurpata est. *msr*
 401. *Abest a codicibus praestantioribus, et ab omnibus abesse de-*
bet.

213-7: Insuper commenta, e scholio in *Interpres* profecta. Adscripta
 etiam aliquis error, in *Interpres* quidem quinq[ue] versus praeter op-
 sessorum sedulitate paulatim creverant. Vnde, haud im-
 mune in *Odyssea*, in *Hiade*, nisi in locis interpolatis resquant bo-
 num ut in quaque *Interpres*, quomodo hic usurpatum, *Homerica* esse

225. *ut nunc.* Vide ad A. 261... Aristarchus *medias* traditur, per-
petuum omnino; nam *verget* ad *terce*, *negotio* respicit.

323. Mirari se professus est doctissimus Hergo nihil moneri de
 αλλα τε, quum hoc loco solo occupat, atque in aliis omnibus sit
 αλλα γαρ, cuius ratio, ut in Homericis collationem, supra exponen-
 davit. At mihi quoque mirari liceat, visum tantum se sit decipi
 παρρησι εμε, & vocem, intelligibilem male comparatis et digestis, in
 quibus αλλ' ον scriptum esset αλλα γαρ: particula enim haec am-
 phiphrasi, etiam proconiuncta αλλα, per se ipsa, ejus causa, frequenter
 admodum ambiguntur, post copulam alternatim αλλα nequam,
 nisi alio interposita vocabulo, ad quod pertineat, neque post
 aliam quamvis copulam simplicem, reperta est. Vide Praef.

240. A grammaticis repudiatus; atque e margine illatus.

269-3. Locus, veratissimus; in quo interpretando critici antiqui et hodierni summam, quam ingenii, tum doctrinae subtilitatem adhibuerunt; qua omnia perceperant, quas percipiende erant, præter id unum quod percepiisse debuerant; verus scilicet sparius esse, et insertos a redactore vel *diacronary* aliquo, qui linguam Homericam hand planè intelligeret; ab ea enim usus criticus in *corpusculis* prorsus abhorret: neque postea divisio apertis in tres partes pro excubiarum vicibus immotuisse videtur; sed e re militari jam adultiore provenisse. Iidem homines hic per totam noctem excubant, et vigilas continuas obeunt. Alterum verum ejiciendum esse grammatici vetores et Heynè quoque censuerunt.

285. Sic voce activa *hæret*, et *hæretis*, pro media *cræto* et *hæro*, ut in vulgatis infra vs. 516. omnino scribendum est. *hæro* vel *hæro* in voce activa est *adunus*, *aperum* *du* *tractum* *with* *hæro* *quod* *hæro*, de in voce media est *seguor*; quod idem verbum est alia dialecto scriptum: *hæro* *adunus* *aperum* *du* *tractum* *with* *hæro* *quod* *hæro* *seguor* est; de quo vide Proleg. s. xcix. cxxix. &c. Nonnulli præfata

- vocis mediae vestigia, praeditumque sonitu, utrumque parti-
 quitus iisdem litterarum signis scriptum esset, rhapsodum put
 Legebat et adjuvante dicta grammatici, utrumque eodem modo pro-
 nunciari licuisse credebat, quo nihil a vero remotius est, ubi
 228. *καὶ τὸν δὲ θεὸν αὐτὸν* deducendum credit Heyne, perperam:
 omnia enim lingua longissime verborum formae antiquissimae
 sunt. V. *κίσσε*; e *κίτσε*; contractum esse nullo dubito; atque
 ideo rectius scribi a nonnullis *κίτσε*; sed quoniam fuisset forma
 Homerica, haud pro certo dicerem. Ut in aliis tamen, anti-
 quiores tanquam probationem praestati.
239. Non dubitandum est quin *λῆς*, *βῆς*, *κῆς*, *φῆς*, &c., quae in casibus
 obliquis priorem semper productam habent, contracta sint ex aliis
 plenioribus formis: sed quoniam fuissent litterae quae exte-
 ris, aut quae fuisset Homerica pronuntiatio, in hac veteris
 linguae inscitia, vix arbolari audeam. Quam tamen nomen *λαῖον*.
 hoc *λαῖον*, participium verbi *λαῖω* vel *λαῖω* videretur esse, olim tri-
 debam *λῆς* ex antiquiore forma *λαῖον*; contractum esse, atque ideo
λαῖον scribendum. Sed in diversis verborum formis, e vario usu ac
 consuetudine loquendi ortis, themata *λαμι*, *θιμι*, *κίμι*, *φίμι*, &c.
 effingi potuerunt; et ab his participia *λαῖς*, *βῖς*, *κῖς*, *φῖς*, &c.
 quorum casus secundi *λαῖς*, *βῖς*, *κῖς*, *φῖς*, &c., clisa consue-
 rit producta vocali; *λῆς*, *βῆς*, *κῆς*, *φῆς*, &c. fieri debuerunt; atque
 haec mihi rem sepius tractantem probabilior visa sunt.
248. *καῖον*, pro v. *κων*, ut *λαῖον*, *βῖον*, *κῖον*, &c.: vide Proleg.
 s. clii. in voc. *καῖον*.
- 218-9. *καὶ τὸν δὲ θεὸν αὐτὸν* Sic locum emendavimus ex codicibus et
 scholiis Venetianis et Eustathianis; quorum haec *καὶ τὸν δὲ θεὸν αὐτὸν*
καὶ τὸν δὲ θεὸν αὐτὸν metro corrupto, illa *καὶ τὸν δὲ θεὸν αὐτὸν* pro vulgato
καὶ τὸν δὲ θεὸν αὐτὸν et correctione plane orto, exhibent. Lectionem
 Venetianam receperant Wolf et Heyne, nulla suspitione oborta
 e verbi usitatissimi insolita forma; etsi priorem in Homerica
 ubique productam habet, nisi in loco plane spurio Od. II. 1367;
 atque sententia conjunctionem *temporis* potius quam *causae* postulat,
 ut adverbio temporis *μυῖστα* aptius respondeat. Subiunctivum et
 indicativus antiquitus iisdem litteris significabantur; ita et aliter
 alterius locum perfacile obtineret; et expletivum, ut scripserit in
 praeterita erat ad metrum supplendum; neque minus facillime in
 praeterita mutari poterat: nulla enim licentia frequentatione antiquior
 fuit quam litterarum geminarum alteram omittere; ita ut desti-
 natione scribendi prisco more, i. e. vocibus conjunctis, et uno
 eodemque signo pro *E* et *H*, *ΕΙΕΝΝΕΦΕΔΕΓΓΕΡΕΤΑ* fieret *ΕΙΕ-
 ΝΕΦΕΔΕΓΓΕΡΕΤΑ*; cui fulcrum obvium, et huiusmodi omnibus
 adhiberi solitum, *ro* suppeditabat.
- 355-68. Partim ex E. 309-10. et partim ex P. 440-54. haec multa tra-
 ducti; et partim e commentis in proxime antecedentem antece-
 dentem versum confecti. Achilli in amici interfectorem furciferi
 oratio optime convenit, non Diomedis, viro prudenti, adentis et
 minime iracundo; neque credibile est poetam, in variis variis
 personarum moribus, atque diversis sentiendi et loquendi modis
 discriminandis accuratissimum, verba eadem utique Aristote-
 li. Præterea observandum est, Diomedem postillas agnostrophum
 Paeonidem supra vs. 338; atque in armis ejusdem detrahendis
 occupatum esse dum a Paeide vulneratur infra vs. 372. vs. 371
 373. Copulam *et* Heyneo suadente recepi; commodè enim hiatum

supplet, ut in p. 101. respondet altera post nomina in remane-
re quibusdam. Idem in p. 102. ubi in p. 103. ubi in p. 104.

487. *ὅπως* libenter posuimus, praesente Heyno, pro *ὅπως*; medium enim istud *ὅ* contra omnem rationem grammaticam et nonnisi ludicram loquendi insertum est a rhapsodis vel redac-
toribus, qui, more scribendi antiquo desumpti, meto frustra timebant.

488. Aristarchus emendatum edidit *αὐτοῦ* *ἐπὶ* *τῇ* *ἀριστεῇ* *πρῶτῃ* *ᾠδῇ*; quod melius est quam vulgatum; ut non tamon Homeri-
cum: versus enim, a rhapsodo assatus, ejiciendus, non corri-
piendus erat.

489. Sic *ὅπως* legendum, ut infra 493., pro *ὅπως*; quod, utrum sic
conjunctionem, an separationem *ὅ* scilicet, locum hic habere noquit;
nec dubitandum est quin istud *ὅ* adjectum sit a rhapsodo vel
grammatico, qui meto frustra timeret. Vide supra ad K. 285.

490. *ὅπως* grammaticis *ὅπως*, *ὅπως*, ut mihi visum est, haud
satis valida.

491. Sic *ὅπως* omnino scribendum, ut sit *αορίστος* primus verbi
αορίστου *ἔργου*, pro *αορίστος* secundo *ἔργου*, *ἔργου*, ejus penul-
tima necessario foretis est. Vide Prolog. s. c. in voce *αορίστος*.

492. *ὅπως*, ejus usus frequens est: cum participiis praeteritis per-
fectis, pro *ὅ*, quo nihil in hujusmodi loco ab indole et consue-
tudine sermonis Homericis magis alienum est, recipimus. Vide
ad A. 295 et 685.

609. *ἐπεὶ*, v. *ἐπεὶ*, *αορίστος* secundus imperativi in voce media the-
matica *ἐπεὶ*, unde *ἐπεὶ*, &c.; non thematici *ἐπεὶ* vel *ἐπεὶ*, cum iota
ex arbitrio inserto ut metri causa *ἐπεὶ* *ἐπεὶ*. Vide ad K. 285.

648. *ὅ* *αὐτῷ*, pro *ὅ* *με*, reposuimus ut pronomen relativum suam for-
mam haberet, et versus a male iterato *ὅ* *με* levaretur. Frequens
est hujus particulae usus post pronomen relativum.

650. Emphaticè; *ὅ* *ἔσθ' ἴδμεν ἴδμεν*. Vide A. 400.

681. Hic *ὅ* *αὐτῷ* *αὐτῷ* male retractus: Nestor enim, ut rectè monuit
Heyno, nosse nondum poterat Eripylium vulneratum esse;
quia vulnera acceperat post ejus e pugna discessum. Vide
ad B. 71, &c.

677-700. Longam hanc et intempestivam digressionem; e carmine
quodam fortasse de Nestoris rebus gestis de promptam, a rhap-
sodo antiquo hic insertam esse plurima demonstrant, ut *αἰολοφωρῶν*
pro *αἰολοφωρῶν*; *συνδῶν* vel *συνδῶν*; *ταῖς* *ἐλαπταῖς*, &c.: Poeta
omiserat *καλῶν*; *ταχῇ*; *καλῶν*; et *ὅ* *αὐτῷ* *αὐτῷ*; non *αὐτῷ*;
neque *καλῶν* singulos. Vadum quoque Alphei *ὅ* *αὐτῷ*, sic dictam
quod *ὅ* *αὐτῷ*, abundabat, (B. 591: Strab. l. viii.) pro urbe, quam
ὅ *αὐτῷ* nominat, habuit interpolator indoctus. Olympion
etiam quadrigarum certamen, diu post Homericam tempora insti-
tutum, in v. 690., &c. planè designat.

702. Sic *ὅ* *αὐτῷ* pro *ὅ* *αὐτῷ*, postulante sententia, reposuimus: neque
dubitandum est quin vulgatum e vano pro meto timore pro-
fectum sit, postquam contracta pronominis possessivi forma *ὅ*;
secum antiquioris obtinuisse.

703-84. Alia digressio parenthetica haud minus intempestiva, et
nullam a grammaticis damnata. Vocem *ὅ* *αὐτῷ*, quae hic et B. 640.
itaque occurrit, Homericam non esse pro; et consilium, quod
Pelcus *ὅ* *αὐτῷ* hic fertur, ad personam minus aptum est, et
itaque non *ὅ* *αὐτῷ*, sed *ὅ* *αὐτῷ*.

et Hippelochi ad Glaucum cohortatione. (Σ. 203.) plene traductum; ab eoque, quod Ulysses in legatione memorasset, (I. 255.) prorsus alienum. Achilles ingenium per se semper promptissimum et paratissimum erat—*αὐτὸν ἀπὸ τοῦ θυμοῦ ἀπαιτῶν αὐτὸν*; sed, quod Nestori et Ulyssi magis e proposito quam ei suadere—*μεγαλτέρα θυμὸν ἵσχυον ἐν στήθεσσι*, haud ita consentaneum ejus indoli fuit.

791-802. Partim a rhapsodo, qui *F* ignorabat, conficti; et partim e II. 36-45. huc malè traducti.

Nestor Homericus, *laudator temporis acti*, et rerum a se jure gestarum jactator haud modicus, largus semper et copiosus est in oratione: at rhapsodi et redactores, partim alio super aliis assentis, ineptè et inficetè garrulum et prolixum eum reddiderunt.

890-1. Omnia de Achilles institutione apud Chironem, et accessu in insula Scyro inter filias Lycomedis, series ari commenta sunt. Achilles Iliacus jam puer et quasi infans—*ἄνευ πάλαι, αὐτὸν ἀγορεύοντα*—e domo Pelei cum Phœnice, tatore ad bellum Trojanum missus est (I. 130-41. 485. &c.); neque aliam Scyron præter urbiculam quandam Trojanarum partium ab eo expugnatam et direptam (I. 668.) Iliadis auctor nosse videtur; etsi in Odyssea insula Scyros et Achilles filius Neoptolemus ipse ab Ulyssæ arcessitus disertè memorantur. A. 508.

NOTÆ IN IL. M.

5-40. Merito suspicatus est Heynè a diversis rhapsodis, qui majora monumenta in animis concepiissent quam poeta voluisset, insertos esse: junctura enim interpolatorem prodit; et poeta *ἴσμεν γὰρ, αὐτὸν* prorsus ignorabat; neque fœda et impia adulatio adhuc in mores ita grassata erat, ut homines inter deos referret, vel divinis honoribus angeret. Neptuni quoque tydens, quamquam in Odyssea disertè memoratus sit, perinde atque hominum apotheosis, antiquiori poetæ ignotus fuisse videtur: vix enim de eo siluisset infra in N. et M., quum deus ille ad auxilium Græcis ferendum tam magnifico apparatu in scenam productus est, si omnino innotuisset.

46. E commento et pravo amplificandi studio ortus; ut Bentley et Heynè quoque suspicati sunt.

56. *ἵστειν* ex Σ. 346. recepinus pro v. *ἵστασθαι* vel *ἵστασθαι*; quod nusquam activam, at mediam vel neutram significationem habet ubique in Homericis. Grammatici libidini indulscent in ævis formis fingendis horum, ut aliorum, verborum; atque *ἵστασθαι* aoristum, et *ἵστασθαι* præteritum plusquamperfectum, e diversis deduxerunt; quam tamen distinctionem ipsi malè observant, quum in compositis omnibus, *ἀπὸ ἵστασθαι*, *ἐπὶ ἵστασθαι*, &c. spiritum retinuerint, quodcunque tempus, aoristum an plusquamperfectum, significatum esse voluerint: signum enim aspirantis, jampridem e litteris relegatum, et inter notulas accentuum annotatum, suo arbitrio, vel addebant vel amovebant: ut φ in *ἐμπελε* majoris erat negotii, quam ut iis expedire conveniret. Mihi

119. *ῥαψοδὸς* consuetudo scribendum videtur, et pro omni quam-
vis perfectio verbi non integrum affendo loco, ut in aliis ejusmodi, sæpe
conscripto, omnino habendum.

124. Haec memoriae notæ quædam.

1107. Confecti est infra sequentis a *ῥαψοδῷ*, qui contra poetæ
eventus præoccupare voluerat.

127. v. *ἄνερος* — *ἁριστοῦ*, E vano pro metro timore.

128. A *ῥαψοδῷ* vel grammatico, qui serioris ævi fabulas poetæ
ignotas memoria tenebat, insertus.

178-81. A grammaticis et criticis antiquis damnati, haud injuria:
enim erant castrorum *πυλαί*, et Lapithæ poetæ ignoti.

108. Codices potiores futura *ῥησιν*, et *ἁνιπρῶσιν* pro *ἁριστοῦ* et
ἁνιπρῶσιν habent; atque ea eorum auctoritate, non tam impro-
bata lectione vulgata, receperunt editores præstantissimi Voss et
Heyne — perperam: lectio enim est grammaticorum, qui, quum
futurum *ῥησέμεναι* infra vs. 200. legissent, constantiam in tem-
porum usu querebant, non observato discrimine, a poeta æqua-
quam neglecto, inter ea quæ propere et subito, et ea quæ delibe-
rata, vel post alia crederentur eventura. Vide infra ad N. 144.

228. v. *ῥη*. Vide ad 4. 261.

269. v. *ῥη*. Vide ib.

245. v. *ῥη*. Vide ib.

265-77. Perperam Bentley scripsit *καλευτιοῦντε, προβοῦντε*, &c.:
sunt enim themata *καλεῦνται, βᾶω*, a quo *βημι, βαδην*, et Latinum
vado. Perperam quoque editiones *προβοῦντε* habent; quasi a *βᾶω*
non a *βᾶω* esset.

280. v. *τα δ* non Homericè, è vano pro metro timore.

283-6. E *ῥαψοδῶν* sollemni amplificandi et male curandi studio
perfectos esse secundum et tertium, jura summatim ait Heyne;
et contractum *λατύντα* pro *λατύνοντα* in prima et *ἄνδρα* pro
ἄνδρῶν in quarto, interpolatorem plane produunt.

317. Bentley *ἄνδρα*, Heyne *ἄνδρῶν* protulit pro *ἄνδρῶν*. Vide ad
H. 68. et 300.

323. Sic certissime scribendum pro v. *ῥη* *καὶ*: pronomen enim posi-
tivum nusquam in Homericis, nisi in *Odysseæ* tribus locis per-
inde corrigendis, (K. 32. 4. 288. et T. 206.) generaliter, ut
aliquis significaret, usurpatum est; atque si fuisset, etiam tum
hic tuendum esset, scribendum foret pro *ῥη* in *ἄνδρῶν*, *τοῦ*
ut antithesis integra constaret; quæ tamen forma, et obli-
quissima, Homericæ non agnoscunt nisi in plurali.

333-4. v. *ῥη* *ἄνδρῶν*.

quæ, quum Homericæ esse non possent, Bentley emendata
obtulit.

et Heyne *ἄνδρα* in *ἄνδρῶν* vel *ἄνδρῶν* mutandum censuit, et simillas
ejusmodi contractiones lingua Homericæ agnoscat; neque ea
extare exemplum memini, subaudi prænomina, *ῥη* *ἄνδρῶν* Bent-
leyanis; neque mihi dubitare licet de præfigenda *ῥη* *ἄνδρῶν* vide
Proleg. s. cli. in nos.

334. *ῥη* *ἄνδρῶν* pro *ἄνδρῶν* videtur, prope in usum temporis, et
ratio præsens non æristum postulato, et quæmodi *ῥη* *ἄνδρῶν* con-
suetudine loquendi Homericæ prorsus aliena est. Quum autem

Hom. Not.

f

- plenior et antiquior participii forma exolevisset, et grammatici contractum βῶντι et distractum βῶντι, quæ versus respueret, tantum cognita haberent, opem eos ab aoristo petisse verisimile est.
340. Sic Aristarchus, ut ἐπαχαιο sit ab ἐποχομαι; alii veterum πασαι ἐπαχαιο, ut sit ab ἐποιγομαι: alii autem sine iota subscripto, ut ab ἐποχομαι, ex οχους efficto verbo; atque illud Heyneo, hoc Wolfio arrisit. Illud autem portas apertas, quas fuisse occlusas e subsecutis 455, &c. planè constat, significare debuit; atque hoc nulla ratione in Homericis locum habere potest; quum verbi ejusmodi forma antiqua τοχαφομαι non οχομαι foret.
350. e 63. repetitus, a grammaticis jure damnatus, et haud cunctanter ejiciendus.
365. Φιλῆφιδης a Φιλῆφς, ut Ἀργεφιδης ab Ἀργεφς, Πηλεφιδης a Πηλεφς, &c. Vide Proleg. s. clii. in voc. Vulgatum οἴλιαδης nulla ratione grammatica formari potuit: rhapsodis autem, qui, exoleto F, nomen antiquum Φιλῆφς in οἴλευς mutaverant, patronymicum quoque ei consentaneum confingendum erat; quod metro duntaxat consulto fecerunt.
- 373-4. Insititios esse, et a diversis interpolatoribus profectos, rectè monuit Heynè.
380. Vide supra ad A. 518.
381. οὐδε χ' e reposuimus pro οὐδε κα μιν, quæ in metrum peccant.
- 380-3 et 9. Particulam ap post βαλων, δε et η sustulimus, ut sequentia suam formam, et versus suam mensuram reciperent.
412. δη pro δε τοι, quæ versus abnuit, recepimus. Bentley τε pro τοι maluerat: sed copula ea a loco aliena est; cui δη solum aptissimè convenit; atque, quum antiquissimo scribendi more δη et δε iisdem litterarum signis significarentur, perfacilis erat corruptio, quam rhapsodus aut grammaticus, digammatis ignarus, sanare conatus est inserta copula τοι.
426. Vide ad E. 453.
- 428-9. Mera sunt commenta. Interpolatorem prodit istud ὅτεσ, ab Homérico sermone alienum; neque melius foret ὅτῃ, quod codex Venetianus habet.
431. Φεραδατ' v. ερραδατ' plusquamperfectum passivum verbi φεραδω, idem ac φραινω, v. φαινω, a φερω, de quo vide in Proleg. s. clii. derivatum.
450. E commento ortus, et ab antiquis jure damnatus.
458. Perinde ejiciendus, ut e commento in πειδισαμενος planè profectus.

NOTÆ IN IL. N.

- 5-6. E solito rhapsodorum studio amplificandi profectos esse ostendit vox γλαυτοφωγων; quæ apud poetam in usu verborum discreto severissimum nullo pacto locum habere potuit. Homericum est γαλα-πινειν, non φαγειν. Ad Zamolxidis disciplinam quoque respicere videtur horum versuum auctor; quæ e Pythagoræ Samii scholis, diu post Homerica tempora, inter Thraces propagata esse traditur. Vide Strab. l. vii. et Herodot. l. iv. s. 94.
22. Copulam τ' metro necessariam et sententiæ percommodam e

- conjectura recepi. Benteio ἀφθιτον αἰσι, ut simile sit illius νωλεμεις αἰσι, placuit; et Heyneo versus rhapsodi esse visus est.
31. Aliundè fortasse hic irrepsit, et omnino ejiciendus: Neptunum enim ad speluncam inter Tenedum et Imbrum, non ad naves Achivorum, equi ferebant.
54. Expletivus et a rhapsodo insulso insertus. Hector Homericus nusquam ita de se gloriatus est.
66. Vide B. 527. et Proleg. s. clii. in voc.
136. Φολφοτροχος, v. ολοστροχος; quod alii ab ὅλος, alii ab ολος ολεθριος deducebant; perperam utrique: sensus enim postulat ut sit ab Φολφος, volubilis, rotundus. Vide Proleg. s. clii. in voc. Φελία, τοῖνο.
141. ἰως, i. e. ἱεως, e codd. Ven. Lips. &c. rectè recepit Wolf pro v. ὄφρ' αν; quod a grammaticis vel librariis, qui, veteris linguæ ignari, ἰως metro accommodare nesciebant, profectum est. Eandem ob causam Heynè, reclamante sententia, ὄφρ' αν retinuit: nullo modo enim vir doctissimus sibi persuadere poterat ἰως ἱκηται pronunciantum esse, etsi ἰως ὁ ταυθ', quod in prosodiam haud minus peccat, antea auribus accommodaverat, neque eas offendi senserat, ὄφρ' αν pro ἱεως in multis aliis locis insertum esse a grammaticis Alexandrinis vel librariis Constantinopolitanis metro timentibus vix dubitare licet.
144. Codices et editiones veteres habent ρεῖα δ' ελευσασθαι, et ρεῖα διαλευσασθαι, quæ pro diversis contractionibus habitæ sunt: sed quum nullum ejusmodi contractionis exemplum, sive adverbii sive præpositionis, in Homericis extaret, Bentley γ' pro δ' scribendum esse censuit, sensu reclamante, cujus integritati præpositio necessaria est. Præsens vel aoristum igitur antiquum, tam ad temporum quam ad metri rationem aptissimum, pro futuro recepimus et hic et infra T. 263.
- In Homericis tempori præterito imperfecto et perfecto indicativi subjunguntur præsens, aoristum, et futurum infinitivi; hoc tamen discrimine, ut ubi res, de qua agitur, subito et conjunctim sequutura sit, illa adhibeantur; ubi separatim et interposito aliquo, hoc præferatur. Confer Il. ε. 162. O. 55. 146. 508. P. 67-8. T. 174. φ. 299. Od. A. 474. φ. 267. Il. X. 236. φ. 194. 733. Ω. 395. Od. E. 99. &c. cum Il. K. 336. A. 22. 55. M. 4. 106. 115. 166. N. 9. 100. 367. 369. ε. 68. O. 180. 251. 700. Il. 62. Od. B. 76. &c.
- Heynè se credidit præpositionem in codice Towneleiano primum invenisse; sed alii istud δ' pro δια antea habebant. Vide Damm. Lex.
- Si audaciores hujusmodi e conjectura emendationes alicui videantur, in mentem revocet carmina HomERICA per quingentos annos memoriter sine litterarum ope tradita et conservata esse; atque postea, quum litteris mandarentur, a grammaticis sermonis parum doctis in formam nunc existentem redacta esse; ita ut justa linguæ indoles, et ratio metrica et grammatica, tam multifariam in tot exemplis stabilita, plus valere debeant quam omnis eorum auctoritas.
172. Vide Proleg. s. cxlix.
191. Zenodoti lectionem χροος φειδατο pro χροος εισατο præfert Heynè: perperam mea quidem sententia. Vide A. 138.
209. στρογυλων futurum secundum ab στρογυλω ut τυτταν a τυττω, &c., modo prior modo posterior consona in conjugatione eliditur.
- 210-332. Digressio inutilis ac futilis, et ad nauseam usque proluxa;

cui multa insunt haud Homericæ moris; quæ sigillatim referre vix operæ pretium existimo, quum instar omnium sit, hisce versibus turbari luxurique cæterorum compagem, quæ ejectis aptissima fit: των enim in vs. 333. non ad *οι* in vs. 330. sed ad *Δαναιοῖς καὶ τροῖας* in vs. 209. planè respicit. Occasionem interpolandi ipse poeta rhapsodis præbuit, quod nihil prodiderit de reditu Merionis a tentorio, quo reportatum iverat hastam (167.) donec Idomeneus eum subsidio invocabat adversus Ænean (480.): sed acies sub ipsa tentoria jam instructa erat, ita ut Meriones brevissimo tempore ire et redire posset; atque etiam intra tentorium vocem clamantis amici audire. καὶ productum antè vocalem, præsertim in secunda pedis syllaba, poetæ antiquo nequaquam adhibere licuit; atque si versus retinendus esset, scribendum foret *εἰ καὶ* ex E. 410. De huiusmodi aggregatis consule Hoogv. de partic. p. 350. et Brunk. in Apoll. Rhod. Arg. iv. 1655.

352-7. Insititios esse vox *πατρη*, de Olympo deorum sede usurpata, planè ostendit.

418-23. e Θ. 330-4. huc male traducti.

427. *αἰσυμνηταῖο*. v. *Λισσηταῖο*: at *αἰσυμνηται* tamen Od. Θ. 258. *ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσιν, οὓς καλοῦσιν αἰσυμνητάς*. Aristot. Polit. Γ. xiv.

436. *ἀλεγεσθαι* pro v. *αλεασθαι* reposuimus, quod aoristum primum verbi *αλίσσεται* antepenultimam longam habere oportet.

444. Expletivus aliis etiam locis insertus. Nomen *Ἀρης* vel *Ἀρεῖς* sic usurpatum a sermone Homérico prorsus alienum est.

494-5. Ab eodem pravo amplificandi studio orti.

513. v. *αλεασθαι*. Vide supra ad 436.

521-5. A rhapsodo, ex eis quæ infra O. 110, &c. leguntur de Martis ira ob Ascalaphi cædem, adumbrati et hic malè illati. Pro *περγόμενοι*, sententia postulat *ἑτερογόμενοι*, quod versus ab homine veteris linguae indocto confictus abnuit.

541. Veram et antiquam lectionem *Λινειας δ'*, pro Aristarchea *ἐνδ' Ἀινειας* e scholiis Venetianis libenter recepi: nomen enim in disyllabam contractum ab Homericæ loquendi consuetudine prorsus alienum est. Ejusmodi lectio uno tantum scholio citata, atque eo ita obiter ut vix notatu digna, quolibet in conjecturis indulgendis audaciorem reddere potest.

557. *στροφαῖτ'* v. *στροφᾶτ'*: at prima producitur tono et impetu pronuntiandi in hoc loco versus; ut in *ιομεν, δια μιν*, et tot aliis.

594. Ab iis, qui Aristarchi lectionem *ῆ* pro *ἦ* receperunt, *τη* quoque pro *την* omnino scribendum erat, ut pronomina sibi invicem constarent: nam prius pro articulo accipi vetat Homericæ loquendi ratio.

623-39. E solito rhapsodorum amplificandi et interpolandi studio profectos esse, ipsa junctura parum subtilis satis prodit; neque facile credam *ὑπνου, φιλοτητος, μολπης*, vel *ορχηθμου ἐξ ἔρον εἶναι* poetam dixisse; etsi *ἐδητυος, ποσιος*, et *γοου ἐξ ἔρον εἶναι* toties dixit. *κακαὶ κυνες* quoque a decore et gravitate carminis Iliaci alienum est.

641. Pro *φος, ὅς ῥα*, violato metro, habent edd. velt. Flor. Ald. I. et Rom.; atque *ὁ ῥα* e correctione Ald. II. recentiores receperunt; perperam: particula enim *ρα* ejicienda erat; quæ in suo loco est infra 646.

654-9. Duo posteriores ab antiquis grammaticis damnati sunt, quod Pylæmenes Paphlagonum dux jam antea occisus erat (E. 576.); neque priores leniorem sententiam meriti sunt: luxant enim et

interrumpunt nexum narrationis; et vulnerati, non interfecti, ita e bello ad urbem aut ad naves referri soliti sunt.

669-7. A commentatore planè profecti.

681-700. Manifesta interpolationis haud unius vestigia exhibent; ut rectè monuit Heynè, quem consule. Gentium Hellenicarum in Æoles et Iones distributionem poeta prorsus ignorasse videtur; neque, si nosset, sequeretur eum *Ιονας ἐλκχιταννας* nosse; qui non alii quam Iones Asiatici serioris ævi, in hymnis celebrati, esse possunt.

701. Vide ad B. 278. et E. 460-503.

731 et 4. Uterque insititius, et a loco alienus; ut rectè quoque monuit idem vir doctissimus.

744. Wolfius *ελθωμεν* pro *ελθοιμεν* tacitè intulit, ut constaret cum *πασαμεν* in vs. 742: nec probando exemplo, nec solito iudicio; nam illud *valentium*, hoc *volentium* est, discrimine a poeta nusquam neglecto.

749. A cod. Urat. abest; atque aliundè huc illatus Heyneo visus.

765. Quæ Trojanis *ἐπ' αριστερα* in præliis, ea Græcis *ἐπι δεχσια* erant, et vice versa; ita ut A. 498., quo Hector in sinistro suorum cornu pugnans ostenditur, cum hujusce 674., quo ignorasse, quæ in Græcorum sinistro gesta sint, dicitur, planè constet: at hic tamen dux idem introducitur duces alios perquirens, et quæ gesta sint ignorans, in suorum cornu sinistro; unde suspicari licet *ἐπ' αριστερα*, a rhapsodis, qui singuli partes singulas, non totum carmen, in animo habebant, malè repetitum esse e locis superioribus, atque *ἐπι δεχσια* poetæ lectionem fuisse.

808-37. Pannum esse a rhapsodo assutum ad claudendum et sejungendum librum, sequentis initium planè probat: eos enim non agnoscit; sed 795-807 hujusce excipiens fugatos Achivos, et Trojanos victores ingruentes exhibet. Digamma quoque neglectum in δ *ιαχε*, serioris ævi interpolationem prodit.

NOTÆ IN IL. E.

13. δ *ειδε* v. δ *εισιδε*; præpositione adjecta a rhapsodo vel grammatico de metro frustra timente, ut suspicatus est Heynè.

18. *προπρο κυλινδεται*. v. *τε προκυλινδεται*; atque οὕτως *δια του τε αι Αρισταρχου*. Schol. Ven. A. perperam omnino: copula enim non tantum otiosa est, sed post *ουδε* ab Homericis sermonis indole prorsus aliena; quod mirum est eum non sensisse. Quænam fuisset altera lectio, haud tam faciliè dicerem; quum nulla ejus vestigia aut scholia, aut codices, aut editiones retineant. Heynè suspicatus est *τοι*; quod non recusarem, nisi ea quam recepi usu Homérico sancita esset (X. 221. et Od. Σ. 525.), et præpositio sic iterata ad sententiam expediendam percommoda esset; dum simplex *προκυλινδομαι* alibi nusquam in Homericis usurpatur.

29-40. A rhapsodo commentatore profectos esse jure suspicatus est Heynè: Homerica enim esse nequeunt ista *ήιονος στομα*, et *οφειοντες αὔτης*. Æscyli *κτυπον δεδορκα* Atticos haud offendebat: at veterum poetarum audientes haud paullo morosiores in discreto verborum usu erant. Versus postremus ex alia et seriore interpolatione inductus esse videtur.

75. *ῥῆσθαι*. v. *σπυρται*, præteritum perfectum passivum plurale verbi *ῥῆσθαι*, ea ratione qua *τετυχαται* et alia ejusmodi antiqua Ionica, formatum. Monstrum est *ῥῆσθαι*, quod obtulit Heynè.
95. Ejiciendum esse censuerunt critici veteres; et Wolf uncis inclusit; causis, ut mihi videtur, haud satis idoneis.
114. Eorundem sententia perinde damnatus.
152. Merum commentum. Vide ad B. 452.
154. e 225. confictum et hic malè insertum esse, rectè judicavit Bentley.
172. Pro *ἰδανω*, quod in Homericis non alibi occurrit, *ἰανω* est apud Athenæum, lib. xv. c. xxxvii., quod recipiendum esse suadet Heynè, non improbante Shweighæuser; perperam: *ἰανος* enim adjectivus apud poetam penultimam semper productam habet. Vide Proleg. s. CLII. in voc.
177. A solito rhapsodorum studio amplificandi perinde ac præcedentes insertum esse pari ratione pronunciavit Heynè; cujus sententiam confirmat *κραιτος* trisyllabum, e recentiorum licentia poetica ortum, et veterum purissimo sermoni, ut omnia ejusmodi, prorsus ignotum.
182. Sic reposuimus, suadente Heyneo, quæ vulgo leguntur *α δ αρα*; *ἰγμα* enim et *ερμα* a se invicem et stirpe et sensu prorsus aliena sunt; et hiatus hic nullo modo ferendus.
196. Non sine causa offendeat Bentleium, qui emendatum tentavit — frustra: est enim pannus assutus, et hic, et Σ. 427. et Od. E. 90. a rhapsodo qui A. 212. B. 257. et I. 310. respiciebat.
213. A grammaticis antiquis jure damnatus.
229. *Αθαφοι*. v. *Αθω*; quod, nulla ratione grammatica poetæ nota, secundus casus nominis *Αθω* esse potest: at veram tamen et antiquam istius nominis formam *Αθαφος*, ex A intensivo et *θαφω* confictam, planè indicat. *Επεντασις ποιητική*, qua critici Alexandrini omnia solverunt, et qua poetæ Alexandrini omni modo abusi sunt, in pœsi antiqua locum non habuit.
240. *Ασκησας τευχου*. v. *τευξει ασκησας*, ingrato vocalium concursu, poetæ vix licito in hoc loco versus.
- 269 et 76. A codicibus melioribus abest, et pro insitio omnino habendus.
- 304-6. A grammaticis obelo notati, quod Jovi non Veneri, hæc aptè ad personam dicenda sint.
- 317-27. Ab iisdem ejecti, et a quovis sano facilè ejiciendi: ineptiora enim, et a loco et re magis aliena, vix unquam credo ex insulsa scioli eruditione profecta esse. Fabulæ et nomina senioris ævi antiquissimum poetam ab omni suspitione tam turpiter hallucinandi absolvunt.
376. Ab antiquis etiam meritò damnati.
391. Ejusdem farinae. Hector dux, non auxiliator Trojanorum erat.
- 416-7. A rhapsodo inserti stolido et inepto, qui locum pulcherrimum futili et putido commento foedavit.
433. *ἕκταν*. Vide supra ad E. 773.
438. Vide schol. Ven. et supra in N. 616.
442. Vide ad B. 278. et infra 460. et 503.
484. Sic pro v. *αἰτιος* *εἴ*, transpositis verbis, scribendum censuimus: *αἰτιος* enim penultimam brevem habere debet, ut supra in N. 414.
500. Ab Aristarcho meritò ejectus.
520. Vide ad B. 278. et supra 442. 460. 503. et N. 701.

NOTÆ IN IL. O.

2. E pravo commento a rhapsodo vel redactore dormitante confictus: ambo enim exercitus *δια σκολοπας και ταφρον εβησαν*; et Trojani *παρ οχυσφιν ερητυοντο* — substituerunt a fuga simul ac pervenerunt ad currus, qui extra vallum stabant; ut rectè interpretatus est Heynè. Primi versus hujus libri postremos antecedentis, nexu narrationis uno et continuo, excipiunt.
16. Particulam dubitantis *κ'*, haud minus sententiæ quam metro commodum, recepi e conjectura vir idiæ amicissimi, nunc desideratissimi, suavitate morum, doctrinæ copia, et ingenii tam elegantia quam acumine illustris, Caroli Burneii.
- 29-30. A rhapsodo seriore inserti: neque *ρυσσαμην* priore correpta, neque *αβλησαντα* Homericum esse potest.
33. Perinde insertus, et a veterum nonnullis ejectus. Tota hæc fabula de Junone suspensa (18-33.) suspicionibus obnoxia est, et symbolicam mysticæ theologiæ rationem fingendi sapit. *Ζηνοδοτος ουδε ὁλως την κολασιν της 'Ηρας γραφει*. Schol. Ven.
- 56-77. Ab antiquis damnati ob causas quas sigillatim discutit et expendit doctissimus Heynè; et, contra Alexandrinorum judicium, sex priores defendit. In hujusmodi quæstione unusquisque pro sensu animi sui opinabitur; neque operæ pretium est lectorem defatigare argumentis criticis in hanc vel illam partem congestis. Siquid tamen nostrum judicium valet, junctura ipsa *ελθεμεναι* — *ὁφρ' ελθῃ* interpolatorem satis prodit. De cæteris autem, quibus nomen urbis Trojæ neutro genere, *Ιλιον αιπυ*, contra morem Homericum, usurpatum est vix dubitare licet.
83. Malè prætulit sagacissimus et elegantissimus Brunk *ην* pro *ειην*, (in Apoll. Rhod. Arg. B. 605.): in Homericis enim forma ista producta *ην* locum non habet nisi prior ejus syllaba sit prior quoque in pede.
103. Sic *ειανθη*, cum augmento quo syllaba producat, pro v. *ιανθη*.
188. *τεοφο*. v. *επος*. Vide ad A. 393.
- 147-8. Insitivi, et grammaticorum veterum judicio olim damnati.
- 166-7 et 182-3. Ejusdem *κομματος*, ac perinde damnandi.
187. *τακε ρειη* et *τεκετο ρεα* diversæ lectiones diversorum exemplarium apud veteres fuerunt; quorum hoc in codicibus manuscriptis et libris impressis prævaluit; contra tamen antiquæ linguæ indolem, quæ longiorem nominis formam postulat.
209. *τοποτε* pro *ὅποτε* αν, Benteio suadente, recepimus.
211. *νυν μεν γε, Αρισταρχος* αλλοι δε νυν μεν κε. Schol. Ven. A. κε a loco, prorsus alienum est: sed γε, transpositis νυν et μεν, aptissimum fit; atque ita profecto rescripsimus: Neptunus enim ait se *nunc*, i. e. pro hac vice duntaxat indignabundum concessurum; ad cujus sententiæ vim augendam, emphaticum γε adverbio temporis adjectum aptissimum est, et Homericæ elegantia dignum. Cæterum Aristarchi lectio insigni exemplo ejus inscitiam veteris linguæ prodit; qua particulam emphaticam γε voculæ μεν subjungere nullo pacto licuit; et locus unicus, quo sic usurpata est, ex aliis paribus a nobis corrigendus erit. Od. A. 103. Vide Proleg. s. cxlix.

- 212-7. A grammaticis jure dammati. Rhapsodus, dum Neptuni dignitati consultum ibat, eum ineptè garrulum et fatuum exhibuit.
228. E commento rhapsodi, qui ad *ὑποφεικσε* aliquid desiderabat, profectus; ut rectè monuit Heynè.
- 231-5. A grammaticis ejecti; et junctura ipsa dura ac molesta interpolatorem satis prodit. Heynè tamen priorem necessarium esse censuit; cui assentire nequeo: nam post *ερχο μεθ' Ἑκτορα* (221.) inutuli admodum esse oportet, quod subaudiri necesse est, *μελετω Ἑκτωρ*.
- 265-8. A grammaticis notati, ut huc perperam traducti e Z. 508-H.
274. *ἡρψεν*, pro v. *εἰρυσεν*, reposuimus, suadente ratione temporum æquè ac ratione metrica. Vide ad 4. 186.
- 290-3. A rhapsodo serioris ævi insertos esse, vocula *καί* longa ante vocalem, et forma pronominis relativi *ὃ* pro *ὅς* planè indicant.
339. Aut sic *Μηκίστε* legendum pro v. *Μηκιστῇ* δ', aut duo versus ejiciendi sunt: contractus enim in trisyllabum quartus nominis casus grammaticæ serioris est.
366. Ita scribendum pro v. *συγχεας*: aoristus enim primus, sive a *χῆω*, sive a *χῆω* deductus sit, penultimam longam habere debuit; atque imperfecto aoristus ille eodem modo subjunctus est infra vs. 374.
378. Rhapsodi commentum, ut jampridem suspicatus est Heynè.
403. Particulam importunam *δε* post *τις*, metro postulante, sustulimus.
412. Quum neque *σοφία*, neque *σοφός*, neque stirps, e qua exoriri probabili aliqua ratione possent, in Homericis alibi reperta sit, suspicari licet, *τεχνης* vocem poetæ fuisse, atque alteram loco ejus, *ὅβ τεχτονος* in versu antecedente fastiditæ, receptam esse a rhapsodis vel grammaticis elegantioribus quam doctioribus; aut lectionem forte antiquam et Homericam fuisse *Feδῇ τεχτοσυνης*. Vide Od. E. 250.
- 449-51. E laciniis aliunde collatis conficti, et ab antiquis grammaticis meritò dammati.
- 480-1. Aliunde malè illati: duces enim nulli capite nudo pugnabant, licet sine clypeis sagittarii. Milites Locri, qui in agmine postremo stationem habebant, et e longinquo sagittabant galeas ex ære non portabant (N. 714.), neque alii fortasse milites gregarii; qui, quum malè essent armati, cum ducibus in præliis contendere nequibant; quo fit poetam his singulis tantum tribuisse.
- 491-3. Sunt mera commenta in versum proximè antecedentem. Neque *ὄττοιςιν* neque *ὄτινας* Iliacus poeta noverat; quum *οἷοντα* ejusmodi e seriore loquendi consuetudine orta sint.
507. Frigidum et putidum interpretis commentum, hand cunctanter ejiciendum.
513. Pannus a rhapsodo assutus, qui vim mirabilem pulcherrimæ sententiæ prorsus debilitat hebetatque.
526. Sic patronymicum certissimè scribendum pro v. *Λαμπετῆς*; quod a *Λαμπετός*, non a *Λαμπος*, deducendum foret.
561. Aut sic legendum, ut in E. 529. pro v. *αἶδα θεῶν ἐν θυμῷ*; aut versus alter delendus est: haud enim moris Homericæ est ejusmodi repetitio; quæ rationem fingendi, sapit, posteriorum; qui *Ajebam*, pro simplici et sincero, stolidum et delicum exhibuerunt.
- 610-4. Mera commenta a grammaticis olim perisporiis habitata.

- bant enim et luxant juncturam et nexum narrationis; quæ, iis ejectionis, integra et continua fit.
664. Salvo Homérico sermone et integro metro rescribere licet ϕ pro δ *ίτα*: sed totus versus ineptissimi rhapsodi commentum esse mihi videtur, et una litura corrigendus.
- 668-73. A grammaticis antiquis ejecti, et ab hoc loco certè alieni. *νῆρος ἀχλὺς* vix Homericum est; etsi rhapsodum, qui *ἀχλὺς νερὸς* memoria tenebat, nor. offendebat.
402. e B. 460. huc perperam illatus; illic enim sunt avium *Φέβναι* *πολλὰ*, hic nnum tantum *Φέβναι*.
- 727-46. Aliena manu assuti sunt, ut, nexu narrationis interrupto, liber hic pars integra et a sequentibus sejuncta videretur; poeta autem junctim, serie continua sine ullo hiatu vel intervallo, carmen composuerat; atque ideo vs. 101-3. sequentis libri, interjecta Patrocli deprecatione, 725. hujusce excipiunt; et tum demum Ajax a navis tabulatis defatigatus recessit.

NOTÆ IN IL. II.

1. Præfixus a rhapsodo, qui libro exordium desiderabat eo consilio quo alius vel idem conclusionem priori affixerat.
11. Commentum importunum prodit istud *δακρυον*. Homericum est *δακρυ-νῆος*, plurali *δακρυφα*: non *δακρυον* neque *δακρυμα*.
25. Aristophanes *μὲν τυδαδῆς, ἔξω τοῦ ἀρθρου*. Schol. Ven. malè: articulus enim hic *emphasin* justam exprimit.
- 30-2. E. commentis hæc quoque irrepsisse puto: *γουν* enim in Homericis non obvium est; neque *χολον φυλάσσειν* antiquus modus loquendi esse videtur, aut usui verbi apud poetam satis congruere: neque enim, si sic id usurpasset, activam, sed mediā vocem adhibuisset.
40. v. *τα σα*, recentiorum more loquendi.
43. Ineptum rhapsodi commentum esse, rectè indicavit Heynè.
59. Ejusdem viri docti, atque item Bentleii sententia perinde ejectionis.
- 34-6. Haud minus ejiciendi, ut e subsequentibus conficti et inserti, et sententiam Achille Homérico indignam exprimentes. De salute amici, non de sua ipsius gloria et utilitate ille sollicitus est, et donacum puella jam antea oblata aspernatus erat, et postea contemptim et negligenter accepturus est.
- 89-90. Ejectionis, Zenodotus sic rectè ediderat 91. *μη σὺν' ἀγαλλομενης*, &c. pro v. *μη δ' ἐπαγαλλομενος*, &c.
- 97-100. Ab antiquis damnati sunt, utpote inserti ὑπο τῶν ἀρσενικῶς ἀρσενικῶς λεγόντων εἶναι παρ' Ὀμήρου, καὶ ὑπονοούντων παιδικὰ εἶναι Ἀχιλλέως Πατροκλου. At ejusmodi turpes amores poeta aut prorsus ignorabat, aut spernebat; neque iis carmina foedare dignatus est. Rhapsodus autem, qui hos quatuor versus adjecit, non tam iracundum quam insanum et rabiosum hominem Achillem exhibere volebat; quemadmodum alius Ajacem, pro simplici et sincero, stolidum et fatuum effinxerat. Cæterum viri docti hæserunt in *ἐκδυμῶν* οὐδὲν, utrum esset *ἐκδυμῶν* pro *ἐκδυμῶν*, an *ἐκδυμῶν* pro *ἐκδυμῶν*: sed quocunque modo scribatur, Homericum non erit. Interpretator autem, quum *ἑμὰ καὶ τεύχεα ἐκδυμῶν*, *vestes et arma deponere*, Hom. Not.

- meminisset, sibi persuadebat, *ἐκδύναι ὀλεθρον* mortem effugere significare posset; quod ad Homérico, etsi non ab Attico verbi usu alienum est. Vide Demosth. *προς Λεπτ.* sub init.
- 143-4. E recentiorum commentis ortos esse vix dubitare licet: sed utrum tres versus præcedentes locum hic habere debuerint, an in T. 387-9., inter veteres diversæ fuere sententiæ. Posteriores Heynè, quæ et Zenodoti fuerat, amplexus est; cui tamen obstat vagina illa, e qua Achilles hastam eripuisse dicitur, — *ἐκ δ' ἀρα σφυγγος πατρώιον ἐκσπασατ' ἔγχος*, — quæ me non sinit dubitare quin versus illi ex his conflati sint a rhapsodo, qui hastas breviores sui sæculi in animo haberet: vix enim hastam *ἑνδεκαπῆχυν*, undecim cubitorum, qualis fuit illa Hectoris, neque Achillis brevioris fuisse credendum est, in vagina quis conservasset; neque alibi in Homericis ejusmodi *σφυγξ* vel hastæ vagina armorum suppellectili annumeratur. Quin etiam *πατρώιον* istud ad posteriorum fabulas, poetæ ignotas, planè respicit, de hasta a Chirone Peleo data; quæ, medicinali quadam virtute prædita, vulnus quod inflixerat sola sanare poterat. Hasta Achillis Homericæ, quemadmodum postea clava Herculis, eo erat pondere et magnitudine ut nemini præterea vel convenisset, vel conveniret.
206. *τοιοῦ*: i. e. *του εργου*, e conjectura recepimus pro *ν. της*, quod e vano pro metro timore receptum esse videtur; et quod sua vera et antiqua forma, una tantum syllaba, tam metrum quam alioqui sensum pessumdat.
232. E commento expletivo confictus. Adscripserat aliquis *οὐρανὸν εἰσανιδαν*, quæ in versum satis ineptum creverunt.
237. Ab antiquis merito repudiatus, ut ex A. 454. huc perperam translatus.
261. A grammaticis ejectus quia *κερτομεαν* verbis fit, non re; atque alioqui est merum commentum, solito amplificandi studio illatum.
263. *καὶ ν. τσ.* Vide ad A. 261.
- 272-4. Prior expletivus est a rhapsodo insertus, et a Seleuco grammatico olim damnatus; cui consentiunt Heynè et Ernesti. Sequentes duo ex A. 411-2. huc perperam translati sunt.
296. Sic reposuimus ex A. 609. et aliis locis paribus, pro *στεροπηγεῖται Ζεὺς*; quum appositum istud non alibi occurrat; neque formam *στεροπη*, quæ amputato A. e posteriorum sermone curtato et immutato orta est, Homericæ integra et incorrupta omnino agnoscant.
322. Vide Proleg. s. clxix.
- 326-9. Junctura parum subtili et more non Homérico intextos, e posteriorum fabulis symbolicis de Chimæra concinnatos esse nullus dubito; tametsi id iudicium e sensu animi tantum, longa et intima sermonis Homericæ consuetudine edocto, protulerim; neque rationibus vel argumentis criticis vel grammaticis, quibus alii in eandem sententiam inducantur, satis stabilire potuerim.
330. Sic *Νίσταρ το γερων*, &c. A. 367. *Αἰφας το μεγας* infra 358. et *το τυδεφιδης* supra 25.
- 370-1. e Z. 39-40. adumbrati esse videntur; quod jampridem senserat Heynè.
374. V. *ἐπει αρ*, particula malè inserta pro verbi augmento.
376. Sic omnino scribendum e scholiis Venetianis, pro *ν. νων απο και κλισιαων*; quod a grammaticis digammatis ignaris, atque ideo metro frustra timentibus, aliunde illatum est: Trojanorum enim eurus,

quamvis intra vallum, non tamen ad naves et tentoria Græcorum pervenerant.

425. Commentum perperam insertum, et e voce *Τροας*, quam interpres adscripserat, profectum.

432-58. Ζηνοδοτος καθόλου περιγράφει την δμυλίαν του Διός και της 'Ηρας. rectè: Juno enim ad Olympum redierat (O. 79.), et Jupiter adhuc in Ida manebat: neque minoris momenti est quod hi versus turbant et luxant seriem et compagem narrationis, quæ his ejectis apta cohæret. In 445., utrum scribas cum Aristarcho ζων, an cum aliis ζων vel ζων, versus æquè postulabit ut in unam syllabam corripatur; quæ interpolator Homericæ sermonis parum doctus planè arguitur.

505-7. Inepta rhapsodi commenta, veteris linguæ prorsus indocti: ut nihil enim dicam de vexatissimo isto ἀρματ' ὠνακταν; neque φυχὴν κερυειν, neque ἱεμανους φοβεσθαι, Homericæ esse possunt, siquid valeam aut vim verborum, aut consuetudinem loquendi antiquam apprehendere et sentire. Aut fugere aut fugare tam equi quam homines cupere poterant; vix autem fugari.

509-31. Multa insunt ab Homericæ poesi aliena, ut hiatus in παιδι ἀμυνει, digamma neglectum in περ μοι αναξ, &c.; neque injuria suspicatus est Heynè eos a rhapsodo vel grammatico insertos esse; qui, quum Glauci vulnerati meminisset (M. 387.), sanationem ejus, a poeta omissam, sibi suscipiendam esse putaret. Glauci tamen vulnus non ita grave fuisse videtur, ut non, quum in fugam verteretur, et ab hoste insequente premeretur, cominus hasta protensa se tueri posset; neque aliud in præliis postea fecisse traditur. Vide supra M. 387. et hic infra 593. Sarpedon moribundus, ut corpore sanum et validum, eum compellabat; neque rationem vulneris ullam habebat, supra 492-501; atque in aliis etiam vulnerum sanatio haud minus prompta et facilis perinde subauditur: Diomedes enim et Ulysses in hoc prælio graviter vulnerati, tertio tamen post die, gravissima in certamina, in funere Patrocli, sani ac validi descendunt. Nos, qui carmina sub oculis scripta tenemus, atque iterum iterumque relegimus et inter se comparamus, tempora accuratè computamus, et omnia in iis repugnantia vel incongruentia planè ac distinctè percipimus: dum poetæ æquales, auditores tantum, affectibus animorum liberè indulgebant; et personarum, magis quam rerum, rationem et constantiam requirebant.

542. Merum commentum perperam insertum.

555-68. Rhapsodi supplementum esse plurima ostendunt. Manca est sententia post ἀλλ' εἰ μὴ αἰκισσάμεθ', &c. ellipsi non Homericæ, qua καλῶς ἀν' ἔχοι, vel ἀροίμεθα καὶ κλέος, vel aliud ejusmodi subauditur. Ajaces in navibus tuendis jampridem defatigati, vix Patroclo nunc adesse poterant; et e P. 116. constat Telamonium longè ab eo — μαχρὴς ἐκ' ἀριστερά παύης — pugnasse. συμβαλεῖν quoque pro συμβαλεντο, activa pro media voce, interpolatorem parum doctum planius prodit: Ionici enim senioris et Attici, non Homericæ sermonis est ejusmodi locutio.

613-5. Prior spurius est. Vide ad N. 444. Alteri duo e N. 504-5. huc malè illati a codicibus præstantioribus absunt.

664-83. In 4. 5. et 6. jamdudum hæserè viri docti, et in redigendo eorum structuram difficilem, duram, ac planè non Homericam,

frustra laborarunt. E scholiis autem Venetianis constat Zehodotum pro spurio totum locum habuisse; et, quod majoris momenti est, his viginti versibus ejectis, cæterorum junctura, quæ retentis turbata et luxata est, apta et congrua fit. "*Myrmidones Sarpedonem spoliarunt; Patroclus autem, equos et aurigam exhortatus, Trojanos et Lycios insequabatur.*"

688. γι pro τι e P. 176., ubi versus repetitur, recepimus.

689-90. e P. 177-8, huc malè retracti, a codice Venetiano absunt.

689-711. A rhapsodo seriore inserti: constat enim e sequentibus Patroclum nondum moenibus accessisse; neque de curru, quo Trojanes fugientes insequutus esset, descendisse. Vide infra 724-33.

742. το δε v. δ δ ap, particula perperam inserta metri fulciendi causæ, ut in pari loco M. 385.

801. Perperam χερσιν φάγη protulit Heynè: aoristus enim secundus priorem naturam brevem habet.

810-1. In emendando et interpretando multum sudasse videntur veteres; quum ejecisse debuerint: inepti enim rhapsodi sunt cœmenta.

820. Præstantissimi editores Wolf et Heynè προσυδα pro αργεον receperunt, codicum optimorum consentiente auctoritate; temerè tamen et invita ratione grammatica, qua πρὸς istud quantum non tertium casum in pronomine omnino postulat.

836. V. διοτται. Vide ad A. 237.

840. Vide Proleg. s. cxlix.

866. Pro ἀδπορηα codices et editiones veteres ἀνδπορηα habent; et multa pro utraque lectione in utramque partem disputata sunt. Mihi autem, exercitatiore jam animi sensu, vera a falsis in Homericis dijudicanti, versus planè spurius et e commento confectus esse videtur: nam neque ἀδπος, neque ἀνδπος Homericum est; et, adjectivis ignotis, substantiva ex iis efficta nullo modo innotuisse, vel in usu esse poterant.

866. Inter commenta quoque expletiva haud cunctanter relegandas.

NOTÆ IN IL. P.

41-2. Pannum assutum esse tum ipsa junctura parum subtilis, tum vox ἀδπιτος senioris notæ planè declarat.

54. ἀναβερχην præteritum imperfectum omnino scribendum pro v. præterito perfecto, quod penultimam longam habet. Vide N. 393. et II. 486.

144-8. Partim aliunde collati, et partim conficti a rhapsodo, qui prosodiam et syntaxin Homericam nesciebat: II enim geminare tono et impetu pronunciandi in secunda pedis syllaba, ut in: ἔτρε; vs. 144. poetæ non licuit; neque temporum ratio in ερι et αν constat.

164-5. Mera commenta expletiva e margine.

172 et 190. Ejusdem farinae et perinde ejiciendi.

193. V. τα α. Vide supra A. 607, &c.

197-209. Primus est merum commentum satis ineptum; neque melioris notæ est episodium subsequutum; quo interpolatores planè produnt participium γιρας (quod Homericè γιρας; a γιρα omnino

- fuisset) et *τοῖς*, quod est *cedis redemptio*; neque aliter, nisi in locis spuris et insitivis usurpatur.
318. Sic *φεινὴ* scribendum pro v. *φεινυρε*. Vide infra 312-8.
344. Commentum expletivum malè insertum. Vide Heyn. in vs. 243.
356. Vide B. 278, &c.
359. Vide in B. 651.
- 380-1. A Zenodoto ejecti, et a quovis docto ejiciendi. *οὐνομας* ~~non~~ interpolatorem satis prodit.
- 371-3. Expletivi a rhapsodo assati. Parum apta est junctura, et ~~verbi~~ *μῦσα* ab Homerica loquendi consuetudine alienus.
379. ~~καὶ~~ pro *καὶ* δ, metro postulante recepimus.
396. Commentum satis inficetum.
397. Vide supra ad A. 216.
380. Junctura parum subtili intextus a rhapsodo interpolata, quem prodit *ὁμοῖα* ex *ὁμοῖα* contractum more haud Homericè.
349. Ex A. 578. huc malè illatus. Vide Heyn. in loc.
- 377-83. Idem vir doctissimus non hosce tantum, sed undecim quoque præcedentes, a rhapsodis insertos esse censuit; neque præsumere negare ausim. De his autem septem, vix dubitandum est, quia ex iis, quæ infra sequuntur, conficti et interpositi sint.
- 392-3. Prior hiatu luxatus, atque ambo e commentis in antecedentes planè profecti sunt. Neque *ἰκμας*, neque aliam vocem ullam ejus stirpis agnoscit sermo Homericus: nam *ἰκμενος*, v. *ἰκμενος*, ab *ἰκμα* *ἰκμας* omnino deducendum est. Vide ad A. 479.
411. Ineptum rhapsodi commentum est; et ejusdem ~~faras~~ *etiam*
- 414-25. Heyneo esse visi sunt: at quum nihil insit quod, aut Homericæ loquendi consuetudini, aut veteris linguæ idoli ac rationi adversetur, aut nexum narrationis et juncturam sententiarum interrumpat, meris suspicionibus, vel judiciis ex arbitrio indulgere noli, etsi causam satis probabilem subisse non negavero.
423. Commentum satis ineptum, commissura hianti insertum. Zenodotus totum locum 404-25. et Aristarchus 420-3. ejiciebant; neque negandum est omnes suspicionibus obnoxios esse.
- 443-7. Ex hoc loco fabula Gulliveriana de servitiis humanis in civitate equina originem sumpsisse videtur.
461. ~~ap~~ pro *γὰρ* e conjectura reposuimus, haud minus sententiæ quam metro consulentes.
509. Observandum est poetam non adhibere articulum ante *νικη* vel *νικῶν*, nisi in orationibus sub aliena persona, qua in recitando tanquam præsens gestu recitantis ostendi poterat; neque obstat *τοῦ* in vs. 127: est enim pronomen *cum*, Patroclum nempe, *mortuum*. Vide ad A. 1.
525. Putidum commentum ad nauseam usque repetitum.
- 546-6. Rhapsodi epenthesis esse jampridem jure suspicatus est Heynè: Jupiter enim adhuc in Ida manebat; atque e sequentibus patet mentem ejus nondum mutatam esse. Vide infra 598, &c.
585. A codicibus præstantioribus abest.
607. Mirum est doctissimum Heynè non intellexisse penultimam in aoristo secundo *ἔφαθ* justa ratione grammatica correptam esse; etiamsi in prima positione vel themate, *ἔφαθ* vel *ἔφαθ*, producta sit; quum idem verbis quasi omnibus accidere soleret.
698. *καὶ* *καὶ* pro v. *καὶ* *καὶ* est codicis Harleiani lectio, quam libenter sequenti sumus: nomen enim *Δευκαλίδης*, nulla ratione

grammatica poetæ cognita, e Δευκαλιων deduci poterat; nequē usquam nisi in locis spuris et interpolatis occurrit. Patronymicum Homericum aut Δευκαλιφωνιδης aut Δευκαλιφωνιαδης esse debuerat, quod posterī in Δευκαλιδης contrahebant, vel potius corrumpebant; quoniam Δευκαλιδης æquē ac Δευκαλιφων patronymicum est antiquum nominis Δευκαλος vel Δευκαλις, quod poetæ nequaquam innotuisse videtur.

610-1. Versus importuni, qui sententiam impeditam reddunt, et quos merito suspicatus est Heynē rhapsodi foetum esse.

638. A rhapsodo quoque linguæ veteris parum gnaro interpositus. Vide quæ idem vir eximius in hunc versum doctē et egregiē disputaverit.

691. Mirum est quam ridicula simul ac nefanda, et a poetæ mente aliena, in hunc locum recentiores commenti sint. σοφισαμενου του Μενελεω παραμυθιαν ὅμου τη αγγελια, μεταβλεψαντος Αχιλλεως εις τα παιδικα. Philostrati imag. II. vii. Antilochus τα παιδικα Achilles! atque id e sententia vatis antiquissimi, qui tam scelestam libidinem prorsus ignorasse videtur!

695-6. Ex Od. Δ. 704-5 huc malē illati.

723. Φιλαχεν δ' επι, v. επι δ' ιαχς, quod versus respuit. Bentley μεγαλις δ' επι Φιαχς protulit: at simplicius est quod, probante Heyneo, ε ψ. 766. recepimus.

739. βρεμεται δ' επι Φις, v. το δ' επιβρεμαι ις; quod in metrum ac sententiam perinde peccat: ις enim in prisca lingua Φις, i. e. vis, fuit; et verbum antecedens poeta non agnoscit in forma activa. Vide ad Δ. 425. Medicinam ejus similem, quam supra vs. 723. adhibui, huc etiam obtuli; neque leniorem neque efficaciorē puto inveniri posse. Bentley επιβρεμε proposuit, et Heynē βρεμεται δ' επι; quo tamen tam parum sibi satisfecit vir doctissimus, ut postea versum necessarium et pulcherrimum ejiciendum esse censeret; i. e. ægrum, quem sanare nesciret, ad furcas mandaret.

747. τως πρηων, v. ὡς τε πρων et ὡς πρων: at contractum πρων pro πρηων, i. e. προηκων, serioris notæ est, et Homericum esse nequit.

756 et 9. Rectē Schol. ουλον αντι του συνιστραμμενον quod φαρων autem Æolicē hic, et φηρας Ionicē II. 583. scriptum sit, observat grammaticus apud Aulum Gellium (l. xiii. c. ix.); et (laudare paratus si bene ruclavit, si rectē minxit amicus) addit, "ad propriam in quoque vocis situ jucunditatem spectare: nam si alterum in alterius loco pōns, utrumque feceris sonitu insuave:" cum venia sane acutissimi argutiarum captatoris dixerim, diversitatem non aliunde profectam esse quam e diversis ac fortuitis diversorum rhapsodorum modis pronunciandi, et cum aliis similis inconstantiae exemplis hand cunctanter abolendam.

757. Sic τος omnino scribendum pro v. ὅτις et ὅστις; quorum alterum in linguam, alterum in prosodiam peccat.

761. Pannus ad claudendum et sejungendum librum a rhapsodo vel grammatico assutus: nondum enim Græci fugientes ad vallum pervenerant. Vide infra Σ. 148.

NOTÆ IN IL. Σ.

1. Exordium pari consilio præpositum libro; ut jampridem monuit Heynè.
- 3-16. A seriore rhapsodo vel grammatico interpositos esse, idem vir doctus quoque sensit: Achilles enim intra tentorium ad focum sedebat (24.), ita ut Græcos ατυζομενους πεδίοιο videre non posset; et e præcedentibus et sequentibus perinde constat eum de sua tantum morte a matre præmonitum esse; neque notitiam vel suspicionem ullam in animo habuisse, Patroclum se vivo moriturum. Minoris est momenti quod rhapsodus interpolator oblitus sit Patroclum, Locrum ex Opunte, non Myrmidonem fuisse: neque mirum est Achillem ei foris sedisse visum esse, quum postea δμῶαι — εκ θυραζε εδραμον αμφ' Αχιλῆα (28-30.): ejusmodi enim hominis, morum antiquorum parum docti, non erat animadvertere eas e conclavi interiore, mulieribus proprio, in virorum contubernium exiisse.
- 39-49. Ex intempestiva rhapsodi facundia profecti, a Zenodoto et aliis grammaticis antiquis olim damnati sunt; neque in exemplari Argolico legebantur. Virgilius nihilominus, Græcorum nominum captus dulcedine, hæc et alia pseudhomerica in carmina transtulit. Vide Georg. iv. 336-44.
- 106-6. Redolere malè sedulam rhapsodi operam in dilatanda enunciatione, rectè monuit Heynè; et, quod vir doctissimus non observavit, ολες priore brevi interpolatorem planè prodit.
- 185-6. e 168. a rhapsodo conficti. οὐδ' οὐδ' Homericum esse nequit.
- 192-5. A rhapsodo etiam assutos esse nemo, qui attentè legerit, dubitabit: nam structura ipsa sententiæ τεν οἶδα, τεν αν, &c. ab Homericis elegantia aliena est; et Ajacis tentoria, ubi arma ejus conservabantur; ad alteram castrorum extremitatem posita erant; ita ut nulla probabili ratione Achilles in casu tam subito et præcipiti de his accersendis cogitare posset. Rhapsodus autem, qui singulas rhapsodias, non totum carmen memoria tenebat, situs castrorum, et uniuscujusque principis propriam in iis stationem, non respiciebat.
- 200-1. Putida commenta iterum iterumque otiosè repetita.
207. Aristarchus, offensus fumo qui flammam a Minerva accensam excipit in comparatione, temerè versum mutavit in ὡς δ' ὅτε πυρ σι- ποντον αριπρεπες αἰθερ' ἰχνηται, non observata nube Achillis capiti circumfusa, e qua flamma prorumpebat. Comparatio autem utramque complexa est.
218. αρης Wolf ex aliis locis paribus adscivit; rectè proculdubio: nam secundus casus nominis dei Martis, qui in libris omnibus legitur, versu stare nequit Homericis reddita forma αρεος. Aristarchus et hic, et supra 100, Αρεω a recto Αρεως intulerat, quo veteris linguae incitiam vix credibilem prodidit: quum omnia ejusmodi dialectorum recentiorum sint, præsertim Atticæ, et ab Homericis sermone in primis aliena.
230. Ineptissimum rhapsodi commentum, commissura hiantè insertum. Poeta, quamvis non nimis modestus in summo heroe augendo et ornando, nominatim et sigillatim, non ita cumulatim, φηται; αριστους ei occidendos tradere solet.

- 265-68. De his Heynei sententiam libenter amplexus sum; *serius*, scilicet, a rhapsodo assuta esse more solenni declarandi *uberius ac dilatandi breuiter et cum vi dicta*. Poeta supra vs. 252. eloquentiam Polydamantis laudauerat; atque homini tam eloquenti tam breuem orationem parum convenire putabat interpolator, quem prodit *αῖψα*. *Ἰδον* metro violato.
294. *καὶ ἀμφ' ἄλα* pro v. *θαλασσῇ τ'*, quod in metrum peccat, ex A. 409., suadente Heyneo, recepimus.
- 300-3. Rhapsodi pannus, ut cuiusvis voce *δημοβορῆσαι* sentire licet: *δημοβορος* enim apud poetam est *qui populum vorat vel spoliat*; atque ideo *δημοβορῆσαι* usu Homérico esse debuerat *populi bona deripere*, non *sua populo diripienda dare*. Ejusmodi quoque verba composita serioris ævi consuetudinem loquendi redolent.
308. Sic *φεροῖτο*, pro v. *φερῇσι*, e N. 486., certissimè scribendum, ut vocum modorumque ratio constet.
- 341-2. Si versus non a rhapsodo perfecti viderentur, pro *καταμυσθε*, quod a loco et sententia prorsus alienum est, *καταμυσθε*, ab antiquo *κτασμαι*, unde *κτῆμι*, scriberem: ut usus vocis *κτασμαι* interpolatorem prodit: poeta enim *κτασμαι γαίης* et *κτασμαι ἀρούρας*, non *κτασμαι πόλεως* noverat.
347. Sic *εἴς*, aoristo secundo, omnino scribendum pro v. *εἴς*, et hic et Ω. 799.: aoristus enim primus penultimam longam habet ex elisione του Σ; quum integra forma *εἴς* esset.
- 356-68. Episodium infictum, a loco prorsus alienum, et ab ineptissimo rhapsodo insertum; quem haud ita antiquum fuisse, prout Homericorum interpolatorem, arguit *τελευταῖ* sic absolute usurpatum elliptico posteriorum modo loquendi. Quasi omnes autem ejusmodi interpolationes a temporibus ante Pisistratum repetendas sunt: quo fit ut neque codicum neque grammaticorum veterum auctoritates in iis detegendis magnopere valere possint. Vide tamen quæ in locum doctè disputaverint, Zenodotus in scholiis Venetianis, Heynè ad vs. 356., et Wolf in Proleg. cxxx.
- 399 et 401. Utrumque expletivum et e commentis ortum puto: alter enim junctura parum subtili assutus est, ita ut nexum narrationis turbet; alter metro laborat in *ἑ ὤλεας*, quod Homericè *ἑ ὤλεας* esse debuit. Iterum versus occurrit in hymno in Venerem 164.; ubi perinde inositivus esse videtur.
410. De vocis *αἴστων* quum etymo tum significatione diversæ sunt grammaticorum opiniones; quarum, quæ mihi probabilior visa est, in scriptura refigenda sequutus sum. Vide Proleg. s. clii. sub *αἴστω* et *αἴστω*.
427. e H. 196. malè repetitus.
435. Rectè interpretati sunt scholiastes et Apollonius in lexico *αῖστων*—*βεβλαμμενος*; unde certissima ratione scribendum est *ἑφαρμμενος* participium præteritum perfectum verbi *ἑφαρμαι* vel *ἑφαρμαι*, ex *ἑφαρ* noxa formati. Vide Proleg. s. clii. Multa ineptè erudita de hac voce congessit Heynè in locum.
- 444-55. Totam hanc recapitulationem Aristarchus ejecit, iisdem rationibus subnixus quibus in A. 366-92.: neque dubitandum est quin a rhapsodo interposita sit: insunt enim ex antea interpositis adumbrata.
457. V. *τα σα*, errore sollenni e recentiorum ratione loquendi orto.
475. Sic copula priore ejecta, pro v. *καὶ χρυσὸν τιμήν τε καὶ* rescripsimus: contractum enim istud *τιμήν τε* lingua Homérica non ag-

noscit; et copulæ ellipsis ejusmodi haud infrequens est. Vide B. 498. 560. 647., &c.

477. Ita Zenodotus pro v. *κρατερην*, quod a grammaticis metro frustra timentibus profectum est.

483-608. Quibus poeta clypei ornamenta sigillatim persequutus est, Zenodotus, *αρχαῖς τῇ κεφαλαιῶδι προειδῆσαι*, pro interpolatione senioris ejusdam auctoris habuit; quam sententiam doctissimas Heynè nuper amplexus est. Vide Proleg. s. xi. Haud malè autem scholiastes, *Ὁμηρος δὲ οὐκ ἂν προτραγουῶσεν τὰ κατὰ τὰς φύσας, εἰ μὴ καὶ τῆς ποιικιλίας κατασκευὴν ἐμελλε διατίθεσθαι*.

495. *τῆρα* v. *τῆρα*: at stirpis est vox exoleta cujus verbum *τῆρα*, non ejus *τῆρα*; et grammatici, quum *τῆρα* more antiquo scriptum vidissent, solitum fulcrum adhibuerunt, ut locum suum in versu supplere posset.

ἐν δὲ τε, pro *ἐν δὲ τα*, Ernesti e codd. Lips. Harl. et Achille Tatío protulit; quo veram lectionem in versu sequente, *τ' ἤδη σθένος*, pro *τε το τε σθένος*, assequi licet; quam præmonente Heyneo haud cumctanter recepimus.

ἐστεφανωτο pro *ἐστεφανώται* recepimus ex E. 739.; ubi grammatici perinde *ἐστεφανώται* intulerant, quia, quæ divina essent, ea debere perpetua esse censebant; subtilitate judicii incognita poetæ; qui in alia re grammatica tamen haud paullo morosior, neque augmentum in tempore præsentī, neque formam *ἐστεφανῶσαι* e *ἐστιφανῶσαι* vel *ἐστησαν* confictam agnosset, vel audientibus proferre ausus esset; quum novas formas e temporibus auctis in ejusmodi verbis nequaquam fingere liceret; sed in iis solummodo quæ usu frequenti et familiari trita essent. Vide ad Od. K. 195., ubi ut hoc idem augmentum in tempore præsentī locum in versu teneret, appositam antecedens corruptum et imminutum est. Tempora præterita de rebus præsentibus continuo usurpantur in Homericis; ut infra v. 554-5, &c.: at poetam stellas semper easdem, æternas et immutabiles, credidisse, nullo modo ejus de summa deorum potestate et coelestium regimine opinionibus convenit.

502. *ἀμφότεραθεν ἐπὶ πῦρον*, pro v. *ἀμφοτέρωσιν ἐπὶ πῦρον*, lectio est exemplaris Massiliensis in scholiis Venetianis memorata; atque veram et antiquam, una tantum inserta litterula quæ incuria forte transcribentium excidit, planè ostendit in *ἐπὶ πῦρον*, quod proculdubio in illo exemplari legebatur.

512. Commentum satis importunum. Ad *παντα* scripserat interpret *πῆρσιν*, quod more solito in versum crevit.

522. Sic, revocata ex l. 13. et 87. activa verbi forma pro *ἴκοντ'*, præeunte Bentleio locum restituimus.

530. Si vocis exoletæ et semel tantum usurpatæ *οἴη* est forma vera et antiqua, stirpis cujus *οἶω* rogo vel *quæro*, eam esse oportet; et significare locum in quæ questionibus de rebus publicis et communibus agitantur; quod sensum satis probabilem præbet.

576. Lectio altera veterum *δια γαδάλων*, receptæ et vulgatæ *δια ροδανον*, omnino præferenda est: at malè vocem *ραδαλος* a *κράδαινω* deduxerunt grammatici antiqui; deducenda enim erat potius a *γαῖα*, idem ac *ραῖνα*; quæ e verbo exoleto *φραγῖν*, unde *φρησσω* et *φρηγω* formata sunt; atque ideo scribenda *φραδσω* et *φραῖνω*; quorum a. prioris est *φραδάτω*, v. *εραδάτω*, in Il. M. 431.; et *φρασσάτω* et *φραδῶται*, v. *φρασσάτω* et *εραδῶται* in Od. T. 150. et 354. Est itaque *δια φραδῶτων* *δορυκῶτα* per irregulum vel rascidum arundinetum: neque parvi

momenti est, adversus Zenodoti et Heynei sententiam de toto hoc episodio, usus tam elegans appositi ita exoleti, ut grammaticis antiquissimis non amplius intellectum esset. Qui a *κράδα* vel *κράδαινα* deducunt, alio quodam exemplo monstrare debuerunt, litteram *K* ante *P* unquam in vetere lingua vel amputatam, vel, in compositis etiam, elisam esse; aut in *B* mutatam; ut factum esse in *βραδονίζω* autumant, quod ejusdem stirpis esse volunt; quamvis probabilius forte et sensui et formæ consulerent si a *βραζω* deducerent. Vide Not. in Steph. Thesaur. vol. I. p. 111. p. 132. ed. Lond.

589. Vide Theocr. Idyl. xxv. vs. 87.

590. Pro *ποικίλλε*, quod hoc loco tantum occurrit, malim *πομπή* repeti, quod magis Homericum foret.

591-2. Insititios esse et serioris auctoris plurima demonstrant,—primum forsitan Cretensi exemplari insertos, atque inde in alia propagatos. *χορος* et hic et alibi apud poetam est *locus saltationis*, non saltatio; quod interpolator non percepisse videtur; ejusmodi enim loci vacui vel aræ anaglyphum e marmore a Pausania memoratum, et Dædalo tributum, vix simile esse potuit; neque poetæ ætate id extitisse probabile est; neque, si extitisset, ratio constaret qua ille, apud Asiæ incolas carmina recitans, ex anaglypho in insula longinqua posito, atque auditoribus plerisque si non omnibus ignoto, illustrationem proferret: in Homericis enim comparationes ad illustrandas potius quam ad ornandas res narratas ubique adhibitæ sunt.

597-8. A grammaticis damnati, quod *μαχαίρα* apud poetam est *cuttellus* non *gladius*. In Aristophanis editione non legebantur, et interpolatorem omnino redolent.

604-5. Et hic, et Od. 4. 18-9., a rhapsodo seriore insertos esse vix dubitare licet: *κυβιστῶν* enim et *κυβιστήτης* aliam et longè diversam significationem in Homericis sermone habuisse videntur. Vide II. 745. et 50. et Athen. Deipnos. l. iv. c. 28.

NOTÆ IN IL. T.

75. Expletivus et insititius, ut Bentleio quoque visum est.

77. E 79. perperam intellecto confictus. Vide Schol. Ven.

88-136. Prolixa et molesta digressio, a re, et consilio et tempore aliena; cui multa insunt haud Homericæ moris; et cujus partem præcipuam, 95-133, ex Heraclea aliqua translatam esse, jam pridem suspicatus est doctissimus Heynè. Reliqua, e variis laciniiis concinnata, perinde insititia sunt: omnibus enim ejectis, Agamemnonis oratio aptissimè sibi constat; et brevis, simplex et modesta fit; qualis principem virum, casu tam acerbo perculsum, decebat; dum, retentis, ad nauseam usque prolixa est; atque ita turbata et luxata, ut vix intelligi possit quid dicere voluerit. Timidè ad dicendum surrexerat, tum conscientia culpæ, tum quod Achillem summo omnium favore acceptum viderat, et ejus splendore suam claritatem imminui et obscurari senserat. Interpellationem igitur deprecatur, et populum admonet, silentio oportere eum audire, qui in concione ad dicendum surrexerat; seque ea Achilli dicturam profitetur quæ sæpe postulassent,

verba nempe pacifica et amica, quæ ejus benevolentiam conciliare possent. Suam subinde culpam excusat more rudium hominum, qui omnes res humanas, mentis etiam cogitationes atque animi vitia et virtutes, e fato inevitabili aut deorum consiliis pendere putant; utque, se effecturum esse quæ professus esset, planè ostendat, dona, quæ Achilli pridie obtulerat, iterum proferri jubet. His ita constitutis oratio fit probabilis, et ad loquentis personam et consilium apta.

153. A rhapsodo adjectum esse jampridem monuit Heynè.

177. A compluribus codicibus abest; et manifestè ex I. 134. et 176. huc perperam illatus.

179. Hiatus, in cæsura fortè ferendum, Bentley et Heynè, *δαρι* pro *δαρι* scribendo, commodè suppleri monuerunt: at ea forma, etsi frequens in Odyssea, in Iliade nisi locis interpolatis nusquam occurrit; neque poetæ antiquiori innotuisse videtur.

233-7. E primo hemistichio, quod merum commentum est, rhapsodis alia super alia congerentibus, paullatim conficti, a loco prorsus alieni sunt.

260. *ετις* edd. at *ετις* codd. vitiosè. Heyn. immo rectè: poeta enim *ετις* ignoravit.

266. Vide Γ. 292.

282-303. E flosculis Homericis compositos esse, et a rhapsodo insertos, rectè monuit Heynè: haud pauca enim iis insunt contra morem et consuetudinem loquendi antiquam, ut *Πατρόκλος*, penultima correpta; atque ejectis, reliquorum junctura interpolationem planè prodit. Vide quæ vir doctissimus ad 282. 298. et 302. annotaverit.

323. Vide ad II. 11.

326-37. Notabilis interpolatio, et fortasse perantiqua; quam nihilominus ipsa junctura, non tam parum subtilis quam apertè et *εολαικας*, hians, satis prodit. Omnia, quæ in Iliade de Achille narrantur, enim planè declarant, quum decimum nunc annum in castris Agamemnonis ageret, et jamjam moriturus esset, juvenem prorsus fuisse; ita ut filium genuisse antequam ad bellum proficisceretur, vix potuisset. Pater eum e domo sua, cum Phœnice tutore et Patroclo legato ad Agamemnonem miserat planè puerum, rerum gerendarum aut bello aut consilio nondum compotem,

κακίον, οὐκ ἔτι δέθ' ὀμολογοῦ Πτολεμοῦ,

οὐδ' ἀγορεύων —

I. 440-1.

ita ut decimum quintum vel decimum sextum ætatis annum tunc prævectum esse credere non liceat. His aptissimè constant quæ Ulysses dixit supra, 219, se nempe Achillem prudentia et scientia rerum superare multum, quod prior natus esset, et plura cognovisset. Ulysses autem in bellum profecturus uxorem primum duxerat, et jam abiturus natum unicum suscepserat; ita ut vix plus quam trigessimum quintum annum implevisse credendus sit, quum Achilles vigesimum quintum vel vigesimum sextum implevisset; quo filium jam adultum nullo modo habere poterat. In Odyssea tamen filius Neoptolemus ei in bello gerendo successisse, et omnes summi ducis labores suscepisse, et munera implevisse dicitur; neque ulla interpolationis suspicio oriri potest de locis Γ. 188-9. Δ. 5-10. et Δ. 505-35. quibus ea narrantur. Si nullam aliam ob causam, ob hanc solam statuere liceret, Odysseæ carmen ab alio et seriore poeta conditum esse.

Fabulas de filio Achillis a poetis, qui Trojæ excidium et alia post-Homerica carminibus celebrarint, inventas esse puto; atque exinde ab aliis auctas et ornatas: summus enim poeta summum heroa successoribus invidisse videtur, ne fortè, dum viribus ingenii imparibus tractarent, dignitatem ejus imminuerent, vel claritatem obscurarent, atque ideo jamjam morituum exhibuisse; ita ut nemini eorum, qui subsequutos belli eventus versibus ornandos postea suscepturi forent, ejus personam in scenam producere liceret. Quum autem omnia frigescere et languescere, ea subducta, poetæ isti sentirent, locum ejus supplere conabantur, et filium subdebant, qui ei mortuo succederet, et partes ejus in bello sustineret. Hunc filium e Deidamia Lycomedis filia, in insula Scyro furtim compressa, procreatum esse plurimi veterum tradidere; Lycophron autem, ex Iphigenia Agamemnonis filia jasto matrimonio ducta. Alex. 324. Regnum tamen ei paternum hand tribuere ausi sunt, quod vicinum nimium et carminum auditoribus notum erat; sed Molossorum, gentis barbaræ, extra Græciæ finés, ab Asia remotissimæ, et ejus incolis incognitæ, regem fixerunt.

340-56. E 39-40. adumbratos esse, et a rhapsodo insertos, merito suspicatus est Heynè: Achilles enim vespera proximè præterita cibum sumpserat, atque a jentaculo tantum nunc se abstinebat, ita ut deæ ope in hæc re haud egeret: at rhapsodus, qui singulas rhapsodias, non totum carmen respiciebat, malè computavit. Ob-litus esse quoque videtur, populum jampridem e navibus et tentoriis ad concionem prodiisse (vs. 4.), inermem tunc quidem: arma enim postea (vs. 360.) e navibus exportabantur, *ex νηῶν ἐκφορὰν*, quæ Heynè, quum malè intellexisset, temerè tentavit.

382-8. e X. 315-6. huc indoctè retracti a rhapsodo, qui nesciebat *ἄσπερ* scriptum et pronunciatum *ἄσπερα* antiquitus esse.

386. *ἄστρ.* aut Aristarchus, ex antiquis exemplaribus *τὸν πόλεον*, in secundis merito prætulit vulgato *ἦντε*, quod trisyllabum est. *ἦντε*, quod ei antea placuerat, poeta sic usurpatum nescivit.

387-91. Vide ad II. 143.

398-424. A rhapsodis, diversis fortasse, ad claudendum et sejungendum librum assuti esse videntur: insunt enim quæ in Homericam loquendi consuetudinem peccant; et initium sequentis libri versum hujusce 397., serie continua excipit; ut, intermediis ejectis, cuivis sentire licet. In vs. 402., *χ' ἴαμεν, κ' ἴαμεν, γάμοις*, vel *χάμοις*; quocunque denique modo scribas, Homericum non erit; neque in vs. 421., pro vulgato *εὐ νῦ τοι οἶδα*, quod versu stare nequit, aut Bentleianum *εὐ νῦ γε οἶδα*, aut Heyneanum *εὐ νῦ τι οἶδα*, æquo animo acceperim. *ὑπεριών* (398.) in Homericis participium, non nomen proprium est; neque aliud vult quam *supergradiens*. Penultima ideo correptam habere debuit in casu recto, etsi antepenultima in obliquis, ob duas subsequentes breves producitur. Nomen proprium, e posterorum theogoniis profectum, poetis antiquissimis prorsus ignotum erat; neque quidquam a Junonis *ἑσπέρης* magis alienum excogitari poterat, quam Achillem a bello absterre prodiigiis religionis, cujus observantissimus semper fuit; quanquam vitæ salutisque suæ prodigus et contemptor. Versus quoque languent et frigent, etsi Pope in versione Anglica eos reddidit splendidissimos.

NOTÆ IN IL. 7.

32. *πυχος* v. *πυχι* hiatus, qui ferendus forsitan in *επισυναυσι* *εμην*, medio versu, hic nullo pacto ferri potest: neque poeta alio loco voce *πυξ*, numero singulari, usus est; at semper *πυχης* *ολυμπον*.
35. Vide *Δ*. 739. et ad *Σ*. 485. et *Od. K.* 195.
42. Pro *ταως* temerè Heynè *ταως αρ* e Bentleyi conjectura in textum recepit; quod Wolf quoque in priore editione, pessimo exemplo, tacitè intulerat: sed in secunda, meliora edoctus, lectionem omnium codicum et editionum veterum restituit. Grato animo in grammaticos Alexandrinos nos esse decet, quod modestiores fuerunt: nam si conjecturis sic indulsissent, paucæ admodum Homericæ sermonis reliquæ ad posteros integræ pervenissent.
62. V. *αλτο και ιαχε μη οι*, metro violato; cui Bentley subveniebat scribendo *αλτ' ιδε*, copula percommoda; at in Homericis semper obnoxia justis suspicionibus. Lenius igitur ac melius mihi visum est, pronomen inutile et importunum sustollere, et suum verbo augmentum reddere.
- 63-74. E commentis in 54-5. malè intellectos conficti et inserti: verbo enim *συμβαλλω* in 55. activè ut semper, non neutraliter usus est (vide ad *Π*. 565.): neque *ια* sed *ιω*, i. e. *ι-ιω*, sagitta sunt in lingua Homérica.
82. Expletivus perperam repetitus.
101. In codd. et edd. *ου με μαλα ρεα* et *ου κε μαλα ρεα*; quæ, utraque adæquè, in metrum peccant; et e duabus veterum exemplarium diversis lectionibus, *ου κε με ρεα*, et *ου μαλα ρεα*, conflatis et confusis, ortæ esse videntur, quarum prior mihi magis arridet.
- 112-55. Episodium molestum; atque antea et postea narratis malè congruens. *τυχος* *Ηρακλης* quoque, et ea quæ sequuntur de Hercule cœtum fugiente, fabulas serioris ævi redolent; et junctura reliquorum, his. ejectis, interpolatorem planè prodit: *των* enim in 156., non ad *αμφοτεροι* in 155., sed ad *προμαχων* in 111. omnino respicit. Totum ex infra sequentibus 291, &c. adumbratum esse videtur a rhapsodo, qui rationem reddere volebat qua Neptunus deorum concionem ibi habere potuisset; neque intelligebat Græcarum partium deos tantum de Ænea e morte eripiendo tunc consultasse; non quod ei favissent, sed quod Jovis indignabundi iram timuissent, si *præter fatum*, *ὑπερ μοιραν*, (336.) occideretur.
170. *ιαχια*, rectè Heynè, hiatus suppleto, pro v. *ιαχια*.
- 180-6. Ab antiquis merito damnati: duo enim priores junctura inter se satis produnt interpolatorem. Totum hoc colloquium, cæteroque non hand nimis opportunum, miserè fœdarunt, et pannis et laciniis undique collatis onerarunt rhapsodi.
- 193-8. Ejusmodi pannum esse vix dubitare licet: neque enim *λημαδας* pro *λεγιστας*, neque *ρυστας* vel *ευστας* pro *ρυσσοντας*, Homericæ esse possunt. Tres posteriores, 196-8, ab antiquis notati sunt, et e *P.* 30-2. huc perperam translati.
- 205-58. E colloquiis Diomedis et Glauci adumbratos esse, et a rhapsodis, diversis fortasse, consarcinatos et insertos, quæ argumentatum verba satis demonstrant; neque operæ pretium est ea recensere. Digamma neglectum, hiatus insanabiles, fabulæ de Ganymede,

navis centiremis, &c. &c. interpolatorem importunum et indoctum planè produnt.

263. Vide ad N. 144.

269-72. Ex H. 246-8. adumbratos esse et hic insertos e præcedentibus certissimè constat: οὐδε γηξῆς enim est *neque omnino rupit*, non *neque perripit*, quod οὐδε διαγῆξῆς foret. A nonnullis severioris iudicii grammaticis olim ejiciebantur, quia arma a deo facta impenetrabilia esse debuerant; atque ita poetam sensisse ac voluisse, ex infra sequentibus 289. et X. 322., planè liquet. Alii tamen grammatici frigidis et ineptis quæstiunculis locum vexarunt; et inani, prolixa, et importuna subtilitate, repugnantia inter se conciliare conati sunt. Vide schol. Ven. et Eustath. et Heyn. in loc.

282. Doctè et ingeniosè Bentley,

καδδ' ἀχλὺς χυτο μῦριον ὀφθαλμοῖν :

at *neque ἀχλὺς μῦριον neque ἀχλὺς μῦριος usu Homérico sancitum est*; et maluerim, siquid mutandum fuerit,

κατ' ὅρα τοι κεχυτ' ἀχλὺς ὀφθαλμοῖν.

Quum tamen *αχλὺς νεφέλη* aliis locis occurrat, nil mutare ausus sum.

286. Vide ad E. 303.

308. Ita omnino legendum: nam altera lectio γένωνται eorum est qui, subsequitis seculis, regnum Æneæ aliis locis quærebant; atque deinde fabulas extuderunt, quas Romanorum potentia, Juliæ gentis claritudo, et Virgilii poetæ summa ingenii elegantia, per orbem terrarum in æternum sacraverunt. Gentis tamen illius nomen, non a filio Æneæ, sed a voce Græca antiqua ἰουλος, *lanugo*, deducendum est; et *pilosum* proprie significat; qualis erat is proculdubio qui primus nomen aliquod in civitate adeptus est.

312. Supplementum perperam insertum a melioribus codicibus abest.

317. Aut sic e Φ. 375. scribendum pro ν. δαίωμεν δαίωσι, aut versus ejiciendus est.

322-4. Ab antiquis ejecti, quod Achillis hasta, trajecto Æneæ clypeo, solo infixæ erat. Vide supra 279. Junctura etiam interpolationem prodit.

446. e Π. 705. huc malè traductus, ab ed. Rom. et codd. Townel. Lips. &c. abest.

451. α. αλλοῖς στιχὸς οὗτος οὐ κεῖται. Schol. Ven. benè.

466. Vide supra 286. et ad E. 303.

473. οφας ταφάρ ν. ους εἰδάρ: at contractum ους serioris ævi est; et ταφάρ sic usurpatum P. 392., et aliis locis haud paucis. εἰδάρ minus frequens est, et exolescere Homericis jam temporibus cœpiisse videtur Odysseæ enim nusquam occurrit.

488. Sic pro ἐμμεμασς scripsimus, ea ratione qua alii in P. 735 et 48.

492. *ἑλνυφαί* ex A. 156 reposuimus; quum littera Z in ν. εἰλυφαί inserta esse videretur a rhapsodis vel grammaticis, qui, exoleta antiqua verbi forma, versum claudicantem alias supplere nescissent.

495-503. Perperam suspicatus est Heynè hosce versus præclaros aliunde attextos esse; quod superius narrata omnia gesta erant ab Achille pedibus incedente: nunc repente ille de curru pugnat (ad vs. 495). Pedes sanè pugnat, et in præcedentibus, et in sequentibus Achilles: at curru Trojanos in fugam versos insequitur.

NOTÆ IN IL. Φ.

1. *ἔκταν*. Vide supra ad E. 778.
33. Vide Proleg. s. cxlix.
39. Sic *αἰψίστων* omnino scribendum pro *ν. ἀναιστων*; quod ex *α* priv. et *οἰσω*, *οἰδίσω*, non a *νοεω*, confictum est.
59. *ῥος* πολλὰ pro *ν. ὁ* πολλοίς, quod lingua HomERICA non agnoscit, e A. 557. recepimus.
73. *τοῦτον προστίθεαι τινες, οὐ φερόμενον ἐν ταῖς Ἀριστάρχου*. Schol. Ven. rectè; est enim supplementum satis importunum.
80. *λυμην* vel *ελυμην*, de quo grammatici tot ineptierunt, præteritum imperfectum vocis passivæ verbi *λυμι* est: non enim de se ab Achille nunc redimendo loquitur Lycaon, sed de redemptione sui, Ætioneis ope, nuper facta. Vide Hesych.
98. Sic pro *ν. ἀμειλικτον δ' οπ'*, metro postulante, scripsimus. Vide Proleg. s. clii. in *ῥος*, *vox*.
107. Malè repetitum *καί* ante *Πατρόκλος* eiecimus, ut pronomen relativum justam et integram suam formam reciperet.
- 111-3. Adscripserat aliquis *εσσεται* ad *ἐπὶ* in vs. 110., quod in tres versus, junctura parum subtili assutos, paullatim crevit. Aristarchus sustulit comma post *εσσεται*, et *δειλη* intulit pro *δειλης*; atque ita omnino scribendum foret, si versus retinendi essent, ut sensus aliquis extunderetur.
114. *λυτο*, ut *λυμην* priore brevi, præteritum imperfectum est thematis in *μι* desinentis. Vide supra ad vs. 80. Plusquamperfectum, quod nonnulli voluerunt, a loco prorsus alienum est.
- 128-35. Adjectos esse nemo facile dubitabit. Duos etiam præcedentes Heynè suspicatus est, causis sanè hand spernendis. Sex posteriores Aristophanes olim damnaverat, tanquam insertos ab iis qui causas idoneas desiderarent cur fluviis tantopere irasceretur.
150. *ῥος* μεο *τλῆς* Ionicè et Homericè pro *ν. ὁ* μευ *ετλης*.
153. e Z. 145, alieno loco repetitus.
158. Planè inisitiuus, et junctura parum subtili assutus, a codicibus melioribus abest.
198. *καί ῥος ν. καί ὅς*: at in Homericis *ῥος* est pronomen relativum, et *ῥο* positivum; neque alterum pro altero usurpare licuit. Antiqua autem scriptura *ῥος* et *ῥος* iisdem litterarum ductibus exprimebantur; et *ἀλλὰ καί ῥος* formula loquendi poetæ usitatissima et loco aptissima est, quam ideo reponendam curavimus.
199. Pro *ν. σμαραγῆση* cod. Barocc. habet *σμαραγῆσαι*, quod ad veram formam, qua temporum ratio constat, certissimè ducit.
212. E commento ortum esse ingrata repetitio in fine satis demonstrat.
- 228-33. Serius accessisse jure suspicatus est Heynè: junctura enim in fine dura et contorta est; neque *εἰρυσαι*, antepenultima correpta, Homericum esse potest; neque *δαιλος*, nisi adjectivi loco usurpatum.
250. Ex 138. huc malè traductus a codicibus nonnullis abest.
252. *τοφὸ θηρεύτης*, illius venatoris; generis scilicet robustissimi illius, quod *θηρας* prædari solebat. Quæ alii in locum substituere conati sunt, *μελανοσσου*, *μελανοστου*, *μελανοστου*, &c. a poetæ, naturæ

observantissimi, mente ac voluntate prorsus aliena sunt; aquilæ enim neque nigros oculos, neque nigra ossa habent. Vide Plutarch. Amator. iv.

275-8. Insertos esse jampridem monuit Heynè, quem consule.

287. Otiosum rhapsodi supplementum.

290. Ejusdem farinae, et a grammaticis antiquis notatas.

298-7. Haud melioris notæ, et commissura hiantæ præcedentibus adjuncti, eventura distinctius quam solet poeta, sollemni rhapsodorum more declarant.

305. *ἄλλο ἐν*. Vide supra ad A. 207. et infra ad Ψ. 295.

322-3. Sic antiquo more scribendum pro v. — οὐδὲ τι μὲν ἔχοντα — *σταί τυμβοχοῖοι*, i. e. *τυμβοχοῖσαι*, — ab Aristarchi editione propagatis: non enim melioris notæ aut magis Homericum mihi videtur *τυμβοχοῖσαι μιν*, quam foret *οἰνοχοῖσαι μιν*.

340. Vide Proleg. s. cxlix.

344. E 296. huc malè translatus. Wolf, ut ad hunc locum accommodaret, *αὐτοῦ* pro *αὐτον*, pessimo exemplo, tacitè intulit.

347. Sic veterum nonnullos scripsisse pro v. *ἐν Ἑλλάδι* vel Aristarcheo *αἰθέρῃ*, notula *μετὰ τοῦ Ν*, in scholiis Towneleianis, planè indicat. Rectè omnino.

356. ἔ ante *ῥις*, metro postulante, et sententia non recusante, sustulimus.

385-520. De deorum pugna Heynæi sententiam libenter amplexus sum; totum nempe episodium ab alia manu accessisse; et ad exempla antiquiora ejusmodi pugnarum in Titanomachiis adumbratum esse: a prælio enim inter Achivos et Trojanos, et a rebus gestis Achillis, quæ post aliorum ducum *ἀριστείας* jam demum narrantur, prorsus alienum est: et, quod argumenta validiora suppeditat, haud pauca ei insunt quæ ab Homericæ sermonis indole planè abhorrent; ut *ἐπὶς βεβριθία*; *θυμὸς ἀητοῦ*; *θαρσύνῃς ἀντρον* pro *αἰσφακτον* vel *αἰφατον*; *πανόψιον ἔγχος*, *αὐσον πραδίην*; &c. &c.; neque poeta nosse videtur fabulam de Neptuno et Apolline operam Laomedontî in annum locantibus; quæ serioris ævi morem et consuetudinem fingendi omnino redolet; neque minus imitatore parum felicem produnt vs. 464-6. ad Z. 148-9. adumbrati. His quoque ejusdem reliquorum junctura interpolatorem planè prodit: fumus enim ex urbe incensa in comparatione, 522-3, ad fumum e flumine exsiccato et ripis exustis, quo circumfuso Achilles hostem fugientem cædit, omnino respicit; ita ut, episodio interposito, omnis ejus aptitudo et elegantia evanesoit.

558. *ῥιλαῖσιον* v. *Ἰλίων*, quod grammatici interpretati sunt *τὸ πρὸς τὴν ταφὴν τοῦ Ἰλίου*; et Crates, quum tamulum Ili inter urbem et mare, haud procul a Græcorum castris positum esse observasset (K. 415. Z. 166. 372. et Ω. 349.), in *Ἰδίων* mutabat; quod pro *Ἰδαίον*, sic diæresi in quatuor productum syllabas, Homericæ linguae indoles non agnoscit; neque ulla ratione grammatica *Ἰλίων* aut ab *Ἰλῶς* aut ab *Ἰλῶς* deduci potest; neque ejus forma sermoni Homérico ullo modo convenit: *ῥιλαῖσιον* autem antiquissimæ notæ est, et a nomine vetere *ῥιλαῖς*, quod e *ῥιλαῖη*, v. *ἰλη* turma fiebat, probabili ratione deducitur. Vide Proleg. s. clii. et supra ad M. 365. Planities ponè urbem sub Idæ radicibus fuisse videtur; et nomen a viro aliquo accepisse probabilius est, quam a *turmis* vel *manipulis* Trojanorum in ea se exercere solitis; quia adjectivum Homericum ab *ῥιλαῖη*, ex antiquiore ejus terminatione in A, *ῥιλαῖαιος* fuisset, ut *Ἰδαίος* ab *Ἰδή*:

atque eo errasse Crates videtur, quod ἰδμε; eadem ratione fieri posse crediderat, quæ ὄψε; ῥη; &c.; quæ prorsus aliena ac diversa sunt. Planitiem hanc superiorem summa cura ac diligentia nuper descripsit, delineavit, et illustravit vir impigerrimus et topographiæ Homericæ indagator acerrimus Guglielmus Gell.

570. Insertus ab aliquo, cui oratio imperfecta videbatur, et ab antiquis grammaticis jure damnatus.

587-9. Pannum a rhapsodo assutum, quum commissura, tum vox *εὐρημασθα* planè prodit.

611. Otiosum sententiæ supplementum ex eodem pravo amplificandi studio profectum.

NOTÆ IN IL. X.

2. Frustra distinguit Heynè inter *πρω*, priore longa, *do bibendum*, et *πρω*, priore brevi *bibo*; eadem enim ratione qua alia verba, *πρω* priorem semper correptam habet in aoristo et futuro secundo, et productam in cæteris temporibus.

11-3. Interpolatorem produunt *τοι* importunè repetitum, et *μορσιμος*, quod in Homericis *fatalis*, non *mortalis* est.

67-76. Versus haud ignobiles; at pro insitiis tamen certissimè habendi: junctura enim parum subtili assuti sunt; et vox *αὖτε* significatione non Homericæ usurpata est; atque etiam *πυλαι*, quæ sermone antiquo, urbium castrorum, &c. *portæ*, non ædium sunt.

89. V. *καταδέρται*. Vide ad Δ. 237.

94. *βεβῶκος·κακα φαρμακ* satis inscitè reddidit Virgilius *mala gramina pastus*: omne enim serpentum venenatorum genus caraverram est; quod poetam antiquum, naturæ semper observantissimum, non effugerat.

121. Putidum commentum, e Σ. 612. repetitum, a codicibus melioribus abest.

125. Hiatu foedus, et alioquin ejusdem farinae.

132. Commentum perinde esse a rhapsodo vel grammatico insertum indicat *καρθαίης*: in sermone enim antiquo *εἴχια* non *καρυβες*, *αἰσισται* dicebantur.

156. Vide Proleg. s. cxlix.

162-88. De hisce Heynei sententiam haud cunctanter amplexus sum; a rhapsodis scilicet diversis partim confictos, partim aliunde collatos et insertos esse. Ingeniosius quam verius *τρεις·περι Πριαμοιο πολιν περιδινηθην* interpretati sunt viri clarissimi Le Chevalier et Dalzel in "*Description of the Troade*;" versus enim iste partim ex Ω. 16., et partim ex infra 208. malè intellecto, confictus est. Verum est autem Hectorem quarta vice ad Scamandri fontes rediisse, quod inter fugiendum huc illic in planitie suburbana cursum eundem toties repetisset, non quod urbem ipsam, quæ tot millia hominum contineret, ter fugiendo circumiisset. Sic Achilles *καμὲ φαίδιμα γυναι* — *ἑκτορος·πατισσων προτι Φιλφιον*, non *περι Φιλφιον* (§. 63-4.); et Hector (supra 146.) *ταχέος·αὖτε·ἐκ τῶν·ἐκ καὶ ἀμαγισσων*, semper obliquè a mari *per viam publicam ad portas urbis ducentem*, aufugerat versus Scamandri fontes, ut ad sylvas vel paludes perveniret, et abditus lateret, eo consilio quo Agenor antea, in pari cam; secum agita-
Hom. Not.

verat de latebra inter vepres Idæ quærenda, postquam planitiem superiorem transiisset. *Φ.* 556, &c. Achilles e contrario eum prævertere, et in muros impingere conatus est; ita tamen ut a portis absterretur quoties ad eas accederet, atque iterum versus planitiem cogeret (*infra* 194-8.); quo evenit eum ad fontes toties rediisse.

Perperam igitur poetam pugnantia conferendi incusat Oxoniensis professor, quod *Achillem Hæctori insequentem per aperta ante Trojam spatia infelicitè prorsus cani comparat per sylvas et dumeta hinnulæ venanti* (Coppleston. Prælect. Acad. p. 457.): *sylvas enim et ista spatia aperta, e suo deprompta ingenio, ei iniquè tribuit; qui, spoliata congruentia, et justa per narrationem et comparisonem similitudine conservata, dicit Achillem et Hectorem, hunc fugientem — illum insequentem, per σκονην (collem unde in planitiem prospectabatur), et εἰς τὸν ἀνεμῶνα (locum altum caprificis consitum, ut rectè interpretatus est Strabo) properasse in suburbana inferiora; atque ibi hic illinc cursitasse, inter dumeta, forte, arundineta, et aquarum scaturigines, quibus ea loca adhuc abundant, donec ad Scamandri fontes quartâ vice rediissent; canem, autem, modo simili hinnulæ operâ: (εἰς monte) δια τ' ἀνέα καὶ δια βρύσας (per convalles et fruticela) insequi; et quoties in vepretis lateret, vestigia legentem, reperire et excitare.* Haud dedecuisse, fortasse, eum, qui summum jûs in summum poetam ita ex officio exerceret, intellexisse carminâ prius quam damnaret; necnon et judicium, qualecunque denique fuisset, grammaticò saltem protulisse; neque sic arbitrio suo tertium casum pro quarto, contra omnem rationem et consuetudinem loquendi, verbo *inæμωρ* subdidisse.

Hoc exemplum, unum e multis, adduximus, quo juvenes, antiquarum poeseos elegantiarum studiosi, moniti, poetâ ipsos adæant; et sensibus suis in dijudicando omnino utantur, neglectis quæ critici commentis sint, leviter plerumque, et ad ingenium suum ostentandum magis quam ad alienum instruendum, comparata. Græcorum carmina, ut quæque antiquissima, ita et optima sunt, non aliam ob causam quam liberum id judicium, quo omnia omnes tunc temporis, e sensibus animorum nativis, non e præsumptis opinionibus, aestimabant. Absit tamen dictis invidia; quam neque ipse ad obrectandi studium referre soleam, siquæ diversa ab iis, quæ statuerim, aliis attulerit; nequè ideo injuria postulem, ut sine maledicentia et inimicitia alii, quæ corrigenda protulerim, corrigenda suscipiant. Vide Proleg. s. clii.

191. καὶ v. ττ. Vide ad *Δ.* 261.

199-201. Ab antiquis merito damnati: neque enim *διανέειν* pro *καταλαβέειν* vel *καταμαρτυρεῖν*; neque pronomen relativum *ὅς*, pro positivo *ὅ*, Homericum est.

200. Est merum commentum e supra insertis 162-88. confictum.

224. Insititum esse quoque *τεκε* cum duobus nominativis, contra poetæ morem, planè ostendit.

251-3. Ab iis insertis, qui ternos circa urbem cursus intulerant. Vide Heyn. ad v. 253. Utrum *διος* an *δῖος* scribas, vix Homericum erit: hujus enim verbi significatio antiqua est *timere*, non *fugere* vel *fugare*. Vide *E.* 506. l. 143. &c.

263. Ante *καὶ* sustulimus copulam *καὶ*, quæ sententiam onerat et verbum jugulat; et quam post *οὐδὲ* tempore Homericum non agnoscit.

266. Sic hiatus in v. *οἷον ἐρεσσεύει*. Bentley jampridem supplavit. De exoleto *εἰσσεύει*, vide Proleg. s. cxxxvii.

380. *σάβης*; v. *ῥαδῆς*; et *ῥαϊδῆς*, quod pro plusquamperfecto grammatici accepisse videntur: at plusquamperfectum Homericum; aut duplex augmentum, aut nullum omnino habet; et imperfectum, cujus prior syllaba ante *ῥ* teno produci potest, rationi temporum et verbo sequenti *ῥῆς* aptius est.
- 391-3. Quam structura luxata et dura visa sit, emendare olim conatus sum: nunc autem, meliora edoctus, Heynei sententiam amplector; commissura enim hians et abrupta satis ostendit eos e commentis ortos esse, et a rhapsodo insertos.
399. Commentum ineptum a grammaticis antiquis olim damnatum. Vide schol. Ven.
392. *σας*; *σαςθ'* pro v. *σας*; *σαςθ'* omnino scribendum est. Contractum enim *σας* dialecti serioris est; et prima syllaba, in hoc loco versus, tono et impetu pronunciandi producitur, ut in aliis exemplis haud paucis.
- 392-3. e II. 856-7. huc malè traducti; atque ibi alterum non esse Homericum jam ante ostendimus.
371. Rhapsodi supplementum esse, e voce expletiva *Ἐσπερ*, et commento in versum subsequenter 375. confectum, vix dubitandum est: ratio enim Homericæ linguae vocem *αὐτοῦ* planè respicit.
382. *τοῖρα γὰρ μιν*, v. *ἔφαρ' ἡς τι*, et *οἷρα κ' ἐπὶ γινώσκων*. At particulae otiosae sunt; et contractum *γινώσκων*, quod in hoc loco tantum occurrit, ad serioris aevi consuetudinem loquendi pertinet. Ejectis igitur particulis pleniora et antiquiora conjunctivi formam verbo restituimus.
- 391-4. Pannum esse a rhapsodo seriore assatum, Bentlii acumen haud effugit. Cantilena *παῖδων* posterioris aevi est. Vide ad A. 478.
419. Causa non erat, qua doctissimus Heynè *αὖ* pro *ἦν* desideraret; quoniam Homericus sermonis ratio futurum indicativi voculae *ἦν*, quae est *αὖ*, libenter subjungebat. Vide Proleg. s. cxlix. et II. B. 72. H. 39. T. 173. Od. E. 120. 348. Z. 262. H. 288. X. 78. &c.
492. V. *οὐ ἀποδείκνυται*; *ὅ*, quae a rhapsodo, dactylorum capitatore, planè profecta sunt: compositum enim *ἀποδείκνυται* haud alibi ab Iliadis auctore usurpatum est; neque veteris linguae indoles pronomen positivum pro relativo usquam admisit.
450. Serius excusum esse a rhapsodo, qui meminisset Helenam duabus ancillis ita comitatam prodiisse F. 143., rectè censuit Heynè. Andromachen non duas tantum, sed complures, omnes fortasse quae in conclavi tunc considerent, subsequetas esse, e vs. 461. colligere licet.
- 454-9. Confictos etiam ex anteactis, et Andromaches brevi et festinanti orationi assutos esse vix dubitandum est.
- 476-515. Intermedios 487-99. veteres grammatici pro spuris habebant; quod *τὴν συνέσσω ἐντελῆς, καὶ τῷ καιρῷ ἀναρμυστοί* viderentur; et Heynè se deprendisse putat notas orationis, quae serius accesserit, sententiarum parum coherentibus, modo generaliter enunciatis, modo regio puero non convenientibus. Majoris quoque est momenti vox *ἐπὶ μνημῶν*, ab indole ac ratione Homericæ linguae prorsus aliena; e quacunque enim stirpe deduxeris, et quacunque e veterum grammaticorum discrepantibus sententiis acceperis, epenthesis poetica admittenda est; quam antiquissimi poetae sermo nullo modo agnovisset, neque auditeres intellexissent. His tamen ejectis, dura et interrupta fit ceterorum compages; neque qua

ratione sibi constare possint satis video. Totam igitur orationem summi poetæ ingenio alioqui vix dignam, ejiciendam putavi; quæ amota, narratio integra et continua fit, et sequentis libri principium hujusce finem aptissimè excipit. Grammaticos autem, qui poemata in rhapsodias et libros distributum legebant: versus primus in Φ ., $\alpha\varsigma\ \sigma\iota\ \mu\epsilon\upsilon$, &c. post ultimum in X., $\alpha\varsigma\ \epsilon\phi\alpha\tau\omicron$, &c., non offendebat: at poetæ, qui nexu continuo carmen contexuit, versus ejusmodi $\epsilon\pi\omicron\mu\omicron\rho\phi\omicron\upsilon\varsigma$ iterare haud licebat. Andromache, in deliquio spiritus relicta, animum audientis anxium et suspensum tenet; atque in tanto casu tale silentium personæ maximè conveniebat: *levis enim cura loquuntur, ingentes stupent.*

NOTÆ IN IL. Φ .

7. et 10. $\lambda\upsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\upsilon$ et $\lambda\upsilon\sigma\alpha\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ reposuimus pro ν . $\lambda\upsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\theta\alpha$ et $\lambda\upsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\sigma\iota$; quæ, a dactylorum captatoribus profecta, in grammaticam Homericam peccant: sententia enim activam non mediam vocem omnino postulat. Eadem corruptela infra vs. 27. obtinuit in compluribus codicibus et editionibus; quæ $\lambda\upsilon\sigma\alpha\tau\omicron\ \mu\alpha\sigma\upsilon\chi\alpha\varsigma$ pro $\lambda\upsilon\sigma\alpha\ \iota\psi\eta\chi\epsilon\alpha\varsigma$ exhibent; atque supra in X. 50. exemplaria nonnulla antiqua $\alpha\pi\omicron\lambda\upsilon\sigma\alpha\tau\epsilon\mu\epsilon\upsilon$, voce activa, pro $\alpha\pi\omicron\lambda\upsilon\sigma\omicron\mu\epsilon\theta'$ media, quæ ibi in suo loco est, errore mutuo habuerunt. Vide schol. Ven. in loc.
- 21-3. Expletivi et insititii, ex 180-2. conficti, et perperam hic inserti. $\delta\epsilon\upsilon\varsigma\ \epsilon\pi\upsilon\sigma\alpha\varsigma$, q. e. $\Phi\epsilon\mu\sigma\alpha\varsigma$, Homericum esse nequit.
51. Rectè Heynè, serius insertum esse, et substituisse carmen in $\alpha\iota$; $\epsilon\pi\iota\sigma\iota\mu\epsilon\varsigma$, censuit.
- 75-9. Serius interpositos esse, usus articuli in $\tau\eta\ \chi\epsilon\iota\rho\alpha$ et phrasis $\epsilon\pi\eta\ \alpha\mu\phi\epsilon\chi\alpha\upsilon\epsilon$ planè produnt. Ex amoribus flagitiosis Achillis et Patrocli, poetæ ignotis, apud posteros autem celeberrimis, conficti videntur. Reliqua etiam Patrocli oratio subsequens suspicionibus obnoxia est; quamvis nihil insit, quo certi aliquid statuere liceat.
81. V. $\epsilon\upsilon\eta\gamma\epsilon\upsilon\alpha\omega\upsilon$. Vide ad A. 427. vox $\epsilon\upsilon\eta\gamma\epsilon\sigma\iota\alpha$, quam ex Od. T. 114. grammatici adduxerunt, stirpis prorsus alienæ est.
82. Sic Æschines citat—rectè proculdubio: nam vox $\epsilon\phi\eta\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, in ν . $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\phi\eta\sigma\omicron\mu\alpha\iota\ \alpha\iota\ \kappa\epsilon\ \pi\iota\theta\eta\alpha\iota$, contra usum et consuetudinem Homericam usurpata est, (Vide Ω . 117.); quæ eam forma passiva non agnoscit.
- 91-2. Lacinia e recentiorum fabulis conficta et assuta, a veteribus grammaticis olim damnata, quorum sententiam confirmat $\sigma\epsilon\phi\epsilon\varsigma$, scilicet scilicet notæ vox.
180. Sic codd. Cant. et Townel. et schol. Ven. B. pro ν . $\kappa\alpha\tau\alpha\ \gamma\alpha\varsigma\ \eta\delta\eta\ \tau\omicron\iota\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\omega\ \tau\iota\ \pi\alpha\tau\epsilon\iota\delta\epsilon\upsilon\epsilon\iota\ \iota\psi\epsilon\sigma\tau\eta\kappa\iota$; quæ ab aliquo, qui vim spiritus asperi in Homericis ignorabat, atque ideo metro timebat, e supra 20. huc malè traductæ esse videntur: nulla enim ratione grammatica futurum $\tau\epsilon\lambda\epsilon\omega$ hic locum habere potest, quamvis illic rectè habeat.
196. V. $\chi\upsilon\sigma\upsilon\sigma\alpha\iota\ \delta\epsilon\pi\alpha\iota$. Vide Ω . 285.
198. $\omega\kappa\alpha\ \delta\epsilon$ pro $\omega\kappa\alpha\ \delta'$, præmonstrante Bentleio, recepimus.
216. $\tau\omicron\ \delta'\ \epsilon\phi\iota\sigma\alpha\chi\epsilon$, pro ν . $\mu\epsilon\gamma\alpha\ \delta'\ \iota\alpha\chi\epsilon$, e Φ . 13, &c. reposuimus.
224. Sic verbis transpositis, pro ν . $\iota\tau\alpha\rho\iota\sigma\iota\ \delta\epsilon\upsilon\epsilon\tau\omicron$, duplicem hanc lenissimam medicinam supplevimus.

- 236-7. V. *ἦμος δ' ἑσπέρῳς εἰσι, φῶς ἔρεαν ἐπὶ γαίαν*, *ὅτε μὲτα προκοπῆλος ὑπερ' αἶα κινναται ἦος*.
 At si poeta *Luciferum*, vel deum, vel stellam, nossiet, nomen ejus, in antiquo suo sermone, *ἠσπέρῳς* tetrasyllabum omnino fuisset; versusque tam malè inter se coherentes vix ex alio fonte quam e duabus diversorum veterum exemplarium lectionibus, altera, e B. 48-9. conficta, *ἦμος δ' ἦος εἰσι, φῶς ἔρεαν ἐπὶ γαίαν*, altera autem *ἦρος δὲ προκοπῆλος ὑπερ' αἶα κινναται ἦος*, exoriri poterant; quarum hæc nobis magis arridet.
244. Sic *ἄλδς* Mosc. 11., pro *τ. ἄδς*, ellipsi sæpe usurpata pro *ἄλδς* *δομα*.
- 250-61. Ab Aristophane merito ejecti: equi enim, muli, et boves non *portabantur* e navibus; neque poeta vel auditores ejus talem loquendi modum aut tulissent aut intellexissent nisi de animalium cadaveribus.
263. *Γυναικ' ἀγαγεῖν* e Bentleii emendatione, pro *γυναικα ἀγεῖν*, recepimus.
- 274-86. Ineptos et frequente hiatu luxatos pro serieris rhapsodi factu merito habuit Heynè. *Πανθερον* istud, vel *πανθηρον* (utroque enim modo scriptum occurrit), antepenultima sic contra omnem rationem grammaticam producta, Homericum esse nequit; sed ad linguam fucatam et factitiam posteriorum planè pertinet.
295. Emphaticus et antitheticus est articulus, et pronominis vice functus, in *τον τετον*; neque aliter usurpatur cum pronomine possessivo in Homericis non interpolatis.
- 331-3. E rhapsodi commentis ortos frustra emendare conatus est etiam Aristarchus scribendo, pro duobus posterioribus, *ἡ σκιος ἡρυν αὐ θεο τερματ' Ἀχιλλεύς*. Truncum arboris inter duo saxa pro monumento sepulchrali unquam constitutum esse, haud facile credam.
- 346-8. Pannus e posteriorum fabulis confictus et assutus.
360. Hiatum Bentley supplebat scribendo *ἀμοπαῖνα*; et Heynè totum versum supplementum esse suspicatus est: sed hiatus sic in cæsura fortasse ferendus.
363. *τε τιμαῖσι* separatim, pro *τ. τιμαῖσι*, omnino scribendum est: priorem enim brevem semper habet, nisi tono vel impetu pronuntiandi in prima tantum pedis syllaba producat.
392. Ejecto supplemento importuno *ῥεα*, plenam et antiquam suam formam verbo antecedenti restituimus.
- 495-6. A grammaticis obelo notati, et haud cunctanter ejiciendi.
449. Merum scholion a commentatore profectum.
479. Ab antiquis damnatus, et ad supplendam sententiam manifestè insertus.
483. *δε* pro *τε*, quod a loco alienum est, suadente Heyneo, recepimus.
494. Interpolatorem *ὅτις* pro *ὅστις* satis prodit.
- 519-21. Commenta importuna et molesta, aliud super aliud a rhapsodis et interpretibus ad nauseam usque congesta.
526. Nisi aliquid licentiæ poeta sibi permiserit in usu verbi non integri, istud *κ'* pro *καί* accipiendum est. In pari loco Od. E. 417. *κ'* futurum indicativi sibi subjunctum habet, cujus usus pro conjunctivis in Homericis, admodum frequens est. Vide Proleg. s. cli.
533. Inutilis, hiatu luxatus, et alio vitio prosodico in *προσσοδον* præ *προσσοδον* laborans; quas ob causas jampridem a Bentley et Heyneo

damnatus est. *προσῳδ*, quod alii receperunt, prosodia Homérica respuit. Vide Proleg. s. clii.

527. *τοὶ δῶκεν* v. *ἐν οἱ δῶκεν*. At *ἐν* non necessarium est, et contractum *δῶκεν* ab usu et indole veteris linguae abhorret.

565. Planè insititius a codicibus melioribus abest.

572. *Υ. τοὺς τοὺς*, articulo e recentiorum consuetudine loquendi recepto.

585. *ποῦ μὲν* v. *εἰς μὲν*, hiatu non ferendo; quem Bentley supplebat scribendo *τοῦμὲν*, quod non est Homericum. At obvia et lenis est medicina quam adhibuimus, *hunc meum*: Menelaus enim curru adstabat; et res narrare ita dramaticè et *ναργῶς* veterum poetarum moris erat. Vide supra ad A. 608. v. 295. et infra ad A. 555-8.

598. *Εἰανθῇ* v. *ἰανθῇ*. Vide ad O. 103.

600. Expletivus et insititius sententiam turbat luxatque.

641-2. Rhapsodi vel interpretis supplementum, quod fabulam senioris aevi respicit. Nestor tantummodo vult dicere Actoris filios, eae quemque curru, in cursu conspirasse, et alterum alteri favisse, ut maxima praemia concurrentium injuria obtinerent.

649. *ἐξ μὲ*, v. *ἔστε μὲ*, a quodam profectum qui, *Ε* ignorato, pro metro prosperam sollicitus erat.

721. Altera est lectio, plurima et potiore codicum et scholiorum auctoritate sancita, qua verbum transitivè acceptum est, et quartus casus pro recto ei subjungitur, contra tamen Homericis sermonis usum, compluribus exemplis stabilitum: nam quod clarissimus Heynè ex Od. T. 322. citat, spurium est et interpolatum.

757. Male iteratus 358., ut veteres jamdiu observaverunt.

772. A grammaticis adaequè notatus, ut ex E. 122. huc malè traductus.

786-97. A seniore quodam rhapsodo insertas esse vix dubitare licet: nam neque *ὕμ' ἔρσῃ*, neque *εἰρησται* sic usurpatum, Homérica lingua agnoscit; neque tertium casum nominis *Ἀχιλλεύς*; in trisyllabum contrahere poetae licuit. Vide Proleg. s. civ.

895. *φῆσιν*, Homericam conjunctivi futuri formam, e II. 861., pro v. *φῆσιν*, suadente Bentley, recepimus.

896. Rhapsodi foetus ab Aristarcho olim merito ejectus, quod *τα ἀδύνα ἰνέστινα* sunt; et pugna *σκιαιμαχία τις* dumtaxat erat, non talis ut ejusmodi vulnera infligenda forent.

810. Lacinia a grammaticis notata, et omnino resecanda.

824-5. Haud melioris notæ. *παρὰ Ἀριστοφάνει προηβέβητο*; cujus sententiam junctura sequentis confirmat.

826. Sic, pro v. *αὐτοχρῶνον*, *αὐτοχρῶνόν* more antiquo scribendum, a *χρῶν*, *χρῶνῃ*, *χρῶνῃς*, et *χρῶντος*; quod elisa consona et producta vocali (Vide Proleg. s. lxxviii.) *χρῶνός*, factum est, a recentioribus more sollemni in *χῶνός* contractum; atque inde, soluto circumflexu processit grammaticorum foetus *χρῶνός*, ut alia istiusmodi monstra poetica, quibus antiquissimi poetae purissimam linguam cumulatè auxerunt.

834. Sic, pro v. *χρεῖματος* ου μὲν γὰρ, reposuimus: friget enim particula, et *χρεῖματος* ratio sermonis Homericæ non agnoscit.

843. *ἀδύναται* *γὰρ τοὺς πάντας ἐπὶ δύο*. Schol. vat. Ex Od. B. 192. huc malè traductus est.

870-1. Ita Massiliense exemplar, quod haud eunctanter sequutus sum: vox enim *ἐξουσι* in Aristarchea lectione, quæ vulgata est:

(..... *ἐξουσι* *χρῶνός* *παρὰ Ἀριστ. ἐν οἷσιν ἔχει κ. σ. λ.*.....).

nulla ratione grammatica ad Homericum loquendi usum adaptari potest; neque quisquam artis sagittandi non prorsus expertus et ignarus facile crediderit omnes uno arcu, ut uno disco, usos esse; quum disci jaculandi certamen virium esset duntaxat, sagittandi autem artis; quam nemo experiri omnino potuisset, nisi pro viribus suis arcum habuisset. Hæc et alia hujusmodi, quæ poetæ usu et experientia rerum didicerat, grammatici et critici, homines in scholis enutriti et libris tantum edocti, prorsus ignorabant; audacioremque in conjecturis indulgendis quemlibet reddere potest lectio talis, casu quodam servata, et posteris tradita ab his qui eam repudiaverant.

NOTÆ IN IL. Ω.

- 6-9. A grammaticis jure damnati; neque dubitandum est interpolatorem in animo habuisse fœdos istos amores Achillis et Patrocli, quibus senioris ævi poetæ juvenem omnium fortissimum, generosissimum, et vehementissimum dehonestavere, et sub pathici cuiusdam semiviri persona exhibere. *ποδαὶν ἀλγίστην* turpe desiderium nimis aperte designat.
16. ὃ post *τοῖς*, sententia perinde ac metro postulante, ejecimus.
17. V. *τοῖς δ' ἑαυτοῖς*. Vide ad B. 346. E. 802, &c.
- 20-1. E rhapsodorum pravo amplificandi et explendi studio profectos esse, rectè judicarunt veteres.
- 28-30. Ab iisdem perinde damnati, et haud cunctanter ejiciendi: omnes enim fabulæ de Paride agris enutrito; et deorum de pomo aureo litibus ab eo judicatis, senioris ævi sunt, et mystica vel symbolica religione ortæ. Quin etiam *ων* disyllabam Homericæ linguae non agnoscit; et *μαχλοσύνη* vox senioris notæ est.
43. *Πηλεΐδης*, v. *εἴς*; participium, quod sic præclare emendavit, una adjecta littera, summus Bentleius.
45. A grammaticis jure damnatus; quod a loco, sententia, et persona adæquè alienus, ex Hesiodi *Epy.* 316. huc malè trahæctus esset.
53. *ἀβερραται*. Schol. Ven. B. et Vict.—Rectè: nam malè cæteris cōhæret; et ad res post-Iliacas, apertius quam poetæ moris est, spectat.
- 67-73. Pro insitiitiis æquè habendi: Homericè enim *δωρὸν ἀμαρτανῆν* qui *dōnis* privatur, non qui *dare* omittit. Tres posteriores a grammaticis jamdudum damnati sunt.
85. *τοῖς ἐν τῇ κατὰ Πριάμῳ*. Schol. Ven. et Vict. Vulg. *οἱ* inductus esse videtur ab iis qui *τοῖς* ad *μορον* referebant, et verum sequentem ejiciebant; ita ut *οἱ* ad Achillem non ad Thetidem referretur. Vide Heyn. in loc. Durius hoc quidem et jejunijs, atque a more poetæ alienum.
- 107-11. Ex eodem fonte, quo supra notati 24-30.
- 152-3. Ejusdem farinae, et ex infra sequutis 361, &c. confecti: nam ex intervenientibus planè liquet Priamum nullam ejusmodi opem à Mercurio sperasse vel in animo habuisse.
172. *καὶ* repetimus, cui *αἴατα* in versu sequente respondet. Vulg. *καὶ* ab aliquo, qui ignorabat, atque ideo metro timebat, profectum esse videtur.

181-7. Vide supra ad 152-8.

212-8. Rhapsodi supplementum esse κακίον, verbum senioris notæ, et usus vocis αλευρη, a consuetudine HomERICA alienus, plene probant. Atrocioris quoque est animi sententia quam personæ, a poeta adumbratæ, conveniat.

230. Παρμονα, v. Παρμονα et Παμονα. Vide ad 4. 433.

236. Merum commentum. Τροση in Homericis est trisyllabum Τροση.

274. εναμψαν codd. Ven., Harl., Townel., &c. pro v. γναμψαν, quod in metrum peccat. Mavult Heynè γναμψαν, ut γναμψονυχες; atque ea fortasse antiquior verbi forma fuit: sed ut scriptura sibi constet, aut retinendum est α in hoc loco, aut γ in multis alijs ei substituendum.

285. V. χρυσαν εν δεπαϊ.

291. E commentio in 308. confictus.

297. Bentley hiatum supplebat scribendo εκυτ' αρ: at hiatu in hoc loco versus ferendus est: alioqui lenius foret scribere εκυτ' αρ.

304. Sic emendabat idem criticorum princeps ex Od. 4. 136.; atque ita veterum nonnullos legisse, e schol. Vict., etsi luxatis et corruptis, colligere licet. Alii verum obelo transfigebant ob vulg. χερησον, senioris notæ vocabulum.

331. Vide Proleg. s. civ. Antiquissima poetæ grammatica nominis formas fuisse ΔΕΕΦΣ, -ΕΦΟΣ, -ΕΦΙ, -ΕΦΑ, et ΕΦΝ, credere licet; atque terminationes -ΗΝΟΣ, -ΗΝΙ, et -ΗΝΑ, ex alia et recentiore consuetudine loquendi ortas esse.

337. Pro v. μητ' αρ τις ιδη, μητ' αρ τι νοση, Bentley ingeniose scribebat μητ' τις ε' ιδη, μητ' αρ ε' νοση: sed cod. Urat. μητ' αρ τι ιδη, et Cant. μητ' αρ τι νοση exhibet; quibus cum vulg. comparatis, veram lectionem leniore medicina me restituuisse spero. Vide 4. 396.

347. V. αιουητηρι. Vide ad N. 427.

349. Hiatum in v. Ποιο ελασαν Bentley supplevit scribendo Ποιο ελασαν: at lenius est augmentum duntaxat antiquo more addicere.

354. Proemium esse a rhapsodo præfixum vix dubitare solet: parum enim Homericæ in rebus narrandis arti et prudentiæ convenit, præconem ita appellare regem, qui se occultum et ignotum omnibus quam maximè vellet; et, quod gravius est, σου εγώ in metrum peccat; quoniam nulla ratione secundus casus vocis σου in unam syllabam contrahi potest; quum ne rectè quidem in Homericis ejusmodi contractio fiat: nam in Od. K. 240. legendum est σου νοος pro v. σους ην.

369. ex Od. II. 72. huc malè traductum pro insititio jampridem habuerunt Heynè et Ernesti.

365. Scholion satis ineptum in versum proximè antecedentem. Adscripserat aliquis σος παυς, quibus cætera adjecta sunt, ut in textum commodè reciperentur.

380. Sic κειρα et κειρα pro v. κειρα et κειρα certissime legendum est: nullo enim modo aut sententiam aut metrum expedire poteris, si hic aut infra 432., nisi pro κειρα imperativo vocis activæ habeam. Secunda persona indicativi vocis mediæ, quæ vulgo subauditur, ad utrumque inepta est; quum verbi in hac voce sensus sit κειρα mentum vel periculum sui, non alius facere; neque plenam et antiquam ejus personæ formam κειραις in κειρα contrahi Homericæ loquendi ratio sinat: nam omnes ejusmodi contractiones a senioris tibi dialectos, præsertim Atticam, omnino perinde habet.

ruptela orta esse videtur ex ignorata vi metrica spiritalis asperi; qua evenit ut hiatum in *εἰπε* 'Exroga grammatici malè caverent.

396. *τοῦ* pro *οὗ* ex altera lectione X. 30., et aliis locis paribus, omnino scribendum.

417. Sic e pari loco I. 707. reposuimus pro editis *φανεῖν* et *φανῆν*; quorum alterum modorum, alterum temporum ratio respuit; saltem si grammaticorum eorum sententia placuerit, quæ mihi maxime arridet, qua terminationes in *ειν* aoristum optativi, et in *ην* futurum subjunctivi, extruso sibilo et producto vocali, indicant. Vide Proleg. s. cli.

421-3. Pannus a rhapsodo assutus; atque partim e X. 375., partim ex infra 485-8 contextus.

449-52. Bentley, quem *πονηρὰς Φαῶντι* offendeat, *δελφάρῳ Φαῶντι* obtulit, ingeniosius quam verius; vox enim media loco vix convenire potest, et verbum *δελφῶ* non nisi de muris lapideis et aliis ejusmodi structuris in Homericis usurpatur. Heynè autem, eandem ob causam, totum locum de tentorio Achillis (449-56.) pro insititio habuit—temerè quidem, ut mea fert opinio: ejusmodi enim tigurum tanto principi pro decennali habitaculo extructum, et tanta verborum magnificentia, ut opus quoddam memorabile, a poeta celebratum, primævæ simplicitatis in se fert notam, quam vix rhapsodorum aliquis mentiri scisset. De quæstione metrica vide Proleg. s. clxvii. &c.

465-7. Ab eodem fortasse rhapsodo conficti et inserti quo T. 326-37.; atque easdem ob causas ejiciendi. In precibus, quæ infra sequuntur (488-506.), neque matrem neque filium Achillis memorat Priamus; de quibus vix siluisset, si Mercurius ejusmodi mandata dedisset: nihil enim in tali casu magis ei intererat, quam virtutem ardentissimam, et in omnes affectus naturales effusissimam, animum paternum commovere; neque poeta, ejusmodi affectum observantissimus, materiam tam aptam occasionem præterisset, si Achillem aut reapse patrem fuisse credidisset, aut talem in carminibus exhibere voluisset.

494-7. Commentitios esse planum facit junctura parum subtilis, atque magis etiam *τρώην*, i. e. *τρώην*, disyllabum, et *νῆδος* more ac sensu non Homérico usurpatum: in Homericis enim *νῆδος* est *penſer*, ἡ κατὰ κοιλίαν, quo cibus digeritur, non *uterus*, quo foetus alitur; qui, verecunda ea simplicitate morum, inter *αἰδοῖα* et *παῖδα*, carmine vel sermone honesto non nominanda, fuisse videtur.

506. Nodum in scirpo hic quærere viri docti mihi videntur: Priamus enim, quum manus Achillis oscularetur (479.), *eas ad os suum ad-movere* sustinebat, cui exprimendo vox media in *ορεσθαι*, tam Homérico usu quam antiqui sermonis indole, aptissima est.

514. A grammaticis merito damnatus; quod otiosus est, et *ἰσπερ*; *αὐτὸ γούνα* haud Homericè dictum.

528. Heynè *τ'* post *δε*, pro metro perperam sollicitus, inseruit. Vide ad A. 393.

550-1. Pannus assutus, a poetæ mente et sententia planè abhorrens: Achilles enim mala æquo animo ferenda esse eo arguit, quod fato omnibus necessaria sint, et bonis semper immixta, quam ob causam Priamum, qui tantis et tam prosperis rebus tam diu potius esset, nimio mœrore in adversis affectum esse haud debere. Quod aliud malum ei subeundum esset, antequam filium e morte
Hom. Not. k

moerendo suscitaret, frigidum est rhapsodi commentum; consuetudinem melius quam consolationi aptius.

558. Sic cod. Lips. pro v. ———— συ δε δεξαι αποικια
πολλα τα τοι φερομεν' συ δε τωνδ' αποικαιο και ελλοις
συν εις πατριδα γαιαν, επαι με πρωτον αετας
αυτων τε ζωειν και οραν φαις ηελιοιο;

atque sic a poeta profectos esse vix dubitare licet. Versus postremus a vetustioribus exemplaribus olim abfuit; neque aliud est quam supplementum a rhapsodo vel grammatico, qui veram vim verbi *εἶπαι* nesciebat, adjectum. Duos praecedentes item Aristarchus damnavit; et Priami orationem in *δεξαι αποικια* finivit; quod lectoribus in scholis magis placuisse, atque inde pro antiquiore lectione a grammatico receptum esse, haud miror. Verumtamen quum carmina rhetoricè et dramaticè quodammodo in coetibus publicis recitarentur, poeta vel rhapsodus, dum Priami partes ageret, *τωνδ'* ita emphaticè pronunciabat, et gestu simul carpentum cum donis ad tentorii portam designabat, ut nemo non ellipsin planè intelligeret. Aristarchi lectio alioquin jejuniore est quam poetae convenire possit; et, quod gravius est, nullam idoneam exhibet causam, qua Achillis ira tam subita et violenta exandesceret: sed quum Priamus, sub precibus et votis pro ejus reditu incolumi in patriam, reditum ei obliquè suadere ausus esse videretur, non mirandum est, juvenem ferocem, superbum, et omnis monitionis et consilii, ab amicis etiam, impatientissimum, ita in monitorem intempestivum exarsisse.

572. Sic, pro v. δ' *οικου λεων ως*, mutato verborum ordine, leniter metro subventum est.

584-6. Commenta rhapsodorum, qui rerum gestarum causas et consilia, a poeta eleganter et venustè relictà, supplere volebant.

594-5. Ab eodem pravo amplificandi et explendi studio profectos critici veteres obelo transfigerunt.

608-17. A diversis diversorum rhapsodorum commentis in fabulam simplicem orti esse videntur: — sex priores forsitan a primo interpolatore adjecti; quibus quatuor sequentes, ab antiquis quoque dampnati, postea assuti sunt. Metamorphosis ejusmodi, qua homines in lapides mutasse Jupiter dictus est, opinionibus et rationi fingendi Homericorum temporum parum convenit.

640. Vox *χορται* suspecta est; et versus a supra 161-4, confictus et insertus esse videtur.

641. τ', Homericò more et exemplo, post *και* recepimus quia haec copula ante vocalem produci nequeat.

692. *Ευκταν*. Vide supra ad E. 773.

721. Versus vexatissimus, de quo Heynei sententiam libenter amplexus sum; eum scilicet aut a rhapsodo, aut e glossomata ad aoidous, cui adscriptam erat *ορναν εἰρηχους*, expleto ab alio versu, percusum esse: nam omnis scabrities tollitur toto versu ejecto.

723-76. Ejusdem viri docti, totum hunc locum de lamentis rhapsodi deberi, non primo auctori, censentis, sententiam quoque amplector; non quia manifesta est imitatio X. 496., &c. et recedit carmen a natura sua epica, et vergit prominetque in naturam dramaticam (tragedi enim haec et alia pseudhomericè imitati sunt); sed quia *αεθλων*, i. e. *αεθλατων*, in trisyllabum contractum est; et versus frigidi et languentes, commissura parva subtili, seriem et contextum carminis turbant ac dissolvunt.

739. Vide ad 2. 547.

In funeribus Patrôcli et Hectoris, tam disertè, copiosè, et luculentè a poeta tractatis, inter tot cæremônias quibus animæ placarentur, et tanta monumenta quibus memoria posteris conservanda traderetur, mirum esse debet his, qui titulos ante Homérica et ante Troica etiã tempora inscriptos, tam confidenter protulerunt et commendaverunt, litteras, quibus mortuorum nomina et facta, vel propinquorum vota lapidibus sepulcralibus inscriberentur, locum non habuisse, neque innotuisse omnino videantur. In ea re tamen primus et maximè probabilis et obviùs eorum usûs foret, si non prorsus ignotæ essent. Vide Proleg. s. lxxvi. et P. S. et not. ad Od. 7. 176.

NOTÆ IN OD. A.

24. Aristarchi lectio est *ei μεν et ei δε*; alia autem et antiquior fortasse *ἡν* et *ἦν*: sed de tota parenthesi expletiva, 28-4, dubitare licet, sine a poeta, an a rhapsodo seriore profecta.

25. Particulam *τε* ante *καί*, metro incommodam et sententiæ inutilem, sustulimus.

29-31. e Δ. 187-9. conflicti, et hic perperam inserti a rhapsodo, qui vocem *αἰνυμένων*, de qua viri docti tot frustra disputaverunt, nullæ alia ratione adhibuisse videtur, quam quia ejus mensura versui conveniret.

37. V. *πρὸ οἱ*, quod in metrum peccat, et sententiæ non necessarium est.

40-3. E posteriorum commentis profectos esse syntaxis planè probat: quamvis enim narratio ex obliqua fieri recta jure possit, tempus tamen futurum indicativi de re præterita, in ejusmodi narratione recta, a ratione grammatica et usu Homérico perinde alienum est.

47. Rhapsodi parenthesis *ὅτις* pro *ὅστις* planè prodit.

62. Ortus e commento *εν τροίη*, quod ad *Ἀργείων παρα νηυσὶ* adscripserat aliquis, nescius *τροίη* Homericè trisyllabum *τροφίη* esse.

87. Commentum inficetum in *βουλήν* a rhapsodo malè inculcatum.

97-101. ex H. E. 745-7. et Ω. 341-2. huc malè traducti. Vide schol. min. in loc., schol. Harl. in E. 43. et Heyn. in Ω. 340.

110. V. *μεν αἶψ*, e vano pro metro timore profectum.

113. V. *προτιθέντο ἰδε*, hiatus ferendo forte in hoc loco, nisi copula a dactylorum captatere aliquo, pro ea quam recepinus, illata esse videretur.

133-5. Mera commenta profecta e voce *μνηστῆρων*, quam adscripserat aliquis ad *ἀλλων*: nam proci adhuc foris erant (infra 144.), et *ἀδύσειν* pro *ἀδύσειν* in Homericis nullo pacto locum habere potest; neque ullâ ratione grammatica ad veteris linguae indolem et consuetudinem aptari.

171-3. e Δ. 188-91. malè retracti exemplaribus nonnullis antiquis deerant. Vide schol. Harl. in loc.

178. Est metrum commentum ex *ἀλλο*, quod adscripserat aliquis, ortum.

183. *τακον* participium aoristi secundi, e themate *τακω* non alia ratione formatum quam *τυκω* e *τυκω*; neque in ullo alio tempore monosyllabum fit; neque in hoc Iliacum carmen huiusmodi contractionis exemplum præbet.
- 188-204. *σε ν. τε*. Vide ad II. 4. 261.
286. Expletivus et insitiuus; *δε* enim in Homericis est pronomen relativum, non positivum; et constat ex infra sequentis Γ. 429. *δε*, Telemachum nihil de tardo Menelai reditu comperisse antequam a Nestore audisset.
300. Est merum scholion.
- 359-9. ex II. Z. 498. translato et hic male inserto esse, jam dudum observaverunt grammatici. Vide schol. Ven. in loc. Iterum male repetiti sunt infra φ. 850-3.
366. Est merum scholion satis inficetum, infra repetitum Σ. 218.
378. *ειδωσθαι* pro *ν. επιβασθαι* ex Aristarchi lectione II. H. 468. receptus, ob causas ibi memoratas. *δωσ*, *ειδωσθαι* est *δωσ-τελλας* *δωρε* vel *αδιδερε* (vide II. X. 254.); et Telemachus vult dicere, si Jupiter alium rerum statum concederet, et procos in suam potestatem daret, *ειδωσ* testes addiditum esse, *jure* *οσα* in domo sua periturus; atque ita e consilio Minervæ eum loqui oportebat. Confer supra 273.
390. *δωσ*, *δωσθαι*, pro *ν. ποσ* *δωσ*, *δωσθαι*, ex altera lectione, editionis scilicet Florentinæ in B. 144. recepinus; quoniam contracta data subjunctivi forma *δωσθαι* HomERICA non est.
405. *επεισθαι*, hiatus suppleto, pro *ν. επεισθαι*, omnino scribendam est enim futurum secundum vocis modum verbi *επει* vel *επεισθαι*, quod grammatici cum verbo antiquo *επεισθαι* per omnia tempora ac modos confuderunt. Vide Proleg. s. clii. in voc. et not. in II. 4. 410.
441. Ita scribendum a themate *επεισθαι*: præpositio enim *οτινα* subiecta est a grammaticis; qui, quum *ε* ignorarent, metron fractum timebant.

NOTÆ IN OD. B.

29. Expletivus a rhapsodo insertus.
40. V. *ταχα δ' εἰσαι*, particula ab aliquo inserta, qui, ignorato *ε*, metron cavebat.
66. V. *εἰδωσθαι*, præpositione perinde adjecta ab aliquo, qui vocalem semper productam esse ante hoc verbum in Homericis nesciebat. Vide Proleg. s. clii. in voc.
103. Sic omnino *πρωται*, pro *ν. πρωται*, recipiendam ex II. T. 32, et hic et infra T. 147.: *αι* *κay* enim in lingua HomERICA non aliud tempus indicativi quam futurum sibi subiectum habet.
114. A rhapsodo seriore insertum esse, quam junctura; *ταχυροξ* *δωσ* plane ostendit.
- 119-23. Ab intempestiva quoque rhapsodi etuditione profecti videntur: turbant enim sententiam, et *Αχαιων* pro antiquiore et HomERICO *Αχαιων* interpolatorem satis prodit.
123. V. *ειδωσθαι*. Vide ad II. 4. 128.
187. Merum supplementum ab Aristarcho olim obolo notatum. Vide Ernest. in loc.

143. V. *εὐφρονέας*. Vide supra ad A. 378. et II. E. 463.
148. *πρὸς αὐτὸν*, quod sententiam ac versum perinde enonabit, sus-
tulimus.
152. V. *εἰ δ' ἴδμεν*, quod Homérico more pronuntiatur, versu stare
nequit: at forma pluralis in verbo sequente remedium plane
inducit.
154. V. *ἔστι*, copula ex ignorato *εἰ* inserta.
191. Nexum orationis interrompit, et omissus, ab Eustathio est, r
203-7. Pannus e. commentis in præcedentis contextus, et veterum
nonnullis suspectus. Vide schol. Harl. in loc.
220. *ταῦτα* Homérico more reposuimus pro v. *καὶ*; quod longum
esse ante vocalem, præsertim in hoc loco versus, non licet.
232. *αἰσῦλα* vel *αἰσῦλα* pronuntiandum. Vide II. E. 876.
240. Vide supra ad II. B. 323. et schol. Mediolan. in loc.
274-60. Commenta satis inepta, et a proposito dicentis promiss-
a.
322. *αὐτοὶ αἱ εἰς πρῶτος προῖδου δὲ καὶ Ἀριστοφάνες*. Schol. Mediolan.
350. Ita recte Eustathius *εἰς ὅστις*, metro violato, ed. R.; et *ὅστις*, quod
lingua antiqua respuit, edd. al.
372. *οὕτως* pro v. *οὕτω* reposuimus, sententia hand minus quam metro
postulante.
379. *ἀγὰ* pro v. *αἰ*, audacior fortasse conjectura, intulimus; quod
nomen locum in versu sequente melius habet, et hic saltem
metro viz. stare potest.
389. *εἴρην* *ἢ* *οὐδὲ* *τὰ πάντα*, item de mea prd. v. *εἴρην*, *καὶ* *τὰ πάντα*,
quæ Homérica esse sequunt, conjectura hand modestiore protul-
im in *Odyssea* corrigenda et restituenda, quanto pauciora vete-
rum adminicula in scholiis relicta sunt, tanto liberior, a conjectu-
ris adhibenda sunt.
408. *τὴν*, v. *τὴν*, recentiorum more sæpe notata.
422. *μῦθον*, v. *μῦθον*, litteræ a rhapsodo vel grammatico adjectæ ad
supplendum hiatus e detrimento digammatis ortum. *insidem*

NOTE IN O.D. r.

5. et 81. *hucav.* Vide ad II. 8. 773.
40-1. Ita, præmonente Clarkio et metro postulante, *v. n. 2. app. p. 100*
— *χρυσον* *ex benei instantaviis*; sequè *ex. parèm* locum infra 8.
149. et 5. 120. et 7. 260.
53. Commotum satis inficetum, et a mente poetæ alienum.
74-4. ex 1. 252-5. huc malè retracti; feris enim et immanibus
Cyclopis, moribus apti sunt, non Nestoris, qui, etiãsi *lotropoia*
illis temporibus infamiam non haberent, vix quos prædones esse
suspicaretur, tanquam hospites inermis accepisset, nisi se sup-
que in prædam iis ultro dare voluisset. Jura itaque Aristarchus
dederit; neque in Thuegide, qui, nulla suspitione oborta, huc
locum, in testimonium adduxit, criticum acumen pro cæteris
ingenii facultatibus agnoscendum est. Vide I. l. s. v.
77. Sic spero certissime scribendum, eadem ratione qua *εἰρησ* in
vulgatis infra 118. Vide ad 4. 405. Malè edd. *εἰρησ*.
78. Edd. vet. deest; atque ex 4. 95. huc malè irrepisit; quod miram

est non sensisse Herimannum. Vide Eubend. gramm. I. II. c. xxi.

92. V. τα σα, recentiorum more loquendi.

147. Putidum esse commentum copula τε male redundans satis ostendit.

164. Hiatu luxatus, et cæteroquin pro insittio habendus: Ulysses enim non redierat ad Agamemnonem, sed in Thraciam diverterat, ut Ciconibus bellum inferret, et prædā, quæ expectata minor fortasse e Troja direpta evenerat, e Trojanorum sociis auferet. Confer quæ ipse de se et suis in rediit rebus gestis infra apud Phæacas narrat, I. 39, &c.

197-200. Prior ex interpretis commento ortus est; et reliqui ex A.

300-2. huc perpetam traducti. ἤδεται Ἀριστοφάνης schol. Harl.

204. πωδῶσαι, ex Eustath. comm. vulgato αἰδῶν libenter prætuli.

209. κρηττός: ἀρχεῖ γὰρ ὁ πρὸ αὐτοῦ, schol. Harl.

216. Copulam importunam de ante Foid sustulimus.

232-8. ἀδελφῶνται στήχει. Z. Schol. Harl. rectè omnino: α' sententia enim et voluntate dicentis prorsus alieni sunt.

242-3. Perinde ab antiquis ejecti; atque 245-8., quos A' Rhapsodo seriore insertos esse, tum fabula e recentiorum commentis concinnata, tum vox ἀναξῶσαι, vix dubitare sinit. Nestor enim Homericus duas hominum generationes viderat, et cum tertia jam regnabat, non ipse per tres totas generationes regnum continuaverat (vide II. A. 250.); neque major natu quam Peleus et Laertes fuisse videtur, etsi bella adhuc gerebat et rempublicam capesserebat; quum si, senio fessi et rerum satietate defatigati, ab ejusmodi curis et laboribus sese subtraxerant. Verbum φαραῶν neutram et reciprocam significationem in Homericis ubique habet; neque in media aut passiva voce usquam occurrit, nisi hic et infra A. 177., versu haud minus suspecto, et a nobis inter ἀδελφῶνται ejecto. Posteriores tamen et formam et significationem passivam hujus verbi agnoscunt. Nestorem quodque miræ inconstantia exhibuerunt profitentem, se bis centum ante bellum Trojanum annos vixisse, et simul recensentem, inter primis spectata sub annis, prælum, cui Lapitharum socius interfuisset, ætate priore, cum patribus juvenum adsidentium, omnibus, nisi qui morte immatura prærepti essent, tunc viventibus. Vide Ovid. Metam. I. XII. vs. 182, &c.

251-2. Rhapsodi commenta prodit tum junctura, tum usus secundi casus in Ἀργεὺς Ἀχαιῶν.

266. Commentum otiosum.

268. ποφῶσαι, e linguae Homericæ certissima ratione, pro vitioso εἰρωθῶσαι, recepinus. Vide Proleg. s. ciii. in voc. et II. A. 406.

275. Particulam potentialem α', sententiæ percommodam et metro necessariam, e conjectura recepinus: hiatus enim in hoc loco versus nullo pacto ferendus est.

293. Sic Homericō more rescripsimus quæ in vulgatis sunt λισσὴ αἰνεῖα τε duplici hiatu luxata.

295-6. E commento quodam geographico conficti: interpolatorem enim planè prodit verbum ὠδαι; ejus prima positio in Homericis est ὠδω, ὠδομαι, non ὠδω neque ὠδω; ita ut prior syllaba, in temporibus præteritis tantum, solito augmento, producta sit.

308. Iterum malè repetitus ex A. 300. Vide supra ad 198.

310. A Rhapsodo seriore profectum esse vix dubitare licet; quum

patris *ταυτο* potius quam matris et Ægisthi Orestes, e poetæ sententia, celebrasse debuisset.

348. *αἰσχυρός*. v. *ανεμόνος*. *μη κεκτμενου ἱματια*. schol. min.:—atque ideo a verbo *ἄισσα* deducendum, et antiquo more sic scribendum.

388. Ferendus forte hiatus sic in cæsura; alioqui leni emendatione suppleri potuerit:

ἀλλ' ὅτε τοῖο φαεινός ἐγκλυσάμενος ἴκοντο.

452. Insertum esse a rhapsodo seniore probat *πρῶτα* positivum pro comparativo vel superlativo usurpatum, contra veteris poetæ morem.

480. Merum commentum satis inficetum.

493-7. Prior ab edd. F. A. L. abest; atque ex Il. *β*. 323. huc perperam traductus; alter e supra 484. malè illatus; atque reliqui tres a rhapsodo vel grammatico conficti et assati, ut partitionem librorum facerent. Vox *πυρηφόρον* pro *πυρροφόρον* interpolationem planè prodit; et e subsequentis certissimè constat Telemachum et Pisistratum primam noctem Pharis quieviisse, et ante secundam ad Lacedæmonem pervenisse.

NOTÆ IN OD. 4.

1. *ἔκταν*. Vide ad Il. E. 773.

13-9. Quinque posteriores ab Aristarcho hic insertos esse contendit Athenæus (l. iv. c. xxviii.), rectè quidem, siquid nostrum iudicium valeat: neque duo priores minus ab interpolatore, steti antiquiore, profecti sunt; quem prodit *εἶδος* *εἴς*, modus loquendi ab indole veteris lingue alienus.

28. *ἔρρε*, aoristum secundum imperativi verbi *ἔρρετο*, recepimus pro v. *εἴρε*; quod antiquo more scriptum versus respuit.

55-7. Tribus his versibus caruisse meliora exemplaria tradidit Athenæus (l. v. s. iv.); sed nisi totum locum 52-8. tollas, non video quomodo carminis contextus hisce carere possit. Quum autem cœnantem Menelaum invenissent Telemachus et Pisistratus, haud necessarium fortasse credebant grammatici et librarii menses iis apponere, quæ cæteris jampridem appositæ essent: sed in cœnis Homericis mensæ parvæ fuisse videntur, et vix convivis pauciores. Codex Harleianus caret 57-8., qua causa mihi non liquet.

62-4. *ἡρώων Ἀριστάρχης καὶ Ζηνοδοτός*, schol. Harl. Rectè omnino: sunt enim mera commenta in proximè antecedentes. Adscripserat aliquis *ἀνδρῶν* ad *οἰτίνας*, e quo cætera creverunt.

71. *μαλ'* pro v. *ταρ*, quod ab indole sermonis Homericæ in hoc loco prorsus alienum est, reposuimus, ut in Il. A. 608.

74. Sic Seleucus verum constituebat pro v. *Ζηρὸς ποὺ τεινὲ γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλῇ*—, e veterum codicum fide, an e suo ipso ingenio, haud constat. Vide Athenæi l. v. c. iii. Recipiendam tamen ejus lectionem omnino duxi, quam *αὐλῇ* in Homericis *τοῦτο* *ὑπαίθερος* sit.

85. V. *ἴνα τ'*, sententia æquè ac metro operata. *ἐν τοῖσι ἡρώεσσιν ταχὺ παραγίνεται τὰ χεῖρα· ἐν δὲ τοῖσι ἰσχυροῖσι ψυχῇσι ἢ οὐ φυνὶ πρὶν τὰ κτήρια*

54. Inscititius a grammaticis olim merito damnatus. Vide Eustath. p. 1522. ἱρμης pro ἱρμεις interpolatorem plane prodit, ἱρμης.
61. Sic αἰδιδοντα, vel dialecto seriore αἰδιδουα, omnino scribendum pro αἰδιδουα, portento quod rhapsodi vel grammatici, veteris linguae ignari, eudemut ut hiatum a digammatis detrimento prorsus quoquo modo supplerent.
72. Ptolemaeus VII. Aegypti rex, ut se forte capaces esse, totis eorum quos in exilium egerat, pro σου, σιου, quod herbae aquaticae genus scribi hic maluit, σια μετα σελινου φουσαι, αλλα μη ια observans; vel metro frustra timens, quum, perinde ac professores expulsi, usum digammatis in lingua antiqua nesciret. Vide Athenaei l. II. c. xix., et Eustath. p. 1594.
- 79-80. Commenta putida et inficeta.
- 90-1. Item a seriore rhapsodo assuti. Alterum emittit codex Harleianus.
90. εμς γ' v. εμς: sed particula vix minus ad sententiam quam ad metrum necessaria est, et a secunda manu, antiqua tamen, in codice Harleiano adjecta est. Editiones veteres μ' habent, quod εμμ' pronuntiatura esse oportet: at μ' sic tomo gemmatum in hoc pronomine haud alibi in Homericis occurrit.
- 100-11. Duo posteriores ex 133-4. huc malè retracti sunt, reliqui autem e rhapsodorum commentis profectos esse commissura satis ostendit.
- 121-9. E posterorum fabulis contextos intempestiva rhapsodorum eruditione grammatici olim damnaverunt. δια το αηλες — αμλαρας Ἀρετης του; αρετας; Eustath. p. 1527. Causam sententiae validiorem forsitan obtulissent αηλες monosyllabum, αμλαρας significatione activa, et αρετας contractum more haud Homérico, si grammatici Alexandrini formam aut indolem veteris linguae compositam habuissent.
136. Copulam τε post ηδε, more Homérico, ad supplendum metrum recepimus.
157. Est scholion satis inficetum ab Wolfio uncis inclusum.
- 188-91. A pravo rhapsodorum studio amplificandi profectos esse junctura inelegans et parum subtilis satis ostendit.
204. λικσαν. Vide ad H. E. 773.
206. α v. υγς, particula γε e vano pro metro timore adjecta.
248. Planè inscititius: την γε enim non habet antecedens, et praeteritum perfectum αγγεν a leeo pressus alienum est.
281. Sic αἰστε Suidas in voce αἰστρο pro v. αἰς ἑτε; quod a dactylorum captatore profectum est.
300. δαρεας το αδης αντι του αδρεας. Schol. Mediol.
307. Commentitius et jampridem saepe notatus.
359. Sic φευγσιμον a futuro pro v. φυγμαον, omnino scribendum postulat Homericum sermonis ratio.
384. Est merum scholion in proximè antecedentem.
386. ε γε post ταφος metro et sententiae importunum delevimus.
392. εἰδε v. εἰδα, praepositione e vano pro metro timore adjecta postquam F exoleverat.
446. Sin revocata vera vocativi forma et inserta particula dubitantis, sententiae aequè ac metro percommoda, locum restituimus, foedè depravatum, et parum feliciter saepe tentatum, κληρωει ἑστις αἰρι, violatè metro, habent editiones veteres praeter Romanam; quae ἑτε' pro ἑστις, correctio fortasse, obtulit; pro qua, quum

sensum metro prædiderit, ejus auctor; Barnes &c. ex aliis locis corruptis vel interpolatis recepit, violata sermonis ratione, quæ eam pronominis formam non agnoscit.

484-5. E commentis contexti, et junctura parum subtili assuti.

490. Ejusdem farinae verbum αὖτο, significatione ab HomERICA aliena, usurpatum, et σωζω, e recentiorum consuetudine loquendi, etiam, plane evincunt.

NOTE IN OD. Z.

62. Ita, metro postulante, verba transposui, quæ vulgo leguntur
 εἰς ἡμετέρας πρώτοις ἐστὶν.

77. Hæmionem ob causam καὶ pro γ. ἐν δ' recepinus.

80. Pro τῆτος, maluerim τοτῆ' αὖ; quod a grammaticis, qui, malè intelligerent, amatum esse, conicere licet. Quam aliis, tamen locis alteram præ altero usurpatum videam, ita ut τοτῆ' respondeat τῇ τῆτος, nihil mutare ausus sum.

83-4. Interpolatorum prodit pronominis repetitio, itaque digamma neglectum in δ' ἀνδρῶν.

129. μέδεια γ. μηδία. Ἡσιόδος δὲ καὶ ἄλλοι μέδεια τὰντα φασί, ἀντὶ τῆς ἀρχαιότητος; καὶ προσηγορίᾳ τῶν Διὸς Ζ. Eustath. p. 1555. Sic grammatici veteres ferè omnes verborum formas antiquiores et minus notas e recentioribus et vulgatis deducebant: μηδία enim e μέδεια formatum est, elisa consona et producta vocali, quod in multis aliis evenit; quorum in plerisque formam leniorem et suaviorem retinuerunt; quæ exemplis hand paucis constaret, linguam ita emolliri cœpisse Homericis jam temporibus. Huic tamen voci leniorem et antiquiorem formam restituendam duximus, quæ lenioris et senioris μηδία alia ac prorsus diversa in carminibus significatio est.

151. Particulam γα post tertium casum ex aliis locis paribus recepinus, quæ hiatus hic non ferendus aptè suppleretur. Vide κ. 313.

179. Rhapsodi commentum esse prodit digamma neglectum in αἴνυμα; quod lingua HomERICA εἰλῦμα esse debuit.

193. Ejusdem farinae esse arguit tum junctura, tum participii aoristi usus cum præterito perfecto ἐπείκει.

224. Particulam γε recepinus ex aliis locis paribus.

230. V. τ' εἰς ἰδαιεν, præpositione e vano pro metro timore adjecta.

245. Merito repudiavit Aristarchus: est enim merum commentum in proximè antecedentem, quem pro suspecto quoque habuit, causa sanè probabili. Vide schol. Harl.

275-88. ἀβροῦνται στιχοὶ 14. Schol. Harl. rectè, ut commissura satis ostendit.

296. Copulam τε, quæ hiatus suppleat, et cui καὶ Homericò more respondeat, intulimus.

312-5. Malè retractos ex H. 75-7. Wolfius uncis incluit.

328-31. A rhapsodo vel grammatico inserti ad libram sejungendam a sequente, cujus initium hujusce finem nexu continuo excipiat.

56. Abest a cod. ms.; neque ab Eustathio agnitus; neque dubitandum est quin e commento confictus et insertus sit.
- 81-2. A grammaticis jure *ἀετοῦμενοι*, *ἐν σπιναις τῶν ἐκδοσῶν οὐκ ἐφεροτο*. Schol. Harl.
95. Commentum ineptissimum, infra 534. repetitum, quamvis prorsus alienum a summa voluntate poetæ; qui Ulyssem elam dolentem et tacite lacrymantem capite opesto et demissis idon graviter pementem, ut convivarum misericordiam captaret, exhibuit 84-6.
107. Ex eadem textrina profectum facile dixeris: serioris tamen notæ est vox *ἀετοῦμενοι*.
- 146-51. Scabri, et a rhapsodorum prave amplificandi studio plane profecti: neque enim *σ' ἔδμεν*, neque *ἔδμεν καὶ ποί*, sic usurpatum, neque *κατεσπέρτα*, Homericæ esse possunt.
- 160 et 4. E commentis quoque orti: *ἀλλαν* enim et *ἀλλήτρη* interpolatorem plane produnt.
161. V. τῷ errore solenni. Vide II. M. 328. infra K. 22. A. 288. 2. 297.
168. Hand melioris notæ esse ostendit vox *ἀγροῦν*.
200. Commentum in proximè antecedentem a rhapsodè vel grammatico Homericæ sermonis parum gnaro adjectum. Phæacem *ἄλλαν*, nondum *ἔλκεον*, Ulysses in costa videre potuit.
204. *ἔλκεον* pro *ἔλκεον*, quod Homericum non est, reposuimus. *ἔλκεον*, salva grammatica sed violato metro, habet oeder. Harleianus.
- 216-28. E diversis commentis et posterorum fabulis contextes esse ab intempestiva rhapsodorum sedulitate, cuius vel leviter Homericis imbuti sentire licet.
- 266-369. Tota hæc Demodoci cantilena a loco prorsus aliena est, et a poeta hand parvulum recentiore conficta: nam contractæ illæ nominum formæ *Ἥλιος*, *Ἑρμῆς*, et *Ἀπὸ* ab antiqua et Homericæ loquendi consuetudine plane abhorrent; et verba *μυνησάμεναι*, *μοῖχῃ*, *μοιχαλγία*, *εγγυή*, *εγγυάω*, &c. ad recentiorum hominum mores et jura æquè ac linguam pertinent: neque Venus Vulcani uxor, neque Paphia, poetæ seculo Græcis innotuisse videtur. Cæciliū tamen satis antiquum esse e digammatis usu in eo constanti patet; atque hystem in Vulcanum fuisse credo aliunde illatum a rhapsodo, qui, quum baud animadvertisset Demodocum in gymnasium adductum esse, non ut cantaret, sed ut citheram cantantibus pulset, cantilenam quandam ei suppeditandam esse putabat.
389. *δοῶμεν* v. *οἱ δοῶμεν*: sed pronomen melius subauditur, utque ita forma sua plena et antiqua verbo restituitur.
436. *εἴρεον* v. *εἴρεον*, cujus penultima, pronuntiatione antiqua, producta foret. Vide ad II. Σ. 347.
483. Rhapsodi serioris commentum: neque enim *ἥρ* disyllabum, neque *ἥροφι*, penultima brevi, Homericum est.
491. Perinde incertum esse junctura satis probat.
534. Vide supra ad 95.
- 552-4. Commenta ineptissima, et hand cunctanter ejicienda.
578. *καὶ* pro *καί*, metro postulante, recepimus.
590. Sic add. vet. præter R.: rectè proculdubio. Vide infra 52.
558. *ἀν*.

NOTE IN ORDER

27. *οὐδ' ἔ' ἰ. ο' οὐδ' τε*, sententia aequae ac metro postulante, receptissima, pro *τ' οὐδ'*, ex *Il. A. 496. X. 300. P. 730. Ω. 52. &c.*; ubi interpreti nonnulli *οὐδ' ἔ' pro οὐδ' τε*, quod sermo Homericus non agnoscat, malè acceperunt. Vide schol. Harl. in *Od. B. 182.*

77. Quam v. *figurantes*, i. e. *figurantes*, in metram peccat; neque hoc
verbum de velis attollendis in Homericis usurpatum sit, nisi hoc
vossu, infra M. 403. repetito, participium minus obitum verbi
habet, sic in B. 426. et O. 291. adhibiti, recepimus. Heyne
8 lotia *figurantes* obtulit (Excurs. IV. ad II. A.): at *figurantes*
monstrum est, ab omni ratione grammatica et consuetudine
obueniendi prorsus alienum.

98-7. E commentis contexti et assuti: in Homericis enim homines
 δούροι et γαυροί; pisces autem et animalia herbivora et graminifera

106. Itaque χ_{gta} hic pariter totius H. 96. endichusculae fortasse emendandum, quum male sequentibus congruere visum sint; et χ_{gss} monosyllabum non esset Hamericum.

148. V. *cloropos*, praepositione e' vano pro metro timore adjecta, 8a
in E. 392. et aliis haud paucis.

Vide supra ad F. 208.

223. xài v. r' xài, mètto violato!

250. V. ta d, 'e vano pro metro timbre.

299. V: *ta* *ca.* errore solito.

¶ 1. Merum commentum, et voce *finis*, quam adscripserat aliquis, profectum.

279. *αγε* pro *μοι*, quod in metrum peccat, ex aliis locis paribus
receptus.

268. *Pari ratione motus ꝑ pro ꝑꝑ reposuimus. Quæ viri docti dū-*
menti sunt de anapæsto pro spondeo, aut vix in unam syllabam
correpta, ab Hōmerica prosodia et sermōne vetere prorsus aliena
sunt. Poetæ antiquissimi neque alios versus quam dactylicos
hexametros, neque alios pedes quam dactylicos et spondeos
noverunt; atque istud ꝑꝑ tam sententiæ quam metro importunum
est, dū ꝑꝑ utrique aptissimè convenit; neque aditer lectant esse
ante Aristarothum & scholiis Harleianis colligere licet. Vide §.
405. et H. 37.

310. Vide supra ad 250. &c.

382. Sic ~~etiam~~, pro v. ~~etiam~~, veterum et ~~acceptum~~ apud East. p. 1631.; quod ad personam aptius est. Vide et Theocrit. Idyl. 14. v. 1210.

334. Vide E. 361, Z. 259.

343. Vide supra ad 250. &c.

808: Merum commentum esse, tum commissura, tum vox ~~supra~~ ^{senioris} notæ, et particula γs vel rs male redundans, plane probant.

306. Sic, audacius fortasse, restituiamus quæ vulgo, digaminate neglecto, *συμψύκων δὲ μὲν ὁμοῖον ποτὶ δίσχον* leguntur: *συνψύκων* *μὲν* interpretis esse videtur: et quæ in textum receptum esset,

alterum in altero hemistichio locum ei cedere oportebat ut versus omnino staret.

452. V. *συ*, particula emphatica perperam adjecta.

455. Rhapsodi senioris contentum haud cunctanter ejiciendum.

463. Sic pro v. *πρωτος υι'*, quod sermo Homericus non agnoscit, reposuimus. Aliter tamen Heyne ad H. K. 363. — iudicet lector.

479. Commentum satis infictum, et *επιρρημα*, quod adscripterat aliquis, conflatum.

483. A veteribus merito damnatus, quod huc e. 540. perperam retractus esset. (Eustath. p. 1640.): ultra enim veteri Cyclope saxum projecerat, ita ut ante proram abeuntis in mare caderet, neque ullo modo summum clavum vel gubernaculum, quod puppi extreme affixum erat, attingere posset. Wolfius versiculum uncis inclusit.

485. Sic *αυ* pro v. *αυ'* schol. Harl. — rectè omnino.

486. Ejusdem farinae, cujus 479. et tot alii; atque ex eisdem fonte *επιρρημα*. Neque *επιρρημα*, neque *επιρρημα* Homericum est.

499. Vide ad H. K. 518.

504. V. *πολυπορθιον* sine pronomine, quod e. 515. intalinus; nam *πολυπορθιον* est apud poetam; semper neque aliam formam nisi veteris linguae agnoscit.

525. γ' sententiae importunum post *επιρρημα* delavimus.

531. Appet. a. q. d. vet.; neque dubitandum est quin e. 505. huc irreperit. Wolfius uncis inclusit.

541-2. Ut versum antecedentem, 540. supra ad 483. malè retractum notavimus, sic hi e. 484-5. hic malè repetiti notandi sunt; quia duplici et reciproca interpolatione rhapsodi, homines sine iudicio et scientia, et memoria tantum docti, narrationem planam, parapsychicam, et pulcherrimam, foede turbaverunt, et ineptissimam perdiderunt. Grammatici autem veteres utramque percipiebant et notabant.

557. Copulam inutilem *τ'* post *κρεια*, quae ex antiquiore forma *κρεια* profecta est, sustulimus, et hic, et infra K. 184.

NOTAE IN OD. K.

32. Sic *αυ* pro v. *αυ'* certissime scribendum. Vide ad H. M. 328.

39. E. commento pronomen esse, istud *επιρρημα* planè probat.

45. Haud melioris notae.

71. Vide supra ad H. B. 323.

76. Commentum satis importunum in versum proximo antecedentem.

79. Spurium esse, tum commissura, tum *ματη*, vox prioris notae, planè demonstrat.

178. Sic v. *αυτος εστιν* transposuimus, ut hiatus suppleretur.

190. Copulam importunam *τ'* post *γαρ*, e. 515. pro *μετα* timore prolectam, sustulimus.

195. Ita, pro v. *ακτινος εστειναι*, omnino scribendum, ut *ακτιν* appositum paulatim correpto, neque augmentum in verbi tempore praeteriti, vel neque vel ratio sermonis Homericus agnoscat. Videtur ille *εστειναι* lamina et probabilius fuisse scribendum, si id usquam passivè pro *incerperte* et *inexplorato* usurparetur.

- αἰνέειν, in vs. 120. hymni in Venerem legitur; atque ex αἰνέω et recentiore forte dialecto, qua τειγός pro τειγός usurpabatur, ut αἰνέος et μολκός pro αλκή et μολπή in vase fictili Italicorum quorundam, receptum est. Nomen autem regionis αἰνέος vel τειγός ex alia stirpe, barbara forsitan et indigena, derivatum esse videtur. A enim sua natura longum est, quum A privativum sua natura breve sit; neque illo modo productum, nisi tone et impetu pronuntiandi, quoties priorem locum, duabus brevibus syllabis sequentibus, in pede dactylico teneat.
237. Expletivum et insititum esse satis probat monstrum, istud αἰνέειν jam ante notatum ad E. 61. Mulieres apud Indos intertexendum, vel aliud quodecunque opus obeundum, semper cantare solent; qui mos apud Græcos antiquissimos obtinuisse videtur, ita ut Polites occupationem Circes dignoscere e cantu possent.
240. Sic omnino legendum pro v. νου; τῆ: contractam enim formam sermo Homericus non agnoscit.
244. αἰ; pro v. αἰψ' iterum reposuimus; quum e sequentibus 299. &c. planè constet Eurylochum non statim rediisse, sed diu commemoratum esse.
248. ἀπερσέναι e pari loco P. 106., pro v. ἀπερσέναι recepimus; quum hiatus in hoc loco versus nullo pacto ferri possit.
265. Aliunde illatus, neque Eustathio notatus, neque in codice supra citato scriptus.
306. Perinde confictus et insertus.
328. Commentum inficetum ὑαλίκας interpositum. Wolf tamen sine nota reliquit, et subsequutum 329. uncis inclinat, qua ratione non satis video.
337. Sic transpositis omnino legendum με καλῶ; quæ rhapsodus ita collocaverat ut metro consuleret, quum καλῶ in καλῶ, recentiorum more contractam, accepisset.
348. Codd. et edd. habent δ' ἀγα καὶ ναι, et δ' ἀγα τῶν; μαι, e duabus locationibus confictum; unde veram me restituisse spero.
361. Hoc genus nympharum poeta non alibi agnoscit; et αἰ; reddens interpolatorem planè prodit.
- 368-72. Ab Eustathio haud lecti videntur, et in editione Romana stigmatè notantur; neque dubium est quin ex H. 172-6. huc perperam translati sint. 370 codici Harleiano deest.
374. Item e commento ortum esse, mihi persuasum est propter istud δ' ὄσσον, quod Homericè ὄσσον foret. Vide Proleg. s. clii.
405. αἰ; iterum etiam pro v. αἰψ', et pro hac vice e Barnesii emendatione libenter recepimus.
426. Wolfius edidit αὐτὰς δ' ὀτρυνούσ' ἵνα μοι αἶμα πάντες ἐκχέσῃ, et δ' pro τ' in versu proximè antecedente reposuit; nulla indicata auctoritate; atque si conjectura tantum, audacius certè quam felicias: hiatum enim in cæsura poeta facillè admittebat; at ἵνα ἐκχέσῃ ὄσπον a summa ejus elegantia prorsus alienum est.
428. Hiatum hic supplēvimus, ut supra in vs. 178., quum in hoc loco versus nullo pacto tolerandus sit.
444. V. ἀρσέναι. Vide supra ad Γ. 268. et I. 194.
466. Aliundè illatus in editione Romana stigmatè notatus est; neque ab Eustathio memoratus; neque in codice Harleiano scriptus.
468. Commenta satis inepta in versum proximè antecedentem.
470. Abest ed. Rom. Eustath. comm. et cod. Harl.; neque adhibendum est quia e commento confictus sit et insertus.

476-7. ex I. 566-7. huc male inatos esse jampridem monuit Ernesti. Nonnulli veterum totum locum 475-9. repudiassse videntur; in margine enim repositi sunt extra numeros in codice Harleiano; attamen ejectis hiat cæterorum commissura.

482. Supplementum satis importunum, et commissura hiante insertum.

512-5. A seriore quodam rhapsodo profecti sunt: Homericis enim temporibus ejusmodi flumina ne poetis quidem innotuerant.

517. Copulam otiosam et importunam re post *τορον* sustulimus, ita ut prior et antiquior forma vocis subsequenti locum in versu haberet, quum contractam lingua HomERICA non agnosceret.

527. V. 40. *οἷν*, adverbio haud minus ad sententiam quam ad metrum importuno.

533-74. Pannus assutus a seriore rhapsodo; qui, quum arietem et ovem nigrantem inferis mactandos esse meminisset 527., non autem ea animadvertisset quæ de iis in 4. sequentis libri dicta essent, victimas Ulyssi quoquo modo supplendos esse putabat.

NOTE IN OD. A.

25. Vide supra ad K. 517.

38-43. Veterum nonnulli repudiarunt, rationibus, ut mihi quidem videtur, haud satis idoneis (vide schol. mihi. et Eustath. p. 1672.): pudicissimi enim sunt, et aures animoque legentium dulcedine quadam simplici et antiqua mirifice delectant; qua captus Virgilius utramque poemata his ornavit.

43-66. Totum hunc locum de Eupenoris anima inter *αδερουμνα* fuisse, e scholiis Venetianis in II. 9. 73. constat; et istud *αρε με* grammaticorum veterum sententiam satis confirmat; atque Interpolatorum parum doctum sermonis antiqui planè prodit.

108. Sic *μεν κε* e codice Harleiano omnino recipiendum est pro *μεν γε*, quod non est Homericum. Vide Proleg. s. cxlix. et II. P. 629. et O. 211.; cui *μεν γε* Aristarchus, manu infelici et veteris lingue inscitia vix credenda, olim intulerat. Alioqui grato in eum animo nos esse decet, quod summa auctoritate adeo modeste usus est, ut particulam tam commodam ad omnes supplendos hiatus, e litterarum detrimento et verborum contractione ortos, non sæpius inculcaverit. Ei tamen ipsi inscitia nonnihil deberi fatendum est; quum ex ea evenerit, ut neque criticos, neque grammaticos, neque poetas Alexandrinos hiatus in versu dactylico hexametro offenderet.

122-4. E commentis confictos esse et a rhapsodis senioris ævi insertos commissura satis probat; ut nihil dicam de digammate neglecto in *τοῖς ἰσασί*.

143. *με γροῖη* v. *μ' ἀναγροῖη*, antepenultima correpta, quod HomERICA prosodia fieri nequit; at præpositio otiosa est; neque in locis similibus infra occurrit; neque de ea resecanda hæsitandum est.

145. Pannum esse a seriore rhapsodo assutum, digamma neglectum in *τοῖς ἰσασί* planum facit.

150. Commentum expletivum haud melioris notæ.

160-61. B fonte haud minus impuro scaturigines esse, tum commissura, tum digamma neglectum in *οὐδ' ἔδωκε* planè demonstrat. Pro
Hom. Not.

hisce tamen tres proximè antecedentes criticorum obolo subdidit scholia Harleiana: sed numeri forte malè distinguuntur; nam horum duos posteriores Aristophanem eiecisse postea tradit.

206. *ἑκκατον σκη* pro *ν. σκη ἑκατον*, metro postulante, reposuimus.

212. *τι* ante *μοι*; metro ac sententiæ periade importunum, deleuimus.

268-9. Spurius esse, tum sententiâ, tum junctura demonstrat.

288. *ταρ. ν. ταρ.* Vide ad II. M. 328.

296. Ineptum commentum.

300-3. Versus haud inelegantes a diversis fortasse rhapsodiis, post relatos inter deos Tyndarides, inserti: digamma enim neglectum in *λαλογκας' ισα* Homericis posteriores esse planè demonstrat. Alexandrinis penultimam in tertia persona plurali præteriti perfecti corripere licebat; ut in *εκαλεμασι χηλαι*, apud Nicandrum in *Thesariacis* vs. 789.: at ejusmodi licentiæ exemplum non nisi in eorum lingua factitia et fucata repertum esse credo.

318-9. Expletivos et insititios esse vix dubitandum est; atque etiam fuere inter veteres qui totum locum 312-9. repudiaverint; quam ob causam vix ariolari ausim: pulcherrimi enim sunt, et recentiorum fucò prorsus intacti.

323. *εκτα.* schol. min. Eustath. in var. et cod. vet.—Rectè omnino: nam *ν. εσχς* ab interpolatore, qui versum sequentem, 324, e recentiorum fabulis confictum intulit. Iliadis auctori tam Theseus et Ariadne, quam Bacchus et ejus asseclæ, prorsus ignoti fuisse videntur: at hisce versibus, 320-3, Theseus Ariadnen ex insula Creta Athenas perduxisse dicitur; atque ea ibi extincta esse nuptiarum expers morte subita et intempestiva. Sic fabula initium cepit; quæ postea, religionis mysticæ et symbolicæ commentis aucta et ornata, magnorum artificum operibus in primis nobilitata est.

347. Sic *ν. δη εσται επος* transposuimus; quum *δη* ante vocalem in syllaba longa, longum esse nequeat.

375. *ν. τα σα*, errore sæpe corrigendo.

402. Expletivus a rhapsodo seriore assutus, quem istad *μαχουμανον* planè prodit.

427. *εν πολλαις ου φερεται.* schol. Harl. Rectè: est enim merum commentum satis frigidum; et suum frigus quaquaversum diffundit.

434-9. *αδολουται παρα Αριστοφανι.* schol. Harl. Haud injuria. Interpolatorem prodit *γυναικειας*, senioris notæ dictio.

442. Merum commentum in versum proximè antecedentem.

473. *εμηδσαι* pro *ν. μησαι* scripsimus, suadente tam metri quam temporum ratione; quum spondeum, sic ex uno verbo integro factum, prosodia Homérica non agnoscat in hoc loco versus. Vide Proleg. s. cliii.

514. *ν. το δν.* Vide ad II. A. 207.

524. Ab antiquis damnatus, et a quovis sanioris judicii ejiciendus.

546. E recentiorum fabulis confictus. *ηβει Αριστοταρχος η δε ιονεια εκ των κυκλικων.* schol. Harl.

549-50. e 468-9. conficti, et hic perperam inserti.

561. A seriore rhapsodo profectos esse ostendit digamma neglectum in *ι' επος*.

- 531 et 532. V. *monder*. Vide supra E. 303. f. 143, &c.
 569. Sic pro v. *ὀψιμων, κενον δ' αυκ'*, e doctissimi Twining emendatione certissima et elegantissima, libenter recepinus.
 595. Ita ex infra 598. scripsimus pro *αδεραι*; quam verba ista consuetudinis vel frequentiae, quae in *-αρια* et *-αρια* terminationem habent, augmentum non accipiant nisi in paucis, atque iis usu vulgari maxime tritis; ut *φασια*, &c.
 601-3. A rhapsodo seriore insertos esse commissura planè declarat; neque leniorem sententiam in eos talisse grammaticos veteres, e scholis Venetianis in fl. A. 2. et Eustathianis in loc. p. 1762., colligere licet. Si Herctlem deum poeta nosset, haud inter simulacra hominum vita defunctorum vel animam vel imaginem ejus memorasset.
 629. Expletivas a rhapsodo Attico forsitan insertus. Thesei nomen haud magnum in Homericis temporibus fuisse videtur: Iliadis enim, nisi versu planè spurio A. 265., nusquam, et uno tantum Odysseae loco, supra 321., memoratur; atque eo praedonis potius quam ducis partes ei tribuantur.
 694. Vide Proleg. s. cxlix.
 699. A rhapsodo perinde assutum esse, junctura satis declarat.

NOTE IN OD. M.

49. Sic ex Eustathii comm. cod. Harl., et var. lect. Clark., restitutus locus, qui vulgo legitur, haud Homericè, *ὅτις σφας ισαφι-μται*.
 65. Inisitium esse, e commissura planè constat.
 69-72. Parum elegantes et ex Argonauticis fabulis poetæ ignotis conficti. Enere tamen inter veteres qui arguebant poetam Argonautarum expeditionem ad Phasim haud ignorasse, eo quod Jasonis cujusdam filius, Troicis temporibus, Lemnum insulam occupabat: at, si Jasonem istum pro Nestoris patrueli, tantis rebus gestis insigni, habuisset, vix cognationem ejus tam illustrem vel expeditionem tam memorabilem silentio præterisset; aut filium ducis, tot tantisque clarissimis viris prælati, sub specie et persona mercatoris vel procuratoris, potius quam regis vel principis, exhibuisset. Melius itaque Demetrius Scepsius, *Ἀρχην φησι μηδ' εἰδεναι την εἰς Φασιν ἀποδημιαν του Ιασονος Ὀμηρον*; atque perperam eum reprehendit Strabo l. 1. p. 64.
 78. Est merum commentum, metro claudicante, si antiquo more scripseris.
 93-8. Ejusdem farinae, commissura parum subtili intertexti, et criticorum veterum obelo olim transfixi. Vide schol. Harl.
 104-6. E recentiorum fabulis de Scyllæ origine conficti; ut planè indicat istud *βαστρειν*, quod nullo modo ad Homericæ linguæ indolem et consuetudinem loquendi aptari potest. Vide ad Il. K. 463. Grammatici veteres alias ob causas eos damnauerunt. Schol. Harl.
 149-7. Pro inisitiis item omnino habendi: turbant enim sententiam, et orationis nexum interrumpunt.
 176 et 231. Commenta inepta. Patronymicum *Περειονιδης*, perinde ac nomen proprium *Περειων*, e posteriorum theogoniis profectum,

- poeta antiquus prorsus ignoravit. Vide ad II. F. 398. *Πατρι-
πιον* *ὑπεριων* in Homericis est *supergradiens*.
203. Delevimus *αφ* post *δε*, metro postulante.
214. Eandem ob causam et *δ* post *την* delevimus.
252. Sic legendum pro v. *ολιγασι, δελαν κακη, ηρεσα*; quæ, hiatu non ferendo et constructione dura et inusitata laborant: *κατα διλον* enim alibi nusquam occurrit; sed *δολοντα εδωτα καταβαλλον* poetæ sententiam autissimè exprimit. *εδωτα* est Aristarchi lectio; pro qua Callistratus *δαλματα* et *δαλματα* contractum protulit; suppleto hiatu, at verbo tamen, a ratione loquendi Homericæ prorsus alieno: vide schol. Harl. Quum, autem *δολοντα* in *δολοντα* recentiorum usu contractum esset, hiatus, qui eorum aures non offendebat, obvium claudicanti metro remedium suppeditabat.
- 256-9. Ad supplendam sententiam, pravo rhapsodorum studio amplificandi assutus esse, usus insolitus vocum *δηιοτης* et *εξερεσις* vix dubitare sinit.
349. *εθελε* recepimus, pro v. *εθελ*, quod litteris olim iisdem scriptum, e vano pro metro timore prælatum esse videtur.
355. *βοσκαυτα* omnino legendum est pro v. *βοσκαυκαυτ*; quod monstrum vocis rhapsodi vel grammatici, exoleto digammate, ad metrum fulciendum cuderunt.
- 374-90. Episodium manifestè insititium, et a grammaticis antiquis merito repudiatum. Vide schol. Ven. in II. F. 277.
402. V. *ερυσαντες*. Vide supra ad I. 77.
413. Metro consulentes *αφ* post *δε* sustulimus.
422. Sic ex Athenæi I. xiv. c. viii. versum restitimus. Codices et editiones omnes habent *βεβαυτο βοας ρινοιο τετευχας*; quæ a rhapsodo aliquo vel grammatico, qui metro frustra cavebat, illata esse videntur: *τετευχας* enim ita passivè usurpatum Homericum esse nequit.
- 435-6. A rhapsodo seriore insertos esse, vox *ατρωποι*, penultima contra omnem veteris grammaticæ rationem producta, planè demonstrat.
- 445-6. *νοθευονται δυο*. schol. Harl.—Rectè: mera enim sunt commenta.
- 452-3. Ab homine quodam inepto et inficeto ad claudendam et sejungendam rhapsodiam assuti.

NOTÆ IN OD. N.

- 41-3. E commentis conficti et inserti. Ad *α μοι φιλος ηθελε θυμος* adscripserat aliquis *πομπη και φιλα δαυα*, quæ subsequenti rhapsodi in tres versus satis inficetos amplificaverunt.
96. *εγ δε τη Ιθακη ουδεν εστιν αντρον τοιουτον, ουδε νυμφαιον, οιον φησιν Ομηρος*. Strab. I. 1. Incolæ tamen hodierni se ejusmodi speluncam quondam vidisse Gellio nostro persuadebant, situm ejus monstrabant, et, si paucos adjecisset denarios, ipsa proculdubio Phæacum dona in ea meminissent.
133. Hiatus luxatus; et alioqui pro mero scholio, profecto e *παιγιο* in margine adscripto, omnino habendus.
142. Aliud commentum, quod *ατιμησησιν ιαλλων*, senior modus loquendi, planè prodest.
166. e θ. 191. hic perperam repetitus.

194. *φαινετο*, schol. Harl. et Eustath. in comm.; al. *φανερων*, quod metrum respuit.
- 213-6. Insititios esse, *Jovis titulus ιασηριος*, et digamma neglectum in *και ιδωμαι*, planè ostendunt.
247. *και* v. *en* δ', digammate neglecto.
- 254-5. E commentatoris inepta sedulitate planè profecti.
- 319-21. Ad hosce sententiam veterum, in scholiis Harleianis ad 320-1. memoratam, jure pertinere, ipsa commissura satis demonstrat.
332. Perinde commentum esse junctura planè probat; et præterea *αγγιστος*; et *αγρις* senioris ævi notas præ se ferunt. Sed sequentes quoque repudiassse grammatici veteres traduntur; neque negandum est eos suspicionibus obnoxios esse. Vide Schol. Harl.
- 347-8. In exemplaribus nonnullis antiquis non legebantur (Eustath. p. 1743.); neque dubitandum est, quin ex 103-4. huc irrepererint.
362. Sic *μηδετι* Eustath. p. 1744. pro v. *μητοι*.
371. Perperam insertus, Eustathio haud notatus.
419. *ιδωσι* pro v. *ιδουσι* Eustath. in comm. p. 1747.
428. Deest cod. vet., neque Eustathio notatur; at huc proculdubio e supra 396. et O. 32. male translatus.

NOTÆ IN OD. Η.

1. *δ* ex habent codices et editiones omnes; at *δ γ'* ex Dionysius Harleianus *παρ' ενθ.* s. 26.; quod omnino recipiendum foret, etiam si nulla superesset auctoritas. Vide Proleg. s. cxlix.
21. Sic *εστος* pro v. *αυτ* Eustath. in comm. p. 1749.
31. *ὅτι δε προς τους ταπεινουμενους παυεται η οργη, και οι κυνεις δηλουν; ου δαιμονες τους καθιζοντες.* Aristot. Rhet. li. c. iii. s. 2.
69. Hiati laxatus, atque a mente et sententia loquentis alienus: Eumæus enim execratur Helenam quod Ulyssis, non quod multorum, pernicioes extitisset.
104. *δρονται* habent edd. vet. F. A. L.; unde veram lectionem restitimus.
153. V. *τα α*, errore solito.
154. Aliundè malè traductus abest a cod. vet. et ed. F.; atque stigmatè notatur in ed. R.
- 156-7. Ex Il. I. 312-3. conficti, et hic perperam inserti.
185. V. *τα σαντου*. Vide ad Il. 2. 490.
204. *γονος* omnino legendum pro *γενος*; quod ex incuria scribendi, vel operarum errore propagatum esse videtur.
231. *ετος* v. *δ* *τε* non Homericè.
- 223 et 7-8. Manifestè expletivi et commentitii.
233. Sic *δη* pro v. *εα*, ex aliis locis paribus recepto, hiatum non ferendum supplevimus.
251. Commentum hominis qui omnes epulas Homericas sacrificia fuisse ignorabat.
260. V. *και νας ερσθαι*. Vide supra ad Γ. 268. I. 194. et K. 444.
284. Merum commentum.
331. Vide Γ. 394. et infra Γ. 288.
333. *εραπειας* v. *εραπειας* scripsimus ut verbum antecedens suam formam plenam et antiquam reciperet.

306. Suspectum est nomen *Ακαστος* cum hiato, præsertim quod nusquam alias in Homericis occurrat, et Meges Dalichienstem rex ait in Iliade celeberrimus. Acastus priore ætate rex fuerat Iolehi et Magnesiae in Thessalia, in fabulis quoque post-Homericis celeberrimus.

344. V. *εὐδαίλο*, quod in metrum peccat.

358. *ὄρυμον* pro v. *ὄριος*, quod non est Homericum, q. K. 150. et 197; atque II. A. 118. recepimus.

360. Eiusdem farinae ac 284.

306. V. *νοστήσῃ*, metro violato, neque temporum congruentia cum *ἔλῃσι*, infra vs. 308., conservata.

425. *καίων* v. *κειών*; quod grammatici a verbo antiquo *κω*, *finis*, deducunt; inserto iota; etsi verbum istud nusquam occurrit, et iota, ex arbitrio insertum, putidum est eorum commentum, quo qualemcunque hiatum, e corrupta vetere lingua ortum, nullo negotio supplere solebant. Sententia autem postulat aoristam secundum participii, cujus verbum vel radix Latine *finis* respondeat; atque ejus prima positio in Homericis *καίων* fuisse videtur; et leniore Ionum pronuntiatione, poetis antiquissimis haud incognita, *κειών*; e quo, elisa consona in aoristo secundo, *καίων* participium fieret et ratione qua *τυπῶν* e *τυπῶ*; vel, elisa etiam in prima positione, thema *κω* fieri posset. Vide ad II. B. 581.

432-533. Pro spuris et insitiis habuisse videntur Athenocles et alii veterum grammaticorum—vide Eustath. p. 1769. et Schol. Ven. in II. B. 56.; neque de iis ejiciendis hæsitandum est: coena enim *ὅδε* in Uguisio Eameli continuatur post digressionem ad Telemachum et Menelaum; atque nexus et series narrationis, quæ ab ea interrupta est, resumitur et redintegratur infra O. 300.; qui de 481. hujusce libri omnino pendet. Multa quoque his *ἀετομοινοῖς* insunt, quæ in linguam et prosodiam Homericam peccant; ut *Ἑρμῃ* pro *Ἑρμείᾳ*, hiatus in *πῆσάτο οἶος*, digamma neglectum in *καὶ ἔλος* et *οὐτ' ἐσθῆτος*, &c. Præterea res narratæ ineptissimæ sunt et prorsus aniles; quam tamen solam ob causam ejicere non ausus eram.

NOTÆ IN OD. O.

21. Sic transpositis verbis, quæ vulgo leguntur *κείνου βούλεται εἶπαι*, metro leniter subventum est.

34-2. v. N. 427-8. malè translatis; atque ibi etiam alter insititius est, et e commento confictus.

45. Ex II. K. 158. huc malè traductum esse grammatici veteres jamdudum monuerunt.

63 et 6. Rhapsodorum commenta, quorum primus deest ed. B. et cod. vet.

74. *ἐν πολλαῖς οὐκ ἐφῆρτο καὶ ἐστὶν Ἡσιόδοιος τῆς φράσεως ὁ χαρακτήρ*. Schol. Harl. ab Homericis tamen non alienus.

78-85. *οἱ ἢ ἀετομοῦνται συγκεχυταὶ δὲ τὸ δυνικὸν τοῦ ἀμφοτέρων*. Schol. Harl.—Rectè: sunt enim interpolatoris indocti et inficeti; quæ nomen *Ἑλλας* sic usurpatum non inter antiquiores fuisse ostendit.

221. *ταῖς γ' αὖτως μὲν* in metrum ac sententiam perinde peccans; quum *μὲν* a loco prorsus alienum sit.

343. Sic nomen restitimus ex altera Apollodori lectione *Οικλῆς* pro *Οικλῆς*, ab omni ratione grammatica alieno. Vide Heyn. in Apollod. Biblioth. l. iii. c. vi. s. 2. Huiusmodi nomina in Homericis, per omnes casus obliquos, penultimam productam, vel diæresi divisam, atque in recto correptam habent; quia *ΚΛΕΗΞ* nondum in *ΚΛΗΣ* contractum erat, neque, licentia poetica, in *ΚΛΕΙΗΣ* protensum. In titulo tamen, septimi ante C. n. seculi, a Græcis cum Psammeticho Ægyptiorum rege in Æthiopiam, proficiscentibus ibi insculpto, atque nuper exscripto et inde reportato a viro clarissimo, de omnibus bonis artibus et litteris antiquis optimè merito, G. Bankes, casum secundum *ΘΕΡΚΛΟΣ* planè legimus; quo testimonio, præter alia in Prolegomenis adducta, horum carminum antiquitas remotissima demonstratur: hunc enim titulum prioris esse Psammetichi, tum litterarum formæ, tum vocabuli exoleti *ΑΝΙΗ*, sursum ad usque, usus, satis ostendunt.
- 244-8. Inseti a rhapsodis recentioribus; qui nomen *Οικλῆς*, ex *Οικλῆς*, inserto pro arbitrio iota, producebant invita ratione et consuetudine veteris linguæ.
251. Ex insitiis in II, T. 235, &c. hac malè traductus.
- 254-5. Pannus item a rhapsodo assutus, ut commissura planè probat.
333. καὶ pro ἦδ', metro postulante, reposuimus.
344. Commentum malè insertum. ἀλλ' ἰκεῖναι, τινὰ, ab Homericis loquendi ratione et usu alienum est.
- 370-8. Turbati et luxati cæteris malè cohærent, et a diversis rhapsodis assuti esse videntur.
421. ἦ pro εἰ habent codex et scholia Harleiana: sed lectionem antiquam Homericam potius crediderim fuisse καὶ εἰ χ' ἐπ' ἔργῳ; ἐν τῷ.
435. μ', al. δ' ante *Φοικαδ'*, metro postulante, sustulimus. Ellipsis frequens est. Vide A. 614, &c.
447. V. καὶ χροσσὸν ὄντις, contra Homerici sermonis usum a quodam illatum qui metro frustra timebat.
- 449-52. E sequentibus malè intellectis conficti et inserti: non enim pueri nutrix hæc ancilla e poetæ sententia fuit; sed serva in quolibet opere versata; quæ ideo puerum non nisi astu, et occasione capta, abducere poterat; neque verbum *τροχῶν*, nisi de rotis, et animalibus rotas trahentibus, in Homericis usurpatur.
496. Sic *προερισσαν* e schol. Harl. omnino scribendum pro v. *προρυσσαν*, quod a loco et sententia prorsus alienum est.
- 499-500. Ex aliis conficti et malè hic inserti. Vide infra 505, et libri sequentis initium.
506. V. τε καὶ, metro violato.
509. Interpretis commentum perperam insertum.
553. Aliud commentum haud melioris notæ.

NOTÆ IN OD. II.

14. V. γλυβ' *ανακτος*, digammate neglecto, nec ulla temporum ratione habita.

19. V. *μογησθ* e *μογησι* planè corruptum: nam futurum nullo pacto locum hic habere potest.
70. Sic, audacius forte, versam refinximus, qui in vulgatis metro laborans legitur *πας γὰρ δὴ τὸν ξεινὸν ἔργον ὑποδέχομαι οἶκαρ*. In suo loco est articulus infra, vs. 78.: hic perperam adhibetur.
79. Sic *μὲν* pro v. *μιν* certissimè scribendum; atque ejus vestigia in schol. Harl. deprehendere licet.
98. *ορῶσαν* v. *ορησας*, et altera lectione *ορῶρη*; quod, quum scriptura antiqua *ορῶρη* esset, et erroris fontem et corrigendi rationem planè indicat.
- 100-1. Inepta commenta e **A** 84. conficta, et a grammaticis antiquis damnata. Vide schol. Harl.
- 108-11. Ex infra sequutis perinde conficti.
116. Vide supra ad 98.
131. Vide Schol. Harl.
161. Putidum commentum.
206. Sic *ηλυθα* pro v. *ηλυθον* audacter scribendum et hic, et T. 484. **Φ**. 208. et **Φ**. 102.: Homericæ enim loquendi ratio omnino postulat præteritum perfectum vocis mediæ: *ηλυθον* autem, aoristus secundus vocis activæ, quod in exemplaribus scriptis et impressis omnibus perinde obtinet, a loco prorsus alienum est; neque a poeta profectum, sed a rhapsodis et grammaticis; qui, veterum litterarum ac sermonis antiqui perinde ignari, metro frustra timebant et perperam subveniebant. Præterita perfecta in *-ον* desinentia, quæ quidam sibi finxerunt, in vivo sermone nunquam, neque usquam nisi apud grammaticos, extiterunt: at omnia ejusmodi apud poetas antiquos pro aoristis secundis e formis auctis, ut *κεκαμινον, ηγαγον, &c.*, omnino accipienda sunt. Hiatus, producta littera finali ante vocalem in *Fervi*, licet durior et insolentior sit, causam tamen idoneam in cæsura abrupta habere potest.
246. *δε* post *ταχα*, metro postulante, sustulimus. Sententia parenthetica est.
249. *τε* item ante *και*, eandem ob causam, delevimus.
257. V. *ὁ κεν τις*, quod Homericum esse nequit.
- 278-98. 304-7. et 311-20. omnes e diversis commentis diversorum rhapsodorum et interpretum, aut ex infra narratis conficti esse videntur; etsi 281-98. tantum grammatici veteres obelo notasse traduntur. Schol. Harl. et Enstath. p. 1803.
310. Sic ed. R. *με εχουσι*. Codd. et edd. al. *γε μ' εχουσι, με γ' εχουσι, et με τ' εχουσι*, omnia adæquè e vano pro metro timore profecta, quum spiritus asperi vis in verbo *εχω* ignorabatur.
- 330-2. Interpretis commenta esse ostendit tum junctura, tam *δακρυον* ab Homericò sermone alienum. Vide ad II. II. 11.
- 338-41. A rhapsodo seriore, qui digamma ignorabat, et silentium subulco non convenire putabat, inserti.
355. *ειδον* v. *εισιδον*. Vide ad **A**. 581, &c.
365. Vide Blomfield. in *Æschyl. Prom. gloss.* p. 289.
367. *ατεμεν* pro v. *ασαμεν* recepimus, quia tempus imperfectum sequenti *εμμενεμεν* magis congruum est; et Homericæ verbi formæ *ατεω* et *ατημι* non *ατω* fuisse videntur. Vide Proleg. s. clii. in voc.
370. *τερος* v. *τως μὲν*, particula sententiæ perinde ac metro importuna.
- 372-92. Turbati et luxati sunt; atque a diversis rhapsodis e diversis commentis conficti et paullatim adjecti esse videntur. Ad-

scripserat fortè aliquis nomen *τηλεμαχῶ* ad pronomen *οἱ* in versu proximè antecedente; cui alius versum unum et alterum supplebat; atque inde pannis super pannos assutis, ad nauseam usque cumulati sunt. *ἡμας* autem ultima, et *βουλεται* vel *βολεται* priore correpta, interpolatorem parum doctum planè produnt. Olim emendare conati sumus quum ejicere debuimus.

447. *ν. αλεασθαι*, errore sollenni, aoristus primus cujus antepenultima necessariò longa est.

459. Vide ad Il. A. 216.

463. *ν. αὐτ' εἰρυαται*: at tempus præsens ad sententiam necessarium est; et *αι* diphthongus ante *ε* corripì nequit.

468-75. Spurius esse, tum *ᾠμησησει* serioris notæ verbum, tum *Ἑρμῆος* e nominis forma contracta *Ἑρμας* vel *Ἑρμης*, poetis antiquissimis ignota, planè demonstrat: neque isti *λοφοὶ Ἑρμαιοὶ* inter vetustissimorum Græcorum sacra locum habuisse videntur.

NOTÆ IN OD. P.

14-5. Pannus a rhapsodo seriore assutus.

20-5. Haud melioris notæ, neque personæ apti; et digamma neglectum in *τοὶ αὐτῷ* interpolatorem indoctum planè prodit.

49. Deest cod. Harl. et comm. Eustath., atque omnibus deesse debuit.

53. *τος* pro *ν. ὅτις*, sententia æquè ac consuetudine loquendi Homericæ postulante, reposuimus. Vulgatum e vano pro metro timore, quum vis spiritus asperi in eo supplendo ignoraretur, fluxit.

78. *ν. τ'* post *γαρ*, ab aliquo qui metro frustra timebat, insertum.

105. Vide Proleg. s. cxlix.

118-9. Insititii et a loco prorsus alieni.

147-65. Veterum obelo notati, non injuria: interpolatorem enim planè produnt ista *ἐρκων* et *εγεγαυεν* sensu usurpata ab Homericò usu abhorrente.

172. Suspectum est *γαρ ρα* post pronomen relativum: sed qua ratione corrigendum, aut quid substituendum sit, non satis liquet.

189. Copulam inutilem *τ'* post *δε*, e vano pro metro timore profectam, delevimus.

218. Sic *ως* apud Aristot. ethic. Endem. l. vii. c. l. pro *ν. ὡς*; quod ex Attica dialecto, et ex Attico forsitan exemplari, irrepsit: istud enim *ὡς* ex *ῶς* contractum ab Homericæ linguæ usu ac ratione planè abhorret.

221. Sic *πολλης* prima manu, et *φλιγσι* priore producta, ut ab aliis usurpatum est, habet codex Harleianus; atque *φλιους* vel *φλιασος*, urbis Peloponnesi nomen e *φλια* effictum, in nummis antiquissimis, quinti vel sexti etiam ante C. n. seculi, semper diphthongo *ει* pro *ι* inscriptum legitur; quo vera ejus forma planè patet. *ΦΑΕΙΑΣΙΟΝ* habet argenteus musei nostri.

302. *ρ'* post *μεν*, e vano pro metro timore insertum, delevimus.

313. *τι* pro *και*, metro postulante, reposuimus.

326-7. Spurius et insititios esse, tum e digammate neglecto, tum e cæterorum commissura planè liquet: pronomen enim *των* in 328. ad canem non ad Ulyssæ, his retentis, pertinere debet.

Hom. Not.

343. Copulam τ' post *απρον*, metro ac sententiæ importunam, dele-
vimus.
359. E commento in proximè antecedentem manifestè confictus.
375. *εὐφορβον* pro *συβωτήν* ex aliis locis recepimus, ut versum cum
digammate stare posset; et *Ω* ante *αργυνται*, e vano pro metro
timore adjectam, delevimus.
- 383-91. A diversis commentis, diversorum fortasse rhapsodorum
prava sedulitate, conficti et inserti; *δημιουργος* enim, et *ως* pro *εως*
serioris notæ sunt; et digamma neglectum in *η ιητηρα* interpola-
torem æquè prodit.
402. Putidum commentum in *αλλον*.
415. τ' recipimus e paribus locis Δ. 199. et Π. II. 570. pro articulo ε,
quem indoles Homericæ sermonis vix admittere potuit.
416. Vide Proleg. s. clxv.
421. Spurium esse ostendit istud *δτεν*.
429. ν. και νηας *ερυσθαι*, non Homericæ: vide supra Γ. 268. I. 194. Κ.
444. et Ε. 260.
- 450-2. *τρεις νοθευονται*. schol. Harl.—rectè: frigida enim commenta
sunt.
472. ν. *βληται*. Vide Proleg. s. xcvi.
- 475-80. *νοθευονται* εἰς. schol. Harl.
- 501-4. *νοθευει* *Αρισταρχος* δ, *ιδια* *οτι* *αυθιγανται* tum commissura,
tum *αχρημοσυνη*, senioris ævi dictio a sermone Homericæ prorsus
aliena.
547. Abest ed. F.; et omnibus abesse debuit.
- 572-3. *Παντις* a rhapsodo seniore, qui digamma ignorabat, amptus.

NOTÆ IN OD. Σ.

11. Consentaneum magis Homericæ verborum usui certo et discreto
fortè fuerit *ιθαυεις* hic, et *αλυσ* supra P. 545.: sed libri constantes
in utroque sunt; neque tam certa, in re tam vetusta et exoleta,
nostra scientia esse potest ut conjecturis sine specie quadam auc-
toritatis indulgere liceat.
- 38 et 56. *Σιρος* sicut *Σιρις* scribendum est; atque ita copula inutilis et
et præpositio importuna *επ'*, salvo metro, delendæ.
- 63-4. E commento *Ξεινοδοκος* *μεν* *εγω*, quod adscripserat aliquis pro-
fecti: non enim temerarium istum *ὕβριστην* Antinoum poeta *πανυ-*
μενον dixisset.
88. *αγαγον* pro *αναγον* codicis auctoritate restituimus P. 441.; atque
ea fultus hic quoque reposuimus.
- 114-5. Ex 82-6. conficti et perperam inserti. Vide Schol. Harl.
127. Insuper esse e voce senioris notæ *εκητης* planè liquet.
130. Deest loco a Plutarcho de consolatione citato; neque dubitan-
dam est quin ex Π. P. 447. huc irrepperit.
153. Etsi ν. *κακον* ferri potest, pluralis loco magis aptus est; et
hujusmodi plura a grammaticis, qui digamma ignorabant, mutata
sunt.
190. *θαψσαιατ'* ν. *μιν* *θησαιατ'*, adjectis tribus versibus commentitiis;
nempe 191-3., quos nomen *Κυβαρεια* senioris esse rhapsodi planè
probat. His ita interpositis pronomen e versu subsequente malè

- retrahebatur, et verbum contra morem et indolem Homericæ sermonis curtabatur.
212. Commentum satis ineptum. Vide ad A. 366.
291. Ejusdem farinae.
- 228-81. Primus, ab Aristophane olim notatus, merum est scholion; cui tres subsequentes paullatim adjecti esse videntur.
232. γε ante και malè insertum delevimus.
237. v. δομοιο λελυτο, verbo haud Homericè contracto.
- 374 et 8. v. κε μ' ἰδοις, e duabus lectionibus κε ἰδοις et με ἰδοις forte conflatum, quarum priorem facillè prætulimus.
- 389-92. E 329-32. malè iteratū mihi videntur; quanquam haud deerant inter veteres qui hic retinendos, illic reserandos censarent. Vide Schol. Harl. in 329.
395. ap post δε, metro ac sententiæ importunum, sustulimus.
401. Vide Proleg. s. cxlix.
408. Commentum ineptum.
417. αγε v. αγετ', digammate neglecto.

NOTÆ IN OD. T.

1. Vide Proleg. s. cxlix.
- 19-20. E scholiis in proximè antecedentes conficti et inserti.
51. Vide Proleg. s. cxlix.
77. Commentum expletivum supra notatum in P. 420.
122. Interpolatorem prodit tum junctura, tum verbum δακρυπλῶειν ab Homericò sermone alienum.
135. Insititius et a loco alienus. Fuerunt etiam qui totam historiolam—130-161—a poeta abjudicarunt; quorum sententiæ præcipuè favet σπειρον istud ἐπιταφιον; quum nihil ejusmodi in funere Patrocli memoratū sit. Vide Schol. Harl. Alia tamen cultus humanioris vestigia, jam paullatim obrepentis, in Odyssea occurrunt, quæ Iliadis nusquam reperta sunt; et in his Odysseæ versibus sermo antiquus et Homericus est. Vide Proleg. s. xlvii.
147. κηται v. κειται. Vide supra ad B. 102.
176. ἑτεοκρήτες; sunt Cretenses indigenæ, αὐτοχθόνες schol. min., sermone Homericò; e quo non satis intellecto, Ravolus Rochettius, Fourmontii defensor et laudator, quum comperisset ἑτεοκρηταίς, quod nebulo iste ex Hesychii ἱκτεν κραταις confinxerat, et pro titulo antiquissimo, lapidi inscripto, venditaverat, defendi nullo pacto posset, vocabulum ἑτεοκρηταίς composuit, et ut nomen gentis, Κερων βαρβαροφάνων ἀποίκου, mediamque Laconiam, ante Perseidarum et Pelopidarum tempora, incolentis, et templum titulis inscriptis dedicantis, eruditione et elegantia vere Fourmontiana, protulit et commendavit; adducto Græculi cujusdam medici testimonio, qui se etiam id templum vidisse cum titulo professus est; incerto tamen Fourmontianumne ἑτεοκρηταίς, an Rochettianum ἑτεοκρηταίς deo nomini subjunctum esset: ejusmodi enim homini vidisse, plura quam quæ convenirent, nequaquam licebat; aliòquin ipsam fortasse deam Ogām in templo sedentem vidisset, et artem suam medicam docentem; cujus usum et præstantiam vix opportunius vel efficacius probare poterat, quam in iis sanandis qui sibi credi-

defint. Fourmontium autem; quocumque modo fabulas ejus re-
texerit, falsi et mendacii nimilominus arguerit; ipse enim se omnia
ejusmodi monumenta Laconica prorsus everfisse, effruisse, corru-
pisse, litteras inde scriptis diserte tradiderat; alteris mendaciis
præcavens ne altera, locis postea patefactis et exploratis, prode-
rentur. Tyrinthius etiam memia; adhuc, ut a poeta II. B. 459.
laudata, tantum non integra extantia, a quamplurimis visa, et a
quolibet videnda; se, inter multa alia, pariter prorsus gloriatus
est; non alia quidem insania, stultitia, et impudentia, quam si
pyramides Ægypti se prorsus et in pulverem redigisse gloriatus
esset.

177. E posterorum pravo amplificandi studio profectus: Dores enim
non nisi multa post secula in Cretam venerunt.

215. Sic $\chi\sigma\iota\nu\ \epsilon\gamma\omega$ pro $\gamma\epsilon\iota\varsigma\ \gamma'$, certissime reponendum: particula
enim $\gamma\epsilon$ a loco prorsus aliena est, neque vocativo subjunctam
sermo Homericus usquam agnoscit. Vide Proleg. s. cxlix.

233. $\Phi\iota\sigma\chi\alpha\lambda\alpha\varsigma$, a voce apud Græcos exoletæ, sed apud Latinos asser-
vata viscus.

289. $\chi\alpha\tau\alpha\pi\upsilon\tau\alpha\iota\ \kappa\alpha\iota\ \mu\alpha\gamma\iota\sigma\tau\alpha\iota$. Vide ad I. 382.

312-6. et 319-34. Rhapsodorum putida commenta ejusdem $\kappa\alpha\mu\mu\beta\iota\tau\alpha\varsigma$
cujus tot alia, quibus orationes Homericæ, a poetis antiquis justa
brevitate ad res et personas aptissime continnatæ, ubique scatent,
et ad nauseam usque productæ sunt. Si verbum $\kappa\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ lingua
prisca unquam agnovisset, active non absolute, ut in 319, usurpa-
tum esset.

343-578. Pro spuris et insitiis habuerunt grammatici veteres, quod
male sibi consulerit Ulysses, quum omnibus se ignotum esse
voluerit, et tamen ad id officium, quo certissime agnoscendus esset,
mulierem ipsam selegerit quæ sola eum agnoscere posset. Vide
Eustath. p. 1867. l. ii. Par judicium cuius ferre recti graviores
etiam ob causas; vocem scilicet $\phi\iota\lambda\iota\omega\varsigma$ senioris notæ, 351. $\iota\omega\varsigma$
significatione aliena usurpatum 367., et in unam syllabam correp-
tum 530.; $\alpha\iota\ \kappa\omega\upsilon\epsilon\varsigma$ aïde repetito articulo haud Homericæ 372.; $\epsilon\kappa\lambda\iota\theta\eta$
prioribus correptis pro $\epsilon\kappa\lambda\iota\theta\eta$, 470.; Pandarei filia metamorphosisin,
fabulam, ut alias ejusmodi, senioris ævi et e mystica vel symbolica
religione ortam 518-23.; $\sigma\omega\phi\iota\sigma\tau\alpha\iota$ forma passiva pro $\sigma\omega\phi\iota\sigma\tau\epsilon\iota$ 377. et
524.; quod modo subjunctivo usurpatum $\sigma\omega\phi\iota\sigma\tau\alpha\iota$, locum perinde
insititium prodit II. N. 271. Quin etiam, quod adhuc gravior est,
versibus his omnibus ejectis, locus sanus et integer est hexxi conti-
nuo, quum retentis luxatus et turbatus est: nam Penelope, 589-99,
iis diserte respondet quæ Ulysses dixerat 530-42. Intermediis non
notatis; atque etiam ex iis quæ ille Euryclææ φ. 381., et quæ hæc
post procorum eadem Penelopæ dixit φ. 26-31.; plane liquet
anum non antea dominam agnovisse. Quæ autem subinde addi-
dit, 73-7, a seriore rhapsodo inserta esse certissime constat ex
ea, i. e. $\epsilon\phi\alpha$ ex $\epsilon\phi\alpha\epsilon$ contractum, ultima correpta ante ϵ , quod
Homericæ prosodia fieri nequit. Perantiqua tamen est interpo-
latio, et poetæ haud ignobilis; partim fortasse e carne quo-
dam de Ulyssis ante Troicæ rebus gestis detracta; in quo Aristote-
les hanc fabulam de vulnere in Parnaso, cum illa de simulata
ab Ulyssæ insania, legisse videtur: utranque enim a suis Odysseæ
exemplaribus penitus abfuisse hæc ipsius verba diserte declarant.

$\text{Ὀδυσσεῖαν γὰρ ποίαν, οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ συνεβή, οἶδ' ἅλληνας
μὲν ἐν τῷ Πάρισσῳ, μάχην δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγέμερῳ.}$ Poet.

s. xvii. Laudantur nihilominus infra, s. xix. "ταπεινά" et "Ulysses cicatrice agnitus:" sed istam periodum xix. non in suo loco esse viri docti jampridem monuerunt; atque melius monuissent, si eam e commentis in xxvii. totam confictam esse docuissent, et ab Aristotelico quodam seriore insertam. Vide Twining, p. 95. Laudatur tamen vs. 361. in Rhetor. l. iii. c. xvi. s. 2.; sed periodus ibi e margine irrepassa videtur; et libri omnes summi critici et philosophi, qui non penitus perierunt, ita depravati et interpolati sunt, ut cautè omnino et scrupulosè eorum auctoritas in testimoniis adducenda sit.

NOTÆ IN OD. T.

1. Vide Proleg. s. cxlix.
8. Sic γελον τε omnino scribendum. Vide ad Il. A. 599. γελων τε habet codex Harleianus pro γελωτα, quod Atticum est poetarum ignotum.
12. Sic certissimè legendum pro v. η ετ' εφ: nam ετ' inutile est; et optativum εφαι ita contrahi in εφ, neque ratio veteris linguæ, neque usus Homericus sinit.
- 23-4. E sequentibus conficti et inserti.
65. Sic omnino verba collocanda sunt quæ vulgo leguntur εν προχοης δα βαλοι, &c.
- 66-81. E serioris ævi fabulis intempestiva rhapsodi eruditione conficti.
- 88-90. E commentis ineptis malè feriat hominis confati: neque enim hujusmodi somnium *malum*, e mente poeta, dixisset Penelope; neque οιος priore correpta locum habere potest in Homericis.
104. Ineptum et importunum commentum: tonitrua enim e caelo sereno — απ' αιγληντος ολυμπο — non nubilo, prodigiosa erant; atque infra 114. serva αλετρις observat, ουδε ποδι γεφος εστι.
148. Aliud commentum adæquè importunum.
- 194-6. Eadem prava rhapsodorum sedulitate adjectos esse, e βασιλης ανακτι et δυοωσι, ab Homericis loquendi consuetudine alienis, planè liquet.
232. Sic transposuimus quæ v. ελευσεται οικαδ', metro violato, leguntur.
260. και pro εν δ', metro postulante, recepimus.
- 276-83. Aliunde certè illati, et ex alio fortasse carmine deperdito: nam de sacrificio in luco Apollinis hic non agitur; sed de jentaculo in domo Ulyssis. Vide infra 308.
293. V. ως επεικειν, non Homericis more.
296. V. ηε τω. Vide ad Il. M. 328.
298. Eustathio haud notatus, et e commento planè profectus.
302. σαρδανιον a σαρδαινω, idem quod σαιρω, Anglicè sneer. Σαρδονιον, quod alii veterum ediderunt, ab insula Sardo, quam poeta ignoraverat, planè ineptum est.
- 338-10. E commento in proximè antecedentem conficti. Adscripserat aliquis ενθαδε, quod in tres versus satis ineptos paullatim crevit.

340. *πεφθιται* reposuimus pro *v. εφθιται*: est enim præteritum perfectum, quod sententia omnino postulat.
- 368-70. E rhapsodorum commentis perfectos esse, planum facit *αλειτο* antepenultima *corrupta*; quum Homericè *αλεισταιτο* esse debuerit. Adscripserat aliquis *ερχομενον* ad *κακον* in versu antecedente, quod paulatim in tres versus ampliavit et diffudit sub sequentium hominum incepta sedulitate.
379. Aliud rhapsodi supplementum, quod prodit *εμπαιον*, pentultima brevi.
- 387-94. Pannus assutus, ab eo forsitan qui carmen in rhapsodias distribuit.

NOTÆ IN OD. Φ.

29. E scholio *την οι παραβηκεν*, quod ad *τραπειζαν* adscripserat aliquis, planè ortus. Pronomen emphaticum sic repetitum *αυτον* et *αυτο*, interpolatorem manifestè prodit.
91. *αλειτον*, haud appetendum. Vide Proleg. s. clii.
110. *V. γ* post *τα* Eustathius non agnoscit.
123. Aliunde huc perperam illatus.
155. *το γ οὐδ*, copula perperam adjecta e vano pro metro timore.
- 157-62. E solito rhapsodorum studio amplificandi orationes perfectos esse, junctura satis ostendit.
- 210-6. Ejusdem *κακηστας* esse, hiatus non suo loco, et sententia a veterum moribus aliena planè probant.
217. *περιφραδες* e varia lectione *ψ. 73*, in Seberi Indice memorata, pro *v. αριθραδες* recepimus.
218. *V. με εν γνωτον*, pronominè inutilli et contractione non Homericæ.
233. Sic legendum, transpositis *ν. ομη. παρουςεν μοι*: nam *α* in futuro et aoristo primo verbi *παρ* corripitur nequit.
263. *V. αγει* digammatè neglecto.
284. Pannum assutum esse, tum commissura, tum *ακαματρη*, nex superioris notæ, planè demonstrat.
- 295-310. E posteriorum fabulis mysticis et symbolicis, ut alia de Centauris et Lapithis, conficti et inserti.
329. Particulam *κα*, ad sententiam ac metrum perinde necessariam, e conjectura recepimus.
335. Spurious et insititium esse jampridem monuit Ernesti.
- 350-3. ex *Π. Ζ. 490-3*, huc malè translatos esse, grammaticos veteres haud effugit. Vide schol. Ven.
363. *V. κατεδοντα*. Vide ad *Π. Ζ. 237*.
401. *α* *V. αυτ*, copula e vano pro metro timore adjecta.
- 427-30. et 432-4. Interpositos esse (a rhapsodo forsitan qui carmen in partes divisit), e cæterorum commissuris, quas restituimus, planè liquet. Quin etiam ex infra sequentibus *X. 101*, æquè patet Telemachum nondum arma sumpsisse, neque habuisse præter ense et hastam, quam vice baculi vel scipionis quasi semper gerebant Græci antiquissimi. Vide Thucyd. I. 1.

NOTE IN OD.

12. *μελαινά* v. *μεμβλαινά*, monstrum e vano pro metro timore satum.
 26-33. A grammaticis antiquis merito damnati. Vide Eustath.
 p. 1917.
 48. ex II. E. 507. huc malè translatus deest cod. Harl.
 49. Ex interpretis commentis confictus.
 144. το περι των δαδκα σακων, και το φεξης, Αρισταρχος αβηρησ; ἀδυνατον ειναι ιππων τοςαντα βαστασαι ανθρωπον. Eustath. p. 1921.
 Verumtamen si tales ob causas versus a poeta abjudicandi forent, et e carmine ejiciendi, in parva admodum volumina HomERICA redigerentur. Modestiam ac judicium in primis desiderari per totam hanc de procorum cœtè narrationem, cuius e trivio, nedum Aristarcho, sentire licet; neque inest justa ea rerum ratio, et exquisita armorum vulnerumque, et eorum in corpore humano effectus, scientia, qua mirabilia in Iliade inter se semper congruunt, et natura incredibilia specie probabilia sunt. Vide Proleg. s. xlviii.
 218. Commentum expletivum prodit monstrum istud, e recentiorum fūco poetico ortum. Vide Proleg. s. xvi.
 228. Deest ed. F. rectè? nam *καὶ* priore correpta, non nisi in compositis locum habet.
 246. Ineptum commentum commissura hiante interpositum.
 274-6. E supra 267-9. malè repetitos esse, grammatici veteres jamdudum monuerunt. Vide Eustath. p. 1926.
 298. Instititum esse, e junctura planè liquet.
 315. V. *παισσκον*, et *δρις*, quod non est Homericum.
 324. Expletivus ineptus. Vide ad II. R. 285.
 359. γ' post *ταυτε*, metro ac sententiæ importunum delevimus.
 372. Pronomen *ε'* post *κα'* repetere ausi sumus, quod copula, hæc semper corripitur ante vocalem. Vide ad II. Z. 308.
 373-4. Commenta commissura parum subtili intexta; alioqui, si medica manu digna essent, scribendum in ultimo *κακοεργετης* pro *κακοεργης* omnino foret.
 408. Sic, quum hiatus hic nullo modo ferendus sit, reposuimus, *πρὸν μογε εἶσθην*; atque in versu proxime antecedente *πρὸν εἶσθην*, ut in aliis supra.
 415. Rhapsodi senioris commentum.
 422-3. Haud melioris notæ.
 494. Ita certissimè legendum est, quomodo supra 481. pro v. *πιδεν* *ασεν*; quod, si plenior et HomERICA sua forma antiqua resisteretur, versus respueret.

NOTE IN OD.

6. Copulam importunam *ε'* post *κα'* Eustathio obsequuti sustulimus. Vide p. 1936.

29. *δε παλαι μιν* pro *ν. ὅ ἀρα μιν παλαι*, quæ versu stare nequiunt, reposuimus.
48. e X. 402. hic malè illatus, ed. F. et Eustath. comm. deest.
- 52-7. Pannus ineptissimus commissura parùm subtili assutus a malo feriato homine; quem sermonis antiqui indoctum fuisse ista *ευφροσύνης επιβητον* — *ητορ*, et *μακρον ειλωδωρ εκτετελεισται*, ab ejus indolè et consuetudine prorsus aliena, planè probant.
66. Commentitius et expletivus iterum malè repetitus.
- 73-7. E spuris supra notatis conficti. Vide ad T. 343-587. Elsi hiatum in *σημα αριθραδες* supplere licet scribendo *περιφραδες*, ea tamen, ultima correpta ante F, interpolatorem disertè prodit.
82. et 151. V. *εγρυσασθαι* vitiosè. Vide supra ad F. 268. I. 194. K. 444. H. 260. P. 429.
93. Vide supra ad II. B. 323. Quum formam pluralis recentiorem *αναυοι* et *αναοι*, posteriori in *ανεω*, Atticorum recentiorum more, corruissent, eam adverbialiter per omnes numeros adhibuerunt.
- 157-62. e Z. 229-35. huc perperam translati, ut jampridem suspicatus est Ernesti.
191. Spurium esse *ακμηως*, haud Homericè usurpatum et *κιων*, priore producta, satis demonstrant. In casibus obliquis *κιωνος*, *κιωνα*, &c. positione ante alias duas breves producitur quoties prima sit pedis; nusquam autem in casu recto nisi lingua fucata recentiorum. Iliacum carmen neque dictionem, neque rem ab ea significatam, usquam agnoscit. Vide Proleg. s. xlvii.
- 218-24. A sententia ac consilio loquentis alieni, et e rhapsodorum amplificandi studio planè profecti.
- 228-9. Commenta ex eodem fonte.
- 241-6. Haud melioris notæ, et commissura hiantè intexti.
- 272-4. Vide ad A. 122-4.
296. Hunc finem habuisse Odysseam carmen, grammatici veteres Aristophanes et Aristarchus rectè censuerunt. Vide schol. min. Eustath. comm. p. 1948. et Proleg. s. xlix. Sic etiam carmine finito, producta est nimium pro materia omnis hæc ultima pars; a decimo tertio nempe libro ad medium usque vigesimum tertium. Ulysse in patriam redito, speciosa miracula poetam defecerunt; ratio fingendi ad ejus ingenium minus apta adhibenda fuit; ipse laborat; vires marcescunt; et res languescunt, proluxa etsi lucida narratione, orationibus vel potius colloquiis frequentissimis interrupta; atque iis, exquisitis quidem et expolitissimis, at levitate tamen argumenti, et ipsa etiam frequentia frigidis. Hinc criticorum veterum ii, qui utrumque carmen unius et ejusdem esse auctoris censebant, hoc senescenti, illud virenti ejus ingenio tribuebant. Vide Longin. de Subl. et Proleg. s. xlviii. Utrumque tamen, communi hominum consensu, summum gradum, suo quodque genere, inter humanæ mentis opera, statim ab initio obtinuit, adhuc tenet, in æternumque tenebit: utcunque enim ingenia vel paria vel majora etiam et feliciora exoriri possint, lingua, qua sese, pari nitore ac splendore, prodant et ostendant, quum nusquam alias extiterit, nunc non sperandum est ut unquam alias extet. In ea lingua detegenda, eruenda, et restituenda, qua fortuna nos usi simus, judicent alii Homericorum studiosi: at quæcunque denique sit, hoc saltem frugi e nostro tentamine habebunt, ut carmina in forma vulgata,

quibus ea præferenda videatur, sinceriora, nitidiora, et integriora, in futurum prodire possint;

Quæ neque concursum cœli, neque fulminis iram;

Nec metuunt ullas, tuta atque æterna, ruinas.

In animo erat litteras majusculas adhibere, ea forma quæ optimorum temporum usu sancita sit: at quum cogitarem quam multa, in Homericis etiam nunc cernenda, atque veterum monumentorum, a posteris forsitan eruendorum, fide et auctoritate, corrigenda, commutanda, vel confirmanda restarent, melius et utilius visum est, hoc tentamen ea forma in publicum prodire, quæ quàm minimo pretio et editori et emptori constaret; editori enim, jam septuagenario, diutius expectare eventura non licet.

FINIS.

